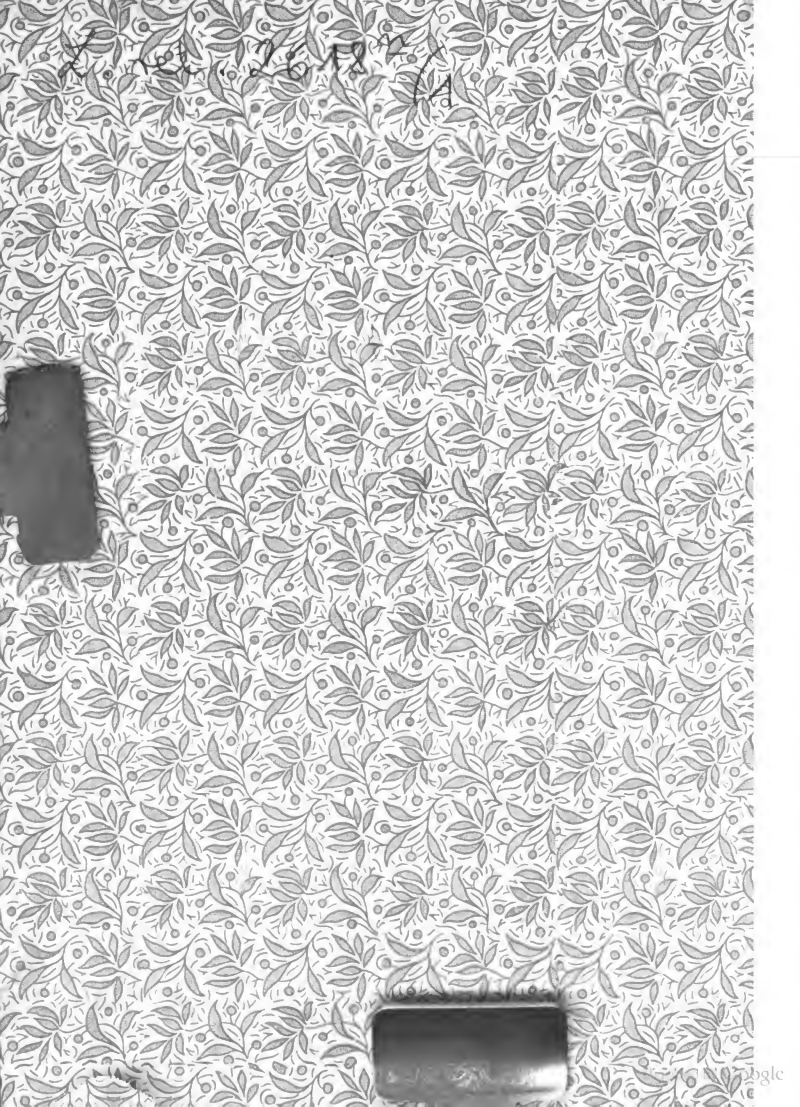
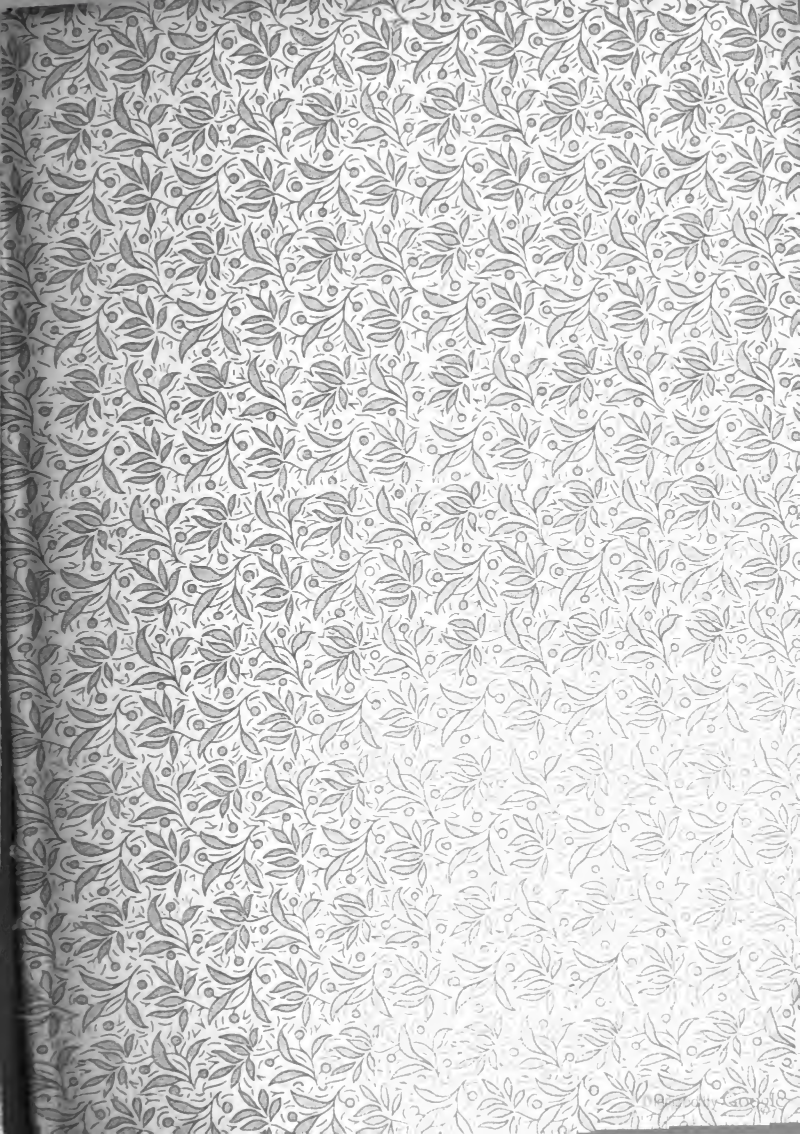

X. rel. 2618 m/A

NÉMET ÉS MAGYAR SZÓTÁR

Deutsches und ungarisches Wörterbuch

I.

<36620194920018

Handwörterbuch

der

ungarischen und deutschen Sprache

mit besonderer Rücksicht auf die Phraseologie.

Redigiert von

Adalbert Kelemen

Realschulprofessor.

I.

Deutsch-ungarischer Theil.

Budapest.

Verlag der Actien-Gesellschaft Athenaeum.

MAGYAR ÉS NÉMET

KÉZI SZÓTÁR

TEKINTETTEL

A KÉT NYELV SZÓLÁSAIRA.

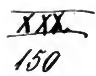
SZERKESZTETTE

KELEMEN BÉLA

ÁLL. FŐREÁLISK. TANÁR.

I.

NÉMET-MAGYAR RÉSZ.

BUDAPEST.

AZ ATHENAEUM IROD. ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNY-TÁRSULAT KIADÁSA.

Budapest. Az Athenaeum r. társ. könyvnyomdája.

I.

NÉMET-MAGYAR RÉSZ.

Deutsch-ungarisch.

ELŐSZÓ.

Azt hiszem, fölösleges hosszasabban igazolni egy új német szótár közrebocsátását. Régen érzett hiányon szeretnék e könyvvel segíteni. Német szótárirodalmunk épenséggel nem mondható szegénynek, mégis sokszor hallottam a panaszt, hogy nincs oly szótárunk, mely a művelt közönség igényeivel számot vetve, egyrészt felölelné a modern magyar és német nyelv közkeletű szókincsét és szólásait a lehető teljességben, másrészt pedig az idegen nyelv grammatikai nehézségeire nézve is megadná a szükséges útbaigazítást. E kettős cél lebegett előttem a jelen szótár szerkesztésénél. Jól tudom, egyes ember ereje alig képes ily nagy feladat megoldására s nem is mertem volna vállalkozni reá, ha pár évvel ezelőtt megjelent s azóta harmadik kiadást ért *Zsebszótár*am alapul nem szolgál ehhez a munkához.

Az alap tehát megvolt, a melyen tovább építhettem. De így is elég gonddal és fáradsággal járt a munka. A kis szótár anyagát gyökeresen át kellett dolgoznom, tetemesen gyarapítva a példák és szólásmagyarázatok számát és kiterjeszkedve sok mindenre, ami a kisebb terjedelmű munkában nem találhatott helyet. Kerülni iparkodtam mindent, ami elavult s amit szótáraink nagy része eddig fölösleges teherként hurcolt magával. Hogy minden oly kifejezést mellőztem, mely az erkölcsi vagy illem-érzéket sérthetné, talán nem is kell mondanom. Annál nagyobb figyelemmel voltam mai műveltségünk összes köreinek, a tudományok különböző ágainak, a hivataloskodásnak, a törvénykezésnek, a kereskedelemnek és tőzsdének, a hadseregnek, a mesterségeknek nyelvére, csak azt zárva ki, ami tisztán szakszerű. Köszönettel kell itt megemlékeznem kitünő szakszótárainkról, melyek munkámat nagyon megkönnyítették. Csupán a legfőbbeket említem: Acsády Jenő, Magyar és német műszaki szótár (Budapest, Athenaeum, 1900.); Domaniczky István és Horváth Sándor, Katonai szótár (Budapest, Pallas, 1895.); ifj. Görgey István, Vasuti szakszótár (Budapest, Pallas, 1898.); Vámbéry R. és Kálmán M., Jogi szótár (Budapest, Politzer Zsigmond, 1899.); Balogh Kálmán, Orvosi műszótár (Budapest, Eggenberger, 1883.); Frommer Rudolf, Tőzsdei zsebszótár (Budapest, Singer és Wolfner bizománya, 1896.); Balassa József, Kereskedelmi zsebszótár (Székesfehérvár, Singer Ede, 1889.); Freeskay János, Mesterségek szótára (Budapest, Hornyánszky Viktor, 1901.) stb. Sajnos, a természetrajz magyar műnyelvére nézve nem volt ily kalauzom: ennek szótárával — pedig oly szükséges, mint a falat kenyér —

a Természettudományi Társulat még mindíg adósunk. Csupán a madárnevek megállapításánál volt segitségemre a Magyar Ornithologiai Központ által kiadott »Nomenclator avium Regni Hungariae« (1898).

Említettem, hogy a jelen szótár ugyanazon a csapáson halad, mint Német-magyar Zsebszótáram. Rendszere, beosztása ugyanaz, épen azért nem is szólok róla bővebben. Rajta voltam, hogy bárki épen oly könnyen tájékozódhassék benne, mint a kis szótárban s azt hiszem, e tekintetben nem adtam okot panaszra. Megmaradtam az osztrák hivatalos helyesírás mellett is, melyet a zsebszótárban követtem, sőt annak főbb szabályait külön függelékben ismertetem. De azért figyelemmel voltam az eltérő írásmódokra is, a mennyiben a címszók rendjébe beiktattam az eltérő alakokat, utalva az osztrák helyesírás által előszabott írásmódra.

Még egy más tekintetben is megtartottam azt az álláspontot, melyet a Zsebszótár előszavában magaménak vallottam. A helyes magyarság kérdését értem. Tárgyilagosság a szótáríró tiszte s erre törekedtem is. Ami nyelvünk újabb fejlődésének terméke, s életképesnek bizonyult vagy legalább annak igérkezik, lelkiismeretesen följegyeztem, tekintet nélkül arra, melyik nyelvészeti párttól származik. De óvakodtam mindennemű túlzástól és elfogultságtól. Megbecsülöm az újabb orthologia nyelvtisztító munkásságát, de úgy látom, ennél mégis sokkal több és jelentősebb az, amit nyelvünk gazdagodása dolgában a neologiának köszönhetünk. Nagyon igazságtalannak tartom azok eljárását, kik a nyelvújítás alkotásain ma is csak élcelődni szeretnek. Ugyan mit ártottak s ártanak nyelvünk tisztaságának azok a sokat gáncsolt »korcs« szavak és összetételek, minők — hogy csak egy párt említsek — az *anyag, alap, elnök, erény, irány, kedély, szellem, szilárd, kalandor, járda, jármü, tanár, óvoda, rokonszenv, láthatár, ütér, szünidő* és annyi más? Nyilvánvaló, hogy semmit. Hiszen nagyobb részöket az orthologia minden igyekezete mellett sem tudta elfogadhatóbbal pótolni. De igenis veszélyeztetik nyelvünk épségét és gyökerességét az idegenszerü szólások és szófüzések, s ezeknek irtogatásában teljes szívvel-lélekkel csatlakozom orthologusainkhoz, amiről szótáramnak minden lapja bizonyságot tehet. Mindenütt lehetőleg híven, de jó magyarsággal, nyelvünk szellemének megfelelően iparkodtam a német szólásokat átültetni.

Hogy ez mennyiben sikerült, s hogy általában sikerült-e a gyakorlat céljainak teljesen megfelelő szótárt készítenem, azt a használat fogja megmutatni. Jól ismerem a mű tökéletlenségeit, de tudom azt is, hogy a nagyközönség a legigazságosabb kritikus: a hasznavehető munkát megbecsüli gyarlóságai dacára is.

Székesfehérvárott, 1901. február 1-én.

Kelemen (Wolff) Béla.

A

Rövidítések:

a = Ar (területmérték: 100 m²);
à = egyenként (1 kilogrammja, métere, litere, darabja stb.);
a. a. O. = am angeführten v. angegebenen Ort[e]: az idézett helyen;
A. C. = Augsburgischer Confession: ágostai hitvallású;
a. D. = außer Dienst: szolgálaton kívül(i);
a. h. (A. h.) = allerhöchst: legfelsőbb;
a. St. = alten Stils: régi időszámítás szerint;
A. T. = Altes Testament: Ó-szövetség.

*

A, a (das), -s, *t.* -s: A, a (betű); von A bis Z: kezdettől végig; wer A sagt, muss auch B sagen: a ki a-t mond, az b-t is mondjon, *v.* a mit kezdtél, folytasd.
Aal (der), -[e]s, *t.* -e *v.* Äle: angolna.
Aalfang (der): angolnafogás.
aalglatt: angolna-simaságú.
Aalraupe (die): menyhal (Lota vulgaris).
Aar (der), -[e]s, *t.* -e: sas, turul.
Aarweihe (die): kerecsen.
Aas (das), Aases, *t.* Äser: 1) dög; 2) csalétek.
Aasblume (die): *növ.* kontyvirág (Arum maculatum).
aasen (--ste, hat geaast): lehúsolni (bőrt).
Aasfliege (die): döglégy.
Aaskäfer (der): temetőbogár.
Aasseite (die): húsoldal (bőré).
ab: 1) le; auf und ~: fel s alá; Hut ~: le a kalappal! von da ~: ezentúl, azóta; ~ und zu: helylyel-közzel, hébe-hóba; ab- und zugehen: jönni-menni; 2) *ker.* ~ Budapest: Budapeston átvéve, Budapestről szállítandó); ~ 5%: 5 százalék levonásával; ~ Lager: a raktárban átvéve; 3) ☞ *(igekötő)* le-, el- stb.
ab arbeiten (-ete, hat abgearbeitet): 1) ledolgozni; eine Schuld ~: adósságot munkával leróni; 2) lenagyolni, lefaragni, levésni; — sich ~: agyondolgozni magát.
Abart (die), *t.* -en: 1) fajváltozat, válfaj; 2) korcsfaj.
ab arten (-ete, ist abgeartet): elfajzani, elváltozni.
abänderlich: 1) változtatható; 2) ejtegethető, ragozható.
ab ändern (-te, hat abgeändert): 1) megváltoztatni, módosítani; 2) ejtegetni (főnevet).
Abänderung (die), *t.* -en: 1) változtatás, módosítás; ~en treffen (an etw.): változtatni (vmin); 2) ejtegetés.
Abänderungsantrag (der): módosítvány.
ab ängsten, ab ängstigen (-ete, -te, hat abgeängstet *v.* abgeängstigt): aggasztani, gyötörni, ijeszteni; — sich ~: aggódni, gyötrődni.
Abängstigung (die): gyötrődés.
ab ärgern, sich (-te, hat sich abgeärgert): mérgelődni, boszankodni.
ab ästen (-ete, hat abgeästet): legalyazni (fát), lenyesni (ágat).
ab ätzen (-te, hat abgeätzt): leetetni, lemaratni.
ab baden (-ete, hat abgebadet): lemosni, megfüröszteni.
ab balgen (-te, hat abgebalgt): megnyúzni; — sich ~: birkózni, magát kibirkózni.
Abbau (der), -[e]s, *t.* -e: vájás, fejtés.
ab bauen (-te, hat abgebaut): fejteni (ércet), művelni (bányát); — das **Abbauen**, -s: művelés, kiaknázás (bányáé).
Abbé (der), -s, *t.* -s: abbé, világi pap.
ab befehlen (befahl ab, hat abbefohlen): parancsát visszavonni.
ab beißen (biss ab, hat abgebissen): leharapni, elharapni.
ab bekommen: l. bekommen.
Abberuf (der): visszarendelés.
ab berufen (berief ab, hat abberufen): visszahívni, visszarendelni; der Herr hat ihn ~: az Úr magához szólította (*v.* vette); ~ werden: elszólíttatni (meghalni).
Abberufung (die): visszahívás.
Abberufungsschreiben (das): visszahívó levél.
ab bestellen (-te, hat abbestellt): rendelést visszavonni *v.* megmásítani.
Abbestellung (die), *t.* -en: visszavonás.
ab beten (-ete, hat abgebetet): leimádkozni (bűneit).
ab betteln (-te, hat abgebettelt) jmdem etw.: elkoldulni, elkunyorálni vkitől vmit.
ab beugen: l. abbiegen.
ab bezahlen (-te): l. abzahlen.
ab biegen (bog ab): I. (hat abgebogen) elhajlítani, elgörbíteni; II. (ist abgebogen) másfelé fordulni, elhajolni; vom Wege ~ letérni az útról.
Abbild (das): kép, képmás, másolat; sein treues ~: hű mása.
ab bilden (-ete, hat abgebildet): ábrázolni, lemásolni; — sich ~: lerajzolódni, visszatükröződni.
Abbildung (die), *t.* -en: rajz, ábra, ábrázolás.
ab binden (band ab, hat abgebunden): 1) leoldani, eloldani; 2) lekötni.
Abbitte (die): bocsánatkérés; jmdem ~ leisten *v.* thun: vkit megkövetni, vkitől bocsánatot kérni; öffentliche ~ thun: eklézsiát követni.
ab bitten (bat ab, hat abgebeten): 1) bocsánatot kérni, megkövetni; er hat ihm die Beleidigung abgebeten: megkövette a sértésért; 2) elkunyorálni.
ab blasen (blies ab, hat abgeblasen): 1) elfújni, végigfújni; 2) *kat.* lefújni, szüntetőt fújni; 3) *műsz.* kifújni, kilobbantani.
ab blassen (--sste, ist abgeblasst): megfakulni.
ab blatten, ab blättern (-ete, -te, hat abgeblattet *v.* abgeblättert): leveleitől megfosztani; — sich ~: 1) leveleit hullatni; 2) lefoszlani, lehámlani.
ab blitzen (-te): I. (hat abgeblitzt) 1) csütörtököt mondani (lőfegyverről); 2) lefőzni, letromfolni vkit; — II. (ist abgeblitzt) megszökni.

ab blühen (-te, hat v. ist abgeblüht): elvirágzani, virágát elhullatni.
ab bohren (-te, hat abgebohrt): megfúrni; ein Terrain ~: talajt kutatni.
ab borgen (-te, hat abgeborgt) jmdem etw.: kölcsön kérni, kölcsön venni vkitől vmit.
ab böschen (-te): l. böschen.
Abbrand (der), -es: 1) leégés; 2) *müsz.* tüzi fogyaték.
ab brassen (--ßte, hat abgebraßt): vitorlát behúzni.
ab brauchen (-te, hat abgebraucht): elhasználni, elkoptatni.
Abbrändler (der), -s, *t.* ~: tűzkárosult, leégett.
ab brechen (brach ab): I. (hat abgebrochen) 1) letörni, leszakítani, lebontani, felszedni; eine Brücke ~: hidat felszedni; das Lager ~: tábort bontani v. fölszedni; eine Mauer ~: falat lebontani; die Spitze von etw. ~: vminek élét venni; das Zelt ~: a sátort fölszedni; 2) félbeszakítani vmit; ein Gespräch ~: abbahagyni a beszélgetést; laßt uns hier ~: itt álljunk meg; 3) sich etw. ~: vmit megvonni magától; 4) lefejteni (kőzetet); — II. (ist abgebrochen) letörni; die Nadel bricht ab: a tű eltörik.
ab brennen (brannte ab): I. (hat abgebrannt): 1) leégetni, felégetni, elhamvasztani; 2) *müsz.* kiégetni, perzselni; 3) elsütni (ágyút, lőfegyvert), elgyujtani (tüzijátékot); — II. (ist abgebrannt) 1) leégni; 2) (tűzvész által) tönkremenni, károsodni; — das **Abbrennen**, -s: 1) felégetés, perzselés; 2) elégés.
Abbreviatur (die), *t.* -en: rövidítés.
ab bringen (brachte ab, hat abgebracht): 1) megszüntetni (szokást, törvényt); 2) eltéríteni, leszoktatni; jmden von etw. ~: vkit vmiről lebeszélni; jmden von seinem Entschlusse, von seiner Meinung ~: vkit a szándékáról lebeszélni, a nézetétől eltéríteni; das bringt uns weit von unserem Gegenstande ab: ez messze vezet tárgyunktól; er ließ sich davon nicht ~: nem lehetett kiverni a fejéből.
ab brocken, ab bröckeln (hat abgebrockt v. abgebröckelt): lemorzsolni, letördelni; — sich ~: 1) letöredezni, lemállani; 2) *kat.* elforgácsolódni (csapat).
Abbruch (der): 1) lebontás (épületé), felszedés (hidé, táboré); 2) partomlás; 3) félbeszakítás; 4) rövidség, kár, veszteség; ~ leiden v. erleiden: rövidséget, kárt v. csorbát szenvedni; die Sache erleidet keinen ~: nem esik csorbája a dolognak; ~ thun: kárt okozni, megrövidíteni, csorbítani; dieser Umstand thut dem Ruhme des Dichters keinen ~: ez a körülmény mit sem von le a költő dicsőségéből.
ab brühen (-te, hat abgebrüht): leforrázni, abárolni; er ist gegen alles abgebrüht: eltompult.
ab bügeln (-te, hat abgebügelt): levasalni.
ab bürsten (-ete, hat abgebürstet): lekefélni, kikefélni.
ab büßen (-te, hat abgebüßt): meglakolni, megszenvedni, vezekelni vmiért; die Strafe ~: a fenyítést kiállni; sein Verbrechen im Kerker ~: börtönnel bűnhődni gonosztetteért.
Abbüßung (die): lakolás.
Abc (das), -s: 1) ábécé, betűsor; 2) elemi ismeretek.
Abcbuch (das): ábécéskönyv.
ab commandieren (-te, hat abcommandiert): elvezényelni.
ab copieren (-te, hat abcopiert): lemásolni.
Abcschüler, Abcschütze (der): ábécésgyerek, kezdő.
Abdach (das): csepegő, csurgó; *müsz.* eresz, falfedés.
ab dachen (-te, hat abgedacht): 1) fedelétől megfosztani; 2) lejtősíteni; — sich ~: lejtősödni.
Abdachung (die): lejtősség, hajlás.
ab dampfen (-te): I. (hat abgedampft) elgőzölögtetni, elpárologtatni; II. (ist abgedampft): 1) elgőzölögni, elpárologni; ~ lassen: elgőzölögtetni, besűríteni; 2) elszelelni, eltávozni; das Schiff ist abgedampft: a hajó elindult.
ab danken (-te, hat abgedankt): 1) elbocsátani, elküldeni (szolgát), leszerelni (hajót); 2) lemondani, leköszönni.
Abdankung (die), *t.* -en: 1) elbocsátás; 2) lemondás, leköszönés.
Abdankungsschein (der): elbocsátó levél.
ab darben (-te, hat abgedarbt) sich etw. (am Munde v. seinem Munde): magától (v. szájától) megvonni vmit; ich habe es mir am Munde abgedarbt: számtól szakítottam el a falatot.
ab darren (-te, hat abgedarrt): szárítani, aszalni.
ab dämmen (-te, hat abgedämmt): elgátolni, elrekeszteni.
ab dämpfen (-te): l. dämpfen.
ab decken (-te, hat abgedeckt): 1) fedelétől megfosztani; den Tisch ~: az asztalt leszedni; 2) megnyúzni; 3) *ép.* fedelezni; 4) *bány.* feltárni (bányát).
Abdecker (der), -s, *t.* ~: gyepmester.
ab deichen (-te, hat abgedeicht): elgátolni, (gáttal) elrekeszteni.
Abderit (der), -en, *t.* -en: abderita (bárgyú, rátóti ember).
Abdication (die), *t.* -en: lemondás.
ab dienen (-te, hat abgedient): leszolgálni (időt, adósságot).
ab dingen: lealkudni (az árából).
ab disputieren (-te, hat abdisputiert): eldisputálni, elvitatni.
ab dorren (-te, ist abgedorrt): leszáradni, leaszni.
ab dörren (-te, hat abgedörrt): megaszalni, szárítani.
ab drängen (-te, hat abgedrängt): 1) leszorítani; 2) l. abdringen.
ab drehen (-te, hat abgedreht): 1) lecsavarni; 2) leforgatni.
ab dreschen: 1) kicsépelni (gabonát); 2) elcsépelni, elcsépeltté tenni; 3) elpáholni vkit.
ab dringen (drang ab, hat abgedrungen) jmdem etw.: kicsikarni, kierőszakolni vkitől vmit.
Abdruck (der), -[e]s, *t.* --drücke v. -drucke: lenyomat, másolat.
ab drucken (-te, hat abgedruckt): lenyomtatni; — sich ~: lenyomódni.
ab drücken (-te, hat abgedrückt): 1) ellőni, elsütni (lőfegyvert); 2) es drückt mir das Herz ab: majd megszakad belé a szívem; — sich ~: elosonni.
ab dünsten (-ete, hat abgedünstet): elgőzölögtetni, elpárologtatni.
Abdünstung (die): elpárologtatás.
ab ebnen (-ete, hat abgeebnet): elegyengetni.
ab eifern, sich (-te, hat sich abgeeifert): vmiben buzgólkodni.
Abend (der), -s, *t.* -e: 1) est, este; gegen ~: este felé, estére kelve; guten ~! jó estét; zu ~ essen: vacsorálni; des ~s: este (v. ó. abends); diesen ~, heute abends: ma este; es ist noch nicht aller Tage ~, v. man soll den Tag nicht vor dem ~ loben: nyugtával dicsérd a napot; es wird ~: esteledik; 2) nyugat.
Abendandacht (die): esti áhítatosság v. imádság.
Abendblatt (das): estilap.
Abendbörse (die): esti tőzsde.
Abendbrot (das), -es: vacsora.
Abenddämmerung (die): alkony, szürkület, esthajnal.
Abendessen (das): vacsora.
Abendfalter (der): esti lepke.
Abendgebet (das): estima.

Abendglocke (die): esti harangszó.
Abendhimmel (der): 1) alkonyég; 2) nyugati égbolt.
Abendkost (die): vacsora.
Abendland (das): nyugat.
Abendlandschaft (die): esti tájkép.
Abendländer (der): nyugati lakos.
abendländisch: nyugati.
abendlich: esti, esténként; nyugati.
Abendlied (das): esti dal.
Abendluft (die): esti levegő, esti szellő.
Abendmahl (das), -s, *t.* -e: 1) vacsora, estebéd; 2) das heilige ~: úr-vacsora.
Abendmesse (die): délesti zsolozsma.
Abendmusik (die): éjjeli zene.
Abendpost (die): esti posta.
Abendroth (das), -es, **Abendröthe** (die), ~: esti pír, alkonypír.
abends: este, estére kelve; spät ~: késő este, öreg este.
Abendschein (der): esti fény.
Abendschmaus (der): esti lakoma v. vendégség.
Abendseite (die): nyngati oldal.
Abendsonne (die): lenyugvó nap.
Abendspaziergang (der): esti séta.
Abendstern (der): esthajnalcsillag, *nép.* vacsoracsillag.
Abendstille (die): esti csend.
Abendstunde (die): alkonyóra.
Abendthau (der): estharmat.
Abendtisch (der): vacsora.
Abendunterhaltung (die): estély, esti mulatság.
abendwärts: nyugat felé.
Abendwind (der): esti szél.
Abendzeit (die): est-idő, alkonyat.
Abendzirkel (der): estély.
Abendzug (der): esti vonat.
Abenteuer (das), -s, *t.* ~: kaland; er bestand so manches ~: sok kalandja volt; ~n nachjagen: kalandokat hajszolni.
abenteuerlich: kalandos, -an.
Abenteuerlichkeit (die): kalandosság, különösség.
abenteuern (-te, hat geabenteuert): kalandozni.
Abenteurer (der), -s, *t.* ~: kalandor, kalandvadász, jószerencse-leső; — die **Abenteurerin**, *t.* -nen: kalandornő.
Abenteurerleben (das): kalandorélet.
aber: 1) de, hanem; ~ nein: dehogy; oder ~: vagy pedig; es ist ein Aber dabei: bökkenője v. bibéje van a dolognak; er hat immer ein Wenn und ein Aber: csak talál mindig valami kifogást, kibuvót; 2) ismét; tausend und ~tausend: ezer meg ezer.
Aberacht (die): szigorított számkivetés.
Aberglaube (der): babona.
abergläubig, abergläubisch: babonás, -an.
aberkennen, ab erkennen (aberkannte v. erkannte ab): megtagadni, megvonni.
abermalig: ismételt, újolagos.
abermal[s]: ismét, újolag, újra.
ab ernten (-ete, hat abgeerntet): 1) learatni (a termést); 2) az aratást befejezni.
Aberration (die), *t.* -en: 1) eltévedés, megtévelyedés; 2) eltérés; 3) *csill.* irányeltérés, elferdülés.
Aberwitz (der): eszelősség.
aberwitzig: esztelen, -ül, eszeveszett, -en.
ab fahren (fuhr ab, ist abgefahren): 1) elindulni, elutazni, elmenni (kocsin stb.); 2) eltakarodni, magát elhordani; 3) elpatkolni.
Abfahrt (die), *t.* -en: 1) elindulás, elutazás; 2) lejáró.
Abfahrtsseite (die): indulási oldal.
Abfahrtsstation (die): induló állomás.
Abfahrtszeit (die): az indulás ideje.
Abfall (der), -s, *t.* -fälle: 1) hulladék; 2) apadék (húsnál); 3) elszakadás, elpártolás; 4) hanyatlás, lejtősödés, lejtősség
ab fallen (fiel ab, ist abgefallen): 1) leesni, lehullani; 2) apadni, megfogyni; 3) elpártolni; 4) lejtősödni vmerre; die Gebirge fallen nach Westen ab: a hegység nyugat felé lejt; 5) *kat.* szakadozni (rendekre); 6) *haj.* irányt változtatni; — das **Abfallen**: 1) lehullás; 2) megfogyás; 3) elpártolás; 4) lejtősödés; 5) szakadozás; 6) irányváltoztatás.
abfallend: 1) lejtős, -en; 2) *ker.* alábbvaló (áru).
Abfallrinne (die): eresz.
Abfallstoff (der): hulladék.
ab fangen (fieng ab, hat abgefangen): 1) elfogni, elkapni; 2) felfogni (vizet); 3) elcsípni vkit.
ab fassen (-fste, hat abgefasst): 1) kézre keríteni, elcsípni; 2) megfogalmazni, megszerkeszteni.
Abfassung (die), *t.* -en: fogalmazás.
ab faulen (-te, ist abgefault): lerothadni.
abfällig: 1) rosszaló, elutasító, -lag, kedvezőtlen, -ül; 2) elpártoló, hűtlen.
ab färben (-te, hat abgefärbt): megfakulni, színét hagyni.
ab federn (-te, hat abgefedert): megkoppasztani (madarat); — sich ~: tollait hullatni, vedleni.
ab fegen (-te, hat abgefegt): leseperni.
ab feilen (-te, hat abgefeilt): lereszelni.
ab fertigen (-te, hat abgefertigt): 1) kielégíteni; 2) végezni, elbánni vkivel, elintézni vmit; man hat ihn kurz (*v.* derb) abgefertigt: kurtán bántak el vele; 3) elindítani, elküldeni.
Abfertigung (die), *t.* -en: 1) végkielégítés; seine ~ erhalten: végkielégítést kapni; 2) elutasítás, elintézés; 3) elküldés.
Abfertigungsbetrag (der): végkielégítő összeg.
Abfertigungszeit (die): elintézés ideje.
ab feuern (-te, hat abgefeuert): elsütni, ellőni (fegyvert).
Abfeuerung (die), *t.* -en: elsütés.
ab finden (fand ab, hat abgefunden): kielégíteni (hitelezőit); — sich mit jmdm ~: kiegyezni, megalkudni vkivel; er ist mit dem Pächter abgefunden: egyetért a bérlővel.
Abfindung (die), *t.* -en: kiegyezés, kielégítés, kártérítés.
Abfindungsbetrag (der): végkielégítési összeg.
ab fischen (-te, hat abgefischt) jmdm das Beste: a javát elhalászni v. elszedni vki elől.
ab flachen (-te, hat abgeflacht): lapositani; — sich ~: ellaposodni.
ab fliehen (floss ab, ist abgeflossen): lefolyni, elfolyni.
Abfluss (der): 1) lefolyás; 2) vízvezető (árok stb.).
Abflusscanal (der): levezető csatorna.
abfolgen lassen: átadni, kiadni, kiszolgáltatni.
ab fordern (-te, hat abgefordert): 1) jmdm etw.: elkérni, követelni vkitől vmit; 2) jmdn ~: visszahívni vkit.
ab formen (-te, hat abgeformt): lemintázni, formázni.
ab fragen (-te, hat abgefragt): vkit kikérdezni, vkiből vmit kivenni.
ab fressen (fraß ab, hat abgefressen): lerágni, leenni.
ab frieren (fror ab, ist abgefroren): lefagyni, hidegvetten lehullani.
Abfuhr (die), *t.* -en: elszállítás.
Abfuhrgebür (die): szállító díj, fuvardíj.
ab führen (-te, hat abgeführt): 1) elszállítani, elhordani; 2) elvezetni; jmdn vom Gegenstande ~: vkit a tárgyától elterelni v. messze vezetni; vom rechten Wege ~: a jó útról letéríteni, eltántorítani; 3) meghajtani; 4) kifizetni; eine Schuld ~: tartozást leróni; jmdn ~: vkit letromfolni; — das **Abführen**, -s: 1) elszállítás; 2) hasmenés.
abführend: hashajtó.
Abführmittel (das): hashajtó.

Abführung (die): 1) l. Abführen; 2) ~ einer Schuld: a tartozás kifizetése, lerovása.

ab füllen (-te, hat abgefüllt): lehúzni (bort).

ab füttern (-te, hat abgefüttert): megetetni, etetni (lovakat).

Abgabe (die), *t.* -n: 1) átadás, kézhezjuttatás; ~ einer Erklärung: nyilatkozattétel; 2) adó, vám; 3) eladás, értékesités; 4) *ker.* intézvény.

Abgang (der): 1) útrakelés, elindulás, eltávozás; 2) kelendőség; diese Ware hat *v.* findet guten ~: ez az áru jól kel; 3) hiány, apadék, súlyveszteség; in ~ kommen: hanyatlani, veszendőbe menni.

Abgangsprüfung (die): utolsó vizsgálat.

Abgangszeugnis (das): végbizonyitvány.

abgängig: 1) kelendő; 2) hiányzó.

abgeartet: korcs, elfajult.

abgeändert: módositott.

ab geben (gab ab, hat abgegeben): 1) átadni, leadni; eine Erklärung ~: nyilatkozatot tenni; ein Gutachten ~: véleményt mondani vmiről; einen Schuß ~: lövést tenni; ein Zeugnis ~: bizonyítványt adni; 2) einen Führer ~: vezetőül szolgálni; er könnte einen Herrn ~: beválnék úrnak; 3) intézványezni (váltót); — **sich** mit etw. ~: vesződni *v.* bajlódni vmivel; sich mit einem ~: magát vkivel összeadni; damit gebe ich mich nicht ab: ilyesmivel nem foglalkozom.

Abgeber (der), -s, *t.* ~: eladó.

abgebrannt: leégett, leégve; — die **Abgebrannten** (= *t.*): leégettek, tüzkárosultak.

abgebraucht: elhasznált, elkoptatott.

abgebrochen: szaggatott, töredezett.

abgedankt werden: szolgálatából kiesni, hivatalából kicsoppenni.

abgedroschen: elcsépelt, kopott.

abgefeimt: kitanult, ravasz, huncut, álnok.

abgefunden: l. abfinden.

abgegriffen: elhasznált.

abgehärtet: edzett; edzve.

ab gehen (ging ab, ist abgegangen): 1) elindulni; ~ lassen: útnak indítani; mit dem Tode ~: elköltözni, elhalálozni; 2) letérni (útról); von seiner Meinung ~: véleményét megváltoztatni; 3) elkelni (áruról); die Ware geht gut ab: az árunak jó kelete van, az áru jól kel; 4) hiányzani, híjának lenni; das Geringe noch ab: még csak az kellene; er läßt sich nichts ~: nem von meg magától semmit; 5) levonatni; die Spesen gehen ab: a költségek levonatnak; 6) végződni; es ist gut abgegangen: jó vége lett.

abgehend: 1) elmenő, induló; 2) hiányzó; 3) gut ~e Waren: jó kelendőségü áruk.

ab geizen (-te, hat abgegeizt) sich etw.: önmagától sajnálni *v.* megvonni vmit.

abgekartet: alattomban kicsinált.

abgekommen: divatból kiment.

abgekürzt: rövidített, rövidítve.

abgelagert: eltett; ~e Cigarren: száraz szivarok; ~er Wein: kiforrt bor.

abgelaufen: lejárt, letelt, lefolyt.

abgelebt: kiélt, -en.

abgelegen: 1) távoleső, félreeső, félrefekvő (hely); 2) avult (ruha), állott, régóta heverő (árú).

abgemacht: kicsinált; kicsinálva.

abgemagert: lesoványodott.

abgemergelt: elcsigázott, görhes.

abgemessen: kimért; kimérve.

Abgemessenheit (die): kimértség.

abgeneigt sein (jmdm): idegenkedni vkitől; er ist dem Heiraten nicht ~: nem ellensége a házasságnak; du bist mir ~: idegenkedel tőlem.

Abgeneigtheit (die): ellenszenv.

abgenutzt, abgenützt: 1) kopott, elnyütt (ruházat); 2) megviselt (csapat).

Abgeordnete (der), -n, *t.* -n, (ein Abgeordneter): képviselő, követ.

Abgeordnetenhaus (das): képviselőház.

Abgeordnetenwahl (die): képviselőválasztás.

abgerechnet: l. abrechnen.

abgeredet: összebeszélt, megállapított.

abgeredetermaßen: megbeszélés szerint.

abgerichtet: betanitott, idomitott.

abgerissen: 1) rongyos, -an; 2) szaggatott, -an.

Abgerissenheit (die): 1) züllöttség; 2) szaggatottság.

abgerundet: kerek, kikerekitett.

abgesagt: halálos (ellenség).

Abgesandte (der), -n, *t.* -n, (ein Abgesandter): küldött, követ.

abgeschieden: 1) különvált, elvonult, -an; 2) elhúnyt; — die **Abgeschiedenen** (= *t.*): az elhúnytak.

Abgeschiedenheit (die): magány, elvonultság, zárkózottság.

abgeschlossen: 1) elzárt, -an; 2) bevégzett, befejezett.

Abgeschlossenheit (die): 1) elzártság; 2) bevégzettség.

abgeschmackt: izetlen, -ül.

Abgeschmacktheit (die), *t.* -en: izetlenség, izléstelenség.

abgesehen von etw.: eltekintve vmitől, nem tekintve vmit.

abgesondert: elkülönitett.

abgespannt: 1) leeresztett (rugó); 2) elcsigázott, lankadt, -an.

Abgespanntheit (die): lankadtság.

abgestanden: állott.

abgestorben: elhalt, kihalt.

abgestraft: büntetett.

abgestumpft: 1) eltompult, fásult, l. abstumpfen; 2) tompitott.

Abgestumpftheit (die): tompultság.

abgestutzt: rövidre vágott, csonka.

abgethan: elintézett; elintézve.

abgetragen: 1) viseltes, ócska; 2) lefizetett, lerótt (adósság).

ab gewinnen (gewann ab, hat abgewonnen) jmdm etw.: elnyerni vkitől vmit; der Natur ein Geheimnis ~: a természetnek egy újabb titkát ellesni; einer Sache Geschmack ~: vmit megkedvelni; dem Feinde einen Sieg ~: győzelmet aratni az ellenségen.

ab gewöhnen (-te, hat abgewöhnt): elszoktatni; ich will dir das Lügen ~: majd leszoktatlak a hazugságról; — **sich** etw. ~: elszokni vmiről.

abgezehrt: lefogyott, lefogyva.

abgezogen: elvonult, elvont, -an.

ab gießen (goß ab, hat abgegossen): letölteni, leönteni, lefejteni.

Abglanz (der), -es: visszfény, visszavert fény.

ab gleichen (glich ab, hat abgeglichen): elsimitani, elegyengetni.

ab gleiten (glitt ab, ist abgeglitten): lesiklani, lecsúszni; vom rechten Wege ~: a jó útról letévedni.

ab glühen (-te, hat abgeglüht): izzitani, tüzesiteni.

Abgott (der): bálvány.

Abgottschlange (die): óriáskigyó.

Abgötterei (die): bálványozás; ~ treiben: bálványokat imádni.

abgöttisch: bálványképen; ~ verehren: bálványozni, isteniteni.

ab graben (grub ab, hat abgegraben): leásni, árkolni.

ab grasen (-ste, hat abgegrast): 1) lelegelni; 2) lekaszálni.

ab grämen, sich (-te, hat sich abgegrämt): bánkódni, emésztődni.

ab greifen (griff ab, hat abgegriffen): elkoptatni; — **sich** ~: elkopni.

ab grenzen (-te, hat abgegrenzt): elhatárolni, elkülöniteni.

Abgrund (der): mélység, örvény.

ab gucken (-te, hat abgeguckt) jmdm etw.: ellesni (vkitól vmit).

Abgunst (die): l. Mißgunst.

Abguss (der): 1) letöltés, leöntés; 2) mintába öntés; 3) öntvény, másolat, lenyomat.
ab gürten (-ete, hat abgegürtet): leoldani (kardot).
ab haaren (-te, hat abgehaart): szőrétől megtisztítani.
ab hacken (-te, hat abgehackt): levágni, lemetszeni.
ab halten (hielt ab, hat abgehalten): 1) jmdn von etw. ~: visszatartani vmitől; jmdn von sich ~: vkit távol tartani magától; 2) eine Berathung v. Sitzung ~: tanácskozmányt (értekezletet) v. ülést tartani.
ab handeln (-te, hat abgehandelt): 1) lealkudni; 2) értekezni (vmiről), megtárgyalni v. megbeszélni vmit.
abhanden kommen: elveszni, elhányódni, elkallódni; die Acten sind ~ gekommen: az iratok elkallódtak.
Abhandlung (die), t. -en: értekezés.
Abhang (der), -[e]s, t. --hänge: lejtő, hegyoldal, hegy menedéke, ereszkedő.
ab hangen: l. abhängen II.
ab haspeln (-te, hat abgehaspelt): 1) legombolyítani (cérnát); 2) elhadarni, ledarálni (beszédet).
ab hauen (hieb ab, hat abgehauen): leütni, levágni, elvágni.
I. **ab hängen** (-te, hat abgehängt): leakasztani, levenni.
II. **ab hängen** (hieng ab, hat abgehangen): 1) lelógni, lecsüngeni; 2) vkitől függni; es hängt von uns ab: tőlünk függ, rajtunk áll v. mulik.
abhängig: 1) lejtős; 2) ~ machen: függővé tenni (vmitől); ~ sein von jmdm: vkitől függni.
Abhängigkeit (die): függés.
ab härmen, sich (-te, hat sich abgehärmt): bánkódni, epekedni, emésztődni.
ab härten (-ete, hat abgehärtet): megedzeni; — sich ~: magát megedzeni.
Abhärtung (die): edzés.
ab häuten (-ete, hat abgehäutet): lenyúzni.
ab heben (hob ab, hat abgehoben): 1) leemelni; 2) leszedni (tejfölt); — sich ~: elütni vmitől, kiemelkedni, kidomborodni (a háttérből).
ab helfen (half ab, hat abgeholfen) einer Sache *(= dat.)*: segíteni vmin, tenni vmiről; ich werde dem schon ~: majd igazítok a dolog során v. majd teszek róla.
ab herzen (-te, hat abgeherzt): összecsókolni, összeölelgetni.
ab hetzen (-te, hat abgehetzt): megzaklatni, agyonfárasztani; — sich ~: kimerülni, kifáradni.
Abhilfe (die): segítség; ~ wissen: segíteni vmin, tenni róla.
ab hobeln (-te, hat abgehobelt): 1) legyalulni; 2) kimüvelni vkit.
abhold sein: idegenkedni; er ist der Sache *(= dat.)* ~: fázik a dologtól, húzódozik tőle.
ab holen (-te, hat abgeholt): elhozni, elvinni, l. holen; ~ lassen: elhozatni, érte küldeni.
ab horchen (-te, hat abgehorcht): hallgatózva ellesni (titkot).
ab hören (-te, hat abgehört): kihallgatni (tanut).
Abhub (der), -[e]s: 1) hulladék; 2) *műsz.* fölzék.
ab irren (-te, ist abgeirrt): letérni, letévedni, letévelyedni.
Abiturient (der), -en, t. -en: érettségi vizsgálatra menő tanuló.
Abiturienten-Examen (das): érettségi vizsgálat.
ab jagen (-te, hat abgejagt): pl. jmdm eine Beute ~: vkitől a zsákmányt (üldözve) elvenni; jmdm einen Schrecken ~: vkire ráijeszteni.
ab kanten (-ete, hat abgekantet): leélezni, letompítani.
ab kanzeln (-te, hat abgekanzelt): kiszidni, megleckéztetni vkit.
ab kargen (-te, hat abgekargt): megzsugorgatni, elvonni.
ab karten (-ete, hat abgekartet): alattomban kicsinálni, kifőzni.
Abkauf (der), -[e]s: megvétel, vétel, megvásárlás.
ab kaufen (-te, hat abgekauft) jmdm etw.: megvenni, megvásárolni (vkitől vmit).
Abkäufer (der): vevő, vásárló.
abkäuflich: megvehető.
Abkehr (die): elfordítás, elhárítás.
ab kehren (-te, hat abgekehrt): 1) leseperni; 2) elfordítani (veszélyt); — sich ~: elfordulni.
Abklatsch (der), -[e]s, t. -e: másolat, levonat, lenyomat.
ab klauben (-te, hat abgeklaubt): leszedni.
ab klären (-te, hat abgeklärt): leszűrni; — sich ~: megtisztulni, leülepedni.
ab kleiden (-ete, hat abgekleidet): levetkőztetni.
ab klopfen (-te, hat abgeklopft): 1) elverni, kiporolni; 2) lehúzni (nyomtatványt).
ab knicken (-te, hat abgeknickt): letörni, leszakítani.
ab knüpfen (-te, hat abgeknüpft): leoldani.
ab kochen (-te, hat abgekocht): megfőzni, forralni.
Abkomme (der), -n, t. -n: l. Abkömmling.
ab kommen (kam ab, ist abgekommen): 1) eltérni, elállni (véleményétől); 2) szokásból kimenni, divatját mulni; 3) nicht ~ können: nem szabadulhatni (hazulról); 4) egyezkedni; — das **Abkommen**, -s: egyezkedés, egyesség; ein A. treffen: egyességre lépni.
Abkommenschaft (die): ivadék.
ab koppeln (-te, hat abgekoppelt): lecsatolni, kikapcsolni.
Abkömmling (der), -[e]s, t. -e: ivadék, származék, sarj; 2) *jog.* die ~e: lemenő ágbeliek.
ab kratzen (-te): I. (hat abgekratzt): levakarni; — II. (ist abgekratzt): elillanni, elpatkolni.
Abkunft (die): származás, eredet.
ab kuppeln (-te): l. abkoppeln.
ab kühlen (-te, hat abgekühlt): lehűteni; — sich ~: lehűlni; das Wetter kühlt sich ab: az idő hűvösebbre fordul.
Abkühlung (die): lehűtés, lehülés.
ab kürzen (-te, hat abgekürzt): megrövidíteni, megkurtítani.
Abkürzung (die), t. -en: rövidítés.
Abkürzungszeichen (das): rövidítési jel.
ab küssen (--sste, hat abgeküsst): összecsókolni.
ab laden (lud v. ladete ab, hat abgeladen): lerakni, lerakodni; — das **Abladen**, -s: lerakodás.
Abladeort (der): lerakodó hely.
Ablader (der), -s, t. ~: lerakó.
Abladung (die), t. -en: lerakodás.
Ablage (die), t. -n: rakhely.
ab lagern (-te, hat abgelagert): lerakni, raktározni; — sich ~: leülepedni, lerakni.
Ablagerung (die), t. -en: üledék, lerakodás.
Ablass (der), --lasses, t. --lässe: 1) lecsapolás; 2) zúgó, vízeresz; 3) engedmény; 4) szünet; ohne ~: szünet nélkül; 5) bucsú.
Ablassbrief (der): bűnbocsátó levél, bucsúlevél.
ablassen (liess ab, hat abgelassen): 1) leereszteni, lecsapolni; Dampf ~: gőzt kiereszteni; 2) einen Zug, ein Schiff ~: vonatot útnak indítani, hajót vízre ereszteni; 3) engedni, leengedni (az árból), abbanhagyni; der Feind liess von der Verfolgung ab: az ellenség felhagyott az üldözéssel; — das **Ablassen**, -s: 1) leeresztés; 2) elbocsátás, eleresztés; 3) átengedés.
Ablasshandel (der): üzérkedés a bucsúval.
Ablassjahr (das): bucsúév.

Ablativ (der), -s, t. -e: ablativus.
ab lauern (-te, hat abgelauert) jmdm etw.: ellesni vkitől vmit.
Ablauf (der): 1) lefutás, lefolyás (vizé, betegségé); 2) lejárat; nach ~ dieses Termins: ezen határidő leteltével v. lefolytával; 3) végződés (ügyé).
ab laufen (lief ab): I. (hat abgelaufen): 1) futással elnyerni; jmdm den Rang ~: felülmulni vkit, elébe vágni vkinek; 2) sich die Füße ~: talpát koptatni; sich die Hörner ~: megjuhászodni; 3) die Läden ~: végigszaladni a boltokat; — II. (ist abgelaufen): 1) lejárni, lefolyni, eltelni; die Frist ist abgelaufen: lejárt a kiszabott idő; 2) végződni, eldőlni; meine Unternehmung ist gut abgelaufen: vállalatom jól sikerült; 3) ein Schiff ~ lassen: hajót vizre bocsátani; — das **Ablaufen**: 1) lejárás, legöngyölődés; 2) lejárta; 3) vizrebocsátás (hajóé).
Ablaufszeit (die): lejárat ideje.
ab lauschen (-te, hat abgelauscht) jmdm etw.: ellesni vkitől vmit.
Ablaut (der): hangzó-váltás.
ab läugnen: l. ableugnen.
ab leben (-te, hat abgelebt): leélni; sich ~: véget érni, magát lejárni; — das **Ableben**, -s: kimulás, elhalálozás.
ab lecken (-te, hat abgeleckt): lenyalni, megnyalni.
Ablegat (der), -en, t. -en: követ, küldött.
ab legen (-te, hat abgelegt): 1) letenni, levetni, lerakni; ein Kleid ~: levetkőzni, ruhát levetni; die Trauer ~: levetni a gyászruhát; 2) megtenni, elvégezni vmit; einen Eid ~: esküt tenni; ein Gelübde ~: fogadást tenni; ein Geständnis ~: vallomást tenni; eine Probe ~: megállni a próbát; eine Prüfung ~: vizsgálatot tenni; Rechenschaft v. Rechnung ~: számot adni, beszámolni; Zeugnis ~: tanúságot v. bizonyságot tenni; 3) elhagyni vmit; einen Fehler ~: hibát elhagyni; schlechte Sitten ~: a rossz erkölcsökből kivetkőzni; 4) *könyvny.* szétszedni, osztani; — das **Ablegen**, -s: levetés, letevés.
ab lehnen (-te, hat abgelehnt): elutasitani, visszautasitani; *jog.* einen Eid ~: esküt el nem fogadni.
ablehnend: elutasitó, tagadó, -lag.
Ablehnung (die): elutasitás.
ab leiern (-te, hat abgeleiert): leverklizni, ledarálni.
ab leiten (-ete, hat abgeleitet): 1) levezetni, elvezetni, elháritani; 2) elteriteni; 3) leszármaztatni.
Ableiter (der), -s, t. ~: háritó.
Ableitung (die), t. -en: 1) levezetés, elvezetés; 2) elterités, elháritás; 3) leszármaztatás.
Ableitungscanal (der): levezető csatorna.
Ableitungssilbe (die): képző.
ab lenken (-te, hat abgelenkt): 1) vmit elteriteni, elterelni; den Verdacht von sich ~: a gyanut elháritani magáról; 2) elhajlani, letérni, félrecsapni.
Ablenkung (die): 1) elterités, elterelés; 2) *ttan.* elhajlás.
ab lernen (-te, hat abgelernt) jmdm etw.: eltanulni vkitől vmit.
ab lesen (las ab, hat abgelesen): 1) leszedni, szedegetni; 2) leolvasni.
ab leugnen (-ete, hat abgeleugnet): eltagadni; etw. rund ~: kereken tagadni vmit.
ab liefern (-te, hat abgeliefert): 1) szállitani; 2) kézhez szolgáltatni, átadni.
Ablieferung (die), t. -en: szállitás, átadás; zahlbar bei ~: az átadáskor fizetendő.
Ablieferungsschein (der): *v. u.* átvételi elismervény.
Ablieferungstermin (der): szállitási határidő.
ab liegen (lag ab, ist abgelegen): 1) heverni, állni, állásban megérni; 2) mállani; 3) félreesni, távol esni; die Meierei liegt weit ab vom Dorfe: a major messze esik a falutól.
ab listen (-ete, hat abgelistet) jmdm etw.: elcsalni vkitől vmit.
ab locken (-te, hat abgelockt): 1) jmdm etw. ~: elcsalni vkitől vmit; jmdm Thränen ~: vkit megrikatni, könnyekre fakasztani; 2) elcsalni, kicsalni (ellenséget a helyéből).
ab löschen (-te, hat abgelöscht): 1) letörölni; 2) oltani (meszet), lehüteni (vasat).
ab lösen (-ste, hat abgelöst): 1) leoldani, leválasztani, lefejteni; 2) felváltani; den Winter löst dort sofort der Sommer ab: ott a telet mindjárt a nyár váltja fel; die Arbeiter lösten sich ab: a munkások egymást felváltották; — sich ~: lehámlani, lefoszlani, leválni.
ablöslich: 1) lefejthető; 2) megváltható.
Ablösung (die), t. -en: 1) leválasztás, lefejtés; 2) felváltás; ~ der Wache: őrváltás; 3) megváltás, tehermentesités.
Ablösungsbetrag (der): megváltási v. beváltási összeg.
ab machen (-te, hat abgemacht): elintézni, elvégezni; etwas rasch ~: vmin hamarosan átesni; die Sache ist abgemacht: a dolog rendben van.
Abmachung (die), t. -en: elintézés, egyezkedés.
ab magern (-te, ist abgemagert): lesoványodni, lefogyni.
Abmagerung (die): lesoványodás.
ab mahnen (-te, hat abgemahnt): óva inteni, lebeszélni.
ab malen (-te, hat abgemalt): lefesteni, lepingálni; — sich ~: tükröződni.
ab marken (-te, hat abgemarkt): elhatárolni, kipécézni.
Abmarsch (der), -es: elindulás, elvonulás; zum ~ trommeln, blasen: indulót dobolni, fúni.
ab marschieren (-te, hat v. ist abmarschiert): elindulni, elvonulni; links abmarschiert! balra indulj!
ab martern (-te, hat abgemartert): gyötörni, megkinozni; — sich ~: kinlódni, gyötrődni.
ab matten (-ete, hat abgemattet): ellankasztani, elcsigázni; — sich ~: ellankadni, elfáradni.
Abmattung (die): lankadtság.
ab mähen (-te, hat abgemäht): lekaszálni; das Heu ist noch nicht abgemäht: a széna még a lábán van.
ab melden (-ete, hat abgemeldet): távozását v. elmaradását jelenteni.
ab messen (maß ab, hat abgemessen): 1) kimérni, felmérni; 2) megitélni; du kannst es leicht ~: könnyen megitélheted; man soll seine Worte ~: latolgassuk v. mérlegeljük szavainkat.
ab montieren (-te, hat abmontiert): leszerelni.
ab mühen, sich (-te, hat sich abgemüht): vesződni, bajlódni.
ab nagen (-te, hat abgenagt): lerágni.
Abnahme (die), t. -n: 1) levétel, leszedés; 2) átvétel; 3) kelendőség; die Ware findet keine ~: az árunak nincs kelete; 4) apadás, fogyás, csökkenés; in ~ kommen: hanyatlani, csökkenni, fogyni.
ab nehmen (nahm ab, hat abgenommen): 1) levenni, leszedni vhonnan; den Hut ~: kalapot emelni; 2) átvenni; 3) venni, vásárolni; 4) elvenni, elfog-

lalni (löveget, várost); jmdm ein Versprechen ~: vkivel vmit megigértetni; 5) apadni, hanyatlani, fogyni; er hat sehr abgenommen: nagyon lefogyott; sein Gedächtnis nimmt ab: emlékezete gyengül; die Tage nehmen ab: rövidülnek a napok; — das Abnehmen: l. Abnahme.
abnehmend: lassuló (mozgás).
Abnehmer (der), -s, *t.* ~: 1) vevő, vásárló; 2) lecsatló, leszedő.
Abneigung (die), *t.* -en: 1) elhajlás; 2) idegenkedés, ellenszenv; eine ~ haben (gegen jmdn): idegenkedni (vkitől).
abnorm: szokatlan, szabálytalan, rendellenes.
Abnormität (die), *t.* -en: szabálytalanság, rendellenesség.
ab nöthigen (-te, hat abgenöthigt) jmdm etw.: kierőszakolni, kicsikarni vkitől vmit; jmdm Bewunderung ~: vkit csodálatra késztetni *v.* inditani.
ab nutzen, ab nützen (-te, hat abgenutzt *v.* abgenützt): 1) elkoptatni, elnyűni, elhasználni; 2) elcsigázni (csapatot); sich ~: elkopni, magát lejárni.
Abnützung (die), *t.* -en: elhasználás, kopás, koptatás.
Abonnement [abonmán] (das), -s, *t.* -s: előfizetés, bérlet.
Abonnementskarte (die): bérletjegy.
Abonnent (der), -en, *t.* -en: előfizető; die **Abonnentin**, *t.* -nen: előfizető(nő).
abonnieren (-te, hat abonniert): előfizetni, bérelni.
ab ordnen (-ete, hat abgeordnet): követségbe küldeni, kiküldeni.
Abordnung (die), *t.* -en: 1) követség, küldöttség; 2) küldetés.
Abort (der), -[e]s, *t.* -e: árnyékszék.
abortieren (-te, hat abortiert): idétlent szülni, elvetélni.
ab pachten (-ete, hat abgepachtet) jmdm etw.: bérbe venni vkitől.
ab packen (-te, hat abgepackt): lerakni, lerakodni.
ab passen (--ßte, hat abgepaßt): meglesni, kilesni (alkalmat).
ab peitschen (-te, hat abgepeitscht): megostorozni.
ab pflücken (-te, hat abgepflückt): leszakasztani, leszedni (virágot stb.).
ab placken, ab plagen, sich (-te, hat sich abgeplackt *v.* abgeplagt): vesződni, kinlódni vmivel.
ab platten (-ete, hat abgeplattet): lelapitani; das Gelände plattet sich ab: a terep ellaposodik.
Abplattung (die): lapultság.
Abprall (der), -s: l. Abprallen.
ab prallen (-te, ist abgeprallt): visszapattanni; — das **Abprallen**, -s: visszapattanás.
ab prägen (-te, hat abgeprägt): lenyomni, kinyomni; — sich ~: lenyomódni, kinyomódni.
ab pressen (--ßte, hat abgepreßt): 1) kisajtolni; 2) domboritani (könyv gerincét); 3) jmdm etw. ~: kicsikarni vkitől vmit.
ab protzen (-te, hat abgeprotzt): lemozdonyozni, leemelni (ágyut).
ab prügeln (-te, hat abgeprügelt): elverni, megrakni vkit.
Abputz (der): vakolás, simitás.
ab putzen (-te, hat abgeputzt): 1) le- *v.* megtisztitani; 2) vakolni (falat); 3) megpirongatni.
ab quälen (-te, hat abgequält): megkinozni, meggyötörni; — sich ~: elkinlódni, elgyötrődni.
ab rackern (-te, hat abgerackert): elcsigázni; — sich ~: kinlódni, gyötrődni (munkával).
Abraham: Ábrahám.
ab rahmen (-te, hat abgerahmt): lefölözni, a tejfölt leszedni.
ab rasieren (-te, hat abrasiert): leborotválni.
ab rathen (rieth ab, hat abgerathen): lebeszélni, ellenezni; ich habe ihm die Sache abgerathen *v.* ich habe ihm von der Sache abgerathen: lebeszéltem őt a dologról.
ab räumen (-te, hat abgeräumt): leszedni, eltakaritani.
ab rechnen (-ete, hat abgerechnet): 1) leszámolni; am Ende des Jahres wird abgerechnet: az év végén történik a leszámolás; 2) levonni; die Spesen abgerechnet: a költségek levonásával.
Abrechnung (die), *t.* -en: 1) leszámolás, elszámolás; in ~ stehen: elszámolási viszonyban állni; 2) levonás; in ~ bringen: levonni, leszámitani.
Abrede (die), ~: 1) megegyezés; gegen die ~: az egyesség ellenére; eine ~ treffen (*v.* nehmen): vkivel megegyezni; 2) tagadás; etw. in ~ stellen: kétségbevonni, tagadni vmit.
ab reden (-ete, hat abgeredet): 1) megbeszélni, kiesinálni; 2) jmdn von etw. ~: lebeszélni vkit vmiről.
ab reiben (rieb ab, hat abgerieben): ledörzsölni; — sich ~: ledörzsölődni, magát ledörzsölni.
ab reichen (-te, hat abgereicht): átnyujtani, átadni.
Abreise (die), *t.* -n: elutazás.
ab reisen (--ßte, ist abgereist): elutazni, útra kelni.
ab reißen (riß ab): I. (hat abgerissen): 1) letépni; 2) lebontani (épületet); 3) lekapni (vázlatot), rajzolni (tervet); — II. (ist abgerissen) el- *v.* leszakadni; es reißt gar nicht ab: sohasem szakad vége.
Abreißkalender (der): letéphető *v.* leveles naptár.
ab reiten (ritt ab, hat abgeritten): 1) meglovagolni (lovat); 2) die Fronte ~: végiglovagolni az arcvonal előtt.
ab richten (-ete, hat abgerichtet): 1) betanitani, idomitani, szoktatni; Soldaten ~: katonákat oktatni *v.* gyakoroltatni; 2) *műsz.* egyengetni, idomitani, simitani; 3) *ker.* Waren ~: árukat útra késziteni.
Abrichtung (die): betanitás, oktatás, idomitás, gyakoroltatás; ~ der Recruten: újoncok oktatása, betanitása.
ab rinden (-ete, hat abgerindet): lehántani, lehéjazni (fát).
ab ringen (rang ab, hat abgerungen) jmdm etw.: vkitől vmit birkózva elvenni, elnyerni.
ab rinnen (rann ab, ist abgeronnen): lefolyni, elfolyni.
Abriß (der), --risses, *t.* --risse: rajz, alaprajz, vázlat, karcolat.
ab rollen (-te): I. (hat abgerollt) letekergetni, kibontani; *v. u.* elszállitani; — II. (ist abgerollt) lehengeredni, legurulni.
ab rudern (-te, ist abgerudert): evezni vhonnan.
Abruf (der), -[e]s, **Abrufung** (die), *t.* -en: visszahivás.
ab rufen (rief ab, hat abgerufen): 1) elhini, visszahini vkit; 2) kikiáltani.
ab runden (-ete, hat abgerundet): legombolyiteni, kikeriteni.
ab rutschen (-te, ist abgerutscht): 1) lecsúszni; 2) csuszamlani; 3) elpatkolni.
ab rücken (-te, ist abgerückt): elindulni, elvonulni.
ab rüsten (-ete, hat abgerüstet): 1) leszerelni, lefegyverezni; 2) *ép.* állást leszedni.
Abrüstung (die), *t.* -en: leszerelés, lefegyverzés.
ab rütteln (-te, hat abgerüttelt): lerázni.
Absage (die): lemondás, visszavonás (parancsé, igéreté).
ab sagen (-te, hat abgesagt): 1) lemondani vmiről; 2) visszavonni; jmdm einen Besuch ~: bejelenteni (*v.* megizenni), hogy a látogatás elmarad; die Inspicierung wurde abgesagt: a szemleparancsot visszavonták.

ab|satteln (-te, hat abgesattelt): lenyergelni.

Absatz (der), -es, t. --sätze: 1) megszakítás, szünet; ohne ~: szünet nélkül, egyhuzamban; 2) szakasz, bekezdés; 3) *ép.* lépcsőfok, hágcsó, padka; 4) *ker.* kelendőség; ~ finden: kelendőségnek örvendeni; 5) cipő sarka.

Absatzgebiet (das): fogyasztó terület.

ab|sägen (-te, hat abgesägt): lefűrészelni.

ab|säubern (-te, hat abgesäubert): letisztítani, megtisztogatni.

Abscess (der), --scesses, t. --scesse: tályog, kelevény.

ab|schaben (-te, hat abgeschabt): levakarni, lekaparni; — **sich** ~: lekopni.

ab|schaffen (-te, hat abgeschafft): 1) megszüntetni, eltörölni (törvényt), eltiltani (szokást); 2) elutasítani vkit.

Abschaffung (die): megszüntetés, eltörlés, eltiltás.

ab|schatten (-ete, hat abgeschattet): árnyalni, árnyékolni.

Abschattung (die), t. -en: árnyalat.

Abschaum (der), -[e]s: 1) hab, tajték; 2) alj, söpredék.

ab|schälen (hat abgeschält): meghámozni (gyümölcsöt), meghántani (fát); **sich** ~: lehámlani.

ab|schätzen (-te, hat abgeschätzt): megbecsülni, értékelni.

Abschätzer (der), -s, t. ~: becsüs.

Abschätzung (die), t. -en: becslés.

ab|schäumen (-te, hat abgeschäumt): leszedni a habot, lehabozni.

ab|scheiden (schied ab): I. (hat abgeschieden): elválasztani; — II. (ist abgeschieden): meghalni.

ab|scheren (schor ab, hat abgeschoren): lenyírni, lenyesni.

Abscheu (der), -s: utálat, undor, iszonyat; ~ bekommen vor etw.: megundorodni vmitől; jmdm ~ einflößen: vkiben undort v. utálatot ébreszteni; ~ haben vor etw.: undorodni vmitől, utálni vmit.

ab|scheuern (-te, hat abgescheuert): lesúrolni, lesikárolni.

abscheulich: utálatos, -an, förtelmes, -en, ocsmány, -ul.

Abscheulichkeit (die), t. -en: ocsmányság, förtelmesség.

ab|schicken (-te, hat abgeschickt): elküldeni, elmeneszteni.

ab|schieben (schob ab, hat abgeschoben): 1) eltolni, eltaszítani; 2) elszállítani (sebesülteket); 3) eltoloncolni.

Abschied (der), -s, t. -e: búcsú; jmdem ~ geben: kiadni az utat vkinek; ~ nehmen: búcsút venni, elbúcsúzni; seinen ~ nehmen: leköszönni, szolgálatát odahagyni.

Abschiedsbesuch (der): búcsúlátogatás.

Abschiedsbrief (der): búcsúlevél.

Abschiedsrede (die): búcsúbeszéd.

ab|schiefern, sich (-te, hat sich abgeschiefert): hámlani, lefoszlani.

ab|schießen (schoß ab): I. (hat abgeschossen): ellőni, kilőni (fegyvert), lelőni; II. (ist abgeschossen): lekopni, színét hagyni.

ab|schiffen (-te, ist abgeschifft): elhajózni, elindulni.

ab|schinden (schund ab, hat abgeschunden): lenyúzni; elcsigázni.

ab|schirren (-te, hat abgeschirrt): leszerszámozni (lovat).

ab|schlachten (-ete, hat abgeschlachtet): levágni, leölni.

Abschlag (der), -[e]s, t. --schläge: 1) lovonás; 2) törlesztés, részletfizetés; in ~ kommmen: leszámíttatni; auf ~ zahlen: törlesztésül fizetni.

ab|schlagen (schlug ab, hat abgeschlagen): 1) leütni; jmdm den Kopf ~: vkit lefejezni; 2) elhárítani, visszaverni vmit; der Sturm ist abgeschlagen: az ostromot visszaverték; 3) levonni (költséget); 4) megtagadni; er hat uns die Bitte abgeschlagen: megtagadta a kérésünket; 5) Wasser ~: vizelni.

Abschlagsanleihe (die): törlesztési kölcsön.

Abschlagszahlung (die): részletfizetés.

abschlägig: tagadó, -lag.

abschläglich: lerovandó; lerovásul.

ab|schleifen (schliff ab, hat abgeschliffen): leköszörülni, csiszolni; — **sich** ~: lekopni.

ab|schließen (schloß ab, hat abgeschlossen): 1) elrekeszteni, elzárni; 2) bevégezni, lezárni, megkötni; den Frieden ~: a békét megkötni; einen Handel ~: alkura lépni; die Handlungsbücher ~: az üzleti könyveket lezárni; einen Vertrag ~: szerződést megkötni; — **sich** (von der Welt) ~: a világtól visszavonulni.

Abschluss (der), --schlusses: 1) befejezés, zárlat; ~ eines Contos: számla lezárása; zum ~ bringen: befejezni, megkötni; zum ~ kommen: bevégződni, befejeztetni; 2) kötés; ~ eines Vertrages: szerződés megkötése.

Abschlusstermin (der): záros határidő.

ab|schmeicheln (-te, hat abgeschmeichelt) jmdm etw.: vkitől hízelkedéssel elcsalni vmit.

ab|schmelzen: I. (schmolz ab, ist abgeschmolzen): leolvadni; — II. (schmolz v. schmelzte ab, hat abgeschmolzen v. abgeschmelzt): leolvasztani.

ab|schmieren (-te, hat abgeschmiert): lefirkantani.

ab|schmutzen (-te, hat abgeschmutzt): fogni, piszkítani.

ab|schnallen (-te, hat abgeschnallt): lecsatolni.

ab|schneiden (schnitt ab, hat abgeschnitten): el- v. lemetszeni; jmdm die Ehre ~: vkinek becsületében gázolni; jmdm den Weg ~: vkinek útját állni v. vágni; die Zufuhr ~: közlekedéstől elzárni, az összeköttetést elvágni.

ab|schnellen (-te, ist abgeschnellt) ellökődni, elpattanni.

Abschnitt (der), -[e]s, t. -e: 1) szakasz (könyvben, terepen, erődben, helységben); 2) szelvény, szelet (körnél); 3) cikk.

Abschnitzel (das), -s: hulladék.

ab|schnitzeln, ab|schnitzen (-te, hat abgeschnitzelt v. abgeschnitzt): lefaragni.

ab|schöpfen (-te, hat abgeschöpft): lemerni, leszedni (vminek fölét).

ab|schrauben (-te, hat abgeschraubt) lecsavarni, lesrófolni.

ab|schrecken (-te, hat abgeschreckt): 1) elijeszteni, visszariasztani; sich leicht ~ lassen: hamar megijedni; 2) *műsz.* lehűteni, megrezzenteni (nyersvasat).

abschreckend: elrettentő.

ab|schreiben (schrieb ab, hat abgeschrieben): 1) leírni; 2) visszavonni (rendelést), visszautasítani (meghívást); 3) törölni, leszámítani (számlából); schreiben Sie diese Summe von meiner Rechnung ab: vonja le ez összeget számlámból.

Abschreiber (der), -s, t. ~: leíró, másoló.

Abschreibung (die), t. -en: 1) törlés; in ~ bringen: leírni, törölni; 2) lejegyzés.

ab|schreiten (schritt ab, hat abgeschritten): meglépni (távolságot); die Fronte ~: az arcvonalat végigjárni.

Abschrift (die), t. -en: másolat; eine ~ nehmen (von etw.): lemásolni, lemásoltatni (vmit).

abschriftlich: másolatban.

ab|schroten (-ete, hat abgeschrotet): levágni, levagdalni.

Abschub (der), -es: tovaszállítás (sebesültekė).

ab schuppen (-te, hat abgeschuppt): levakarni (hal pikkelyeit); — **sich** ~: lehámlani, lefoszlani.

ab schürfen (-te, hat abgeschürft): levakarni, lekaparni.

abschüssig: lejtős, meredek, -en.

Abschüssigkeit (die): lejtősség.

ab schütteln (-te, hat abgeschüttelt): lerázni.

ab schütten (-ete, hat abgeschüttet): leönteni, kiönteni.

ab schwächen (-te, hat abgeschwächt): meggyengiteni.

Abschwächung (die): elgyengítés.

Abschweif (der), -es, *t.* -e: kitérés.

ab schweifen (-te, ist abgeschweift): eltérni, elcsapongani.

Abschweifung (die), *t.* -en: kitérés, elcsapongás.

ab schwemmen (-te, hat abgeschwemmt): megúsztatni, leúsztatni.

ab schwenken (-te, ist abgeschwenkt): elkanyarodni.

ab schwindeln (-te, hat abgeschwindelt): elcsalni, kicsalni.

ab schwören (schwur *v.* schwor ab, hat abgeschworen): esküvel letagadni vmit; seinen Glauben ~: hitét megtagadni.

Abscisse (die), *t.* -n: *mért.* metszék, abscissa.

ab segeln (-te, ist abgesegelt): elvitorlázni.

absehbar: belátható, szemmel elérhető.

ab sehen (sah ab, hat abgesehen): 1) ellátni; des Kampfes Ende ist nicht abzusehen: a harc végét nem lehet előre látni; 2) belátni; es ist schwer abzusehen, warum er es that: nehéz belátni, hogy miért tette; 3) von etw. ~: eltekinteni vmitől, nem tekinteni vmit; 4) auf etw. ~: törekedni vmire; es ist darauf abgesehen: az a céljuk; er hat's besonders auf dich abgesehen: különösen téged vett célba; — das **Absehen**: 1) szándék, cél; worauf geht Ihr ~: mi az Ön célja? 2) irányzék (puskán).

ab seihen (-te, hat abgeseiht): leszűrni, megszűrni.

Abseite (die), *t.* -n: 1) hátsó rész, hátoldal, hátlap; 2) oldalhajó (templomban).

abseits (von etw.): félre, oldalt.

ab senden (sandte *v.* sendete ab, hat abgesandt *v.* abgesendet): 1) elküldeni, követűl küldeni; 2) útnak indítani.

Absender (der), -s, *t.* ~: küldő, feladó.

Absendung (die): elküldés.

ab sengen (-te, hat abgesengt): leperzselni, lepörkölni.

ab senken (-te, hat abgesenkt): lesülyeszteni; homlítani (szőlőt).

absent: távollevő.

Absenz (die): távollét.

absetzbar: elmozdítható; eladható.

ab setzen (-te, hat abgesetzt): 1) letenni, lerakni; Passagiere ~: utasokat leszállítani; 2) elmozdítani (hivatalból), megfosztani (tisztjétől); einen König ~: királyt trónjától megfosztani; 3) Waren ~: árút eladni, értékesíteni; 4) szünetet tartani (beszédben, írás közben); ohne abzusetzen: szünet nélkül; 5) vom Lande ~: eltávozni a parttól; 6) *orv.* elvágni, elmetszeni (tagot); 7) *erd.* tövelni; 8) *kat.* visszavenni (célratartott lőfegyvert); 9) es wird Schläge ~: verés lesz a vége; — **sich** ~: leülepedni; das **Absetzen**: 1) lerakás; 2) elmozdítás; 3) eladás; 4) szünet; ohne ~: egyhuzamban; 5) eltávozás.

Absicht (die), *t.* -en: szándék, cél; in dieser ~: e célból; in guter ~: jóhiszemüleg; er hatte die ~: az a szándéka volt.

absichtlich: szándékos, -an.

Absichtlichkeit (die): szándékosság.

absichtslos: szándéktalan, -ul.

ab sickern (-te, ist abgesickert): leszivárogni.

ab sieden (sott ab, hat abgesotten): forralni, megfőzni.

ab singen (sang ab, hat abgesungen): leénekelni, végigénekelni.

Absinth (der), -s: abszint.

ab sitzen (saß ab, hat abgesessen): 1) kitölteni (börtönbüntetést); 2) lóról leszállni.

absolut: általános, föltétlen.

Absolution (die): feloldozás.

Absolutismus (der), ~: korlátlan egyeduralom, önkényuralom.

absolutistisch: abszolutisztikus.

Absolutorium (das), -s, *t.* --rien: felmentvény, végbizonyítvány.

absolvieren (-te, hat absolviert): 1) feloldani; 2) elvégezni.

absonderbar: elkülöníthető, -en.

absonderlich: különös, -en.

Absonderlichkeit (die), *t.* -en: különcség, furcsaság.

ab sondern (-te, hat abgesondert): elkülöníteni, különválasztani; — **sich** ~: különválni.

Absonderung (die): 1) elkülönzés, elkülönítés; 2) váladék.

absorbieren (-te, hat absorbiert): felszívni, elnyelni.

Absorption (die): elnyeletés.

ab spannen (-te, hat abgespannt): 1) kimeríteni (csapatot); 2) leereszteni (puska kakasát).

Abspannung (die), *t.* -en: kimerültség, lankadtság, ernyedtség.

ab sparen (-te, hat abgespart), pl. sich etw. vom Munde ~: szájától megvonni (*v.* elfogni) vmit.

ab speisen (--ste, hat abgespeist): etetni; jmdn mit leeren Worten ~: vkit puszta szóval kielégiteni, aprópénzzel kifizetni; sich mit etw. ~ lassen: vmivel beérni.

abspenstig machen (jmdm die Kunden): elidegeníteni, elcsalni (vkitól a vevőket); ~ werden: elpártolni.

ab sperren (-te, hat abgesperrt): elzárni, elrekeszteni.

Absperrung (die): elzárás.

ab spiegeln (-te, hat abgespiegelt): visszatükrözni; — **sich** ~: tükröződni, visszatükröződni.

Abspiegelung (die): tükröződés.

ab spielen (-te, hat abgespielt): játszani; — **sich** ~: végbemenni, lejátszódni, lefolyni.

ab sprechen (sprach ab, hat abgesprochen) jmdm etw.: elvitatni, megtagadni vkitől vmit; der gute Geschmack läßt sich ihm nicht ~: a jó ízlés nem tagadható el (*v.* meg) tőle.

absprechend: rosszaló (ítélet); auf ~e Art: elvetően, rosszalólag.

ab sprengen (-te): I. (hat abgesprengt): lerobbantani, lerepeszteni, lefeszíteni; II. (ist abgesprengt): elvágtatni.

ab springen (sprang ab, ist abgesprungen): 1) leugrani; 2) félreugrani; 3) lepattanni, leválni.

Absprößling (der): l. Sprößling.

Absprung (der): kitérés.

ab spülen (-te, hat abgespült): leöblíteni, lemosni.

ab stammen (-te, ist abgestammt): származni, eredni.

Abstammung (die): származás; gleicher ~: közös eredetű.

Abstand (der), -es, *t.* --stände: 1) távolság; 2) különbség; einen grellen ~ bilden: élesen elütni; 3) lemondás; ~ nehmen von etw.: elállni vmitől.

Abstandssumme (die): kárpótlás.

ab statten (-ete, hat abgestattet): teljesíteni, megtenni; einen Besuch ~: látogatóba menni; den Tribut der Dankbarkeit ~: a hála adóját leróni; jmdem seinen Glückwunsch ~: szerencsét kívánni vkinek; die Schuld ~: az adósságot lefizetni *v.* leróni.

Abstattung (die), *t.* -en: 1) lerovás,

lefizetés, visszafizetés; 2) ~ eines Besuchs: látogatás.
Abstattungsfrist (die): visszafizetési határidő.
ab|stäuben (-te, hat abgestäubt): leporolni.
ab|stechen (stach ab, hat abgestochen): 1) levágni, leölni (marhát); 2) különbözni, elütni vmitől (szinben).
Abstecher (der), -s, *t.* ~: kirándulás; einen ~ machen: kirándulást tenni, vhová beszólni.
ab stecken (-te, hat abgesteckt): letüzni, kijelölni; das Lager ~: a tábor helyét kimérni *v.* kipécézni; — das **Abstecken** einer Trace: nyomjelzés.
ab stehen (stand ab, ist abgestanden): 1) elállni vmitől; von seiner Forderung ~: követeléséről lemondani; von der Klage, vom Processe ~: a vádtól, pertől elállni; 2) távol lenni *v.* esni; 3) megtörni (bor), megromlani (hús); — das **Abstehen** vom Processe: a pertől való elállás.
ab steigen (stieg ab, ist abgestiegen): 1) leszállni (lóról, vonatról); 2) megszállni vhol; — das **Absteigen** der Passagiere: az utasok leszállása.
absteigend: 1) leszálló, lemenő (ág); 2) lejtős, -en.
Absteigquartier (das): szállás.
ab stellen (-te, hat abgestellt): 1) eléállitani; 2) einen Missbrauch ~: visszaélést megszüntetni; 3) er ist schon zweimal abgestellt worden: már kétszer volt sorozás alatt.
Abstellung (die), *t.* -en: 1) eléállitás; 2) eltörlés, megszüntetés.
ab stempeln (-te, hat abgestempelt): lebélyegezni.
Abstempelung (die): lebélyegzés.
ab sterben (starb ab, ist abgestorben): 1) kihalni; 2) elhalni, elzsibbadni, elfásulni; — das **Absterben**: kihalás; elzsibbadás.
ab steuern (-te, hat abgesteuert): a parttól elinditani (a csónakot).
Abstieg (der), -es, *t.* -e: 1) ereszkedő (terepen); 2) leereszkedés.
ab stimmen (-te, hat abgestimmt): leszavazni.
Abstimmung (die), *t.* -en: szavazás.
Abstinenz (die): önmegtartóztatás.
ab stoßen (stieß ab, hat abgestoßen): 1) eltaszitani, ellökni; (tejfogait) elhullatni; 2) (fát) kinagyolni, megfaragni; 3) *torn.* ellökődni; mit einem Kahn ~: csónakot elinditani.
abstoßend: visszataszitó, -an.
Abstoßung (die): taszitás, ellökés.
Abstoßungskraft (die): taszitó erő.
abstract: elvont, -an.
Abstraction (die), *t.* -en: elvonás.
Abstractum (das), -s, *t.* --ta: elvontság, elvont fogalom *v.* név.
ab strafen (-te, hat abgestraft): büntetni.
abstrahieren (-te, hat abstrahiert): elvonni, elvontan gondolni.
Abstreich (der), -es, *t.* -e: árlejtés; Verkauf im ~: eladás árlejtés útján.
ab streichen (strich ab, hat abgestrichen): 1) letörölni, lesimitani; 2) lehabozni; 3) der Vogel ist abgestrichen: a madár szárnyra kelt, a kópé odább állt.
ab streifen (-te): I. (hat abgestreift): 1) lehántani, lefosztani, letisztitani; 2) Handschuhe, Strümpfe ~: keztyüt, harisnyát lehúzni, magáról levetni; 3) elhagyni (rossz szokást); — II. (ist abgestreift) vom Wege ~: letérni az útról.
ab streiten (stritt ab, hat abgestritten) jmdm etw.: elvitatni, elperelni, l. absprechen.
Abstrich (der), -s: 1) fölzék, hab; 2) törlés, levonás.
abstrus: homályos, -an.
ab stufen (-te, hat abgestuft): fokozni, fokokra osztani; — sich ~: fokozatosan csökkenni.
Abstufung (die), *t.* -en: fokozat, árnyalat.
ab stumpfen (-te, hat abgestumpft): eltompitani; — sich ~: eltompulni, elfásulni; er ist gegen alles abgestumpft: minden iránt fásult.
Absturz (der), -es: 1) lebukás, omlás; 2) meredek.
ab stutzen (-te, hat abgestutzt): lenyesni.
ab stürzen (-te): I. (hat abgestürzt): letaszitani; — II. (ist abgestürzt): lebukni, lezuhanni.
Absud (der), -[e]s, *t.* -e: főzet.
absurd: képtelen, sületlen, -ül.
Absurdität (die): képtelenség.
Abt (der), -es, *t.* Äbte: apát.
ab takeln (-te, hat abgetakelt): lecsarnakolni (hajót), leszerelni (árbocot).
Abtei (die), *t.* -en: apátság.
Abtheil (der), -[e]s: 1) osztályrész; 2) évpénz.
ab theilen (-te, hat abgetheilt): 1) beosztani, felosztani; in Classen ~: osztályozni; in Grade ~: fokokra osztani; 2) elrekeszteni (szobát fallal).
Abtheilung (die), *t.* -en: 1) osztály, szakasz, ügyosztály; 2) *kat.* osztag, hadosztály.
Abtheilungschef (der): osztályfőnök.
Abtheilungsvorstand (der): osztályvezető.
ab thun (that ab, hat abgethan): 1) letenni, levetni; eine Gewohnheit ~: szokást levetkőzni; die Hand von jmdm ~: kezét vkiről levenni; 2) bevégezni vmit, véget vetni vminek; eine Frage ~: kérdést letárgyalni; eine Sache ~ átesni a dolgon.
ab tödten (-ete, hat abgetödtet): elölni, sanyargatni.
ab tönen (-te, hat abgetönt): egy szinre festeni.
Abtpfarrer (der): apátplébános.
Abtrag (der), -s, *t.* --träge: 1) lefizetés, lerovás (adósságé); 2) kár, kártérités; ~ thun: kárt okozni; 3) levágás, leásás.
ab tragen (trug ab, hat abgetragen): 1) leszedni (asztalt), lebontani (épületet), elhordani (földet); 2) elviselni, elnyüni (ruhát); 3) adósságot lefizetni; — das **Abtragen**: 1) lebontás; 2) lerovás (adósságé).
Abtragung (die): l. Abtragen.
abträglich: káros, ártalmas; ~e Kritik: kedvezőtlen *v.* elitélő birálat.
ab träufeln (-te, ist abgeträufelt): lecsepegni.
ab treiben (trieb ab, hat abgetrieben): 1) elhajtani, elüzni; 2) Gewalt mit Gewalt ~: erőszakot erőszakkal verni vissza; 3) ein Kind ~: magzatot elhajtani; 4) Pferde ~: a lovakat elcsigázni; 5) levágni (erdőt), letarolni; 6) das Schiff treibt ab: a hajó elragadtatik a horgonyvetés helyéről.
Abtreibung (die): 1) elhajtás, elüzés; 2) kifárasztás, elcsigázás.
ab trennen (-te, hat abgetrennt): elválasztani, lefejteni.
Abtrennung (die): elválasztás.
ab treten (trat ab): I. (hat abgetreten): 1) letaposni (utat); 2) jmdm etw. ~: vkinek átengedni vmit; — II. (ist abgetreten): 1) lelépni; von der Bühne ~: a szinpadról lelépni; vom Schauplatze ~: a szinhelyről letünni; 2) *kat.* oszolni.
Abtretung (die): átengedés.
Abtretungsurkunde (die): átengedési *v.* átruházási okirat.
Abtrieb (der): 1) elszállitás; 2) letarolás.
Abtritt (der), -[e]s: 1) visszalépés, lemondás; seinen ~ nehmen: visszavonulni; 2) lelépés, távozás (a szinről); 3) árnyékszék.
ab trocknen (-ete): I. (hat abge-

trocknet): felszárítani, letörölni; — II. (ist abgetrocknet): felszáradni.
ab tropfen, ab tröpfeln (-te, ist abgetröpfelt): lecsepegni.
ab trotzen (-te, hat abgetrotzt) jmdm etw. ~: (dacolással) kicsikarni vkitól vmit.
ab trumpfen (-te, hat abgetrumpft): letromfolni, letorkolni.
abtrünnig: hűtlen, hitehagyott; ~ machen: elpártolásra birni; ~ werden: elpártolni; — der **Abtrünnige**, -n, t. -n: a pártütő, hitehagyott.
Abundanz (die): bőség.
ab urtheilen (-te, hat abgeurtheilt) 1) über etw.: végleges itéletet hozni v. mondani vmi felett; 2) jmdm etw. ~: vkit itélettel megfosztani vmitól.
Abusus (der): visszaélés.
ab verlangen (-te, hat abverlangt) jmdm etw.: elkérni, követelni vkitól vmit.
abwandelbar: ragozható.
ab wandeln (-te, hat abgewandelt): ragozni (igét).
Abwand[e]lung (die), t. -en: igeragozás, hajtogatás.
ab warten (-ete, hat abgewartet): 1) bevárni, megvárni; 2) einen Kranken ~: beteget ápolgatni.
Abwartung (die): bevárás, ápolás.
ab waschen (wusch ab, hat abgewaschen): le- v. megmosni, mosogatni: — sich ~: megmosdani.
Abwaschung (die), t. -en: lemosás.
ab wägen (wog ab, hat abgewogen): 1) lemérni, megmázsálni; 2) mérlegelni; seine Worte ~: szavait latra vetni.
ab wälzen (-te, hat abgewälzt): 1) legördíteni, lehengeríteni; 2) elhárítani (gyanut).
abwärts: lefelé, alul; der Weg führt ~: az út ereszkedik v. lefelé vezet; es geht ~ mit ihm: a végét járja.
ab wechseln (-te, hat abgewechselt): 1) felcserélni; 2) váltakozni.
abwechselnd: változó, váltakozó; felváltva, váltogatva.
Abwechselung, Abwechslung (die), t. -en: 1) váltakozás, váltogatás; 2) változatosság.
abwechslungsreich: változatos.
abwechslungsweise: váltakozva, változatosságképen.
Abweg (der): 1) mellékút, tévút; auf ~e bringen: rossz útra csábítani; auf ~e gerathen: rossz útra jutni.
ab wehen (-te, hat abgeweht): lefújni, elfújni.
Abwehr (die), t. -en: védekezés; zur ~: védekezésül vmi ellen, vminek elhárítására.
ab wehren (-te, hat abgewehrt): elhárítani, elfordítani.
abwehrend: tiltó (kézmozdulat).
I. ab weichen (-te, weich = *lágy*ból, hat abgeweicht): leáztatni.
II. ab weichen (wich ab, hat abgewichen): 1) eltérni, különbözni: die Schriftsteller weichen hierin voneinander ab: az írók erre nézve nem értenek egyet; 2) elhajlani.
abweichend: elütő, eltérő, -en.
Abweichung (die), t. -en: 1) eltérés; 2) *tlan.* elhajlás.
ab weiden (-ete, hat abgeweidet): lelegelni.
ab weisen (wies ab, hat abgewiesen): el v. visszautasítani.
abweislich: elutasító; elutasító értelemben.
Abweisung (die), t. -en: elutasítás.
abwendbar: elhárítható.
ab wenden (wandte v. wendete ab, hat abgewandt v. abgewendet): 1) elfordítani (szemét); er wandte seine Augen v. Blicke von diesem Schauspiel nicht ab: le nem vette szemeit e látványról; 2) elhárítani (veszélyt), elidegeníteni (vkitől a vevőket); — sich ~: elfordulni.
abwendig: idegenkedő; ~ machen: elidegeníteni; jmdn von seinem Vorhaben ~ machen: vkit szándékától eltántorítani; ~ werden: elidegenedni.
ab werfen (warf ab, hat abgeworfen): ledobni, levetni, elvetni; die Kinderschuhe ~: kinőni a gyermekkorból v. elhagyni a gyermekkort; einen befriedigenden Nutzen ~: kielégítő hasznot hajtani.
abwesend: távollevő; er ist ~: távol van; so lange ich ~ sein werde: míg én oda leszek; — der, die **Abwesende**, -n, t. -n: a távollevő.
Abwesenheit (die), t. -en: távollét; in meiner ~: távollétemben.
ab wetzen (-te, hat abgewetzt): lekoptatni; — sich ~: lekopni.
ab wickeln (-te, hat abgewickelt): lebonyolítani, lefejteni; ein Geschäft ~: üzletet (v. ügyletet) lebonyolítani, nyélbe ütni.
ab wiegen (wog ab, hat abgewogen): lemérni, l. abwägen.
ab winden (wand ab, hat abgewunden): legombolyítani.
ab wirthschaften (-ete, hat abgewirthschaftet): a vagyonának nyakára hágni.
ab wischen (-te, hat abgewischt): letörölni, megtörölni; — sich ~: megtörölközni.
ab zahlen (-te, hat abgezahlt): lefizetni, leróni; in Raten ~: részletekben lefizetni.
Abzahlung (die), t. -en: lefizetés; auf ~: lefizetésre.
ab zapfen (-te, hat abgezapft): lecsapolni, megcsapolni.
ab zählen (-te, hat abgezählt): megolvasni, megszámlálni.
ab zäunen (-te, hat abgezäunt): elkeríteni (helyet).
ab zehren (-te, hat abgezehrt): lesoványítani, sorvasztani, emészteni; — sich ~: elsorvadni, lefogyni, emésztődni.
Abzehrung (die): sorvadás.
Abzeichen (das), -s, t. ~: jel, jelvény, ismérv.
ab zeichnen (-ete, hat abgezeichnet): lerajzolni, lemásolni.
ab ziehen (zog ab): I. (hat abgezogen): 1) lehúzni, levonni; die Hand von jmdm ~: kezét levenni vkiről; jmdm die Haut ~: bőrét lenyúzni; den Hut ~: a kalapot levenni; 2) vkit elvonni, eltériteni vkitől; 3) lefejteni (bort); 4) *vegyt.* lepárologtatni; 5) *mest.* fenni, élesíteni (borotvát); — II. (ist abgezogen): elvonulni, elmenni, elköltözni.
ab zielen (-te, hat abgezielt) auf etw.: célozni, törekedni vmire.
ab zirkeln (-te, hat abgezirkelt): kicirkalmazni, kimérni.
Abzug (der): 1) levonás; in ~ bringen: levonni; 2) elvonulás; 3) lenyomat, próbanyomat.
Abzugscanal (der): levezető csatorna.
abzugsfrei: levonás nélkül.
ab zupfen (-te, hat abgezupft): letépni, lecsipni.
abzüglich: levonva; ~ der Kosten: a költségek levonásával.
ab zwacken (-te, hat abgezwackt): 1) lecsipni; 2) jmdm Geld ~: vkiből pénzt kipréselni.
ab zwecken (-te): l. abzielen.
ab zweigen, sich (-te, hat sich abgezweigt): elágazni.
Abzweigung (die), t. -en: elágazás.
ab zwingen (zwang ab, hat abgezwungen) jmdm etw.: kierőszakolni, kicsikarni vkitől vmit.
Accent (der), -[e]s, t. -e: 1) hangsúly; 2) ékezet.
accentuieren (-te, hat accentuiert): hangsúlyozni.
Accept (das), -[e]s, t. -e: elfogadvány, elfogadási nyilatkozat; einen Wechsel mit ~ versehen: váltót elfogadni.

Acceptant (der), -en, *t.* -en: elfogadó.
Acceptation (die): elfogadás.
Acceptationscredit (der): váltóhitel.
acceptieren (-te, hat acceptiert): elfogadni.
Accessist (der), -en, *t.* -en: várományos.
accessorisch: mellékes, járulékos.
Accidens (das), ~, *t.* die Accidentien, **Accidenz**, ~, *t.* die Accidenzien: 1) esetlegesség; 2) járulék, mellékjövedelem.
Accise (die), *t.* -n: fogyasztási adó.
accisefrei: adómentes, -en.
Acclamation (die), *t.* -en: felkiáltás; durch ~ wählen: közfelkiáltással választani.
acclimatisieren (-te, hat acclimatisiert): meghonosítani; — **sich** ~: meghonosulni.
Accord (der), -es, *t.* -e: 1) megegyezés, egyezmény; einen ~ treffen: megegyezni; 2) összhangzat, akkord.
Accordarbeit (die): szakmánymunka.
accordieren (-te, hat accordiert): 1) megegyezni, megalkudni; 2) megegyeztetni, engedélyezni, megállapítani.
accreditieren (-te, hat accreditiert): hitelt nyitni vkinek.
Accreditiv (das), -s, *t.* -e: hitellevél.
Accumulator (der), -s: gyüjtő.
accurat: pontos, -an.
Accusativ (der), -s, *t.* -e: tárgyeset.
ach: óh, ah; ej, jaj; Ach und Weh schreien: jajgatni; l. Krach.
Achat (der), -[e]s, *t.* -e: agátkő.
achromatisch: színtelen, szintelenítő.
Achse (die), *t.* -n: tengely; per ~: kocsin *v.* szekéren (szállítani); Fracht per ~: kocsifuvar.
Achsel (die), *t.* -n: váll; jmdn über die ~ ansehen: lenézni *v.* félvállról nézni vkit; alles auf die leichte ~ nehmen: mindennek a könnyebb végét fogni; die ~n zucken: vállat vonni *v.* vonítani.
Achselhöhle (die): hónalj.
Achselzucken (das), -s: vállvonítás; mit ~: vállvonítva.
acht: nyolc; am ~en (des Monats): (a hónap) nyolcadikán; heute über ~ Tage: mához egy hétre; vor ~ Tagen: ma egy hete.
I. **Acht** (die), *t.* -en: nyolcas; eine römische Acht: római nyolcas (VIII).
II. **Acht** (die), ~: száműzés; in ~ und Bann thun, in die ~ erklären *v.* thun: számkivetni, száműzni.
III. **Acht** (die), ~: vigyázat, figyelem; mit Fleiß und ~: szorgosan, nagybuzgón; ~ geben auf etw.: l. achtgeben; außeracht lassen: nem venni figyelembe *v.* számba; sich inacht nehmen: vigyázni magára.
achtbar: tisztes, tiszteletreméltó.
achte (der, die, das): nyolcadik; Karl der Achte: VIII. Károly.
Achteck (das), -[e]s, *t.* -e: nyolcszög.
achteckig: nyolcszögü.
achtel: nyolcad; ein achtel Centner: nyolcad-mázsa; eine achtel Minute: nyolcad-perc; — das **Achtel**, -s: a nyolcad; das Achtel vom Centner: a mázsa nyolcadrésze.
achten (-ete, hat geachtet): 1) tisztelni, becsülni; gering ~: kevésre becsülni; hoch ~: nagyra becsülni; 2) vélni, tartani; für gut ~: jónak tartani; 3) ügyelni, figyelni, vigyázni vmire; er achtete die Gefahr nicht: a veszélylyel nem törődött; er achtet weder Gott, noch Menschen: istent, embert semmibe sem vesz; er achtet auf niemanden: senkire se hajt; achte auf meine Rede *v.* achte meiner Worte: hallgass szavaimra; sie achteten seiner Worte gar nicht: nem is hederítettek rá.
achtens: nyolcadszor.
achtenswert: tiszteletreméltó.
Achter (der), -s, *t.* ~: nyolcas (számjegy).
achterlei: nyolcféle.
achtfach: nyolcszoros, -an.
achtfüßig: nyolclábú.
acht geben (gab acht, hat achtgegeben) auf etw.: vigyázni, ügyelni vmire, gondoskodni vmiről; gib acht: vigyázz!
acht haben (hatte acht, hat achtgehabt): vigyázni.
achthalb: nyolcadfél (7½).
achtjährig: nyolcéves.
achtlos: gondatlan, -ul.
achtmal: nyolcszor.
achtmalig: nyolcszori.
achtsam: gondos, szemes.
Achtsamkeit (die): vigyázat.
achtseitig: nyolcoldalú.
achtstündig: nyolcórai.
achttägig: nyolc napos.
achtteilig: nyolc részből álló.
Achtung (die), *t.* -en: 1) vigyázat, figyelem; ~! vigyázz! 2) tisztelet; jmdm ~ erweisen: vkit tiszteletben tartani, vki iránt tisztelettel lenni.
achtungsvoll: tiszteletteljes; tisztelettel.
achtzehn: tizennyolc.
achtzehnte (der, die, das): tizennyolcadik.
Achtzehntel (das), -s, *t.* ~: tizennyolcad(rész).
achtzeilig: nyolcsoros.
achtzig: nyolcvan.
Achtziger (der), -s, *t.* ~: nyolcvanas (nyolcvan éves ember).
achtzigste (der, die, das): nyolcvanadik.
Achtzigstel (das), -s, *t.* ~: nyolcvanad(rész).
Acker (der), -s, *t.* Äcker: 1) szántóföld; 2) hold (területmérték).
ackerbar: szántható, müvelhető.
Ackerbau (der): földmüvelés.
Ackerbauer, **Acker[s]mann** (der), *t.* -leute: földmüves.
Ackerbauminister (der): földmüvelésügyi *v.* földmüvelési miniszter.
Ackerbauschule (die): földmüvesiskola.
ackerbautreibend: földmüvelő.
Ackerboden (der): televényföld.
Ackerfeld, **Ackerland** (das): szántóföld.
ackern (-te, hat geackert): szántani.
Ackerrettig (der): *növ.* repcsénretek (Raphanus Raphanistrum).
Ackerweg (der): dülőút.
Acqui [aki] (das), -s: nyugta, nyugtatvány; pour ~: ki van fizetve.
acquirieren (-te, hat acquiriert): szerezni, megszerezni.
Acquisition (die), *t.* -en: szerzés, szerzemény.
Act (der), -[e]s, *t.* -e: 1) cselekedet, tény, tett, ténykedés; 2) felvonás.
Acte (die), *t.* -n: ügyirat, iromány, okirat, okmány; zu den ~n legen: 1) az iratokhoz csatolni; 2) félre (ad acta) tenni.
Actenstück (das): ügydarab, ügyirat.
Actie (die), *t.* -n: részvény; ~ auf Inhaber *v.* Überbringer: bemutatóra szóló részvény; ~ auf Namen: névre szóló részvény.
Actienanweisung (die): részvényutalvány.
Actienbank (die): részvénybank.
Actiengesellschaft (die): részvénytársaság.
Action (die), *t.* -en: 1) cselekvés, mozgalom, ténykedés; 2) cselekvény; 3) taglejtés, tagjáték.
Actionär (der), -s, *t.* -e: részvényes.
activ: 1) tevékeny; 2) cselekvő, tényleges; ~es Vermögen

(v. das **Activvermögen**): cselekvő v. tényleges vagyon.

Activa, Activen (die = t.): követelések.

activieren (-te, hat activiert): ténylegesiteni, tettlegesiteni.

Activschuld (die): követelés.

Actuar (der), -s, t. -e: tollnok.

actuell: 1) tényleges, valóságos; 2) időszerű, alkalomszerű.

acut: 1) heveny (betegség); 2) égető, sürgős (kérdés).

Adalbert: Béla. [kája.

Adamsapfel (der): Ádám csut-

adaptieren (-te, hat adaptiert): átalakitani.

Adaptierung (die): átalakitás.

adäquat: hozzáilló, megfelelő.

addieren (-te, hat addiert): összeadni. [adás.

Addition (die), t. -en: össze-

ade! Isten veled! Isten Önnel!

Adel (der), -s: nemesség; er iſt von ~: ő nemes ember.

Adelheid: Etelka.

adelig: nemes, nemesi; der, die **Adelige**, -n, t. -n: nemes ember.

adeln (-te, hat geadelt): nemesi rangra emelni, nemessé tenni.

Adelsbrief (der): nemeslevél.

Adelstand (der), -es: nemesi rend; in den ~ erheben: nemesi rangra emelni.

Adelstolz (der): nemesi gőg.

Ader (die), t. -n: ér; jmdm zur ~ laſſen: vkin eret vágni.

aderig: eres, -en.

Aderlaſs (der), --laſſes, t. --läſſe, **Aderlaſſen** (das), -s: érvágás.

Aderlaſsbinde (die): érkötő.

adern (-te, hat geadert): erezni.

Aderſchlag (der): érverés.

Adhäſion (die), ~: tapadás.

Adjectiv (das), -s, t. -e v. -a: melléknév.

adjectiviſch: melléknévi, -leg.

Adjunct (der), -en, t. -en: segéd, segédtiszt.

adjuſtieren (-te, hat adjuſtiert): felszerelni, kikésziteni. [segéd.

Adjutant (der), -en, t. -en: had-

Adler (der), -s, t. ~: sas.

Adlerauge (das): sasszem.

Adlerblick (der): sastekintet, éleslátás.

Adlernaſe (die): sasorr.

Adminiſtration (die), t. -en: kormányzás, közigazgatás.

Adminiſtrationsrath (der): igazgató tanács.

adminiſtrativ: 1) közigazgatási, igazgatási, -lag; 2) kezelési.

Adminiſtrator (der), -s, t. -en: igazgató, kormányzó.

adminiſtrieren (-te, hat adminiſtriert): igazgatni, kormányozni.

Admiral (der), -s, t. -e: tengernagy. [kar.

Admiralität (die): tengernagyi

Admiralſchiff (das): parancsnokhajó.

Adolf: Adolf.

adoptieren (-te, hat adoptiert): örökbe fogadni.

adoptiv: örökbe fogadott; der **Adoptivſohn**: fogadott fiú; der **Adoptivvater**: az örökbefogadó atya.

Adreſſant (der), -en, t. -en: feladó.

Adreſſat (der), -en, t. -en: 1) címzett; 2) (váltón) intézvényezett.

Adreſsdebatte (die): feliratі vita.

Adreſſe (die), t. -n: 1) cím; 2) felirat (vkihez).

Adreſſenbuch (das): címtár.

Adreſsentwurf (der): feliratі javaslat.

adreſſieren (-te, hat adreſſiert): 1) címezni vkire; der Brief iſt nicht an mich adreſſiert: a levél nem nekem szól; 2) vkihez utasitani.

Advent (der), -es, t. -e: úrjövetel, ádvent.

Adverb (das), -s, t. -ien: határozó.

adverbial: határozói.

adverſativ: ellentétes.

Advocat (der), -en, t. -en: ügyvéd.

Advocatenkammer (die): ügyvédi kamara.

Advocatur (die), t. -en: ügyvédség, ügyvédkedés; die ~ betreiben: ügyvédkedni.

Affaire (die), t. -n: eset, ügy.

Affe (der), -n, t. -n: majom; er hat einen ~n: be van rúgva.

Affect (der), -[e]s, t. -e: indulat, szenvedély, hevesség.

Affectation (die), t. -en: affektálás, szenvelgés.

affectieren (-te, hat affectiert): affektálni, szenvelegni.

affectiert: szenvelgő, -en.

affenartig, affenhaft: majomszerű, -en.

Affenliebe (die): vakszeretet.

Affiche [afis] (die), t. -n: falragasz.

affichieren (-te, hat affichiert): kiragasztani, kifüggeszteni.

afficieren (-te, hat afficiert): hatással lenni vmire, befolyásolni vmit.

Affinität (die), t. -en: 1) *vegyt.* vegyi rokonság; 2) *mért.* affinitás.

Afrika (das): Afrika.

Afrikaner (der), -s, t. ~: afrikai; — die **Afrikanerin**, t. -nen: afrikai nő.

afrikaniſch: afrikai.

After (der), -s, t. ~: alfel.

Afterart (die): korcsfaj.

Afterbürge (der): alkezes.

Afterglaube (der): álhit, tévhit.

Afterlehre (die): tévtan, hamis tan v. tanitás.

Aftermiete (die): albérlet.

Aftermieter (der): albérlő.

Afterpacht (die): alhaszonbérlet.

Afterrede (die): pletyka, emberszólás.

Afterunternehmer (der): alvállalkozó.

Agathe: Ágota.

Agenden (die = t.): teendők.

Agent (der), -en, t. -en: ügynök, ügyvivő.

Agentſchaft (die), t. -en, **Agentur** (die), t. -en: ügynökség, ügyvivőség.

Aggregatzuſtand (der): *ttan.* halmazállapot, halmozat.

agieren (-te, hat agiert): cselekedni, működni.

agil: serény, fürge.

Agio [ázsio], (das), -s, t. -s: ázsió, értéktöbblet, felpénz.

Agiotage [ázsiotázs] (die): ázsióval való üzérkedés, tőzsdeuzsora, felpénzelés.

Agitation (die), t. -en: izgatás, bujtogatás.

Agitator (der), -s, t. -en: izgató, bujtogató.

agitieren (-te, hat agitiert): izgatni, bujtogatni.

Agnes: Ágnes.

agnoſcieren (-te, hat agnoſciert): felismerni.

Agraffe (die), t. -n: boglár.

Agram: Zágráb.

agrar, agrariſch: földművelést illető v. érdeklő, agrárius.

Agricultur (die): földművelés.

ah: óh, ah!

Ahle (die), t. -n: *mest.* ár.

Ahn (der), -en, t. -en: ős, ősapa; die ~en: ősök, elődök.

ahnden (-ete, hat geahndet): megtorolni, megfenyiteni.

Ahndung (die), t. -en: megtorlás, fenyités, boszú.

Ahne (die), t. -n, **Ahnin** (die), t. -nen: dédanya, ősanya.

ahnen (-te, hat geahnt): sejteni, gyanitani; es ahnt mir (v. mich): ugy rémlik előttem; mir ahnt nichts Gutes: rosszat sejtek; ohne etwas zu ~: mit sem sejtve v. gyanitva.

Ahnenprobe (die): őspróba.

Ahnenſtolz (der): fajgőg.

Ahnentafel (die): nemzetségfa.

Ahnfrau (die): ősanya.

Ahnherr (der): ősapa.

Ahnung (die), t. -en: sejtelem; es geht ihm eine ~ auf: sejtelme támad; eine ~ von etw. haben: vmit sejteni.

ahnungslos: gyanútlan, mit sem

sejtő; gyanútlanul, mit sem sejtve.
ahnungsvoll: sejtő, sejtelmes, -en.
Ahorn (der), -es, t. -e: jávor, juhar.
Aichamt (das): mértékhitelesítő hivatal.
aichen (-te, hat geaicht): mértéket hitelesíteni, akolni.
Aichzeichen (das): mértékhitelesítő jel.
Akademie (die), t. -n: akadémia (tudós-társaság, főiskola).
Akademiker (der), -s, t. ~: akadémikus.
akademisch: akadémiai, főiskolai.
Akazie (die), t. -n: akácfa.
Akelei (die): harangláb, harangvirág (Aquilegia vulgaris).
Akrobat (der), -en, t. -en: erőművész.
Akropolis (die): fellegvár.
[**Aktie, aktiv**: l. Actie, activ.
Akustik (die), ~: 1) hangtan; 2) hangzás.
akustisch: hangtani, akusztikai.
Alabaster (der), -s: alabástrom.
Alarm (der), -[e]s, t. -e: 1) zaj; 2) riadó, riasztó; ~ blasen: riadót fúni.
alarmieren (-te, hat alarmiert): fellármázni, felriasztani.
Alarmnachricht (die): riasztó hír.
Alarmschuss (der): riasztó lövés.
Alarmsignal, Alarmzeichen (das): vészjel, riasztójel, riadójel; ~ geben: vészjelt adni.
Alaun (der), -[e]s, t. -e: timsó.
Alaunsiederei (die): timsógyártás.
albern: dőre, együgyü, balga; dörén, együgyün, balgán.
Albernheit (die), t. -en: dőreség, balgaság, együgyüség.
Album (das), -[s], t. -s: 1) emlékkönyv; 2) mintakönyv, mintagyüjtemény.
Albumin (das), -s: fehérnye, fehérje.
Alchemie (die): *vegyt.* aranykémlés, aranycsinálás.
Alchemist (der), -en, t. -en: aranycsináló.
Alexander: Sándor.
Alexandriner (der), -s, t. ~: Sándorvers, alexandrinus.
Alexius: Elek.
[**Alfabet** (das): l. Alphabet.
Alfanzerei (die), t. -en: bohóság.
Alge (die), t. -n: moszat.
Algebra (die): betűszámtan.
algebraisch: algebrai.
Alimentation (die): élelmezés.
Alimentationsgebür (die): élelmezési illeték.
Alinea (das), -[s], t. -[s]: bekezdés.
aliquot: arányos.
Alk (der), -s, t. -en: alka.

alkalisch: égvényes, lúgos, alkalikus.
Alkohol (der), -s, t. -e: borszesz.
Alkoven (der), -s: hálófülke.
all (aller, alle, alles): 1) mind, minden, összes, pl.: ~ sein Geld: összes pénze; ~e beide: mind a kettő, mindkettő; ~ und jeder: mind, mindenik; 2) teljes; in ~er Eile: nagysietve; in ~er Frühe: kora reggel; in ~er Stille: teljes csendben; — das All, -[s]: mindenség.
allabendlich, allabends: esténkint.
Allbarmherzigkeit (die): végtelen könyörületesség.
allbeglückend: mindenkit boldogító.
Allbeherrscher (der): mindenek ura.
allbekannt: közhírü, közismert, általánosan ismert.
allbeliebt: közkedveltségü.
allberühmt: hírneves.
allda: itt, ott, ugyanott.
alldieweil: mivelhogy.
alle: 1) mindnyájan; 2) der Wein ist ~: a bor elfogyott; ~ werden: elfogyni.
alledem, bei ~: mindazáltal; trotz ~: mindennek dacára *v.* ellenére.
Allee (die), t. -n: fasor, sétány.
Allegorie (die), t. -[e]n: allegória, képes beszéd.
allegorisch: képes, -en.
allein: 1) egyedül, egymaga; einzig und ~: egyesegyedül; 2) csak, csupán; 3) de, mindazáltal; nicht ~, sondern...: nemcsak, hanem
Alleinbetrieb, Alleinhandel, Alleinverkauf (der): egyedárúság.
Alleinhaft (die): l. Einzelhaft.
Alleinherrschaft (die): egyeduralom.
Alleinherrscher (der): egyedúr, egyeduralkodó.
alleinig: egyedüli.
alleinseligmachend: egyedül üdvözítő.
alleinstehend: egyedül álló.
allelujah! l. halleluiah!
allemal: mindenkor; ein für ~: egyszer s mindenkorra.
allenfalls: mindenesetre.
allenfallsig: l. etwaig.
allenthalben: mindenütt, szerte.
☞ **aller-**: legesleg..
allerbest: legjobb; am ~en: legjobban.
allerchristlichst: legkeresztényibb.
allerdings: mindenesetre, csakugyan, valóban.
allerdurchlauchtigst: felséges.
allererst: legelső; zu ~: legelőször, legelsőnek.
allergnädigst: legkegyelmesebb.
allerhand: mindenféle.

Allerheiligen (das): mindszentnap.
allerheiligst: szentséges; — das Allerheiligste: az oltáriszentség.
allerhöchst: felséges, legfelsőbb; aufs ~e: legfőbb mértékben.
allerlei: mindenféle, sok mindent, -t; ~ Böses: mindenféle gonoszság, -ot.
allerletzt: legutolsó; zu ~: legutolsónak.
allerliebst: nagyon kedves, gyönyörü, -en.
allermeist: legtöbb; am ~en: legfőkép, leginkább.
allernächst: legközelebbi.
allerorten, allerorts: mindenütt, bárhol.
Allerseelen (das): halottak napja.
allerseits: mindenfelől.
alleruntertänigst: legalázatosabb, -an.
allerwärts, allerwegen: mindenütt, mindenfelé.
Allerweltsfreund (der): mindenki barátja.
Allerweltsnarr (der): világ bolondja.
alles: minden; das ist ~: ezzel vége; ~eins: mindegy; Mädchen für ~: mindenes szolgáló; ~ in allem: mindent együttvéve; nicht um ~ in der Welt: a világ minden kincseért sem; du bist mein Eins und Alles: te vagy mindenem.
allesammt: valamennyien.
alleweil: épen most, mindjárt.
allezeit: mindenkor.
allfällig: esetleges.
allgefällig: mindenkinek tetsző.
allgegenwärtig: mindenütt jelen levő, mindenütt való.
allgemach: lassan, lassanként.
allgemein: általános, -an, egyetemes, -en; ~gültig: közérvényes; das ~e Wohl: a közjó; im ~en: általában, általánosságban.
Allgemeinheit (die), t. -en: általánosság, egyetemesség.
Allgewalt (die): mindenhatóság.
allgewaltig: mindenható.
allgültig: általános érvényü.
allgütig: legjobb, jóságos.
Allheit (die): egyetemesség, összesség.
allhier: itt, helyben.
Allianz (die), t. -en: szövetség.
Alliierte (der), -n, t. -n: szövetséges.
Alliteration (die), t. -en: betűrím, mássalhangzós rím, előrím.
alljährig, alljährlich: évenként, -i.
Allmacht (die), ~: mindenhatóság.
allmächtig: mindenható; — der Allmächtige, -n: a Mindenható.
allmählich: lassanként, fokozatosan.

allmonatlich: havonként, -i.
allnächtlich: éjjelenként, -i.
Allonge [alonzs] (die), *t.* -n: toldat.
Allotria (die = *t.*): mellékes dolog, helytelenség; ~ treiben: helytelenkedni.
allseitig: sokoldalú, mindenoldalú.
allsogleich: l. alsogleich.
Alltagskleid (das): köznapi ruha.
Alltagsmensch (der): közönséges *v.* köznapi ember.
alltägig: mindennapos.
alltäglich: mindennapi, köznapi.
Alltäglichkeit (die): hétköznapi-ság.
allüberall: mindenütt.
Allvater (der), -s: mindenek *v.* a mindenség atyja.
allverehrt: köztiszteletű.
allvermögend: mindenható.
allwaltend: leghatalmasabb.
allweise: legbölcsebb.
Allweisheit (die): legfőbb bölcseség.
allwissend: mindentudó.
Allwissenheit (die), ~: mindentudás, mindentudóság.
Allwisser (der), -s: mindentudó.
allwo: a hol; valahol.
allwöchentlich: hetenként, -i.
allzu, allzusehr: túlságosan.
allzugut: nagyon is jó.
allzulange: túlságos sokáig.
allzumal: valamennyien, mind együttesen.
allzuviel: túlsok, nagyon sok.
Alm (die), *t.* -en: havas, havasi legelő.
Almanach (der), -[e]s, *t.* -e *v.* -s: zsebkönyv, évkönyv.
Almosen (das), -s, *t.* ~: alamizsna.
Aloe (die), *t.* -n: áloe.
Alois: Alajos.
Alp (der), -[e]s, *t.* -e: lidérc.
Alpdrücken (das), -s: lidércnyomás.
Alpen (die = *t.*): alpok, havasok.
Alpengebiet (das): alpesek vidéke.
Alpenglühen (das): havasi alkonypír.
Alpenröslein (das): havasi rózsa.
Alphabet (das), -[e]s, *t.* -e: abécé, betűsor.
alphabetisch: betűrendes.
Alraun (der), -s, **Alraune** (die): nadragulya.
als: 1) midőn, mikor; ~ er sprach: beszéd közben; 2) mint, pl. als Minister: mint miniszter *v.* min. korában; Schiller ist mir lieber als Goethe: Schillert jobban szeretem, mint Goethét; ~ dass: mintsem, hogysem; ~ ob, ~ wenn: mintha.
alsbald: csakhamar, legott.
alsdann: azután, akkor.

also: 1) tehát, hát; ~ doch: tehát mégis; 2) így, úgy.
alsofort, alsogleich: legott, nyomban, rögtön.
alt: (*kf.* älter, *ff.* ältest): öreg, régi, ó; das ~e Jahr: az ó-év; er ist zwanzig Jahre ~: (ő) húsz éves; Jahrhunderte ~: évszázados; es blieb alles beim alten: minden úgy maradt, a hogy volt; ~ und jung: apraja-nagyja; älter werden: korosodni, vénülni; — der, die **Alte**, -n, *t.* -n: öreg; mein Alter: öregem; das **Alte**: a régi.
altadelig: ősnemesi.
Altan (der), -s, *t.* -e: erkély.
Altar (der), -s, *t.* Altäre: oltár.
Altarbild, Altarblatt (das): oltárkép.
Altardecke (die), **Altartuch** (das): oltártakaró, oltárterítő.
Altarnische (die): szentély.
Altarplatte, Altartafel (die): oltárasztal.
Altarstein (der): oltárkő.
altartig: ószerű, -en.
altbacken: 1) régen sült, száraz (kenyér); 2) elavult.
altberühmt: régóta híres, régi-híru.
altdeutsch: ó-német.
Alte (der, die, das): l. alt.
Alteisen (das): ócska vas.
alten (-te): l. altern.
Altenburg (*város*): Óvár.
Alter (das), -s, *t.* ~: kor, életkor; ein hohes ~ erreichen: nagy kort érni; voralters: hajdanában, régente; von altersher: ősidőktől *v.* régtől fogva.
altern (-te, er ist gealtert): megöregedni, vénülni.
alternativ: váltakozó, vagylagos.
Alternativschuld (die): *jogt.* vagylagos kötelem.
alterprobt: (rég) kipróbált.
Altersclasse (die): korosztály.
Altersgenosse (der): kortárs; er ist mein ~: egyivású velem.
Alterspräsident (der): korelnök.
altersschwach: elaggott, rokkant.
Altersschwäche (die): végelgyengülés, aggkori gyengeség.
Altersstufe (die): életkor.
Alterszulage (die): korpótlék.
Alterthum (das), -[e]s, 1) ó-kor, hajdankor; 2) *t.* --thümer: régiség.
Alterthumsforscher (der): régiség-búvár, régész.
Alterthumskunde (die): régészet, régiségtan.
alterthümlich: régies, ószerű, ódon.
Altgeselle (der): első legény.
altgläubig: óhitű.
althergebracht, altherkömmlich: ősrégi, hagyományos.
altjüngferlich: vénleányos, -an.

altklug: koraván, koraérett.
Altmeister (der): atyamester.
altmodisch, altväterisch: régies, -en.
Alt-Ofen: Ó-Buda.
Altsohl: Zólyom.
Altvater (der): ősatya.
Altvordern (die = *t.*): ősök, elődök.
Altweibersommer (der): vénasszonyok nyara.
altweibisch: vénasszonyos, -an.
Altwerden (das), -s: megvénülés, megöregedés.
Alumnat (das), -es, *t.* -e: tápintézet.
am (= an dem): l. an; ~ besten, schönsten stb.: legjobban, legszebben.
Amalgam (das), -es: foncsor.
amalgamieren (-te, hat amalgamiert): foncsorozni, foncsorítani.
Amateur [amatőr] (der), -s, *t.* -s: műkedvelő.
Amazone (die), *t.* -n: amazon.
Ambition (die), *t.* -n: becsvágy.
Amboss (der), --bosses, *t.* --bosse: üllő.
ambrosisch: ambróziás, illatos.
Ameise (die), *t.* -n: hangya.
Ameisenbär, Ameisenfresser (der): hangyász.
Ameisenhaufen (der), **Ameisennest** (das): hangyaboly.
Ameisensäure (die): hangyasav.
Amen (das): ámen (úgy legyen).
Amendement [amándmán] (das): módosítvány.
Amerika (das): Amerika.
Amerikaner (der), -s, *t.* ~: amerikai.
amerikanisch: amerikai.
Ammann (der): l. Amtmann.
Amme (die), *t.* -n: dajka.
Ammenmärchen (das): dajkamese.
Ammer (die), *t.* -n: sármány (Emberiza).
Amnestie (die): közbocsánat.
Amortisation, Amortisierung (die): törlesztés, megsemmisítés.
Amortisationsverfahren (das): megsemmisítési eljárás.
amortisieren (-te, hat amortisiert): törleszteni, megsemmisíteni.
Ampel (die), *t.* -n: ámpolna.
Ampfer (der), -s: sóska (Rumex).
Amphibie (die), *t.* -n: kétéltű.
amputieren (-te, hat amputiert): amputálni, levágni (tagot).
Amsel (die), *t.* -n: rigó.
Amt (das), -[e]s, *t.* Ämter: 1) hivatal, tisztség; das ist nicht seines ~es: nem az ő dolga; ein ~ antreten: hivatalba lépni; ein ~ bekleiden: hivatalt viselni; von amtswegen: hivatalból; 2) istentisztelet; das ~ halten: misézni.

amtieren (-te, hat amtiert): hivataloskodni.
amtlich: hivatalos, -an.
Amtmann (der), -[e]s: tiszttartó.
Amtsbereich (der): hivatalos ügykör.
Amtsblatt (das): hivatalos lap.
Amtsdiener (der): hivatalszolga.
Amtseid (der): hivatalos eskü.
Amtsgebarung (die): ügyvitel, ügykezelés.
Amtsgebäude (das): hivatal (épület).
Amtsgebrauch (der): hivatalos *v.* szolgálati használat.
Amtsgefälle (die = *t.*): tiszti jövedelmek.
Amtsgeheimnis (das): hivatalos titok.
Amtsgewalt (die): hivatalos hatalom *v.* hatáskör; die ~ mißbrauchen: a hivatalos hatalommal visszaélni.
Amtslocal (das), **Amtslocalität** (die): hivatalos helyiség.
Amtspersonal (das): hivatali *v.* tiszti személyzet.
Amtspflicht (die): hivatalos kötelesség.
Amtssache (die): hivatalos ügy.
Amtssiegel (das): hivatalos pecsét.
Amtssprache (die): hivatalos nyelv.
Amtsstil (der): hivatalos irály.
Amtsstube (die): hivatalszoba.
Amtsstunde (die): hivatalos óra.
Amtsthätigkeit (die): hivatalos tevékenység.
Amtsverlust (der): hivatalvesztés; bei ~: hivatalvesztés terhe mellett; zu ~ verurtheilen: hivatalvesztésre itélni.
Amtsvorstand, Amtsvorsteher (der): hivatalfőnök.
amtswegen, von: l. Amt.
Amulet (das), ..ttes, *t.* ..tte: bűvös ereklye.
amüsant: mulattató.
an: I. *(praep.)*: 1) *(dat.)* -on, -en, -ön, -nál, -nél, mellett, pl. an der Wand: a falon; an dem (*v.* am) Flusse: a folyónál; am 15-ten März: március 15-én; 2) *(acc.)* -ra, -re, -hez, -höz, pl. an die Wand: a falra, falhoz; ich wende mich an ihn: ő hozzá fordulok; an Herrn N.: N. úrnak; an sich: magában véve; ☛ II. *(igekötő)*: hozzá-, rá-, el-, meg- stb.
Anabaptist (der), -en, *t.* -en: újrakeresztelő.
Anachoret (der), -en, *t.* -en: remete.
Anachronismus (der), *t.* ..ismen: időszámítási hiba.
anakreontisch: anakreoni.
analog: hasonló, megfelelő.
Analogie (die), *t.* -n: hasonlóság.
Analphabet (der), -en, *t.* -en: írni-olvasni nem tudó.
Analyse (die), *t.* -n: elemzés, szétválasztás, bontás.
analysieren (-te, hat analysiert): elemezni, taglalni, szétbontani.
analytisch: elemző, szétbontó.
Ananas (die), *t.* ..asse: ananász.
Anarchie (die): fejetlenség.
Anarchist (der), -en, *t.* -en: anarchista.
Anastasia: Anasztázia.
Anastasius: Anasztáz.
Anathem (das), -s, *t.* -e: egyházi átok.
anathematisieren (-te, hat anathematisiert): kiátkozni.
an athmen (-ete, hat angeathmet) etw.: vmire ráleheIni.
Anatom (der), -en, *t.* -en: anatómus, bonczoló.
Anatomie (die): bonctan, boncolástan, anatómia.
anatomisch: bonctani, -lag.
Anämie (die), ~: kevésvérűség, vérszegénység.
anämisch: vérszegény, kevésvérű, vérefogyott.
Anästhesie (die), ~: érzéstelenség.
an bahnen (-te, hat angebahnt) etw.: vminek útját egyengetni, vmit előkészíteni.
Anbau (der), -s, *t.* -e: 1) hozzáépítés, toldás, toldalékëpület; 2) megművelés, megmunkálás; 3) vetés.
an bauen (-te, hat angebaut): 1) hozzáépíteni, hozzátoldani (épületet); 2) megművelni (szántóföldet); 3) Kartoffeln ~: burgonyát termeszteni; — **sich** ~: letelepedni.
an befehlen (befahl an, hat anbefohlen): 1) meghagyni, parancsolni; 2) ajánlani, lelkére kötni; sich etw. anbefohlen sein lassen: szivén viselni vmit.
Anbeginn (der), -[e]s: kezdet; von ~: kezdettől fogva.
an behalten (behielt an, hat anbehalten): magán tartani vmit.
anbei: mellékelve, idecsatolva; ~ die gewünschten Bücher: mellékelve küldöm a kivánt könyveket.
an beißen (biß an, hat angebissen) etw.: 1) beleharapni vmibe; 2) *á. é.* pedzeni vmit; er will nicht recht ~: nem igen akar lépre menni.
anbelangen (-te, hat anbelangt): illetni; was mich anbelangt: a mi engem illet.
an bellern, an bellen (-te, hat angebellert *v.* angebellt) jmden: megugatni vkit.
an bequemen (-te, hat anbequemt): hozzáalkalmazni, vmihez alkalmazni *v.* szabni; — **sich** ~: alkalmazkodni vmihez.
an beraumen (-te, hat anberaumt): kitűzni, határozni (napot); eine Frist ~: határidőt kitűzni.
Anberaumung (die): kitűzés.
an beten (-ete, hat angebetet) jmdn: imádni vkit.
Anbeter (der), -s, *t.* ~: imádó; die **Anbeterin**, *t.* -nen: imádó (nő).
Anbetracht, in ~: tekintettel vmire, tekintve vmit; in ~ dessen, daß ... tekintetbe *v.* számba véve, hogy ...
an betreffen (betraf an, hat anbetroffen): illetni, l. betreffen.
Anbetung (die): imádás, imádat.
anbetungswürdig: imádandó, imádásraméltó, -an.
an biegen (bog an, hat angebogen): 1) hozzágörbíteni; 2) mellékelni, csatolni.
an bieten (bot an, hat angeboten): kinálni, ajánlani, felajánlani; er bietet uns seine Dienste an: felajánlja nekünk szolgálatát; **sich** ~: ajánlkozni; sich ~, etw. zu thun: vminek megtevésére ajánlkozni.
Anbietung (die), *t.* -en: kinálat.
an binden (band an, hat angebunden): 1) megkötni, hozzákötni; 2) jmdm etw. ~: vkivel elhitetni vmit; 3) mit jmdm ~: vkibe belekötni.
Anbiss (der): harapás.
an blasen (blies an, hat angeblasen) etw.: vmire ráfújni; das Feuer ~: a tüzet éleszteni.
Anblick (der), -[e]s: 1) tekintet, megpillantás; auf den ersten ~: az első pillantásra; 2) látvány; bei diesem ~: e látványra, ennek láttára.
an blicken (-te, hat angeblickt) jmden: rápillantani, rátekinteni vkire; jmden fragend ~: kérdőleg nézni vkire.
an blinzeln (-te, hat angeblinzelt): ráhunyorítani, pislogni vkire.
an bohren (-te, hat angebohrt): megfúrni, megcsapolni.
Anbot (das): l. Angebot.
an brechen (brach an): I. (hat angebrochen): megtörni, megszegni (kenyeret); — II. (ist angebrochen): kezdődni, virradni; der Tag bricht an: pitymallik, virrad, hajnallik; die Nacht bricht an: esteledik.
an brennen (brannte an): I. (hat angebrannt): meggyújtani, megégetni, megkozmásítani, megszenesíteni; rásütni (bélyeget lóra); — II. (ist angebrannt): megkozmásodni; diese Speise

schmeckt angebrannt: ennek az ételnek kozmás az íze.
an|bringen (brachte an, hat angebracht): 1) túladni (árun), kiadni, elhelyezni (pénzt); 2) eine Klage ~: panaszt emelni; 3) alkalmazni; eine Stütze: támaszt alkalmazni; dieser Spass ist zur Unzeit angebracht: ez a tréfa nem volt helyén, (rosszul volt alkalmazva); — das **Anbringen**, -s: 1) elhelyezés; 2) feljelentés.
Anbringer (der), -s, t. ~: feladó.
Anbruch (der), -[e]s: 1) kezdet; bei (v. mit) ~ des Tages: virradatkor; bei ~ der Nacht: alkonyatkor; 2) törés, kezdőtörés.
an|brummen (-te, hat angebrummt) jmdn: rámordulni vkire.
anbrüchig: nedves (fa), rothadt, romlott, töródött (gyümölcs).
an|brüllen (-te, hat angebrüllt) jmdn: ráordítani vkire.
Anciennität (die), ~: szolgálati korrang, rangidősség.
Andacht (die), t. -en: áhitat, ájtatosság; er verrichtet seine ~: imádkozik, áhitatoskodik.
Andachtsbuch (das): imakönyv.
andachtslos: áhitat nélkül.
Andachtsübung (die): vallásos gyakorlat, imádkozás.
andachtsvoll: ájtatos, áhitatos, -an.
an|dauern (-te, hat angedauert): eltartani, tartani; der Regen dauert an: az eső tartós.
andauernd: tartós, -an.
andächtig: áhitatos, -an; — der, die **Andächtige**, -n, t. -n: az ájtatoskodó.
Andenken (das), -s, t. ~: 1) emlék, emlékezet; zum ~ an dieses Ereignis: ezen esemény emlékezetére; etw. in frischem ~ haben: élénken emlékezni vmire; etw. im ~ behalten: emlékezetben megtartani; er steht in gutem ~ bei mir: szívesen emlékszem rá; mein Mann seligen ~s: boldog emlékezetű férjem; glorreichen ~s: dicső emlékezetű; 2) emlék, emléktárgy.
ander (-er, -e, -es): más, másik; alles and[e]re: minden egyéb, minden egyebet; die ande[e]n: a többiek; etwas and[e]res: valami más; das ist etwas anderes: ez már más; hast du nichts anderes zu thun? nincs egyéb dolgod; einer nach dem andern: egymásután, sorra; unter and[e]rem: egyebek közt; einmal über das andere: többször egymásután.
anderartig: másféle, egyébfajta.
and[e]rerseits: másrészről.
anderlei: másféle, egyébfajta.
andermal, ein ~: máskor.
andernfalls: máskülönben.
anderntheils: másrészt.
anders: másképp, másként; das muss ~ werden: ennek meg kell változnia; niemand ~ als er: senki más mint ő; das ist nun einmal nicht ~: ez már így van v. nincs különben; wer ~ als er: ki más, mint ő; wenn ~: feltéve v. ha ugyan.
andersdenkend: más nézetű, más nézeten levő; — der **Andersdenkende**, -n, t. -n: a más véleményű.
anderseitig: a túloldalon levő.
anderseits: l. andererseits.
anderswie: másféleképen.
anderswo: másutt, egyebütt.
anderswoher: máshonnan, egyebünnen.
anderswohin: máshová, egyebüvé.
anderthalb: másfél.
anderwärtig: más, egyébfajta.
anderwärts: másutt, egyebütt.
anderweitig: egyéb, másféle; máskor, máshol.
an|deuten (-ete, hat angedeutet): jelezni, kimutatni, értésére adni; etw. zart ~: célozni vmire; — sich ~: jelentkezni.
Andeutung (die), t. -en: utalás, rámutatás, célzás.
andeutungsweise: vmire célozva.
an|dichten (-ete, hat angedichtet) jmdm etw.: ráfogni, költeni, koholni (vkire vmit).
an|donnern (-te, hat angedonnert) jmdn: ráförmedni, rárivalni.
Andrang (der), -[e]s: tódulás, tolongás; ~ des Blutes: vértódulás; ~ des Feindes: az ellenség előnyomulása; ~ von Passagieren: utasok torlódása; ~ des Wassers: víztódulás.
an|drängen (-te, hat angedrängt): l. andringen; — sich an jmdn ~: vkihez tolakodni, odafurakodni, odaszorulni.
Andreas: Endre, András.
an|dringen (drang an, ist angedrungen): 1) tódulni, tolulni; das Blut dringt gegen den Kopf an: a vér a fejébe szokik v. száll; 2) előnyomulni.
an|drohen (-te, hat angedroht) jmdm etw.: [meg]fenyegetni vkit vmivel.
Androhung (die): fenyegetőzés, fenyegetés; ~ der Entlassung: elbocsátással való fenyegetés; unter ~ der Verhaftung: elfogatás terhe alatt.
an|drücken (-te, hat angedrückt): rányomni, odanyomni.
an|eifern (-te, hat angeeifert): buzdítani, serkenteni.
Aneiferung (die), t. -en: buzdítás.
an|eignen (-ete, hat angeeignet) sich etw.: elsajátítani, eltulajdonítani, magáévá tenni vmit; er eignet sich fremdes Verdienst an: pávatollakkal ékeskedik.
Aneignung (die), t. -en: elsajátítás, eltulajdonítás.
aneinander: egymáshoz, egymás mellé; ~ fügen: összeilleszteni; ~ geraten: hajba kapni, összecsapni; ~ hängen: egymáson függni; ~ kleben: egymásra ragasztani; ~ passen: összeilleszteni; ~ prallen v. stoßen: összeütközni.
Aneinanderfügung (die): összeillesztés.
aneinandergrenzend: tőszomszédos, határos.
Aneinanderstoß (der): összeütközés.
Anekdote (die), t. -n: adoma.
anekdotenartig, anekdotenhaft, anekdotisch: adomaszerű, -en.
Anekdotenjäger (der): adomahajhász, szenvedélyes adomázó.
an|ekeln (-te, hat angeekelt) jmden: undort okozni vkinek, émelyíteni vkit; die Speise ekelt ihn an: undorodik az ételtől.
an|empfehlen (empfahl an, hat anempfohlen): ajánlani.
an|erben (-te, hat angeerbt) jmdm etw.: vmit örökbe hagyni vkire; angeerbte Vorurtheile: velünk született előítéletek.
Anerbieten (das), -s, t. ~, **Anerbietung** (die), t. -en: ajánlat, kínálat; das mir gemachte ~: az ajánlat, melyet szíves volt velem közölni.
anerkannt: elismert.
anerkanntermaßen: amint általánosan elismerik.
an|erkennen (er erkennt an, erkannte an, *ker. hely.* anerkannte, hat anerkannt): elismerni; gesetzlich ~: törvényesen elismerni.
anerkennend: elismerő, -leg.
anerkennenswert: elismerésreméltó, -an.
Anerkenntnis (das), -nisses, t. -nisse: elismerés, elismervény.
Anerkennung (die), t. -en: elismerés; in ~ seiner treuen Dienste: hű szolgálata elismeréseül.
anerkennungswürdig: l. anerkennenswert.
anerschaffen: veleszületett.

an|fachen (=te, hat angefacht): szitani, éleszteni.

an|fahren (fuhr an): I. (ist angefahren): 1) nekimenni vminek (kocsin); der Wagen ist, der Kutscher hat an einen Stein angefahren: a kocsi, a kocsis nekiment egy kőnek; 2) közeledni (kocsi, vonat); angefahren kommen: kocsin érkezni; 3) kikötni; — II. (h. angefahren) jmdn: vkire ráförmedni; — das **Anfahren**, =s: 1) nekifutamodás; 2) közeledés; 3) kikötés; 4) ráförmedés.

Anfahrt (die), t. =en: 1) bejáró (hely); 2) megérkezés, közeledés (vonaté); 3) kikötés; 4) rév.

Anfall (der), =[e]s, t. ··fälle: 1) támadás, megrohanás, roham; er hat einen ~ von Fieber bekommen: kilelte a hideg; 2) esedékesség (napja).

an|fallen fiel an): I. (hat angefallen) jmdn: 1) megtámadni, megrohanni vkit, nekiesni vkinek; von einer Krankheit angefallen werden: betegségbe esni; II. (ist angefallen) jmdm: vkire szállni, rámaradni (örökség).

Anfallsrecht (das): birtokháramlási jog.

Anfang (der), =[e]s, t. ··fänge: kezdet; die Anfänge einer Wissenschaft: a tudomány elemei; im v. zu ~[e]: kezdetben; von ~ bis zu Ende: kezdettől végig; den ~ machen (mit etw.): vmit megkezdeni, vmibe belekezdeni; einen ~ zu einer Geschäftsverbindung machen: megkezdeni az üzleti érintkezést (v. összeköttetést) vkivel; seinen ~ nehmen: megkezdődni, megindulni.

an|fangen (fieng an, hat angefangen) 1) kezdeni, megkezdeni; um eine Correspondenz mit Ihnen anzufangen: hogy megkezdjem a levelezést Önnel; er weiß nicht, was er ~ soll: nem tudja, mihez kezdjen, v. mit csináljon; zu weinen ~: sírva fakadni; 2) kezdődni, elkezdődni; hier fängt mein Acker an: itt kezdődik az én szántóföldem.

anfangs: kezdetben; ~ Mai: május elején.

Anfangsbuchstabe (der): kezdő-[betű.]

Anfangsgehalt (der v. das): kezdő-fizetés.

Anfangsgeschwindigkeit (die): induló v. kezdő sebesség.

Anfangsgründe (die = t.): alapelemek.

Anfangspunkt (der): kezdőpont.

an|fassen (··faßte, hat angefaßt): megfogni, megragadni, kezébe venni; ein Schauer faßt mich an: borzadás fog el.

an|fächeln (=te, hat angefächelt): meg-meglegyinteni.

Anfänger (der), =s, t. ~: kezdő; — die **Anfängerin**, t. =nen: kezdő (nő).

Anfängerschaft (die): vkinek kezdő volta.

anfänglich: 1) kezdő, kezdetbeli; 2) kezdetben.

anfechtbar: megtámadható.

an|fechten (focht an, hat angefochten): 1) megtámadni; ein Testament ~: végrendeletet megtámadni; 2) bántani vkit; was ficht ihn an? mi lelte őt? 3) kisérteni.

Anfechtung (die), t. =en: 1) megtámadás; 2) kisértés, kisértet.

Anfechtungsprocess (der): *jogt.* megtámadási per.

an|fehden, an|feinden (=ete, hat angefehdet v. angefeindet) jmdn: áskálódni, agyarkodni vki ellen, ellenségeskedni vkivel.

Anfeindung (die), t. =en: ellenségeskedés, áskálódás.

an|fertigen (=te, hat angefertigt): elkésziteni, megcsinálni.

Anfertigung (die): készités.

an|feuchten (=ete, hat angefeuchtet): megnedvesiteni, áztatni.

Anfeuchtung (die): megnedvesítés.

an|feuern (=te, hat angefeuert): 1) buzdítani, feltüzelni, nekitüzelni; 2) befűteni, begyujtani.

Anfeuerung (die), t. =en: 1) buzdítás, feltüzelés; 2) befűtés, tüzelés.

an|flehen (=te, hat angefleht) jmdn um etw.: vkihez vmiért könyörögni, vkitől kérni vmit.

an|fletschen (=te, hat angefletscht): vkire a fogát vicsoritani.

an|flicken (=te, hat angeflickt): toldozni, megfoltozni.

an|fliegen (flog an, hat angeflogen): bevonni, elfutni.

an|flößen (=te): l. flößen.

Anflug (der), =[e]s: 1) repülés; 2) vminek nyoma, pl. ein leiser ~ von Ironie: némi gúny; ein ~ von Röthe: futó pír; 3) *ker.* üszögvég, uszöghegy.

Anforderung (die), t. =en: 1) követelmény; ~en stellen: követeléseket támasztani, követelődzni; 2) igény; ~en des Dienstes: a szolgálat igényei.

Anfrage (die), t. =n: kérdés, kérdezősködés, tudakozódás; eine ~ stellen v. thun: kérdést tenni, tudakozódni.

an|fragen (=te, hat angefragt) bei jmdm nach v. um etw.: kérdést tenni v. tudakozódni vkinél vmiről; wegen der Solidität jmds ~: vkinek megbízhatósága iránt kérdezősködni; so frage ich bei Ihnen an: azzal a kérdéssel fordulok Önhöz.

an|fressen (fraß an, hat angefressen): megrágni vmit; — sich ~: torkig enni magát.

an|frieren (fror an, ist angefroren): odafagyni.

an|frischen (=te, hat angefrischt): 1) felfrissiteni; 2) serkenteni.

Anfuhr (die), ~: hozatal.

Anfurt (die): kikötőhely, rév.

an|fügen (=te, hat angefügt): 1) hozzátenni; 2) mellékelni, csatolni (árjegyzéket), l. beifügen.

Anfügung (die): hozzátétel, hozzáadás, hozzátolás.

an|fühlen (=te, hat angefühlt): 1) megtapintani, megtapogatni; 2) jmdm etw. ~: megérezni vkin vmit; — es fühlt sich weich an: puha tapintatú.

an|führen (=te, hat angeführt): 1) vezetni, vezérelni; 2) idézni, említeni; jmds Worte ~: vkinek szavait idézni; jmdn als Beispiel ~: vkit példaképen odaállítani; 3) rászedni, lóvá tenni; — das **Anführen**, =s: l. Anführung.

Anführer (der), =s, t. ~: vezér, vezető.

Anführung (die), t. =en: 1) vezetés, vezérlet; unter ~ des ...: vkinek vezetése v. vezérlete alatt; 2) idézet; 3) rászedés.

Anführungszeichen (das): idézőjel.

an|füllen (=te, hat angefüllt): megtölteni, teletölteni; — sich ~: megtelni.

Anfüllung (die), ~: megtöltés.

Angabe (die), t. =n: 1) adat, állítás, nyilatkozat, bevallás; Ihrer ~ gemäß: nyilatkozata, adatai szerint; nach seiner ~: állítása szerint; unter ~ eines Wertes von ...: ... összegű érték bevallása mellett; 2) megjelölés, elősorolás; unter genauer ~ der Daten: részletes adatok felsorolása mellett; 3) feljelentés, bejelentés; 4) foglaló, felpénz.

an|gaffen (=te, h. angegafft) jmden: megbámulni vkit, rábámészkodni vkire.

an|gähnen (=te, hat angegähnt) jmdn: vkire ásitozni, vki felé v. vki előtt tátongani.

an|geben (gab an, hat angegeben): 1) megadni, előadni, közölni, előterjeszteni, megjelölni, jelezni; belieben Sie mir Ihre Bedingungen anzugeben:

sztveskedjék a föltételeit velem közölni; die nöthigen Daten ~: a szükséges adatokat közölni; den Grund von etw. ~: vminek okát adni; die Richtung ~: az irányt megjelölni; den Ton ~: hangot adni (vmiben); 2) bemondani, bevallani; den Wert von etw. ~: vminek értékét bevallani; 3) feljelenteni, bejelenteni, feladni; 4) foglalót adni; — sich ~: jelentkezni.
Angeber (der), -s, t. ~: besúgó, feladó, följelentő.
Angeberei (die), t. -en: árulkodás, vádaskodás.
angeberisch: besúgó, vádaskodó.
angebetet: imádott; — der, die **Angebetete**, t. -n: az imádott.
Angebinde (das), -s, t. ~: ajándék.
angeblich: 1) állitólagos, vélt; 2) állitólag, hir szerint.
angebogen: mellékelt, csatolt; mellékelve; empfangen Sie ~...: ide csatolva küldök...
angeboren: veleszületett, öröklött, természetes; diese Eigenschaft war ihm ~: ez a tulajdonság vele született.
Angebot (das), -[e]s, t. -e: ajánlat, kinálat; erstes ~: első igéret (árveréseknél).
angebracht (l. anbringen): elhelyezett, alkalmazott.
angebunden, kurz ~: határozott; szűkszavú; kurz ~ sein: röviden végezni vkivel, fukarkodni a szóval.
angedeihen lassen jmdm etw.: vkit részesiteni vmiben; jmdm Gerechtigkeit ~ lassen: vkinek igazságot szolgáltatni; jmdm Hilfe ~ lassen: vkinek segitséget v. segélyt nyujtani.
Angedenken (das), -s, t. ~: emlékezet, emlék, l. Andenken.
angeerbt: veleszületett, öröklött.
angefallen: l. anfallen.
angefügt: mellékelt, mellékelve.
angeführt: 1) idézett; 2) rászedett, l. anführen.
angegangen: l. angehen.
angegeben: közölt, közlött; zu den ~en Preisen: a közlött árak mellett.
angegossen: l. angießen.
angegriffen: l. angreifen.
Angehänge (das), -s: függő ékszer.
angeheitert: boros, kapatos, -an.
an gehen (gieng an): I. (ist angegangen) 1) kezdődni, megindulni; das Concert geht an: kezdődik a hangverseny; 2) das geht an: megjárja; das geht nicht an. nem járja; 3) tüzet fogni; 4) romlásnak indulni; angegangenes Fleisch: romlófélben levő hús; — II. (hat angegangen): 1) jmdn um etw. ~: vkihez fordulni vmiért; jmdn mit Bitten ~: vkihez kéréssel járulni; 2) illetni; was mich angeht: a mi engem illet; das geht mich nichts an: semmi közöm hozzá, semmi gondom rá.
angehend: kezdő, kezdődő; ein ~er Arzt: kezdő orvos.
an gehören (-te, h. angehört) jmdm: hozzátartozni, tartozni, vkiének lenni; die Sache gehört mir (dir stb.) an: ez a dolog az enyém (a tiéd stb.).
angehörig: hozzátartozó, vmihez v. vkihez tartozó; — die **Angehörigen** (= t.): rokonok, háznép; meine Angehörigen: az enyéim, házam népe, véreim.
Angehörigkeit (die): vhová tartozás, illetőség.
angeklagt: bepanaszolt; — der, die **Angeklagte**, -n, t. -n: a panaszlott, vádlott.
Angel (die), t. -n: 1) horog; die ~ auswerfen: a horgot kivetni; 2) ajtó sarka, sarokvas; aus den ~n heben: sarkából kivetni (ajtót); zwischen Thür und ~ stecken: két tűz közé szorulni.
an gelangen (-te, ist angelangt): megérkezni, vhová érkezni.
Angeld (das): foglaló, felpénz.
angelegen, sich etw. ~ sein lassen: szivén viselni v. hordani vmit; ich werde mir's ~ sein lassen: lesz rá gondom; er hatte nichts Angelegeneres zu thun, als zu...: nem volt sürgősebb dolga, mint...
Angelegenheit (die), t. -en: ügy, dolog; Minister der auswärtigen ~en: külügyminiszter; in ~ X. wider Y.: X.-nek Y. elleni ügyében *(jogt.)*.
angelegentlich: szorgos, gondos, -an, sürgős, -en; aufs ~ste bitten: kérve kérni.
angelegt, breit ~: széles; groß ~: nagyszabású, l. anlegen.
Angeler (der), -s, t. ~: horgász.
angelernt (l. anlernen): eltanult.
angelfest: szilárd, -an.
angelförmig: horogalakú, -an.
Angelhaken (der): horog.
angeln (-te, hat geangelt): horgászni; nach etw. ~: vmire leselkedni, vmit hajhászni.
an geloben (-te, hat angelobt): fogadalommal igérni v. lekötni, megfogadni.
Angelobung (die), t. -en, **Angelöbnis** (das), -nisses, t. -nisse: fogadalom, fogadás.
Angelpunkt (der): sarkpont.
Angelruthe (die): horgászvessző.
Angelschnur (die): horogzsineg.
angelweit: tárva-nyitva; die Thür steht ~ offen: tárva-nyitva áll (v. van) az ajtó.
angemessen: alkalmas, -an, hozzáilló, -en; die Strafe ist der Größe (= *dat.*) des Verbrechens ~: a büntetés arányos a bűn nagyságával; ~es Benehmen: illő magaviselet.
Angemessenheit (die): vminek alkalmas, illő v. megfelelő volta.
angenehm: kellemes, kedves, -en, tetsző; was ist Ihnen ~? mivel szolgálhatok Önnek? Sie sind uns immer ~: mindig örömmel látjuk [Önt]; es wäre mir ~, wenn...: szeretném, ha...; es wird mir sehr ~ sein: nagyon fogok örülni rajta.
angenommen (l. annehmen): elfogadom; ~[dass] er kommt: föltéve, hogy eljön; ~, aber nicht zugegeben: föltéve, de meg nem engedve.
Anger (der), -s, t. ~: 1) pázsit, gyep; 2) mesgye.
angerissen: berugott.
Angerrecht (das): legelőjog.
Angerufene (der, die), -n, t. -n: *jogt.* perbehivott.
angesagt: bejelentett; ~e Visitierung: elrendelt szemle *(kat.)*.
angeschlossen (l. anschließen): mellékelt, mellékelve.
angeschrieben, gut ~ sein: vkinek kegyében állni (l. anschreiben).
angeschuldigt: vádlott, terhelt.
angeschwemmt: vizhordta (föld).
angesehen: tekintélyes, tisztelt; ~ sein: tekintélylyel birni.
angesessen: letelepedett, megszállott, l. ansitzen.
Angesicht (das), -[e]s, t. -e v. -er: 1) arc, ábrázat; dem Tode ins ~ sehen: a halállal farkasszemet nézni; 2) látás, látvány; im ~ der Könige: a királyok láttára, szine előtt v. szeme láttára; jmdn von ~ kennen: vkit látásból ismerni; von ~ zu ~: szemtől szembe, szinről szinre.
angesichts des.: 1) vkinek v. vminek láttára; ~ einer solchen Gefahr: ily veszélylyel szemben; ~ der ganzen Stadt: az egész város szeme láttára; 2) vmit tekintve; ~ seiner Verdienste: érdemeit tekintve.
angestammt: ősi, öröklött.
angesteckt: fertőzött, ragályos.
angestellt: alkalmazott; — der, die **Angestellte**, t. -n: az alkalmazott.

angestochen: 1) férges, hibás (gyümölcs); 2) ittas, l. anstechen.
angestrengt: 1) megeröltetett; der ~e Process: a megindított per; 2) megeröltetve (dolgozni).
angethan (l. anthun): alkalmas; die Sache ist dazu ~, um uns zu betrüben: a dolog olyan, hogy elszomorodhatunk rajta.
angetrunken: becsípett, ittas.
angewachsen (l. anwachsen): odanőtt v. nőve, hozzánőtt v. nőve.
angewandt: alkalmazott.
angewiesen: l. anweisen.
an|gewöhnen (-te, hat angewöhnt) jmdm etw.: rászoktatni vkit vmire; — **sich** etw. ~: vmire rászokni, vmit megszokni.
Angewöhnung (die): megszokás.
angewurzelt: l. anwurzeln.
angezeigt: tanácsos, helyén való.
an|gießen (goss an, hat angegossen): 1) megöntözni, meglocsolni; 2) ráönteni; dieses Kleid sitzt ihm wie angegossen: csak úgy feszül rajta ez a ruha.
Angler (der), -s, t. ~: horgász.
an|glotzen (-te, hat angeglotzt) etw. v. jmdn: szemét mereszteni, rábámulni vkire, vmire.
angreifbar: megtámadható.
an|greifen (griff an, hat angegriffen): 1) megfogni, megragadni, megmarkolni; 2) megtámadni, megrohanni; in der Flanke ~: oldalt támadni; 3) megkezdeni vmit; das Brot ~: megszelni a kenyeret; etw. geschickt ~: ügyesen fogni vmihez; 4) meghatni vkit; diese Scene hat mich sehr angegriffen: ez a jelenet nagyon hatott rám v. nagyon megkapott; ich fühle mich sehr angegriffen: nagyon gyöngének érzem magam.
angreifend: 1) támadó, ellenséges; 2) megható; 3) fárasztó.
Angreifer (der), -s, t. ~: támadó.
an|grenzen (-te, hat angegrenzt) an etw.: határos v. szomszédos lenni vmivel.
angrenzend: határos, szomszédos.
Angriff (der), -[e]s, t. -e: 1) megfogás, hozzáfogás, belekezdés; etw. in ~ nehmen: hozzáfogni vmihez, vmit foganatosítani; 2) támadás, roham; zum ~ blasen: támadót fújni; einen ~ machen: támadni, támadást intézni.
Angriffslinie (die): támadó vonal.
Angriffspunkt (der): 1) támadás pontja; 2) fogópont.
angriffsweise: támadólag, támadoan.
an|grinsen (-ste, hat angegrinst) jmdn: rávigyorogni vkire.
Angst (die), t. Ängste: félelem, szorongás, rettegés, aggodalom; in ~ gerathen: megijedni; ~ haben vor etw.: félni, rettegni vmitől; jmdm ~ machen: vkit megijeszteni; in ~ (v. Ängsten) sein: félni, rettegni; in tausend Ängsten sein: nagyon szepegni.
angst: félelmes; mir ist angst: félek, rettegek; es wird mir angst: félelem fog el [engem].
angstbeklommen: szorongó, szorongva.
angsterfüllt: félelemmel teli; félelemmel eltelve.
Angstgefühl (das): félelem érzése.
Angstgeschrei (das): jajkiáltás, rémkiáltás.
Angstschweiß (der): hideg veríték.
angstvoll: félénk, aggódó; félénken, aggódva.
an|gucken (-te, hat angeguckt): megnézni, nézegetni vmit.
an|gürten (-ete, hat angegürtet): felövezni, felkötni.
an|haben (hatte an, hat etw. angehabt): 1) viselni (ruhát); 2) ártani vkinek; einem nichts ~ können: vkinek nem árthatni; ihm kann man nichts ~: rajta nem lehet kifogni.
an|haften (-ete, hat angehaftet): vmin tapadni; dem Werke haften viele Mängel an: a műnek sok a gyöngéje.
Anhalt (der), -[e]s, t. -e: 1) támasz, támaszték, fogódzó; 2) megállapodás, megállás; ohne ~: szüntelenül.
an|halten (hielt an, hat angehalten): 1) megállítani vmit, megállni v. megállapodni vmivel; den Athem ~: lélekzetét visszafojtani; die Maschine, den Zug ~: a gépet, vonatot megállítani; mitten in der Arbeit ~: a munkát félbe-szerbe hagyni; der Sprechende hielt an: a beszélő megállt; 2) jmdn zu etw. ~: vkit vmire fogni, szorítani; jmdn zur Arbeit ~: munkára fogni v. kényszeríteni vkit; 3) tartani (meddig); lange ~der Applaus: hosszantartó taps; der Regen hält an: az eső tartós; 4) bei jmdm um etw. ~: kérni, esedezni vmiért; um ein Mädchen ~: leányt megkérni; um eine Stelle ~: állásra pályázni; — **sich** ~ an etw.: vmihez tartani magát, vmihez ragaszkodni.
anhaltend: tartós, hosszantartó, huzamos, -an, l. anhalten 3.
Anhaltestelle (die): megállóhely.
Anhaltspunkt (der): támaszpont.
Anhang (der), -[e]s, t. -hänge: 1) függelék, pótlék; 2) párt, felekezet, kíséret.
an|hangen (hieng an, hat angehangen): függni v. tapadni vmin, ragaszkodni vkihez; einer Partei ~: vmely párttal tartani, párthoz tartozni.
anhangsweise: függelékképen.
an|hauchen (-te, hat angehaucht) jmden: ráleheini vkire.
an|häkeln (-te, hat angehäkelt): odaakasztani, hozzákapcsolni.
an|hängen (-te, hat angehängt): 1) függeszteni, csatolni; 2) másnak orrára kötni vmit; jmdm einen Process ~: pert akasztani a nyakába; jmdm einen Schimpf ~: vkit szégyenbe keverni, csúffá tenni.
Anhänger (der), -s, t. ~: vkinek híve, párthíve, követője; die **Anhängerin**, t. -nen: vkinek híve (nő).
anhängig: 1) hozzátartozó, velejáró; 2) folyó, folyamatban levő (per); jmdem (v. gegen jmdn) einen Process ~ machen: perbe fogni vkit, pert akasztani vki nyakába.
Anhängigkeit (die): folyamat (peré); während der ~ des Rechtsstreites: a per folyamán.
anhänglich: ragaszkodó, hű, hűséges.
Anhänglichkeit (die): ragaszkodás; aus ~ an die königliche Familie: a királyi családhoz való ragaszkodásból.
Anhängschloss (das): függőlakat.
Anhängsel (das), -s, t. ~: 1) függő ékszer; 2) függelék, toldalék.
an|häufen (-te, hat angehäuft): felhalmozni, gyűjteni; — **sich** ~: felhalmozódni, halomra gyűlni.
an|heben (hob v. hub an, hat angehoben): kezdeni, elkezdeni; er hub an und sprach also v. er hub also an: így beszélt; — **sich** ~: kezdődni.
an|heften (-ete, hat angeheftet): odafűzni, odaragasztani; mit Nägeln ~: odaszegezni.
an|heilen (-te, ist angeheilt): hozzánőni, odaforrni.
an|heimeln (-te, hat angeheimelt) jmden: otthonos v. barátságos hatást tenni vkire.
anheimelnd: otthonos, vonzó, barátságos.
anheim|fallen (fiel a., ist anheimgefallen) jmdm: rászállni, szállni, rámaradni vkire; der Vergessenheit ~: feledésbe merülni.
anheim|stellen (-te, hat anheimgestellt) jmdm etw.: vkire rábízni, ráhagyni vmit; ich stelle

es Ihnen anheim: tetszésére v. szabad rendelkezésére bizom.

anheischig, sich ~ machen zu etw.: magát vmire kötelezni, vmire vállalkozni.

an heitern (-te, hat angeheitert): felviditani, jó kedvre deriteni.

anher: ide, eddig.

an herrschen (-te, hat angeherrscht): ráförmedni, rászólni vkire.

an hetzen (-te, hat angehetzt): ráusztitani, felbujtani, fellovalni.

Anhieb (der): csapás, ütés; auf den ersten ~: az első csapásra.

Anhöhe (die), t. -n: magaslat.

an hören (-te, hat angehört): meghallgatni, kihallgatni vkit; — sich ~, pl. das hört sich angenehm an: ezt kellemes hallgatni; das lässt sich ~: ez már aztán beszéd!

Anilin (das), -s: anilin.

animalisch: állati.

animieren (-te, hat animiert): lelkesiteni, buzditani, rábeszélni.

animiert: lelkesült, -en.

Animosität (die): rosszakarat.

Anis (der), --ses: ániza.

an jagen (-te), pl. angejagt kommen: száguldva jönni, arra száguldani.

Ankauf (der): vétel, vásárlás.

an kaufen (-te, hat angekauft): vásárolni, megvenni vmit; — sich ~ (irgendwo): (vhol) letelepedni.

Ankaufspreis (der): vételár.

an kämpfen (-te, hat angekämpft) gegen etw.: küzdeni, harcolni vmi ellen.

Anker (der), -s, t. ~: 1) horgony; den ~ lichten: a horgonyt felszedni; vor ~ liegen: horgonyozni; 2) kapocsvas; 3) kotóhorog; 4) delejzár.

ankerfest: horgonybiró (talaj).

Ankergeld (das): révpénz.

ankern (-te, hat geankert): 1) horgonyozni, horgonyt vetni; 2) megkotni (gyeptéglát).

Ankerplatz (der): horgonyzóhely.

Ankerrecht (das): horgonyjog.

Ankertau (das): horgonykotél.

Ankeruhr (die): horgonyóra.

an ketten (-ete, hat angekettet): odaláncolni, rákotni.

an kitten (-ete, hat angekittet): odaragasztani.

Anklage (die), t. -n: vád, panasz; die ~ fallen lassen: a vádat elejteni; unter ~ stellen: vád alá helyezni.

Anklagebank (die): vádlottak padja.

Anklagebehörde (die): vádhatóság; in Vertretung der ~: a vádhatóság képviseletében.

Anklagebeschluss (der): vádhatározat.

an klagen (-te, hat angeklagt): vádolni, bevádolni; jmdn des Diebstahls v. wegen des Vergehens des Diebstahls ~: lopás vétségével vádolni vkit.

Anklagerede (die): vádbeszéd.

Anklageschrift (die): vádirat.

Anklagestand (der): vádállapot; jmdn in ~ versetzen: vkit vád alá helyezni.

an klammern, sich (-te, hat sich angeklammert): vmibe kapaszkodni, belekapaszkodni.

Anklang (der): 1) pendulés, koccintás; 2) hasonló hangzás; 3) helyeslés; ~ finden: tetszést aratni.

Ankläger (der), -s, t. ~: vádló; die **Anklägerin**, t. -nen: vádló (nő).

an kleben (-te, hat angeklebt): 1) felragasztani,ráragasztani, odaragasztani; 2) ragadni, tapadni vhol; dieses Laster klebt ihm von seiner Jugend an: fiatal kora óta megvan ez a vétke.

an kleiden (-ete, hat angekleidet): öltöztetni; — sich ~: felöltözni; — das **Ankleiden**, -s: öltöztetés, öltözkodés.

Ankleidezimmer (das): öltözőszoba.

Ankleidung (die): 1) l. Ankleiden; 2) öltozet, öltöny.

an kleistern (-te, hat angekleistert): odatapasztani, odacsirizelni.

an klingen (klang an, hat angeklungen): megcsendulni, összehangzani; die Gläser ~ lassen: a poharakkal koccintani; an etw. ~: vmire emlékeztetni.

an klopfen (-te, hat angeklopft): kopogtatni, zörgetni.

Anklopfer (der), -s, t. ~: kopogtató (kapun).

an knurren (-te, hat angeknurrt) jmdn: rámorogni vkire.

an knüpfen (-te, hat angeknüpft): odakotni; Bekanntschaft ~: ismeretséget kotni; ein Gespräch ~: beszédbe ereszkedni; eine Geschäftsverbindung ~: üzleti összekottetésbe lépni; Unterhandlungen ~: tárgyalásokba bocsátkozni.

Anknüpfung (die), t. -en: beszédbe ereszkedés, viszony kezdése, kiindulás, ismerkedés.

Anknüpfungspunkt (der): kiindulópont.

an kommen (kam an, ist angekommen): megérkezni, megjonni; übel ~: pórul járni; es kam ihn eine Furcht an: félelem fogta el; es kommt mir sauer v. schwer an: nehezemre esik; es kommt mir die Lust an: kedvem kerekedik; darauf kommt es nicht an: nem attól függ; es kommt nur auf Sie an: csupán Öntől függ, Önön áll; es kommt mir auf etliche Gulden nicht an: egy-két forintra nem nézek; es kommt ihm auf Geld nicht an: a pénzzel nem törődik; es auf den Zufall ~ lassen: a sorsra bizni; — das **Ankommen**, -s: megérkezés.

an koppeln (-te, hat angekoppelt): odacsatolni, l. ankuppeln.

Ankömmling (der), -s, t. -e: jövevény; ujonan érkezett.

an kränkeln (-te, hat angekränkelt): megbetegiteni.

an kreiden (-ete, hat angekreidet): krétával felirni, felróni; tief angekreidet sein: nyakig úszni az adósságban.

Ankunft (die), ~: megérkezés.

Ankunftsdatum (das): megérkezés kelte.

Ankunftsseite (die): érkezési oldal (pályaudvaré).

Ankunftsstempel (das): megérkezési bélyeg.

Ankunftszeit (die): megérkezési idő.

an kuppeln (-te, hat angekuppelt): odacsatolni, becsatolni.

an kündigen (-te, hat angekündigt etw.: 1) hirdetni; 2) uzenni (háborut).

Ankündigung (die), t. -en: 1) hirdetés, jelentés; 2) hirdetmény.

Ankündigungssäule (die): hirdetési oszlop.

Ankündigungstafel (die): hirdetési tábla, hirdető tábla.

an lachen, an lächeln (-te, hat angelacht v. angelächelt) jmdn: ránevetni, rámosolyogni vkire.

Anlage (die), t. -n: 1) die ~ eines Capitals: tőke elhelyezése; 2) tervrajz, elrendezés; bauliche ~n: épitmények; 3) tehetség, képesség, hajlam; 4) melléklet; in der ~: mellékelve; 5) ültetvény.

Anlagecapital (das): alaptoke, befektetési tőke.

Anlagekosten (die = t.): előállitási, beruházási v. befektetési költség.

an landen (-ete, ist v. hat angelandet): kikotni, partra szállni.

an langen (-te, ist angelangt): 1) megérkezni; 2) was mich anlangt: ami engem illet; — das **Anlangen**: megérkezés.

Anlass (der), --lasses, t. --lässe: ok, alkalom; aus diesem ~: ez okon, ebből az otletből; ~ geben zu etw.: okot szolgáltatni vmire.

an|lassen (ließ an, hat angelassen): 1) magán hagyni (ruhát); 2) megindítani (mozdonyt); — **sich** ~: mutatkozni; die Sache läßt sich gut an: a dolog jól kezdődik v. jól indul.

Anlasshebel (der): indító emeltyű.

an|lasten (-ete, hat angelastet): vkinek terhére írni.

Anlauf (der), -[e]s, t. --läufe: 1) csődület; 2) nekirugaszkodás; einen ~ nehmen: nekiiramodni, nekirugaszkodni.

an|laufen (lief an, ist angelaufen): 1) gegen etw. ~: nekifutni vminek; 2) felszaporodni; 3) megdagadni, megizzadni (ablak); etw. ~ lassen: vmit befuttatni (vmivel).

anlässlich (des .): vminek alkalmával v. alkalmából.

an|läuten (-ete, hat angeläutet): becsöngetni, csöngetni.

an|legen (-te, hat angelegt): 1) alkalmazni, tenni; jmdm Fesseln ~: bilincsekbe verni vkit; Feuer ~: gyujtogatni; Hand (an etw.) ~: belefogni (vmibe), hozzálátni (vmihez); die letzte Hand ~: bevégezni vmit; ein Schloss ~ (an einen Waggon): lakatot alkalmazni (kocsira); 2) emelni, alapítani, tervezni; der Angriff war gut angelegt: a támadás jól volt tervezve; Befestigungen ~: erődítvényeket emelni; Gebäude ~: épületet emelni, építkezni; 3) ein Kleid ~: ruhát felölteni v. fölvenni; 4) elhelyezni, befektetni (pénzt); 5) Gewehr ~: neki szegezni a fegyvert; 6) kikötni; mit dem Schiffe ~: a parthoz kiállni; 7) es war darauf angelegt: az volt a szándék…; man hatte es darauf angelegt, mich zu täuschen: az volt a céljuk, hogy engem rászedjenek; 8) den Grund eines Planes mit Farbe ~: tervet festékkel aljazni.

Anlegestelle (die): kikötőhely.

Anlegung (die), t. -en: 1) helyezés, alkalmazás; 2) elkészítés, alapítás, tervezés; 3) felöltés (ruháé); 4) elhelyezés (pénzé); 5) kikötés; 6) aljazás.

Anlehen (das), -s, t. ~: kölcsön.

an|lehnen (-te, hat angelehnt): támasztani; — **sich** ~: támaszkodni, nekitámaszkodni.

Anlehnung (die): támaszkodás.

an|lehren (-te, hat angelehrt): oktatni, betanítani vmire.

Anleihe (die), t. -n: kölcsön; eine ~ aufnehmen v. machen: kölcsönt venni; eine ~ schließen: kölcsönt megkötni.

an|leimen (-te, hat angeleimt): odaenyvezni, ráenyvezni.

an|leiten (-ete, hat angeleitet): 1) vezetni; 2) jmdn zu etw.: vkit vmire oktatni.

Anleitung (die), t. -en: 1) vezetés; 2) útmutatás, utasítás.

an|lernen (-te, hat angelernt): 1) eltanulni, elsajátítani, l. erlernen; 2) l. anlehren.

an|liegen (lag an, hat angelegen): 1) hozzásimulni; fest ~: feszesen állni; 2) jmdm ~: kérni, sürgetni vkitől vmit; — das **Anliegen**, -s: 1) hozzásimulás; 2) kérelem.

anliegend: mellékelt, mellékelve.

an|locken (-te, hat angelockt): csábítani, csalogatni.

Anlockung (die), t. -en: csáb, csábítás.

Anlockungsmittel (das): l. Lockmittel.

an|löthen (-ete, hat angelöthet): hozzá- v. ráforrasztani.

an|lügen (log an, hat angelogen): elámítani, megcsalni.

an|machen (-te, hat angemacht): 1) an etw. ~: odaerősíteni; 2) elkészíteni, készíteni; 3) Feuer ~: tüzet rakni.

an|malen (-te, hat angemalt): befesteni, telefesteni.

Anmarsch (der): előnyomulás; im ~ sein: közeledni.

an|marschieren (-te, ist anmarschiert): előnyomulni, közeledni.

an|maßen (-te, hat angemaßt) sich etw.: 1) magának tulajdonítani (jogot), bitorolni vmit; 2) merészelni; ich maße mir nicht an, Ihnen Rathschläge zu geben: nincs rá jogom, hogy Önnek tanácscsal szolgáljak.

anmaßend, anmaßlich: követelő, követelődző, elbizott.

Anmaßung (die), t. -en: jogtalan követelés, bitorlás, követelődzés; voller ~: követelődző.

an|melden (-ete, hat angemeldet): bejelenteni; — **sich** ~: jelentkezni; sich ~ lassen: magát bejelentetni.

Anmeldeschein (der) über etw.: bejelentő jegy vmiről.

Anmeldung (die), t. -en: 1) bejelentés; 2) jelentkezés.

Anmeldungsamt, Anmeldungsbureau (das): bejelentő hivatal.

Anmeldungsbogen (der): bejelentő ív.

Anmeldungstermin (der): bejelentési határidő.

an|merken (-te, hat angemerkt): 1) megjelölni, megjegyezni; 2) jmdm etw. ~: vkin vmit (pl. ittasságot) észrevenni.

Anmerkung (die), t. -en: megjegyzés, jegyzet.

an|messen (maß an, hat angemessen) 1) jmdm einen Rock: mértéket venni (vkiről kabátra); 2) vmihez alkalmazni, hozzámérni.

Anmuth (die): báj, kellem, kedvesség.

an|muthen (-ete, hat angemuthet): vkinek tetszeni, szívéhez szólni; das muthet mich bekannt an: ismerősnek látszik előttem; 2) l. zumuthen.

anmuthend, anmuthig: kellemes, kedves, -en, bájos, -an.

anmuthreich, anmuthvoll: kellemes, bájos.

Anmuthung (die), t. -en: követelés,föltevés.

Anna, -s: Anna.

an|nageln (-te, hat angenagelt): felszegezni, rászegezni; es steht wie angenagelt: úgy áll, mint a cövek.

an|nahen (-te): l. annähern.

Annahme (die), t. -n: 1) elfogadás; 2) ~ eines Kindes: gyermek örökbefogadása; 3) föltevés, vélemény.

Annalen (die = t.): évkönyvek.

Annalist (der), -en, t. -en: évkönyv-író.

an|nähen (-te, hat angenäht): felvarrni, rávarrni.

an|nähern (-te, hat angenähert): megközelíteni, közelébe hozni; — **sich** ~: közeledni.

annähernd: megközelítő, -leg.

Annäherung (die), t. -en: 1) közelítés, megközelítés; 2) közeledés.

annäherungsweise: megközelítőleg, körülbelül.

Annäherungswert (der): megközelítő érték.

annectieren (-te, hat annectiert): hozzákapcsolni, bekebelezni.

annehmbar: elfogadható.

an|nehmen (nahm an, hat angenommen): 1) elfogadni; ein Anerbieten ~: ajánlatot elfogadni; die Bedingungen ~: a föltételekre ráállni; als Grundsatz ~: alapelvnek tekinteni; jemandes Rath ~: vkinek tanácsára ráállni, tanácsán járni; als Wahrheit ~: igaznak venni, igazság gyanánt fogadni; 2) elvállalni (munkát); 3) felfogadni vkit; an Kindesstatt ~: gyermekévé v. örökbe fogadni; 3) fölvenni; eine andere Farbe ~: más színt váltani; die Gestalt von jmdm ~: vkinek alakját

ölteni magára; eine schlechte Gewohnheit ~: rossz szokást fölvenni v. elsajátitani; er nahm eine herausfordernde Miene an: kihivó arcot öltött; 4) föltenni, föltételezni; einen Fall ~: vmely esetet venni; man nimmt allgemein an, dass: általánosan hiszik, hogy; diese Umstände lassen mit Recht ~, dass...: ezek a körülmények alapos gyanuokot szolgáltatnak, hogy...; es lässt sich ~, dass er noch kommen wird: feltehető, hogy még eljön; angenommen, dass...: föltéve, hogy..., l. angenommen; — sich einer Sache ~: pártolni vmit, pártját fogni vminek; sich jemands ~: pártul fogni v. gondjába fogadni vkit, pártját fogni vkinek; wer wird sich des Verlassenen ~? ki viseli majd gondját az elhagyottnak?

Annehmer (der), -s, t. ~: elfogadó.

annehmlich: kellemes, -en.

Annehmlichkeit (die), t. -en: kellem, kellemesség.

[**annektieren** (-te): l. annectieren.

Annex (der v. das), -es, t. -e: függelék, tartozék.

Annexion (die), t. -en: bekeblezés, elfoglalás.

an|nieten (-ete, hat angenietet): szegecselni, hozzászegezni.

an|nisten, sich (-ete, hat sich angenistet): fészket rakni vhová.

anno: évben; ~ dazumal: akkoriban.

Annonce [anónsz] (die), t. -n: hirdetés.

annoncieren (-te, hat annonciert): hirdetni. [detés.

Annoncierung (die), t. -en: hir-

Annuität (die), t. -en: 1) évi járadék; 2) évi törlesztés, évi fizetési részlet.

annullieren (-te, hat annulliert): megsemmisiteni.

Anode (die), t. -n: igenleges áramvég (villamos vezetőhuzalé).

anomal: szabálytalan, rendellenes.

Anomalie (die), t. -n: szabálytalanság, rendellenesség.

anonym: névtelen, -ül.

Anonymität (die): névtelenség.

Anonymus (der), ~: a névtelen.

an|ordnen (-ete, hat angeordnet): 1) elrendezni; 2) elrendelni, meghagyni, parancsolni.

Anordnung (die), t. -en: rendelkezés, intézkedés, elrendelés; ~en treffen: intézkedéseket tenni; seine ~en treffen; rendelkezni; Ihrer ~ gemäß: meghagyása szerint.

anorganisch: szervetlen.

anormal: szabálytalan, -ul.

an|packen (-te, hat angepackt): megfogni, megragadni.

an|passen (--ste, hat angepasst): hozzászabni, alkalmazni; er versteht es, seinen Vortrag der Fassungskraft seiner Zuhörer anzupassen: jól tud előadásában hallgatóinak felfogásához alkalmazkodni; — sich ~: alkalmazkodni, illeszkedni.

Anpassung (die): alkalmazkodás.

an|pflanzen (-te, hat angepflanzt): elültetni, beültetni; — sich ~: megtelepedni.

Anpflanzung (die), t. -en: 1) ültetvény; 2) ültetés.

an|picken (-te, hat angepickt): kikezdeni.

an|pochen (-te, hat angepocht): kopogtatni, kopogni.

Anprall (der), -[e]s: lökés, beleütközés.

an|prallen (-te, ist angeprallt): beleütközni, hozzáütődni.

an|preisen (pries an, hat angepriesen): feldicsérni, magasztalni.

an|pressen (--ste, hat angepresst): vmit odapréselni, rászoritani.

an|probieren (-te, hat anprobiert): felpróbálni.

an|pumpen (-te, hat angepumpt) jmdn: megfejni vkit, pénzt kicsikarni vkitól.

an|raten (riet an, hat angeraten) jmdm etw.: tanácsolni, javallni vkinek vmit; — das Anraten: tanács, javallás; auf mein A.: tanácsomra.

an|rauchen (-te, hat angeraucht): 1) megfüstölni, kiszini (tajtékpipát); 2) rágyujtani (szivarra).

an|rechnen (-ete, hat angerechnet): 1) felszámitani; hoch ~: nagyra becsülni, sokba venni; 2) felróni, betudni; ich werde es mir zur Ehre ~: szerencsémnek fogom tartani; man möge es mir nicht als Sünde ~: ne róják fel vétkemül.

Anrechnung (die), t. -en: beszámitás; in ~ bringen: felszámitani.

Anrecht (das), -[e]s, t. -e: jog, igény; ein ~ auf etw. haben: igényt tartani vmire.

Anrede (die), t. -n: 1) megszólitás; 2) beszéd; eine ~ an das Volk halten: beszédet mondani a néphez.

an|reden (-ete, hat angeredet): megszólitani vkit; jmdn um etw. ~: vkit vmire kérni.

an|regen (-te, hat angeregt): 1) inditani, gerjeszteni; jmdn zum Denken ~: gondolatokat ébreszteni vkiben; durch diesen Erfolg angeregt, beschlossen wir...: ettől a sikertől inditva, elhatároztuk...; 2) inditványozni, megpenditeni, kezdeményezni; eine Frage ~: kérdést fölvetni.

anregend: eszmegerjesztő, gondolatébresztő, buzditó, elmemozditó, eszméltető.

Anreger (der), -s, t. ~: kezdeményező, kezdő, inditványozó.

Anregung (die), t. -en: 1) kezdés, megpenditės, inditványozás; in ~ bringen: megpenditeni (eszmét), kezdeményezni, megindítani vmit; 2) serkentés, biztatás; eine ~ bekommen: biztatást nyerni, ösztönöztetni; eine ~ geben: biztatni.

an|reiben (rieb an, hat angerieben): törni, megtörni (festeket).

an|reihen (-te, hat angereiht): 1) felfüzni (gyöngyöket); 2) hozzácsatolni; — sich ~: sorakozni, csatlakozni.

an|reiten (ritt an, ist angeritten): közeledni (lovon).

Anreiz (der): l. Anreizung.

an|reizen (-te, hat angereizt) zu etw.: ingerelni, izgatni vmire.

Anreizung (die), t. -en: izgatás.

an|rennen: I. (rannte an, hat angerannt) jmdn: vkit megrohanni; II. (ist angerannt) an etw.: nekirohanni, odarohanni; übel ~: pórul járni.

an|richten (-ete, hat angerichtet): 1) tálalni (ételt); 2) okozni; Schaden, Unheil ~: kárt, bajt okozni; was hat er angerichtet?: mit követett el? mit művelt?

Anrichtetisch (der): tálaló asztal.

an|riechen (roch an, hat angerochen): megszagolni; man riecht ihm an, dass er geraucht hat: érezni rajta, hogy dohányzott.

an|rufen (rief an, hat angerufen) jmdn: 1) vkit megszólitani, vkire rákiáltani; 2) vkihez könyörögni; Gott ~: Istenhez fohászkodni; jmden um Hilfe ~: segitségül hini vkit; jmdn zum Zeugen ~: vkit bizonyságul hini.

Anrufung (die), t. -en: 1) felhivás, megszólitás; 2) könyörgés, segitségül hivás, segélykérés.

anrüchig: hirhedt, rosszhirü.

Anrüchigkeit (die): rossz hir.

an|rücken (-te, ist angerückt): közeledni, előnyomulni; — das Anrücken, -s: közeledés.

an|rühmen (-te, hat angerühmt): feldicsérni.

an|rühren (-te, hat angerührt) etw.: érinteni, megérinteni vmit, hozzányulni v. nyulni vmihez; rühr' es nicht an! ne nyulj hozzá!
Anrührung (die), t. -en: megérintés.
ans = an das, l. an.
Ansage (die): bejelentés, tudósitás, értesités.
an|sagen (-te, hat angesagt): bejelenteni, bemondani, hirdetni.
an|sammeln (-te, h. angesammelt): gyüjteni, összegyüjteni; — **sich** ~: összegyülni, gyülekezni.
Ansammlung (die), t. -en: 1) felhalmozódás; ~ des Wassers: 1) vizgyülemlés; 2) gyülekezet.
Ansatz (der): 1) toldás, toldalék, toldat, hosszabbitás (*műsz.*); 2) illeszték (ruhán); 3) kezdet, bekezdés (irásban); 4) dijtétel.
an|saugen, sich (-te, hat sich angesaugt): teleszini magát.
ansässig: megtelepedett, birtokos, lakos; sich ~ machen: letelepedni.
an|säuseln (-te, hat angesäuselt): meglegyinteni; angesäuselt sein: becsipve lenni.
an|schaffen (-te, hat angeschafft) etw.: 1) megszerezni, beszerezni vmit, szert tenni vmire; ich schaffe mir Bücher an: könyvet vásárlok; 2) megrendelni, parancsolni.
Anschaffung (die), t. -en: 1) beszerzés, megszerzés, vásárlás; 2) fedezet; 3) megrendelés; ~ machen: megrendelni.
Anschaffungskosten (die = t.): beszerzési költség.
Anschaffungspreis (der): vételár.
Anschaffungswert (der): beszerzési érték.
Anschau (der): megtekintés.
an|schauen (-te, hat angeschaut): megnézni, megtekinteni.
anschaulich: szemléletes, -en; jmdm etw. ~ machen: vkinek vmit kézzelfoghatóan megmagyarázni.
Anschaulichkeit (die): szemléletesség, szemlélhetőség, világosság.
Anschauung (die), t. -en: nézet, nézlet, szemlélet.
Anschauungsunterricht (der): szemléltető oktatás. } [gásmód.
Anschauungsweise (die): felfo-}
Anschein (der), -[e]s: látszat; es gibt sich den ~ (zu *inf.* v. als ob ...): úgy tesz, mintha ..; es hatte den ~: úgy látszott; allem v. dem ~e nach: valószinüleg.
an|scheinen (schien an, hat angeschienen) etw.: vmire [rá]sutni.
anscheinend: látszólagos; látszólag, szinleg; die Ernte ist ~ schlecht ausgefallen: az aratás úgy látszik, rosszul ütött ki.
an|schicken, sich (-te, hat sich angeschickt) zu etw. v. etw. zu thun: készülni, hozzálátni vmihez.
an|schieben (schob an, hat angeschoben): 1) tolni; 2) vmihez hozzátolni, hozzákapcsolni.
an|schielen (-te, hat angeschielt): rásanditani, rápislantani vmire.
an|schießen (schoss an, hat angeschossen): 1) megsebesiteni, meglőni vkit; er ist angeschossen: tökkel ütött; 2) rálőni vkire; 3) odatoldani (foltot); 4) angeschossen kommen: rohanva jönni.
an|schiffen (-te): I. (hat angeschifft): odaszállitani (hajón); — II. (ist angeschifft): odahajózni.
an|schirren (-te, hat angeschirrt): fölszerszámozni, folkantározni.
Anschlag (der), -[e]s, t. --schläge: 1) ütés, ütődés, csapódás, verődés; ~ der Wellen: hullámverés; 2) falragasz, hirdetmény, hirdetés; 3) előirányzat, költségvetés, számitás; etw. in ~ bringen: számba v. számitásba venni, felszámitani vmit; in ~ kommen: számba v. számitásba vétetni; 4) célratartás (puskáé); 5) ármány, gonosz terv; einen ~ gegen jmdn machen: gonosz tervet forralni, cselt szőni vki ellen.
an|schlagen (schlug an, hat angeschlagen): 1) ráütni, odaütni, odaütődni; ein Fass ~: hordót csapra verni; die Glocke ~: félreverni a harangot; die Wellen schlagen an das Ufer an: a hullámok a parthoz ütődnek; 2) kifüggeszteni, hirdetést kiragasztani, hirdetni; 3) megütni, kezdeni (hangot); der Hund schlägt an: a kutya ugatni kezd; eine andere Saite ~: más húrt megütni v. pengetni; einen andern Ton ~: más hangon kezdeni; 4) becsülni, megbecsülni; etw. hoch ~: sokra tartani vmit; 5) célratartani (puskát); 6) hatni, használni; es schlägt [bei] ihm gut, schlecht an: javára válik, fog rajta, jót tesz neki; nichts will bei ihm ~: semmi sem fog rajta.
Anschlagtafel (die): hirdető tábla.
Anschlagzettel (der): falragasz.
anschlägig: leleményes, fortélyos.
an|schleichen (schlich an, ist angeschlichen): odalopódzni.
an|schließen (schloss an, hat angeschlossen): 1) csatolni, hozzácsatolni, mellékelni; 2) ráilleni, odasimulni; das Kleid schließt gut an: a ruha jól v. szorosan áll; — **sich** jmdm v. an jmdn ~: vkihez csatlakozni, hozzászegődni; *kat.* zárkózni.
an|schlingen (schlang an, hat angeschlungen): ráhurkolni; — **sich** an jmdn ~: l. anschließen.
Anschluss (der), --sses: 1) hozzácsatolás, mellékelés; im Anschlusse v. unter Anschluss: mellékelve; 2) csatlakozás; im Anschlusse an unseren Bericht: jelentésünk kapcsán.
Anschlusspunkt (der): csatlakozó pont. } [állomás.
Anschlussstation (die): csatlakozó}
an|schmecken (-te, h. angeschmeckt) megérezni az izéről.
an|schmeicheln, sich (-te): l. einschmeicheln.
an|schmieden (-ete, hat angeschmiedet): hozzákovácsolni.
an|schmiegen, sich (-te, hat s. angeschmiegt): simulni, hozzásimulni (vkihez, vmihez); — das Anschmiegen, -s: simulás.
anschmiegsam: simulékony.
an|schmieren (-te, hat angeschmiert): 1) bekenni, bemázolni; 2) becsapni, rászedni; — **sich** ~: megcsalódni, becsapódni.
an|schnallen (-te, hat angeschnallt): odacsatolni, felcsatolni.
an|schnauben, an|schnauzen (-te, hat angeschnaubt) jmdn: vkire ráförmedni, rárccsenteni.
an|schneiden (schnitt an, hat angeschnitten) etw.: 1) fölvágni, megszegni (kenyeret); 2) felróni (a rovásra).
Anschnitt (der), -[e]s, t. -e: 1) felvágás; 2) (első) szelet, pille; 3) rovás, rovaték.
an|schnitzeln (-te, h. angeschnitzelt): ráfaragni, megfaragni.
an|schnüren (-te, hat angeschnürt) rákötni, hozzákötni.
Anschove (die), -n: ajóka (hal).
an|schrauben (schraubte v. schrob an, hat angeschraubt v. angeschroben): rácsavarni.
an|schreiben (schrieb an, hat angeschrieben): felirni, följegyezni; jmdm etw. ~: felróni, betudni vkinek vmit; ich bin (v. stehe) bei ihm gut angeschrieben: kegyében állok.
an|schreien (schrie an, hat angeschrien) jmdn: rákiáltani vkire, odakiáltani vkinek.
an|schuldigen (-te, hat angeschuldigt) jmdn eines Verbrechens: vkit vmely bünnel vádolni.
Anschuldigung (die), t. -en: vádolás, vád.

Anschutt (der), -es: földhányás.
an schüren (-te, hat angeschürt): szitani, éleszteni (tüzet).
an schütten (-ete, hat angeschüttet): 1) ráönteni, megönteni; 2) felhányni, feltölteni (földet).
an schwängern (-te): l. schwängern.
an schwärzen (-te, h. angeschwärzt): 1) befeketíteni; 2) rágalmazni.
Anschwärzung (die): rágalmazás.
an schweißen (-te, hat angeschweißt): ráforrasztani.
an schwellen: I. (schwellte an, hat angeschwellt): felfújni, megduzzasztani, megdagasztani, megárasztani; — II. (schwoll an, ist angeschwollen): duzzadni, megáradni, emelkedni; der Fluss schwillt an: a folyó megárad.
Anschwellung (die): áradás, daganat.
an schwemmen (-te, hat angeschwemmt): úsztatni, hordani (a víz).
an schwimmen (schwamm an, ist angeschwommen): odaúszni.
an schwindeln (-te, hat angeschwindelt): megcsalni, rászedni.
an segeln (-te, ist angesegelt): odavitorlázni; gegen etw. ~: vminek nekivitorlázni.
an sehen (sah an, hat angesehen): 1) nézni, megnézni vkit, ránézni, rátekinteni vkire; etw. mit anderen Augen ~: más szemmel nézni vmit; jmdn schief ~: görbe szemmel nézni vkire; jmdn über die Schultern ~: vkire félvállról nézni; jmdn verächtlich von oben bis unten ~: megvetően nézni végig vkin; sieh mal an! nézd csak! seh' mal einer an! nézze meg az ember! 2) figyelembe venni; ich sehe es auf 100 Kronen nicht an: száz koronát nem nézek; 3) sich (= *dat.*) etw. ~: megtekinteni, megszemlélni; jmdn für.. ~: vkit vminek nézni, tartani; für wen sieht er mich an? kinek néz engem? 4) jmdm etw. ~: vkin meglátni, vkiből kinézni vmit; — sich ~: vmilyennek látszani; das sieht sich gut an: ez jól mutat *v.* jól fest.
Ansehen (das), -s: 1) rátekintés, látás; jmdn von ~ kennen: vkit látásból ismerni; dem ersten ~ nach: első látásra; ohne ~ der Person: a személyt nem tekintve, személyválogatás nélkül; 2) látszat, szín, külső; ein anderes ~ gewinnen: más színben tűnni föl; er gibt sich das ~, als [wenn]..: úgy tesz *v.* úgy mutatja, mintha ..; 3) tekintély; sich ein ~ geben: fontoskodni, pöffeszkedni; ~ genießen *v.* in ~ stehen: tekintélyben állni; ein Mann von ~: tekintélyes ember.
ansehnlich: tetemes (összeg), tekintélyes, kiváló, fontos; um ein ~es: jóval, tetemesen.
Ansehung, in ~ des: tekintettel vmire.
Anseile (die): befogó.
an setzen (-te, hat angesetzt): 1) alkalmazni, illeszteni vhová; den Becher ~: szájához (ajkához) emelni a serleget; ein Blasinstrument ~: fúvó hangszert szájához illeszteni; jmdm Blutegel ~: piócákat rakni vkire; die Feder ~: tollhoz nyulni, írásba kezdeni; Gewalt ~: erőszakot használni; die Gewehre in Pyramiden ~: fegyvert gulába rakni (*kat.*); alle Hebel ~: minden követ megmozgatni; 2) teremni, hajtani; Blätter ~: levelezni; Knospen ~: bimbót hajtani, bimbózni, rügyezni; 3) megszabni (árt), kitűzni (időt); den Preis hoch ~: nagy árt szabni; 4) belekezdeni, nekikészülni; — sich ~: 1) letelepedni vhol; 2) lerakódni, rárakódni.
Ansicht (die), *t.* -en: 1) rátekintés, megtekintés; zur gefälligen ~: szíves megtekintésül; 2) nézet, vélemény; ich bin der ~: az a nézetem, *nép.* a'mondó vagyok; seine ~ gieng dahin: ugy vélekedett; nach meiner ~: vélekedésem szerint, szerintem; ich theile seine ~: pártolom felfogását, osztozom a nézetében, csatlakozom a nézetéhez; 3) látkép.
ansichtig werden (des Berges): megpillantani (a hegyet).
Ansichtskarte (die): képes levelezőlap.
Ansiedelei (die), *t.* -en: telepítvény.
an siedeln (-te, hat angesiedelt): letelepíteni; — sich ~: letelepedni, megtelepedni.
Ansiedler (der), -s, *t.* ~: letelepedő, telepes, gyarmatos.
Ansied(e)lung (die), *t.* -en: 1) telepítés, megtelepítés; 2) gyarmat, telepítvény.
an sinnen (sann an, hat angesonnen) jmdm etw. ~: vkiről föltenni vmit, vkitől várni *v.* kívánni vmit; — das Ansinnen, -s: föltevés, kívánság; ein A. stellen: kívánni vkitől vmit.
Ansitz (der), -es, *t.* -e: lakóhely.
an sitzen (saß an, ist angesessen): 1) letelepedni, l. angesessen; 2) testhez állni (ruha).
ansonsten: máskülönben, egyébként.
an spannen (-te, hat angespannt): 1) megfeszíteni; 2) befogni (lovat); ~ lassen: befogatni.
an speien (spie an, hat angespien) etw.: vmit leköpni, leokádni.
an spielen (-te, hat angespielt): 1) próbaképen játszani hangszeren; 2) mosni (partot); 3) auf jmdn *v.* auf etw. ~: célozni, célzást tenni, célozgatni vmire.
Anspielung (die), *t.* -en: célzás, példálódzás; ~en fallen lassen *v.* machen: célozgatni, példálódzni.
an spinnen (spann an, hat angesponnen): 1) hozzáfonni, odafonni; 2) kezdeni (beszélgetést, tárgyalást), l. anknüpfen; — sich ~: támadni, készülni.
an spitzen (-te, hat angespitzt): kihegyezni, kifaragni (irónt).
an spornen (-te, hat angespornt): 1) megsarkantyúzni (lovat); 2) sarkalni, serkenteni.
Ansprache (die), *t.* -n: 1) megszólítás; 2) beszéd; eine ~ an jmdn halten (*v.* richten): beszédet intézni vkihez.
an sprechen (sprach an, hat angesprochen): 1) megszólítani vkit, szavait vkihez intézni; 2) jmden um etw. ~: vkitől kérni vmit; 3) etw. spricht mich an: vmi tetszik nekem, inyemre van, kellemesen hat rám; 4) bei jmdm ~: beszólni vkihez, felkeresni vkit.
ansprechend: megnyerő, tetszetős.
an sprengen (-te, hat angesprengt): 1) befecskendezni, meglocsolni; 2) (ist ang.) auf jmden ~: neki ugratni (lovon); angesprengt kommen: vágtatva közeledni.
an springen (sprang an, ist angesprungen) an etw.: nekiszökni, nekiugrani vminek; angesprungen kommen: ugrándozva jönni.
an spritzen (-te, hat angespritzt): befecskendezni, meglocsolni.
Anspruch (der), -es, *t.* -sprüche: igény, követelés, kívánalom; alle Ansprüche befriedigen: minden várakozást kielégíteni; ~ erheben *v.* machen auf etw.: számot *v.* igényt tartani, jogot formálni, igényt támasztani vmire, követelni *v.* elvárni vmit; seine Ansprüche geltend machen: igényét *v.* követelését érvényesíteni; er hat keine Ansprüche: nincs

semmi kivánnivalója; etw. in ~ nehmen: vmit kivánni v. igénybe venni, vmivel élni; jmdes Güte in ~ nehmen: vkinek jóságával élni; jmdn in ~ nehmen: vkihez fordulni (szivességért); jmdn sehr in ~ nehmen: vkit nagyon elfoglalni.

Anspruchsberechtigung (die): igényjogosultság.

Anspruchsklage (die): igénykereset; eine ~ erheben: igénykeresetet inditani (v. beadni).

anspruchslos: igénytelen, -ul.

Anspruchslosigkeit (die): igénytelenség, egyszerüség.

Anspruchsprocess (der): igényper.

anspruchsvoll: követelő, követelődző, -en.

Ansprung (der), -es, t. --sprünge: ugrás, szökellés, roham.

an|spucken (-te, hat angespuckt): leköpni.

an|spülen (-te, hat angespült): 1) mosni (partot); 2) odahordani (iszapot).

an|stacheln (-te, hat angestachelt): ösztökélni, sarkalni vkit.

Anstalt (die), t. -en: 1) intézet; 2) intézkedés, rendelkezés; ~en machen v. treffen (zu etw.): készületeket tenni v. készülődni (vmihez), intézkedni (vmi iránt).

Anstand (der), -[e]s: 1) illem, illendőség, tisztességtudás, becsülettudás; ein Mann von ~: tisztességtudó ember; 2) késedelem, halasztás; 3) nehézség, aggály; ich nehme keinen ~ zu sagen: nem habozok kimondani; 4) les; auf dem ~ sein: lesben állni.

Anstandsdame (die): kisérőnő.

Anstandsgefühl (das): illemérzék, tisztességtudás.

anstandshalber: tisztesség okáért.

anstandslos: nehézség nélkül.

Anstandsort (der): illemhely.

Anstandsregel (die): illemszabály.

anstandsvoll: illedelmes, -en.

anstandswidrig: illetlen.

an|starren (-te, hat angestarrt) etw.: mereven nézni vmit, szemét rámereszteni vmire.

anstatt (*praep. gen.*): helyett, gyanánt; ~ dass, ~ zu...: a helyett, hogy...; ~ meiner: helyettem.

an|stauen, sich (-te, hat s. angestaut): megtorlódni.

an|staunen (-te, hat angestaunt): megbámulni vmit, csodájára járni vminek.

anstaunenswert, anstaunenswürdig: bámulatra v. csodálatraméltó.

anständig: illedelmes, -en, tisztességes, -en, tisztességtudó, -an; sich ~ benehmen: magát megbecsülni.

Anständigkeit (die): illem, tisztesség, becsülettudás.

an|stechen (stach an, hat angestochen): 1) megszúrni; 2) megkezdeni; ein Fass Wein ~: hordó bort csapra ütni.

an|stecken (-te, hat angesteckt): 1) feltüzni; ujjára húzni (gyürüt); 2) felgyújtani; jmdm das Haus über dem Kopf ~: vkinek fejére gyújtani a házat; 3) megfertőztetni, megmételyezni.

ansteckend: ragályos, fertőző.

Ansteckung (die), t. en: ragály, fertőzés.

an|stehen (stand an, ist angestanden): 1) mit jmdm ~: vkivel szövetkezni; 2) auf etw. ~: rászorulni vmire; 3) jmdm ~: vkihez illeni; es steht Ihnen gut an zu...: jól áll Önnek...; es steht dir nicht an: nem illet meg téged. *nép.* nem dukál neked; es stünde mir an: *a)* megilletne engem, *b)* rám férne; 4) habozni, késlekedni; ich stehe an, es zu thun: vonakodom megtenni; 5) kérni, elmaradni; das kann noch einige Tage ~: ez a dolog még várhat pár napig; ~ lassen: késleltetni, halogatni.

an|steigen (stieg an, hat angestiegen): fölfelé haladni, emelkedni, növekedni; angestiegen kommen: nagy léptekkel jönni.

ansteigend: emelkedő.

an|stellen (-te, hat angestellt): 1) jmdn ~: vkit alkalmazni, megtenni vminek; 2) rendezni, csinálni; einen Ball ~: bált rendezni; Beobachtungen ~: megfigyeléseket végezni; Betrachtungen ~: elmélkedni; ein Gastmahl ~: vendégséget adni, lakomát csapni; er stellte es so an: úgy intézte sorját v. módját tudta ejteni (hogy...); Versuche ~: kisérleteket tenni; 3) elkövetni; er hat etwas angestellt: rossz fát tett a tüzre; — sich ~ als v. ob als...: úgy tenni, mintha...

anstellig: rátermett, ügyes.

Anstellung (die), t. -en: 1) alkalmazás, állás, hivatal; 2) *ker.* ajanlat, kinálat.

anstellungsberechtigt: jogosult vmely állásra.

an|stemmen (-te, hat angestemmt): od támasztani.

an|steuern (-te, hat angesteuert) das Schiff ans Land: a hajót a partnak kormányozni.

Anstich (der), -[e]s, t. -e: csapraverés (hordóé).

Anstieg (der), -es, t. -e: kapaszkodó.

an|stieren (-te): l. anstarren.

an|stiften (-ete, hat angestiftet): 1) odaszegezni; 2) okozni; Streitigkeiten ~: viszályt támasztani; 3) jmdn (zu etw.) ~: vkit felbujtani, föllovalni.

Anstifter (der), -s, t. ~: kezdő, bajszerző, bujtogató.

an|stimmen (-te, hat angestimmt): ein Lied: dalt rákezdeni v. rázendíteni; immer wieder die alte Leier ~: mindig a régi nótát fújni.

an|stolpern (-te, hat angestolpert) an etw.: belebotlani vmibe.

Anstoss (der, -es, t. --stösse: 1) ütközés; 2) ok, alkalom; den ersten ~ geben: kezdeni, kezdeményezni, inditani; 3) botrány; ~ erregen v. geben: megbotránkoztatni; an etw. ~ nehmen: megbotránkozni vmin; der Stein des ~es: botránykő, *rég.* botránkozás köve.

an|stossen (stiess an, hat angestossen): 1) megütni, meglökni, odaütni; die Gläser v. mit den Gläsern ~: koccintani; auf jmds Wohl ~: vkinek egészségére inni; 2) odaütődni, beleütközni, összeütközni; mit der Zunge ~: selypiteni, hebegni; 3) gegen v. wider etw. ~: véteni vmi ellen, ellenkezni vmivel; bei jmdm ~: megbotránkoztatni vkit; 4) an etw. ~: hozzáérni vmihez, szomszédosnak, határosnak lenni vmivel.

anstossend: határos, szomszédos.

Anstosserreger (der): botrány szerzője v. okozója, botránkoztató.

Anstossschnur (die): védőzsinór, porzsinór (ruhán).

anstössig: illetlen, -ül, botrányos, botránkoztató, -an.

an|strahlen (-te, hat angestrahlt) etw.: vmire rásugárzani.

an|stranden (-ete, ist angestrandet): partra vetődni.

an|streben (-te, hat angestrebt): 1) etw. ~: vmire törekedni, törni; 2) gegen etw. ~: vminek ellene törni v. állni.

an|streichen (strich an, hat angestrichen): 1) bemázolni; braun ~: barnára festeni; 2) aláhúzni; jmdm etw. ~: vkinek felróni vmit.

Anstreicher (der), -s, t. ~: mázoló, szobafestő.

an|strengen (-te, hat angestrengt): megfeszíteni, megerőltetni; einen Proceß ~: pört indítani; — sich ~: erőlködni, magát megerőltetni.
Anstrengung (die), t. -en: megerőltetés, erőlködés.
Anstrich (der), -[e]s: máz, külszín, külső látszat.
an|strömen (-te, ist angeströmt): odaözönleni, odatódulni.
Ansturm (der), -es: megrohanás, roham, támadás.
an|stückeln, an|stücken (-te, hat angestückelt v. angestückt): hozzátoldani vmihez, megtoldani.
an|stürmen (-te): I. (hat angestürmt) jmdn: megrohanni vkit; — II. (ist angestürmt) auf v. gegen jmdn: neki rohanni vkinek, megrohanni vkit.
an|suchen (-te, hat angesucht) bei jmdm v. an jmdn um etw.: kérni vkitól vmit, kérelmezni vmit; — das **Ansuchen**, -s: kérelem, megkeresés; über jmds A.: vki megkeresésére.
Ansucher (der), -s, t. ~: kérelmező.
Antagonismus (der), ~: ellentét, ellentétesség.
Antagonist (der), -en, t. -en: ellenfél, ellenes.
antarktisch: délsarki.
an|tasten (-ete, hat angetastet): vmit megérinteni, megtapintani, vmihez nyúlni; jmds Ehre ~: vkinek becsületében gázolni; jmds Rechte ~: vkinek jogait megsérteni.
Antecedentien (die = t.): előzmények.
antedatieren (-te, hat antedatiert): előbbre keltezni (levelet).
antediluvianisch: vízözönelőtti.
Antheil (der), -[e]s, t. -e: 1) rész, osztályrész, járandóság; er hat ~ an etw.: része van vmiben, része jár vmiből; 2) részvét; ~ nehmen (an etw.): részvéttel lenni, érdeklődni vmi iránt; er nahm thätigen ~ an den öffentlichen Angelegenheiten: tevékeny részt vett a közügyekben.
Antheilhaber (der): részes.
antheillos: részvétlen, -ül.
Antheilnahme (die): részvétel.
antheilsvoll: részvevő, -en.
Anthologie (die), t. -n: versfüzér.
Anthropolog (der), -en, t. -en: anthropologus, emberbúvár.
Anthropologie (die): embertan.
anthropologisch: embertani, -lag.
Anthropophag (der), -en, t. -en: emberevő.
an|thun (that an, hat angethan): 1) magára venni, felölteni; 2) jmdm etw. ~: vkinek vmit okozni, vkin elkövetni vmit; es jmdm ~: megbabonázni vkit; jmdm Ehre ~: vkit megtisztelni; jmdm Gewalt ~: erőszakot elkövetni vkin; jmdm Gutes, Übles ~: jót, rosszat tenni vkivel; jmdm Unrecht ~: vkin igazságtalanságot elkövetni; sich *(=dat.)* Gewalt v. Zwang ~: erőt venni magán; sich ein Leid[s] ~: kárt tenni magában, kezet emelni magára.
Antibarbarus (der), ~, t. ~: nyelvjavító.
antichambrieren (-te, hat antichambriert): az előszobákban forgolódni.
anticipando: előre, eleve.
anticipieren (-te, hat anticipiert): előlegezni, előre megmondani.
Antidot (das), -[e]s, t. -en: ellenszer.
antik: ókori, ódon, régies; — die **Antike**, ~, t. -n: 1) ókori művészet, ókori műizlés; 2) régiség.
Antikritik (die), t. -en: ellenbiráiat.
antiliberal: nem szabadelvű.
Antilope (die), t. -n: antilop.
Antipathie (die), t. -n: ellenszenv, idegenkedés.
antipathisch: ellenszenves, -en.
Antipode (der), -n, t. -n: ellenlábas.
Antiquar (der), -s, t. -e: 1) régész, régiségismerő; 2) régiségkereskedő, ódondász, ó-könyvárus.
Antiquariat (das), -es, t. -e: ódonkönyvkereskedés, ódondászat.
antiquarisch: ódon, ódon állapotban.
Antiquität (die), t. -en: régiség.
antirabisch: veszettség elleni.
antisemitisch: zsidóellenes.
Antithese (die), t. -n: ellentét.
Antlitz (das), -es, t. -e: arc, arculat, ábrázat.
Anton (der), -s: Antal.
Antrag (der), -[e]s, t. -träge: 1) ajánlat; ich nehme Ihren ~ an: elfogadom ajánlatát; 2) javaslat, indítvány; ~ der Anklagebehörde v. des Staatsanwalts: ügyészi indítvány *(jogt.)*; einen ~ stellen: indítványozni, indítványt tenni.
an|tragen (trug an, hat angetragen): 1) ajánlani, kínálni; 2) auf etw. ~: vmit indítványozni v. javasolni.
Antragende (der), -n, t. -n, **Antragsteller** (der), -s, t. ~: 1) ajánlattevő; 2) indítványozó.
Antragsstellung (die): indítványtétel.
an|trauen (-te, hat angetraut): összeesketni, összeadni.
an|treffen (traf an, hat angetroffen) jmdn: vkit előtalálni, vkire rátalálni v. ráakadni.
an|treiben (trieb an, hat angetrieben): 1) hajtani (lovakat); 2) fölverni v. ráverni (abroncsot), beverni (éket); 3) sarkalni, ösztökélni, sürgetni.
an|treten (trat an): I. (hat angetreten): 1) megkezdeni, elfoglalni; ein Amt ~: hivatalt elfoglalni; den Dienst ~: szolgálatba lépni; Erbschaft ~: örökséget átvenni; eine Fahrt, eine Reise ~: elutazni, útnak indulni; die Regierung ~: trónra lépni; den Rückzug ~: a visszavonulást megkezdeni; — II. (ist angetreten): sorakozni, sorba állni.
Antrieb (der), -es, t. -e: ösztön, inger; aus eigenem ~: a magam (magad stb.) jószántából, önként.
Antriebswelle (die): hajtó tengely.
an|trinken (trank an, hat angetrunken) sich *(= dat.)* einen Rausch: leérszegedni; sich einen Spitz ~: becsípni; — sich *(= acc.)* ~: magát leinni.
Antritt (der), -[e]s, t. -e: 1) belépés, megkezdés, kezdet; ~ des Dienstes: szolgálatba lépés; ~ der Reise: indulás; 2) sorakozás, kiállás.
Antrittsrede (die): beköszöntő v. székfoglaló (beszéd).
Antwort (die), t. -en: felelet, válasz; er bekam zur ~: azt a feleletet kapta; er gab zur ~: azt felelte; um ~ wird gebeten: válaszát kérjük v. szíveskedjék válaszolni.
antworten (-ete, hat geantwortet): felelni, válaszolni; umgehend ~: postafordultával válaszolni.
antwortlich: válaszolva, válaszképen.
Antwortschreiben (das): válaszirat, válaszoló levél.
an|vertrauen (-te, hat anvertraut) jmdm etw.: vkire [rá]bízni vmit; — sich jmdm ~: vkivel bizalmasan közölni baját.
anverwandt: rokon, atyafi; er ist mir ~: ő rokonom; — der, die **Anverwandte**, -n, t. -n (ein Anverwandter): a rokon.
Anwachs (der), -ses: gyarapodás, szaporulat, növekedés.
an|wachsen (wuchs an, ist angewachsen): 1) hozzánőni, odanőni, gyökeret verni; 2) nőni, gyarapodni, felszaporodni, (folyóról) megáradni.
Anwalt (der), -[e]s, t. -e (t. -wälte): ügyész, ügyvéd.

Anwaltschaft (die): ügyészség.

an|wandeln (-te, hat angewandelt): meglepni, elfogni; Furcht wandelt mich an: félelem fog el engem; es hat ihn die Lust angewandelt: kedve kerekedett v. szottyant; es wandelt ihn Ohnmacht an: ájulás kerülgeti.

Anwandlung (die), t. -en: gerjedelem, hangulat, roham.

Anwartschaft (die), t. -en: várományvárandóság, jog; er hat ~ auf eine reiche Erbschaft: gazdag örökség várja, v. néz rá; er hat ~ auf die Stelle seines Vaters: apja hivatalát várhatja.

Anwärter (der), -s, t. ~: várományos.

anwärts: fölfelé.

an|wehen (-te, h. angeweht) jmdn: ráfújni vkire, meglegyinteni, körüllengeni vkit.

an weisen (wies an, hat angewiesen): 1) utalni; auf etw. angewiesen sein: vmire rászorulni; er war auf sich angewiesen: magára volt hagyva v. utalva; 2) einen an jmdn ~: utasítani vkihez vkit; 3) jmdn zu etw. ~: vkit vmire tanítani, oktatni; 4) kimutatni, kijelölni (mindenkinek a maga dolgát); 5) eine Summe ~: összeget utalványozni v. kiutalni.

Anweisung (die), t. -en: 1) laut Ihrer ~: [az Ön] utasítása szerint; 2) utalvány; ~ auf Ordre: rendeletre szóló utalvány; 3) kiutalványozás; gegen nachträgliche ~: utólagos utalványozás mellett.

Anweisungszettel (der): utalványjegy.

anwendbar: alkalmazható.

an wenden (wandte v. wendete an, hat angewandt v. angewendet): alkalmazni; Fleiß ~: iparkodni, rajta lenni; die Güte ist bei ihm übel angewandt: a jóság hálátlanra van vesztegetve; etw. nützlicher ~: vmit hasznosabbra fordítani; etw. zu seinem Vortheile ~: hasznára fordítani vmit; sich ~ lassen: alkalmazható (pl. szabály).

Anwendung (die), t. -en: felhasználás, alkalmazás, hovafordítás; in ~ bringen: alkalmazni; zur ~ kommen: alkalmaztatni.

an werben (warb an, hat angeworben): 1) katonákat) toborzani; sich ~ lassen: katonának telesapni; 2) um ein Mädchen ~: leányt megkérni.

an werfen (warf an, hat angeworfen): 1) rádobálni; 2) vakolni.

anwesend: jelenlevő; ich war nicht ~: nem voltam jelen; — der, die **Anwesende**, (ein A~r) -n, t. -n: jelenlevő.

Anwesenheit (die): jelenlét.

an widern (-te, hat angewidert): undorítani; die Sache widert ihn an: undorodik a dologtól.

an wiehern (-te, hat angewiehert) jmdn: nyeríteni vki felé.

an wohnen (-te, h. angewohnt): 1) mellette lakni; 2) l. beiwohnen.

Anwohner (der), -s, t. ~: szomszéd, mellette lakó, pl. die ~ der Theiß: a tiszamellékiek.

Anwuchs (der), --ses, t. --wüchse: 1) növekedés, gyarapodás; 2) sarj, hajtás.

Anwurf (der): 1) hajítás, vetés; 2) első dobás; 3) vakolat.

an wurzeln (-te, hat angewurzelt): meggyökerezni; er steht wie angewurzelt: úgy áll, mintha gyökeret vert volna a lába.

Anzahl (die): szám, sokaság, mennyiség; in großer ~: nagy számmal, számosan.

an zahlen (-te, hat angezahlt): törlesztésképen v. részletul fizetni.

Anzahlung (die), t. -en: részletfizetés; eine ~ leisten: részletfizetést teljesíteni.

an zapfen (-te, h. angezapft): megcsapolni, csapra ütni; jmdn ~: vkit megfejni, meghúzni.

Anzeichen (das), -s, t. ~: jel; das ist ein gutes ~: ez jó jel.

an zeichnen (-ete, hat angezeichnet): megjelölni, megjegyezni.

Anzeige (die), t. -n: 1) jelentés, értesítés, tudósítás; ~ machen: jelentést tenni, jelenteni; 2) hirdetés, hirdetmény.

an zeigen (-te, hat angezeigt): 1) jelenteni, bejelenteni, följelenteni, feladni; ein Buch ~: könyvet ismertetni; 2) mutatni (vmire); — sich ~: magát följelenteni.

anzeigend: jelentő (mód).

Anzeiger (der), -s, t. ~: 1) jelentő; 2) értesítő, híradó.

an zetteln (-te, hat angezettelt): támasztani (zendülést), szervezni (összeesküvést).

an ziehen (zog an): I. (hat angezogen): 1) húzni, meghúzni, megfeszíteni; die Zügel ~: a gyeplőt kurtára fogni; 2) megszorítani (csavart); 3) felhúzni (cipőt), felölteni (ruhát); jmden ~: vkit felöltoztetni; 4) idézni (vonatkozási számot); 5) vonzani; ich fühle mich an dich angezogen: szívem hozzád vonz; — II. (ist angezogen): közeledni, közelgetni; — sich ~ (hat sich angezogen): felöltözni, öltözködni.

anziehend: vonzó, -an.

Anziehung (die), t. -en: 1) meghúzás, megszaporítás; 2) idézés; 3) vonzás, vonzódás.

Anziehungskraft (die), ~: vonzóerő, vonzerő.

Anziehungskreis (der): vonzási kör, a vonzás köre.

Anzug (der), -[e]s, t. --züge: 1) öltözet; 2) közelgés, közeledés; ein Wetter ist im ~e: zivatar készül v. kerekedik.

anzüglich: célzatos, -an, sértő, -en; ~ sein: célozgatni, példálódzni.

Anzüglichkeit (die): célzatosság, példálódzás, sértés.

an zünden (-ete, hat angezündet): meggyújtani, felgyújtani; die Pfeife ~: pipára gyújtani.

an zweifeln (-te, hat angezweifelt): kétségbevonni, kételeni.

Apanage [--názs] (die), t. -n: évdíj, járulék.

apart: különös, külön, magában.

Apathie (die): részvétlenség, közöny, érzéketlenség.

apathisch: érzéketlen, -ül.

Apercu [--szü] (das), -[s], t. -s: áttekintés, észrevétel.

Apfel (der), -s, t. Äpfel: alma; in den sauren ~ beißen müssen: ráfanyalodni vmire, kelletlenül elszánni magát vmire.

Apfelbaum (der): almafa.

Apfelblüte (die): almavirág.

apfelbraun: almáspej (ló).

apfelgrau: almásderes (ló).

Apfelkuchen (der): almáslepény.

Apfelmus (das): almaiz.

Apfelschimmel (der): almásszürke.

Apfelsine (die), t. -n: narancs.

Apfelwein (der): almabor.

Aphelium (das): naptávol *(csill.)*

Aphorismen (die = t.): gondolatszikrák, velős mondások.

aphoristisch: odavetett, töredékes.

apodiktisch: ellenmondást nem turó.

apokryph: nem hiteles.

Apologie (die), t. -n: védelem.

Apostel (der), -s, t. ~: apostol.

Apostelgeschichte (die): apostolok cselekedetei.

Apostelpferde, die ~ anspannen: az apostolok lován (=*gyalog*) járni.

apostolisch: apostoli.

Apostroph (der), -[e]s: hiányjel.

Apotheke (die), t. -n: gyógyszertár.

Apotheker (der), -s, t. ~: gyógyszerész; — die **Apothekerin**, t. -nen: gyógyszerészné.

Apothekerwaren (die = t.): gyógyárúk.

Apotheose (die): istenítés.

Apparat (der), -[s]s, t. -e: készülék, műszer.
Appartement [apartmán] (das), -s, t. -s: lakosztály, helyiség.
Appell (der), -s, t. -e: 1) felhívás, összehívó; 2) gyülekezés.
Appellant (der), -en, t. -en: felebbező.
Appellation (die), t. -en: felebbezés.
Appellationsgericht (das): felebbviteli biróság.
appellieren (-te, hat appelliert): felebbezni.
Appetit (der), -[e]s: étvágy; er hat keinen ~: nem kívánja az ételt.
appetitlich: izletes; kivánatos.
appetitlos: étvágytalan, -ul.
Appetitlosigkeit (die): étvágytalanság, étvágyhiány.
applaudieren (-te, hat applaudiert) jmdm: tapsolni vkinek.
Applaus (der), --ses: taps.
applicieren (-te, hat appliciert): alkalmazni.
Appoint [apoen] (der), -s, t. -s: darab (váltónál), metszvény, címlet; *ker.* netto ~: kiegyenlítés váltóval.
apportieren (-te, hat apportiert): elhozni, előhozni.
Apposition (die), t. -en: értelmező.
appretieren (-te, hat appretiert): kikészíteni.
Approbation (die), t. -en: jóváhagyás, engedélyezés.
approbieren (-te, hat approbiert): jóváhagyni, engedélyezni.
Approvisionierung (die): közélelmezés.
approximativ: megközelítő, hozzávető, -leg.
Aprikose (die), t. -n: kajszibarack, sárgabarack, barack.
April (der), -s: április; jmdn in den ~ schicken: vkivel áprilist járatni.
Aprilwetter (das): áprilisi (szeszélyes) idő.
Aquarell (das), -[e]s, t. -e: vízfestmény.
Aquäduct (der), -es, t. -e: vízvezeték (földfeletti).
Ar (der v. das), -es, t. -e: ár (területmérték).
Araber (der), -s, t. ~: arab; — die **Araberin**, t. -nen: arab nő.
Arabeske (die), t. -n: arabeszk, lombdíszítmény.
Arabien (das), -s: Arábia.
arabisch: arab, -ul.
Arbeit (die), t. -en: munka, munkálat, dolog, foglalkozás; ~ im Accord: alkumunka, átalánymunka; ~ im Taglohn: napszám-munka; schriftliche ~: irásbeli dolgozat; an die ~ gehen: munkához fogni, dologhoz látni; etw. ist in ~: dolgoznak vmin, készül vmi; etw. in ~ nehmen: vmit munkába venni; jmdn in die ~ nehmen: vkit lehordani, megdorgálni.
arbeiten (-ete, hat gearbeitet): 1) dolgozni, munkálkodni; sich durch etw. ~: vmin keresztülhatolni; sich krank ~: belebetegedni a munkába; 2) der Wein arbeitet: a bor forr.
Arbeiter (der), -s, t. ~: munkás.
Arbeiterclasse (die): munkásosztály.
Arbeiterfrage (die): munkáskérdés.
Arbeiterverein (der): munkásegylet.
Arbeiterviertel (das): munkásnegyed.
Arbeiterwohnung (die): munkáslakás.
Arbeitgeber (der): munkaadó.
arbeitsam: dolgos, munkás.
Arbeitsbiene (die): dolgozó méh.
Arbeitsbuch (das): munkakönyv.
Arbeitseifer (der): munkakedv.
Arbeitseinstellung (die): munkaszüntetés.
arbeitsfähig: munkaképes, munkabíró.
Arbeitsfähigkeit (die): munkaképesség, munkabírás.
Arbeitskraft (die): munkaerő.
Arbeitslohn (der): munkabér.
arbeitslos: munka nélkül, -i.
arbeitslustig: dolgos, serény, munkakedvelő.
Arbeitsmann (der), t. --leute: munkás, napszámos.
Arbeitsplatz (der): munkahely.
arbeitsscheu: munka- v. dologkerülő.
Arbeitsstube (die): dolgozószoba.
Arbeitsstunde (die): munkaóra.
Arbeitstheilung (die): munkafelosztás, munkamegosztás.
arbeitsunfähig: munkaképtelen, dologtehetetlen.
Arbeitszeit (die): munkaidő.
Arcade (die), t. -n: ívcsarnok.
Archaismus (der), ~, t. --ismen: régiesség, ódonság (a kifejezésben).
Archäolog (der), -en, t. -en: régiségbúvár, régész.
Archäologie (die): régiségtan, régészet.
archäologisch: régiségtani, -lag.
Arche (die), t. -n: 1) bárka; 2) szekrény; 3) hídbolt.
Architekt (der), -en, t. -en: építész, műépítész, műépítő.
architektonisch: építészeti, -leg.
Architektur (die): építészet.
Archiv (das), -[e]s, t. -e: levéltár.
Archivar (der), -s, t. -e: levéltárnok, levéltáros.
Archivolte (die): ívgerenda.
Arcièren-Leibgarde (die): arcière-testőrség.
Areal (das), -s, t. -e: terület.
Arena (die), t. Arenen: 1) küzdőtér; 2) színkör.
Areopag (der), -s: areopág.
arg (*kf.* ärger, *ff.* ärgst): gonosz, rossz, -ul; ein ~er Fehler: öreg hiba, nagy baj; es ist nicht so ~: nem oly veszedelmes a dolog; das ist doch schon zu ~: ez már mégis sok; er treibt es zu ~: már nagyon is sok, amit csinál; es wird immer ärger: egyre rosszabbra fordul (a dolog); — das **Arg**: gonoszság; ohne A.: gyanútlanul, mit sem sejtve.
argdenkend: rosszindulatú, gyanakvó.
Arglist (die): álnokság.
arglistig: álnok, ravasz, -ul.
arglos: gyanútlan, ártatlan, jámbor, -ul.
Arglosigkeit (die): gyanútlanság, jólelkűség, ártatlanság.
Argument (das), -es, t. -e: 1) érv, ok, bizonyíték; 2) *mért.* argumentum.
argumentieren (-te, hat argumentiert): érvelni, bizonyítani.
argwillig: rosszindulatú, gonosz.
Argwohn (der), -[e]s: gyanu; bei jmdm ~ erregen: gyanut kelteni vkiben.
argwöhnen (-te, hat geargwöhnt): gyanakodni, gyanítani.
argwöhnisch: gyanakodó, -an.
Arie (die), t. -n: dallam.
Aristokrat (der), -en, t. -en: arisztokrata, főúr, főrendű.
Aristokratie (die): arisztokrácia, főrend, főúri rend.
aristokratisch: arisztokratikus v. arisztokrata, főúri, előkelő.
Arithmetik (die): számtan, számvetés.
arithmetisch: számtani, -lag.
Arm (der), -[e]s, t. -e: 1) kar; ~ in ~: karöltve, karonfogva; mit offenen ~en: tárt karral v. karokkal; unter dem ~: hóna alatt; jmdm unter die ~e greifen: vkit megsegíteni; 2) ág (folyóé), szárny (gépé), küllő (keréké).
arm (*kf.* ärmer, *ff.* ärmst): szegény; ~ an Freuden: örömtelen; — der, die **Arme**, -n, t. -n ein Armer: a szegény; der Arme! szegény feje!
Armband (das): karperec.
Armbinde (die): karkötő.
Armbrust (die), t. --brüste: kézíj.
Armee (die), t. -n: hadsereg, sereg; ~ im Felde: hadrakelt sereg (*kat.*).

Armeebefehl (der): hadparancs.
Armeecorps [-·kór](das): hadtest.
Armeeschematismus (der): a hadsereg tiszti névkönyve.
Armeeverordnungsblatt (das): a hadsereg rendeleti közlönye.
Armenhaus (das): szegényház.
Armenien (das): Örményország.
Armenier (der), -s, t. ~: örmény.
armenisch: örmény, -ül.
Armenpflege (die): szegények ellátása, szegényügy.
Armensündersglocke (die): siralomharang. [ház.
Armensünderhaus (das): siralom-
Armensündermiene (die): töredelmes v. siralmas ábrázat.
Armenwesen (das): szegényügy.
armieren (-te, hat armiert): 1) fölszerelni; 2) megvasalni.
Armierung (die): fölszerelés.
-armig: -karú, pl. langarmig: hosszúkarú.
Armlehne (die): kartámasz, könyöklő.
Armleuchter (der): karos-gyertyatartó.
armselig: szegényes, -en, nyomorúságos, silány, -an.
Armseligkeit (die): szegényesség, nyomorúság, silányság.
Armsessel, Armstuhl (der): karszék, karosszék.
Armspange (die): karperec, kösöntyü.
Armut (die): szegénység; ~ an Begriffen: fogalmakban való szűkölködés; ~ schändet nicht: szegénység nem szégyen.
Armutszeugnis (das): szegénységi bizonyítvány.
Armwelle (die): karforgás *(torn.)*.
Aroma (das), -s, t. Aromata: illat, zamat.
aromatisch *(ff.* -t): illatos, fűszeres, zamatos.
Arrangement [aránzsmán] (das): 1) intézkedés, rendezkedés; 2) *ker.* kiegyezés.
arrangieren (-te, hat arrangiert): rendezni.
Arrangierungscomité (das): rendező bizottság.
Arrest (der), -es, t. -e: 1) fogság; strenger ~: szigorú fogság; verschärfter ~: szigorított fogság; 2) fogház, börtön; 3) lefoglalás, visszatartás.
Arrestant (der), -en, t. -en: fogoly, rab.
arretieren (-te, hat arretiert): 1) letartóztatni, elfogni; 2) megakasztani, megállítani, lezárni.
Arrieregarde (die): utóvéd.
arrogant: önhitt, rátartó.
Arroganz (die): önhittség, gőg.
Arsen (das), -s: arzén.
Arsenal (das), -s, t. -e: fegyvertár, hadszergyár, szertár.
Arsenik (der v. das), -s: arzenikum.
Art (die), t. -en: 1) faj, fajta; von guter ~: jó fajta, jó minőségü; aus der ~ schlagen: elfajulni; 2) mód; auf diese ~: ily módon, ilyenformán; die ~ und Weise von etw.: vminek rendje és módja; 3) tulajdonság, szokás; das ist so seine ~: már ez szokása neki, v. ő ezt így szokta.
arten (-ete, ist geartet): 1) hasonlítani vkihez, l. nacharten; 2) er ist so geartet: ez az ő természete; ein wohlgeartetes Kind: jónevelésü gyermek.
Arterie (die), t. -n: ütér, verőér, luktető.
artesisch: artézi (kút).
artikuliert: ízelt, tagolt (hang).
artig: 1) illedelmes, -en, jóviseletü; 2) takaros, csinos, -an.
-artig: -nemü, -féle, -szerü, pl. kalkartig: mésznemü.
Artigkeit (die): illedelmesség, udvariasság.
Artikel (der), -s, t. ~: 1) névelő; 2) cikk, cikkely; einen ~ bringen: cikket közölni; 3) árucikk.
Artillerie (die), t. -n: tüzérség; technische ~: müszaki tüzérség.
Artillerieofficier (der): tüzértiszt.
Artilleriepark (der): tüzérségi telep. [ezred.
Artillerieregiment (das): tüzér-
Artillerietruppe (die): tüzércsapat.
Artillerist (der), -en, t. -en: tüzér.
Artischocke (die), t. -n: articsóka.
Artist (der), -en, t. -en: 1) artista, énekes; 2) müiparos.
Arzenei, Arznei (die), t. -en: gyógyszer, orvosszer, orvosság.
Arzeneibuch (das): gyógyszerkönyv.
Arzeneikraut (das): gyógyfü.
Arzeneikunde (die): gyógyszertan.
Arzeneimittel (das): l. Arzenei.
Arzt (der), -es, t. Ärzte: orvos.
Asbest (der), -es: azbeszt, kőlen.
Ascendent (der), -en, t. -en: felmenő ágbeli.
Ascet (der), -en, t. -en: aszkéta.
Asche (die), t. -n: hamu; Friede seiner ~: béke hamvaira; in ~ legen: elhamvasztani, porrá égetni; zu ~ werden: elhamvadni, hamuvá válni.
Aschenbrödel (der v. das), -s: hamupipőke. [szerda.
Aschermittwoch (der): hamvazó-
aschfahl: fakó, hamvahodott.
aschfalb: hamvasfakó (ló).
aschfarben, aschfarbig: hamuszínü, hamvatag.
aschgrau: hamvas v. hamuszürke.
Asiat (der), -en, t. -en: ázsiai.
asiatisch: ázsiai.
Asien (das), -s: Ázsia.
Asphalt (der), -[e]s: aszfalt.
Aspirant (der), -en, t. -en: pályázó, folyamodó, jelölt.
Ass (das), Asses, t. Asse: 1) disznó (kártyában); 2) kelés.
Assanierung (die): meggyógyítás.
Assecuranz (die), t. -en: 1) biztosítás; 2) biztosíték.
Assecuranzgesellschaft (die): biztosító társaság.
assecurieren (-te, hat assecuriert): biztosítani.
Assel (die), t. -n: ászka, (Oniscus).
assentieren (-te, hat assentiert): sorozni.
Assentierung (die), t. -en: sorozás.
Assessor (der), -s, t. -en: ülnök.
Assignat (der), -en, t. -en: utalványozott.
Assignate (die), t. -n: utalvány.
assimilieren (-te, hat assimiliert): beolvasztani, hasonítani; — sich ~: beleolvadni.
Assistent (der), -en, t. -en: segéd.
Assistenz (die): segédlet, segédkezés.
Assistenzarzt (der): segédorvos.
assistieren (-te, hat assistiert): segédkezni vkinek.
Association (die), t. -en: 1) társulás; 2) társulat, szövetkezet.
Associé (der), -[s], t. -s: társ.
associieren, sich (-te, hat sich associiert): társulni, szövetkezni.
Ast (der), -es, t. Äste: 1) ág; 2) bütyök (az ágon).
Asteroid (der), -s v. -en, t. -en: bolygócska, kis bolygó.
astig, ästig: 1) ágas-bogas; 2) göcsös, bütykös. [lagjós.
Astrolog (der), -en, t. -en: csil-
Astrologie (die): csillagjóslás.
Astronom (der), -en, t. -en: csillagász, csillagvizsgáló.
Astronomie (die): csillagászat.
astronomisch: csillagászati, -lag.
Asyl (das), -s, t. -e: menhely, menedék, menedékház.
*aß: l. essen.
Atelier [atelyé] (das), -s, t. -s: műterem.
Atheismus (der), ~: istentagadás, atheizmus.
Atheist (der), -en, t. -en: istentagadó, atheista.
Athem (der), -s: lélekzet, lehellet; außer ~: lélekszakadva, lelkendezve; ~ holen v. schöpfen: lélekzetet venni; er holte tief ~: nagyot fújt v. nagy lélekzetet vett; in einem ~: egy szuszra; zu ~ kommen: magához térni.

Athemholen (das): lélekzés.
athemlos: lélekszakadva, lelkendezve, sebbel-lobbal.
Athemzug (der): lehellet, lélekzetvétel; bis zum letzten ~: utolsó leheletéig.
Athlet (der), -en, t. -en: atléta, tornász, bajnok.
Athletik (die): tornászat.
athmen (-ete, hat geathmet): lélekzeni, lehelni.
Atlas (der), --lasses: 1) (t. --lanten): térkép-gyűjtemény; 2) (t. --lasse): atlasz (szövet).
Atmosphäre (die), t. -n: 1) légkör; 2) légnyomás.
Atom (das), -s, t. -e: parány.
Atomgewicht (das): parányssúly.
Attaque [atak] (die), t. -n: roham.
Attentat (das), -[e]s, t. -e: merénylet.
Attentäter (der), -s, t. ~: merénylő.
Attest (das), -es, t. -e: bizonyítvány, tanusitvány.
Attribut (das), -[e]s, t. -e: 1) tulajdonság; 2) jelző.
Au (die): liget, l. Aue.
auch: is; ~ nicht: sem; ich ~ nicht: én sem; wenn ~: habár; wenn er ~ reich ist: habár gazdag, v. ha gazdag is..; wer er ~ sei: akárki [volna] is.
Auction (die), t. -en: árverés.
auctionieren (-te, hat auctionirt): árverezni.
Auctorität (die): l. Autorität.
Audienz (die), t. -en: kihallgatás; ~ ertheilen: vkit kihallgatáson fogadni.
Auditeur (der), -s, t. -e, **Auditor** (der), -s, t. -en: hadbíró.
Auditoriat (das): hadbíróság.
Auditorium (das), -s, t. --rien: hallgatóterem.
Aue (die), t. -n: liget, rét.
Auerhahn (der): fajdkakas.
Auerhenne (die): fajdtyúk.
Auerochs (der): bölény.
auf: 1) *(praep. dat.)* -on, -en, -ön, pl. ~ dem Berge: a hegyen; ~ Griechisch: görögül; 2) *(praep. acc.)* -ra, -re, pl. ~ den Berg: a hegyre; auf einen Zug: egy hajtásra; 3) *(határozó)* fel; ~ ab: fel s alá; ich war schon ~: már fent = talpon voltam; 4) auf!: fel! rajta!; Glück ~: sok szerencsét; 5) ☞ *(igekötő)* fel-, föl-, rá-....
auf|arbeiten (-ete, hat aufgearbeitet): feldolgozni.
auf athmen (-te, hat aufgeathmet): fellélekzeni.
auf bahren (-te, hat aufgebahrt): kiteríteni.
Aufbau (der): felépítés, szerkezet.
auf bauen (-te, hat aufgebaut): felépíteni.
auf bauschen (-te, hat aufgebauscht): felfujni, túlozni.
auf bäumen, sich (-te, hat sich aufgebäumt): felágaskodni.
auf befinden, sich (befand sich auf, hat sich aufbefunden): fent (ébren) lenni.
auf begehren (-te, hat aufbegehrt): zsémbelni, perelni; er will noch ~: még neki áll feljebb.
auf behalten (behielt auf, hat aufbehalten): fentartani (pl. kalapot a fején); — das **Aufbehalten** des Hutes: a kalap fentartása.
auf beißen (biss auf, hat aufgebissen): felharapni, felmarni.
auf bekommen (bekam auf, hat aufbekommen): felkapni (leckét, feladatot).
auf bersten: l. bersten.
auf bessern (-te, hat aufgebessert): javítani, emelni (fizetést).
Aufbesserung (die): javítás, fizetésemelés.
auf bewahren (-te, hat aufbewahrt): eltenni, megőrizni.
Aufbewahrung (die): megőrzés.
auf bieten (bot auf, hat aufgeboten): 1) fegyverbe szólítani, felhíni; 2) kirendelni (karhatalmat); 3) alles ~: minden lehetőt megtenni; alle Kräfte ~: minden erejét megfeszíteni; 4) kihirdetni (jegyeseket).
Aufbietung (die): felszólítás, kihirdetés; ~ des Landsturmes: a népfelkelés behívása.
auf binden (band auf, hat aufgebunden): rákötni; jmdm etw. (einen Bären) ~: vkit rászedni.
auf blasen (blies auf, hat aufgeblasen): felfujni; sich ~: 1) felfuvódni, magát felfujni; 2) felfuvalkodni.
auf blähen (-te, hat aufgebläht): felfujni; — sich ~: 1) felfuvódni; 2) felfuvalkodni.
auf bleiben (blieb auf, ist aufgeblieben): fenmaradni, virrasztani; — das **Aufbleiben**, -s: virrasztás.
Aufblick (der): felpillantás.
auf blicken (-te, hat aufgeblickt): felpillantani.
auf blitzen (-te, ist aufgeblitzt): felvillanni.
auf blühen (-te, ist aufgeblüht): felvirágzani, felfeselni; — das **Aufblühen**, -s: felvirágzás.
aufblühend: felvirágzó, fesló.
auf brauchen (-te, h. aufgebraucht): elhasználni, elfogyasztani.
auf brausen (--ste): I. hat aufgebraust): felforrni, felpezsdülni; II. (ist aufgebraust): felfortyanni.
aufbrausend: heveskedő, indulatos, tüzeskedő; hevesen, felpattanva.
auf brechen (brach auf): I. (hat aufgebrochen): feltörni, felszakítani vmit; II. (ist aufgebrochen): utnak indulni, elindulni, felkerekedni; — das **Aufbrechen**: 1) feltörés, felszakítás; 2) elindulás, felkerekedés.
auf breiten (-ete, hat aufgebreitet): szétteríteni, kiteríteni.
auf brennen (brannte auf, hat aufgebrannt) jmdm ein Zeichen: vkire bélyeget rásütni.
aufbringbar: megszerezhető.
auf bringen (brachte auf, hat aufgebracht) etw.: 1) előteremteni, szerezni, keríteni (pénzt, csapatokat); 2) megharagítani, felingerelni; 3) elfogni (hajót).
Aufbringung (die): 1) előteremtés; ~ des Recrutencontingents: az ujoncjutalék kiállítása; 2) elfogás (hajóé).
Aufbruch (der), -s: elindulás.
auf bürden (-ete, hat aufgebürdet) jmdm etw.: rárakni, rámérni, nyakába varrni; man bürdet ihm die heterogensten Rollen auf: a legkülönbözőbb szerepeket sózzák a nyakába.
Aufbürdung (die): 1) rárakás; 2) ráfogás.
auf dämmern (-te, ist aufgedämmert) jmdm: feltetszeni, felvirradni, derengeni.
auf decken (-te, hat aufgedeckt): 1) teríteni (asztalt); 2) feltárni, felderíteni (titkot).
auf donnern, sich (-te, hat sich aufgedonnert): felcicomázni, felpiperézni magát.
auf drängen, sich (-te, hat sich aufgedrängt): vkihez odatolakodni.
auf drehen (-te, hat aufgedreht): 1) rácsavarni; 2) csavarással kinyitni (csapot).
auf dringen (drang auf, hat aufgedrungen) jmdm: ráerőszakolni, tukmálni (vkire vmit); — sich ~: tolakodni.
aufdringlich: tolakodó, -an.
Aufdringlichkeit (die): tolakodás.
auf drucken (-te, hat aufgedruckt): rányomni, rányomtatni.
auf drücken (-te, hat aufgedrückt): 1) (einen Stempel): rányomni (bélyeget); 2) kinyomni (kelést); 2) *kat.* feltörni (lovat).
Aufdrückung (die): 1) rányomás (bélyegé); 2) felfakasztás (kelésé); 3) feltörés (lóé).
aufeinander: 1) egymáson; ~ liegen: egymáson feküdni; 2) egymásra; ~ folgen: egymásra következni, egymást követni; ~ häufen: egymásra halmozni; ~ legen: egymásra tenni; ~ stoßen: egymásra bukkanni.

Aufeinanderfolge (die): következés, sorrend, vminek egymásutánja.
Aufenthalt (der), -es, *t.* -e: 1) tartózkodás, időzés, késedelem; der Zug hat hier keinen ~: itt a vonat nem áll meg *v.* nem időz; 2) tartózkodási *v.* tartózkodó hely.
Aufenthalts-Evidenz-Behörde (die): a tartózkodást nyilvántartó hatóság.
Aufenthaltsort (der): tartózkodási hely; beständiger ~: állandó lakhely.
Aufenthaltszeit (die): tartózkodási idő.
auf|erlegen (-te) (*elválasztatlanul is használják: tm.* erlegte auf *v.* auferlegte; *m.* hat auferlegt) jmdm: vkire kiszabni, róni, kivetni; jmdm eine Pflicht ~: kötelességet róni vkire; sich Zwang ~: magát vmire (pl. nyájasságra) erőltetni.
auf|erstehen (*f.* „er ersteht auf" *helyett* „er steht... auf" használatos; *m.* er ist auferstanden): feltámadni.
Auferstehung (die), ~: feltámadás.
auf|erwecken (-te, hat auferweckt): feltámasztani.
Auferweckung (die): feltámasztás.
auf|erziehen (erzog auf, hat auferzogen) felnevelni.
Auferziehung (die): felnevelés.
auf|essen (aß auf, hat aufgegessen): megenni, elfogyasztani.
auf|fahren (fuhr auf, ist aufgefahren): 1) feljárni, felhajtani vhova; 2) előhajtani, felvonulni (kocsikkal); 3) hirtelen felnyílni, felpattanni; 4) auf eine Sandbank ~: zátonyra kerülni, megfeneklení; 5) *átv. ért.* felpattanni, felrettenni, felriadni.
Auffahrt (die), *t.* -en: 1) fölmenetel, felvonulás; 2) feljárat, feljáró (hely).
Auffahrtsrampe (die): feljárópONK.
Auffahrtswinde (die): felvonó csiga.
auf|fallen (fiel auf, ist aufgefallen): 1) rácsni, rácsapódni; 2) feltűnni, felötleni.
auffallend: feltűnő, felötlő, -en; niemand fand dies ~: senki sem találta ezt különösnek; — das Auffallende an der Sache war: az volt feltűnő a dologban, hogy...
auf|fangen (fieng auf, hat aufgefangen): 1) elkapni, felfogni (vágást); ablaufendes Wasser in Sammelgräben ~: lefolyó vizet gyűjtőárkokba felfogni; 2) elfogni (levelet); 3) der Spion wurde aufgefangen: a kém kézre került; — das Auffangen, -s: elfogás, elkapás.
auf|fassen (-fste, hat aufgefaßt): 1) elfogni, elkapni; 2) felfogni; er faßt das Leben von der praktischen Seite auf: gyakorlati oldaláról fogja fel az életet.
Auffassung (die), *t.* -en: felfogás, megértés, vélemény.
Auffassungsfähigkeit (die), **Auffassungsvermögen** (das): felfogási képesség.
auffädeln (-te, hat aufgefädelt): felfűzni (fonalra).
auffällig: l. auffallend.
Auffälligkeit (der): különösség.
auffindbar: meg- *v.* feltalálható.
auf|finden (fand auf, hat aufgefunden): föllelni, feltalálni; von etw. die Spur ~: nyomára akadni vminek.
Auffindung (die): felfedezés.
auf|fischen (-te, hat aufgefischt): kifogni, kihalászni.
auf|flackern (-te, ist aufgeflackert): fellobbanni, lángra lobbanni; — das Aufflackern: fellobbanás.
auf|flammen (-te, ist aufgeflammt): fellángolni, fellobogni, fellobbanni; auf seinem Gesichte flammte ein nicht verhehlbarer Zorn auf: arcán eltitkolhatlan harag gyuladt ki; — das Aufflammen, -s: fellobbanás.
auf|flattern (-te, ist aufgeflattert): fellebegni.
auf|fliegen (flog auf, ist aufgeflogen): 1) felrepülni; 2) (hirtelen) felpattanni; — das Auffliegen: 1) felrepülés; 2) felpattanás.
auf|flimmern (-te, hat aufgeflimmert): felcsillámlani, felcsillanni.
Aufflug (der): felszállás, felrepülés.
auf|fordern (-te, hat aufgefordert) jmdn zu etw.: felhívni, felszólítani, felkérni (táncra).
Aufforderung (die), *t.* -en: felszólítás, felhívás; ~ zur Zahlung von Rückständen: felszólítás hátralékok megfizetésére.
Aufforderungsschreiben (die): felszólító levél.
auf|fressen (fraß auf, hat aufgefressen): felfalni, elfogyasztani.
auf|frischen (-te, hat aufgefrischt): felfrissíteni, megújítani.
Auffrischung (die): felfrissítés.
aufführbar: előadható, bemutatható.
auf|führen (-te, hat aufgeführt): 1) felvezetni (ott); 2) rakni, építeni (falat); ein Gebäude ~: épületet emelni; 3) einen Unbekannten ~: ismeretlent bemutatni, beajánlani; 4) színre hozni, előadni (színművet); ein Musikstück: zenedarabot eljátszani; — sich ~: viselkedni, magát viselni.
Aufführung (die): 1) felvezetés; 2) felépítés; 3) bemutatás; 4) előadás; zur ~ bringen: előadni, előadatni; 5) magaviselet.
auf|füllen (-te, hat aufgefüllt): feltölteni.
auf|füttern (-te, hat aufgefüttert): felnevelni, táplálni.
Aufgabe (die), *t.* -n: 1) feladás (táviraté); 2) feladat, feladvány; ihm wurde diese ~ gestellt: ezt a feladatot tűzték eléje; sich etw. zu ~ machen: feladatául tűzni vmit; 3) ~ einer Position: a harcállás elhagyása.
Aufgabsrecepisse (die), **Aufgabsschein** (der): feladó vevény.
Aufgabsstation (die): feladó állomás.
Aufgang (der), -[e]s: 1) felmenet, feljárat, feljáró (hely); 2) nap kelte, felkelés.
aufgebauscht: duzzadt, -an.
auf|geben (gab auf, hat aufgegeben): 1) feladni (leckét, rejtvényt); das hat uns der Lehrer aufgegeben: ezt adta fel nekünk a tanító; 2) den Geist ~: lelkét kilehelni; 3) felhagyni vmivel, lemondani vmiről, elállni vmitől; er gab den Gedanken längst auf: rég letett róla, hogy...; alle Hoffnung ~: lemondani *v.* letenni minden reményről; die Position ~: a harcállást odahagyni; ~ seine Stelle ~: lemondani állásáról; — das Aufgeben: feladás, l. Aufgabe.
Aufgeber (der), -s, *t.* ~: feladó.
aufgeblasen: 1) felfújt; 2) felfuvalkodott, -an.
Aufgeblasenheit (die): felfuvalkodottság.
Aufgebot (das), -[e]s, *t.* -e: 1) behívás, felkelés; 2) korosztály; erstes (*v.* zweites) ~ des Landsturmes: a népfelkelés első (második) osztálya; 3) kihirdetés (jegyeseké).
Aufgebotsprocess (der): felhívási per.
aufgebracht: ingerült, -en, felindult, -an.
Aufgebung (die): 1) feladás (rejtvényé); 2) elhagyás, odahagyás.
aufgedunsen: puffadt, -an.
auf|gehen (gieng auf, ist aufgegangen): 1) feljönni; die Sonne geht auf: a nap felkel; 2) felnyílni, kinyílni; die Augen gehen mir auf *v.* ein Licht ist

mir aufgegangen: megnyilt a szemem; die Thür gieng auf: az ajtó kinyilt; 3) sechs von sechs geht auf: hat a hatból marad semmi; 4) elfogyni; unser Holz ist aufgegangen: tüzifánk elfogyott; der Schnee geht auf: olvad a hó; 5) felemésztődni, szétoszlani, beleolvadni; in Rauch ~: füstbe oszlani.
aufgeklärt: felvilágosodott, -an.
Aufgeklärtheit (die): felvilágosultság.
Aufgeld (das): 1) ázsió; 2) felpénz, foglaló.
aufgelegt sein zu etw.: kedvet érezni vmire; dazu bin ich nicht ~: ahhoz nincs kedvem; gut ~ sein: jó kedvében lenni; schlecht ~ sein: rossz kedvűnek lenni.
aufgepasst! tessék vigyázni!
aufgepflanzt: feltüzött (szurony).
aufgeräumt: víg,-an, jókedvü,-en.
Aufgeräumtheit (die): jókedv.
aufgeregt: izgatott, -an.
aufgeschaut! vigyázz!
Aufgeschnittene (das), -n, t. -n: felvágott (hús).
aufgestülpt: pisze (orr).
aufgetrieben: dagályos, -an.
aufgewärmt: felmelegitett; felmelegitve.
aufgeweckt: fürge, élénk, életre való.
Aufgewecktheit (die): élénkség, fürgeség, szemesség.
aufgeworfen: fitos (orr), duzzadt (ajak).
auf gießen (goss auf, hat aufgegossen): ráönteni, rátölteni.
auf graben (grub auf, hat aufgegraben): felásni, kiásni.
Aufgrabung (die): felásás.
auf greifen (griff auf, hat aufgegriffen): 1) felkapni, felszedni; 2) elcsipni, elfogni, letartóztatni (szökevényt).
Aufgriff (der): felsőfogás *(torn.)*.
Aufguss (der): ráöntés.
auf gürten (-ete, hat aufgegürtet): felkötni (övvel), felövezni.
auf haben (hatte auf, hat aufgehabt): 1) fentartani (a kalapot); er hatte einen schwarzen Hut auf: fekete kalapot viselt; 2) er hat viel auf: sok a leckéje; 3) den Mund ~: nyitva tartani a száját.
auf hacken (-te, hat aufgehackt): felvágni, felásni, felkapálni.
auf haken (-te, hat aufgehakt): felakasztani (horogra).
auf halsen (--ste): l. aufbürden.
Aufhalt (der), -es: késedelem.
auf halten (hielt auf, hat aufgehalten): feltartóztatni, késleltetni; — sich: 1) tartózkodni, időzni; 2) er hält sich darüber auf: fennakad v. megbotránkozik rajta.
Aufhaltung (die): feltartóztatás, késedelem.
auf haschen (-te, hat aufgehascht): ellesni, elkapni.
auf haspeln (-te, hat aufgehaspelt): felgombolyitani.
auf hauen (hieb auf, hat aufgehauen): felvágni, felvagdalni.
auf hängen (-te, hat aufgehängt): felakasztani, felaggatni; — sich ~: felakasztani magát.
Aufhängkette (die): akasztólánc.
auf häufeln (-te, hat aufgehäufelt): feltölteni, felhányni, felkapálni.
auf häufen (-te, hat aufgehäuft): felhalmozni, összehalmozni, összehordani; — sich: összehalmozódni.
Aufhäufung (die): felhalmozás, összegyüjtés.
auf heben (hob auf, hat aufgehoben): 1) fölemelni, fölvenni (vhonnan); die Hand ~: kezét felemelni; 2) eltenni, megőrizni; 3) Ehre ~: becsületet vallani; Schande ~: szégyent vallani vmivel; 4) megszüntetni, feloszlatni; eine Sitzung, die Belagerung ~: az ülést feloszlatni, az ostromot abbanhagyni; das Lager ~: a tábort fölszedni; die Tafel ~: asztalt bontani; 5) érvényen kivül helyezni, érvénytelenitení, felbontani (szerződést), feloldani (itéletet); — das **Aufheben**, -s: 1) fölemelés; 2) eltevés; 3) megszüntetés; 4) hühó; viel Aufhebens (von etw.) machen: vmivel zajt ütni, nagyképüsködni, vmiből nagy dolgot v. nagy hühót csinálni.
Aufhebung (die), t. -en: 1) felemelés; 2) eltevés; 3) megszüntetés; 4) feloszlatás (gyülésé); 5) érvénytelenités, felbontás, feloldás.
Aufhebungsklage (die): felbontási kereset.
auf heften (-te, hat aufgeheftelt): felkapcsolni.
auf heften (-ete, hat aufgeheftet): feltüzni, rávarrni; jmdem etw. ~: vkivel elhitetni vmit.
auf heitern (-te, hat aufgeheitert): felderiteni, felviditani, l. erheitern; — sich ~: kiderülni, felviditni; das Wetter heitert sich auf: az idő kiderül; er heiterte sich plötzlich auf und sprach: nekiderülve szólt.
Aufheiterung (die): felviditás.
auf helfen (half auf, hat aufgeholfen) jmdem: fölsegiteni, támogatni vkit, segiteni vkin.
auf hellen (-te, hat aufgehellt): megvilágitani; — sich ~: felderülni, kiderülni.
auf henken (-te, hat aufgehenkt): felakasztani.
auf hetzen (-te, hat aufgehetzt): felbujtogatni, felizgatni.
Aufhetzung (die): felbujtogatás.
Aufhilfe (die): segély.
auf hissen (--sste, hat aufgehisst): felhúzni, feltüzni (zászlót).
auf horchen (-te, hat aufgehorcht): fülelni, figyelni; er horcht auf: résen tartja a fülét.
auf hören (-te, hat aufgehört): megszünni, abbanhagyni; hör' endlich mit dem Singen auf: hagyd már egyszer abba az énekłést; — das Kind hört nicht auf zu weinen: a gyermek nem hagyja el a sirást; da hörte mit einemmale aller Gesang im Hause auf: egyszerre vége lett minden danolásnak a házban; da hört doch alles auf: ez már igazán sok! — das **Aufhören**: megszünés; ohne A.: szünetlenül, szakadatlanul.
auf jagen (-te, hat aufgejagt): felhajtani, fölverni (vadat).
auf jammern (-te, hat aufgejammert): feljajdulni.
auf jauchzen (-te, hat aufgejauchzt): ujjongásban kitörni.
auf jubeln (-te, hat aufgejubelt): ujjongásra fakadni, ujjongásban kitörni.
auf kaufen (-te, hat aufgekauft): összevásárolni.
auf keimen (-te, ist aufgekeimt): kicsirázni, kikelni, fakadni; — das **Aufkeimen**, -s: csirázás.
auf klappen (-te, hat aufgeklappt): felnyitni, kinyitni (szelepet).
auf klären (-te, hat aufgeklärt): 1) deriteni; 2) felvilágositani, megmagyarázni, felderiteni; sich ~: kiderülni, felderülni.
Aufklärer (der), -s, t. ~: a felvilágosodás hive v. harcosa.
Aufklärung (die), -en: 1) derités; 2) felvilágositás, felderités, magyarázat; er blieb ohne ~: felvilágositatlan maradt; 3) felvilágosodás; das Zeitalter der ~: a felvilágosodás százada v. kora.
auf kleben (-te, hat aufgeklebt): felragasztani, rátapasztani.
auf klettern (-te, ist aufgeklettert),
auf klimmen (klomm auf, ist aufgeklommen): *torn.* felkuszni.
auf klopfen (-te, hat aufgeklopft): 1) feltörni diót; 2) kopogtatással felzavarni.

auf knacken (-te, hat aufgeknackt): feltörni (diót).

auf knöpfen (-te, hat aufgeknöpft): felgombolni.

auf knüpfen (-te, hat aufgeknüpft): 1) felkötni; 2) feloldani (bogot).

auf kochen (-te): I. (hat aufgekocht): felforralni; — II. (ist aufgekocht): felforrni; — das **Aufkochen**, -s: felforralás.

auf kommen (kam auf, ist aufgekommen): 1) fellábadni; 2) felkapni, lábra kapni (divat); 3) boldogulni; gegen ihn kommt man nicht auf: tőle nem lehet szóhoz jutni, mellette nem lehet boldogulni; 4) támadni, keletkezni; das läßt keinen Zweifel ~: nem hagy kétségben, elejét veszi minden kétségnek; 5) für etw. ~: kezességet vállalni vmiért; — das **Aufkommen**: 1) fellábbadás; man zweifelt an seinem A.: felgyógyulásához nem sok a remény; 2) boldogulás, feltörekvés; 3) keletkezés, lábra kapás.

Aufkömmling (der): l. Emporkömmling.

auf kratzen (-te, hat aufgekratzt): felkarmolni, felvakarni.

auf krämpen, auf krempen (-te, hat aufgekrämpt v. -krempt): feltürni, felhajtani.

auf kreischen (-te, hat aufgekreischt): felsikítani.

auf kündigen (-te, hat aufgekündigt): felmondani, l. kündigen.

Aufkündigung (die): felmondás.

auf lachen (-te, hat aufgelacht): felkacagni, nagyot nevetni, nevetve fakadni.

Aufladegebür (die): felrakási díj.

auf laden (lud v. *ritk.* ladete auf, hat aufgeladen): felrakni, felrakodni.

Aufladung (die): felrakás, felrakodás.

Auflage (die), *t.* -n: 1) adó, adókivetés; 2) kiadás (könyvé); 3) rávaló, belévaló, feltét (főzeléken); 4) réteg; 5) támaszték, ráfekvés.

auf langen (-te, hat hinaufgelangt): feladogatni.

auf lassen (ließ auf, hat aufgelassen): 1) fentartani (kalapját); 2) abbanhagyni, megszüntetni; Ofen wurde als Festung aufgelassen: Buda megszűnt vár lenni; einen Zug ~: vonatot beszüntetni.

Auflassung (die): megszüntetés, beszüntetés, elengedés.

auf lauern (-te, hat jmdm aufgelauert): rálesni, leselkedni vkire; — das **Auflauern**: leselkedés.

Auflauf (der), -[e]s: 1) csődület; einen ~ erregen: csődületet támasztani; 2) (tészta) felfújt.

auf laufen (lief auf, ist aufgelaufen): 1) felfutni, feldagadni, fölemelkedni; 2) felszaporodni (pl. kamatok); 3) megfenekleni (hajó); — das **Auflaufen**, -s: 1) emelkedés; 2) felszaporodás; 3) megfeneklés.

auf leben (-te, ist aufgelebt): feléledni; davon lebte er ganz auf: ettől újra éledt.

auf lecken (-te, hat aufgeleckt): felnyalni.

auf legen (-te, hat aufgelegt): 1) ráraknl; das Tischtuch ~: föltenni az abroszt; 2) kivetni, kiróni (adót, harácsot); 3) kiadni, nyomatni (könyvet) — das **Auflegen**: 1) felrakás, rátevés; 2) kirovás (adóé); 3) kinyomatás.

auf lehnen (-te, hat aufgelehnt): feltámasztani; — sich: fellázadni, ellenszegülni.

auf lesen (las auf, hat aufgelesen): felszedni, szedegetni; — das **Auflesen**, -s: felszedegetés.

auf liegen (lag auf, ist aufgelegen): vhol kitéve lenni, rendelkezésre állni (pl. hírlapok); in jeder Station liegt ein Beschwerdebuch auf: minden állomáson panaszkönyv van kitéve; — sich ~: fekvésben feltörődni.

auf lockern (-te, hat aufgelockert): felporhanyítani (a földet), fellazítani (köteléket).

auf lodern (-te, ist aufgelodert): fellobogni, lángra lobbanni.

auflösbar, auflöslich: oldható.

auf lösen (-ste, hat aufgelöst): 1) feloldani, megoldani; ich bin nicht wert, ihm die Schuhriemen aufzulösen: nem vagyok méltó megoldani saruszíját; 2) einen Bund ~: szövetséget felbontani; ein Geschäft ~: üzletet megszüntetni; eine Sitzung ~: gyűlést feloszlatni; aufgelöst werden: feloszlattatni, pl. die Gesellschaft wird aufg.: a társaság feloszlik v. a társaságot feloszlatják; — sich: feloldódni, elolvadni; die Ordnung löste sich auf: a rend felbomlott; sich im Thränen ~: könnyben úszni; sich in Wonne ~: örömében olvadozni.

Auflösung (die): 1) megfejtés; 2) bomlás, feloszlás, feloszlatás, oldódás.

auf machen (-te, hat aufgemacht): 1) kinyitni (ajtót); 2) felbontani (levelet); — sich: 1) kinyílni; 2) fölkerekedni, útnak indulni; er machte sich auf und davon: illa berek, nádak erek.

auf malen (-te, hat aufgemalt): újra festeni.

Aufmarsch (der), -es: felvonulás.

auf marschieren (-te, ist aufmarschiert): felvonulni, fejlődni.

Aufmaß (das): tetézés, ráadás.

auf merken (-te, hat aufgemerkt): 1) figyelni, odahallgatni; ich merke genau auf: oda hallgatok én; 2) feljegyezni.

aufmerksam: figyelmes, -en; jmdn auf etw. ~ machen: vkit figyelmeztetni v. figyelmessé tenni vmire; ~ werden auf etw.: vmit észrevenni.

Aufmerksamkeit (die), *t.* -en: figyelem; es ist meiner ~ entgangen: kikerülte figyelmemet; ~ erregen: figyelmet kelteni; die ~ auf sich lenken: a figyelmet magára vonni; ~ schenken (einer Sache = *dat.*): figyelmet fordítani, ügyet vetni vmire (vkire); seine ~ einer Sache zuwenden: figyelmét vmire irányozni.

auf muntern (-te, hat aufgemuntert): felélénkíteni, buzdítani.

Aufmunterung (die): serkentés, buzdítás, rábeszélés.

auf nageln (-te, hat aufgenagelt): felszegezni, rászegezni.

Aufnahme (die), *t.* -n: 1) fölvétel (társaságba, intézetbe); 2) fogadtatás; freundliche v. gute ~: szíves látás; er fand eine gute ~ bei uns: nagyon jól fogadtuk v. szívesen láttuk; 3) kedveltség, gyarapodás, virágzás; in ~ bringen: divatba hozni; ~ finden, in ~ kommen: felkaroltatni, lábra v. divatra kapni, gyarapodni; 4) photographische ~: fényképfölvétel; ~ des Thatbestandes: tényállás felvétele; ~ eines Warenlagers: árukészlet összeírása.

Aufnahmeprüfung (die): fölvételi vizsgálat v. vizsga.

Aufnahmsgebäude (das): pályaház.

auf nähen (-te, hat aufgenäht): felvarrni, rávarrni.

auf nehmen (nahm auf, hat aufgenommen): 1) fölszedni, fölvenni; den Faden v. das Gespräch wieder ~: folytatni a beszélgetést; *kat.* das Feuer ~: a tüzelést megkezdeni; 2) fogadni (vendéget, cselédet); 3) befogadni; dieses Zimmer kann hundert Personen ~: ez a szoba száz személyt fogadhat be; 4) gut ~: jó néven venni,

szivesen látni; übel ~: rossz néven v. zokon venni; 5) es mit jmdem ~: szembe szállni, megmérkőzni vkivel, kitenni vkin; den Kampf ~: a harcot elfogadni.
auf|nöthigen (-te, hat etw. aufgenöthigt) jmdem: ráerőszakolni, rátukmálni vkire vmit.
auf|opfern (-te, hat aufgeopfert): feláldozni; — sich ~: feláldozni magát.
aufopfernd: önfeláldozó, odaadó.
Aufopferung (die): feláldozás.
auf|packen (-te, hat aufgepackt): felrakni, rárakni, megterhelni.
auf|passen (-⸗ßte, hat aufgepaßt): vigyázni, ügyelni; er paßt auf: résen áll (v. van) a füle; jmdm ~: vkire rálesni.
Aufpasser (der): 1) kém; 2) felvigyázó (hadihajón).
auf|pflanzen (-te, hat aufgepflanzt): 1) feltűzni (szuronyt); 2) kitűzni (zászlót); 3) kiszegezni (ágyut); die Geschütze auf den Wall ~: lövegeket az eródgáton felállitani.
auf|platzen (-te, ist aufgeplatzt): felpattanni, folrepedni.
auf|prägen (-te, hat aufgeprägt): rányomni (képet a pénzre).
auf|probieren (-te, hat aufprobiert): felpróbálni.
auf|protzen (-te, hat aufgeprotzt): *kat.* felmozdonyozni.
Aufputz (der): pipere, cicoma.
auf|putzen (-te, hat aufgeputzt): diszitení, felcicomázni; — sich: felpiperézni magát.
auf|quellen (quoll auf, ist aufgequollen): felbugyogni.
auf|raffen (-te, hat aufgerafft): fölszedni, felkapkodni (hirtelen); — sich ~: összeszedelőzni, magát összeszedni, megemberelni; er kann sich zu keinem Entschluß ~: nem tudja magát valamelyes elhatározásra megemberelni.
auf|ragen (-te): l. emporragen.
auf|räumen (-te, hat aufgeräumt): 1) takaritani, rendbe szedni; unter den Beamten ~: a hivatalnokokat megrostálni; 2) pusztitani; der Feind hat hier stark aufgeräumt: az ellenség itt rútul gazdálkodott; 2) mit einer Ware ~: vmely árun túladni.
Aufräumung (die): takaritás.
auf|rechnen (-ete, hat aufgerechnet): felszámitani, felszámolni.
aufrecht: 1) egyenes; 2) egyenesen, fönn; ~ bleiben: állva maradni; ~ erhalten: fentartani, érvényben tartani; sich ~ halten: megállni a lábán; ~ stehen: a lábán állni, egyenesen állni.
Aufrechterhaltung, Aufrechthaltung (die): fentartás, megtartás, épségbentartás.
auf|regen (-te, hat aufgeregt): felizgatni, felingerelni; dieser Gedanke regte ihn auf: ez a gondolat indulatba hozta; — sich ~ über etw. (= acc): vmin indulatba jönni, felgerjedni.
aufregend: izgató, izgalmas, -an.
Aufregung (die), *t.* -en: izgalom, izgatottság; in ~ bringen v. versetzen: felizgatni, indulatba hozni, izgalomba ejteni; in ~ gerathen: indulatba jönni, folgerjedni.
auf|reiben (rieb auf, hat aufgerieben): 1) feldörzsolni, felhorzsolni, felsúrolni; 2) kimeríteni, semmivé tenni; ein Heer ~: sereget tönkre tenni; — sich ~: kimeriteni magát, erejét fölemészteni.
aufreibend: emésztő, idegpuztító (foglalkozás).
auf|reihen (-te, hat aufgereiht): felfűzni (gyöngyöt).
auf|reißen (riß auf, hat aufgerissen): 1) felszakitani, felhasítani, kinyitni; 2) tágra nyitni (szemét), feltátani (száját); die Welt wird Mund und Augen ~: a világnak szeme-szája tátva marad; mit weit aufgerissenen Augen: tágra nyitott szemmel.
auf|reizen (-te, hat aufgereizt): felingerelni, felbujtani.
Aufreizer (der), -s: izgató.
Aufreizung (die), *t.* -en: bujtogatás, izgatás; ~ zum Classenhaß: osztálygyűlöletre való izgatás; ~ zum Nationalitätenhaß: nemzetiség ellenes izgatás.
auf|richten (-ete, hat aufgerichtet): 1) fölemelni, felállitani; der Mastbaum ist aufgerichtet: fel van emelve az árboc; 2) einen Gebeugten ~: a lesujtott embert megvigasztalni; — sich: fölegyenesedni, felállni, felülni.
aufrichtig: őszinte, nyiltszivű; őszintén; ~ gesagt: őszintén szólva.
Aufrichtigkeit (die): őszinteség.
Aufrichtung (die): állitás, felállitás, fölemelés.
Aufriß (der): homlokrajz; függélyes vetület.
auf|rollen (-te, hat aufgerollt): 1) feltekerni, felgongyolíteni; 2) *kat.* felsodorni (csapatot); — sich ~: felgombolyodni, felcsavarodni, feltekergőzni.
Aufruf (der): felhivás, felszólitás.
auf|rufen (rief auf, hat aufgerufen) felhini, felszólitani.
Aufruhr (der), -s, *t.* -e: zendulés, lázadás, fölkelés; einen ~ anstiften v. die Fahne des ~s entfalten: pártot ütni.
auf|rücken (-te, ist aufgerückt): 1) elólépni; 2) *kat.* felvonulni.
auf|rühren (-te, hat aufgerührt): 1) felkavarni; 2) fellázitani; die Leidenschaften ~: a szenvedélyeket felzaklatni.
Aufrührer (der), -s, *t.* ~: lázító.
aufrührerisch: lázongó, lázító, izgató.
auf|rütteln (-te, hat aufgerüttelt): felrázni.
aufs = auf das; ~ ärmlichste: a legszegényebben; ~ äußerste: szerfolött; ~ beste: a lehető legjobbban; ~ höchste: a legnagyobb mértékben; ~ Jahr: a jövő évre; ~ neue: újból.
auf|sagen (-te, hat aufgesagt): elmondani, felmondani; — das
Aufsagen: elmondás, felmondás.
auf|sammeln (-te, hat aufgesammelt): folszedni.
Aufsatz (der): 1) irásmű, fogalmazvány, cikk; 2) fejdisz, asztaldisz; 3) irányzék (lőfegyveren); 4) toldat, toldalék; ~ für Bureautische: polc iróasztalra.
Aufsatzpatrone (die): *kat.* felrakó töltény.
auf|saugen (sog auf, hat aufgesogen): felszíni.
auf|säugen (-te, hat aufgesäugt): folnevelni (emlőn), táplálni.
aufsässig, aufsätzig: ellenséges,-en.
Aufsässigkeit, Aufsätzigkeit (die): ellenségeskedés, gyülölködés.
auf|schauen (-te, hat aufgeschaut): 1) folteklnteni; 2) vigyázni.
auf|schätzen (-te, hat aufgeschätzt): felbecsulni.
auf|schäumen (-te, hat aufgeschäumt): habzani, tajtékzani.
auf|scheuchen (-te, h. aufgescheucht): felriasztani, folverni (vadat).
auf|scheuern (-te, hat aufgescheuert): felsúrolni, felmosogatni.
auf|schichten (-ete, hat aufgeschichtet): rétegenként felhalmozni, összerakni.
auf|schieben (schob auf, hat aufgeschoben): elhalasztani, halogatni, felfüggeszteni; aufgeschoben ist nicht aufgehoben: ami késik, nem mulik v. ami halad, el nem marad.
auf|schießen (schoß auf, ist aufgeschossen): felnoni, felszökni; hoch aufgeschossen: magasra nött v. szökkent.

Aufschlag (der): 1) *zen.* felütés; 2) emelés (kártyajátékban); 3) hajtóka, szegély; 4) áremelkedés; 5) adó v. vám fölemelése.

auf|schlagen (schlug auf, hat aufgeschlagen): 1) vmit felütni, felcsapni; die Augen ~: szemét felvetni; ein Buch ~: könyvet felnyitni; Hufeisen ~: patkót fölverni; Karten ~: kártyát vetni; eine Nuss ~: diót törni; sein Lager ~: tábort ütni; in meinem Herzen hat der Kummer Wohnung aufgeschlagen: szívemben a bú ütötte fel tanyáját; ein Zelt ~: sátort felütni; 2) ein Kleid ~: ruhát feltűrni, felszegni; den Preis ~: fölverni az árát; 3) felnyílni; 4) rácsapódni (lövedék); — das **Aufschlagen**: 1) felnyitás, felütés; 2) felverés (áré); 3) felnyilás; 4) rácsapódás.

auf|schlecken (-te): l. auflecken.

auf|schließen (schloss auf, hat aufgeschlossen): felnyitni, feltárni; — sich ~: 1) kifeselni (a virág); 2) feltárulni (a szív).

Aufschließer (der): kulcsár, kapus.

auf|schlitzen (-te, hat aufgeschlitzt): felhasítani.

Aufschluss (der): felvilágosítás; jmdm über etw. ~ geben: vkit vmiről felvilágosítani.

auf|schmelzen: l. zerschmelzen.

auf|schmieren (-te, hat aufgeschmiert): rákenni vmire.

auf|schnallen (-te, hat aufgeschnallt): felcsatolni, rácsatolni.

auf|schneiden (schnitt auf, hat aufgeschnitten): 1) felvágni, felmetszeni; 2) hencegni, túlozni; mit dem großen Messer ~: elvetni a sulykot.

Aufschneider (der), -s, *t.* ~: hencegő, hetvenkedő.

Aufschneiderei (die): hencegés.

aufschneiderisch: hencegő.

Aufschnitt (der): metszet, szelet.

auf|schnüren (-te, hat aufgeschnürt): 1) felkötni, ráfűzni zsinórral; 2) feloldani, kifűzni.

auf|schrauben (-te, hat aufgeschraubt): 1) felcsavarni, rácsavarni; 2) kicsavarni.

auf|schrecken: I. (-te, hat aufgeschreckt): felriasztani; II. (schrak auf, ist aufgeschrocken): felijedni, felriadni.

Aufschrei (der): felkiáltás, sikoly, sikoltás.

auf|schreiben (schrieb auf, hat aufgeschrieben): felírni, feljegyezni.

auf|schreien (schrie auf, hat aufgeschrien): 1) felkiáltani, sikoltani; 2) kurjantani.

Aufschrift (die): felirat, cím.

Aufschub (der), -[e]s: halasztás; die Sache duldet keinen ~: a dolgot nem lehet halogatni.

auf|schürzen (-te, hat aufgeschürzt): felgyűrni, feltűrni.

auf|schütteln (-te): l. aufrütteln.

auf|schütten (-ete, hat aufgeschüttet): 1) feltölteni, rátölteni; 2) felhalmozni, összehordani.

Aufschüttung (die): rátöltés.

auf|schwellen: I. (schwellte auf, hat aufgeschwellt): megárasztani, dagasztani; II. (schwoll auf, ist aufgeschwollen): megdagadni, felpuffadni, megáradni.

auf|schwingen, sich (schwang s. auf, hat s. aufgeschwungen): fölemelkedni, föllendülni; sich zu etw. ~: vmivé emelkedni.

Aufschwung (der), -[e]s: 1) fölszállás; 2) föllendülés, lendület; einen raschen ~ nehmen: gyorsan v. rohamosan emelkedni; *torn.* ~ in den Stand: föllendülés állásba.

auf|sehen (sah auf, hat aufgesehen): felpillantani; felvigyázni; — das **Aufsehen**, -s: feltűnés; A. erregen v. machen: feltűnést kelteni, szemet szúrni.

aufsehenerregend: feltűnést keltő.

Aufseher (der), -s, *t.* ~: felügyelő, vigyázó.

auf sein: l. auf.

auf|setzen (-te, hat aufgesetzt): 1) föltenni, ráhelyezni, rárakni, ráültetni; den Hut ~: kalapját föltenni; seinen Kopf ~: makacskodni; 2) fogalmazni, megszerkeszteni; — sich ~: felülni (lóra); — das **Aufsetzen**, -s: 1) odatevés; 2) megfogalmazás.

auf|seufzen (-te, hat aufgeseufzt): felsóhajtani, fohászkodni; tief ~: nagyot sóhajtani.

Aufsicht (die): felügyelet; die ~ haben: felügyelni; unter ~ sein: szem alatt lenni.

Aufsichtsbehörde (die): felügyeleti hatóság.

Aufsichtscommission (die), **Aufsichtsrath** (der): felügyelő bizottság.

auf|sieden (sott auf, ist aufgesotten): felforrni.

auf|sitzen (saß auf, ist aufgesessen): 1) felülni (lóra); 2) megfenekleni (hajó); 3) felsülni; ~ lassen: felültetni, ugratni, megtréfálni; 4) v. u. felfekudni.

Aufsitzer (der), -s, *t.* ~: felsülés, ugratás, becsapás.

auf|spannen (-te, hat aufgespannt): felhúzni, felvonni, kifeszíteni; — das **Aufspannen**: kifeszítés.

auf|sparen (-te, hat aufgespart): eltenni, megtakarítani.

auf|speichern (-te, hat aufgespeichert): felhalmozni.

auf|sperren (-te, hat aufgesperrt): 1) felnyitni, feltárni; das Maul v. den Mund ~: száját tátani; 2) megoldani (kereket).

auf|spielen (-te, hat aufgespielt): eljátszani (nótát); zum Tanze ~: láb alá valót húzni; — sich als Reformator ~: az újítót játszani v. adni.

auf|spießen (-te, hat aufgespießt): felnyársalni.

auf|sprengen (-te, hat aufgesprengt): felfeszíteni, felpattantani.

auf|sprießen (spross auf, ist aufgesprossen): fakadni, kihajtani.

auf|springen (sprang auf, ist aufgesprungen): 1) felugrani, talpra szökni, talpon teremni; 2) felrepedezni; — das **Aufspringen**, -s: a felugrás.

auf|sprossen (-te): l. aufsprießen.

auf|sprudeln (-te, ist aufgesprudelt): felszökni, felbugyogni.

auf|spüren (-te, hat aufgespürt): felkutatni, kifürkészni.

auf|stacheln (-te, hat aufgestachelt): felbizgatni, ösztökélni vkit.

Aufstand (der), -[e]s, *t.* -stände: felkelés, lázadás.

auf|stapeln (-te, hat aufgestapelt): felhalmozni.

auf|stauen, sich (-te, hat sich aufgestaut): megtorlódni; das Eis staut sich auf: a jég megtorlik.

aufständisch: lázadó, felkelő.

auf|stechen (stach auf, hat aufgestochen): felszúrni.

auf|stecken (-te, hat aufgesteckt): feltűzni, feltenni; jmdem ein Licht ~: vkinek kinyitni a szemét.

auf|stehen (stand auf, ist aufgestanden): 1) felállni, felkelni; 2) fellázadni; 3) die Thür steht auf: az ajtó nyitva van; — das **Aufstehen**, -s: a felkelés; beim A.: a felkelésnél.

auf|steigen (stieg auf, ist aufgestiegen): felhágni, felszállni; es steigt mir ein Gedanke auf: egy gondolatom támad.

aufsteigend: emelkedő; in ~er Linie: fölmenő ágon.

auf|stellen (-te, hat aufgestellt): 1) felállítani; eine Bedingung ~: föltételt szabni; die Geschütze ~: lövegeket elhelyezni; 2) összerakni (ácsolatot); — sich ~: felállni, elhelyezkedni.

Aufstellung (die), *t.* -en: 1) felállítás, elhelyezés; 2) felállás, elhelyezkedés; ~ nehmen: elhelyezkedni.

auf|stemmen (-te, hat aufge-

stemmt): kifeszíteni; — **sich** ~: odakönyökölni.

auf|stoßen (stieß auf, ist aufgestoßen): 1) akadni, bukkanni vmire; es stießen mir verdächtige Leute auf: gyanus alakok akadtak utamba; 2) felböfögni.

auf|stöbern (-te, hat aufgestöbert): felkutatni, kifürkészni, tűvé tenni; das Haus, den Wald ~: a házat, erdőt fölverni.

auf|streben (-te, hat aufgestrebt): feltörekedni, nagyra törni.

aufstrebend: feltörekvő.

auf|streichen (strich auf, hat aufgestrichen): 1) folkenni, rákenni; 2) felsimitani (haját).

auf|streifen (-te, hat aufgestreift): feltűrni, felgyűrni (ingujjat).

auf|streuen (-te, hat aufgestreut): felhinteni.

auf|stülpen (-te, hat aufgestülpt): feltűrni, felhajtani.

auf|stützen (-te, hat aufgestützt): feltámasztani, rátámasztani.

auf|suchen (-te, hat aufgesucht): fölkeresni, felkutatni.

Aufsuchung (die): folkeresés.

auf|takeln (-te, hat aufgetakelt): felcsarnakolni (hajót), fölszerelni (árbocot).

Auftakt (der): ütemelőző.

auf|tauchen (-te, ist aufgetaucht): fölmerülni, felbukkanni; da tauchte plötzlich ein Gedanke in ihm auf: egyszerre valami gondolata támadt.

auf|thauen (-te, hat aufgethaut): fölengedni; die Gemüther ~ machen: a kedélyeket fölmelegiteni.

auf|theilen (-te, hat aufgetheilt): felosztani.

auf|thun (that auf, hat aufgethan): feltenni, felnyitni, kinyitni; — **sich** ~: kinyilni, feltárulni; eine schöne Aussicht that sich vor ihm auf: szép kilátás nyilt meg előtte.

auf|thürmen, sich (-te, hat sich aufgethürmt): feltornyosulni.

auf|tischen (-te, hat aufgetischt): feltálalni; schnurrige Anekdoten wurden aufgetischt: járták a bohó adomák.

Auftrag (der), -[e]s, *t.* --träge: megbizás, meghagyás; einen ~ empfangen: meghagyást kapni; jmdem einen ~ geben: megbizni vkit vmivel; Ihrem ~e gemäß: az Ön megbizása értelmében.

auf|tragen (trug auf, hat aufgetragen): 1) felhordani (ételt); 2) feltölteni (gátat); 3) jmdem etw. ~: vkit vmivel megbizni, vkinek vmit meghagyni; 4) Farben ~: festéket felrakni, szinezni; — das **Auftragen**: (szinek) felrakása; bemázolás.

Auftraggeber (der), -s, *t.* ~: megbizó, megrendelő.

auf|treiben (trieb auf, hat aufgetrieben): 1) felhajszolni, előteremteni; 2) fölverni (vadat, kereksint); 3) tágitani.

auf|trennen (-te, hat aufgetrennt): fölfejteni; — **sich** ~: fölfeslení.

auf|treten (trat auf, ist aufgetreten): 1) lépni; leise ~: halkan lépni; 2) fölléphl, megjelenni; — das **Auftreten**, -s: föllépés, megjelenés.

Auftritt (der): 1) felhágó, lépcső (korsin); 2) föllépés, jelenet; einen ~ mit jmdm haben: vkivel összetűzni.

auf|trocknen (-ete): I. (hat aufgetrocknet) felszárítani; — II. (ist aufg.) felszáradni.

auf|wachen (-te, ist aufgewacht): fölébredni; — das **Aufwachen**: fölébredés.

auf|wachsen (wuchs auf, ist aufgewachsen): felnőni, felserdülni; — das **Aufwachsen**: a felnövés, felserdulés.

auf|wallen (-te, ist aufgewallt): 1) felbuzogni; 2) felfortyanni.

Aufwallung (die), *t.* -en: 1) pezsgés, felbugyogás; 2) felbuzdulás, fölgerjedés, gerjedelem.

Aufwand (der), -[e]s: költekezés; großen ~ machen: nagy lábon élni; mit großem ~ von Gelehrsamkeit: nagy tudományos készülettel.

Aufwartefrau (die): felszolgáló nő.

auf|warten (-ete, hat aufgewartet): 1) vkinek felszolgálni; bei Tische ~: asztal körül szolgálni; 2) vkinél tisztelegni.

Aufwartung (die), *t.* -en: 1) felszolgálás; 2) tisztelgés, udvarlás; seine ~ machen: vkinél tisztelegni *v.* tisztelkedni, tisztelgő látogatást tenni.

auf|waschen (wusch auf, hat aufgewaschen): felmosni.

auf|wägen: l. aufwiegen.

auf|wärmen (-te, h. aufgewärmt): folmelegiteni, megmelegiteni; — **sich** ~: fölmelegedni.

Aufwärter (der), -s, *t.* ~: felszolgáló, inas; — die **Aufwärterin**, *t.* -nen: szolgáló.

aufwärts: folfelé; den Rhein ~: a Rajnán fölfelé.

auf|wecken (-te, hat aufgeweckt): folkelteni, fölébreszteni; jmdn vom Tode ~: halottaiból feltámasztani vkit.

auf|weichen (-te): I. (hat aufgeweicht) feláztatni; II. (ist aufgeweicht) felázni.

auf|weisen (wies auf, hat aufgewiesen): előmutatni, felmutatni.

Aufweisung (die): előmutatás.

auf|wenden (wandte *v.* wendete auf, hat aufgewandt *v.* aufgewendet): ráforditani; alles ~: mindent elkövetni, mindent rászánni; viel Geld ~: sok pénzt rákölteni.

Aufwendung (die): ráforditás.

auf|werfen (warf auf, hat aufgeworfen): 1) feldobni, fölvetni; eine Frage ~: kérdést fölvetni; Karten ~: kártyát vetni; die Lippen ~: ajkát biggyeszteni; 2) felhányni, feltölteni; einen Damm, eine Schanze ~: töltést, sáncot emelni; — **sich** ~: 1) fölvetődni; 2) sich zu etw. *v.* als etw. ~: vminek feltolni, megtenni magát; — das **Aufwerfen**, -s: 1) fölvetés; 2) hányás, emelés.

auf|wickeln (-te, hat aufgewickelt): felgombolyitani, felgöngyölíteni.

Aufwick[e]lung (die): felgombolyitás, felgöngyölítés.

auf|wiegeln (-te, hat aufgewiegelt): bujtogatni, izgatni.

Aufwiegelung (die): bujtogatás.

auf|wiegen (wog auf, hat aufgewogen): fölérni vmivel; eine gute Frau wird durch keinen Schatz aufgewogen: semmi gazdagság sem ér föl a jó aszszonynyal; etw. mit Gold ~: aranynyal fizetni vmiért.

Aufwiegler (der), -s, *t.* ~: lázitó, bujtogató, izgató.

aufwieglerisch: izgató, lázitó.

auf|winden (wand auf, hat aufgewunden): föltekerni, felhúzni (csigával); — **sich** ~: föltekerődzni, felcsavarodni.

auf|wirbeln (-te, hat aufgewirbelt): fölverni (port).

auf|wischen (-te, hat aufgewischt): feltorolni.

Aufwurf (der): földhányás.

auf|wühlen (-te, hat aufgewühlt): felkavarni, feltúrni.

auf|zahlen (-te, hat aufgezahlt): felulfizetni, ráfizetni.

auf|zählen (-te, hat aufgezählt): 1) elosorolni, eloszámlálni; 2) jmdm fünfundzwanzig Stockhiebe ~: vkire huszonötöt verni.

Aufzählung (die): elosorolás, folsorolás, eloszámlálás.

auf|zäumen (-te, hat aufgezäumt): felkantározni.

auf|zehren (-te, hat aufgezehrt): folemészteni, elfogyasztani; — **sich** ~: folemésztodni.

Aufzehrung (die): elfogyasztás.

auf|zeichnen (-ete, hat aufgezeichnet): följegyezni.

Aufzeichnung (die), *t.* -en: följegyzés, jegyzet.
auf|ziehen (zog auf): I. (hat aufgezogen): 1) felhúzni (órát); felvonni horgonyt); 2) ein Kind ~: gyermeket fölnevelni; 3) andere Saiten ~: más húrokat pengetni; 4) vkit felültetni, ugratni, vkiból tréfát űzni; — II. (ist aufgezogen) felvonulni; — das **Aufziehen**, -s: 1) felhúzás; 2) megtréfálás; 3) felvonulás (őrségé).
Aufzieherei (die): megtréfálás.
Aufzug (der), -[e]s, *t.* -züge: 1) felvonulás, menet; 2) *torn.* felhuzódás; 3) felvonás (szinműnél); 4) emelkedés (hegységnél); 5) felvonógép.
Aufzugwinde (die): felvonó csiga.
auf|zünden (-ete, hat aufgezündet): kigyujtani.
auf|zwängen (-te, hat aufgezwängt): 1) kifesziteni, felfesziteni; 2) l. aufzwingen.
auf|zwingen (zwang auf, hat aufgezwungen) jmdem etw.: vkire vmt rátukmálni, ráerőszakolni.
Augapfel (der): szemgolyó; etw. wie seinen ~ hüten: őrizni mint a szeme fényét.
Auge (das), -s, *t.* -n: 1) szem; ins ~ fassen: szemügyre venni; das fällt (v. springt) in die ~n: szembe ötlik v. szökik; das liegt vor ~n: ez szemmel látható; große ~n machen: bámulni; im ~ haben v. behalten: szemmel tartani; aus den ~n verlieren: szem elől téveszteni; unter vier ~n: négy szem közt; in den ~n der Welt: a világ szemében, a világ előtt; 2) rügy.
Augenarzt (der): szemorvos.
Augenbinde (die): szemkötő.
Augenblick (der), -[e]s, *t.* -e: szempillantás, pillanat; in einem ~, den ~: tüstént; jeden ~: minden pillanatban; nur einen ~: csak egy szempillantásig.
augenblicklich: 1) pillanatnyi; 2) tüstént, rögtön, legott.
Augenbraue, Augenbraune (die), *t.* -n: szemöldök.
Augendiener (der): szolgalelkü, hizelgő (ember).
Augendienerei (die): hizelgés, farkcsóválás.
Augenentzündung (die): szemlob, szemgyuladás.
augenfällig: szembeötlő.
Augenflimmern (das): káprázat.
Augenglas (das): szemüveg.
Augenheilkunde (die): szemgyógyászat, szemészet.
Augenhöhle (die): szemüreg.
Augenklappe (die), **Augenleder** (das): szemernyő, szemellenző.
Augenkrankheit (die): szembetegség, szembaj.
Augenlicht (das), -[e]s: szemvilág; das ~ verlieren: szemevilágát elveszteni.
Augenlid (das), -es, *t.* -er: szemhéj.
Augenlust (die): a szem gyönyörűsége.
Augenmaß (das): szemmérték.
Augenmerk (das): 1) figyelem; sein ~ auf etw. richten: figyelmét vmire irányozni, szemügyre venni vmit; 2) szándék.
Augennerv (der): szemideg.
Augenpulver (das): szempor; das ist das reine ~: ez (pl. apró írás) nagyon árt a szemnek.
Augenreiz (der): a szem ingere.
Augensalbe (die): szem-ír.
Augenschein (der): 1) látás, szemlélet; in ~ nehmen: szemügyre venni, megszemlélni; 2) szemle; der richterliche ~: bírói szemle.
Augenscheinbefund (der): látlelet.
augenscheinlich: szemmellátható, -an, szemlátomást.
Augenscheinprotokoll (das): szemle-jegyzőkönyv.
Augenschirm (der): szemernyő.
Augensprache (die): szemjáték, szemek beszéde.
Augenstern (der): szemfény.
Augentäuschung (die): szemcsalódás.
Augentriefen (das): szemfolyás.
Augentrost (der): 1) a szem gyönyörűsége; 2) *növ.* szemfű (Euphrasia officinalis).
Augenwasser (das): szemvíz.
Augenweh (das): szemfájás.
Augenweide (die): gyönyörűség; ~ gewähren: a szemet gyönyörködtetni.
Augenwimper (die): szempilla.
Augenwink (der): hunyoritás, intés (a szemmel).
Augenzahn (der): szemfog.
Augenzeuge (der): szemtanu.
Augiasstall (der): Augiás istállója.
Augmentation (die), *t.* -en: pótlás, kiegészités.
Augsburg *(város)*: Ágosta.
augsburgisch: augsburgi, ágostai (hitvallás).
Augur (der), -s, *t.* -en: augur.
I. **August** *(férfinév)*: Ágost(on).
II. **August** (der): augusztus.
Auguste *(nőnév)*: Auguszta.
augusteisch: augusztusi (korszak).
Augustin *(férfinév)*: Ágoston.
Augustiner, Augustinermönch (der): Ágostonrendi szerzetes.
[**Auktion** (die): l. Auction.
Aula (die): gyülésterem (egyetemeken).
Aurelia: Aurélia, Aranka.
Aurikel (die), *t.* -n: kankalin (Primula auricula).
Aurora (die): hajnal.
aus: 1) *(praep. dat.)* -ból, -ből, pl. aus der Stadt: a városból; aus vollem Halse: tele torokkal; eine Nadel ~ Gold: aranytű; 2) *(hat.)*: es ist ~: vége van; es ist ~ mit mir: végem van; er weiß weder ~ noch ein: se ki, se be, mint az ablakfélfa; 3) ☛ *(igekötő)*: ki-, el-, meg- stb.; aus- und eingehen: ki- s bejárni.
aus|antworten (-ete, hat ausgeantwortet): kiadni, kiszolgáltatni.
aus|arbeiten (-ete, hat ausgearbeitet): kidolgozni, kifaragni.
Ausarbeitung (die): kidolgozás.
aus|arten (-ete, ist ausgeartet): elfajulni, elkorcsosulni.
Ausartung (die), *t.* -en: elfajulás.
aus|athmen (-ete, hat ausgeathmet): 1) kilehelni; 2) kiszenvedni, végsőt lehelni.
aus|ärgern, sich (-te, hat sich ausgeärgert): kidohogni magát.
aus|backen (backte v. buk aus, hat ausgebackt v. -gebacken): kisütni, megsütni, kirántani.
aus|baden (-ete, hat ausgebadet): megfürőszteni; etw. ~ müssen: meglakolni, megbünhődni vmiért, megkeserülni vmit.
aus|baggern (-te, hat ausgebaggert): kikotorni.
aus|ballotieren (-te, hat ausballotiert): kigolyózni.
Ausbau (der), -[e]s: kiépités, az épités befejezése.
aus|bauchen (-te, hat ausgebaucht): kidomborítani, kidudorítani.
aus|bauen (-te, hat ausgebaut): kiépiteni, az épitést bevégezni.
aus|bedingen (-te, hat ausbedungen) sich etw.: magának vmit kikötni v. fentartani.
aus|beißen (biss aus, hat ausgebissen): 1) kiharapni (a fogát); 2) elmarni vkit vhonnan.
aus|bessern (-te, hat ausgebessert): kijavítani, megigazítani, tatarozni (hajót).
Ausbesserung (die), *t.* -en: javítás, igazítás, tatarozás.
Ausbesserungskosten (die = *t.*): javítási költségek.
aus|beugen: l. ausbiegen.
Ausbeute (die): 1) haszon, nyereség, kiaknázás; 2) termék.
aus|beuten (-ete, hat ausgebeutet): kihasználni, kiaknázni, kizsákmányolni.
Ausbeutung (die): kiaknázás.

aus|bezahlen (=te, hat ausbezahlt): kifizetni.

aus|biegen (bog aus): I. (hat ausgebogen): kihajlítani, kigörbíteni; — II. (ist ausgebogen): kihajlani, kigörbülni; vor jmdm ~: kitérni vki elől.

aus|bieten (bot aus, hat ausgeboten): árúba bocsátani, árúlni.

aus|bilden (=ete, hat ausgebildet): kiképezni, kiművelni; — sich ~: magát kiművelni.

Ausbildung (die), t. =en: kiképzés, kiképeztetés.

Ausbildungsgrad (der): kiképzés foka.

aus|binden (band aus, hat ausgebunden): kikötni, kibontani.

aus|bitten (bat aus, hat ausgebeten): 1) kikérni; 2) sich etw. von jmdm ~: kikérni magának vmit; ich bitte mir aus, so mit mir zu sprechen: nem tűröm, hogy így beszéljen velem.

aus|blasen (blies aus, hat ausgeblasen): eloltani, elfúni.

aus|bleiben (blieb aus, ist ausgeblieben): elmaradni, kimaradni; lange ~: soká odamaradni; der Lohn dafür wird nicht ~: meglesz érte a jutalom; — das **Ausbleiben**: elmaradás.

Ausblick (der): kilátás, távolba pillantás, távlat.

aus|bluten (=ete, hat ausgeblutet): elvérzeni; megszűnni vérzeni.

aus|blühen (=te, hat ausgeblüht): elvirágzani.

aus|bohren (=te, hat ausgebohrt): kifúrni.

aus|borgen (=te, hat ausgeborgt): kikölcsönözni.

aus|braten (briet aus): I. (h. ausgebraten): kisütni; — II. (ist ausgebraten): kisülni, megsülni.

aus|brausen (=·ste, hat ausgebraust): kiforrni, megszűnni pezsegni.

aus|brechen (brach aus): I. (hat ausgebrochen): vmit kitörni; II. (ist ausgebrochen): 1) kitörni, kiütni (vhonnan); der Krieg ist ausgebrochen: kitört a háború; 2) in Flüche ~: szitkokra fakadni; in Weinen, in Lachen ~: sírva, nevetve fakadni.

aus|breiten (=ete, hat ausgebreitet): kiterjeszteni, pl. die Fittiche ~: szárnyát kiterjeszteni; — sich ~: elterjedni, kiterjedni, kiterjeszkedni; sich über eine Sache ~: hosszadalmasan beszélni vmiről.

Ausbreitung (die), t. =en: 1) kiterjedés; 2) elterjedés; 3) kiterjesztés.

aus|brennen (brannte aus): I. hat ausgebrannt): kiégetni; II. (ist ausgebrannt): kiégni.

aus|bringen (brachte aus, hat ausgebracht): kihozni; eine Gesundheit v. einen Toast ~: vkit felköszönteni.

Ausbruch (der): 1) kiütés, kitörés; ~ des Krieges: a háború kitörése; ~ eines Brandes: tűz támadása; zum ~ kommen: kitörni; 2) megszökés (a börtönből); 3) aszúbor.

Ausbruchstation (die): *kat.* végállomás.

aus|brüten (=ete, hat ausgebrütet): kikölteni; einen Anschlag ~: vmi tervet kifőzni v. kigondolni; er will ungelegte Eier ~: meg sem fogta, s már melleszti; — das **Ausbrüten**, =s: kiköltés, kigondolás.

Ausbund (der), =[e]s, t. =·bünde: vminek színe-java, mintaképe; ein ~ von Gelehrsamkeit: kiváló tudós, ritka tudományú ember; ein ~ aller Schelme: szemenszedett v. cégéres gazember; ein ~ von Schönheit: remek szép, világszépe.

aus|bügeln (=te, hat ausgebügelt): kivasalni, kitéglázni.

aus|bürsten (=ete, hat ausgebürstet): kikefélni.

aus|curieren (=te, hat auscuriert): kigyógyítani.

Ausdauer (die): kitartás, állhatatosság.

aus|dauern (=te, hat ausgedauert): kitartani, vmiben állhatatosnak lenni, vmi mellett megmaradni.

ausdauernd: kitartó, =an.

ausdehnbar: nyujtható.

Ausdehnbarkeit (die): nyujthatóság.

aus|dehnen (=te, hat ausgedehnt): kiterjeszteni, kinyujtani; — sich: kiterjedni, tágulni; — das **Ausdehnen**, =s: kitágítás, l. Ausdehnung.

Ausdehnung (die): 1) kiterjesztés, tágítás; 2) kiterjedés, terjedelem, méret; 3) ~ des Dampfes: a gőz terjeszkedése.

Ausdehnungsvermögen (das): terjeszkedő képesség.

ausdenkbar: kigondolható.

aus|denken (dachte aus, hat ausgedacht): kigondolni, kieszelni.

aus|dichten (=ete): l. erdichten.

aus|dienen (=te, h. ausgedient): kiszolgálni, végigszolgálni, szolgálatidejét kitölteni.

aus|dorren (=te, ist ausgedorrt): kiszáradni.

aus|dörren (=te, hat ausgedörrt): kiszárítani, aszalni.

aus|drehen (=te, hat ausgedreht): kicsavarni.

aus|dreschen (drasch aus, hat ausgedroschen): kicsépelni.

Ausdruck (der), =[e]s, t. =·drücke: kifejezés; zum ~ bringen: kifejezésre juttatni; einem Gefühle ~ geben v. verleihen: vmely érzelmet kifejezni.

aus|drucken (=te, hat ausgedruckt): kinyomni, kinyomatni.

ausdruckslos: kifejezéstelen, =ül.

ausdrucksvoll: kifejező, =n, kifejezésteljes, jelentős, =en.

Ausdrucksweise (die): kifejezésmód.

aus|drücken (=te, hat ausgedrückt): 1) kinyomni, kisajtolni; 2) kifejezni; — sich ~: kifejeződni, magát kifejezni.

ausdrücklich: határozott, világos, =an.

aus|dünsten (=ete, hat ausgedünstet): elpárologni, kipárologni.

Ausdünstung (die), t. =en: kipárolgás, kigőzölgés.

auseinander: szét, széjjel, szerte; ~ fahren (ist): szétrepülni, szétvetődni; ~ fallen (ist): szétesni, széthullani; ~ fliegen (ist): szétrepülni, szétszállni; ~ gehen (ist): szétmenni, eloszlani; die Gesellschaft gieng auseinander: a társaság eloszlott; ~ laden (hat): szétrakni, széjjelrakodni; ~ legen (hat): 1) széthelyezni, szétválasztani, elkülöníteni; 2) fejtegetni; ~ nehmen (hat): szétvenni, szétszedni; ~ reißen (hat): szétszakítani, széttépni; ~ rücken: 1) (hat): széttolni; 2) (ist): szétmenni, távolodni, szétágulni; ~ setzen (hat): 1) szétrakni; 2) elültetni, széthelyezni; 3) fejtegetni, tárgyalni vmit; 4) sich: értekezni, tárgyalni, leszámolni vkivel; ~ sprengen (hat): szétugrasztani, szétrobbantani; ~ stieben (ist): szerte riadni, szétrebbenni; ~ treiben (hat): 1) szétkergetni; 2) mit einem Keile ~: ékkel szétfeszíteni; ~ ziehen (hat): 1) széthúzni; 2) sich: széthúzódni.

Auseinandersetzung (die), t. =en: fejtegetés, magyarázgatás, tárgyalás, leszámolás.

auserkoren, **auserlesen**: kiszemelt, kiválasztott, válogatott.

aus|ersehen (ersah aus v. ausersah, hat ausersehen): kiválasztani, kiszemelni; das Schicksal hat ihn dazu ~: a sors jelölte ot ki erre.

aus erwählen (-te, hat auserwählt) jmdn zu etw.: kiválasztani, kiszemelni vkit vmire.
auserwählt: kiválasztott, kiszemelt; — der, die **Auserwählte**, -n, t. -n: választott; die ~ seines Herzens: szíve választottja.
aus fahren (fuhr aus): I. (hat ausgefahren): kihordani, kivinni; — II. (ist ausgefahren): 1) kikocsizni; 2) kicsúszni, kisiklani; der Fuß fuhr ihm aus: megcsúszott a lába.
Ausfahrt (die), t. -en: 1) kikocsizás, elmenet, indulás (kocsival); 2) kijárat, kijáró.
Ausfall (der), -[e]s: 1) kihullás; 2) támadás, kirohanás; einen ~ machen auf jmdn: támadást intézni vki ellen; 3) hiányveszteség; 4) eredmény, siker; ~ der Ernte: termés.
aus fallen (fiel aus, ist ausgefallen): 1) kihullani; die Haare fallen mir aus: a hajam kihull; 2) kirontani, kicsapni (várból); 3) elmaradni; die heutige Stunde fällt aus: a mai óra elmarad; 4) sikerülni, végződni; pl. gut ~: jól sikerülni; es mag ~, wie es will: akárhogy válik is el; — das **Ausfallen**: l. Ausfall.
ausfallend werden gegen jmdn: támadást intézni vki ellen, nekitámadni vkinek.
aus fassen (..ßte, hat ausgefaßt): kivenni, átvenni, vételezni.
Ausfassung (die): vételezés.
aus fechten (focht aus, hat ausgefochten): kivívni, kiküzdeni; einen Kampf ~: harcot vívni; ausgefochten haben: a küzdelmet bevégezni.
aus feilen (-te, hat ausgefeilt): kireszelni; ein Gedicht ~: költeményen simítani.
aus fertigen (-te, hat ausgefertigt): 1) elkészíteni, kiállítani, kiadni (okmányt, jegyeket stb); 2) kidolgozni.
Ausfertigung (die): 1) elkészítés, kiállítás, kiadás; 2) kidolgozás.
ausfindig machen: kinyomozni, kipuhatolni, kikutatni; ich konnte es nicht ~ machen: nem tudtam kisütni. [mozás.
Ausfindigmachung (die): kinyo-
aus flammen (-te, hat ausgeflammt): kiégetni, kilobbantani.
aus fleischen (-te, hat ausgefleischt): lehúsolni.
aus flicken (-te, hat ausgeflickt): megfoltozni, kitatarozni.
aus fliegen (flog aus, ist ausgeflogen): kirepülni.
aus fließen (floß aus, ist ausgeflossen): kifolyni, kiömleni.

aus fluchen, sich (-te, hat sich ausgeflucht): magát kikáromkodni.
Ausflucht (die), t. ..flüchte: ürügy, mentség, kibúvó; eine schale ~: üres kifogás.
Ausflug (der), -[e]s, t. ..flüge: 1) kirepülés (madaraké); 2) kirándulás; einen ~ aufs Land machen: falura (vidékre) rándulni.
Ausfluß (der): 1) kifolyás, kiömlés; 2) váladék; 3) torkolat; 4) következmény.
Ausflußrohr (das): kifolyó v. kifolyató-cső.
Ausflügler (der), -s, t. ~: kiránduló.
aus folgen (-te, hat ausgefolgt): kiszolgáltatni, kiadni.
Ausfolgung (die): kiszolgáltatás.
aus forschen (-te, hat ausgeforscht): kifürkészni, kikémlelni.
Ausforschung (die): kikutatás, kipuhatolás.
aus fragen (-te, hat ausgefragt): kikérdezni, kihallgatni.
aus fressen (fraß aus, hat ausgefressen): kimarni, kirágni vmit.
Ausfuhr (die), t. -en: kivitel.
Ausfuhrartikel (der): kiviteli cikk. [kötő.
Ausfuhrhafen (der): kiviteli ki-
Ausfuhrhandel (der): kiviteli kereskedés.
Ausfuhrschein (der): kiviteli engedélylevél.
Ausfuhrverbot (das): kiviteli tilalom.
Ausfuhrzoll (der): kiviteli vám.
ausführbar: kivihető.
aus führen (-te, hat ausgeführt): 1) kivinni (árúkat); 2) foganatosítani, véghezvinni, megvalósítani; einen Gedanken ~: vmely gondolatot (írásban) kifejteni; ein Gemälde ~: festményt kidolgozni; einen Plan ~: tervet végrehajtani; einen Proceß ~: pört végig folytatni.
ausführlich: körülményes, részletes, -en; ~e Sprachlehre: tüzetes nyelvtan.
Ausführlichkeit (die): körülményesség, részletesség.
Ausführung (die), t. -en: 1) kivitel, végrehajtás, megvalósítás; zur ~ bringen: megvalósítani; zur ~ gelangen: megvalósulni, valóra válni; 2) kifejtés, kidolgozás.
Ausführungsbefehl (der): végrehajtási parancs.
aus füllen (-te, hat ausgefüllt): betölteni, betemetni (árkot), kitölteni (rovatot).
Ausfüllung (die): 1) betöltés, megtöltés, kitöltés; 2) töltelék.

aus füttern (-te, hat ausgefüttert): kibélelni.
Ausgabe (die), t. -n: 1) kiadás, költség; in ~ stellen: kiadásba tenni; 2) kiszolgáltatás, kiadás (raktárból); 3) kibocsátás (részvényeké), kiadás (könyvé); 4) *kat.* ~ des Befehls: parancskiadás.
Ausgabebuch (das): költségjegyzék, kiadási napló.
Ausgabenverzeichnis (das): költségjegyzék.
Ausgabscassa (die): kiadópénztár.
Ausgabsjournal (das): kiadási napló. [tel.
Ausgabsposten (der): kiadási té-
Ausgabsrubrik (die): kiadási rovat. [összeg.
Ausgabssumme (die): kiadási
Ausgabsvormerk (das): kiadási előjegyzék.
Ausgang (der), -[e]s, t. ..gänge: 1) kijárat, kijáró; 2) kimenet, kiindulás; 3) kiadás; in ~ stellen: kiadásba tenni; 4) kimenetel, végződés; ~ des Feldzuges: a hadjárat kimenetele; einen schlimmen ~ nehmen: balul (rosszul) végződni.
Ausgangspunkt (der): kiindulópont.
Ausgangsstation (die): induló (kiinduló) állomás.
Ausgangszoll (der): kiviteli vám.
Ausgangszollamt (das): kiviteli határvámhivatal.
aus gähren (gohr aus, hat ausgegohren): kiforrni.
ausgeartet: elfajult, elfajulva.
aus geben (gab aus, hat ausgegeben): 1) kiadni (pénzt, parancsot), kibocsátani (részvényeket); 2) osztani (kártyát); 3) fizetni (gabonáról); — sich ~: 1) minden pénzét elkölteni; 2) sich für etw. ~: magát vminek kiadni v. mondani; er gab sich für einen Doctor aus: orvosnak mondta v. hazudta magát.
Ausgeber (der), -s, t. ~: kulcsár, sáfár, kiadó gazda.
Ausgebot (das), -es: 1) kínálat; 2) kikiáltás (árverésen).
ausgebreitet: kiterjedt, széleskörű, messzeterjedő.
Ausgeburt (die), t. -en: szülemény, szülött, fajzat.
ausgedehnt: kiterjedt.
ausgedient: kiszolgált.
aus gehen (ging aus, ist ausgegangen): 1) kimenni, kiindulni, kijárni; er ist ausgegangen: elment hazulról; 2) kihullani; nach der Krankheit gehen einem die Haare aus: a betegség után kihull az ember haja; 3) el-

aludni; das Feuer ist ausgegangen: a tűz elaludt v. elhamvadt; jeden Augenblick gieng ihm die Pfeife aus: minden pillanatban kialudt a pipája; 4) színét hagyni; die Farbe ist ausgegangen: ez a kelme színét hagyta; 5) elfogyni; das Geld ist mir ausgegangen: kifogytam a pénzből; der Athem geht ihm aus: eláll a lélekzete; 6) auf etw. ~: vmire törekedni; auf Abenteuer ~: kalandokat hajhászni; auf Betrug ~: csaláson törni a fejét; 7) leer ~: semmit sem kapni; 8) végződni; dieses Wort geht auf ein r aus: ez a szó r-rel végződik; — das **Ausgehen**: 1) kimenetel; 2) kihullás; 3) elalvás.
ausgekauft: egészen eladott.
ausgelassen: pajkos, -an, csintalan, -ul; ~e Fröhlichkeit: széles jókedv. [csintalanság.
Ausgelassenheit (die): pajkosság,
ausgelernt: kitanult, végzett.
ausgemacht: bevégzett, elintézett.
aus genießen (genoss aus, hat ausgenossen): végigélvezni.
ausgenommen: kivéve.
ausgeprägt: l. ausprägen.
ausgerüstet: fölszerelt.
ausgeschlossen: kizárt, kizárva.
ausgesprengt: elhíresztelt.
ausgesprochen: határozott, nyilvánvaló; ~e Schönheit: elismert szépség.
ausgestopft: kitömött.
ausgestorben: kihalt.
ausgestoßen: kitaszított.
ausgesucht: válogatott, keresett.
ausgetragen: 1) elviselt (ruha); 2) elintézett (ügy); 3) kidolgozott (rajz).
ausgewachsen: púpos.
ausgewandert: kivándorlott; — der **Ausgewanderte**, -n, *t.* -n: a kivándorlott, emigráns.
ausgezeichnet: kitűnő, -en.
ausgiebig: kiadó, szapora, jól fizető, l. ergiebig.
aus gießen (goss aus, hat ausgegossen): kiönteni, kitölteni (vizet); sein Herz vor jmdm ~: szívét kitárni vki előtt; seinen Zorn ~: haragját kitölteni; — das **Ausgießen**: kiöntés.
Ausgleich (der), -s, *t.* -e: 1) egyesség, kiegyezés; einen ~ treffen: kiegyezni, egyezségre lépni; 2) kiegyenlítés.
aus gleichen (glich aus, hat ausgeglichen): 1) kiegyengetni (talajt); 2) kiegyenlíteni; einen Zwist ~: viszályt megszüntetni; — sich: kiegyezni.
Ausgleichung (die): 1) kiegyengetés; 2) kiegyenlítés; ~ von Rechnungsdifferenzen: számadási különbözetek kiegyenlítése.
aus gleiten (glitt aus, ist ausgeglitten): elcsúszni, kicsúszni.
aus glitschen (-te, ist ausgeglitscht): elcsúszni.
aus glühen (-te, hat ausgeglüht): kiizzítani, megtüzesíteni.
aus graben (grub aus, hat ausgegraben): 1) kiásni, felásni; 2) kivájni, kivésni.
Ausgrabung (die), *t.* -en: kiásás, ásatás.
Ausgrabungsarbeiten (die = *t.*): ásatási munkálatok.
aus greifen (griff aus, hat ausgegriffen): kitapintani; das Pferd greift aus: 1) a ló szaporán lép; 2) a ló neki iramodik.
aus grübeln (-te, hat ausgegrübelt): kieszelni, kifundálni.
Ausguck (der), -[e]s, *t.* -e: kilátó.
aus gucken (-te, hat ausgeguckt): kitekinteni; sich die Augen ~: megerőltetni a szemét.
Ausguss (der): 1) kiöntés, kitöltés; 2) kiöntőhely, csurgó.
Ausgussrohr (das): kiöntőcső, eresztő cső, moslékcső.
aus hacken (-te, hat ausgehackt): kivágni, kivájni; jmdem die Augen ~: szemeit kivájni.
aushaftend: hátralékos, kinlevő.
aus halten (hielt aus, hat ausgehalten): 1) kiállni, kibírni, kitartani; 2) bei etw. ~: állhatatosan megmaradni vmi mellett; in einer Position ~: a hadi állásban megmaradni; Jugend hält nicht lange aus: az ifjúság nem tart sokáig; — das **Aushalten**: kibírás; es ist nicht zum A.: nem lehet kiállni.
aus harren (-te, hat ausgeharrt): kitartani (végig); — das **Ausharren**: kitartás, állhatatosság.
aus hauchen (-te, hat ausgehaucht): kilehelni; den Geist ~: utolsót lehelni, meghalni.
aus hauen (hieb aus, hat ausgehauen): 1) kivágni (fát); 2) kifaragni, vésni; eine Figur ~: alakot faragni.
aus händigen (-te, hat ausgehändigt): kiadni, kiszolgáltatni.
Aushändigung (die): kiadás.
Aushängebogen (der): szemleív, mutatvány-ív.
aus hängen (-te, hat ausgehängt): 1) kifüggeszteni, kiakasztani; 2) kikapcsolni (vasúti kocsikat).
Aushängeschild (das): cégér.
aus heben (hob aus, hat ausgehoben): 1) kiemelni (ajtót a sarkából); Erde ~: földet kiásni; 2) színi, hébérezni (bort); 3) Soldaten ~: katonákat szedni, ujonczozni.
Aushebung (die): 1) kiásás, kiemelés; 2) ~ eines Actes: ügyirat kivétele *v.* kiszedése.
aus hecken (-te, hat ausgeheckt): 1) kikölteni; 2) koholni.
aus heilen (-te, hat ausgeheilt): kigyógyítani.
aus heizen (-te, hat ausgeheizt): kifűteni.
aus helfen (half aus, hat ausgeholfen) jmdm mit etw.: kisegíteni vkit vmivel.
Aushelfer (der), -s, *t.* ~: kisegítő.
Aushilfe (die), *t.* -n: segítség.
aushilflich: kisegítő.
Aushilfspersonal (das): kisegítő személyzet.
aus holen (-te, hat ausgeholt): 1) készülni (ütésre), neki huzalkodni; *á. é.* er holt weit aus: nagy feneket kerít a beszédének; 2) jmdn ~: vkiből kivenni *v.* kicsalni vmit.
aus horchen (-te, hat ausgehorcht): kilesni, kitudni (titkot).
aus höhlen (-te, hat ausgehöhlt): kivájni.
aus hören (-te, hat ausgehört): kihallgatni, végighallgatni.
Aushub (der), -[e]s: 1) kiásás, kiemelés, l. Aushebung; 2) színe-java vminek.
aus hungern (-te, hat ausgehungert): kiéheztetni, megkoplaltatni.
aus hunzen (-te, hat ausgehunzt): lehurrogatni, lehordani.
aus husten (-ete, hat ausgehustet): kikohogni.
Aushülfe (die): l. Aushilfe.
aus hülsen (-ste, hat ausgehülst): kihüvelyezni, kifejteni.
aus jagen (-te, hat ausgejagt): kiűzni, kihajtani; jmdem den Angstschweiß ~: vkit izzadásig zaklatni.
aus jäten (-ete, hat ausgejätet): kigyomlálni.
aus kaufen (-te, hat ausgekauft): mindent megvenni; jmdn ~: mindenét megvenni; die Gelegenheit ~: élni az alkalommal; die Zeit ~: az idővel gazdálkodni.
aus kämmen (-te, h. ausgekämmt): kifésülni.
aus kämpfen (-te, h. ausgekämpft): végigküzdeni.
aus kehlen (-te, hat ausgekehlt): kihornyolni, kirovatkolni.
aus kehren (-te, hat ausgekehrt): kiseperni.
Auskehricht (das): szemét.

aus|keltern (-te, hat ausgekeltert): kisajtolni.
aus|kennen, sich (kannte s. aus, hat s. ausgekannt): jártas lenni, eligazodni vmiben v. vhol; er kennt sich aus: tudja a dörgést v. járást, érti a csiziót.
aus|kerben (-te, hat ausgekerbt): kirovátkolni, kihornyolni.
aus|klatschen (-te, h. ausgeklatscht): kifecsegni.
aus|klauben (-te, h. ausgeklaubt): kiszedni, kiszemelni.
aus|kleben (-te, hat ausgeklebt): kiragasztani, betapasztani.
aus|kleiden (-ete, h. ausgekleidet): levetkőztetni; — sich ~: levetkőzni; — das **Auskleiden**: levetkőzés, vetkőzés.
aus|klingen (klang aus, hat ausgeklungen): elhangzani.
aus|klopfen (-te, hat ausgeklopft): 1) kiporolni; 2) elpáholni vkit.
aus|klügeln (-te, h. ausgeklügelt): kieszelni, kiokoskodni.
aus|kochen (-te, hat ausgekocht): kifőzni; — das **Auskochen**, -s: kifőzés.
Auskocherei (die), t. -en: kifőző.
aus|kommen (kam aus, ist ausgekommen): 1) el- v. kiszabadulni vhonnan; 2) kiütni (tűz); 3) elterjedni (hír); 4) beérni vmivel, megélni vmiből; mit diesem Gelde werde ich nicht ~: ez a pénz nem lesz elég; 5) mit jmdm ~: megférni vkivel; — das **Auskommen**: 1) megélhetés; er hat sein sicheres ~: biztos kenyere van v. van miből megélnie; 2) ein ~ treffen: utat-módot találni (vminek elérésére), módját ejteni.
aus|kosten (-ete, hat ausgekostet): végigélvezni; den Ruhm bis zur Neige ~: a dicsőség kelyhét fenekig üríteni.
auskömmlich: elegendő.
aus|kramen (-te, hat ausgekramt): kirakni, kitálalni.
aus|kratzen (-te, hat ausgekratzt): kikaparni, kivakarni.
aus|kugeln (-te, hat ausgekugelt): kigolyózni.
aus|kundschaften (-ete, hat ausgekundschaftet): kikémlelni, kipuhatolni vmit, végére v. utána járni vminek.
Auskundschafter (der), -s, t. ~: kém.
Auskundschaftung (die): kikémlelés.
Auskunft (die), t. -künfte: felvilágosítás, útbaigazítás; jmdem ~ über etw. geben v. ertheilen: felvilágosítást adni vkinek, felvilágosítani vkit; ~ erhalten: felvilágosítást nyerni.
Auskunftei (die), t. -en, **Auskunftsbureau** (das), -s, t. -s: tudakozó-intézet.
Auskunftsmittel (das): kisegítő eszköz, vminek útja-módja.
aus|kühlen (-te, ist ausgekühlt): kihűlni.
aus|künsteln (-te, hat ausgekünstelt): kieszelni.
aus|lachen (-te, hat ausgelacht): kinevetni vkit, nevetni v. jót kacagni vkin; — sich ~: kedvére nevetni, jót kacagni.
aus|laden (lud v. ladete aus, hat ausgeladen): 1) kirakni, kirakodni; 2) kiüríteni.
Ausladeplatz (der), **Ausladestelle** (die): kirakó v. kirakodó-hely.
Auslader (der), -s, t. ~: kirakó.
Ausladung (die), t. -en: kirakás, kirakodás.
Ausladungskosten (die = t.): kirakodási költség.
Auslage (die), t. -n: 1) költség, kiadás; 2) kirakat; 3) állás, helyzet (a vívásnál).
Ausland (das), -[e]s: külföld; im ~: külföldön; ins ~: külföldre.
Auslandreise (die): külföldi út v. utazás.
aus|langen (-te, hat ausgelangt): elegendőnek lenni, kifutni; das Geld langt nicht aus: a pénz nem futja ki.
aus|lassen (ließ aus, hat ausgelassen): 1) kihagyni, elhagyni, mellőzni; 2) elereszteni, kibocsátani; seine Freude ~: örömének szabad folyást engedni; seinen Zorn an jmdm ~: haragját v. mérgét kitölteni vkin; 3) kiolvasztani (zsírt); — sich über etw. ~: kiterjeszkedni vmire, bőven szólni vmiről.
Auslassung (die), t. -en: 1) kihagyás; 2) kibocsátás; 3) nyilatkozat, támadás, kirohanás.
Auslauf (der): 1) kifolyás; 2) elindulás (hajóé); 3) nyúlvány.
aus|laufen (lief aus, ist ausgelaufen): 1) kifutni, kinyúlni; 2) kiindulni (hajó); 3) kifolyni; 4) végződni; in eine Spitze ~: csúcsban v. hegyben végződni; worauf wird das ~: hová lyukad ki ez a dolog?
aus|laugen (-te, hat ausgelaugt): kilúgozni.
Auslaut (der): véghang.
aus|lauten (-ete, hat ausgelautet): végződni (vmely hanggal).
Ausländer (der), -s, t. ~: külföldi, idegen; — die **Ausländerin**, t. -nen: külföldi (nő).
ausländisch: külföldi.
Ausläufer (der), -s, t. ~: 1) kifutó inas; 2) hegység végága, végső nyúlványa, kiágazása.
aus|läuten (-ete, hat ausgeläutet): vminek végét harangszóval jelezni.
aus|leben (-te, hat ausgelebt): } kiélni magát.
aus|lecken (-te, hat ausgeleckt): kinyalni.
aus|leeren (-te, hat ausgeleert): kiüríteni, kiüresíteni.
Ausleerung (die): kiürítés.
aus|legen (-te, hat ausgelegt): 1) kirakni (pl. kövekkel); 2) magyarázni; falsch ~: balul magyarázni; übel ~: rosszra magyarázni, rossz néven venni; 3) költeni, kiadni.
Ausleger (der), -s, t. ~: magyarázó.
Auslegung (die), t. -en: 1) kirakás; 2) magyarázat, értelmezés.
aus|lehren (-te, hat ausgelehrt): kitanítani vkit.
aus|leiden (litt aus, hat ausgelitten): kiszenvedni.
aus|leihen (lieh aus, hat ausgeliehen): kikölcsönözni, kölcsön adni.
aus|lernen (-te, hat ausgelernt): kitanulni, tanuló idejét kitölteni, tanulását elvégezni.
Auslese (die): 1) kiválogatás; 2) szemelvények.
aus|lesen (las aus, hat ausgelesen): 1) kiválogatni, kiszemelni; 2) ein Buch ~: könyvet elolvasni v. végigolvasni; — das **Auslesen**: 1) kiválogatás; 2) elolvasás.
aus|lichten (-ete, hat ausgelichtet): ritkítani (erdőt).
aus|liefern (-te, hat ausgeliefert): kiadni, kiszolgáltatni.
Auslieferung (die), t. -en: kiadás, átadás, kiszolgáltatás.
Auslieferungsvertrag (der): kiszolgáltatási szerződés.
aus|liegen (lag aus, hat ausgelegen): kitéve lenni.
aus|locken (-te, hat ausgelockt): kicsalni.
aus|lohnen, aus|löhnen (-te, hat ausgelohnt v. -gelöhnt): kifizetni (bért).
Auslohnung (die): bérfizetés.
aus|losen (loste aus, hat ausgelost): kisorsolni.
Auslosung (die): kisorsolás.
auslösbar: kiváltható.
aus|löschen: I. (-te, hat ausgelöscht): 1) eloltani (tüzet); 2) kitörölni (írást); — II. (losch aus, ist ausgeloschen): kialudni.
aus|lösen (-ete, hat ausgelöst): 1) kivenni, kiszedni; 2) kiváltani, kiszabadítani.

Auslösung (die), *t.* -en: kiváltás, váltság. [díj.}
Auslösungssumme (die): váltság-}
aus|lugen (-te, hat ausgelugt): őrködni, kémlelődni.
aus|lüften (-ete, hat ausgelüftet): kiszellőztetni.
aus|machen (-te, hat ausgemacht): 1) vmit eligazitani, elvégezni; 2) kitenni, tenni; wie viel macht meine S c h u l d aus: mennyire rúg adósságom? das macht nichts aus: nem tesz semmit; 3) kiszidni.
Ausmachung (die), *t.* -en: egyesség, megállapodás.
aus|malen (-te, hat ausgemalt): kifesteni, kiszinezni.
Ausmalung (die), *t.* -en: kifestés, kiszinezés.
Ausmarsch (der): kivonulás.
aus|marschieren (-te, ist ausmarschiert): kivonulni, elmenetelni.
Ausmaß (das): méret, kiszabás.
aus|mauern (-te, hat ausgemauert): kifalazni, kővel kirakni.
aus|meißeln (-te, hat ausgemeißelt): kifaragni, kivésni.
aus|merzen (-te; *j.* du merzest *v.* merzt aus; *m.* hat ausgemerzt): kivetni, kiirtani.
aus|messen (maß aus, hat ausgemessen): kimérni, fölmérni.
Ausmessung (die): felmérés, kimérés.
aus|mieten (-ete, hat ausgemietet): kibérelni, bérbe adni, l. mieten.
aus|misten (-ete, hat ausgemistet): kitisztitani, ganajt kihordani.
aus|mitteln (-te, hat ausgemittelt): 1) kinyomozni, kitudakolni; 2) kiszámitani.
aus|möblieren (-te, hat ausmöbliert): bebútorozni.
aus|mustern (-te, hat ausgemustert): kiselejtezni, kimustrálni.
Ausmusterung (die): kiselejtezés.
aus|münden (-ete, hat ausgemündet): torkolni, l. münden.
aus|münzen (-te, hat ausgemünzt): kiverni (pénzt).
Ausnahme (die), *t.* -n: kivétel; ohne ~: kivétel nélkül; diese Regel g e s t a t t e t keine ~: e szabály alól nincs kivétel.
Ausnahmefall (der): kivételes eset. {les állás *v.* helyzet.}
Ausnahmestellung (die): kivéte-}
Ausnahmezustand (der): kivételes állapot.
ausnahmslos: kivétel nélkül.
Ausnahmsverfügung (die): kivételes intézkedés.
ausnahmsweise: kivételképen, kivételesen.
aus|nähen (-te, hat ausgenäht): kivarrni, himezni.
aus|nehmen (nahm aus, h. ausgenommen): 1) kivenni, kiszedni; 2) megkülönböztetni, meglátni, meghallani; 3) jmdn ~: vkivel kivételt tenni; — es nimmt sich gut aus: jól mutat, jól fest, mutatós.
ausnehmend: kiválóan, jelesen.
aus|nutzen, aus|nützen (-te, hat ausgenutzt *v.* -genützt): kihasználni; die G e l e g e n h e i t ~: élni az alkalommal.
Ausnutzung, Ausnützung (die): kihasználás.
aus|packen (-te, hat ausgepackt): kirakni, kirakodni.
Auspacker (der), -s, *t.* ~: kirakó.
aus|peitschen (-te, h. ausgepeitscht): kikorbácsolni.
aus|pfänden (-ete, hat ausgepfändet): lefoglalni (az adóset).
aus|pfeifen (pfiff aus, hat ausgepfiffen): kifütyölni.
aus|pflastern (-te, hat ausgepflastert): kikövezni.
Auspicien (die = *t.*) előjelek.
aus|plaudern (-te, hat ausgeplaudert): kifecsegni; — sich ~: kedvére csevegni.
aus|plündern (-te, hat ausgeplündert): kifosztani, kirabolni.
Ausplünderung (die): kifosztás.
aus|polstern (-te, h. ausgepolstert): kipárnázni, kitömni.
aus|posaunen (-te, h. ausposaunt): kikürtölni.
aus|prägen (-te, hat ausgeprägt): kivésni, kifejezni; ein ausgeprägter Charakter: élesen kidomborodó *v.* kibélyegzett jellem.
aus|pressen (--ßte, hat ausgepreßt): 1) kisajtolni; 2) kicsikarni.
aus|proben, aus|probieren (-te, hat ausgeprobt *v.* ausprobiert): kipróbálni.
aus|pumpen (-te, hat ausgepumpt): kiszivattyúzni.
aus|putzen (-te, hat ausgeputzt): 1) kitisztitani; 2) felcicomázni; 3) vkit lehordani.
Ausputzung (die): kitisztitás.
aus|quartieren (-te, hat ausquartiert): kiszállásolni.
aus|radieren (-te, hat ausradiert): kivakarni, kitörölni.
aus|rangieren (-te, h. ausrangiert): kiselejtezni, kimustrálni.
aus|rasen (--ste, hat ausgerast): kiduhöngeni magát.
aus|rasten (-ete, hat ausgerastet): kipihenni magát.
aus|rauchen (-te, hat ausgeraucht): kiszivni (pipát).
aus|raufen (-te, hat ausgerauft): kitépni, kiszaggatni.
aus|räuchern (-te, hat ausgeräuchert): 1) kifüstölni; 2) megfüstölni (húst).
aus|räumen (-te, h. ausgeräumt): 1) kitakaritani; 2) kiüriteni.
Ausräumung (die): 1) kitakaritás; 2) kiürités.
aus|rechnen (-ete, h. ausgerechnet): kiszámitani.
Ausrechnung (die): kiszámitás.
aus|recken (-te, hat ausgereckt): kinyujtani; — sich ~: nyujtózkodni.
Ausrede (die): mentség, kifogás.
aus|reden (-ete, hat ausgeredet): 1) beszédének végére jutni, elvégezni beszédét; 2) jmdm etw. ~: vkit vmiről lebeszélni, fejéből vmit kiverni; — sich ~: kifogásokat tenni, szabadkozni.
aus|reiben (rieb aus, hat ausgerieben): 1) kidörzsölni; 2) kisúrolni.
aus|reichen (-te, hat ausgereicht): elégnek *v.* elégségesnek lenni: es reicht nicht aus: nem futja ki, nem elég.
ausreichend: elegendő, -képen.
aus|reißen (riß aus): **I.** (hat ausgerissen): kitépni, kihúzni; mit der Wurzel ~: gyökerestül kitépni; — **II.** (ist ausgerissen): elfutni, megfutamodni, elszökni; — das **Ausreißen**: 1) kiszaggatás; (fogról) kihuzás; 2) elszökés.
Ausreißer (der), -s, *t.* ~: szökevény.
aus|reiten (ritt aus, ist ausgeritten): kilovagolni.
aus|renken (-te, hat ausgerenkt): kificamitani.
aus|reuten (-ete): l. ausroden.
aus|richten (-ete, hat ausgerichtet): 1) kiigazitani; 2) teljesiteni, elintézni; in Güte läßt sich da nichts ~: szép szóval itt semmire sem megyünk; eine B o t s c h a f t ~: üzenetet átadni; einen G r u ß ~: üdvözletet átadni; 3) megszólni vkit.
Ausrichtung (die): 1) kiigazitás; 2) elintézés, végrehajtás.
aus|ringen (rang aus, hat ausgerungen): 1) kifacsarni; 2) kiszenvedni; 3) kiküzdeni.
aus|rinnen (rann aus, ist ausgeronnen): kifolyni, kicsurogni.
Ausritt (der): sétalovaglás.
aus|roden (-ete, hat ausgerodet): kiirtani, irtani (erdőt).
aus|rollen (-te, hat ausgerollt): 1) kisodorni (tésztát); 2) kibontani, kigombolyitani; 3) der Donner hat ausgerollt: a mennydörgés megszűnt.
aus|rotten (-ete, hat ausgerottet): kiirtani, kipusztitani.

Ausrottung (die): kiirtás.
Ausrottungskrieg (der): irtóháború.
Ausruf (der): kikiáltás, felkiáltás; ~ der Freude: örömkiáltás.
aus|rufen (rief aus, hat ausgerufen): felkiáltani, kikiáltani.
Ausrufer (der, -s, t. ~: kikiáltó.
Ausrufung (die): kikiáltás.
Ausrufungszeichen (das): felkiáltójel.
aus|ruhen (-te, hat ausgeruht): kipihenni; laßt uns ~ von der Arbeit: pihenjünk a munka után; die Felder ~ lassen: a földeket parlagon hevertetni.
aus|runden (-ete, hat ausgerundet): kikerekíteni.
aus|rupfen (-te, hat ausgerupft): kiszaggatni, kitépdesni.
aus|rutschen (-te, ist ausgerutscht): kicsúszni.
aus|rücken (-te): I. (hat ausgerückt): kicsatolni; — II. (ist ausgerückt): kivonulni, kiindulni.
Ausrückung (die): 1) kicsatolás; 2) kivonulás.
aus|rüsten (-ete, hat ausgerüstet): fölfegyverezni, fölszerelni, fölkészíteni; — sich mit etw. ~: vmivel ellátni magát.
Ausrüstung (die), t. -en: készlet, fölszerelés, fegyverzet.
Aussaat (die): vetőmag, vetés.
Aussage (die), t. -n: 1) állítás, nyilatkozat; 2) tanuság, tanuskodás, vallomás; 3) *nyt.* állítmány.
aus|sagen (-te, hat ausgesagt): 1) kimondani, nyilvánítani; 2) vallani, tanuskodni.
Aussatz (der, -es: bélpoklosság.
aus|saufen (soff aus, hat ausgesoffen): kiinni. [kiszívni.
aus|saugen (-te, hat ausgesaugt):
aus|säen (-ete, hat ausgesäet): elvetni, vetni (magot).
aussätzig: bélpoklos, -an; — der, die **Aussätzige**, -n, t. -n: a bélpoklos.
aus|schachten (-ete, hat ausgeschachtet): kiaknázni.
aus|schalen (-te, hat ausgeschalt): kibélelni, kihüvelyezni.
aus|schalten (-ete, hat ausgeschaltet): kicsatolni, kikapcsolni.
Ausschank (der, -[e]s: sör, bormérés, kimérés.
aus|scharren (-te, hat ausgescharrt): kikaparni, kivájni.
aus|schauen (-te, hat ausgeschaut): 1) kitekinteni; 2) gut ~: jó színben lenni, l. aussehen; — das **Ausschauen**: kitekintés; külső.
aus|schälen (-te, hat ausgeschält): kihüvelyezni, meghámozni.
aus|scheiden (schied aus): I. (hat ausgeschieden): elkülöníteni, elválasztani, kiválasztani; aus dem Gebrauche ~: használaton kívül helyezni; — II. (ist ausgeschieden) kiválni vhonnan; aus dem Dienste ~: szolgálatból kilépni.
Ausscheidung (die), t. -en: 1) kiválás; 2) kiválasztás.
aus|schelten (schalt aus, hat ausgescholten): összeszidni, lehordani vkit.
aus|schenken (-te, hat ausgeschenkt): kimérni (italt); Wein ~: bort mérni.
aus|scheuern (-te, hat ausgescheuert): kisúrolni, kimosni.
aus|schicken (-te, hat ausgeschickt): kiküldeni.
aus|schieben (schob aus, hat ausgeschoben): kitolni.
aus|schießen (schoß aus): I. (hat ausgeschossen): 1) kilőni; 2) kiselejtezni, kiküszöbölni; — II. 3) (ist ausgeschossen): kicsírázni, kihajtani.
aus|schiffen (-te): I. (ist ausgeschifft): kihajózni; — II. (hat ausgeschifft) etw.: kiszállítani, partra szállítani vmit.
aus|schimpfen (-te, hat ausgeschimpft): megszidni, lehordani.
aus|schirren (-te, hat ausgeschirrt): leszerszámozni (lovat).
aus|schlafen (schlief aus, hat ausgeschlafen): kialudni; — sich ~: kialudni magát.
Ausschlag (der): 1) első ütés; 2) bőrkiütés; 3) sarj, hajtás (erdőben); 4) döntés; das gibt den ~: ez dönt; das gibt der Sache den ~: ez dönti el a dolgot, ezen fordul meg a dolog; diese Truppe gab den ~: ez a csapat döntött (a harcban).
aus|schlagen (schlug aus): I. (hat ausgeschlagen): 1) kiütni, betörni (ablakot); 2) kiverni, bevonni vmivel; 3) rúgni, kirúgni (ló); 4) visszautasítani (ajánlatot); — II. (ist ausgeschlagen): 1) kihajtani, rügyezni, fakadni; 2) etw. schlägt gut, übel stb. aus: vmi jól, rosszul üt ki; der Versuch ist unglücklich ausgeschlagen: a kisérlet balul ütött ki.
ausschlaggebend: döntő, határozó.
aus|schließen (schloß aus, hat ausgeschlossen): 1) kizárni, kirekeszteni; 2) kitiltani, kicsapni (iskolából); — sich ~: (von etw.): távolmaradni vhonnan.
ausschließlich: kizárólag, -os.
ausschließlicherweise: kizárólagosan.
Ausschließung (die): kirekesztés.
Ausschluß (der): kizárás, kirekesztés; mit ~ der Öffentlichkeit: a nyilvánosság kizárásával.
aus|schlüpfen (-te, ist ausgeschlüpft): kibujni, kisiklani, kisuhanni.
aus|schlürfen (-te, hat ausgeschlürft): kiszürcsölni, kihörpinteni.
aus|schmelzen (-te, hat ausgeschmelzt): kiolvasztani.
aus|schmücken (-te, hat ausgeschmückt): díszíteni, feldíszíteni, csinosítani, ékesgetni.
Ausschmückung (die): díszítés.
aus|schnauben, aus|schnaufen, sich (-te, hat sich ausgeschnaubt v. ausgeschnauft): kifújni magát, kipihenni; die Pferde ~ lassen: a lovakat kifújatni *(kat.)*.
aus|schneiden (schnitt aus, hat ausgeschnitten): 1) kivágni, kimetszeni; 2) kifaragni; 3) lenyesni, kigalyazni.
Ausschnitt (der): kivágás, kimetszés, szelvény.
aus|schnitzen (-te, h. ausgeschnitzt): kifaragni, kifaragcsálni.
aus|schnüffeln (-te, hat ausgeschnüffelt): kiszimatolni.
aus|schnüren (-te, hat ausgeschnürt): kifűzni.
aus|schöpfen (-te, hat ausgeschöpft): kimérni, kimeríteni.
aus|schrauben (-te, hat ausgeschraubt): kicsavarni.
aus|schreiben (schrieb aus, hat ausgeschrieben): 1) kiírni; 2) kihirdetni (pályázatot); eine Stelle ~: vmely állásra pályázatot hirdetni; 3) tele írni (füzetet); 4) *ker.* eine Tratte ~: váltót intézvényezni; — sich ~: kimerülni (szellemileg); — das **Ausschreiben**: l. Ausschreibung.
Ausschreibung (die): 1) kiírás; 2) kihirdetés (pályázaté).
aus|schreien (schrie aus, hat ausgeschrien): kikiáltani, kihíresztelni; — sich ~: abbahagyni a kiabálást.
aus|schreiten (schritt aus): I. (hat ausgeschritten) lépéssel megmérni; — II. (ist ausgeschritten): kilépni, nagy léptekkel menni.
Ausschreitung (die), t. -en: kihágás; ~ gegen ein Statut: vmely szabályrendelet elleni kihágás.
aus|schroten (-ete, hat ausgeschrotet): kimérni (húst).
Ausschuß (der, --schusses, t. --schüsse: 1) bizottság, választmány; 2) selejt, vminek selejtese, alja.
Ausschußbericht (der): választmányi jelentés. [anyag.
Ausschußmaterial (das): selejt-
Ausschußmitglied (das): választmányi v. bizottsági tag.

Ausschußpreis (der): választmányi díj (versenyeken).
Ausschußsitzung (die): választmányi v. bizottsági ülés.
Ausschußware (die): selejt-áru.
aus schütteln (-te, hat ausgeschüttelt): kirázni.
aus schütten (-ete, hat ausgeschüttet): 1) kiönteni; 2) seinen Z o r n ~: haragját kitölteni (vkin); sein H e r z ~: szivét kitárni (vki előtt); 3) fladzani.
Ausschüttung (die): 1) kiöntés; 2) kitárás (szive).
aus schwatzen (-te, hat ausgeschwatzt): kifecsegni.
aus schweifen (-te, hat v. ist ausgeschweift): 1) eltérni, elcsatangolni; 2) kicsapongani.
ausschweifend: kicsapongó.
Ausschweifung (die), *t.* -en: kicsapongás.
aus schwitzen (-te, hat ausgeschwitzt): kiizzadni.
aus segeln (-te, ist ausgesegelt): kivitorlázni.
aus sehen (sah aus, h. ausgesehen): 1) kiszemelni (vmit), kinézni (vhonnan); 2) (jó, rossz) szinben lenni; so sieht die Sache aus: így fest a dolog; es sieht mit der Sache (v. um die Sache) s c h l e c h t aus: rosszul (csehül) áll a dolog; es sieht s c h l i m m mit meinem Freunde aus: barátom nagy bajban v. rossz bőrben van; wie es um seine Ehrlichkeit aussieht, das wird sich bald zeigen: hogyan áll becsületesség dolgában, az mindjárt ki fog tünni; — **das Aussehen**, -s: kinézés, külső, szin; ein verändertes A. a n n e h m e n: képéből kikelni.
aus sein, pl. es ist aus stb. l. aus.
aus senden (sandte v. sendete aus, hat ausgesandt v. -gesendet): kiküldeni, meneszteni.
aus setzen (-te, hat ausgesetzt): 1) elültetni; 2) kitenni; der Abnützung, dem Sonnenschein stb. ausgesetzt: az elkopásnak, a napnak stb. kitett (pl. hely) v. kitéve; jmden dem G e r e d e der Leute ~: vkit hirbe keverni; 3) kiszállítani (partra); 4) einen P r e i s ~: díjat kitüzni; 5) kifogásolni; er hat an allem etwas auszusetzen: a kákán is csomót keres; 6) elhalasztani, félbeszakítani, szünetet tartani; ich muss die R e i s e ins Bad ~: a fürdőre utazást el kell halasztanom; — **sich** der G e f a h r ~: veszélynek tenni ki magát; — **das Aussetzen**: 1) elültetés; 2) kitevés, kitétel; 3) kiszállítás; 4) kitüzés; 5) szünetelés, félbeszakítás.
aussetzend: szünetelő, meg-megszakadó; ~es Fieber: váltó-láz.
Aussicht (die), *t.* -en: kilátás; die ~ b e n e h m e n: a kilátást gátolni v. akadályozni; etw. in ~ s t e l l e n: kilátásba helyezni vmit; es s t e h t in ~: remélhető.
aussichtslos: reménytelen, -ül.
Aussichtspunkt (der): kilátó v. messzelátó pont.
aussichtsreich: reményteljes.
aus sickern (-te, ist ausgesickert): kiszivárogni.
aus singen (sang aus, hat ausgesungen): végigénekelni; — **sich** ~: tönkreénekelni magát.
aus sinnen (sann aus, hat ausgesonnen): kieszelni.
aus sondern (-te, hat ausgesondert): elkülöníteni, kiválogatni.
Aussonderung (die): 1) kiválasztás, kiválás; 2) kiürítés (állati).
aus söhnen (-te, hat ausgesöhnt): kibékíteni, kiengesztelni vkit; — **sich** ~: kibékülni, kiengesztelődni vkivel.
Aussöhnung (die): kibékülés.
aus spannen (-te, hat ausgespannt): 1) kifeszíteni; 2) kifogni (lovakat).
aus spähen (-te, hat ausgespäht): 1) kifürkészni vmit; 2) nach etw. ~: vmit fürkészve keresni.
Ausspähung (die): kikémlelés.
aus speien (spie aus, hat ausgespien): kihányni, kiokádni.
Ausspeisung (die): élelmezés.
aus sperren (-te, hat ausgesperrt): 1) kizárni; 2) megoldani (féket).
aus spielen (-te, hat ausgespielt): 1) kijátszani, kisorsolni; 2) kiadni v. hini (kártyát); 3) végigjátszani (szerepet).
aus spinnen (spann aus, hat ausgesponnen): kieszelni, kifőzni (cselszövényt).
aus spionieren (-te, hat ausspioniert): kikémlelni.
aus spotten (-ete, hat ausgespottet): kigúnyolni, kicsúfolni.
Aussprache (die): kiejtés.
aus sprechen (sprach aus, hat ausgesprochen): 1) kiejteni (hangot); 2) ein U r t h e i l ~: itéletet mondani; l a s s e n Sie mich ~: engedjen végigbeszélnem; — **sich** ~: 1) nyilatkozni; 2) beszédéből kifogyni; — **das Aussprechen**, -s: 1) kiejtés; 2) kimondás.
aus spreizen (-te, hat ausgespreizt): megtámasztani, kifeszíteni.
aus sprengen (-te, hat ausgesprengt): 1) kiugratni; 2) híresztelni; man hat das Gerücht ausgesprengt: azt híresztelik.
aus springen (sprang aus, ist ausgesprungen): kiállni, kiugrani.
ausspringend: kiálló, kiugró.
aus spritzen (-te, hat ausgespritzt): kifecskendezni.
Ausspruch (der): 1) kijelentés, mondás, nyilatkozat; einen ~ t h u n: nyilatkozni; 2) itélet.
aus spucken (-te, hat ausgespuckt): kiköpni.
aus spülen (-te, hat ausgespült): kiöblíteni, kimosni.
aus spüren (-te, hat ausgespürt): 1) kiszimatolni (vadat); 2) kifürkészni (titkot).
aus staffieren (-te, hat ausstaffiert): 1) fölszerelni; 2) kelengyével ellátni, kiházasítani.
Ausstaffierung (die): 1) fölszerelés; 2) kelengye.
Ausstand (der), -[e]s, *t.* -stände: 1) kinlevőség, hátralék; 2) munkából kilépés, szüntetés.
aus statten (-ete, hat ausgestattet): 1) fölszerelni; 2) ellátni; mit S t r a f r e c h t ~: fenyítőhatalommal felruházni.
Ausstattung (die), *t.* -en: ellátás, fölszerelés, kiállítás.
Ausstattungsstück (das): kiállításos v. látványos darab (szinmű).
ausständig: hátralékos, be nem hajtott, kinlevő.
aus stäuben (-te, hat ausgestäubt): kiporolni.
aus stechen (stach aus, hat ausgestochen): 1) kiszúrni; jmdm die A u g e n ~: vkinek szemét kiszúrni; 2) jmdn ~: vkit kiszorítani, a' nyeregből kiütni.
aus stecken (-te, hat ausgesteckt): 1) kipéczézni, kicövekelni; 2) kitüzni (zászlót).
aus stehen (stand aus): **I.** (ist ausgestanden): 1) kiállni (szolgálatból); 2) kint lenni (pénzeknek); alle Gelder, die er ~ hatte: ami csak kinlevő pénze volt másoknál; — **II.** (hat ausgestanden): elviselni; ich kann ihn nicht ~: nem szenvedhetem, ki nem állhatom.
ausstehend: kinlevő (pénzek).
aus steigen (stieg aus, ist ausgestiegen): kiszállni; — **das Aussteigen**, -s: kiszállás.
Aussteigplatz (der): kiszálló hely.
Aussteigseite (die): kiszálló oldal.
aus stellen (-te, hat ausgestellt): 1) kiállítani (őrszemet; jegyet, váltót); 2) kitenni vmit vhová; 3) ~ etw. an einer Sache: vmit kifogásolni, gáncsolni, ócsárolni vmely dolgon.
Aussteller (der), -s, *t.* ~: kiállító, kibocsátó.

Ausstellung (die), *t.* -en: 1) kiállítás; 2) gáncs, kifogás; ~en machen: gáncsoskodni.
Ausstellungsdatum (das): kiállítás kelte.
Ausstellungsgebäude (das): kiállítási épület.
Ausstellungstag (der): kiállítás napja.
Aussterbeetat (der), auf den ~ kommen *v.* gesetzt werden: holtrovásra *v.* dögrovásra kerülni; auf dem ~ sein: kihalófélben lenni.
aus|sterben (starb aus, ist ausgestorben): kihalni, kiveszni; — das **Aussterben**: kihalás, kihalta; im A. sein: kihalófélben lenni.
Aussteuer (die), *t.* -n: hozomány, kelengye.
aus|steuern (-te, hat ausgesteuert): kiházasitani.
Ausstich (der): vminek legjava.
aus|stopfen (-te, hat ausgestopft): kitömni, kipárnázni.
Ausstopfung (die): kitömés.
Ausstoß (der): szúrás, kirohanás.
aus|stoßen (stieß aus, hat ausgestoßen): 1) kitaszitani, kilökni; 2) ein Geheul ~: felorditani, nagyot orditani; einen Schrei ~: kiáltásra fakadni; Verwünschungen ~: szitkot *v.* átkot szórni.
aus|stöbern (-te, hat ausgestöbert): felkutatni, kikotorászni.
aus|strahlen (-te, hat ausgestrahlt): kisugárzani.
aus|strecken (-te, hat ausgestreckt): kinyujtani; die Zunge ~: nyelvét kiölteni.
aus|streichen (strich aus, hat ausgestrichen): kihúzni, kitörölni; — das **Ausstreichen**: kihúzás.
aus|streuen (-te, hat ausgestreut): 1) elhinteni; den Samen der Zwietracht unter ihnen ~: a visszavonás konkolyát hinteni közéjük; 2) terjeszteni (hirt).
aus|strömen (-te, ist ausgeströmt): kiömleni, kifolyni, kiáramlani.
Ausströmung (die): kiömlés.
aus|studieren (-te, hat ausstudiert): kitanulni.
aus|suchen (-te, hat ausgesucht): 1) kikeresni; 2) kiválogatni.
aus|tanzen (-te, hat ausgetanzt): végigtáncolni (táncot).
aus|tapezieren (-te, hat austapeziert): kárpittal *v.* szőnyeggel bevonni, kikárpitozni.
Austausch (der): csere, kicserélés; ~ der Gedanken: eszmecsere.
aus|tauschen (-te, h. ausgetauscht): kicserélni; Gedanken ~: eszmecserébe bocsátkozni, eszmecserét folytatni vkivel.
aus|täfeln (-te, hat ausgetäfelt): kipadolni, koczkával kirakni.
Auster (die), *t.* -n: osztriga.
Austernbank (die): osztrigapont.
Austernschale (die): osztrigahéj.
aus|theilen (-te, hat ausgetheilt): kiosztani; Befehle ~: parancsot osztogatni; Körbe ~: kosarakat osztogatni.
Austheilung (die), *t.* -en: kiosztás, szétosztás, osztogatás.
aus|tiefen (-te, hat ausgetieft): kivájni, kimélyiteni.
Austiefung (die): kimélyités.
aus|tilgen (-te, hat ausgetilgt): kiirtani.
aus|toben (-te, hat ausgetobt): eltombolni (vihar); — sich ~: kidühöngeni magát.
Austrag (der), -[e]s: elintézés; eine Sache zum ~ bringen: dűlőre vinni a dolgot; einen Streit zum ~ bringen: viszályt elintézni, eligazitani.
aus|tragen (trug aus, hat ausgetragen): 1) kihordani, kivinni; 2) kihiresztelni, kipletykázni; 3) elintézni; eine Angelegenheit gerichtlich ~: ügyet birólag elintézni *v.* eldönteni.
Austragung (die): 1) kihordás; 2) kihiresztelés; 3) elintézés.
Australien (das), -s: Ausztrália.
Australier (der), -s, *t.* ~: ausztráliai; — die **Australierin**, *t.* -nen: ausztráliai (nő).
australisch: ausztráliai.
Austräger (der), -s: kihordó.
aus|treiben (trieb aus, hat ausgetrieben): kiűzni, kihajtani.
Austreibung (die): kiűzés.
aus|treten (trat aus): I. (hat ausgetreten) kitaposni; II. (ist ausgetreten): 1) kilépni vhonnan; 2) kiáradni.
aus|trinken (trank aus, hat ausgetrunken): kiinni, kiüriteni.
Austritt (der): 1) kilépés; 2) kiáradás.
Austrittszeugnis (das): kilépti bizonyitvány.
aus|trocknen (-ete): I. (hat ausgetrocknet) kiszáritani; — II. (ist ausgetrocknet): kiszáradni.
Austrocknung (die), *t.* -en: 1) kiszáritás; 2) kiszáradás.
aus|trommeln (-te, hat ausgetrommelt): kidobolni, dobra ütni.
aus- und eingehen: ki- s bejárni.
Aus- und Eintrittsvormerkung der Arbeiter: előjegyzés a munkások ki- és belépéséről.
aus|üben (-te, hat ausgeübt): gyakorolni; Rache ~: boszút állni; eine Wirkung ~: hatást tenni.
ausübend: gyakorló (orvos).
Ausübung (die): gyakorlás.
Ausverkauf (der), -s: végeladás.
aus|verkaufen (-te, hat ausverkauft): végeladást tartani, mindent eladni; das Haus ist ausverkauft: a szinház zsufolásig megtelt.
aus|wachsen (wuchs aus): I. (hat ausgewachsen): kinőni (ruhát); — II. (ist ausgewachsen): 1) kifejlődni, felnőni; 2) ferdén nőni.
Auswahl (die), *t.* -en: választék; eine große ~ von allerlei Stoffen: mindennemű szöveteknek nagy választéka; eine ~ treffen: választani.
aus|walken (-te, hat ausgewalkt): kallózni.
aus|walzen (-te, hat ausgewalzt): kihengerelni.
Auswanderer (der), -s, *t.* ~: kivándorló.
aus|wandern (-te, ist ausgewandert): kivándorolni, kibujdosni.
Auswanderung (die), *t.* -en: kivándorlás, kiköltözés.
Auswanderungsfieber (das): kivándorlás láza.
Auswanderungsgesetz (das): kivándorlási törvény.
aus|waschen (wusch aus, hat ausgewaschen): kimosni; ein Loch im Felsengrund ~: lyukat vájni a sziklában.
Auswaschung (die): kimosás.
aus|wählen (-te, hat ausgewählt): kiválasztani, kiszemelni; — das **Auswählen**: kiválasztás.
auswärtig: külső, külföldi; das ~e Amt: külügyi hivatal; die ~en Angelegenheiten: külügyek; die ~e Lage des Landes: az ország külső helyzete; ~es Mitglied: kültag.
auswärts: 1) kifelé; 2) kint; 3) a külföldön.
aus|wechseln (-te, hat ausgewechselt): kicserélni.
Auswechselung, Auswechslung (die), *t.* -en: kicserélés.
Ausweg (der), -[e]s, *t.* -e: kivezető-út, kibúvó, rés; er findet keinen ~: nem talál rést *v.* kibúvót, nem szabadulhat.
aus|weichen (wich aus, ist ausgewichen) jmdem: kitérni vki elől, kikerülni vkit.
ausweichend: kitérő, -leg.
Ausweichstelle (die): kitérő.
aus|weiden (-ete, hat ausgeweidet): kizsigerelni, beleit kiszedni.
aus|weinen, sich (-te, hat sich ausgeweint): kisirni magát.
Ausweis (der), -weises: 1) kimutatás; ~ über auszuführende Arbeiten: a végrehajtandó (v. teljesitendő) munkák kimuta-

tása; 2) igazolvány; 3) nach ~ der Rechnung: mint a számla mutatja.
aus|weisen (wies aus, hat ausgewiesen): 1) kimutatni; 2) kiutasítani; — sich ~: igazolni magát.
ausweislich = nach Ausweis, l. e. 3).
Ausweisung (die), t. -en: 1) kimutatás; 2) kintasítás, kitiltás.
aus|weißen (-te, hat ausgeweißt): kimeszelni.
aus|weiten (-ete, hat ausgeweitet): kibóvíteni, tágítani.
auswendig: külső, kunn, kint; ~ lernen: könyv nélkül tanulni; ~ wissen: betéve tudni.
aus|werfen (warf aus, hat ausgeworfen): 1) kivetni, kihányni; den Anker ~: a horgonyt kivetni; den Schleim ~: kiköpni a nyálkát; eine Summe für specielle Arbeiten ~: külön munkákért bizonyos összeget kivetni v. kiszabni; 2) eine Steuer ~: adót kiróni; — das **Auswerfen**: kivetés.
aus|wetzen (-te, hat ausgewetzt): kikoszorülni; die Scharte ~: kikoszorülni a csorbát.
aus|winden (wand aus, hat ausgewunden): kifacsarni, kicsavarni.
aus|wintern (-te, hat ausgewintert): kitelelni.
aus|wirken (-te, hat ausgewirkt): kieszközölni; das Brot ~: kenyeret szakasztani.
aus|wischen (-te, hat ausgewischt): kitörölni; sich die Augen ~: szemét kitörölni.
aus|wittern (-te, hat ausgewittert): kiszimatolni, felhajtani.
Auswuchs (der): kinövés, ferdeség.
Auswurf (der): 1) kihányás; 2) köpet; 3) söpredék, vminek sepreje v. alja.
aus|würfeln (-te, hat ausgewürfelt): kockán kijátszani.
aus|zahlen (-te, hat ausgezahlt): kifizetni; es zahlt sich nicht aus: nem érdemes, nem éri meg a fáradságot.
Auszahlung (die), t. -en: kifizetés.
aus|zanken (-te, hat ausgezankt): kiszidni, lehordani.
aus|zählen (-te, hat ausgezählt): kiolvasni.
aus|zehren (-te, hat ausgezehrt): elsorvasztani.
Auszehrung (die): sorvadás.
aus|zeichnen (-ete, hat ausgezeichnet): kitüntetni; — sich ~: magát kitüntetni. [tüntetés.
Auszeichnung (die), t. -en: ki-
aus|ziehen (zog aus): I. (hat ausgezogen): 1) kihúzni (fogat); 2) levetni (ruhát); 3) kivonni, kivonatolni (könyvet); II. (ist ausgezogen) 1) kiköltözködni; 2) kivonulni; mit klingendem Spiel und fliegenden Fahnen ~: zeneszóval és zászlóval kivonulni.
Ausziehtisch (der): kihúzó asztal.
aus|zirkeln (-te, hat ausgezirkelt): kicirkalmazni, kimérni.
aus|zischen (-te, hat ausgezischt): kipisszegni.
Auszug (der): 1) kivonat; 2) kiköltözködés, kitakarodás, kivándorlás; 3) kivonulás.
auszugsweise: kivonatos, -an.
aus|zupfen (-te, hat ausgezupft): kitépni, kiszaggatni.
☞ **außen**: kívül, kint; nach ~: kifelé; von ~: kívülről.
Außenansicht (die): külső nézet.
Außenfläche (die): külső felület.
Außenlinie (die): külső vonal.
Außenrand (der): külső szél.
Außenseite (die): vminek külseje.
Außenstand (der), -es, t. ..stände: kinlevőség.
Außenwelt (die): külvilág.
Außenwerk (das): külerődmű.
Außenwinkel (der): külszög.
☞ **außer**: 1) *(praep. dat.*, ritk. *gen.* és *acc.)*: vmin kívül, pl. es ist ein Gott und ist kein anderer außer ihm: van Isten és nincs kívüle más; ~ sich: magán kívül; ich bin vor Wuth ~ mir: a haragtól oda vagyok; 2) *(kötőszó)* außer daß, wenn...: kivéve hogy, kivéve ha.
außeracht lassen: l. Acht III.
Außerachtlassen (das): figyelmen kívül hagyás.
außeramtlich: nem hivatalos, -an.
Außerbetriebsetzung (die): üzemen kívül helyezés.
außerdem: azonkívül.
Außerdienststellung (die): szolgálaton v. használaton kívül helyezés.
außerehelich: házasságon kívüli.
außergerichtlich: bíróságonkívüli.
außergesetzlich: törvényen kívüli.
außergewöhnlich: szokatlan, rendkívüli, szokatlanul, rendkívül.
außerhalb *(praep. gen.)*: vmin kívül, pl. ~ des Dorfes: a falun kívül.
außernatürlich: természetfeletti.
außerordentlich: rendkívül, -i.
Außerordentlichkeit (die), t. -en: rendkívüliség.
außerstreitig: perenkívüli.
außertourlich: soronkívül.
Authenticität (die): hitelesség.
authentisch: hiteles, -en.
Autobiographie (die): önéletrajz.
Autochthone (der), -n, t. -n: benszülött, őslakó.
Autodidakt (der), -en, t. -en: autodidakta.
autodidaktisch: autodidaktikus, -an. [másoló gép.
I. Autograph (der), -en, t. -en:
II. Autograph (das), -en, t. -en: sajátkezű írás.
Autokratie (die): egyeduralom.
Automat (der), -en, t. -en: önműködő gép, automata.
automatisch: önműködő, -en.
Autonomie (die): önkormányzat.
autonomisch: önkormányzati.
Autor (der), -s v. -en, t. -en: szerző.
Autorisation (die): feljogosítás.
autorisieren (-te, hat autorisiert): jogosítani.
Autorität (die), t. -en: tekintély.
Autorschaft (die): szerzőség.
auweh! oh jaj! ne neked!
Auwinkel (der): a Zugliget (Budapesten).
Avance [avánsz] (die): előny.
Avancement [avánszmán] (das), -s, t. -s: előléptetés.
avancieren (-te, ist avanciert): 1) előrenyomulni; 2) előlépni; er ist zum Hauptmann avanciert: századossá lépett elő.
Avantgarde (die): elővéd *(kat.)*.
Avaren (die = t.): az avarok.
Avers (der), Averses, t. Averse: előlap (éremé).
Avertissement [avertiszmán] (das), -s, t. -s: figyelmeztető.
Avis (der), Avises, t. Avise: értesítés.
avisieren (-te, hat avisiert): jelezni vmit, értesíteni vkit.
Aviso (der), -[s], t. -s: 1) értesítés, jelzés; 2) értesítő levél, értesítvény.
Avisoschiff (das): híradó hajó.
[**Axe** (die): l. Achse.
axial: tengelyirányú.
Axiom (das), -s, t. -e: alapelv.
Axt (die), t. Äxte: fejsze, bárd.
Azur (der), -s: azúrkó.
azurblau, azur[e]n: azurkék, -en.

Ä

Äbtissin (die), t. -nen: fejedelemasszony, apátnő.
[**ächt**: l. echt.
ächten (-ete, hat geächtet): számuzni, számkivetni.
Ächtung (die), t. -en: számüzés, számkivetés.
ächzen (-te, *j.* du ächzest *v.* ächzt, *m.* er hat geächzt): nyögni, nyöszörögni; — das **Ächzen**, -s: nyögés, nyöszörgés.
ädern (-te): l. adern.
äffen (-te, hat geäfft): 1) majmolni; 2) vkiből csúfot űzni.
Äfferei (die), t. -en: 1) majmolás, utánzás; 2) rászedés.

Äffin (die), *t.* -nen: nőstény majom.
Ägide (die): védpajzs, védnökség.
Ägidius *(férfinév)*: Egyed.
Ägypten (das), -s: Egyiptom.
Ägypter (der), -s, *t.* ~: egyiptomi; — die **Ägypterin**, *t.* -nen: egyiptomi nő.
ägyptisch: egyiptomi.
ähneln (-te, hat geähnelt) jmdm: kissé hasonlítani vkihez.
ähnlich: hasonló, -an; jmdm ~ sein: hasonlítani vkihez; der eine ist dem andern ~: az egyik a másikhoz hasonló; er sieht seinem Bruder sprechend ~: szakasztott a bátyja; das sieht ihm ~: ez ő rá vall; ich habe nie etwas Ähnliches gesehen: ilyesmit még nem láttam.
Ähnlichkeit (die), *t.* -en: hasonlóság, hasonlatosság; die italienische Sprache hat viel ~ mit der lateinischen: az olasz nyelv sokban hasonlít a latinhoz.
Ähre (die), *t.* -n: kalász; die ~n schießen: fejét hányni (gabonáról).
Ährenfeld (das): vetés.
Ährenkranz (der): kalászkoszorú.
Ährenlese (die): kalászszedés.
[**Ältern**: l. Eltern.
[**Älster** (die): l. Elster.
ältlich: öreges, vénecske.
Ämmerling (der), -[e]s, *t.* -e: királyka (Regulus).
Ämterhandel (der): üzérkedés a hivatalokkal.
Ämtersucht (die): hivatalvadászat.
ämtlich: l. amtlich.
änderbar: megváltoztatható.
ändern (-te, hat geändert): megváltoztatni, meghamisítani; daran läßt sich nichts ~: ezen nem lehet változtatni; das ändert die Sache: ez már más; — sich ~: változni, módosulni.
Änderung (die), *t.* -en: változás, változtatás; eine ~ erleiden: változást szenvedni.
Änderungsvorschlag (der): módosítvány.
Äneide, Äneis (die): az »Aeneis«.
ängsten, ängstigen (-ete, -te, hat geängstet *v.* geängstigt): aggasztani, rémíteni; — sich ~: aggódni, gyötrődni.
ängstlich: félénk, -en, aggályos, -an; ~ sein: aggódni, aggságoskodni.
Ängstlichkeit (die), *t.* -en: 1) félelem, aggódás; 2) félénkség, aggályosság.
Äolsharfe (die): aeolhárfa.
Äonen (die = *t.*): öröklét.
Äquator (der), -s: egyenlítő.
äquatorial: egyenlítői.
Äquilibrist (der), -en, *t.* -en: kötéltáncos, egyensúlyozó-művész.
Äquinoctium (das), -[s], *t.* -tien: napéjegyenlőség.
äquivalent: egyenértékű; — das **Äquivalent**, -[e]s, *t.* -e: egyenérték, egyértékes.
Ära (die), *t.* Ären: időszámítás.
Ärar (das), -s: államkincstár.
ärarisch: kincstári.
***ärger**: l. arg.
Ärger (der), -s: bosszúság; seinen ~ an jmdm auslassen: vkin a haragját *v.* bosszúságát kitölteni; jmdm ~ verursachen: vkit boszantani; zu meinem großen ~: nagy bosszúságomra.
ärgerlich: 1) boszantó; 2) bosszús, -an; ~ werden: megboszankodni.
ärgern (-te, hat geärgert): boszantani; jmdn zu Tode ~: vkit halálra boszantani; — sich ~: boszankodni.
Ärgernis (das), -nisses, *t.* -nisse: bosszúság, harag; ein öffentliches ~ geben: közbotrányt okozni.
Ärmel, Ermel (der), -s, *t.* ~: ruhaujj.
***ärmer**: l. arm.
ärmlich: szegényes, szűkös, -en, nyomorúságos, -an.
Ärmlichkeit (die): nyomorúság, vminek szegényes volta.
[**Ärnte** (die): l. Ernte.
ärztlich: orvosi, -lag; ~e Behandlung: orvosi kezelés.
Äsche (die): *hal.* pér (Thymallus).
äschern (-te, hat geäschert): 1) elhamvasztani; 2) lúgozni, szapulni, csávázni.
äsopisch: aesopi (mese).
Ästhetik (die): széptan.
Ästhetiker (der), -s, *t.* ~: esztétikus, szépműtudós.
ästhetisch: széptani, eszthétikai, -lag.
ästig: ágas-bogas, l. astig.
Äther (der), -s: éther.
ätherisch: étheri; ~e Öle: étherolajok.
Ätzbeize (die): etető- *v.* marópác.
Ätzdruck (der): marónyomás, rézmaratás.
ätzen (-te, hat geätzt): étetni, maratni; — das **Ätzen**, -s: maratás.
ätzend: maró, égető.
Ätzkalk (der): égetett mész.
Ätzkunst (die): rézmaratás.
Ätzlauge (die): marólúg.
Ätzmittel (das): marószer.
Ätzstein (der): marókáli.
Ätzwasser (das): edző- *v.* maróvíz.
Ätzzeichnung (die): rézkarc.
Äugelchen (das), -s, *t.* ~: szemecske.
äugeln (-te, hat geäugelt): 1) szemzeni, beoltani; 2) kacsintani, pislantani.
äußere: külső; die ~n (*v.* auswärtigen) Angelegenheiten: a külügyek; — das **Äußere**, -n, *t.* -n: 1) külső, külalak, külszín; dem Äußeren nach: a külső után (ítélve); vom Äußeren aufs Innere schließen: a külsőből a belsőre következtetni; 2) külügy; der Minister des Äußer[e]n: külügyminiszter.
äußerlich: külső, -leg, -leges; — das **Äußerliche**, -n: a külső, l. Äußere.
Äußerlichkeit (die), *t.* -en: külsőség.
äußern (-te, hat geäußert): kijelenteni, kinyilatkoztatni, nyilvánítani; seine Meinung ~: véleményét megmondani; — sich ~: 1) nyilvánulni; 2) sich über etw. (= *acc.*) ~: vmiről nyilatkozni; er äußerte sich dahin: úgy nyilatkozott...
äußerst: 1) legszélső, legvégső; 2) legnagyobb; im ~en Elende: a legnagyobb nyomorban; der ~e Preis: az utolsó ár; von ~er Wichtigkeit: kiváló fontosságú, kiválóképen fontos; 3) szerfölött, fölötte; 4) bis zum äußersten: a végsőig; aufs äußerste: a legnagyobb mértékben; er ist auf das Äußerste gefaßt: a legvégsőre is el van készülve; etw. aufs Äußerste bringen *v.* treiben: a végletekig vinni vmit.
Äußerung (die), *t.* -en: nyilvánulás, nyilatkozat; ~ der Freude: az öröm nyilvánulása *v.* nyilvánítása; ~en der Freundschaft: a barátság bizonyítékai; eine ~ thun: nyilatkozatot tenni, nyilatkozni.

B

Rövidítések:

Bdw. = Bindewort: kötőszó.
Bed. = Bedeutung: jelentés.
Bem. = Bemerkung: megjegyzés.
bes. = besonders: különösen.
B. N. = Banknoten. bankjegyek.
br. = breit: széles.
Btto = brutto: nyers *v.* teljes súly.

*

[**Baar**: l. bar.
babbeln (-te, hat gebabbelt): gagyogni, dadogni.
Babette *(nőnév)*: Bábi.
Babusche (die), *t.* -n: papucs.

Baccalaureat (das), -s: baccalanreatus (főiskolai rang).
Bacchanal (das), -s, t. -ien: tivornya, dőzsölés.
Bacchant (der), -en, t. -en: Bacchus papja, baccháns; — die **Bacchantin**, t. -nen: bacchánsnő.
Bach (der), -[e]s, t. Bäche: patak.
Bache (die), t. -n: vademse.
Bacher (der), -s, t. ~: süldő vadkan.
Bachstelze (die): barázdabillegető.
Bachweide (die): rekettyefűz.
Backbord (das): baloldal (hajón).
Backe (die), t. -n, **Backen** (der), -s, t. ~: 1) arc, pofa; mit beiden Backen kauen: két pofára enni, pofázni; 2) betét, vezeték.
backen: I. (j. ich backe, du bäckst, er bäckt; tm. ich backte v. buk; m. er hat gebackt v. gebacken; fsz. back[e]): sütni; II. (j. backt; tm. backte v. buk; m. hat gebacken) sülni; das Brot backt schon: a kenyér már sül.
Backenbart (der): barkó, pofaszakál.
Backengrübchen (das): szerelemgödröcske.
Backenstreich (der): arculütés; jmdm einen ~ geben: arcul ütni vkit.
Backenzahn (der): zápfog.
Backfisch (der): 1) rántott hal; 2) serdülő leány, csitri leány, süldő-angyal.
Backkorb (der): szakajtó.
Backofen (der): sütőkemence.
Backstein (der): tégla.
Backtrog (der): dagasztó teknő.
Backwerk (das): sütemény.
Bad (das), -es, t. Bäder: fürdő; er muss das ~ austragen: ő iszsza meg a levét; das ~ mit dem Kinde ausschütten: a fürdővizet gyermekestül kiönteni; ein ~ nehmen: megfürödni.
Badeanstalt (die): fürdő-intézet.
Badearzt (der): fürdőorvos.
Badecur (die): fürdőzés.
Badeeinrichtung (die): fürdőberendezés.
Badegast (der): fürdővendég.
baden (-ete, hat gebadet): 1) fürdeni; 2) füröszteni; — sich in Thränen ~: könnyekben úszni; — das **Baden**, -s: fürdés.
Baden (das), -s: Báden.
Badeort (der): fürdőhely.
Badeplatz (der): fürdő, fürdésre kijelölt hely.
Bader (der), -s, t. ~: 1) fürdős; 2) borbély.
Badereise (die): fürdőre utazás.
Badesaison (die): fürdőidény, fürdő-időszak, fürdőévad.
Badeschwamm (der): mosdószivacs.
Badewanne (die): fürdőkád.
Badezeit (die): fürdés ideje.
Bagage [bagázs] (die), t. -n: 1) podgyász, cók-mók; 2) perepútty, csőcselék.
Bagagepferd (das): málhásló.
Bagatelle (die), t. -n: potomság.
Bagatellprocess (der): *jogt.* kispolgári per, bagatell-per, apró peres ügy.
Bagatellverfahren (das): kispolgári eljárás.
baggern (-te, hat gebaggert): kotorni, kikotorni.
Bahn (die), t. -en: 1) pálya, út, ösvény; ~ brechen: utat törni; in eine neue ~ lenken: uj útra v. irányba terelni; ~ öffnen: utat nyitni; 2) vasút.
Bahnabzweigung (die): pályaelágazás.
Bahnarbeiter (der): pályamunkás.
Bahnaufseher (der): pályafelvigyázó.
Bahnbetrieb (der): pályaüzem.
bahnbrechend: úttörő.
Bahnbrecher (der), -s, t. ~: úttörő.
Bahndirection (die): vasuti igazgatóság.
bahnen (-te, hat gebahnt): pl. den Weg ~: utat nyitni, törni v. egyengetni.
Bahnerhaltung (die): pályafentartás.
Bahngebäude (das): pályaépület.
Bahngeleise (das): vasuti vágány.
Bahnhof (der): pályaudvar, pályaház, indóház.
Bahnhofinspector (der): állomási felügyelő.
bahnhoflagernd: állomáson maradó.
Bahningenieur (der): vasuti mérnök.
Bahnkörper (der): pályatest.
Bahnkreuzung (die): pályakeresztezés.
Bahnlinie (die): vasútvonal.
bahnlos: úttalan, járatlan.
Bahnnetz (das): vasúthálózat.
Bahnräumer (der): sinkotró.
Bahnsteig (der): perron.
Bahnstelle (die): pályarész.
Bahnstrecke (die): vonalrész.
Bahnverbindung (die): vasuti összeköttetés.
Bahnverwaltung (die): vasuti igazgatóság.
Bahnwächter, Bahnwärter (der): pályaőr.
Bahnwechsel (der): pályaváltó.
Bahnzug (der): vasuti vonat.
Bahre (die), t. -n: ravatal.
Bahrgericht (das): tetemrehivás.
Bahrtuch (das): szemfedő.
Bai (die), t. -en: öböl.
Baier, bairisch: l. Bayer, bayrisch.
Baisse [besz] (die): árcsökkenés, apály; à la ~ gehen: ellent tartani, csökkenésre üzérkedni.
Baissier (der), -s, t. -s: ellentartó, lefelé üzérkedő.
Bajazzo (der), -s, t. -s: bohóc.
Bajonnett (das), -s, t. -e: szurony; das ~ aufpflanzen: a szuronyt feltűzni; das ~ fällen: szuronyt szegezni.
Bajonnettscheide (die): szuronyhüvely.
Bake (die), t. -n: 1) bója, jelző hordó; 2) pécе, mérő pózna.
Bakel (der) -s, t. ~: bot.
Bakterien (die = t.): bakteriumok.
Bakteriologie (die): bakteriológia, bakterium-vizsgálat.
Balance [balánsz] (die): egyensúly; *kat.* in die ~: súlyba!
balancieren (-te, hat balanciert): egyensúlyban tartani, egyensúlyozni.
Balancierstange (die): egyensúlyozó rúd, himba-rúd.
[**Balcon** (der): l. Balkon.
bald: 1) nemsokára, csakhamar, majd, pl. er wird ~ kommen: nemsokára itt lesz; ~ darauf: nemsokára azután; 2) majdnem, pl. es wäre ~ übel abgelaufen: kevésbe mult, hogy baj nem lett belőle; 3) hamar, gyorsan, pl. ein Jahr geht ~ hin: egy évnek hamar vége; nicht so ~: egyhamar aligha; das ist ~ gesagt: könnyü ezt mondani; 4) bald .. bald: majd ... majd, pl. bald hier, bald dort: majd itt, majd ott.
Baldachin (der), -s, t. -e: mennyezet.
baldig: gyors, korai, mielóbbi; auf ~es Wiedersehen: mielóbbi viszontlátásra; ich sehe Ihrer baldigen Antwort entgegen: várom mielóbbi válaszát; — **baldigst, baldmöglichst**: mielőbb, minél hamarabb.
Baldrian (der): *növ.* gyökönke (Valeriana).
Balg (der), -[e]s, t. Bälge: 1) irha, héj, bór; 2) fuvó, fujtató; 3) poronty, kölyök.
balgen, sich (-te, hat sich gebalgt): verekedni, dulakodni.
Balgentreter (der): orgonanyomó.
Balgerei (die), t. -en: dulakodás.
Balkan (der), -s: a Balkán.
Balkanstaaten (die = t.): a balkáni államok.
Balken (der), -s, t. ~: 1) gerenda, rúd; 2) ormózat.
Balkenträger (der): gerendagyám, gerendatartó.
Balkenwage (die): kétkarú mérleg.

Balkon (der), -[e]s, t. -e v. -s: erkély.
Balkonzimmer (das): erkélyszoba.
I. **Ball** (der), -[e]s, t. Bälle: bál, táncmulatság; ~ bei Hof: bál az udvarnál; Bälle besuchen: bálozni.
II. **Ball** (der), -[e]s, t. Bälle: labda, golyó; ~ spielen: labdázni.
Ballade (die), t. -n: ballada.
Balladendichter (der): balladaköltő.
Balladenjahr (das): balladás év.
Ballanzug (der): báli öltözet.
Ballast (der), -[e]s, t. -e: 1) tehersúly, teher, terhelék; 2) súlyeszték (hajón).
Ballei (die): alvezérség (német lovagrendnél).
Ballen (der), -s, t. ~: 1) bál, köteg, csomag; in ~ binden: göngyölegbe kötni; 2) labda; 3) vég (vászon).
ballen (-te, hat geballt): göngyölíteni; er ballt die Faust: ökölbe szorítja kezét; — sich ~: gomolyodni, összegöngyölődni.
ballenweise: kötegenként, bálonként. [táncjáték.
Ballett (das), -s, t. -e: ballet,
Ballettmeister (der): balletmester.
Balletttänzer (der): ballettáncos; — die **Balletttänzerin**, t. -nen: ballettáncosnő.
ballförmig: gömbölyű, -en.
Balliste (die), t. -n: ó-kori vetőgép.
Ballistik (die): ballisztika.
Ballkleid (das): báli ruha.
Ballkönigin (die): bálkirályné.
ballmäßig: bálias, -an.
Ballon (der), -s, t. -s, v. -e: 1) léggömb; 2) lombik.
ballotieren (-te, hat ballotiert): kigolyózni (vkit).
Ballsaal (der): bálterem.
Ballspiel (das): labdajáték.
Ballspieler (der): labdázó.
Balneographie (die): fürdőtan.
Balsam (der), -[e]s, t. -e: balzsam, ír, gyógyír.
Balsambaum (der): balzsamfa.
Balsamduft (der): balzsamillat.
balsamieren (-te, hat balsamiert): balzsamozni. [zsamina.
Balsamine (die): fájvirág, bal-
balsamisch: balzsamos, -an.
Balthasar: Boldizsár.
baltisch: balti; das Baltische Meer: Balti v. Keleti tenger.
Balustrade (die): könyöklő, oszlop, korlát.
balzen (-te, hat gebalzt): párzani.
Bambus (der), ~, t. Bambusse: bambusz, bambusznád.
banal: útszéli, köznapi.
Banaltafel (die): báni tábla.

Banane (die), t. -n: banán (növ.)
Banat (das), -es, t. -e: 1) bánság; 2) a Bánság. [ság.
Banausenthum (das): köznapias-
banausisch: közönséges, -en, köznapias, -an.
***Band**: l. binden.
I. **Band** (der), -[e]s, t. Bände: kötet; Roman in zwei Bänden: két kötetes regény v. regény két kötetben.
II. **Band** (das), -[e]s, t. Bänder: 1) szalag, pántlika; 2) pánt.
III. **Band** (das), -[e]s, t. -e: 1) bilincs, békó; in ~e schlagen: vasra v. békóba verni; 2) kötelék; enge ~e der Liebe: a szeretetnek szoros kötelékei.
Bandage [bandázs] (die), t. -n: 1) kötőszer, sebkötő, kötelék; 2) kerékabroncs, keréktalp.
Bandagist (der), -en, t. -en: kötszerész, kötőszer-árus. [pat.
Bande (die), t. -n: banda, csa-
Bandeisen (das): pántvas, abroncsvas. [öv.
Bandelier (das), -s, t. -e: váll-
Bandit (der), -en, t. -en: zsivány, haramia.
Banditenthum (das), -s: zsiványélet, zsiványság.
Bandkrämer, Bandelkrämer (der): rőfös kereskedő.
Bandnagel (der): faszeg.
Bandnudeln (die = t.): széles metélt.
Bandware (die): szalag-áru.
Bandwurm (der): galandféreg.
bang[e]: aggódó; mir ist ~: félek, aggódom; es ist mir ~ um ihn: aggódom miatta; in ~er Erwartung sein: aggódva v. félve várni vmit; ~ machen: megijeszteni; ~ werden: megijedni; es wird mir ~: rettegés fog el; es ist mir angst und bange: nagy félelemben vagyok.
bangen (-te, hat gebangt): 1) aggódni, szorongani; es bangt mir für etw.: aggódom vmiért; 2) nach etw. ~: epedni vmiért.
Bangigkeit (die): aggodalom, szorongás, félelem.
I. **Bank** (die), t. Bänke: pad, lóca; jmdn auf v. über die ~ legen (v. schlagen): deresre húzni vkit; auf die lange ~ schieben: húzni-halasztani vmit; durch die ~: egytől-egyig.
II. **Bank** (die), t. -en: bank, pénzintézet; ~ halten: bankot adni; die ~ sprengen: megbuktatni a bankot.
Bankactie (die): bankrészvény.
Bankanleihe (die): bankkölcsön.
Bankanweisung (die): bankutalvány.

Bankbeamte[r] (der): bankhivatalnok.
Bankbillet (das): bankjegy.
Bankbruch (der): bukás.
Bankdirection (die): bankigazgatóság. [gató.
Bankdirector (der): bankigaz-
Bankerott (der), -[e]s, t. -e: vagyonbukás, tönk.
bank[e]rottieren (-te, hat bankerottiert): csődbe jutni, megbukni.
Bank[e]rottierer (der), -s, t. ~: vagyonbukott.
Bankert (der), -s, t. -e: fattyú.
Bankett (das), -[e]s, t. -e: díszebéd, díszlakoma.
bankfähig: bankképes, -en.
Bankhalter (der): bank-adó (játékban).
[**Bankier** (der): l. Banquier.
bankmäßig: bankszerű, -en.
Banknote (die): bankjegy, bankó.
Banknotenfälscher (der): bankóhamisító.
Bankpapier (das): bankváltó.
Bankschein (der): bankutalvány, bankjegy.
Bankwesen (das): bankügy.
Bankzettel (der): bankjegy.
Bann (der), -[e]s: 1) kitiltás; tilalom; 2) (egyházi) átok, kiközösítés; in ~ thun: kiközösíteni, kiátkozni, egyházi átok alá vetni; jmden vom ~e der Stummheit erlösen: a némaság zárja alól felszabadítani vkit.
Bannbrief (der), **Bannbulle** (die): átoklevél.
bannen (-te, hat gebannt): 1) kiközösíteni; 2) Geister ~: szellemeket igézni v. felidézni.
Banner (das), -s, t. ~: zászló.
Bannerherr (der): zászlós úr.
Bannfluch (der): egyházi átok; mit dem ~e belegen: egyházi átok alá vetni.
Bannstrahl (der): egyházi átok; den ~ schleudern: egyházi átokkal sújtani.
[**Banquett** (das): l. Bankett.
Banquier [bankié] (der), -s, t. -s: bankár.
Banus (der), ~, t. ~: bán.
Baptist (der), -en, t. -en: baptista.
bar: 1) meztelen, csupasz; mit ~em Haupte: fedetlen fejjel; ~es Geld: készpénz; ~ zahlen: készpénzzel fizetni; 2) megfosztva, menten vmitől; alles Argwohns ~: minden gyanútól menten; jeder Bedeutung ~: minden értelem nélkül.
Baracke (die), t. -n: bódé, deszkasátor, barakk.
Barackenlager (das): sátortábor.
Baratgeschäft (das): csereüzlet.
Barauslage (die): készkiadás.

Barbar (der), -s v. -en, t. -en: barbár, vad, durva ember.
Barbara *(nőnév)*: Borbála.
Barbarei (die): barbárság.
barbarisch *(ff.* -t): barbár, vad, -ul.
Barbarismus (der): idegenszerűség (a nyelvben).
Barbe (die): márna (Barbus).
Barbestand (der): pénzkészlet.
Barbier (der), -s, t. -e: borbély.
Barbierbecken (das): pléhtányér.
barbieren (-te, hat barbiert): borotválni; jmdn über den Löffel ~: vkit becsapni.
Barbiergehilfe (der): borbélysegéd.
Barbiergeschäft (das): borbélyüzlet.
Barbiermesser (das): borotva.
Barbierstube (die): borbélyműhely.
Barchent, Barchet (der), -s: parket (szövet).
Barde (der), -n, t. -n: bárd, dalnok.
Bareinnahme (die): készpénzbevétel.
Barett (das), -[e]s, t. -e: biretum, papi süveg.
barfuß, barfüßig: mezítláb; — der Barfüßer v. Barfüßige: mezítlábas.
***barg**: l. bergen.
Bargeld (das): készpénz.
barhaupt, barhäuptig: hajadon fővel.
[**Bariton** (der): l. Baryton.
Barke (die), t. -n: bárka.
barkopf, barköpfig: hajadon fővel.
barmherzig: irgalmas, -an, könyörületes, -en; ~e Brüder: irgalmas barátok, irgalmasok; ~e Schwestern: irgalmas nénék.
Barmherzigkeit (die): irgalmasság, könyörület.
Barnabas *(férfinév)*: Barnabás.
barock: barokk, fura, különös.
Barometer (der v. das), -s: légsúlymérő.
Baron (der), -s, t. -e: báró.
Baronesse (die), t. -n: bárónő, bárókisasszony.
Baronet (der), -s, t. -s: lovag, angol nemesember.
Baronie (die), t. -[e]n: báróság.
Baronin (die), t. -nen: bárónő.
Barre (die), t. -n, **Barren** (der), -s, t. ~: 1) sorompó, *torn.* korlát; 2) fémrúd; 3) torlat.
Barricade (die), t. -n: torlasz.
Barricadenkampf (der): torlaszharc.
barricadieren (-te, hat barricadiert): torlaszolni.
Barriere (die), t. -n: 1) sorompó, átsorompó, korlát; 2) gát.
Barsch (der), -es, t. -e: sügér (Perca).
barsch *(ff.* -est): nyers, kemény, -en; etw. ~ heraussagen: nyersen v. kereken kimondani vmit; in ~em Tone: kemény v. nyers hangon; mit ~en Worten: kemény szóval.
Barschaft (die), t. -en: készpénz.
Barschheit (die): nyersesség.
Barsendung (die): pénzküldemény.
***barst**: l. bersten.
Bart (der), -es, t. Bärte: 1) szakál, bajusz; einen ~ bekommen: szakálosodni; in den ~ brummen: mormogni; sich um des Kaisers ~ streiten: a fülemile-füttyért pereskedni; den ~ wachsen lassen: szakált ereszteni; 2) kulcstoll, taraj.
Bartbürste (die): bajuszkefe.
Barte (die), t. -n: 1) bárd, szekerce; 2) halcsontlemez, szila (a bálnánál).
Bartfeld *(város)*: Bártfa.
Bartfisch (der): l. Barbe.
Bartgeier (der): szakálas keselyű.
Barthaar (das): szakálszőr.
Barthel *(férfinév)*: Berti.
Bartholomäus: Bertalan.
Bartholomäusnacht (die): a Szent-Bertalan-éj.
bartig: szakálas, l. bärtig.
bartlos: szakáltalan, -ul.
Bartscherer (der): borbély.
Bartwichse (die): bajuszpedró.
Baryt (der), -[e]s: sulypát.
Baryton (der), -s: bariton-hang.
Barytonist (der), -en, t. -en: baritonista.
Barzahlung (die): készpénzfizetés.
Basalt (der), -[e]s, t. -e: bazalt.
I. **Base** (die), t. -n: 1) néni, nagynéne; 2) unokanővér.
II. **Base** (die), t. -n: bázis, alj.
basieren (-te, hat basiert): alapítani, fektetni.
Basierung (die): alapítás, fektetés.
Basilienkraut (das): bazsalikom Ocimum basilicum).
Basilika (die), t. Basiliken: bazilika, nagytemplom.
Basilisk (der), -en, t. -en: baziliskus.
Basilius *(férfinév)*: Vazul.
Basis (die), t. Basen: 1) alap, alapzat; 2) bázis, l. Base II.
basisch: bázisos, -an *(vegyt.)*.
Baske (der), -n, t. -n: baszk.
Basrelief [báreljef] (das), -s, t. -s: féldombormű.
bass: 1) nagyon; 2) inkább.
Bass (der), Basses, t. Bässe: basszus.
Bassgeige (die): bőgő, brúgó.
Bassgeiger (der): bőgős.
Bassin (das), -s, t. -s: vízmedence.
Bassist (der), -en, t. -en: basszista.
Basson (der), -s, t. -s: búgósíp.
Bassstimme (die): mélyhang.
Bast (das), -es, t. -e: háncs.
basta! elég!
Bastard (der), -[e]s, t. -e: fattyú, korcs.
Bastei (die), t. -en, **Bastion** (die), t. -en: bástya.
bastionieren (-te, hat bastioniert): *kat.* bástyazni.
***bat**: l. bitten.
Bataillon (das), -s, t. -e: zászlóalj.
Bataillonscommando (das): zászlóalj-parancsnokság.
Batist (der), -es, t. -e: batiszt, patyolat.
Batterie (die), t. -n: 1) üteg, ütegsánc; 2) telep (villamos).
Batteriecommandant (der): 1) ütegparancsnok; 2) ütegsáncparancsnok; 3) lövegfödélzetparancsnok (hajón).
Batteriedivision (die): ütegosztály.
Batteriefeuer (das): ütegtűz.
Batteriesalve (die): üteg-össztűz.
Bau (der), -es, t. -e és Bauten: 1) építés, épület; im ~ begriffen: épülőfélben (levő); 2) ~ der Rede: a beszéd szerkezete; 3) tenyésztés, művelés.
Bauamt (das): építésügyi v. építkezési hivatal.
Bauarbeit (die): építési munka.
Bauarbeiter (der): építő munkás.
Bauart (die): építésmód.
Bauaufseher (der): építési felügyelő.
Baubehörde (die): építésügyi hatóság.
Bauch (der), -[e]s, t. Bäuche: has; einen ~ bekommen: hasat ereszteni, pocakosodni; auf dem ~e liegen: hasalni.
Bauchbinde (die): haskötő.
Bauchfelge (die): hasforgás *(torn.)*
Bauchfell (das): hashártya.
Bauchfellentzündung (die): hashártyalob, hashártyagyuladás.
Bauchflosse (die): hasuszó.
Bauchfüßer (die = t.): *áll.* hasláhúak.
Bauchgegend (die): a has tája.
Bauchgrimmen (das): hascsikarás.
Bauchhöhle (die): hasüreg.
bauchig: hasas, -an, öblös, -en.
Bauchredner (der): hasbeszélő.
Bauchrednerei (die): hasbeszélés.
Bauchschmerz (der): hasfájás.
Bauchung (die), t. -en: domborúság, domborodás.
Bauchweh (das): hasfájás.
Bauchwelle (die): mellső kelepforgás *(torn.)*.
Baucollaudierung (die): építési felülvizsgálat.
Baucommission (die): építési bizottság.

Bauconsens (der): l. Baulicenz.
Baudenkmal (das): müemlék.
Baudenkmal - Landescommission (die): müemlékek országos bizottsága.
Baudirection (die): építési v. építészeti igazgatóság.
Baueigenthümer (der): építkező, épülettulajdonos.
bauen (-te, hat gebaut): 1) építeni, építkezni; ~ lassen: építtetni; die Vögel bauen Nester: a madarak fészket raknak; 2) müvelni (földet); 3) termelni; 4) auf jmdn ~: vkiben bizni; auf meine Mithilfe kannst du ~: számithatsz segitségemre.
Bauentwurf (der): építési terv v. tervvázlat.
I. **Bauer** (der), -n v. -s, t. -n: paraszt, pór, földmüves.
II. **Bauer** (der v. das), -s, t. ~: kalitka.
Bauern-Adel (der): bocskoros v. kurta nemesség.
Bauernaufstand (der): pórlázadás.
Bauernbursche (der): parasztlegény.
Bauerndirne (die): parasztleány.
Bauernfänger (der): balekfogó.
Bauernfängerei (die): balekfogás.
Bauernfest (das): falusi ünnepély.
Bauernflegel (der): kamasz.
Bauernfrau (die): parasztasszony, pórnő.
Bauerngut (das): parasztteIek.
Bauernhaus (das): parasztház.
Bauernhochzeit (die): parasztlakodalom.
Bauernhof (der): parasztmajor, tanya, szállás.
Bauernhund (der): kuvasz.
Bauernhütte (die): pór-kunyhó.
Bauernjunge (der): parasztfickó, pórfiu.
Bauernknecht (der): parasztlegény, parasztszolga.
Bauernkrieg (der): pórháború.
Bauernleben (das): parasztélet.
Bauernlied (das): népdal.
Bauernlümmel (der): kamasz, parasztfickó.
Bauernmädchen (das): parasztleány.
Bauernpferd (das): parasztló.
Bauernregel (die): parasztregula.
Bauernschenke (die): kurtakorcsma, csárda.
Bauernsprache (die): pórnyelv.
Bauernstand (der): parasztrend, alsó néposztály.
Bauernstolz (der): parasztgőg.
Bauerntölpel (der): ostoba parasztgyerek.
Bauerntracht (die): parasztviselet.
Bauernverstand (der): parasztész.
Bauernvolk (das): parasztnép, parasztság, pórság.
Bauernweib (das): parasztasszony.
Bauernsweisheit (die): parasztbölcseség.
Bauernwesen (das): parasztság, parasztosság.
Bauernwirtschaft (die): parasztgazdaság.
Bauersleute (die = t.): parasztok.
Bauersmann (der), t. Bauersleute: paraszt, földmüves.
baufällig: rozzant, düledező.
Baufälligkeit (die): roskadtság, roskatagság.
baufest: erős, -en, tartós, -an.
Baufläche (die): beépitett terület.
Bauführer (der): építésvezető.
Bauführung (die): 1) építésvezetés; 2) építésvezetőség.
Baugebür-Ausmaß (das): építésszükségleti szabályzat.
Baugefangene (der): rab (várfogságban), kényszermunkás.
Baugeräthschaften (die = t.): építőszerek v. szerszámok.
Baugerüst (das): építőállvány.
Baugesetz (das): építési törvény.
Baugrund (der): építési telek.
bauhaft: munkában levő (bánya); ~ halten: jó karban v. művelhető állapotban tartani.
Bauherr (der): építő.
Bauherstellungskosten (die = t.): építkezési költség.
Bauhof (der): ácsudvar.
Bauholz (das): épületfa.
Bauindustrie (die): építő ipar.
Baningenieur (der): építészmérnök.
Bauinspektor (der): építési felügyelő.
Baukosten (die = t.): építési költség.
Baukunst (die): építészet.
Bauleiter (der): l. Bauführer.
Bauleute (die = t.): építő munkások.
Baulicenz (die): építési engedély.
baulich: 1) építészeti; 2) lakható, jókarban levő.
Baulichkeit (die), t. -en: építmény.
Baulust (die): építkezési kedv.
baulustig: építeni szerető.
Baum (der), -es, t. Bäume: [élő] fa; er sieht vor lauter Bäumen den Wald nicht: nem látja a [sok] fától az erdőt.
Baumaterial (das): építőanyag.
Baumblatt (das): falevél.
Baumeister (der): építőmester.
baumeln (-te, hat gebaumelt): himbálódzni.
Baumfrucht (die): gyümölcs.
Baumgipfel (der): fa csúcsa.
Baumgruppe (die): facsoport.
Baumharz (das): mézga.
Baumhecke (die): fasövény.
baumhoch: famagasságú.
Baummarder (der): nyusztmenyét.
Baummast (die): makkolás.
Baumöl (das): faolaj.
Baumpflanzung (die): fásítás.
Baumreihe (die): fasor.
Baumrinde (die): fakéreg.
Baumsäge (die): ágfürész.
Baumschlag (der): lombozat.
Baumschule (die): faiskola.
Baumstamm (der): fatörzs.
baumstark: izmos, vállas.
Baumwolle (die): gyapot.
baumwollen: gyapot, pamut.
Baumwollgarn (das): pamutfonál.
Baumwollstoff (der): gyapotszövet, pamukkelme.
Baumwollware (die): pamutáru.
Bauobject (das): müépitmény, épitménytárgy.
Bauornament (das): épületdiszítmény.
Bauplan (der): építési terv.
Bauplatz (der): 1) építőhely, építkezés helye; 2) ácsudvar.
Baupolizei (die): építés-rendőrség.
Bauproject (das): építési tervezet.
Baurath (der): 1) építési tanács; 2) (fővárosi) közmunkatanács.
Bauriss (der): építési rajzvázlat.
Bausbacke, bausbäckig: l. Pausbacke stb.
Bausch (der), -es, t. Bäusche: duzzadás; in ~ und Bogen: egészben, általában.
Bausche (die), t. -n: sebvánkos.
Bauschgebür (die): 1) átalány; 2) egységdíj.
bauschig: duzzadó, puffadt.
Bauschlosser (der): építő lakatos.
Baustein (der): épületkő, építőkő.
Baustil (der): építészeti modor v. stil.
Bautechnik (die): müépítészet.
bautechnisch: építés-müszaki, épito-müszaki, -lag.
*__Bauten__: l. Bau.
Bautischler (der): építő asztalos.
Bauunternehmer (der): építési vállalkozó.
Bauverbot (das): építési tilalom.
bauverständig: építéshez értő; — der **Bauverständige**, -n, t. -n: építési szakértő.
Bauwerk (das): építmény, épület.
Bauwesen (das): építésügy, építészet, építő-szak.
[**Bay** (die): l. Bai.
Bayer (der), -n, t. -n: bajor; — die **Bayerin**, t. -nen: bajor (nő).
bay[e]risch: bajor.
Bayern (das), -s: Bajorország.
Bazar (der), -s, t. -e: árucsarnok, bazár.
Bäcker (der), -s, t. ~: sütő, pék.

Bäckerbursche (der): péklegény.
Bäckerei (die), t. -en: 1) sütőház, sütöde; 2) sütemény.
Bäckergeselle (der): péklegény.
Bäckerin (die), t. -nen: pékné.
Bäckerladen (der): pékbolt.
[**Bäffchen** (das): l. Beffchen.
bähen (-te, hat gebäht): melengetni, melegen borogatni.
Bähung (die): melengetés, meleg borogatás.
Bälde, in ~: mielőbb, rövid időn.
[**Bämme** (die): l. Bemme.
Bändchen (das), -s, t. ~: kötetecske, szalagocska.
bändereich: sok kötetű (mű).
bändigen (-te, hat gebändigt): megszelidíteni, megfékezni.
Bändiger (der), -s, t. ~: szelidítő.
Bändigung (die): megszelidítés.
Bänkelsänger (der), -s, t. ~: piaci v. utcai énekes.
Bär (der), -en, t. -en: medve; der Große ~: a Göncöl-szekere; jmdm einen ~en aufbinden: vkit lóvá tenni.
Bärbchen, Bärbel: Boris, Borcsa.
bärbeißig: mogorva.
Bärenbeißer (der): medveszelindek.
Bärenführer (der): medvetáncoltató.
Bärenhaut (die): medvebőr; auf der ~ liegen: lustálkodni.
Bärenhäuter (der), -s, t. ~: pernahajder, naplopó.
Bärentatze (die): 1) medvetalp; 2) *kat.* karcsikolat.
Bärin (die), t. -nen: nőstény medve.
Bärme (die): 1) hab, tajték; 2) seprű, alja.
bärtig: szakálas, bajuszos, -an.
Bäschen (das), -s: unokanővér.
Bäuchlein (das), -s, t. ~: hasacska.
Bäuerin (die), t. -nen: parasztasszony.
bäuerisch: parasztos, -an.
bäumen, sich (-te, hat sich gebäumt): ágaskodni.
beabsichtigen (-te, hat beabsichtigt): szándékolni; was ~ Sie mit ihm? mi szándéka van Önnek ő vele?
beachten (-ete, hat beachtet): figyelembe venni, figyelemre méltatni vmit, figyelni vmire.
beachtenswert: figyelemreméltó.
Beachtung (die): figyelembevétel; einer Sache keine ~ schenken: figyelembe nem venni vmit.
Beamte (der), -n, t. -n (ein Beamter, zwei Beamte): hivatalnok.
Beamtenaspirant (der): hivatalnokgyakornok.
Beamtenkörper, Beamtenstand (der): tisztikar.
Beamtenpersonal (das): hivatalnoki személyzet.
beangaben (-te, hat beangabt) etw.: foglalót adni vmire.
beanspruchen (-te, hat beansprucht): igényelni, igényt tartani vmire.
Beanspruchung (die): igénylés.
beanstanden, beanständen (-ete, hat beanstandet v. -ständet): kifogásolni.
Beanstandung, Beanständung (die): kifogásolás.
beantragen (-te, hat beantragt): indítványozni, javasolni.
Beantragung (die): indítványozás, javaslat.
beantworten (-ete, hat beantwortet): válaszolni (levélre); Ihr Wertes vom 6. d. M. beantwortend: f. h. 6-án kelt becses levelére válaszolva.
Beantwortung (die): válaszolás; in ~ Ihres Geehrten: válaszképen v. válaszolva t. soraira; *ker.* wir ersuchen Sie, in ~ dieses uns anzuzeigen...: kérjük, e sorokra adandó válaszában tessék velünk tudatni...
Beantwortungsschreiben (das): válaszirat.
bearbeiten (-ete, hat bearbeitet): 1) megmunkálni, kidolgozni; 2) feldolgozni (tárgyat irodalmilag); 3) vkit megdolgozni, vkinek lelkére beszélni.
Bearbeitung (die), t. -en: 1) megmunkálás; 2) feldolgozás.
beargwohnen, beargwöhnen (-te, hat beargwohnt v. -wöhnt): gyanusítani v. gyanuba fogni vkit, gyanakodni vkire.
beaufsichtigen (-te, h. beaufsichtigt): vmire felügyelni, felvigyázni.
Beaufsichtigung (die): felügyelet.
beauftragen (-te, hat beauftragt): megbízni vmivel; wir ~ Sie mit dem Ordnen dieser Angelegenheit: megbízzuk Önt ez ügy rendezésével v. elintézésével.
Beauftragung (die): megbízás.
beaugenscheinigen (-te, h. beaugenscheinigt): megszemlélni.
beauskunften (-ete, hat beauskunftet): felvilágosítást adni.
Beaute (die), t. -s: szépség.
beängstigen (-te, hat beängstigt): aggasztani.
beäugeln (-te, hat beäugelt): rákacsintgatni.
bebauen (-te, hat bebaut): 1) megművelni; 2) beépíteni.
Bebauung (die): megművelés.
bebändern (-te, hat bebändert): felpántlikázni.
beben (-te, hat gebebt): remegni, reszketni; — das **Beben**, -s: remegés, rengés.
bebrillt: szemüveges, -en.
Becher (der), -s, t. ~: serleg.
Becherklang (der): pohárcsengés.
Becken (das), -s, t. ~: 1) tányér; 2) medence; 3) meder (folyóé).
bedachen (-te, hat bedacht): betetőzni, befedni.
Bedacht (der), -[e]s: tekintet, megfontolás; auf etw. ~ haben v. nehmen: ügyelni vmire.
bedacht: 1) gondoló; auf etw. ~ sein: ügyelni, figyelemmel lenni vmire; er war nur auf die Flucht ~: csak futásra gondolt; 2) részesített, megajándékozott, l. bedenken; — der, die **Bedachte**, -n, t. -n: megajándékozott, hagyományos.
bedachtlos: meggondolatlan, -ul.
bedachtsam: meggondolt, -an.
Bedachung (die), t. -en: fedél, tetőzet, fedélzet.
***bedang**: l. bedingen.
bedanken, sich (-te, hat sich bedankt): megköszönni vmit, köszönetet mondani vmiért.
Bedarf (der), -[e]s: szükséglet.
Bedarfsfall (der): szükség esete; für den ~: szükség esetére; im ~e: szükség esetén.
Bedarfspräliminare (das): szükségleti előirányzat.
bedauerlich: sajnálatos.
bedauern (-te, hat bedauert): sajnálni, szánni; — das **Bedauern**, -s: sajnálkozás, sajnálat; mit B.: sajnálattal.
bedauernswert, bedauernswürdig: sajnálatraméltó, -an.
bedächtig: meggondolt, -an.
Bedächtigkeit (die): megfontolás.
bedecken (-te, hat bedeckt): 1) befödni, betakarni; 2) fedezni, hágni; — sich ~: fövegét föltenni.
Bedeckung (die): fedezet, befedés.
bedenken (bedachte, hat bedacht): 1) meggondolni, megfontolni; 2) jmdn mit etw. ~: vkinek adományozni, adni vmit; mit diesem Stipendium wurden 20 Schüler bedacht: 20 tanuló részesült ezen ösztöndíjban; — sich ~: gondolkodni, tanakodni; sich anders ~: más gondolatra térni; — das **Bedenken**, -s: 1) megfontolás; 2) kétség; B. tragen: tétovázni, habozni.
bedenkfrei: aggálytalan, -ul.
bedenklich: aggasztó, -an; die Sache kommt mir ~ vor: a dolog szeget üt a fejembe.
Bedenklichkeit (die): aggályosság, nehézség.
Bedenkzeit (die): meggondolási idő.

bedeuten (=ete, hat bedeutet): jelenteni; das hat nichts zu ~: nem tesz semmit, nincs jelentősége; ich wuſste nicht, was es ~ ſoll: nem tudtam, mire véljem.

bedeutend, bedeutſam: jelentékeny, tetemes, -en, kiváló, jeles.

Bedeutſamkeit (die): fontosság, jelentőség.

Bedeutung (die), *t.* =en: jelentés, jelentőség; von ~: jelentős, jelentékeny, fontos; von ~ ſein: jelentőséggel birni; eine Entſcheidung von principieller ~: elvi jelentőségü határozat.

bedeutungslos: jelentéktelen.

bedeutungsvoll: jelentős, -en.

bedienen (=te, hat bedient): 1) vkit kiszolgálni; 2) kezelni (löveget); — ſich einer Sache ~: vmivel élni, vmit használni; ~ Sie ſich: (ebédnél) tessék hozzálátni.

bedienſtet: szolgálatban levő, alkalmazott; ~ ſein: alkalmazva v. alkalmazásban lenni; — der Bedienſtete, =n, *t.* =n (ein Bedienſteter): az alkalmazott.

Bediente (der), =n, *t.* =n (ein Bedienter, zwei Bediente): szolga, inas.

Bedienung (die): 1) kiszolgálat; 2) cselédség; 3) kezelés (lövegé).

Bedienungsmann (der): kiszolgáló (katona), kezelő.

bedingen (=te v. bedang, hat bedingt v. bedungen): kikötni, kialkudni.

Bedingnis (das), ‥niſſes, *t.* ‥niſſe: föltétel, kikötés.

bedingt: föltételes, -en.

Bedingung (die), *t.* =en: föltétel; eine ~ ſtellen: föltételt szabni.

bedingungsweiſe: föltételesen, kikötéssel.

bedrängen (=te, h. bedrängt): szorongatni, sürgetni.

Bedrängnis (die), *t.* ‥niſſe: szorultság, szorongattatás.

bedrängt: szorongatott; — der, die Bedrängte, =n, *t.* =n: a megszorult.

bedrohen (=te, hat bedroht): fenyegetni, megfenyegetni.

bedrohlich: fenyegető, -en.

Bedrohung (die): fenyegetés.

bedrucken (=te, hat bedruckt): tele nyomtatni (betüvel).

bedrücken (=te, h. bedrückt): nyomni, elnyomni, sanyargatni.

Bedrückung (die): elnyomás.

Beduine (der), =n, *t.* =n: beduin.

bedungen: kialkudott, kikötött.

beduſelt: beesipett, mámoros.

bedünken (bedünkte v. bedeuchte, hat bedünkt v. bedeucht): látszani, tetszeni; es will mich ~: úgy tetszik v. rémlik nekem; — das Bedünken, =s: vélekedés; meines Bedünkens: véleményem szerint.

bedürfen (bedurfte, hat bedurft) einer Sache = *gen.*: szükségének lenni vmire; dies bedarf einer Erklärung: ez magyarázatra szorul; du wirſt noch meiner Hilfe ~: még reám szorulsz majd.

Bedürfnis (das), ‥niſſes, *t.* ‥niſſe: szükséglet, kellék, kivánalom.

bedürftig (des ‥): szükölködő; ich bin ſeines Geldes ~: rászorultam a pénzére.

Bedürftigkeit (die): inség, szükölködés, szegényesség.

beehren (=te, hat beehrt): megtisztelni; ~ Sie uns mit Ihrer Gegenwart: legyen szerencsénk Önhöz; ich beehre mich anzuzeigen, daſs …: van szerencsém jelenteni, hogy …

beeiden, beeidigen (=ete, =te, hat beeidet v. beeidigt): megesketni, fölesketni, meghiteltetni.

beeidet, beeidigt: hites.

Beeidung, Beeidigung (die): felesketés, megesketés.

beeifern, ſich (=te, hat ſich beeifert): iparkodni, buzgolkodni.

beeilen, ſich (=te, hat ſich beeilt): sietni, iparkodni.

beeinfluſſen (‥ſste, h. beeinfluſst): befolyásolni vkit v. vmit, befolyással lenni vkire v. vmire.

Beeinfluſſung (die): befolyásolás.

beeinträchtigen (=te, hat beeinträchtigt): megkárositani, csorbitani: beeinträchtigt werden: csorbát v. sérelmet szenvedni.

Beeinträchtigung (die), *t.* =en: károsítás, csorbitás, sérelem; ohne ~ des …: vminek kára nélkül.

beenden, beendigen (=ete, =te, hat beendet v. beendigt): bevégezni, elvégezni, befejezni.

Beendigung (die), *t.* =en: bevégzés, befejezés.

beengen (=te, hat beengt): megszorítani, korlátozni.

beerben (=te, hat beerbt) jmdn: vki után örökölni.

beerdigen (=te, hat beerdigt): eltemetni, eltakarítani, elföldelni.

Beerdigung (die), *t.* =en: temetés, eltakarítás.

Beerdigungsfeier (die): temetési ünnepély, gyászünnepély.

Beerdigungsverein (der): temetkezési egylet.

Beere (die), *t.* =n: bogyó, szem.

Beet (das), =[e]s, *t.* =e: (virág v. vetemény)ágy.

Beete (die), *t.* =n: cékla.

beeten (=ete, hat gebeetet): ágyakra osztani (kertet).

***befahl**: l. befehlen.

I. **befahren** (befuhr, hat befahren): bejárni, megjárni (kocsival), behajózni (a tengert); — das Befahren, =s: bejárás.

II. **befahren**: járt (út).

befallen (befiel, hat befallen): elfogni, meglepni; es befiel ihn ein Fieberſchauer: láz vett rajta erőt; er wurde von Todesangſt ~: halálos félelem fogta el.

befangen: elfogult, zavart, -an; mein Herz iſt von Kummer ~: szivemet bánat boritja; jmdn ~ machen: vkit zavarba hozni.

Befangenheit (die): elfogultság, zavar.

befaſſen, ſich (‥ſste, hat ſich befaſst) mit etw.: vmivel foglalkozni.

befähigen (=te, hat befähigt): képesiteni, képessé tenni.

befähigt: alkalmas, képesitett.

Befähigung (die): képesités, képesség, rátermettség.

Befähigungsprüfung (die): képesitő vizsga.

befehden (=ete, hat befehdet): haddal megtámadni; — ſich ~: egymás ellen harcolni, egymással harcban lenni.

Befehl (der), =s, *t.* =e: parancs; einen ~ ergehen laſſen, erlaſſen v. ertheilen: parancsot adni; den ~ führen: parancsolni; ich ſtehe zu Ihrem ~e: rendelkezésére állok (Önnek); was iſt v. ſteht zu Ihrem ~? mit parancsol? zu ~: szolgálatára.

befehlen (*j.* befehle, befiehlſt, befiehlt; *tm.* befahl; *km.* beföhle; *m.* hat befohlen; *felsz.* befiehl!): 1) parancsolni, meghagyni; 2) ajánlani; ich befehle meine Seele Gott: lelkemet Istennek ajánlom; Gott befohlen: Isten hozzád v. Önnel, Isten hirével.

befehleriſch: parancsoló, -lag.

befehligen (=te, hat befehligt): vezényelni, parancsnokolni.

Befehlsform (die): 1) parancsoló mód; 2) parancsalak.

Befehlsführung (die): parancsnoklás, vezénylés.

Befehlshaber (der), =s, *t.* ~: parancsnok.

befehlshaberiſch: parancsoló, -lag.

befehlsweiſe: parancsképen.

befehlswidrig: parancsellenes, -en, parancs ellenére.

befeinden (=ete, h. befeindet) jmdn: ellenségeskedni vkivel, hadakozni vki ellen.

befeſtigen (=te, hat befeſtigt): 1) erősiteni, megerősiteni, szilárditani; durch Binden ~: odakötni; 2) eröditeni; — ſich

~: megszilárdulni, szilárdabbá lenni.
Befestigung (die), *t.* -en: megerősítés, erősség, erődítvény.
Befestigungsanlagen (die = *t.*): erődítvények.
Befestigungskunst (die): *kat.* erődítéstan.
befeuchten (-ete, hat befeuchtet): megnedvesíteni, megáztatni.
Beffchen (das), -s, *t.* ~: papi nyakravaló.
befiedern (-te, hat befiedert): feltollazni; — **sich** ~: tollasodni.
befiedert: tollas, szárnyas.
befinden (befand, hat befunden): vmilyennek találni; für gut, für nöthig ~: jónak, szükségesnek látni; in Ordnung ~: rendben találni; richtig ~: helyesnek találni; — **sich** ~: lenni; dort befand sich eine Stufe: lépcső volt ott; wie ~ Sie sich: hogy érzi magát?; er befindet sich besser: jobban van; — das **Befinden**, -s: 1) állapot, hogylét; wie ist Ihr B.?: hogy szolgál az egészsége? 2) nach B.: tetszés szerint.
befindlich: levő, található; ~ sein: vhol lenni.
beflaggen (-te, hat beflaggt): fellobogózni.
beflecken (-te, hat befleckt): 1) bemocskolni, beszennyezni, bepiszkítani; 2) megfertőztetni; — **sich** ~: beszennyezni magát.
Befleckung (die): 1) beszennyezés; 2) megfertőztetés.
befleißen, sich (beflifs sich, hat sich beflissen), **befleißigen, sich** (-te, hat sich befleißigt) einer Sache = *gen.*: iparkodni, vmiben szorgoskodni; sich der Kürze ~: rövidségre törekedni.
beflissen: vmivel foglalkozó; einer Sache (= *gen.*) ~ sein: vmiben fáradozni; — der, die **Beflissene**, -n, *t.* -n: tanuló; Beflissener der Rechte: joghallgató.
Beflissenheit (die): iparkodás.
beflissentlich: szorgos, -an.
beflügeln (-te, hat beflügelt): siettetni.
beflügelt: szárnyas, -an.
befohlen: ajánlva, l. befehlen.
befolgen (-te, hat befolgt) einen Rath: követni, megfogadni (tanácsot), teljesíteni (parancsot).
Befolgung (die): követés.
Beförderer (der), -s, *t.* ~: 1) segítő; 2) elküldő, szállító.
beförderlich: kedvező, -en; jmdm ~ sein: vkinek segítségére lenni.
befördern (-te, hat befördert): 1) szállítani, elszállítani, továbbítani, elküldeni; 2) előmozdítani; 3) előléptetni; befördert werden: előlépni.
Beförderung (die), *t.* -en: 1) szállítás; 2) előmozdítás; 3) előléptetés.
Beförderungsmittel (das): szállító eszköz.
befrachten (-ete, hat befrachtet): megrakni, fuvaroztatni.
Befrachtung (die): megterhelés, rakomány, szállíttatás.
befrackt: frakkos, -an.
befragen (-te, hat befragt) jmdn über etw.: megkérdezni, kikérdezni; — **sich** bei jmdm (über etw.) ~: vkinél (vmiről) kérdezősködni.
Befragung (die), *t.* -en: kikérdezés, megkérdezés, kihallgatás.
befreien (-te, hat befreit): 1) megszabadítani, felszabadítani; 2) fölmenteni, mentesíteni; Roheisen vom Kohlenstoff ~: nyersvasat széntelenìteni; — **sich** ~: magát felszabadítani.
Befreier (der), -s, *t.* ~: szabadító; — die **Befreierin**, *t.* -nen: szabadító (nő).
befreit: felszabadított, fölmentett; vom Schulgeld ~: tandíjmentes.
Befreiung (die), *t.* -en: 1) megszabadítás, kiszabadítás; 2) fölmentés (vmitől v. vml alól).
Befreiungskampf, Befreiungskrieg (der): szabadságharc.
befremden (-ete, hat befremdet): meglepni; das darf uns nicht ~: ne ütközzünk meg rajta; — das **Befremden**, -s: megütközés.
befremdend, befremdlich: különös, meglepő, -en.
Befremdung (die): megütközés.
befreunden, sich (-ete, hat sich befreundet): megbarátkozni.
befreundet: baráti; ~ sein: barátságban élni; eine ~e Macht: velünk barátságban élő hatalom.
Befreundung (die): megbarátkozás.
befriedigen (-te, hat befriedigt): kielégíteni, kifizetni vkit, eleget tenni vkinek.
Befriedigung (die): kielégítés, megnyugtatás, megnyugvás.
befruchten (-ete, hat befruchtet): megtermékenyíteni.
Befruchtung (die): megtermékenyítés.
befugen (-te, hat befugt): feljogosítani, felhatalmazni.
Befugnis (die), *t.* ..nisse: jogosultság, jogosítvány, jogkör, illetékesség.
befugt: jogosított, jogosult, illetékes.
Befund (der), -[e]s, *t.* -e: lelet, látlelet, ténylelet.
Befundsaufnahme (die): lelet fölvétele.
Befundsprotokoll (das): leletjegyzőkönyv.
befühlen (-te, hat befühlt): megtapogatni.
Befühlung (die): megtapintás.
befürchten (-ete, h. etw. befürchtet): tartani, félni vmitől; von ihm hast du nichts zu ~: tőle ne tarts! es ist *v.* steht zu ~: félő, nehogy.., attól lehet tartani, hogy..; das Schlimmste ist zu ~: a legrosszabbtól tarthatunk.
Befürchtung (die), *t.* -en: félelem, aggály, aggodalom.
befürworten (-ete, hat befürwortet) jmdn: pártfogolni vkit, szót szólani vkiért.
Befürwortung (die): pártolás.
Beg (der), -s, *t.* -s: bég, bej.
begabt: tehetséges, tehetséggel megáldott.
Begabung (die), *t.* -en: tehetség.
begaffen (-te, hat begafft): megbámulni vmit.
***begangen**: elkövetett, l. begehen.
***begann**: l. beginnen.
begatten, sich (-ete, hat s. begattet): párosulni, párzani.
Begattung (die): párzás.
Begängnis (das), ..nisses: megtartás, ünneplés.
begeben (begab, hat begeben): 1) eladni; 2) einen Wechsel ~: váltót leszámítoltatni; — **sich** ~: 1) vhová menni; sich zur Ruhe ~: lenyugodni, nyugalomra térni; 2) lemondani; sich des besseren Gefühls ~: jobb érzéséből kivetkőzni; sich eines Rechtes ~: vmely jogról lemondani, vmely jogtól elállni; 3) történni; es ~ sich wunderliche Dinge: különös dolgok történnek.
Begebenheit (die), *t.* -en, **Begebnis** (das), ..nisses, *t.* ..nisse: esemény.
begegnen (-ete): I. ist begegnet: 1) jmdm ~: vkivel találkozni, összeakadni, útjába kerülni; 2) vkivel megtörténni; ihm begegnet ein Unglück: baja esik; 3) jmdm höflich ~: vkivel nyájasan, udvariasan bánni; sie begegneten meiner Rede mit Schweigen: hallgatással feleltek szavaimra; — II. hat begegnet: leküzdeni; einem Fehler ~: hiba ellen küzdeni; — das **Begegnen**, -s, die **Begegnung**: találkozás.
Begegnis (das, ..nisses, *t.* ..nisse: esemény, eset.
begehen (beging, hat begangen): 1) bejárni (utat); 2) elkövetni;

was hat er begangen? mit vétett? 3) ein Fest ~: megülni, ünnepelni (ünnepet).
Begehr (der v. das), -s: 1) kívánság, vágy; 2) kereslet.
begehren (-te, hat begehrt): 1) kívánni, óhajtani; ich begehre zu wissen: tudni óhajtom; 2) nach etw. ~: vmire vágyódni; — das Begehren, -s: kivánság, vágy.
begehrlich: kivánatos, sovár, -an.
Begehung (die), t. -en: 1) bejárás; commissionelle ~: bizottsági bejárás; technisch-polizeiliche ~: műtanrendőri bejárás; 2) elkövetés; 3) megünneplés.
Begehungscommission (die): bejáró bizottság.
begeistern (-te, hat begeistert) jmdn: lelkesíteni; — sich: lelkesülni.
Begeisterung (die): 1) lelkesedés, lelkesültség; 2) ihlet.
Begier (die), Begierde (die), t. -n: vágy, vágyakozás, kívánság; ich brenne vor Begierde, ihn zu sehen: égek a vágytól, hogy lássam.
begierig: mohó, -n, sovár, -an; ich bin ~ zu hören: szeretném hallani.
begießen (begoß, hat begossen): megöntözni, meglocsolni.
Beginn (der), -[e]s: kezdet.
beginnen (*tm.* begann; *km.* begönne; *m.* hat begonnen): 1) vmit kezdeni, vmihez fogni v. látni; er weiß nicht, was er ~ soll: nem tud mihez fogni; 2) kezdődni; die Vorstellung beginnt um acht Uhr: az előadás nyolc órakor kezdődik; — das Beginnen, -s: 1) megkezdés; 2) cselekedet, vállalkozás; thörichtes ~: balgaság.
beglaubigen (-te, hat beglaubigt): hitelesíteni, igazolni.
Beglaubigung (die), t. -en: hitelesítés, felhatalmazás; notarielle ~: közjegyzői hitelesítés; zur ~ dessen: ennek hiteléül.
Beglaubigungsclausel: hitelesítő záradék.
Beglaubigungsschein (der): hitelesítvény.
begleichen (beglich, hat beglichen): kiegyenlíteni.
Begleichung (die): kiegyenlítés.
Begleitdocument (das): kisérő okmány, kisérvény.
begleiten (-ete, hat begleitet): kisérni, elkisérni.
Begleiter (der), -s, t. ~: kisérő; mit vielen ~n: sokad magával; die Begleiterin, t. -nen: kisérő (nő).
Begleiterscheinung (die): melléktünet.
Begleitschein (der): kisérvény, kisérő irat v. levél.
Begleitung (die), t. -en: kiséret; in ~ seines Bruders: fivérétől kisérve.
beglücken (-te, hat beglückt): boldogítani, szerencséltetni.
Beglücker (der), -s, t. ~: jóltevő.
Beglückung (die): boldogítás.
beglückwünschen (-te, hat beglückwünscht) jmdn wegen etw.: szerencsét kivánni vkinek vmihez.
Beglückwünschung (die): szerencsekivánat.
begnadigen (-te, hat begnadigt): megkegyelmezni vkinek; begnadigt werden: kegyelmet kapni v. nyerni.
Begnadigung (die), t. -en: megkegyelmezés.
Begnadigungsrecht (das): kegyelmi jog.
begnügen, sich (-te, hat sich begnügt) mit etw.: beérni, megelégedni vmivel.
begnüglich, begnügsam: szerény igényű, kevéssel beérő.
begonnen: megkezdett, l. beginnen.
begönnern (-te, hat begönnert) jmdn: pártfogolni vkit.
begraben (begrub, hat begraben): eltemetni, eltakarítani; da liegt der Hund ~: itt a bökkenő, ez a dolog bibéje; — sich ~: eltemetkezni; er hat sich unter den Trümmern der Festung ~: a vár romjai alá temetkezett.
Begräbnis (das), -nisses, t. -nisse: temetés, temetkezés.
Begräbnisfeier, Begräbnisfeierlichkeit (die): utolsó tisztesség, halotti pompa.
Begräbnisplatz (der): temetkező hely.
begreifen (begriff, hat begriffen): 1) felfogni, megérteni, észszel fölérni; das kann ich nicht ~: nem fér a fejembe; 2) in sich ~: tartalmazni, magában foglalni; — das Begreifen, -s: felfogás, megértés.
begreiflich: érthető, felfogható; jmdm etw. ~ machen: vkivel megértetni vmit.
begreiflicherweise: könnyen érthetőleg, megfoghatólag.
begrenzen (-te, hat begrenzt): határolni, vminek határt szabni.
begrenzt: határolt, korlátolt, -an.
Begrenztheit (die): határoltság.
Begrenzung (die), t. -en: korlátozás, elkerítés.
Begriff (der), -[e]s, t. -e: fogalom; er ist im ~[e] fortzugehen: indulófélben van, indulni készül; sie waren schon im ~e, sich zu versöhnen: már békülőben voltak; sich einen ~ machen: elképzelni vmit; er hat gar keinen ~ von der Sache: fogalma sincs az ügyről; einen hohen ~ von etw. haben: sokat tartani v. gondolni vmi felől; nach unsern ~en: fogalmaink v. felfogásunk szerint.
begriffen: pl. in Auflösung ~ sein: bomlófélben lenni; im Werden ~: alakulóban levő.
begrifflich: fogalmi, -lag.
Begriffsbestimmung (die): fogalommeghatározás.
begriffsmäßig: fogalmi, -lag.
begriffsstützig: nehéz felfogású.
Begriffsverwirrung (die): fogalomzavar.
begründen (-ete, hat begründet): 1) alapítani; 2) indokolni, megokolni, vminek okát adni.
Begründer (der), -s, t. ~: alapító; — die Begründerin, t. -nen: alapító (nő).
begründet: indokolt.
Begründung (die), t. -en: 1) alapítás; 2) indokolás; das Gerücht entbehrt jeder ~: a hír merőben alaptalan.
begrüßen (-te, hat begrüßt): köszönteni, üdvözölni.
Begrüßung (die), t. -en: köszöntés, üdvözlet.
Begrüßungsschuss (der): üdvlövés.
Begrüßungstelegramm (das): üdvözlő távirat.
begucken (-te, hat beguckt): nézegetni.
begutachten (-ete, hat begutachtet): véleményezni.
Begutachtung (die), t. -en: véleményadás, véleményezés; zur ~: véleményezés végett.
begünstigen (-te, hat begünstigt): vkinek kedvezni, vkit kegyelni, kedvezményben részesíteni, vmit elősegíteni.
Begünstigung (die), t. -en: kedvezmény, kedvezés; einer ~ theilhaftig werden: kedvezményben részesülni; einer ~ theilhaftig werden lassen: kedvezményben részesíteni; ~ des Verbrechens: bűnpártolás.
begütert: vagyonos, -an.
begütigen (-te, hat begütigt): csillapítani, kérlelni, csendesíteni.
Begütigung (die): kérlelés.
behaart: szőrös, hajdús.
behaftet (mit etw.): vmivel terhelt, vmiben leledző v. sínlődő; er ist mit dem Fehler ~: az a hibája, v. abban a hibában leledzik; mit Schulden ~: adósságokba merült.
behagen (-te, hat behagt): jól esni, ínyére v. kedvére lenni; die Sache hat ihm schlecht behagt:

nem volt ínyére a dolog; — das **Behagen**, -s: kedv, kedvtelés, kényelem; mit B.: élvezettel; er findet kein B. daran: nincs öröme benne.

behaglich: kényelmes, jól eső, -en; wie ~ sitzt es sich hier: be jó ülés esik itt.

Behaglichkeit (die): 1) kényelmesség; 2) kényelemszeretet.

behalten (behielt, hat behalten): 1) megtartani; im Auge ~: szemmel tartani; bei sich ~: magánál tartani; für sich ~: magának megtartani; die Oberhand ~: felülkerekedni; 2) emlékezetben tartani, megjegyezni vmit: eine Zahl im Kopfe ~: számot megjegyezni (fejben tartani).

behandeln (-te, hat behandelt): 1) kezelni, gyógykezelni vkit, bánni vmivel; ganz anders will das Ding behandelt sein: csínja van az ily dolognak; 2) tárgyalni, kidolgozni, feldolgozni (tárgyat); 3) eljárni vmely ügyben.

Behandlung (die), t. -en: 1) kezelés, gyógykezelés, bánás; 2) feldolgozás; 3) eljárás; ~ von Personalangelegenheiten: személyzeti ügyek elintézésében való eljárás.

Behandlungsweise (die): bánásmód.

beharnischt: felvértezett.

beharren (-te, hat v. ist beharrt): állhatatosan megmaradni vmi mellett; in der Sünde ~: a bűnben megrögzeni.

beharrlich: állhatatos, -an. [ság.

Beharrlichkeit (die): állhatatos-

Beharrungsvermögen (das): *ttan.* tehetetlenség.

Beharrungszustand (der): tehetetlenségi v. tétlenségi állapot.

behauen (-te, hat behaut): 1) megfaragni; 2) megkapálni; — das **Behauen**, -s: 1) megfaragás; 2) megkapálás.

behaupten (-ete, hat behauptet): 1) állítani; 2) megtartani; seinen Ernst ~: komoly maradni; das Feld ~: győztes lenni; a csatatér ura maradni; seinen Platz ~: helyét megtartani, megvédeni; — sich ~: helyét megállni, magát fentartani.

Behauptung (die), t. -en: 1) állítás; 2) megtartás, fentartás.

Behauptungssatz (der): állító v. kijelentő mondat.

Behausung (die), t. -en: hajlék, ház, lak.

Behauung (die): megfaragás.

behäbig: kényelmes, -en.

Behäbigkeit (die): kényelem, kényelmesség, jómód.

Behälter (der), -s, t. ~: tartó, tok.

Behältnis (das), -nisses, t. -nisse: tartó, tartály, tok.

behändigen (-te, hat behändigt): kézbesíteni, kézhez adni.

behängen (-te, hat behängt): beaggatni v. teleaggatni vmivel; — sich mit etw. ~: magát vmivel teleaggatni.

beheben: l. heben, erheben.

Behelf (der), -[e]s, t. -e: 1) kisegítő eszköz; 2) ürügy.

behelfen, sich (behalf sich, hat sich beholfen): valahogy ellenni, boldogulni; er wollte sich ohne Bedientem ~: inas nélkül akart ellenni; sich kümmerlich ~: eltengődni.

behelligen (-te, hat behelligt) jmdn mit etw.: alkalmatlankodni vkinek vmivel, zaklatni vkit.

Behelligung (die), t. -en: alkalmatlankodás, terhelés.

behelmt: sisakos, -an.

behende: fürge, fürgén.

Behendigkeit (die): fürgeség.

beherbergen (-te, hat beherbergt): befogadni, szállást adni.

Beherbergung (die), t. -en: befogadás, szállás-adás.

beherrschen (-te, hat beherrscht): uralkodni, uralni, vminek ura lenni; die Festung beherrscht die Stadt): az erőd uralja a várost v. az erőd uralkodik a városon; — sich ~: önmagán uralkodni; er konnte sich nicht ~: nem bírt magával. [kodó.

Beherrscher (der), -s, t. ~: ural-

Beherrschung (die): uralkodás vmin; die ~ der Sprache: a nyelv bírása.

beherzigen (-te, hat beherzigt): vmit megszívlelni, szívére v. gondolóra venni.

beherzigenswert: megfontolásra méltó, megszívlelni való.

Beherzigung (die): megszívlelés.

beherzt: bátor szívű; bátran.

Beherztheit (die): merészség, bátorság.

behexen (-te, hat behext): megbabonázni, megrontani.

Behexung (die), t. -en: megbabonázás, megrontás.

behilflich: segítségre kész; jmdm in etw. ~ sein: vkinek segédkezet nyujtani, segítségére lenni, kezére járni vmiben.

behindern (-te, hat behindert): akadályozni, gátolni.

behobeln (-te, hat behobelt): megyalulni.

***beholfen**: l. behelfen.

Behörde (die), t. -n: hatóság, hivatal; ~ erster Instanz: első fokú hatóság; hauptstädtische ~: fővárosi hatóság; politische ~: közigazgatási hatóság.

behördlich: hatósági, -lag.

Behuf (der), -s, t. -e: vminek haszna; zu diesem ~e: e végre.

behufs *(praep. gen.)*: céljából, végett: ~ Ergänzung der Mängel: a hiányok pótlása végett.

behutsam: óvatos, -an, vigyázva.

Behutsamkeit (die): óvatosság.

[**behülflich**: l. behilflich.

behüten (-ete, hat behütet): megóvni, megőrizni; Gott behüte! Isten óvjon! behüt' dich Gott: Istennek ajánlak.

Behüter (der), -s, t. ~: őr, őrző.

bei 1) *(praep. dat.)* -nál, -nél, mellett; bei der Stadt: a városnál, város mellett; bei meiner Ehre: becsületemre; beim Eintritt: beléptekor; bei Gott: istenemre! bei Kräften sein: jó erőben lenni; bei dem Rheine: a Rajna mellett, a Rajna mellékén; bei Seite: l. beiseite; bei Sinnen: eszén; bei Strafe: büntetés terhe alatt; bei Tage: nappal; bei Tisch: asztal felett, ebédnél; es waren bei 1000 Mann: körülbelül ezer ember volt; 2) ☛ *(igekötő)*: hozzá-, mellé-.

beian: mellette.

bei behalten (behielt bei, hat beibehalten): megtartani.

Beibehaltung (die): megtartás.

bei biegen (bog bei, hat beigebogen): mellékelni, csatolni.

Beiblatt (das): melléklet (hírlapé).

bei bringen (brachte bei, hat beigebracht): előhozni; jmdm eine Arznei ~: vkinek orvosságot beadni; einen Beweis ~: bizonyítékot felhozni; jmdm eine Überzeugung ~: vkit meggyőzni vmiről; jmdm eine Wunde ~: vkin sebet ejteni.

Beichte (die), t. -n: gyónás; seine ~ ablegen: meggyónni; zur ~ gehen: gyónni menni.

beichten (-ete, hat gebeichtet): 1) gyóntatni; 2) gyónni. [tató.

Beichtiger (der), -s, t. ~: gyón-

Beichtkind (das): gyónó.

Beichtstuhl (der): gyóntatószék.

Beichtvater (der): gyóntató pap.

Beichtzettel (das): gyónó-cédula.

beide, beides: mindkettő, mindkettőt; die beiden: a kettő, ők ketten; wir beide: mi ketten; einer von beiden: egyik a kettő közül; keiner von beiden: egyik sem.

beiderlei: mindkétféle.

beiderseitig: kölcsönös, kétoldalú, mindkét részről.
beiderseits: kölcsönösen, viszonosan, mindkét részről.
beidlebig: kétéltü.
beieinander: egymás mellett, egymásnál, együtt.
Beifall (der), -[e]s: tetszés, helyeslés; der Rath fand allgemeinen ~ v. begegnete allgemeinem ~: a tanács köztetszésben részesült; ~ klatschen: tapsolni, megtapsolni; einer Sache ~ zollen: tetszést nyilvánitani vmin.
bei fallen (fiel bei, ist beigefallen): eszébe jutni; es fällt mir nicht bei: eszem ágában sincs.
Beifallsbezeigung (die), *t.* -en: tetszésnyilvánitás.
Beifallssturm (der): tapsvihar.
beifällig: helyeslő, kedvező; ~ aufnehmen: tetszéssel fogadni.
beifolgend: mellékelt; idecsatolva, mellékelve. [misia.]
Beifuß (der): *növ.* üröm (Arte-
bei fügen (-te, hat beigefügt) etw. einer Sache (=*dat.*): hozzáadni, mellékelni vmihez.
Beifügung (die), *t.* -en: hozzáadás, hozzátétel.
Beigabe (die): hozzáadás, ráadás.
bei geben (gab bei, hat beigegeben): hozzá v. melléje adni.
beigebogen, beigefaltet, beigefügt, beigehend: mellékelve, csatolva.
beigebracht: összegyüjtött, idézett, megállapitott, l. beibrin- [gen.
beigeordnet: mellérendelt.
Beigericht (das): mellék-étel.
beigeschlossen: mellékelt; mellékelve.
Beigeschmack (der): mellékíz.
bei gesellen (-te, hat beigesellt) jmdm: társul adni; — sich ~: csatlakozni, társulni.
beiher: mellette; mellesleg.
Beihilfe (die): segitség, segély.
bei holen (-te, hat beigeholt): elohozni.
[**Beihülfe** (die): l. Beihilfe.
bei kommen (kam bei, ist beigekommen): 1) hozzáférni; 2) vkin kifogni; es ist ihm nicht beizukommen: rajta nem fogsz ki; 3) sich etw. ~ lassen: vmely gondolatra jutni, vmire vetemedni.
Beil (das), -[e]s, *t.* -e: 1) fejsze, bárd; das ~ weit werfen: a sulykot elvetni; 2) hóhérbárd.
Beilage (die), *t.* -n: 1) melléklet, csatolvány; in der ~: idecsatolva; 2) *gép.* pótlék.
Beilagsstück (das): pótlék.
beiläufig: 1) hozzávető, megközelitó, -leg; 2) körülbelül; 3) mellesleg.
bei legen (-te, hat beigelegt): 1) mellékelni; 2) jmdm etw. ~: vkinek vmit tulajdonitani; einer Sache großen Wert ~: vminek nagy becset tulajdonitani, vmire sokat adni; 3) einen Rechtsstreit ~: peres ügyet kiegyenliteni v. barátságos úton elintézni; einen Streit ~: viszályt kiegyenliteni.
Beilegung (die): 1) mellékelés, csatolás; 2) tulajdonitás; 3) elintézés, kiegyenlités (viszályé).
beileibe nicht: l. Leib.
Beileid (das), -[e]s: részvét; jmdm sein ~ bezeigen: részvétét kifejezni vki előtt.
Beileidsbesuch (der): részvétlátogatás.
Beileidsbezeigung (die): részvétnyilvánitás. [irat.
Beileidsschreiben (das): részvét-
bei liegen (lag bei, hat beigelegen): mellékelve lenni, *jogt.* elfeküdni. [kelve.
beiliegend: mellékelt; mellé-
beim (= bei dem): -nál, -nél, l. bei.
bei mengen, bei mischen (-te, hat beigemengt v. beigemischt) etw. einem Dinge: vmit hozzá v. belekeverni.
Beimengung, Beimischung (die): hozzákeverés; elegyrész.
bei messen (maß bei, hat beigemessen): tulajdonitani; jmdm die Schuld ~: vkinek felróni, vkit okolni; jmdm Glauben ~: hitelt adni vkinek.
Bein (das), -[e]s, *t.* -e: 1) csont; durch Mark und ~ dringende Töne: vesékig ható hangok; 2) lábszár, láb; jmdm ein ~ unterstellen: gáncsot vetni vkinek; auf den ~en sein: talpon lenni; auf die ~ helfen v. bringen: lábra állitani; sich auf die ~e machen: útnak eredni; etw. über das ~ brechen: erőszakolni vmit.
beinahe: majdnem, csaknem, kis híján, közel.
Beiname (der): melléknév, csúfnév, ragadványnév.
Beinbruch (der): csonttörés, lábszártörés.
beinbrüchig: tört lábú.
Beinchen (das), -s, *t.* ~: lábacska.
beinern: csontból való.
Beinfraß (der): csontszú.
beinhart: csontkeménységű.
Beinhaus (das): tetemház.
-beinig: -lábú, pl. zwei~: kétlábú.
Beinkleid (das): nadrág.
Beinschiene (die): lábsín.
Beinvieh (das): lábas jószág.
bei ordnen (-ete, hat beigeordnet): melléje rendelni; *jogt.* einen Advocaten ~: ügyvédet kirendelni.
bei packen (-te, hat beigepackt): hozzácsomagolni.
bei pflichten (-ete, h. beigepflichtet): helyeselni, hozzájárulni; ich pflichte deiner Meinung bei: osztozom nézetedben.
Beipflichtung (die): helyeslés.
beirren (-te, hat beirrt) jmdn: vkit megtéveszteni; er läßt sich nicht ~: nem jön zavarba.
beisammen: együtt.
Beisammensein (das): együttlét.
Beisasse (der), -n, *t.* -n: zsellér.
Beisatz (der): 1) l. Zusatz; 2) *nyelvt.* értelmező; mellékmondat.
Beischlaf (der): elhálás.
bei schließen (schloß bei, hat beigeschlossen): hozzácsatolni, mellékelni.
Beischluß (der): 1) mellékelés; 2) melléklet, csatolmány.
Beischrift (die): 1) melléklet, kisérő irat; 2) széljegyzet.
Beisein (das): jelenlét; es geschah in meinem ~: ott voltam, amikor ez történt.
beiseite: félre; Scherz ~: tréfán kivül! jmdn ~ nehmen: vkit félrevonni; die Ehrfurcht ~ setzen: félretenni a tiszteletet, tiszteletlenül viselkedni.
Beiseitesetzung (die): mellőzés, hiány (tiszteleté).
bei setzen (-te, hat beigesetzt): 1) hozzátenni; 2) einen Todten ~: örök nyugalomra tenni, eltakaritani, eltemetni; 3) ein Segel ~: vitorlát kifesziteni; alle Segel ~: minden vitorlát felhasználni.
Beisetzung (die): eltemetés.
Beisitzer (der), -s, *t.* ~: ülnök.
Beispiel (das), -[e]s, *t.* -e: példa; ein ~ geben: példát adni v. mutatni; ein ~ nehmen (an..): példát venni (vkiről, vmiről) zum ~: például.
beispiellos: példátlan, -ul.
Beispielsammlung (die): példagyüjtemény.
beispielshalber, beispielsweise: például, példa kedveért.
bei springen (sprang bei, ist beigesprungen) jmdm: vkinek segitségére sietni.
Beistand (der), -[e]s: 1) segitség, segély; jmdm ~ leisten: vkinek segitségére lenni; 2) násznagy.
Beistandsleistung (die): segélynyujtás, segitség.
bei stehen (stand bei, hat beigestanden) jmdm: vkinek segitségére lenni, vkit gyámolitani; jmdm mit gutem Rath ~: jó tanács-

csal szolgálni vkinek; so wahr mir Gott beistehe: Isten engem úgy segéljen!
Beisteher (der), -s, t. ~: segéd.
bei stellen (-te, hat beigestellt): 1) állitani, odaállitani; 2) szolgáltatni, rendelkezésre bocsátani, szállitani.
Beistellung (die), t. -en: 1) odaállitás, beállitás; 2) szolgáltatás.
Beistellungskosten (die = t.): odaállitási, beállitási v. szállitási költség.
Beisteuer (die), t. -n: hozzájárulás, adakozás, támogatás.
bei steuern (-te, hat beigesteuert): hozzájárulni, adakozni.
bei stimmen (-te, hat beigestimmt) jmdm: vmit helyeselni, vki véleményéhez csatlakozni; wir stimmten dem bei: ráálltunk, beleegyeztünk.
Beistimmung (die), t. -en: helyeslés.
Beistrich (der): vessző.
beißen (j. ich beiße, du beißest v. beißt, er beißt; tm. ich, er biss, du bissest; m. er hat gebissen; felsz. beiß[e]!): harapni, marni; ins Gras ~: ott hagyni a fogát; an den Köder ~: pedzeni a horgot; er hat nichts zu ~: nincs betevő falatja; — das Beißen, -s: harapás, marás.
beißend: maró, -n, harapós, -an.
Beißer (der), -s, t. ~: 1) kerékkötő rúd; 2) mest. kecskeláb.
Beißzange (die): harapófogó.
Beitrag (der), -[e]s, t. -träge: járulék, adalék, adomány; einen ~ leisten: hozzájárulni.
bei tragen (trug bei, hat beigetragen): hozzájárulni, adakozni, közrehatni; deine Abwesenheit trägt zur Vermehrung meiner Angst bei: távolléted csak növeli félelmemet.
Beitragshöhe (die): járulék-összeg.
Beitragsleistung (die): hozzájárulás.
Beitragsquote (die): hozzájárulási hányad v. arány.
bei treiben (trieb bei, hat beigetrieben): behajtani (adót).
bei treten (trat bei, ist beigetreten): hozzájárulni; einer Meinung ~: vkinek nézetében osztozni, pártjára állni; einem Verbande ~: szövetkezethez csatlakozni; einem Vereine ~: egyletbe belépni.
Beitritt (der), -[e]s: csatlakozás, hozzájárulás.
bei weitem: l. weit.
Beiwerk (das): mellékes dolgok.
bei wohnen (-te, hat beigewohnt): részt venni, jelen lenni; einem Gottesdienste ~: istentiszteleten jelen lenni; einer Sitzung ~: ülésben résztvenni; ehelich ~: elhálni.
Beiwohnung (die): 1) jelenlét, megjelenés; 2) elhálás.
Beiwort (das): melléknév.
bei zählen (-te, hat beigezählt): hozzászámitani, odaolvasni.
Beize (die, t. -n: 1) csáva, avató, marólúg; 2) sólyomvadászat.
beizeiten: jókor, idejében.
beizen (-te, hat gebeizt): avatni, áztatni, pácolni; — das Beizen, -s: avatás, áztatás, pácolás.
bejahen (-te, hat bejaht): igennel válaszolni, igenleni.
bejahend: igenlő, -leg; ~en Falls: igenlés v. helyeslés esetében.
bejahrt: éltes, koros, hajlott korú.
bejammern (-te, hat bejammert): megsiratni.
bejammernswert, bejammernswürdig: siralmas, szánandó, -an.
bekannt: ismert, ismeretes; es ist mir nicht ~: nem tudok róla; jmdn mit einem ~ machen: vkit vkivel megismertetni; er ließ ~ machen: közhirré tétette; mit jmdm ~ werden: vkivel megismerkedni; — der, die Bekannte, -n, t. -n (ein Bekannter, zwei Bekannte): ismerős; er ist ein Bekannter von mir: ismerősöm.
Bekanntenkreis (der): az ismerősök köre.
bekanntermaßen, bekanntlich: tudvalevőleg, mint tudva van.
Bekanntheit (die): vminek ismeretes volta.
Bekanntmachung (die), t. -en: hirdetmény, közhirré tevés.
Bekanntschaft (die), t. -en: ismeretség; ich machte seine ~: megismerkedtem v. ismeretséget kötöttem vele.
bekämpfen (-te, hat etw. bekämpft): 1) vmi ellen harcolni, küzdeni; 2) vmit legyőzni, leküzdeni.
Bekämpfer (der), -s, t. ~: ellenző.
Bekämpfung (die): 1) küzdés, harc; 2) leküzdés.
bekehren (-te, hat bekehrt): megtériteni, jobb útra tériteni; — sich ~: megtérni.
Bekehrer (der), -s, t. ~: téritő.
Bekehrte (der, die), -n, t. -n: megtéritett.
Bekehrung (die), t. -en: 1) megtérités; 2) megtérés.
bekennen (bekannte, hat bekannt): megvallani, beismerni, elismerni; Farbe ~: szint vallani; ich bekenne mich zur christlichen Religion: a keresztény hitet vallom; ich bekenne mich zum Empfange Ihres Werten von gestern: elismerem tegnapról kelt becses levelének vételét; er bekannte sich schuldig: bünösségét beismerte; — das Bekennen, -s: beismerés, bevallás.
Bekenner (der), -s, t. ~: hitvalló.
Bekenntnis (das), -nisses, t. -nisse: vallomás, hitvallás; ein offenes ~ ablegen: nyilt vallomást tenni.
beklagen (-te, hat beklagt): fájlalni, siratni vmit; — sich über etw. ~: panaszkodni vmiről, elpanaszolni vmit; du kannst dich nicht ~: nincs okod panaszra; besser bewahrt, als beklagt: jobb félni, mint megijedni.
beklagenswert, beklagenswürdig: sajnálatos, szánandó, sajnálatraméltó, -an.
beklagt: panaszolt, vádlott; — der Beklagte, -n, t. -n (ein Beklagter): alperes, vádlott.
beklatschen (-te, hat beklatscht): 1) megtapsolni; 2) megszólni.
bekleben (-te, hat beklebt): beragasztani, ráragasztani, bevonni.
bekleiden (-ete, hat bekleidet): 1) felruházni, öltöztetni; 2) ein Amt ~: hivatalt viselni; eine Charge ~: rendfokozatot viselni; 3) burkolni, boritani.
bekleidet: felruházott; der mit Titel und Charakter eines Ministerialraths ~e Sectionsrath: a miniszteri tanácsosi cimmel és jelleggel felruházott osztálytanácsos.
Bekleidung (die), t. -en: 1) felruházás; 2) ruházat, öltözet; 3) betöltés, viselés (hivatalé); 4) burkolás, boritás; 5) burkolat, boriték.
Bekleidungsmaterial (das): burkoló, v. boritó anyag.
Bekleidungsstück (das): ruhacikk.
bekleistern (-te, hat bekleistert): beragasztani, betapasztani.
beklemmen (-te; j. es beklemmt; tm. es beklemmte; m. es hat beklemmt v. beklommen): szoritani, szorongatni, nyomni; es beklemmt mir das Herz: szorongatja szivemet.
beklemmt, beklommen: szorongó, elfogódott.
Beklemmung, Beklommenheit (die): szorongás, elfogódás.
bekneipen, sich (-te, hat sich bekneipt): felönteni a garatra.
bekneipt: becsipett; becsipve.
bekommen (bekam): I. (hat bekommen): kapni, megkapni, el-

nyerni; er wird auch etw. davon bekommen: neki is jut majd belőle; einen B a r t ~: szakálasodni; eine K r a n k h e i t ~: betegségbe esni; ich habe noch Geld zu ~: még jár nekem pénz; ich bekam seine Prahlerei s a t t: megsokaltam dicsekvését; ehe ich ihn zu sehen bekam: mielőtt megláttam; — II. (ist bekommen): esni (jól v. rosszul); das bekam ihnen sehr schlecht: ezzel rosszul v. pórul jártak; die Arz[e]nei bekam mir gut: az orvosság jót tett nekem; wohl bekomm's: egészségére váljék; die Lüge bekam ihnen übel: torkukra forrt a hazugság.

Beköstigen (-te, hat beköstigt): táplálni, koszttal ellátni.

Beköstigung (die): élelmezés.

Bekräftigen (-te, hat bekräftigt): erősiteni, bizonyitani.

Bekräftigung (die), *t.* -en: erősités, bizonyitás; zur ~ seiner Aussage: állitása támogatására.

Bekränzen (-te, hat bekränzt): megkoszorúzni.

Bekreuzen, Bekreuzigen (-te, hat bekreuz[ig]t): kereszttel jelölni; — **sich** ~: keresztet vetni.

Bekriegen (-te, hat bekriegt): haddal megtámadni, hadakozni.

Bekritteln (-te, hat bekrittelt): birálgatni, kritizálni, becsmérelni.

Bekritzeln (-te, hat bekritzelt): teleirkálni.

Bekunden (-ete, hat bekundet): tanusitani, mutatni, nyilvánitani.

Bekümmern (-te, hat bekümmert): búsitani, szomoritani; was bekümmert es mich? mi gondom rá? mit bánom én? — **sich** um etw. ~: törődni vmivel; er bekümmert sich um nichts: nem gondol semmivel.

Bekümmernis (die), *t.* -nisse: szomorúság, gond, aggodalom.

Bekümmert: aggódó; aggódva; ~ s e i n (wegen etw.): aggódni; ~ w e r d e n: aggodalomba esni.

Belachen (-te, hat belacht): nevetni vkin v. vmin, kinevetni vkit.

Belachenswert: nevetséges, -en.

Beladen (belud, hat beladen): megrakni; der Wagen ist schwer ~: a kocsi derekasan meg van rakva; — **sich** ~: megrakodni.

Beladung (die): 1) megterhelés; 2) rakomány, teher.

Belag (der), -[e]s, *t.* -läge: 1) férőhely; 2) hidpadlat.

Belagerer (der), -s, *t.* ~: ostromló.

Belagern (-te, hat belagert): ostromolni, vini; die belagerte Stadt: az ostrom alá fogott város.

Belagerte (der), -n, *t.* -n: ostromlott.

Belagerung (die), *t.* -en: ostrom, ostromlás, megszállás.

Belagerungsarmee (die): ostromló hadsereg.

Belagerungsartillerie (die): ostrom-tüzérség.

Belagerungspark (der): ostromtelep.

Belagerungswerke (die = *t.*): ostromművek.

Belagerungszustand (der): ostromállapot.

Belang (der), -[e]s: fontosság, jelentőség; von ~ sein: fontossággal birni, számot tenni.

Belangen (-te, hat belangt): pörbe fogni, bevádolni.

Belanglos: jelentéktelen.

Belangreich: nyomós, jelentős.

Belangung (die): bevádolás.

Belassen (beließ, hat belassen): meghagyni.

Belasten (-ete, hat belastet): 1) megrakni, megterhelni; 2) terhére irni, adósitani: wir ~ Sie auf neue Rechnung mit .. Kronen; Önt új számlájára adósitjuk ...koronával.

Belastung (die), *t.* -en: 1) megrakás, terhelés; 2) megterhelés, terhére-irás.

Belastungsausweis (der): terhelési kimutatás.

Belastungsfähigkeit (die): teherbirás, teherbiró-képesség.

Belastungszeuge (der): *jogt.* terhelő tanu.

Belauben, sich (-te, hat sich belaubt): lombosodni.

Belaubt: lombos, -an.

Belauern (-te, hat belauert): megfigyelni, meglesni.

Belauf (der), -[e]s: összeg; bis zum ~[e] von 100 Kronen: 100 korona erejéig.

Belaufen (belief, hat belaufen): befutni; — **sich** ~: rúgni, felmenni (-ra, -re); der Verlust beläuft sich auf 1000 Kronen: a veszteség 1000 koronára rúg; die Streitkräfte ~ sich auf 5000 Mann: a harcerő 5000 főre rúg.

Belauschen (-te, hat belauscht): meglesni, kihallgatni.

Belächeln (-te, hat belächelt): megmosolyogni (vkit, vmit).

Belästigen (-te, hat belästigt): terhelni, háborgatni vkit, alkalmatlankodni vkinek.

Belästigung (die): alkalmatlankodás, háborgatás, zaklatás.

Beleben (-te, hat belebt): éleszteni, felélénkiteni: — **sich** ~: feleleveneдni, megélénkülni, feléledni.

Belebt: élénk, -en, vidám, -an: die ~en Wesen: élő lények.

Belebung (die), *t.* -en: felelevenités, felélesztés.

Belebungsversuch (der): élesztési kisérlet.

Belecken (-te, hat beleckt): megnyalni.

Beleg (der), -[e]s, *t.* -e: bizonyiték, igazolás; zum ~e: vminek bizonyitására.

Belegen (-te, hat belegt): 1) kirakni, burkolni, fedni vmivel; 2) megrakni, megszállni (vmely helyet katonasággal); 3) mit B e s c h l a g ~: zár alá venni, lefoglalni; mit S c h a t z u n g ~: harácscsal v. sarccal sujtani, sarcot kivetni, vetni; mit S t r a f e ~: büntetéssel sujtani; 4) igazolni; mit C i t a t e n ~: idézetekkel támogatni; 5) elszállásolni.

Belegstelle (die): bizonyitó hely (vmely műben).

Belegt: 1) befödött, bevont; 2) vmivel kirakott, kivert; 3) igazolt, támogatott.

Belegung (die), *t.* -en: 1) burkolás, fedés; 2) (büntetéssel) sujtás; 3) elfoglalás; ~ der W o h n u n g e n: a lakások lakottsága; 4) elszállásolás.

Belehnen (-te, hat belehnt): 1) jmdn mit etw.: hűbérül adni; 2) etw. ~: vmire előleget v. kölcsönt adni.

Belehnt: hűbéres; — der **Belehnte**, -n, *t.* -n: a hűbéres.

Belehnung (die): 1) hűbéradás; 2) előlegezés, kölcsön-adás.

Belehren (-te, hat belehrt): vmire tanitani; jmdn eines b e s s e r e n ~: vkit belátásra téritení; sich ~ l a s s e n: hallgatni az okos szóra.

Belehrend: tanulságos, -an.

Belehrung (die), *t.* -en: tanitás, útbaigazitás; ~ a n n e h m e n: hallgatni az okos szóra.

Beleibt: testes, elhizott.

Beleibtheit (die): testesség.

Beleidigen (-te, hat beleidigt): megbántani, megsérteni.

Beleidigend: bántó, sértő.

Beleidiger (der), -s, *t.* ~: sértő, megbántó (fél).

Beleidigung (die), *t.* -en: sértés, bántás, bántalom.

Beleidigungsklage (die): becsületsértési panasz.

Beleihen (belieh, hat beliehen): kölcsönt adni vmire.

Belesen: olvasott (ember).

Belesenheit (die): olvasottság.

Beleuchten (-ete, hat beleuchtet): 1) megvilágitani; 2) felvilágositani, felderiteni.

Beleuchtung (die) *t.* -en: világítás, megvilágítás.
Beleuchtungsmittel (das): világító eszköz.
beleumundet, schlecht ~: rosszhirű.
belfern (-te, hat gebelfert): csaholni.
Belgien (das), -s: Belgium.
Belgier (der), -s, *t.* ~: belga.
belgisch: belga, belgiumi.
Belgrad: Nándorfehérvár, Belgrád.
belieben (-te, hat beliebt): tetszeni, óhajtani; Sie ~ zu scherzen: tréfálni tetszik; ~ Sie die Ware an mich zu verladen: szíveskedjék az árut címemre küldeni; wie Sie ~ *v.* wie es Ihnen beliebt: ahogy Önnek tetszik; — das **Belieben,** -s: tetszés, óhaj; nach B.: tetszés szerint, *v.* ahogy tetszik; ich stelle das in Ihr B.: az Ön tetszésére hagyom.
beliebig: tetszés szerinti; zu jeder ~en Stunde: bármely órában.
beliebt: kedvelt; sich ~ machen: magát megkedveltetni; ~ sein für etw.: vmiben bízni.
Beliebtheit (die): kedveltség, népszerűség.
Belladonna (die): *növ.* maszlagos nadragulya, farkas-cseresznye.
bellen (-te, hat gebellt): ugatni; — das **Bellen,** -s: ugatás.
Belletrist (der), -en, *t.* -en: író, szépiró.
Belletristik (die): szépirodalom.
belletristisch: szépirodalmi, -lag.
beloben (-te, hat belobt): megdicsérni.
Belobigung, Belobung (die), *t.* -en: dicséret.
Belobungsschreiben (das): dicsérő levél.
belohnen (-te, hat belohnt): megjutalmazni; mit Undank ~: hálátlansággal fizetni (vmiért).
Belohnung (die), *t.* -en: jutalom, megjutalmazás; zur ~ für seine Dienste: szolgálata jutalmául.
belustigen (-te, hat belustigt): vkit mulattatni; — sich ~: mulatni vmin.
Belustigung (die), *t.* -en: 1) mulatság; 2) mulattatás; zur ~ der Menge: a tömeg mulattatására.
belügen (belog, hat belogen): hazugsággal rászedni, megcsalni.
bemalen (-te, hat bemalt): befesteni.
Bemalung (die), *t.* -en: befestés.
bemannen (-te, hat bemannt): legénységgel ellátni (hajót).
Bemannung (die): hajólegénység.
bemasten (-ete, hat bemastet): árboccal ellátni.
bemächtigen, sich (-te, hat sich bemächtigt) einer Sache (= *gen.*): hatalmába keríteni, elfoglalni vmit; ein gerechter Zorn bemächtigte sich seiner: méltó neheztelés fogta el; der Schlaf bemächtigte sich unser: elnyomott bennünket az álom.
Bemächtigung (die): elfoglalás, hatalmába kerítés.
bemäkeln (-te, hat bemäkelt): hibáztatni, gáncsolni.
bemängeln (-te, hat bemängelt): meghiányolni, kifogásolni.
Bemäng(e)lung (die): hiánylat, kifogásolás.
Bemäng(e)lungsprotokoll (das): hiánylati jegyzőkönyv.
bemänteln (-te, hat bemäntelt): elpalástolni.
Bemäntelung (die): palástolás; ~ eines Verbrechens: bűnpalástolás.
bemeistern (-te, hat bemeistert): legyőzni, leküzdeni; ich vermochte meine Furcht nicht zu ~: nem tudtam félelmemet elfojtani; — sich ~: uralkodni, erőt venni magán; sich einer Sache (= *gen.*) ~: hatalmába keríteni vmit, úrrá lenni vmi felett.
bemerkbar: észrevehető, érezhető, -en; sich ~ machen: jelt adni magáról, feltűnni.
bemerken (-te, hat bemerkt): 1) észrevenni vmit; 2) észrevételt tenni, megjegyezni (szóval).
bemerkenswert: nevezetes, megjegyzésreméltó.
bemerklich: észrevehető; ~ machen: észrevétetni; sich ~ machen: jelt adni magáról, érezhetővé válni.
Bemerkung (die), *t.* -en: megjegyzés, észrevétel; es sei mir erlaubt, über dieses Werk einige ~en vorzubringen *v.* zu machen: legyen szabad e műre néhány megjegyzést tenni.
bemessen (bemaß, hat bemessen): kimérni, megszabni.
Bemessung (die), ~: kiszabás.
bemitleiden (-ete, hat bemitleidet): szánni, sajnálni vkit.
bemitleidenswert, bemitleidungswürdig: szánalomraméltó.
Bemitleidung (die), ~: szánalom, sajnálat.
bemittelt: tehetős, módos.
Bemme (die): kenyérszelet.
bemoost: mohos; ein ~es Haupt: vén diák, ősjogonc, ősbölcsész.
bemustern (-te, hat bemustert): mintát adni *v.* küldeni.
bemühen (-te, hat bemüht): vkit fárasztani; — sich ~: fáradni, iparkodni; du bemühest dich vergebens: hiába fáradsz, fáradságod kárba vesz; er bemüht sich vorwärts zu kommen: töri magát előre.
Bemühung (die), *t.* -en: fáradság, fáradozás; meine ~en waren vergeblich: hiába volt minden igyekezetem.
bemüssigen (-te, hat bemüssigt): kényszeríteni; sich bemüssigt sehen zu etw.: kényszerítve érezni magát vmire.
benachbart: szomszédos (vmivel).
benachrichtigen (-te, hat benachrichtigt) jmdn von etw.: értesíteni, tudósítani vkit vmiről.
Benachrichtigung (die), *t.* -en: értesítés; zu Ihrer ~ übermachen wir Ihnen anliegend...: az Ön értesítése végett idezárva küldünk...
Benachrichtigungsschreiben (das): értesítő levél.
benachteiligen (-te, hat benachteiligt): megkárosítani, megrövidíteni vkit.
benachteiligt: megkárosult; der, die **Benachteiligte,** -n, *t.* -n: a megkárosult.
Benachteiligung (die): megkárosítás, károsodás.
benagen (-te, hat benagt): megrágni.
benamen, benamsen (-te, hat benamt *v.* benamst): elnevezni, nevezni.
benamst, benannt: elnevezett, nevű.
benarbt: sebhelyes, forradásos.
benähen (-te, hat benäht): kivarrni.
benebeln, sich (-te, hat benebelt): megrészegedni.
benebelt: pityókos, ittas, -an.
benedeien (-te, hat benedeit): áldani, dicsőíteni.
Benedict (*férfinév*): Benedek.
Benedictiner (der), -s, *t.* ~: benedekrendi szerzetes, bencés.
Beneficiant (der), -en, *t.* -en: jutalmazandó, jutalmazott.
Beneficium (das): l. Benefiz.
Benefiz (das), -es, *t.* -e *v.* -ien: javadalom.
Benefizvorstellung (die): jutalomjáték (színészeké).
benehmen (benahm, hat benommen): elvenni, megfosztani; eloszlatni; die Aussicht ~: a kilátást gátolni, útban állni; jmdm alle Hoffnung ~: vkit minden reményétől megfosztani; jmdm den Irrthum ~: vkit tévedéséből kijózanítani; jmdm den Kopf ~: elkábítani a fejét; jmdm die Lust ~: kedvét szegni, kedvét elvenni vmitől; — sich ~: 1) magát viselni; sich anständig ~: magát

megbecsülni; sich tapfer ~: emberül viselni magát; er hat sich gut dabei benommen: derekasan viselte magát vmely dologban; 2) sich mit jmdm ~: vkivel érintkezni; — das **Benehmen, -s**: magaviselet.

Beneiden (-ete, hat beneidet): irigyelni, irigy szemmel nézni.

Beneidenswert: irigylendő.

Benennen (benannte, hat benannt): elnevezni, nevet adni.

Benennung (die), t. -en: 1) elnevezés; 3) megnevezés

Benetzen (-te, hat benetzt): megnedvesíteni, áztatni; mit seinen Thränen ~: könyeivel öntözni.

Benetzung (die): megöntözés.

Bengel (der), -s, t. ~: 1) dorong; 2) kamasz, fajankó.

Bengelhaft: otromba, pimasz, -ul.

Benommen: l. benehmen.

Benöthigen (-te, hat benöthigt): szükségelni vmit, rászorulni vmire; er benöthigt es: szüksége van rá; einer Sache benöthigt sein: rászorulni vmire.

Benutzbar, Benützbar: használható.

Benutzen, Benützen: (-te, hat benutzt v. benützt): használni vmit, vminek hasznát venni, vmit hasznára fordítani; die Gelegenheit ~: kapni az alkalmon v. élni az alkalommal.

Benutzung, Benützung (die), t. -en: használat, felhasználás; in ~ nehmen: használatba venni.

Benutzungsdauer, Benützungsdauer (die): használat tartama.

Benutzungsrecht, Benützungsrecht (das): használati jog.

Beobachten (ete, hat beobachtet): 1) megfigyelni, szemmel tartani; 2) szem előtt tartani; seine Pflicht v. Schuldigkeit ~: a kötelességét teljesíteni; ein Stillschweigen ~: hallgatni.

Beobachter (der), -s, t. ~: megfigyelő, szemlélő, észlelő.

Beobachtung (die), t. -en: 1) megfigyelés, észlelet; 2) szemmeltartás, követés, figyelembevétel; unter ~ der Regeln: a szabályok szemmeltartásával.

Beobachtungsabtheilung (die), für Geisteskranke: elmebeteg-megfigyelő osztály.

Beobachtungsgabe (die): megfigyelő tehetség.

Beobachtungsstation (die): megfigyelő állomás.

Beordern (-te, hat beordert): rendelni, kirendelni (vhová); die Truppen sind nach Budapest beordert worden: a csapatokat Budapestre rendelték.

Beorderung (die): kirendelés.

Bepacken (-te, hat bepackt): megrakni, felmálházni.

Bepanzern (-te, hat bepanzert): felvértezni, vérttel fölszerelni.

Bepanzert: felvértezett, vértezve.

Bepflanzen (-te, hat bepflanzt): beültetni; mit Bäumen ~: befásítani.

Bepflanzung (die): beültetés, fásítás.

Bepinseln (-te, hat bepinselt): becsetelni.

Bepudern (-te, hat bepudert): beporozni, behajporozni.

Bequem: kényelmes, -en; sich etw. ~ machen: vminek könnyebb végét fogni; er macht sich's gern ~: szereti a könnyű végét fogni a dolognak; machen Sie es sich ~: helyezze magát kényelembe.

Bequemen (-te, hat bequemt): alkalmazni vmihez; — sich ~: alkalmazkodni, beletörődni; er wollte sich nicht zur Schule ~: nem akart az iskolába járásra fanyalodni.

Bequemlich: kényelmes, kényelemszerető.

Bequemlichkeit (die): kényelem, kényelmesség; nach Ihrer ~: az Ön könnyebbségére, amint Önnek kényelmesebb.

Bequemlichkeitsliebe (die): kényelemszeretet.

Berappen (-te, hat berappt): 1) vakolni, bevakolni; 2) megfizetni.

Berathen (berieth, hat berathen): tanácscsal ellátni; er ist übel ~: rossz tanácsadói vannak, rossz tanácsadókra hallgat; — sich ~: tanácskozni.

Berather (der), -s, t. ~: tanácsadó.

Berathschlagen, sich (-te, hat sich berathschlagt): tanácskozni, tanácsot ülni.

Berathschlagung, Berathung (die), t. -en: tanácskozás, tanakodás; eine ~ halten: tanácskozni, értekezletet tartani.

Berathungssaal (der): tanácsterem.

Berauben (-te, hat beraubt): kirabolni, megfosztani; der Besinnung *(= gen.)* ~: eszméletétől megfosztani.

Beraubt: megfosztott; megfosztva.

Beraubung (die): kifosztás.

Berauschen (-te, hat berauscht): megrészegíteni; — sich ~: megrészegedni, megittasulni.

Berauschend: részegítő, mámorító.

Berauscht: ittas, mámoros, -an.

Berechnen (-ete, hat berechnet): kiszámítani, felszámítani; Spesen zum Cours berechnet, machen ..: a költségek az árfolyam szerint felszámítva, tesznek ..; — sich mit jmdm ~: vkivel elszámolni, számot vetni; wegen der Kosten wird sich Herr N. mit uns ~: a költségekre nézve N. úrral fogunk számolni.

Berechnet: 1) l. berechnen; 2) vmire számító, vminek szánt.

Berechnung (die), t. -en: számítás, kiszámítás, felszámítás; nach einer auf Erfahrung begründeten Berechnung: tapasztalásra alapított számítás szerint; eine ~ anstellen: kiszámítani, számvetést tenni.

Berechtigen (-te, hat berechtigt): feljogosítani, felhatalmazni.

Berechtigt: jogosult, jogosított, feljogosítva; obwohl wir ~ waren, Interessen zu berechnen: jóllehet fel voltunk jogosítva, hogy kamatokat számítsunk ..; die Sache erregte ~es Aufsehen: a dolog méltó föltűnést okozott.

Berechtigung (die), t. -en: 1) feljogosítás, felhatalmazás; 2) jogosultság.

Berechtigungsgrund (der): jogcím.

Bereden (-ete, hat beredet): 1) rábeszélni; 2) jmdn übel ~: megszólni vkit; — sich ~: 1) magával elhitetni; 2) tanakodni, összebeszélni.

Beredsam, Beredt: ékesszóló, -an, beszédes, -en.

Beredsamkeit (die): ékesszólás.

Beredung (die), t. -en: 1) rábeszélés; 2) megbeszélés.

Beregt: érintett (tárgy).

Bereich (der v. das), -es, t. -e: kör, hatáskör, terület; es gehört in den ~ der Wissenschaft: a tudomány körébe (birodalmába) tartozik; das liegt außer dem ~ seiner Macht: oda hatalma nem ér v. nem terjed.

Bereichern (-te, hat bereichert): gazdagítani; — sich ~: gazdagodni.

Bereicherung (die), t. -en: 1) gazdagítás; 2) gazdagodás; ungerechtfertigte ~: jogtalan gazdagodás.

Bereifen (-te, hat bereift): megabroncsozni.

Bereisen (-ste, hat bereist): bejárni, beutazni.

Bereisung (die), t. -en: beutazás.

Bereit: kész, -en; hajlandó; wir halten uns zur Annahme Ihrer Tratten ~: készek vagyunk intézvényeit elfogadni, l. bereithalten; das Mittagmahl steht ~: az ebéd elkészült; er ist zu Opfern ~: áldozatokra kész; sich ~ erklären: késznek nyilatkozni.

I. Bereiten (-ete, hat bereitet): készíteni, elkészíteni; Hindernisse ~: akadályokat támasz-

tani; ein Lager ~: ágyat vetni; Freude ~: örömet szerezni: Unannehmlichkeiten ~: bajt, galibát csinálni; — **sich** ~: készülni vmire.

II. **bereiten** (beritt, hat beritten): 1) belovagolni; 2) idomítani.

I. **Bereiter** (der), -s t. ~: készítő.

II. **Bereiter** (der), -s, t. ~: lovászmester, idomító, idomár.

bereit halten (hielt bereit, hat bereitgehalten): készentartani; — **sich** ~: készen lenni, l. bereit.

Bereithaltung (die): készentartás.

bereits: már, máris.

Bereitschaft (die), ~: készenlét, készség, készültség; Geld in ~ haben: pénzt készen tartani; in ~ sein v. stehen: készen lenni v. állni; in ~ zur Abfahrt: menetkészen.

Bereitschaftszustand (der): készenléti v. készültségi állapot.

bereit stellen (-te, hat bereitgestellt): készállapotba helyezni.

Bereitung (die): készítés.

bereitwillig: kész, készséges, -en.

Bereitwilligkeit (die), ~: készség.

berennen (berannte, hat berannt): körülzárni, a körülzáráshoz fogni, megtámadni.

bereuen (-te, hat bereut): megbánni, megkeserülni; das sollst du ~! ezt megkeserülöd!

Berg (der), -[e]s, t. -e: hegy; hinter dem ~e halten: vmit elhallgatni; über alle ~e sein: hetedhet országon tul járni; zuberge stehen: égnek meredni.

bergab: lefelé, völgynek.

Bergabdachung (die), **Bergabhang** (der): hegylejtő, hegyoldal.

Bergakademie (die): bányászati akadémia.

Bergakademiker (der): bányászakadémiai növendék.

Bergamt (das): bányahivatal.

bergan, bergauf, bergaufwärts: fölfelé, hegynek.

Bergbahn (die): 1) hegyi pálya, sikló; 2) bányavasút.

Bergbau (der): bányaművelés.

Bergbaugesellschaft (die): bányaművelési vállalat.

Bergbauwesen (das): bányaügy, bányászat.

Bergbewohner (der): hegyi lakos, hegylakó.

bergen (*j.* ich berge, du birgst, er birgt; *tm.* barg; *m.* hat geborgen; *km.* bärge v. bürge; *fszól.* birg!): rejteni, elrejteni; — **sich** ~: rejleni, rejtőzni.

Bergfahrt (die): 1) hegynek menés, hegyi utazás; 2) fölfeléhajózás.

Bergfestung (die): hegyi vár.

Bergflachs (der): kőlen, azbeszt.

Berggegend (die): hegyvidék.

Berggeist (der): bányarém.

Berggipfel (der): hegycsúcs.

Berggrat (der): hegygerinc.

Berghauptmann (der): bányakapitány.

berghoch: hegymagasságú; hegymagasságnyira.

bergig: hegyes.

Bergingenieur (der): bányamérnök.

Bergjoch (das): hegyszoros, hágó.

Bergkante (die): hegyél.

Bergkegel (der): hegykúp.

Bergkessel (der): hegykatlan.

Bergkette (die): hegylánc.

Bergkluft (die): hegyszakadék.

Bergknappe (der): bányalegény.

Bergkrystall (der): hegyi jegec, hegyi kristály.

Bergland (das): 1) hegyvidék; 2) alacsony hegység.

Berglehne (die): hegyoldal.

Berglied (das): hegyi dal.

Bergmann (der), -[e]s, t. -leute: bányász.

Bergmannstracht (die): bányászviselet.

bergmännisch: bányászi.

Bergöl (das): földolaj.

Bergpredigt (die): hegyi beszéd (Krisztusé).

Bergrand (der): hegypárkány.

Bergrast (die): pihentető.

Bergrath (der): bányatanácsos.

Bergrumpf (der): hegyderék.

Bergrutschung (die): hegycsuszamlás.

Bergrücken (der): hegygerinc.

Bergsattel (der): hegynyereg.

Bergsaum (der): hegypárkány.

Bergscheitel (der): hegytető.

Bergschloss (das): sziklavár.

Bergschlucht (die): hegyszakadék.

Bergschonung (die): hegyi tilos.

Bergschuh (der): hegymászó cipő.

Bergschule (die): bányásziskola.

Bergsee (der): tengerszem.

Bergseite (die): hegyoldal.

Bergspitze (die): hegytető.

Bergstadt (die): bányaváros.

Bergsteiger (der): 1) hegymászó; 2) bányamester; 3) hegymászó cipő.

Bergsturz (der): hegyomlás.

Bergung (die), elrejtés, rejtek.

bergunter: lefelé, völgynek.

Bergwand (die): sziklafal.

Bergwerk (das), -[e]s, t. -e: bánya.

Bergwerksgesellschaft (die): bányatársulat.

Bergwerkskatastrophe (das): bányaszerencsétlenség.

Bergwesen (das): bányaügy.

berichen (beroch, hat berochen): megszagolni, szagolgatni.

Bericht (der), -[e]s, t. -e: 1) jelentés, tudósítás; ~ erstatten: jelentést tenni; laut ~: az értesítés szerint; 2) előterjesztés.

berichten (-ete, hat berichtet): jelentést tenni, tudósítani, értesíteni, előterjeszteni.

Berichterstatter (der), -s, t. ~: tudósító, jelentéstevő, előadó.

berichtigen (-te, hat berichtigt): 1) helyre igazítani, helyesbíteni; 2) kiegyenlíteni, kifizetni.

Berichtigung (die), t. -en: 1) helyreigazítás, hibaigazítás; 2) kiegyenlítés, kifizetés.

Berichtigungsclausel (die): kiigazító záradék.

Berichtsteller (der): előadó, jelentéstevő.

beriefeln (-te, hat beriefelt): permetezni, öntözni.

beritten: lovas.

Berline (die): utazó kocsi.

Berliner (der), -s, t. ~: a berlini; — die **Berlinerin**, t. -nen: berlini (nő).

Berlinerblau (das): berlini kék.

Berlocke (die): óra-fityegő.

Bernhard (*férfinév*): Bernát.

Bernhardiner (der), -s, t. ~: bernáthegyi (kutya).

Bernstein (der): borostyánkő.

Berschkohl (der): olasz káposzta.

Berschling (der), -s: süger.

Berserkerwuth (die): harci düh.

bersten (*j.* ich berste, du birst v. berstest, er birst v. berstet; *t.* barst; *m.* ist geborsten; *km.* börste; *fszól.* birst!): megrepedni, szétpukkadni; er muss beinahe ~ vor Ärger: majd megpukkad mérgében.

Bertha (*nőnév*): Berta.

Beruf (der), -[e]s, t. -e: 1) hivatás; Historiker von ~: hivatásos történész; 2) hivatottság, hajlam; ich fühle einen ~ zu etw.: hivatást érzek vmire.

I. **berufen** (berief, hat berufen): 1) meghívni; 2) összehívni; **sich** auf etw. ~: hivatkozni vmire.

II. **berufen**: hivatott; das ~e Organ: hivatott v. illetékes közeg; ~ sein zu etw.: vmire hivatva lenni; ein von Gott ~er Dichter: Isten igazában való költő; doch wo ist der **Berufenere**? de hol van, a ki hivatottabb?

Berufsart (die), t. -en: életpálya.

berufsgemäss: hivatásszerű, -en.

Berufsgenosse (der): pályatárs.

Berufsgeschäft (das): hivatalos ügy v. foglalkozás.

Berufskreis (der): hatáskör.

Berufspflicht (die): hivatásos, hivatalos kötelesség.

Berufung (die), t. -en: 1) meghívás; 2) hivatkozás; mit ~ auf unseren Bericht: hivatkozással jelentésünkre; 3) felebbezés; ~ einlegen: felebbezni; die ~ erheben: felebbezést bejelenteni.

Berufungsgericht (das): fölebbezési bíróság.
Berufungskläger (der): fölebbező.
beruhen (-te, hat beruht): alapulni, nyugodni; die Sache beruht auf einem Irrthum: a dolog tévedésen alapszik; etw. auf sich v. dabei ~ lassen: vmit abbanhagyni, nem feszegetni.
beruhigen (-te, hat beruhigt) jmdn: megnyugtatni, lecsendesiteni; man konnte darüber beruhigt sein: bizonyos lehetett róla mindenki; — **sich** ~: megnyugodni.
Beruhigung (die), t. -en: 1) megnyugtatás; 2) megnyugvás.
Beruhigungsmittel (das): csillapító szer.
berüchtigt: hírhedt, rosszhírü.
berücken (-te, hat berückt): megigézni, behálózni, rászedni.
berückend: igéző, mámorító.
berücksichtigen (-te, hat berücksichtigt): tekintetbe venni vmit, tekintettel lenni vmire.
Berücksichtigung (die): tekintetbevétel; in ~ seiner Verdienste: tekintettel érdemeire.
Berückung (die): rászedés.
berühmt: híres, hírneves; ~ machen: híressé tenni; ~ werden: elhíresedni.
Berühmtheit (die), t. -en: hiresség.
berühren (-te, hat berührt): 1) érinteni; ich habe ihn mit keinem Finger berührt: ujjal sem tesz. hozzá; in der Rede ~: említeni, érinteni, pedzeni; 2) illetni, érdekelni; das berührt ihn nahe: ez közelről érdekli; — das **Berühren**, -s: érintés.
Berührung (die), t. -en: 1) érintés; 2) érintkezés; mit jmdem in ~ kommen: vkivel érintkezni; in ~ stehen: vkivel érintkezni v. érintkezésben lenni; eine weitere ~ findet nicht statt: többet nem értekeznek egymással.
Berührungselektricität (die): érintési villamosság.
Berührungspunkt (der): érintő-[pont.
besage dessen: mely szerint, melynek értelmében.
besagen (-te, hat besagt): mondani, jelenteni; das besagt nichts: ez mitsem tesz.
besagt: említett, mondott.
besagtermaßen: amint említve volt.
besaiten (-ete, hat besaitet): felhúrozni, húrral ellátni.
Besanmast (der): hátsó árboc, tatárboc.
***besann**: l. besinnen.
***besaß**: l. besitzen.
Besatz (der), -es, t. -sätze: 1) szegély, szegélyzet; 2) borítás.
Besatzung (die), t. -en: őrség, őrhad, megszálló had.
besaufen, sich (besoff sich, hat sich besoffen): megrészegedni.
besäen (-ete, hat besäet): bevetni.
besänftigen (-te, hat besänftigt): lecsillapitani, megengesztelni, megkérlelni; sich ~ lassen: megkérlelődni.
Besänftigung (die): 1) megengesztelés, lecsendesités; 2) megengesztelődés.
I. beschaffen (-te, hat beschafft): beszerezni, megszerezni.
II. beschaffen: minőségü, vmilyen állapotban levő; die Sache ist anders ~: a dolog máskép áll; wie mochten die ältesten Gedichte ~ sein: milyenek lehettek a legrégibb költemények.
Beschaffenheit (die), t. -en: minőség, állapot, természet; die körperliche ~: testalkat; von guter ~: jó minőségü.
Beschaffung (die): beszerzés.
Beschaffungscapital (das): beszerzési tőke.
beschatten (-ete, hat beschattet): beárnyazni, beárnyékozni.
beschatzen (-te, hat beschatzt) jmden: harácsot vetni vkire.
beschauen (-te, hat beschaut): megtekinteni, nézegetni; — das **Beschauen**: megtekintés.
Beschauer (der), -s, t. ~: szemlélő, néző, megtekintő.
beschaulich: szemlélődő.
Beschaulichkeit (die): szemlélődés; in ruhiger ~: csendesen elmerülve.
beschädigen (-te, hat beschädigt): 1) megrongálni; 2) megkárositani; — **sich** ~: megsérülni.
Beschädigung (die), t. -en: 1) megrongálás; 2) megkárositás; 3) sérülés, rongáltság, kár.
beschäftigen (-te, hat beschäftigt): foglalkoztatni vkit; — **sich** ~: foglalkozni, munkálkodni.
beschäftigt: elfoglalt; ~ sein: elfoglalva lenni, foglalkozni; er ist stets ~: mindig munkában van.
Beschäftigung (die), t. -en: 1) foglalkozás; 2) foglalkoztatás.
Beschäftigungsjournal (das): foglalkozási napló.
beschälen (-te, h. beschält): hágatni.
Beschäler (der), -s, t. ~, **Beschälhengst** (der): hágómén.
beschämen (-te, hat beschämt) jmdn: megszégyeniteni vkit, rápiritani vkire.
beschämt: megszégyenitett, megszégyenült; megszégyenülve.
Bescheid (der), -[e]s, t. -e: 1) végzés, határozat; 2) felvilágositás; in einer Sache ~ wissen: tájékozva lenni vmiben; an einem Orte ~ wissen: a dörgést v. járást tudni; 3) jmdm ~ thun: vkinek megfelelni, vkivel megmérkőzni (pl. ivásban).
I. bescheiden (beschied, hat beschieden): 1) vkit vhová rendelni, megidézni; 2) eligazitani; 3) abfällig v. abweislich ~: elutasitani, tagadó választ adni; — **sich** ~: belenyugodni, megelégedni; sich ~ lassen: megfogadni a tanácsot.
II. bescheiden: szerény, -en.
Bescheidenheit (die): szerénység.
bescheidlich: végzésileg.
bescheinen (beschien, hat beschienen) etw.: megvilágitani vmit, sütni vmire.
bescheinigen (-te, hat bescheinigt): bizonyitani, (okiratot) elismerni, nyugtatni.
Bescheinigung (die), t. -en: 1) elismerés; 2) elismervény, bizonyitvány, nyugtatvány.
beschenken (-te, hat beschenkt): megajándékozni.
beschenkt: megajándékozott.
bescheren (-te, hat beschert): megajándékozni; ab und zu war auch ihm ein froher Tag beschert: egyszer-másszor neki is kijutott egy-egy jó nap.
Bescherung (die), t. -en: 1) ajándék; 2) kelletlen dolog.
beschicken (-te, hat beschickt): 1) 1) küldeni, meneszteni (képviselőt az országgyülésre); 2) gondozni, gondját viselni; 3) megmüvelni.
Beschickung (die): 1) küldés; 2) elintézés; 3) megmüvelés.
beschießen (beschoß, hat beschossen): ágyúzni, lövetni.
Beschießung (die): lődözés, löve-[tés.
beschiffen (-te, hat beschifft): behajózni, (hajón) bejárni.
beschimpfen (-te, hat beschimpft): gyalázni, meggyalázni.
Beschimpfung (die): meggyalázás.
beschirmen (-te, hat beschirmt): oltalmazni, védeni.
Beschirmer (der), -s, t. ~: oltalmazó, pártfogó, védő.
Beschirmung (die): oltalmazás.
beschirren (-te, hat beschirrt): fölszerszámozni.
Beschlag (der), -[e]s: 1) megvasalás, vasazat, patkolás; 2) lefoglalás, zár; ~ legen (auf etw.) v. mit ~ belegen (etw.): lefoglalni, elkobozni; etw. in ~ nehmen: zár alá vetni vmit.
I. beschlagen (beschlug, hat beschlagen): 1) megvasalni, megpatkolni (lovat); 2) ráverni, föl-

szegezni (pl. sarkat az ajtóra); mit Nägeln ~: szeggel kiverni; — sich ~: 1) megizzadni (fal, tükör); 2) megpenészedni.

II. **beschlagen**: 1) kivert; kiverve; 2) gut, schlecht ~ (in etw.): jártas, járatlan vmiben.

Beschlagnahme (die): lefoglalás, zár alá vétel.

beschleichen (beschlich, hat beschlichen): elfogni, meglepni vkit; eine heimliche Angst beschlich ihn: valami különös félelem fogta el.

beschleunigen (-te, hat beschleunigt) etw.: siettetni, gyorsítani; die Erledigung eines Gesuchs ~: folyamodvány elintézését megsürgetni v. szorgalmazni.

Beschleunigung (die): gyorsítás, siettetés, szorgalmazás.

beschließen (beschloss, hat beschlossen): 1) bezárni, befoglalni; 2) bevégezni, befejezni; 3) dönteni, elhatározni, végzést hozni.

Beschließer (der), -s, t. ~: kulcsár; — die **Beschließerin**, t. -nen: kulcsárnő, kulcsárné.

Beschließung (die): l. Beschluss.

Beschluss (der), --schlusses, t. --schlüsse: 1) bezárás, berekesztés; zum Beschlusse: utoljára, végre; 2) végzés, határozat; einen ~ fassen: határozni, határozatot hozni; nach unserem ~: határozatunk szerint.

Beschlussantrag (der): határozati [javaslat.

Beschlussfassung (die): határozathozatal.

beschlussfähig: határozatképes.

Beschlussfähigkeit (die): határozatképesség.

beschmieren (-te, hat beschmiert): bemázolni, bekenni.

Beschmierung (die): bemázolás.

beschmutzen (-te, hat beschmutzt): beszennyezni, bepiszkolni; — sich ~: magát beszennyezni.

Beschneidemesser (das): metszőkés.

beschneiden (beschnitt, hat beschnitten): 1) megnyesni, megnyirbálni; 2) körülvágni (rajzot); 3) körülmetélni.

Beschneidung (die): 1) elvágás, körülvágás; 2) körülmetélés.

beschneien (-te, hat beschneit): behavazni, hóval belepni.

beschönigen (-te, hat beschönigt): szépítgetni, szépíteni, hímezni.

Beschönigung (die): szépítgetés.

beschränken (-te, hat beschränkt): korlátolni, korlátozni, megszorítani; auf das geringste Maß ~: a legkisebb mértékre szorítani; — sich ~: 1) összeszorítkozni; 2) sich auf etw. ~: vmire szorítkozni.

beschränkt: korlátolt, -an.

Beschränktheit (die): korlátoltság.

Beschränkung (die), t. -en: korlátozás, megszorítás.

beschreiben (beschrieb, hat beschrieben): 1) leírni (tárgyat); eine Bahn ~: pályát (útat) befutni; 2) felirattal ellátni.

beschreibend: leíró, ábrázoló.

Beschreiber (der), -s, t. ~: leíró.

Beschreibung (die), t. -en: 1) leírás; topographische ~: helyrajzi leírás; es spottet aller ~: leírhatatlan; 2) ~ der Pläne: rajzoknak felirattal ellátása.

beschreien (beschrie, hat beschrien): vminek rossz hírét költeni.

beschreiten (beschritt, hat beschritten): fellépni, felhágni vmire; den Rechtsweg ~: a törvényes lépéseket megtenni.

beschuldigen (-te, hat beschuldigt): vádolni, okolni; er beschuldigt dich fälschlich dieser Sache: alaptalanul vádol téged e dologgal.

Beschuldigung (die), t. -en: vád; ~ wegen Diebstahls: lopással való vádolás; ~en abwenden: mentegetődzni.

beschütten (-ete, hat beschüttet): megöntözni vmivel.

beschützen (-te, hat beschützt): oltalmazni, megvédeni, megóvni.

Beschützer (der), -s, t. ~: oltalmazó; — die **Beschützerin**, t. -nen: oltalmazó(nő).

Beschützung (die), t. -en: megoltalmazás, oltalom.

beschwatzen (-te, hat beschwatzt): rábeszélni, rászedni.

Beschwer (die v. das): teher, baj.

Beschwerde (die), t. -n: panasz, sérelem; ~ einlegen: *jogt.* felfolyamodni; ~ erheben v. führen: panaszt tenni.

Beschwerdebuch (das): panaszkönyv. [tevő.

Beschwerdeführer (der): panasz-

beschweren (-te, hat beschwert): megterhelni, megrakni; — sich (über etw.) ~: panaszkodni.

Beschwerer (der), -s, t. ~: nyomtaték, levélnyomó.

beschwerlich: terhes, bajos.

Beschwerlichkeit (die), t. -en: teher, nehézség, baj.

Beschwerung (die): megterhelés.

beschwichtigen (-te, hat beschwichtigt): lecsitítani, lecsendesíteni, megnyugtatni vkit; er beschwichtigte seinen Zorn: lecsendesítette haragját. [sítés.

Beschwichtigung (die): lecsende-

beschwindeln (-te, h. beschwindelt): rászedni, becsapni.

beschwingt, leicht ~: könnyű szárnyú, röpke.

beschwören (beschwor v. beschwur, hat beschworen): 1) esküvel bizonyítani; 2) vkit kérve kérni vmire; 3) eine Gefahr ~: veszélyt elhárítani; Geister ~: szellemeket idézni; den Zauber ~: a varázst megtörni; den Teufel ~: az ördögöt kiűzni.

Beschwörer (der), -s, t. ~: idéző, ördögűző, ráolvasó.

Beschwörung (die), t. -en: eskütétel, ördögűzés.

beseelen (-te, hat beseelt): lelkesíteni, megeleveníteni, buzdítani, áthatni.

beseelt: lelkes, élő.

besehen (besah, hat besehen): megnézegetni, szemügyre venni, megvizsgálni; ich besah mir die Stadt: megtekintettem a várost; — das **Besehen**, -s: megszemlélés.

beseitigen (-te, hat beseitigt): 1) eltávolítani (akadályt); 2) elhárítani (veszélyt).

Beseitigung (die), t. -en: eltávolítás, elhárítás.

beseligen (-te, hat beseligt): boldogítani, üdvözíteni.

Besen (der), -s, t. ~: seprő.

Besenbinder (der): seprűcsináló.

Besenstiel (der): seprőnyél.

besessen: 1) ördöngös, (ördögtől) megszállott; schreien wie ein Besessener: eszeveszetten kiabálni; 2) l. besitzen.

Besessenheit (die): ördöngösség.

besetzen (-te, hat besetzt): 1) megrakni vmivel; 2) borítani, díszíteni, szegélyezni (ruhát); 3) elfoglalni (ülőhelyeket a kocsiban); 4) megszállni (várat), elállni; 5) eine Stelle ~: hivatalt betölteni.

besetzt: 1) megtelt; 2) kirakott; 3) die Wege ~ halten: az utakat elállni; die Festung ~ halten: a várat megszállva tartani; 4) der Platz ist ~: a hely el van foglalva.

Besetzung (die): 1) megszállás, elfoglalás; 2) betöltés (hivatalé); 3) őrség, legénység.

besichtigen (-te, hat besichtigt): megtekinteni, megszemlélni.

Besichtigung (die): megszemlélés.

besiegeln (-te, hat besiegelt): megpecsételni.

Besiegelung (die): megpecsételés.

besiegen (-te, hat besiegt): vkit legyőzni, vkin győzedelmeskedni.

Besieger (der), -s, t. ~: legyőző.

Besiegung (die): legyőzés.

besingen (besang, hat besungen): megénekelni, megzengeni.

besinnen, sich (besann sich, hat sich besonnen) eines Dinges: vmire

emlékezni; er besinnt sich nicht lange: kapja magát; da erst besann er sich: csak ekkor tért magához; sich eines andern ~: mást gondolni; sich eines bessern ~: magát meggondolni, észre térni; — das Besinnen, -s: meggondolás; nach kurzem B.: rövid megfontolás után.

Besinnung (die), *t.* -en: eszmélet; bei ~ sein: eszméletén, öntudatánál lenni; zur ~ gelangen *v.* kommen: felocsúdni, eszméletre térni.

besinnungslos: eszméletlen, -ül.

Besinnungslosigkeit (die): eszméletlenség, önkivület.

Besitz (der), -es, *t.* -e: birtok; von etw. ~ ergreifen *v.* etw. in ~ nehmen: birtokba venni; das Gut übergeht in meinen ~: a jószág az én birtokomba jut.

besitzen (besaß, hat besessen): birni vmit *v.* vmivel; er besitzt die gute Eigenschaft, daß..: megvan benne az a jó tulajdonság...

Besitzer (der), -s, *t.* ~: birtokos; ~ des Militär-Verdienstkreuzes: a katonai érdemrend tulajdonosa.

Besitzergreifung, Besitznahme (die): birtokbavétel, elfoglalás.

besitzlos: birtoktalan.

Besitzrecht (das): birtokjog.

Besitzstand (der): birtoklás; im ~e sein: vminek birtokában lenni.

Besitzstörung (die): birtokháborítás.

Besitzthum (das), -[e]s, *t.* -thümer, **Besitzung** (die), *t.* -en: birtok, jószág.

Besitztitel (der): birtokcím.

besoffen: ittas, -an; der **Besoffene**, -n, *t.* -n (ein Besoffener): részeg (ember).

besolden (-ete, hat besoldet): fizetni, díjazni.

besoldet: fizetett, fizetéses.

Besoldung (die), *t.* -en: zsold, fizetés, díjazás.

Besoldungssperre (die): fizetés felfüggesztése.

besonder: különös; das ist nichts besonderes: ez nem valami különös; — das **Besondere**, -n: a különös.

Besonderheit (die), *t.* -en: különösség, sajátosság.

besonders: különösen, kivált.

besonnen: meggondolt, -an, higgadt, -an.

Besonnenheit (die): higgadtság.

besorgen (-te, hat besorgt): 1) vmiről gondoskodni; ein Amt ~: hivatalt ellátni; einen Auftrag ~: megbízást teljesíteni; 2) aggódni; ich besorge, daß die Frau krank wird: attól tartok, hogy az asszony megbetegszik.

besorglich: 1) gondos, aggályos; 2) félő, nehogy...

Besorgnis (die), *t.* -nisse: aggodalom, aggály.

besorgniserregend: aggasztó, -an.

besorgt: aggódó, nyugtalan; ich bin sehr ~: nagy gondban vagyok, nagyon aggódom; die Sache machte ihn sehr ~: a dolog nagyon aggasztotta.

Besorgtheit (die): aggódás.

Besorgung (die): gondoskodás, elintézés, beszerzés.

bespannen (-te, hat bespannt): 1) (kocsiba) befogni; 2) felhúrozni (hangszert).

bespannt: fogattal ellátott.

Bespannung (die): befogás; fogat.

bespeien (bespie, hat bespien): leköpni, leokádni.

bespicken (-te, hat bespickt): megszalonnázni, megtűzdelni, megspékelni; — sich ~: meggazdagodni, megtollasodni.

bespiegeln, sich (-te, hat sich bespiegelt): tükröződni, tükörben nézegetni magát.

bespitzt: kapatos, pityókos, -an.

bespotten, bespötteln (-te, hat bespottet *v.* bespöttelt): kicsúfolni, kigúnyolni.

besprechen (besprach, hat besprochen): megbeszélni vmit, tanakodni, értekezni vmiről; kritisch ~: bírálva ismertetni; — sich ~ mit jmdm ~: értekezni vkivel.

Besprechung (die), *t.* -en: megbeszélés, ismertetés.

besprengen (-te, hat besprengt): meghinteni, megloesolni.

bespritzen (-te, hat bespritzt): 1) befecskendezni, megönteni; 2) *mesz.* pöttyözni, babogatni.

bespülen (-te, hat bespült): mosni, öblíteni.

besser: jobb; es ist ~ *v.* es ist das bessere, daß ..: jobb, hogy ...; ich belehrte ihn eines ~en: jobb belátásra bírtam *v.* térítettem őt.

bessern (-te, hat gebessert): javítani, emelni (fizetést); — sich ~: megjavulni, javulni.

Besserung (die): 1) javítás; 2) javulás, megjavulás.

Besserungsanstalt (die): javító intézet.

best: legjobb, -an, l. beste.

bestallen (-te, hat bestallt): kinevezni (hivatalra).

Bestallung (die): javadalmazás.

Bestand (der), -es: 1) állandóság, fennállás; 2) készlet; 3) létszám, álladék; 4) bérlet; in ~ nehmen: kibérelni.

Bestandbuch (das): készletkönyv.

Bestandinhaber (der): bérlő.

bestandlos: nem tartós.

Bestandnehmer (der): bérlő.

Bestandtheil (der): alkatrész.

bestatten (-ete, hat bestattet): eltemetni, eltakarttani.

Bestattung (die), *t.* -en: temetés, eltakarítás.

beständig: állandó, állhatatos, -an.

Beständigkeit (die): állhatatosság, állandóság.

bestärken (-te, hat bestärkt): megerősíteni, megszilárdítani.

Bestärkung (die): megerősítés, megszilárdítás.

bestätigen (-te, hat bestätigt): erősíteni, elismerni; ein Urtheil ~: ítéletet helybenhagyni; es bestätigte sich: vmi igaznak bizonyult.

Bestätigung (die), *t.* -en: 1) bizonyítás, megerősítés, elismerés; ~ eines Urtheils: ítélet helybenhagyása; 2) bebizonyodás; 3) elismervény.

bestäuben (-te, hat bestäubt): beporozni.

beste: legjobb; das Beste: legjava; am besten, aufs beste: a legjobban; der erste beste: a legelső ember; etw. zum besten geben: vmit közre adni; einen zum besten haben *v.* halten: vkit megtréfálni, vkiből csúfot űzni; es ist zu deinem Besten: javadra van; zum Besten der Armen: a szegények javára.

bestechbar: megvesztegethető.

bestechen (bestach, hat bestochen): megvesztegetni; ein ~der Gedanke: csábító gondolat.

bestechlich: megvesztegethető.

Bestechung (die), *t.* -en: vesztegetés, megvásárlás.

Besteck (das), -[e]s, *t.* -e: 1) teríték, étszer; 2) tok, tartó.

bestecken (-te, hat besteckt): 1) rátűzni, megtűzdelni; 2) felrakni.

bestehen (bestand): I. (ist bestanden) vmiből állni, fennállni, megmaradni; II. (hat bestanden): megállni, kiállni (vizsgálatot); den Kampf ~: a harcot megállni; auf etw. ~: megmaradni vmi mellett, ragaszkodni vmihez; auf seinem Kopfe ~: megkötni magát, makacskodni.

bestehend: 1) fennálló; 2) vmiből álló.

bestehlen (bestahl, hat bestohlen) jmden: vkit meglopni.

besteigen (bestieg, hat bestiegen): 1) megmászni, felmászni; 2) felülni; das Pferd ~: lóra ülni; das Schiff ~: hajóra szállni.

Bestellbrief (der): megrendelő levél.

beſtellen (-te, hat beſtellt): 1) rendelni; einen Advocaten ~: ügyvédet vallani; jmdn zum Curator ~: vkit gondnokul kirendelni; jmdn an einen Ort ~: vkit vhová rendelni: eine Ware ~: árút megrendelni; 2) kézbesiteni, átadni; eine Botſchaft, einen Gruß ~: üzenetet, üdvözletet átadni; 3) kiadni, továbbitani; 4) ellátni; das Feld ~: a földet müvelni; ſein Haus ~: házát (*á. é.* ügyeit) rendben tartani *v.* rendbe szedni; 5) wie iſt es damit beſtellt? hogy áll ez a dolog? es iſt um ihn nicht gut beſtellt: rosszul áll a dolga, csehül van; mit dieſer Sache iſt es übel beſtellt: gyenge lábon *v.* rosszul áll a dolog.

Beſteller (der), -s, *t.* ~: megrendelő.

Beſtellſchein (der): megrendelő levél.

beſtellt: 1) megrendelt, mondva csinált; 2) megmüvelt; 3) kirendelt; — der **Beſtellte**, -n, *t.* -n: megbizott.

Beſtellung (die), *t.* -en: 1) rendelés, megrendelés; die ~ eines Advocaten: ügyvédvallás; 2) kézbesités, átadás; 3) kiadás, továbbitás; 4) ~ des Ackers: szántóföld megmüvelése.

Beſtellungsbuch (das): megrendelések könyve, rendelő könyv.

Beſtellungsgebür (die): kézbesitési díj.

Beſtellungsſchreiben (das): megrendelő levél.

beſtempeln (-te, hat beſtempelt): megbélyegezni, megpecsételni.

beſtenfalls: legjobb esetben.

beſtens: 1) legjobban; danke ~: nagyon köszönöm; 2) *ker.* folyó áron.

beſterprobt: legkipróbáltabb.

beſteuern (-te, hat beſteuert): megadóztatni.

Beſteuerung (die): megadóztatás.

beſtialiſch: vadállati, baromi.

Beſtialität (die): állatiasság.

Beſtie (die), *t.* -n: vadállat.

beſtimmbar: 1) meghatározható; 2) vezethető.

beſtimmen (-te, hat beſtimmt): 1) meghatározni; den Preis ~: az árt megszabni; die Zeit (zu etw.) ~: vminek idejét szabni, kitüzni; 2) jmdn zu etw. ~: vkit vmire rávenni, rábirni; — ſich ~ (für etw.): vmire elhatározni magát.

beſtimmt: határozott, biztos,-an, kitüzött (idő); für wen iſt das Geld beſtimmt? kinek van szánva a pénz?

Beſtimmtheit (die): határozottság; mit ~: határozottan.

Beſtimmung (die), *t.* -en: 1) meghatározás, kiszabás; 2) határozat, határozmány; allgemeine ~en für die Ausführung von Beſtellungen: általános határozmányok megrendelések foganatositására nézve; 3) rendeltetés; 4) intézkedés, rendelkezés; letztwillige ~: végrendelet, végső akarat; ~en treffen: intézkedni; 5) sors, végzet.

beſtimmungsgemäß: rendeltetésszerü, -en.

Beſtimmungsort (der): rendeltetési hely.

Beſtimmungswort (das): határozó.

beſtmöglich, beſtmöglichſt: lehető legjobb, -an.

beſtrafen (-te, hat beſtraft): megbüntetni, megfenyiteni.

Beſtrafung (die), *t.* -en: megbüntetés.

beſtrahlen (-te, hat beſtrahlt): beragyogni.

beſtreben, ſich (-te, hat ſich *v.* war beſtrebt): iparkodni, igyekezni, törekedni; ich werde beſtrebt ſein: igyekezni fogok, rajta leszek.

Beſtreben (das), -s, **Beſtrebung** (die), *t.* -en: igyekezet, törekvés.

beſtrebſam: törekvő, iparkodó.

beſtreichen (beſtrich, hat beſtrichen): bekenni, befesteni.

beſtreiten (beſtritt, hat beſtritten): 1) kétségbe vonni, tagadni; 2) viselni, fedezni (a költséget); ich kann es nicht mehr ~: tovább már nem győzöm pénzzel; 3) die Wache beſtreitet drei Poſten: az őrség három őrt állít ki.

Beſtreitung (die): fedezés, költségviselés; zur ~ des Bedarfes unſerer Fabriken: gyáraink szükségletének fedezésére.

beſtreuen (-te, hat beſtreut): behinteni vmivel.

beſtrichen: l. beſtreichen.

beſtricken (-te, hat beſtrickt): behálózni, befonni, tőrbe ejteni.

beſtrickend: igéző, -en.

Beſtrickung (die): megigézés.

beſtürmen (-te, hat beſtürmt): ostromolni, megrohanni.

Beſtürmung (die): ostrom, megrohanás.

beſtürzen (-te, hat beſtürzt): megdöbbenteni, meghökkenteni.

beſtürzt: megdöbbent, ijedt, döbbenve; jmdn ~ machen: vkit megdöbbenteni; ~ ſein *v.* werden: megdöbbenni, megijedni.

Beſtürzung (die): megdöbbenés, zavar, rémület.

Beſuch (der), -(e)s, *t.* -e: 1) látogatás; jmdm einen Beſuch machen *v.* abſtatten: látogatóba menni vkihez; zu ~ekommen: látogatóba jönni; bei jmdm zu ~e weilen: vkinél látogatóban lenni; 2) látogató, vendég; er hat ~: vendége van.

beſuchen (-te, hat beſucht): meglátogatni, látogatni.

Beſucher (der), -s, *t.* ~: látogató.

Beſuchzimmer (das): fogadóterem.

beſudeln (-te, hat beſudelt): bemocskolni, elrondítani.

betagt: éltes, koros.

betakeln (-te, hat betakelt): vitorlákkal felszerelni.

betaſten (-ete, hat betaſtet): megtapintani, megtapogatni.

Betaſtung (die): megtapintás.

betäfeln (-te, hat betäfelt): kipallózni, deszkával kirakni.

betäuben (-te, hat betäubt): elkábitani, megsiketiteni.

betäubt: kábult, bódult, -an; ~ werden: elkábulni.

Betäubung (die): kábultság.

Betäubungsmittel (das): bóditó szer.

Betbuch (das): l. Gebetbuch.

Beteiligen: l. betheiligen.

beten (-ete, h. gebetet): imádkozni.

Beter (der), -s, *t.* ~: imádkozó; — die **Beterin**, *t.* -nen: imádkozó (nő).

Betfahrt (die): bucsújárás.

Bethaus (das): imaház.

bethätigen (-te, hat bethätigt): tanusitani, megerősiteni; ſeinen Dank ~: hálájat nyilvánitani.

Bethätigung (die): tanusitás, bizonyitás.

betheiligen, ſich (-te, hat ſich betheiligt) an etw.: közremüködni, részt venni vmiben.

betheiligt: részes vmiben; — der, die **Betheiligte**, -n, *t.* -n: részes *v.* érdekelt fél.

Betheiligung (die): 1) részesedés; 2) résztvevés, közremüködés; 3) érdekeltség, érdeklődés.

betheuern (-te, hat betheuert): erősiteni, bizonykodni, esküdözni.

Betheuerung (die), *t.* -en: erősködés, esküdözés.

bethören (-te, hat bethört): elszéditeni, elámitani.

Bethörung (die): elámitás.

Betiſe (die), *t.* -n: ostobaság.

betiteln (-te, h. betitelt): czimezni; dieſes Buch betitelt ſich ...: ennek a könyvnek czime...

betitelt: czimü; ein ſo betiteltes Buch iſt mir unbekannt: ily czimü könyvet nem ismerek.

Betitelung (die): czimzés.

Beton (das), -s: beton.
betonen (-te, hat betont): hangsúlyozni, kiemelni.
betonieren (-te, hat betoniert): betonozni.
betont: hangsúlyos, -an; scharf ~: erős nyomatékú.
Betonung (die): hangsúly, hangsúlyozás, nyomaték.
Betracht (der), -[e]s: tekintet; in ~ seiner Jugend: tekintettel fiatalságára; in ~ kommen: számba jönni; außer ~ lassen: figyelmen kivül hagyni; in ~ nehmen v. ziehen: számba v. tekintetbe venni.
betrachten (-ete, hat betrachtet): szemlélni, tekinteni.
Betrachtung (die), *t.* -en: szemlélet, szemlélődés, elmélkedés; ~en anstellen: elmélkedni.
Betrag (der), -[e]s, *t.* ··träge: összeg, érték.
betragen (betrug, hat betragen): kitenni (összeget); wie viel beträgt meine Schuld? menynyire rúg a tartozásom? — **sich** ~: magát viselni, viselkedni; — das **Betragen,** -s: magaviselet, magatartás.
betrauen (-te, hat betraut): megbízni vkit vmivel.
betrauern (-te, hat betrauert): gyászolni, siratni.
betraut: megbízott, meghitt; megbízva; — der, die **Betraute,** -n, *t.* -n: vkinek bizalmasa.
beträchtlich: jelentékeny, tetemes, jókora; tetemesen, jóval; um ein ~es: tetemesen, jóval.
Betreff, in ~: ami (ezt) illeti, -ra, -re nézve; in ~ der Spesen: ami a költségeket illeti.
betreffen (betraf, hat betroffen): 1) illetni; was die Religion betrifft: ami a hit dolgát illeti; 2) vkit érni; ich weiß nicht, was mich heute betroffen hat: nem tudom, mi lelt ma engem; der Schaden betrifft uns empfindlich: a kár bennünket érzékenyen sujt.
betreffend: illető; — der, die **Betreffende,** -n, *t.* -n: az illető.
betreffs: ami (ezt) illeti.
betreiben (betrieb, hat betrieben): 1) űzni, folytatni vmit; ein Geschäft ~: üzletet folytatni; 2) megsürgetni, szorgalmazni; den Eingang der Rückstände ~: a hátralékok beérkezését sürgetni.
Betreibung (die): 1) folytatás (üzlete); 2) szorgalmazás.
I. betreten (betrat, hat betreten): 1) rálépni, felmenni vhová, taposni vmit; die militärische Laufbahn ~: a katonai pályára lépni; 2) rajtakapni vmin; auf frischer That ~: tetten érni; — das **Betreten,** -s: rálépés; das B. der Wiese: a mezőre lépés.
II. betreten: 1) járt (út); 2) tetten ért; 3) megijedt, megrettent, zavart.
Betretung (die): rajtakapás.
Betretungsfall (der): rajtakapás esete; im ~e: ha rajta érik.
Betrieb (der), -[e]s, *t.* -e: forgalom, működés, üzem; im ~e sein: működésben, üzemben lenni; in ~ setzen: működésbe hozni, megindítani; außer ~ setzen: az üzemet megszüntetni, megállítani, abbanhagyni.
***betrieb:** l. betreiben.
betriebsam: tevékeny, serény.
Betriebscapital (das), -[e]s: forgó v. üzleti tőke.
Betriebsdienst (der): forgalmi szolgálat.
Betriebsdirection (die): üzletigazgatóság.
Betriebskosten (die = *t.*): kezelési v. üzleti költség.
Betriebskraft (die): hajtóerő.
Betriebsleiter (der): üzletvezető.
Betriebsleitung (die): üzletvezetőség.
Betriebspersonal (das): forgalmi személyzet.
Betriebsreglement (das): üzletszabályzat.
betrinken, sich (betrank sich, hat sich betrunken): lerészegedni.
betroffen: megdöbbent, zavarodott; über etw. ~ werden: megdöbbenni, megütközni.
Betroffenheit (die): megütközés.
***betrog, betrogen:** l. betrügen.
Betrug (der), -[e]s: csalás.
betrunken: részeg, -en, ittas, -an.
Betrunkenheit (die): részegség.
betrüben (-te, hat betrübt): busítani, megszomorítani.
betrübend: szomorító, leverő.
Betrübnis (die), *t.* ··nisse: bú, szomorúság.
betrübt: bús, bánatos, -an.
betrügen (*lm.* betrog; *m.* hat betrogen; *km.* betröge): csalni, megcsalni, rászedni; — **sich** ~: 1) csalódni; 2) magát ámítani.
Betrüger (der), -s, *t.* ~: csaló.
Betrügerei (die), *t.* -en: csalás, csalárdság.
betrügerisch (*ff.* -t): csaló, csalóka, csalárd.
betrüglich: csalfa, csalóka.
Betsaal (der): imaterem.
Betschemel, Betstuhl (der): imazsámoly.
Betschwester (die): szenteskedő, álszenteskedő, szentes (nő).
Bett (das), -[e]s, *t.* -en: ágy, meder; das ~ hüten: az ágyat nyomni; das ~ machen: az ágyat megvetni; zu ~e gehen v. sich zu ~e legen: lefeküdni; die Kinder zu ~e bringen: a gyermekeket lefektetni.
Bettdecke (die): ágyterítő.
Betteinsatz (der): ágybetét.
Bettel (der), -s: 1) koldulás; 2) potomság, hitványság.
bettelarm: földhöz ragadt szegény.
Bettelei (die): koldulás.
Bettelkram (der): potomság.
Bettelleute (die = *t.*): koldusok.
Bettelmönch (der): kolduló barát.
betteln (-te, hat gebettelt): koldulni.
Bettelorden (der): kolduló szerzet.
Bettelpack (das): koldusnép.
Bettelsack (der): koldustarisznya.
Bettelstaat (der): cifra nyomorúság.
Bettelstab (der): koldusbot; an den ~ kommen: koldusbotra jutni.
Bettelstolz (der): koldusgőg.
Bettelstudent (der): koldusdiák.
Bettelvolk (das): koldushad.
Bettelvogt (der): koldusbíró.
Bettelweib (das): koldusasszony.
betten (-ete, hat gebettet): ágyat vetni, ágyazni.
Bettfedern (die = *t.*): ágytoll.
Bettflasche (die): ágymelegítő.
bettlägerig: ágybanfekvő (beteg); ~ werden: ágynak esni.
Bettler (der), -s, *t.* ~: koldus; jmdn zum ~ machen: koldussá tenni vkit; — die **Bettlerin,** *t.* -nen: koldusasszony.
Bettstelle (die): nyoszolya, ágy.
Betttuch (das): lepedő.
Bettvorhang (der): ágykárpit.
Bettzeug (das): ágynemű.
Bettziehe (die): vánkoshéj, ciha.
betünchen (-te, hat betüncht): bemeszelni.
Betze (die), *t.* -n: szuka (kutya).
Beuche (die): lugozás, lúg.
beuchen (-te, h. gebeucht): lugozni.
Beuge (die), *t.* -n: görbület, könyök.
beugen (-te, hat gebeugt): 1) meghajlítani; die Knie ~: térdet hajtani; 2) ragozni, hajlítani, hajtogatni; — **sich** vor einem ~: vki előtt meghajolni.
Beugung (die), *t.* -en: ragozás, hajtogatás.
Beule (die), *t.* -n: kelés, tályog.
beunruhigen (-te, hat beunruhigt): nyugtalanítani, háborgatni; — **sich** ~: nyugtalankodni.
Beunruhigung (die): nyugtalanítás, nyugtalanság.
beurkunden (-ete, hat beurkundet); (okmányokkal) igazolni.

beurlauben (-te, hat beurlaubt): szabadságolni, hazabocsátani; — **sich** ~: elbucsúzni.

beurlaubt: szabadságos, szabadságolt; — der **Beurlaubte**, -n, t. -n: a szabadságolt katona.

beurtheilen (-te, hat beurtheilt): megitélni, megbirálni.

Beurtheilung (die), t. -en: megitélés, birálat.

Beurtheilungskraft (die): itélő tehetség.

Beute (die), t. -n: 1) zsákmány, préda, martalék; auf v. nach ~ ausgehen: zsákmány után járni; ~ machen: zsákmányolni; 2) sütő teknő; 3) faodu, méhköpü.

beutegierig: prédalesö.

Beutel (der), -s, t. ~: erszény, zacskó.

beuteln (-te, hat gebeutelt): 1) megrázni, szitálni; 2) tilolni.

Beutelschneider (der): zsebmetsző.

Beutelschneiderei (die): zsebmetszés, zsiványság.

Beutelthier (das): erszényes állat.

beuten (-ete): l. erbeuten.

bevollmächtigen (-te, hat bevollmächtigt) jmdn zu etw.: vkit vmire meg- v. felhatalmazni.

Bevollmächtiger (der), -s, t. ~: meghatalmazó.

bevollmächtigt: meghatalmazott, feljogositott; — der **Bevollmächtigte**, -n, t. -n (ein Bevollmächtigter): meghatalmazott.

Bevollmächtigung (die): felhatalmazás, megbizás.

bevor: mielőtt.

bevormunden (-ete, hat bevormundet): 1) gyámság alá helyezni vkit; 2) gyámkodni vki felett.

Bevormundung (die): gyámkodás.

bevorrechten (-ete, hat bevorrechtet): kiváltságokban részesiteni vkit, kiváltságolni vkit.

bevorrechtet: kiváltságolt.

Bevorrechtung (die): kiváltságolás, kitüntetés.

bevorschussen (..ßte, hat bevorschußt) etw.: előleget adni vmire.

bevor stehen (stand bevor, ist v. hat bevorgestanden): várni vkire; es steht uns Krieg bevor: háború előtt állunk; eine Krankheit steht mir bevor: betegség fenyeget.

bevorstehend: küszöbön álló, közelgő, közelgető.

bevortheilen (-te, hat bevortheilt): megkárositani, rászedni.

bevorworten (-ete, h. bevorwortet): bevezetni, előszóval ellátni.

bevorzugen (-te, hat bevorzugt): elsőséget adni vminek, előnyben részesiteni, kitüntetni vkit.

bevorzugt: kitüntetett, pártfogolt; — der, die **Bevorzugte**, -n, t. -n: a kitüntetett, pártfogolt.

Bevorzugung (die), t. -en: kitüntetés.

bevölkern (-te, hat bevölkert): benépesiteni, betelepiteni: — **sich** ~: benépesülni.

bevölkert: népes, lakott.

Bevölkerung (die), t. -en: népesség, lakosság.

bewachen (-te, h. bewacht): őrizni, megőrizni vkit v. vmit, őrködni vki v. vmi felett.

I. **bewachsen** (bewuchs, hat bewachsen): benőni, belepni.

II. **bewachsen**: benött; mit Gras ~: begyepesedett.

Bewachung (die): megőrzés, őrizet, őrködés.

bewaffnen (-ete, h. bewaffnet): fölfegyverezni; — **sich** ~: fölfegyverkezni.

bewaffnet: fölfegyverzett, fegyveres, -en; ~e Macht: fegyveres hatalom; — der **Bewaffnete**, -n, t. -n: a fegyveres.

Bewaffnung (die): felfegyverzés.

Bewahranstalt (die): óvoda.

bewahren (-te, hat bewahrt): megőrizni, megóvni; Gott bewahre dich davon: Isten mentsen [téged] attól!

bewahrheiten, sich (-te, hat sich bewahrheitet): igaznak bizonyulni, megvalósulni.

Bewahrung (die): megőrzés, megóvás, megtartás.

bewaldet: erdős, erdőboritott.

bewandert: jártas, ügyes, tapasztalt vmiben.

bewandt: minőségü, mivoltú, pl. bei so ~en Umständen: ily körülmények közt.

Bewandtnis (die): tényállás, állapot, helyzet, mibenlét, pl. welche ~ hat es mit der Sache?: hogyan áll a dolog?

bewähren, sich (-te, hat sich bewährt): igaznak v. helyesnek bizonyulni, beválni; die Methode hat sich bewährt: a módszer jónak bizonyult v. bevált.

bewährt: kipróbált, bevált.

bewältigen (-te, hat bewältigt): leküzdeni, megbirni.

bewässern (-te, hat bewässert): megöntözni.

bewegbar: mozogható, mozgatható.

bewegen (-te, hat bewegt; *csak 2) alatti jelentésében erős*: bewog, hat bewogen): 1) megmozditani, mozgatni; 2) jmdn zu etw. ~: vkit rábirni, rávenni; — **sich** ~: 1) mozogni; sich im Kreise ~: körben forogni, keringeni; 2) megmozdulni.

Beweggrund (der): inditó ok, indok, rugó.

beweglich: mozgó, mozgékony, mozogható; ~es Gut: ingóság.

Beweglichkeit (die): 1) mozgékonyság, mozoghatóság, mozgathatóság; 2) ingóság.

bewegt: 1) mozgalmas, -an; 2) (személyről) megindult, -an, elérzékenyült, -en.

Bewegung (die), t. -en: 1) mozgás, mozdulat; wir wollen ein wenig ~ machen: elmegyünk egyet járni; alle Hebel in ~ setzen: minden követ megmozgatni; sich in ~ setzen: megindulni; 2) mozgalom; 3) megindulás, felindulás, izgalom.

Bewegungskraft (die): mozgató- v. hajtó-erő.

bewegungslos: mozdulatlan, -ul.

Bewegungsrichtung (die): mozgásirány.

bewegungsvoll: mozgalmas (idők).

beweiben, sich (-te, hat sich beweibt): megházasodni.

beweinen (-te, hat beweint): megsiratni, megkönnyezni.

beweinenswert: siralmas, -an.

Beweis (der), ..weises, t. ..weise bizonyiték, bizonyság, érv, tanujel; einen ~ führen: bebizonyitani; den ~ (für v. von etw.) geben v. liefern: bizonyitékot szolgáltatni (vmiről); zum Beweise: annak jeléül, hogy...

beweisen (*j.* ich beweise, du beweisest v. beweist, er beweist; *tm.* du bewiesest, er bewies; *m.* er hat bewiesen; *fsz.* beweis v. beweise!): bizonyitani, bebizonyitani, tanusitani.

Beweisführung (die), t. -en: bizonyitás.

Beweisgrund (der): erősség, bizonyiték, bizonyság, érv

Beweiskraft (die): bizonyitó erő.

beweislich: bebizonyitható, kimutatható, -an.

Beweismittel (das): bizonyitó eszköz.

Beweisstück (das): bizonyitó okirat, bünjel.

Beweisverfahren (das): bizonyitó eljárás.

bewenden, pl. es dabei ~ lassen: tovább nem feszegetni, nem firtatni; vmivel megelégedni; es hat (bei etw.) sein Bewenden: hagyjuk abba, ezzel vége.

bewerben, sich (bewarb sich, hat sich beworben): 1) keresni, utána járni; er bewirbt sich um die Gunst der Leute: az emberek kedvét keresni; 2) pályázni (hivatalra); 3) sich um die Hand einer Jungfrau ~: leányt megkérni.

Bewerber (der), -s, t. ~: 1) hivatalkereső; 2) kérő.
Bewerbung (die): 1) folyamodás, keresés; 2) nőül kérés.
bewerfen (bewarf, hat beworfen): megdobálni, ráhányni; eine Wand mit Kalk ~: falat bevakolni.
bewerkstelligen (-te, hat bewerkstelligt): megvalósitani, foganatositani, létesiteni.
Bewerkstelligung (die): foganatositás, végrehajtás, létesités.
bewerten (-ete, hat bewertet): értékelni, taksálni; ein auf zehntausend Kronen bewertetes Haus: tizezer korona értékü ház.
bewilligen (-te, hat bewilligt): engedélyezni, megengedni, megadni; die Bitte des Gesuchstellers wird bewilligt: folyamodó kérelmének hely adatik.
Bewilligung (die): megengedés, engedélyezés, megadás.
bewillkommen (-te, hat bewillkommt): üdvözölni, köszönteni.
Bewillkommung (die): üdvözlés, fogadás.
bewirkbar: kieszközölhető.
bewirken (-te, hat bewirkt): eszközölni, véghez vinni; ein Wunder ~: csodát müvelni.
bewirten (-ete, hat bewirtet): megvendégelni, jóltartani.
bewirtschaften (-ete, hat bewirtschaftet): müvelni, kezelni (birtokot).
Bewirtung (die): megvendégelés.
bewogen, pl. sich ~ fühlen: inditva érezni magát.
bewohnbar: lakható.
Bewohnbarkeit (die): lakhatóság.
bewohnen (-te, h. bewohnt): lakni (pl. házat).
Bewohner (der), -s, t. ~: lakó, lakos.
bewölken, sich (-te, h. sich bewölkt): beborulni.
bewölkt: felhős, felleges, borús.
Bewunderer (der), -s, t. ~: bámuló; sie hat viele ~: sok imádója van.
bewundern (-te, hat bewundert): csodálni, bámulni.
bewundernswert: csodálatos, bámulatos, -an.
Bewunderung (die): csodálat, bámulat; ~ erregen: csodálatot kelteni.
bewunderungswürdig: csodálatos, csodálatraméltó, -an.
Bewurf (der), -[e]s: vakolat.
bewufst: tudatos, öntudatos; einer großen Mission ~: nagy feladat tudatában; sich einer Sache ~ sein: vmire emlékezni, vminek tudatában lenni; die ~e Sache: a tudvalevő v. ismeretes ügy.
bewufstlos: eszméletlen, -ül, öntudatlan, -ul.
Bewufstsein (das), -s: tudat, öntudat, eszmélet.
bezahlen (-te, hat bezahlt): ki- v. megfizetni, az árát megadni; bar ~: készpénzzel fizetni; — das Bezahlen, -s: megfizetés.
Bezahlung (die), t. -en: 1) fizetés; 2) megfizetés, kifizetés.
bezaubern (-te, hat bezaubert): elbájolni, megigézni.
bezaubernd: bűvös, -en, bájoló, -n.
bezaubert: megbűvölt, megigézett.
Bezauberung (die): elbüvölés.
bezähmbar: szeliditható, fékezhető.
bezähmen (-te, hat bezähmt): megszeliditeni, megzabolázni.
Bezähmung (die): megszelidités.
bezechen, sich (-te, hat sich bezecht): becsipni, lerészegedni.
bezecht: becsipett; becsipve.
bezeichnen (-ete, hat bezeichnet): jelezni, megjegyezni, elnevezni.
bezeichnend: jellemző, -en.
Bezeichnung (die), t. -en: jelölés, jel, elnevezés; grundbücherliche ~: telekkönyvi megjelölés; die nähere ~: pontosabb (közelebbi) megjelölés.
bezeigen (-te, hat bezeigt): mutatni, nyilvánitani, vminek jelét adni; ich bezeige ihm alle Ehre: teljes tiszteletet tanusitok iránta; — sich mitleidig ~: könyörülettel lenni v. viseltetni (vki iránt).
bezeugen (-te, hat bezeugt): tanuként v. tanuval bizonyitani, erősiteni, bizonylatot tenni.
Bezeugung (die): tanuságtétel, bizonyitás.
bezichten, bezichtigen (-ete, -te, hat bezichtet v. bezichtigt): vádolni.
beziehen (bezog, hat bezogen): 1) eine Wohnung: beköltözni (lakásba); 2) Gehalt, Lohn ~: fizetést, bért kapni v. húzni; 3) hozatni, vásárolni, rendelni; ich beziehe meine Waren von N.: N.-nél szoktam vásárolni áruimat; — sich ~: 1) bevonódni; der Himmel hat sich mit Wolken bezogen: az ég beborult; 2) hivatkozni, vonatkozni vmire; ich beziehe mich auf mein letztes Schreiben: hivatkozom utolsó levelemre.
beziehentlich: illetőleg, aszerint, amint...
Beziehung (die), t. -en: vonatkozás, összeköttetés, viszony; in dieser ~: ebben a tekintetben; mit ~ darauf: tekintettel arra, hogy...; dies steht in gar keiner ~ zu der Sache: ennek semmi köze a dologhoz.
Beziehungsweise: tekintettel valamire, tekintve vmit.
beziffern (-te, hat beziffert): megszámozni; — sich ~ auf...: rúgni (-ra, -re).
bezimmern (-te, hat bezimmert): megácsolni, megbárdolni.
Bezirk (der), -[e]s, t. -e: kerület, járás.
Bezirker (der), -s, t. ~: kerületi főnök.
Bezirksarzt (der): kerületi orvos.
Bezirksausschufs (der): kerületi választmány.
Bezirksbehörde (die): kerületi hatóság, járáshatóság.
Bezirkscommandant (der): védelmi kerület parancsnoka (várakban).
Bezirksgericht (das): járásbiróság; an das ~ für Civilsachen: a járásbiróság polgári osztályához; das ~ für den Pester Landbezirk: pestvidéki járásbiróság.
Bezirksrichter (der): járásbiró.
Bezirksvorstand, Bezirksvorsteher (der): kerületi elöljáró.
Bezirksvorstehung (die): kerületi elöljáróság.
Bezogene (der), -n, t. -n: intézványezett.
Bezug (der), -[e]s, t. ~züge: 1) levonat, huzat; 2) ~ von Waren: átvétel, vétel; 3) járandóság, illetmény; 4) vonatkozás, hivatkozás; in v. unter ~ auf...: tekintettel vmire; mit ~ auf etw.: vonatkozással v. vonatkozva vmire; mit ~ auf unseren Brief von 10 d.: vonatkozva folyó hó 10-ikén kelt levelünkre; ~ haben auf etw.: vmire vonatkozni; ~ nehmen auf etw.: hivatkozni vmire; ~ nehmend: hivatkozva.
bezughabend: vonatkozással, befolyással biró.
Bezugnahme (die): hivatkozás; unter ~ auf meinen letzten Brief: utolsó levelemre hivatkozva.
bezugsberechtigt: az átvételre jogosult.
Bezugsdaten (die=t.): vonatkozó adatok.
Bezugsfrist (die), **Bezugstermin** (der): átvételi határidő.
Bezugsort (der): beszerzési hely.
Bezugsquelle (die): beszerzési forrás.
Bezugsrecht (das): átvételi, fölvételi v. elővételi jog.
Bezugsschein (der): vétlevél, vételező jegy.
Bezugszahl (die): vonatkozási szám.

bezüglich: vmire vonatkozó, -lag.
bezwecken (-te, hat bezweckt): célozni, szándékolni.
bezweifeln (-te, hat bezweifelt): kétségbe vonni, kételni; ich bezweifle es: Tamás vagyok benne.
bezwingen (bezwang, hat bezwungen): legyőzni, elnyomni; — sich ~: meggyőzni magát, erőt venni magán.
Bezwinger (der), -s, t. ~: legyőző.
bianco, blanco: fehér, üres, nyilt; in ~: kitöltetlenül, l. blanco.
Bibel (die), t. -n: biblia, szentirás.
bibelfest: a bibliában jártas.
Bibelgesellschaft (die): bibliatársaság.
Bibelkenner (der): biblia-ismerő.
bibelmäßig: bibliás, biblia szerint, -i.
Bibelspruch (der): bibliai mondás.
Bibelstelle (die): bibliai hely.
Bibelübersetzer (der): bibliafordító. [ditás.
Bibelübersetzung (die): bibliafor-
Biber (der), -s, t. ~: hód.
Biberfell (das): hódbőr, hódszőrme.
Bibergeil (das), -[e]s: hódzsir (castoreum).
Bibernell (die), t. -en: *növ.* Csabaire (Pimpinella).
Bibliograph (der), -en, t. -en: könyvész.
Bibliographie (die): könyvészet.
bibliographisch: könyvészeti, -leg.
Biblioman[e] (der), -[e]n, t. -[e]n: könyvmoly.
Bibliomanie (die): szenvedélyes könyvkedvelés.
Bibliothek (die), t. -en: könyvtár, könyvesház.
Bibliothekar (der), -s, t. -e: könyvtárnok, könyvtáros.
biblisch: bibliai, bibliabeli.
Bicycle (der v. das), -s, t. -s: kerékpár. [páros.
Bicyclist (der), -en, t. -en: kerék-
biderb: l. bieder.
bieder: derék, becsületes, egyeneslelkű, emberséges.
Biederkeit (die): becsületesség, jámborság, egyenesség.
Biedermann (der), t. -männer: jóravaló, jólelkű, igaz ember.
Biedermuth, Biedersinn (der): igazlelküség, egyenesség.
biegbar: hajlitható, -an.
Biege (die), t. -n: hajlás, csukló.
biegen (*tm.* er bog; *km.* er böge; *fsz.* bieg[e]!): I. (hat gebogen): 1) hajlitani, meghajtani, meggörbiteni; zur Seite ~: félrehajtani; 2) hajtogatni (igét); — II. (ist gebogen): hajlani; es muß ~ oder brechen: ha törik, ha szakad (meg kell történni); um die Ecke ~: a sarkon befordulni; — sich ~ (hat sich gebogen): meghajlani, meggörbülni. [lékony.
biegsam: 1) hajlékony; 2) simu-
Biegsamkeit (die): 1) hajlékonyság, hajlithatóság; 2) simulékonyság.
Biegung (die), t. -en: 1) hajlitás, görbités; 2) görbület (pl. úté); 3) hajtogatás (igéé).
Biegzange (die): görbitő fogó.
Bienchen (das), -s, t. ~: méhecske.
Biene (die), t. -n: méh.
Bienenbau (der): méhtenyésztés.
Bienenflug (der): méhrajzás.
Bienenhaus (das): méhes.
Bienenkappe (die): méhészsüveg.
Bienenkorb (der): méhkas, köpü.
Bienenkönigin (die): anya-méh, méhkirályné.
Bienenschwarm (der): méhraj.
Bienenstich (der): méhszurás.
Bienenstock (der): méhkas.
Bienenvater (der): méhész.
Bienenzelle (die): lépsejt.
Bienenzucht (die): méhészet.
Bienenzüchter (der): méhész, méhtenyésztő.
Bier (das), -[e]s, t. -e: sör; ~ trinken: sörözni.
Bierbrauer, Bierbräuer (der): sörfőző. [sörfőződe.
Bierbrauerei, Bierbräuerei (die):
Bierbruder (der): sörivó.
Bierfaß (das): söröshordó.
Bierglas (das): söröspohár.
Bierhalle (die): sörcsarnok.
Bierhaus (das): sörház.
Bierhefe (die): sörélesztő.
Bierkanne (die): sörös kancsó.
Bierkeller (der): sörös pince.
Bierkrug (der): sörös korsó.
Bierschank (der): sörmérés.
Bierschenke (die): sörmérés.
Biertrinker (der): sörivó.
Bierwagen (der): sörös kocsi.
bieten (*j.* du bietest, er bietet; *tm.* er bot; *m.* er hat geboten; *km.* er böte; *felsz.* biete!): 1) kinálni, ajánlani; jmdm einen guten Morgen ~: vkinek jó reggelt kivánni; auf eine Ware ~: áruért vmit igérni; 2) adni, nyujtani; Gelegenheit ~: alkalmat szolgáltatni; hilfreiche Hand ~: segédkezet nyujtani; das lasse ich mir nicht ~: ezt nem türöm; — sich ~: kinálkozni.
Bifurcation (die), t. -en: kettéágazás, kettéfolyás.
Bigamie (die): kétnejüség.
bigott: vakbuzgó, szenteskedő.
Bigotterie (die): vakbuzgóság.
Bijou [bizsu] (das), -s, t. -s: ékszer.
Bilanz (die), t. -en: mérleg (számvitelnél); die ~ ziehen: mérlegezni, mérleget késziteni.
bilateral: kétoldalú.
Bild (das), -es, t. -er: 1) kép, festmény; ein ~ ohne Gnaden: kiállhatatlan, hideg szépség; ein ~ von etw. entwerfen: vmit ecsetelni, vminek képét rajzolni; 2) szókép, hasonlat.
Bildebene (die): *mért.* képsik.
bilden (-ete, hat gebildet): 1) képezni, alakitani, formálni; das bildet kein Hindernis: ez nem akadály; einen Winkel ~: szöget képezni v. alkotni; 2) vkit kiképezni, kimüvelni; — sich ~: 1) alakulni, képződni; 2) pallérozódni, müvelődni.
bildend: 1) képző, alakitó; die ~en Künste: képzőmüvészetek; 2) művelő, fejlesztő.
Bilderanbeter (der): képimádó.
Bilderausstellung (die): képkiállitás, képtárlat.
Bilderbibel (die): képes biblia.
Bilderbogen (der): képes lap.
Bilderbuch (das): képeskönyv.
Bilderdienst (der): képimádás.
Bildergallerie (die): képcsarnok, képtár.
Bildergießer (der): képöntő.
Bilderräthsel (das): képrejtvény,
bilderreich: képekben bővelkedő.
Bildersaal (der): képesterem.
Bildersammlung (die): képgyüjtemény.
Bilderschmuck (der): képes dísz.
Bilderschrift (die): képirás, képjelirás.
Bildersprache (die): képes beszéd.
Bilderstürmer (der): képromboló.
Bildfläche (die): szintér; von der ~ verschwinden: letünni, divatját mulni.
Bildhauer (der), -s, t. ~: képfaragó, szobrász.
Bildhauerarbeit (die): szobrászmunka.
Bildhauerei (die): szobrászat.
bildlich: képes, képletes, -en; ~ darstellen: ábrázolni; im ~en Sinne: képletesen.
Bildner (der), -s, t. ~: szobrász.
Bildnerei (die): szobrászat.
Bildnis (das), -nisses, t. -nisse: kép, arckép, arcmás.
Bildnismaler (der): arcképfestő.
bildsam: képzékeny, formálható, alakitható.
Bildsamkeit (die): képzékenység, alakithatóság, idomithatóság.
Bildsäule (die): szobor.
bildschön: gyönyörű, szoborszép; sie ist ~: festeni sem lehetne szebbet. [foldal (pénzé).
Bildseite (die): képlap, képes

Bildung (die): 1) képezés, alakítás, alakulás; 2) fejlesztés; 3) müveltség; ein Mann von großer ~: nagy müveltségü ember.
Bildungsanstalt, Bildungsschule (die): képezde, képzőintézet.
bildungsfähig: kiképezhető, müvelődhető, müvelődésre képes.
bildungsfördernd: a müvelődést előmozdító.
Bildungsgang (der): fejlődési v. müvelődési folyamat.
Bildungsgrad (der): müvelődési állapot.
Bildungsphilister (der): iskolás müveltségü ember.
Bildungssilbe (die): képző.
Bildungsstufe (die): müveltségi fok.
Bill (die), t. -s: bill, törvény-[javaslat.
Billard (das), -s: tekeasztal; tekejáték; ~ spielen: billiárdozni, tekézni.
Billardkugel (die): billiárdgolyó.
Billardspiel (das): tekejáték.
Billardstock (der): dákó.
Bille (die), t. -n: lapos csákány.
Billet (das), -s v. Billettes, t. -s v. Billette: 1) jegy; ~ erster Classe: első osztályú menetjegy; ~ zu ermäßigtem Preise: mérsékelt árú menetjegy; ein ~ lösen: jegyet váltani; 2) levélke; 3) váltó.
Billetausgabe (die): jegykiadás.
Billetcassa, Billettencassa (die): menetjegy-pénztár, jegypénztár.
Billetheft (das): jegyfüzet.
billig: 1) olcsó, -n; 2) méltányos, igazságos, -an; es ist nicht mehr als recht ~: csak méltányos, hogy...
billigen (-te, hat gebilligt): méltányolni, helyeselni, jóváhagyni.
billigermaßen, billigerweise: méltányosan, illően.
Billigkeit (die): 1) olcsóság; 2) méltányosság, illendőség.
Billigkeitsgründe (die = *t.*): méltányossági okok; aus ~n: méltányossági okokból.
Billigung (die): helyeslés, jóváhagyás.
Billion (die), t. -en: billió.
Billenkraut (das): *növ.* beléndek, bolonditó csalmatok (Hyoscyamus).
Bimsstein (der): habkő, horzsakő.
Binde (die), t. -n: 1) kötő, kötés; 2) szalag.
Bindebalken (der): kötőgerenda.
Bindegewebe (das): kötőszövet.
Bindemittel (das): kötőszer.
binden (*tm.* er band; *m.* er hat gebunden; *km.* er bände): 1) kötni, megkötni, kötözni, összeragasztani; ich bin an das Zimmer gebunden: a szobához vagyok láncolva; 2) jmdm etw. auf das Gewissen ~: vkinek lelkére kötni vmit; — sich ~: lekötni magát; — das Binden, -s: kötés, megkötés.
bindend: kötelező, -leg.
Binder (der), -s, t. ~: kádár, bodnár.
Bindestoff (der): kötőanyag.
Bindestrich (der), **Bindezeichen** (das): kötőjel.
Bindewort (das): kötőszó.
Bindfaden (der): zsineg.
Bindung (die): összekötés, kapcsolás.
Bindungsmittel (das): kötőanyag.
Bingelkraut (das): *növ.* szélfü (Mercurialis).
binnen (*praep. dat. v. gen.*): alatt, mulva; ~ Jahr und Tag: egy-év alatt; ~ kurzem: rövid idön; ~ einer Woche: egy hét alatt; ~ drei Wochen: három hét lefolyása alatt.
Binnenfluss (der): belfolyó.
Binnengewässer (die = *t.*): belvizek.
Binnenhafen (der): belső kikötő.
Binnenhandel (der): belkereskedelem. [föld.
Binnenland (das): belvidék, bel-
Binnenmeer (das): beltenger.
Binnenreim (der): középrim.
Binnensee (der): belső tó.
Binnenverkehr (der): belvizi v. belföldi forgalom.
Binnenwasser (das): belvíz.
Binnenzoll (der): belvám, közbensó vám.
Binocle (das): kettős távcső.
Binse (die): *növ.* káka, szittyó.
Binsenmatte, Binsendecke (die): gyékény.
Biograph (der), -en, t. -en: életíró.
Biographie (die), t. -n: életrajz, életírás.
biographisch: életrajzi, -lag.
Biologie (die): élettan.
biologisch: élettani, -lag.
Birke (die), t. -n: nyírfa.
birken: nyírfából való.
Birkenwald (der): nyíres, nyírfa-erdő.
Birkhahn (der): nyírfajdkakas.
Birkhenne (die): nyírfajdjérce.
Birkhuhn (das): nyírfajd.
Birnbaum (der): körtefa.
Birne (die), t. -n: körte.
birnförmig: körtealakú, -an.
Birnquitte (die): birskörte.
Birsch, Pürsch (die): cserkészet.
birschen, pürschen (-te, hat gebirscht): cserkészni, vadászni.
bis: 1) (*helyhatározólag*) -ig, pl. ich gehe mit ihm bis an das Thor: a kapuig megyek vele; sein Besitz erstreckt sich bis zur Grenze: birtoka egész a határig terjed; er steckt bis über die Ohren in Schulden: fülig el van adósodva; 2) (*időhatározólag*) -ig, míg, mignem, pl. er focht, bis ihm alle Kraft schwand: küzdött, míg ereje el nem hagyta; 3) bis auf einen: egynek kivételével; bis auf weiteres: további intézkedésig.
Bisam (der), -s: pézsma.
Bisamapfel (der): muskotályalma.
Bisamente (die): pézsma-réce.
Bisamkatze (die): pézsma-macska.
Bischof (der), -[e]s, t. Bischöfe: 1) püspök; 2) narancsviz (ital).
Bischofsmütze (die): püspöksüveg.
Bischofsstab (der): pásztorbot.
bischöflich: püspöki.
Biscuit [biszkűi] (das), -s: piskóta, kétszersült.
bis dahin: addig.
Bise (die), t. -n: északi szél.
bisher: eddig, eddigelé.
bisherig: eddigi.
bislang: eddig, eddigelé.
Bison (der), -s, t. -s: vadbivaly.
Biss (der), Bisses, t. Bisse: harapás, marás.
Bisschen (das), -s, t. ~: falatka, falatocska; bisschen, ein bisschen: egy kicsi, kevés, csepp; wart' ein bisschen: várj egy kicsit.
Bissen (der), -s, t. ~: falat; sich den ~ abdarben v. absparen: szájától a falatot megvonni; jmdm schmale ~ geben: szüken tartani vkit.
bissenweise: falatonként.
bissig: harapós, -an, csipós, -en.
Bissigkeit (die): harapósság, csipősség.
Bisthum (das), -es, t. -thümer: 1) püspökség; 2) püspöki méltóság.
bisweilen: olykor, hébe-hóba.
Bittag (der): keresztjáró nap.
Bitte (die), t. -n: kérés, kérelem; ich habe eine ~ an dich: kérésem van hozzád; er that es erst auf meine dringende ~: csak esdő kérésemre v. nagy rimánkodásomra tette meg.
bitten (*tm.* er bat; *m.* er hat gebeten; *km.* er bäte): 1) kérni; ich bitte Sie höflichst, geben Sie mir ein wenig Platz: kérem szépen, adjon egy kis helyet; er bat mich um die Erlaubnis: engedélyt kért tölem arra; bitte die Thür zuzumachen: tessék az ajtót betenni; 2) wir haben die Nachbarin auf eine Tasse Kaffee gebeten: a szomszédasszonyt meghivtuk egy csésze kávéra; — das Bitten, -s: kérés; sich

aufs B. verlegen: könyörgésre fogni a dolgot.
bitter: keserű, -en; er begann bitter zu weinen: keservesen sírni kezdett; — das **Bittere**: keserűség.
bitterböse: nagyon rosszkedvű, harapós kedvű.
Bitterholz (das): keserűfa (Quassia).
Bitterkeit (die), *t.* -en: keserűség.
bitterlich: 1) kesernyés; 2) keserves, -en.
Bitterling (der), -s, *t.* -e: *hal.* ökle (Rhodeus).
Bittermandelöl (das): keserűmandola-olaj.
Bittersalz (das): keserűsó.
bittersüß: kesernyés-édes, -en.
Bitterwasser (das): keserűvíz.
Bittgang (der): bucsújárás.
Bittgesuch (das): l. Bittschrift.
Bittschrift (die): kérvény, folyamodvány.
Bittsteller (der), -s, *t.* ~: folyamodó, kérvényező, kérelmező.
bittweise: kérelemképen.
Bitumen (das), -s: földgyanta.
Bivouac (das), -s: szabadtábor.
bizarr: különös, furcsa, fura; különösen, furán.
Bizarrerie (die), *t.* -n: bizarrság, különösség, furcsaság.
Blachfeld (das): síkföld, rónaság.
Blamage [blamázs] (die): felsülés, megszégyenülés.
blamieren (-te, hat blamiert): szégyent hozni vkire; — **sich** ~: csúfot *v.* szégyent vallani.
blanco: üres, üresen, l. bianco.
Blancoacceptationscredit (der): nyilt *v.* fedezetlen váltóhitel.
Blancocredit (der): nyilt *v.* fedezetlen hitel.
Blancogiro (das): üres forgatmány.
blank: fényes, -en; *kat.* ~e Waffe: szálfegyver; mit ~em Schwerte: kivont karddal; man hat ihn ~ ausgezahlt: kifizették aprópénzzel.
Blankett (das), -[e]s, *t.* -e: űrlap.
Blankvers (der): rímtelen jambus-vers.
Blasbalg, Blasebalg (der), -[e]s, *t.* -bälge: fuvó, fujtató.
Blase (die), *t.* -n: 1) hólyag; 2) buborék; 3) hugyhólyag.
blasen (*j.* ich blase, du bläsest *v.* bläst, er bläst; *tm.* er blies; *m.* er hat geblasen; *km.* er bliese; *felsz.* blas *v.* blase!): fúni, fújni; zum Angriffe, Aufbruche ~: támadót, indulót fújni; die Flöte ~: fuvolázni; Tagwache ~: ébresztőt fújni.
blasenartig: hólyagszerű, bubórékos, -an.
Blasengang (der): hólyagvezeték.
Blasengries (der): hólyagföveny.
Blasenkatarrh (der): hólyaghurut.
Blasenpflaster (das): hólyagtapasz, hólyaghuzó tapasz.
Blasenstein (der): hólyagkő.
blasenziehend: hólyaghuzó.
Blaserohr, Blasrohr (das): fuvócső.
blasiert: magaúnt, kiélt, eltompult.
Blasiertheit (die): magaúntság, kiéltség, tompultság.
Blasinstrument (das): fuvóhangszer.
Blasius *(férfinév)*: Balázs.
Blasphemie (die), *t.* -n: istenkáromlás.
blass (*kf.* blässer *v.* blasser; *ff.* blässest *v.* blassest): halvány, sápadt, -an; ~ werden: elhalványodni.
blassgelb: fakósárga.
blassrot: halványpiros, -an.
Blaswerk (das): fuvómű.
Blatt (das), -[e]s, *t.* Blätter: 1) levél (fáé); 2) lap; er hatte ein gutes ~: jó kártyája jutott; kein ~ vor den Mund nehmen: kimondani a szót; 3) lemez; ~ einer Säge: fűrészlap; vom ~ spielen: első látásra játszani (zenedarabot); das ~ wendet sich: fordul a kocka.
blattähnlich: levélszerű, -en.
Blatter (die), *t.* -n: 1) pattanás; 2) die ~n: himlő.
blatterig: himlős, hólyagos.
Blatternarbe (die): himlőhely.
blatternarbig: himlőhelyes.
Blatternimpfung (die): himlőoltás.
blatternkrank: himlős, himlőbeteg, -en.
blattförmig: levélalakú, -an.
Blattgold (das): aranyfüst.
Blattgrün (das): levélzöld.
Blattsilber (das): lemezes ezüst.
Blattlaus (die): levélész, levéltetű.
Blattpflanze (die): levélnövény.
blattweise: levelenként.
blau: kék; blauer Montag: szent heverdelnapja; ein blaues Wunder: világcsodája; ~ werden: megkékülni; das ist schon zu ~: ez mesemondásba illő dolog; — das **Blau**: kékség, kék szín; das B. des Himmels: az ég kékje *v.* kéksége.
blauäugig: kék- *v.* kökényszemű.
Blaubart (der): kékszakál.
Blaufärber (der): kékfestő.
Blaufärberei (die): kékfestés.
Blauholz (das): kék berzsen.
Blaukehlchen (das), -s, *t.* ~: kékbegy.
Blaumeise (die): kék cinke.
Blausäure (die): kéksav.
Blaustein (der): kékgálic.
Blaustift (der): kék irón.
Blaustrumpf (der): kékharisnya (tudákos nő).
Blausucht (die): cyanosis.
blähen, sich (-te, hat sich gebläht): 1) felfuvódni; 2) felfuvalkodni.
Blähung (die), *t.* -en: felfuvódás.
Bläschen (das), -s, *t.* ~: buborék, hólyagocska.
Blässe (die): halványság, sápadtság.
Blättchen (das), -s, *t.* ~: 1) levelecske; das ~ wendet sich: *l.* Blatt; 2) lapocska; 3) lemezecske.
Blättererz (das): levélérc, nagyágit.
blätterig: leveles, lemezes, -en.
blätterlos: leveletlen.
Blättermagen (der): százrétű (gyomor).
blättern (-te, hat geblättert): 1) lapozni; in einem Buche ~: könyvet lapozni *v.* forgatni; 2) leveleket leszedni; — **sich** ~: foszlani, hámlani.
blätterreich: leveles, dúslevelű.
Blätterwerk (das): levélzet.
Bläue (die), ~: kékség; die ~ des Himmels: az ég kékje.
[**Bläuel** (der): l. Bleuel.
I. **bläuen** (-te, hat gebläut): megkékíteni.
[II. **bläuen** (-te): l. bleuen.
bläulich: kékes, -en.
Blech (das), -[e]s, *t.* -e: bádog, pléh; mit ~ bekleiden, belegen *v.* beschlagen: bádoggal beborítani *v.* burkolni; mit ~ überziehen: bádoggal bevonni.
Blecharbeiter (der): bádogos.
Blechbeschlag (der): bádogburkolat.
Blechbüchse (die): bádogszelence.
Blechdach (das): bádogtető, bádogfedél.
Blechdeckel (der): bádogfedő, bádogfedél.
blechen (-te, hat geblecht): kiszúrni (pénzt).
blechern: bádogból való.
Blechflasche (die): bádogpalack.
Blechgeschirr (das): bádogedény.
Blechinstrument (das): rézhangszer.
Blechkanne (die): bádogkanna.
Blechmünze (die): vékony pénz.
Blechschere (die): lemezolló.
Blechschläger, Blechschmied (der): bádogos, kolompár.
Blechware (die): bádogáru.
blecken (-te, hat gebleckt) die Zähne: fogait vicsorítani.
Blei (das), -[e]s: ólom.
bleiartig: ólomszerű, ólomféle.
Bleiasche (die): ólomhamu.
bleiben (blieb, ist geblieben): 1) maradni, megmaradni; in der Schlacht ~: a csatában elesni; liegen ~: ott maradni (a földön); stecken ~: megakadni;

stehen ~: megállni; ~ lassen: abbanhagyni, elhagyni; 2) bei etw. ~: vmiből nem tágitani; bei der Sache ~: a dolognál maradni (el nem térni); dabei blieb es: ennyibe maradt a dolog; — das Bleiben, -s: maradás, megmaradás; hier ist meines Bleibens nicht länger: itt tovább nincs maradásom.
bleibend: maradandó, tartós, -an.
Bleibergwerk (das): ólombánya.
bleich: sápadt, halvány, -an; ~ werden: 1) elsápadni, elhalványodni v. elhalványulni; 2) megfakulni.
Bleiche (die), t. -n: 1) sápadtság, halványság; 2) fehérítő.
bleichen (-te, hat gebleicht): halványítani, fehéríteni; — sich ~: megfehérülni, megfakulni.
Bleichmittel (das): fehérítő szer.
Bleichsucht (die): sápkór, sápadtság.
bleichsüchtig: sápkóros, -an.
bleiern: ólomból való, ólom...
Bleierz (das): ólomérc.
Bleiessig (der): ólomecet.
Bleifarbe (die): ólomfesték.
bleifarbig: ólomszínű, -en.
Bleifeder (die): irón, rajzón.
Bleigießerei (die): ólomöntés.
Bleiglanz (der): ólomszulfid.
Bleiglas (das): ólomüveg.
Bleiglätte (die): ólomglét, ólomföl, ólompille.
bleigrau: ólomszürke.
bleihaltig: ólomtartalmú.
bleiig: ólomszerü, ólmos.
Bleikammer (die): ólomkamra (Velencében).
Bleikugel (die): ólomgolyó.
Bleilot (das): piom, mérő-ón, függélyző, függő fonál.
Bleilötung (die): ólomforrasztás.
Bleiplombe (die): ólomzár.
Bleirohr (das): ólomcső.
bleischwer: ólomsúlyú; ólomsúlylyal.
Bleisiegel (das): ólomzár.
Bleistift (der v. das): irónvessző, irón, rajzón. [gezés.]
Bleivergiftung (die): ólommér-[
Bleiverschluss (der): ólomzár; ~ anlegen: ólomzárt alkalmazni.
Bleiware (die): ólomáru.
Bleiweiß (das), -es: ólomfehér, fehér ólomfesték.
Bleizucker (der), -s: ólomcukor.
Blende (die), t. -n: 1) ellenző; 2) vakablak; 3) kovand, érc.
blenden (-ete, h. geblendet): vakítani, kápráztatni.
blendend: vakító, kápráztató, -an.
Blendlaterne (die): tolvajlámpa.
Blendleder (das): ellenzőernyő.
Blendling (der), -es, t. -e: korcs.
Blendung (die): 1) megvakítás, elvakítás, káprázat; 2) leplezés.
Blendwerk (das): káprázat, szemfényvesztés.
blessieren (-te, hat blessiert): megsebezni, megsebesíteni.
blessiert: sebesült, -en; — der Blessierte, -n, t. -n: a sebesült.
Blessur (die), t. -en: seb.
Bleuel (der), -s, t. ~: sulyok.
bleueln (-te, hat gebleuelt): sulykolni.
bleuen (-te, hat gebleut): elpáholni, elverni.
Blick (der), -[e]s, t. -e: tekintet, pillantás; soweit sein ~ reichte: a mennyire szemével elláthatott; den ~ zur Erde (v. zum Boden) senken: szemét lesütni; einen ~ auf etw. werfen: tekintetet vetni vmire; stolzen ~es: magas lenézéssel, büszkén; auf den ersten ~: első tekintetre.
blicken (-te, hat geblickt): tekinteni, pillantani; die Bosheit blickt ihm aus den Augen: szemében ül a gonoszság; sich ~ lassen: mutatkozni, megjelenni.
Blicksignal (das): *kat.* villanójel.
*blieb: l. bleiben.
*blies: l. blasen.
blind: vak, -on; auf einem Auge ~: félszemére vak; ~er Lärm: vak lárma; ~e Patrone: vaktöltény; ~ laden: vakon v. fojtásra tölteni; ~ machen: megvakítani; ~ schießen: fojtással lőni; ~ werden: megvakulni; — der, die Blinde, -n, t. -n: a vak; unter den Blinden ist der Einäugige König: vakok közt király a félszemű.
Blindbahn (die): vakvágány.
Blinddarm (der): vakbél.
Blindekuh spielen: szembekötősdit játszani.
Blindenanstalt (die), Blindeninstitut (das): vakok intézete.
Blindfenster (das): vakablak.
blindgeboren: vakon-született; — der Blindgeborene, -n, t. -en: a vakon-született.
Blindheit (die): vakság.
blindlings: vaktában, behunyt szemmel.
Blindschleiche (die): *áll.* kuszma.
Blindschuss (der): vaklövés.
blinken (-te, hat geblinkt): csillogni, villogni; — das Blinken, -s: csillogás, villogás.
Blinkfeuer (das): villanó v. csillámlótűz (világító toronyban).
blinzeln (-te, hat geblinzelt): pislogni, hunyorítani; — das Blinzeln, -s: pislogás, hunyorgás.
Blitz (der), -es, t. -e: villám; ~e schleudern: mennykövezni, villámokat szórni; er ist vom ~e getroffen worden: megütötte a mennykő.
Blitzableiter (der), -s, t. ~: villámhárító.
blitzen (-te, hat geblitzt): 1) villámlani; es blitzt: villámlik; 2) villogni.
Blitzeseile, Blitzesschnelle (die): villámsebesség; mit ~: villámsebesen.
Blitzjunge, Blitzkerl (der): fenegyerek.
Blitzleitung (die): villámvezeték.
Blitzmädchen, Blitzmädel (das): ördögadta leány.
Blitzschlag (der): villámcsapás, mennykőütés.
blitzschnell: villámgyors, -an.
Blitzschutzapparat (der): villámhárító készülék.
Blitzstrahl (der): villámcsapás.
Blitzzug (der): villámvonat.
Block (der), -[e]s, t. Blöcke: 1) tuskó, törzs; 2) tömb, másolókönyv (tábori használatra); 3) kaloda. [2) tengerzár.]
Blockade (die): 1) ostromzár; [
Blockhaus (das): 1) erődház; 2) gerendaház; 3) fogház.
blockieren (-te, hat blockiert): 1) *kat.* ostromzár v. tengerzár alá venni; 2) elzárni, zárni.
Blockierung (die): zárás, zárlat.
Blocksbad (das): Sárosfürdő (Budán volt).
Blocksberg (der): Szentgellérthegy (Budán).
Blockschrift (die): dorongírás.
Blockschwefel (der): darabos kén.
Blockwagen (der): 1) törzsökkocsi (várakban); 2) nyilt teherkocsi (vasuton).
blond: szőke, szőkén; die ~e Farbe: szőkeség.
blondgelockt: szőkefürtü.
blondhaarig: szőkehajú.
Blondine (die), t. -n: szőke nő.
Blondkopf (der): szőkehajú.
blondlockig: szőkefürtü.
bloß (*kf.* bloßer, *ff.* bloßest): 1) csupasz; mit bloßen Augen: gyalog szemmel; mit bloßen Füßen: mezítláb; mit bloßem Kopfe: hajadon fővel; 2) puszta, csupa, merő; der bloße Gedanke: a puszta gondolat; 3) csupaszon, pórén, pusztán, csupán; es ist ~ Schwäche bei ihm: csak gyöngeség ez nála.
bloß legen (-te, hat bloßgelegt): feltárni, födetlenné v. védtelenné tenni.
Bloßlegung (die): feltárás.
bloß stellen (-te, hat bloßgestellt),

(supaszon odaállítani, födetlenné v. védtelenné tenni, vminek kitenni; jmdn dem Hasse der Welt ~: vkit közgyűlölségnek kitenni; sein Name wurde in allen Blättern bloßgestellt: nevét minden lapban meghurcolták; — sich der Gefahr ~: magát veszélynek kitenni.
Bloßstellung (die): odaállítás.
Blouse, Bluse (die), t. -n: zubbony.
blöde: bárgyú, bamba; bárgyún, bambán; Anstalt für Blöde: hülyék intézete.
Blödigkeit (die): bárgyúság.
blödsichtig: rövidlátó.
Blödsinn (der): hülyeség.
blödsinnig: bárgyú, hülye.
blöken (-te, hat geblökt): bégetni, bőgni: — das **Blöken**: bégetés.
Blöße (die), t. -n: 1) födetlen v. gyenge oldal; sich eine ~ geben: gyengéjét, sebezhető oldalát elárulni; ~ des Feindes: az ellenség gyenge oldala; 2) tisztás (erdőben).
Blume (die), t. -n: 1) virág; 2) vminek színe-java; 3) zamat (bornál).
Blumenausstellung (die): virágkiállítás.
Blumenbau (der): virágtermelés.
Blumenbeet (das): virágágy.
Blumenblatt (das): szirom.
Blumengarten (der): virágoskert.
Blumengöttin (die): a virágok istennője (Flóra).
Blumenhändler (der): virágkereskedő.
Blumenkelch (der): virágkehely.
Blumenkenner (der): virágismerő.
Blumenknospe (die): virágbimbó.
Blumenkohl (der): virágos káposzta; kelvirág.
Blumenkranz (der): virágkoszorú.
Blumenlese (die): 1) virágszedés; 2) költőí szemelvények.
Blumenliebhaber (der): virágkedvelő.
Blumenliebhaberei (die): virágkedvelés.
Blumenmaler (der): virágfestő.
Blumenmädchen (das): virágárus leány.
blumenreich: dús virágú, virágos, -an.
Blumensame (der): virágmag.
Blumenschmuck (der): virágdísz.
Blumensprache (die): virágnyelv.
Blumenstaub (der): hímpor.
Blumenstengel (der): virágszár.
Blumenstrauß (der): virágcsokor, bokréta.
Blumentopf (der): virágcserép.
blumentragend: virágzó, virágos.
Blumenvase (die): virágedény.
Blumenzucht (die): virágtenyésztés.
Blumenzwiebel (die): virághagyma.
blumig: virágos, -an, hímes, -en.
Blumistik (die): virágtan.
Bluse, Blouse (die), t. -n: zubbony, derék.
Blut (das), -[e]s: vér; bis aufs ~: vérig; ~ vergießen: vért v. vérét ontani; die Haut ist mit ~ unterlaufen: a bőrt elfutotta a vér; das macht böses ~: ez rossz vért szül; von edlem ~e: előkelő származású.
Blutader (die): vérér, visszér.
Blutandrang (der): vértolulás.
blutarm: 1) földhöz ragadt szegény; 2) vérszegény, vértelen, kevésvérű, vérefogyott.
Blutarmut (die): vérszegénység, vértelenség.
blutähnlich: vérhez hasonló, -an.
Blutbad (das): vérfürdő.
Blutbann (der): halálos ítéletmondás joga.
blutbefleckt: vérrel bemocskolt.
blutbildend: vérképző, -leg.
Blutblase (die): vérhólyag.
Blutbuche (die): vérbükk.
Blutdurst (der): vérszomj.
blutdürstig: vérszomjas, -an.
Blutegel (der), -s: nadály, pióca.
bluten (-ete, hat geblutet): vérzeni; — das **Bluten**, -s: vérzés.
bluterzeugend: vérképző.
Blutfleck (der): vérfolt.
Blutfluß (der): vérfolyás.
blutfremd: teljesen idegen.
Blutgang (der): vérfolyás.
Blutgefäß (das): véredény.
Blutgeld (das): vérdíj.
Blutgericht (das): vértörvényszék.
Blutgeschwür (das): vérkelés.
blutgetränkt: véráztatott.
Blutgier (die): vérszomj.
blutgierig: vérszomjas, -an.
Bluthochzeit (die): vérnász.
Bluthund (der): véreb.
Bluthusten (der): vérköpés.
blutig: 1) véres, -en; sich ~ machen: bevérezni magát; jmdn ~ schlagen: véresre verni vkit; 2) vérengző.
blutjung: nagyon fiatal.
Blutkörperchen (das): vértestecske.
Blutkraut (das): vérfű (Sanguisorba).
Blutlassen (das): vérvétel.
Blutlaugensalz (das): vérlúgsó.
blutlos: vértelen, -ül.
Blutmangel (der): vérhiány.
Blutopfer (das): véráldozat.
Blutprobe (die): tetemrehívás.
Blutrache (die): vérbosszú.
blutreich: bővérű, vérmes, -en.
blutreinigend: vértisztító, -lag.
Blutreinigung (die): 1) vértisztítás; 2) vértisztulás.
Blutreinigungspillen (die = t.): vértisztító labdacsok.
blutrot: vérvörös, -en, vérpiros, -an.
blutrünstig: véres, vérző, vérbeborult.
blutsauer: keserves, -en, kínos, -an; es sich ~ werden lassen: keservesen megkínlódni vmiért; das Gehen wird ihm ~: a járás keservesen esik neki.
Blutsauger (der): vérszopó.
Blutschande (die): vérfertőzés.
Blutschänder (der): vérfertőző.
blutschänderisch: vérfertőző.
blutscheu: vértől iszonyodó.
Blutschuld (die): gyilkos tett, vérbűn.
Blutschweiß (der): véres veríték.
Blutsfreund (der): vérrokon.
Blutspeien (das): vérhányás.
Blutspucken (das): vérköpés.
Blutspur (die): vérnyom.
blutstillend: vérállító, vérzéscsillapító.
Blutstockung (die): vérpangás.
Blutstropfen (der): vércsepp.
Blutsturz (der): vérhányás.
blutsverwandt: vérrokon; unsere **Blutsverwandten**: véreink.
Blutsverwandtschaft (die): vérrokonság.
Bluttaufe (die): vérkeresztség.
bluttriefend: vértől csepegő.
Blutumlauf (der): vérkeringés.
Blutung (die), t. -en: vérzés.
Bluturteil (das): halálos ítélet.
blutüberströmt: véres, -en.
Blutvergießen (das), -s: vérontás, vérengzés.
Blutvergiftung (die): vérmérgezés.
Blutverlust (der): vérvesztés, vérveszteség.
Blutwärme (die): a vér melege v. hőmérséklete.
blutwenig: nagyon kevés, édeskevés.
Blutwurst (die): véreshurka.
Blutzeichen (das): vérjel.
Blutzeuge (der): vértanú.
blühen (-te, hat geblüht): virulni, virágzani; sein Weizen blüht: kedvez neki a szerencse; — das **Blühen**, -s: virágzás.
Blümchen, Blümlein (das), -s, t. ~: virágocska.
Blüte (die), t. -n: 1) virág; 2) virágzás; die ~ des Heeres: a sereg színe-java; in der ~ seiner Jahre: élte virágjában; in ~ stehen: virágjában állni, divatját élni.
Blütenblatt (das): szirom.
Blütenkranz (der): virágkoszorú.
Blütenstand (der): virágzat.
Blütenstaub (der): hímpor.
Blüteperiode, Blütezeit (die): virágkor, virágzás ideje.

Bock (der), -[e]s, t. Böcke: 1) bak; einen ~ schießen: bakot lőni; den ~ zum Gärtner machen: kecskére bizni a káposztát; 2) ülőbak (kocsin); 3) kecskeláb, faragószék.
bocken (-te, hat gebockt): bakzani, büzleni.
Bockgerüst, Bockgestell (das): bakállás, bak-állvány.
Bockkäfer (der): cincér, cincinbogár.
Bockpfeife (die): duda.
Bockpfeifer (der): dudás.
Bocksattel (der): magyar nyereg.
Bocksbart (der): *növ.* kecskedisz (Tragopogon pratensis).
Bocksbeutel (der): kostök.
Bocksbeutelei (die): ósdiság, copf.
Bocksfell, Bocksleder (das): kecskebőr, bakirha.
Bockshorn (das): bakszarv; jmdn ins ~ jagen: vkire ráljeszteni.
Bocksprung (der): bakugrás.
Boden (der), -s, t. ~: 1) föld, talaj; zu[m] Boden v. auf den Boden: földre, földhöz; jmdm den ~ unter den Füßen wegziehen: vkit a lábáról leverni; 2) padló, padozat, l. Fußboden; 3) ~ eines Fasses: hordó feneke; 4) magtár, padlás.
Bodenart (die): talajnem, földnem. [minőség.
Bodenbeschaffenheit (die): talaj-
Bodenbesitz (der): földbirtok.
Bodencreditanstalt (die): földhitelintézet.
Bodendruck (der): fenéknyomás.
Bodenfenster (das): padlásablak.
Bodenfläche (die): 1) talajfelület, földterület; 2) fenéklap.
Bodengestaltung (die): talajalakulás, talajalakzat.
Bodenkammer (die): padlásszoba.
bodenlos: feneketlen, -ül.
Bodenmelioration (die): talajjavítás, telkesítés.
Bodenraum (der): padlástér.
Bodensatz (der): seprü, alja.
Bodenschlüssel (der): padláskulcs.
Bodensee (der): a Bodeni-tó.
Bodenstiege (die): padlás-lépcső.
Bodenthür (die): padlás-ajtó.
Bodentreppe (die): padlás-lépcső.
Bodenventil (das): fenékszelep.
Bodenverhältnisse (die=t.): talajviszonyok.
Bodenwärme (die): talajhő, a talaj hőmérséklete.
Bodenzimmer (das): padlás-szoba.
Bodmerei (die): hajókölcsön.
***Bog**: l. biegen.
Bogen (der), -s, t. ~: 1) ív, hajtás, görbület; 2) boltozat; 3) íj; den ~ spannen: az ívet felajzani; 4) hegedűvonó.

Bogenbrücke (die): íveshid, boltozott híd.
Bogenfenster (das): íves ablak.
Bogenformat (das): ívrét.
bogenförmig: ívalakú, -an.
Bogengang (der): boltíves folyosó, ívesarnok.
Bogengewölbe (das): ívboltozat.
Bogengrad (der): ívfok.
Bogenlampe (die): ívlámpa (villamos). [mos).
Bogenlicht (das): ívfény (villa-
Bogenlinie (die): ívvonal.
Bogenminute (die): ívpere.
Bogenpfeiler (der): bolttartó oszlop v. pillér.
Bogensäge (die): ívfürész.
Bogenscheitel (der): ívtető.
Bogenschenkel (der): ívszár.
Bogenschuß (der): 1) nyíllövés; 2) *kat.* ívlövés.
Bogenschütz[e] (der): íjász.
Bogensehne (die): íjhúr.
Bogenstrebe (die): ívtámasz.
Bogenweite (die): ívköz, ívtáv.
Bogenwölbung (die): ívboltozat.
Bogenzahl (die): ívszám.
Bogenzirkel (der): ívesкörző.
bogig: íves.
Bohle (die), t. -n: padlódeszka, padlógerenda.
bohlen (-te, hat gebohlt): padlózni.
Bohlenbrücke (die): padlóhid.
Bohnbürste (die): sikárló kefe.
Bohne (die), t. -n: bab.
bohnen (-te, hat gebohnt): fényesiteni (edényt).
Bohnenkraut (das): borsfü (Satureja).
Bohnenmehl (das): babliszt.
Bohnenstange (die): babkaró.
Bohnenstroh (das): babszalma; grob wie ~: goromba mint a pokróc.
Bohnensuppe (die): bableves.
Bohnlappen (der): sikárló rongy.
Bohrapparat (der): furókészülék.
Bohreisen (das): furóvas.
bohren (-te, hat gebohrt): fúrni; die Kugel bohrte sich in seine Brust: mellébe furódott a golyó; — das Bohren, -s: furás.
Bohrer (der), -s, t. ~: fúró.
Bohrkäfer (der): farágó bogár (Anobium).
Bohrloch (das): 1) furlyuk, furat, furtlyuk; 2) robbantó-lyuk.
Bohrmaschine (die): furógép.
Bohrmine (die): furóakna.
Bohrmuschel (die): fúró kagyló (Pholas).
Bohrung (die), t. -en: furat.
Bohrversuch (der): furási kisérlet.
Boje (die), t. -n: bója (zátonyok stb. jelzésére szolgáló, a víz szinén lebegő tárgy).
Bolle (die), t. -n: bagyma.

Bollengewächs (das): hagymás növény.
Bollette (die), t. -n: bárca, vámbárca.
Bollwerk (das), -[e]s, t. -e: *kat.* bástya, védbástya.
Bologneser (der), -s, t. ~: bolognai; — die Bologneserin, t. -nen: bolognai (nő).
bolognesisch: bolognai.
Bolzen (der), -s, t. ~: 1) nyílvessző; 2) *mesf.* csapszeg, hengerszeg, horog.
Bolzenschraube (die): csavarszeg.
Bombardement [bombardmán] (das), -s: bombázás.
bombardieren (-te, hat bombardiert): bombázni.
Bombast (der), -es: dagály.
bombastisch: dagályos, -an.
Bombe (die), t. -n: bomba; ~n werfen: bombát vetni.
bombensicher: bombaálló.
Bon (der), -s, t. -s: bon.
Bonbon (der), -s, t. -s: bonbon, cukorka. [tartó.
Bonbonschachtel (die): bonbon-
Bonhomie (die): jólelküség.
Bonifacius, Bonifaz: Bonifác.
Bonification (die), t. -en: kártérítés, kárpótlás.
bonificieren (-te, hat bonificiert): kárát megtériteni, kárpótolni.
Bonmot (das), t. -s: elmésség, élc.
Bonne (die), t. -n: száraz dajka, nevelőnő. [lágfi.
Bonvivant (der), -[s], t. -s: vi-
Boot (das), -[e]s, t. -e: 1) sajka, csónak, ladik; ~ unter Dampf: gőzsajka; ~ unter Segel: vitorlássajka; 2) naszád.
Bootscadet (der): sajkás tengerészapród.
Bootsgeschütz (das): sajkalöveg.
Bootshaken (der): hajós-csáklya.
Bootsleute (die = t.): hajósok.
Bootsmann (der), -es, t. -leute: 1) sajkás, evezős; 2) hajómester.
Bor (das), -s: bór.
Bord (der), -es, t. -e: 1) perem, karima, vminek széle; 2) hajópárkány; an ~: hajóra; am ~ sein: hajón lenni; über ~ werfen: a hajóból kivetni.
Borde (die): paszomány, l. Borte.
Bordell (das), -s, t. -e: bordély.
Bordellwirt (der): bordélyos.
Bordgericht (das): hajóbiróság.
bordieren (-te, hat bordiert): szegélyezni, paszományozni.
Borg (der), -[e]s: hitel; auf ~: kölcsön, hitelbe; vom ~e leben: adósságcsinálásból élni.
borgen (-te, hat geborgt): kölcsönözni, kölcsön venni v. adni, hitelezni; — das Borgen, -s: kölcsönzés, kölcsönvevés v. köl-

csónadás, hitelezés; B. macht Sorgen: hitelezés gonddal jár.
Borger (der), -s, t. ~: kölcsönadó, kölcsönvevő.
borgweise: kölcsönképen.
Borke (die), t. -n: kéreg.
Borkenkäfer (der), -s: szú.
Born (der), -[e]s, t. e: forrás, kút.
borniert: korlátolt, -an.
Borniertheit (die): korlátoltság.
Borsäure (die): bórsav.
Borst (der), -es, t. -e: repedés.
Borstbesen (der): sörtesepro.
Borste (die), t. -n: sörte (serte).
borstenartig: sörtenemü, -en.
Borstenvieh (das): sertés.
Borstenviehhändler (der): sertéskereskedő. [vásár.}
Borstenviehmarkt (der): sertés-}
Borstwisch (der): sörte-seprő.
Borte (die), t. -n: paszomány, -s, t. -e: szegély.
Bortenmacher, Bortenwirker (der), -s, t. ~: paszományos.
boshaft: gonosz, -ul, rosszlelkű.
Boshaftigkeit (die): 1) gonoszság; 2) boszúság, harag.
Bosheit (die), t. -en: gonoszság, rosszakarat.
Boskett (das), -[e]s, t. -e: cserjés.
Bosniak (der), -en, t. -en: bosnyák.
Bosnien (das), -s: Bosznia.
Bosnier (der), -s, t. ~: bosnyák; — die **Bosnierin**, t. -nen: bosnyák nő. [-ul.}
bosnisch: boszniai, bosnyák,}
Bosporus (der), ~: a Boszporus.
[**Bosquette** (das): l. Boskett.
bossieren (-te, hat bossiert): mintázni.
***bot**: l. bieten.
Botanik (die): növénytan.
Botaniker (der), -s, t. ~: növénytudós, növényvizsgáló, füvész.
botanisch: növénytani, -lag; ~er Garten: füvészkert.
botanisieren (-te, hat botanisiert): füvészkedni.
Bote (der), -n, t. -n: követ, küldött, küldönc, hirnök.
Botengebühr (die), **Botenlohn** (der): küldöncdíj.
Botin (die), t. -nen: követ (nő).
botmäßig: alattvaló, alárendelt.
Botmäßigkeit (die): fenhatóság; unter seine ~ bringen: hatalma alá hajtani.
Botschaft (die), t. -en: követség, üzenet; frohe ~: jó hír; eine ~ ausrichten: üzenetet átadni.
Botschafter (der), -s: nagykövet.
Botschaftsrath (der): követségi tanácsos.
Bottich (der), -s, t. -e: kád.
Boudoir [budoár] (das), -s, t. -s: női öltöző v. pipere-szobácska.
Bouillon [bujón] (die): 1) húslé; 2) sodradék (kardbojtnál).
Bouquet [buké] (das), -s, t. -s: 1) bokréta; 2) zamat (bornál).
Boussole [buszól] (die), t. -n: tájoló, iránytű.
Bouteille [butelj] (die), t. -n: palack.
Boutique [butik] (die), t. -n: bolt.
boxen (-te, hat geboxt): öklözni vkit, öklözködni vkivel, ökölre viaskodni.
Boxer (der), -s, t. ~: 1) ökölvívó; 2) öklöző, bokszoló (eszköz).
boykottieren (-te, hat boykottiert): bojkottálni, kiközösíteni.
Böhme (der), -n, t. -n: cseh.
Böhmen (das), -s: Csehország.
Böhmin (die), t. -nen: cseh (nő).
böhmisch: cseh, -ül. [tarack.}
Böller (der), -s, t. ~: mozsár,}
Bönhase (der), -n, t. -n: kontár.
bölzen (-te, hat gebölzt): dúcolni.
Börse (die), t. -n: 1) erszény; 2) tőzsde, börze.
Börseaner (der), -s, t. ~: tőzsér, tőzsdelátogató.
Börsenauftrag (der): tőzsdei megbízás.
Börsenbericht (der): tőzsdei tudósítás. [látogató.}
Börse[n]besucher (der): tőzsde-}
Börse[n]commissär (der): tőzsdebiztos. [folyam.}
Börsencours (der): tőzsdei ár-}
Börse[n]gasopin (der): tőzsdefutár. [ügylet.}
Börse[n]geschäft (das): tőzsde-}
Börse[n]kammer (die): tőzsdekamara.
Börse[n]karte (die): tőzsdejegy.
Börse[n]matador (der): tőzsdekolompos.
börse[n]mäßig: tőzsdeszerű, -en.
Börse[n]mitglied (das): tőzsdetag.
Börse[n]rath (der): 1) tőzsdetanács; 2) tőzsdetanácsos.
Börse[n]schiedsgericht (das): tőzsdei választott bíróság.
Börse[n]schluss (der): 1) tőzsdei kötés; 2) tőzsdezárlat.
Börsenschwindel (der): tőzsdei szédelgés.
Börsenspiel (das): tőzsdejáték.
Börse[n]steuer (der): tőzsdeadó.
Börtel (das), -s, t. ~: szegély, karima, perem, gallér.
bösartig: rosszindulatú, gonosz, -an.
Bösartigkeit (die): gonoszság.
böschen (-te, hat geböscht): lejtősíteni.
Böschung (die), t. -en: lejtő.
böse: gonosz, rossz; ~ sein (jmdm v. auf jmdn): haragudni (vkire); ~ machen: megharagítani; ~ werden: megharagudni; — der **Böse**, -n, t. -n: a gonosz (lélek), ördög; — das **Böse**, -n: rossz, gonosz, gonoszság.
Bösewicht (der), -es, t. -e [r]: gonosztevő, gazember. [kü, -en}
böslich: gonosz, -ul, rosszlel-}
bösmeinend, böswillig: rosszlelkü, -en, rossz indulatú, -an.
Böswilligkeit (die): rosszlelküség.
Böttcher (der), -s, t. ~: kádár.
Böttcherei (die): kádárság.
Brabanter v. **brabantische Spitzen** (die=t.): brabanti csipkék.
Bracelet [braszlé] (das), -s, t. --tten: karperec. [gon.}
I. **brach**: szántatlan, -ul, parla-}
II. ***brach**: l. brechen.
brachen (-te, hat gebracht): ugart felszántani.
Brachfeld, Brachland (das): ugar.
Brachialgew..lt (die): karhatalom.
brach liegen (lag brach): parlagon heverni; ~ lassen: parlagon hagyni v. hevertetni.
***brachte**: l. bringen.
I. **Brack** (das), -s, t. -e: selejt, vminek alja v. selejtese.
II. **Brack** (der), -en, t. -en, **Bracke** (die), t. -n: kopó.
brackig: ihatatlan (víz). [ha.}
Brackvieh (das): kimustrált mar-}
Brahmane, Brahmine (der), -n, t. -n: brahmin.
Bramarbas (der), ~, t. --basse: hetvenkedő, szájhős.
bramarbasieren (-te, hat bramarbasiert): hetvenkedni, kérkedni.
Branche [brans] (die), t. -n: 1) szakma; 2) szolgálati ág; 3) kar, testület.
Brand (der), -es, t. Brände: 1) égés, égetés, tűz; in ~ geraten: tüzet fogni, kigyuladni; in ~ stecken: felgyújtani; 2) marhabélyeg, billog; 3) üszök; 4) üszög.
Brandbeule (die): pokolvar.
Br..ndbrief (der): fenyegető levél.
branden (-ete, hat gebrandet): zajlani, türemleni (hullámról).
Brandflecken (der): égésfolt.
Brandfuchs (der): pirossárga (ló).
Brandgeruch (der): pörzs-szag.
brandicht: kozmás, égettes.
brandig: üszögös (gabona), üszkös (seb). [na.}
Brandkorn (das): üszögös gabo-}
Br..ndleger (der): gyujtogató.
Brandlegung (die): gyújtogatás.
Brandloch (das): gyujtólyuk.
Brandmal (das), -[e]s, t. -e: égésfolt.
brandmarken (-te, hat gebrandmarkt): megbélyegezni.
Brandmarkung (die): megbélyegzés.

Brandmauer (die): tűzfal.
Brandopfer (das): tűz áldozata.
Brandplatz (der): tűz színhelye.
Brandrede (die): izgató beszéd.
Brandschaden (der): tűzkár.
Brandschadenversicherung (die): tűzkárbiztosítás.
brandschatzen (-te, hat gebrandschatzt): megsarcolni.
Brandschatzung (die), *t.* -en: sarc, sarcolás.
Brandsignal (das): tűzvészjelző.
Brandstätte, Brandstelle (die): égés *v.* tűz színhelye.
Brandsteuer (die): segélypénz égettek számára.
Brandstifter (der), -s, *t.* ~: gyujtogató.
Brandstiftung (die): gyújtogatás.
Brandung (die), ~: hullámtorlódás, hullámtörés.
Brandwunde (die): égésseb, égett seb.
Brandzeichen (das): égésjel.
*__brannte__: l. brennen.
Brantwein (der), -[e]s, *t.* -e: pálinka.
Brantweinbrenner (der): pálinkafőző.
Brantweinbrennerei (die): pálinkafőzés.
Brantweinflasche (die): pálinkásüveg.
Brantweinschenke (die): pálinkamérés.
Brasilianer (der), -s, *t.* ~: braziliai; **die Brasilianerin,** *t.* -nen: braziliai (nő).
Brasilien (das), -s: Brazilia.
Brasilienholz (das): berzsenfa.
Brasse (die), *t.* -n: vitorlakötél.
[**Brasselett** (das): l. Bracelet.
brassen (-- ßte, hat gebraßt): a vitorlákat igazgatni (kötelekkel).
braten *(j.* du brätst, er brät; *tm.* er briet; *m.* hat gebraten): 1) sütni; 2) sülni, megsülni.
Braten (der), -s, *t.* ~: sült, pecsenye; ein fetter ~: zsíros falat; den ~ riechen: megérezni a pecsenye szagát.
Bratenbrühe (die): pecsenyelé.
Bratenwender (der): pecsenyeforgató.
Bratfisch (der): sült hal.
Bratofen (der): pecsenyesütő kemence.
Bratpfanne (die): pecsenyesütő serpenyő, sütőtepsi.
Bratrost (der): sütőrostély.
Bratsche (die), *t.* -n: brácsa, mélyhegedű.
Bratschist (der), -en, *t.* -en: brácsás.
Bratspieß (der): nyárs.
Bratwurst (die): kolbász.
Brauch (der), -[e]s, *t.* Bräuche: szokás, használat; nach altem ~: ősi szokás szerint.
brauchbar: hasznavehető, használható.

Brauchbarkeit (die): hasznavehetőség, használhatóság.
brauchen (-te, hat gebraucht): 1) használni, vminek hasznát venni; das kann ich nicht ~: ezt nem használhatom; der Mann ist wohl zu ~: igen hasznavehető ember; 2) szükségelni; wir brauchen viel Geld: sok pénzre van szükségünk; sein Bett braucht nicht gemacht zu werden: ágyát nem szükség megvetni; er braucht es nur zu sagen: csak szólnia kell; es braucht drei Wochen, bis...: beletelik három hét, míg...
Braue (die), *t.* -n: szemöldök.
brauen, bräuen (-te, hat gebraut *v.* gebräut): főzni (sört); — **das Brauen** *v.* **Bräuen,** -s: sörfőzés.
Brauer, Bräuer (der), -s, *t.* ~: sörfőző.
Brauerei, Bräuerei (die): 1) sörfőzés; 2) sörfőzőház, sörfőződe.
Braugerechtigkeit (die): sörfőzési jog.
Brauhaus, Bräuhaus (das): sörfőző (ház), sörfőződe.
Braufnecht (der): sörfőző legény.
braun: 1) barna; ~ machen: megbarnítani; ~ werden: megbarnulni; 2) pej (ló); — **der, die Braune,** *t.* -n: barna (ember), pej (ló).
braunäugig: bogárszemű.
braunhaarig: barnahajú, szőghajú.
Braunkohl (der): csipkés káposzta.
Braunkohle (die): barnaszén.
braunroth: barnavörös, -en.
Braunschecke (die): tarkapej (ló).
Braunstein (der): *ásv.* barnakő.
Braunstückkohle (die): barna darabos-szén.
Braus (der), pl. in Saus und ~ leben: tivornyázni, dobzódni.
Brause (die), *t.* -n: 1) erjedés, pezsgés; 2) zuhany; 3) öntözőkanna rózsája.
Brausekopf (der): szeleburdi, szélházi, tüzeskedő.
brausen (-- ßte, hat gebraust): 1) zúgni, morajlani, zajogni; die Ohren brausen mir *v.* es braust mir in den Ohren: zúg a fülem; 2) forrni, pezsegni; — **das Brausen,** -s: 1) zúgás; 2) pezsgés, forrongás.
Brausepulver (das): pezsgőpor.
Brausewind (der): 1) zúgó szél; 2) szélházi.
Braut (die), *t.* Bräute: menyasszony, mátka, ara.
Brautbett (das): nászágy.
Brautfahrt (die): háztűznéző.
Brautführer (der): vőfély.

Brautgabe (die): hozomány, kelengye.
Brautgemach (das), **Brautkammer** (die): menyegzői hálószoba.
Brautgeschenk (das): nászajándék.
Brautjungfer (die): nyoszolyóleány.
Brautkleid (das): menyasszonyi ruha.
Brautkranz (der): menyasszonyi koszorú.
Brautleute (die = *t.*), **Brautpaar** (das): mátkapár, jegyesek.
Brautnacht (die): nászéj.
Brautring (der): jegygyűrű.
Brautschatz (der): hozomány.
Brautschau (die): háztűz-nézés; auf die ~ gehen: háztűznézőbe menni.
Brautschleier (der): menyasszonyi fátyol.
Brautstand (der): jegyesség, mátkaság.
Brautwerber (der): leánykérő.
brav: 1) derék, jóravaló, vitéz; 2) derekasan, becsületesen, vitézül.
Bravheit (die): 1) jóravalóság, becsületesség; 2) vitézség.
bravo! derék, jeles!
Bravo (der), -s, *t.* Bravi: orgyilkos, zsivány.
Bravour [bravur] (die), *t.* Bravourstücke: vitézi *v.* merész tett.
bravourös: bravúros, remek.
[**Bräzel** (die): l. Brezel.
bräuchlich: l. gebräuchlich.
bräuen (-te) *és származékai*: l. brauen.
Bräune (die): torokgyík.
bräunen (-te, hat gebräunt): megbarnítani.
bräunlich: barnás, -an.
Bräutigam (der), -s, *t.* -e: vőlegény.
bräutlich: menyasszonyi, -asan.
brechbar: törékeny.
Brechbarkeit (die): törékenység.
Breche (die), *t.* -n: tiló.
Brecheisen (das), **Brechstange** (die): feszítővas, feszítőrúd.
brechen *(j.* ich breche, du brichst, er bricht; *tm.* er brach; *km.* er bräche; *fsz.* brich!): **I.** *(m.* hat gebrochen): 1) törni, eltörni, megtörni vmit; den Eid ~: esküjét megszegni; sich das Genick ~: nyakát szegni; das Schweigen ~: a hallgatást félbe- *v.* megszakítani; etw. übers Knie ~: erőszakolni, elhamarkodni vmit; Steine ~: követ fejteni *v.* törni; den Widerstand des Feindes ~: az ellenség ellenállását megtörni; 2) hányni, okádni; — **II.** (ist gebrochen): megtörni; es bricht mir das Herz: szívem megszakad;

das Auge bricht: a szem elhomályosodik; — sich ~ (hat sich gebrochen): megtörni, megtorlódni; die Lichtstrahlen ~ sich: a fénysugarak megtörnek; — das Brechen, -s: 1) törés, megtörés; 2) megszegés; 3) hányás.
Brechmittel (das): hánytató.
Brechpulver (das): hánytatópor.
Brechung (die), t. -en: törés; ~ des Lichtes: fénytörés.
Brei (der), -[e]s, t. -e: kása, pép.
breiartig: pépszerü, pépnemü,-en.
breiicht, breiig: kásás, pépes.
breit: 1) széles, -en, tágas, -an; zehn Meter ~: tiz méter szélességü; 2) lapos; ~e Nase: lapos orr; 3) szélesre, laposra; etw. breitschlagen: szétlapitani; etw. breittreten: szélesre taposni; 4) terjengős, -en; ~er Stil: terjengős irály v. stil; sich breitmachen: terpeszkedni.
Breitbeil (das): simitóbárd.
Breite (die), t. -n: 1) szélesség; 2) terjengősség.
Breitenausdehnung (die): szélességi kiterjedés.
Breitengliederung (die): szélességi tagozat.
Breitengrad (der): szélességi fok.
breiter (breit kfoka): szélesebb, -en; des breiteren: behatóbban, bővebben.
breitfüßig: széleslábú.
Breithacke (die): bárd.
breit machen, sich (-te): l. breit.
breit schlagen: l. breit.
breitschulterig: széllles vállú.
Breitseite (die): vminek széles oldala.
Breitseitschiff (das): sortüzű hajó.
breitspurig: széles vágányú.
breit treten: l. breit.
Bremen (das), -s: Bréma.
Bremer (der), -s, t. ~: a brémai.
bremisch: brémai.
Bremsachse (die): féktengely.
Bremse (die), t. -n: 1) bögöly; 2) fék, dörzsfék.
bremsen (--ste, hat gebremst): fékezni (vonatot); — das Bremsen, -s: fékezés.
Bremsenschuh, Bremsschuh (der): féksarú.
Bremser (der), -s, t. ~: fékező.
Bremsvorrichtung (die): fékkészülék.
brennbar: éghető, gyulékony.
Brennbarkeit (die): éghetőség, gyulékonyság.
Brenndauer, Brennzeit (die): égés tartama.
brennen (brannte, hat gebrannt): 1) égetni; das Haar ~: haját felsutni; Holz und Kohlen ~: fával és szénnel fűteni; Kalk ~: meszet égetni; 2) égni, lángolni; vor Liebe (Sehnsucht) ~: szerelemtől (vágytól) égni; — das Brennen, -s: 1) égetés; 2) égés.
brennend: égő (szomj, fájdalom), égető, sajgó (seb).
Brenner (der), -s, t. ~: 1) pálinkafőző; 2) lángzó.
Brennerei (die), t. -en: 1) főződe, főzde, főzőház; (tégla-) égető; 2) főzés; égetés.
Brennessel (die), t. -n: csalán.
Brennglas (das): gyujtólencse.
brennheiß: forró, -n.
Brennholz (das): tüzifa.
Brennmaterial (das): tüzelőszer.
Brennöl (das): lámpaolaj, világító olaj.
Brennpunkt (der): gócpont, gyujtópont, tüzpont.
Brennspiegel (der): gyujtótükör.
Brennstoff (der): éghető anyag, tüzelő anyag v. szer, tüzrevaló.
Brennstrahl (der): mért. gócsugár, gócvonal.
Brennweite (die): gyujtótávolság.
Brennwert (der): hőérték.
brenzlich: kozmás, -an.
Breschbatterie (die): réslövő-üteg.
Bresche (die), t. -n: rés; eine ~ schießen: rést lőni.
Breschmine (die): réstörő-akna.
Breslau (város): Boroszló.
bresthaft: sérült, rokkant.
Bretagner (der), -s, t. ~: bretagnei (ember).
bretagnisch: bretagnei, breton.
Brett (das), -[e]s, t. -er: deszka; mit ~ern belegen: kideszkázni; er ist hoch am ~e: felkapott az uborkafára; hoch ans ~ kommen: felkapni az uborkafára; ~er, die die Welt bedeuten: a világot jelentő deszkák (szinpad); er hat ein ~ vor dem Kopf: tökkel ütött.
Bretterdach (das): deszkafödél.
Brettergerüst (das): deszkaállvány.
Bretterhütte (die): deszkakunyhó.
Brettersäge, Brettsäge (die): 1) deszkafurész; 2) furészmalom.
Bretterverkleidung, Bretterverschalung (die): deszkaburkolat.
Bretterwand (die): deszkafal.
Bretterzaun (der): deszkakerités.
Brettspiel (das): ostábla.
Brezel (die), t. -n: perec.
Brezelbäcker (der): perecsütő.
Breve (das), -s, t. -s: pápai levél.
Brevier (das), -s, t. -e: zsolozsmáskönyv, breviárium; das ~ lesen: zsolozsmázni.
Brief (der), -[e]s, t. -e: 1) levél; unser letzter ~ benachrichtigte Sie: utolsó levelünkben tudattuk Önnel...; ~e wechseln: leveleket váltani, levelezni; 2) váltó; kurze, lange ~e: rövid, hosszú lejáratú váltók.
Briefaufschrift (die): levélcim.
Briefbeschwerer (der): levélnyomó.
Briefbote (der): levélhordó, levélvivő.
Briefchen (das), -s, t. ~: levélke.
Briefcopierbuch (das): levélmásolókönyv.
Briefcouvert (das): levélboriték.
Briefgeheimnis (das): levéltitok.
Briefkasten (der): levélszekrény.
brieflich: irott; levélben, levél útján; mit jmdm ~ verkehren: levelezni vkivel.
Briefmappe (die): levéltárca.
Briefmarke (die): levélbélyeg.
Briefmarkenalbum (das): levélbélyeg-album.
Briefmarkensammler (der): levélbélyeggyüjtő.
Briefordonnanz (die): levélküldönc.
Briefpapier (das): levélpapiros.
Briefporto (das): póstadij.
Briefpost (die): levélpósta.
Briefprobe (die): levélnyi minta.
Briefschaften (die = t.): iratok.
Briefsteller (der), -s, t. ~: levelezőkönyv.
Briefstempel (der): levélbélyeg.
Brieftasche (die): tárca.
Brieftaube (die): póstagalamb.
Briefträger (der), -s, t. ~: levélhordó.
Briefwage (die): levélmérleg.
Briefwechsel (der), -s: levelezés, levélváltás; in ~ stehen mit jmdm: levelezni vkivel.
Bries (város): Breznóbánya.
*Briet: l. braten.
Brigade (die), t. -n: dandár.
Brigadeadjutant (der): dandársegédtiszt.
Brigadier (der), -s, t. -s: dandárnok, brigadéros.
Brigant (der), -en, t. -en: rabló.
Brigantine (die), t. -n: kisebbfajta hadihajó.
Brigg (die), t. -s: brigg (kisebb hadihajó).
Brigitte (nőnév): Brigitta.
brillant: ragyogó,-an, fényes,-en.
Brillant (der), -en, t. -en: briliánt.
Brille (die), t. -n: szemüveg, pápaszem.
Brillenfutteral (das): szemüvegtartó, szemüvegtok.
Brillenschlange (die): szemüveges kigyó.
brillieren (-te, hat brilliert): ragyogni, fényeskedni.
Brimborium (das): lim-lom, báb.
bringen (tm. brachte; km. brächte; m. hat gebracht): hozni; jmdn

an den Bettelstab ~: vkit koldúsbotra juttatni; zu Ende ~: bevégezni; in Erfahrung ~: megtudni; jmdm etw. in Erinnerung ~: vkinek/vmit eszébe juttatni; aus der Fassung ~: sodrából kivenni *v.* kihozni; er kann's nicht fertig ~: nem tudja megcsinálni, nem boldogul vele; etw. in Gang ~: megindítani; Gesetze ~: törvényt alkotni; einen ums Leben ~: vkit életétől megfosztani; etw. an den Mann ~: vmin túladni; es zu nichts ~: semmire sem vinni; etw. zu Markte ~: vmit vásárra vinni; Nutzen ~: hasznot hajtani; in Ordnung ~: rendbe szedni; in Rechnung ~: felszámítani, számlájára írni; ins reine ~: tisztába hozni, tisztázni; jmdn zum Schweigen ~: elhallgattatni; außer sich ~: kiforgatni magából; wie es die Umstände mit sich ~: amint a körülmények magukkal hozzák *v.* megkívánják; er kann es nicht über sich ~: nem állhatja meg; etw. in Sicherheit ~: biztonságba helyezni; zur Sprache ~: szóba hozni; von der Stelle ~: helyéből elmozdítani; aufs Tapet ~: szóvá tenni, szőnyegre hozni; in Verlegenheit ~: zavarba ejteni; in Versendung ~: elküldeni; zur Verzweiflung ~: kétségbe ejteni.

Bringer (der), -s, *t.* ~: hozó, átadó.

Briquette (die), *t.* -n: széntégla, sajtolt szén.

Brise (die), *t.* -n: tengeri szellő.

Britannien (das), -s: Britannia.

Brite (der), -n, *t.* -n: britt, angol.

Britin (die), *t.* -nen: angol (nő).

britisch: britt, angol.

Brocat (der), -[e]s, *t.* -e: brokát.

Brocken (der), -s, *t.* ~: darabka, falat; lateinische ~: latin töredékek.

brocken (-te, hat gebrockt): elaprítani; er hat nichts zu beißen und zu ~: nincs betevő falatja.

brockenweise: morzsánként, darabonként.

[**Brod** (das): l. Brot.

Brodel, Brodem (der), -s: gőz, kigőzölgés.

brodeln (-te, hat gebrodelt): buborékolni; — das **Brodeln**, -s: buborékolás.

Broderie (die), *t.* -n: hímzés.

Brom (das), -s: bróm.

Brombeere (die): szeder, gyalogszeder.

Brombeerstrauch (der): szederbokor.

[**Bronce** (die): l. Bronze.

Bronchialkatarrh (der): *orv.* hörghurut, hörgőlob.

Bronchien (die = *t.*): hörgők.

Bronnen (der), -s, *t.* ~: forrás, kútfő.

Bronze (die), ~: bronc.

Bronzearbeiter (der): broncműves.

bronzieren (-te, hat bronziert): broncirozni.

Brosam (der), -[e]s, *t.* -e, **Brosame** (die), *t.* -n: kenyérmorzsa.

Brosche (die), *t.* -n: bros, mellcsat.

broschieren (-te, hat broschiert): fűzni.

broschiert: fűzött, fűzve.

Broschüre (die), *t.* -n: röpirat.

Brot (das), -[e]s, *t.* -e: kenyér, cipó; nach ~ gehen: kenyérkereset után járni; er hat sein ~: van miből élnie; sein ~ verdienen: kenyerét megkeresni; ~ verdienen: kenyeret keresni.

Brotbackmehl (das): kenyérliszt.

Brotbaum (der): kenyérfa.

Brotbäcker (der): sütő, pék.

Brotbrett (das): kenyérpolc.

Broterwerb (der): kenyérkereset.

Brotesser (der): kenyérevő.

Brotfrüchte (die = *t.*): gabonaneműek.

Brotherr (der): kenyéradó gazda.

Brotkorb (der): kenyeres kosár; jmdm den ~ höher hängen: vékonyabb kosztra *v.* rövidebb pórázra fogni vkit.

Brotkrume (die): kenyérbél.

Brotkruste (die): kenyérhéj.

Brotkrümchen (das): kenyérmorzsa.

brotlos: kereset nélkül, -i; ~ werden: keresetét veszteni.

Brotmangel (der): kenyér szűke.

Brotmesser (das): kenyérvágó kés.

Brotneid (der), -es: kenyéririgység.

Brotrinde (die), ~: kenyérhéj.

Brotsack (der): tarisznya.

Brotschnitte (die): kenyérszelet.

Brotstudium (das): kenyeret adó tudomány.

Brotteig (der): kenyértészta.

Brotzucker (der): süvegcukor.

Brouillon [brujón] (das), -s, *t.* -s: fogalmazvány, vázlat, tervezet.

Bröckchen (das), -s, *t.* ~: morzsa, darabka.

bröcklig: morzsás, morzsalékony, -an.

bröckeln, sich (-te, hat sich gebröckelt): elmorzsolódni.

Bröschen (das), -s, *t.* ~: borjúmellmirigy.

Brösel (das), -s, *t.* ~: morzsa.

bröseln (-te, hat gebröselt): morzsálni, morzsolni.

Brötchen (das), -s, *t.* ~: kenyerecske, cipócska.

I. **Bruch** (der), -[e]s, *t.* Brüche: 1) törés, fejtés; 2) töredék, törtszám; 3) szakadás, repedés; es ist zwischen ihnen zum Bruche gekommen: barátságuk felbomlott; in die Brüche gehen: dugába dőlni; in die Brüche kommen: pórul járni, kudarcot vallani; 4) megszegés; ~ der Convention: egyezmény megszegése; 5) *orv.* sérv.

II. **Bruch** (der *v.* das), -s, *t.* Brüche *v.* Brücher: sárrét.

Bruchband (das): sérvkötő.

Bruchstein (der): fejtettkő, terméskő, nyerskő.

Bruchstück (das): töredék, darab.

Bruchteil (der): töredék.

Bruchufer (das): szakadós part.

Bruchwinkel (der): törésszög.

Bruchzahl (die): törtszám.

Bruder (der), -s, *t.* Brüder: 1) testvér, fivér; mein älterer ~: bátyám; mein jüngerer ~: öcsém; 2) ein lustiger ~: vidám cimbora.

Bruderhand (die): testvérkéz, a testvér keze.

Bruderherz (das): testvéri szív.

Bruderkind (das): a testvér gyermeke.

Bruderliebe (die): testvéri szeretet.

Brudermord (der): testvérgyilkosság.

Brudermörder (der): testvérgyilkos.

Brudersohn (der): unokaöccs.

Brudertochter (die): unokahúg.

Bruderweib (das): ángy, sógorasszony.

Bruderzwist (der): testvérharc.

Brummbaß (das): gordonsip (orgonában).

Brummbär (der): dörmögő medve, *á. é.* zsörtölődő ember.

Brummeisen (das): doromb.

brummen (-te, hat gebrummt): 1) morogni, dörmögni; die Ohren ~ mir: zúg a fülem; 2) dongani, zümmögni; — das **Brummen**, -s: morgás, dörmögés.

Brummer (der), -s, *t.* ~: 1) medve; 2) zsémbes, zsörtölődő ember; 3) gordonsip; 4) dongó.

Brummfliege (die): dongólégy.

Brummkreisel (der): búgócsiga, búgattyú.

Brunft (die): l. Brunst.

Brunn (der), -s, *t.* -en, **Brunnen** (der), -s, *t.* ~: 1) kút; 2) gyógyforrás; 3) akna.

Brunnenkranz (der): kútkáva.

Brunnenmeister (der): kútmester.

Brunnenschwengel (der): kútgém.
Brunnenstange (die): kútostor.
Brunst (die), *t.* Brünste: 1) hév, tüz; 2) üzekedés.
Brunstzeit (die): üzekedés ideje.
Brust (die), *t.* Brüste: 1) mell, kebel; jmdn an die ~ drücken: vkit keblére szorítani, megölelni; sich in die ~ werfen: pöffeszkedni, büszkélkedni; 2) emlő; ein Kind an der ~: szopó; 3) szügy (lónál); 4) *kat.* mellvéd.
Brustbein (das): mellcsont.
Brustbeklemmung (die): mellszorulás, szorongás.
Brustbild (das): mellkép.
Brustfell (das): mellhártya.
Brustfellentzündung (die): mellhártyalob, mellhártyagyuladás.
Brustfleck (der): mellrevaló.
Brustflosse (die): melluszó.
Brustgegend (die): melltáj.
Brustharnisch (der): mellpajzs.
Brusthöhle (die): mellüreg.
Brustkasten (der): mellkas.
brustkrank: mellbeteg, mellbajos; — der, die **Brustkranke**, -n, *t.* -n: a mellbeteg.
Brustkrankheit (die): mellbetegség.
Brustlehne (die): könyöklő.
brustleidend: mellbajos.
Brustriemen (der): szügyelő.
Brustschild (der): mellpajzs.
Brustschmerz (der): mellfájás.
Bruststimme (die): mellhang.
Bruststück (das): szegy; mellkép.
Brusttasche (die): mellzseb.
Brustwarze (die): csecsbimbó.
Brustwehr (die), *t.* -en: mellvéd.
Brut (die), *t.* -en: 1) kotlás, költés; die Fische setzen ~: a halak ívnak; 2) kölykök, (madár) fiak; 3) fajzat.
brutal: baromi, vadállati, -asan, durva, durván.
Brutalität (die), *t.* -en: baromiság, durvaság, embertelenség.
Bruthenne (die): kotlóstyúk.
Brutofen (der): költő kályha.
brutto: nyers- *v.* elegysúly szerint; Brutto für Netto: elegysúly tiszta súly gyanánt.
Bruttoeinkommen (das), **Bruttoeinkünfte** (die = *t.*), **Bruttoeinnahme** (die), **Bruttoertrag** (der): elegyjövedelem, bruttójövedelem, összes bevétel.
Bruttogewicht (das): nyerssúly, elegysúly.
Bruttolast (die): elegyteher.
Bruttovermehrung (die): 1) elegyteher *v.* elegysúly szaporodása; 2) elegyjövedelem szaporodása.
Bruttoverminderung (die): elegyteher, elegysúly *v.* elegyjövedelem csökkenése.
Brutzeit (die): költés ideje.

***Brüche**: l. Bruch I.
brüchig: 1) töredezett, repedezett; 2) törékeny; 3) szakadós.
Brückchen (das), -s, *t.* ~: hidacska.
Brücke (die), *t.* -n: híd.
Brückenbau (der): hídépítés, hídépítészet.
Brückengeländer (das): hídkorlát.
Brückengeld (das): hídpénz.
Brückenkopf (der): hídfő.
Brückenpfeiler (der): hídpillér.
Brückenposten (der): hídőr.
Brückenrampe (die): hídfeljáró.
Brückenschlag (der): hídverés.
Brückenspannung (die): hídlásköz.
Brückenstrecke (die): hídszakasz.
Brückenträger (der): hídtartó.
Brückenzoll (der): hídvám.
Brückenzolleinnehmer (der): hídvámszedő.
Brückner (der), -s, *t.* ~: hídpénzszedő.
Brückung (die): hídlás.
brüderlich: testvéri, testvéries, -en.
Brüderlichkeit (die): testvériség.
Brüderschaft (die): 1) testvériség, csókos barátság; ~ mit jmdm trinken: barátságpoharat inni vkivel; 2) társaság, község.
Brühe (die), *t.* -n: lé, mártás; eine lange ~ über etw. machen: hosszú lére ereszteni vmit.
brühen (-te, hat gebrüht): forrázni.
Brühfass (das): forrázó teknő.
brühheiß, brühwarm: forró, -n.
Brühl (der), -s, *t.* -e: láp, lápföld.
Brüllaffe (der): bőgőmajom.
brüllen (-te, hat gebrüllt): orditani, bömbölni; — das **Brüllen**, -s: ordítás.
brünett: barna, barnás.
brünieren (-te, h. brüniert): barnítani.
Brünnlein (das), -s, *t.* ~: 1) kutacska; 2) csermely, forrás.
brünstig: 1) heves, tüzes, lángoló; 2) üzekedő, párzó.
brüsk: nyers, förmeteg.
Brüssel: Brüsszel; die Brüsseler Spitze: brüsszeli csipke.
Brüstchen (das), -s, *t.* ~: mellecske, emlőcske.
brüsten, sich (-ete, h. sich gebrüstet): pöffeszkedni; — sich mit etw. ~: vmivel kevélykedni.
Brüstung (die), *t.* -en: 1) könyöklő; 2) mellvéd.
brüten (-ete, hat gebrütet): 1) kotlani, költeni; 2) tépelődni, töprengeni vmin; — auf Rache ~: boszút forralni; das **Brüten**, -s: 1) kotlás, költés; 2) töprengés.
Bube (der), -n, *t.* -n: 1) fiú; 2) gazfickó; 3) (kártyában) alsó.
Bubenstreich (der), **Bubenstück** (das), -[e]s, *t.* -e: gyermekes csíny, gyerkőc csíny, éretlen tréfa, gaztett, fickó-virtus.
Buch (das), -[e]s, *t.* Bücher: 1) könyv; ~ führen: könyvet vezetni, könyvelni; über den Büchern liegen: a könyveket bújni; 2) konc; pl. zwei ~ Papier: két konc papiros.
Buchauszug (der): könyvkivonat.
Buchbinder (der), -s, *t.* ~: könyvkötő.
Buchbinderei (die): könyvkötőmesterség, könyvkötészet.
Buchcredit (der): könyvhitel.
Buchdeckel (der): könyv táblája.
Buchdrucker (der), -s, *t.* ~: könyvnyomtató, nyomdász.
Buchdruckerei (die), *t.* -en: könyvnyomda.
Buchdruckergehilfe (der): nyomdászsegéd.
Buchdruckerkunst (die), ~: könyvnyomdászat.
Buchdruckerpresse (die): könyvsajtó.
Buchdruckerschwärze (die): nyomdafesték, nyomtató festék.
Buche (die), *t.* -n: bükk (fa).
I. **buchen**: bükkfából való.
II. **buchen** (-te, hat gebucht): elkönyvelni.
Buchenholz (das): bükkfa.
Buchenwald (der): bükkös, bükkerdő.
Buchesche (die): vadkőris.
Buchfink (der): pinty, pintyőke.
Buchforderung (die), *t.* -en: követelés a könyvek alapján.
Buchführer (der), -s, *t.* ~: könyvelő, könyvvivő, számvevő.
Buchführung (die): 1) könyvvitel; doppelte ~: kettős könyvvitel; staatliche ~: állami számvitel; 2) könyvvezetőség, számvevőség.
Buchhalter (der), -s, *t.* ~: könyvelő, könyvvivő.
Buchhaltung (die): 1) könyvvitel; 2) könyvvezetőség.
Buchhaltungsbeamte (der): könyvviteli *v.* könyvvezetőségi hivatalnok.
Buchhandel (der): könyvkereskedés.
Buchhandlung (die): 1) könyvkereskedés; 2) könyves bolt.
Buchhändler (der): könyvkereskedő.
Buchladen (der): könyvesbolt.
Buchsbaum (der): puszpáng.
Buchschuld (die): könyvbeli tartozás, bejegyzett adósság.
Buchstabe (der), -ns, *t.* -n: betű; in ~n: betűkkel.
Buchstabenrätsel (das): betűrejtvény.
Buchstabenschrift (die): betűírás.
buchstabieren (-te, h. buchstabiert): betűzni, betűzgetni.
buchstäblich: betűszerint, -i; im ~en Sinne des Wortes: a szó szoros értelmében; es ist ~ wahr: szóról-szóra igaz.
Bucht (die), *t.* -en: öböl; eine ~

ins Land machen: öblöt képezni a szárazföldben.
Buchtitel (der): könyvcim.
Buchung (die), *t.* -en: elkönyvelés; um conforme ~ ersuchend: megegyező elkönyvelést kérve.
Buchweizen (der), -s: tatárka, pohánka (Polygonum fagopyrum).
Buchwert (der): bevásárlási érték.
Buckel (der), -s, *t.* ~: 1) púp; 2) hát; sich den ~ voll lachen: agyonnevetni magát.
buck[e]lig: púpos, -an; — der **Buck[e]lige**, -n, *t.* -n: a púpos.
Budapest (das), -s: Budapest.
Budapester (der), -s, *t.* ~: budapesti; — die **Budapesterin**, *t.* -nen: budapesti (nő). [hista.}
Buddhist (der), -en, *t.* -en: budd-}
Bude (die), *t.* -n: bódé, kunyhó.
Budget [bödset *v.* büdsé] (das), -s, *t.* -s: költségvetés.
Buffet [büfé] (das), -s: tálaló asztal, pohárszék, cukrászda.
Buffo (der), -s, *t.* -s: buffó.
Bug (der), -[e]s, *t.* Büge: 1) hajlás, görbület; 2) szügy (lónál); 3) hajóorr.
buglahm: izrokkant (ló).
bugsieren (-te, hat bugsiert): vontatni, húzni.
Bugsierschiff (das): vontatóhajó.
Bugsiertau (das): vontató-kötél.
Bugspriet (das): előárboc.
Bugstück (das): lapocka.
Buhldirne (die): kéjnő, rima.
Buhle (der), -n, *t.* -n: szerető; — die **Buhle**, *t.* -n: szerető.
buhlen (-te, hat gebuhlt): szerelmeskedni, bujálkodni; um jmds Gunst ~: vkinek kegyét hajhászni *v.* keresni.
Buhler (der), -s, *t.* ~: szerető.
Buhlerei (die), *t.* -en: szerelmeskedés, bujálkodás, versengés.
Buhlerin (die), *t.* -nen: kéjnő.
buhlerisch: 1) szerelmeskedő, bujálkodó; 2) kacér.
Buhlschaft (die): bujálkodás.
Buhne (die): partsarkantyú.
***buk**: l. backen.
Bulgare (der), -n, *t.* -n: bolgár.
Bulgarei (die), ~, **Bulgarien** (das), -s: Bulgária, Bolgárország.
Bulgarin (die), *t.* -nen: bolgár}
bulgarisch: bolgár, -ul. [nő).}
Bulldogg (der), -s, *t.* -en: buldog.
I. **Bulle** (der), -n, *t.* -n: bika.
II. **Bulle** (die), *t.* -n: 1) függőpecsét; 2) okirat, bulla; die goldene ~: az aranybulla.
Bullenbeißer (der), -s, *t.* ~: szelindek.
Bulletin [bültén] (das), -s, *t.* -s: napi jelentés.
Bummelei (die), *t.* -en: kóborlás.
bummeln (-te, hat gebummelt): kóborolni, kószálni, csatangolni (bumlizni); — das **Bummeln**, -s: kóborlás, kószálás, csatangolás (bumlizás).
Bummelzug (der): vegyesvonat (bumli).
Bummler (der), -s, *t.* ~: kóborló.
I. **Bund** (der), -es, *t.* Bünde: szövetség, frigy; einen ~ schließen: frigyre lépni; der dritte im ~e sein: harmadiknak állni a társaságba.
II. **Bund** (das), -es, *t.* -e: nyaláb, csomó, köteg.
Bundesacte (die): szövetségi szerződés (német).
bundesbrüchig: frigybontó.
Bundesfest (das): szövetségi *v.* birodalmi ünnep.
Bundesgenosse (der): szövetséges, frigytárs. [vetség.}
Bundesgenossenschaft (die): szö-}
bundesgenössisch: szövetséges.
Bundeskanzler (der): szövetségi kancellár.
Bundeslade (die): frigyszekrény.
Bundesrath (der): szövetségi tanács, szövetségtanács.
Bundesstaat (der): szövetséges állam. [lés.}
Bundestag (der): szövetségi gyü-}
bundesverwandt: szövetséges.
Bundholz (das): nyalábfa.
Bundschuh (der): bocskor.
Bundstroh (das): zsúpszalma.
bunt (*kf.* bunter): tarka, tarkán; es wird zu bunt: kezd bántó, alkalmatlan lenni; es wurde ihm schon zu ~: már únta *v.* megsokalta a dolgot; ~es Zeug schwatzen: hetet-havat összebeszélni, zöldeket beszélni.
Buntdruck (der): szinnyomat.
buntfarbig: tarkabarka.
buntfleckig: tarkafoltos.
buntgefiedert: tarka tollú.
Buntheit (die): tarkaság.
buntscheckig: foltos, tarkabarka.
buntschillernd: sokféle szinben csillogó, tarka csillogású.
Buntspecht (der): tarka harkály, fakopáncs (Picus).
buntstreifig: tarkacsikos.
Bureau [büró] (das), -s, *t.* -s: iroda, hivatalszoba.
Bureauagenden (die=*t.*): irodai teendők. [ka.}
Bureauarbeit (die): irodai mun-}
Bureaudiener (der): irodaszolga.
Bureaukrat (der), -en, *t.* -en: bürokrata, tisztviselő.
Bureaukratie (die): bürokrácia, hivatalnok-uralom.
bureaukratisch: bürokratikus,-an, hivatalszerű, -en.
Bureaupersonal (das): irodai személyzet.
Bureaustunden (die=*t.*): hivatalos órák. [főnök.}
Bureauvorstand (der): iroda-}
Burg (die), *t.* -en: vár, várlak.
Burgbann (der): várkörnyék.
Burgcastell (das): várkastély.
Burgfrau (die): vár asszonya.
Burgfräulein (das): várkisasszony. [2) közbéke.}
Burgfriede (der): 1) várkerület;}
Burggraf (der): várgróf.
Burggräfin (die): várgrófné.
Burgherr (der): várúr.
Burgund (das), -s: Burgundia.
burgundisch: burgundi.
Burgverlies (das): várbörtön.
Burgvogt (der): várnagy.
Burgvogtei (die): várnagyság.
Burgwache (die): várőrség.
Burgwarte (die): őrtorony.
burlesk: bohózatos, -an, burleszk; — das **Burleske**: a bohózatos, burleszk.
Burleske (die), *t.* -n: bohózat.
Bursch, Bursche (der), -[e]n, *t.* -[e]n: 1) legény, fickó, inas; 2) egyetemi hallgató.
Burschenschaft (die), *t.* -en: 1) diákság; 2) tanuló-társaság, diák-egyesület (egyetemeken).
Burschenschafter (der), -s, *t.* ~: diák-egyesület tagja.
burschikos: diákos, pajkos, szabados, -an.
Burschikosität (die): diákosság.
Burzelbaum (der): bukfenc; einen ~ schlagen: cigánykereket hányni. [törpe.}
Burzelmännchen (das): manó,}
burzeln (-te, ist geburzelt): bukfencezni.
Burzenland (das): Barcaság.
Busch (der), -es, *t.* Büsche: 1) bokor, cserjés, haraszt; auf den ~ klopfen: tapogatódzni, példálódzni; 2) bokréta; 3) bóbita.
buschicht, buschig: 1) harasztos; 2) bozontos, lombos, -an.
Buschklepper (der), -s, *t.* ~: útonálló, kapcabetyár.
Buschmann (der), -s, *t.* -männer: busman.
Buschweide (die): kecskefűz.
Buschwerk (das): haraszt, cserjés.
Busen (der), -s, *t.* ~: 1) kebel, mell; 2) öböl.
Busenfreund (der): testi-lelki barát, csókos barát, kenyeres pajtás; — die **Busenfreundin**: testi-lelki barátnő.
Busennadel (die): melltű.
Bussard (der), -s: gatyás ölyv.
Busserl (das), -s, *t.* -n: csók, puszi.
[**Bussole** (die): l. Boussole.
Buße (die), *t.* -n: 1) vezeklés, töredelem, bűnbánat; ~ thun:

vezekelni; 2) bűnhődés, bűndíj, birság; mit ~ belegen: megbirságolni.
bußfertig: bűnbánó, -an, töredelmes, -en. [ség.
Bußfertigkeit (die): töredelmes-
Bußgebet (das): töredelmes könyörgés. [díj.
Bußgeld (das): vérváltság, bün-
Bußpsalm (der): bűnbánó zsoltár.
Bußtag (der): keresztjáró nap.
[**Butike** (die): l. Boutique.
Butt (der), -es, t. -e, **Butte** (die), t. -n: félszegusző (hal).
Butte, Bütte (die), t. -n: puttony, csöbör, kád.
Buttel (die), t. -n: palack.
Butter (die): vaj. [-en.
butterartig: vajnemű, vajszerű,
Buttersemme, Butterstolle (die), **Butterbrot** (das): vajaskenyér.
Butterbirne (die): vajkörte.
Butterblume (die): gólyahír (Caltha), boglárka (Ranunculus).
Butterfaß (das): köpülő, köpü.
Buttermilch (die): író.
buttern (-te, hat gebuttert): köpülni.
Buttersäure (die): vajsav.
Butterteig (der): vajas tészta.
butterweich: puha mint a vaj.
Buttfisch (der): félszegusző (hal).
Butzen (der), -s, t. ~: 1) vég, csúcs, bog; 2) köldök.
[**Buxbaum** (der): l. Buchsbaum.
Bübchen (das), -s: fiúcska.
Büberei (die), t. -en: vásottság, gazság, csíny, l. Bubenstreich.
bübisch: vásott, betyáros, -an.
Büchel (die), t. -n: bükkmakk.
Büchelchen (das), -s, t. ~: könyvecske. [portéka.
Büchelware (die): *tőzsd.* könyv-
*__Bücher__ (die=t.): l. Buch.
Bücherabschluß, Bücherschluß (der): könyvzárlat, könyvzárás.
Bücherei (die), t. -en: könyvtár.
Bücherfreund (der): könyvkedvelő.
Bücherkasten, Bücherschrank (der): könyvszekrény.
bücherlich: könyvi, -leg.
Büchermarkt (der): könyvpiac.
Büchersammlung (die): könyvgyüjtemény.
Bücherschau (die): könyvszemle.
Bücherschrank (der): könyvespolc.
Büchersprache (die): könyvnyelv, irodalmi nyelv.
Büchertisch (der): könyves asztal.
Bücherverzeichnis (das): könyvjegyzék. [könyvtáros.
Bücherwart (der): könyvtárnok,
Bücherwurm (der): könyvmoly.
Büchlein (das), -s, t. ~: könyvecske.
Büchse (die), t. -n: 1) szelence, persely; 2) tok, hengertok, ágytok; 3) köpű (szivattyúknál); 4) puska.
Büchsenfleisch (das): dobozolt hús.
Büchsenkartätsche (die): hengerkartács. [puskaműves.
Büchsenmacher (der), -s, t. ~:
Büchsenschaft (der): puskaagy.
Büchsenschuß (der): puskalövés; einen ~ weit: puskalövésnyire.
bücken, sich (-te, hat sich gebückt): lehajolni, meghajolni, magát meghajtani, görnyedezni.
Bücking (der), -s, t. -e: füstölt hering.
[I. **Bückling** (der): l. Bücking.
II. **Bückling** (der), -[e]s, t. -e: bók; ~e machen: hajlongani.
Büdner (der), -s, t. ~: zsellér.
Büffel (der), -s, t. ~: bivaly.
Büffelei (die): 1) baromi munka; 2) magolás.
büffelhaft: otromba, otrombán, kamaszos, -an.
Büffelkuh (die): bivalytehén.
büffeln (-te, h. gebüffelt): magolni.
Bügel (der), -s, t. ~: kengyel.
Bügeleisen (das), -s: vasaló.
bügelfest: 1) keménylovas, biztosan ülő lovas; 2) otthonos (tudományban). [salni.
bügeln (-te, hat gebügelt): va-
Bügelriemen (der): kengyelszíj.
Bühel, Bühl (der), -s: hopores, halom.
Bühne (die), t. -n: 1) pad, deszkaállás; 2) szinpad, szín.
Bühnendichter (der): színköltő, szinműíró.
Bühnendichtung (die): színmű, színműköltészet.
bühnengerecht: színszerű, -en.
bühnengewandt: szinpadra való v. termett.
bühnenhaft: szinpadias, -an.
Bühnenheld (der): szinpadi hős.
bühnenkundig: szinpad-ismerő.
Bühnenmaler (der): díszletfestő.
bühnenmäßig: szinpadias, -an. szinszerű, -en.
Bühnenstück (das): szindarab.
Bühnenwand (die): színfal.
Bühnenwerk (das): 1) szinmű; 2) szinpadi gépezet.
Bündel (das), -s, t. ~: 1) batyú; sein ~ schnüren: kászolódni; 2) *mért.* nyaláb. [batyú.
Bündelchen (das), -s, t. ~: kis
Bündeljude (der): batyús zsidó.
bündig: velős, tömör, -en.
Bündigkeit (die): velős rövidség, tömörség (a beszédben).
Bündnis (das), --nisses, t. --nisse: szövetség, frigy, kötés; ein ~ eingehen: szövetségre lépni; ein ~ schließen: szövetséget kötni, szövetkezni.
Bürde (die), t. -n: teher; jmdm eine ~ auflegen: vkit vmivel megterhelni.
Bürge (der), -n, t. -n: kezes, jótálló; einen ~n stellen: kezest állítani; ~ werden (für jmdn): jótállni v. kezeskedni vkiért; der ~ zahlt: kezes fizess; der ~ und Zahler: készfizető kezes.
bürgen (-te, hat gebürgt): kezeskedni, jótállni (vkiért).
Bürger (der), -s, t. ~: polgár, honpolgár, honfi.
Bürgercorps (das), **Bürgergarde, Bürgermiliz** (die): polgárőrség.
Bürgerkrieg (der): polgárháború.
Bürgerleben (das): polgári élet.
bürgerlich: polgári, -lag. [ter.
Bürgermeister (der): polgármes-
Bürgerpflicht (die): polgári kötelesség.
Bürgerrecht (das): polgárjog; t. die ~e: polgári jogok.
Bürgerschaft (die): polgárság.
Bürgerschule (die): polgári iskola.
Bürgerschullehrer (der): polgári iskolai tanító; — die **Bürgerschullehrerin**: polgári iskolai tanítónő.
Bürgersfrau (die): polgári nő.
Bürgerstand (der): polgári rend, osztály v. állás.
Bürgertugend (die): polgárerény.
Bürgerwache (die): nemzetőrség.
Bürgschaft (die): kezesség, jótállás; ~ leisten: kezeskedni, jótállni, felelni vmiért.
Bürgschaftserklärung (die): kezességi v. jótállási nyilatkozat.
[**Bürsch, bürschen**: l. Birsch.
Bürste (die), t. -n: kefe.
bürsten (-ete, hat gebürstet): kefélni, kikeféni; jmdm den Kopf ~: vkinek megmosni a fejét.
Bürstenabzug (der): kefelevonat.
Bürstenbinder (der), -s, t. ~: kefekötő.
Bürzel (der), -s, t. ~: fartő.
Büschel (der v. das), -s, t. ~: 1) csomó, nyaláb, tincs; 2) rojt, bojt; 3) *mért.* ~ von Geraden v. Geradenbüschel: sugársor.
büschelförmig: nyaláb- v. bojtalakú.
Büse (die), t. -n: kis csónak.
Büste (die), t. -n: mellszobor, mell.
büßen (-te, hat gebüßt): 1) lakolni, megszenvedni, bünhődni; dafür soll er ~: meglakol érte; seine Vermessenheit mit dem Kopfe ~: fejével lakolni vakmerőségeért; mit dem Leben ~: életével fizetni; 2) kielégíteni vkit, kárpótolni vkit vmiért; — das Büßen, -s: bűnhődés.
Büßer (der), -s, t. ~: vezeklő, bűnhődő; — die **Büßerin**, t. -nen: vezeklő, bűnbánó (nő).

Büßung (die): bűnhődés, lakolás.
Bütte (die): l. Butte.
Büttel (der), -s, t. ~: poroszló, porkoláb, bakó.
Büttelei (die): börtön, fogház.
Büttner (der), -s, t. ~: kádár.

C

☞ Sok idegen szó, melyet C-vel is írnak, az osztrák helyesírás értelmében a K vagy Z alá került, s ott keresendő. ☜

Rövidítések:

C. = Celsius.
ca. = circa: körülbelül.
Cand. = Candidat: jelölt.
cbm = Cubikmeter: köbméter.
ccm = Cubikcentimeter: köbcentiméter.
Chr. = Christus: Krisztus.
cm = Centimeter: centiméter.
Co., Comp. = Compagnie: társa.
Cto. = Conto: számla.

*

C, c (das), -s, t. -s: C, c (betű); das hohe C: a magas C.
Cabale (die), t. -n: ármány, cselszövény; ~ machen: ármánykodni, cselt szőni.
Cabine (die), t. -n: kabin, hajószoba.
Cabinet (das), --ettes, t. --ette: 1) szobácska, mellékszoba; 2) minisztérium, kormány; 3) szertár, gyüjtemény.
Cabinetschef (der): miniszterelnök.
Cabinetsfrage (die): kabinetkérdés, válságos kérdés.
Cabinetskanzlei (die): kabinetiroda.
Cabinetskrisis (die): kabinetválság, kormányválság.
Cabinetsminister (der): 1) a kormány tagja; 2) a király személye körüli miniszter.
Cabinetsordre (die): udvari parancs.
Cabinetsrath (der): udvari tanácsos.
Cabotage [kabotázs] (die): tengerparti hajózás.
Cabriolet (das), -s, t. -te: könnyű hintó.
Cacao (der), -[s], t. -s: kakaó.
cachieren [kastrn] (-te, h. cachiert): borítani (papírt).
Cachierpapier (das): borító-papiros.
Cactus (der), --tusses, t. --tusse v. --teen: kaktusz.
Cadaver (der), -s, t. ~: hulla.
Cadeau [kadó] (das), -s, t. -x: ajándék, emlék.
Cadenz (die), t. -en: véghangzat, rtm.
Cadet (der), --etten, t. --etten: hadapród.
Cadettenschiff (das): tengerész-apród-hajó.
Cadettenschule (die): hadapród-iskola.
Cadre [kádr] (der v. das), -s, t. -s: *kat.* keret.
Cadrecommandant (der): keretparancsnok.
Cadreübung (die): keretgyakorlat.
caduc: 1) gyenge, mulandó; 2) elévült, semmis.
Café (das), -s, t. -s: kávéház.
Cafetier [kafetyié] (der), -s, t. -s: kávés, kávéháztulajdonos.
Calamität (die), t. -en: kellemetlenség, baleset.
Calcant (der), -en, t. -en: orgonanyomó.
calcinieren (-te, hat calciniert): pörkölni, égetni.
Calcium (das), -s: calcium.
Calcul [kalkül] (der), -s, t. -e: számítás, számvetés.
Calculbureau (das): számhivatal.
calculieren (-te, hat calculiert): kiszámítani, számítgatni.
Caliber (das), -s, t. ~: 1) kaliber, lőfegyverek csőüregének belső átmérője; 2) szabás, minőség.
calibrieren (-te, hat calibriert): kalibrálni, kalibert mérni.
Calico (der), -s: kattunszövet.
Calo (der), -s, t. -s: súlyveszteség, hiány, fogyaték.
Calvarienberg (der): kálvária.
calvinisch: kálvinista.
Calvinismus (der), ~: kálvinizmus.
Calvinist (der), -en, t. -en: kálvinista, kálvinhitű.
Camee (die), t. -n [Ca-mee-en]: kamea (csiszolt drágakő).
Camelie (die), t. -n: kamélia.
Cameralamt (das): kincstári hivatal.
Cameralgut (das): kamarajószág, kincstári jószág.
Cameralist (der), -en, t. -en: kamarai hivatalnok.
Campagne [kampány] (die), t. -n: 1) falusi birtok; 2) hadjárat, hadviselés; 3) idény, évad.
Campagnepferd (das): katonaló.
Campagnereiten (das): szabadlovaglás.
campieren (-te, hat campiert): táborozni, hadat viselni.
Canaille [kanáj] (die), t. -n: csőcselék; gazfickó.
Canal (der), -[e]s, t. --näle: csatorna.
Canalisation (die), t. -en: csatornázás.
canalisieren (-te, hat canalisiert): csatornázni.
Canapee (das), -s, t. -s: pamlag, kanapé.
Cancan (der), -s, t. -s: 1) zaj, zajgás; 2) kankán (tánc).
Candelaber (der), -s, t. ~: karos-gyertyatartó.
Candidat (der), -en v. -s, t. -en: jelölt.
Candidatur (die), ~: jelöltség.
candidieren (-te, hat candidiert): jelölni (állásra).
candieren (-te, hat candiert): cukrozni.
candiert: cukrozott, cukrozva.
Candiszucker (der): sárgacukor, kandiszcukor.
Canditen (die = t.): cukrozott gyümölcs, cukorkaneműek.
Canevas (der), ~: 1) kanavász; 2) vázlat.
cannelieren (-te, h. canneliert): völgyelni, hornyolni, vájúzni.
Cannibale (der), -n, t. -n: emberevő.
cannibalisch: kannibáli, vadállatias, -an.
Canon (der), -[s], t. -s: 1) vezérfonal, zsinórmérték; 2) rendszabás, egyházi törvény; 3) szentek névsora; 4) ingatlanoktól fizetett illetmény.
Canonicat (das), -s, t. -e: kanonokság.
Canonicus (der), ~, t. ~: kanonok.
canonisch: kánoni; das ~e Recht: kánonjog.
canonisieren (-te, hat canonisiert): szentté avatni.
Canonisierung (die), t. -en: szentté avatás.
Canonissin (die), t. -nen: alapítványi hölgy.
Canot [kano] (das), -s, t. -s: ladik.
Cantate (die), t. -n: karének, cantate (zenemű).
Canton (der), -s, t. -e v. -s: kanton (svájci tartomány).
cantonieren (-te, hat cantoniert): *kat.* laktáborozni.
Cantor (der), -s, t. -en: előénekes, énekes.
Canzone (die), t. -n: dal.
Cap (das), -s, t. -s: előfok, fok, hegyfok; ~ der guten Hoffnung: a Jóreményfok.
capabel: képes.
Capacität (die), t. -en: 1) képesség, felfogó v. befogadó képesség; 2) elmetehetség; 3) kiváló ember, híresség, tekintély.
Capetinger (die = t.): Capetingek.
capieren (-te, hat capiert): felfogni, észszel felérni.
Capillarität (die), ~: hajcsövesség, hajszálcsövesség.
Capillarröhrchen (das): hajcső, hajszálcső.
Capital (das), -s, t. -e v. -ien: tőke; aus etw. ~ schlagen: tőkét csinálni vmiből.
capital: fő; kiváló, fontos, -an.
Capitale (die), t. -n: 1) főváros; 2) fővonal (erődítésnél).
Capitalist (der), -en, t. -en: tőkepénzes.
Capitalverbrechen (das): főbenjáró bűn.

Capitäl (das), -s, t. -er: oszlopfő.
Capitälchen (das), -s: tőkécske.
Capitän (der), -s, t. -e: főnök, kapitány.
Capitel (das), -s, t. ~: 1) fejezet; jmdm ein ~ lesen: vkinek megmosni a fejét; 2) káptalan.
Capitol (das), -s: a Capitolium.
Capitular (der), -s, t. -e: székes-káptalani tag.
Capitulation (die), t. -en: 1) egyezmény; 2) megadás, feladás, fegyverletétel; 3) lekötelezés (további katonai szolgálatra).
Capitulationsverhandlung (die): megadási tárgyalás.
capitulieren (-te, hat capituliert): magát megadni, a fegyvert letenni.
Capland (das), -es: a Fokföld.
Capriole (die), t. -n: 1) bakugrás; 2) szökellés, ugrándozás.
Caprize (die), t. -n: szeszély.
caprizieren, sich (-te, hat sich capriziert): akaratoskodni, magát megkötni.
caprizlös: szeszélyes, -en.
Capstadt (die): Fokváros.
captivieren: (-te, hat captiviert): megnyerni.
Capuchon (das), -s, t. ~: 1) csuklya; 2) kapisón (női fejrevaló).
caput: 1) elvesztett (játszma); 2) tönkre csigázott; tönkre csigázva.
Carabiner (der), -s, t. ~: karabély.
Carabinier (der), -s, t. -e: karabélyos.
Caraffe, Caraffine (die), t. -n: öblös, köszörült üvegedény.
Carambolage [karanbolázs] (die), t. -n: összeütődés, érintés.
carambolieren (-te, hat caramboliert): összeütődni v. ütközni.
Carbol (das), -s: karbol.
Carbolsäure (die): karbolsav.
Carbonade (die), t. -n: disznósült (karmonádli).
Carbonat (das), -es, t. -e: szénsavas só.
Carbunkel (der), -s, t. ~: 1) *ásv.* karbunkulus, korund; 2) *orv.* kelevény, pokolvar.
Carcer (der v. das), -s, t. ~: börtön (kül. iskolai).
Carcinom (das), -s: rákdaganat.
Cardinal (der), -s, t. --näle: bíbornok, bíboros.
Cardinalzahl (die): főszám, alapszám.
Carenz: 1) hiány; 2) megszüntetés; gegen ~ aller Gebüren beurlaubt: minden illetmény megszüntetésével szabadságolva.
Caricatur (die), t. -en: torzkép.
Caricaturenzeichner (der): torzképrajzoló.
Caries (die), ~: csontszú.
carikieren (-te, hat carikiert): torzítani.
Carmen (das), -s, t. Carmina: költemény, ének.
Carmin (der), -s: kármin (piros).
carmoisin: karmazsin.
Carneol (der), -s, t. -e: *ásv.* karneól.
Carneval (der), -s, t. -e: farsang.
Carolinger (die = t.): Karolingok.
Carolus, Carol (*férfinév*): Károly.
Carosse [karosz] (die), t. -n: díszhintó.
Carotte (die), t. -n: sárgarépa.
carrarischer Marmor: carrarai márvány.
Carré (das), -s, t. -s: négyzet, négyszög.
Carrière (die), t. -n: 1) pályafutás, emelkedés, előmenetel; 2) *kat.* sebesvágta, sebesvágtatás.
carriert: kockás, -an (szövet).
Carroussel [karuszl] (das), -s: 1) lovasjáték; 2) körhinta.
[**Cartell** (das): l. Kartell.
Carton (der), -s: kéregpapír.
cartonieren (-te, hat cartoniert): lemezpapírba kötni, dobozolni.
Cartouche [kartus] (die), t. -n: tölténytáska, lövegtöltény, tag.
Cascade (die), t. -n: vízesés, zuhatag.
Casematte (die), t. -n: bástyaboltozat, erődbolt (kazamáta).
Casino (das), -[s], t. -s: kör, olvasókör.
Caspar (*férfinév*): Gáspár.
Cassa, Casse (die), t. Cassen: pénztár; per Cassa: készfizetésre; per ~ bezahlen: készpénzzel fizetni; volle ~ machen: telt házat csinálni (színházban).
Cassaabschluss (der): pénztárzárlat.
Cassabestand, Cassenbestand (der): pénztári állapot.
Cassabuch (das): pénztárkönyv.
Cassaführung, Cassagebarung (die): pénztárkezelés.
Cassageschäft (das): pénztárügylet.
Cassajournal (das): pénztárnapló.
Cassamitsperre (die): pénztárellenzárás.
Cassarest (der): pénztári maradvány.
Cassaschein, Cassenschein (der): pénztári jegy.
Cassaschlüssel (der): pénztárkulcs.
Cassasconto (das): árleengedés (készfizetésnél).
Cassascontro (das): pénztárvizsgálat.
Cassasperre (die): pénztárzárás.
Cassastand (der): pénztárkészlet, pénztárálladék.
Cassatag (der): fizető nap.
Cassa- und Gegenschein (der): pénztári jegy és ellenjegy (v. térítvény).
Cassation (die), t. -en: 1) elmozdítás, elbocsátás, rangfosztás; 2) megsemmisítés.
Cassationsbeschwerde (die): *jogt.* semmiségi panasz.
Cassationshof (der): semmítőszék.
Cassawert (der): készérték.
Casserolle [kaszrol] (die), t. -n: főzőedény, olvasztótégely.
Cassette (die), t. -n: 1) doboz, szekrényke; 2) mélyedés.
Cassier (der), -s, t. -e: pénztárnok, pénztáros.
cassieren (-te, hat cassiert): 1) beszedni (pénzt); 2) eltörölni, megsemmisíteni; 3) rangjától megfosztani, elbocsátani vkit.
Castell [Ca-] (das), -s, t. -e: kastély, várkastély, várlak.
Castellan (der), -s, t. -e: várnagy.
Castor (der), -s: hód.
Castoreum (das), -s: hódzsír.
Castrat (der), -en, t. -en: herélt.
castrieren (-te, hat castriert): kiherélni.
Casualien (die = *t.*): alkalmi ügyek.
Casuistik (die): casuistika (jogi v. orvosi esetek elvi tárgyalása).
Casus (der), ~, t. ~: eset (jogi, nyelvtani); ~ belli: a háború közvetlen oka.
Cataster (der v. das), -s: kataszter, telekkönyv, földadókönyv.
Catasterlocalisierung (die): kataszteri helyszínelés.
Catastervermessung (die): kataszteri felmérés.
Catastervermessungs - Inspectorat (das): kataszterfelmérési felügyelőség.
Catastraljoch (das): kataszteri hold.
Catastralmappe (die): kataszteri térkép.
Catastralschätzungscommission (die): kataszteri becslőbizottság.
causal: oki, okbeli, okozatos.
Causerie [kozrí] (die), t. -n: csevegés.
Causeur [kozőr], (der), -s, t. -s: csevegő.
Cautel (die), t. -en: óvatossági intézkedés.
Caution (die), t. -en: óvadék, biztosíték.
Cautionserlag (der): óvadékletétel.
cautionsfähig: óvadékképes.
Cavalcade (die), t. -n: lovasdíszmenet.
Cavalier (der), -s, t. -e: 1) levente; 2) gavallér, előkelő, nemes.
Cavallerie (die), t. -n: lovasság.
Cavalleriebrigade (die): lovasdandár.
Cavalleriekaserne (die): lovaslaktanya, lovassági kaszárnya.
Cavallerieregiment (das): lovasezred.
Cavallerist (der), -en, t. -en: lovas, lovaskatona.

Caviar (der), -s: 1) kaviár, halikra; ~ fürs Volk: szamárra bársony nyereg; 2) pikáns kaland.
cavieren (-te, hat caviert): kezeskedni.
Cäcilie *(nőnév)*: Cecilia.
Cäsarismus (der): önkényuralom.
Cäsur (die), *t.* -en: lábmetszet, sormetszet (versben).
Cedent (der), -en, *t.* -en: engedményező.
Ceder (die), *t.* -n: cédrus.
cedieren (-te, hat cediert): átengedni, engedni.
celebrieren (-te, hat celebriert): 1) ülni, megtartani (ünnepet); 2) szolgáltatni (misét).
Celebrität (die), *t.* -en: híresség.
Cellist (der), -en, *t.* -en: kisbőgős.
Cello (das), -[s], *t.* -s: kisbőgő.
Cellulose (die), ~: cellulóze, sejtanyag.
Cement (das *v.* der), -[e]s: cement, vízálló *v.* vízhatlan mész.
cementieren (-te, hat cementiert): 1) cementezni; 2) edzeni.
Cementmörtel (der): cementhabarcs.
censieren (-te, hat censiert): bírálni, értékelni, megitélni.
Censor (der), -s, *t.* -en: vizsgáló, felülvizsgáló.
Censur (die), *t.* -en: 1) vizsgálat, bírálat; 2) könyvvizsgálat, cenzura; 3) érdemjegy.
Census (der), ~: 1) bér, adó, becsü; 2) a választói jognak bizonyos adóösszeg fizetéséhez való kötése; 3) népszámlálás.
Cent (der), -s, *t.* -s: váltópénz (az Egyesült Államokban).
centesimal: századrészes.
Centi...: század...
Centifolie (die), *t.* -n: százlevelű rózsa.
Centigramm (das), -s, *t.* -e: centigramm.
Centiliter (der *v.* das), -s, *t.* ~: centiliter.
Centimeter (der *v.* das), -s, *t.* ~: centiméter.
Centner (der), -s, *t.* ~: mázsa.
centnerschwer: mázsányi.
central [cen-]: központi, középponti.
Central-Asien (das): Közép-Ázsia.
Centralbahnhof (der): központi pályaudvar.
Centralbehörde (die): központi hatóság.
Centralcassa (die): központi pénztár.
Centraldepot (das): központi raktár *v.* szertár.
Centrale (die), ~: központi (középponti) osztály, központ.
Centralgrundbuch (das): központi telekkönyv.
Centralgüterbahnhof (der): központi teherpályaudvar.
Centralhafen (der): központi kikötő.
Centralheizung (die): központi fűtés.
Centralisation (die), ~: központosítás.
centralisieren (-te, hat centralisiert): központosítani.
Centralleitung (die): 1) központi igazgatás *v.* igazgatóság; 2) központi *v.* fővezeték.
Centralmarkthalle (die): központi vásárcsarnok.
Centralpunkt (der): *mért.* központ, középpont.
Centralstation (die): *v. u.* központi állomás.
Centralverwaltung (die): központi igazgatás.
Centrifugalkraft (die): *ttan.* centrifugál erő, központfutó *v.* középponthagyó erő.
Centripetalkraft (die): centripetál erő, középpretartó *v.* középpreható erő.
centrieren [cen-] (-te, hat centriert): központozni.
Centrum (das), -s, *t.* -tren: közép, központ, középpont; ~ der Armee: a sereg közepe *v.* dereka; ~ des Kreises: a kör központja.
Cercle [szerkl] (der), -s, *t.* -s: kör.
Cerealien (die = *t.*): földtermékek, földtermények.
cerebral: agyi.
Ceremonie (die), *t.* -n: szertartás.
Ceremoniell (das), -[e]s, *t.* -e: szertartásosság.
ceremoniell: szertatásos, ünnepélyes.
Ceremonienmeister (der): szertartásmester.
ceremoniös: szertartásos, körülményes.
cernieren (-te, hat cerniert): körülzárni (csapattal).
Cernierung (die), *t.* -en: körülzárás.
Cernierungstruppe (die): körülzáró csapat.
Certepartie (die): hajóbérleti szerződés.
certieren (-te, hat certiert): versengeni, mérkőzni.
Certificat (das), -[e]s, *t.* -e: igazolvány; bizonyítvány, bizonylat.
certificieren (-te, hat certificiert): igazolni, bizonyítani.
Cervelatwurst (die): szafaládé.
cessieren (-te, hat cessiert): megszűnni, abbamaradni.
Cession (die), *t.* -en: 1) átengedés, engedmény; 2) átengedő okirat.
Cessionär (der), -s, *t.* -e: engedményes.
Cessionsurkunde (die): átengedő okirat.
[**Chablone** (die): l. Schablone.
Chagrinleder [Scha-] (das): chagrin, erős, kemény bőr.
Chaine [sén] (die): lánc, sor.
Chair (der): 1) ágyszék, ágyvezeték; 2) sínszék.
Chaise [séz] (die): cséza, félhintó.
Chalcedon (der), -[e]s: *ásv.* kalcedon.
Chamäleon (das), -s, *t.* -s: *áll.* kameleon.
chamois [sámoá]: zergeszínű.
Chamotte (die), ~: tűzálló agyag.
Champagner [-pa-; sampányer] (der), -s, *t.* ~: pezsgő.
Champignon [sampinyon] (der), -s, *t.* -s: csiperke-gomba.
Champion (der), -s, *t.* -s: harcos, bajnok, küzdő.
Championat (das): bajnokság.
Chance [sánsz] (die), *t.* -n: esély, kilátás.
changieren (-te): változni, változtatni (sanzsirozni).
Chansonnette (die), *t.* -n: dalocska, ének.
Chansonnettesängerin (die): korcsmai énekesnő.
Chaos (das), ~: 1) ősállapot; 2) zűrzavar, összevisszaság.
chaotisch: zűrzavaros, -an.
chaptalisieren (-te, h. chaptalisiert): bort javítani (cukorral).
Charade [saràd] (die): szótagtalány, betűrejtvény.
Charakter (der), -s, *t.* -e: jellem, jelleg; dienstlicher ~: hivatali állás, szolgálati minőség.
Charakterbild (das): jellemkép.
Charakterdarsteller (der): jellemábrázoló, jellemszínész.
charakterfest: szilárd *v.* állhatatos jellemű.
charakterisieren (-te, hat charakterisiert): jellemezni.
Charakteristik (die), *t.* -en: jellemrajz, jellemzés.
charakteristisch (*ff.* -t): jellemző, jellemzetes, -en; — das Charakteristische: vminek jellemzője.
charakterlos: jellemtelen, -ül.
Charakterzeichnung (die): jellemrajz, jellemrajzolás.
Charakterzug (der): jellemvonás.
Charcuterie [sarkütri] (die), *t.* -n: hentesbolt, finom hentes.
Charfreitag (der): nagypéntek.
Charge [sárzs] (die), *t.* -n: 1) rang, rendfokozat (katonai); 2) lovasroham.
Chargencadre (die): tisztes-keret.
Chargenpferd (das): szolgálati ló.
chargieren (-te, hat chargiert): 1) tüzelni; 2) támadni (lovassággal); 3) túlhajtani, túlozni.
Charité (die), ~: emberszeretet.
Charitin (die), *t.* -nen: a báj és kecs istennői.

Charivari (das): 1) zűrzavar; 2) egyveleg; 3) macskazene.
Charlatan (der), -s, t. -s v. -e: kuruzsló, nyegle, szélhámos.
Charlatanerie (die), t. -n: nyegleség, szédelgés, szélhámosság.
Charlotte [sarlott]: Sarolta.
charmant: kedves, bájos.
Charnier (das), -s, t. -e: csukló, sarkazat, forgósarok (ajtónál).
Charpie [sárpi] (die), t. -n: tépés.
Chartepartie (die), t. -n: hajóbérleti szerződés.
Charwoche (die): nagyhét.
Chatouille [sátulj] (die), t. -n: skatulya, doboz.
Chaussee [soszé] (die), t. -n: műút, kavicsolt országút.
chaussieren (-te, hat chaussiert): műutat építeni, töltésezni.
Chauvinismus (der), ~: túlzott hazafiaskodás.
Chauvinist (der), -en, t. -en: soviniszta, túlzó.
Check (der), -s, t. -s: csekk, utalvány.
Checkbuch (das): csekkönyv.
Chef [séf] (der), -s, t. -s: főnök.
Chefarzt (der): főorvos.
Chefredacteur (der): főszerkesztő.
Chefstellvertreter (der): főnökhelyettes.
Chemie (die), ~: vegytan.
Chemikalien (die = *t.)*: vegyi szerek, vegyészeti áruk.
Chemiker (der), -s, t. ~: vegyész.
chemisch: vegytani, vegyi, -leg; das ~e Laboratorium: vegyműhely, vegyészeti műterem.
Chemisette [smizet] (die), t. -n: ingelő (smizli).
Chenille [senilj] (die), t. -n: bolyhos hímzőfonál.
Cherub (der), -s, t. -s v. -im: kherub.
chevaleresk [svalereszk]: lovagias.
Chevalier [svalié] (der), -s, t. -s: lovag.
Chic [sik] (der), ~: divatosság, ízlésesség, finomság, sikk.
Chicane [sikán] (die), t. -n: 1) konokság, álnokság; 2) boszantás, kötekedés.
chicanieren (-te, hat chicaniert): boszantani, zaklatni.
chicanös: konok, álnok.
Chiffre [sifr] (die), t. -n: 1) számjegy; 2) titkos írásjegy.
Chiffre-Adresse (die): rövidített táviratcím.
Chiffredepesche (die): titkos jegyű sürgöny.
chiffrieren [sifrírn] (-te, hat chiffriert): titkos jegyekkel írni.
Chignon [sinyón] (der), -s, t. -s: hajfonat, vendégkonty.
Chilisalpeter (der): chile-salétrom.
Chimäre (die), t. -n: agyrém.
China (das), -s: Khina.
Chinarinde (die): khinahéj, khinakéreg (kinakéreg).
Chinasilber (das): khinaezüst.
Chinese (der), -n, t. -n: khinai.
chinesisch: khinai, -ul.
Chinin (das), -[e]s: chinin, kinin (gyógyszer).
Chiragra (das), -s: kézköszvény.
Chiromantie (die), ~: kézjóslás.
Chirurg (der), -en v. -s, t. -en: sebész, seborvos.
Chirurgie (die): sebészet.
chirurgisch: sebészi, -leg.
Chlor (das), -[e]s: chlor (klór).
Chlorkalk (der): chlormész (klórmész).
Chloroform (das), -s: chloroform.
Chlorophyll (das), -s: levélzöld, növényzöld.
Chlorose (die), ~: sápkór, sápadtság.
Choc [sok] (der), -s, t. -s: összecsapás, roham, rázkódás.
Chocolade, Chocolate [sokolád] (die), t. -n: csokoládé.
Cholera (die), ~: kolera.
Cholerine (die), ~: kolerin.
cholerisch: indulatos,-an, epés,-en.
I. Chor (der), -[e]s, t. Chöre: énekkar, karének.
II. Chor (das), -[e]s, t. -e: karzat (templomban).
Choral (der), -s, t. ..räle: karének.
Choreographie (die), ~: táncok leírása, ábrázolása.
Choreus (der): l. Trochäus.
Chorgesang (der): karének.
Chorhemd (das): miseing.
Choriambus (der), t. ..ben: koriambus (versláb).
Chorist (der), -en, t. -en: kardalnok, kardalos (kórista); — die **Choristin**, t. -nen: kardalnoknő, karhölgyecske.
Chorographie (die): tájleírás.
Chrestomathie (die), t. -n: szemelvények.
Chrie (die), t. -n: chria (kria).
Chrisam, Chrisma (das), -s: kenet, chrisma.
Christ (der), -en, t. -en: keresztény.
Christabend (der): karácsonyeste.
Christbaum (der): karácsonyfa.
Christbescherung (die): karácsonyi ajándék.
Christengemeinde (die): keresztény község.
Christenverfolgung (die): keresztény-üldözés.
Christenheit (die), ~, **Christenthum** (das), -[e]s: kereszténység.
Christian *(férfinév)*: Keresztély.
Christin (die), t. -nen: keresztény (nő).
Christine *(nőnév)*: Krisztina.
Christkindlein (das), -s: 1) Jézuska; 2) karácsonyfia, angyalfia.
christlich: keresztényi, -esen.
Christmonat (der): karácsony hava.
Christnacht (die): karácsony éjjele.
Christoph *(férfinév)*: Kristóf.
Christus [Chri-] *(latinosan is ejtegetik:* Christ-us, -i, -o, -um): Krisztus; vor (nach) Christi Geburt *v.* vor (nach) Christo: Krisztus születése előtt (után).
Christwoche (die): karácsonyhete.
Chrom (das), -[e]s: chrom (króm).
chromatisch: kromatikus.
Chromolithographie (die): színes kőnyomat.
Chronik (die), t. -en: krónika.
chronisch: *orv.* idült, rögzött.
Chronist (der), -en, t. -en: krónikás, krónikaíró.
Chronologie (die), ~: időszámítás.
chronologisch: időrendi, -rendben.
Chronometer (der *v.* das), -s, t. ~: időmérő, pontosan járó óra.
Chronoskop (das), -[e]s, t. -e: időmérő, időjelző.
[**Churfürst**: l. Kurfürst.
Cibebe (die), t. -n: mazsola.
Cicade (die), t. -n: kabóca.
Cicerone [csicseróne] (der), -[s], -s: vezető.
ciceronianisch: cicerói.
Cichorie (die), ~: 1) katáng; 2) pótkávé, cikória.
Cider (der), -s: csiger, gyümölcsbor.
Cigarette (die), t. -n: szivarka.
Cigarre (die), t. -n: szivar; ~n rauchen: szivarozni, szivarozgatni; eine ~ rauchen: egy szivart elszíni.
Cigarrenkiste (die): szivarskatulya.
Cigarrenspitze (die): szivarszopóka.
Cigarrentasche (die): szivartartó.
[**Cilinder** (der): l. Cylinder.
Cingulum (das), -[s], t. -s v. ..ula: papi öv.
Cinquecento [csinkvecsentó] (das), -[s]: a tizenhatodik század.
circa: körülbelül, mintegy.
Circular (das), -s, t. -e: körlevél.
Circularverordnung (die): körrendelet.
Circulation (die), t. -en: keringés, körfutás, köröztetés; ~ des Blutes: vérkeringés.
Circulationspapier (das): forgalmi papiros.
circulieren (-te, hat circuliert): keringeni, forgalomban lenni; ~ lassen: köröztetni.
Circus (der), ~, t. ..cusse: színkör.
cisalpinisch: az Alpokon inneni.
Ciseleur [cizelőr], -s, t. -e: vésnök.
ciselieren (-te, hat ciseliert): cizelírozni (fémöntvényt művészien kidolgozni).
cisleithanisch: Lajtán innen (az osztrákoknak).
Cistercienser (der), -s, t. ~: cisztercita.

Cisterne (die), t. -n: vízgyüjtő medence, víztartó, vízfogó.
Citadelle (die), t. -n: fellegvár.
Citat (das), -[e]s, t. -e: idézet.
Citatenschatz (der): idézetgyüjtemény.
Citation (die), t. -en: 1) idézés, idézvény; 2) hivatkozás.
citieren (-te, hat citiert): idézni.
Citronat (das), -es, t. -e: citromlé.
Citrone (die), t. -n: citrom.
Citronenbaum (der): citromfa.
citronengelb: citromsárga.
Citronensaft (der): citromlé.
Citronensäure (die): citromsav.
Citronenschale (die): citromhéj.
civil: 1) polgári; 2) olcsó (ár).
Civil (das), -s: polgárság.
Civilanstellung (die): polgári alkalmazás. [viselő.
Civilbeamte (der): polgári tiszt-
Civilbehörde (die): polgári hatóság.
Civilcommissär (der): polgári biztos.
Civilehe (die): polgári házasság.
Civilgericht (das): polgári biróság.
Civilgesetz (das): polgári törvény.
Civilisation (die), t. -en: polgárosodás, művelődés.
civilisieren (-te, hat civilisiert): polgárosítani, művelni.
civilisiert: művelt.
Civilist (der), -en, t. -en: polgár.
Civilliste (die): udvartartási költségek.
Civilprocess (der): polgári per.
Civilprocessordnung (die): polgári perrendtartás.
Civilrecht (das): magánjog.
civilrechtlich: magánjogi, -lag.
Civilrechtsweg (der): polgári perút; auf den ~ verweisen: polgári perútra utasítani.
Civilsache (die): polgári ügy; der Gerichtshof für ~n: a törvényszék polgári osztálya.
Civilstand (der): polgárság, polgári osztály.
Civiltracht (die): polgári ruha.
Civilverfahren (das): polgári eljárás.
Claque [klak] (die): felbérelt tapsolók csapata.
Claquehut (der): klakkalap (rugós, összelapítható kürtős kalap).
Claqueur [klakőr] (der), -s, t. -e: tapsonc, fizetett tapsoló.
Clara (*nőnév*): Klára.
Clarinette (die), t. -n: bugósíp.
Classe (die), t. -n: osztály; Billet erster ~: első osztályú jegy; Ware erster ~: első rendű v. minőségű áru.
Classenbuch (das): osztálykönyv.
Classengeist (der): kasztszellem.
Classenhass (der): osztálygyűlölet.
Classenlehrer (der): osztálytanító, osztályfőnök.
Classenlotterie (die): osztálysorsjáték. [főnök.
Classenvorstand (der): osztály-
Classicismus (der), ~: klasszicizmus.
Classicität (die), ~: klasszicitás, mintaszerűség, remekség.
Classification (die), t. -en: 1) osztályozás; 2) osztályzat.
classificieren (-te, hat classificiert): osztályozni.
Classificierung (die), t. -en: osztályozás.
Classiker (der), -s, t. ~: remekíró.
classisch (*ff.* -t): klasszikus, remek, példányszerű, páratlan.
Clausel (die), t. -n: záradék, kikötés.
Clausenburg: Kolozsvár.
clausulieren (-te, hat clausuliert): záradékkal ellátni.
Clausur (die), t. -en: 1) zárlat; 2) bezárás, kényszer; 3) szájzárás. [tyűzet.
Claviatur (die), t. -en: billen-
Clavier (das), -s, t. -e: zongora; ~ spielen: zongorázni.
Clemens (*férfinév*): Kelemen.
Clementine (*nőnév*): Klementina.
clerical: pappárti, papos.
Cleriker (der), -s, t. ~: 1) lelkész, pap; 2) kispap, papnövendék. [papság.
Clerisei (die), ~, Clerus (der), ~:
Client (der), -en, t. -en: védenc, ügyfél.
Clientel (die), ~: az ügyfelek, megbízók összesége.
Cliché [klisé] (das), -s, t. -s: kép, lenyomat, klisé.
Clique [klik] (die), t. -n: érdekszövetség.
Cloake (die), t. -n: ürgödör, pöcegödör.
Closet (das), -s, t. -s v. -te: 1) titkos szobácska; 2) árnyékszék.
Clotüre [klotür] (die): berekesztés, zárlat.
Clown [klaun] (der), -s, t. -s: bohóc, pojáca.
Club [klöb] (der), -s, t. -s: kör.
Clubist (der), -en, t. -en: körtag.
Coadjutor (der), -s, t. -en: püspökhelyettes.
coagulieren (-te, hat coaguliert): megolvasztani.
Coaks [koksz] (die = *t.*): koksz.
Coaksheizung (die): kokszfűtés.
Coaksofen (der): kokszkályha.
coalisieren, sich (-te, hat sich coalisiert): szövetkezni.
Coalition (die), t. -en: szövetség.
Cocarde (die), t. -n: kokárda, jelvény.
Cochenille [kosnij] (die), t. -n: 1) bíborbogár, bíbortetű; 2) bíborfesték.
Cocon (der), -s, t. -s: a selyemhernyó gubója, selyemgubó.
Cocosbaum (der): kókuszfa.
Cocosnuss (die): kókuszdió.
Codex (der), ~, t. Codices: 1) régi kézirat; 2) törvénykönyv.
Codicill (das), -s, t. -e: fiókvégrendelet.
Codificator (der), -s, t. -en: törvényjavaslat készítője.
codificieren (-te, hat codificiert): törvénybe foglalni.
Coefficient (der), -en, t. -en: velejáró, együttható.
Coeur [kör] (das), -[s], t. -[s]: szív (kártyán).
Cognac [Co-] (der), -s, t. -s: konyak. [rokon.
Cognat (der), -en, t. -en: vér-
Cohärenz (die), ~: összefüggés.
Cohäsion (die), ~: összetartó erő.
Coiffeur [koafőr] (der), -s, t. -e: fodrász. [dísz.
Coiffure [koafür] (die), t. -n: haj-
coincidieren (-te): összetalálkozni.
Coitus (der), ~: közösülés.
Colibri (der), -s, t. -s: kolibri.
Collaborator (der), -s, t. -en: 1) munkatárs, dolgozótárs; 2) segédlelkész, segédtanító.
Collateral...: oldalági (örökös).
Collation (die), t. -en: 1) összehordás; 2) egybevetés, összeolvasás (másolaté az eredetivel); 3) egyházi javadalom v. hivatal adományozása.
collationieren (-te, hat collationiert): egybevetni, összeolvasni.
Collectaneen (die = *t.*): összegyüjtött jegyzetek v. kivonatok.
Collecte (die), t. -e: gyüjtés.
Collecteur (der), -s, t. -n: gyüjtő, gyüjtődés, lutris.
collectieren (-te, hat collectiert): gyüjteni, kéregetni (koledálni).
Collection (die), t. -en: gyüjtemény.
collectiv: együttes, összefoglaló, gyüjtő. [galom.
Collectivbegriff (der): gyüjtőfo-
Collectivprocura (die): együttes cégjegyzés.
Collectivum (das), -s, t. ..tiva v. ..tiven: gyüjtőnév.
Collectur (die): gyüjtöde.
Colleg (das), -s, t. -ien v. -ia: (egyetemi) előadás; ein ~ besuchen: előadásra járni.
College (der), -n, t. -n: kartárs, tiszttárs, pályatárs, szaktárs.
collegial: kartársi.
Collegialität (die), ~: kartársi érzés v. érzület, együttérzés.
Collegiengeld (das): leckepénz.
Collegienheft (das): előadó füzet.

Collegium (das), -s, t. ..gien: főiskolai testület.
Colli (die = t.): l. Collo.
collidieren (-te, hat collidiert): összeütközni.
Collier [kolié] (das), -s, t. -s: nyakék, nyaklánc.
Collision (die), t. -en: összeütközés, összezörrenés.
Collo (das), -s, t. -s v. Colli: árudarab, csomag.
Collodium (das), -[s]: kollódium.
Colloquium (das), -[s], t. ..quien: 1) beszélgetés; 2) félévi vizsga.
Coloman *(férfinév)*: Kálmán.
Colonel (der), -s, t. -s: ezredes.
Colonialhandel (der): gyarmatárukereskedés.
Colonialware (die): gyarmatárú.
Colonie (die), t. -n: gyarmat.
Colonisation (die), t. -en: telepítés, gyarmatosítás.
colonisieren (-te, hat colonisiert): gyarmatosítani.
Colonist (der), -en, t. -en: gyarmatos, telepes.
Colonnade (die), t. -n: oszlopcsarnok, oszloposfolyosó.
Colonne (die), t. -n: 1) oszlop (csapatnál); 2) hasáb (nyomtatványoknál).
Colonnencommandant (der): oszlopparancsnok.
Colophonium (das), -[s]: hegedűgyanta.
Coloratur (die), t. -en: énekbeli cifrázat.
Coloratursängerin (die): koloratúr-énekesnő.
colorieren (-te, hat coloriert): színezni.
Colorist (der), -en, t. -en: színező-művész, kolorista.
Colorit (das), -s: színezet, színezés módja.
Colportage [kolportázs] (die): házalás (könyvvel, képpel).
Colporteur [kolportőr] (der), -s, t. -e: házaló (könyvekkel).
colportieren (-te, hat colportiert): 1) könyvekkel házalni; 2) terjeszteni (hírt).
Columne (die), t. -n: lap, hasáb, függélyes rovat.
Combattant (der), -en, t. -en: harcoló.
Combination (die), t. -en: 1) összeállítás; 2) számítgatás, fontolgatás, tervelgetés.
combinieren (-te, hat combiniert): 1. összevetni; 2) számítgatni, találgatni, tervelgetni, kombinálni.
combiniert: összeállított, kombinált.
Comfort (der), -[e]s: kényelem.
comfortabel: kényelmes, -en.
Comfortable (das), -s, t. -s: egyfogatú bérkocsi.
Comitat (das), -[e]s, t. -e: megye, vármegye.
Comitatsbehörde (die): megyei hatóság.
Comitats-Municipium (das): vármegyei törvényhatóság.
Comitats-Verwaltungsausschuss (der): megyei közigazgatási bizottság.
Comité (das), -s, t. -s: választmány, bizottság.
Comitébeschluss (der): választmányi v. bizottsági határozat.
Commandant (der), -en, t. -en: parancsnok.
Commandeur (der), -s, t. -e v. -s: 1) parancsnok; 2) középkeresztes.
Commandeurkreuz (das): középkereszt.
commandieren (-te, hat commandiert): 1) vezényelni, parancsnokolni; 2) kivezényelni.
commandierende[r] General (der): vezénylő tábornok.
Commandierung (die): vezénylés.
Commanditar, Commanditär (der), -s, t. -e: kültag.
Commandite (die), t. -n, **Commanditgesellschaft** (die): betéti társaság.
Commando (das), -[s], t. -s: 1) parancsnokság; 2) vezényszó; 3) különítmény.
Commandobrücke (die): parancsnokhíd (hajón).
Commandoflagge (die): vezérlobogó.
Commandoführung (die): parancsnoklás, vezénylés.
Commassation (die), t. -en: tagosítás.
commassieren (-te, hat commassiert): tagosítani.
Commende (die), t. -n: 1) egyházi adomány; 2) szerzetház.
commensurabel: összevethető, összemérhető (közös mértékkel bíró mennyiségek).
Commentar (der), -s, t. -e v. -ien: magyarázat, fejtegetés.
Commentator (der), -s, t. -en: magyarázó.
commentieren (-te, hat commentiert): magyarázni, magyarázattal kísérni, kommentálni.
Commers (der), ..merses, t. ..merse: diáklakoma.
commersieren (-te, hat commersiert): mulatozni, korcsmázni.
Commerz (der), -es: kereskedelem.
commerziell: kereskedelmi; die ~e Bevölkerung: kereskedő népesség.
Commerzienrath (der): kereskedelmi tanácsos.
Commerzware (die): üzletárú.
Commis [komi] (der), ~, t. ~: segéd.
Commissariat (das), -[e]s, t. -e: biztosi hivatal.
Commissär (der), -s, t. -e: biztos.
Commissbrot (das): »komiszkenyér«, katonakenyér.
Commission (die), t. -en: 1) bizottság; technischpolizeiliche ~: műtanrendőri bizottság; 2) megbízás, bizomány; 3) bizomány-díj.
Commissionär (der), -[e]s, t. -e: bizományos.
Commissionierung (die), t. -en: eljárás.
Commissionsbefund (der): bizottsági lelet.
Commissionsbericht (der): bizottsági jelentés.
Commissionsgeschäft (das): bizományi üzlet.
Commissionsgut, Commissionsware (die): bizományi áru.
Commissionsmitglied (das): bizottsági tag.
Commissionspräses (der): bizottsági elnök.
Commissionsprotokoll (das): bizottsági jegyzőkönyv.
commissionsweise: bizományban; ~r Verkauf: bizományi eladás, eladás bizományban.
Committent (der), -en, t. -en: megbízó, üzletfél.
committieren (-te, h. committiert): megbízni.
commode: kényelmes, -en.
Commode (die): szekrény (komót).
Commodeadjustierung (die): *kat.* könnyű öltözet.
Commodore (der), -[s], t. -[s] v. -n: hajóraj-parancsnok, kommodor.
Commodorschiff (das): kommodorhajó.
communal: községi, városi; die ~e Anstalt: városi intézet; der ~e Haushalt: községi háztartás.
Communalangelegenheit (die): községi ügy.
Communalbehörde (die): községi hatóság.
Communalschule (die): községi iskola.
Communalsteuer (die): községi adó.
Communalwähler (der): községi választó.
Commune (die), t. -n: község.
Communicat (das), -[e]s, t. -e: közlemény.
Communication (die): közlekedés.
Communicationsmittel (das): közlekedési eszköz.
communicieren (-te, hat communiciert): áldozni.
Communion (die): áldozás.
Communismus (der): vagyonközösség, kommunizmus.
Communist (der), -en, t. -en: kommunista.

compact: tömör, -en, szilárd, -an.
Compagnie [-pa-] (die), *t.* -n: 1) társaság; 2) *kat.* század.
Compagniebefehl (der): századparancs.
Compagniegeschäft (das): társasüzlet.
Compagnieofficier (der): századtiszt.
Compagnierapport (der): századkihallgatás.
Compagnon [-pa-] (der), -s, *t.* -s: társ, társtag; öffentlicher ~: beltag; stiller ~: kültag.
comparativ: összehasonlító.
Comparativ (der), -s, *t.* -e: középfok (a melléknévnél).
Compass (der), --passes, *t.* --passe: iránytű, tájoló, kompasz.
compendiös: kivonatos, rövidre fogott.
Compendium (das), -s, *t.* --dien: rövidre fogott kézikönyv.
Compensation (die), *t.* -en: 1) kiegyenlítés, megtérítés; 2) *jogt.* beszámítás.
Compensationseinrede (die): beszámítási kifogás; sich der ~ bedienen: beszámítási kifogással élni.
compensieren (-te, h. compensiert): kiegyenlíteni, pótolni, beszámítani, betudni.
competent: illetékes.
Competent (der), -en, *t.* -en: pályázó, versenyző.
Competenz (die): 1) illetékesség; 2) járandóság.
Compilation (die), *t.* -en: 1) összeállítás, összeszedegetés, összelopkodás; 2) összeállított *v.* összelopkodott mű.
Compilator (der), -s, *t.* -en: összeállító, összegyüjtő.
compilieren (-te, hat compiliert): összeállítani, összeszedegetni, összelopkodni (kompilálni).
Complement [kónplemán] (das), -[e]s, *t.* -e: kiegészítés.
complementär: kiegészítő (pl. szinek).
Complementwinkel (der): pótszög.
complet [com-]: teljes, -en.
completieren (-te, h. completiert): kiegészíteni, pótolni.
Complex (der), -es, *t.* -e: 1) összfoglalat; 2) *jogt.* halmozat; 3) *ép.* összterület.
Complexion (die), *t.* -en: 1) foglalat; 2) testalkat, állapot.
Complication [Com-] (die), *t.* -en: bonyodalom, bonyolulat.
Complice [kónplisz] (der), -n, *t.* -n: bűntárs, bűnsegéd.
compliciren (-te, hat compliciert): összebonyolítani.
compliciert: bonyodalmas, bonyolult, -an.
Compliciertheit (die): bonyolultság.
Compliment (das), -s, *t.* -e: bók, üdvözlet; ~e machen: bókolni.
complimentieren (-te, hat complimentiert): bókolni vkinek, üdvözölni vkit.
Complot (das), -[e]s, *t.* -e: összeesküvés, titkos szövetkezet.
complotieren (-te, hat complotiert): cselt szőni, ármánykodni.
componieren (-te, hat componiert): 1) összeállítani, összerakni, szerkeszteni; 2) írni, költeni; 3) koholni, komponálni.
Componist (der), -en, *t.* -en, **Compositeur** (der), -s, *t.* -s: zeneszerző.
Composition (die), *t.* -en: 1) összeállítás, összetétel; 2) szerkezet, műalak; 3) műdarab, műalkotás, zenemű; 4) ötvény, ötvözet.
Compositum (das), -[s], *t.* --ten *v.* --ta: összetétel, összetett szó.
Compossessor (der), -s, *t.* -en: részbirtokos, közbirtokos.
Compossessorat (das), -[e]s: közbirtokosság.
Compost (der), -es, *t.* -e: kevert trágya.
Compot (das), -[e]s, *t.* -s *v.* -e: befőtt (gyümölcs).
compress: tömött, sürű, -en (nyomás).
Compresse (die), *t.* -n: kötés, borogatás.
Compression (die), *t.* -en: összenyomás.
Compressionsgeschoss (das): összenyomásos lövedék.
comprimieren (-te, h. comprimiert): összenyomni, sűríteni.
Compromiss (der *v.* das), --misses, *t.* --misse: 1) kiegyezkedés, kiegyezés, egyezmény; 2) megegyezés; ein ~ schließen: megyegyezni, megalkudni.
Compromissverhandlung (die): kiegyezési tárgyalás.
compromittieren (-te, hat compromittiert): szégyent hozni vkire.
comptant: készpénzben.
Comptoir [kontoár] (das), -s, *t.* -e *v.* -s: iroda.
Comptoirist (der), -en, *t.* -en: irodatiszt, trnok.
Comte (der), -s, *t.* -s: gróf.
Comtesse (die), *t.* -n: grófnő.
Comthur (der), -s, *t.* -e: 1) középkeresztes; 2) rendvitéz, lovag (német rendnél).
Comthurkreuz (das): középkeresztes.
concav: homorú, vájt.
Concavspiegel (der): homorútükör.
concedieren (-te, hat concediert): megengedni, engedélyezni.
Concentration (die): központosítás, egyesítés.
concentrieren (-te, hat concentriert): 1) központosítani, összegyüjteni; 2) töményíteni (oldatot).
concentriert: *vegyt.* tömény.
concentrisch: egyközpontú.
Concept (das), -[e]s, *t.* -e: fogalmazvány; jmdn aus dem ~ bringen: kihozni a sodrából vkit; aus dem ~e kommen: kiesni szerepéből, kijönni a sodrából.
Conception (die), *t.* -en: 1) fogamzás, fogantatás; 2) tervezés (műé).
Conceptpapier (das): fogalmazó *v.* irodai papiros.
Concert (das), -[e]s, *t.* -e: 1) hangverseny; 2) egyetértés, összhangzatos eljárás, együttműködés.
concertieren (-te, hat concertiert): hangversenyt tartani, hangversenyezni.
Concession (die), *t.* -en: engedély, engedmény; die ~ ertheilen: az engedélyt megadni; die ~ erwirken: az engedélyt kieszközölni; um die ~ einschreiten: az engedélyért folyamodni.
Concessionär (der), -s, *t.* -e: engedélyes.
concessionieren (-te, hat concessioniert): engedélyezni.
concessioniert: engedélyezett.
Concessionsdauer (die): engedély tartama.
Concessionsurkunde (die): engedélyokmány.
conciliant: engesztelő, engesztelékeny.
Concilium (das), -s, *t.* --lien: zsinat.
Concinnität (die): egyenletesség, simaság (beszédé).
Concipient (der), -en, *t.* -en: szerző, fogalmazó.
concipieren (-te, hat concipiert): 1) fogalmazni, írásba foglalni; 2) megalkotni (vmely mű tervét); — das Concipieren, -s: megfogalmazás.
Concipist (der), -en, *t.* -en: fogalmazó.
concis: tömör, velős (kifejezés).
Conclave (das), -s: 1) kamara, zárka; 2) pápaválasztó helyiség *v.* gyülés.
concludieren (-te, hat concludiert): következtetni.
Conclusion (die), *t.* -en: következtetés, végkövetkezmény.
conclusiv: következtető.
Concordanz (die): concordantia (megegyező helyek gyüjteménye a szentírásból).
Concordat (das), -[e]s, *t.* -e: szövetkezés, egyezmény.
Concordia (die): egyetértés.
concret [con-]: konkrét, valószerű, kézzelfogható.

Concubinat (das), -[e]s: ágyasság, vadházasság.
Concubine (die), *t.* -n: ágyas.
Concurrent (der), -en, *t.* -en: pályázó, versenyző, versenytárs.
Concurrenz (die), *t.* -en: verseny, pályázat.
Concurrenzarbeit (die): pályamű.
Concurrenzausschreibung (die): pályázati hirdetés *v.* hirdetmény.
Concurrenzbedingung (die): pályázati feltétel.
Concurrenzunternehmung (die): versenyvállalat.
concurrieren (-te, hat concurriert): versenyezni, pályázni.
Concurs (der), --curses, *t.* --curse: 1) csőd; den ~ ansagen: csődöt mondani; ~ eröffnen: csődöt nyitni; 2) pályázat; einen ~ ausschreiben: pályázatot hirdetni.
Concursausschreibung (die): csődhirdetés.
Concurseröffnung (die): csődnyitás.
Concursgesetz (das): csődtörvény.
Concursgläubiger (der): csődhitelező.
Concursmasse (die): csődtömeg, csődvagyon.
Concursverhandlung (die): versenytárgyalás.
Concursverlautbarung (die): csődhirdetés.
Concursverwalter (der): csődtömeggondnok.
condemnieren (-te, hat condemniert): *jogt.* elmarasztalni.
Condensation (die): sűrítés, lecsapódás.
Condensationsdampfmaschine (die): sűrítős gőzgép.
Condensator (der), -s, *t.* -en: sűrítő.
Condition (die), *t.* -en: 1) feltétel; 2) alkalmazás, szolgálat; in ~ treten: szolgálatba lépni; 3) minőség, állapot; in guter ~: jó karban.
Conditor (der), -s, *t.* -en: cukrász.
Conditorei (die), *t.* -en: cukrászat, cukrászbolt, cukrászda.
Condolenz (die), *t.* -en: részvétnyilatkozat, szánakozás.
Condolenzschreiben (das): részvétlevél.
condolieren (-te, hat condoliert): részvétét nyilvánítani.
Condor (der), -s, *t.* -s *v.* -e: kondor keselyű.
Conduct (der), -es, *t.* -e: gyászmenet, gyászkiséret.
Conducteur [kondüktör] (der), -s, *t.* -e *v.* -s: kalauz, kocsivezető.
Conductor (der), -s, *t.* -en: (villamos) gyüjtó.
Conduite [kondüit] (die): magaviselet, viselkedés.
Conduitefehler (der): minősültségbeli hiba.
Conduiteliste (die): minősitvényi táblázat.
Confect (das), -[e]s, *t.* -e: cukorsütemény, csemege.
Confection (die): ruhakészítés, ruhakereskedés.
Confectionsanstalt (die): kikészítő intézet.
Confectionsgeschäft (das): ruhakereskedés.
Conferenz (die), *t.* -en: értekezlet, tanácskozás, tanácskozmány.
Conferenzprotokoll (das): értekezleti jegyzőkönyv.
conferieren (-te, hat conferiert): tanácskozni, értekezni (vkivel).
Confession (die), *t.* -en: hitvallás, hitfelekezet, felekezet.
confessionell: felekezeti.
confessionslos: felekezet nélküli.
confidentiell: bizalmaskodó.
Configuration (die), *t.* -en: alakzat, alakulat.
Confirmand (der), -en, *t.* -en: bérmálandó, konfirmálandó.
Confirmation (die), *t.* -en: bérmálás, konfirmáció.
confirmieren (-te, hat confirmiert): megbérmálni, konfirmálni.
Confiscation (die), *t.* -en: elkobzás, vagyonkobzás.
confiscieren (-te, hat confisciert): elkobozni.
Conflict (der), -[e]s, *t.* -e: összeütközés; in ~ gerathen: összetűzni, összeütközni, meghasonlani.
Confluenz (die): összefolyás.
conform: egyöntetű, megegyező, -en, összhangzó, -an.
conformieren (-te, h. conformiert): összeegyeztetni.
Conformität (die): megegyezés.
Conföderation (die), *t.* -en: szövetség, államszövetség.
Confrater (der), -s, *t.* ~: tiszttárs.
Confrontation (die): szembesités.
confrontieren (-te, hat confrontiert): szembesiteni, szembeállitani.
confundieren (-te, h. confundiert): meg- *v.* összezavarni.
confus: zavart, -an.
Confusion (die), *t.* -en: zavar, zavarodottság.
congenial: szellemileg rokon, szellemre hasonló, rokonlelkű.
Congenialität (die): rokonlelkűség, szellemi hasonlóság.
Conglomerat [-glo-] (das), -[e]s, *t.* -e: egyveleges tömeg.
Congregation (die), *t.* -en: gyűlés, egyesülés, testvéresülés.
Congress [Con-] (der), --gresses, *t.* --gresse: nagygyűlés, sereglés, kongresszus.
congruent: egybevágó.
Congruenz (die): egybevágóság.
congruieren (-te, hat congruiert): egybevágni, megegyezni.
conisch: kúpos, kúpalakú, -an.
Conjectur (die), *t.* -en: hozzávetés, gyanitgatás.
Conjugation (die), *t.* -en: igeragozás.
conjugieren (-te, hat conjugiert): ragozni, hajlitani (igét).
conjugiert: *mért.* kapcsolt; ~e Durchmesser: kapcsolt *v.* társátmérők.
Conjunction (die), *t.* -en: kötőszó.
Conjunctiv (der), -s: kötőmód.
Conjunctur (die), *t.* -en: viszonylat, kedvező körülmények, viszonyok találkozása.
Connex (der), -es, *t.* -e: összefüggés, összeköttetés.
Connexion (die), *t.* -en: összeköttetés, ismeretség.
Connivenz (die): kimélet.
Connossement [konoszmán] (das), -[e]s, *t.* -e: hajófuvar-elismervény.
conscribieren (-te, h. conscribiert): összeirni.
Conscription (die), *t.* -en: összeirás.
Consecration (die): fölszentelés, beszentelés.
Consens (der), --senses, *t.* --sense: engedély, beleegyezés, hozzájárulás, jóváhagyás.
consentieren (-te, hat consentiert): beleegyezni vmibe, egyetérteni vmivel.
consequent: következetes, -en.
Consequenz (die), *t.* -en: következetesség, következmény, következés.
Conservation (die): jókarban tartás, fentartás.
Conservatismus (der), ~: maradiság, ósdiság.
conservativ: maradi, ósdi.
Conservator (der), -s, *t.* -en: őr, felügyelő.
Conservatorium (das), -s, *t.* --rien: ének- *v.* zeneiskola, zenede.
Conserve (die), *t.* -n: konzerv (szelencékben *v.* üvegekben légmentesen elzárt ételnemű).
Conservenfabrik (die): konzervgyár.
conservieren (-te, hat conserviert): megőrizni, fentartani, jókarban tartani.
Conservierung (die): fentartás.
Consignation (die), *t.* -en: 1) eladási megbízás; jmdm Waren in ~ senden: bizományba árukat küldeni vkinek; 2) jegyzék, kimutatás; ~ der zu verrechnenden Ausgaben: jegyzék az elszámolandó kiadásokról.

Consignationsfactura (die): bizományi számla.
Consignationsgeschäft (das): bizományi üzlet.
Consignationsware (die): bizományi áru.
consignieren (-te, hat consigniert): 1) bizományba küldeni (árut); 2) jegyzékbe venni; 3) együtt-tartani, készen tartani (csapatokat).
Consilium (das), -[s], t. -lien: tanácskozás, tanácsülés.
consistent: tartós, -an.
Consistenz (die): tömöttség, tartósság.
Consistorialrath (der): szentszéki tanácsos.
Consistorium (das), -[s], t. -rien: egyháztanács.
Console (die), t. -n: 1) *épít.* gyám, gyámpolc; 2) tükörasztal.
Consolidation (die), t. -en: állandósulás, szilárdulás.
consolidieren (-te, h. consolidiert): állandósítani, megszilárdítani; — sich ~: megszilárdulni.
consolidiert: állandósított; ~e Schuld: állandó adósság.
Consonant (der), -en, t. -en: mássalhangzó.
Consonanz (die): összhang, együtthangzás.
Consorte (der), -n, t. -n: társ, résztvevő.
Consortium (das), -[s], t. -tien: szövetkezet, társulat.
Conspiration (die), t. -en: összeesküvés.
conspirieren (-te, hat conspiriert): összeesküdni.
Constabler (der), -s, t. ~: rendőr.
constant [con-]: maradandó, állandó, szilárd, -an.
Constante (die), t. -n: *menny.* állandó (vonal v. mennyiség).
Constantin: Konstantin, Szilárd.
Constantinopel *(város)*: Konstantinápoly.
Constanze *(nőnév)*: Konstancia.
constatieren (-te, hat constatiert): megállapítani, megerősíteni.
Constatierung (die): megállapítás.
Constellation (die), t. -en: 1) a viszonyok alakulása, a helyzet képe; 2) csillagok állása.
Consternation [-ster-] (die): rémület, megdöbbenés.
consternieren (-te, h. consterniert): vkit kellemetlenül meglepni, leverni, megdöbbenteni.
Constituante (die): alkotmányozó nemzetgyűlés.
constituieren (-te, hat constituiert): 1) megalakítani; 2) *kat.* megintení; — sich ~: megalakulni.
Constituierung (die): megalakulás.
Constitution (die), t. -en: 1) alkat, testalkat; 2) alkotmány.
constitutionell: 1) alkotmányos; 2) alkati (betegség).
Constrictor [-stric-] (der), -s, t. -en: záróizom.
Construction (die), t. -en: szerkezet, szerkesztés.
Constructionszeichnung (die): szerkezeti rajz.
construieren (-te, hat construiert): megszerkeszteni, tervezni.
Construierung (die), t. -en: szerkesztés.
Consul (der), -s, t. -e: konzul.
Consularagent (der): konzularis ügynök.
Consularbehörde (die): konzuli hatóság.
Consulargericht (das): konzuli bíróság.
Consularvertretung (die): konzuli képviselet.
Consulat (das), -es, t. -e: konzulátus, konzuli hivatal.
Consulent (der), -en, t. -en: tanácsos; juridischer ~: jogtanácsos; technischer ~: műszaki tanácsos.
Consultation (die), t. -en: tanácskozás (főleg orvossal).
consultieren (-te, hat consultiert): tanácskozni (orvossal).
Consum (der), -s: fogyasztás.
Consumartikel (der): fogyasztási cikk.
Consument (der), -en, t. -en: fogyasztó.
consumieren (-te, hat consumiert): fogyasztani, felhasználni, elhasználni.
Consumsteuer (die): fogyasztási adó.
Consumtion (die): fogyasztás.
Consumverein (der): fogyasztási egylet.
Contact (der), -es, t. -e: érintkezés.
Contactapparat (der): érintési készülék.
Contagiosität (die): ragályosság.
contagiös: ragadós, ragályos; contagiöse Krankheit: ragály, fertőző bántalom.
contaminiert: beszennyezett; összetoldott, egybeolvasztott.
[**contant**: l. comptant.
contemplativ: szemlélődő, elmélyedő, elgondolkodó.
Contenance [kontenánsz] (die): tartózkodás, mérséklet.
Conterfei (das), -s, t. -e: arckép.
Context (der), -es, t. -e: összefüggés, gondolatmenet.
contieren (-te, hat contiert): számlázni.
Contierung (die): számlázás.
Continent (der), -[e]s, t. -e: szárazföld, szárazulat, földség.
continental: szárazföldi.
Continentalsperre (die): szárazföldi zár.
Contingent (das), -[e]s, t. -e: illeték, jutalék, járulék.
contingentieren (-te, hat contingentiert): a jutalékot v. járulékot megállapítani.
continuierlich: folytonos, -an.
Continuität (die): folytonosság.
Conto (das v. der), -[s], t. -s v. Conti: számla; à ~ kaufen: hitelbe venni; à ~ zahlen: lerovásul fizetni.
Contobuch (das): számlakönyv.
Contocorrent (das), -s, t. -e: folyószámla.
Contocorrentgeschäft (das): folyószámla-üzlet.
Contor (das): l. Comptoir.
Contorsion (die): izület-zúzódás.
Contour [kontúr] (die, *ritk.* der), t. -en: körrajz, körvonal.
contra [con-]: ellen.
Contract (der), -[e]s, t. -e: szerződés.
Contraction (die), t. -en: összehúzódás, bénulás.
contractlich: szerződéses, szerződésileg.
contractmäßig: szerződésszerű, -leg.
contradictorisch: ellenmondó, ellenszegülő.
Contrahent (der), -en, t. -en: 1) szerződőfél; 2) *orv.* összehúzó.
contrahieren (-te, hat contrahiert): szerződni.
Contrapunkt (der): ellenpontozás.
Contrasignatur (die), t. -en: ellenjegyzés.
contrasignieren (-te, hat contrasigniert): ellenjegyezni.
Contrast (der), -es, t. -e: ellentét.
contrastieren [-tra-] (-te, hat contrastiert): elütni vmitol, ellentétben lenni vmivel.
conträr: ellenkező.
Contreadmiral (der): ellentengernagy, hajórajnagy.
Contrebande (die): 1) csempészet; 2) csempészáru, dugáru.
Contrebefehl (der): ellenparancs.
Contremine (die): ellentartás.
contreminieren (-te, hat contreminiert): ellenaknázni.
Contribuent (der), -en, t. -en: adózó, adófizető.
Contribution (die): 1) adó, adózás; 2) hadisarc.
Controlbehörde (die): ellenőrző hatóság.
Controle [-tro-] (die): ellenőrzés.
controlieren (-te, hat controliert): ellenőrizni.
controliert: ellenőrzött.
Controlor (der), -s, t. -e: ellenőr.
Controlversammlung (die): *kat.* ellenőrző szemle.

controvers: vitás.
Controverse (die), t. -n: 1) vita; 2) vitás kérdés.
Contumaz (die): 1) elmakacsolás, makacsságilag való elmarasztalás; 2) vesztegzár.
Contumazanstalt (die): vesztegló intézet.
Contumazerkenntnis (das): makacssági végzés.
contumazieren (-te, hat contumaziert): 1) *jogt.* elmakacsolni; 2) vesztegeltetni.
Contusion (die), t. -en: zuzódás.
convenabel: megfelelő, kényelmes.
Convenienz (die), t. -en: 1) megegyezés, a körülményekre való tekintet; nach Ihrer ~: a mint Önnek kényelmesebb; 2) illendóség.
convenieren (-te, hat conveniert) jmdm: vkinek tetszeni, kedvére lenni, megfelelni.
Convent (der), -[e]s, t. -e: gyülés.
Conventikel (das), -s, t. ~: titkos gyülekezet.
Convention (die), t. -en: egyezség, egyezmény.
Conventionalstrafe (die): kötbér.
conventionell: szokásos, hagyogyományos; ~e Bezeichnungen: egyezményes v. megállapitott jegyek (jelölések).
convergent: összehajló.
convergieren (-te, h. convergiert): összehajolni, összefutni.
Conversation (die), t. -en: társalgás, beszélgetés.
Conversationslexikon (das), -s, t. --ka v. --ken: ismerettár.
conversieren (-te, hat conversiert): beszélgetni, társalogni.
Conversion (die), t. -en: 1) átváltoztatás, konverzió; 2) áttérés.
convertieren (-te, hat conventiert): 1) konvertálni, kölcsönt átváltoztatni; 2) hitet változtatni.
Convertit (der), -en, t. -en: áttért.
convex: domború.
Convict (das), -[e]s, t. -e: tápintézet (konviktus).
Convolut (das), -[e]s, t. -e: iratcsomó, ügycsomó.
Convulsion (die), t. -en: görcs, rángás, rángatódzás.
convulsivisch: görcsös, -en.
cooperieren (-te, hat cooperiert): együttmüködni, összemüködni.
Cooptation (die), t. -en: kiegészitő választás.
Coordinaten (die=t.): koordináták, összrendezők.
Coordination (die): mellérendeltség, mellérendelt mondat.
coordinieren (-te, hat coordiniert): melléje rendelni.
Copie (die), t. -n: másolat; eine ~ n e h m e n von etw.: másolatot venni vmiről.
Copierbuch (das): masolókönyv.
copieren (-te, h. copiert): másolni.
Copiermaschine (die): másológép.
Copiertinte (die): másolótinta.
Copist (der), -en, t. -en: másoló.
Copula (die): *nyelvt.* kapcsolószó, kapocsige.
Copulation (die), t. -en: esketés.
copulieren (-te, h. copuliert): megesketni, összeadni.
cordial: szives, szivélyes.
Cordialität (die): szivesség, szivélyesség.
Cordon (der), -s, t. -s: 1) kordon (elzáró-őrvonal); 2) övpárkány (eróditvényeknél); 3) nagykereszt-szalag.
Corduan (der), -s, t. -e: kordoványbőr.
Cornel[ius] *(férfinév)*: Kornél.
Cornelia *(nőnév)*: Kornélia.
Cornet (der), -[e]s, t. -e: lovaszászlós.
Corporal (der), -s, t. -e: káplár, tizedes; ~ vom Tage: napos tizedes.
Corporation (die), t. -en: testület.
Corps [kór] (das), ~, t. ~: 1) kar, testület; 2) hadtest, had.
Corpsartillerie (die): hadtest-tüzérség.
Corpscommandant (der): hadtestparancsnok.
Corpscommando (das): hadtestparancsnokság.
Corpsgeist (der): testületi szellem.
Corpsverband (der): hadtest-kötelék.
corpulent: testes, kövér.
Corpulenz (die): testesség, kövérség.
Corpusdelicti (das), -s: bűnjel.
correct: szabatos, -an, helyes, -en.
Correctheit (die): szabatosság, helyesség, hibátlanság.
Correction (die), t. -en: javitás.
Correctionshaus (das): javitó intézet.
Correctionsschraube (die): igazitó csavar.
Corrector (der), -s, t. -en: javitnok.
Correctur (die), t. -en: javitás, igazitás, kiigazitás.
correlativ: viszonos, viszonylagos, kölcsönös viszonyban álló.
Correspondent [-spon-] (der), -en, t. -en: levelező.
Correspondenz (die), t. -en: 1) megegyezés; 2) levelezés; ~ f ü h r e n: levelezni; die eingehende ~: érkező levelek; die ausgehende ~: elküldött levelek.
Correspondenzjournal (das): levelező napló.
Correspondenzkarte (die): levelezőlap.
Correspondenzweg (der): levelezés útja; im ~e: levelezés útján.
correspondieren (-te, hat correspondiert): 1) megegyezni vmivel, megfelelni vminek; 2) levelezni.
correspondierend: 1) megfelelő, hasonló fekvésü; 2) levelező (tag).
Corridor (der), -s, t. -e: folyosó.
corrigieren (-te, hat corrigiert): javitani, igazitani.
corrumpieren (-te, hat corrumpiert): elrontani, megrontani.
corrupt: romlott.
Corruption (die): romlottság.
Corsar (der), -en v. -s, t. -en: kalóz.
Corset (das), -tes, t. -te: füző.
Corso (der), -s, t. -s: versenypálya, versenytér, sétatér.
Corvette (die), t. -n: háromárbocos hadihajó, korvéta.
Corvinus: Corvin (Mátyás).
Cosinus (der), ~, t. ~: cosinus.
Costüm (das), -s, t. -e: ruha, jelmez.
costümieren (-te, hat costümiert): jelmezbe öltöztetni.
Cotelette (die), t. -n: borda, bordasült (kotlet).
Coterie (die), t. -n: zárt kör, érdekszövetkezet.
cotieren (-te, hat cotiert): méreteket bejegyezni.
cotiert: jegyzett.
Cotillon (der), -s, t. -s: füzértánc.
coulant: készséges, előzékeny, -en.
Coulanz (die): készség, előzékenység.
Couleur [kulór] (die), t. -en: 1) szin, szinezet; 2) ütőkártya; 3) diáktársulat.
Coulisse (die), t. -n: 1) szinfal; 2) toló ív, lengetyü.
Coulissenreißer (der): szinfalhasogató.
Coulissenreißerei (die): szinfalszaggatás, szinfal-hasogatás.
Coulissenschieber (der): szinfaltoló.
Coulissenwagen (der): tolóajtós kocsi.
Couloir [kuloár] (der), -[s], t. -e: folyosó.
Coup [ku] (der), -s, t. -s: 1) ütés, vágás; 2) csiny, fogás.
Coupé (das), -s, t. -s: kocsiszakasz (vasuti kocsiban).
Coupéwagen (der): szakaszos v. osztályos kocsi.
coupieren (-te, hat coupiert): 1) leszelni; 2) átlyukgatni, átlyukasztani.
Couplet [kuplé] (das), -s, t. -s: sördal, kuplé.
Coupletsänger (der): kuplé-énekes.

Coupon (der), -s, t. -s: szelvény.
Couponheft (das): szelvényfüzet.
Cour (die): udvar, udvarlás.
Courage [kurázs] (die): bátorság.
courant: folyó, kelendő, forgalomban levő; — das **Courant**, -[e]s: folyó pénz.
Courantmünze (die): folyópénz.
courfähig: udvarképes.
Courier [kurir] (der), -s, t. -e: futár; **Courierzug** (der): futárvonat.
Cours (der), --rses, t. --rse: 1) árfolyamjegyzés; fixer ~: szabott v. kötött ár; laufender ~: folyó ár; 2) tanfolyam, l. Curs, I.
Coursbericht (der), **Coursblatt** (das): árfolyamjegyzék.
Coursbuch (das): útmutató.
Coursgang (der): áralakulás.
coursgemäß: ár szerint, -i.
coursieren (-te, hat coursiert): forogni, forgalomban lenni.
Courskarte (die): útmutató térkép.
Coursliste (die): árfolyamjegyzék.
Courswert (der): árfolyam szerinti érték.
Courszettel (der): árfolyamjegyzék.
Courtage [kurtázs] (die): alkuszdíj.
Courtine (die), t. -n: 1) színpadi függöny, kortina; 2) *kat.* fegyverállvány.
Courtisane (die), t. -n: félvilági hölgy, ágyasnő.
Courtoisie (die): lovagiasság.
Cousin [kuzén] (der), -s, t. -s: unokafivér.
Cousine [kuzín] (die), t. -n: unokanővér.
Couvert (das), -s, t. -e v. -s: 1) teríték; 2) boríték.
couvertieren (-te, hat couvertiert): borítékba tenni.
Cölestin (*férfinév*): Celesztin.
Cölibat (der v. das), -[e]s: nőtlenség.
crass (*ff.* crassest): otromba, vastag.
Cravatte (die), t. -n: nyakravaló.
Creatur (die), t. -en: teremtmény.
Credenz (die), t. -en, **Credenztisch** (der): 1) pohárszék; 2) csemegetár.
Credenzbrief (der): megbízó levél.
credenzen (-te, hat credenzt): nyujtani, kínálgatni (italt).
Credit (der), -[e]s, t. -e: 1) hitel; 2) követel (rovat); etw. in jmds ~ bringen v. stellen: vmit vkinek javára v. követel rovatába írni.
Creditactie (die): hitelintézeti részvény.
Creditanstalt (die): hitelintézet.
Creditanweisung (die): hitelutalványozás.
Creditbank (die): hitelbank.
Creditbrief (der): hitellevél.
Crediteröffnung (die): hitelnyitás.
creditfähig: hitelképes, hitelbíró.
Creditfähigkeit (die): hitelképesség.
Creditgenossenschaft (die): hitelszövetkezet.
creditieren (-te, hat creditiert): hitelezni, kölcsönözni, hitelbe adni; wofür wir Sie in laufender Rechnung ~: a mit Önnek folyó számláján javára írunk.
Creditinstitut (das): hitelintézet.
Creditiv (das), -s, t. -e: hitellevél.
Creditlos (das): hitelintézeti sorsjegy.
Creditoperation (die): hitelművelet.
Creditor (der), -s, t. -en: hitelező.
Creditpapier (das): hitelpapiros.
Creditverein (der): hitelegylet.
credunt: követelnek.
creieren (-te, hat creiert): megteremteni, megalkotni (kreálni).
creneliеren (-te, hat creneliert): 1) kicsafrangozni; 2) *kat.* lőréssel ellátni.
Creole (der), -n, t. -n: kreol; — die **Creolin**, t. -nen: kreolnő.
crepieren (-te, ist crepiert): eldögleni, elhullani.
Cretin [kretén] (der), -s, t. -s: hülye.
Cretinismus (der): kretinizmus.
Creton (der), -s: kartonszövet.
Crida (die): csőd, bukás.
Cridar, Cridatar (der), -s, t. -e: bukott, közadós.
criminal: l. criminell.
Criminalgericht (das): fenyítő v. büntető törvényszék.
Criminalist (der), -en, t. -en: büntető jogász.
Criminalprocess (der): bűnper.
Criminalrecht (das): büntető jog.
Criminalrichter (der): büntető bíró.
Criminalverfahren (das): bűnfenyítő v. büntető eljárás.
Criminalverhandlung (die): bűnügyi tárgyalás.
criminell: a büntető törvény körébe vágó, bűnvádi, bűnfenyítő, büntető jogi.
[Crise (die): l. Krise.
Croate (der), -n, t. -n: horvát; — die **Croatin**, t. -nen: horvát nő.
Croatien (das), -s: Horvátország.
croatisch: horvát, -ul.
croquieren (-te, hat croquiert): szemmérték után vázolni.
Croquis [kroki] (das), ~, t. ~: 1) (szemmérték után felvett) tájrajz; 2) vázlat.
Crucifix (das), -es, t. -e: feszület.
cubieren (-te, hat cubiert): köbre emelni (számot).
cubik: köb...
Cubikinhalt (der): köbtartalom.
Cubikmaß (das): köbmérték.
Cubikmeter (der v. das): köbméter.
Cubikmillimeter (der v. das): köbmiliméter.
Cubikwurzel (die): köbgyök.
Cubus (der), ~, t. ~ v. Cubi: köb, kocka.
Cujon (der), -s, t. -e: gazember, semmirevaló.
cujonieren (-te, hat cujoniert): vkit gyötörni, vkivel galádul bánni.
Culmination (die), t. -en: 1) tetőzés; 2) *csill.* delelés.
culminieren (-te, hat culminiert): 1) tetőpontra hágni, tetőpontját elérni; 2) delelni.
Cult (der), -es, t. -e: l. Cultus.
cultivieren (-te, hat cultiviert): megművelni, ápolni.
Cultur (die), t. -en: 1) műveltség, művelődés; 2) termesztés, művelési ág (legelő, rét, kert); 3) növényzet.
culturfähig: művelődhető, művelődésre képes.
Culturgattung (die): művelési ág.
Culturgeschichte (die): művelődéstörténet.
Culturgrenze (die): növényzethatár.
Culturingenieur (der): kultúrmérnök.
Culturkampf (der): kultúrharc.
Culturpflanze (die): tenyésztett növény.
Culturvolk (das): művelt nép.
Cultus (der), ~, t. Culte: istentisztelet, vallásgyakorlat.
Cultusminister (der): vallásügyi miniszter.
Cultus- und Unterrichtsministerium (das): vallás- és közoktatásügyi minisztérium.
cumulativ: 1) halmozott, összefoglalt; 2) együttes, közös, pl. das **Cumulativgesuch**: egybefoglaló v. együttes kérvény.
Cur (die), t. -en: gyógyítás, gyógymód.
Curand (der), -en, t. -en: gondnokság alatt levő.
Curatel (die), t. -en: gondnokság, gyámság; unter ~ stehen: gondnokság alatt lenni; jmdn unter ~ stellen: vkit gondnokság alá helyezni; die ~ über jmdn verhängen: gondnokságot rendelni vkire; die ~ aufheben: a gondnokságot megszüntetni.
Curatelverhängung (die): gondnokkirendelés.
Curator (der), -s, t. -en: gondnok, felügyelő; ~ ad actum: ügygondnok.
Curgast (der): fürdővendég.
curgemäß: a gyógykezelésnek megfelelő, -en.
Curhaus (das): fürdőház.

Curialrichter (der): kuriai biró.
Curialstil (der): hivatalos irály.
Curie (die), t. -n: 1) tanácsház; 2) a pápai udvar tiszti hatóságai; 3) Königl. ~: Kir. Kuria.
curieren (-te, hat curiert): gyógyitani, gyógykezelni.
curios: különös, furcsa.
Curiosität (die), t. -en: furcsaság, ritkaság, különösség, különlegesség.
Curliste (die): fürdővendégek jegyzéke.
Curort (der): fürdő, gyógyhely.
Curpfuscher (der): kuruzsló.
Currende (die), t. -n: körlevél.
current: folyó (irás, számla).
Currentschrift (die): folyóirás.
I. Curs (der), -rses, t. -rse: tanfolyam.
[II. Curs: (der): l. Cours.
Cursaal, Cursalon (der): gyógyterem, nagyterem, üdülő.
cursorisch: futólagos, folytatólagos, -an.
Curschmied (der): gyógykovács.
cursieren: forogni, l. coursieren.
cursiv: folyó (irás, szedés).
Cursivschrift (die): 1) folyóirás; 2) dült (szedés).
cursorisch: folyó, folytonos.
Cursus (der), t. -rse: l. Curs I.
Curtaxe (die): fürdődíj, gyógydíj.
Curve (die), t. -n: görbe (vonal).
Custos (der), ~, t. Custoden: őr.
Cyan (der), -[e]s: cyán.
Cyane (die), t. -n: búzavirág.
Cyankalium (das): cyánkálium.
Cyklon (der), -s, t. -e: forgószél.
Cyklop [Cy-] (der), -en, t. -en: ciklop (egyszemü óriás).
Cyklus (der), ~, t. Cyklen: ciklus, kör, időkör.
Cylinder (der), -s, t. ~: 1) henger; 2) magas tetejü kalap, kürtős kalap.
Cylinderachse (die): hengertengely.
Cylinderdeckel (der): hengerfedő.
Cylinderfläche (die): hengerfelület.
cylinderförmig: hengeralakú,-an.
Cylinderuhr (die): cilinderóra, hengeróra.
Cymbal (das), -s, t. -e, Cymbel (die), t. -n: cimbalom.
Csikos (der), ~, t. ~: csikós.
Cyniker (der), -s, t. ~: a cinikus.
cynisch: cinikus, ebhitű.
Cynismus (der), ~: cinizmus.
Cyperkatze (die): angoramacska.
Cypresse (die), t. -n: ciprus.
Czako (der), -s, t. -s: csákó.
Czapka (die), t. -s: sapka, föveg (lengyel).
Czar (der), -en, t. -en: cár; — die Czarin, t. -nen: cárné.
Czardas (der): csárdás.
Czechen (die=t.): csehek.
czechisch: cseh, csehül.

D

Rövidítések:

d. H. = der Herausgeber: a kiadó.
d. h. = das heißt: vagyis, azaz.
d. i. = das ist: vagyis, azaz.
d. J. = dieses Jahres: a folyó évben.
dl = Deciliter: deciliter.
dm = Decimeter: deciméter.
d. M. = dieses Monats: e hóban.
d. O. = der Obige, Obengenannte: a fent nevezett.
Dr. = Doctor: doktor, tudor.
dto = detto: ugyanaz.
d. W. = dieser Woche: e héten.

*

D, d (das), -s, t. -s: D, d (betű).
da: I. (*hat.*) 1) (*helyről*) itt, ott; ~ drinnen: ott bent, odabent; ~ oben: ott fent, odafent; ~ unten: ott lent, odalent; hier und ~: itt-ott; von ~: innen; dieser Mann ~: ez az ember; ~ hast du dein Geld: itt a pénzed! ~ sein (*v.* dasein): *a)* jelen lenni; *b)* létezni; das ist noch nie ~ gewesen: ilyet még emberi szem nem látott, emberi fül nem hallott *v.* ilyet még nem pipáltak; alles schon ~ gewesen: nincs új a nap alatt! 2) (*időről*) ekkor, akkor; ~ geschah es: ekkor [az] történt; von ~ an: ettől kezdve; 3) (*körülményekről*) ez esetben, ily körülmények közt; was kann ich ~ machen? ugyan mit tehetek most? — II. (*kötőszó*) 1) (*idő*) amikor, a midőn; ~ ich ein Kind war: mikor gyermek voltam; ~ er sich verheiratete: megházasodván; 2) (*ok*) minthogy, mivel; ~ er viel plaudert, [so] wird er wenig lernen: mivel sokat fecseg, keveset tanul.
dabei: 1) mellette, nála, ott; ganz nahe ~: közvetlen közelében; ich befinde mich wohl ~: jól érzem magam mellette; ich kann nicht ~ sein: nem lehetek jelen (*v.* ott); das Gute ~ ist: az benne a jó; er weinte ~: sirt aközben; es bleibt ~: ebben maradunk! er war gerade ~, einen Brief zu schreiben: épen levelet irt; 2) azonkivül; er ist gewandt und ~ ehrlich: ügyes, s azonkivül becsületes is.
dabei sein (war dabei): jelen lenni, részt venni, l. dabei 1.
dabei stehen (stand dabei): ott állni, ott lenni.
da bleiben (blieb da, ist dageblieben): megmaradni, helyben maradni.
da capo rufen: megujrázni, megismételtetni.
Dach (das), -es, t. Dächer: tető, fedél; nun regnet's auf mein ~: most rám jár a rúd; jmdm aufs ~ steigen: vkinek képére mászni, vkinek beadni; bei ihm ist gleich Feuer im ~e: mindjárt kard ki hüvelyből; unter ~ bringen: *a)* betetőzni; *b)* biztonságba helyezni; unter ~ und Fach sein: biztonságban *v.* jó helyen lenni.
Dachboden (der): padlás.
Dachdecker (der): zsindelyező, cserepező.
Dachdeckerei (die), ~: cserepező mesterség.
Dachdeckung (die): fedés, fedélhéj.
dachen (-te, hat gedacht): betetőzni, befedni.
Dachfenster (das): padlás-ablak.
Dachfirst (der): fedélgerinc.
dachförmig: tetőalakú, -an.
Dachgeschoss (das): padláslakás.
Dachkammer (die): padlásszoba.
Dachkehle (die): fedélzug.
Dachluke (die): padlás-ablak
Dachpappe (die): fedélnemez, fedőpéplemez.
Dachreiter (der): fedéltorony, fedélsüveg.
Dachrinne (die): ereszcsatorna, csurgó.
Dachs (der), Dachses, t. Dachse (*v.* Dächse): borz; er schläft wie ein ~: alszik mint a güzü.
Dachsbau (der): borzlyuk.
dachsbeinig: lőcslábú.
Dachschiefer (der): fedő-pala.
Dachschindel (die): zsindely.
Dachsel, Dächsel (der), -s: borzeb.
Dachsfett (das): borz zsirja.
dachsgrau: borzszürke.
Dachshund (der): borzeb, tacskó.
Dachsparren (der): szarufa.
Dachstein (der): cserépzsindely.
Dachstube (die): padlásszoba.
Dachstuhl (der): fedélszerkezet, fedélszék.
Dachstübchen (das): padlásszobácska; es ist bei ihm nicht richtig im ~: baj van nála a felső emeleten *v.* nincs mind együtt.
*dachte: l. denken.
Dachtel (die), t. -n: barack (a fejre).
Dachtraufe (die): eresz, csurgó.
Dachung (die): l. Abdachung.
Dachwerk (das): tetőzet, fedélzet.
Dachziegel (der): cserépzsindely.
Dacien (das), -s: Dácia.
Dacier (der), -s, t. ~: dák.
dacisch: dák, dáciai.
[Dactylus (der): l. Daktylus.

dadraußen: l. draußen.

dadroben: l. droben.

dadrüben: l. drüben.

dadurch: 1) (= da durch) ezen át, erre; 2) ezáltal, azáltal, ezzel.

dafern: l. wofern *v.* sofern.

dafür: 1) ezért, azért, érte; was gibst du ~? mit adsz érte? ich kann nicht[s] ~: nem tehetek róla; ich werde ~ sorgen: gondoskodni fogok róla; ich stehe ~: jót állok érte; es steht nicht ~: nem érdemes; 2) a helyett, helyette; 3) vmi mellett, érdekében; ~ und dawider: mellette és ellene.

dafür halten (hielt dafür): vélni, gondolni; ich halte dafür: a' mondó vagyok, *v.* az én véleményem szerint...; — das **Dafürhalten**, -s: nézet, vélemény; meines D.-s *v.* nach meinem Dafürhalten: nézetem szerint.

dagegen: 1) ellene; ich bin ~: ellene vagyok, ellenzem; ich habe nichts ~: nincs semmi ellenvetésem *v.* kifogásom; ~ hilft nichts: itt nem segít semmi; 2) hozzá képest, ehhez képest; 3) ellenben; ich suche dir zu nützen, du ~ suchst mir zu schaden: én javadra akarok lenni, te azonban ártani igyekszel nekem; 4) viszont, érte; er bezahlt, ~ verlangt er gute Ware: megfizeti az árát, de jó portékát is kíván érte.

dagegen halten (hielt dag.): összehasonlítani, összevetni.

dagewesen: l. da; etwas noch nie D.-es: vmi hallatlan dolog.

Daguerreotypie (die), ~: fényképezés, fényképírás.

daheim: otthon, odahaza; in einer Wissenschaft ~ sein: vmely tudományban otthonos lenni; — das **Daheim**, -s: az otthon.

daher: 1) innen, onnan; ~ kommt es: innen van; 2) ezért, azért, ennélfogva.

daher brausen (-ste, ist dahergebraust): robogva közeledni, elrobogni.

daher fliegen (flog daher, ist dahergeflogen): repülve közeledni, arra repülni.

daher kommen (kam daher, ist dahergekommen): közeledni, arra jönni.

daher schleichen (schlich daher, ist dahergeschlichen): arra *v.* odasompolyogni, lopódzni.

daher sprengen (-te): arra *v.* odavágtatni.

daher ziehen (zog daher, ist dahergezogen): arra vonulni, elvonulni.

dahier: itt, emitt.

dahin: oda, arra, tova, el; bis ~: odáig, addig; ~ und dorthin: ide-oda; man hat sich ~ geeinigt...: abban egyeztek meg, hogy...; er hat sich ~ geäußert: oda nyilatkozott; meine Meinung geht ~: véleményem az...; meine Ruhe ist ~: oda a nyugalmam; es steht noch ~, ob...: kétes *v.* kérdés, vajjon...

dahinab: ide le, ide alá.

dahinauf: ide fel.

dahinaus: errefelé, erre ki; will er ~? hát ez a célja? ide akar kilyukadni?

dahin bringen (brachte dahin, hat dahingebracht): 1) vmit odavinni, odahozni; 2) annyira vinni (a dolgot), rábírni (vkit).

dahin eilen (-te, ist dahingeeilt): tovasietni.

dahinein: ide be.

dahin geben (gab dahin, hat dahingegeben): odaadni, feláldozni.

dahingegen: ellenben.

dahin gehen (ging dahin, ist dahingegangen): 1) elmenni; 2) elmúlni, eltelni.

dahin raffen (-te, h. dahingerafft): elragadni, elrabolni.

dahin scheiden (schied dahin, ist dahingeschieden): elköltözni.

dahin schleichen (schlich dahin, ist dahingeschlichen): 1) elsurranni, tovasiklani; 2) (az időről) múlni; ihm schlich die Zeit langsam dahin: lassan teltek percei.

dahin schmachten (-ete, ist dahingeschmachtet): elepedni.

dahin siechen (-te, ist dahingesiecht): elsenyvedni.

dahin sinken (sank dahin, ist dahingesunken): elhanyatlani, elhullani.

dahin stellen (-te, hat dahingestellt): odahelyezni; dahingestellt bleiben: függőben *v.* annyiban maradni; ich lasse es dahingestellt [sein], ob er recht hat: nem akarom feszegetni, igaza van-e?

dahin sterben (starb dahin, ist dahingestorben): elhalni, haldokolni.

dahinten: ide *v.* odahátul, mögötte.

dahinter: 1) mögé; 2) mögötte, hátul; ~ her sein: rajta lenni, iparkodni; ~ kommen: rájönni, kideríteni; sich ~ machen: munkához látni, nekifogni; es steckt etwas ~: itt valami [titok] lappang.

dahinunter: ide le.

dahinüber: erre *v.* oda át.

dahinwärts: arrafelé.

dahin welken (-te, ist dahingewelkt): elhervadni, hervadozni.

Dahlie (die), *t.* -n: georgina.

dakoromanisch: dákoromán.

daktylisch: daktilusi.

Daktylus (der), ~, *t.* -tylen: daktilus (versláb).

Dalmatien (das), -s: Dalmácia.

Dalmatier, Dalmatiner (der), -s, *t.* ~: dalmata; die **Dalmatinerin**, *t.* -nen: dalmát nő.

dalmatisch: dalmát, -ul.

damalig: akkori.

damals: akkor, akkoriban.

Damascener (der), -s, *t.* ~: damaszkusi (lakos, kard).

Damast (der), -es, *t.* -e: damasz, damask, kamuka.

Damastweberei (die): damaszszövés.

Dambock (der): dámbak.

Dambrett (das): ostábla.

Dame (die), *t.* -n: 1) hölgy, úrhölgy; die vornehme ~ spielen: az előkelő hölgyet adni; 2) (kártyában) dáma; ~ spielen: ostáblát játszani.

Damenbekanntschaft (die): hölgyismeretség.

Damenconfections-Salon (der): női ruhaterem.

Damencoupé (das): női szakasz.

Damenhut (der): hölgykalap.

Damenkleid (das): női ruha.

Damenmode (die): női divat.

Damenschneider (der): női szabó.

Damenspiel (das): ostábla-játék.

Damenwelt (die): hölgyvilág.

Damgeiß (die), *t.* -en: nőstény dámvad, dámszarvastehén.

Damhirsch (der): dámszarvas.

Damian[us] *(férfinév)*: Dömjén.

damisch: l. dämisch.

damit: 1) azzal, vele; ~ bin ich zufrieden: meg vagyok elégedve vele; ~ ist alles gesagt: ezzel megmondtam mindent; 2) azért, hogy.., avégre, hogy...; man warf den Fisch in einen Topf, ~ er gekocht werde: a halat a fazékba tették, hadd főjön.

Damkitze (die), *t.* -n: dámvadborjú.

Damm (der), -es, *t.* Dämme: 1) gát, töltés; 2) úttöltés, töltésút; jmdn wieder auf den ~ bringen: vkit talpra állítani, vkibe új erőt önteni; wieder auf den ~ kommen: *a)* erőre kapni, lábra állni (betegség után); *b)* divatba jönni; 3) *orv.* gát.

Dammarbeiter (der): gátmunkás, gátrakó, töltéscsináló.

dammartig: gátszerű, gátforma.

Dammbruch (der): gátszakadás.

Dammgrube (die): mintagödör (öntőknél).

Dammstraße (die), **Dammweg** (der): töltésút, műút.
Dammwächter (der): gátőr.
Damoklesschwert (das): Damokles kardja.
Dampf (der), -es, t. Dämpfe: 1) gőz, pára; mit vollem ~e: teljes gőzzel; 2) (lovaknál) keh; das Pferd hat den ~: a ló kehes.
Dampfbad (das): gőzfürdő.
Dampfboot (das): gőzhajó.
Dampfdruckmesser (der): manométer.
dampfen (-te, hat gedampft): gőzölögni, párologni, füstölögni; die Pferde dampften vor Anstrengung: a lovak füstölögtek a nagy igyekezettől; nachmittag dampfte er sein Pfeifchen vor dem Hause: délután eldohányozgatott a ház előtt; der Zug dampft über die Brücke: a vonat átrobog a hídon; — das **Dampfen**, -s: gőzölés, gőzölgés.
Dampfer (der), -s, t. ~: gőzös.
Dampffähre (die): gőzkomp.
Dampfheizung (die): gőzfűtés.
dampfig: gőzzel telt; kehes.
Dampfkessel (der): gőzkazán.
Dampfkraft (die), ~: gőzerő; mit voller ~: teljes gőzerővel.
Dampfmaschine (die): gőzgép.
Dampfmühle (die): gőzmalom.
Dampfnudeln (die = t.): párolt metélt.
Dampfpflug (der): gőzeke.
Dampfsäge (die): gőzfavágó, gőzfűrész.
Dampfschiff (das): gőzhajó.
Dampfschiffahrt (die): gőzhajózás.
Dampfschiffahrtsgesellschaft (die): gőzhajózási társaság.
Dampfspritze (die): gőzfecskendő.
Dampftraject (der): gőzkomp.
Dampfwagen (der): gőzkocsi.
Dampfwäscherei (die): gőzmosoda.
Damthier (das): dámvad.
Damwild (das): dámvad.
danach: 1) azután, arra; 2) afelől, róla; 3) aszerint, ahhoz képest; sich ~ richten: vmi után v. szerint igazodni; der Erfolg war auch ~: olyan is volt a foganatja; ich habe ihn ~ gefragt: tudakoltam tőle (azt); ich frage nichts ~: nem törődöm vele; wie die Arbeit, ~ der Lohn: amilyen a munka, olyan a fizetés.
Danachachtung (die): miheztartás.
Danaiden (die = t.): Danaidák.
Dandy [dendi] (der), -s, t. -s v. Dandies: ficsúr, divathős.
daneben: 1) amellett, mellette; 2) melléje; 3) azonkívül.
danebenstehend: mellette álló.
***dang**: l. dingen.
danieden: lent, ide lent (a földön).
danieder: le, alá.
danieder liegen (lag danieder): feküdni; das Kind liegt krank danieder: a gyermek betegen fekszik; der Handel lag danieder: a kereskedés pangott.
Daniel, -s *(férfinév)*: Dániel.
Dank (der), -[e]s: 1) köszönet; seinen ~ bethätigen: háláját leróni; empfangen Sie meinen wärmsten ~: fogadja hálás köszönetemet; habe ~: fogadd köszönetemet; jmdm ~ sagen: l. danksagen; 2) hála; jmdm ~ schulden v. zu[m] ~ verpflichtet sein: hálával tartozni vkinek; jmdm für etw. ~ wissen v. zollen: hálával fogadni vmit, köszönettel adózni vmiért; der Regierung ~ wissen: hálával viseltetni a kormány iránt; ist das der ~ für meine Dienste? ez a hála szolgálataimért?; zum ~[e]: hálából, hála fejében; 3) akarat; jmdm etw. zudanke machen: vkinek kedve szerint cselekedni.
dank *(praep.)*: hála, pl. eurem Eifer: hála buzgalmatoknak.
Dankadresse (die): hálafelirat.
dankbar: hálás, háladatos, -an; jmdm ~ sein für etw.: hálával tartozni vmiért, köszönettel venni vmit.
Dankbarkeit (die), ~: hála, háladatosság; aus ~ für jmdn: hálából vki iránt, hála fejében; den Tribut der ~ abstatten: leróni a hála adóját.
dankbarlich: hálásan, hálával.
dankbeflissen: hálás indulatú.
Dankbezeigung, **Dankbezeugung** (die): hálanyilvánítás.
Dankbrief (der): köszönő-levél.
danken (-te, hat gedankt): 1) megköszönni, köszönni, hálát adni; ich danke schön v. bestens: köszönöm szépen; wir ~ dir für die Gefälligkeit: köszönjük szívességedet; dem Grafen dankt er's Leben: a grófnak adhat hálát élteért; 2) viszonozni, fogadni (köszönést), pl. ich grüßte ihn, aber er dankte mir nicht: üdvözöltem, de ő nem viszonozta.
dankend erhalten v. saldiert: köszönettel fölvettem.
dankenswert: köszönetet érdemlő, elismerésreméltó.
dankerfüllt: hálatelt, -en, hálás, -an.
Dankesschuld (die): a hála adója; seine ~ abtragen: tartozó háláját leróni.
Dankfeier (die), **Dankfest** (das): hálaünnep, hálaadó ünnep.
Dankgebet (das): hálaima.
Dankgefühl (das): hálaérzet.
Dankgottesdienst (der): hálaadó istentisztelet.
Danklied (das): hálaének.
Dankopfer (das): hálaáldozat.
Dankrede (die): köszönő beszéd.
dank sagen (-te) jmdm: vkinek köszönetet mondani, hálálkodni.
Danksagung (die), t. -en: köszönet, hálálkodás, hálaadás.
Danksagungsschreiben, **Dankschreiben** (das): köszönőirat.
dankvergessen: hálátlan, -ul.
dankverpflichtet: hálára kötelezett.
dann: akkor, aztán; erst will ich arbeiten, ~ ruhen: előbb dolgozni fogok, utána pihenni; ~ und wann: olykor-olykor, hébe-korba, néha; selbst ~: még akkor is; selbst ~ nicht: még akkor sem.
dannen, von ~: el, tova; von ~ gehen: elmenni; von ~ er kommen wird: a honnan jönni fog.
Danzig: Dancig, Dancka.
Danziger (der), -s, t. ~: dancigi (lakos, pálinka).
daran (v. **dran**; *elv.* **dar-an**); 1) azon, rajta, mellette; ich weiß nicht, wie ich ~ bin: nem tudom, hányadán vagyok vele; es ist nichts ~: nincs semmi alapja v. jelentősége, nem ér semmit; er ist übel ~: rossz állapotban v. bőrben van; du hast übel ~ gethan: rosszul cselekedtél; was liegt ~? ki bánja? es liegt mir ~: érdekemben áll; es muss etwas ~ sein: nem hiába zörög a haraszt; 2) hozzá, reá, mellé; ich habe ~ gedacht: gondoltam rá, eszemben volt; er kehrt sich nicht ~: nem törődik vele, fel sem veszi; mach dich ~! fogj hozzá v. feküdj neki! ich mag nicht ~: nincs kedvem hozzá; ich muss viel ~ setzen: sok áldozatomba kerül.
Darangabe (die): foglaló.
daran geben (gab daran): ráadásul adni.
daran gehen (gieng daran): hozzáfogni, nekilátni.
daran halten, sich (hielt sich daran): vmihez tartani magát.
daran kommen (kam daran): sorra kerülni; jetzt komme ich daran: most rajtam a sor.
daran liegen: l. daran.
daran machen, sich (-te, hat sich darangemacht): hozzáfogni, hozzálátni (vmihez).

daran setzen (-te, hat darangesetzt): kockára tenni, ráfordítani.
daranstoßend: tószomszédos.
darauf (*v.* **drauf**; *elválasztva:* **dar-auf**): 1) *(helyről)* azon, rajta; es steht Todesstrafe [*v.* der Tod] ~: halálbüntetés terhe alatt tilos; ein Helm und ein Federbusch ~: sisak, rajta forgó; 2) arra, reá, rá; es kommt ~ an: azon fordul meg a dolog; ~ lasse ich mich nicht ein: ilyesmibe nem bocsátkozom; legt es ~: tegyétek rá; merken Sie ~: ügyeljen rá; ~ können Sie sich verlassen: számíthat rá; 3) *(időről)* azután; am Tage ~ *v.* den Tag ~ *v.* tags ~: a rá következő napon, másnap; drei Tage ~: három nappal később.
darauf fallen (fiel darauf, ist daraufgefallen): vmely gondolatra jutni.
Daraufgabe (die), **Daraufgeld** (das): foglaló, felpénz.
darauf geben (gab darauf, hat daraufgegeben): 1) foglalót adni; 2) ich gebe nicht viel darauf: föl sem veszem.
darauf gehen (gieng darauf, ist daraufgegangen): 1) ráférni vmire; 2) elfogyni, elveszni, elpusztulni; es ist alles daraufgegangen: mindenét beleverte *v.* ráköltötte; es sind viele Menschen daraufgegangen: sok ember odaveszett; es geht viel Zeit darauf: sok idő vész el vele; viel ~ lassen: sokat ráköltení.
darauf helfen (half darauf) jmdm: vkit vmihez segíteni.
daraufhin: 1) arra felé, neki; 2) ennek alapján.
darauf kommen (kam darauf): ráakadni, odajutni; er ist daraufgekommen: ráakadt, nyomára akadt, nyitjára akadt, végére járt; zuletzt kommt er darauf: végül oda lyukadt ki.
darauf schlagen (schlug darauf): hozzászámítani.
darauf zahlen (-te, hat daraufgezahlt): ráfizetni.
daraus (*v.* **draus**; *elválasztva:* **dar-aus**): abból, ebből, belőle; ~ folgt: ebből következik; ich mache mir nichts ~: nem törődöm vele; ~ wird nichts: semmi sem lesz belőle; was wurde ~: mi vége lett?
darben (-te, hat gedarbt): szűkölködni, nyomorogni, nélkülözni; — das Darben, -s: szűkölködés, szükség, nyomor.
dar bieten (bot dar, h. dargeboten): 1) nyujtani, kínálni; 2) előadni; — sich ~: kínálkozni; es hat sich eine gute Gelegenheit dargeboten: jó alkalom kínálkozott *v.* adódott.
Darbietung (die), *t.* -en: előadás.
dar bringen (brachte dar, hat dargebracht): hozni, odavinni; seine Glückwünsche ~: szerencsekívánatait kifejezni; jmdm seine Huldigung ~: hódolatát bemutatni vkinek; ein Opfer ~: áldozatot hozni.
Darbringung (die), *t.* -en: felajánlás.
Dardanellen (die=*t.*): a Dardanellák.
darein (*v.* **drein**; *elválasztva:* **dar-ein**): bele, abba; sich ~ ergeben: belenyugodni, beletörődni.
d[a]rein fahren (fuhr darein, ist dareingefahren): nekirontani, beleütni.
d[a]rein finden, sich (fand sich darein, hat sich dareingefunden): belenyugodni, beleszokni, beletörődni vmibe.
d[a]rein mengen, d[a]rein mischen, sich (-te, hat sich dareingemengt *v.* dareingemischt): beleavatkozni, beleelegyedni.
d[a]rein reden (-ete, hat dareingeredet): beleszólni, közbevágni; rede nicht darein! no vágj a szavamba!
d[a]rein schauen (-te, hat dareingeschaut): nézni, bámulni; verwundert ~: vmin bámészkodni, vmit elámulva nézni.
d[a]rein schicken, sich (-te, hat sich dareingeschickt): belenyugodni, beletörődni vmibe.
d[a]rein schlagen (schlug darein, hat dareingeschlagen): beleütni, közbe *v.* közéjük csapni.
d[a]rein willigen (-te, hat dareingewilligt): beleegyezni.
*darf: l. dürfen.
dar geben (gab dar, hat dargegeben): odanyujtani, odaadni.
dargeboten: odanyujtott (kéz).
darin (*v.* **drin**; *elválasztva:* **dar-in**): bent, benne, abban; ~ irren Sie sich: ebben téved Ön; der Unterschied besteht ~: a különbség abban áll *v.* van.
darinnen: bent, benne.
dar legen (-te, hat dargelegt): előterjeszteni, kifejteni; den Sachverhalt ~ (*v.* darthun): a dolog mibenlétét *v.* a tényállást előadni.
Darlegung (die), *t.* -en: előadás, fejtegetés, kifejtés.
Darleh[e]n (das), -s, *t.* ~: kölcsön; jmdm ein ~ machen: kölcsönt adni vkinek.
dar leihen (lieh dar, hat dargeliehen): kölcsönözni, odakölcsönözni, kölcsön adni.
Darleiher (der), -s, *t.* ~, **Darleiherin** (die), *t.* -nen: kölcsönadó, hitelező.
Darleihung (die), *t.* -en: kölcsönzés.
Darm (der), -[e]s, *t.* Därme: bél.
Darmbruch (der): bélszakadás.
Darmcanal (der): bélcső.
Darmdrüse (die): bélmirigy.
Darmfell (das): cseplesz, bélhártya.
Darmgrimmen (das): bélcsikarás.
Darmleiden (das): bélbetegség.
Darmsaft (der): bélnedv.
Darmsaite (die): bélhúr.
Darmweh (das): bélcsikarás.
Darmzotte (die): bélboholy.
darnach, darneben, darnieder: l. danach, daneben, danieder.
daroß: ezért, e miatt, l. darüber.
Darre (die): 1) aszalás, szárítás; 2) aszaló, szárító; 3) *orv.* aszály, aszkór.
dar reichen (-te, hat dargereicht): nyujtani, át- *v.* odanyujtani.
Darreichung (die): átnyujtás.
darren (-te, hat gedarrt): aszalni, szárítani; — das Darren, -s: aszalás, szárítás.
Darrfieber (das): aszkóros láz.
Darrhaus (das): aszaló, szárító.
Darrofen (der): aszalókemence.
Darrsucht (die): aszkór, sorvadás.
darrsüchtig: sorvadásos, -an.
darstellbar: előadható, leírható, ábrázolható.
dar stellen (-te, hat dargestellt): 1) előadni, ábrázolni; das Gemälde stellt den Moment dar: a festmény azt a pillanatot ábrázolja; eine Rolle trefflich ~: jól játszani (*v.* adni) szerepet; 2) elbeszélni, leírni; etw. in lebhaften Farben ~: vmit élénk színekkel ecsetelni; 3) *vegyt.* előállítani; — sich ~: mutatkozni; das stellt sich jedem von selbst dar: ez szembeszökő.
darstellend: ábrázoló (mértan), alakító *v.* képző (művészet).
Darsteller (der), -s, *t.* ~: előadó, ábrázoló.
Darstellung (die), *t.* -en: 1) előadás, ábrázolás; 2) leírás, ecsetelés; 3) előállítás.
Darstellungsgabe (die): előadó, ábrázoló, alakító *v.* leíró tehetség.
Darstellungsweise (die): előadási mód.
dar strecken (-te): 1) l. darreichen; 2) előlegezni.
dar thun (that dar, h. dargethan): kimutatni, bebizonyítani, kifejteni, előadni, l. darlegen.
darum (*v.* **drum**; *elválasztva:*

dar-um): 1) körüle, körülötte; mit allem, was drum und dran hängt: mindenestül; 2) azért, ezért, érte, e miatt; ich gäbe viel ~: sokat adnék érte; es handelt sich ~: arról van szó; es ist mir ~ zu thun: az a gondom, célom v. törekvésem; mir ist gar nicht ~ zu thun: nem célom, nem azért teszem; ~ sei unbesorgt: ne aggódjál érte; sei es drum! hagyján! — das Darum: ok; ein jedes Warum hat sein D.: mindennek megvan a maga oka-foka.

darum bringen (brachte darum): megfosztani vkit vmitől, elveszittetni vkivel vmit.

darum kommen (kam darum): elveszteni vmit.

darunter (v. drunter; elválasztva: dar-unter): 1) azalatt, alatta; was verstehst du ~: mit értesz alatta (v. rajta)? es geht alles ~ und drüber: nagy a rendetlenség, v. fel van forgatva minden; 2) alája; ich setze meine Unterschrift ~: alája írom a nevemet; 3) közte, köztük; es sind einige ~: vannak köztük néhányan.

darunter|legen (-te, hat daruntergelegt): alája tenni.

darunter|mengen, darunter mischen (-te): hozzákeverni; — sich ~: odakeveredni.

darunter setzen (-te): l. darunter.

darüber (v. drüber; elválasztva: dar-über): afelett, felette, azon, rajta; ~ könnte man alt werden: bele lehetne vénülni; ich beschwere mich nicht ~: nem panaszkodom róla; er vergaß alles andere ~: mindent elfelejtett emiatt.

darüber fallen (fiel darüber): ráesni.

darüber gehen (gieng darüber): átmenni rajta.

darüber machen, sich (-te, hat sich darübergemacht): hozzáfogni, belekezdeni, nekifeküdni.

darüber stehen (stand darüber): felette állni.

Darwinismus (der): darwinismus.

Darwinist (der), -en, t. -en: darwinista.

dar|zählen (-te, hat dargezählt) jmdm Geld: vkinek pénzt odaszámlálni, odaolvasni.

darzu: l. dazu.

das: I. (köznemű hat. névelő) a, az; II. (közn. mutató névmás) ez, az; das war ich: én voltam (az); III. (közn. vonatk. névmás) aki, amely, ami.

da sein (war da, ist dagewesen, l. da): 1) létezni; 2) jelen lenni; — das Dasein, -s: lét, létezés; der Kampf ums D.: a létért való küzdelem; ein kümmerliches D. fristen: tengődni.

Daseinsberechtigung (die): létjogosultság.

daselbst: ott, ugyanott.

dasjenige: l. derjenige.

dasmal: l. diesmal.

dass: 1) hogy; auf ~: azért, hogy; ohne ~: a nélkül, hogy...; 2) (óhajtó mondatban) ~ sie ewig grünen bliebe: bárcsak örökké zöldelne (virulna).

dasselbe, dasselbige: l. derselbe.

Dasselfliege (die): bögöly.

da|stehen (stand da): állni (itt).

Data, Daten (die = t.): 1) l. Datum; 2) adatok, tények.

datieren (-te, hat datiert): keltezni, kelettel ellátni, datálni; — sich ~: keltezódni, datálódni.

Dativ (der), -[e]s, t. -e: tulajdonító v. részeseset.

dato, pl. drei Monate [à] dato: keltezéstől három hónapra; bis dato: maig, ekkorig.

Dattel (die), t. -n: datolya.

Dattelbaum (der): datolyafa.

Dattelpalme (die): datolyapálma.

Dattelwald (der): datolyaerdő.

Datum (das), -[s], t. Data v. Daten: 1) adat; 2) keltezés; vom heutigen ~: mai kelettel.

Daube (die), t. -n: donga.

Dauer (die): tartam, tartósság; auf die ~: huzamosan, hosszabb időre; auf eine ~ von drei Jahren: három évi időre; von kurzer ~: rövid életű, rövid ideig tartó; von langer ~: hosszú életű, hosszú ideig tartó; es ist von ~: ez tartós, maradandó.

Dauerapfel (der): téli alma.

Dauergang (der): torn. kitartó járás.

dauerhaft: tartós, maradandó, -an.

Dauerhaftigkeit (die): tartósság, állandóság, erősség.

Dauerlauf (der): kitartó futás.

Dauermarsch (der): kitartó menet.

dauern (-te, hat gedauert): 1) tartani, eltartani; es dauert zu lange: nagyon sokáig tart; es dauerte nicht lange, so kam er zurück: nem telt sok idő, hogy visszajött; seitdem die Verhandlung dauert: mióta a tárgyalás áll; 2) sajnálni vkit, pl. das Kind dauert mich: sajnálom a gyermeket; du dauerst mich: sajnállak, szánlak.

dauernd: maradandó, tartós, -an; ~ beurlaubt: tartósan szabadságolt.

Dauerobst (das): téli gyümölcs.

Dauerprobe (die): müsz. tartóssági próba.

Dauerzeit (die): 1) tartóssági idő; 2) viselés ideje ruházatnál.

Daumen (der), -s, t. ~: 1) hüvelyk-[ujj]; einen ~ breit, dick: egy hüvelyk széles, vastag; 2) bütyök (gépeknél).

daumenbreit: hüvelyknyi szélességű. [tagságú.]

daumendick: hüvelyknyi vas-

daumenlang: hüvelyknyi hosszúságú.

Daumenschraube (die): hüvelykszorító.

Daune (die), t. -n: pehely, pihe; die ~n (= t.): dunyha.

Daunenkissen (das): pehelyvánkos.

I. Daus (der): pl. ei der ~: mi a patvar! das ist ein Junge wie ein ~: ez aztán a fenegyerek!

II. Daus (das), Dauses, t. Däuser: disznó (kártyában).

David, -s (férfinév): Dávid.

davon (elválasztva: da-von): 1) attól, ettől, tőle; ich bin ~ gesund geworden: meggyógyultam tőle; 2) arról, erről, róla; ~ ist nicht die Rede: nem arról beszélünk; 3) abból, ebből, belőle; was habe ich ~: mi hasznom belőle? v. mit érek vele? er hat doch was ~: van haszna belőle; 4) el, tova; sie halfen ihm ~: kezére jártak a menekülésben; er war [auf und] ~: már messze járt, v. csak hült helyét találták.

davon bleiben (blieb davon, ist davongeblieben): távolmaradni.

davon bringen (brachte davon, hat davongebracht): elvinni.

davon eilen (-te, ist davongeeilt): tovasietni, elsietni.

davon fliegen (flog davon, ist davongeflogen): elszállni.

davon fliehen (floh davon, ist davongeflohen): elmenekülni.

davon gehen (gieng davon, ist davongegangen): odább állni, elszökni.

davon helfen: l. davon.

davon jagen (-te, hat davongejagt): elkergetni, elűzni.

davon kommen (kam davon, ist davongekommen): menekülni, elszabadulni; er ist mit einem blauen Auge davongekommen: kevés bajjal menekült; er ist mit heiler Haut davongekommen: nem esett bántódása; wir sind mit dem bloßen Schreck davongekommen: az ijedségen kívül nem lett bajunk.

davon laufen (lief davon, ist da-

vongelaufen): elfutni, elszaladni; ihm läuft gar leicht die Zunge mit dem Verstande davon: hamar eljár a szája; es ist zum Davonlaufen: ezt már nem lehet kibírni.
davon machen, sich (-te, hat sich davongemacht): odább állni, kereket oldani.
davon schleichen (schlich davon, ist davongeschlichen): elsompolyogni, elillanni.
davon tragen (trug davon, hat davongetragen): elvinni, magával hurcolni; den Preis ~: díjat elnyerni; den Sieg ~: győzelmet aratni, csatát nyerni, l. Vortheil.
davon ziehen (zog davon, ist davongezogen): elvonulni, elköltözni.
davor: 1) előtte, eléje; legen Sie ein Schloss ~: tegyen lakatot reá; 2) előle, tőle; ~ behüte uns Gott v. Gott sei ~: Isten mentsen! ich habe einen Ekel ~: undorodom tőle.
davor stehen (stand davor, hat v. ist davorgestanden): vmi előtt állni v. lenni.
dawider: ellene, az ellen.
dazu: arra, oda, hozzá, ahhoz; noch ~: még azonfelül; er ist ~ abgerichtet: rátanították; ~ kommt, dass...: hozzájárul az is, hogy..; singst du, so tanze auch ~: ha dalolsz, táncolj is rá; ich rathe Ihnen nicht ~: nem javaslom.
dazu gehören (-te, hat dazugehört): hozzátartozni.
dazugehörig: hozzátartozó.
dazu kommen (kam dazu, ist dazugekommen): 1) odalépni, odavetődni; 2) hozzájárulni; 3) ich kann nicht ~: nem jut rá időm; — das Dazukommen, -s, die Dazukunft: hozzájárulás.
dazumal: akkoriban, akkortájt; anno ~: hajdanában-danában.
dazu thun (that dazu, hat dazugethan): hozzátenni; ohne sein Dazuthun: hozzájárulása v. beleavatkozása nélkül.
dazwischen: 1) aközött, közte, közbül; 2) közé, közbe.
dazwischen kommen (kam dazwischen, ist dazwischengekommen): közbejönni, közbelépni.
Dazwischenkunft (die): közbejövetel, közbelépés.
dazwischenliegend: közbülső, közbenfekvő.
dazwischen reden (-ete, hat dazwischengeredet): közbeszólni, belebeszélni.
dazwischen treten (trat dazwischen, ist dazwischengetreten): közbelépni; — das Dazwischentreten, -s: közbelépés.
Dächelchen (das), -s, t. ~: tetőcske.
Dächsel (das), -s, t. ~: borzeb.
Dächsin (die), t. -nen: nőstény borz.
*dächte: l. denken.
Dämchen (das), -s, t. ~: hölgyecske.
dämisch, dämlich: bódult, ostoba.
Dämlichkeit (die): ostobaság.
dämmen (-te, hat gedämmt): 1) feltölteni, gátat emelni; 2) gátolni vmit, gátat vetni vminek.
dämmerhaft, dämmerig: alkonyuló, szürkülő, homályos.
Dämmerlicht (das), Dämmerschein (der): 1) alkonyfény, szürkület; 3) pitymallat, derengő v. halvány világosság.
dämmern (-te, es hat gedämmert): 1) szürkülni, alkonyodni, homályosodni; es dämmert schon der Abend: már homálylik az esthajnal; 2) derengeni, hajnalodni, pitymallani; der Morgen dämmert: hasad a hajnal; 3) á. é. es dämmert mir in der Seele: homályos sejtelem támad lelkemben.
Dämmerstunde (die): esti óra, alkonyóra, hajnali óra.
Dämmerung (die): 1) alkony, alkonyat; in der ~: alkonyatkor; 2) pitymallat, virradat.
Dämmerungszeit (die): alkony, alkonyat.
Dämon (der), -s, t. ~en: démon, rossz szellem.
dämonisch: démoni, ördögi, -leg.
dämpfbar: csillapítható.
dämpfen (-te, hat gedämpft): 1) mérsékelni, elfojtani; einen Aufstand ~: fölkelést elnyomni; einen Brand ~: tüzet elfojtani; diese Entdeckung dämpfte ein wenig seine Lustigkeit: ez a fölfedezés kissé lehűtötte jó kedvét; die Stimme ~: hangját halkítani; mit gedämpfter Stimme: halk, fojtott hangon; 2) párolni (húst); sich ~: lohadni, halkabbá válni; — das Dämpfen, -s: 1) mérséklés, elfojtás; 2) párolás.
Dämpfer (der), -s, t. ~: 1) hangfogó, hangtompító; jmdm einen ~ aufsetzen: vkit alább hangolni, lehűteni; 2) gyertyaoltó.
dämpfig: kehes (ló).
Dämpfigkeit (die): keh, kehesség.
Dämpfmittel (das): enyhítő v. csillapító szer.
Dämpfung (die), t. -en: 1) mérséklés; 2) elfojtás, csitítás, csillapítás.
Däne (der), -n, t. -n: dán.
Dänemark (das), -s: Dánia.
Dänin (die), t. -nen: dán nő.
dänisch: dán, -ul; — das Dänische: a dán nyelv.
däucht: pl. es ~ mir (v. mich): úgy vélem, nekem úgy rémlik.
Däumchen (der), -s: hüvelyk[ujj].
Däumling (der), -s, t. -e: 1) hüvelykvédő, hüvelykgyűszű; 2) Hüvelyk v. Hüvelyk Matyi.
Debacle, Debandade (die): vadfutás, bomlott futás, felbomlás.
Debardage (die): kirakodás (hajóé).
Debatte (die), t. -n: vita, vitatkozás; etw. zur ~ bringen: vmit vita alá bocsátani.
Debattenschrift (die): vitairás.
Debatter (der), -s, t. ~: vitázó.
debattieren (-te, h. debattiert): vitázni vmiről, megvitatni vmit.
Debet (das), -[s], t. -s: tartozik, tartozás (rovata); etw. in jmds ~ bringen v. stellen: vmit vkinek terhére írni; für Ihr ~: az Ön terhére.
Debit (der), -s: árueladás.
debitieren (-te, hat debitiert): adósítani; wir ~ Ihnen...: terhére írunk Önnek...
Debitmasse (die): csődtömeg.
Debitor (der), -s, t. -en: adós.
debordieren (-te, hat debordiert): túlszárnyalni.
debouchieren (-te, hat debouchiert): kihatolni, kibontakozni.
Debreczin (város): Debrecen.
Debut [debü] (der v. das), -s, t. -s: első föllépés, bemutató.
Debutant (der), -en, t. -en: kezdő, bemutatkozó.
debutieren (-te, hat debutiert): először föllépni, bemutatkozni.
Decadenz (die): hanyatlás.
Decan (der), -s, t. -e: dékán, elöljáró, főnök.
Decanat (das), -[e]s, t. -e: dékánság, dékáni hivatal.
decatieren (-te, hat decatiert): fényét venni (posztónak).
Decem (der), -s: tized; er hat seinen ~ bekommen: megkapta a magáét (a maga részét).
December (der), -s: december.
Decennium (das), -[s], t. -nien: évtized.
decent: illő, illemes, tisztes.
Decentralisation (die): szétosztás.
decentralisieren (-te, hat decentralisiert): szétosztani.
Decenz (die): illem, tisztesség.
Dechanei (die), t. -en: 1) esperesség; 2) dékánság.
Dechant (der), -s, t. -en: 1) esperes; 2) dékán.
Dechantpfarrer (der): esperes-plébános.
Decharge [desárzs] (die): 1) felmentvény; ~ ertheilen: a felmentvényt megadni; 2) kat. disztűz, össztűz.

dechiffrieren (-te, hat dechiffriert): titkos írást megfejteni, kibetűzni.

deci: tized, pl. das Decigramm, der v. das Deciliter, Decimeter.

decidieren (-te, hat decidiert): elhatározni, eldönteni.

decidiert: határozott, -an; er behauptet aufs ~efte: nagyon határozottan állítja.

decimal: tizedes.

Decimalbruch (der): tizedes tört.

Decimalsystem (das): tizedes rendszer.

Decimalwage (die): tizedes mérleg.

decimieren (-te, hat decimiert): 1) megtizedelni; 2) tizedekre osztani.

Decision (die), t. -en: *jogt.* döntvény, határozat.

Decisionsammlung (die): döntvénytár.

decisiv: perdöntő.

Deck (das), -s, t. -e: 1) fedélzet, (hajón); 2) kocsitető.

Deckbalken (der): tetőgerenda, fedélzet-gerenda.

Deckbett (das): dunyha.

Deckblatt (das): fedólap.

Decke (die), t. -n: 1) takaró, pokróc, paplan; mit jmdm unter einer ~ stecken: egy gyékényen árulni, v. egy hajóban evezni, v. egy követ fújni; strecke dich nach der ~: addig nyújtózzál (v. nyújtózkodjál), meddig a takaród ér; 2) menynyezet, födém (szobáé); 3) boríték, burkolat.

Deckel (der), -s, t. ~: 1) fedél, fedő; 2) tábla (könyvé); 3) tető (óráé), kupak (pipáé).

Deckelglas (das): fedeles pohár.

Deckelkorb (der): fedeles kosár.

deckeln (-te, hat gedeckelt): 1) fedéllel ellátni; 2) vkit lehordani.

Deckelwagen (der): fedeleskocsi.

decken (-te, hat gedeckt): 1) fedni, borítani; den Tisch ~: asztalt teríteni; für zehn Personen ~: tíz személyre teríteni; 2) fedezni (hadsereget, költséget), fedezetről gondoskodni; er ist gedeckt: védve van; — sich ~: 1) sich gegen einen ~: a maga védelméről gondoskodni (vki ellenében); 2) egybevágni, kiegyenlítődni; — das Decken, -s: 1) befedés, fedés, terítés; 2) fedezés, biztosítás.

Deckenflechter (der): gyékényfonó.

Deckengemälde (das): mennyezetkép.

Deckenhändler (der): paplan- v. gyékényárus.

deckenhoch: a mennyezetig érő.

Deckenmacher (der): 1) paplanos, paplancsináló; 2) gyékényfonó.

Deckenstück (das): padlatmű.

Decker (der), -s, t. ~: cserepező.

Deckfarbe (die): fedő v. borító festék.

Deckhengst (der): hágómén.

Decklabung (die): fedélzeti teher.

Deckmantel (der): 1) palást; 2) ürügy; unter dem ~ des Gesetzes: a törvény színe, örve v. palástja alatt.

Deckmaterial (das): fedő v. burkoló anyag.

Deckofficier (der): fedélzeti tiszt.

Deckplatte (die): fedólap.

Deckplatz (der): fedélzeti hely v. ülés.

Deckung (die), t. -en: fedezés, fedezet; ~ leisten: fedezetet nyújtani; hinter einer Mauer ~ suchen: fal mögött oltalmat keresni; zur ~ der Kosten: a költségek fedezésére.

Deckungsfonds (der): fedezeti alap.

Declamation [-cla-] (die), t. -en: szavalat.

Declamator (der), -s, t. -en: szavaló.

declamatorisch: szavalati, szavaló.

declamieren (-te, hat declamiert): szavalni, szónokolni.

Declaration [-cla-] (die), t. -en: bevallás, kijelentés, nyilatkozat.

declarieren (-te, hat declariert): bevallani, kijelenteni, nyilvánítani.

Declination [-cli-] (die), t. -en: 1) *nyelvt.* ejtegetés; 2) *ttan.* elhajlás.

declinieren (-te, hat decliniert): 1) *nyelvt.* ejtegetni; 2) *ttan.* elhajlani.

Decoct (das), -[e]s, t. -e: főzet.

Decorateur [dekoratőr] (der), -s, t. -e: díszítő.

Decoration (die), t. -en: 1) díszítés, díszlet; 2) érdemjel, kitüntetés.

Decorationsmaler (der): díszletfestő.

Decorationsstück (das): kiállításos darab.

decorativ: díszítő.

decorieren (-te, hat decoriert): 1) feldíszíteni; 2) kitüntetni; decoriert werden: kitüntetésben részesülni.

Decorierung (die), t. -en: díszítés.

Decorum (das), -s: illem, tisztesség; das ~ wahren: az illemet meg nem sérteni.

decreditieren [de-cre-] (-te, h. decreditiert): hiteletől megfosztani.

Decret (das), -[e]s, t. -e: 1) végzés, határozat, rendelet; 2) kinevező okirat.

Decretalien (die = t.): decretalisok, kánongyűjtemény.

decretieren (-te, hat decretiert): rendelni, parancsolni.

decursiv: utólagos (kamat).

Dedication (die), t. -en: ajánlás.

dedicieren (-te, hat dediciert): ajánlani (művet).

deducieren (-te, hat deduciert): 1) levezetni, leszármaztatni; 2) következtetni (az általánosból a különösre).

Deduction (die), t. -en: lehozás, levezetés, következtetés.

deductiv: lehozó, származtató.

Defect (der), -[e]s, t. -e: 1) hiány; 2) hiányosság, rongáltság, sérelem.

defect: hiányos, megsérült, rongált.

defensiv: védelmi, védő.

Defensivbündnis (das): védőszövetség.

Defensive (die): védekező hadművelet; in der ~ bleiben: a védekezésre szorítkozni.

Defensivkampf (der): védelmi harc.

Defensivstellung (die): védelmi állás.

Deferenz (die): 1) tisztelet, alázatosság; 2) jelentéstétel.

Deficit (das), -s, t. -s: hiány, veszteség.

Defilé (das), -s, t. -s: 1) völgyszoros; 2) elvonulás.

defilieren (-te, hat defiliert): 1) díszmenetben elvonulni; ~ lassen: elléptetni; 2) pásztázástól mentesíteni.

Defilierung (die), t. -en: 1) díszmenet; 2) elléptetés.

definierbar: meghatározható.

definieren (-te, hat definiert): meghatározni, értelmezni.

Definition (die), t. -en: meghatározás, értelmezés.

definitiv: végleges, -en.

[**Defizit** (das): l. Deficit.

Deformation (die), t. -en: eltorzulás, alakváltozás.

Defraudant [De-frau-] (der), -en, t. -en: 1) sikkasztó; 2) csempész.

Defraudation (die), t. -en: sikkasztás.

defraudieren (-te, hat defraudiert): 1) sikkasztani; 2) csempészni.

degagieren (-te, hat degagiert): felszabadítani, megmenteni.

degagiert: fesztelen, -ül.

Degen (der), -s, t. ~: 1) tőrkard; sich auf ~ schlagen: karddal viaskodni; 2) hős, vitéz.

Degenband (das): kardkötő.

Degeneration (die): elfajulás.

Degenfläche (die): kardlap.

Degengefäß (das): kardmarkolat.

Degengehenk (das): kardszíj.

Degengriff (der): kardmarkolat.

Degenhieb (der): kardcsapás.

Degenklinge (die): kardvas, penge.

Degenschärfe (die): kardél.
Degenscheide (die): kardhüvely.
Degenspitze (die): kard hegye.
Degenstich, Degenstoß (der): kardvágás.
Degradation, Degradierung [De-gra-] (die), t. -en: lefokozás.
degradieren (-te, hat degradiert): lefokozni.
dehnbar: nyujtható, nyulékony.
dehnen (-te, hat gedehnt): nyujtani, kiterjeszteni; — **sich** ~: kinyulni, megnyulni, kiterjedni; — das **Dehnen**, -s, die **Dehnung**, t. -en: nyujtás, kiterjesztés, megnyulás.
Deich (der), -[e]s, t. -e: gát, töltés.
Deicharbeiter (der): gátmunkás.
Deichbruch (der): gátszakadás.
deichen (-te, hat gedeicht): feltölteni, gátat építeni, töltést kijavitani.
Deichler (der), -s, t. ~: töltés-|csináló.
Deichgraf (der): gátfelügyelő.
Deichsel (die), t. -n: kocsirúd.
Deichselkette (die): nyaklólánc.
Deichselpferd (das): rudas (ló).
Deichselstange (die): kocsirúd.
Deichsporn (der): gátsarkantyú.
Deichweg (der): töltésút.
dein, deine, dein: tied; -d, pl. dein Buch: könyved; deine Mütze: sapkád; deine Augen: szeme[i]d; der, die, das **Deine** v. **Deinige**: a tiéd, sajátod; die **Deinigen**: a tiéid, hozzád tartozók; **deinerseits**: részedrol; **deinesgleichen**: hozzád fogható v. hasonló, magadfajta; **deinethalben, deinetwegen, um deinetwillen**: érted, miattad, kedvedért.
Deist (der), -en, t. -en: istenhivő, a természetes vallás követoje.
Deixel (der), -s: ördög.
Dejeuner [dezsoné] (das), -s, t. -s: reggeli.
Deka..: tiz, pl. das Dekagramm, das v. der Dekameter.
Dekade (die), t. -n: dekáda (tiz nap, hét v. hónap).
[**Dekan, Deklamation** stb.: l. Dec..
delatorisch: besúgó, rágalmazó.
Delcredere (das): jótállás.
delectieren, sich (-te, hat sich delectiert): gyönyörködni.
Delegat (der), -en, t. -en, **Delegierte** (der), -n, t. -n (ein Delegierter, zwei Delegierte): delegátus, kiküldött.
Delegation (die), t. -en: kiküldött bizottság, delegáció; im ~swege: kuldöttségileg, a delegaciók útján.
delegieren (-te, hat delegiert): delegálni, kiküldeni.
Delegierung (die), t. -en: kiküldés; im ~swege: megkeresés útján.
Deliberation (die): tanácskozás, megfontolás.
delikat: finom, kényes.
Delicatesse (die): 1) finomság, gyengédség; 2) csemege, izes falat.
Delicatessenhandlung (die): csemegekereskedés.
deliciös: élvezetes, pompás.
Delict (das), -[e]s, t. -e: büntett.
Delinquent (der), -en, t. -en: bünös, halálra-itélt; — die **Delinquentin**, t. -nen: bünös (nő).
Delirium (das), -[s], t. --rien: lázállapot, hagymáz; ~ tremens: iszákosok reszketéses örültsége.
delogieren (-te, hat delogiert): kiköltöztetni, kilakoltatni.
Delphin (der), -s, t. -e: delfin, cselle.
delphisch: delphi (pl. jósda).
Delta (das), -s, t. -s: delta (folyók torkolatánál).
dem (der, das *részes esete*): 1) dem Kinde: a gyermeknek; 2) annak, ennek; 3) akinek, aminek, amelynek.
Demagog (der), -en, t. -en: népvezér, néplázitó, tömegbujtó.
Demagogie (die), ~: demagógia.
demagogisch: izgató, lázitó.
Demant (der): l. Diamant.
Demarcationslinie (die): határvonal, elválasztó vonal.
demaskieren (-te, hat demaskiert): leálcázni, leálarcázni vkit; — **sich** ~: álarcát letenni v. levetni.
Dementi (das), -[s], t. -s: cáfolat.
dementieren (-te, hat dementiert): megcáfolni, meghazudtolni.
dementsprechend, demgemäß: aszerint, ahhoz képest.
Demimonde (die), ~: »félvilág«, utcahölgyek.
Demission (die), t. -en: lemondás; seine ~ geben (**demissionieren**, -te): lemondani, lemondását beadni.
demnach: ennélfogva; eszerint.
demnächst: legközelebb, mielőbb, nemsokára.
demobilisieren (-te, hat demobilisiert): leszerelni, (hadi lábról) békelábra helyezni.
Demobilisierung (die): leszerelés, békelábra helyezés.
[**demohnerachtet**: l. demunerachtet.
Demokrat [-mo-] (der), -en, t. -en: demokrata, népbarát.
Demokratie (die), ~: népuralom, demokratia.
demokratisch: demokratikus, a néphez hajló v. szito.
Demolierbatterie (die): romboló üteg.
demolieren (-te, hat demoliert): lerombolni, lebontani.
Demolierung (die), t. -en: lebontás, lerombolás.
Demonstration [-mon-stra-] (die), t. -en: 1) kimutatás; 2) tüntetés; 3) *kat.* cselmozdulat.
demonstrativ: 1) mutató; 2) szinleges; 3) tüntető, -leg.
Demonstrativgefecht (das): *kat.* tüntető ütközet.
Demonstrativ[um] (das), -[s], t. --tiva v. --tiven: mutató névmás.
demonstrieren (-te, hat demonstriert): 1) kimutatni, bebizonyitani; 2) tüntetni.
demontieren (-te, hat demontiert): *kat.* leszerelni.
Demoralisation (die), ~: erkölcsi romlottság v. elvadulás, erkölcstelenség.
demoralisieren (-te, hat demoralisiert): erkölcsileg megrontani.
demosthenisch: demosthenesi.
demunerachtet, demungeachtet: mindazáltal, mindamellett.
Demut (die): alázat, alázatosság.
demutsvoll: alázatos, -an.
demütig: alázatos, -an.
demütigen (-te, hat gedemütigt): megalázni, lealázni; — **sich** ~: megalázkodni, magát megalázni.
Demütigung (die), t. -en: 1) megalázás, megaláztatás; mit tiefster ~: legnagyobb alázattal.
demzufolge: ennek következtében, ennélfogva.
den: 1) der *egyes számú tárgyesete*; 2) der, die, das *többes számú részes esete*.
Denar (der), -s, t. -e: dénár.
denaturieren (-te, hat denaturiert): 1) denaturálni (szeszt); 2) vkit honossági jogától megfosztani.
denen (der, die, das *többes részes esete*): 1) *mut. névm.* ezeknek, azoknak; 2) *von. névm.* akiknek, amelyeknek.
Dengelhammer (der): kalapács.
dengeln (-te, hat gedengelt): kalapálni.
Denkart (die): gondolkodásmód.
denkbar: gondolható; auf die ~ einfachste Weise: a képzelhető (v. lehető) legegyszerűbb módon.
Denkbarkeit (die): vminek gondolható volta.
Denkblatt (das): emléklap.
denken (*tm.* dachte; *m.* hat gedacht; *km.* dächte): 1) gondolni; an etw. ~: vmire gondolni: wo denkst du hin? hol jár az eszed? mi nem jut eszedbe?; ich dachte, er wäre krank: azt hittem, beteg; gedacht, getan: a gondolatot nyomban követte a

tett; 2) gondolkodni; er denkt anders, als ich: más a gondolkodása, mint az enyém; die Sache gab mir zu ~: a dolog szeget ütött a fejembe; 3) szándékozni; ich denke morgen abzureisen: holnap el szándékozom utazni; — sich etw. ~: képzelni, elgondolni; Sie können sich meine Wuth ~: könnyen elképzelheti, milyen duhös voltam; denke dir: gondold csak! — das Denken, -s: gondolkodás.

Denker (der), -s, t. ~: gondolkodó.

Denkervolk (das): gondolkodók népe.

denkfaul: lassú eszü, gondolkodni rest.

Denkfähigkeit (die): gondolkodó képesség.

Denkfreiheit (die): gondolatszabadság.

Denkkraft (die): gondolkodó erő.

Denklehre (die): gondolkodástan.

Denkmal (das), -[e]s, t. -e v. ..mäler: emlék, emlékjel.

Denkmünze (die): emlékérem.

Denkrede (die): emlékbeszéd.

Denksäule (die): emlékoszlop.

Denkschrift (die): emlékirat.

Denkspruch (der): emlékmondat, jelmondat, jeles mondás.

Denkstein (der): emlékkő.

Denkungsart (die): gondolkodásmód.

Denkübung (die): értelemgyakorlat.

Denkvermögen (das): gondolkodási képesség.

denkwürdig: nevezetes, emlékezetes, -en.

Denkwürdigkeit (die), t. -en: 1) nevezetesség, vminek emlékezetes volta; 2) emlék; die ~en: emlékiratok.

Denkzeichen (das): emlékjel, emlékeztető.

Denkzettel (der): 1) emlékeztető; á. é. jmdm einen ~ geben: vkit megleckéztetni; ich werde ihm einen ~ geben: meg fogja emlegetni.

denn: 1) mert; er geht nicht aus, ~ er ist krank: nem jár ki, mert beteg; 2) hát, tehát; wo ist er ~? hol van hát? so bleibt es ~ dabei: tehát ebben állapotunk meg; es sei ~, dafs...: hacsak... nem; 3) mint; mehr ~ einmal: egynél többször.

dennoch: mégis, mindazáltal.

Dentist (der), -en, t. -en: fogász.

Denunciant (der), -en, t. -en: feljelentő, besúgó.

Denunciation (die), t. -en: feladás, feljelentés, besúgás.

denuncieren (-te, hat denunciert): feljelenteni, feladni, beárulni

Departement [döpartmán] (das), -s, t. -e: 1) kerület (Franciaországban); 2) hatáskör, hivatalos ügykör, ügy- v. szakosztály.

Dependenz (die), t. -en v. -ien: fiókintézet, függelék.

Depesche (die), t. -n: sürgöny, távirat.

Depeschenjournal (das): sürgönynapló.

Depeschenwechsel (der): sürgönyváltás.

depeschieren (-te, hat depeschiert): sürgönyözni, táviratozni.

deplacieren (-te, hat deplaciert): elhelyezni, elmozdítani.

deplorabel: siralmas.

Deployement [deploamán] (das), -s, t. -s: kat. fejlődés.

Deponens (das), ~, t. Deponentien: álszenvedő ige.

deponieren (-te, hat deponiert): letenni, letéteményezni, letétbe helyezni, őrizet alá adni.

Deponierung (die), t. -en: letét, letéteményezés, őrizet alá helyezés.

Deportation (die), t. -en: kitiltás, számkivetés.

deportieren (-te, hat deportiert): fegyencgyarmatokra küldeni.

Deposit (das): l. Depositum.

Depositär (der), -s, t. -e: letéteményes.

Depositenamt (das): letéti hivatal.

Depositenbank (die): letéti bank.

Depositencassa (die): letét-pénztár.

Depositengelder (die = t.): letett pénz, letétemények.

Depositenschein (der): letéti jegy.

Depositorium (das), -s, t. ..rien: raktár.

Depositum (das), -[s], t. ..ta v. ..ten: letét, letétemény.

depossedieren (-te, hat depossediert): vkit birtokától (uralkodót országától) megfosztani.

Depot (das), -s, t. -s: 1) letét; 2) raktár, katonai szertár, tárház; ~ für kranke Pferde: beteg lovak telepe; 3) *kat.* pótesapat, táresapat.

Depotschein (der): letéti jegy.

deprecieren (-te, hat depreciert): visszavonni.

Depression [De-pres-] (die), t. -en: 1) esés; 2) alacsony légnyomás; 3) szellemi kimerültség.

deprimieren (-te, hat deprimiert): leverni, lehangolni, lesujtani.

Deputat (das), -[e]s, t. -e: járandóság, illetmény.

Deputation (die), t. -en: küldöttség, követség, kirendeltség.

deputieren (-te, hat deputiert): kiküldeni.

Deputierte (der), -n, t. -n: (ein Deputierter, zwei Deputierte): küldött, követ.

Deputiertenkammer (die): képviselőház.

der, die, das: 1) *(határozott névelő)* a, az; 2) *(mutató névmás)* ez, az, ezen, azon, emez, amaz; der und der Held: ez s e hős; 3) *(vonatkozó névmás)* aki, amely, ami.

derangieren [deránzsírn] (-te, hat derangiert): megzavarni, összezilálni, rendetlenségbe hozni.

derart: úgy, olymódon, annyira.

derartig: ilyes, ilyesféle; das Publicum läfst sich Derartiges nicht bieten: ilyesmit a közönség visszautasít.

derb: 1) erős, kemény, tömör, -en; 2) nyers, -en; mit ~en Worten: kemény szavakkal.

Derbheit (die), t. -en: 1) erősség, tömörség, keménység; 2) nyersesség, durvaság.

dereinst: egykor, majdan, valaha.

dereinstig: majdani, jövendő.

deren (der, die, das *többes birtokos esete,* die *egyes birt. esete):* 1) melynek v. kinek, melyeknek v. kiknek (vmije); 2) annak, ennek, azoknak, ezeknek; 3) azokból, abból; wir haben Männer nöthig, ~ Muth sich bewährt hat, leider aber gibt es deren wenige: oly férfiakra van szükségünk, kiknek bátorsága már kiállotta a próbát, de sajnos, olyan (azokból) nem sok van.

derenthalben, derentwegen, um derentwillen: 1) ezek miatt, ezokért, kedvükért, értük; 2) akik v. amelyek miatt, akikért v. amelyekért.

derer (der *mutató névmás többes birtokos esete):* ezeké, ezeknek.

dergestalt: ilyenformán; annyira.

dergleichen: ilyen, effajta, efféle; in ~ Fällen: az ilyen esetekben; und ~: s több efféle (v. effélét).

Derivation (die), t. -en: oldalgás.

Derivatum (das), -s, t. ..ta v. ..ten: származék (pl. szó).

derjenige, diejenige, dasjenige: az, ugyanaz; derjenige ist glücklich, der zufrieden ist: az a boldog, aki elégedett.

derlei: ilyen, efféle, olyas.

dermaleinst: egykoron, valaha.

dermalen: most, jelenleg.

dermalig: mostani, jelen.

dermaßen: olyannyira, olyformán, oly mértékben.

Dermatolog (der), -en, t. -en: bőrgyógyász, bőrorvos.

Dermatologie (die): bőrgyógyászat, bőrkórtan.
dero (*régies gen.*), pl. ich habe ~ Befehl empfangen: megkaptam az Ön (Nagyságod, Méltóságod) rendeletét.
Deroute [derut] (die), *t.* -n: felfordulás, felbomlás.
derselbe, dieselbe, dasselbe *v.* **derselbige, dieselbige, dasselbige**: az, ugyanaz; ein und dasselbe: egy és ugyanaz.
derweil[en]: ezalatt; míg, mialatt.
Derwisch (der), -es, *t.* -e: dervis.
derzeit: jelenleg, most.
derzeitig: jelenlegi, mostani.
des: der, das *birtokos esete.*
desarmieren (-te, hat desarmiert): lefegyverezni, leszerelni.
desavouieren [dezavuirn] (-te, hat desavouiert): megcáfolni, letagadni vmit, rácáfolni vkire.
Descendent [De-scen-] (der), -en, *t.* -en: leszármazott, utód.
Descendenz (die), ~: leszármazás.
Descendenztheorie (die): leszármazási elmélet.
descriptiv: leíró.
Deserteur [dezertőr] (der), -s, *t.* -e: szökevény, dezentor.
desertieren (-te, ist desertiert): megszökni (a katonaságtól).
Desertion (die), *t.* -en: szökés.
desfalls: 1) ez esetben; 2) ezért, emiatt. [való.
desfallsig: emiatti, ez esetben
desgleichen: 1) ilyen, ilyenféle, efféle; 2) így, ekként, hasonlóképen. [végett; 2) tehát.
deshalb: 1) ezért, ez okból, e
Desiderius (*férfinév*): Dezső.
designieren (-te, hat designiert): kijelölni, kirendelni.
Desinfection, Desinficierung (die): fertőtlenítés.
Desinfectionsmittel (das): fertőtlenítő szer.
desinficieren (-te, hat desinficiert): fertőtleníteni, fertőztelenít eni.
desolat: sivár, kétségbeejtő.
Desorganisation (die): felbomlás.
despectierlich: 1) tiszteletlen, -ül; 2) rosszhírű, megvetendő.
desperat [des-]: kétségbeesett, kétségbeejtő, -en.
Desperation (die): kétségbeesés.
Despot (der), -en, *t.* -en: kényúr, zsarnok. [-lag.
despotisch: kényúri, zsarnoki,
Despotismus (der), ~: önkény, zsarnokság.
desselben: derselbe, dasselbe *egy. birt. esete.*
dessen (der, das *mutató és vonatkozó névmásnak egyes birt. esete*): 1) ennek, annak (vmije); 2) melynek, kinek (vmije).
dessenthalben, dessentwegen, um dessentwillen: 1) emiatt, kedveért, érte; 2) aki *v.* amely miatt, akiért *v.* amelyért.
dessenungeachtet: ennek ellenére *v.* dacára, mindamellett.
Dessert (das), -s, *t.* -s: csemege.
Dessertwein (der): csemegebor.
desshalb: l. deshalb.
Dessin [deszén] (das), -s, *t.* -s: rajz, minta.
Destillation, Destillierung [De-] (die), *t.* -en: lepárlás.
Destillierapparat (der): lepárló- *v.* párologtató készülék.
destillieren (-te, hat destilliert): lepárolni; — **das Destillieren**, -s: lepárlás.
Destillierhelm, Destillierkolben (der): lombik, gömb.
Destination (die): rendeltetés.
desto: annál; je mehr, ~ besser: minél több, annál jobb.
destructiv: romboló, bontó, bomlasztó, pusztító.
desultorisch: csapongó, szökdelő.
deswegen, um deswillen: azért, ez okból; eben ~: épen azért.
[**Deszend**-: l. Desc...
desshalb: l. deshalb.
Detachement [detasmán] (das), -s, *t.* -s: *kat.* különítmény.
detachieren (-te, hat detachiert): kikülöníteni, kiküldeni, előre tolni (csapatot).
Detail (das), -s, *t.* -s: részlet; en detail: kicsinyben.
Detailbericht (der): részletes tudósítás *v.* jelentés. [terv.
Detailentwurf (der): részletes
Detailgeschäft (das), **Detailhandel** (der): kiskereskedés.
Detailhändler (der): kiskereskedő.
detaillieren (-te, hat detailliert): részletezni, tövíről-hegyire elmondani. [zett.
detailliert: részletes, részlete-
Detaillierung (die), *t.* -en: 1) részletezés; 2) vázolás.
Detaillist (der), -en, *t.* -en: kiskereskedő. [rendőr.
Detective (der), -s, *t.* -s: titkos
detenieren (-te, hat deteniert): visszatartani.
Detention (die): birlalás, letartóztatás.
Detentionshaus (das): gyüjtőfogház.
determinieren (-te, hat determiniert): meghatározni.
Determinismus (der): meghatározottság, megkötöttség, szükségszerűség.
detestabel: utálatos, -an.
Dethronisation (die), *t.* -en: trón[tól való meg]fosztás.
dethronisieren (-te, hat dethronisiert): a tróntól megfosztani.
Detonation (die), *t.* -en: robbanás, durranás, dördülés.
detto: ugyanez, ugyanúgy.
deucht: l. däucht.
Deut (der), -[e]s, *t.* -e: fitying, batka; nicht einen ~: egy fityinget *v.* batkát sem.
Deutelei (die): magyarázgatás.
deuteln (-te, hat gedeutelt): magyarázgatni, csűrni-csavarni.
deuten (-ete, hat gedeutet): 1) értelmezni, magyarázni; einen Traum ~: álmot fejteni; falsch ~: rosszul magyarázni; übel ~: félremagyarázni, rosszra vélni; 2) vmire utalni, mutatni, pl. Abendroth deutet auf Wind: az esti pír szélre mutat; alles deutet darauf hin, dass der Krieg bald ausbrechen wird: minden jel arra mutat, hogy a háború kitörni készül; — sich ~: magyarázódni, mutatkozni.
Deuter (der), -s, *t.* ~: magyarázó.
deutlich: világos, -an, értelmes, -en; ~e Handschrift: olvasható kézírás; sich ~ machen: magát megértetni. [telmesség.
Deutlichkeit (die): világosság, ér-
deutsch: német; németül; der, die Deutsche, -n, *t.* -n (*elválasztva:* Deut-sche): a német; er spricht deutsch: németül beszél; er lernt Deutsch: németül tanul; im Deutschen: németül, a német nyelvben; auf deutsch: németül; das Deutsche Reich: a német birodalom. [let.
Deutschenhass (der): németgyűlö-
Deutschheit (die): németség.
Deutschherren (die = *t.*): németrend lovagjai.
Deutschland (das), -[e]s: Németország.
Deutschthum (das), -es: németség.
Deutschthümelei (die): németeskedés, túlzott németség.
Deutschthümler (der), -s, *t.* ~: németeskedő.
Deutung (die), *t.* -en: magyarázat, értelmezés.
devastieren (-te, hat devastiert): elpusztítani.
Devise (die), *t.* -n: jelige, jelmondat; *ker.* külföldi váltó.
Devolution (die): átháramlás.
devot: alázatoskodó.
Devotion (die): alázat, tisztelet.
Dextrin (das), -s: dextrin, keményítőmézga.
Dezember (der): l. December.
diabolisch: ördögi, -leg.
Diacon (der), -en, *t.* -en: segédlelkész.

Diaconissin (die), *t.* -nen: diakonissa, betegápoló.
Diadem (das), -s, *t.* -e: fejdísz, korona, párta.
Diagnose [-gno-se] (die), *t.* -n: *orv.* kórisme, kórismeret, kórmeghatározás.
diagonal: átlós, átellenes; — die **Diagonale**, *t.* -n: átló.
Dialect (der), -[e]s, *t.* -e: nyelvjárás, tájszólás.
dialectisch: nyelvjárási, -lag.
Dialog (der), -[e]s, *t.* -e: párbeszéd.
dialogisieren (-te, hat dialogisiert): párbeszédbe szedni.
Diamant (der), -en, *t.* -en: gyémánt.
diamanten: gyémántos, gyémánt.
Diamantring (der): gyémántgyürü.
Diamantschleifer (der): gyémántköszörülő.
Diamantstaub (der): gyémántpor.
Diameter (der), -s, *t.* ~: átmérő.
diametral entgegengesetzt: homlokegyenest ellenkező.
Diarium (das), -s, *t.* -rien: napló.
Diarrhöe [-ar-] (die): hasmenés.
Diät (die): étrend, életrend; die **Diäten** *(=t.)*: napidíjak.
dich (du *tárgyesete)*: téged.
dicht: 1) sürü, -n; ~ **werden**: sürüsödni; 2) tömött, -en, szoros, -an: die Blumen stehen ~ aneinander: a virágok szorosan egymás mellett állnak.
Dichtart (die): [költői] műfaj.
dichtbelaubt: lombos (fa).
dichtbewachsen: sürün benőtt.
Dichte (die): sürüség, tömöttség.
dichten (-ete, hat gedichtet): 1) szorosítani, dugasztani; 2) költeni, verset írni; 3) koholni; — das **Dichten**, -s: 1) szorosítás, dugasztás; 2) költés; 3) gondolkodás; sein ganzes D. und **Trachten** geht dahin: minden gondolata oda irányul.
Dichter (der), -s, *t.* ~: költő.
Dichterfürst (der): költők fejedelme.
Dichtergabe (die): költői tehetség.
Dichterin (die), *t.* -nen: költőnő.
dichterisch: költői, -leg.
Dichterleben (das): költő élete.
Dichterling (der), -s, *t.* -e: fűzfapoéta.
Dichterlos (das): költő sorsa.
Dichterwerk (das): költői mü.
dichtgedrängt: szoros, -an.
dichtgefüllt: zsúfolt, -an.
dichtgeschlossen: zárt, szoros, -an.
Dichtheit, Dichtigkeit (die): tömöttség, sürüség.
Dichtkunst (die): költészet.
Dichtung (die), *t.* -en: 1) tömörítés, sürités; 2) költészet; 3) költemény, költői mü; 4) koholmány, költött dolog.
dick: 1) vastag; durch ~ und dünn: árkon-bokron át; 2) sürü, tömött; ~ **werden**: *a)* megvastagodni; *b)* megaludni (a tejről); 3) ~e Freunde: kuszipajtások; etw. ~ **haben**: torkig lenni vmivel; mit etw. ~ **thun**: nagyra lenni, kérkedni vmivel.
Dickbauch (der): potrohos.
dickbäuchig: potrohos, nagyhasú.
dickbeinig: combos.
Dickdarm (der): vastagbél.
Dicke (die): 1) vastagság; 2) sürüség; 3) testesség.
Dickhäuter (der), -s, *t.* ~: vastagbőrü (állat).
Dickicht (das), -[e]s, *t.* -e: sürüség, bozót.
dickköpfig: buksi, sulyokfejü.
dickleibig: elhízott, potrohos.
Dickschädel (der): tökfej(ü).
Dickwanst (der), -es: potrohos.
dictando schreiben: tollbamondás után írni.
Dictat (das), -[e]s, *t.* -e: tollbamondás.
Dictator (der), -s, *t.* -en: diktátor, kényúr.
Dictatur (die), *t.* -en: diktátorság.
dictieren (-te, hat dictiert): tollbamondani, előszabni.
Diction (die): kifejezésmód, előadásmód, nyelvezet.
Didaktik (die): 1) tanítás, oktatás; 2) tanítástan.
didaktisch: tanító, oktató.
die: l. der.
Dieb (der), -es, *t.* -e: tolvaj.
Dieberei (die), *t.* -en: tolvajság, zsiványság.
Dieb[e]sbande (die), **Dieb[e]sgesindel** (das): zsiványbanda.
Dieb[e]shehler (der): orgazda.
Dieb[e]slaterne (die): tolvajlámpa.
Dieb[e]sschlüssel (der): tolvajkulcs.
Dieb[e]ssprache (die): tolvajnyelv.
Diebin (die), *t.* -nen: tolvaj(nő).
diebisch: tolvajkodó.
Diebstahl (der), -s, *t.* --stähle: lopás, tolvajlás.
diejenige: az, amaz, l. derjenige.
diejenigen *(= t.)*: azok.
Diele (die), *t.* -n: 1) padló, deszka; 2) padlózat, deszkázat.
dielen (-te, hat gedielt): kideszkázni, padlózni.
Dieme (die), *t.* -n: asztag, kazal.
dienen (-te, hat gedient): szolgálni; womit kann ich Ihnen ~: mivel lehetek szolgálatára? damit ist mir nicht **gedient**: ez rajtam nem segít, *v.* ennek nem vehetem hasznát; es dient zu nichts: semmi haszna; Gegenwärtiges dient Ihnen mitzutheilen, dass ...: e soroknak célja, hogy Önnel közöljem ...; zu ~: szolgálatára.
Diener (der), -s: szolga, inas; ergebener *v.* gehorsamer Diener: alázatos szolgája.
Dienerin (die), *t.* -nen: szolgáló.
Dienerschaft (die): cselédség, szolgaszemélyzet.
Dienerschar (die): szolgasereg.
dienlich: hasznos, alkalmas; für ~ **erachten**: alkalmasnak *v.* jónak találni (*v.* vélni).
Dienst (der), -es, *t.* -e: szolgálat; Ihnen zu ~en: Önnek szolgálatára; ich bin zu Ihren ~en: szolgálatára állok, *v.* tessék velem parancsolni *v.* rendelkezni; außer ~ sein: állás nélkül (facér) lenni; jmdm einen ~ **erweisen**: szolgálatot *v.* szívességet tenni vkinek; jmdn aus dem ~e **entlassen**: a szolgálatból elbocsátani; einen ~ **leisten**: szolgálatot tenni; bei jmdm ~ **nehmen**: vkihez beszegődni, vkinek szolgálatába szegődni; jmdn in ~ **nehmen**: vkit szolgálatába fogadni.
Dienstabzeichen (das): szolgálati jelvény.
Dienstag (der), -es, *t.* -e: kedd; dienstags: kedden.
Dienstangelegenheit (die): szolgálati ügy.
Dienstantritt (der): szolgálatba lépés.
Dienstältere (der): idősebb szolgálatú.
dienstbar: szolgálni köteles, alávetett, hűbéres; ~ **machen**: szolgálata alá hajtani.
Dienstbarkeit (die): *jogt.* szolgalom; persönliche ~: személyes szolgalom.
dienstbeflissen, dienstbereit: szolgálatkész, készséges, -en.
Dienstbote (der), -n, *t.* -n: cseléd.
Dienstbuch (das): cselédkönyv.
Diensteid (der): hivatali eskü.
Diensteifer (der): ügybuzgóság.
diensteifrig: ügybuzgó, igyekvő.
dienstergeben: ügybuzgó, készséges.
Dienstestaxe (die): szolgálati díj.
dienstfähig: szolgálatképes, szolgálatbíró.
dienstfertig: l. dienstbeflissen.
dienstfrei: szolgálatmentes, szabad, szolgálattól felmentett.
Dienstgeber (der), -s, *t.* ~, **Dienstherr** (der), -[e]n, *t.* -en: gazda.
Dienstjahr (das): szolgálati év.
Dienstkämmerer (der): szolgálattevő kamarás.
Dienstleistung (die): szolgálattétel.

Dienstleute (die = t.): cselédek.
dienstlich: szolgálati, -lag, hivatalos, -an.
Dienstmagd (die), **Dienstmädchen** (das): cseléd, szolgáló.
Dienstmann (der), -es: 1) t. --männer: hordár; 2) t. --leute: szolga; cseléd.
dienstmäßig: szolgálat szerint, -i.
Dienstpferd (das): szolgálati ló.
Dienstpflicht (die): 1) szolgálati kötelesség; 2) szolgálati (katonai) kötelezettség.
dienstpflichtig: katonaköteles, hadköteles.
Dienstreglement (das): szolgálati [szabályzat.
Dienstsache (die): szolgálati ügy.
Dienststand (der): szolgálati létszám v. állomány.
diensttauglich, dienstküchtig: szolgálatra alkalmas, szolgálatbíró.
dienstunbrauchbar: szolgálatra használhatatlan.
dienstunfähig, dienstuntauglich, dienstuntüchtig: szolgálatra képtelen, szolgálatképtelen.
Dienstverhältnis (das): szolgálati viszony.
Dienstversäumnis (das): szolgálatmulasztás.
Dienstvertrag (der): szolgálati szerződés.
Dienstvolk (das): szolgaszemély-[zet.
dienstwidrig: szolgálatellenes, szolgálattal ellenkező.
Dienstzeit (die): szolgálati idő.
Dienstzulage (die): működési pótlék.
dies: d i e s e s (ez, emez) *névmás rövidített alakja.*
diesbezüglich: erre vonatkozó, -lag; ebbeli.
diese: 1) *(nőnemű mutató névmás)* ez, ezt; 2) *(többes számú mutató névmás)* ezek, ezeket.
dieselbe: az, l. derselbe.
diesem (d i e s e r, d i e s e s *részesesete)*: ennek.
diesen: 1) (d i e s e r *tárgyesete)* ezt; 2) (d i e s e r, d i e s e, d i e s e s *t. részesesete)* ezeknek.
dieser, diese, dieses (v. **dies**): ez, ezen, emez; am 10-ten dieses: folyó hó 10-én; t. **diese**: ezek.
diesfalls: ez esetben.
diesjährig: idei, ez évi.
diesmal: ezúttal, ez egyszer.
diesmalig: mostani.
diesseitig: innenső.
diesseit[s] *(praep. gen.)*: (vmin) innen.
I. **Dietrich** *(név)*: Detre, Detrik.
II. **Dietrich** (der), -s, t. -e: tolvajkulcs.
dieweil: 1) azalatt, mialatt, míg, időközben, miközben; 2) mert, mivel.

Diffamation (die): rágalmazás, meggyalázás, megszégyenítés.
Differenz (die), t. -en: 1) különbség, különbözet; 2) nézeteltérés, egyenetlenség.
Differenzausweis (der): különbözeti kimutatás.
Differenzgeschäft (das): különbözeti ügylet.
differenzieren, sich (-te): különbözödni.
differieren (-te, hat differiert): eltérni, különbözni.
difform: alaktalan.
Dignitär (der), -s, t. -e: méltóság, főtisztviselő.
Dilettant (der), -en, t. -en: műkedvelő.
dilettantisch: műkedvelői, műkedvelő módjára.
Dilettantismus (der), ~: műkedvelősködés, műkedvelés.
Dill (der), -es, **Dille** (die): kapor.
Dimension (die), t. -en: mérv, méret; große ~en a n n e h m e n: nagy mérveket, arányokat v. méreteket ölteni.
diminutiv: kicsinyítő.
Diner [diné] (das), -s, t. -s: ebéd.
Ding (das), -es, t. -e: 1) dolog; das ~ an sich: a magánvaló; er war guter ~e: jó kedve volt; es ist ein eigen ~ um das Kinderleben: a gyermekéletnek sok különössége van; aller guten ~e sind d r e i: három az igazság; hier geht's nicht mit r e c h t e n ~en zu: ez nem természetes dolog; vor allen ~en: mindenek előtt; 2) izé; Herr Dingsda: valaki, izé; 3) (t. -er) teremtés; dummes ~: balga teremtés; niedliches ~: csinos portéka (lányka).
dingen (dang v. dingte, hat gedingt): szegődtetni, kibérelni.
dingfest machen: letartóztatni.
dinglich: dologi; das ~e G e r i c h t: birtokbíróság; ~es R e c h t: dologi jog.
Dingsda: l. Ding 2.
Dingsrecht (das): dologi jog.
dinieren (-te, h. diniert): ebédelni.
Dinkel (der), -s: tönköly.
[**Dinte** (die): l. Tinte.
Diöcese (die), t. -n: egyházmegye.
Diphtheritis [Dipht-] (die): roncsoló toroklob.
Diphthong (der), -es, t. -e: kettőshangzó.
Diplom [Di-] (das), -[e]s, t. -e: oklevél, okirat.
Diplomat (der), -en, t. -en: diplomata, államférfi.
Diplomatie (die): diplomácia.
diplomatisch: diplomatikus, -an.
diplomiert: okleveles.

Dippel (der): *épít.* csap, köldök.
dir: neked (du *részesesete).*
direct: közvetlen, -ül, egyenes, egyenest v. egyenesen.
Direction (die), t. -en: 1) igazgatóság, igazgatás; 2) irány.
Directionsbureau (das): igazgatósági iroda.
Directionslinie (die): irányvonal.
Directionsmitglied (das): igazgatósági tag.
Directive (die), t. -n: zsinórmér-[ték.
Director (der), -s, t. -en: igazgató.
Directorenstelle (die): igazgatói [állás.
directorial: igazgatói.
Directorin (die), t. -nen: igazgatónő, igazgatóné.
Directorium (das), -[s], t. --rien: igazgató tanács.
Directorstellvertreter (der): igazgató-helyettes.
Dirigent (der), -en, t. -en: vezető, intéző.
dirigieren (-te, h. dirigiert): igazgatni, kormányozni, intézni.
Dirndel (das), -s: leányzó.
Dirne (die), t. -n: leányzó.
Discant (der), -es, t. -e: felhang.
Disciplin [-sci-] (die): 1) fegyelem, fenyíték; 2) tudományszak, tanszak.
Disciplinarbehörde (die): fegyelmi hatóság.
Disciplinargewalt (die): fegyelmi hatalom.
disciplinarisch: fegyelmi, -leg.
Disciplinarstrafe (die): fegyelmi büntetés.
Disciplinaruntersuchung (die): fegyelmi vizsgálat.
Disciplinarverfahren (das): fegyelmi eljárás.
Disciplinarvergehen (das): fegyelmi vétség.
Disciplinarweg, auf ~e: fegyelmi úton.
disciplinieren (-te, hat discipliniert): fegyelmezni.
Discontbank [Dis-] (die): leszámítoló bank.
Discontgeschäft (das): leszámítoló ügylet.
discontieren (-te, hat discontiert): leszámítolni, lerovatolni.
Disconto (der), -s, t. --ti: leszámítolás.
Discredit (der), -es: hitelvesztés; jmdn in ~ b r i n g e n: vkinek hitelét megrontani.
discreditieren (-te, hat discreditiert): vkinek hitelét v. jó hírét megrontani; — **sich** ~: hitelét elveszteni.
discreditiert: hitele-vesztett.
discret [dis-]: kíméletes, titoktartó, tartózkodó.

Discretion (die): kimélet, titoktartás.
discretionäre Gewalt (die): belátására bizott hatalom.
discurieren (-te, hat discuriert): beszélgetni, diskurálni.
Discurs (der), --curses, t. --curse: beszélgetés, társalgás.
Discussion (die), t. -en: vitatás, megbeszélés.
discutieren (-te, hat discutiert) über etw.: vmit megvitatni, meghányni-vetni.
Disharmonie (die): összhangtalanság, zűrhang, hangzavar.
Dislocation (die): 1) elhelyezés; 2) szállás, lakóhelyiség.
dislocieren (-te, hat dislociert): 1) elhelyezni; 2) kikülöníteni.
Dispens (der), --ses, t. --se, **Dispensation** (die), t. -en: fölmentés.
dispensieren (-te, hat dispensiert): fölmenteni, felszabadítani.
Disponent (der), -en, t. -en: intéző, meghatalmazott.
disponibel: rendelkezésre álló.
Disponibilität (die): rendelkezési állapot.
disponieren (-te, hat disponiert): rendelkezni; wir ~ für Ihre Rechnung K. 1000: rendelkezésére bocsátunk Önnek 1000 koronát.
disponiert sein zu etw.: kedvet érezni vmire.
Disposition (die), t. -en: 1) rendelkezés; zur ~ stehen: vkinek rendelkezésére állni; 2) elrendezés; 3) hangulat, kedv.
Dispositionsrecht (das): rendelkezési jog.
Disput (der), -es, t. -e: vita.
disputieren (-te, hat disputiert): vitázni, vitatkozni (vmin v. vmiről).
Dissertation (die), t. -en: értekezés.
Dissident (der), -en, t. -en: elszakadott.
Dissonanz (die), t. -en: összhangtalanság, zűrhang, széthangzás.
Distanz (die), t. -en: távolság.
Distanzmarsch (der): messzegyaloglás, távgyaloglás.
Distanzritt (der): távlovaglás.
Distanzwechsel (der), -s, t. ~: vidéki váltó.
Distel (die), t. -n: bogáncs.
Distelfink (der): tengelic.
Distichon [-sti-] (das), -s, t. --chen: párvers.
Distinction (die), t. -en: 1) megkülönböztetés; ein Mann von ~: előkelő férfi; 2) *kat.* rendfokozati jel.
distinguiert: előkelő, -en.
District [Di-] (der), -es, t. -e: kerület, járás.
Districtscommando (das): kerületi parancsnokság.
Districtsgericht (das): kerületi hadbiróság.
Dithyrambe (die), t. -n: dithyramb, bordal, magasztaló ének.
dito, ditto: l. detto.
Diurnist (der), -en, t. -en: dijnok, napidijas.
Divan (der), -s, t. -s: kerevet.
Divergenz (die), t. -en: széthajlás.
divergieren (-te, hat divergiert): széthajlani, eltérni.
divers: különféle.
Dividend (der), -en, t. -en: osztandó.
Dividende (die), t. -n: osztalék.
dividieren (-te, hat dividiert): elosztani.
Divination (die), t. -en: jóslat.
Division (die), t. -en: 1) osztás; 2) osztály, hadosztály, lovasosztály.
Divisionär (der), -s, t. -e: hadosztály-parancsnok.
Divisionsstab (der): osztálytörzs.
Docent (der), -en, t. -en: egyetemi magántanár v. előadó.
doch: de, hanem, ugyan, mégis; ja doch! igen bizony! nicht doch! dehogy! er spricht schlecht, doch schreibt er gut: rosszul beszél, de jól ír; er wird doch kommen: csak el fog jönni! schweige ~: ngyan hallgass már! Sie wissen ~: hiszen tudja.
Docht (der), -es, t. -e: lámpabél.
docieren (-te, hat dociert): 1) előadni, tanitani; 2) indokolni.
Dock (das), -s, t. -s: műrév.
Docke (die), t. -n: 1) bábu, baba; 2) cölöp, dúc, oszlop.
Doctor (der), -s, t. -en: 1) doktor, tudor; 2) orvos.
Doctorand (der), -en, t. -en: szigorló orvos.
Doctorat (das), -es, t. -e: doktori fokozat, doktori szigorlat.
Doctordiplom (das): doktori v. orvosi oklevél.
Doctortitel (der): doktori cim.
Doctrin [Doc-] (die), t. -en: tan, tanitás, szakma.
doctrinär: tudományos, tudákos, elméleti.
Document (das), -[e]s, t. -e: okmány, okirat, oklevél.
documentieren (-te, hat documentiert): igazolni, bizonyítani.
Doge [dódse] (der), -n, t. -n: doge.
Dogge (die), t. -n: szelindek.
Dogma (das), -[s], t. --men: hitágazat, hittétel, hitelv.
Dogmatik (die): hitágazattan.
dogmatisch: 1) ágazatos, elvszerű; 2) iskolás.
Dohle (die), t. -n: csóka.
Dohne (die), t. -n: hurok, tőr.
Dolch (der), -[e]s, t. -e: tőr, gyilok.
Dolchstich, Dolchstoß (der): tőrdöfés.
Dolchstock (der): tőrös bot.
Dolde (die), t. -n: 1) tető, csúcs; 2) ernyő (virágé).
Doldengewächs (das): *növ.* ernyős.
Dolmetsch (der), -[en], t. ~e v. -en, **Dolmetscher** (der), -s, t. ~: tolmács.
dolmetschen (-te, h. gedolmetscht): tolmácsolni.
Dom (der), -es, t. -e: 1) székesegyház; 2) kupola.
Domäne (die), t. -n: koronauradalom, kincstári jószág.
Domcapitel (das): főkáptalan.
Domesticalcassa (die): házi pénztár.
Domestik (der), -en, t. -en: szolga.
Domherr (der): kanonok.
Domicil (das), -s, t. -e: lakhely.
Domiciliant (der), -en, t. -en: telepező.
Domiciliat (der): telepes.
domicilieren (-te): 1) lakni vhol; 2) telepíteni (váltót).
Domicilwechsel (der): telepített váltó.
Dominicaner (der), -s: domonkosrendi v. dömés barát.
Dominicus, Dominik *(férfinév)*: Domokos, Döme.
dominieren (-te, hat dominiert): uralkodni, fölényben lenni, felsőséggel birni.
I. **Domino** (der), -s, t. -s: álarcos.
II. **Domino** (das), -s, t. -s: dominó (játék); ~ spielen: dominózni.
Domkirche (die): székesegyház.
Dompfaff (der), -en, t. -en: pirók.
Dompropst (der): nagyprépost.
Donatär (der), -s: adományos nemes.
Donation (die), t. -en: adomány.
Donator (der): adományozó.
Donau (die): Duna.
Donau-Dampfschiffahrtsgesellschaft (die): dunagőzhajózási társulat.
Donauländer (die = *t.*): dunamenti országok.
Donner (der), -s: mennydörgés; er ist vom ~ gerührt v. geschlagen worden: megütötte a mennykő.
donnerähnlich: mennydörgésszerű, -en.
Donnergekrach, Donnergepolter (das): mennydörgés.
Donnerkeil (der): mennykő.
donnern (-te, hat gedonnert): mennydörögni; es donnert: mennydörög.
donnernd: dörgő; ~er Applaus: falrengető tapsok; ~e Stimme: dörgő hang.
Donnerschlag (der): mennykőcsapás.
Donnerstag (der), -s: csütörtök; donnerstags: csütörtökön.
Donnerstimme (die): mennydörgő hang.

Donnerstrahl (der): villámlás.
Donnerwetter (das), -s: 1) égiháború, égzengés; 2) *(mint szitok)* mennydörgős mennykő!
Donnerwolke (die): viharfelhő.
Donquichoterie (die): kalandvadászat, szélmalomharc.
doppel-: kettős, dupla.
Doppeladler (der): kétfejű sas.
doppeldeutig: kétértelmü, -en.
Doppelehe (die): kétnejüség.
Doppelflinte (die): kétcsövü puska.
Doppelgänger (der), -s, t. ~: alakmás, képmás.
Doppelgesang (der): kettős (ének).
Doppelgespann (das): kettős fogat.
Doppelkinn (das): toka.
Doppellaut (der): kettőshangzó.
doppelleibig: kétéltü.
doppeln (-te): l. verdoppeln.
Doppelpunkt (der): kettőspont.
Doppelsichtigkeit (die): kettős látás.
Doppelsinn (der): kétértelmüség.
doppelsinnig: kétértelmü, -en.
Doppelspiel (das): kétszinüség.
Doppelstück (das): másodlat.
doppelt: kettős, kétszeres, -en; ~ so viel: két annyi; ~ zusammenlegen: kétrét hajtani.
doppelzüngig: kétszinü, -en.
Dorf (das), -es, t. Dörfer: falu.
Dorfbewohner (der): falusi.
Dorffest (das): falusi ünnepély.
Dorfgeschichte (die): falusi történet, népies elbeszélés.
Dorfkirche (die): falusi templom.
Dorfleben (das): falusi élet.
Dorfleute (die = t.): falusiak.
Dorfnotar (der): falusi jegyző, falu jegyzője.
Dorfrichter (der): falu birája.
Dorfschaft (die): az egész falu, a falu népe.
Dorfschenke (die): falusi korcsma, falu korcsmája.
Dorfschule (die): falusi iskola.
Dorfschulmeister (der): iskolamester, falusi tanító.
Dorfschulze (der): l. Dorfnotar.
dorisch: dór, dóriai.
Dorn (der), -[e]s, t. -en v. Dörner: tüske, tövis; das war ihm ein ~ im Auge: nagy szálka volt ez a szemében; auf ~en sitzen: tűkön ülni.
Dornbusch (der): tüske- v. csipkebokor.
Dornenkrone (die): töviskorona.
dornenlos: tövis nélkül, -i.
dornenvoll, dornig: tövises.
Dornhecke (die): töviskerítés, élősövény.
Dornrose (die): csipkerózsa, vadrózsa.
Dornröschen (das): Csipkerózsa.
Dorothea *(nőnév)*: Dorottya.

dorren (-te, ist gedorrt): száradni, aszni.
Dorsch (der), -es, t. -e: tőkehal.
dort, dorten: ott; **dorther**: onnan; **dorthin**: oda; **dortig**: ottani, odavaló.
Dose (die), t. -n: 1) szelence; 2) l. Dosis.
Dosis (die), t. Dosen: adag.
dossieren (-te, hat dossiert): lejtősíteni.
Dotation (die), t. -en: 1) javadalom, javadalmazás; 2) hozomány, kelengye.
dotieren (-te, hat dotiert): javadalmazni, segélyezni.
Dotter (der v. das), -s, t. ~: tojás sárgája v. széke.
Dotterblume (die): *növ.* mocsári gólyahír (Caltha palustris).
Douane (die), t. -n: vámhivatal.
Douanier [duányé] (der), -s, t. -s: vámtiszt, vámtisztviselő.
Doublette (die), t. -n: kettős példány, másodlat.
Douceur [duszőr] (das): ajándék.
Douche [dus] (die), t. -n: zuhany.
Doyen [doajén] (der): legidősebb.
[Dozent (der): l. Docent.
Dörfchen, Dörflein (das), -s, t. ~: falucska.
dörren (-te, hat gedörrt): szárítani, aszalni.
Dörrfleisch (das): füstölt hús.
Dörrofen (der): aszaló.
Drache (der), -n, t. -n: sárkány.
Drachenkampf (der): sárkányviadal.
Drachenzahn (der): sárkányfog.
Dragoman (der), -s, t. -s v. -e: tolmács.
Dragoner (der), -s, t. ~: dragonyos.
Dragonerregiment (das): dragonyos-ezred.
Draht (der), -[e]s, t. Drähte: sodrony, huzal, drót.
Drahtantwort (die): távirati válasz, sürgönyválasz.
Drahtbahn (die): sodronypálya.
Drahtbericht (der): távirati tudósítás.
Drahtgeflecht (das): sodronyszövet, drótszövet.
Drahtgitter (das): sodronyrács.
Drahtleitung (die): sodronyvezeték.
Drahtseil (das): sodronykötél.
Drahtseilbahn (die): sikló.
Drahtstift (der): drótszeg.
Drahtzieher (der): dróthuzó.
Drainage [drenázs] (die): talajcsövezés, alagcsövezés.
drainieren (-te, hat drainiert): lecsapolni, alácsövezni.
Draisine [drezine] (die), t. -n: hajtókocsi.
drakonisch: drákói (szigor).

Drall (der): csavarzat (puskacsőben).
drall: 1) feszesen sodrott; 2) erőteljes, tenyeres-talpas, vaskos.
Drama (das), -[s], t. -s v. ..men: dráma, szinmű.
Dramatiker (der), -s, t. ~: szinműiró, drámaköltő.
dramatisch: drámai, -lag; die ~e Literatur: szinműirodalom.
dramatisieren (-te, hat dramatisiert): szinre alkalmazni, dramatizálni.
Dramaturg (der) -s v. -en, t. -en: dramaturg.
Dramaturgie (die), t. -n: szinműtan, dramaturgia.
dran: l. daran.
***drang**: l. dringen.
Drang (der), -es: ösztön, vágy, inger; er fühlte einen ~ in sich, Seemann zu werden: erős vágyat érzett, hogy tengerészszé legyen; im ~e der Noth: szükségtől hajtva v. kényszerítve.
Drangsal (das), -[e]s, (die), t. -e: sanyarúság, nyomor, inség.
Draperie (die), t. -n: függönyzet, redőzet.
drapieren (-te, hat drapiert): függönynyel díszíteni, redőzni.
***drasch**: l. dreschen.
drastisch: drasztikus, -an, erőszakos, vaskos, -an, vastag, -on.
Drau (die) *(folyó)*: Dráva.
drauf: l. darauf.
Draufgabe (die): 1) foglaló; 2) ráadás.
drauf gehen: l. daraufgehen.
Draufgeld (das): foglaló.
draus: l. daraus.
draußen: kint, odakünn, kivül.
drängeln (-te, hat gedrängelt): szorítani, szorongatni.
drängen (-te, hat gedrängt): 1) nyomni, szorítani; in den Hintergrund ~: háttérbe szorítani; 2) sürgetni, pl. die Gefahr drängt zur Entscheidung: a veszély miatt sürgösen határoznunk kell; die Zeit drängt: az idő sürget; 3) auf etw. ~: vmire törni v. törekedni; — sich ~: tolakodni, tolongani; — das Drängen, -s: 1) sürgetés; 2) tolakodás.
dräuen: költőknél drohen helyett, l. e.
Drechselbank (die): esztergapad.
drechseln (-te, hat gedrechselt): esztergályozni.
Drechsler (der), -s, t. ~: esztergályos.
Drechslerei (die), t. -en: 1) esztergályos mesterség; 2) esztergályos műhely.
Dreck (der), -es: sár, ganaj.
dreckig: sáros, piszkos, -an.

Drehachse (die): forgótengely.
Drehbank (die): eszterga.
drehbar: forgatható.
Drehbrücke (die): forgóhid.
Dreheisen (das): esztergázó vas.
drehen (-te, hat gedreht): 1) fordítani, forgatni; jmdm etw. aus der Hand ~: vkinek a kezéből kicsavarni vmit; 2) sodorni, pödörni; 3) etw. ~ und deuten: vmit csürni-csavarni; — sich ~: fordulni, megfordulni, keringeni; das Gespräch dreht sich um etw.: vmi körül forog v. vmiről foly a beszéd; das Gespräch drehte sich um ihn: róla szólt az ének.
Drehkraft (die): forgató erő.
drehkrank: kerge (juh).
Drehkrankheit (die): kergeség.
Drehorgel (die): verkli, sipláda, kintorna.
Drehorgelspieler (der): kintornás.
Drehrad (das): hajtó v. forgó kerék.
Drehscheibe (die): 1) forditó-korong; 2) orsó, eszterga; 3) forgó céltábla.
Drehthurm (der): forgótorony.
Drehung (die), t. -en: 1) fordítás, forgatás; 2) keringés, forgás.
drei: három; es sind unser ~: hárman vagyunk; aller guten Dinge sind ~: három a magyar igazság; — die **Drei**: hármas.
dreiactig: három felvonásos.
dreiblätt[e]rig: háromlevelü.
Dreibund (der): hármas szövetség.
Dreieck (das), -s, t. -e: háromszög.
dreieckig: háromszögű.
Dreieinigkeit (die): háromság.
Dreier (der), -s, t. ~: hármas (szám).
dreierlei: háromféle.
dreifach, dreifaltig: hármas, háromszoros, -an.
Dreifaltigkeit (die): háromság.
dreifarbig: háromszinű.
Dreifuß (der): háromláb (szék).
dreigetheilt: három osztatú.
Dreiheit (die), t. -en: háromság, hármasság.
dreihundert: háromszáz.
dreijährig: hároméves.
dreikantig: háromélü.
Dreiklang (der): hármas hangzat.
Dreikönigsfest (das), **Dreikönigstag** (der): Vízkereszt.
dreiköpfig: háromfejü.
dreimal: háromszor.
dreimalig: háromszoros.
Dreimaster (der): háromárbocos.
dreimonatlich: három havi, három hónaponként.
drein: l. darein.
dreireihig: három soros, -an.
dreiseitig: háromoldalú.
dreisilbig: háromtagú (szó).
dreisitzig: három ülésű.
dreispännig: háromfogatú.
dreist: merész, vakmerő, -en, arcátlan, -ul.
Dreistigkeit (die): merészség, vakmerőség, arcátlanság.
dreistöckig: három-emeletes.
dreistündig: három órai.
dreißig: harminc.
dreißiger: harmincas; in den ~ Jahren: a harmincas években; der **Dreißiger** -s, t. ~: 1) harmincas (szám); 2) harmincéves (ember).
dreißigerlei: harmincféle.
dreißigjährig: harmincéves.
dreißigmal: harmincszor.
Dreißigstamt (das): harmincad.
dreißigste (der, die, das): harmincadik.
Dreißigstel (das): harmincad.
dreißigstens: harmincadszor.
dreitausend: háromezer.
dreitägig: háromnapi; ~es Fieber: harmadnapos hideglelés.
dreitheilig: három részből álló, három osztatú.
dreiviertel: háromnegyed.
dreiwöchentlich: háromhetes, három hetenként.
Dreizack (der): szigony.
dreizackig: háromágú.
dreizehn: tizenhárom.
dreizehnte (der, die, das): tizenharmadik.
dreizeilig: háromsoros.
dreiziffrig: három számjegyű.
Drell (der), -s, t. -e: l. Drillich.
Dresche (die): cséplés, cséplőgép.
dreschen (j. ich dresche, du drischest v. drischt, er drischt; *tm.* er drasch v. drosch; *m.* er hat gedroschen; *km.* er drösche; *felsz.* drisch!): csépelni; leeres Stroh ~: üres szalmát csépelni.
Drescher (der), -s, t. ~: cséplő.
Dreschflegel (der): cséphadaró.
Dreschmaschine (die): cséplőgép.
Dreschtenne (die): szérű.
Dreschzeit (die): cséplés ideje.
Dresden *(város)*: Drezda.
dressieren (-te, hat dressiert): idomitani, betanitani, szoktatni.
Dressierer (der), -s, t. ~: idomító.
Dressur (die), t. -en: idomitás.
Drill (der): gépies idomitás (katonaságnál).
Drillcultur (die): sorvetés.
drillen (-te, hat gedrillt): 1) betanitani (katonákat), idomitani; 2) forgatni, sodorni; 3) sorvetővel vetni.
Drillich (der), -s, t. -e: háromnyüstös vászon. [szülött.
Drilling (der), -es, t. -e: hármas
Drillmaschine (die): sorvető gép.
drin: l. darin, drinnen.
dringen (drang): I. (ist gedrungen) nyomulni, benyomulni, hatolni; das Gerücht ist zu uns gedrungen: hozzánk is elhatott a hír; — II. (hat gedrungen) auf etw. ~: vmit sürgetni; in jmden ~: vkit unszolni, nógatni; ich fühle mich gedrungen: kénytelen vagyok.
dringend: sürgős, sürgetős, -en; aufs ~ste: nagyon sürgős, -en; ~e Bitte: esdő kérés, rimánkodás; ~e Gefahr: fenyegető veszély; ~e Nothwendigkeit: égető szükség.
dringlich: szorgos, -an, sürgős, [-en.
drinnen: bent, belül.
***drischt**: l. dreschen.
dritt, zu ~: harmad magával, hárman; — der, die, das **dritte**: harmadik. [harmad(rész].
I. **Drittel**, **Drittheil** (das), -s:
II. **Drittel** (das), -s: hámfa.
drittens: harmadszor.
dritthalb: harmadfel.
drittletzt: hátulról a harmadik.
drob: l. darob.
droben: fent, felül, ott fent.
Drogue (die), t. -n: gyógyárú, gyógyszerárú.
Droguerie (die): gyógyszerárú-kereskedés, gyógyárútár.
Droguist (der), -en, t. -en: gyógyszerárus, gyógyárus.
Drohbrief (der), **Drohschreiben** (das): fenyegető levél.
drohen (-te, hat gedroht): fenyegetni, fenyegetőzni; ihm droht große Gefahr: [őt] nagy veszély fenyegeti; die Hütte droht uns den Einsturz: a kunyhó beomlással fenyeget.
drohend: fenyegető, -en.
Drohne (die), t. -n: heréméh.
Drohung (die), t. -en: fenyegetés; in ~en ausbrechen: fenyegetőzésre fakadni.
drollig: furcsa, furcsán, bohókás, mókás, -an.
Drolligkeit (die): furcsaság.
Dromedar (der v. das), -s, t. -e: egypúpú teve.
Drommete (die): l. Trompete.
***drosch**: l. dreschen.
Droschke (die), t. -n: bérkocsi.
Droschkenmann (der): bérkocsis.
Drossel (die), t. -n: rigó.
drosseln (-te, hat gedrosselt): fojtogatni, megfojtani.
Drost (der), -es, t. -e: (kerületi v. járási) főnök.
dröhnen (-te, hat gedröhnt): zúgni, rengeni; die Erde dröhnt unter ihren Schritten: lábuk alatt dobog a föld.

Druck (der), -es: 1) nyomás, szorítás; 2) nyomtatás; in den ~ geben v. zum ~ befördern: sajtó alá adni; 3) szorongás, szurkolás (drukk).
druckbar: kinyomható.
Druckbogen (der): nyomtatott ív.
drucken (-te, hat gedruckt): nyomtatni; ~ lassen: kinyomatni; gedruckt werden: sajtó alatt lenni.
Drucker (der), -s, t. ~: nyomdász.
Druckerei (die), t. -en: nyomda.
Druckerfarbe, Druckerschwärze (die): nyomdafesték.
Druckerpresse (die): sajtó.
Druckfehler (der): sajtóhiba.
druckfertig: sajtó alá kész, -en.
Druckjahr (das): nyomtatás éve.
Druckkolben (der): nyomódugattyú.
Druckkosten (die = t.): nyomtatási költség.
Drucklegung (die), t. -en: sajtó alá bocsátás.
Druckort (der): nyomtatás helye.
Druckpapier (das): nyomtató papiros.
Drucksache, Drucksorte (die): nyomtatvány.
Druckverbot (das): nyomtatási tilalom.
Druckwerk (das): nyomtatvány.
Drude (die), t. -n: boszorkány.
Druide (der), -n, t. -n: druid (kelta pap).
drum: l. darum.
drunten: l. darunten.
drunter: l. darunter; ~ und drüber: összevissza.
Druse (die): 1) jegecfészek, kristályház; 2) takonykór.
drüben: túl, túlnan, oda át.
drücken (-te, hat gedrückt): 1) nyomni, szorítani; jmdm die Hand ~: kezet szorítani vkivel; jmdn an die Brust ~: vkit keblére ölelni; 2) etw. platt ~: vmit laposra nyomni, ellapítani; — sich ~: elosonni, lopva távozni; — das Drücken, -s: nyomás, szorítás.
drückend: nyomasztó, terhes.
Drücker (der), -s, t. ~: 1) nyomattyú; 1) kilincs.
Drüse (die), t. -n: mirigy.
Drüsengeschwulst (die): mirigydaganat.
Drüsenzelle (die): mirigysejt.
du (*gen.* deiner, *dat.* dir, *acc.* dich): te.
Dual (der), -s, t. -e: kettős szám.
Dualismus (der): kettősség, párosság, dualizmus.
dubios: kétes, kétséges.
Dubiosenconto (das v. der): kétes követelések számlája.

Ducaten (der), -[s], t. ~: arany.
ducken, sich (-te, hat sich geduckt): leguggolni, meglapulni.
Duckmäuser (der), -s, t. ~: alamuszi, sunyi, alattomos.
duckmäuserig: alamuszi, sunyi.
duckmäusern (-te, hat geduckmäusert): alattomoskodni, ravaszkodni.
Dudelei (die): cincogás, nyávogás.
dudeln (-te, hat gedudelt): 1) dudálni; 2) cincogni, dúdolni.
Dudelsack (der): duda; den Himmel für einen ~ ansehen: az eget is bőgőnek nézni.
Dudelsackpfeifer (der): dudás.
Duell (das), -[e]s, t. -e: párbaj, párviadal.
Duellant (der), -en, t. -en: párbajozó.
Duellforderung (die): kihívás.
duellieren, sich (-te, hat sich duelliert): párbajozni, párbajt vívni.
Duett (das), -[e]s, t. -e: kettős (ének).
Duft (der), -[e]s, t. Düfte: illat, szag.
duften, düften (-ete, hat geduftet v. gedüftet): illatozni.
duftig: 1) illatos; 2) ködös.
[**Dukaten** (der): l. Ducaten.
duldbar: tűrhető, elviselhető.
dulden (-ete, hat geduldet): tűrni, elviselni, elszenvedni.
Dulder (der), -s, t. ~: tűrő, szenvedő; die **Dulderin**, t. -nen: tűrő, szenvedő (nő).
duldsam: türelmes, béketűrő.
Duldsamkeit, Duldung (die): béketűrés, türelem, türelmesség.
dumm (*kk.* dummer v. dümmer, *ff.* dümmst): buta, ostoba; bután, ostobán; dummes Zeug schwatzen: zöldeket beszélni; der Dumme hat das Glück: bolondnak a szerencséje is bolond; ~ machen: butítani; ~ werden: butulni.
Dummbart (der): tökfilkó.
dummdreist: arcátlan, -ul.
Dummheit (die), t. -en: butaság, ostobaság.
Dummkopf, Dummrian (der): oktondi, tökfilkó.
dumpf: 1) tompa, tompán, komor, -an; 2) mély, nyomasztó (álom); 3) dohos, fülledt.
Dumpfheit (die): tompaság, tompultság, komorság.
dumpfig: nyirkos, dohos, -an.
Dune (die): l. Daune.
dung: l. dingen.
Dungmittel (das): trágya.
Dungwert (der): trágyázó képesség.
Dunkel (das), -s: sötétség, homály; im ~: a homályban; sich in tiefes ~ hüllen: homályba burkolódzni.

dunkel: sötét, -en, homályos, -an; im Dunkeln: sötétben; ~ werden: sötétedni, besötétedni, esteledni; ~**blau**: sötétkék; ~**grün**: sötétzöld stb.
Dunkelheit (die): sötétség, homály; bei einbrechender ~: az est beálltával.
dunkeln (-te, hat gedunkelt): sötétedni; es dunkelt: alkonyodik.
Dunkelwerden (das), -s: elhomályosulás, barnulás.
Dunst (der), -es, t. Dünste: pára, gőz; er hat keinen ~ davon: nem is konyít hozzá; jmdm blauen ~ vormachen: vkit elámítani, elbolondítani.
dunstartig: gőznemű.
dunsten, dünsten (-ete, hat gedunstet v. gedünstet): 1) párologni, gőzölögni; 2) Fleisch dünsten: húst párolni.
Dunstkreis (der): légkör.
Duo (das), -s, t. -s: kettős.
Duodez (das), -es: 1) tizenkettedrét; 2) apró, harmadrendű.
Duplicat [-pli-] (das), -[e]s, t. -e: másodlat, másod-példány.
Duplik (die), t. -en: viszonválasz.
Dur (das), -s: dur (hangnem).
durabel: tartós.
durch 1) (*praep. acc.*): át, által, keresztül; durch die Nase reden: orrán át beszélni; du wirst ~ meine Hand sterben: kezemtől fogsz meghalni; durch und durch: egészen át, át meg át; seine Kleider waren durch und durch naß: egy facsaró víz volt a ruhája; 2) ☛ (*igekötő*) át-, keresztül-, be- stb.
durch arbeiten (-ete, hat durchgearbeitet): 1) átdolgozni, teljesen kidolgozni; eine Nacht ~: egész éjszaka dolgozni; 2) kiidomítani (lovat); 3) áttörni (aknát); — sich ~: átvergődni, keresztül hatolni, keresztül törni vmin.
durchaus: épenséggel, minden áron, erőnek erejével; ~ nicht: épen nem, semmi áron.
durch backen (l. backen; *m.* hat durchgebacken): jól megsütni; durchgebackenes Brot: jól kisült kenyér (*ellenben*: mit Rosinen durchbackenes Brot: mazsolás kenyér).
durchbeben (-te, hat durchbebt): átrezegni, átjárni (a szívet).
durch beißen (biß durch, hat durchgebissen): keresztül harapni; — sich ~: keresztül rágni magát vmin.
durch berathen (berieth durch, hat durchberathen): végigtárgyalni.
durch betteln, sich (-te, hat sich

durchgebettelt): koldulásból tengetni életét (*ellenben:* sie durchbettelten das Land: végigkoldulták az országot).

durch blättern, durchblättern (-te, hat durchgeblättert): átlapozni, végiglapozni (könyvet).

durch bleuen (-te, hat durchgebleut): elpáholni.

Durchblick (der): átpillantás.

I. **durch blicken** (-te, hat durchgeblickt): 1) etw. ~: keresztül látni, végignézni vmin; 2) átlátszani vmin, kilátszani vmi alól.

II. **durchblicken** (-te, hat durchblickt) jmdn: vkinek lelkébe látni, l. durchschauen II.

durchblitzen (-te, h. durchblitzt): végigcikázni, keresztülvillanni.

durchbohren (-te, hat durchbohrt): átfúrni, keresztülszúrni.

durchbohrend: vesékbe látó.

durch brausen (-ste, ist durchgebraust): végigrobogni, végigrohanni vhol.

I. **durch brechen** (brach durch, hat durchgebrochen): 1) áttörni; er ist auf dem Eise durchgebrochen: beszakadt alatta a jég; eine Straße ~: utcát nyitni; 2) kiütni, előtörni, kifesleni (mint a virág).

II. **durchbrechen** (durchbrach, hat durchbrochen): áttörni, keresztültörni; die Menge hat die Schranken durchbrochen: a tömeg (*v.* sokaság) átrontott a korlátokon.

durch brennen (brannte durch): I. (hat durchgebrannt): átégetni, keresztülégetni; — II. (ist durchgebrannt): megszökni, elillanni.

durch bringen (brachte durch, hat durchgebracht): 1) átvinni; 2) sein Vermögen ~: vagyonát elverni; — sich ~: megélni; sich kümmerlich ~: tengődni.

durchbrochen: áttört.

Durchbruch (der), -[e]s: áttörés; zum ~ kommen: kiütődni, előtörni (vhonnan), napfényre jutni. [tolt, -an.]

durchdacht: átgondolt, megfon-

durchdenken (durchdachte, h. durchdacht): átgondolni.

durch drängen (-te, hat durchgedrängt): átnyomni, keresztülszorítani; — sich ~: átnyomulni, áthatolni, keresztülfurakodni.

I. **durch dringen** (drang durch, ist durchgedrungen): keresztülhatolni vhol; das Gesetz ist durchgedrungen: a törvényt elfogadták; mit seiner Meinung ~: nézetét érvényre juttatni.

II. **durchdringen** (durchdrang, hat durchdrungen): áthatni, átjárni.

durchdringend: átható, -an, éles, -en (pl. hang).

durchdrungen sein (von etw.): áthatva lenni (vmitől).

I. **durch eilen** (-te, ist durchgeeilt): keresztülsietni vhol.

II. **durcheilen** (-te, hat durcheilt): végigfutni vmin, átfutni, sietve átolvasni vmit.

durcheinander: összevissza, keresztül-kasul; er wirft alles ~: mindent tövel-hegygyel felforgat; bunt ~: tarkán összevissza; alles ~ lesen: mindent összeolvasni; — das **Durcheinander**, -s: összevisszaság, rendetlenség, zűrzavar.

I. **durch fahren** (fuhr durch, ist durchgefahren): végighajtatni *v.* végigkocsizni (vhol); durch einen Ort ~: átkocsizni vhol.

II. **durchfahren** (durchfuhr, hat durchfahren): átjárni (a lelket); ein Gedanke durchfuhr seinen Kopf: egy gondolat villant az agyán keresztül.

Durchfahrt (die), *t.* -en: 1) átmenet, átjárás; 2) átjáró (hely).

Durchfall (der): 1) átesés (nyiláson); 2) bukás (vizsgán); 3) hasmenés.

I. **durch fallen** (fiel durch, ist durchgefallen): megbukni; ~ lassen: megbuktatni.

II. **durchfallen** (durchfiel, hat durchfallen) etw.: végigesni vhol.

durchfallend: áteső (fény).

durchfeuchten (-ete, h. durchfeuchtet): átnedvesíteni, átáztatni.

durch flechten (flocht durch, h. durchgeflochten): összefonni; durchgeflochtenes Haar: összefont haj (*ellenben:* mit Blumen durchflochtenes Haar: virággal átfont haj).

I. **durch fliegen** (flog durch, ist durchgeflogen): átrepülni, átszállni vhol.

II. **durchfliegen** (durchflog, hat durchflogen): átfutni (levelet).

durchfließen (durchfloß, hat durchflossen): befutni (területet), végigfolyni (területen); der Bach durchfließt das Thal: a patak keresztülfoly a völgyön.

Durchfluss (der): keresztülfolyás.

durchforschen (-te, hat durchforscht): átkutatni, átfürkészni.

durchfressen (durchfraß, hat durchfressen): átrágni, keresztülmarni; — sich ~: éloskodni.

durchfrieren (durchfror, ist durchfroren): átfázni.

Durchfuhr (die): átvitel, átszállítás.

Durchfuhrhandel (der): átviteli kereskedés.

Durchfuhrzoll (der): átviteli vám.

durchfurchen (-te, hat durchfurcht): barázdálni, barázdával bevonni.

durchfurcht: barázdás, -an.

durchführbar: végrehajtható.

durch führen (-te, h. durchgeführt): 1) átvinni, átszállítani; 2) végrehajtani, foganatosítani, megvalósítani (tervet); eine Untersuchung, ein Verfahren ~: vizsgálatot, eljárást megejteni *v.* befejezni.

Durchführung (die): véghezvitel, végrehajtás.

Durchgang (der): 1) átmenés, átkelés; 2) átjáró, átmenet.

Durchgangshaus (das): l. Durchhaus. [forgalom.]

Durchgangsverkehr (der): átmenő

Durchgangszoll (der): átmeneti *v.* átviteli vám.

durchgängig: általános, -an.

I. **durch gehen** gieng durch, ist durchgegangen): 1) átmenni, keresztülhaladni; ~ lassen: átbocsátani, átengedni; jmdm etw. ~ lassen: vkinek elnézni vmit; 2) megszökni; das Pferd ist mit ihm durchgegangen: lova elragadta; 3) érvényre jutni, elfogadtatni, helyben hagyatni.

II. **durchgehen** (durchgieng, hat durchgangen): átfutni, végignézni (könyvet).

durchgehend: átmenő, közvetlen.

durchgehends: általánosan, rendesen, kivétel nélkül.

durchgeistigt: átszellemült, -en.

durchgeschwärmt: átdőzsölt (éj).

durch glänzen (-te, hat durchgeglänzt): átfényleni vmin.

durchglühen (-te, hat durchglüht): áthevíteni, átmelegíteni.

durch graben (grub durch, h. durchgegraben): keresztülásni.

durch greifen (griff durch, hat durchgegriffen): érvényesülni; das greift durch: ez hat *v.* dönt.

durchgreifend: határozó, hathatós, -an, erélyes, -en.

durch gucken (-te, h. durchgeguckt): átkandikálni vhol.

Durchhau (der): erdőátvágás.

durch hauen (hieb durch, hat durchgehauen *v.* durchhauen etw.: 1) kettévágni, szétvágni; Alexander d. G. hat den gordischen Knoten mit dem Schwerte durchhauen: Nagy Sándor a gordiusi csomót a kardjával kettévágta; 2) vkit elpáholni; — sich ~: keresztülvágni magát az ellenségen).

Durchhaus (das): átjáró ház.

durch hecheln (-te, hat durchgehe-

chelt): 1) meggerebenezni; 2) megrostálni, megszapulni.

durch helfen (half durch, hat durchgeholfen) jmdm: vkit átsegiteni (a bajon); — **sich** ~: magán segiteni; sich kümmerlich ~: eltengődni.

durchhöhlen (-te, hat durchhöhlt): át- *v.* keresztüllyukasztani.

durchirren (-te, hat durchirrt): bebarangolni, bekalandozni.

I. **durch jagen** (-te, ist durchgejagt): keresztülrohanni vhol.

II. **durchjagen** (-te, hat durchjagt) den Wald: beszáguldani, vadászva bejárni az erdőt.

durch kämpfen (-te, hat durchgekämpft): végigharcolni; — **sich** ~: keresztülvágni magát (az ellenségen).

durch klingen (klang durch, ist durchgeklungen): keresztülhangzani vmin.

durch klopfen (-te, hat durchgeklopft): 1) kiveregetni; 2) vkit elpáholni.

durch kommen (kam durch, ist durchgekommen): 1) átjönni, átjutni, keresztüljutni; 2) kivergődni, kiszabadulni.

durchkreuzen (-te, hat durchkreuzt): 1) átvágni, átszelni (pl. erdőt); 2) keresztezni; jmds Pläne ~: vkinek tervét meghiusitani; — **sich** ~: kereszteződni, találkozni.

durch kriechen (kroch durch, ist durchgekrochen): átmászni, keresztülbújni vhol.

Durchlass (der), ‥lasses, *t.* ‥lässe: 1) átbocsátás; 2) *v. u.* áteresztő, áteresz.

durch lassen (ließ durch, hat durchgelassen) jmdn *v.* etw.: átbocsátani, átereszteni vkit *v.* vmit.

Durchlassweite (die) einer Brücke: a hidnyilás szélessége.

Durchlaucht (die): fenség; Ew. *v.* Eure ~: Fenséged; Ihre ~: Fenséged (a hercegasszony).

durchlauchtig[st]: fenséges, főmagasságú.

I. **durch laufen** (lief durch, ist durchgelaufen): átszaladni, keresztülfutni vhol.

II. **durchlaufen** (durchlief, h. durchlaufen): 1) befutni; die Erde durchläuft ihre Bahn in 365¼ Tagen: a föld 365¼ nap alatt futja meg pályáját; 2) átnézni, átfutni (irást).

Durchläufer (der): átjáró (ügydarab).

durchleben (-te, hat durchlebt): átélni; er hat glückliche Tage durchlebt: szép napokat ért.

durch lesen, durchlesen (durchlas *v.* las durch, hat durchgelesen): végigolvasni, átolvasni.

I. **durch leuchten** (-ete, hat durchgeleuchtet): átvilágitani vmin.

II. **durchleuchten** (-ete, hat durchleuchtet): bevilágitani, egészen megvilágitani.

durchlöchern (-te, hat durchlöchert): átlyukasztani.

durch machen (-te, hat durchgemacht) etw.: elvégezni (osztályokat), átélni (viszontagságokat), átesni (betegségen); er hat manches durchgemacht: sokat próbált.

Durchmarsch (der): átvonulás, átmenetelés.

durchmarschieren (-te, ist durchmarschiert): átvonulni vhol.

Durchmesser (der), -s, *t.* ~: átmérő.

I. **durch mischen** (-te, hat durchgemischt): jól megkeverni.

II. **durchmischen** (-te, hat durchmischt): összekeverni.

durch mustern (-te, hat durchgemustert): rendre vizsgálni, megrostálni.

durch nagen (-te, hat durchgenagt): keresztülrágni.

durchnässen (‥sste, h. durchnässt): átáztatni; er ist ganz durchnässt: csupa viz.

durchnässt: átázott, átázva.

durch nehmen (nahm durch, hat durchgenommen): átvenni; die Grammatik ~: a nyelvtanon végigmenni.

durch passieren (-te, ist durchpassiert): átmenni, áthaladni.

durch pausen (‥ste, hat durchgepaust): átnyomni.

durch peitschen (-te, hat durchgepeitscht): elkorbácsolni.

durch pflügen (-te, hat durchgepflügt): felszántani.

durch pressen (‥sste, hat durchgepresst): keresztülsajtolni.

durch prügeln (-te, hat durchgeprügelt): eldöngetni, elpáholni.

durchqueren (-te, hat durchquert): átszelni, átutazni (országot).

durch rechnen (-ete, hat durchgerechnet): átszámitani, végigszámitani.

durch regnen (-ete, hat durchgeregnet): beesni; es regnet überall durch: mindenütt behatol az eső.

durch reiben (rieb durch, hat durchgerieben): átdörzsölni; durchgeriebene Erbsen: áttört borsó.

Durchreise (die): átutazás; auf der ~: átutazóban.

I. **durch reisen** (reiste durch, ist durchgereist): átutazni vhol; er ist durch das Land durchgereist: az országon keresztülutazott.

II. **durchreisen** (durchreiste, hat durchreist): beutazni, bejárni; er hat das Land durchreist: beutazta az országot.

Durchreisende (der, die), -n, *t.* -n: átutazó.

durch reißen (riss durch): I. (hat durchgerissen) elszakitani; — II. (ist durchg.) elszakadni, elhasadni.

I. **durch reiten** (ritt durch, ist durchgeritten): átlovagolni, keresztüllovagolni vhol.

II. **durchreiten** (durchritt, hat durchritten) den Wald: az erdőt lovon bejárni, az erdőn átlovagolni.

I. **durch rennen** (rannte durch, ist durchgerannt): keresztül szaladni, végigfutni vhol.

II. **durchrennen** (durchrannte, hat durchrannt): be- *v.* átfutni; jmden mit dem Speer ~: átszúrni a dárdával.

I. **durch rieseln** (-te, ist durchgerieselt): átcsörgedezni, átszivárogni vhol.

II. **durchrieseln** (-te, hat durchrieselt): átborzongani vkin; es durchrieselt einem kalt: hideg borzongás fut végig az emberen.

durchrinnen (durchrann, hat durchronnen): keresztülfolyni.

Durchritt (der): átlovaglás.

durch rühren (-te, h. durchgerührt): jól megkeverni.

durch rütteln (-te, hat durchgerüttelt): felrázni, megrázni.

durchs = durch das, l. durch.

durch sägen (-te, hat durchgesägt): átfűrészelni.

I. **durch schauen** (-te, hat durchgeschaut): átnézni vmin.

II. **durchschauen** (-te, hat durchschaut): átlátni vmin; sie ~ unsere Absichten: szándékainknak fenekére látnak.

durchschauern (-te, hat durchschauert): végigborzongani.

durch scheinen (schien durch, hat durchgeschienen): átfényleni, átcsillogni vmin.

durchscheinend: áttetsző.

durch schieben (schob durch, h. durchgeschoben): áttolni.

I. **durch schießen** (schoss durch): 1) (h. durchgeschossen): átlőni vhol; 2) (ist durchgeschossen): átrohanni, keresztülfutni.

II. **durchschießen** (durchschoss, hat durchschossen): 1) keresztüllőni vmit; 2) ritkitani, gyériteni (a sorokat nyomtatásban); mit Papier ~: papirost közbekötni.

I. **durch schiffen** (-te, ist durchgeschifft): keresztülhajózni vhol; er ist durch das Meer durchge-

schifft): keresztülhajózott a tengeren.
II. **durchschiffen** (-te, hat durchschifft): át- v. keresztülhajózni (a tengert); er hat das Meer durchschifft: behajózta a tengert.
durch schimmern (-te): l. durchscheinen.
durchschlafen (durchschlief, h. durchschlafen): átaludni (az éjt.)
Durchschlag (der): 1) átverő, átverés; 2) szűrő.
durch schlagen (schlug durch, hat durchgeschlagen): 1) keresztülhatni, áttörni vmin; 2) sikert aratni vmivel; — **sich ~**: megélni, boldogulni, vmire vergődni.
durchschlagend: általános, teljes, fényes (siker).
durchschlägig: eredményes, sikeres, -en.
durch schleichen (schlich durch, ist durchgeschlichen): átosonni, átsurranni.
durch schlingen (schlang durch, hat durchgeschlungen): átfűzni; — **sich ~**: átbújni.
durch schlüpfen (-te, ist durchgeschlüpft): 1) átbújni, átcsúszni; 2) elillanni.
I. **durch schneiden** (schnitt durch, h. durchgeschnitten): kettészelni, kettévágni.
II. **durchschneiden** (durchschnitt, hat durchschnitten): kettészelni, átvágni, kettéhasítani; von Thälern durchschnitten: völgyektől szelve; — **sich ~**: egymást metszeni v. szelni.
Durchschnitt (der), -[e]s, t. -e: 1) átvágás, átmetszet; 2) az átlag; im ~: átlag.
durchschnittlich: átlagos, -an, átlag, középszámmal.
Durchschnittsalter (das): közép v. átlagos életkor; ~ der Verstorbenen: a meghaltak átlagos kora.
Durchschnittsberechnung (die): középszámítás.
Durchschnittsbetrag (der): átlagos összeg.
Durchschnittsgewicht (das): középsúly.
Durchschnittslinie (die): metszővonal.
Durchschnittspreis (der): átlagos v. középár.
durchschossen: ritkított, ritkítva, l. durschießen II.
durchschreiten (durchschritt, h. durchschritten): keresztüllépdelni, lépésekkel kimérni; er ist dort durchgeschritten: ott átlépett; wir haben den Fluss durchschritten: átléptünk a folyón.

Durchschuss (der): ritkítás (nyomtatásban).
durch schwärmen, durch schwelgen (-te, hat durchgeschwärmt v. -geschwelgt): dőzsöléssel eltölteni, átdőzsölni, áttivornyázni (az éjt).
durchschweifen (-te, hat durchschweift): bebarangolni, bejárni.
I. **durch schwimmen** (schwamm d., ist durchgeschwommen): átúszni, keresztülúszni vmin.
II. **durchschwimmen** (durchschwamm, h. durchschwommen) einen Fluss: folyót átúszni.
I. **durch segeln** (-te, ist durchgesegelt): keresztülvitorlázni vhol.
II. **durchsegeln** (-te, h. durchsegelt): bevitorlázni (a tengert).
I. **durch sehen** (sah durch, hat durchgesehen): 1) vmin átlátszani; 2) átnézni (dolgozatokat).
II. **durchsehen** (durchsah, hat durchsehen): átlátni (cselszövényen).
durch setzen (-te, hat durchgesetzt): 1) vmin áthaladni, átmenni; 2) kieszközölni, végrehajtani (tervet); seinen Willen ~: akaratának érvényt szerezni.
Durchsicht (die): áttekintés, átnézés, átvizsgálás.
durchsichtig: átlátszó, világos.
Durchsichtigkeit (die): átlátszóság.
durch springen (sprang durch, ist durchgesprungen): átugrani, keresztülugrani vmin.
durchstechen (durchstach, hat durchstochen): átszúrni, átvágni.
Durchstich (der): átvágás, átmetszés.
I. **durch stoßen** (stieß durch, hat durchgestoßen): keresztül taszítani, átlökni vmin.
II. **durchstoßen** (durchstieß, h. durchstoßen): keresztülszúrni, átdöfni.
durch stöbern, durchstöbern (-te, hat durchgestöbert v. durchstöbert): felkutatni, tűvé tenni.
durchstrahlen (-te, h. durchstrahlt): besugározni vmit.
durchstreichen (durchstrich, h. durchstrichen): 1) kitörölni; 2) bebarangolni, bekalandozni (a várost).
durchstreifen (-te, hat durchstreift): bebarangolni, bejárni (az erdőt).
durchströmen (-te, hat durchströmt): átfolyni; das Blut durchströmt die Adern: a vér bejárja v. átözönli az ereket.
durch studieren (-te, hat durchstudiert): áttanulmányozni, áttanulni.
durch suchen, durchsuchen (-te, hat durchgesucht v. durchsucht): átkutatni, tűvé tenni.

Durchsuchung (die): átkutatás.
durchtanzen (-te, hat durchtanzt): áttáncolni (az éjt).
durch tönen (-te, hat durchgetönt): végighangzani vmin.
durchträumen (-te, h. durchträumt): átálmodni.
durch treiben (trieb durch, h. durchgetrieben): 1) áthajtani, végighajtani; 2) áttörni (szitán).
durch treten (trat durch): 1) (hat durchgetreten): járással elkoptatni (cipőt); 2) (ist durchgetreten): átlépni.
durchtrieben: agyafúrt, ravasz, fortélyos.
Durchtriebenheit (die): hamisság, ravaszság.
durch üben (-te, hat durchgeübt): átismételni, begyakorolni.
durchwachen (-te, hat durchwacht): átvirrasztani, ébren tölteni.
durch wachsen (wuchs durch, ist durchgewachsen): keresztülnőni vmin.
I. **durch wandern** (-te, ist durchgewandert): vándorolni, keresztül kalandozni vhol.
II. **durchwandern** (-te, hat durchwandert): bejárni; Länder ~: országokat járni.
durchwaten (-ete, hat durchwatet) einen Fluss: átgázolni, átlábolni (folyón).
durch wärmen, durchwärmen (-te, h. durchgewärmt v. durchwärmt): felhevíteni, átfűteni.
durchweben (l. weben): átszőni, átfonni; blumendurchwebt: virággal átszőtt.
Durchweg (der), -[e]s, t. -e: átjáró, átmenet, általút.
durchweg[s]: általában, kivétel nélkül.
durchwehen (-te, hat durchweht): átlengeni vmit; ein Hauch des Friedens durchwehte seine Seele: a béke fuvallata járta át lelkét.
durch weichen (-te, hat durchgeweicht): megpuhítani.
durch winden, sich (wand sich durch, hat sich durchgewunden): keresztülfurakodni.
durchwintern: l. überwintern.
durchwogen (-te, hat durchwogt): áthullámzani; diese Gefühle durchwogten seine Brust: ezek az érzelmek hullámzottak keblében.
durchwühlen (-te, hat durchwühlt): felturkálni, felkotorni.
I. **durch ziehen** (zog durch): 1) (hat durchgezogen): keresztülhúzni, áthúzni, végighúzni, megszőni; ich ziehe den Faden durch: áthúzom a fonalat; 2) (ist durchgezogen): haladni, át-

vonulni; er ist durch das Land durchgezogen: átvonult az országon.

II. durchziehen (durchzog, h. durchzogen): bejárni, bekalandozni (országot), átszelni (vidéket); er hat das Land durchzogen: bejárta az országot.

durchzucken (-te, hat durchzuckt): átvillanni; da durchzuckte etw. blitzartig sein Gehirn: ekkor valami átvillant az agyán.

Durchzug (der), -[e]s, *t.* ..züge: át- *v.* keresztülvonulás.

Durst (der), -es: szomj, szomjuság; ~ haben: szomjazni; den ~ löschen *v.* stillen: szomját oltani *v.* csillapitani.

dursten, dürsten (-ete, h. gedürstet): szomjazni; ihn dürstet nach Rache: boszúra szomjazik.

durstig: szomjas, -an; ich bin ~: szomjazom, ihatnám.

durstlöschend, durststillend: szomjuságcsillapitó.

Dusel (der), -s: kábultság, bódultság, mámor.

duselig: kábult, mámoros, -an.

Dutzend (das), -[e]s, *t.* -e: tucat; sechs ~: hat tucat.

dutzendweise: tucatszámra, tucatonként.

Duzbruder (der): pertu-pajtás.

duzen (-te, hat geduzt): tegezni; — sich ~: tegeződni.

düften (-ete): l. duften.

***dümmer**: l. dumm.

Düne (die), *t.* -n: fövénypart, fövényhalom, fenyér.

düngen (-te, hat gedüngt): trágyázni.

Dünger (der), -s: trágya.

Düngerhaufen (der): trágyadomb.

Dünkel (der), -s: elbizakodás, elbizakodottság, önhittség.

dünkelhaft: elbizott, önhitt.

dünken (dünkte *v.* däuchte, hat gedünkt *v.* gedäucht): látszani, tetszeni; mich *v.* mir dünkt (*v.* däucht): úgy látszik nekem, úgy gondolom; die Aufgabe dünkt ihn (*v.* ihm) gar leicht: a feladatot nagyon könnyünek véli.

dünn: 1) vékony, -an; ~ werden: vékonyodni; 2) gyér, -en, híg, -an.

dünnbeinig: vékonylábú.

Dünndarm (der): vékonybél.

Dünne, Dünnheit (die): vékonyság.

dünnleibig: sovány, vézna.

dünsten (-ete): l. dunsten.

dürfen (*j.* ich darf, du darfst, er darf, wir dürfen stb.; *tm.* er durfte; *m.* er hat gedurft *v.* hat dürfen; *km.* er dürfe): 1) [szabadni], tehetni, pl. er darf es sagen: meg szabad mondania, megmondhatja; ich habe nicht nach Hause gedurft: nem volt szabad hazajönnöm; Sie ~ es glauben: elhiheti; darf ich meinen Augen trauen? hihetek szemeimnek? 2) lehet, pl. es dürfte jetzt zu spät sein: lehet, hogy már késő; diese Behauptung dürfte falsch sein: ez az állítás alighanem téves; 3) kell, szükséges; Sie ~ nur ein Wort sagen: Önnek csak egy szót kell ejtenie.

dürftig: nyomorúságos, silány, -an, szegényes, -en.

Dürftigkeit (die): inség, vminek inséges *v.* szegényes volta.

dürr: száraz, -on, kiaszott, -an.

Dürre (die): szárazság, aszály.

Dürrsucht (die): *orv.* kiszáradás.

Dürrwurz (die): *növ.* berzeske (Conyza).

dürsten (-ete): l. dursten.

düster: komor, -an, sötét, -en; ~ werden: elkomorulni.

Düsterkeit (die): komorság.

düstern (-te, hat gedüstert): elborulni, elkomorulni; es düstert: besötétedik.

Düte (die), *t.* -n: papirtölcsér.

Dynamik (die): erőműtan.

dynamisch: erőmütani, -lag.

Dynamit (das), -[e]s: dinamit.

Dynamitpatrone (die): dinamittöltény.

Dynast (der), -en, *t.* -en: uralkodó.

Dynastie (die), *t.* -n: uralkodóház, uralkodó család.

dynastisch: dinasztikus, -an.

Dysenterie [Dys-] (die): vérhas.

E

Rövidítések:

ebendas. = ebendaselbst: ugyanott.
ed. = edidit: kiadta.
eff. = effectiv: valóságos.
eig. = eigentlich: tulajdonképen.
engl. = englisch: angol, -ul.
etc. = etcetera: és a többi.
Ew. = Euer, l. o.
Exc. = Excellenz, l. o.

*

E, e (das), -s, *t.* -s: E, e (betű).

Ebbe (die), ~: apály; ~ und Flut: árapály.

ebben (-te, hat geebbt): apadni, sulyedni; es ebbt und flutet: árad és apad.

I. eben: sima, lapályos, sík; zu ~er Erde: földszint.

II. eben: épen, épen most, épen akkor.

Ebenbild (das): hasonmás, képmás; er war das leibhaftige ~ seines Vaters: szakasztott mása volt apjának.

ebenbürtig: egyenrangú, -an.

ebenda, ebendaselbst: ugyanott.

ebendaher: ugyanonnan.

ebendahin: ugyanoda.

ebenderselbe, ebendieselbe, ebendasselbe: ugyanaz.

ebendeswegen: ép azért.

Ebene (die), *t.* -n: síkság, róna.

ebenen: l. ebnen.

ebenerdig: földszintes.

ebenfalls: hasonlóképp, szintúgy.

Ebenheit (die): simaság, lapályosság.

Ebenholz (das), -es: ébenfa.

Ebenist (der), -en, *t.* -en: műasztalos.

Ebenmaß (das), -es: arányosság, széparány, részarány.

ebenmäßig: részarányos.

ebenso: épen úgy.

ebensogut: ép úgy, csak úgy.

ebensosehr: ép annyira.

ebensoviel: épen annyi.

ebensowenig: ép oly kevés.

Eber (der), -s, *t.* ~: vadkan.

Eberesche (die): madárberkenye.

ebnen (-ete, hat geebnet): egyengetni, elsimitani; — sich ~: elsimulni, lesimulni.

Ebnung (die): elsimitás, kiegyenlités.

echappieren [esapirn] (-te, ist echappiert): elszökni.

Echarpe (die), *t.* -n: vállöv.

echauffieren, sich [esofirn] (-te, hat s. echauffiert): nekihevülni, felmelegedni.

Echo (das), -s, *t.* -s: viszhang.

echt: valódi, igazi.

Echtheit (die), ~: 1) valódiság; 2) hitelesség (okmányé).

Eck (das), -es, *t.* -e: szöglet, szög; *össz.* Dreieck, Viereck stb.: háromszög, négyszög stb.

Ecke (die), *t.* -n: sarok, szöglet; an allen ~n und Enden: mindenütt; jmdn in die ~ drängen: vkit sarokba szoritani.

[**Eckel** (der): l. Ekel.

Ecker (die), *t.* -n: *növ.* makk, bukkmakk.

eckig: szögletes, -en; *össz.* dreieckig, viereckig stb.: háromszögü, négyszögü stb.

Eckfenster (das): sarok-ablak.

Eckhaus (das): sarokház.

Eckstein (der): sarokkő.

Eckzahn (der): szemfog.

Eclat [ekla] (der), -s, *t.* -s: csattanás, feltünés.

eclatant: szembeszökő, -en, csattanós, -an.

edel: nemes, -en; der **Edle**, l. o.

edelbürtig: nemesi születésü.

Edeldame (die), **Edelfrau** (die): nemesasszony, nemes hölgy.

edelfest: nemes, nemzetes (cím).
edelgesinnt, edelherzig: nemes szívű, fenkölt lelkű.
Edelhof (der): nemesi lak.
Edelknabe, Edelknappe, Edelknecht (der): nemes apród.
Edelleute (die = *t.*): nemesek.
Edelmann (der), -es, *t.* -leute: nemesember.
Edelmarder (der): nyusztmenyét.
Edelmuth (der), -es: nemeslelküség.
edelmüthig: nemeslelkű, -en.
edeln (-te, hat geedelt): megnemesíteni, nemességre emelni.
Edelsinn (der): nemeslelküség.
edelsinnig: nemeslelkű.
Edelstein (der), -[e]s, *t.* -e: drágakő.
Edelsteinschleifer (der): drágakőköszörüs.
Edeltanne (die): jegenyefenyő.
Edelweiß (das): havasi gyopár (Gnaphalium leontopodium).
Edelwild (das): nemesvad, gímvad.
Eden (das), -s: éden, paradicsom.
Edict (das), -es, *t.* -e: rendelet, hirdetmény; ein ~ anschlagen *v.* aushängen: hirdetményt kifüggeszteni.
edieren (-te, hat ediert): kiadni.
Edith (*nőnév*): Edith.
Edle (der), -n, *t.* -n (ein Edler): a nemes ember; — das **Edle**, -n: nemesség, előkelőség.
Edmund (*férfinév*): Ödön.
Eduard (*férfinév*): Ede.
Effect (der), -es, *t.* -e: hatás, siker, foganat; die **Effecten** (*t.*): 1) értékpapirok; 2) áruk, ingóságok.
Effectenbörse (die): értéktőzsde.
Effectenhandel (der): értékpapirkereskedés.
Effecthascherei (die): hatásvadászat, színfalhasogatás.
effectiv: tényleges, valóságos; tényleg, valóban.
effectuieren (-te, hat effectuiert): foganatosítani, végrehajtani; eine Bestellung ~: megrendelést eszközölni *v.* megrendelésnek eleget tenni.
Effectuierung (die): foganatosítás, teljesítés, végrehajtás.
effectvoll: hatásos, -an.
egal: egyenlő, mindegy.
Egalisierung (die): szegélyzet.
Egalität (die): egyenlőség.
Egel (der), -s, *t.* ~: pióca.
Egge (die), *t.* -n: borona.
eggen (-te, hat geeggt): boronálni; — das **Eggen**, -s: boronálás.
Egidius (*férfinév*): Egyed.
Egoismus (der), ~: önzés.
Egoist (der), -en, *t.* -en: önző.
egoistisch: önző, -en.
ehe (*kf.* eher, *ff.* ehest, *l. külön*): mielőtt; ~ eine Woche vergeht: nem telik bele egy hét.
Ehe (die), *t.* -n: házasság; ~ aus Liebe: szerelmi házasság; wilde ~: vadházasság; eine ~ eingehen *v.* schließen: házasságra lépni.
Eheaufgebot (das): házassági hirdetés.
Eheband (das): házassági kötelék.
Ehebett (das): nászágy.
Ehebewilligung (die): házassági engedély.
Ehebrecher (der), **Ehebrecherin** (die): házasságtörő.
Ehebruch (der): házasságtörés.
Ehebund (der), **Ehebündnis** (das): házasságkötés.
ehedem: azelőtt, hajdan.
Ehedispens (der): házassági fölmentvény.
Ehefrau (die): feleség, hitves.
Ehegatte (der): férj.
Ehegelöbnis (das): házassági fogadalom.
Ehegespons (der, das): házastárs.
ehegestern: tegnapelőtt.
Eheglück (das): családi boldogság.
Ehehälfte (die): házasfél, feleség.
Ehehindernis (das): házassági akadály; ein ~ aufheben: házassági akadályt elháritani.
Ehekrüppel (der): papucshős, boldogtalan férj.
Eheleute (die = *t.*): házasfelek.
ehelich: házassági, törvényes.
ehelichen (-te, hat geehelicht): nőül venni, férjhez menni.
Ehelosigkeit (die): nőtlenség; hajadon állapot.
ehelustig: házasodni vágyó.
ehemalig: hajdani, egykori.
ehemals: hajdanában, régente.
Ehemann (der), -es, *t.* -männer: férj.
Ehepaar (das): házaspár.
Ehepacten (die = *t.*): házassági szerződés.
Ehepflicht (die): házassági kötelesség.
eher: előbb, inkább; je ~ je lieber: minél előbb, annál jobb; du kannst es ~ thun: te könnyebben megteheted; umso ~: annál előbb, annál inkább.
Eherecht (das): házassági jog.
ehern: érc, ércből való.
Ehesachen (die = *t.*): házassági ügyek; das Verfahren in ~: házassági eljárás.
Ehescheidung (die), ~: elválás.
Ehescheidungsklage (die): válókereset.
Eheschein (der): házassági bizonyitvány.
Eheschließung (die): házasságkötés.
Eheschließungsdocumenten (die = *t.*): házassági iratok.
ehest, am -en *v.* **ehestens**: 1) legelőbb, legbamarabb; 2) legközelebb, mielőbb; ~er Tage: a legközelebbi napokban.
Ehestand (der): házasélet.
Ehestifter (der): házasságszerző; — die **Ehestifterin**, *t.* -nen: házasságszerző (nő).
Ehetrennung (die): házasság felbomlása (halál, elválás által).
Eheversprechen (das): házassági igéret.
Ehevertrag (der): házassági szerződés.
Eheweib (das): feleség.
Ehrabschneider (der): rágalmazó.
ehrbar: tisztes, tisztességes, -en.
Ehrbarkeit (die), ~: tisztesség.
Ehrbegierde (die): becsvágy.
ehrbegierig: becsvágyó.
Ehre (die), *t.* -n: becsület, tisztesség; ~ einlegen (mit etw).: becsületet vallani (vmivel); jmdm ~ erweisen: vkit megbecsülni, vki iránt tiszteletet tanusítani; erweisen Sie mir die ~: legyen szerencsém; jmdm die letzte ~ erweisen: vkinek a végtisztességet megadni; ich habe die ~: van szerencsém; es macht ihm nicht viel ~: nem sok becsületet vall vele. ☞ *Praep.* *a)* **an**: der Abend war für den Autor an Ehren reich: a szerző az est folyamán sok kitüntetésben részesült; *b)* **auf**: auf ~ versichern: becsületére mondani; *c)* **bei**: bei meiner ~: becsületemre! *d)* **für**: ich werde es für eine ~ ansehen: szerencsémnek fogom tartani; *e)* **in**: in ~n ergrauen: becsületben *v.* érdemekben megőszülni; jmdn in ~n halten: megbecsülni, tiszteletben tartani; *f)* **mit**: mit ~n bestehen: becsülettel megállni a helyét; *g)* **zu**: jmdm zu ~n: vkinek tiszteletére; zu ~n bringen: tiszteletet szerezni (vkinek); er ist zu ~n gekommen: fölvitte az Isten a dolgát.
ehren (-te, hat geehrt): becsülni, tisztelni, megtisztelni.
Ehrenaccept (das): névbecsülési elfogadvány.
Ehrenacceptant (der): névbecsülési elfogadó.
Ehrenaffaire (die): becsületbeli ügy.
Ehrenamt (das): tiszteletbeli hivatal.
Ehrenbeleidigung (die): becsületsértés.
Ehrenbezeigung (die): tisztelkedés, tiszteletadás; ~ leisten: tisztelegni.
Ehrenbürger (der): díszpolgár.
Ehrencompagnie (die): *kat.* díszszázad.

Ehrendoctor (der): tiszteletbeli doktor.
Ehrengeleit (das): díszkiséret.
Ehrengericht (das): 1) becsületbiróság; 2) fegyelmi biróság (ügyvédi).
Ehrengeschenk (das): tiszteletdíj.
Ehrengrab (das): díszsír.
ehrenhaft: becsületes, -en, becsülettel.
Ehrenhaftigkeit (die): becsülettesség.
ehrenhalber: becsületből.
Ehrenlegion (die): becsületrend.
Ehrenlohn (der): tiszteletdíj.
Ehrenmann (der), -es, t. --männer: derék, becsületes ember.
Ehrenmitglied (das): dísztag, tiszteletbeli tag.
Ehrenpflicht (die): becsületbeli kötelesség.
Ehrenpforte (die): diadalkapu.
Ehrenplatz (der): díszhely; sein Name wird in der Geschichte immer einen ~ behaupten: nevét a történelem mindig tisztelettel fogja emlegetni.
Ehrenposten (der): 1) tiszteletbeli állás; 2) díszőr.
Ehrenpräsident (der): tiszteletbeli elnök.
Ehrenpunkt (der): becsületbeli dolog.
Ehrenrath (der): becsületügyi választmány.
Ehrenrechte (die = t.), pl. die Aberkennung der bürgerlichen Ehrenrechte: a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztése.
Ehrenrettung (die): becsületmentés.
ehrenrührig: becsületbevágó, becsületben járó (dolog).
Ehrensache (die): becsületbeli dolog.
Ehrensalve (die): díszlövés.
Ehrenschuld (die): becsületbeli adósság v. tartozás.
Ehrentag (der): 1) örömnap; 2) lakodalom napja, menyegző.
Ehrentod (der): dicső halál.
Ehrenverletzung (die): becsületsértés.
ehrenvoll: tisztes, becsületes.
Ehrenwache (die): díszőrség.
ehrenwert: tiszteletre méltó.
Ehrenwort (das), -es: becsületszó; auf ~: becsületszavamra!
Ehrenzeichen (das): kitüntető v. díszjelvény.
ehrerbietig: tiszteletteljes, -en; hódoló, hódolattal.
Ehrerbietung (die), ~: tisztelet, hódolat.
Ehrfurcht (die), ~: alázat, mély tisztelet, hódolat; ~ gebieten: tiszteletet kelteni.
ehrfurchtgebietend: tiszteletet parancsoló, tiszteletkeltő.
ehrfurchtsvoll: tiszteletteljes, -en.
Ehrgefühl (das): becsületérzés.
Ehrgeiz (der), -es: nagyravágyás.
ehrgeizig: becsvágyó, nagyravágyó, nagyratörő.
ehrlich: becsületes, -en; ehrlich währt am längsten: legjobb az egyenes út.
Ehrlichkeit (die): becsületesség.
ehrlos: becstelen, -ül.
Ehrlosigkeit (die): becstelenség.
ehrsam: l. ehrbar.
Ehrung (die): megtisztelés.
ehrvergessen: elvetemült, -en.
Ehrverlust (der): becsület elvesztése.
ehrwidrig: becsülettel ellenkező.
Ehrwürden, Ew. ~: tisztelendőséged.
ehrwürdig: tiszteletreméltó, tisztelettes, tiszteletet parancsoló.
ei! ej, ejnye!
Ei (das), -[e]s, t. -er: 1) tojás; gerührte ~er: rántotta; hartgesottenes ~: kemény tojás; lernweiches ~: lágy tojás; weiches ~: híg tojás; ~er legen: tojni; das ~ will klüger sein als die Henne: ne legyen a csirke okosabb a tyúknál; 2) pete.
Eibe (die), t. -n: tiszafa.
eiben: tiszafából való.
Eibisch (der), -es: növ. fehér mályva v. közönséges ziliz.
Eichapfel (der): gubacs.
Eiche (die), t. -n: tölgy.
Eichel (die), t. -n: makk.
Eichelmast (die): makkoltatás.
Eichelschwein (das): hízó, makkos disznó.
eichen: tölgyfából való.
Eichenblatt (das): tölgy- v. cserfalevél.
Eichenrinde (die): tölgykéreg.
Eichenwald (der): tölgyes.
Eichhörnchen, Eichkätzchen (das), -s, t. ~: mókus, evet.
Eid (der), -es, t. -e: eskü; einen ~ ablegen v. leisten: esküt v. hitet tenni, megesküdni; einen ~ ablehnen: esküt el nem fogadni; jmdm einen ~ abnehmen: megesketni, meghiteltetni; den ~ brechen: esküt megszegni; der früher geleistete ~: korábbi eskü; jmdm einen ~ vorlegen: esküt kivenni vkitől; jmdm den ~ zuschieben: vkinek esküt kinálni.
Eidablegung (die): eskütétel.
Eidablehnung (die): jogt. eskü el nem fogadása.
Eidam (der), -s, t. -e: vő.
Eidanbietung (die): esküajánlás.
Eidbruch (der): esküszegés.
eidbrüchig: esküszegő, hitszegő; ~ werden: esküjét megszegni.
Eidechse (die), t. -n: gyík.
Eidergans (die), ~: dunnalúd.
Eidesformel (die): esküminta.
Eidesleistung (die): eskületétel: die ~ erfolgte: az eskütétel megtörtént.
Eidespflicht (die): eskükötelezettség.
Eidgenosse (der), -n, t. -n: szövetséges, frigytárs.
Eidgenossenschaft (die): szövetség, frigy.
eidgenössisch: szövetségi.
eidlich: esküvel, hittel fogadott; jmdn ~ einvernehmen: vkit eskü alatt kihallgatni; die ~e Vernehmung der Partei: a félnek eskü alatti kihallgatása.
Eidotter (der), -s: tojássárgája, tojásszéke v.
Eidzuschiebung (die): esküvel kinálás; im Falle der ~: az eskü megkinálása esetére.
Eierklar (das): tojás fehérje.
Eierkuchen (der): tojás-lepény.
Eierschale (die): tojáshéja.
Eierspeise (die): rántotta.
Eierstock (der): orv. petefészek.
Eifer (der), -s: buzgóság, buzgalom; einen großen ~ bethätigen: buzgalmat kifejteni; blinder ~ schadet nur: hirtelenkedés bajt okoz.
Eiferer (der), -s, t. ~: buzgólkodó.
eifern (-te, hat geeifert): 1) buzgólkodni, heveskedni; 2) féltékenykedni.
Eifersucht (die), ~: féltékenység.
Eifersüchtelei (die), t. -en: féltékenykedés.
eifersüchtig: féltékeny, -en; ~ sein (auf): félteni (vkitől).
eiförmig: tojásdad.
eifrig: buzgó, -n, szorgos, -an, igyekvő; szívvel-lélekkel.
eigen: 1) saját, tulajdon; aus ~em Antriebe: a maga jószántából; sein ~er Herr: a maga ura; der ~e Wechsel: saját váltó; zu ~: l. zueigen; 2) különös, furcsa; es ist ein ~[es] Ding damit v. darum: különös egy portéka, furcsa dolog (pl. a szerelem); aus dem Eigenen schöpfen: a sajátjából meríteni.
Eigenart (die): sajátosság, sajátszerűség.
eigenartig: sajátos, -an, különös, sajátszerű, -en.
Eigendünkel (der), -s: önhittség.
eigenhändig: sajátkezű, -leg.
Eigenheit (die), t. -en: sajátosság.
Eigenliebe (die), ~: önszeretet.
Eigenlob (das), -es: öndicséret.
Eigenmacht (die): önhatalmaskodás.

eigenmächtig: önhatalmú, -lag.
Eigenname (der): tulajdonnév.
Eigennutz (der), -es: haszonlesés.
eigennützig: haszonlesö, önzö.
eigens: külön, különösen.
Eigenschaft (die), t. -en: tulajdonság, sajátság; in der ~ als Vormund: gyámi minöségemben.
Eigenschaftswort (das): melléknév.
eigenschöpferisch: alkotó, teremtö (erejü).
Eigensinn (der), -[e]s: önfejüség, makacsság.
eigensinnig: önfejü, makacs.
Eigenthum (das), -[e]s, t. -thümer: tulajdon; die mein ~ bildenden Fahrnisse: a tulajdonomat képezö ingóságok v. a tulajdon ingóságaim.
Eigenthumsanspruch (der): tulajdonigény.
Eigenthumsgemeinschaft (die): tulajdonközösség.
Eigenthumsklage (die): tulajdoni kereset. [jog.
Eigenthumsrecht (das): tulajdonjog.
Eigenthumsvorbehalt (der): tulajdonjog fentartása.
Eigenthümer (der), -s, t. ~: tulajdonos.
eigenthümlich: sajátságos, -an, sajátszerü, -en.
Eigenthümlichkeit (die), t. -en: sajátság, sajátosság.
eigentlich: igazi, sajátlagos, tulajdonképeni; sajátlag, tulajdonképen.
Eigenwärme (die): sajátmeleg.
Eigenwille (der), -ns: akaratosság.
eigenwillig: akaratos, -an.
eignen, sich (-ete, hat sich geeignet): alkalmas lenni, beválni; er eignet sich zum Maler: festönek való v. született.
Eigner (der), -s, t. ~: tulajdonos.
Eignung (die): alkalmasság, rávalóság; körperliche ~ für den Dienst: szolgálatra való testi minöség.
Eiland (das), -es, t. -e: sziget.
Eilbote (der): gyorsfutár.
Eilbrief (der): sürgöslevél.
Eile (die): sietség; wir haben ~: sietös az útunk; die Sache hat ~: sietös v. sürgös a dolog; in ~: sietve, sebten, hamarosan; in der ~: siettemben; in aller ~: hamarosan, sietve; in größter ~: nagy sebbel-lobbal, nagy sietve, lóhalálában.
Eileiter (der): petevezeték.
eilen (-te, hat v. ist geeilt, *aszerint, amint a cselekvés vagy a helyváltoztatás a fö)*: sietni; Sie haben zu sehr geeilt: Ön nagyon sietett; er ist nach Hause geeilt: haza sietett; jmdm zu[r] Hilfe ~: segitségére sietni; eile mit Weile: lassan járj, tovább érsz! — sich ~: sietni.
eilend: sietö, sietös; ~en Schrittes: gyors léptekkel, sebten.
eilends: sietve, nagy sebten.
eilf: tizenegy, l. elf.
eilfertig: sietös, gyors.
Eilfracht (die): gyorsszállitmány.
Eilgepäck (das): gyorsmálha.
Eilgut (das): gyorsáru.
Eilgüterzug (der): v. u. gyorsteher vonat.
eilig: 1) sietö, sietös; er hat's ~: sietös a dolga, siet; 2) sietve.
eiligst: nagy sietve, sebbel-lobbal.
Eilmarsch (der): gyorsitott menet.
Eilpost (die): gyorspósta.
Eilpostzug (der): gyorsitott póstavonat.
Eilwagen (der): gyorskocsi.
Eilzug (der): gyorsvonat.
Eimer (der), -s, t. ~: 1) vödör; 2) akó.
eimerweise: vödörszámra.
I. ein, eine, ein: egy; auf einem Fuße stehen: féllábra állni; mit einer Hand: félkézzel; ein für allemal: egyszer-mindenkorra; in einemfort: egyre, egyfolytában; ~ jeder: mindegyik; die einen..., die andern...: némelyek... mások, ezek... amazok...; — der Eine: az egyik.
II. ein: 1) be, bele; er wußte nicht, wo aus, wo ein: azt se tudta, hová legyen; ich weiß weder aus, noch ein: se be, se ki, mint az ablakfa (nem tudom, mihez fogjak); 2) ☛ *(igekötö)*: be-, bele-.
Einacter (der): egyfelvonásos.
einander: egymás, egymást, egymásnak; mit ~: együtt; zu ~: egymáshoz.
ein antworten (-ete, hat eingeantwortet): *jogt.* beszavatolni, birói lag átadni.
Einantwortung (die), t. -en: beszavatolás, átadás; ~ einer Verlassenschaft: hagyaték átszolgáltatása.
ein arbeiten, sich (-ete, hat s. eingearbeitet) in etw.: beletanulni, magát belegyakorolni vmibe.
einarmig: egykarú; felkezü.
einartig: egynemü.
ein athmen (-ete, hat eingeathmet): belehelni, belélekzeni, beszíni.
ein äschern (-te, hat eingeäschert): elhamvasztani, felégetni.
einäugig: félszemü, egyszemü.
ein ballieren (-te): l. emballieren.
ein balsamieren (-te, hat einbalsamiert): bebalzsamozni.
Einband (der), -es, t. --bände: bekötés, kötés.
Einbanddecke (die): könyvtábla, bekötési tábla.
Einbau (der), -es, t. -e: beépités.
ein bauen (-te, hat eingebaut): beépiteni.
einbändig: egykötetes.
ein bedingen (bedang v. bedingte ein, hat einbedungen): alkuba foglalni, beletudni.
ein begleiten (-ete, hat einbegleitet): be- v. elöterjeszteni.
Einbegleitungsbericht (der): kisérö jelentés.
ein begreifen (begriff ein, hat einbegriffen): beleszámitani, beleérteni.
einbegriffen (v. mit Einbegriff): beleszámitva, beleértve.
einbeinig: féllábú.
ein beißen (biß ein, h. eingebissen) in etw.: beleharapni vmibe.
ein beizen (-te, hat eingebeizt): bepácolni; es beizt sich ein: beavik.
ein bekennen (bekannte ein, hat einbekannt): vmit beismerni, bevallani.
Einbekenntnis (das): bevallás.
ein bekommen (bekam ein, hat einbekommen): 1) beszedni (pénzt); 2) utolérni vkit.
ein berufen (berief ein, hat einberufen): 1) összehini (közgyülésre); 2) behini, beidézni, berendelni.
Einberufung (die): 1) összehivás; 2) behivás, beidézés.
Einberufungsbefehl (der): behivó parancs. [hivó levél.
Einberufungsschreiben (das): be-
Einbeziehung (die): beleszámitás; mit ~ des...: beleszámitva.
ein biegen (bog ein, hat eingebogen): behajtani; in eine Straße ~ (ist eingebogen): befordulni vmely utcába.
ein bilden (-ete, hat eingebildet): képzelni; sich *(= dat.)* etw. ~: elhitetni magával vmit; sich viel ~: nagyra tartani magát; sich auf etw. viel ~: nagyra lenni vmivel.
Einbildung (die), t. -en: 1) képzelet; 2) képzelödés.
Einbildungskraft (die), ~: képzelö-erö v. tehetség.
ein binden (band ein, hat eingebunden): bekötni, bekötözni.
ein blasen (blies ein, hat eingeblasen): 1) befújni; 2) besúgni.
Einbläser (der), -s, t. ~: besúgó.
Einblick (der, -es): betekintés, bepillantás; einen ~ gestatten: bepillantást engedni.
ein bohren (-te, hat eingebohrt): befúrni; — sich ~: befúródni.

ein|brechen: (brach ein): I. (hat eingebrochen): ledönteni, betörni; II. (ist eingebrochen): beszakadni, betörni; die Nacht bricht ein: az éj beáll; — das **Einbrechen,** -s: 1) betörés, beszakadás; 2) (az éj) beállta.

Einbrecher (der), -s, *t.* ~: betörő.

Einbrecherbande (die): betörőbanda.

Einbrenn (die), ~: rántás.

ein|brennen (brannte ein, hat eingebrannt): 1) beleégetni, rásütni (bélyeget); 2) berántani (levest); 3) *mest.* szitatni.

Einbrennsuppe (die): rántott leves.

ein|bringen (brachte ein, hat eingebracht): 1) behozni, behordani, beszállítani; 2) behajtani (adósságot); 3) ein Gesuch ~: folyamodványt benyujtani; eine Klage ~: keresetet beadni; 4) jövedelmezni, hasznot hajtani; 5) eine Verspätung ~: mulasztást helyrehozni *v.* helyrepótolni.

einbringlich: behajtható.

Einbringung (die): 1) beszállítás; 2) behajtás, beszedés; 3) benyujtás; ~ der Klage: a kereset benyujtása; 4) helyrehozás, helyrepótlás.

ein|brocken, ein|bröckeln (-te, hat eingebrockt *v.* eingebröckelt): beleaprítani; das hast du dir eingebrockt: magad vagy az oka *v.* magadra vess.

Einbruch (der), -[e]s: 1) betörés; 2) vor ~ der Nacht: az éj beállta előtt (alkonyatkor).

Einbruchsdiebstahl (der): betöréses lopás.

einbruchsicher: betörésmentes.

Einbruchsstation (die): *v. u.* határállomás.

Einbuchtung (die): öblözet.

Einbug (der): horpadás, behajlás.

Einbuße (die), ~: veszteség, kár.

ein bürgern (-te, hat eingebürgert): meghonosítani; — **sich** ~: 1) meghonosodni; 2) polgárjogot szerezni.

Einbürgerung (die): 1) meghonosítás; 2) honfiusítás.

ein büßen (-te, hat eingebüßt): elveszteni, kárt vallani; seinen Wert ~: értékét elveszteni.

ein cassieren -te, hat eincassiert): behajtani, beszedni (pénzt).

ein classieren -te, hat einclassiert): besorozni (ügyiratokat).

Eindachung (die): befedés, tetőzet.

ein dämmen, ein deichen (-te, hat eingedämmt *v.* eingedeicht): körülgátolni, töltéssel körülfogni.

ein decken (-te, hat eingedeckt): befödni, befödelezni.

ein deutschen (-te, hat eingedeutscht): megnémetesíteni.

ein drängen (-te, hat eingedrängt): benyomni, beszorítani; — **sich** ~: benyomulni, betolakodni, befurakodni.

ein drillen (-te, hat eingedrillt): betanítani, betanultatni.

ein|dringen (drang ein, ist eingedrungen): behatolni, betódulni, benyomulni; auf jmdn ~: vkit megrohanni; — das **Eindringen** (*v.* die **Eindringung**): benyomulás, behatolás.

eindringlich: beható, hathatós, -an; bitten *v.* flehen: esengeni, rimánkodni.

Eindringling (der), -s, *t.* -e: betolakodó.

Eindruck (der), -s, *t.* -drücke: benyomás; einen tiefen ~ auf jmdn machen *v.* üben: mély benyomást tenni *v.* erősen hatni vkire.

ein drucken (-te, hat eingedruckt): belenyomtatni.

eindrucksfähig: fogékony.

eindrucksvoll: hatásos, -an.

ein drücken (-te, hat eingedrückt): benyomni, bezúzni; — **sich** ~: bevésődni, belenyomódni.

eine (*nőnemű*): egy, l. ein.

einem (ein *részes esete*): egyiknek, valakinek; in einemfort: l. ein I.

I. **einen** (ein *tárgyesete*): egyet, egyiket, valakit.

II. **einen:** l. einigen, vereinen.

einer: 1) egy, egyik; ~ um den andern: egymás után; nicht ~ war dort: egy sem volt ott; 2) valaki, az ember; das thut einem wohl: jól esik az embernek; es könnte ~ glauben: azt hihetné valaki; — der **Einer,** -s: egyes (számjegy).

einerlei: egyféle, mindegy; es ist ihm alles ~: minden iránt közönyös; das ewige **Einerlei:** az örökös egyformaság.

ein ernten (-ete, hat eingeerntet): betakarítani, learatni; Lob ~: dicséretben részesülni.

einerseits, einestheils: egyrészt, egyrészről, részben.

einfach: egyszerű, -en; die Sache ist ~ lächerlich: kész nevetség.

Einfachheit (die): egyszerűség.

ein fahren (fuhr ein): I. (hat eingefahren): behordani, betakarítani (gabonát); — II. (ist eingefahren): behajtani, bekocsizni.

Einfahrt (die), *t.* -en: 1) bejárás (vhova); 2) bejáró, bejárat.

Einfall (der), -[e]s, *t.* -fälle: 1) betörés, berontás; 2) bedőlés, beszakadás; 3) ötlet; auf einen ~ gerathen: eszébe ötleni; es kam ihm der ~: az az ötlete támadt, az ötlött eszébe.

ein|fallen (fiel ein, ist eingefallen): 1) beesni, bedőlni, leszakadni; 2) becsapni (vhova); 3) közbeszólni, belevágni; 4) eszébe jutni *v.* ötleni; es fällt mir nicht im Traume ein: eszem ágában sincs; sich (= *dat.*) etw. ~ lassen: vmire vetemedni, gondolni merni.

Einfallriegel (der): csapóretesz.

Einfallswinkel (der): beeső szög.

Einfalt (die), ~: egyszerűség, együgyűség.

Einfaltspinsel (der), -s, *t.* ~: tökfilkó, fajankó.

ein fangen (fieng ein, hat eingefangen): elfogni, összefogdosni.

einfarbig: egyszínű.

ein fassen (-faßte, hat eingefaßt): bekeríteni, beszegni, befoglalni; in Gold ~: aranyba foglalni.

Einfassung (die), *t.* -en: keret, foglalvány, szegély.

Einfassungsleiste (die): szegélyléc.

Einfassungsmauer (die): kerítőfal.

ein fädeln (-te, hat eingefädelt): 1) befűzni (cérnát); 2) vkit befonni, rászedni.

einfältig: együgyű, -en.

Einfältigkeit (die): együgyűség.

ein fetten (-ete, hat eingefettet): bezsírozni, befaggyúzni.

ein feuchten (-ete, hat eingefeuchtet): benedvesíteni, nyirkosítani.

ein finden, sich (fand sich ein, hat sich eingefunden): megjelenni vhol, beállítani vhova.

ein flechten (flocht ein, hat eingeflochten): befonni, beleszőni.

ein fliegen (flog ein, ist eingeflogen): berepülni, beszállni.

ein fließen (floß ein, ist eingeflossen): befolyni; ~ lassen: érinteni, megemlíteni.

ein flößen (-te, hat eingeflößt): 1) becsepegtetni; 2) jmdm Bewunderung ~: vkit bámulattal eltölteni; Muth ~: vkibe bátorságot önteni; Theilnahme ~: részvétet kelteni.

Einfluss (der): 1) beömlés; 2) befolyás, behatás; ~ haben auf etw.: befolyásának lenni.

einflusslos: befolyástalan.

einflussreich: befolyásos.

Einflussröhre (die): beömlő cső.

ein flüstern (-te, hat eingeflüstert) jmdm etw.: besúgni vkinek vmit.

Einflüsterung (die): besugás.

ein fordern (-te, hat eingefordert): beköveteini, bekérni.

Einforderung (die): bekérés.

einförmig: egyforma, egyformán.

Einförmigkeit (die), ~: egyformaság.
ein|fressen, sich (fraß s. ein, hat sich eingefressen): beleevődni vmibe.
ein|fried[ig]en (=[e]te, hat eingefriedet) bekeríteni.
Einfried[ig]ung (die), *t.* =en: kerítés.
ein|frieren (fror ein, ist eingefroren): befagyni.
ein|fugen (=te, hat eingefugt): egyberóni (deszkákat).
Einfuhr (die): *ker.* bevitel, behozatal.
Einfuhrartikel (der): beviteli *v.* behozatali cikk.
Einfuhrhandel (der), =s: beviteli kereskedés.
Einfuhrwaren (die = *t.*): beviteli *v.* behozatali áruk.
Einfuhrzoll (der): beviteli vám.
ein|fügen (=te, hat eingefügt) im Texte: közbeszúrni, beleiktatni a szövegbe.
einführbar: behozható.
ein|führen (=te, hat eingeführt): 1) bevinni, behozni, behordani; 2) bevezetni (csövet); 3) jmdn ~: vkit bekísérni (rendőrileg); 4) jmdn bei Hofe ~: az udvarnál bemutatni vkit; jmdn in ein Amt ~: vkit hivatalba beiktatni; 5) életbe léptetni; einen Gebrauch ~: szokást meghonosítani; es ist hier so eingeführt: az a szokás; neue Tarife ~: új díjszabásokat életbe léptetni; — sich ~: bemutatkozni.
Einführer (der): 1) bevezető, bemutató; 2) kezdője vminek.
Einführung (die), ~: behozatal, befogadás, életbeléptetés.
ein|füllen (=te, hat eingefüllt): betölteni.
einfüßig: féllábú.
Eingabe (die), *t.* =n: 1) beadás, benyujtás; 2) beadvány.
Eingang (der), =[e]s, *t.* ..gänge: 1) bejárat; 2) beérkezés; nach ~: az összeg behajtása után; 3) kezdet; im Eingange: a bevezetésben; 4) befogadás; ~ finden: felkaroltatni, használatba jutni; jmdm ~ verschaffen: vkit bevezetni; einer Sache ~ verschaffen: vmit elfogadtatni, divatba hozni.
eingangs: kezdetben, elül; die ~ erwähnten Umstände: az elül (a bevezetésben) érintett körülmények.
Eingangsartikel (der): behozatali cikk.
Eingangsaviso (das): értesítés megtörtént befizetésről.
Eingangsjournal (das): beérkezési napló.
Eingangspost (die): bevételi tétel.
Eingangsrede (die): előszó.
Eingangsware (die): beviteli áru.
Eingangszoll (der): l. Einfuhrzoll.
ein|geben (gab ein, hat eingegeben): 1) beadni, beadogatni (orvosságot); 2) sugalmazni.
eingebildet: 1) képzelt; der ~e Kranke: a képzelt beteg; 2) képzelődő, önhitt, öntelt; — der, die Eingebildete, =n, *t.* =n: a képzelődő, képzelgő.
eingeboren: 1) egyszülött; 2) benszülött; — die Eingeborenen *(= t.)*: a benszülöttek.
Eingebung (die), *t.* =en: sugallat.
eingedenk: emlékezve; ~ des Rathes: emlékezve a tanácsra; ich werde deiner Güte stets ~ sein: mindig meg fogom őrizni jóságod emlékét.
eingefallen: beesett (arc), l. einfallen.
eingefleischt: megtestesült.
eingegangen (l. eingehen): 1) megszűnt; 2) lépre ment, ráállt.
ein|gehen (ging ein, ist eingegangen): 1) bemenni, belépni; zum ewigen Leben, in die ewige Ruhe ~: elköltözni; 2) befolyni, beérkezni (pénzek, váltók); 3) bemélyedni, behatolni; auf die nähern Umstände ~: a részletekre kiterjeszkedni; 4) beleegyezni, ráállni; auf jmds Ansicht ~: vkinek véleményét elfogadni; auf eine Bedingung ~: föltételt elfogadni; auf jmds Wunsch ~: vkinek kívánságára ráállni; 5) összehuzódni, összemenni; 6) megszűnni, abbanmaradni; ~ lassen: megszüntetni, félbehagyni; 7) (hat *v.* ist eingegangen) kötni; eine Ehe ~: házasságot kötni; einen Vergleich ~: egyességre lépni; Verpflichtungen ~: kötelezettségeket vállalni; einen Vertrag ~: szerződést kötni, szerződésre lépni, szerződni; eine Wette ~: fogadni; — das Eingehen (*v.* die Eingehung) pl. der Ehe: házasságra lépés; E. von Geldern: pénzek beérkezése; E. eines Geschäftes: ügylet megkötése.
eingehend: beható, -an, tüzetes, -en; — das eingehendere: behatóbban.
eingekeilt: beékelt, beékelve.
eingeladen: meghívott, hivatalos.
eingelegt: kirakott, rakottas.
eingeleisig: egyvágányú.
Eingemachte (das), =n: befőtt.
eingenommen: 1) elfogult; ~ sein für jmdn: vonzódni vkihez; von sich ~: képzelődő, öntelt; er ist zu sehr von sich ~: sokat tart magáról; 2) kábult (a fej).
Eingenommenheit (die): elfogultság.
eingereiht: állományba vett (újonc), l. einreihen.
eingesalzen: besózott.
eingeschaltet: közbeszúrt.
eingeschnitten: bemetszett, l. einschneiden.
eingeschoben: betoldott.
eingeschränkt: korlátolt; ~ leben: szűken, takarékosan élni.
Eingeschränktheit (die): korlátozottság, takarékosság.
eingeschrieben: 1) beírt (kör); 2) ajánlott (levél).
eingestandenermaßen: a mint bevallják.
Eingeständnis (das), ..nisses, *t.* ..nisse: vallomás.
ein|gestehen (gestand ein, hat eingestanden): bevallani, beismerni; — das Eingestehen, =s: bevallás.
Eingeweide (das), =s, *t.* ~: belek, zsigerek.
eingeweiht: 1) felszentelt; 2) beavatott.
eingewurzelt: meggyökerezett, megrögzött; ich stand unbeweglich da, wie ~: mozdulatlanul álltam, mintha lábam gyökeret vert volna.
eingezogen: visszavonult, -an.
Eingezogenheit (die), ~: visszavonultság.
ein|gießen (goß ein, hat eingegossen): beönteni, betölteni.
ein|graben (grub ein, hat eingegraben): beásni, elásni, bevésni.
ein|gravieren (=te, hat eingraviert): bevésni.
ein|greifen (griff ein, hat eingegriffen): 1) belenyulni vmibe; 2) egymásba fogni *v.* kapaszkodni; 3) beleavatkozni vmibe, közbelépni; in jmds Rechte ~: vkinek jogaiba avatkozni.
eingreifend: nyomatékos, hathatós, hatásos, -an.
ein|grenzen (=te): l. umgrenzen.
Eingriff (der), =es, *t.* =e: beavatkozás, közbelépés.
Einguß (der): beöntés, öntelék.
Einhalt (der), =es: feltartóztatás; einer Sache *(= dat.)* ~ gebieten *v.* thun: feltartóztatni, megakasztani; den Mißbräuchen ~ thun: a visszaéléseknek gátat vetni.
ein|halten (hielt ein, hat eingehalten): 1) feltartóztatni, megakasztani, visszatartani; 2) einen Termin ~: határidőt megtartani (betartani); den Vertrag ~: a szerződést megtartani *v.* állni; die Zahlungen ~: pontosan fizetni; 3) mit etw. ~: megállni vmi-

ben, félbeszakitani v. abbahagyni vmit.
ein|hauchen (-te, hat eingehaucht): belehelni; jmdm Leben ~: vkibe életet lehelni.
ein|hauen (hieb ein, hat eingehauen): 1) belevágni, rovátkolni; 2) közbevágni; auf den Feind ~: az ellenség közé vágni.
ein|händig: egykezü, félkezü.
ein|händigen (-te, h. eingehändigt): kézbesiteni, átadni.
Einhändigung (die), t. -en: kézbesités.
ein|hängen (-te, hat eingehängt): beakasztani, beaggatni, bekapcsolni.
ein|heben (hob ein, hat eingehoben): beszedni, behajtani (adót).
Einhebung (die): behajtás.
ein|hegen (-te, hat eingehegt): bekeriteni.
einheimiſch: hazai, honi, belföldi; ~ machen: meghonositani; ~ werden: meghonosulni.
ein|heimſen (--ste, h. eingeheimst): 1) betakaritani; 2) zsebre rakni.
ein|heiraten, ſich (-ete, hat ſ. eingeheiratet): beházasodni (családba).
Einheit (die), t. -en: 1) egység; 2) egyöntetüség, egyezés.
einheitlich: egységes, egyöntetü, -en.
Einheitsbeſtrebung (die): egységre törekvés.
Einheitspreis (der): egységár.
Einheitsſchule (die): egységes középiskola.
Einheitstarif (der): egységes dijszabás v. árszabás.
ein|heizen (-te, hat eingeheizt): befüteni.
einhellig: egyetértő, egyértelmü, -en, egyhangú, -an.
Einhelligkeit (die): egyértelmüség, egyetértés.
einher: ide-oda, fel s alá; erhobenen Hauptes ~ gehen: fölemelt fővel járni; er ſtolziert ~ (v. er ſchreitet ſtolz ~): begyesen (peckesen) lépdel.
ein|holen (-te, hat eingeholt): 1) elérni, utólérni vkit; 2) helyrepótolni, helyrehozni (mulasztást); 3) Daten ~: adatokat beszerezni; Erkundigungen ~: tudakozódni; Inſtructionen ~: utasitásokat kikérni; — das **Einholen** der Acten anordnen: az iratok beszerzését elrendelni.
Einholung (die): 1) utólérés; 2) helyrepótlás; 3) kikérés, beszerzés.
Einhorn (das), -es: egyszarvú.
Einhufer (der), -s, t. ~: *áll.* egypatájú.

ein|hüllen (-te, hat eingehüllt): beburkolni; — **ſich** ~: beburkolózni, betakaródzni.
einig: egyező, egységes; ſie waren darin ~: abban mind megegyeztek; über etw. ~ werden: vmiben megegyezni; er iſt mit ſich ſelbſt nicht ~: nincs tisztában önmagával.
einige *(= t.)*: néhányan; nach ~n Tagen: néhány nap mulva.
einigemal[e]: néhányszor, párszor.
einigen, ſich (-te, hat ſich geeinigt): megegyezni, megalkudni.
einigermaßen: némileg.
einiges: némi, valami, -t.
Einigkeit (die): egyezés, egység, egyetértés.
Einigung (die), t. -en: megegyezés, egyezség.
ein|impfen (-te, hat eingeimpft): beoltani.
ein|jagen (-te, hat eingejagt): beüzni; jmdm Furcht (v. einen Schreck) ~: vkire ráijeszteni, vkit megriasztani.
einjährig: egyéves; egyévi; der einjährig-freiwillige Dienſt: egyéves önkéntesi szolgálat; der **Einjährig-Freiwillige**, -n, t. -n (ein Einjährig-Freiwilliger): egyéves önkéntes.
ein|kapſeln (-te, hat eingekapſelt): tokokba zárni, betokolni.
Einkauf (der), -[e]s, t. --käufe: bevásárlás.
ein|kaufen (-te, hat eingekauft): bevásárolni.
Einkaufsjournal (das): bevásárlási napló.
Einkaufspreis (der): vételár.
Einkaufsrechnung (die): bevásárlási számla, vételszámla.
Einkäufer (der), -s, t. ~: vevő, bevásárló.
Einkehr (die), ~: 1) beszállás, betérés; 2) szálló; 3) ~ in ſich ſelbſt: magábaszállás.
ein|kehren (-te, iſt eingekehrt): betérni, megszállni; in ſich ~: magába szállni.
ein|keilen (-te, hat eingekeilt): beékelni; — **ſich** ~: befurakodni.
ein|kerben (-te, hat eingekerbt): beróni, berovátkolni.
ein|kerkern (-te, hat eingekerkert): bebörtönözni, tömlöcbe vetni.
ein|klagen (-te, hat eingeklagt): bepanaszolni, beperelni.
ein|klammern (-te, hat eingeklammert): berekeszteni, zárjelbe tenni.
Einklang (der), -[e]s: összhang, egyezés; in ~ bringen: megegyeztetni; in ~ ſtehen: összhangban lenni.

ein|kleiden (-ete, hat eingekleidet): 1) felavatni (pappá); 2) einen Gedanken in Worte ~: gondolatot szavakba önteni v. szavakkal kifejezni; — **ſich** ~: papnak (v. szerzetesnek) öltözni.
Einkleidung (die), ~: felavatás.
ein|klemmen (-te, h. eingeklemmt): beszoritani, becsiptetni.
ein|knicken (-te, hat eingeknickt): behajlitani, begörbiteni.
ein|knüpfen (-te, hat eingeknüpft): bekötni, bekapcsolni.
ein|kochen (-te, hat eingekocht): befőzni.
ein|kommen (kam ein, iſt eingekommen): 1) bejönni, befolyni; 2) folyamodni vmiért; um etw. ~: vmit kérelmezni; — das **Einkommen**, -s: 1) jövedelem; reines E.: tiszta jövedelem; 2) beadvány, folyamodvány; 3) folyamodás, kérvényezés.
Einkommenſteuer (die): jövedelmi adó.
ein|kramen (-te, hat eingekramt): berakni.
ein|kriechen (kroch ein, iſt eingekrochen): bemászni, bebújni.
Einkünfte (die = *t.)*: jövedelem.
I. **ein|laden** (lud ein, hat eingeladen): berakni, rakodni.
II. **ein|laden** (lud v. ladete ein, hat eingeladen): meghivni; einen zu Tiſch ~: lakomára v. ebédre hivni.
einladend: vonzó, hivogató, -an.
Einladeplatz (der): rakodóhely.
Einladung (die), t. -en: 1) meghivás; 2) felhivás, felszólitás.
Einladungskarte (die), **Einladungsſchreiben** (das): meghivó.
Einlage (die), t. -n: 1) betét, befizetés; grundbücherliche ~: telekkönyvi betét; 2) melléklet; in der ~: mellékelve.
Einlagebuch (das): betétkönyv.
Einlagecapital (das): betéttőke, betétösszeg.
ein|lagern (-te, hat eingelagert): 1) elrakni, raktározni; 2) beszállásolni; — **ſich** ~: vhol letelepedni, megszállni.
Einlagerung (die): beraktározás.
ein|langen (-te): 1) (h. eingelangt): benyujtani, beadni; 2) (iſt eingelangt): megérkezni, beérkezni.
Einlaſs (der), --laſſes: bebocsátás, beeresztés; jmdm ~ gewähren: vkit bebocsátani.
ein|laſſen (ließ ein, hat eingelaſſen): 1) beereszteni, bebocsátani; 2) bemázolni, befesteni (padlót); — **ſich** ~ in etw.: vmibe bocsátkozni; ſich in ein Geſpräch ~: beszédbe v. szóba eredni; ſich in Händel ~: civakodást kezdeni vkivel.

Einlaſskarte (die): belépti v. belépő jegy.

Einlaſspforte (die): kapu, ajtó.

Einlauf (der), -[e]s: beérkezés, megérkezés (ügyiratoké).

ein|laufen (lief ein, iſt eingelaufen): 1) beérkezni; in den Hafen ~: a kikötőbe behajózni; 2) befolyni (pénzek); 3) összemenni (posztó); 4) ~ laſſen: beleszalasztani (az ellenfélt a pengébe).

ein|läuten (-ete, hat eingeläutet): beharangozni.

ein|leben (-te): l. hineinleben.

Einlegblatt (das): betétlap.

ein|legen (-te, hat eingelegt): 1) betenni, befektetni, berakni; 2) beiktatni, közbevetni; 3) eine Lanze ~ für etw.: lándsát törni vmiért; Ehre, Schande ~: becsületet, szégyent vallani; Verwahrung ~: óvást tenni v. emelni; ein gutes Wort ~: pártolni, mellette szólni; — ſich für jmdn ~: vki érdekében közbenjárni.

ein|leiten (-ete, hat eingeleitet): bevezetni; einen Proceſs ~: pert indítani; eine Unterſuchung ~: vizsgálatot indítani; Verhandlungen ~: tárgyalásba bocsátkozni.

Einleitung (die), t. -en: 1) bevezetés; 2) előkészítés, megindítás; die ~en treffen: az előkészületeket megtenni, készülődni.

Einleitungsgefecht (das): bevezető harc.

ein|lenken (-te, hat v. iſt eingelenkt): 1) visszatérni (az elhagyott útra v. tárgyra); 2) beadni a derekát, alábbhagyni.

ein|lernen (-te, hat eingelernt): betanulni.

ein|leuchten (-ete, hat eingeleuchtet): világosnak, érthetőnek lenni (vki előtt); das will mir nicht ~: nem fér a fejembe v. nem tudom belátni.

einleuchtend: világos, tiszta.

ein|liefern (-te, hat eingeliefert): beszállítani, beszolgáltatni.

Einlieferung (die): beszolgáltatás.

einliegend: mellékelt; mellékelve.

ein|logieren [.lozsirn] (-te, hat einlogiert): beszállásolni.

ein|löſen (-ste, hat eingelöst) etw.: beváltani; einen Wechſel ~: váltót kifizetni; ſein Wort ~: szavát beváltani, szavának állni.

Einlöſung (die), t. -en: beváltás.

Einlöſungsbetrag (der), **Einlöſungsſumme** (die): *ker.* beváltási összeg.

ein|machen (-te, hat eingemacht): becsinálni, befőzni.

ein|magazinieren (-te, hat einmagaziniert): beraktározni.

Einmagazinierung (die): beraktározás.

ein|mahnen (-te): l. mahnen.

einmal: 1) egyszer, egykor; auf einmal: egyszerre; noch einmal: még egyszer; ein[mal] für allemal: egyszer s mindenkorra; nicht ~: még csak nem is, l. nicht; 2) valamikor, valahára; endlich ~: végre valahára.

Einmaleins (das), ~: egyszeregy.

einmalig: egyszeri.

Einmarſch (der), -es: bevonulás.

ein|marſchieren (-te, iſt einmarſchiert): bevonulni.

Einmaſter (der), -s: egyárbocos.

ein|mauern (-te, hat eingemauert): befalazni.

ein|mengen, ein|miſchen, ſich (hat ſich eingemengt v. eingemiſcht): beleavatkozni vmibe.

ein|meſſen (maß ein, hat eingemeſſen): bemérni.

ein|mummen (-te): l. einhüllen.

ein|münden (-ete): l. münden.

einmüthig: egyhangú, -an; ~ ſollen wir Gott preiſen: egy szívvel, szájjal (egy szívvel-lélekkel) dicsőítsük Istent.

Einmüthigkeit (die): egyhangúság, egyetértés.

Einnahme (die), t. -n: 1) megvétel, elfoglalás (váré); 2) bevétel, jövedelem; in ~ bringen v. ſtellen: bevételezni, a bevételek közé írni; 3) die ~ des richterlichen Augenſcheins: a bírói szemle megtartása.

Einnahmen- und Ausgabenconto (das): bevételek és kiadások számlája.

Einnahmsjournal (das): bevételi napló.

Einnahmsposten (der): bevételi tétel.

Einnahmsquelle (die): jövedelem-forrás.

Einnahmsrubrik (die): bevételi rovat.

einnehmbar: bevehető.

ein|nehmen (nahm ein, hat eingenommen): 1) elfoglalni, bevenni (helyet, várat); einen Platz, den ganzen Raum ~: helyet elfoglalni, az egész térséget elfogni; 2) beszedni, bevenni (pénzt, orvosságot); 3) jmdn für ſich ~: vkit megnyerni (magának).

einnehmend: megnyerő, -en; er hat etwas Einnehmendes: nagyon megnyerő a modora.

Einnehmer (der), -s, t. ~: beszedő.

ein|nicken (-te, iſt eingenickt): bóbiskolni, elszunyókálni.

ein|niſten, ſich (-ete, hat ſich eingeniſtet): befészkelni magát.

ein|ordnen (-ete, hat eingeordnet): besorozni, elhelyezni.

Einöde (die), t. -n: sivatag, vadon, pusztaság.

ein|ölen (-te, hat eingeölt): beolajozni.

ein|packen (-te, hat eingepackt): becsomagolni, begöngyölíteni; in Kiſten ~: ládába rakni; in Papier ~: papirosba takarni.

Einpackung (die): becsomagolás.

ein|paſſen (-ſste, h. eingepaſst): beleilleszteni, összeilleszteni.

ein|pferchen (-te, hat eingepfercht): összezsufolni, begyömöszölni.

ein|pflanzen (-te, h. eingepflanzt): beültetni, elültetni.

ein|pfropfen (-te, hat eingepfropft): beleoltani.

ein|pinſeln (-te, hat eingepinſelt): beecsetelni.

ein|prägen (-te, hat eingeprägt): belevésni, rányomni; — ſich dem Gedächtniſſe, ins Herz ~: bevésődni az emlékezetbe, a szívbe.

ein|preſſen (-ſste, hat eingepreſst): benyomni, beleszorítani.

ein|pudern (-te, hat eingepudert): behajporozni.

ein|puppen, ſich (-te, hat ſich eingepuppt): magát bebábozni.

ein|quartieren (-te, hat einquartiert): beszállásolni; — ſich ~: vhol letelepedni, megszállni.

Einquartierung (die), t. -en: beszállásolás.

ein|rahmen (-te, hat eingerahmt): berámázni, keretbe foglalni.

ein|rammen (-te, h. eingerammt): beverni (cölöpöt).

einräderig: egykerekű.

ein|räuchern (-te, hat eingeräuchert): megfüstölni.

ein|räumen (-te, hat eingeräumt): 1) berakni, átengedni (területet); 2) jmdm den erſten Platz ~: vkit a főhelyre ültetni; 3) megengedni; das muſs man ~: meg kell adni; jmdm Credit ~: vkinek hitelt nyitni.

ein|rechnen (-ete, hat eingerechnet): beszámítani, betudni.

Einrechnung (die): beszámítás.

Einrede (die): kifogás, beleszólás; ~ erheben: kifogást tenni; die ~ der Verfrühung erheben: időelőttiségi kifogást tenni.

ein|reden (-ete, hat eingeredet): 1) jmdm etw. ~: vkivel elhitetni vmit; 2) ſich etw. ~: képzelni, magával elhitetni vmit; ich laſs mir das nicht ~: ezt ugyan nem hiszem el; er läſst

sich nicht ~: nem hallgat a szóra; 3) l. dareinreden.

ein|registrieren (-te, hat einregistriert): irattárba besorozni, belajstromozni.

ein|reiben (rieb ein, hat eingerieben): bedörzsölni, bekenni.

Einreibung (die), *t.* -en: bedörzsölés.

ein|reichen (-te, hat eingereicht): benyújtani, beadni; — das **Einreichen** der Klageschrift: a kereset beadása.

Einreichungsprotokoll (das): 1) iktatóhivatal; 2) iktatókönyv.

Einreichungsprotokollist (der): iktató (hivatalnok).

Einreichungstermin (der): beterjesztési határidő.

ein|reihen (-te, hat eingereiht): 1) besorozni, sorba szedni *v.* illeszteni; in die erste Classe: az első osztályba sorozni; 2) állományba venni (újoncokat); — **sich** ~: besorakozni.

ein|reißen (riss ein): **I.** (hat eingerissen): 1) beszakitani, behasitani; 2) lebontani (épületet); **II.** (ist eingerissen) 1) beszakadni elhasadni; 2) elharapózni; diese Mode ist auch bei uns eingerissen: ez a divat nálunk is lábrakapott *v.* elterjedt; ein tief eingerissenes Übel: mélyen gyökerező baj.

ein|renken (-te, hat eingerenkt): helyre tenni, visszaigazitani.

ein|rennen (rannte ein, hat eingerannt) die Thüre: az ajtón berontani.

ein|richten (-ete, hat eingerichtet): 1) berendezni, felszerelni; 2) beirányozni, beigazitani; 3) intézni, pl. er wusste es so einzurichten: úgy intézte a dolgot *v.* úgy ejtette sorját, hogy..; — **sich** ~: berendezkedni; sich so ~: úgy intézni a dolgát; sich in die Frontlinie ~: az arcvonalba beigazodni.

Einrichtung (die), *t.* -en: 1) berendezés, felszerelés; 2) intézmény; 3) beigazitás.

Einrichtungsgegenstände (die = *t.*): berendezési tárgyak.

ein|riegeln (-te, hat eingeriegelt): bezárni (tolózárral).

Einritt (der), -[e]s: belovaglás, bevonulás.

ein|ritzen (-te, hat eingeritzt): belekarcolni, bemetszeni.

ein|rudern (-te, ist eingerudert): beevezni.

einrufen: l. einberufen.

ein|rücken (-te): **I.** (hat eingerückt) betolni, beilleszteni, beiktatni; — **II.** (ist eingerückt) bevonulni (katonasághoz), belépni (hivatalba).

Einrückung (die): 1) becsatolás, beiktatás; 2) bevonulás.

Einrückungsbefehl (der): behivó parancs.

ein|rühren (-te, hat eingerührt): behabarni.

eins: egy, egyik; alles ~: mindegy; ~ ins andere: egyre-másra; sie sind darüber ~: egyetértenek a dologra nézve; ~ werden: megegyezni; es geht (*v.* kommt) auf ~ hinaus: egyre megy; mir ist es ~: nekem mindegy; — die **Eins**: az egyes.

Einsaat (die): vetés, vetőmag.

ein|sacken (-te, hat eingesackt): 1) zsákba rakni *v.* dugni; 2) bezsebelni.

ein|sagen (-te, hat eingesagt): bemondani, besúgni.

einsaitig: egyhúros.

ein|salben (-te, hat eingesalbt): bekenni, megkenni.

ein|salzen (-te, hat eingesalzen *v.* eingesalzt): besózni.

Einsalzung (die): besózás.

einsam: magányos, -an, egyedül, -i; ~e Dörfer: magányos faluk.

Einsamkeit (die): magány, egyedüllét.

ein|sammeln (-te, hat eingesammelt): beszedni, összegyüjteni; Beiträge ~: kéregetni, koledálni; — das **Einsammeln** (*v.* die **Einsammlung**): beszedés, összegyüjtés.

ein|sargen (-te, hat eingesargt): koporsóba tenni.

Einsattelung (die): hegynyereg.

Einsatz (der), -es, *t.* -sätze: 1) betét, tét; 2) *mest.* eresztėk, betét (cipőn).

Einsatzofen (der): edző kemence.

Einsatzplatte (die): betétlemez.

Einsatzpreis (der): bánatpénz (árverésnél).

Einsatzstück (das): toldalék.

ein|saugen (sog ein, hat eingesogen): magába szini, felszini.

ein|säen (-ete, hat eingesäet): bevetni.

ein|säuern (-te, hat eingesäuert): besavanyitani.

ein|säumen (-te, hat eingesäumt): beszegni, szegélyezni.

ein|schachteln (-te, hat eingeschachtelt): beskatulyázni.

ein|schalten (-ete, hat eingeschaltet): 1) bekapcsolni (készüléket); 2) közbeszúrni, beiktatni; ein Edict in das Amtsblatt ~: hirdetményt a hivatalos lapba beiktatni.

Einschaltung (die): 1) bekapcsolás; 2) beiktatás, beillesztés.

Einschaltungsgebür (die): beiktatási dij.

Einschaltungsprotokollamt (das): iktatóhivatal.

ein|scharren (-te, hat eingescharrt): elásni, elföldelni, elhantolni.

ein|schärfen (-te, hat eingeschärft) jmdm etw.: vkinek vmit lelkére kötni, keményen meghagyni.

ein|schätzen (-te, hat eingeschätzt): megbecsülni, értékelni.

Einschätzung (die): becslés.

Einschätzungscommissär (der): becslő biztos.

ein|schenken (-te, hat eingeschenkt): tölteni; jmdm reinen *v.* klaren Wein ~: nyiltan szólni, az igazat megmondani, a valót őszintén feltárni vki előtt.

ein|schicken (-te, hat eingeschickt): beküldeni.

ein|schieben (schob ein, hat eingeschoben): 1) betolni, becsúsztatni; 2) közbeiktatni.

Einschiebsel (das), -s, *t.* ~: betoldás, toldalék, közbeszúrás.

ein|schießen (schoss ein, hat eingeschossen): 1) belőni; 2) bevetni (kenyeret); 3) befektetni (pénzt).

ein|schiffen (-te, hat eingeschifft): hajóra szállitani; die Mannschaft ist schon eingeschifft: a csapat már hajón van; — **sich** ~: hajóra szállni *v.* rakodni.

Einschiffung (die): 1) hajóra szállás; 2) hajóra szállitás *v.* rakodás.

Einschiffungsort (der): felszálló hely, lerakodó hely (hajónál).

ein|schlafen (schlief ein, ist eingeschlafen): 1) elaludni; er kann nicht ~: nem jön álom a szemére; 2) elzsibbadni; das Bein ist mir eingeschlafen: a lábam elzsibbadt.

Einschlag (der), -[e]s: 1) behajtás, szegély (ruhánál); 2) kénfonal, kéngyertya.

ein|schlagen (schlug ein, hat eingeschlagen): 1) beütni, beverni, bezúzni; 2) becsapni, leütni (villám); 3) behajtani, felgyürni (a ruha szélét); 4) megkezdeni (dobolást, vájást); 5) einen andern Weg ~: más útra térni *v.* indulni; 6) felcsapni, kezet adni; schlagt ein! kezet rá! 7) odatartozni; es schlägt in dein Fach ein: a te szakodba vág; 8) *mest.* csaptatni.

einschlagend: l. einschlägig.

ein|schläfern (-te, hat eingeschläfert): elaltatni, elszenderiteni.

einschlägig: 1) odavaló, idevágó, rá vonatkozó; 2) die ~en Behörden: az illetékes hatóságok.

ein|schleichen, sich (schlich sich ein, hat sich eingeschlichen): belopózni, magát beszinleni.
ein|schleppen (-te, h. eingeschleppt): behurcolni, bevinni.
ein|schließen (schloss ein, hat eingeschlossen): 1) bezárni, becsukni; 2) körülzárni (csapattal); 3) belefoglalni, beleérteni; 4) mellékelni, hozzácsatolni; — **sich** ~: bezárkózni.
einschließlich: beleszámítva, beleértve, bezárólag.
Einschließung (die): 1) bezárás, becsukás; 2) berekesztés, körülzárás.
Einschließungsgürtel (der): körülzáró öv.
ein|schlummern (-te, ist eingeschlummert): elszunnyadni, elszenderülni.
Einschluss (der): 1) bezárás; 2) melléklet, csatolmány; 3) mit ~: beleszámítva, beleértve.
ein|schmalzen (-te, hat eingeschmalzt): zsirral megkenni.
ein|schmeicheln, sich (-te, hat sich eingeschmeichelt): behizelegni *v.* beszinleni magát vkinél.
einschmeichelnd: behizelgő; ~e Melodie: fülbemászó dallam.
ein|schmelzen: I. (schmelzte ein, hat eingeschmelzt *v.* eingeschmolzen) beolvasztani; — II. (schmolz ein, ist eingeschmolzen) beolvadni.
Einschmelzung (die): beolvasztás.
ein|schmieren (-te, h. eingeschmiert): bemázolni, bekenni; mit Öl ~: megolajozni.
ein|schmuggeln (-te, hat eingeschmuggelt): becsempészni.
ein|schmutzen (-te, h. eingeschmutzt): beszennyezni.
ein|schnallen (-te, h. eingeschnallt): becsatolni.
ein|schneiden (schnitt ein, hat eingeschnitten): bevágni, bemetszeni; — **sich** ~: bevésődni, bemélyedni.
einschneidend: mélyreható, -an.
ein|schneien (-te, hat eingeschneit): behavazni, hóval belepni.
Einschnitt (der), -es, *t.* -e: bevágás, bemetszés, rovátka; einen ~ machen: belevágni.
ein|schnüren (-te, h. eingeschnürt): befűzni, összefűzni; — **sich** ~: befűzni magát, befűződni.
ein|schrauben (-te, h. eingeschraubt): becsavarni.
ein|schränken (-te, h. eingeschränkt): korlátozni, megszorítani; — **sich** ~: takarékosan élni, magát összehúzni.
Einschränkung (die), *t.* -en: 1) megszorítás, korlátozás, korlátozottság; 2) takarékosság.
Einschreibebuch (das): bejegyzőkönyv.
Einschreibegebür (die): beiratási díj.
ein|schreiben (schrieb ein, hat eingeschrieben): beirni, bejegyezni; ~ lassen: ajánlva feladni (levelet); sich ~ lassen: beiratkozni.
Einschreibung (die), *t.* -en beiratás.
ein|schreiten (schritt ein, ist eingeschritten): közbelépni; gerichtlich ~: törvényes lépéseket tenni.
ein|schrumpfen (-te, ist eingeschrumpft): összezsugorodni, csömpöródni, összetöppedni.
Einschuss (der): betolás, toldalék.
ein|schulen (-te, hat eingeschult): betanítani, begyakorolni.
ein|schüchtern (-te, hat eingeschüchtert): megfélemlíteni, elhallgattatni.
ein|schütten (-ete, h. eingeschüttet): beönteni, betölteni.
ein|schwatzen (-te): l. einreden.
ein|schwärzen (-te, hat eingeschwärzt): 1) befeketíteni; 2) becsempészni.
ein|schwenken (-te, hat eingeschwenkt): bekanyarodni.
ein|segnen (-ete, hat eingesegnet): 1) megáldani, megszentelni; 2) felszentelni (papot).
Einsegnung (die): megáldás, felavatás.
ein|sehen (sah ein, hat eingesehen): 1) belátni, átlátni vmit; 2) megtekinteni *v.* betekinteni (ügyiratokat).
ein|seifen (-te, hat eingeseift): beszappanozni.
einseitig: egyoldalú, -an, félszeg, -en.
Einseitigkeit (die): egyoldalúság.
ein|senden (sandte *v.* sendete ein, hat eingesandt *v.* eingesendet): beküldeni.
Einsender (der), -s, *t.* ~: beküldő.
Einsendung (die): beküldés.
Einsendungstermin (der): beküldés, határidő.
ein|senken (-te, hat eingesenkt): 1) besülyeszteni, bemélyeszteni; 2) bujtatni (szőlőt).
Einsenkung (die), *t.* -en: süppedés, sulyesztés, mélyesztés.
Einser (der), -s, *t.* ~: egyes (számjegy).
ein|setzen (-te, hat eingesetzt): 1) betenni, behelyezni, beiktatni, beilleszteni; ein Fest ~: ünnepet rendelni; Zähne ~ lassen: fogakat betetetni; in die Zeitung ~: az újságba tenni, kiirni; tenni (lutriba); 2) sein Leben ~: életét kockáztatni; 3) beültetni (növényt); jmdn in ein Amt ~: vkit hivatalba ültetni; jmdn zu seinem Erben ~: vkit örököséül rendelni; eine neue Regierung ~: új kormányt kinevezni; 4) latba vetni, alkalmazni; sein Ehrenwort zum Pfande ~: lekötni a szavát; seine ganze Kraft ~: egész erejét latba vetni *v.* kifejteni.
Einsetzung (die): 1) beiktatás, beillesztés; ~ eines Nacherben: utóörökös nevezése; 2) beültetés; 3) latba vetés.
Einsicht (die): 1) bepillantás, megtekintés; in etw. ~ nehmen: vmibe belepillantani, valamit megtekinteni; 2) belátás; jmdn zur ~ bringen: belátásra téríteni vkit.
einsichtig, einsichtsvoll: helyes belátású, értelmes.
Einsichtnahme (die): betekintés; zur ~ aufgelegt sein: betekintésre kitéve lenni; die ~ der Schriftstücke ist nicht gestattet: a betekintés az iratokba nincs megengedve.
Einsiedelei (die), *t.* -en: 1) remeteség; 2) remetelak, remeteház.
ein|sieden (sott ein, hat eingesotten): besűríteni.
Einsiedler (der), -s, *t.* ~: remete.
einsiedlerisch: remete módra.
einsilbig: 1) egytagú; 2) szótlan, kevés szavú (ember).
ein|sinken (sank ein, ist eingesunken): besüppedni, összeomlani.
ein|spannen (-te, hat eingespannt): 1) beszorítani; 2) fölfeszíteni; 3) befogni (lovat).
Einspannschraube (die): befogó csavar.
Einspänner (der), -s: egyfogatú.
ein|speichern (-te, hat eingespeichert): betakarítani (gabonát).
ein|sperren (-te, hat eingesperrt): 1) bezárni, becsukni; 2) körülzárni, megszállni (várost); — **sich** ~: bezárkózni.
ein|spinnen (spann ein, hat eingesponnen): befonni, beszőni; — **sich** ~: magát befonni.
Einsprache (die): ellenvetés, kifogás; ~ thun *v.* erheben: tiltakozni, óvást *v.* kifogást tenni, felszólamlani.
ein|sprechen (sprach ein, hat eingesprochen): 1) közbeszólni, beleszólni; 2) bei jmdm ~: vkihez beszólni; 3) für jmdn ~: vkiért szót emelni *v.* szólni; 4) gegen etw. ~: vmi ellen felszólalni; 5) jmdm Muth ~: vkit bátorítani; jmdm Trost ~: vkit vigasztalni.
ein|sprengen (-te, h. eingesprengt): 1) behinteni; 2) betörni (ajtót);

3) (ist eingesprengt) vhová bevágtatni, beugratni.
ein|springen (sprang ein, ist eingesprungen): 1) beugrani; 2) benyúlni, beszögellni.
ein|spritzen (-te, hat eingespritzt): befecskendezni.
Einspruch (der), -[e]s: l. Einsprache.
einspurig: egyvágányú.
einst: egykor, hajdan, valaha; — das **Einst**: a hajdankor, mult.
ein|stampfen (-te, h. eingestampft): beverni, besulykolni.
Einstand (der), -es: beállás, belépés, szolgálatba lépés.
ein|stechen (stach ein, hat eingestochen): 1) beleszúrni; seewärts ~: a nyilt tengerre evezni; 2) *mest.* beölteni.
ein|stecken (-te, hat eingesteckt): bedugni, zsebre rakni; das Schwert ~: kardját hüvelyébe tenni.
ein|stehen (stand ein, ist eingestanden): 1) belépni, beállni; 2) für jmdn ~: vkiért helyt állni, vkit helyettesiteni; 3) jót állni, kezeskedni; ich stehe dafür ein: felelek róla.
Einsteher (der), -s: helyettesitő.
ein|steigen (stieg ein, ist eingestiegen): 1) beszállni, beülni; 2) bemászni; — das **Einsteigen**: 1) beszállás; 2) bemászás; Diebstahl mittels E.: bemászásos lopás.
ein|stellen (-te, hat eingestellt): 1) beállitani; 2) beszüntetni, megszüntetni, abbahagyni; das Verfahren ~: az eljárást beszüntetni; — sich ~: megjelenni, beállitani, vhol teremni.
Einstellung (die): 1) beállitás; 2) megszüntetés; ~ der Arbeit: munkaszüntetés; ~ der Feindseligkeiten: fegyverszünet.
Einstellungsbescheid (der): megszüntető végzés.
ein|stemmen (-te, h. eingestemmt): 1) bevésni; 2) nekitámasztani.
einstens: l. einst.
einstig: egykori, majdani.
ein|stimmen (-te, h. eingestimmt): 1) együtt énekelni; 2) beleegyezni, hozzájárulni; in das übermäßige Lob kann ich nicht [mit] ~: a tulságos magasztaláshoz nem járulhatok hozzá.
einstimmig: 1) egyhangú, -an; 2) egyszólamú (ének).
Einstimmigkeit (die): közakarat, egyhangúság.
einstmals: egykor, valamikor.
ein|stopfen (-te, hat eingestopft): bedugni, betömni.
ein|stoßen (stieß ein, hat eingestoßen): betaszitani, bezúzni.
einstöckig: egyemeletes.
ein|streichen (strich ein, hat eingestrichen): 1) bekenni; 2) besepreni (pénzt).
ein|streuen (-te, hat eingestreut): behinteni, közbevetni.
ein|strömen (-te, ist eingeströmt): beözönleni, beáramlani, befolyni; ~ lassen: beömleszteni (gőzt).
Einströmung (die): beömlés.
Einströmungsöffnung (die): *müsz.* beömlő nyilás.
ein|studieren (-te, hat einstudiert): betanulni.
Einsturz (der), -es: beomlás, beszakadás.
einstündig: egyórai, egyórás.
ein|stürmen (-te): I. (hat eingestürmt) berontani, betörni; — II. (ist eingestürmt) auf jmdn ~: vkinek nekirontani, vkire rárontani; auf seine Gesundheit ~: az egészségét aláásni.'
ein|stürzen (-te, ist eingestürzt): beszakadni, bedőlni, összeomlani; das Haus droht einzustürzen: a ház roskadozófélben van; auf jmdn ~: vkire rárohanni, vkit megrohanni.
einstweilen: egyelőre.
einstweilig: ideiglenes.
ein|sudeln (-te, hat eingesudelt): berondítani, bepiszkitani.
Eintagsfliege (die): kérész, tiszavirág.
ein|tauchen (-te, hat eingetaucht): bemártani, belemeriteni.
Eintausch (der), -es: csere, becserélés.
ein|tauschen (-te, h. eingetauscht): becserélni, cserébe adni.
eintägig: egynapi, egynapos.
ein|theilen (-te, hat eingetheilt): beosztani, részekre osztani; in Classen ~: osztályozni.
Eintheilung (die), *t.* -en: beosztás.
eintönig: egyhangú, -an.
Eintönigkeit (die): egyhangúság.
Eintracht (die): egyetértés.
Eintrag (der): 1) jegyzés, beirás; 2) kár, rövidség, fogyatkozás; ~ thun: kárára lenni, rövidséget v. kárt okozni.
Eintragebuch (das): iktatókönyv.
ein|tragen (trug ein, hat eingetragen): 1) behordani; 2) bejegyezni, bevezetni; in das Grundbuch ~: telekkönyvezni; 3) hajtani, jövedelmezni; die Stelle trägt ihm wenig ein: ez a hivatala nem sokat hajt a konyhára.
Eintragung (die), *t.* -en: bejegyzés, bevezetés, betáblázás; ~ in das Grundbuch: telekkönyvi bejegyzés, betáblázás; ~ einer Firma in das Handelsregister: cégbejegyzés.
einträchtig: egyetértő, -en.
einträglich: jövedelmező, nyereséges, haszonhajtó.
Einträglichkeit (die): jövedelmesség, jövedelmezőség, vminek jövedelmező volta.
ein|tränken (-te, hat eingetränkt): beáztatni; jmdm etw. ~: vkin bosszút állni vmiért; das werde ich dir ~: majd megkeserülöd.
ein|träufeln (-te, hat eingeträufelt): belecsepegtetni.
ein|treffen (traf ein, ist eingetroffen): 1) megérkezni; die Post trifft hier um 4 Uhr ein: a pósta 4 órára ér ide; die Nachricht traf ein: az a hir érkezett; 2) bekövetkezni, teljesülni; das Unglück ist eingetroffen: a szerencsétlenség bekövetkezett; — rechtzeitiges **Eintreffen** der Züge: a vonatok jókori megérkezése.
ein|treiben (trieb ein, hat eingetrieben): 1) einen Nagel ~: szeget beverni (a falba); 2) behajtani, bekergetni; das Vieh ~: a jószágot haza v. az akolba hajtani; 3) Steuern ~: az adót behajtani; — das **Eintreiben** einer Forderung: követelés behajtása.
Eintreibung (die), *t.* -en: behajtás.
ein|treten (trat ein, ist eingetreten): 1) belépni (szolgálatba), benyitni (szobába); 2) beállni, bekövetkezni; plötzlich trat der Winter ein: hirtelen télre fordult; 3) ~ für etw.: sikra szállni vmiért; für jmdn ~: *a)* vkit helyettesiteni; *b)* vkit pártul fogni, vkiért kezeskedni.
eintretenden Falls: alkalom adtán.
Eintritt (der), -[e]s: belépés, beállás, kezdet; bei ~ des Frostes: a fagy beálltával; ~ der Rechtskraft: jogerőre emelkedés; ~ des Waffenstillstandes: a fegyverszünet kezdete.
Eintrittsbillet (das), **Eintrittskarte** (die): belépti v. belépő jegy.
Eintrittstag (der): belépés napja.
Eintrittszollamt (das): beviteli határvámhivatal.
ein|trocknen (-te): I. (hat eingetrocknet) kiszáritani; — II. (ist eingetrocknet) beszáradni, kiszáradni.
ein|tunken (-te): l. eintauchen.
ein|üben (-te, hat eingeübt): begyakorolni, betanitani; — sich ~: magát begyakorolni.
Einübung (die): gyakorlás.
ein|verleiben (verleibte ein v. ein-

verleibte, hat einverleibt): 1) bekebelezni; grundbücherlich ~: telekkönyvileg bekebelezni; 2) beiktatni (ügydarabot).
Einverleibung (die), *t.* -en: bekeblezés.
ein|vernehmen (einvernahm, hat einvernommen) jmdn: kihallgatni (tanut, feleket); — das **Einvernehmen**, -s: 1) kihallgatás; das E. (*v.* die **Einvernahme** *v.* **Einvernehmung**) der Parteien: a felek kihallgatása; 2) egyetértés; im E.: egyetértve, egyetértőleg (vkivel); sich mit jmdm in E. setzen: vkivel érintkezésbe lépni.
einverstanden: egyetértő; ich bin mit allem ~: mindenbe beleegyezem *v.* belenyugszom; ~! helyes! jól van!
Einverständnis (das), --nisses: egyetértés; im ~ mit...: egyetértve ...-val, -vel.
ein|wachsen (wuchs ein, ist eingewachsen): belenőni.
Einwage (die): súlyhiány.
ein|waggonieren (-te, hat einwaggoniert): berakodni, berakni, kocsiba rakni.
Einwand (der): ellenvetés, kifogás, l. Einwendung.
Einwanderer (der), -s, *t.* ~: bevándorló.
ein|wandern (-te, ist eingewandert): bevándorolni, beköltözni.
Einwanderung (die), *t.* -en: beköltözés, bevándorlás.
einwandfrei: kifogástalan.
einwärts: befelé.
ein|weben (wob *v.* webte ein, hat eingewoben *v.* eingewebt): beleszóni, belefonni; — sich ~: beleszövődni, befonódni.
ein|wechseln (-te, hat eingewechselt): beváltani.
einweibig: egynejű.
ein|weichen (-te, hat eingeweicht): beáztatni, lágyítani.
ein|weihen (-te, hat eingeweiht): 1) felszentelni, felavatni; 2) jmdn in ein Geheimnis ~: vkit vmely titokba beavatni.
Einweihung (die), *t.* -en: beszentelés, felszentelés, felavatás; ~ eines Hauses: házavatás.
Einweihungsfeier (die), **Einweihungsfest** (das): fölszentelési *v.* felavató ünnepély.
ein|wenden (wandte *v.* wendete ein, hat eingewandt *v.* eingewendet): ellenvetni, ellenmondani, kifogást tenni; dagegen habe ich gar nichts einzuwenden: egy csepp kifogásom *v.* egy szavam sincs ellene.
Einwendung (die), *t.* -en: ellenvetés, kifogás; ~en erheben, machen: ellenvetéseket tenni; die ~en wurden verspätet erhoben: a kifogások elkésve adattak be.
ein|werfen (warf ein, hat eingeworfen): 1) behajítani, bedobálni; 2) ellenvetést tenni.
ein|wickeln (-te, hat eingewickelt): beburkolni, begöngyölni, becsavargatni; — sich ~: beburkolódzni.
ein|wiegen (-te, hat eingewiegt): álomba ringatni, elringatni.
ein|willigen (-te, hat eingewilligt) in etw.: beleegyezni vmibe, ráállni vmire.
Einwilligung (die), *t.* -en: beleegyezés; seine ~ geben: beleegyezését adni *v.* nyilvánítani.
ein|winden: l. einwickeln.
ein|wirken (-te, hat eingewirkt): 1) beleszóni; 2) auf jmdn ~: behatni, hatással lenni vkire (vmire); schädlich ~: káros hatással lenni.
Einwirkung (die), *t.* -en: behatás.
Einwohner (der), -s, *t.* ~: lakos, lakó.
Einwohnerschaft (die): lakosság.
Einwurf (der), -es, *t.* --würfe: 1) behajítás; 2) ellenvetés, kifogás; einen ~ machen: ellenvetést tenni.
ein|wurzeln (-te, ist eingewurzelt): meggyökerezni, gyökeret verni; ein eingewurzeltes Übel: megrögzött baj.
Einzahl (die): egyes szám.
ein|zahlen (-te, hat eingezahlt): befizetni.
Einzahlung (die), *t.* -en: befizetés.
ein|zählen (-te, hat eingezählt): beleszámítani, beleolvasni.
ein|zäunen (-te, hat eingezäunt): bekeríteni.
Einzäunung (die), *t.* -en: kerítés.
ein|zeichnen (-ete, hat eingezeichnet): berajzolni, bejegyezni.
Einzeichnung (die): bejegyzés.
einzeilig: egysoros.
Einzelarrest (der): magánfogság.
Einzelausgabe (die): egyes *v.* különkiadás.
Einzeldarstellung (die): magánrajz, monográfia.
Einzelding (das): egyes dolog, egyed.
Einzelfall (der): egyes eset.
Einzelhaft (die): magánfogság, magánelzárás.
Einzelheit (die), *t.* -en: körülmény, egyes részlet.
Einzelkampf (der): egyes-harc.
einzeln: 1) egyes, magányos; der einzelne (ein einzelner): az egyes (ember); einzelne sagen...: egyesek (némelyek) azt mondják...; im ~en: a részletekben; einzelnes hat mir gefallen: egy és más tetszett nekem; bis ins einzelnste: a legapróbb részletekig, apróra; 2) külön, egyenként.
Einzelwesen (das): egyed, egyén.
Einzelzelle (die): magánzárka.
ein|ziehen (zog ein): I. (hat eingezogen) 1) bevonni, behúzni; den Faden in die Nadel ~: befűzni (cérnát a tűbe); die Segel ~: a vitorlát bevonni; 2) beszedni, behajtani (pénzt); 3) elkobzás, lefoglalás; 4) beszíni, magába színi (levegőt); 4) Erkundigungen, Nachrichten ~: tudakozódni vmi után, végére *v.* utána járni vminek; — II. sich ~: 1) összehúzódni; 2) meghúzni magát, elvonulni, (a világtól) visszavonulni; — III. (ist eingezogen) beköltözni, bevonulni vhová.
Einziehung (die), *t.* -en: 1) behúzat; 2) behajtás, bevonás; 3) lefoglalás, letartóztatás.
einzifferig: egyszámjegyű.
einzig: 1) egyetlen; das ~e: az egyetlen; ein ~esmal: egyetlen-egyszer; 2) egyedül, csupán; ~ und allein: egyesegyedül, csupádon-csupán.
einziggeboren (der Einziggeborene): egyszülött.
Einzug (der), -[e]s, *t.* --züge: 1) behúzat; 2) beköltözés, bevonulás (vhová); seinen ~ halten: ünnepélyesen bevonulni; 3) bekezdés.
ein|zwängen (-te, h. eingezwängt): beszorítani, becsíptetni.
eirund: tojásdad.
Eis (das), Eises: 1) jég; das ~ brechen: megtörni a jeget; jmdn aufs ~ führen: vkit jégre vinni *v.* lépre csalni; die Donau treibt ~: a Dunán zajlik a jég, a Duna zajlik; 2) fagylalt.
Eisbahn (die): jégpálya.
Eisbank (die): jégzátony.
Eisbär (der): jegesmedve.
eisbedeckt: jégfödte.
Eisberg (der): jéghegy. [kon).
Eisblume (die): jégvirág (abla-
Eisbock, **Eisbrecher** (der): jégtörő.
Eisbruch (der): jégszakadás.
Eisdecke (die): jégburok.
Eisen (das), -s, *t.* ~: 1) vas; mit ~ beschlagen: megvasalni; er hat zwei ~ im Feuer: százféle fából farag; man muß das ~ schmieden, solang es noch warm ist: addig verd a vasat, a míg meleg; 2) patkó;

3) bilincs, békó; jmdn in ~ legen: vkit vasra v. békóba verni.
Eisenalter (das): l. Eisenzeit.
eisenartig: vasnemű.
Eisenbahn (die), t. -en: vasút, vaspálya; eine ~ eröffnen: vasútat megnyitni; eine ~ dem Betriebe übergeben: vasútat a forgalomnak átadni.
Eisenbahnanlehen (das): vasúti kölcsön. [csatlakozás.
Eisenbahnanschluss (der): vasúti
Eisenbahnarbeiter (der): vasúti munkás.
Eisenbahnbau (der): vasútépítés.
Eisenbahnbeamte[r] (der): vasúti tiszt.
Eisenbahnbetrieb (der): vasúti forgalom v. üzem.
Eisenbahnbetriebs-Inspection (die): vasútforgalmi felügyelőség.
Eisenbahnbrücke (die): vasúti híd.
Eisenbahndamm (der): *v. u.* vasúti töltés.
Eisenbahndirection (die), *t.* -en: vasúti igazgatóság.
Eisenbahndirector (der): vasúti igazgató.
Eisenbahner (der), -s, *t.* ~: vasutas, vasuti.
Eisenbahn-Fahrplan (der): vasúti menetterv.
Eisenbahngesellschaft (die), *t.* -en: vasúttársaság.
Eisenbahnhof (der): pályaudvar.
Eisenbahnkarte (die): vasúti térkép.
Eisenbahn-Lehrcurs (der): vasuti tisztképző tanfolyam. [vonal.
Eisenbahnlinie (die), *t.* -n: vasút-
Eisenbahnnetz (das), -es: vasúti hálózat.
Eisenbahnrampe (die): *v. u.* vasúti sikló.
Eisenbahnstation (die): *v. u.* vasúti állomás. [kasz.
Eisenbahnstrecke (die): vonalsza-
Eisenbahntarif (der): vasúti díjszabás.
Eisenbahnunglück (das): vasúti szerencsétlenség.
Eisenbahnverbindung (die): vasúti összekottetés.
Eisenbahnverkehr (der): vasúti forgalom.
Eisenbahnwachhaus (das): vasúti őrház.
Eisenbahnzug (der): vasúti vonat.
Eisenband (das): vaspánt, vaskapocs.
Eisenbergwerk (das): vasbánya.
Eisenbeschlag (der), -[e]s: vasalás, vasazat.
Eisenblech (das), -[e]s: vasbádog.
Eisenconstruction (die): vasszerkezet.
Eisendraht (der): vashuzal, vassodrony, vasdrót. [gályos.
Eisendrechsler (der): vaseszter-
Eisenerz (das): vasérc.
eisenfarbig: vasszínű.
Eisenfeilspäne (die = *t.*): vasreszelék.
eisenfest: vasszilárdságú. [hős.
Eisenfresser (der): vasgyúró, száj-
Eisengeschirr (das): vasedény.
Eisengießer (der): vasöntő.
Eisengießerei (die), *t.* -en: vasöntöde, vasöntő-műhely.
Eisengitter (das): vasrács.
Eisenglanz (der): *ásv.* vasfény.
eisengrau: vasszürke.
Eisenguss (der): 1) vasöntés; 2) öntött vastárgy.
eisenhaltig: vastartalmú.
Eisenhammer (der), -s, *t.* hämmer,
Eisenhütte (die), *t.* -n: vashámor, pörölymű. [sziporka.
Eisenhammerschlag (der): vas-
Eisenhandel (der): vaskereskedés.
Eisenhändler (der), -s, *t.* ~: vaskereskedő.
Eisenhut (der): sisakvirág.
Eisenindustrie (die): vasipar.
Eisenindustrie-Fabrik (die): vasműgyár.
Eisenkiesel (der): *ásv.* vaskova.
Eisenmöbel (das): vasbútor.
Eisenpanzer (der): vaspáncél.
Eisenplatte (die): vaslemez.
Eisenrost (der): vasrozsda.
Eisenröhre (die): vascső.
Eisensalz (das): vasgálic.
Eisenschimmel (der): vasderes (ló).
Eisenschwärze (die): vasfeketítő, fickófesték.
Eisenspat (der): vaspát.
Eisenspäne (die = *t.*): vaspor.
Eisenstadt: Kismarton (*város*).
Eisenstange (die), *t.* -n: vasrúd.
Eisenvitriol (der): vasgálic.
Eisenware (die): vasáru.
Eisenwerk (das), -es, *t.* -e: vasmű.
Eisenzeit (die): vaskor, vaskorszak.
eisern: vas, vasból való; ~e Gesundheit: vasegészség, tartós, elpusztíthatatlan egészség; mit ~er Hand: vasmarokkal; das Eiserne Thor: a Vaskapu.
Eisfeld (das), -es, *t.* -er: jégmező.
eisförmig: jégnemű, jégszerű.
eisfrei: jégmentes, jégtől szabad.
Eisgang (der), -[e]s: jégzajlás.
Eisgebirge (das): jéghegy.
eisgrau: galambősz.
Eisgrube (die), *t.* -n: jégverem.
Eishöhle (die): jégbarlang.
eisig: jéghideg, jeges, fagyos, -an; ~e Kälte: kegyetlen hideg.
Eiskaffee (der): jegeskávé.
eiskalt: jéghideg, -en.
Eiskasten (der): jégszekrény.
Eiskeller (der): jégverem.
Eislauf (der): korcsolyázás.
Eislauf-Verein (der): korcsolyaegylet.
Eismaschine (die): jégkészítő gép.
Eismeer (das), -es: jegestenger.
Eisregion (die): jégtáj, a jég birodalma.
Eisscholle (die), *t.* -n: jégdarab.
Eisschrank (der): jégszekrény.
Eisschuh (der): 1) korcsolya; 2) jégsaru.
Eisstoß (der), -es: jégtorlat.
Eistreiben (das): jégzajlás.
Eisverkauf (der): jégeladás.
Eisvogel (der): jégmadár.
Eiswasser (das): jeges víz.
Eiswerk (das): jégmű.
Eiszapfen (der): jégcsap.
Eiszeit (die): jégkorszak.
eitel (*kf.* eitler, *ff.* eitelst): 1) hiú; auf etwas ~ sein: hiú lenni vmire, hivalkodni vmivel; 2) üres, hiábavaló, haszontalan; eitles Geschwätz: léha fecsegés; eitle Güter: múló javak; eitle Hoffnungen: csalfa remények; 3) *(ragozatlan)* csupa, csupán; ~ Lüge: merő hazugság; er thut nichts denn ~ Böses: egyebet sem cselekszik rossznál; ~ Brod essen: száraz kenyeret enni.
Eitelkeit (die): 1) hiuság, hivalkodás; 2) hiábavalóság, haszontalanság.
Eiter (der), -s: *orv.* geny.
Eiterbeule (die): kelevény, tályog.
Eiterfluss (der): genyfolyás.
eiterig: genyes, -en.
eitern (-te, h. geeitert): genyedni.
Eiterung (die): genyedés.
Eiweiß (das), -es: tojás fehérje, fehérnye.
eiweißhaltig: fehérnye- v. fehérjetartalmú.
Eiweißstoff (der): fehérnye, fehérje.
Eizelle (die): *orv.* petesejt.
Ekel (der), -s: undor, utálat, émelygés; bis zum ~: csömörletig; er hat ~ vor dieser Sache: undorodik ettől a dologtól; es ist mir zum ~: undorodom tőle, torkig vagyok vele.
ekel, ekelhaft, ekelig: undorító, utálatos, -an.
ekeln (-te, hat geekelt): undorodni, utálni; ihm (*v.* ihn) ekelt davor: undorodik tőle.
[**eklatant**: l. eclatant.
Eklektiker [Ek-] der), -s, *t.* ~: válogató, ingadozó.
eklektisch: válogató.
Ekliptik (die): nappálya, napút.
Ekloge (die), *t.* -n: pásztori költemény, pásztordal.

Ekstase (die): elragadtatás, önkívületi állapot, önkívüllét.
Elaborat (das), -es, *t.* -e: munkálat.
Elan (der), -s: lendület, lelkesültség.
Elasticität (die): ruganyosság, rugalmasság, rugékonyság.
elastisch: rugalmas, ruganyos, rugékony, -an.
Elbe (die): Elba *(folyó)*.
Elch (der), -es, *t.* -e: *állatt.* jávorszarvas.
Eldorado (das), -s: meseország.
Elefant, Elephant (der), -en, *t.* -en: elefánt.
elegant: elegáns, választékos, -an, izléses, -en; — **der Elegant**, -en: a piperkóc, divatfi.
Eleganz (die): választékosság, finomság, előkelőség.
Elegie (die), *t.* -[e]n: elégia.
elegisch: bús, panaszos, elegikus, -an.
Elektricität [-tri-] (die), *t.* -en: villanyosság, villamosság, elektromosság.
elektrisch: villanyos, villamos, -an; das ~e Licht: villamfény, elektromos fény.
elektrisieren (-te, hat elektrisiert): villamozni, felvillanyozni.
Elektrisiermaschine (die): villamgép.
Elektrolyse (die): villamos vegybontás.
Elektromagnet (der): elektromágnes, villamos delej.
Elektromotor (der): villamos *v.* elektromos erőgép.
Elektrotechniker (der): elektrotechnikus.
elektrotechnisch: elektrotechnikai, villamműszaki.
Element (das), -es, *t.* -e: elem.
Elementarereignis (das): elemi esemény.
elementarisch: elemi.
Elementarlehrer (der): elemi iskolai tanító.
Elementarschaden (der): elemi kár *v.* csapás.
Elementarschule (die): elemi iskola.
Elementarunterricht (der), -[e]s: elemi oktatás.
Elen (der *v.* das), -s, *t.* ~, **Elentier** (das): jávorszarvas.
Elend (das), -[e]s: nyomor, inség, szükség; in ~ geraten: nyomorúságra *v.* koldusbotra jutni; jmdn ins ~ stürzen: nyomorba taszitani vkit.
elend, elendig: nyomorú, nyomorúságos, nyomorult, -an.
elendiglich: nyomorúságosan.
Elephant (der): l. Elefant.
Elevation (die): emelés, emelkedés.
Elevator (der): 1) emelőgép; 2) emelő raktár.
Eleve (der), -n, *t.* -n: növendék; — die **Elevin**, *t.* -nen: (leány) növendék.
Elf (der), -en, *t.* -en, **Elfe** (die), *t.* -n: tündér, manó, selló.
elf, eilf: tizenegy; der **Elfer**, die **Elf**: a tizenegyes.
Elfenbein (das): elefántcsont.
elfenbeinern: elefántcsontból való.
elfenhaft: tündéries, -en.
Elfenkönig (der): tündérkirály.
elferlei: tizenegyféle.
elfte (der, die, das): tizenegyedik.
Elftel (das): tizenegyed, tizenegyedrész, l. achtel.
elftens: tizenegyedszer.
eliminieren (-te, hat eliminiert): kikuszobolni.
Elisa, Elise *(nőnév)*: Eliz, Elza.
Elisabeth *(nőnév)*: Erzsébet.
Elisabethiner-Nonnen die = *t.)*: erzsébetrendi apácák.
Elision (die), *t.* -en: (hang)kivetés.
Elite (die): szine-java, előkelő világ.
Elitetruppe (die): java-csapat.
Elixir (das), -[e]s, *t.* -e: gyógyital, bájital, csodaszer.
Ellbogen, Ellenbogen (der), -s, *t.* ~: könyök; sich auf den Ellenbogen lehnen *v.* stützen: könyökére dülni *v.* támaszkodni.
Elle (die), *t.* -n: rőf; mit der ~ messen: rőffel mérni.
ellenbreit: rőfnyi széles, rőfnyi.
Ellengriff (der): *torn.* singfogás.
ellenlang: rőfnyi hosszú, rőfös.
ellenweise: rőfszámra.
Eller (die): égerfa, l. Erle.
Ellipse (die), *t.* -n: 1) *mért.* kerülék, ellipsis; 2) szókihagyás.
elliptisch: 1) kerülékalakú, elliptikus, -an; 2) kihagyásos.
Ellritze (die): kárász ponty.
Elmsfeuer (das): bolygófény, lidérctüz.
Elsass (das *v.* der): Elszász.
Elsass-Lothringen (das): Elzász-Lotharingia.
elsässisch: elzászi.
Elster (die), *t.* -n: szarka.
elterlich: szülői.
Eltermutter (die): szépanya.
Eltern (die = *t.*): szülők, szülék; er stammt von guten ~ ab: jó családból való.
elternlos: árva, árván.
Eltervater (der): szépapa.
elysisch: paradicsomi.
Elysium (das), -s: boldogok hona.
Email (das), -s: zománc.
emaillieren (-te, hat emailliert): zománcozni.
Emaillierung (die): zománcozás.
Emancipation (die) felszabaditás, egyenjogositás, egyenlősités.
emancipieren (-te, h. emancipiert): felszabaditani, egyenjogositani.
emancipiert: emancipált, -an, szabad, -on.
Emanuel *(férfinév)*: Manó.
Emballage [anbalázs] (die), *t.* -n: csomagolás, göngyölet, burok.
emballieren (-te, hat emballiert): begöngyölni, csomagolni.
Embargo (das *v.* die): hajózár.
Emblem [ánblém] (das), -s, *t.* -e: jelvény, jelkép, cimkép.
Embonpoint [ánbónpoén] (das), -s: kövérség, pohosság.
Embryo (der), -s, *t.* -s *v.* -nen: csira, ébrény, magzat.
emendieren (-te, hat emendiert): javitani (irást).
emeritiert: kiszolgált, kiérdemült.
Emeute (die), *t.* -n: zendülés.
Emigrant (der), -en, *t.* -en: menekült, kivándorlott, bujdosó.
Emigration (die): kivándorlás, elbujdosás.
Emil *(férfinév)*: Emil.
Emilia, Emilie *(nőnév)*: Emilia.
eminent: kitünő, jeles, -en.
Eminenz (die): 1) kitünőség, jelesség; 2) Eure ~: Eminentiád, Főmagasságod (cim); Seine ~ der Herr Erzbischof: a főmagasságú érsek úr.
Emir (der), -s, *t.* -e: fejedelem.
Emissär (der), -s, *t.* -e: (titkos) követ, küldött.
Emission (die), *t.* -en: 1) kiküldetés; 2) kibocsátás (részvényeké).
emittieren (-te, hat emittiert): 1) kiküldeni; 2) kibocsátani.
Emma *(nőnév)*: Emma.
Emmerich *(férfinév)*: Imre.
[**Emmerling** (der): l. Ämmerling.
Emolument (das), -es, *t.* -e: haszon, mellékjövedelem.
Emotion (die), *t.* -en: izgalom, kedélymozgalom.
***empfahl**: l. empfehlen.
***empfand**: l. empfinden.
Empfang [Em-] (der), -[e]s: 1) fogadás, fogadtatás; 2) vétel, átvétel; sich zum ~e bekennen: az átvételt elismerni; den ~ des Briefes bestätigen: a levél vételét elismerni; in ~ nehmen: átvenni; etw. in ~ stellen: javára irni, bevételbe tenni.
empfangen (*j.* ich empfange, du empfängst, er empfängt; *tm.* er empfieng; *m.* er hat empfangen; *km.* er empfienge; *felsz.* empfang[e]!): 1) fogadni, elfogadni; jmdn freundlich ~: szivesen *v.* jó szivvel látni vkit; einen Gast ~: vendéget fogadni; 2) átvenni; ich em-

pfieng Ihr wertes Schreiben: megkaptam becses levelét; 3) kapni; einen Auftrag ~: meghagyást kapni; 4) megtermékenyülni.

Empfangnahme (die): átvétel.

Empfangsanzeige (die): átvételi értesités v. jelentés.

Empfangsbegrüßung (die): fogadó üdvözlés, fogadtatás.

empfangsberechtigt: átvételre jogositott.

Empfangsbestätigung (die): az átvétel elismerése.

Empfangsjournal (das): bevételi napló.

Empfangsschein (der): 1) vevény, elismervény; 2) vétiv.

Empfangs- und Ausgabenrechnung (die): bevételi és kiadási számadás.

Empfangs- und Gegenschein (der): vét- és ellenjegy.

Empfangszimmer (das): fogadó szoba.

Empfänger (der), -s, t. ~: átvevő, elfogadó.

empfänglich: fogékony, -an; er ist ~ für guten Rath: beveszi v. szivesen fogadja a jó tanácsot; jmdn ~ machen für etw.: vkit fogékonynyá tenni vmi iránt.

Empfänglichkeit (die): fogékonyság.

Empfängnis (die): fogantatás.

empfehlen (*j.* ich empfehle, du empfiehlst, er empfiehlt; *tm.* er empfahl; *m.* er hat empfohlen; *km.* er empföhle; *felsz.* empfiehl!): ajánlani; ~ Sie mich Ihrem Herrn Vater: adja át üdvözletemet kedves atyjának; lass dir das empfohlen sein: vedd szivedre; — sich ~: ajánlkozni, magát ajánlani; ich empfehle mich: ajánlom magam; es empfiehlt sich, dass…: tanácsos v. jó lesz, ha…

empfehlenswert: ajánlatos.

Empfehlung (die), *t.* -en: 1) ajánlás; 2) üdvözlet; meine ~: szives üdvözletemet (tessék átadni)!

Empfehlungsbrief (der), **Empfehlungsschreiben** (das): ajánlólevél.

***empfiehl**: l. empfehlen.

***empfieng**: l. empfangen.

empfindbar: érezhető, -en.

Empfindelei (die), *t.* -en: érzelgés.

empfindeln (-te, hat empfindelt): érzelegni.

empfinden [em-] (*tm.* empfand; *m.* hat empfunden; *km.* empfände): érezni; etw. sehr bitter v. übel ~: megkeserülni; Langeweile ~: unatkozni; jmdn etw. ~ lassen: éreztetni vkivel vmit; — das **Empfinden**, -s: érzés; das nationale E.: nemzeti érzület.

empfindlich: 1) érzékeny, -en; das ist seine ~e Seite: ez a kényes oldala; die ~e Stelle treffen: vkinek elevenére tapintani; 2) érezhető, tetemes, nagy; ~e Kälte: csipős hideg; ~er Schlag: súlyos csapás; ~er Schmerz: élénk fájdalom; ~er Verlust: tetemes veszteség.

Empfindlichkeit (die): érzékenység.

empfindsam: 1) érzékeny, kényes, -en; er nimmt die Sache von der ~en Seite: érzékenyül veszi a dolgot; 2) érzelmes, érzelgős, -en.

Empfindsamkeit (die): 1) érzékenység, kényesség; 2) érzelmesség, érzelgősség.

Empfindung (die), *t.* -en: 1) érzés, érzet; 2) érzelem.

empfindungslos: érzéketlen, -ül.

Empfindungslosigkeit (die): érzéketlenség.

Empfindungsvermögen (das): érző tehetség.

empfindungsvoll: érző, érzéssel.

Empfindungswort (das): indulatszó.

[***empfing**: l. empfieng.

***empfohlen**: l. empfehlen.

***empfunden**: l. empfinden.

Emphase (die): hangnyomaték.

emphatisch: nyomatékos, -an.

Emphysem (das), -s: *orv.* tüdőlégdaganat, tüdőtágulat.

Empirie (die): tapasztalat.

empirisch: tapasztalati, -lag.

empor *(elváló igekötő)*: fel v. föl, felfelé v. fölfelé.

empor arbeiten, sich (-ete, hat sich emporgearbeitet): fölvergődni, magát felküzdeni.

empor blicken (-te, hat emporgeblickt): fölpillantani, fölnézni.

empor bringen (brachte empor, hat emporgebracht): felvirágoztatni, fölemelni.

empor dringen (drang empor, ist emporgedrungen): felfelé törni, magát felküzdeni.

Empore (die), *t.* -n: templomkarzat.

empor fahren (fuhr empor, ist emporgefahren): fölpattanni, felugrani.

empor heben (hob empor, hat emporgehoben): fölemelni; — sich ~: fölemelkedni, felduzzadni.

empor helfen (half empor, hat emporgeholfen) jmdm: vkit fölsegiteni, fölsegélni.

Emporium (das), -[s], *t.* -orien: világforgalmi hely, világpiac.

empor kommen (kam empor, ist emporgekommen): fölemelkedni, fölvergődni, felvirulni; — das **Emporkommen**, -s: emelkedés, felkapaszkodás.

Emporkömmling (der), -[e]s, *t.* -e: szerencsefi.

empor raffen, sich (-te, hat sich emporgerafft): nagynehezen talpra állni v. fölemelkedni, magát összeszedni.

empor ragen (-te, h. emporgeragt): kinyúlni, felmagaslani.

empor richten (-ete, hat emporgerichtet): fölemelni; — sich ~: fölemelkedni.

empor schauen (-te, hat emporgeschaut): fölnézni, föltekinteni.

empor schießen (schoss empor, ist emporgeschossen): felszökkenni, felvirulni.

empor schlagen (schlug empor, hat emporgeschlagen): felcsapni.

empor schwingen, sich (schwang sich empor, hat sich emporgeschwungen): felszállni, felemelkedni.

empor starren (-te, hat emporgestarrt): fölmeredni.

empor steigen (stieg empor, ist emporgestiegen): felhágni.

empor streben (-te, hat emporgestrebt): nagyra v. magasra törni, fölfelé törekedni.

empor strecken (-te, hat emporgestreckt): felnyujtani.

empor tauchen (-te, ist emporgetaucht): fölmerülni.

empor treiben (trieb empor, hat emporgetrieben): fölverni, felrugtatni.

empor wachsen (wuchs empor, ist emporgewachsen): magasra nőni, felnőni.

empor ziehen (zog empor, hat emporgezogen): előhúzni, felhúzni.

empören (-te, hat empört): fellázitani, felháboritani; — sich ~: 1) fellázadni, felzúdulni, pártot ütni; 2) sich über etw. ~: felháborodni vmin.

empörend: felháboritó, lázitó, vérlázitó, -an.

Empörer (der), -s, *t.* ~: pártütő.

empörerisch: zendülő, háborgó, lázongó.

empört: 1) fellázitott, fellázadt; 2) felháborodott, méltatlankodó, felháborodva, méltatlankodva; ich war sehr ~ darüber: nagyon felháborodtam rajta.

Empörung (die), *t.* -en: 1) lázadás, pártütés; 2) felháborodás, méltatlankodás.

emsig: serény, -en, dolgos, szorgalmas, -an.

Emsigkeit (die): serénység.

Encyklopädie [-klo-] (die), *t.* -n: ismerettár.

encyklopädisch: enciklopedikus, sokoldalú, egyetemes.

Endabsicht (die): végcél.

Ende (das), -s, *t.* -n: vég, határ, cél; ~ gut, alles gut: minden jó, ha a vége jó; ein ~ haben: véget érni; noch immer hatte das Erzählen kein ~: még egyre folyt a mese; es hat (*v.* nimmt) kein ~: se vége, se hossza; einer Sache ein ~ machen: véget vetni *v.* határt szabni vminek, bevégezni vmit; ein ~ nehmen: véget érni, bevégződni; der Gottesdienst nahm ein ~: vége szakadt az istentiszteletnek; ein tragisches ~ nehmen: szomorú véget érni. *Praep. a)* **an**: am ~: végre, végül; am ~ des Jahres: az év végén; an allen [Ecken und] ~n: mindenfelé; *b)* **bei**: etw. beim verkehrten ~ anfassen: rosszul fogni vmihez; *c)* **ohne**: Klagen ohne ~: végeszakadatlan panaszkodás; *d)* **von**: von einem ~ [bis] zum andern: végtól-végig, széltében-hosszában; *e)* **zu**: zu dem ~: e végett, e végből; zu ~ bringen *v.* führen: elvégezni, befejezni; zu ~ gehen: végéhez közelegni, fogytán lenni; zu ~ hören: végighallgatni; zu ~ lesen: végig olvasni; zu ~ sein: elvégzodni, véget érni, pl. die Vorstellung ist zu ~: az előadás véget ért *v.* az előadásnak vége.

endemisch: tájéki, honos.

enden, endigen (-[e]te, hat geendet *v.* geendigt): 1) végezni, befejezni; ich ende den Zwist: végét szakítom a viszálynak; 2) végzodni; er wird blutig enden: életével fog lakolni; wie wird (*v.* soll) das ~: mi lesz ennek a vége? die Vorstellung wird früh endigen: az előadásnak korán vége lesz; dieses Wort endigt [sich] auf -ung: ez a szó -ung-gal végződik; diese Gasse endet in einen Sack: ez térjmegutca (zsákutca).

Endergebnis (das): végeredmény.

Endesbezeichneter, Endesgefertigter, Endesunterzeichneter: alulirott, alulirt.

Endgeschwindigkeit (die): végsebesség.

endgiltig, endgültig: végérvényes, végleges, -en.

endigen: l. enden.

endlich: 1) véges, -en; 2) végre; höre ~ mit dem Klagen auf: hagyd már egyszer abba a panaszkodást; das war ~ ein muthiges Wort: ez aztán valahára emberül volt mondva!

Endlichkeit (die): végesség.

endlos: végtelen, -ül, határtalan, -ul.

Endlosigkeit (die): végtelenség.

Endossament (das), -s, *t.* -s: forgatmány, hátirat.

endossieren (-te, hat endossiert): forgatni.

Endpfeiler (der): parti pillér (hídnál).

Endpunkt (der): végpont.

Endsilbe (die): végszótag.

Endstation (die): végállomás.

Endtermin (der): végső határnap.

Endung (die), *t.* -en: végzet, végződés (szóé).

Endursache (die), *t.* -n: végok.

Endziel (das), **Endzweck** (der): végcél.

Energie (die): erély, tetterő; die ~ des Angriffs: a támadás erőteljessége.

energisch (*ff.* -t): tetterős, erélyes, -en, hathatós, -an.

eng (*ff.* -st): szűk, keskeny, -en, szoros, -an; aufs ~ste: a legszorosabban; ~e Bande der Liebe: a szeretetnek szoros kötelékei; ~e Freundschaft: szoros *v.* benső barátság; im ~sten Kreise: meghitt körben; im ~ern Sinne: szűkebb értelemben; enge schreiben: sűrűn írni; ~ verbundene Freunde: közeli jó barátok; die ~ere Wahl: szűkebb választás; es wird mir enge ums Herz: összeszorul *v.* elfogódik a szívem.

Engagement [angazsmán] (das): 1) alkalmazás, szegődés, szerződtetés, szerződés; 2) kötelezettség, igérkezés; 3) *kat.* harcbakeveredés, összetűzés.

engagieren (-te, hat engagiert): alkalmazni, szerződtetni, foglalkoztatni; — **sich** ~: szegődni, szerződni, igérkezni.

engagiert: szerződött, szerződve.

enganschließend: testhezálló.

engbegrenzt: szűk határú.

engbrüstig: szűkmellű.

Engbrüstigkeit (die): szűkmellűség.

eng': l. eng; — die **Enge**, *t.* -n: 1) szorosság; 2) szorultság, zavar; in die E. gerathen: megszorulni; jmdn in die E. treiben: vkit sarokba szorítani; 3) szorulat (völgyé), szoros (tengeré).

Engel (der), -s, *t.* ~: angyal; sein guter ~: őrangyala.

Engelbild (das): angyalkép.

Engelbrot (das): manna.

Engelchen, Engelein (das), -s, *t.* ~: angyalka.

engelgleich: angyali.

Engelkopf (der): angyalfej.

engelrein: angyali tisztaságú.

Engelschar (die): mennyei sereg.

Engelsgeduld (die): páratlan türelem.

Engelsgüte (die): angyali jóság.

Engelwurz[el] (die): *növ.* angyalfű (Angelica).

engen (-te, hat geengt): szorítani, szűkíteni; — **sich** ~: összeszűkülni.

Engerling (der), -[e]s, *t.* -e: pajor, csimasz.

enghalsig: szűknyakú (palack).

engherzig: szűkkeblű, -en.

England (das), -s: Anglia, Angolország.

Engländer (der), -s, *t.* ~: angol; — die **Engländerin**, *t.* -nen: angol nő.

englisch: angol, -ul; sich ~ empfehlen: azt se mondani, befellegzett; ~e Krankheit: angolkór; ~e Kirche: anglikán egyház; Englisch lernen: angolul tanulni.

Engpaß (der): hegyszoros.

en gros [ángró]: nagyban.

Engrosgeschäft (das): nagykereskedés.

Engroshändler (der): nagykereskedő.

Engrospreis (der): *ker.* nagykereskedői ár.

Engrossist (der), -en, *t.* -en: nagykereskedő.

Engrosverkauf (der): *ker.* eladás nagyban.

engverbunden: l. eng.

Engweg (der): szoros út.

Enkel (der), -s, *t.* ~, **Enkelkind** (das): unoka.

Enkelin (die), *t.* -nen: unoka (nő).

enorm: rendkívüli, tömérdek.

Enquête [ánkét] (die), *t.* -n: értekezlet, szaktanácskozmány.

enragiert: nekidühödt, -en.

Ensemble [ánszánbl] (das), -s, *t.* -s: összjáték, együttes.

entarten [ent-] (-ete, ist entartet): elfajulni, elkorcsosulni.

Entartung (die), *t.* -en: elfajulás.

entäußern, sich (-te, hat sich entäußert) eines Dinges: valamin túladni.

entbehren (-te, hat entbehrt) eines Dinges *v.* ein Ding: nélkülözni vmit, ellenni vmi nélkül; dieses Gerücht entbehrt jeder Wahrscheinlichkeit: ez a hír egyáltalán nem valószínű.

entbehrlich: nélkülözhető; etw. ~ machen: megmutatni, hogy vmi nélkülözhető.

Entbehrlichkeit (die): nélkülözhetőség.

Entbehrung (die), *t.* -en: nélkülözés, szűkölködés; unter den

größten ~en: a legnagyobb nélkülözések árán.
entbieten (entbot, hat entboten): 1) üzenni, tudatni; er entbietet dir seinen Gruß: üdvözletét küldi neked; 2) jmdn zu sich ~: magához hivatni vkit.
entbinden (entband): I. (hat entbunden): 1) feloldani, felmenteni; jmdn seines Eides, von seiner Pflicht ~: vkit esküje, kötelessége alól feloldani; — II. (ist entbunden): lebetegedni; die Frau ist von einer Tochter entbunden: az asszony egy leánygyermeknek adott életet.
Entbindung (die): 1) felmentés, feloldás; 2) lebetegedés, szülés.
entblättern (-te, hat entblättert): levelétől megfosztani, letarolni (fát); — sich ~: levelét hullatni.
entblöden, sich (-ete, hat sich entblödet): merni, merészkedni, nem átallni; du entblödest dich nicht, mir das zu sagen? ilyet mersz nekem mondani?
entblößen (-te, hat entblößt): 1) kitakarni, fedetlenül hagyni; seine Brust ~: mellét kitárni; sein Haupt ~: kalapját levenni; das Schwert, den Säbel ~: kardot rántani; 2) kifosztani, kizsákmányolni; — sich ~: 1) kitakaródzni; 2) sich von etw. ~: kifogyni vmiből; ich habe mich von allem Gelde entblößt: minden pénzemből kifogytam.
entblößt: fedetlen, -ül; von allem Nöthigen ~: mindenéből kifosztva.
entbrennen (entbrannte, ist entbrannt): kigyúlni, lángra lobbanni; der Kampf entbrannte dort am heftigsten: ott dúlt leghevesebben a harc; in Liebe gegen jmdn ~: szerelemre gyuladni vki iránt; in Zorn ~: haragra gerjedni v. gyúlni.
entbunden: l. entbinden.
entdecken (-te, hat entdeckt): fölfedezni, rábukkanni; jmdem etw. ~: vkinek fölfedni vmit.
Entdecker (der), -s, t. ~: fölfedező.
Entdeckung (die), t. -en: fölfedezés; er machte die ~: fölfedezte, hogy...
Entdeckungsreise (die): fölfedező út.
Ente (die), t. -n: kacsa, réce.
entehren (-te, hat entehrt): meggyalázni, megbecsteleníteni.
entehrend: megbecstelenítő.
entehrt: megbecstelenített.
enteignen (-ete, hat enteignet): kisajátítani; — sich ~ (von etw.): vmiről lemondani.
Enteigner (der), -s, t. ~: kisajátító.
Enteignung (die): kisajátítás.
enteilen (-te, ist enteilt): elsietni.
Entenbraten (der): kacsapecsenye.
enterben (-te, hat enterbt): örökségből kizárni, kitagadni.
Enterbung (die): kitagadás.
Enterhaken (der): *teng.* kapócsáklya, vonogó.
Enterich (der), -s, t. -e: kácsér.
entern (-te, hat geentert): horogra keríteni, csáklyázni (ellenséges hajót).
entfahren (entfuhr, ist entfahren): 1) kiszaladni, kisiklani; ein Seufzer entfuhr seinen Lippen: ajkáról sóhaj lebbent el; das Wort ist mir ~: kiszalasztottam számon a szót; 2) sich (= *dat.*) etw. ~ lassen: vmit elszalasztani.
entfallen (entfiel, ist entfallen): 1) kiesni; es ist mir ~: kiment az eszemből; es ist meinem Gedächtnisse ~: elfelejtettem; der Muth ist ihm ~: inába szállt a bátorsága; 2) esni, jutni vkire; auf jeden von uns ~ hundert Gulden: száz-száz forint esik mindegyikünkre.
entfalten (-ete, hat entfaltet): kifejteni, kibontani; einen Brief ~: levelet felbontani; seine Kraft ~: erejét kifejteni; sich ~: kifejlődni, kibontakozni, kifeslени.
entfärben (-te, hat entfärbt): *müsz.* színteleníteni, fehéríteni; — sich ~: színében elváltozni, színét hagyni, elhalványulni.
entfernen (-te, hat entfernt): eltávolítani, félreháritani; — sich ~: eltávozni; sich von etw. ~: eltérni v. távolodni vmitől.
entfernt: távol, távollevő, távoleső; meilenweit ~: mérföldnyi távolságban; hundert Meilen ~: száz mérföldnyire; weit ~ davon (zu *inf.*): épenséggel nem, koránt sem; nicht im ~esten: közel se!
entfernterweise, nicht ~: épenséggel nem, semmiképen sem.
Entfernung (die), t. -en: 1) távolság, messzeség, köz; 2) eltávolítás; 3) eltávozás.
entfesseln (-te, hat entfesselt) etw.: vmit bilincseitől megszabadítani; einen Beifallssturm ~: tetszés-vihart kelteni; — sich ~: bilincseit levetni v. lehányni, féket veszteni.
entfesselt: féke-vesztett, -en.
entfetten (-ete, hat entfettet): lesoványítani, zsírtalanítani.
Entfettung (die): zsírtalanítás.
Entfettungscur (die): soványító gyógymód.
***entfiel**: l. entfallen.
entflammen (-te, hat entflammt): 1) lángra gyújtani v. lobbantani, föllobbantani; 2) feltüzelni, föllelkesíteni; die Vaterlandsliebe entflammte ihn zu Heldenthaten: a hazaszeretet hőstettekre tüzelte; — sich ~: lángra gyúlni v. lobbanni.
entfliegen (entflog, ist entflogen): elszállni, elrepülni.
entfliehen (entfloh, ist entflohen): elfutni, megszökni, elmenekülni; der Dieb ist entflohen: a tolvaj odább állt; die Zeit entflieht: az idő eljár.
entfließen (entfloss, ist entflossen) *dat.*: eredni, folyni, következni vmiből.
***entflog**: l. entfliegen.
***entfloh**: l. entfliehen.
entfremden (-ete, hat entfremdet): elidegeníteni, eltulajdonítani; er wird sich die Gemüther bald ~: el fogja magától riasztani (*v.* vadítani) az embereket; die Abwesenheit hat mein Herz dem Vaterlande nicht entfremdet: a távollét nem fordította el szívemet hazámtól.
entführen (-te, hat entführt): elragadni, megszöktetni; man hat ihm seine Tochter entführt: elszöktették a leányát.
Entführer (der), -s, t. ~: csábító.
Entführung (die), t. -en: szöktetés.
***entgalt**: l. entgelten.
Entgang (der): veszteség.
***entgangen**: hiányzott, elszalasztott (haszon), l. entgehen.
entgegen: 1) (*praep. dat.*): elé, elébe, ellen; ~ der allgemeinen Annahme: a közhittel ellenkezőleg; er war stets dem Kriege ~: mindig ellenezte a háborút; 2) ☛ (*elváló igekötő*): ellene, elébe....
entgegen arbeiten (-ete, hat entgegengearbeitet) jmdm v. einer Sache: vkinek v. vminek ellene dolgozni v. hatni.
entgegen bringen (brachte entgegen, hat entgegengebracht): elébe hozni; jmdm Vertrauen ~: vkit bizalommal fogadni, vki iránt bizalommal lenni.
entgegen gehen (gieng entgegen, ist entgegengegangen) jmdem: vkinek elébe menni; seinem Ende ~: végét járni, végéhez közeledni; er gieng dem Tode muthig entgegen: bátran ment a halál elé; dem Untergange v. Verfall ~: hanyatlásnak, romlásnak v. pusztulásnak indulni.
entgegengesetzt: ellenkező, ellen-

tétes; ~en Falls: ellenkező esetben; ~e Meinung: ellenkező vélemény, ellenvélemény.
entgegen|halten (hielt entgegen, hat entgegengehalten): ellenvetni, összevetni.
entgegen|jagen (-te, ist entgegengejagt): vkinek elébe száguldani v. rohanni.
entgegen|jauchzen, entgegen|jubeln (-te, hat entgegengejauchzt v. -gejubelt) jmdm: ujjongva fogadni vkit.
entgegen|kommen (kam entgegen, ist entgegengekommen) jmdm: vkinek elébe menni v. jönni, vki iránt előzékenynek lenni; einem Verlangen v. Wunsche ~: kívánságnak v. óhajnak eleget tenni; — das **Entgegenkommen**, -s: előzékenység.
Entgegennahme (die): átvétel (parancsé).
entgegen|nehmen (nahm entgegen, hat entgegengenommen) etw.: elfogadni, átvenni vmit.
entgegen|sehen (sah entgegen, hat entgegengesehen) einem Dinge: 1) szembe v. elébe nézni vminek; 2) várni, elvárni; wir sehen Ihrer Antwort entgegen: várjuk feleletét.
entgegen|sein: l. entgegen.
entgegen|setzen (-te, hat entgegengesetzt): ellenébe v. szembe állítani; — **sich** jmdm ~: vkinek ellenszegülni, vkivel szembe szállni.
entgegen|stehen (stand entgegen, ist entgegengestanden) einem Dinge: vminek útjában v. ellenében állni.
entgegen|stellen (-te, hat entgegengestellt): szembe állítani; — **sich** ~ jmdm: vkinek ellenszegülni, vkivel szembe szállni.
entgegen|stürmen (-te, ist entgegengestürmt) jmdm: vkinek elébe v. eléje rohanni.
entgegen|tragen (trug entgegen, hat entgegengetragen) jmdm etw.: vkinek felajánlani vmit; jmdm Achtung ~: vki iránt tisztelettel viseltetni.
entgegen|treten (trat entgegen, ist entgegengetreten) jmdm: 1) vkinek elébe jönni, lépni; 2) vkinek ellene szegülni, vmit megakadályozni; ich will seinem Verlangen nicht ~: nem szándékom kérését megtagadni.
entgegnen (-ete, hat entgegnet): viszonozni, válaszolni.
Entgegnung (die), t. -en: válasz, felelet.
entgehen (entgieng, ist entgangen): 1) elmenekülni, elszabadulni; er wird mir nicht ~: nem fog elmenekülni; 2) vmit elkerülni v. kikerülni; seiner Aufmerksamkeit, seinen Augen entgeht nichts: mindent észrevesz (semmi sem kerüli el figyelmét, szemét); es entgeht mir nicht, dass...: jól tudom v. látom, hogy...; das ist meiner Aufmerksamkeit v. mir entgangen: ez kikerülte figyelmemet; einer Gefahr, der Strafe ~: veszélyt, büntetést kikerülni; dem Tode ~: a haláltól megmenekülni, a halált elkerülni; kein Wort ist ihm entgangen: egy szót sem szalasztott el; 3) sich (= *dat.*) etw. ~ lassen: vmit elszalasztani; er ließ sich keine Gelegenheit ~: nem mulasztott el semmi alkalmat.
Entgelt (das), -[es]: kárpótlás, díjazás; ohne ~: díjtalanul.
entgelten (entgalt, hat entgolten) für etw: lakolni, megszenvedni vmiért; du wirst es schon ~: nem viszed el szárazon; jmdn etw. ~ lassen: vkit meglakoltatni vmiért.
entgeltlich: pénzért, díjazásért.
entgieng: l. entgehen.
entgleisen (..ste, ist entgleist): kisiklani, kizökkenni.
Entgleisung (die), t. -en: kisiklás.
entgleiten (entglitt, ist entglitten): elcsúszni, kisiklani.
***entglitt**: l. entgleiten.
enthaaren (-te, hat enthaart): szőrteleníteni.
enthaften (-ete, hat enthaftet): *jogt.* szabadlábra helyezni.
Enthaftung (die): szabadlábra helyezés, szabadon bocsátás.
enthalten (enthielt, hat enthalten): vmit tartalmazni, magába[n] foglalni; in diesem Gefäße ist Öl ~: ebben az edényben olaj van; — **sich** ~: tartózkodni; ich kann mich des Lachens nicht ~: meg nem állhatom a nevetést.
enthaltsam: önmegtartóztató, tartózkodó, -an.
Enthaltsamkeit, Enthaltung (die): önmegtartóztatás, tartózkodás.
enthaupten (-ete, hat enthauptet): lefejezni, lenyakazni.
Enthauptung (die): lefejezés.
entheben (enthob, hat enthoben): felmenteni; jmdn seines Amtes v. von seinem Amte ~: vkit hivatalától fölmenteni v. elmozdítani; er fühlte sich der Verpflichtung enthoben: feloldva érezte magát kötelezettsége alól.
Enthebung (die), t. -en: elmozdítás, fölmentés.
entheiligen (-te, hat entheiligt): megszentségteleníteni.
Entheiligung (die): megszentségtelenítés.
***enthielt**: l. enthalten.
Enthusiasmus (der), ~: lelkesedés, lelkesültség, ihlet.
Enthusiast (der), -en, t. -en: lelkesedő, rajongó.
enthusiastisch: lelkesült, -en.
enthüllen (-te, hat enthüllt): leleplezni, feltárni, fölfedezni; seine Lage ~: sorsát feltárni.
Enthüllung (die), t. -en: leleplezés (szoboré, titkoké).
Enthüllungsfeierlichkeit (die): leleplezési ünnepély.
enthülsen (..ste, hat enthülst): hüvelyéből kifejteni, kihüvelyezni.
entjungfern (-te, hat entjungfernt): megszeplősíteni.
***entkam**: l. entkommen.
entkeimen (-te, ist entkeimt): kicsírázni, kihajtani.
entkleiden (-ete, hat entkleidet): levetkőztetni, levetkeztetni; — **sich** ~: levetkőzni.
Entkleidung (die): levetkőztetés.
entkommen (entkam, ist entkommen): el- v. megmenekülni, megszökni; — das **Entkommen**, -s: szabadulás; hier ist kein E.: itt nincs menekvés.
entkoppeln, entkuppeln (-te, hat entkoppelt v. entkuppelt): kicsatolni, kikapcsolni.
entkorken (-te, hat entkorkt): fölnyitni (palackot).
entkräften (-ete, hat entkräftet): 1) elgyengíteni; 2) érvényteleníteni, erejétől megfosztani, megdönteni (véleményt).
entkräftet: erőtlen, elgyengült.
Entkräftung (die): 1) erőtlenedés, elgyengülés; 2) elgyengítés; 3) érvénytelenítés, megdöntés.
entladen (entlud, hat entladen): 1) lerakodni; 2) elsütni (fegyvert); — **sich** ~: elsülni; das Gewehr hat sich ~: a puska elsült; gestern entlud sich hier ein starkes Gewitter: tegnap itt nagy zivatar volt.
Entladung (die): 1) kirakás, kiürítés; 2) elsülés (puskáé); elektrische ~: villamos kisülés.
entlang (*praep. acc., ritk. gen. v. an és rákövetkező dat.*): hosszában, hosszat; den Fluss ~ v. an dem Flusse ~: a folyó mentében; ~ des Weges, v. den Weg ~: az út hosszában.
entlarven (-te, hat entlarvt): le-

lepleznì, leálcázni, álarcát lerántani.
entlassen (entließ, hat entlassen) jmdn: vkit elbocsátani, vkinek útját kiadni; jmdn des Dienstes v. aus dem Dienste ~: vkit a szolgálatból elbocsátani.
Entlassung (die), *t.* -en: elbocsátás; strafweise ~: elbocsátás büntetésből; ~ auf Widerruf: föltételes szabadlábra helyezés; ~ aus dem Staatsverbande: elbocsátás (az államkötelékből); seine ~ einreichen: a lemondását benyujtani.
Entlassungsgesuch (das): elbocsátási kérvény.
entlasten (-ete, hat entlastet): 1) javára írni; 2) fölmenteni; ich ersuche Sie, mich hievon zu ~: kérem, szíveskedjék ezt számlámból törölni; 3) tehermentesíteni.
Entlastung (die): 1) jóváírás; 2) felmentés; zu meiner ~: tartozásom törlesztéséül; 3) tehermentesítés, régi teher megszüntetése.
Entlastungsbogen (der): *épít.* teherhárító ív, gyámív.
Entlastungsumstand (der): mentő körülmény.
Entlastungszeuge (der): *jogt.* mentő tanu.
entlauben (-te, hat entlaubt): lombjától megfosztani.
entlaubt: lombtalan, -ul.
entlaufen (entlief, ist entlaufen): elfutni, megszökni; er ließ sich (= *dat.*) die Gelegenheit nicht ~: nem szalasztotta el az alkalmat; entlaufene Wagen: elfutamodott kocsik.
entledigen, sich (-te, hat sich entledigt): megszabadulni vmitől v. vkitől, lerázni vmit v. vkit; sich eines Auftrages ~: megbízásban eljárni; er konnte sich des Gastes nicht ~: nem tudta lerázni a nyakáról a vendéget; er entledigt sich seiner Pflicht: kötelességét teljesíti.
Entledigung (die): lerázás, teljesítés (kötelességé).
entleeren (-te, hat entleert): kiüríteni; — sich ~: kiürülni.
entlegen: távoli, távoleső, félreeső; ~ sein: félre v. távol esni, Isten háta mögött feküdni.
Entlegenheit (die): messzeség.
entlehnen (-te, hat entlehnt) jmdm etw.: kölcsönözni vkitől vmit.
Entlehnung (die), *t.* -en: átvétel, kölcsönvétel, jövevényszó.
entleiben, sich (-te, hat sich entleibt): megölni magát.
entlocken (-te, hat entlockt): kicsalni; er wollte mir das Geheimnis ~: ravaszul ki akarta venni belőlem a titkot; die Freude entlockte ihm Thränen: az öröm könnyeket csalt a szemébe.
entlohnen (-te, hat entlohnt): díjazni.
entmannen (-te, hat entmannt): férfiasságától megfosztani.
entmasten (-ete, hat entmastet): árbocától megfosztani (hajót).
entmenscht: embertelen, elvadult.
entmuthigen (-te, hat entmuthigt): elcsüggeszteni, bátorságát lelohasztani, kedvét szegni.
entmündigen (-te, hat entmündigt): *jogt.* gondnokság alá helyezni.
entmündigt sein (pl. wegen Geisteskrankheit, wegen Verschwendung): gondnokság alatt állni (elmezavar, pazarlás miatt).
Entmündigung (die): gondnokság alá helyezés.
***entnahm**: l. entnehmen.
Entnahme (die): 1) átvétel; bei ~ von hundert Exemplaren: száz példánynál; 2) *ker.* intézvény.
entnehmen (entnahm, hat entnommen): 1) átvenni; ich entnehme das Geld von dir: átveszem tőled a pénzt; 2) kivenni, megérteni; daraus ist zu ~: ebből látható; seinen Worten ist zu ~: szavaiból kiviláglik; 3) einen Wechsel (eine Tratte) auf jmdn ~: váltót intézvényezni vkire.
Entnehmer (der), -s, *t.* ~: kibocsátó.
entnerven (-te, hat entnervt): elerőtleníteni, elgyengíteni.
entnervt: elgyengült, elernyedt.
Entomolog (der), -en, *t.* -en: rovarász, rovartudós.
Entomologie (die): rovartan.
entpfropfen (-te, hat entpfropft): felnyitni (palackot).
entpressen (-preßte, hat entpreßt) jmdm etw.: vkiből vmit kierőszakolni, kipréselni.
entpuppen (-te, hat entpuppt): leleplezni; — sich ~ (zu v. in etw.): kibontakozni, kifejleni.
entrathen (entrieth, hat entrathen): 1) lebeszélni vkit; 2) ich kann dessen nicht ~: nem nélkülözhetem, nem lehetek el nélküle.
enträthseln (-te, hat enträthselt): megfejteni, kisütni, kibetűzni.
Entree (En-, ántre): 1) (die), -s, *t.* -s: belépés, bejárás; 2) (das), -s: belépti v. belépő díj.
Entrefilet [ántrfilé] (das), -s, *t.* -s: cikk, közlemény.
entreißen (entriß, hat entrissen) jmdm etw.: elragadni, elvenni vkitől vmit; — sich ~: elmenekülni, elszabadulni.
Entrepot [ántrpó] (das), -s, *t.* -s: közraktár.
Entreprise [ántrpriz] (die): vállalat.
Entresol [ántrszól] (das v. der) -s, *t.* -s: félemelet.
Entrevue [ántrvü] (die): találkozás, tárgyalás.
Entrich (der): l. Enterich.
entrichten (-ete, hat entrichtet): fizetni, megadni; Dank ~: köszönetet mondani; seine Schuld ~: adósságát leróni; noch zehn Kronen sind zu ~: még tíz korona fizetendő.
Entrichtung (die): megfizetés; ~ des Mietzinses: bérfizetés.
***entrieth**: l. entrathen.
entringen (entrang, hat entrungen): kicsavarni (vki kezéből); — sich ~: kiszabadulni; ein Seufzer entrang sich seiner Brust: sóhaj fakadt kebléből.
entrinnen (entrann, ist entronnen): elmenekülni, megszökni; einer Gefahr ~: veszedelemből megmenekülni; aus dem Gefängnisse ~: a börtönből megszökni; er ist unseren Händen entronnen: kisiklott kezeink közül; — das Entrinnen, -s: menekvés, szökés.
entrollen (-te): I. (hat entrollt): kigöngyölíteni, feltárni; — II. (ist entrollt): legördülni; Thränen entrollten seinen Augen: könnyek peregtek szeméből.
entrücken (-te, hat entrückt): eltolni, elvinni; der Tod hat ihn (der Welt) entrückt: a halál elragadta (a világból).
entrüsten (-ete, hat entrüstet): felháborítani; — sich ~ über etw. (= *acc.*): felháborodni, megbotránkozni vmin.
entrüstet: felháborodott, felháborodva.
Entrüstung (die): felháborodás.
entsagen (-te, hat entsagt) einem Dinge: lemondani vmiről; seinen Ansprüchen ~: igényeitől elállni; der Welt ~: a világ örömeiről lemondani.
Entsagung (die): lemondás.
Entsagungsurkunde (die): lemondó okirat.
entsagungsvoll: lemondó, -an.
***entsank, entsann**: l. entsinken, entsinnen.
Entsatz (der), -es: 1) fölmentés; 2) fölmentő-had.
entschädigen (-te, hat entschädigt) jmdn für etw.: vkit vmiért kárpótolni, kártalanítani; — sich ~ für etw: kárpótlást venni v. találni vmiért.

Entschädigung (die), *t.* -en: kárpotlás, kártérítés.
Entschädigungsbetrag (der): kártérítési összeg.
Entschädigungsklage (die): kártérítési kereset.
Entschädigungspflicht (die): kártérítési kötelezettség.
entscheiden (entschied, hat entschieden): határozni, dönteni, eldönteni; du magst selbst ~: itéld meg magad; die Probe wird ~: a próba fog dönteni; einen Streit ~: pert ellgazitani; die Waffen mögen darüber ~: váljék el a dolog fegyverrel; — **sich** für etw. ~: vmire elhatározni v. elszánni magát; er entschied sich für den Kampf: a harcot választotta.
entscheidend: döntő, -leg, elhatározó, -lag; der ~e Augenblick: válságos pillanat; ~er Sieg: döntő győzelem; über den Krieg liegt noch nichts **Entscheidendes** vor: határozott hír még nem érkezett a háborúról.
Entscheidung (die), *t.* -en: határozat, döntés, döntvény, végzés; zur ~ bringen: eldönteni (ügyet); eine ~ fällen v. treffen: határozni, itéletet mondani; zur ~ kommen: elválni, kenyértörésre kerülni; der Rechtsstreit ist zur ~ reif: a per itélethozatalra érett.
Entscheidungsrecht (das): elhatározás v. határozathozatal joga.
Entscheidungsschlacht (die): döntő csata.
***entschied**: l. entscheiden.
entschieden: határozott, bizonyos, -an; er ist ein ~es Talent v. er ist ~ ein Talent: igazi v. igazán tehetség.
Entschiedenheit (die): határozottság: mit ~: határozottan.
entschlafen (entschlief, ist entschlafen): elaludni, elhúnyni, elszenderülni; er ist sanft im Herrn ~: elhúnyt az Úrban.
entschlagen, sich (entschlug sich, hat sich entschlagen) eines Dinges: túladni vmin, megszabadulni vmitől, mellőzni vmit; wir können uns der Beantwortung dieser Frage getrost ~: bizvást felelet nélkül hagyhatjuk e kérdést: entschlage dich der Sorgen: ne gondolj a gonddal.
entschleiern (-te, hat entschleiert): leleplezni, fátyolát föllebbenteni.
entschließen, sich (entschloss sich, hat sich entschlossen) zu etw.: elszánni, eltökélni, elhatározni magát vmire; er entschloss sich abzureisen v. zu der Reise: utazásra szánta el magát; ich kann mich nicht ~ dazu: nem adom rá fejemet.
Entschließung (die): l. Entschluss; durch allerhöchste ~: legfelsőbb elhatározásra.
entschlossen: elszánt, -an, eltökélt, -en; kurz ~: gyors elhatározással; kurz ~ sprang er aufs Pferd: kapta magát, felpattant a lóra.
Entschlossenheit (die): elszántság.
entschlummern: l. entschlafen.
Entschluss (der, --schlusses, *t.* --schlüsse: elhatározás, határozat, szándék; jmdn zu einem Entschlusse bringen: vkit elhatározásra bírni; er kann keinen ~ fassen: el nem tudja magát határozni.
entschlüpfen (-te, ist entschlüpft): kicsúszni, kisiklani, elszökni; etw. ~ lassen: kiszalasztani; seinem Munde entschlüpfte ein derbes Wort: nyers szót szalasztott ki száján.
entschuldbar: menthető.
entschuldigen (-te, hat entschuldigt): 1) menteni, mentegetni; 2) ~ Sie, dass ich Sie störe: bocsásson meg, hogy zavarom; — **sich** ~: mentegetődzni; ich entschuldigte mich mit einem Unwohlsein: azzal mentettem ki magam, hogy rosszul vagyok.
Entschuldigung (die), *t.* -en: mentség; jmdn um ~ bitten: bocsánatot kérni vkitől.
Entschuldigungsschreiben (das): bocsánatkérő v. mentegetődző levél.
entschürzen (-te, hat entschürzt) einen Knoten: csomót (bonyodalmat) megoldani.
entschwefelt: kénje fosztott.
entschwinden (entschwand, ist entschwunden): eltűnni, elenyészni; l. verschwinden.
entseelt: élettelen, -ül.
entsenden (l. senden): kiküldeni.
entsetzen (-te, hat entsetzt): 1) jmdn seines Amtes ~: hivatalától megfosztani, elcsapni vkit; 2) eine Festung ~: várat fölmenteni; 3) megijeszteni, megrémíteni; — **sich** ~: eliszonyodni, megborzadni, megrémülni; — das **Entsetzen**, -s: iszonyat, rémület; vor E.: rémülettől, rémületében.
entsetzlich: rémitő, -en, borzasztó, -an.
Entsetzlichkeit (die), *t.* -en: iszonyatosság, szörnyűség.
entsetzt: rémült, rémülve.
Entsetzung (die): fölmentés, felszabaditás (városé).
entsiegeln (-te, hat entsiegelt): feltörni (pecsétet), felbontani (levelet).
entsinken (entsank, ist entsunken) seiner Hand: kiesni (kezéből).
entsinnen, sich (entsann sich, hat sich entsonnen) eines Dinges: emlékezni vmire; ich kann mich des Namens nicht ~: nem jut eszembe a név; soviel ich mich entsinne: ha jól emlékszem....
Entsittlichung (die): erkölcsi romlás.
***entspann**: l. entspinnen.
entspinnen, sich (entspann sich, hat sich entsponnen): szövődni, támadni, fejlődni.
***entsprang**: l. entspringen.
entsprechen (entsprach, hat entsprochen): megfelelni vminek; der Erfolg entsprach meinen Hoffnungen nicht: az eredmény nem felelt meg reményeimnek; es entspricht den Thatsachen nicht: a tények mást mondanak; ich kann deinen Wünschen nicht ~: kivánságaidat nem teljesithetem.
entsprechend: megfelelő, -en.
entsprießen (entspross, ist entsprossen): eredni, sarjadni.
entspringen (entsprang, ist entsprungen): 1) elszökni; der Dieb entsprang: a tolvaj megugrott; 2) eredni, fakadni; seine Vorzüge und Mängel ~ derselben Quelle: jelességei és hiányai ugyanegy forrásból fakadnak.
entsprungen: megszökött; — der, die **Entsprungene**, -n, *t.* -n: a szökevény.
entstammen (-te, ist entstammt) jmdm: származni, eredni vkitől.
***entstand**: l. entstehen.
entstehen (entstand, ist enstanden): keletkezni, támadni; es entsteht die Frage: az a kérdés merül fel; — das **Entstehen**, -s: keletkezés; im E. begriffen sein: keletkezőben lenni.
Entstehung (die), *t.* -en: keletkezés, eredet.
entsteigen (entstieg, ist entstiegen): felemelkedni, felszállni; einem Wagen ~: kocsiból kiszállni.
entstellen (-te, hat entstellt): eltorzitani, elcsufitani; er entstellt die Sache: elcsűri-csavarja a dolgot.
***entstieg**: l. entsteigen.
entströmen (-te, ist entströmt): kiömleni.
entsühnen (-te, hat entsühnt): kiengesztelni, jóvá tenni.
enttäuschen (-te, hat enttäuscht):

kiábrándítani; wir sind enttäuscht worden: csalódtunk.
Enttäuschung (die), t. -en: 1) kiábrándítás; 2) kiábrándulás, csalódás, kijózanodás.
entthronen (-te, hat entthront): trónjától megfosztani.
Entthronung (die): trónfosztás, trónvesztés.
entvölkern (-te, hat entvölkert): elnépteleníteni: — sich ~: elnéptelenedni.
entwachsen (entwuchs, ist entwachsen): kinőni; den Kinderschuhen ~: a gyermeksorból kinőni; seinen Kleidern ~: ruháit kinőni; der Schule ~: a diáksorból kinőni.
entwaffnen (-ete, hat entwaffnet): lefegyverezni, leszerelni.
Entwaffnung (die): lefegyverzés.
***entwand**: l. entwinden.
entwähren (-te, hat entwährt): a forgalomból kivonni (pénzt).
entwässern (-te, hat entwässert): kiszárítani, lecsapolni, alagcsövezni, víztelenítení.
entweder ... oder: vagy ... vagy.
entweichen (entwich, ist entwichen): elszökni, elillanni; einer Gefahr ~: veszély elől menekülni; aus dem Gefängnisse ~: a börtönből megszökni.
entweihen (-te, hat entweiht): megszentségteleníteni, megfertőztetni.
entwenden (hat entwandt v. entwendet): ellopni, elorozni.
Entwendung (die): eltulajdonítás.
entwerfen (entwarf, hat entworfen): vázolni; einen Plan, eine Skizze ~: tervet, vázlatot készíteni.
entwerten (-ete, hat entwertet): értékteleníteni; — sich ~: értéktelenné válni, érték[é]ben veszteni.
***entwich**: l. entweichen.
entwichen: elszökött, megmenekült; — der, die **Entwichene**, -n, t. -n: a szökevény.
entwickeln (-te, hat entwickelt): kifejteni, kibontani, fejtegetni; eine Frage ~: kérdést fejtegetni; seinen Standpunkt ~: álláspontját kifejteni; — sich ~: kifejlődni; sich zu etw. ~: vmivé fejlődni.
entwickelt: fejlett.
Entwick[e]lung (die), t. -en: 1) fejlődés, kifejlődés; 2) fejlettség; 3) kifejtés, fejtegetés.
entwickelungsfähig: fejlődésképes, fejlődhető.
Entwickelungsgang (der): fejlődésmenet.
Entwickelungsgeschichte (die): fejlődéstörténet.
Entwickelungsperiode (die): fejlődési korszak.
entwinden (entwand, hat entwunden): kicsavarni (vkinek a kezéből); — sich ~: magát kiszakítani; sie entwindet sich seiner Umarmung: kitépi magát ölelő karjaiból.
entwirren (-te, hat entwirrt): kibonyolítani, kibogozni.
entwischen (-te, ist entwischt): megszökni, elosonni; er ist seinen Verfolgern entwischt: kisiklott üldözői kezéből; ~ lassen: elszalasztani.
entwöhnen (-te, hat entwöhnt): 1) elszoktatni, leszoktatni; 2) elválasztani (gyermeket).
Entwöhnung (die): elszoktatás, elválasztás.
Entwurf (der), -[e]s, t. -würfe: tervezet, tervrajz, vázlat.
entwurzeln (-te, hat entwurzelt): gyökerestül kitépni.
entwürdigen (-te, hat entwürdigt): lealacsonyítani.
Entwürdigung (die): lealázás.
entziehen (entzog, hat entzogen): megvonni, elvonni, elhúzni; sich alles ~: mindent megvonni magától; jmdm das Wort ~: megvonni vkitől a szót; — sich einer Sache ~: kivonni magát vmi alól; sich der Arbeit ~: a munkát kerülni; sich einem Einflusse ~: vmely befolyás alól kivonni magát.
Entziehung (die), t. -en: elvonás, megvonás.
entziffern (-te, hat entziffert): kibetűzni, megfejteni.
entzücken (-te, hat entzückt): elragadni, elbájolni; — das **Entzücken**, -s: elragadtatás; mit E.: elragadtatva.
entzückend: elragadó, -an.
entzückt: elragadtatott, elragadtatva.
Entzückung (die), t. -en: elragadtatás.
entzündbar: gyulékony.
entzünden (-ete, hat entzündet): meggyújtani; — sich ~: 1) meggyúlni; 2) gyuladásba jönni.
Entzündung (die), t. -en: lob, gyuladás.
entzwei: kettè, kétfelé, széjjel; ~ beißen: szétharapni, kettéharapni; ~ brechen: széttörni, kettétörni; ~ hauen, ~ schlagen etw.: szétvágni, kettévágni vmit.
entzweien (-te, hat entzweit): összeveszíteni, pártokra szakítani; — sich ~: meghasonlani, pártokra szakadni.
Entzweiung (die), t. -en: meghasonlás.
Enunciation (die), t. -en: kijelentés.
Enveloppe (die), t. -n: boríték.
Epaulette [epolett] (die), t. -n: vállrojt.
ephemer: egynapi, múló.
Epheu [éfaj] (der), -s: repkény.
Epidemie (die), t. -n: járvány.
epidemisch: járványos, -an.
Epigone (der), -n, t. -n: epigón, utód, követő.
Epigramm [-pi-] (das), -[e]s, t. -e: epigramma.
epigrammatisch: epigrammai.
Epigraphik (die): fölirattan.
Epik (die): elbeszélő költészet.
Epiker (der), -s, t. ~: epikus.
Epikureer (der), -s, t. ~: epikureus.
epikureisch: epikúri.
Epilepsie (die): nehézkór, eskór.
epileptisch: nehézkóros, -an.
Epilog (der), -s, t. -e: utóirat, utóhang, zárszó.
episch: epikai, elbeszélő.
episkopal: püspöki.
Episkopat (der v. das), -[e]s, t. -e püspökség.
Episode (die), t. -n: epizód.
episodisch: mellékes, betoldott, epizódszerű.
Epistel (die), t. -n: költői levél; jmdm die ~ lesen: vkinek megmosni a fejét (vkit megleckéztetni).
Epitaphium (das), -s, t. -phien v. -phe: sírvers, sírirat.
Epitheton (das), -s, t. -theta: jelző.
Epitome (die), t. -n: kivonat.
Epoche (die), t. -n: korszak.
Epopöe (die), t. -n, **Epos** (das), t. Epen: hősköltemény.
Eppich (der), -s: repkény.
Eprouvette (die), t. -n: kémcső.
Equipage (die), t. -n: 1) fölszerelés; 2) fogat.
equipieren (-te, hat equipiert): fölszerelni; — sich ~: magát fölszerelni.
Equipierung (die), t. -en: fölszerelés, egyenruházat.
Equitation (die), t. -en: lovarda, lovagló-iskola.
[**equivalent**: l. äquivalent.
er: 1) ő; 2) maga, kend.
erachten (-ete, hat erachtet): tartani, vélni (vmilyennek); etw. gering ~: vmit kicsibe venni v. föl sem venni; für nöthig ~: szükségesnek tartani; — das **Erachten**, -s: nézet, vélemény; meinem Erachten nach v. meines Erachtens: véleményem szerint.
Erbacker [Erb-] (der): örökföld.
Erbadel (der): örökös nemesség.

Erbamt (das): örökhivatal.
Erbanspruch, Erbschaftsanspruch (der): öröklési igény.
Erbantheil (der): l. Erbtheil.
erbarmen, sich (-te, hat sich erbarmt): megkönyörülni; die Frau erbarmte sich des Armen: az asszonynak megesett a szive a szegényen; Gott erbarme: Isten legyen irgalmas; — das **Erbarmen**, -s: könyörület, irgalom; E. haben mit jmdm: irgalommal lenni vki iránt; ohne E.: irgalmatlanul.
erbarmenswert: szánalomra méltó.
erbarmungslos: könyörületlen, könyörületlenül.
erbarmungsreich, erbarmungsvoll: könyörületes, -en.
erbarmungswürdig: szánalomra méltó, -an.
erbauen (-te, hat erbaut): 1) felépiteni, emelni; 2) épületes hatást tenni; die Predigt hat uns erbaut: a szentbeszéden épültünk; — **sich** ~ an etw.: épülni (vmin).
Erbauer (der), -s, t. ~: épitő.
erbaulich: épületes, -en.
Erbauung (die), ~: 1) épités; 2) épülés (lelkileg).
Erbauungsbuch (das): imakönyv.
Erbauungsschrift (die): ájtatos olvasmány.
erbärmlich: szánalmas, siralmas, nyomorult, -an.
Erbärmlichkeit (die): nyomorúság, élhetetlenség.
Erbbaurecht (das): örökbérlet.
erbberechtigt: öröklésre jogosult.
Erbbestand (der): örökbérlet.
I. **Erbe** (der), -n, t. -n: örökös.
II. **Erbe** (das), -s: örökség.
erbeben (-te, ist erbebt): megremegni, megrázkódni; — das **Erbeben**, -s: megrázkódás.
erbeigen: ősi, öröklött, örökös.
Erbeigenthum (das): örökös v. ősi jószág.
Erbeinsetzung (die): az örökös kinevezés.
erben (-te, hat geerbt): 1) örökölni; 2) öröklődni, örökségül szállni vkire; die Güter erben (v. erben sich) auf ihn: a javak ő rá szállnak.
erbeten: fölkért (pl. tanu).
erbetteln (-te, hat erbettelt): összekoldulni.
erbeuten (-ete, hat erbeutet): zsákmányolni, zsákmányul ejteni; erbeutet werden: prédául esni, prédára kerülni.
Erbfall (der): örökség megnyilása, öröklés.
erbfähig: öröklésre képes.
Erbfehler (der): öröklött hiba, ősi hiba.
Erbfeind (der), -es, t. -e: ősi v. örökös ellenség.
Erbfolge, Erbfolgeordnung (die): örökösödési v. öröklési rend.
Erbfolgegesetz (das): örökösödési törvény.
Erbfolgekrieg (der): örökösödési háború.
Erbfolger (der), -s: örökös, utód.
Erbfürst (der), -en, t. -en: örökös fejedelem v. herceg.
Erbgang (der): öröklés; durch ~: öröklés útján.
erbgesessen: törzsökös.
Erbgraf (der): örökös gróf.
Erbgut (das): ősi v. örökjószág.
Erbherrschaft (die): ősi v. öröklött jószág.
erbieten, sich (erbot sich, hat sich erboten): ajánlkozni vmire.
Erbin (die), t. -nen: örökösnő.
erbitten (erbat, hat erbeten): 1) kikérni; sich eine Gnade ~: kegyet kérni; 2) megkérlelni, kiengesztelni; sich ~ lassen: megengesztelődni, kérésre hajolni.
erbittern (-te, hat erbittert): elkeseriteni.
erbittert: elkeseredett; er ist ~: el van keseredve.
Erbitterung (die), t. -en: elkeseredés.
Erbkönigreich (das), -s: örökös királyság.
Erbland (das): örökös tartomány.
erblassen [er-] (··ßte, ist erblaßt): elhalványodni.
Erblassen [Erb-] (das): örökhagyás.
Erblasser (der), -s, t. ~: örökhagyó.
erbleichen (erbleichte v. erblich, ist erbleicht v. erblichen): 1) elsápadni; vor Zorn ~: haragjában elsápadni; 2) elhúnyni, meghalni.
I. **erblich** [erb-] 1) örökös, öröklött; ~er Obergespan: örökös főispán; 2) örökölhető, öröklékeny, -en, örökösödési, -leg.
II. ***erblich** [er-blich]: l. erbleichen.
Erblichkeit (die), ~: 1) öröklékenység, örökölhetőség; 2) *jogt.* örökösség.
erblicken (-te, hat erblickt): megpillantani; das Licht der Welt ~: világra jönni; das Tageslicht ~: napvilágot látni.
erblinden (-ete, ist erblindet): megvakulni.
Erblindung (die): megvakulás.
erblos: örökös nélküli.
erblühen (-te, ist erblüht): 1) felvirágozni; 2) felserdülni.
Erbonkel (der): gazdag nagybácsi.
erbosen, sich (··ste, hat sich erbost): megharagudni, megboszankodni.
erbötig: kész vmire; er war ~, es zu thun: kész volt megtenni.
Erbpacht (die): örökhaszonbérlet.
Erbprinz (der), -en, t. -en: örökös herceg, trónörökös.
erbrechen (erbrach, hat erbrochen): feltörni; einen Brief ~: levelet felnyitni, felbontani; — **sich** ~: hányni; — das **Erbrechen**, -s: hányás.
Erbrecht (das): örökjog, örökösödési v. öröklési jog.
Erbregister (das): adósorozatkönyv.
Erbreich (das): örökös birodalom.
erbringen (erbrachte, hat erbracht): meghozni; einen Beschluss ~: vmit határozni; den Beweis für etw.: bizonyitékot szolgáltatni vmire; ein freisprechendes Urtheil ~: fölmentő itéletet hozni.
Erbschaft (die), t. -en: örökség, hagyaték; eine ~ antreten: örökséget átvenni; von der ~ ausschließen: vkit kitagadni; als ~ hinterlassen: örökül hagyni.
erbschaftlich: örökségi; öröklés útján.
Erbschaftsklage (die): örökösödési kereset.
Erbschaftsprocess (die): örökségi per.
Erbschaftsverfahren, Erbverfahren (das): örökösödési eljárás.
Erbschleicher (der), -s, t. ~: örökséglesó, örökségvadász.
Erbschleicherei (die): örökséglesés, örökségvadászat.
Erbse (die), t. -n: borsó.
Erbsenfeld (das): borsóföld.
erbsengroß: borsónyi.
Erbsteuer (die): örökségi adó.
Erbstück (das): örökség, öröklött jószág.
Erbsünde (die), ~: eredendő v. eredeti bün.
Erbtheil (das): örökrész, örökség.
Erbtheilung (die): örökség felosztása, osztály.
Erbtochter (die): örökös-leány.
erbuhlen (-te, hat erbuhlt) jmds Gunst: vkinek kegyét (hizelgéssel) megszerezni.
Erbverbrüderung (die): örökrokonság.
Erbzins (der): 1) l. Erbbestand; 2) örökségi adó.
Erdachse (die): földtengely.
Erdapfel (der), -s, t. ··äpfel: burgonya, kolompér.
Erdarbeit (die): földmunka.
Erdart (die): földnem.
erdartig: földnemü.
Erdäpfelfeld (das): burgonyaföld.
Erdbahn (die): földpálya.
Erdball (der): földteke, földgömb

Erdbeben (das), -s, t. ~: földrengés, földindulás.
Erdbeere (die), ~: eper, szamóca.
Erdbeschreibung (die): földrajz.
Erdbewohner (der): földi lakos.
Erdbirne (die), ~: csicsóka.
Erdboden (der), -s: föld színe, talaj, terep; es gibt keinen glücklichern Menschen auf Gottes ~: nincs boldogabb ember a föld hátán v. kerekségén v. a kerek ég alatt.
Erde (die), t. -n: föld; auf ~n: a földön; auf die ~: földre; zur ~: földhöz (vágni); eine Stadt der ~ gleich machen: földig lerontani a várost; der viele Gram hat ihn unter die ~ gebracht: a sok bú a földbe vitte.
Erdenge (die): földszoros.
Erdenglück (das): földi boldogság.
Erdengüter (die = t.): földi javak.
erdenkbar: elgondolható.
erdenken (erdachte, hat erdacht): kigondolni.
Erdenkind (das): halandó ember.
erdenklich: elgondolható, elképzelhető.
Erdenleben (das), ~: földi v. világi élet.
Erdenrund (das), -es: földkerekség; auf dem ~e: a föld kerekén, a kerek ég alatt, széles e világon.
Erdensohn (der): föld fia.
Erderschütterung (die): földindulás, földrázkódás.
erdfahl: földszínű, fakó.
Erdferne (die): csill. földtávol.
Erdfläche (die): földfelület.
Erdgegend (die): világtáj.
Erdgeist (der): föld szelleme, földi manó.
Erdgeschoß (das): földszint.
Erdharz (das): földgyanta.
Erdhaufen (der), -s, t. ~: földrakás, földturás.
Erdhügel (der): földhalom.
erdicht, erdig: földes.
erdichten (-ete, hat erdichtet): költeni, koholni.
erdichtet: költött, koholt.
Erdichtung (die), t. -en: koholmány, költés, költemény.
erdig: l. erdicht.
Erdkarte (die): föld- v. térkép.
Erdkloß (der): göröngy, rög.
Erdkluft (die): földhasadék.
Erdklumpen (der): göröngy, rög.
Erdkörper (der): földtest.
Erdkreis (der): földkör, földkerekség.
Erdkugel (die), ~: földgomb, földteke.
Erdkunde (die), ~: földisme.
Erdmagnetismus (der): földdelejesség, földmágnesség.
Erdmandel (die): növ. mandolapalka (Cyperus esculentus).
Erdmasse (die): földtömeg.
Erdmesser (der): földmérő.
Erdmolch (der): szalamandra.
Erdnähe (die): földközel(ség).
Erdoberfläche (die), ~: földfelület.
erdolchen (-te, hat erdolcht): meggyilkolni, ledöfni.
Erdöl (das): kőolaj.
Erdpech (das): földi szurok.
Erdpol (der): földsark.
Erdreich (das): a földterület, föld kereksége.
erdreisten, sich (-ete, hat sich erdreistet): merészkedni, merészelni.
Erdrinde (die): földkéreg.
erdrosseln (-te, hat erdrosselt): megfojtani.
erdröhnen (-te, ist erdröhnt): megdördülni, megrendülni.
erdrücken [er-] (-te, hat erdrückt): agyonnyomni.
Erdrücken [Erd-] (der): földhát.
Erdscheibe (die): földkorong.
Erdschicht (die): földréteg.
Erdscholle (die): göröngy, rög.
Erdschwalbe (die): parti fecske.
Erdstoß (der): földrázkódás.
Erdstrich (der): földöv.
Erdsturz (der): földomlás.
Erdteil (der), -s, t. -e: földrész.
erdulden (-ete, hat erduldet): eltűrni, elszenvedni, elviselni.
Erdumsegler (der): föld körül hajózó, világjáró.
Erdwall (der): földgát, földsánc.
Erdwand (die): agyagfal.
erdwärts: a föld felé, lefelé.
Erdwinde (die): gugora.
Erdziesel (das): ürge.
Erdzunge (die), t. -n: földnyelv.
ereifern, sich (-te, hat sich ereifert): felbuzdulni, felhevülni; er ereiferte sich über die Sache: tűzbe hozta őt a dolog.
ereignen, sich (-ete, hat sich ereignet): megtörténni, megesni.
Ereignis (das), -nisses, t. -nisse: esemény, eset.
ereignisvoll: eseménydús, eseményekben gazdag.
ereilen (-te, hat ereilt): utólérni; der Tod hat ihn ereilt: a halál elragadta; das Unglück ereilt uns bald: könnyen balra fordul a sorsunk.
Eremit (der), -en, t. -en: remete.
Eremitage [eremitazs] (die), -n: remeteség, remetelak.
ererbt: öröklött.
I. erfahren (erfuhr, hat erfahren): 1) megtudni vmit, értesülni vmiről: ich konnte nichts Näheres darüber ~: nem tudhattam meg róla semmi pontosat; 2) tapasztalni, átélni; eine Abänderung ~: változást szenvedni; Leid ~: bajt v. bántást szenvedni; er hat schon manches ~: sokat próbált.
II. erfahren: tapasztalt, jártas (vmiben).
Erfahrenheit (die): tapasztaltság.
Erfahrung (die), t. -en: tapasztalás, tapasztalat; in ~ bringen: megtudni; die ~ machen: azt tapasztalni.
erfahrungsgemäß: tapasztalás szerint.
erfahrungsmäßig: tapasztalati; tapasztalás szerint.
Erfahrungswissenschaft (die): tapasztalati tudomány.
***erfand**: l. erfinden.
erfassen (-faßte, hat erfaßt): 1) megkapni, megragadni; ein Kummer erfaßte ihn: elfogta a bánat; Wut erfaßt mich: elfog a düh; 2) felfogni, megérteni; das konnte er kaum ~: nem fért a fejébe.
erfechten (erfocht, hat erfochten): kivívni, kiküzdeni.
erfinden (erfand, hat erfunden): feltalálni; die Nachricht war erfunden: a hír puszta koholmány volt.
Erfinder (der), -s, t. ~: feltaláló.
erfinderisch: leleményes, találékony.
Erfindung (die), t. -en: 1) feltalálás; 2) találmány; 3) leleményesség, találékonyság.
Erfindungsgabe (die): találékonyság, leleményesség.
erflehen (-te, hat erfleht): esedezni v. könyörögni vmiért, kikönyörögni vmit.
***erfocht**: l. erfechten.
Erfolg (der), -[e]s, t. -e: siker, eredmény, következés; mit ~: sikerrel; seine Bemühung war von ~ begleitet: volt látatja az igyekezetének; zu ~ führen: eredménnyel járni; er hatte ~: sikert aratott, jó véggel járt.
erfolgen (-te, ist erfolgt): 1) bekövetkezni, megtörténni; die Zahlung erfolgt in Raten: a fizetés részletekben fog történni; ~ lassen: kiutalni; 2) kiszolgáltatni, l. ausfolgen.
Erfolgfassung (die): kiszolgáltatás.
erfolglos: sikertelen, -ül.
Erfolglosigkeit (die): eredménytelenség.
erfolgreich: sikeres, -en.
erforderlich: szükséges, megkívántató; ~en Falls: szükség esetén.
erfordern (-te, hat erfordert): meg-

kivánni; die Umstände ~ es: a szükség úgy kivánja.

Erfordernis (das), ‑nisses, *t.* ‑nisse: 1) kellék, követelmény; 2) szükséglet; nach ~: szükséghez képest.

erforschen (‑te, hat erforscht): kifürkészni, kinyomozni, átkutatni.

Erforschung (die), *t.* ‑en: átbuvárlás, kutatás, végére járás.

erfragen (‑te, hat erfragt): megtudakolni.

erfrechen, sich (‑te, hat sich erfrecht): merészelni, vakmerősködni.

erfreuen (‑te, hat erfreut): megörvendeztetni; der Brief hat mich sehr erfreut: a levél nagy örömet szerzett nekem; — **sich** ~: 1) an einer Sache: örömét lelni vmiben; 2) örvendeni vminek; sich einer guten Gesundheit ~: jó egészségnek örvendeni; sich eines guten Rufes ~: jó hírben állni.

erfreulich: örvendetes, ‑en; ich weiß wenig **Erfreuliches**: nem sok örvendetes dolgot tudok; ich verspreche mir davon das **Erfreulichste**: a legjobbat várom ettől.

erfreulicherweise: örvendetesen, szerencsére.

erfreut: vidám, ‑an; wir sind darüber sehr ~: nagyon örülünk rajta.

erfrieren (erfror, ist erfroren): megfagyni; ich wäre beinahe erfroren: majd megfagytam *v.* majd megvett a hideg.

erfrischen (‑te, hat erfrischt): felfrissiteni, felüditeni; — **sich** ~: felfrissülni, felüdülni.

erfrischt: felfrissült, felfrissülve.

Erfrischung (die), *t.* ‑en: felfrissités, hüsitő.

Erfrischungsmittel (das): frissitő.

erfroren: fagyott, fázós.

erfrostet: megdermedt, hideg‑vette.

***erfuhr**: l. erfahren I.

erfüllen (‑te, hat erfüllt): 1) eltölteni; er war von Hoffnung erfüllt: reménynyel volt eltelve; 2) teljesiteni; eine Bitte ~: kérést teljesiteni; seinen Beruf ~: hivatásának megfelelni, feladatát teljesiteni; sein Gelübde ~: fogadásának megfelelni; seine Pflicht ~: tisztét betölteni; erfüllt werden: teljesülni; — **sich** ~: teljesedni; meine Hoffnung hat sich erfüllt: reményem teljesedett.

Erfüllung (die): teljesités, teljesülés; in ~ gehen: teljesülni.

Erfüllungsfrist (die): teljesitési határidő.

ergangen: l. ergehen.

ergänzen (‑te, hat ergänzt): kiegésziteni, kipótolni.

Ergänzung (die), *t.* ‑en: kiegészités, pótlás; *jogt.* die ~ des Beweisverfahrens anordnen: a bizonyitás kiegészitését elrendelni.

Ergänzungsbestimmung (die): pótbatározmány.

Ergänzungsbezirk (der): hadkiegészitő kerület.

Ergänzungsuntersuchung (die): *jogt.* pótvizsgálat.

Ergänzungswinkel (der): pót‑szög.

I. ergeben (ergab, hat ergeben): adni, szolgáltatni, eredményezni; — **sich** ~: 1) megadni magát; die Festung ergibt sich: a várat feladják; 2) magát valamire ráadni; sich dem Bösen ~: gonoszságra adni magát; sich einem Studium ~: magát vmely tudományszaknak szentelni; 3) megnyugodni; sich in Gottes Fügung ~: Isten rendelésében megnyugodni; er ergab sich seinem Schicksale: beletörődött sorsába; 4) következni, kitünni; es ergibt sich daraus, daß ...: ebből következik *v.* kitünik, hogy ...

II. ergeben: alázatos, engedelmes; Ihr ~er Diener *v.* Ihr **Ergebener**: alázatos *v.* kész szolgája; wir bestätigen unser **Ergebenes** von gestern: megemlitjük tegnapról kelt alázatos levelünket.

Ergebenheit (die): 1) hódolat, odaadás; 2) megadás.

ergebenst: legalázatosabb, ‑an; ganz ~: teljes tisztelettel; Ihr ~er Diener: alázatos szolgája; ~ Gefertigter: alázattal *v.* tisztelettel alulirott.

Ergebnis (das), ‑nisses, *t.* ‑nisse: eredmény; die Verhandlung führte zu keinem: a tárgyalásnak nem lett eredménye.

Ergebung (die): 1) hódolat, odaadás; 2) megadás.

ergehen (erging, ist ergangen): 1) (jól, rosszul) járni; ihm ist's schlimm ergangen: megjárta; 2) kiadatni; ein im vorigen Jahre ergangener Erlaß: egy tavaly kelt *v.* kibocsátott rendelet; ~ lassen: kibocsátani; einen Befehl an jmdn ~ lassen: parancsot adni vkinek; Gnade für Recht ~ lassen: helyet adni a kegyelemnek; über sich ~ lassen: eltürni; — **sich** ~: 1) sétálni; 2) sich in Lobeserhebungen ~: áradozva magasztalni, ki nem fogyni a magasztalásból; sich in hochtrabenden Redensarten ~: áradozni, dagályosan ömlengeni; sich in Verwünschungen ~: átkozódásra fakadni.

ergiebig: szapora, jól fizető.

Ergiebigkeit (die): szaporaság, bőség, jövedelmezőség.

ergießen (ergoß, hat ergossen): kiönteni, szétárasztani; — **sich** ~: 1) ömleni, szakadni (a tengerbe); die Theiß ergießt sich in Donau: a Tisza a Dunába ömlik; 2) áradozni; sich in Lobeserhebungen ~: ki nem fogyni a magasztalásból.

erglänzen (‑te, hat *v.* ist erglänzt): felcsillanni, felragyogni.

erglühen (‑te, ist erglüht): megtüzesedni, felhevülni, kigyulladni; in edlem Eifer ~: nemes buzgalomtól égni; in Liebe zu jmdm ~: szerelemre gyuladni vki iránt; vor Scham ~: szégyenletében kipirosodni.

ergötzen (‑te, hat ergötzt): mulattatni, gyönyörködtetni; — **sich** ~ (an): gyönyörködni (vmiben).

ergötzlich: gyönyörködtető.

Ergötzung (die), *t.* ‑en: 1) gyönyörüség, kedvtelés; 2) gyönyörködtetés.

ergrauen (‑te, ist ergraut): megőszülni; in Ehren ergraut: becsületben megőszült.

ergreifen (ergriff, hat ergriffen): 1) megragadni, elfogni; Besitz ~ von etw.: vmit birtokába venni *v.* keriteni; die Flucht ~: megszökni, futásnak eredni; eine blinde Furcht ergriff alle Herzen: vak félelem szállt meg minden szivet; den Oberbefehl ~: a parancsnokságot átvenni; jmds Partei ~: vkinek pártját fogni, pártjára kelni; die Waffen ~: fegyvert fogni; 2) meghatni; diese Nachricht hat mich tief ergriffen: ez a hir mélyen *v.* nagyon meghatott.

ergreifend: megragadó, megható, megkapó, ‑an.

ergrimmen (‑te, ist ergrimmt): felboszulni, nekidühödni.

ergründen (‑ete, hat ergründet): kitanulni, kinyomozni, vminek mélyére hatni.

Erguß (der), ‑gusses, *t.* ‑güsse: áradat, ömlengés, ömledezés.

erhaben: 1) kiemelkedő, domború; ~e Arbeit: dombormű; 2) fenséges, felkölt, magasztos; 3) über etw. ~ sein: fölülállni, fölülemelkedni vmin.

Erhabenheit (die), ~: 1) domborúság; 2) magasztosság, fenség.

erhalten (erhielt, hat erhalten): 1) megkapni, nyerni; ich habe deinen Brief ~: vettem leveledet; zum Geschenk ~: ajándékul kapni; einen Preis ~: díjat nyerni; 2) megtartani, fentartani; jmdn am Leben ~: vkinek életét megőrizni v. megmenteni; — sich ~: 1) magát fentartani; 2) fenmaradni, megőriztetni.

Erhaltung (die), ~: fentartás.

Erhaltungsarbeiten (die = *t.*): fentartási munkálatok.

Erhaltungskosten (die = *t.*): fentartási költség.

erharten (-ete, ist erhartet): megkeményedni.

erhaschen (-te, hat erhascht): elkapni.

erhältlich: kapható.

erhängen (-te, hat erhängt): felakasztani; — sich ~: felakasztani magát.

erhärten (-ete, hat erhärtet): megerősíteni, bizonyítani.

erheben (erhob, hat erhoben): 1) fölemelni, fölvenni, beszedni; Ansprüche auf etw. ~: igényt támasztani vmire; die Augen, den Blick ~: szemét fölemelni; ein Depot ~: letétet fölvenni; eine Klage ~: panaszt tenni v. emelni; Lärm ~: zajt csapni; Protest ~: óvást tenni, tiltakozni; Schaden ~: kárt megállapítani; die Steuer ~: adót beszedni; die Stimme ~: *a)* hangját emelni; *b)* felszólalni, szót emelni; eine Summe ~: összeget fölvenni; den Thatbestand ~: a tényállást kideríteni; sein Wort ~ (gegen etw.): felszólalni vmi ellen; — sich ~: 1) emelkedni; im Thale erhebt sich ein Hügel: a völgyből domb emelkedik ki; 2) felkelni, felemelkedni, felállni; es erhob sich ein starker Wind: erős szél támadt; 3) sich über etw. ~: vmin fölülemelkedni; — das **Erheben** des Geldes: pénzfölvétel.

erhebend: fölemelő, lélekemelő, magasztos.

erheblich: tetemes, jelentékeny, -en, nyomós, -an; es ist schwer, hier etwas **Erhebliches** zu leisten: bajos itt számbavehető eredményt felmutatni.

Erhebung (die), *t.* -en: 1) emelés; 2) emelkedés, magasság, domborúság; 3) magasztalalás; 4) nyomozás, kutatás, vizsgálat; genaue ~: szigorú vizsgálat; protokollarische ~: jegyzőkönyvi vizsgálat; ~ der Klage: perindítás; ~ des Thatbestandes: a tényállás kiderítése; ~en einleiten: vizsgálatot indítani; ~en pflegen: vizsgálatot eszközölni v. végezni; 5) beszedés, fölvétel; ~ statistischer Daten: statisztikai adatok gyüjtése; 6) fölkelés, fegyverre kelés.

Erhebungscommission (die): vizsgáló bizottság.

erheischen (-te, hat erheischt): követelni, kívánni, megkívánni.

erheitern (-te, hat erheitert): fölvidítani, földeríteni; — sich ~: fölvidulni, földerülni.

erheiternd: mulattató; mancherlei **Erheiterndes**: mindenféle jóízű dolog.

Erheiterung (die), ~: mulattatás.

erhellen (-te, hat erhellt): megvilágítani; daraus erhellt, daß...: kiviláglik belőle, hogy...

erhenken (-te): l. erhängen.

erheuchelt: szinlelt, tettetett.

erhitzen (-te, hat erhitzt): fölhevíteni, tüzesíteni; — sich ~: felhevülni, nekitüzesedni.

erhitzt: fölhevült, fölhevülve.

Erhitzung (die): 1) hevítés; 2) fölhevülés, megtüzesedés.

***erhoben**: l. erheben; ~ werden: magasztaltatni.

erholen, sich (-te, hat sich erholt): 1) magához térni, felocsúdni; 2) sich bei jmdm Rathes ~: vkitől tanácsot kérni.

Erholung (die): pihenés, üdülés.

Erholungsreise (die): utazás üdülés céljából, kéjutazás.

Erholungsstunde (die): szünóra, pihenőóra.

erhöhen (-te, hat erhöht): fölemelni, emelni, fokozni; — sich ~: fölemelkedni.

erhöht: fölemelt, fokozott.

Erhöhung (die), *t.* -en: 1) fölemelés; 2) magaslat.

erhören (-te, hat erhört): meghallgatni.

erinnerlich: emlékezetben levő; es ist mir ~: emlékszem rá.

erinnern (-te, hat erinnert): emlékeztetni, eszébe juttatni; ich erinnere dich an dein Versprechen: igéretedre emlékeztetlek; — sich ~: emlékezni; wir ~ uns noch des Vorfalls: még emlékszünk az eseményre; ich weiß mich nicht zu ~: nem emlékszem rá.

Erinnerung (die), *t.* -en: 1) emlékezés, emlékezet; jmdm etw. in ~ bringen: vmit eszébe juttatni vkinek; 2) emlékeztetés.

Erinnerungskreuz (das): emlékkereszt.

Erinnerungsmedaille (die): emlékérem.

Erinnerungsschreiben (das): intő v. figyelmeztő levél.

erinnerungsweise: emlékezetül.

Erinnerungszeichen (das): emlékjel.

erjagen (-te, hat erjagt): kergetve elfogni, elnyerni.

erkalten (-ete, ist erkaltet): kihülni, meghidegülni; sein Eifer erkaltete: buzgalma lelohadt.

erkannt sein (v. erscheinen) für etw.: elismerve lenni vmiért.

erkaufen (-te, hat erkauft): 1) megvenni, megvásárolni; er musste den Sieg theuer ~: sokba került neki a győzelem; 2) jmdn ~: vkit megvesztegetni, fölbérelni.

erkälten, sich (-ete, hat sich erkältet): meghülni, magát meghüteni.

Erkältung (die), *t.* -en: hülés.

erkämpfen (-te, hat erkämpft): kivívni, kiküzdeni.

erkennbar: megismerhető, -en.

erkennen (erkannte, hat erkannt): 1) megismerni; erkenne dich selbst: ismerd meg tenmagadat; sich zu ~ geben: magát fölfedezni, megismertetni; seinen Unwillen zu ~ geben: rosszalását megmutatni; 2) elismerni; wir ~ die Sache für billig: elismerjük, hogy a dolog méltányos; etw. für richtig ~: vmit helyesnek találni v. tartani; 3) jmdn für einen Betrag ~: vkinek vmely összeget javára írni; 4) *jogt.* nach dem Antrage ~: elmarasztalni; in einer Klage ~: panasz tárgyában itélkezni; — das **Erkennen**, -s: megismerés.

erkenntlich: 1) megismerhető; 2) elismerő, hálás; ~ sein: meghálálni.

Erkenntlichkeit (die): háladatosság.

Erkenntnis: 1) (die), *t.* --sse: megismerés, ismeret; zur ~ kommen: belátásra térni; 2) (das), --sses, *t.* --sse: végzés, birói itélet.

Erkenntniskraft (die), **Erkenntnisvermögen** (das): megismerő képesség.

Erkenntnistheorie (die): ismeretelmélet, a megismerés elmélete.

Erkennungszeichen (das): ismertetőjel.

Erker (der), -s, *t.* ~: erkély.

erkiesen (*j.* er erkiest; *tm.* er erkor; *m.* er hat erkoren): kiválasztani.

***erklang**: l. erklingen.

erklären (-te, hat erklärt): 1)

megmagyarázni, megfejteni; 2) kijelenteni; den Krieg ~: a háborút megüzenni; jmdn für tobt ~: vkit halottnak nyilvánitani; etw. für verloren ~: elveszettnek nyilvánitani; — sich ~: nyilatkozni; sich bereit ~: késznek nyilatkozni; sich für jmdn ~: vkinek pártjára állni.

erklärlich: megmagyarázható, megfejthető, érthető.

erklärt: nyilvánitott; ~er Feind: halálos ellenség.

Erklärung (die), *t.* -en: 1) magyarázat; 2) kijelentés, nyilatkozat; eine ~ abgeben: nyilatkozni, magyarázni.

erklecklich: elegendő, tetemes, [-en.

erklettern (-te, hat erklettert): megmászni.

erklimmen (erklomm, hat erklommen): megmászni.

erklingen (erklang, ist erklungen): megcsendülni, felhangzani.

erklirren (-te, ist erklirrt): megcsörrenni.

***erklomm**: l. erklimmen.

erkoren: választott.

erkranken (-te, ist erkrankt): megbetegedni.

erkrankt: megbetegedett; der v. die an Brustleiden **Erkrankte**, -n, *t.* -n: tüdőbajba esett dolog.

Erkrankung (die), *t.* -en: megbetegedés. [gedési eset.

Erkrankungsfall (der): megbete-

erkunden (-ete, hat erkundet): megtudni, megtudakolni.

erkundigen, sich (-te, hat sich erkundigt): tudakozódni; wir erkundigten uns nach dem Wege: az utat kérdeztük.

Erkundigung (die), *t.* -en: tudakozódás; ~en einholen v. einziehen: tudakozódni.

erkühlen, sich (-te, hat sich erkühlt): meghülni, átfázni.

erkühnen, sich (-te, h. sich erkühnt): merészkedni.

erkünstelt: mesterkélt, -en.

erküren: l. erkiesen.

Erlag (der), -s, *t.* -lage: letét.

Erlagsfrist (die): letéti határidő.

Erlagsschein (der): letétjegy.

erlahmen (-te, ist erlahmt): megbénulni, megsántulni; seine Kräfte ~: ereje lankad; — **das Erlahmen**, -s: megbénulás; das E. des Interesses: az érdeklődés megcsappanása.

erlangen (-te, hat erlangt): vmit elérni, elnyerni, megszerezni, vmihez jutni.

Erlaß (der), --lasses, *t.* --lasse: 1) rendelet, kibocsátvány, kiáltvány; 2) elengedés, bocsánat; ~ im Preise: árengedmény; ~ der Schuld: tartozás elengedése.

I. erlassen (erließ, hat erlassen): 1) kibocsátani; ein Rundschreiben ~: körlevelet kiadni; eine Verordnung ~: rendeletet kibocsátani; 2) elengedni, megbocsátani.

II. erlassen: kibocsátott.

Erlassung (die), *t.* -en: 1) kibocsátás, kiadás; ~ des Urtheils: itélethozatal; 2) elengedés.

Erlau: Eger (*város*).

erlauben (-te, hat erlaubt): megengedni; ist's erlaubt? szabad? ich erlaube mir, Sie hievon in Kenntnis zu setzen: bátorkodom Önt erről értesiteni; das wird mir doch erlaubt sein? ezt talán csak szabad?

Erlaubnis (die), *t.* --nisse: engedelem, engedély; mit Ihrer gütigen ~: szives engedelmével.

Erlaubnisschein (der): engedélyjegy.

erlaubt: szabad, l. erlauben.

erlaucht: főméltóságú, fenséges; Seine Erlaucht: Ő fensége.

erläßlich: megbocsátható, elengedhető.

erläutern (-te, hat erläutert): magyarázni, fejtegetni.

Erläuterung (die), *t.* -en: magyarázat, fejtegetés.

Erle (die), *t.* -n: égerfa.

erleben (-te, hat erlebt): megérni; Freude an etw. ~: örömet érni; wir haben schlechte Zeiten erlebt: rossz időket értunk.

Erlebnis (das), --nisses, *t.* --nisse: élmény, viszontagság.

erlebt: átélt, l. erleben.

erledigen (-te, hat erledigt): 1) elintézni, elvégezni; einen Rechtsstreit ~: peres ügyet elintézni; 2) szabaddá tenni, megszabaditani vmitől, fölmenteni vmi alól; die Stelle ist erledigt: a hely üres v. megüresedett; — sich ~ (einer Sache = *gen.*): megszabadulni vmitől.

erledigt: elintézett; als ~ bezeichnen: kivezetni (iktatókönyvből).

Erledigung (die), *t.* -en: 1) elintézés, kiegyenlités; 2) megüresedés.

Erledigungstermin (der): elintézési határidő.

erlegen -te, hat erlegt): 1) letenni (óvadékot); 2) megölni; ein Wild ~: vadat elejteni.

erleichtern (-te, hat erleichtert): megkönnyiteni; sein Gewissen ~: könnyiteni a lelkiismeretén; — sich ~: megkönnyebbülni.

erleichtert: megkönnyebbült, -en.

Erleichterung (die), ~: 1) könnyités; ~en im Verkehre: forgalmi könnyitések v. könnyebbségek; 2) megkönnyebbülés; es dient mir zur ~ v. es gewährt mir ~: könnyebbségemre van.

erleiden (erlitt, hat erlitten) etw.: szenvedni; eine Niederlage ~: vereséget szenvedni; Schaden ~: kárt vallani; die Strafe ~: büntetést kiállni.

erlen: égerfából való.

Erlenbaum (der): égerfa (élő).

Erlenholz (das): égerfa.

erlernen (-te, hat erlernt): megtanulni, elsajátitani; — das Erlernen, -s (v. die Erlernung): megtanulás, elsajátitás.

erlesen: válogatott, kiszemelt.

erleuchten (-ete, hat erleuchtet): megvilágitani, fölvilágositani;

erleuchtet: 1) kivilágitott; 2) felvilágosodott, tisztán látó.

erliegen (erlag, ist erlegen): 1) lerogyni; seiner Last ~: terhe alatt összeroskadni; 2) letéve lenni, feküdni vhol; die Briefe ~ auf der Post: a levelek a postán vannak.

Erlkönig (der): manók királya, tündérkirály, rémkirály.

erlogen: hazug, koholt, hamis.

erloschen: megszünt, l. erlöschen.

Erlös (der), --löses: bevétel.

erlöschen (*j.* es erlischt; *tm.* erlosch; *m.* ist erloschen): 1) kialudni; 2) megszünni, lejárni; der Antrag erlischt: az ajánlat erejét veszti; die Firma ist erloschen: a cég megszünt; 3) kihalni; das Geschlecht erlischt: a család kihal.

Erlöschung (die): megszünés.

erlösen (--ste, hat erlöst): megszabaditani, megváltani.

Erlöser (der), -s, *t.* ~: megváltó.

Erlösung (die), ~: megváltás.

Erlösungsstunde (die): a megváltás órája.

Erlösungswerk (das): megváltás müve.

erlustigen (-te): l. belustigen.

erlügen (erlog, hat erlogen): koholni, hazudni.

ermahnen (-te, hat ermahnt) jmdn zu etw.: inteni, buzditani, emlékeztetni vkit vmire; — das Ermahnen, -s: megintés.

Ermahnung (die), *t.* -en: intés.

ermangeln (-te, hat ermangelt): 1) hiányozni; ich ermangle alles Nöthige: mindennek hijával vagyok, a mi kell; 2) elmulasztani; ich werde nicht ~, meine Aufwartung zu ma-

chen: nem fogom elmulasztani, hogy tiszteletemet tegyem.
Ermangelung (die), ~: hiány; in ~ eines Feldherrn: hadvezér nemlétében v. hiányában.
ermannen, sich (-te, hat sich ermannt): magát megemberelni.
ermatten (-ete): I. (hat ermattet): elbágyasztani, eltikkasztani; — II. (ist ermattet): elbágyadni, eltikkadni.
Ermattung (die): bágyadtság.
ermächtigen (-te, hat ermächtigt) jmdn zu etw.: felhatalmazni, meghatalmazni vkit vmire.
Ermächtigung (die), t. -en: felhatalmazás, meghatalmazás.
ermäßigen (-te, hat ermäßigt): mérsékelni, leszállítani.
Ermäßigung (die), t. -en: mérséklés, leszállítás.
Ermel (der): l. Ärmel.
ermessen (ermaß, hat ermessen): 1) megmérni, kimérni (távolságot); 2) megitélni, megfontolni; hast du die Folgen ~: fontolóra vetted a következményeket? — das **Ermessen**, -s: itélet, belátás, mérlegelés; nach meinem E.: véleményem szerint; nach billigem E.: méltányosság szerint.
ermitteln (-te, hat ermittelt): kideriteni, kipuhatolni; polizeilich nicht zu ~: a rendőrség nem tudja hollétét kipuhatolni.
Ermitt(e)lung (die), t. -en: kiderités.
ermorden (-ete, h. ermordet) jmdn: meggyilkolni vkit.
Ermordung (die), t. -en: meggyilkolás.
ermöglichen (-te, hat ermöglicht): lehetővé v. lehetségessé tenni; ermöglicht werden: lehetővé válni.
ermuntern (-te, hat ermuntert): 1) serkenteni, biztogatni, ösztönözni; 2) felviditani; — sich ~: 1) fölserkenni, fölébredni; 2) felvidulni.
Ermunterung (die): serkentés.
ermuthigen (-te, hat ermuthigt): bátoritani, buzditani.
ermüden (-ete, hat ermüdet): fárasztani; ich bin sehr ermüdet: nagyon elfáradtam, eltörődtem.
Ermüdung (die): elfáradás.
*ernannt: l. ernennen.
ernähren (-te, hat ernährt): táplálni, eltartani; — sich ~: táplálkozni.
Ernährer (der), -s, t. ~: tápláló, fentartó.
Ernährung (die): 1) táplálás, táplálék; 2) táplálkozás.
ernennen (ernannte, hat ernannt) jmdn zu etw.: vkit vmivé kinevezni; er wurde zum Richter ernannt: birává neveztetett ki.
Ernennung (die), t. -en: kinevezés.
Ernennungsrecht (das): kinevezési jog.
Ernennungsurkunde (die): kinevezési okmány.
erneuen, erneuern (-te, hat erneut v. erneuert): megújitani, felújitani, felfrissiteni; den Angriff ~: a támadást ismételni; einen Vertrag ~: szerződést megújitani; — sich ~: megújulni, megújhodni.
Erneuerung (die): megújitás.
erniedrigen (-te, hat erniedrigt): 1) sülyeszteni, alacsonyabbra venni; 2) lealacsonyitani, megalázni; — sich ~: lealacsonyitani magát, megalázkodni.
Erniedrigung (die), t. -en: lealacsonyitás, megalázás.
ernst: komoly, -an; ich nehme es ~: komolyan veszem.
I. **Ernst** (der), -es: komolyság; im ~: komolyan; alles ~es: nagykomolyan, teljes komolysággal; mir ist es ~ mit meinem Wunsche: komolyan kivánom; ist das Ihr ~? komolyan mondja v. gondolja? seinen ~ bewahren: komoly maradni.
II. **Ernst** (*férfinév*): Ernő.
ernsthaft, ernstlich: komoly, -an.
Ernsthaftigkeit (die): komolyság.
Ernte (die), t. -n: aratás, szedés; ~ halten: aratni.
Erntearbeiter (der): arató.
Erntefest (das): arató-ünnep.
Erntekranz (der): kalászfüzér.
Erntelied (das): aratók dala.
Erntemaschine (die): aratógép.
ernten (-ete, h. geerntet): aratni, szedni; wie man säet, wird man ~: ki mint vet, úgy arat.
Ernter (der), -s, t. ~: arató.
Erntezeit (die): aratás ideje; zur ~: aratás idején, aratáskor.
ernüchtern (-te, hat ernüchtert): kijózanitani; — sich ~: kijózanodni.
Ernüchterung (die): kijózanodás.
Eroberer (der), -s, t. ~: hóditó.
erobern (-te, hat erobert): hóditani, meghóditani, elfoglalni, bevenni (várat); Fahnen, Geschütze ~: zászlókat, lövegeket elvenni.
Eroberung (die), t. -en: 1) hóditás; ~en machen: hóditani; 2) meghóditás, bevétel.
Eroberungskrieg (der): hóditó háború.
Eroberungssucht (die): hóditási vágy.
Eroberungszug (der): hóditó hadjárat.
erotisch: szerelmi.
eröffnen (-ete, hat eröffnet): 1) nyitni, felnyitni; einen Brief ~: levelet feltörni; Credit ~: hitelt nyitni; 2) kezdeni, megkezdeni, megnyitni; eine neugebaute Linie ~: újonan épitett (vasúti) vonalat megnyitni; 3) kinyilatkoztatni, tudatni, kijelenteni.
Eröffnung (die), t. -en: 1) megnyitás; 2) kijelentés, fölfedezés.
Eröffnungsfahrt (die): megnyitó menet.
Eröffnungsrede (die): megnyitó beszéd.
Eröffnungstag (der): megnyitás napja.
erörtern (-te, hat erörtert): tárgyalni, fejtegetni, taglalni.
Erörterung (die): fejtegetés, megbeszélés, megvitatás.
erpicht sein auf etw.: vmit sóváran kivánni, vmire ráéhülni v. fogát fenni.
erpressen (-preßte, hat erpreßt): kicsikarni, zsarolni.
Erpresser (der), -s, t. ~: zsaroló.
Erpressung (die): zsarolás.
erproben (-te, hat erprobt): kipróbálni, próbára tenni.
erprobt: kipróbált.
Erprobung (die): kipróbálás, próba.
erquicken (-te, hat erquickt): felüditeni, felfrissiteni; — sich ~: felüdülni, felfrissülni.
erquicklich: üditő, frissitő.
Erquickung (die): üdülés.
errathen (*j.* erräth; *tm.* errieth; *m.* hat errathen): kitalálni, eltalálni; ~ lassen: sejtetni, kitaláltatni.
erratisch: vándor (kő).
erregbar: izgékony, -an.
Erregbarkeit (die): izgékonyság.
erregen (-te, hat erregt): izgatni, gerjeszteni; Aufsehen, Bewunderung ~: feltűnést, csodálatot kelteni.
erregt: izgatott, felindult, -an.
Erregung (die), t. -en: izgalom, izgatottság, felindulás; *jogt.* heftige ~: erős felindulás.
erreichbar: elérhető.
erreichen (-te, hat erreicht): 1) elérni; seine Absicht v. sein Ziel war erreicht: célját elérte; ein hohes Alter ~: nagy kort érni; 2) utólérni; — das **Erreichen**, -s: elérés.
erretten (-ete, hat errettet): megmenteni, megszabaditani.
Errettung (die), t. -en: megmentés, megszabaditás.
errichten (-ete, h. errichtet): emelni, felállitani, alapitani; ein Denkmal ~: szobrot emelni; Schanzen ~: sáncokat épiteni; eine Schule ~: iskolát állitani.

Errichtung (die), *t.* -en: emelés, felállítás, alapítás.
erringen (errang, hat errungen): kiküzdeni, kivívni; den Preis ~: elnyerni a díjat.
erröthen (-ete, ist erröthet): elpirulni; — das **Erröthen**, -s: elpirulás.
errungen: szerzett; — das **Errungene**, -n: szerzemény, vívmány.
Errungenschaft (die), *t.* -en: vívmány, szerzemény.
***ersah**: l. ersehen.
***ersann**: l. ersinnen.
Ersatz (der), -es, *t.* -sätze: pótlék, pótlás, kárpótlás; zum ~e: kárpótlásul; jmdm den ~ der Kosten auferlegen: vkit a költségek megtérítésében elmarasztalni; jmdm ~ leisten: vkit kárpótolni, vkinek kárát megtéríteni.
Ersatzanspruch (der): kárpótlási igény.
Ersatzdepot (das): *kat.* póttár.
Ersatzgeschworne (der): póteskűdt.
Ersatzleistung (die): megtérítés, kárpótlás.
Ersatzmann (der): póttag.
Ersatzmitglied (das): póttag.
Ersatzmittel (das): pótló szer.
Ersatzpflicht (die): kártérítési kötelezettség; die ~ aus dem Verlöbnis: az eljegyzésből eredő megtérítési kötelezettség.
ersatzpflichtig: kártérítésre köteles.
Ersatzreserve (die): póttartalék.
Ersatzreserve-Dienstpflicht (die): póttartalékbeli szolgálatkötelezettség. [kos.
Ersatzreservist (der): póttartalé-
Ersatzrichter (der): pótbiró.
ersaufen (*j.* ersäuft; *tm.* ersoff; *m.* ist ersoffen): vízbefulni.
ersäufen (-te, hat ersäuft): vízbe fojtani *v.* ölni.
erschaffen (erschuf, hat erschaffen): teremteni, alkotni.
Erschaffung (die): teremtés.
erschallen (erschallte *v.* erscholl, ist erschallt *v.* erschollen): felhangzani, megharsanni; ein lautes Gelächter ~ lassen: kacagásra fakadni.
erscheinen (erschien, ist erschienen): megjelenni, feltűnni, látszani; mir erscheint diese Sache anders: más színben látom ezt a dolgot; Sie ~ mit den Protestkosten belastet: az óvatolás költségeit az Ön terhére írjuk; das Buch ist soeben erschienen: épen most jelent meg a könyv; ~ lassen: 1) közrebocsátani; 2) feltüntetni; — das **Erscheinen**, -s: megjelenés.
Erscheinung (die), *t.* -en: megjelenés, jelenség, tünemény; zur ~ kommen *v.* in die ~ treten: megjelenni.
erschießen (erschoss, hat erschossen): agyonlőni; ~ lassen: agyonlövetni; — sich ~: magát agyonlőni.
Erschießung (die): agyonlövés.
erschlaffen (-te, ist erschlafft): elernyedni, ellankadni.
Erschlaffung (die): elernyedés.
I. **erschlagen** (erschlug, hat erschlagen): agyonütni, agyonverni.
II. **erschlagen**: agyonütött; — der, die **Erschlagene**, -n, *t.* -n: az agyonütött.
erschleichen (erschlich, hat erschlichen): álúton megszerezni vmit; jmds Gunst ~: vkinek kegyébe behizelegni magát.
erschließen (erschloss, hat erschlossen): feltárni, megnyitni; — sich ~: feltárulni, megnyílni.
erschöpfen (-te, hat erschöpft): 1) kimeríteni; meine Geduld ist erschöpft: türelmem elfogyott; der Gegenstand ist erschöpft: a tárgyat kimerítettük; 2) kifárasztani; — sich ~: 1) kimerülni; 2) sich in Lobeserhebungen ~: dicsérettől áradozni, nem fogyni ki a dicséretből.
erschöpfend: kimerítő, -en.
erschöpft: kimerült, -en.
Erschöpfung (die): kimerülés.
I. **erschrecken** (*j.* ich erschrecke, du erschrickst, er erschrickt; *tm.* er erschrak; *m.* er ist erschrocken; *km.* er erschräke; *felsz.* erschrick!): megijedni; zu Tode ~: halálra *v.* holtra rémülni.
II. **erschrecken** (*j.* er erschreckt; *tm.* er erschreckte; *m.* er hat erschreckt; *felsz.* erschrecke!): megijeszteni; du hast mich tüchtig erschreckt: ugyan rám ijesztettél.
erschrecklich: rettenetes, -en.
erschrocken: ijedt, rémült, -en.
erschüttern (-te, hat erschüttert): megrendíteni, megrázni, megrázkódtatni; jmdn tief ~: vkit nagyon (*v.* mélyen) megrendíteni; erschüttert werden: megrendülni.
erschütternd: megrendítő, -en, megrázó, -an.
Erschütterung (die), *t.* -en: rázkódtatás, megrendülés, rengés.
erschweren (-te, h. erschwert): megnehezíteni, súlyosbítani; — das **Erschweren**, -s: súlyosbítás.
erschwerend: súlyosbító; ~e Umstände: súlyosbító körülmények.
erschwingen (erschwang, hat erschwungen): megbirni, győzni; ich kann diese Ausgaben nicht ~: nem győzöm a kiadást.
erschwinglich: győzhető.
ersehen (*j.* ersieht; *tm.* ersah; *m.* h. ersehen): 1) látni, észrevenni; hieraus ersieht man ~: ebből láthatni *v.* látható; 2) kiszemelni; eine Gelegenheit ~: az alkalmat kilesni.
ersehnen (-te, hat ersehnt): hőn óhajtani vmit.
ersehnt: óhajtott.
ersetzbar: pótolható.
ersetzen (-te, hat ersetzt): 1) pótolni, helyre pótolni; 2) megtéríteni.
Ersetzung (die), *t.* -en: 1) pótlás, helyettesítés; 2) megtérítés.
ersichtlich: látható, világos, -an; daraus ist ~: ebből látható.
ersinnen (ersann, hat ersonnen): kigondolni, kieszelni, kifundálni vmit.
ersitzen (ersaß, hat ersessen): *jogt.* elbirtokolni.
ersparen (-te, hat erspart): 1) megtakarítani, meggazdálkodni; 2) megkímélni vkit vmitől; ich habe ihm viel Verdruss erspart: sok boszúságtól megkíméltem.
I. **Ersparnis** (die), *t.* -nisse: megtakarítás.
II. **Ersparnis** (das), -nisses, *t.* -nisse: megtakarított összeg.
Ersparung (die): megtakarítás.
erspähen (-te, hat erspäht): kifürkészni, kikémlelni.
ersprießen (ersproß, ist ersprossen): sarjadni, fakadni, eredni; daraus wird ihm kein Heil ~: ez nem fog jóra vezetni.
ersprießlich: üdvös, hasznos.
erst: 1) előbb, eleinte; 2) még csak, csak most; ~ dann: majd csak akkor; er ist ~ zehn Jahre alt: még csak tíz éves; 3) hát még; und ich ~: hát még én! 4) l. erste, erstes.
***erstand**: l. erstehen.
***erstarb**: l. ersterben.
erstarken (-te, ist erstarkt): erősödni, megerősödni, erőre kapni, megizmosodni.
erstarren (-te, ist erstarrt): megdermedni, megmeredni; vor Kälte ~: a fagytól megmeredni; das Blut ~ machen: vért fagyasztani.
Erstarrung (die): megmerevedés, megdermedés.
erstatten (-ete, hat erstattet): 1) megtéríteni, helyre pótolni; 2) Bericht ~: jelentést tenni.
Erstattung (die): 1) megtérítés; 2) ~ der Anzeige: a bejelentés megtörténte; ~ eines Berichtes: jelentéstétel.

Erstaufführung (die), *t.* -en: első előadás (színműé).
erstaunen (-te, ist erstaunt) über eine Sache: elbámulni, álmélkodni vmin; — das **Erstaunen**, -s: bámulat; es setzt mich in E.: bámulatba ejt engem.
erstaunlich: bámulatos, -an.
erste (der, die, das): első, legelső; der erste beste: akármelyik; am (*v.* zum) ersten: legelőbb; am ersten kommen: elsőnek érkezni; am ersten des Monats: a hónap elsején; fürs ~: először is; er ist der ~ der Classe: az osztály első tanulója; es war sein erstes: első dolga (*v.* gondja) volt; er war der erste aufzustehen: ő volt talpon legelőször; — der **Erste**: 1) (a hónap) elseje; 2) Franz Josef der Erste: I. Ferenc József; 3) die Ersten werden die Letzten sein: elsőkből lesznek az utolsók.
erstechen (*j.* ersticht; *tm.* erstach; *m.* hat erstochen): agyonszúrni.
erstehelich: első házasságból született.
erstehen (erstand): I. (ist erstanden): 1) támadni, eredni, származni; 2) vom Tode ~: halottaiból feltámadni; — II. (hat erstanden): megvenni.
Erstehungspreis (der): vételár (árverésen).
ersteigen (erstieg, hat erstiegen): megmászni (hegyet).
erstemal, das ~: először, első ízben; zum erstenmal: először.
erstens: először.
erster: első, l. erste.
ersterben (*j.* erstirbt; *tm.* erstarb; *m.* ist erstorben): elhalni, megszűnni. [~r: amaz.]
erstere (der, die, das): az előbbi;
erstes: első (dolog), l. erste.
erstgeboren: első-szülött.
Erstgeburt (die): elsőszülöttség.
Erstgeburtsrecht (das): elsőszülöttségi jog.
erstgenannt: előbb nevezett.
erstgerichtlich: elsőbirósági, -lag.
ersticken (-te): I. (ist erstickt): megfúlni, megfuladni; — II. (hat erstickt): meg- *v.* elfojtani, fulasztani; — das **Ersticken**, -s: 1) megfuladás; es ist zum E. heiß: fullasztó hőség van; das Theater war zum E. voll: a színház zsúfolva volt.
Erstickung (die): 1) elfojtás; 2) megfulladás.
erstinstanzlich: elsőfokú hatóság).
erstlich: először, elsőben.
Erstling (der), -s, *t.* -e: 1) elsőszülött; 2) első termés, zsenge.
Erstlingsversuch (der), **Erstlingswerk** (das): első kísérlet, szárnypróbálgatás, zsenge (íróé).
erstmalig: első, először.
erstrecken (-te, hat erstreckt): elhalasztani; — sich ~: kiterjedni; sein Antrag erstreckt sich dahin: javaslata abban áll.
Erstreckung (die): halasztás; ~ der Minderjährigkeit: a kiskorúság meghosszabbítása; ~ der Tagsatzung: a tárgyalás elhalasztása.
erstrichterlich: elsőbirósági, -lag.
erstürmen (-te, hat erstürmt): ostrommal bevenni, megvíni, megostromolni.
ersuchen (-te, h. ersucht): fölkérni, megkérni, megkeresni vkit; — das **Ersuchen**, -s: kérelem, megkeresés; ich stelle das höfliche E.: van szerencsém megkeresni.
Ersuchschreiben (das): megkeresés.
ertappen (-te, hat ertappt): rajtaérni *v.* kapni; er ertappte sich daran: azon kapta magát.
ertheilen (-te, hat ertheilt): adni, osztogatni; eine Antwort ~: felelni; Auftrag ~: megbízni; Auskunft ~: értesítést adni; Befehle ~: parancsokat osztogatni; eine Concession ~: engedélyt megadni; ein Recht ~: jogot adni; eine Rüge, einen Verweis ~: megdorgálni, megróni; das Wort ~: a szót megadni.
Ertheilung (die): adás, osztás; ~ der Genugthuung: elégtételadás; ~ des Patentes: szabadalmazás.
ertödten (-ete, hat ertödtet): megölni, elölni, elfojtani.
ertönen (-te, ist ertönt): megzendülni, megszólalni, megkondulni; ~ lassen: megszólaltatni (vészjelt), rágyujtani (dalra).
Ertrag (der), -s, *t.* -träge, **Erträgnis** (das), -sses, *t.* -sse: 1) jövedelem; 2) termés.
ertragen (*j.* erträgt; *tm.* ertrug; *m.* hat ertragen): elviselni, eltűrni, elbírni.
erträglich: 1) elviselhető, tűrhető; 2) jövedelmező.
ertränken (-te, h. ertränkt): vízbe fojtani.
erträumt: megálmodott.
ertrinken (ertrank, ist ertrunken): vízbe fúlni.
ertrotzen (-te, hat ertrotzt): kierőszakolni, kicsikarni.
eruieren (-te, h. eruiert): kinyomozni.
Eruption (die), *t.* -en: kitörés.
erübrigen (-te, hat erübrigt): megtakarítani, kímélni, nyerni (időt); es erübrigt nur noch...: még csak az hiányzik, hogy...
erwachen (-te, ist erwacht): fölébredni, fölserkenni, életre kelni; — das **Erwachen**, -s: fölébredés.
I. **erwachsen** (*j.* erwächst; *tm.* erwuchs; *m.* ist erwachsen): 1) felnőni; zum Manne ~: férfiúvá serdülni; 2) in Rechtskraft ~: jogerőre lépni; 3) eredni, származni (vmiből), fölmerülni (költség).
II. **erwachsen**: 1) felnőtt, meglett; 2) die ~en Kosten: fölmerült költség; — der **Erwachsene**, -n, *t.* -n: (ein Erwachsener): felnőtt (ember).
***erwarb**: l. erwerben.
erwarmen (-te, h. erwarmt): megmelegedni.
erwarten (-ete, h. erwartet): várni, elvárni vmit; mit Sehnsucht ~: várva várni; es steht zu ~: remélhető; — das **Erwarten**, -s: várakozás; gegen alles E.: minden várakozás ellenére; über alles E.: minden várakozáson felül.
Erwartung (die), *t.* -en: várakozás; gegen alle ~: minden várakozás ellenére; über alle ~: minden várakozáson felül.
erwartungsvoll: reménynyel telt *v.* telve, várakozásteljes, -en.
erwägen (erwog, hat erwogen): megfontolni, fontolóra venni.
erwägenswert: figyelemre méltó, megfontolást érdemlő; — diese Ansicht hat viel **Erwägenswertes**: ez a nézet megfontolást érdemel.
Erwägung (die): megfontolás; in ~ ziehen: fontolóra venni.
erwählen (-te, hat erwählt): megválasztani, kiszemelni; zum König ~: királylyá választani.
erwählt: kiválasztott; die **Erwählte** seines Herzens: szíve választottja.
erwähnen (-te, hat erwähnt): említeni, szóba hozni.
erwähnt: említett, szóban forgó.
Erwähnung (die), *t.* -en: említés; einer Sache (=*gen.*) ~ thun: említést tenni vmiről.
erwärmen (-te, h. erwärmt): megmelegíteni, melengetni; — sich ~: megmelegedni.
erwecken (-te, hat erweckt): 1) fölébreszteni, fölkelteni; aus dem Schlafe: álmából fölébreszteni; vom Tode ~: halottaiból feltámasztani; 2) ébreszteni, kelteni; Hoffnungen ~: reményt kelteni; Neid ~: irigy-

séget gerjeszteni; 3) Gott erweckte die Propheten: Isten prófétákat adott v. támasztott.

erwehren, sich (-te, hat sich erwehrt): védekezni; ich konnte mich der Furcht nicht ~: nem tudtam a félelmet leküzdeni; sich der Thränen ~: könnyeit visszafojtani.

erweichen (-te, hat erweicht): meglágyitani, megpuhitani; sich ~ lassen: megindulni (a kérésen).

Erweis (der), --ses, t. --se: bizonyiték, bizonyitás.

erweisen (erwies, hat erwiesen): 1) bebizonyitani, kimutatni; die Untersuchung hat erwiesen, dass...: a vizsgálat kideritette, hogy...; 2) tanusitani, tenni; jmdm einen Dienst ~: szolgálatot tenni vkinek; Sie ~ uns damit einen Gefallen: nekünk szivességet tenne vele; jmdm Wohlthaten ~: jót tenni v. cselekedni vkivel; — sich ~: mutatkozni, bizonyulni; sich dankbar ~: hálásnak mutatkozni; die Anklage erwies sich als eine grundlose: a vád alaptalannak bizonyult; — das Erweisen einer Thatsache: ténynek beigazolása.

erweislich: kimutatható, -an.

erweitern (-te, hat erweitert): tágitani, szélesbiteni, bőviteni; — sich ~: kitágulni, szélesbedni.

Erweiterung (die): 1) tágitás, szélesbités, bővités; 2) tágulás, bővülés.

Erwerb (der), -[e]s: kereset, szerzemény.

erwerben (j. erwirbt; tm. erwarb; m. hat erworben): szerezni, keresni; Anerkennung ~: elismerést aratni.

erwerblos: kereset nélküli.

erwerbsfähig: keresetképes.

Erwerbsgesellschaft (die): ker. közkereseti társaság.

Erwerbsquelle (die): keresetforrás.

Erwerbsteuer (die): kereseti adó.

Erwerbszweig (der): kereseti ág.

erwidern (-te, hat erwidert): 1) válaszolni; 2) viszonozni; gleiches mit gleichem ~ (v. vergelten): szeget szeggel.

Erwiderung (die), t. -en: válasz, viszonzás.

erwiesen: bebizonyitott, tanusitott, l. erweisen.

erwirken (-te, hat erwirkt): kieszközölni, elérni.

erwischen (-te, hat erwischt): elfogni, megcsipni; bei der That ~: tetten kapni v. érni.

erwogen: megfontolt, -an.

erwünscht: óhajtott; die Gelegenheit ist mir ~ v. kommt mir ~: az alkalom kapóra jön nekem; es könnte mir nichts ~er sein: ez a legfőbb óhajom.

erwürgen (-te, hat erwürgt): megfojtani.

I. **Erz** (das), -es, t. -e: érc.

II. **Erz** (*összetételekben*): fő, legfőbb.

Erzarbeiter (der): fémmunkás.

Erzasche (die): cinkvirág.

erzählbar: elbeszélhető.

erzählen (-te, hat erzählt): elbeszélni, elmesélni.

erzählenswert: érdemes elbeszélni.

Erzähler (der), -s, t. ~: elbeszélő.

Erzählung (die), t. -en: elbeszélés.

Erzbetrüger (der): világcsaló.

Erzbischof (der): érsek.

Erzbisthum (das): érsekség.

Erzdechant (der): főesperes.

Erzdieb (der): cégéres tolvaj.

erzdumm: rémségesen ostoba.

erzeigen (-te, hat erzeigt): mutatni, tanusitani; jmdm Wohlthaten ~: jót tenni vkivel; — sich ~: mutatkozni; sich jmdm gefällig ~: szivesen bánni vkivel.

erzen: ércből való.

Erzengel (der), -s: arkangyal.

erzeugbar: előállitható.

erzeugen (-te, hat erzeugt): nemzeni, termelni, létrehozni, előállitani.

Erzeuger (der), -s, t. ~: nemző, szülő.

Erzeugnis (das), --nisses, t. --nisse: gyártmány, készitmény, termék, termény.

Erzeugung (die): termelés, előállitás, nemzés.

Erzeugungskosten (die=t.): termelési, gyártási v. előállitási költség.

Erzfeind (der): esküdt v. halálos ellenség.

Erzgauner (der): cégéres gazember.

Erzgebirg (das), -es: érchegység.

Erzgießer (der): ércöntő.

Erzgrube (die): ércbánya.

Erzherzog (der), -[e]s, t. -e v. -zöge: főherceg, királyi herceg.

Erzherzogin (die), t. -nen: főhercegnő, főhercegasszony.

Erzhütte (die): ércolvasztó.

erziehen (erzog, hat erzogen): nevelni, fölnevelni; erzogen werden: nevelkedni.

Erzieher (der), -s, t. ~: nevelő; — die **Erzieherin**, t. -nen: nevelőnő.

Erziehung (die): nevelés.

Erziehungsanstalt (die): nevelőintézet.

Erziehungslehre (die): neveléstan.

Erziehungswesen (das): nevelésügy.

erzielen (-te, hat erzielt): elérni; bedeutende Resultate ~: szép eredményt felmutatni.

erzittern (-te, ist erzittert): megremegni; ~ machen: megreszkettetni.

Erzkanzler (der): főkancellár.

Erzmühle (die): ércőrlő.

Erzpriester (der): főpap.

Erzprobe (die): ércpróba.

Erzschelm (der): nagy kópé.

Erzschurke (der): cégéres gazember.

erzürnen (-te): I. (hat erzürnt): megharagitani; II. (ist erzürnt): megharagudni; — sich ~ (hat sich erzürnt): megharagudni, felfortyanni, megboszankodni.

Erzwäsche (die): ércmosó.

erzwecken (-te, h. erzweckt): elérni.

erzwingen (erzwang, hat erzwungen): kierőszakolni, kicsikarni.

erzwungen: erőltetett, erőltetve.

es: 1) az, azt; ich war es (v. war's): én voltam [az]; ich weiß es: tudom; 2) es blitzt: villámlik; es regnet: esik; 3) es ist jmd draußen: vki van odakint.

Escadre [eszkádr] (die), t. -s: hajóraj.

Escadre-Stab (der): hajóraj-törzs.

Escadron (die), t. -s v. -en: lovasszázad.

Escamoteur [eszkamotőr] (der), -s, t. -e: bűvész, szemfényvesztő.

escamotieren (-te, h. escamotiert): elvarázsolni, eltüntetni.

Escarpe (die), t. -n: *kat.* belső árokrézsü, eskárp.

Esche (die), t. -n: kőrisfa.

Eschel (der), -s: királykék.

Escompte, Escomte (der), -s: leszámitolás.

Escomptebank (die): leszámitolóbank.

escomptieren (-te, h. escomptiert): leszámitolni.

Escorte (die): fedezet, őrkiséret.

escortieren (-te, hat escortiert): kisérni.

Esel (der), -s, t. ~: szamár; jmdn einen ~ nennen: összeszamarazni vkit.

Eselei (die), t. -en: szamárság.

Eselfüllen (das): szamárcsikó.

Eselin (die), t. -nen: kancaszamár.

Eselsgeschrei (das): szamárorditás.

Eselshaut (die): szamárbőr.

Eseltreiber (der): szamárhajcsár.

Eskimo (der), -s, t. -s: eszkimó.

esoterisch: rejtett, titkos, a beavatottak számára való.

Esparsette (die): takarmány-baltacim, szamárhere, spanyol lóhere.

Espe (die), t. -n: nyárfa; er zittert wie **Espenlaub**: reszket, mint a nyárfalevél.
Esplanade (die): eszplanád.
Essay [eszé] (der), -s, t. -s: tanulmány, értekezés.
essbar: ehető; etwas **Essbares**: valami ennivaló.
Esse (die), t. -n: kémény, kürtő.
Essegg: Eszék (*város*).
essen (*j.* ich esse, du issest *v.* isst, er isst; *tm.* er aß; *m.* er hat gegessen; *km.* er äße; *fsz.* iss!): enni, étkezni; zu Abend ~: vacsorálni; zu Mittag ~: ebédelni; sich satt ~: jóllakni; — das **Essen**, -s: 1) evés, étkezés; 2) étel; 3) ebéd, lakoma.
Essenz (die), t. -en: 1) vminek lényege, veleje; 2) eszencia, szesz.
Esser (der), -s, t. ~: evő.
Essgier (die): falánkság.
essgierig: falánk, nagyétű.
Essig (der), -s, t. -e: ecet; ~ ansetzen ~: ecetágyat késziteni.
Essigbaum (der): ecetfa.
Essigbrauerei, Essigfabrik (die): ecetgyár.
Essigfass (das): eceteshordó.
Essigflasche (die): ecetes üveg.
Essiggurke (die): ecetes ugorka.
essigsauer: 1) ecetes, savanyú mint az ecet; 2) ecetsavas.
Essigsäure (die): ecetsav.
Esslöffel (der): evőkanál; einen ~ voll: egy evőkanálnyit.
Esslust (die): étvágy.
Essschale (die): evőcsésze.
Esstisch (der): ebédlő asztal.
Essware (die): élelmi szer.
Esszeug (das): evőeszköz, étszer.
Estafette (die), t. -n: futár.
Estrade [esztrád] (die), t. -n: emelvény.
Estrich (der), -s: padlózat, burkolat.
etablieren, sich (-te, hat sich etabliert): megtelepedni, berendezkedni.
Etablissement [etabliszmán] (das), -s, t. -e: telep, intézet.
Etage [etázs] (die), t. -n: 1) emelet; mit ~n versehen: emeletes; 2) lépesőzet.
Etappe (die), t. -n: 1) hadi élelem; 2) megállapodó hely.
Etappecommando (das): *kat.* hadtápparancsnokság.
Etat [eta] (der), -s, t. -s: 1) vagyoni állapot; 2) költségvetés.
Ethik (die): erkölcstan.
ethisch: erkölcstani, -lag, erkölcsi, -leg.
Ethnographie (die): néprajz.
ethnographisch: néprajzi, -lag.
Ethnologie (die): néptan.
Etikette (die), t. -n: 1) illem, udvariasság; 2) árújegy, címke.
etliche: néhány, egynéhányan.
etlichemale: néhányszor.
Etrurien (das), -s: Etruria.
Etrusker (der), -s, t. ~: etruszk.
etruskisch: etruszk.
Etui [etüi] (das), -s, t. -s: tok, tartó.
Etüde (die), t. -n: tanulmány, gyakorlat.
etwa: mintegy, netalán, talán, körülbelül; das sind ~ drei Pfund: vmi három font lehet.
etwaig, etwanig: netáni, netaláni.
etwas: 1) valami; das ist ~ anderes: ez már más; ich selbst verspürte so ~ wie Freude: magam is olyan örömformát éreztem; ~ Neues: valami új *v.* újat; 2) kevés, kissé; ~ größer: valamivel *v.* kissé nagyobb; es ist ~ Wahres daran: van benne némi igaz; — ein gewisses **Etwas**: az a valami.
Etymologie (die): szófejtés.
etymologisch: etimológiai, -lag.
Etzel, -s: Etele, Attila.
euch: nektek, titeket, benneteket.
euer, eu[e]re: tietek; euer sind drei: hárman vagytok; Euer *v.* Eure (= Ew.) Hoheit: Fenséged; die Güte Euer *v.* Eurer Hoheit: Fenséged jósága; wir möchten Euer *v.* Eurer Hoheit dienen: szivesen szolgálnánk Fenségednek.
Eugen (*férfinév*): Jenő.
Eule (die), t. -n: bagoly; ~n nach Athen tragen: a Dunába vizet hordani.
Eulenspiegel (der), -s: Bohó Misi.
Eumeniden (die = *t.*): Eumenidák.
Eunuch (der), -en, t. -en: eunuch, herélt.
euphemistisch: elburkoló, szépitgető.
Euphonie (die): jóhangzat.
eure: l. euer.
eurerseits: részetekről.
euresgleichen: magatokféle.
eurethalben, euretwegen, um euretwillen: értetek, végettetek, miattatok.
Eurige (der, die, das): a tietek; die Eurigen: a hozzátok tartozók.
Europa (das): Európa.
Europäer (der), -s, t. ~: európai.
europäisch: európai, európaias, -an.
Euter (das), -s, t. ~: tőgy.
Eva: Éva.
evacuieren (-te, hat evacuiert): *kat.* kiüríteni.
evangelisch: 1) evangeliumi; 2) evangelikus.
Evangelist (der), -en, t. -en: evangélista.
Evangelium (das), -s, t. -lien: evangélium, szentirás.
Evchen: Évácska.
Eventualität (die), t. -en: eshetőség.
eventuell: esetleg, eshetőleg.
evident: nyilvánvaló, szemmelláthat ó, -lag.
Evidenz (die): nyilvántartás, nyilvánvalóság; zur ~ beweisen: vmit kézzelfoghatólag bebizonyítani; in ~ führen *v.* halten: nyilvántartani, szemmel tartani.
Evidenzbuch (das): nyilvántartó könyv.
Evidenzführung, Evidenzhaltung (die): nyilvántartás.
Evidenz-Officier (der): nyilvántartó tiszt.
Evolute (die): *menny.* lefejlő vonal, evoluta.
Evolution (die): 1) fejlődés; 2) fejlemény, fejlődmény.
ewig: 1) örök, örökös, örökkévaló; der ~e Jude: bolygó zsidó; 2) örökké; auf ~: örökre; es ist ~ schade: örökös kár, örök vétek!
Ewigkeit (die), t. -en: örökkévalóság, öröklét; in alle ~: örökkön-örökké; von ~ her: öröktől fogva.
ewiglich: örökké.
Ewigweibliche (das): l. weiblich.
☞ **Ex-** *összetételekben*: volt, hajdani, egykori, pl. **Exkönig** (der): a volt király, exkirály.
exact [ex-]: szabatos, pontos, -an; ~e Wissenschaften: exakt tudományok.
Exaltation [Ex-] (die), t. -en: föllengzés, rajongás, túlzás.
exaltiert: rajongó, -an, föllengző, -en.
Examen (das), -s, t. -mina: vizsgálat, vizsga; im ~ bestehen: a vizsgát letenni.
examinieren (-te, hat examiniert): vizsgálni, kihallgatni.
excedieren (-te, hat excediert): kihágást elkövetni, rendet zavarni, garázdálkodni.
excellent: kitűnő, -en, kiváló, -an.
Excellenz (die): kegyelmesség; Euer (*v.* Ew.) Excellenz: Kegyelmes uram, Kegyelmességed, Nagyméltóságod; Seine ~: ő Kegyelmessége, Nagyméltósága.
excellieren (-te, hat excelliert): kitűnni, jeleskedni, ragyogni.
Excenter (der), -s, t. ~: excenter (központkivüli korong).
Excentricität (die), t. -en: 1) központkivüliség; 2) különcség, rendkivüliség.
excentrisch: 1) központkivüli; 2) rendkivüli, különc, furcsa.

exceptionell: kivételes, -en.
excerpieren (-te, h. excerpiert): kivonatolni, kivonatot készíteni.
Excerpt (das), -es, t. -e: kivonat, szemelvény.
Exceß (der), --sses, t. --sse: kihágás, kicsapongás, garázdaság.
exclusiv: kizárólagos.
exclusive: kizárólag, -osan.
Excommunication (die), t. -en: kiközösítés.
excommunicieren (-te, hat excommuniciert): kiátkozni, kiközösíteni.
Excursion (die), t. -en: kirándulás.
executieren (-te, hat executiert): 1) végrehajtani, foganatosítani (vmit); 2) kivégezni (vkit).
Execution (die), t. -en: végrehajtás; bei sonstiger ~: különben i végrehajtás terhe alatt; *kat.* scharfe ~: halálos ítélet végrehajtása.
Executionskosten (die = *t.*): végrehajtási költség.
executiv: végrehajtási, végrehajtó; das ~e Pfandrecht: végrehajtási zálogjog; — die Executive: végrehajtó hatalom.
Executivorgan (das): végrehajtó közeg.
Executor (der), -s, t. -en: végrehajtó.
Exegese (die): szentírás-magyarázat.
Exempel (das), -s, t. ~: példa; zum ~: például; ein ~ (an jmdm) statuieren: vkit példásan megbüntetni, vkin példát szolgáltatni.
Exemplar (das), -s, t. -e: példány.
exemplarisch: példás, -an, példányszerü, példaszerü, -en.
Exequent (der), -en, t. -en: foglaltató.
exequieren (-te, hat exequiert): foglalni, végrehajtani.
exercieren (-te, hat exerciert): gyakorolni, gyakoroltatni, gyakorlatokat végezni; — das Exercieren, -s: gyakorlás, gyakorlat.
Exerciermeister (der): gyakorló-mester.
Exercierplatz (der): gyakorló-tér.
Exercitium (das), -s, t. --tien: gyakorlat.
exhibieren (-te, hat exhibiert): iktatni.
Exhibit (das), -s, t. -e: iktatmány.
exhumieren (-te, h. exhumiert): kiásni (holttestet).
Exil (das), -s, t. -e: száműzés, számkivetés.
exilieren (-te, hat exiliert): száműzni, számkivetni.
eximieren (-te, hat eximiert): fölmenteni vkit.
Existenz (die), t. -en: 1) létezés, létel; 2) lény, egyén; eine verfehlte ~: pályatévesztett ember.
Existenzbedingung (die): létföltétel.
existieren (-te, hat existiert): létezni.
Exkaiser (der): a volt császár.
exmittieren (-te, hat exmittiert): kiküldeni.
Exodus (der), ~s: kivándorlás.
exorbitant: túlzott.
exoterisch: kivül álló, be nem avatott.
exotisch: messzeföldi, külországi, vadon-idegen.
Expansion (die): terjeszkedés.
Expansivkraft (die): terjeszkedő erő, feszítő erő, feszerő.
expatriieren (-te, hat expatriiert): kiutasítani, száműzni.
Expectoration (die): ömlengés, kifakadás.
Expedient (der), -en, t. -en: kiadó.
expedieren (-te, hat expediert): 1) elküldeni, szállítani; 2) kiadni.
Expedit, Expeditenamt (das): kiadóhivatal.
Expedition (die), t. -en: 1) kiadás, továbbítás; 2) kiadóhivatal; 3) kutató út, hadi v. tudományos vállalat.
Expeditionsbuch (das): kiadókönyv, kézbesítő-könyv.
Expeditor (der), -s, t. -en: kiadó.
Expensnote (die): költségjegyzék, díjjegyzék.
Experiment (das), -es, t. -e: kisérlet.
experimental: kisérleti.
experimentieren (-te, hat experimentiert): kisérletezni, kisérleteket tenni.
Expert(e) (der), -en, t. -en: szakértő.
Expertise (die): szakértői szemle.
explicieren (-te, h. expliciert): megmagyarázni.
explodieren (-te, hat explodiert): robbanni.
Exploration (die): vizsgálódás.
Explosion (die), t. -en: robbanás.
Explosionsstoff (der): robbantó anyag.
Exponent (der), -en, t. -en: *menny.* kitevő.
exponieren (-te, hat exponiert): 1) előadni, kifejteni; 2) kikülöníteni, kirendelni; — sich ~: kitenni magát (veszélynek); sich für jmdn ~: síkra szállni vkiért.
exponiert: kirendelt, kikülönített (őrs), exponált (hely).
Export (der), -es, t. -e: kivitel.
Exportartikel (der): kiviteli cikk.
Exporteur [ekszportőr] (der), -s, t. -e: kiviteli kereskedő.
Exportgeschäft (das): kiviteli üzlet.
Exporthandel (der): kiviteli kereskedés.
exportieren (-te, hat exportiert): kivinni, kiszállítani.
Exposé (das), -s, t. -s: előterjesztés.
Expositur (die): kirendeltség.
expreß: sürgős, -en.
Expreßbrief (der): expreszlevél, sürgős levél.
Expreßzug (der): futárvonat.
Expropriation (die), t. -en: kisajátítás.
expropriieren (-te, h. expropriiert): kisajátítani.
exrotulieren (-te, hat exrotuliert): kicsomózni.
Exstirpation (die), t. -en: *orv.* kiirtás, kimetszés.
Exsudat (das), -(e)s, t. -e: izzadmány.
[**Extase** (die): l. Ekstase.
Extemporale (das), -s, t. --lien: rögtönzés, hevenyészett dolgozat.
extemporieren (-te, hat extemporiert): rögtönözni, hevenyészni.
Exterieur [eksztériör] (das), -s: külső megjelenés, vkinek külseje.
extern: külső, külföldi, idegen; ~er Lehrer: bejáró tanító.
extra: külön, különös.
Extraausgabe (die): külön kiadás.
Extract (der, das), -s, t. -e: kivonat.
extrafein: rendkívül finom.
extrahieren (-te, hat extrahiert): kivonni, kivonatot készíteni.
Extrapost (die): külön posta.
Extravaganz (die), t. -en: túlzás, túlság, különcködés.
Extravillan (das), -s: kültelek.
Extrazug (der): különvonat.
extrem: szélső, túlzott; — das Extrem, -s, t. -e: véglet, szélsőség, túlság; die Extreme berühren sich: a szélsőségek találkoznak.
Extremitäten (die = *t.*): végtagok.
Exulant (der), -en, t. -en: száműzött.
[**Exz...**: l. Exc....

Rövidítések:

f. = folgende (Seite): következő lap(on).
ff. = folgende (Seiten): következő lapok(on).
fl. = Florin: forint.
Fol. = Folio: ívrét.
fr. = frei: bérmentesen.
Fr. = Frau: asszony.
Frl. = Fräulein: kisasszony.
frz. = französisch: franciául.

*

Fabel (die), t. -n: mese.
Fabelbuch (das): meseskönyv.
Fabeldichter (der): meseköltő.
Fabeldichtung (die): meseköltészet.

fabelhaft: mesés, meseszerű, -en.
Fabelland (das): meseország.
fabeln (-te, hat gefabelt): 1) mesélni; 2) össze-vissza fecsegni.
Fabelwerk (das): meseköltemény.
Fablian (das), -s, t. -s: mese.
Fabrication (die): gyártás.
fabricieren (-te, hat fabriciert): gyártani, készíteni.
Fabrik (die), t. -en: gyár.
Fabrikant (der), -en, t. -en: gyáros.
Fabrikarbeit (die): gyári munka.
Fabrikarbeiter (der): gyári munkás.
Fabrikat (das), -[e]s, t. -e: gyártmány.
Fabrikbesitzer (der): gyáros.
Fabrikindustrie (die): gyáripar.
Fabriksetablissement (das): gyártelep.
Fabriksmarke (die): gyárjegy.
Fabriksniederlage (die): gyári raktár v. lerakat.
Fabrikspreis (der): gyári ár.
Fabriksschlot (der): gyárkémény.
Fabriksstadt (die): gyárváros.
fabulieren (-te, hat fabuliert): mesélni, mesét mondani.
Fabulist (der), -en, t. -en: meseköltő.
Façade [fászád] (die): homlokzat.
Face [fász] (die), t. -n: 1) homloknézet, halántékvonal; 2) él.
Facette (die), t. -n: élsor.
Fach (das), -es, t. Fächer: 1) fiók, rekesz; 2) szak, szakma; ein Mann vom ~: szakember; das schlägt (v. gehört) in sein ~: ez az ő szakmájába vág.
Fachbildung (die): szakképzettség.
fachen (-te): l. anfachen.
Fachgelehrte[r] (der): szaktudós.
fachgemäß: szakszerű, -en.
Fachkenntnis (die): szakismeret.
fachkundig: szakértő.
Fachlehrer (der): szaktanár.
Fachliteratur (die): szakirodalom.
Fachmann (der), -es, t. --männer: szakértő, szakférfi.
fachmännisch: szakértői; der ~e Leiter: szakvezető.
fachmäßig: szakszerű, -en, szakbavágó, -an.
Fachminister (der): szakminiszter.
Fachreferent (der): szakelőadó.
Fachschule (die): szakiskola.
Fachstudium (das): szaktanulmány.
Fachwerk (das): 1) szakmű, szakmunka; 2) fiókos mű, favázas mű.
Fachwissenschaft (die): szaktudomány.
Facit (das), -s, t. -s: eredmény, összeg.
Fackel (die), t. -n: fáklya.
Fackelbeleuchtung (die): fáklyavilágítás.
fackeln (-te, hat gefackelt): 1) lobogni; 2) tétovázni; 3) mókázni, tréfálni, ámítgatni.
Fackelschein (der): fáklyafény.
Fackelträger (der): fáklyás, fáklyavivő.
Fackelzug (der): fáklyásmenet.
Façon [fászón] (die): 1) modor; 2) idomzat, alak, alkat; 3) foglalvány (drágakőnél).
Façonhobel (der): alakgyalu.
Facsimile (das), -s, t. -s: hasonmás.
Faction (die), t. -en: párt.
factisch: valóságos, tényleges; valósággal, tényleg.
factitiv: műveltető (ige).
Factor (der), -s, t. -en: 1) tényező; 2) művezető, intéző.
Factotum (das), -[s], t. -s: mindenes, mindenhezértő, »legfőbb mindenegyéb«.
Factum (das), -[s], t. --ta: tény.
Factur, Factura (die), t. --ren: árújegyzék, számolat, számla.
Facturenbuch (das): számlakönyv.
Facturenwert (der): a számla értéke.
facturieren (-te, hat facturiert): 1) számlába írni; 2) számlát küldeni vmiről, fakturálni.
facultativ: szabadon választható, nem kötelező.
Facultät (die), t. -en: kar, tudománykar (egyetemen).
fade: ízetlen, sületlen, -ül.
Faden (der), -s, t. Fäden: 1) fonál, szál; 2) ~ des Stromlaufes: a folyam sodra; 3) hajós öl (1·896 méter).
fadendünn: cérna-vékonyságú, szálfinomságú.
fadenförmig: szálas, rostos.
Fadenlinie (die): mélységjelző vonal (térképen).
fadennackt: anyaszült meztelen.
fadenrecht: szálirányos.
fadenscheinig: kopottas, foszlott.
fadenweise: szálanként.
Fadheit (die), t. -en: ízetlenség, unalmasság, léhaság.
Fagott (das), -es, t. -e: búgósíp.
fahen *(rég.)*: l. fangen.
fahl: fakó, színehagyott.
Fahlheit (die): fakó szín.
fahnden (-ete, hat gefahndet) auf jmden v. nach jmdm: vkit üldözni, kergetni.
Fahne (die), t. -n: zászló, lobogó; unter der ~ dienen: tettlegesen szolgálni; zur ~ schwören: a zászló alá állni v. eskudni.
Fahneneid (der): *kat.* hadieskü, hűségeskü.
Fahnenflucht (die): szökés, elpártolás, elszakadás.
fahnenflüchtig: szökevény (katona); ~ werden: elszökni; — der **Fahnenflüchtige**, -n, t. -n: szökevény.
Fahnenmutter (die): zászlóanya.
Fahnennagel (der): zászlószeg.
Fahnenschuh (der): zászlókupak.
Fahnenstange (die): zászlónyél.
Fahnenträger (der): zászlótartó.
Fahnenweihe (die): zászlószentelés.
Fahrbahn (die): pályaút, kocsipálya.
fahrbar: járható, hajózható; ~ machen: járhatóvá (v. szabaddá) tenni (utat).
Fahrbegünstigung (die): utazási kedvezmény.
Fahrbillet (das): menetjegy.
Fahrbrücke (die): kocsihíd.
Fahrdamm (der): töltésút.
fahren (*j.* ich fahre, du fährst, er fährt; *tm.* er fuhr; *km.* er führe; *felsz.* fahr[e] !): I. (*m.* er ist gefahren): 1) menni, hajtani, utazni, járni (kocsin, hajón); Kahn ~: csónakázni; Schlitten ~: szánkázni; weiter ~: útját folytatni; fahr wohl!: szerencsés utat! ☛ *Praep.* *a)* **auf** den Markt, aufs Land ~: vásárra, vidékre menni v. utazni; *b)* **durch** die Stadt ~: keresztülhajtani a városon; *c)* **gen** Himmel ~: égnek szállni; *d)* **in** die Grube ~: sírba szállni; im Schritte ~: lépést hajtani; *e)* **mit** der Eisenbahn, mit der Post ~: vasúton, póstakocsin utazni; *f)* **über[s]** Land ~: vidéken utazni; *g)* **zu** Schiffe ~: hajón járni, hajózni; zu Thal ~: lefelé, vízmentében menni; zu den Vätern ~: elköltözni; zu Wagen ~: kocsizni, kocsikázni; — 2) ugrani, szökni, kapni; *a)* **aus** dem Bette ~: az ágyból kiugrani; das Messer fuhr mir aus der Hand: a kés kiesett a kezemből; er fährt schier aus der Haut: majd kiugrik a bőréből; *b)* der Schreck fuhr ihm **durch** (*v.* in) alle Glieder: egész teste reszketett a félelemtől; ein Gedanke fuhr ihm durch den Kopf: egy gondolat villant át agyán; *c)* die Gicht ist ihm plötzlich **in** die Füße gefahren: hirtelen beléállt lábába a köszvény; jmdm ins Gesicht ~: arcába kapni vkinek; jmdm in die Haare ~: hajba kapni vkivel; *d)* mit der Hand **über** die Stirne ~: kezével végigsimítani a homlokát; *e)* **zur** Hölle ~: poklokra szállni; — 3) *átv. ért.* gut *v.* wohl bei (*v.* mit) etw. ~: jól

érezni magát vmiben; gut bei einem Geſchäfte v. Handel ~: jól járni az üzlettel; hoch ~: fenhordani az orrát; ſchlecht ~ bei etw.: rosszul járni vmivel; er iſt übel dabei gefahren: rajtavesztett v. megjárta; — 4) ~ **laſſen** (*m.* hat ~ laſſen): vmit elbocsátani, ereszteni, abbanhagyni, vmivel felhagyni; ſeine Anſprüche ~ laſſen: igényeiről lemondani; ſeine Beute ~ laſſen: a zsákmányt v. prédát ereszteni; — **II.** (hat gefahren): vinni, szállítani, hordani (kocsin v. hajón); der Kutſcher fuhr mich in die Stadt: a kocsis a városba vitt [engem]; — **ſich** ~, pl. der Weg fährt ſich gut: ez jó kocsiút; hier fährt es ſich gut: ez jó út; — das **Fahren,** -s: menés, járás, kocsizás, hajózás.

fahrend: 1) járó, utazó; ~e Docke: mozgóbáb; ~er Ritter: kóbor lovag; 2) ingó; ~es Gut: ingó jószág.

Fahrgebür (die), **Fahrgeld** (das): fuvarbér, viteldíj, menetdíj.

Fahrgelegenheit (die): alkalmatosság.

Fahrgeſchwindigkeit (die): menetsebesség.

Fahrkarte (die); menetjegy.

Fahrkartenausgabe (die): jegykiadás.

Fahrkarten-Bureau (das): menetjegyiroda.

fahrläſſig: gondatlan, hanyag, -ul; ~e Tödtung: gondatlanság okozta emberölés.

Fahrläſſigkeit (die): gondatlanság; grobe ~: nagyfokú gondatlanság.

Fahrnis (das), --niſſes, *t.* --niſſe: ingóság.

Fahrordnung (die): menetrend.

Fahrplan (der): menetterv.

fahrplanmäßig: menetterv szerinti; menetterv szerint.

Fahrpoſt (die): kocsipósta.

Fahrpreis (der): menetdíj.

Fahrpreisermäßigung (die): menetdíjmérséklés.

Fahrrad (das): kerékpár.

Fahrradſchule (die): kerékpáriskola.

Fahrrad-Verein (der): kerékpáregyesület.

Fahrſchacht (der): *bány.* beszálló akna.

Fahrſchein (der): menetjegy.

Fahrſtraße (die): kocsiút, országút.

Fahrſtuhl (der): járószék.

Fahrt (die), *t.* -en: út, menet, utazás; eine ~ antreten: útra kelni; während der ~: menetközben.

Fahrtaxe (die): menetdíj.

Fahrtdauer (die): menettartam.

Fahrwaſſer (das): hajózható víz, járt-víz, hajóút; er iſt in ſeinem ~: elemében van.

Fahrweg (der): kocsiút.

Fahrzeit, Fahrtzeit (die): menetidő.

Fahrzeug (das): jármű (kül. vízi).

[**faktiſch, Faktor** stb.: l. fact..

falb: 1) fakó, sápadt; 2) fakó (ló); — der **Falbe,** -n, *t.* -n: a fakó.

Falbel (die), *t.* -n: fodor (ruhán).

Falke (der), -n, *t.* -n: sólyom.

Falkener, Falker (der), -s, *t.* ~: solymász.

Fall (der), -[e]s, *t.* Fälle: 1) esés, hanyatlás, bukás; jmden zu ~e bringen: *a)* vkit megbuktatni; *b)* (leányt) megejteni; ~ der Feſtung: a vár eleste; der ~ der Preiſe: árak hanyatlása; 2) hajlás, lejtő; 3) eset; auch hier iſt dies der ~: itt is ez az eset áll; beſten Falls: legjobb esetben; ſchlimmſten Falls: legrosszabb esetben; geſetzt den ~: feltéve, hogy...; für den ~ v. im Falle: azon esetre; von ~ zu ~: esetenként, esetről-esetre.

Fallbaum (der): vámsorompó.

Fallbeil (das): nyaktiló.

Fallbrett (das): csapódeszka.

Fallbrücke (die): csapóhíd.

Falle (die), *t.* -n: tőr, kelepce; in die ~ gehen v. gerathen: tőrbe esni, lépre menni; jmdm eine ~ ſtellen: vkinek tőrt hányni, cselt vetni.

fallen (*j.* ich falle, du fällſt, er fällt; *tm.* er fiel; *m.* er iſt gefallen; *km.* er fiele; *fsz.* fall[e]!): 1) esni, bukni, hullani, hanyatlani; der Barometer fällt: a légsúlymérő leszáll; ein gefallener Engel, ein gefallenes Mädchen: bukott angyal, bukott leány; die Preiſe ſind gefallen: az árak hanyatlottak; ein Schuß iſt gefallen: lövés történt; die Arbeit fällt ihm ſchwer: nehezére esik a munka; das Waſſer fällt: a víz apad; der Würfel iſt gefallen: a kocka el van vetve. ☛ *Praep. a)* die Wahl iſt **auf** ihn gefallen: a választás ő rá esett; auf die Erde ~: földre bukni v. hullani; aufs Knie ~: térdre borulni; er iſt nicht auf den Kopf gefallen: nem esett a feje lágyára; dieſes Feſt fällt auf einen Sonntag: ez az ünnep vasárnapra esik; *b)* er iſt wie **aus** den Wolken gefallen: a hetedik égből esett le; *c)* jmdm **in** die Augen ~: vkinek szemébe tűnni; das fällt nicht ins Gewicht: ez nem jön tekintetbe; jmdm in die Hände ~: vkinek keze közé kerülni v. kezébe jutni; er fällt in dieſelbe Kategorie: egy húron pendülnek; in Ohnmacht ~: elájulni; jmdm in die Rede (v. ins Wort) ~: vkinek szavába vágni; in tiefen Schlaf ~: mély álomba merülni; bei jmdm in Ungnade ~: kiesni vkinek kegyéből; *d)* **über** einen Stein ~: megbotlani egy kőben; *e)* kein Meiſter fällt **vom** Himmel: senki sem születik mesternek; *f)* jmdm **zu** Füßen ~: vkinek lábához borulni; jmdm zur Laſt ~: vkinek terhére lenni; — 2) berontani, betörni vhová, megtámadni vkit; dem Feinde in die Flanke ~: oldalba fogni az ellenséget; ins Land ~: az országba betörni; jmdm in den Rücken ~: hátulról támadni meg vkit; — 3) elesni, elhullani; er fiel als Held durchs Schwert: hőshöz illően, kard által halt; — 4) dieſe Farbe fällt ins Grüne: ez a szín zöldbe hajlik; 5) ~ **laſſen** (*m.* hat ~ laſſen): elejteni; die Anklage ~ laſſen: a vádat elejteni; ein Wort darüber ~ laſſen: szót ejteni róla; — das **Fallen,** -s: esés, hullás, apadás, csökkenés.

Fallenlaſſen (das): leejtés.

Fallgitter (das): csapórács.

Fallgrube (die): verem.

Fallholz (das): hulladékfa, forgács.

Fallhöhe (die): esés magassága.

fallieren (-te, hat falliert): megbukni, csődbe jutni.

Falliment, Fallissement [falimán, faliszmán], (das), -[e]s, *t.* -e: bukás, tönk.

Fallit (der), -en, *t.* -en: bukott.

Fallitmaſſe (die): csődtömeg.

Fallmaſchine (die): esőgép, ejtőgép.

Fallmauer (die): bukófal.

Fallrecht (das): ági öröklés.

I. **falls**: azon esetben, ha...

II. **-falls,** pl. allenfalls: mindenesetre; gleichfalls: hasonlóképen; nöthigenfalls: szükség esetén (*ellenben:* beſten, ſchlimmſten, vorkommenden Falls, l. Fall).

Fallſchirm (der): ereszkedő-, szálló- v. leszálló-ernyő.

Fallſtrick (der): hurok, tőr.

Fallſucht (die): nehézkór, eskór.

fallſüchtig: nehézkóros, -an.

Fallthür (die): csapóajtó.
falsch (*ff.* -est): hamis, -an, ál, álnok, csalfa; etw. ~ auslegen: vmit rosszul v. tévesen értelmezni; ~e Scham: álszemérem; — der v. das Falsch: csalfaság; ohne F.: őszinte; Gottes Namen zum F. aussprechen: istennek nevét hiába venni.
Falschheit (die), *t.* -en: hamisság, álnokság, csalárdság.
Falschmünzer (der), -s, *t.* ~: pénzhamisító.
Falschspieler (der): hamis játékos.
Falset (das), -s, *t.* --tte: álhang.
Falsificat (das), -[e]s, *t.* -e: hamisitvány.
Falsum (das), -s, *t.* --sa: hamisitvány; ein ~ begehen: hamisitást elkövetni.
Falte (die), *t.* -n: ránc, redő; in der ~: mellékelve; ~n schlagen: gyűrődni, ráncolódni; die Stirn in ~n ziehen: összeráncolni homlokát.
falten (-ete, hat gefaltet): ráncolni, redőzni; einen Brief ~: levelet összehajtogatni; die Hände ~: kezeit összekulcsolni; die Stirn[e] ~: homlokát redőkbe vonni.
faltenreich: ráncos, redős.
Faltenwurf (der): redőzet.
Falter (der), -s, *t.* ~: lepke.
faltig: ráncos, -an, redős, -en.
Faltung (die), *t.* -en: redőzet, ráncolódás, türemlés.
Falz (der), -es, *t.* -e: 1) fánc, aj, horony, rovaték; 2) gerincpárkány (könyv sarkán).
falzen (-te, hat gefalzt): hornyolni, hajtogatni, rovatékolni.
Falzhobel (der): ajgyalu.
falzig: rovátkos, hornyos.
Familiarität (die): családiasság.
familiär: családias, bizalmas, -an, meghitt, -en.
Familie (die), *t.* -n: család.
Familienangehörigen (die = *t.*): családtagok.
Familienangelegenheit (die): családi ügy.
Familienähnlichkeit (die): családi hasonlóság.
Familienblatt (das), **Familienzeitung** (die): családi lap v. újság.
Familienfest (das): családi ünnepély.
Familienglück (das): családi boldogság. [bolt.
Familiengruft (die): családi sír-
Familiengut (das): családi birtok.
Familienhaupt (das): családfő.
Familienkreis (der): családi kör.
Familienleben (das): családi élet.
familienlos: gyermektelen.
Familienmutter (die): családanya.
Familiennachweis (der): családi értesítő.
Familienname (der): családnév, vezetéknév.
Familienrath (der): családi tanács v. tanácskozás.
Familienrecht (das): családjog.
Familienrücksichten (die = *t.*): családi tekintetek.
Familienstand (der): családi állapot. [alapítvány.
Familienstiftung (die): családi
Familienvater (der): családapa.
famos: dicső, -n, pompás, -an.
Fanatiker (der), -s, *t.* ~: vakbuzgó.
fanatisch: vakbuzgó, rajongó, -n.
fanatisieren (-te, hat fanatisiert): fanatizálni.
Fanatismus (der), ~: vakbuzgóság, rajongás.
***fand**: l. finden.
Fanfare (die), *t.* -n: harsona-szó.
Fanfaronnade (die), *t.* -n: szájhősködés.
Fang (der), -s, *t.* Fänge: 1) fogás, zsákmány; er hat einen guten ~ gethan: jó fogást tett; 2) karom, köröm (állatoknál).
Fangball (der): labda.
Fangdamm (der): zárógát.
Fangeisen (das): fogóvas, tőr.
fangen (*j.* ich fange, du fängst, er fängt; *tm.* er fieng; *m.* er hat gefangen; *km.* er fienge; *felsz.* fang[e]!): fogni, megfogni vmit; Feuer ~: tüzet fogni; mich sollst du nicht ~: engem nem fogsz meg (vmiben); sich ~ lassen: magát elfogatni; — sich ~: megakadni, törbe jutni, megrekedni; der Vogel fängt sich im Netze: a madár beleakad a hálóba.
Fangleine (die), **Fangstrick** (der): hurok.
Fangmesser (das): vadászkés.
Fangnetz (das): vadászháló.
Fangzahn (der): tépőfog.
Fant (der), -es, *t.* -e: suhanc.
Farbe (die), *t.* -n: szín, festék; eine ~ annehmen: színt váltani v. ölteni; ~ bekennen: színt vallani; die ~ wechseln: színt váltani.
farbenblind: színvak, színtévesztő.
Farbenblindheit (die): színvakság, színtévesztés.
Farbenbrechung (die): színtörés.
Farbenbrett (das): festékes tábla.
Farbendruck (der): színnyomat.
Farbenkasten (der): festéktartó.
Farbenlehre (die): színtan.
Farbenmischung (die): színvegyület, színkeverék.
Farbenpracht (die): színpompa.
farbenprächtig: pompás színű.
farbenreich: színdús, sokszínű.
Farbenscala (die): színsorozat.
Farbenschmuck (der): színpompa.
Farbenspiel (das): színjáték.
Farbenstift (der): színes irón.
Farbenton (der): színárnyalat.
Farbenzerstreuung (die): *ttan.* színszóródás.
farbig: 1) színes; 2) *össz.* rosenfarbig: rózsaszínű.
farblos: színtelen, színehagyott.
Farbmaterialien (die = *t.*): festékanyagok.
Farbstoff (der): festőanyag.
Farm (die), *t.* -en: gazdaság.
Farn (der), -[e]s, *t.* -e, **Farnkraut** (das): páfrány.
Farre (der), -n, *t.* -n: tulok, tinó.
Fasan (der), -[e]s, *t.* -e[n]: fácán.
Fasanengarten (der): fácános.
Faschine (die), *t.* -n: *kat.* pőzs.
Faschinenholz (das): galyfa, rőzsefa.
Fasching (der), -s, *t.* -e: farsang.
Faschingsnarr (der): bohóc.
Faschingsscherz, Faschingsulk (der): farsangi tréfa.
Fascikel (der), -s, *t.* ~: csomó, iratcsomag.
fascinierend: elbűvölő, -en.
Fase (die), *t.* -n: szál, fonál.
Faselei (die), *t.* -en: csácsogás, badarság.
Faselhans (der): széltoló, szeleburdi.
Faselhengst (der): ménló, csődör.
faseln (-te, hat gefaselt): eszelősködni, badarságokat beszélni, csácsogni.
Faselschwein (das): magló sertés.
Faser (die), *t.* -n: rost, szál, szálag.
faserig: rostos, szálkás, -an.
fasern (-te, hat gefasert): rostokra szaggatni; — sich ~: foszlani.
Faserstoff (der): rostanyag.
Faß (das), Fasses, *t.* Fässer: hordó; zwei Faß Bier: két hordó sör.
faßbar: felfogható.
Faßbinder (der): bodnár, pintér, kádár.
Faßdaube (die): hordódonga.
Fassel (das), -s: l. Faß.
fassen (*j.* ich fasse, du fassest v. faßt, er faßt; *tm.* er faßte; *m.* er hat gefaßt; *felsz.* faß v. fasse!): 1) fogni, megfogni vmit; etw. ins Auge ~: szemügyre venni vmit; einen Entschluß ~: elhatározni magát (vmire); jmdn bei der Hand ~: kezénél fogni vkit; Muth ~, sich ein Herz ~: neki bátorodni, meg-

emberelni magát; in Worte ~: szavakba foglalni; Wurzel ~: gyökeret verni; 2) magában foglalni, tartalmazni; der Wagen faßt 100 Portionen Brot: a kocsin 100 adag kenyér fér el; 3) befoglalni; eine in Gold gefaßte Perle: aranyba foglalt gyöngy; 4) átvenni, fölvenni, kapni; Brot ~: kenyeret kapni; 5) érteni, felfogni; das kann ich kaum ~: nem fér a fejembe; — sich ~: 1) magát összeszedni, l. gefaßt; 2) sich kurz ~: röviden előadni vmit, rövidre fogni a beszédet; das läßt sich leicht ~: könnyű megérteni.

Fassion (die), t. -en: bevallás.
faßlich: érthető, felfogható.
Faßlichkeit (die): érthetőség.
Fassung (die), t. -en: 1) foglalvány; 2) átvétel (»faszolás«); 3) nyugodtság, higgadtság; jmden aus der ~ bringen: sodrából kivenni v. kihozni; aus der ~ kommen: sodrából kijönni v. kiesni.
Fassungsgabe (die): felfogó tehetség.
Fassungskraft (die): felfogó erő.
Fassungsraum (der): *műsz.* férőhely, térfogat.
Fassungsvermögen (das): 1) térfogat; 2) felfogó képesség.
fast: majd, csaknem.
fasten (-ete, hat gefastet): böjtölni; — das **Fasten**, -s: böjtölés; F. bei Wasser und Brot: böjt kenyéren és vizen; — die **Fasten** (= t.): böjt.
Fastenpredigt (die): böjti prédikáció.
Fastenspeise (die): böjti eledel.
Fastenzeit (die): böjt ideje.
Fastnacht (die): 1) húshagyó kedd; 2) farsang.
Fastnachtsspiel (das): farsangi játék.
Fasttag (der): böjti nap.
fatal: végzetes, kellemetlen.
Fatalismus (der), ~: a végzetben való hit v. megnyugvás.
Fatalität (die), t. -en: baj, veszedelem, kellemetlenség.
Fata-Morgana (die): délibáb.
Fatigue (die), t. -n: fáradság.
Fatum (das), -[s]: végzet, vaksors.
faul: 1) rothadt; ~es Ei: záptojás; ~ werden: rothadni; 2) rest, lusta; — der **Faule**, -n, t. -n: a rest, lustálkodó; — das **Faule**: rothadás, rothadt rész.
Faulbank (die): szamárpad.
Faulbaum (der): *növ.* barkóca, fagyal (Rhamus frangula).
faulen (-te, hat gefault): rothadni, poshadni.
faulenzen (-te, hat gefaulenzt): henyélni.
Faulenzer (der), -s: 1) henyélő, tunya; 2) sorvezető.
Faulenzerei (die), t. -en: lustálkodás.
Faulheit (die): restség.
Faulpelz (der): lomha, tunya.
Faultier (das), -[e]s: lajhár.
Faulwasser (das): holt-víz.
Faum (der), -es: hab, tajték.
Faun (der), -es, t. -e: erdei isten.
Fauna (die): állatvilág.
Faust (die), t. Fäuste: ököl; die ~ ballen: ökölre szorítani kezét; in die ~ lachen: markába nevetni; etw. auf eigene ~ thun: vmit a saját szakállára cselekedni.
faustdick, faustgroß: öklönyi; er hat es faustdick hinter den Ohren: ő kelme alamuszi, sunyi ember v. nagy kópé.
Fausteisen (das): kézi üllő.
Faustkampf (der): ökölviadal.
Faustpfand (das): kézi zálog.
Faustrecht (das): ököljog.
Faustschlag (der): ökölcsapás; jmdm einen ~ ins Gesicht versetzen: vkit ököllel arcul ütni.
Fauteuil [fotölj] (der), -s, t. -s: karosszék.
favorisieren (-te, hat favorisiert): kegyelni.
Favorit (der), -en, t. -en: kegyenc, kedvenc.
Faxen (die = t.): bolondság; ~ machen: mókázni, komédiázni.
Fayencefabrik (die): fayencegyár.
fächeln (-te, h. gefächelt): legyezni.
Fächer (der), -s, t. ~: legyező.
[**fächsen** (--ste): l. fechsen.
fädeln (-te, hat gefädelt): ölteni, befűzni (tűbe).
Fädlein (das), -s, t. ~: szálacska.
fähig: képes; er ist zu allem ~: mindenre képes.
Fähigkeit (die), t. -en: képesség.
Fähnrich (der), -s, t. -e: zászlótartó.
Fährboot, Fährschiff (das): komp.
Fähre (die), t. -n: komp, hidas.
Fährhaus (das): révház.
Fährlohn (der): révdíj, viteldíj.
Fährmann (der), -es: révész.
Fährte (die), t. -n: 1) nyom, csapás (vadé); jmdn auf die richtige ~ bringen: vkit a helyes nyomra vezetni; auf die ~ kommen: nyomra jutni; 2) rév.
Fährtenrecht (das): révjog.
fällbar: vágható (fa).
fällen (-te, hat gefällt): 1) levágni (fát), ejteni; 2) *vegyt.* lecsapatni; 3) mit gefälltem Bajonnett: szuronyszegezve; 4) ein Urtheil ~: ítéletet mondani.
fällig: esedékes, lejárt; ~ werden: lejárni.
Fälligkeit (die): esedékesség, lejárat.
fälschen (-te, hat gefälscht): hamisítani.
Fälscher (der), -s, t. ~: hamisító.
fälschlich: hamis, -an, téves, -en.
Fälschung (die), t. -en: hamisítás.
Fänger (der), -s, t. ~: fogó.
Färbe (die), t. -n: festőműhely.
färben (-te, hat gefärbt): festeni, színezni; blau ~: kékre festeni; — sich ~: színt kapni, váltani v. ölteni; der Apfel färbt sich roth: az alma pirosodik.
Färber (der), -s, t. ~: festő.
Färberei (die), t. -en: festőgyár, festőipar.
Färberröthe (die): festőbuzér.
Färberwerkstatt (die): *mest.* festőműhely.
Färbung (die), t. -en: színezés, színezet.
Färse (die), t. -n: ünő, üsző.
Fäßchen (das), -s, t. ~: hordócska.
Fäule, Fäulnis (die): rothadás.
Fäulungsprocess (der): rothadási folyamat.
Fäustchen (das), -s: öklöcske; ins ~ lachen: markába nevetni.
Fäustling (der), -[e]s, t. -e: 1) fejeskeztyű; 2) fütykös.
Feber, Februar (der), -s: február.
fechsen (--ste, hat gefechst): termelni, termeszteni, tenyészteni.
Fechsung (die): termés.
Fechtärmel, Fechtermel (der): karvért.
Fechtboden (der): vívóhely.
Fechtbruder (der): kéregető.
I. **fechten** (*j.* ich fechte, du fichtst, er ficht; *tm.* er focht; *m.* er hat gefochten; *km.* er föchte; *felsz.* ficht!): vívni, vivni, viaskodni; ein Gefecht zu Ende ~: végigküzdeni a harcot.
II. **fechten** (-ete, hat gefechtet): kéregetni, koldulni.
Fechter (der), -s, t. ~: vívó, viador, viaskodó.
Fechthandschuh (der): vívókeztyű.
Fechtkunst (die): vívómesterség.
Fechtmeister (der): vívómester.
Fechtsaal (der): vívóterem.
Fechtschule (die): vívóiskola.
Fechtübung (die): vívógyakorlat.
Feder (die), t. -n: 1) toll (madáré); ~n schleißen: tollat fosztani; sich mit fremden ~ schmücken: idegen tollakkal ékeskedni; 2) (író) toll; die ~ führen: tollat forgatni; zur ~ greifen: tollat ragadni; 3) rúgó.
federartig: tollnemű.

Federbesen (der): tollseprő.
Federbett (das): tollas ágy.
Federbusch (der), -es: 1) bóbita, búb (madáré); 2) toll-forgó.
Federfuchser (der), -s, *t.* ~: tollrágó, firkász.
Federhalter (der): tolltartó.
Federharz (das): kaucsuk, ruggyanta.
Federhut (der): tollas kalap.
Federkampf (der): tollharc.
Federkiel (der): tollszár.
Federkraft (die): rugalmasság.
Federkrieg (der): toll-harc.
federleicht: pehelykönnyűségű.
Federlesen (das), pl. ohne viel ~s: minden teketória nélkül.
Federmesser (das): tollkés.
federn (-te, hat gefedert): 1) tollazni, tollat ereszteni; 2) himbálni; — **sich** ~: vedleni.
Federschleißen (das): tollfosztás.
Federstrich (der): tollvonás.
Federvieh (das): 1) baromfi; 2) *tréf.* hirlapiró, tollrágó.
Federwage (die): rugós mérleg.
Federwagen (der): rugós kocsi.
Federweiß (das): hintőpor, sikpor.
Federwild (das): szárnyas vad.
Federwischer (der): tolltörlő.
Federzeichnung (die): tollrajz.
Fee (die), *t.* -n: tündér.
feenhaft: tündéri, tündéries, -en.
Feenhände (die = *t.*): tündérujjak.
Feenkönigin (die): tündérkirálynő.
Feenmärchen (das): tündérmese.
Feenreich (das): tündérország.
Feerie (die), *t.* -n: tündéries szinmű.
Fegefeuer (das), -s: tisztító tűz.
fegen (-te, hat gefegt): tisztogatni, kiseperni; ein scharfer Wind fegt über die Gebirge: metsző szél söpör végig a hegységen; — das **Fegen**, -s: söprés.
Fehde (die), *t.* -n: ellenségeskedés, háborúság; mit jmdm in ~ liegen: vkivel háborúságban élni.
Fehdebrief (der): hadüzenet.
Fehdehandschuh (der): vívókeztyű; den ~ aufheben: a harcot fölvenni; jmdm den ~ hinwerfen: hadat üzenni vkinek.
fehl: hibásan, rosszul, hiában; — der **Fehl**, -s, *t.* -e: hiba, hiány; ohne Fehl: hibátlan, -ul.
fehlbar: gyarló, tévedhető.
Fehlbitte (die): hasztalan kérés.
fehlen (-te, hat gefehlt): 1) hiányozni; was fehlt dir?: mi bajod? es fehlte sehr wenig: kevés v. kicsiny hija volt, kevésbe mult; das fehlte mir noch: még csak az kellett (v. kellene); es fehlt uns an Geld: pénz szükében vagyunk; an mir soll es nicht ~: rajtam nem fog mulni; es jmdm an nichts ~ lassen: gondoskodni, hogy semmiben hiányt ne szenvedjen; 2) elhibázni; weit gefehlt!: nem találtad el! szó sincs róla! 3) tévedni, hibázni; gegen das Gesetz, gegen seine Pflicht ~: a törvény ellen, kötelessége ellen véteni.
fehlend: hiányzó; das **Fehlende**: a mi hiányzik.
Fehler (der), -s, *t.* ~: hiba, fogyatkozás; ein arger ~: öreg hiba, szarvas hiba; ~ begehen: hibákat ejteni.
fehlerfrei: hibátlan, -ul.
fehlerhaft: hibás, -an, vétkes, -en.
fehlerlos: hibátlan, -ul.
fehlervoll: hibákkal telt v. telve.
fehl fahren (fuhr fehl, ist fehlgefahren), **fehl gehen** (ging fehl, ist fehlgegangen): utat veszteni, elhibázni az utat.
Fehlgeburt (die): hibás szülés.
fehl gehen: l. fehlfahren.
fehlgeschlagen: nem sikerült.
fehlgeschossen!: l. fehlschießen.
fehl greifen (griff fehl, hat fehlgegriffen): 1) rosszul fogni vmit, rosszul nyúlni vmi után; 2) elvéteni, elhibázni.
Fehlgriff (der): balfogás, hiba.
Fehlhieb (der): hibás vágás.
Fehljahr (das): rossz termés.
fehllos: hibátlan, csalhatatlan.
fehl schießen (schoß fehl, hat fehlgeschossen): rosszul lőni, lövést elhibázni; fehlgeschossen!: nem találtad el!
fehl schlagen (schlug fehl, ist fehlgeschlagen): balul ütni ki, *tréf.* félresikerülni.
Fehlschluß (der): hibás következtetés.
Fehlschritt, Fehltritt (der): hibás v. ballépés, botlás.
Fehlschuß (der): elhibázott lövés.
fehl treten (trat fehl, ist fehlgetreten): félre lépni, megbotlani.
Fehlzähner (der), -s, *t.* ~: foghijas.
Fehm (der), -es, *t.* -e, **Fehmen** (der), -s, *t.* ~: asztag.
Fehmgericht (das): titkos törvényszék, vérbiróság.
Fehmrecht (das): vérbirósági jog.
feien (-te): igézni, l. gefeit.
Feier (die), *t.* -n: ünnep, ünnepély, ünnepség.
Feierabend (der): 1) ünnep előestéje; 2) munkaszünet; ~ machen: a munkát abbahagyni.
Feierkleid (das): ünneplő (ruha).
feierlich: ünnepi, ünnepélyes, -en.
Feierlichkeit (die), *t.* -en: ünnepélyesség, ünnepség.
feiern (-te, hat gefeiert): 1) ünnepelni; 2) dicsőiteni.
Feierstunde (die): szünóra.
Feiertag (der): ünnepnap.
feig: gyáva, gyáván; — der **Feige**, -n, *t.* -n: a gyáva.
Feige (die), *t.* -n: füge.
Feigenblatt (das): fügefalevél.
Feigheit (die): gyávaság.
feigherzig: pulya, nyúlszivű.
Feigling (der), -[e]s, *t.* -e: gyáva, pulya, nyúlszivű.
Feigwarze (die): *orv.* függöly, cimbalomszeg.
feil: 1) eladó; etw. ~ bieten v. haben: vmit árulni, kinálgatni; 2) megvásárolható.
Feilbank (die): reszelőpad.
feil bieten (l. bieten): árúba bocsátani, elárverezni.
Feilbieter (der): elárusitó.
Feilbietung (die): elárverezés.
Feile (die), *t.* -n: reszelő; die letzte ~ an etw. legen: vmin utolsót simitani.
feilen (-te, hat gefeilt): reszelni, simitani.
feil halten (*m.* halten): l. feilbieten.
Feilicht (das), -es, *t.* -e, **Feilspäne** (die = *t.*): reszelék.
feilschen (-te, hat gefeilscht): alkudozni.
I. **Feim** (der), -es: hab, tajték.
II. **Feim** (der): l. Fehm.
fein: 1) finom, -an, gyöngéd, -en; 2) ravasz; 3) nagyon; sei fein artig: viseld magad szép illedelmesen.
feind: ellenséges indulatú; jmdm ~ sein: vkit gyülölni; jmdm ~ werden: vkit meggyülölni.
Feind (der), -es, *t.* -e: ellenség, ellen; mein ärgster ~: esküdt ellenségem; der böse ~: a gonosz lélek (ördög).
Feindeshand, in ~ geraten: az ellenség kezébe kerülni.
Feindesland (das): az ellenség országa.
Feindesnähe, in ~: ellenség közelében.
Feindin (die), *t.* -nen: ellenség (nő).
feindlich: 1) ellenséges, ellenes, -en; 2) *összetételekben* pl. franzosenfeindlich: francia-ellenes, magyarenfeindlich: magyargyülölő.
Feindschaft (die), *t.* -en: gyülölség, ellenségeskedés.
feindselig: ellenséges, gyülölködő.
Feindseligkeit (die): ellenségeskedés, gyülölség, háborúság; die ~en einstellen: a viszálykodásnak véget vetni; die ~ eröffnen: a viszálykodást v. háborúságot megkezdeni.

Feine (die): finomság (ezüstnél).
feinfühlend, feinfühlig: gyöngéd érzésű.
Feingefühl (das): finom érzés.
Feingehalt (der): finomság.
Feingewicht (das): szinsúly.
Feinheit (die), *t.* -en: finomság.
feinhörend: jó hallású.
feinkörnig: aprószemű, finomszemcséjű.
Feinkupfer (das): szinréz.
feinschmeckend: jóízű, finom.
Feinschmecker (der), -s: inyenc.
feinsinnig: finom érzékű.
Feinsliebchen (das): a kedves.
feist: kövér, elhizott.
Feistigkeit (die): kövérség.
Felbel (der), -s: félbársony.
Feld (das), -es, *t.* -er: 1) mező, szántóföld; 2) harcmező; im ~e: háborúban, a harctéren; übers ~: torony irányában; das ~ behaupten: diadalmaskodni; das ~ räumen: meghátrálni, a harcteret odahagyni; ins ~ rücken *v.* ziehen: háborúba indulni; aus dem ~e schlagen: kiütni a nyeregből; gegen jmdn zu Felde ziehen: vkit haddal megtámadni.
Feldarbeit (die): mezei munka.
Feldartillerie (die): *kat.* tábori tüzérség.
Feldbataillon (das): tábori zászlóalj.
Feldbau (der): földművelés.
Feldbäcker (der): tábori sütő.
Feldbefestigung (die): *kat.* harctéri erődítés.
Feldbett (das): tábori ágy.
Feldbinde (die): deréköv.
Feldblume (die): mezei virág.
Felddienst (der): *kat.* harctéri szolgálat.
feldein: a mezők közé; ~ und feldaus: keresztül-kasul a mezőn.
Feldflasche (die): tábori palack.
feldflüchtig: l. fahnenflüchtig.
Feldfrucht (die): mezei termény.
Feldgeistliche (der): tábori pap.
Feldgeschrei (das): tábori jelszó, harci kiáltás.
Feldgeschütz (das): tábori löveg.
Feldherr (der): hadvezér, vezér.
Feldherrntalent (das): hadvezéri tehetség.
Feldhuhn (das): fogoly (madár).
Feldhüter (der), -s, *t.* ~: csősz.
Feldhütte (die): csőszkunyhó.
Feldjägerbataillon (das): *kat.* tábori vadászzászlóalj.
Feldkaplan (der): tábori lelkész.
Feldkirche (die): falusi templom.
Feldklee (der): réti lóhere.
Feldkrieg (der): nyilt háború.
Feldlager (das): tábor.
Feldlazarett (das): tábori kórház.
Feldmanöver (das): *kat.* harctéri gyakorlat.
Feldmark (die): mező határa, határdomb.
Feldmarschall (der), -s, *t.* -s *v.* -marschälle: tábornagy.
Feldmarschall-Lieutenant (der), -s, *t.* -s: altábornagy.
Feldmaus (die): mezei egér.
feldmäßig: harcszerű, hadszerű, -en.
Feldmessen (das): földmérés.
Feldmesser (der), -s: földmérő.
Feldmeßkunst (die): földméréstan.
Feldmohn (der): pipacs.
Feldmusik (die): tábori zene.
Feldpater, Feldprediger (der): *kat.* tábori pap.
Feldpost (die): tábori pósta.
Feldrose (die): vadrózsa.
Feldruf (der), -[e]s: l. Feldgeschrei.
Feldschaden (die = *t.*): mezei károk.
Feldscher (der), -s, *t.* -e, **Feldscherer** (der), -s, *t.* ~: tábori sebész.
Feldspat (der): *ásv.* földpát.
Feldstecher (der): tábori távcső.
Feldvicar (der): (apostoli) tábori vikárius.
Feldwache (die), *t.* -n: tábori őrs.
Feldwebel (der), -s, *t.* ~: őrmester.
Feldweg (der): dűlő-út, gyepút.
Feldwirtschaft (die): mezőgazdaság.
Feldzeichen (das): tábori jelvény.
Feldzeugmeister (der): táborszernagy.
Feldzug (der): hadjárat, táborozás.
Felge (die), *t.* -n: 1) keréktalp; 2) forgatványföld; 3) *torn.* kelep.
felgen (-te, h. gefelgt): talpazni (kereket); megforgatni (földet).
Felix (*férfinév*): Bódog.
Fell (das), -s, *t.* -e: bőr, irha; einem Thiere das ~ abziehen: állatot megnyúzni; jmdm das ~ gerben: vkit elpáholni; jmdm das ~ über die Ohren ziehen: vkit nyúzni *v.* kifosztani.
Felleisen (das), -s, *t.* ~: bőrtáska, batyu, tarisznya.
Felonie (die): hűtlenség.
[**Felpel** (der): l. Felbel.
Fels (der), Felsen, *t.* Felsen, **Felsen** (der), -s, *t.* ~: szikla, kőszál.
Felsart (die): kőzet.
Felsbank (die): sziklazátony.
Felsblock (der): sziklatömb.
Felsenburg (die): sziklavár.
felsenfest: sziklaerősségű.
Felsengebirg (das): sziklahegység.
Felsengruft (die): sziklasír.
felsenhart: sziklakemény, kőkemény.
Felsenherz (das): kőszív.
Felsenhöhle (die): sziklabarlang.
Felsenkluft (die): sziklahasadék.
Felsenmasse (die): sziklatömeg.
Felsenriff (das): sziklahát.
Felsenschlucht (die): sziklaszakadék.
Felsenspitze (die): sziklacsúcs.
Felsenthor (das): sziklakapu.
Felsenwand (die): sziklafal.
felsicht, felsig: sziklás, szirtes.
Felsklippe (die): sziklacsúcs.
Felskluft (die): sziklahasadék.
Felsstück (das): szikladarab.
Fenchel (der), -s: ánizs.
Fenn (das), -es, *t.* -e: láp.
Fenster (das), -s, *t.* ~: ablak; aus dem ~ sehen: az ablakon kitekinteni; er stand am ~: az ablakban állt; sich ans ~ stellen: az ablakba *v.* ablakhoz állni.
Fensterbeschlag (der): ablakvasalás.
Fensterblende (die): ablakernyő.
Fensterbrett (das): ablakdeszka.
Fensterbrüstung (die): ablakkönyöklő.
Fensterchen (das), -s, *t.* ~: ablakocska.
Fensterflügel (der): ablakszárny.
Fensterfutter (das): ablakbéllés.
Fenstergesims (das): ablakpárkány.
Fenstergitter (das): ablakrostély.
Fensterglas (das): ablaküveg.
Fensterkitt (der): üvegragasz.
Fensterkreuz (das): keresztfa.
Fensterladen (der): ablaktábla.
fenstern (-te, hat gefenstert): vkinek ablaka alatt sétálgatni és udvarolgatni.
Fensternische (die): ablakfülke.
Fensteröffnung (die): ablaknyilás.
Fensterpfosten, Fensterstock (der): ablakfa, ablakszárfa.
Fensterrahmen (der): ablakkeret.
Fensterriegel (der): ablakretesz.
Fensterscheibe (die): ablaküveg.
Fensterschirm (der): ablakernyő.
Fenstertafel (die): ablaktábla.
Fenstervorhang (der): ablakfüggöny.
Ferdinand (*férfinév*): Nándor, Ferdinánd.
Ferge (der), -n, *t.* -n: révész.
Ferien (die = *t.*): szünet, szünidő.
Ferkel (das), -s, *t.* ~: malac.
ferm: szilárd, -an.
Ferment (das), -es, *t.* -e: élesztő, erjesztő.
Fermentation (die), *t.* -en: erjedés.
fern: messze, távol; von ~e, von ~her: messziről; einer Sache (= *dat.*) ~ bleiben: tartózkodni *v.* távol maradni vmitől; ich dachte nicht von ~ daran: egyáltalán nem gondoltam rá; er stand der Sache ~: távol állt a dologtól; es steht mir ~, *v.* ~ sei es von mir: eszem ágában sincs.

Ferne (die), *t.* -n: távolság, messzeség; aus der ~: a távolból; in der ~: a távolban, távol; das liegt noch in weiter ~: messze van az még.
ferner: 1) további; 2) továbbá; behalten Sie mich auch ~ lieb: tartson meg továbbra is szeretetében.
Ferner (der): l. Firn.
fernerhin: ezentúl, jövőben.
Fernglas, Fernrohr (das): messzelátó, távcső.
fernher, von ~: l. fern.
Fernschreiber (der): távíró.
Fernsicht (die): távlat.
fernsichtig: távollátó.
Fernsprecher (der): távbeszélő, telefón. [v. telefón-állomás.
Fernsprechstelle (die): távbeszélő-
ferntragend: messzehordó (lőfegyver).
Fernwirkung (die): távolhatás.
Fernzeichnung (die): távlati rajz.
Ferse (die), *t.* -n: sarok; der Sünde folgt die Strafe auf den ~n [nach]: a bűnt nyomon követi a büntetés; jmdm auf den ~n sein *v.* sitzen: vkinek mindig nyomában lenni; Fersengeld geben: kereket oldani, egérutat venni.
fertig: 1) kész, készen; etw. ~ bringen, machen *v.* stellen: vmit elkésziteni, vmivel elkészülni; sich zur Reise ~ machen: elkészülni az útra; mit etw. ~ sein: készen lenni vmivel; ich bin mit der Arbeit ~: elvégeztem munkámat; ~ werden mit der Arbeit: elkészülni a munkával; leicht ~ werden mit jmdm.: könnyen elbánni vkivel; schnell ~ werden mit etw.: hamar átesni vmin; 2) folyékonyan (beszélni).
fertigen (-te, hat gefertigt): 1) elkésziteni; 2) aláírni, l. Gefertigte (der).
fertiggestellt: elkészitett.
Fertigkeit (die), *t.* -en: készség, gyorsaság, jártasság.
Fertigstellung (die): elkészités.
Fertigung (die), *t.* -en: aláírás.
fesch: takaros, helyes, csinos; ein ~er Kerl: helyre legény.
Fessel (die), *t.* -n: bilincs, békó; jmdn in ~n legen, schlagen, *v.* werfen: vkit békóba *v.* vasra verni.
fesseln (-te, hat gefesselt): leláncolni, vasra verni; die Aufmerksamkeit ~: lekötni a figyelmet; jmdn ans Bett ~: vkit ágyhoz szegezni.
fesselnd: érdekfeszitő, lebilincselő.
fest: 1) erős, kemény, szilárd; ~er Boden: szilárd talaj, szárazföld; ein ~er Grund: szilárd alap; 2) állhatatos, biztos, -an; ~ bleiben: állhatatos maradni, nem tágitani; ~ an etw. glauben: erősen hinni vmiben; ~ schlafen: mélyen aludni; ~ sein für etw.: vmiben bizni; 3) fester Preis: szabott ár; ~er Termin: meghatározott időpont *v.* lejárat.
Fest (das), -es, *t.* -e: ünnep, ünnepély, ünnepség; ein ~ begehen, feiern: ünnepet ülni.
Festartikel (der): ünnepi cikk.
fest bannen (-te, hat festgebannt): megbűvölni, megigézni.
fest binden (band fest, hat festgebunden): odakötni, lekötni.
Feste (die), *t.* -n: erősség, erőd; die Erde erzittert in ihren ~n: a föld megremeg a sarkaiban.
Festesglanz (der): ünnepi fény.
Festessen (das), -s: díszebéd.
fest fahren [sich] (fuhr [sich] fest, ist festgefahren *v.* hat sich f.): elakadni, megrekedni (vhol).
festfreudig: ünnepi (hangulat).
Festgabe (die): ünnepi ajándék.
festgebannt: lebüvölve, leigézve.
festgekocht: sürüre főtt.
Festgelage, Festgemahl (das): díszebéd, ünnepi lakoma.
festgerannt: megakadt; der im Schnee ~e Zug: a hóba furódott vonat.
festgesetzt: kitüzött, szabott (ár); am oben ~en Orte: a fent kitett helyen.
fest halten (hielt fest, hat festgehalten): 1) megtartani, fogva tartani; ~ an etw.: ragaszkodni vmihez; 2) vkit letartóztatni; — sich ~: fogózni, kapaszkodni vmibe; — das Festhalten (an etw.): ragaszkodás (vmihez).
festigen (-te, hat gefestigt): erősiteni, szilárdítani.
Festigkeit (die): szilárdság.
Festigkeitsprobe (die): *müsz.* szilárdsági próba.
Festigung (die): megerősités.
Festivität (die), *t.* -en: ünnepély.
fest klammern, sich (-te, hat sich festgeklammert): vmibe [bele]kapaszkodni *v.* fogózni.
Festkleid (das): ünneplő (ruha).
Festland (das): szárazföld.
fest legen, sich (-te, hat sich festgelegt): horgonyt vetni.
festlich: ünnepi, ünnepélyes, -en; etw. ~ begehen: vmit megünnepelni.
Festlichkeit (die), *t.* -en: ünnepélyesség, ünnepiesség, ünnepség.
fest nageln (-te, h. festgenagelt): 1) odaszegezni, leszegezni; 2) vkinek vmit emlékezetébe vésni.
Festnahme (die): l. Festnehmung.
fest nehmen (nahm fest, hat festgenommen): elfogni, letartóztatni. [tartóztatás.
Festnehmung (die): elfogatás, le-
Festrede (die): ünnepi beszéd, díszbeszéd.
Festredner (der): ünnepi szónok.
Festsaal (der): díszterem.
fest setzen (-te, hat festgesetzt) etw.: megállapitani, megszabni, kitüzni; — sich ~: magát vhol megfészkelni, vhová bevenni.
Festsetzung (die): megállapitás.
fest sitzen (saß fest, ist *v.* hat festgesessen): 1) erősen állni, bent lenni vmiben (pl. szeg a falban); 2) benrekedni, megrekedni vhol. [színdarab.
Festspiel (das): ünnepi játék *v.*
fest stehen (stand fest, ist *v.* hat festgestanden): 1) erősen állni, helytállni; 2) *á. é.* das steht fest: ez áll, ez bizonyos.
feststehend: 1) helytálló; 2) bizonyos.
fest stellen (-te): 1) l. festsetzen; 2) *mest.* rögziteni.
Feststellung (die): megállapitás.
Festtag (der), -es: ünnepnap.
Festung (die), *t.* -en: erősség, erőd, vár. [zerség.
Festungsartillerie (die): vártü-
Festungsbau (der): várépités.
Festungsberg (der): várhegy.
Festungscommando (das): *kat.* várparancsnokság.
Festungsgraben (der): várárok.
Festungshaft (die): várfogság.
Festungsintendanz (die): *kat.* várhadbiztosság.
Festungsmauer (die): várfal.
Festungsstab (der): vártörzs.
Festungsstrafe (die): várfogság.
Festungstheater (das): várszinház.
Festungsthor (das): várkapu.
Festungsthurm (der): vártorony.
Festungswerk (das): vármü.
fest wurzeln (-te, ist festgewurzelt): gyökeret verni, gyökerezni.
Festzeit (die): ünnepi idő.
Festzug (der): díszmenet.
Fetisch (der), -es, *t.* -e: bálvány.
fett: kövér, hizott, zsíros; eine ~e Stelle: zsíros állás; ~ werden: hizni, meghizni.
Fett (das), -[e]s, *t.* -e: kövérség, háj, zsír; ~ auslassen: zsírt olvasztani.
Fettbauch (der): potroh, pocak.
fettbäuchig: pocakos.
Fettdarm (der): vastagbél.
I. Fette, Fettheit (die): kövérség, zsírosság, zsír.

II. **Fette** (die), t. -n: szelemen.
fetten (-ete, hat gefettet): megzsírozni.
Fettflecken (der): zsírfolt.
fettfrei: zsírmentes, -en.
Fettgas (das): olajgáz.
Fettgerber (der): lágyvarga, irhagyártó, irhás.
Fettgewebe (das): zsírszövet.
Fettglanz (der): zsírfény.
Fettigkeit (die): 1) zsírosság; 2) szivósság (agyagé).
fettleibig: hájas, elhizott.
Fettleibigkeit (die): elhizás, elhizottság.
Fettstein (der): zsirkő.
Fettsucht (die): elhizás.
Fettwanst (der), -es, t. --wänste: pocakos, potrohos, haspók.
Fettware (die): zsiradék; der Fett- und Fettwaren-Händler: zsír- és zsiradékkereskedő.
Fettwerden (das): elhizás.
Fetzen (der), -s, t. ~: rongy, cafat.
fetzen (-te, h. gefetzt): elrongyolni, eltépni. [rongyszedő.]
Fetzenklauber (der), -s, t. ~:
feucht: nedves, -en, nyirkos, -an; ~ machen: megnedvesiteni; ~ werden: megnedvesedni.
Feuchtapparat (der): nyirkosító, nyirkító.
Feuchte, Feuchtigkeit (die): nedvesség, nyirkosság.
feuchten (-ete, hat gefeuchtet): nedvesíteni.
Feuchtigkeitsmesser (der): nedvmérő, nedvességmérő.
feudal: hűbéri.
Feudalismus (der), ~: hűbériség.
Feuer (das), -s, t. ~: 1) tűz, égés; ~ fangen: tüzet fogni, lobbot vetni; ~ machen: tüzet rakni; mit ~ und Schwert: tűzzel-vassal; 2) *kat.* puskatüz, tüzelés; ~ geben: lőni, tüzelni; 3) hév, tüzesség; ganz ~ und Flamme: csupa tűz; in ~ geraten: nekihevülni.
Feueranbeter (der): tűzimádó.
Feuerassecuranz (die): tűzkárbiztosítás.
feuerbereit: lövésre kész, -en.
Feuerbestattung (die): hullaégetés.
Feuerbrand (der): tüzes üszök.
Feuereimer (der): tűzoltó veder.
feuerfarben, feuerfarbig: tűzszinű.
feuerfest: tűzmentes, tűzálló.
Feuergabel (die): piszkavas.
Feuergefahr (die): tűzveszély.
feuergefährlich: tűzveszélyes.
Feuerglocke (die): vészharang.
feuerhell: tűztől világos.
Feuerherd (der): tűzhely.
feuerig: l. feurig.
Feuerlärm (der): 1) tűzlárma; 2) *kat.* tűzriadó.
Feuerleiter (die): tűzoltó létra.
Feuerlöschapparat (der): tűzoltó készülék.
Feuermauer (die): tűzfal.
feuern (-te, hat gefeuert): tüzelni, tüzet rakni, lőni; ~ lassen: tüzeltetni.
Feuerprobe (die): tűzpróba.
feuerroth: tűzvörös, lángvörös.
Feuer[s]brunst (die), t. --brünste: tűzvész.
Feuerschaden (der): tűzkár.
feuerscheu: tűztől v. lövéstől félő.
Feuerschirm (der): tűzellenző.
Feuerschlund (der): tűztorok.
Feuerschwamm (der): tapló.
feuersicher: tűzmentes, -en, tűzálló, -an.
Feuersicherheit (die): tűzmentesség, tűzállóság.
feuerspeiend: tűzhányó.
Feuerspritze (die): vizipuska, tűzi fecskendő.
Feuerstätte, Feuerstelle (die): 1) tűzhely; 2) tűz v. égés szinhelye.
Feuerstein (der): tűzkő, kovakő.
Feuertaufe (die): tűzkeresztség.
Feuertod (der): tűzhalál.
Feuerung (die), t. -en: tüzelés.
Feuervergoldung (die): tüzi aranyozás. [biztosítás.]
Feuerversicherung (die): tűzkár-
Feuerwaffe (die): lőfegyver.
Feuerwehr (die): tűzoltóság.
Feuerwehrmann (der), -es, t. --männer: tűzoltó.
Feuerwerk (das): 1) tüzijáték; 2) tűzszer.
Feuerwerker (der), -s, t. ~: 1) tüzijátékos; 2) *kat.* tűzmester.
Feuerzange (die): csipővas.
Feuerzeug (das): gyujtószer.
Feuilleton [főjtón] (das), -s, t. -s: tárca (hirlapban).
Feuilletonist (der), -en, t. -en: tárcairó.
feuilletonistisch: tárcaszerű, -en.
feurig: tüzes, -en; tűzről pattant; ~e Liebe: lángoló szerelem. [londja.]
Fex (der), -en, t. -en: sport bo-
Fez (der v. das), -es, t. -e: fez.
Fiaker (der), -s, t. ~: 1) bérkocsi; 2) bérkocsis.
Fiasko (das), -[s], t. -s: kudarc; ~ machen: kudarcot vallani.
Fibel (die), t. -n: abécéskönyv.
Fiber (die), t. -n: rost, szálag.
Fichte (die), t. -n, **Fichtenbaum** (der): fenyü, fenyő.
Fichtenhain (der): fenyves.
Fichtenharz (das): fenyőmézga, fenyőgyanta.
Fichtenholz (das): fenyőfa.
Fichtenwald (der): fenyőerdő.
Fichtenzapfen (der): fenyőtoboz.
Fiction (die), t. -en: költött dolog, költemény, képzelődés.
Fideicommiss (das), --misses, t. --misse: hitbizomány.
fidel: vidám, -an, jókedvű, -en.
Fidibus (der), --sses, t. --sse: pipagyujtó.
Fiduz (das), -[e]s: bizalom.
Fieber (das), -s, t. ~: láz, hideglelés; er hat das ~: a hideg leli; das ~ schüttelt ihn: a hideg rázza.
Fieberanfall (der): lázroham.
fieberfrei: lázmentes, -en.
Fieberfrost (der): rázó hideg.
fieberhaft: lázas, -an.
Fieberhast (die): lázas sietség.
Fieberhitze (die): lázas forróság.
fieberkrank: lázbeteg, -en; — der, die **Fieberkranke**, -n, t. -n: a lázbeteg.
fiebern (-te, hat gefiebert): hideglelésben szenvedni; er hat gefiebert: kirázta a hideg.
Fieberschauder, Fieberschauer (der): hidegrázás.
Fiedel (die), t. -n: hegedű.
Fiedelbogen (der): hegedűvonó.
fiedeln (-te, hat gefiedelt): hegedülni, cincogni.
Fiedler (der), -s, t. ~: hegedűs.
***fiel** l. fallen.
***fieng**: l. fangen.
Figur (die), t. -en: 1) idom, alak, ábra; 2) alakzat.
Figurant (der), -en, t. -en: 1) szereplő; 2) jelző (fölvételeknél).
figurieren (-te, hat figuriert): 1) szerepelni; 2) ábrázolni; 3) jelezni.
figürlich: képes, képletes, -en.
Filet [filé] (das), -s, t. -s: szelet (hús).
Filialanstalt (die): fiókintézet.
Filialbank (die): fiókbank.
Filiale (die), t. -n: fiókintézet.
Filialgeschäft (das): fióküzlet.
Filialgüter (die = t.): *jogt.* nőági javak.
Filigranarbeit (die): *mest.* filigránmunka.
Filter (der v. das), -s, t. ~: szűrő.
Filtration (die): szűrés.
filtrieren (-te, hat filtriert): leszűrni, átszűrni.
Filtrierpapier (das): szűrőpapír.
Filz (der), -es, t. -e: 1) nemez; 2) zsugori.
filzen (-te, hat gefilzt): 1) nemezíteni; 2) kiszidni vkit; 3) fukarkodni.
Filzhut (der): nemezkalap.
filzig: 1) nemezféle; 2) zsugori.
Filzware (die): nemezcikk.
Finale (das), -[s], t. -s: bevégzés.
Finance, haute ~ [ót finánsz]: magas pénzügyi korok.

Financier (der), -s, *t.* -s: pénzember, pénzügyes, tőkepénzes.
financieren (-te, hat financiert): pénzesiteni.
Finanzbeamte[r] (der): pénzügyi tisztviselő.
Finanzdirection (die): pénzügy-igazgatóság.
Finanzen (die = *t.*): pénzügyek, pénzügyi viszonyok; die zerrütteten ~ des Staates: az állam zilált pénzügye.
finanziell: pénzügyi, -leg.
Finanzminister (der), -s: pénzügyminiszter.
Finanzministerium (das): pénzügyminiszterium.
Finanzpolitik (die): pénzügyi politika.
Finanzrath (der): pénzügyi tanácsos.
Finanzrecht (das): pénzügyi jog.
Finanzwache (die): 1) pénzügyőr; 2) pénzügyőrség.
Finanzwesen (das): pénzügy.
Finanzwissenschaft (die): pénzügytan.
Findelhaus (das): lelencház.
Findelkind (das): lelenc.
Findelohn (der): l. Finderlohn.
finden (*j.* er findet; *tm.* er fand; *m.* er hat gefunden; *km.* er fände; *felsz.* finde!): 1) találni, lelni; Beifall ~: tetszést aratni; an etw. Gefallen ~: gyönyörködni vmiben; vor jmdm Gnade ~: l. Gnade; er hat seinen Mann gefunden: emberére akadt; 2) tartani, látni vmilyennek; ich finde das für gut, für nothwendig: jónak, szükségesnek tartom; an einer Sache etw. zu tadeln ~: kifogásolni valót találni vmin; — sich ~: találkozni, akadni, előfordulni; es wird sich schon ~: majd módját ejtjük; sich allein ~: magát egyedül találni; sich darein ~: beleszokni, beletörődni; sich zurecht ~: eligazodni vbol *v.* vmiben.
Findeort (der): lelhely, lelőhely.
Finder (der), -s, *t.* ~: megtaláló.
Finde[r]lohn (der): lelő-díj, a megtaláló díja.
findig: leleményes, -en.
Findigkeit (die): leleményesség.
Findling (der), -s, *t.* -e: lelenc.
[*fing: l. fieng.
Finger (der), -s, *t.* ~: ujj; jmdm auf die ~ klopfen: vkinek körmére koppintani; keinen ~ rühren: a kisujját se mozdítani; jmdm auf die ~ sehen: szemmel tartani vkit; durch die ~ sehen: szemet hunyni vmire; man kann ihn um den kleinen ~ wickeln: madarat lehet vele fogatni.
fingerbreit: ujjnyi széles, -en.
Fingerchen (das), -s, *t.* ~: ujjacska.
Fingerfertigkeit (die): kézügyesség.
Fingerhandschuh (der): ujjas-keztyű.
Fingerhut (der), -es: gyüszü.
Fingerhutblume (die): *növ.* gyüszüvirág (Digitalis).
Fingerkraut (das): *növ.* pimpó (Potentilla).
Fingerling (der), -es, *t.* -e: ujjtok.
fingerlos: ujjatlan.
Fingerring (der): gyürü.
finger[s]dick: ujjnyi vastag.
Fingersprache (die): ujjbeszéd.
Fingerzeig (der), -es, *t.* -e: ujjmutatás; jmdm einen ~ geben: útbaigazitani vkit.
fingieren (-te, hat fingiert): költeni, kobolni.
fingiert: költött, koholt; senden Sie uns eine fingierte Rechnung über Lammfelle: küldjön nekünk álszámlát báránybőrökről.
Fink (der), -en, *t.* -en: pinty.
I. **Finne** (der), -n, *t.* -n: finn.
II. **Finne** (die), *t.* -n: 1) uszószárny, uszó, uszony; 2) bőratka, pörsenés; 3) borsóka; 4) *mest.* csákány, kalapács csúcsa.
finnig: pörsenéses, pattanásos; borsókás.
finnisch: finn, finnül.
Finnland (das): Finnország.
finster: sötét, -en, komor, -an; ~ werden: sötétedni; im Finstern: sötétben.
Finsterling (der), -[e]s, *t.* -e: sötétség barátja.
Finsterniß (die), ~: sötétség.
Finte (die), *t.* -n: csel, cselfogás.
Firlefanz (der), -es, *t.* -e: hiábavalóság, bohóság.
Firma (die), *t.* --men: cég, kereskedőház.
Firmainhaber (der): cégtulajdonos.
Firmament (das), -es: égbolt.
Firmazeichnung (die): cégjegyzés, cégaláírás.
firmen (-te, hat gefirmt): bérmálni.
Firmenregister (das): cégjegyzék.
Firmling (der), -es, *t.* -e: bérmálandó.
Firmung (die): bérmálás.
Firn (der), -es, *t.* -e: jegeshó.
Firnis (der), --nisses, *t.* --nisse: kence, kenőce, gyantár.
firnissen (--ßte, hat gefirnißt): kencézni, gyantározni.
First (der), -es: orom (hegyé), taréj, gerinc (épületen).
Fiscal (der), -s, *t.* -e: ügyész, ügyvéd.
Fiscalität (die), *t.* -en: kincstári jószág.
Fisch (der), -es, *t.* -e: hal.
Fischadler (der): halászsas.
Fischangel (die): horog.
fischarm: kevés halú.
Fischbein (das): halcsont.
Fischblase (die): halbólyag.
Fischbrut (die): halivadék.
fischen (-te, hat gefischt): halászni; im Trüben ist gut ~: jó halászat esik a zavarosban.
Fischer (der), -s, *t.* ~: halász.
Fischerbarke (die), **Fischerboot** (das): halászbárka.
Fischerei (die), *t.* -en: 1) halászat; 2) halászati jog.
Fischergeräth (das): halászszerszám.
Fischerhütte (die): halászkunyhó.
Fischerin (die), *t.* -nen: halászleány *v.* nő.
Fischfang (der), -[e]s: halászat.
Fischflosse (die): haluszó (szárny).
Fischgeier (der): halászkeselyű.
Fischgräte (die): halszálka.
Fischhaut (die): cápabőr.
Fischkorb (der): halas kosár.
Fischleder (das): balzsiros bőr.
Fischlein (das), -s, *t.* ~: balacska.
Fischmarkt (der): halpiac.
Fischnetz (das): halászháló.
Fischotter (die), *t.* -n: vidra.
fischreich: halbő, haldús.
Fischreiher (der), -s, *t.* ~: kócsag.
Fischrogen (der): halikra.
Fischschuppe (die): halpikkely.
Fischsuppe (die): halleves.
Fischteich (der): halastó.
Fischthran (der): halzsír, halolaj.
Fischweiher (der): halastó.
Fischzucht (die): haltenyésztés.
Fiscus (der), ~: államkincstár, államügyészség.
Fisole (die), *t.* -n: bab.
Fistel (die), *t.* -n: 1) fejhang, állhang; 2) *orv.* sipoly, fisztula.
Fittich, **Fittig** (der), -s, *t.* -e: szárny.
fix: állandó, álló, megszabott; ~ und fertig sein: egészen készen lenni; fixe Idee: rögeszme; fixer Preis: szabott ár.
fixen (-te, hat gefixt): *tőzsd.* adogatni.
fixieren (-te, hat fixiert): 1) megállapitani, állandósitani, rögziteni; 2) merőn nézni, szemhegyre venni vkit.
Fixierung (die): rögzités.
Fixpunkt (der): állandó pont, jelespont (földmérésnél).
Fixstern (der): állócsillag.
Fixum (das), -s: állandó fizetés.
I. **flach** (*kf.* flacher, *ff.* flachst): lapos, lapályos; die ~e Hand: tenyér; ~er Stil: szintelen irály.
II. **-flach**: *össz.* das Drei-, Vier-, Sechsflach: háromlap, négylap, hatlap.
Flachbogen (der): lapos ív.

Flacheisen (das): *mest.* lapos-vas.
Flachfeile (die): lapos reszelő.
flachen (-te, hat geflacht): lapitani, lapositani.
Flachfuß (der): lapos láb.
Flachheit (die), ~: laposság.
Flachland (das): síkföld, rónaság.
Flachrelief (das): féldombormű.
Flachrennen (das): síkfutás.
Flachs (der), Flachses: len.
Flachsbau (der): lentermelés.
Flachsbleuel (der), **Flachsbreche** (die): lentörő.
flachsblond: szöszke, csepűhajú.
Flachsfeld (das): lenföld.
Flachskopf (der), -es: szöszke.
Flachsleinwand (die): lenvászon.
Flachsspinnerei (die): lenszövő műhely.
Flachstichel (der): laposvéső.
flackern (-te, h. geflackert): lobogni.
Flacon [flakón] (das), -s, *t.* -s: illatszeres üvegcse.
Fladen (der), -s: lepény.
Flader (der *v.* die), *t.* -n: ér.
fladern (-te, hat geflabert): erezni.
Flagge (die), *t.* -n: lobogó; ~ auf halben Top: félig felhúzott lobogó (gyász jeléül); die ~ streichen: bevonni a lobogót (megadás jeléül).
flaggen (-te, hat geflaggt): 1) lobogni, lebegni; 2) l. beflaggen.
Flaggencapitän (der): vezérkapitány.
Flaggendienst (der): tengerész-szolgálat.
Flaggengala (die): lobogódísz.
Flaggenoffizier (der): vezértiszt.
Flaggenschiff (das): vezérhajó.
Flaggensignal (das): lobogójel.
Flaggenstab (der): vezértörzs (hajórajnál).
Flamänder (der), -s, *t.* ~: flamand.
Flamberg (der), -[e]s, *t.* -e: széles lovagkard.
Flamingo (der), -s, *t.* -s: flamingó.
Flamme (die), *t.* -n: 1) láng, lob; in ~n aufgehen: elégni; ~n schlagen: lángolni, lobbot vetni; in ~n setzen: lángba borítani; in ~n stehen: lángokban állni; 2) vki imádottja.
flammen (-te, hat geflammt): lobogni, lángolni; sein Gesicht flammte vor Zorn: arcán a harag tüze lángolt.
Flammenblick (der): lángoló tekintet.
Flammenglut (die): lángtűz.
Flammenkuchen (der): lángos.
Flammenmeer (das): lángtenger.
Flamm[en]ofen (der): lángpest.
Flammenschwert (das): lángpallos.
Flammenstrahl (der): lángsugár.
Flammenstrom (der): lángözön.
Flammentod (der): tűzhalál.
flammig: lángoló, tüzes.

Flandern (das), -s: Flandria.
Flanell (der), -s, *t.* -e: flanell.
Flanke (die), *t.* -n: oldal; dem Feinde in die ~ fallen: oldalt támadni az ellenségre.
Flankenangriff (der): *kat.* oldaltámadás.
Flankenaufmarsch (der): oldalba való fejlődés.
Flankenbewegung (die): *kat.* oldalmozdulat.
Flankenfeuer (das): oldaltűz.
Flankenmarsch (der): oldalmenet.
flankieren (-te, hat flankiert): 1) oldalba fogni (ellenséget); 2) oldalozni, oldalt mozogni; 3) oldalt cirkálni; 4) kóborolni.
Flankiergeschütz (das): *kat.* oldalzó-löveg.
Flan[t]sche (die), *t.* -n: karima.
Flasche (die), *t.* -n: palack; Wein auf ~n füllen: bort lefejteni.
Flaschenbier (das): palacksör.
Flaschenfutter (das): pincetok.
Flaschenkürbis (der): lopótök.
Flaschenwein (der): palackbor.
Flaschenzeichen (das): palackjegy.
Flaschenzug (der): *ttan.* csigasor; archimedischer ~: archimedesi csigasor.
Flatsche (die), *t.* -n: petrence.
Flattergeist (der), -es, *t.* -er: csélcsap, csapodár.
flatterhaft: ingatag, csélcsap.
Flattermine (die): röpítő akna.
flattern (-te, hat geflattert): röpkedni, lobogni, szállongani; von Blume zu Blume ~: virágról virágra csapongani.
Flattersinn (der): csapodárság.
Flatterthiere (die = *t.*): röpkedők.
flau: lanyha, pangó; das Geschäft geht ~: az üzlet pang; ~ sein für etw.: vmibon nem bízni; die Tendenz der Börse war gestern ~: a tőzsde irányzata tegnap lanyha volt.
Flauheit (die): lanyhaság.
Flaum (der), -[e]s, *t.* -e[n]: pehely.
Flaumbart (der): pelyhedző szakáll.
Flaumfeder (die): pehely, pihe.
flaumig: pelyhes, pihés, -en.
Flaus (der), Flauses, *t.* Flause, **Flausch** (der), -es, *t.* -e: bolyhos, durva gyapotöltöny.
Flause (die), *t.* -n: üres mentség, hazudozás.
Fläche (die), *t.* -n: 1) lap, sík; 2) tér, térség; 3) terület, fölszín.
Flächenberechnung (die): területszámítás.
Flächeninhalt, Flächenraum (der): kiterjedés, terület.
Flächenmaß (das): területmérték.
Flächenmessung (die): *mért.* területmérés.

Flächenraum (der): *mért.* térfogat, terület.
Flächenwinkel (der): lapszög.
[**flämisch**: l. vlämisch.
Fläschchen (das), -s, *t.* ~: üvegcse.
Fläue (die): l. Flauheit.
Flechse (die), *t.* -n: ín, mócsing.
flechsig: inas (hús).
Flechte (die), *t.* -n: 1) fonat, fonadék; 2) zuzmó; 3) sömör.
flechten (*J.* ich flechte, du flichtst, er flicht; *tm.* er flocht; *m.* er hat geflochten; *km.* er flöchte; *felsz.* flicht[!]): 1) fonni, összefonni; einen Kranz ~: koszorút kötni; 2) jmdn aufs Rad ~: kerékbe törni vkit.
Flechter (der), -s, *t.* ~: fonó, kötő.
Flechtwerk (das): fonadék, fonat.
Fleck (der), -[e]s, *t.* -e: 1) folt, pecsét; einen ~ auf etw. setzen: foltozni; ~e bekommen: bepiszkolódni; 2) hely, tér; vom ~ bringen (jmdn *v.* etw.): helyéből kimozdítani (vkit, vmit); geht nicht vom ~! ne mozduljatok; vom ~e kommen: előre haladni; den wunden *v.* rechten ~ treffen: elevenére tapintani; er hat das Herz auf dem rechten ~: helyén van a szíve.
Flecken (der), -s, *t.* ~: 1) l. Fleck; 2) helység.
fleckenlos: mocsoktalan, -ul.
Fleckenreiniger (der): folttisztító.
Fleckfieber (das): *orv.* petécs.
fleckig: foltos, pettyes; ~ machen: bepiszkítani; ~ werden: bepiszkolódni.
Fleckseife (die): folttisztító szappan.
flectierend: hajlító (nyelvek).
Fledermaus (die), *t.* -mäuse: denevér, bőregér.
Flederwisch (der): tollseprő.
Flegel (der), -s, *t.* ~: 1) kamasz; 2) cséphadaró.
Flegelei (die), *t.* -en: kamaszkodás.
flegelhaft: kamaszos, ripők.
Flegeljahre (die = *t.*): kamaszévek.
flehen (-te, hat gefleht): könyörögni, esedezni; zu jmdm um Hilfe ~: segítséget könyörögni vkitől; — das **Flehen**, -s: könyörgés.
flehentlich: könyörögve, esennen.
Fleisch (das), -es: hús; ~ ansetzen: testesedni; er ist dein eigenes ~ und Blut: a te tested és véred.
Fleischbank (die): mészárszék.
Fleischbeil (das): tagló.
Fleischbeschau (die): húsvizsgálat.
Fleischbrühe (die): húslé.
Fleischer, Fleischhacker, Fleischhauer (der), -s, *t.* ~: mészáros.

Fleischerhund (der): szelindek.
Fleischerladen (der): mészárszék.
Fleischermesser (das): mészárosbárd.
fleischern: húsból való. [kiség.
Fleischeslust (die): testiség, érzé-
Fleischextract (der v. das): húskivonat.
Fleischfarbe (die): testszín.
fleischfarbig: testszínű.
fleischfressend: húsevő (állat).
Fleischhacker (der): l. Fleischer.
Fleischhalle (die): húscsarnok.
fleischig: húsos, -an.
fleischlich: testi, érzéki, -leg.
Fleischseite (die): húsoldal, húsosa (bőrnél).
Fleischselcher (der): hentes.
Fleischspeise (die): húsétel.
Fleischsuppe (die): húsleves.
Fleischtag (der): húsevő nap.
Fleischtopf (der): húsos fazék.
Fleischwurst (die): kolbász.
Fleiß (der), -es: szorgalom, igyekezet; ~ auf etw. verwenden: serénykedni, rajta lenni; mit ~: szántszándékkal.
fleißig: szorgalmas, -an; ~e Besuche: gyakori látogatás; — der, die **Fleißige**, -n, *t.* -n: a szorgalmas.
flennen (-te, hat geflennt): ríni, pityeregni, nyafogni.
fletschen (-te, hat gefletscht): pl. die Zähne ~: fogát vicsorítani.
***fleuch** = fliehe, l. fliehen.
Flexion (die), *t.* -en: *nyelvt.* hajlítás, ragozás.
flicken (-te, hat geflickt): foltozni.
Flickschneider (der): foltozó szabó.
Flickschuster (der): foltozó varga.
Flickwerk (das): féremű, tákolmány.
Flieder (der), -s: 1) orgonafa, szelence; 2) bodzafa.
Fliege (die), *t.* -n: 1) légy; spanische ~: kőrisbogár; zwei ~n mit einer Klappe schlagen: két legyet egy csapásra; 2) célgömb (lőfegyveren).
fliegen (*tm.* er flog; *m.* er ist geflogen; *km.* er flöge; *fsz.* flieg[e]!): 1) repülni, szállni; in die Höhe ~: felrepülni, magasra szállni; in die Luft ~: légbe repülni; ~ lassen: *a)* elröpíteni; *b)* lobogtatni (zászlót); 2) rohanni; sie flog in seine Arme: karjai közé rohant.
Fliegenbaum (der): szunyogfa (a szilfa népies neve).
fliegend: repülő, lebegő; ~e Blätter: röpke lapok, röpivek; ~e Brücke: repülőhíd; *kat.* ~es Corps: portyázóhad mit ~en Fahnen: kibontott zászlókkal; *épít.* ~es Gerüst: vendégállvány; mit ~en Haaren: szabadon lebegő v. lengő hajjal.
Fliegenklappe (die): légycsapó.
Fliegenpapier (das): légypapir[os].
Fliegenwedel (der): légyhajtó.
fliehen (*tm.* er floh; *m.* er ist geflohen; *km.* er flöhe; *felsz.* flieh[e]!): 1) futni, megfutamodni, szökni; 2) (hat geflohen): kerülni vkit v. vmit; das Glück flieht ihn: a szerencse elkerüli őt; — das **Fliehen**, -s: futás, menekülés.
Fliese (die): burkoló lemez, padlókocka, fedőlemez.
Fließ (das): 1) l. Vließ; 2) patak.
fließen (*j.* ich fließe, du fließest v. fließt, er fließt; *tm.* er floss; *m.* er ist geflossen; *km.* er flösse; *fsz.* fließ[e]!): folyni, ömleni; sein Blut floss für das Vaterland: a hazáért hullatta vérét; durch ein Land ~: keresztülfolyni az országon; ins Meer ~: a tengerbe ömleni v. szakadni; ihre Tage flossen in Unschuld dahin: ártatlanságban folytak el napjai; Thränen flossen über ihre Wangen: könnyek peregtek le arcán.
fließend: folyó; folyékony, -an.
Fließpapier (das), -s: itatós.
Flimmer (der), -s, *t.* ~: fémpillangó (jelvénycsillagon).
flimmern (-te, h. geflimmert): csillámlani, csillogni, káprázni; es flimmerte ihm vor den Augen: a szeme káprázott.
flink: fürge, fürgén.
Flint (der), -es, *t.* -e: tűzkő.
Flinte (die), *t.* -n: puska; er wirft die ~ ins Korn: inába száll a bátorsága.
Flintenkolben (der): puskaagy, puskatus.
Flintenlauf (der): puskacső.
Flintenschuss (der): puskalövés.
Flintenstein (der): tűzkő, kova.
Flintglas (das): flintüveg.
flirren (-te, hat geflirrt): káprázni.
Flirt (der), -s: szépelgés, udvarolgatás.
Flitter (der), -s, *t.* ~: 1) l. Flimmer; 2) csecsebecse.
Flitterglanz (der): külső csillogás, káprázat.
Flittergold (das), -es: aranyfüst.
flitterhaft: csillogó, csillámló.
Flitterkram (der), **Flitterwerk** (das): csecsebecse.
Flitterwochen (die = *t.*): mézeshetek.
Flitzbogen (der): íjj.
***flocht**: l. flechten.
Flocke (die), *t.* -n: pehely, pihe.
flocken (-te, hat geflockt): 1) pelyhedzni, pelyhesedni; 2) um uns ~ Veilchen: körülöttünk ibolyák feselnek.
flockig: pelyhes, bolyhos.
***flog**: l. fliegen.
Floh (der), -[e]s, *t.* Flöhe: bolha.
***floh**: l. fliehen.
Flor (der), -s: 1) virágzás, virulás; in ~ bringen: divatba hozni; in ~ kommen: divatba jönni; in ~ sein: virágzani, virágját élni, díszleni; 2) fátyolszövet, fátyol.
Flora (die), *t.* --ren: növényzet, növényvilág.
florentinisch: flórenci.
Florenz (das): Flórenc *(város)*.
Floret (das), -s: vitőr.
florieren (-te, hat floriert): virágzani, virágját élni.
Florin (der), -s, *t.* -e: forint.
Floskel (die), *t.* -n: szóvirág.
***floss**: l. fließen.
Flosse (die), *t.* -n: *áll.* úszószárny, uszony, halpara.
Flossenthiere (die = *t.*): *állatt.* úszólábúak.
Floß (das), -es, *t.* Flöße: tutaj.
Flotille (die), *t.* -n: flotilla.
flott: 1) szabadon úszó v. lebegő; ein Schiff ~ machen: hajót leszabadítani, vízre bocsátani v. elindítani; 2) laza, lazán, szabad, -on; ~ leben: gondtalanul élni; ~ schreiben: élénken írni.
flottant: úszó, eladó.
Flotte (die), *t.* -n: hajóhad.
Flottenangriff (der): *teng.* hajóhadtámadás.
Flottenausrüstung (die): hajóhadfölszerelés.
Flottendivision (die): hajóhadosztály. [lomás.
Flottenstation (die): hajóhad-ál-
Flottenübung (die): hajóhad-gyakorlat.
Flottmachen (das): elszabadítás, vízre bocsátás (hajóé).
Flöße (die), *t.* -n: 1) tutaj; 2) faúsztató hely.
flößen (-te, hat geflößt): 1) úsztatni; 2) l. einflößen.
Flößer (der), -s, *t.* ~: tutajos.
Flöte (die), *t.* -n: fuvola; die ~ blasen: fuvolázni.
flöten (-ete, hat geflötet): fuvolázni, furulyázni.
Flötz (das), -es, *t.* -e: érctelep.
Fluch (der), -[e]s, *t.* Flüche: átok, szidalom; in Flüche ausbrechen: szidalomra fakadni; es liegt ein ~ auf ihm: átok fogta meg; ~ über dich: átok reád v. légy átkozott!
fluchbeladen, fluchbelastet: átokverte, átkos.

fluchen (-te, hat geflucht) jmdm v. auf jmdn: 1) átkozni, szidalmazni vkit; ich fluche deiner Bosheit: átkozom gonoszságodat; 2) káromkodni; — das **Fluchen**, -s: átkozódás, káromkodás.
Flucht (die): 1) menekülés, futás; auf der ~: menekülés közben; die ~ ergreifen: megfutni, futásnak eredni; jmdn in die ~ schlagen: megfutamítani; 2) *épít.* irányvonal; in einer ~: egy vonalban, egy sorban; 3) falka, sereg (madár).
fluchtähnlich: futásszerű.
Fluchtpunkt (der): iránypont.
Fluchtverdacht (der): szökés gyanuja.
Fluchtversuch (der): szökési kísérlet.
fluchwürdig: átkos, kárhozatos.
Fluctuation (die): hullámzás.
fluctuieren (-te, hat fluctuiert): hullámozni, ingadozni.
Fluder (der), -s, t. ~: zúgó.
Flug (der), -[e]s, t. Flüge: 1) repülés, szárnyalás; im ~e: röptében; in einem ~e: egyhuzamban; hoher ~: fenszárnyalás; der kühne ~ seiner Phantasie: képzeletének merész röpte; 2) *kat.* lövedék röpte, lövedékpálya.
Flugbahn (die): lövedékpálya.
Flugbiene (die): dolgozó méh.
Flugblatt (das): röpirat, röpív.
Flugbreite (die): *állatt.* a kitárt szárnyak szélessége, szárnya kitárva.
Flugdach (das): félfedél.
Flugdauer, Flugzeit (die): repülés tartama.
Flugkraft (die): röperő.
Flugloch (das): nyilás (méhkason).
Flugmaschine (die): repülő gép.
flugs: nyomban, tüstént.
Flugsand (der), -[e]s: futóhomok.
Flugschrift (die), t. -en: röpirat.
Flugstaub (der): szállópor.
Flugzeit (die): repülés tartama.
Fluh (die), t. -en: sziklafal.
Fluidum (das), -s, t. -ida: folyadék.
Flunder (der), -s, t. ~: félszegúszó (hal).
Flunkerei (die), t. -en: füllentés, hencegés.
flunkern (-te, hat geflunkert): 1) csillogni; 2) füllenteni, hencegni.
Fluor (das), -s: fluór (elem).
Fluorescenz (die): *ttan.* fluorescentia, fényődzés.
Flur (die), t. -en: 1) virány, virágos mező, mezőség; 2) (die v. der) *épít.* pitvar, előcsarnok.
Flurbuch (das): telekkönyv.
Flurfenster (das): pitvarablak.
Flurhüter (der): mezőcsősz.
Flurstein (der): határkő.
Flurwächter (der): mezőőr.
Flurziegel (der): burkoló tégla.
Fluss (der), Flusses, t. Flüsse: 1) folyó; 2) folyás; in ~ bringen: *a)* megömleszteni, megolvasztani, *b)* vmit megindítani; die Massen sind im ~: a fémanyag megömlött v. megolvadt; der ~ der Rede: a beszéd árja v. folyama; 3) *orv.* havi tisztulás; weißer ~: fehérfolyás; 4) csúz.
flussab, flussabwärts: a folyón lefelé, vízmentében; — **flussauf, flussaufwärts**: a folyón fölfelé, víz ellenében, víznek.
Flussarm (der): folyóág.
Flussbarsch (der): csapó sügér (Perca fluviatilis).
Flussbett (das): folyamágy, meder.
Flussdamm (der): folyómenti gát.
Flussdampfer (der): folyamgőzhajó.
Flusseisen (das): folytvas, folyasztott vas.
Flussfieber (das): csúzos láz.
Flussgebiet (das): folyóvidék.
Flussgerippe (das): folyóhálózat.
Flussgold (das): mosott arany.
Flusskarte (die): folyóvizek térképe.
Flusskies (der): folyamkavics.
Flusskrebs (der): folyami rák.
Flusskrümmung (die): folyó kanyarulata.
Flusslauf (der): víz folyása.
Flussmündung (die): folyó torkolata.
Flusspapier (das): l. Fließpapier.
Flusspferd (das): vízi ló.
Flusspolizei (die): folyamrendészet.
flussreich: folyókban bővelkedő.
Flusssand (der): mederfövény.
Flusssäure (die): *vegyt.* folysav.
Flussschiff (das): folyami hajó.
Flussschiffahrt (die): folyamhajózás.
Flussspat (der): folypát, fluorit.
Flussstahl (der): folyasztott acél.
Flussstrecke (die): folyamszakasz.
Flusssystem (das): folyamrendszer.
Flussufer (das): folyampart.
Flut (die), t. -en: 1) ár, áradat; eine ~ von Worten: szóözön; 2) dagály.
fluten (-ete, hat geflutet): ömleni, áradni.
Fluthafen (der): dagálykikötő.
Flutzeit (die): dagály ideje.
flüchten (-ete, ist geflüchtet): menekülni, megfutni; — **sich** ~: (hat sich geflüchtet): menekülni.
flüchtig: 1) futó; ein ~er Blick: futó pillantás; ~es Öl: illó olaj; ~ sein: bujdosáson lenni; ~ werden: elbujdosni; 2) futólag, sebtében; etw. ~ abmachen: vmin hamar túlesni.
Flüchtling (der), -s, t. -e: szökevény, menekülő.
Flügel (der), -s, t. ~: 1) szárny; ~ bekommen: szárnyasodni; jmdm die ~ beschneiden v. stutzen: szárnyát szegni v. megnyirbálni; die ~ hängen lassen: szárnyaszegetten ülni, busulni; sich die ~ verbrennen: megégetni az ujját, pórul járni; 2) oldalszárny; 3) zongora.
Flügeladjutant (der): szárnysegéd.
Flügelaltar (der): szárnyas oltár.
Flügelbahn (die): szárnyvonal.
Flügelfenster (das): *épít.* szárnyas ablak.
flügelförmig: szárnyalakú, -an.
Flügelhorn (das): vadászkürt.
flügellahm: szárnyaszegett; szegett szárnyakkal.
Flügellänge (die): szárnyhossz.
flügellos: szárnyatlan.
Flügelmann (der): szárnyonálló (katona).
Flügelmauer (die): szárnyfal.
Flügelmutter (die): szárnyas csavartok, szárnyasház.
Flügelpferd (das): szárnyas ló.
Flügelposten (der): *kat.* szárnyőrs.
Flügelschlag (der), -[e]s: szárnycsapás, szárnycsattogás.
Flügelschraube (die): *mest.* szárnyas csavar.
Flügelthür (die): szárnyajtó, szárnyas v. kétszárnyú ajtó.
Flügelwerk (das): baromfi.
flügge: szállós, anyányi (madár); ~ werden: szárnyra kapni.
Flüsschen (das), -s, t. ~: folyócska.
flüssig: folyékony, cseppfolyós, -an; eine Forderung ~ machen: követelést folyóvá tenni.
Flüssigkeit (die), t. -en: folyadék.
flüstern (-te, hat geflüstert): sugni, sugdosni, susogni.
Focalpunkt (der): gócpont.
***focht**: l. fechten.
Focus (der), ~, t. ~: gyujtópont, tűzpont, gócpont.
Fohlen (das), -s, t. ~: csikó; ~ werfen: megcsikózni.
Folge (die), t. -n: 1) következés, következmény; in der ~: jövőre; ~n haben v. von ~n sein: következményekkel járni; das hatte zur ~: ennek az volt a következménye, hogy ..; 2) engedelmeskedés; jmdm ~ leisten: vkinek szót fogadni, engedni, vkinek pa-

rancsát követni; dem Gesuche des Bittstellers wird folgegeleistet (v. Folge geleistet): folyamodó kérelmének hely adatik; 3) sorrend, sorozat, folyam; in einer ~: egyfolytában; 4) következtetés.

folgeleer: l. folgenlos.

folge leisten (-ete): l. Folge 2.

Folgeleistung (die): teljesités, szófogadás, engedelmesség.

folgen (-te, ist gefolgt): 1) engedni, engedelmeskedni; einem Rufe ~: meghivásnak engedni; 2) követni; der Knabe folgt dem Beispiel seines Lehrers: a fiú tanitója példáján indul; 3) következni; das Geld folgt anbei: a pénzt mellékelve küldjük; auf Regen folgt Sonnenschein: borura derü; ein Unglück folgt dem andern auf dem Fuße: egyik baj a másikat nyomon éri; daraus folgt: ebből következik; wie folgt: amint következik; etw. ~ lassen: utána küldeni v. bocsátani.

folgend: következő; im ~en Jahre: jövő évben; er sprach **Folgendes**: következőleg szólt; über diese Affaire berichten wir im folgenden: ez ügyről a következőkben számolunk be.

folgendermaßen, folgenderweise: következőképen, következőleg.

folgenlos: következmény nélkül, -i.

folgenreich, folgenschwer: messze kiható, nagy következményekkel járó.

folgerichtig: következetes, -en.

folgern (-te, hat gefolgert) aus etw.: következtetni (vmiből).

Folgerung (die), *t.* -en: következtetés, következmény.

folgerungsweise: következtetés útján.

Folgesatz (der): következmény.

folgewidrig: következetlen, -ül.

Folgezeit (die): a rá következő idő, utókor, jövő.

folglich: következőleg, tehát.

folgsam: engedelmes, szófogadó.

Folgsamkeit (die): engedelmesség, szófogadás.

Foliant (der), -en, *t.* -en: foliáns.

Folie (die), *t.* -n: 1) fémfüst; 2) foglalvány, alap, háttér; als ~ dienen: vminek kiemelésére szolgálni. [számozni.}

foliieren (-te, hat foliiert): lap-}

Folio (das), -s, *t.* -s: lap; ívrét.

Folioformat (das): ívrét.

Folter (die), *t.* -n: 1) kinpad; jmdn auf die ~ spannen: vkit kinpadra feszíteni v. húzni; 2) kinvallatás, kinzás.

Folterbank (die): kinpad; jmdn auf die ~ spannen v. ziehen: vkit kinpadra feszíteni v. húzni. [kinzókamra.}

Folterkammer (die): vallató- v.}

Folterknecht (der): hóhérlegény.

foltern (-te, h. gefoltert): kinozni, kinpadra húzni, gyötörni.

Folterqual (die): gyötrelem.

Fond [fón] (der), -s, *t.* -s: háttér, alap.

Fonds [fón] (der), *t.* ~: 1) alaptőke, pénzalap; 2) értékpapirok, államkötvények.

Fondsbörse (die): értéktőzsde.

Fontanell (das), -s, *t.* -e, **Fontanelle** (die), *t.* -n: *orv.* kutacs.

Fontäne (die), *t.* -n: szökőkút.

foppen (-te, hat gefoppt): rászedni vkit, ingerkedni, kötekedni vkivel.

Fopperei (die), *t.* -en: kötekedés.

Force [forsz] (die), *t.* -n: vkinek erős oldala, ereje; darin besteht seine ~: ebben jeleskedik.

forcieren (-te, hat forciert): erőltetni, erőszakolni vmit.

forciert: erőltetett, erőszakolt.

fordern (-te, hat gefordert): 1) követelni; wir haben noch 200 Kronen zu ~: még 200 korona követelésünk van; Rechenschaft ~: számot kérni; 2) megidézni; vor Gericht ~: törvény elé idézni; 3) kihivni; zum Duell ~: párbajra hini; auf Pistolen ~: pisztolyra hivni; jmdn in die Schranken ~: vkit bajra hini, kihini; zum Wettkampf ~: versenyre hivni.

Forderung (die), *t.* -en: 1) követelés; ich habe eine ~ an ihn: követelésem van rajta; 2) követelmény, kivánalom; 3) kihivás.

forderungsberechtigt: követelésre jogosult.

Forelle (die), *t.* -n: pisztráng.

Forke (die), *t.* -n: vasvilla.

Form (die), *t.* -en: 1) alak, forma, idom; eine ~ annehmen: alakot ölteni; aus der ~ bringen: formájából kivenni, alakját megrontani; einer Sache (=*dat.*) eine ~ geben: vmit formálni, alakitani; aus der ~ kommen: formáját elveszíteni; der ~ wegen: a formaság kedveért; 2) minta; in die ~ gießen: mintába önteni; 3) *nyelvt.* thätige ~: cselekvő alak; leidende ~: szenvedő alak (igéknél).

formal: alaki. [dás.}

Formalismus (der): forma-imá-}

Formalität (die), *t.* -en: formaság, alakiság, módozat.

formaliter: a kellő formában, annak rendje és módja szerint.

Format (das), -[e]s, *t.* -e: alak.

Formation (die): alakulás, alakzat, képződmény.

formbar: alakitható.

Formeisen [Form-] (das): alakvas.

Formel [For-] (die), *t.* -n: képlet.

Formelement (das): alakelem.

formell: alakszerű, -leg.

formen (-te, hat geformt): alakitani, formálni; — **sich** ~: alakulni, idomulni.

Formenlehre, Formlehre (die): alaktan. [taság.}

Formenreinheit (die): formatisz-}

Form[en]schönheit (die): alaki szépség, a formák szépsége.

Formfehler (der): alaki hiba.

formieren (-te): l. formen.

formlos: alaktalan, -ul.

Formlosigkeit (die), *t.* -en: alaktalanság, formátlanság.

Formsand (der): mintázó homok.

Formular (das), -s, *t.* -e: iratminta.

formulieren (-te, hat formuliert): formulázni, fogalmazni.

Formulierung (die), *t.* -en: fogalmazás.

Formveränderung (die), **Formwechsel** (der): alakváltozás, alakváltoztatás.

Forschbegier[de] (die): kutatás szomja.

forschbegierig: kutatni vágyó.

forschen (-te, hat geforscht): kutatni, fürkészni, nyomozni; er forschte bei mir nach der Ursache: az okot tudakolta tőlem; man forschte eifrig nach ihm: erélyesen nyomozták v. keresték; — das **Forschen**, -s: kutatás, nyomozás.

Forscher (der), -s, *t.* ~: kutató, buvár.

Forscherblick (der): átható v. fürkésző tekintet.

Forschergeist (der): kutató szellem.

Forschung (die), *t.* -en: kutatás, búvárlat. [út.}

Forschungsreise (die): fölfedező}

Forst (der), -es, *t.* -e: erdőség.

Forstadjunct (der): erdészsegéd.

Forstakademie (die): erdészeti akadémia.

Forstamt (das): erdőhivatal.

Forstbeamte[r] (der): erdőtiszt.

Forstbenutzung (die): erdőhasználat.

Forstbezirk (der): erdőszak.

Forstcultur (die): erdősités.

Forstdirection (die): erdőigazgatóság.

Forstfrevel (der): erdővétség, erdei kártétel, erdei kihágás.

Forstgesetz (das): erdőtörvény.

Forsthaus (das): erdészlak.
Forstherr (der): erdőbirtokos.
Forsthüter (der): erdőkerülő.
Forstinspector (der): erdőigazgató.
Forstkunde (die): erdészet.
Forstmann (der), *t.* ..leute: erdész.
Forstmeister (der): erdőmester.
Forstpersonale (das): erdész-személyzet.
Forstrath (der): erdőtanácsos.
Forstrecht, Forstregal (das): erdőjog.
Forstrevier (das): pagony, erdőjárás.
Forstschule (die): erdészeti iskola.
Forstung (die), *t.* -en: erdőség.
Forstverwalter (der): erdőfelügyelő.
Forstwesen (das): erdőügy, erdészeti ügyek.
Forstwirtschaft (der): erdőgazdaság.
Forstwissenschaft (die): erdészeti tudomány.
fort: 1) el, előre, tova; fort und fort: folytonosan, örökösen; und so fort: és így tovább; ~ damit! el vele! ich darf nicht ~: nem szabad elmennem *v.* távoznom; er ist ~: elment; ich kann nicht ~: nem mehetek el, nem távozhatom; ich möchte ~: szeretnék elmenni; wir müssen ~: el kell mennünk; ich will ~: el akarok menni; 2) ☛ *(elváló igekötő)*: el-, előre-, tova-, tovább....
Fort (das), -s, *t.* -s: erőd, váracs.
fortan: ezentúl, jövőre.
fort arbeiten (-ete, hat fortgearbeitet): tovább dolgozni.
fort bauen (-te, hat fortgebaut): tovább építeni.
fort begeben, sich (begab sich fort, hat sich fortbegeben): elmenni.
fort belassen (beließ fort, hat fortbelassen) jmdm den vollen Gehalt während der Urlaubsdauer: a szabadság tartamára vkinek meghagyni a teljes fizetését.
fort bestehen (bestand fort, ist *v.* hat fortbestanden): tovább fennállni.
fort bewegen, sich (-te, hat sich fortbewegt): elmozdulni (helyéből).
Fortbewegung (die): továbbmozgás, továbbhaladás.
Fortbezug (der): további élvezet (illetéké).
Fortbildung (die), *t.* -en: továbbképzés, továbbfejlesztés.
Fortbildungsschule (die): továbbképző iskola.
fort bleiben (blieb fort, ist fortgeblieben): elmaradni, távolmaradni.
fort bringen (brachte fort, hat fortgebracht): elvinni, eltávolítani, szállítani; — **sich** ~: magát eltartani, eltengődni; sich kümmerlich ~: alig tengetni életét.
Fortdauer (die): fenn- *v.* megmaradás; ~ der Seele nach dem Tode: a lélek halhatatlansága.
fort dauern (hat fortgedauert): eltartani, fenmaradni.
fortdauernd: maradandó, -an.
fort dürfen: l. fort.
fort eilen (-te, ist fortgeeilt): elsietni, elfutni.
Fortepiano (das), -[s], *t.* -s: zongora.
fort erben, sich (-te, hat sich fortgeerbt): öröklődni, átöröklődni.
fort fahren (fuhr fort): I. (hat fortgefahren): folytatni; ich fahre fort zu schreiben: folytatom az írást; — II. (ist fortgefahren): elmenni (kocsin).
fort fallen: l. wegfallen.
fort fliegen (flog fort, ist fortgeflogen): elszállni, elrepülni.
fort führen (-te, hat fortgeführt): 1) elvinni, elszállítani; 2) folytatni (vállalatot).
Fortführung (die): 1) elvitel; 2) folytatás.
Fortgang (der), -[e]s: 1) eltávozás; 2) előmenetel, menet; guten ~ haben: jól sikerülni; die Sache hat ihren ~: az ügy a rendes útján halad.
fort gehen (gieng fort, ist fortgegangen): 1) elmenni, eltávozni; 2) továbbfolyni; — beim Fortgehen: távozáskor.
fort helfen (half fort, hat fortgeholfen) jmdm: vkin segíteni, vkit megsegíteni *v.* elsegíteni; — **sich** ~: magán segíteni, boldogulni.
Fortification (die), *t.* -en: erődítés, erődítmény.
fort jagen (-te): I. (h. fortgejagt): elűzni, elcsapni vkit; — II. (ist fortgejagt): elvágtatni.
fort kommen (kam fort, ist fortgekommen): 1) elhordani magát; mache, dass du fortkommst: hordd el a sátorfádat; 2) haladni, gyarapodni, boldogulni; 3) er ist etwas kurz fortgekommen: kissé mostohán bántak el vele; — das **Fortkommen**, -s: haladás, boldogulás, megélés; sein F. finden: boldogulni, megélni.
fort können: l. fort.
fort lassen (ließ fort, hat fortgelassen): 1) elbocsátani, elereszteni; 2) elhagyni, kihagyni.
Fortlassung (die): elhagyás, mellőzés.
fort laufen (lief fort, ist fortgelaufen): 1) elfutni, megszökni; 2) továbbfolyni.
fortlaufend: folyó, folytonos.
fort leben (-te, hat fortgelebt): tovább élni; — das **Fortleben** nach dem Tode: a halál utáni lét.
fort machen, fort packen, sich (-te, hat sich fortgemacht, fortgepackt): elhordani magát, odább állni.
fort mögen, fort müssen: l. fort.
fort pflanzen (-te, h. fortgepflanzt): 1) átültetni, átterjeszteni (az utódokra); 2) tenyészteni, terjeszteni; — **sich** ~: 1) szaporodni; 2) terjedni.
Fortpflanzung (die): terjedés.
Fortpflanzungsgeschwindigkeit (die): *tan.* terjedési sebesség.
fort reden (-ete, hat fortgeredet): tovább beszélni.
fort reisen (..ste, ist fortgereist): elutazni, útra kelni.
fort rennen (rannte fort, ist fortgerannt): elfutni, elszaladni.
fort rücken (-te): I. (h. fortgerückt): elmozdítani, eltolni; — II. (ist fortgerückt): elmozdulni.
Fortsatz (der): nyúlvány.
fort schaffen (-te, hat fortgeschafft): elhordani, elrakni, elszállítani, eltakarítani; ~ lassen: elvitetni.
Fortschaffung (die): elszállítás.
fort schicken (-te, hat fortgeschickt): elküldeni, elmeneszteni.
fort schieben (schob fort, hat fortgeschoben): eltolni, elmozdítani.
fort schiffen (-te, ist fortgeschifft): elhajózni.
fort schleichen [sich] (schlich [sich] fort, hat sich *v.* ist fortgeschlichen): elsompolyogni, elsomfordálni, eloldalogni.
fort schleppen (-te, h. fortgeschleppt): elhurcolni, magával ragadni.
fort schleudern (-te, h. fortgeschleudert): ellökni, elhajítani.
fort schreiten (schritt fort, ist fortgeschritten): tovább haladni.
fortschreitend: haladó.
Fortschritt (der), -[e]s, *t.* -e: haladás, előmenetel.
Fortschrittler (der), -s, *t.* ~: haladó (párti).
fortschrittlich: haladó-párti.
Fortschrittsmann (der): haladás embere.
Fortschrittspartei (die): haladópárt.
fort segeln (-te, ist fortgesegelt): tovább- *v.* elvitorlázni.
fort sein: l. fort.
fort setzen (-te, hat fortgesetzt): folytatni; ich setze meinen Weg fort: folytatom utamat.
Fortsetzung (die), *t.* -en: folytatás; ~ folgt: folytatása következik.
fortsetzungsweise: folytatólag, -os, -osan; ~ aufgenom-

men: folytatólag fölvétetett (jegyzőkönyv); eine ~ Verhandlung: folytatólagos tárgyalás.

fort sprengen (-te, ist fortgesprengt): elvágtatni.

fort springen (sprang fort, ist fortgesprungen): el- v. félreugrani.

fort stehlen, sich: l. wegstehlen.

fort stürzen (-te, ist fortgestürzt): elrohanni.

fort tragen (trug fort, hat fortgetragen): elvinni, elhordani.

fort treiben (trieb fort, hat fortgetrieben): elűzni, elkergetni.

fort trollen, sich (-te, hat sich fortgetrollt): elkotródni.

fort wachsen (wuchs fort, ist fortgewachsen): tovább v. folyvást nőni.

fort wandern (-te, ist fortgewandert): tovább vándorolni.

fortwährend: folyton, folyvást.

fort wirken (-te, hat fortgewirkt): tovább hatni.

fort wollen: l. fort.

fort wünschen (-te, hat fortgewünscht): vkinek eltávozását kivánni; — **sich** ~: elkivánkozni.

fort ziehen (zog fort, ist fortgezogen): elköltözni, elvonulni.

Forum (das), -[s], *t.* -s *v.* Fora: 1) fórum, felsőbb hatóság; 2) jogkör, ügykör; das gehört nicht vor mein ~: ez nem tartozik reám.

fossil: ásatag, kiásott.

Fossil (das), -s, *t.* -lien: kövület.

Fourage [furázs] (die), *t.* -n: takarmány.

fouragieren (-te, h. fouragiert): 1) takarmányt szerezni; 2) etetni.

Fourier [furír] (der), -s, *t.* -e: szállásmester.

Fournier [furnír] (das), -s, *t.* -e: *mest.* »funér«, boritólap.

Fournieren (-te, hat fourniert): boritani.

Foyer [foajé] (das), -s, *t.* -s: szinházi előcsarnok.

föderal, föderativ: szövetséges.

Föderation (die), *t.* -en: szövetség, frigy.

Föhn (der), -s, *t.* -e: déli szél.

Föhre (die), *t.* -n: erdei fenyő.

Förderbahn (die): szállító pálya.

Förderer (der), -s, *t.* ~: előmozdító.

förderlich: előnyös, kedvező, -en.

fördern (-te, hat gefördert): 1) előmozditani, siettetni; 2) továbbitani; etw. zu Tage ~: vmit napfényre hozni.

Förderniß (das), -sses: hasznosság.

fördersam: l. förderlich.

Förderschale (die): leszálló gép (bányában).

Förderung (die): 1) előmozditás; 2) szállitás.

-förmig *összetételekben:* -alakú, pl. kugelförmig: gömbalakú.

förmlich: 1) formaszerint, -i; 2) valóságos, valósággal.

Förmlichkeit (die), *t.* -en: formaszerüség, alakszerüség.

Förster (der), -s, *t.* ~: erdész.

Försterhaus (das): erdészlak.

Fracht (die), *t.* -en: 1) teher, fuvar, rakomány; 2) fuvarbér; 3) szállitás; freie ~: dijmentes szállitás.

Frachtbrief (der): fuvarlevél.

Frachtenabgabe, Frachtenausgabe (die): teherleadás, teherkiadás.

Frachtenaufgabe (die): teherfeladás.

Frachtenbahnhof (der): teherpályaudvar.

frachtfrei: viteldijmentes, bérmentes, -en.

Frachtführer (der): fuvarozó.

Frachtgebür (die), **Frachtgeld** (das): viteldij.

Frachtgeschäft (das): fuvarozási ügylet.

Frachtgut (das): *v. u.* teheráru.

Frachtgutkarte, Frachtkarte (die): *v. u.* teherrovatlap.

Frachtkosten (die = *t.*): szállitási költség.

Frachtlohn (der): fuvardij.

Frachtmäkler (der): fuvaralkusz.

Frachtsatz (der): szállitási dijtétel.

Frachtschiff (das): teherhajó.

Frachtstück (das): teherárudarab, szállitmány-darab.

Frachtverkehr (der): teherforgalom.

Frachtvertrag (der): szállitási szerződés.

Frachtwagen (der): teherkocsi.

Frachtzettel (der): fuvarlevél.

Frachtzug (der): tehervonat.

Frack (der), -[e]s, *t.* -s: frakk.

Fraction (die), *t.* -en: párttöredék, csoport.

Fractur (die), *t.* -en: német (fraktúr) szedés.

Frage (die), *t.* -n: 1) kérdés; es ist die ~...: az a kérdés, hogy...; eine ~ richten (an jmdn) kérdést intézni (vkihez); eine ~ stellen *v.* thun: kérdést tenni; etw. in ~ stellen: vmit kérdésessé tenni, kétségbevonni; 2) kereslet; es ist viel ~ nach (*v.* um) Zucker: a cukrot nagyon keresik.

Fragebogen (der): kérdőív.

fragen (-te; *j. ritk.* du frägst, er frägt; *tm. ritk.* er frug; *m.* er hat gefragt): kérdeni, kérdezni; es fragt sich...: kérdés, vajjon...; ich frage nichts danach: nem gondolok vele; nach etw. ~: vmit tudakolni; jmdn [um] etw. ~: vkitől vmit kérdezni; ich will dich etwas ~: van egy kérdésem hozzád; jmdn um Rath ~: valakitól tanácsot kérni; — das **Fragen**, -s: kérdezés, kérdezősködés; mit F. kommt man durch die ganze Welt: jobb egy kérdés száz napi járóföldnél.

Fragepunkt (der): kérdőpont.

Fragesatz (der): kérdőmondat.

Fragestellung (die): kérdéstevés.

Frageweise (die): kérdezés-módja.

frageweise: kérdezve, kérdőleg, kérdezés útján.

Fragezeichen (das), -s: kérdőjel.

fraglich: kérdéses, kétes; es ist ~: kérdés, vajjon...

Fragment (das), -[e]s, *t.* -e: töredék.

fragmentarisch: töredékes, -en.

Fragner (der), -s, *t.* ~: szatócs.

fragwürdig: kérdéses, kétes.

Francatur (die), *t.* -en: bérmentesités.

Francisca *(nőnév):* Franciska.

Franciscaner (der), -s, *t.* ~: ferencrendi (szerzetes).

Franciscus *(férfinév):* Ferenc.

franco: bérmentes, bérmentve.

Francobrief (der): bérmentes levél.

Francofracht (die): kifizetett szállitási dij, dijmentesitett szállitás.

Francogebür (die): póstadij.

Francolieferung, Francosendung (die): dijmentes szállitás.

frank: szabad; ~ und frei: teljesen szabad *v.* szabadon.

Franke (der, -n, *t.* -n: frank (ember).

Frankfurt (das): Frankfurt; ~ am Main: a Majna melletti Frankfurt; ~ an der Oder: az Odera melletti Frankfurt.

frankieren (-te, hat frankiert): bérmentesiteni (levelet), dijmentesiteni (szállitmányt).

frankiert: bérmentes, -en.

Frankreich (das): Franciaország.

Franse (die), *t.* -n: rojt, sallang, paszomány.

fransig: rojtos, paszományos, -an.

I. **Franz**, -ens: Ferenc; ~ Josef der Erste: I. Ferenc József.

II. **Franz** (der), -en, *t.* -en: francia.

Franzband (der), -es: félbőrkötés.

Franzbranntwein (der): franciapálinka, sósborszesz.

Franzgold (das): francia *v.* sápadt arany.

Franz Josef-Orden (der): Ferenc József-rend.

Franzmann (der): francia (ember).
Franzose (der), -n, t. -n: a francia.
Franzosenfresser (der): franciafaló.
französeln (-te, hat französelt): franciáskodni.
Französin (die), t. -nen: francia (nő).
französisch: francia, franciául; ~ sprechen: franciául beszélni; — das **Französische**: a francia nyelv; Französisch lernen: franciául tanulni; im Französischen: a francia nyelvben; ins Französische: franciára (fordítani).
Franzwein (der): francia bor.
frappant: meglepő, megkapó.
frappieren (-te, hat frappiert): meglepni, megrezzenteni.
*fraß: l. fressen.
Fraß (der), -es, t. -e: 1) eledel (állatoké); 2) szú (betegség).
fraternisieren (-te, hat fraternisiert): pajtáskodni.
Fratz (der), -en, t. -en: kölyök.
Fratze (die), t. -n: torzkép, fintorkép.
fratzenhaft: torz, torzalakú.
Frau (die), t. -en: asszony, nő; meine ~: feleségem; Ihre ~ Mutter: kedves anyja; jmds ~ werden: vkihez nőül menni.
Fraubaserei (die), t. -en: pletyka, szószátyárság.
Frauchen (das), -s, t. ~: asszonyka.
fraudulos: hűtlen, sikkasztó.
Frauenarzt (der): nőorvos.
Frauendienst (der): nőtisztelet.
Frauendistel (die): tarka bogáncs.
Frauenehre (die): női becsület.
Frauenemancipation (die): nőemancipáció, a nők egyenjogosítása.
Frauengestalt (die): nőalak.
frauenhaft: asszonyi, asszonyos.
Frauenherz (das): női szív.
Frauenkleid (das): női ruha.
Frauenkrankheit (die): női baj v. betegség.
Frauenleben (das): női élet.
Frauenlob (das): asszonyok dicsérete.
Frauenraub (der): nőrablás.
Frauensperson (die): nőszemély.
Frauenstift (das): nevelő-intézet.
Frauenverein (der): nőegylet.
Frauenvolk (das): fehérnép.
Frauenzimmer (das), -s, t. ~: nőszemély, némber.
fränkisch: frank (nyelv).
Fräse (die), t. -n: *mest.* maró.
Fräulein (das), -s, t. ~: kisasszony.
frech: arcátlan, -ul, szemérmetlen, -ül, vakmerő, -en.
Frechheit (die), t. -en: arcátlanság.
Fregatte (die), t. -n: fregáta (gyorsjáratú hadihajó).

frei: 1) szabad, ingyenes, önkéntes; ~e Aussicht: nyílt kilátás; ~e Bahn: nyílt pálya; aus ~er Hand: szabad kézből (eladni); jmdm ~e Hand lassen: vkinek szabad kezet adni; unter freiem Himmel: szabad ég alatt; freie Kost, freier Tisch: ingyen étkezés; ~es Leben: független élet; aus ~en Stücken: a maga jószántából; frei von allem Tadel: feddhetetlen, kifogástalan; freie Wohnung: szabad lakás; 2) fesztelen, bátor, őszinte; wir sind so ~ Sie zu ersuchen: bátorkodunk Önt felkérni; 3) szabadon, őszintén; frei ausgehen: büntetlen maradni; etw. frei heraussagen: kereken kimondani vmit; 4) *ker.* díjmentes, -en, bérmentve; ~ zum Bahnhof gestellt: a pályaudvarig szállítva; ~ an Bord: hajóba rakva; ~ ins Haus: házhoz szállítva; ~ ab hier: innen bérmentve; — der, die **Freie**, -n, t. -n: szabad férfi v. nő; — das **Freie**: szabad tér; hinaus ins Freie: ki a szabadba; im Freien: a szabad ég alatt, a szabadban.
Freibeuter (der), -s, t. ~: martalóc, kalóz.
Freibillet (das): szabadjegy.
Freibord (der): szabad párkány.
Freibrief (der): szabadságlevél.
Freicorps (das): szabadcsapat.
Freidenker (der): szabadgondolkozó.
Freidenkerei (die): szabadgondolkozás, felvilágosodottság.
freien (-te, h. gefreit): 1) elvenni, nőül venni; 2) um jmdn ~: vkit megkérni.
Freier (der), -s, t. ~: kérő; auf **Freiersfüßen** gehen: feleséget keresni, leánynézőbe menni.
Freifall (der): *ttan.* szabadesés.
Freifracht (die): szabadpodgyász.
Freifrau (die), t. -en: báróné.
Freifräulein (das): bárókisasszony.
frei geben (gab frei, hat freigegeben): 1) szabadon bocsátani; 2) den Handel ~: megengedni a kereskedést; 3) den Schülern ~: szünetet adni a tanulóknak.
freigebig: adakozó, bőkezű.
Freigebigkeit (die): bőkezűség.
Freigebung (die): szabadon bocsátás.
Freigeist (der): szabad szellemű, szabadgondolkozó.
freigelassen: szabadon bocsátott.
Freigepäck (das): v. u. szabadpodgyász.

freigesinnt: szabadelvű.
Freigewicht (das): szabadsúly.
Freihafen (der): szabad kikötő.
frei halten (hielt frei, hat freigehalten): 1) kitartani, ellátni vkit; 2) szabadon tartani (vasútvonalat).
Freihandel (der), -s: szabad kereskedelem.
Freihand-Zeichnung (die): szabadkézi rajz.
freihändig: szabad kézből.
Freiheit (die), t. -en: szabadság; sich (= *dat.*) die ~ nehmen: bátorkodni, merészelni.
Freiheitsdrang (der): szabadságra törekvés.
Freiheitsheld (der): szabadsághős.
Freiheitskampf, **Freiheitskrieg** (der): szabadságharc.
Freiheitsliebe (die): szabadságszeretet.
freiheitsliebend: szabadságszerető.
Freiheitssinn (der): szabadságszeretet.
Freiheitsstrafe (die): szabadságvesztés.
Freiherr (der), -[e]n, t. -en: báró.
Freihof (der): nemesi birtok.
Freiin (die), t. -nen: bárónő.
Freikarte (die): szabadjegy.
frei lassen (ließ frei, hat freigelassen): elbocsátani, szabadon bocsátani vkit.
Freilassung (die), t. -en: elbocsátás, szabadon bocsátás.
frei legen (-te, hat freigelegt): 1) kitakarni, kibontani; 2) megtisztítani (terepet).
Freilegung (die): 1) kitakarás, kibontás; 2) megtisztítás.
freilich: persze, hogyne.
frei machen (-te, hat freigemacht): ki- v. felszabadítani, szabaddá tenni.
Freimaurer (der), -s, t. ~: szabadkőműves.
Freimaurerei (die): szabadkőművesség.
freimütig: szabadelvű, nyílt.
Freipaß (der), -passes: menedéklevél, menlevél.
Freiplatz (der): ingyenes hely.
Freisasse (der): szabadbirtokos.
Freischar (die): szabadcsapat.
Freischärler (der), -s, t. ~: szabadharcos.
Freischütz (der): szabadlövész, bűvös vadász.
Freischwimmer (der): szabad-úszó.
freisinnig: szabadelvű, -en.
frei sprechen (sprach frei, hat freigesprochen): 1) fölmenteni, föloldozni; jmdn von der Anklage eines Verbrechens ~: vkit a bűncselekmény vádja alól fölmenteni; 2) felszabadítani (inast).

Freisprechung (die), **Freispruch** (der): fölmentés, fölszabadítás.
Freisprung (der): szabadugrás.
Freistaat (der): 1) szabad állam; 2) köztársaság.
Freistadt (die): szabad város; die königliche ~: szabad királyi város.
Freistätte (die): menedék, menhely.
frei stehen (stand frei, ist freigestanden): szabadságában állni; es steht Ihnen frei, zu bleiben oder zu gehen: itt maradhat vagy elmehet, amint Önnek tetszik.
freistehend: szabadon álló.
Freistelle (die): ingyenes hely.
frei stellen (-te, hat freigestellt): jmdm etw.: vkinek szabadjára hagyni, tetszésére bízni vmit.
Freitag (der), -s: péntek; freitags *v.* des Freitags: pénteken.
Freite (die): leánynéző; auf die ~ gehen: háztűznézőbe menni.
Freitisch (der): ingyen étkezés.
Freitreppe (die): lebegő lépcső.
Freiübung (die): *torn.* szabadgyakorlat.
freiwillig: önkéntes, önszántából, önként.
Freiwillige (der), -n, *t.* -n: önkéntes (katona).
Freiwilligendienst (der): önkéntességi szolgálat.
Freiwilligenpräsenzdienst (der): önkéntességi tényleges szolgálat.
freizügig: szabad (menet).
Freizügigkeit (die): szabad költözés.
fremd: idegen, -ül; das ist mir ganz ~: most hallom először; sich ~ stellen: idegenül viselkedni; mit jmdm ~ thun: idegenül viselkedni vkihez.
fremdartig: idegenszerű, -en.
I. **Fremde** (der, die), -n, *t.* -n: idegen (ember).
II. **Fremde** (die): külföld, idegen föld; in die ~ gehen, wandern *v.* ziehen: bújdosásnak adni fejét, külföldre menni, vándorútra kelni.
Fremdenblatt (das): idegenek lapja.
Fremdenbuch (das): vendégkönyv.
Fremdenevidenz (die): idegenek nyilvántartása.
Fremdenführer (der): kalauz, vezető.
Fremdenlegion (die): idegen légió.
Fremdenliste (die): utasok jegyzéke, idegenek névjegyzéke.
Fremdenverkehr (der): idegenforgalom.
Fremdenzimmer (das): vendégszoba.
Fremdherrschaft (die): idegenuralom.
fremdklingend: idegen hangzású (név).
fremdländisch: külföldi.
Fremdling (der), -[e]s, *t.* -e: jövevény, idegen.
fremdsprachlich: idegen nyelvi.
Fremdwort (das): idegen szó.
Fremdwörterbuch (das): idegen szavak tára.
frenetisch (*ff.* -t): frenetikus, -an.
frequent: 1) gyakori; 2) látogatott.
Frequentant (der), -en, *t.* -en: hallgató.
frequentieren (-te, h. frequentiert): gyakran látogatni *v.* fölkeresni (helyet).
Frequenz (die): forgalom, látogatottság.
Frequenzzeugnis (das): látogatási bizonyítvány.
Freske (die), *t.* -n, **Fresko** (das), -s, *t.* Fresken: falfestmény, freszkó.
fressbegierig: falánk, nagybélű.
Fressbeutel (der): abrakos tarisznya.
fressen (*j.* ich fresse, du frissest *v.* frisst, er frisst; *tm.* er fraß; *m.* er hat gefressen; *km.* er fräße; *felsz.* friss!): 1) enni, falni, zabálni; sich voll ~: torkig jóllakni; 2) um sich ~: tovább harapódzni; — das **Fressen**, -s: falás, eledel.
Fresser (der), -s, *t.* ~: falánk, nagybélű.
Fressgier (die): falánkság.
Frettchen (das), -s, *t.* ~: *állatt.* vadász menyét.
fretten, sich (-ete, hat s. gefrettet): kínlódni, vesződni.
Freude (die), *t.* -n: öröm; Freud und Leid: öröm és bú, öröm és üröm; er hat seine ~ daran: öröme *v.* gyönyörűsége telik benne; jmdm ~ machen *v.* bereiten: vkinek örömet szerezni; mit ~n: örömest; voll ~n: örömtelve; vor ~[n]: örömében; zu meiner größten ~: nagy örömömre.
freudebringend: örömszerző.
freudeleer, freudelos: örömtelen, -ül.
Freudenbecher (der): örömpohár.
Freudenbotschaft (die): örömhír.
Freudenfeier (die), **Freudenfest** (das): örömünnep.
Freudengefühl (das): örömérzet.
Freudengeschrei (das), -[e]s: örömkiáltás, örömzaj.
Freudenkelch (der): örömpohár.
Freudenleben (das): vidám élet.
freudenleer, freudenlos: l. freudeleer.
Freudenlied (das): örömdal.
Freudenmädchen (das): kéjleány.
Freudentag (der): örömnap.
Freudentaumel (der): örömmámor.
Freudenthräne (die): örömkönny; ~n vergießen: örömében sírni.
freudenvoll: örömteljes, örvendetes; örömmel telve.
freudestrahlend: örömtől sugárzó, örömragyogva.
freudetrunken: örömittas, -an.
freudig: 1) örvendetes, örvendező, örömest, örömmel; 2) *összetételekben*, pl. festfreudig: ünnepi örömmel telt; hoffnungsfreudig: reményekben ringatozó.
freudvoll: l. freudenvoll.
freuen (-te, hat gefreut) jmdn: örömet szerezni vkinek; es freut mich, dich hier zu sehen: örülök, hogy itt látlak; — sich eines Dinges ~: örülni, örvendeni vminek; ich freue mich deines Glückes: örülök szerencsédnek.
Freund (der), -es, *t.* -e: barát; ein ~ von mir: barátom; ich bin kein ~ davon: ennek nem vagyok barátja; jmdm freund sein: vki iránt barátságos indulattal lenni.
Freundin (die), *t.* -nen: barátnő, barátné.
freundlich: 1) barátságos, nyájas, -an; das ist sehr ~ von Ihnen: ez igen szép öntől; jmdn ~ aufnehmen *v.* empfangen: vkit szívesen látni *v.* szívélyesen fogadni; ~ lächeln: nyájasan mosolyogni; ~es Wetter: kellemes idő; 2) *összetételekben*, pl. magyarenfreundlich: magyarbarát.
Freundlichkeit (die): nyájasság.
freundlos: barát nélkül (álló).
Freundschaft (die): 1) barátság; für jmdn ~ hegen: baráti indulattal lenni vki iránt; mit jmdm ~ schließen: barátságra lépni vkivel; 2) szívesség; erweisen *v.* erzeigen Sie mir die ~: tegye meg azt a szívességet.
freundschaftlich: barátságos, -an.
Freundschaftsdienst (der): baráti szívesség; jmdm einen ~ erweisen: szívességet tenni vkinek.
Frevel (der), -s, *t.* ~: vétek.
frevelhaft: bűnös, -en, galád, -ul.
freveln (-te, hat gefrevelt): vétkezni.
Frevelthat (die): bűn, gonosztett, gaztett.
freventlich, frevlerisch: l. frevelhaft.
Frevler (der), -s, *t.* ~: gonosztevő, istentelen, elvetemedett.

Fricandeau [frikandó] (das), -s, t. -s: tüzdeit borjuszelet.

Fricassee (das), -s, t. -s: vagdalék.

Friction (die), t. -en: dörzsölés, surlódás.

Frictionszünder (der): dörzsölő gyujtó, dörzs-gyujtó.

friedbrüchig: békeszegő.

Friede (der), -ns: béke, békesség; in ~n: békén, békében; in ~n bleiben mit jmdem: vkivel békében maradni; in ~n entlassen: békével elbocsátani; jmden in ~n lassen: vkit békében hagyni; ~n schließen: békét kötni; ~n stiften: békéltetni, békét csinálni.

[**Frieden** (der): l. Friede.

Friedensantrag (der): békeajánlat.

Friedensbedingung (die): békeföltételei.

Friedensbote (der): békekövet.

Friedensbotschaft (die): békekövetség, békeizenet.

Friedensbruch (der): békeszegés.

Friedensbund (der): békeszövetség.

Friedensengel (der): a béke angyala.

Friedensfuß (der): békeláb; auf ~ setzen: békelábra helyezni.

Friedensgericht (das): békebiróság.

Friedenspfeife (die): békepipa.

Friedenspräliminarien (die = *t.*): békeelőzmények.

Friedensrichter (der): békebiró.

Friedensschluss (der): békekötés.

Friedensstand (der): *kat.* békeállomány, békelétszám.

Friedensstifter (der): békeszerző, békéltető.

Friedensstörer (der) -s, t. ~: békeháboritó, békerontó.

Friedensstörung (die): békeháboritás.

Friedensunterhandlung (die): békealkudozás.

Friedensvermittlung (die): békéltetés.

Friedensvertrag (der): békeszerződés.

Friedenszeit (die): béke ideje.

Friederika *(nőnév)*: Friderika.

friedfertig: békés, békülékeny.

Friedfertigkeit (die): békeszeretet.

Friedhof (der), -[e]s, t. -höfe: temető.

friedlich: békés, csendes, -en; — der, die **Friedliche**, -n, t. -n: a békeszerető.

friedliebend: békeszerető.

Friedrich, -s *(férfinév)*: Frigyes.

friedsam: l. friedlich.

frieren (fror): I. (ist gefroren): fagyni, megfagyni; das Wasser ist gefroren: a viz jéggé fagyott; — II. (hat gefroren): fázni; mich friert: fázom, didergek; es hat mich an die Füße (*v.* an den Füßen) gefroren: lábam fázott; — das **Frieren**, -s: fagyás, didergés.

Fries (der), Frieses, t. Friese: 1) daróc, cserge; 2) képszék, gerendamező; 3) sávoly, szegély.

Friese (der), -n, t. -n: friz (ember).

Friesel (das), -s, t. ~, **Frieseln** (die = *t.*): köleshimlő.

Friesland (das): Frizország.

frisch: 1) friss, üde, élénk; aufs frische: újra; von frischem: újból, újra; 2) frissen, üdén, élénken; frisch gewagt ist halb gewonnen: aki mer, az nyer; frisch darauf los! csak bátran neki!

Frischarbeit (die): *műsz.* frissités, készelés.

frischauf! nosza! rajta!

frischbacken: friss (kenyér).

Frische (die): frisseség, üdeség.

Frischeisen (das): készelt vas.

frischen (-te, hat gefrischt): 1) frissiteni, újitani; 2) készelni (vasat), újra önteni (ólmot), sziniteni (mázanyagot), kavarni (lángaliában); 3) malacozni.

Frischling (der), -s, t. -e: süldő.

frischweg: azon frissen, frissiben.

Friseur [frizőr] (der), -s, t. -e: fodrász.

frisieren (-te, hat frisiert): fésülni, fodoritani (hajat); — das **Frisieren**, -s: fésülés, hajfodoritás.

Frisierkamm (der): bontófésű, ritkafésű.

***friss, frisst**: l. fressen.

Frist (die), t. -en: időpont, időhaladék, halasztás, határidő; zu jeder ~: minden időben; in kürzester ~: legközelebb, legrövidebb időn.

fristen (-ete, hat gefristet): elhalasztani; ein kümmerliches Dasein ~, sein elendes Leben ~: tengődni, nyomorult életét tengetni.

Fristerstreckung, Fristverlängerung (die): határidő-hosszabbitás, halasztás.

Fristrechnung (die): határidőszámitás.

Fristung (die): 1) halasztás; 2) tengődés.

Frisur (die), t. -en: hajdisz.

Fritz (der), -ens: Frigyes.

frivol: léha, ledér, sikamlós.

Frivolität (die), t. -en: léhaság, ledérség, sikamlósság.

froh: vidám, víg; ~es Gesicht: derült arc; ~es Leben: víg élet; ich bin ~ (über etw.): örülök (vminek); ich bin von Herzen ~: szivemből örülök; des Sieges ~ sein: a győzelmen örülni; einer Sache (= *gen.*) ~ werden: megörülni vminek.

frohgelaunt: jókedvű, -en.

frohlocken (-te, hat frohlockt): ujjongani; — das **Frohlocken**: ujjongás, örvendezés.

frohmüthig: vidám, jókedvű.

frohn: úri, dicső, szent.

Frohnaltar (der): főoltár.

Frohnarbeit (die), **Frohndienst** (der), **Frohne** (die): robot, úrdolga, jobbágymunka.

Frohnbauer (der): jobbágy.

frohnen (-te, hat gefrohnt): 1) robotolni; 2) l. fröhnen.

Frohnfasten (die = *t.*): kántorböjt.

Frohnherr (der): földesúr.

Frohnleichnam (der), -s: úrnapja.

frohnpflichtig: robotos.

Frohnvogt (der): robotos tiszt.

frohnweise: robotként.

Frohsinn (der), -[e]s: jókedv.

fromm (frömmer, frömmst): jámbor, kegyes, ájtatos; — der, die **Fromme**, -n, t. -n: a jámbor.

frommen (-te, hat gefrommt): használni, hasznot hajtani; was kann dir das ~? mit érsz vele? — das **Frommen**, -s (*elav.* die Fromme): haszon; zu Nutz und Frommen der Menschheit: az emberiség üdvére.

Frondeur [fróndör] (der), -s, t. -e: békétlenkedő, zendülő.

Frontalangriff (der): arctámadás.

Frontalfeuer (das): arctűz.

Front[e] (die): 1) homlokzat; 2) arcvonal; ~ machen: arcba fordulni (tisztelgésnél); gegen jmdn ~ machen: vkivel szembeszállni.

Frontseite (die): homlokoldal.

***fror**: l. frieren.

Frosch (der), -es, t. Frösche: 1) béka; 2) *mest.* ormó.

Froschgequake (das): kuruttyolás.

Froschkeule (die): békacomb.

Froschlache (die): békás tó.

Froschlaich (der): békanyál, békaivadék.

Froschmäusekrieg (der), -es: békaegérharc.

Frost (der), -es, t. Fröste: 1) fagy; 2) fázás; vor ~ zittern: didergni.

Frostbeule (die): fagydaganat.

frostig: fagyos, fázékony, -an.

Frostschaden (der): fagykár.

Frostwetter (das): fagyos v. zimankós idő.

Frotteur [frotőr] (der), -s, t. -e: dorzsölő.

frottieren (-te, hat frottiert): ledorzsölni, frottirozni.

frotzeln (-te, hat gefrotzelt): vkit bolonddá tartani.
fröhlich: vidám, -an; ~ sein: örülni, vigan lenni; — der, die **Fröhliche**, -n, t. -n: az örvendező, vigadó.
Fröhlichkeit (die): vidámság.
fröhnen (-te, hat gefröhnt) einer Sache: szolgálni vmit, hódolni vminek; dem Laster ~: bűnben élni.
Frömmelei (die): szenteskedés, álszenteskedés.
frömmeln (-te, hat gefrömmelt): szenteskedni, kegyeskedni.
Frömmigkeit (die): jámborság, kegyesség.
Frömmler (der), -s, t. ~: szenteskedő.
Fröschchen (das), -s, t. ~: kis béka.
fröstelu (-te, hat gefröstelt): borzongani (hidegtől); mich fröstelt: didergek, a hideg borzongat; — das **Frösteln**: borzongás.
Frucht (die), t. Früchte: 1) termés, gyümölcs; die ersten Früchte: zsengék; Früchte tragen: gyümölcsöt hozni v. adni; 2) magzat, szülött; die ~ abtreiben: magzatot elhajtani; 3) haszon, eredmény; das ist die ~ deines Fleißes: ez szorgalmad gyümölcse.
fruchtbar: termékeny, szapora; ~ an Erfindungen: termékeny feltaláló; ~ machen: megtermékenyíteni.
Fruchtbarkeit (die): termékenység, szaporaság.
fruchtbringend: gyümölcsöző, -en.
Fruchtboden (der): magtár.
Fruchtbörse (die): gabonatőzsde.
fruchten (-ete, hat gefruchtet): gyümölcsözni, használni; gute Worte ~ nichts bei ihm: nem fog rajta a szép szó.
Fruchtgehäuse (das), **Fruchthülle** (die): magtok.
Fruchtgenuss (der): haszonélvezet.
Fruchthandel (der): gabonakereskedés.
Fruchthändler (der): gabonakereskedő.
fruchtlos: hasztalan, meddő.
Fruchtmarkt (der): gabonavásár.
Fruchtnießung (die): haszonélvezet.
fruchtreich: bőtermő, gyümölcsdús.
Fruchtsaft (der): gyümölcslé.
Fruchtschaden (der): terméskár.
Fruchtschiff (das): gabonahajó.
fruchttragend: gyümölcsöző, -en.
Fruchtwasser (das): *orv.* magzatfolyadék.
Fruchtwein (der): gyümölcsbor.
Fruchtzucker (der): gyümölcscukor.

Fructification (die): gyümölcsözés, gyümölcsöztetés.
fructificieren (-te, hat fructificiert): gyümölcsöztetni.
frugal: egyszerű, mértékletes, -en.
früh: kora, korai; am ~en Morgen: korán reggel; ~er Tod: kora halál; von ~ bis abends: kora reggeltől késő estig; allzu ~: kelleténél korábban; heute ~: ma reggel; ~ genug: jókor, elég korán; je ~er, desto besser: minél előbb, annál jobb, l. früher.
Frühbrot (das): reggeli.
Früh[e] (die): reggeli; in der ~: reggel; in aller ~: korán reggel, hajnalban; von Früh bis Abend: reggeltől estig.
früher: azelőtt, előbb; der, die, das ~e: korábbi, előbbi.
frühestens: legkorábban, leghamarabb, legelőbb.
Frühgebet (das): reggeli ima.
Frühgeburt (die): koraszülés.
Frühglanz (der): reggeli verőfény.
Frühhumanismus (der): a humanizmus kezdete.
Frühjahr (das): tavasz; frühjahrs: tavaszszal.
Frühjahrsmode (die): tavaszi divat.
frühklug: koraérett, -en.
Frühlicht (das): reggeli világosság.
Frühling (der), -s, t. -e: tavasz.
Frühlingslied (das): tavaszi dal.
Frühlingsluft (die): tavaszi lég v. szellő.
frühlingsmäßig: tavaszias, -an.
Frühlingssaat (die): tavaszi vetés.
Frühlingstag (der): tavaszi nap.
Frühmesse (die): reggeli mise.
frühmorgens: korán reggel.
frühreif: koraérett.
Frühreife (die): koraérettség.
Frühroth (das): hajnalpir.
Frühschoppen (der): reggeli pohár sör.
Frühstück (das): reggeli.
frühstücken (-te, hat gefrühstückt): reggelizni.
Frühstückszeit (die): a reggeli ideje.
Frühtrunk (der): reggeli áldomás.
frühzeitig: 1) korai, időelőtti; 2) jókor, idejében.
Frühzug (der): reggeli vonat.
Fuchs (der), Fuchses, t. Füchse: 1) róka; 2) sárga ló; 3) *tréf.* gólya (első éves egyetemi hallgató); 4) sárga csikó (aranypénz); 5) *musz.* füstlyuk.
Fuchsbalg (der): rókabőr.
Fuchseisen (das), **Fuchsfalle** (die): rókavas.
fuchsen (-ste, hat gefuchst): boszantani vkit.

fuchsfalb: sárgafakó (ló).
fuchsig: 1) vörös; 2) dühös.
Fuchsjagd (die): rókavadászat.
Fuchsloch (das): rókalyuk.
Fuchspelz (der): rókaprém.
fuchsroth: rókavörös.
Fuchsschwanz (der): rókafark.
Fuchsschwänzerei (die): kegyhajhászás, csúszás-mászás.
fuchsschwänzerisch: hizelgő, kegylesö.
fuchswild: nagyon haragos.
Fuchtel (die), t. -n: 1) széles kard, pallos; jmdn unter der ~ halten: vkit kordában tartani; 2) alte ~: vén szatyor.
fuchteln (-te, hat gefuchtelt): vagdalkozni, hadonázni.
fuchtig: dühös, mérges, -en.
Fuder (das), -s, t. ~: 1) kocsirakomány; ein ~ Heu: egy szekér széna; 2) nagy hordó.
Fug (der): jog, pl. mit ~ und Recht: teljes joggal.
Fugbank (die): eresztőpad.
Fuge (die), t. -n: 1) eresztték, öszszeillesztés, hézag; aus den ~n bringen: szétrombolni; aus den ~n gehen v. weichen: szétesni; die Welt geht deshalb nicht aus den ~n: azért még nem fordul ki a világ a sarkából; 2) *zen.* fúga.
fugen (-te, hat gefugt): összeróni, összeilleszteni (ácsolatot).
***fuhr**: l. fahren.
Fuhre (die), t. -n: 1) rakomány, fuvar; 2) vitelbér.
Fuhrgeld (das), **Fuhrlohn** (der): fuvarbér, viteldíj.
Fuhrmann (der), -es, t. ..leute: fuvaros.
Fuhrwerk (das): jármű, szekér.
Fuhrwesen (das): szállítás.
Fuhrweser (der), -s, t. ~: *kat.* szekerész.
fulminant: villámló, lobbanó.
Function (die), t. -en: hivatás, működés, rendeltetés.
Functionär (der): hivataloskodó, tisztviselő.
functionell: működési, működésbeli.
functionieren (-te, hat functioniert): működni, hivatását teljesíteni, hivataloskodni.
Functionsstörung (die): működési zavar, zavarás a működésben.
Fund (der), -es, t. -e: lelet.
Fundament (das), -es, t. -e: alap.
fundamental: alapvető.
fundamentieren (-te, hat fundamentiert): alapozni.
Fundation (die), t. -en: alapítvány.
Fundbericht (der): látlelet; ärztlicher ~: orvosi látlelet.
Funddiebstahl (der): *jogt.* jogtalan elsajátítás.

Fundgrube (die), t. -n: kincsesbánya, tárház.
fundieren (-te, hat fundiert): alapozni, alapitani.
fundiert: állandósitott (adósság).
Fundort (der): lelhely, lelőhely.
Funeralien (die = t.): temetkezés.
fungieren (-te, hat fungiert): szerepelni, működni, hivataloskodni, vmely tisztet teljesiteni.
Funke (der), -n, t. -n, **Funken** (der), -s, t. ~: 1) szikra; ~n sprühen: szikrát hányni; 2) egy szikrányi; es ist kein ~n Hoffnung mehr vorhanden: már csöpp reményünk sem lehet.
funkeln (-te, hat gefunkelt): szikrázni, csillogni; — das **Funkeln**, -s: szikrázás, csillogás.
funkelnagelneu: újdonat új.
Furche (die), t. -n: 1) barázda; 2) redő; das Alter hat ~n auf seine Stirn gezogen: homloka mélyen van szántva az élet ekéjével; 3) horony, rovátka.
furchen (-te, hat gefurcht): barázdálni, rovátkolni.
Furcht (die): félelem; vor ~: félelmében; die ~ Gottes: istenfélelem; die ~ vor dem Tode: halál-félelem; ~ haben: félni; jmdm ~ einjagen v. jmdn in ~ setzen: vkire ráijeszteni, vkit megijeszteni.
furchtbar: félelmes, rettentő, -en.
Furchtbarkeit (die): félelmesség, rettenetesség.
furchtlos: rettenthetlen, -ül.
furchtsam: félénk, -en.
Furchtsamkeit (die): félénkség.
Furchung (die), t. -en: barázdálódás.
Furie (die), t. -n: 1) fúria; 2) düh.
Furore (das), -[s]: tomboló v. zajos tetszés; ~ machen: nagy feltünést kelteni.
Furt (die), t. -en: gázló, átkelő.
Furunkel (der), -s, t. ~: vérkelés.
Fusel (der), -s: kozma.
fuselig: kozmás (pálinka).
Fuselöl (das): kozmás olaj.
[**Fusilier** (der): l. Füsilier.
Fusion (die), t. -en: egybeolvadás, egyesülés.
fusionieren (-te, hat fusioniert): egybeolvadni.
Fuß (der), -es, t. Füße: 1) láb; festen ~ fassen: lábát megvetni vhol; den ~ wohin setzen: lábát vhová betenni; stehenden ~es: nyomban, tüstént; trockenen ~es: száraz lábbal. — *Praep. a)* **auf** die Füße fallen: térdre borulni; jmdm auf dem ~e folgen: vkit nyomon követni, vkinek sarkában lenni; jmdm auf die Füße helfen: vkit talpra állitani; mit jmdm auf gutem v. vertrautem ~e leben: jó v. bizalmas viszonyban lenni vkivel; auf großem ~e leben: úri módon élni; sich auf die Füße machen: fölkerekedni, útra kelni; jmdn auf freien ~ setzen: vkit szabadlábra helyezni; er kann kaum auf den Füßen stehen: alig áll a lábán; auf eigenen Füßen stehen: maga lábán járni; auf schwachen Füßen stehen: gyönge lábon állni; *b)* vom Kopf **bis** zu den Füßen bewaffnet: tetőtől-talpig fölfegyverkezve; *c)* er ist **mit** dem linken ~e aufgestanden: rosszkedvű; mit einem ~e steht er schon im Grabe: féllába a koporsóban; *d)* etw. **unter** die Füße treten: lábbal taposni vmit; *e)* **zu** Fuß[e] gehen: gyalog járni; er ist gut zu ~e: jó gyalogló; — 2) láb, talp, alj, tő; ~ eines Berges: hegy lába v. töve; ~ eines Dammes: töltés lába; ~ einer Mauer: fal töve; ~ einer Säule: oszlop lába v. töve; ~ einer Schiene: sintalp; — 3) *(több.* Fuße): láb *(hosszmérték)*; eine Länge von zehn Fuß: tiz lábnyi hosszúság.
Fußartillerie (die): *kat.* gyalog-tüzérség.
Fußbad (das): lábfürdő.
Fußball (der): rugó labda.
Fußballspiel (das): rugdaló, labdarúgás.
Fußbekleidung (die): lábbeli.
Fußboden (der): padló, padlózat, padozat; gedielter ~: deszkapadlózat; getäfelter ~: táblás padlózat.
fußbreit: lábnyi szélességű; *ellenben:* keinen Fuß breit: egy tapodtat sem (engedni).
Fußbrett (das): lábdeszka.
fußdick: lábvastagságú.
Fußdienst (der): gyalogszolgálat.
Fußdrehbank (die): *mest.* lábitós eszterga.
Fußeisen (das): békó, bilincs.
fußen (-te, hat gefußt): vmin nyugodni, alapulni; die auf den bestehenden Gesetzen ~den Verfügungen: a fennálló törvényekben gyökerező intézkedések.
Fußfall (der): térdreborulás.
fußfällig: térden állva.
Fußfessel (die): lábnyűg.
Fußflasche (die): lábmelegitő.
Fußgänger (der), -s, t. ~: gyalogos, gyalog.
Fußgefecht (das): gyalogharc.
Fußgesims (das): *ép.* faltó-párkány, talppárkány.
Fußgestell (das): talapzat.
fußhoch: lábnyi magasságú.
Fußkotzen (der): lábpokróc.
Fußkratzbürste (die): lábtörlőkefe.
fußlang: lábnyi hosszú (*ell.* einen Fuß lang: egy láb hosszú).
Fußlappen (der): kapca.
Fußlänge (die): 1) láb hossza; 2) lábhossz.
Fußleiden (das): lábbaj.
fußleidend: lábbajos, lábfájós.
Fußmarsch (der): gyalogmenet.
Fußmaß (das): lábmérték.
Fußnote (die): jegyzet a lap alján.
Fußparade (die): *kat.* gyalogdisz, gyalog-diszkivonulás.
Fußpfad (der): gyalogút, ösvény.
Fußposten (der): gyalogőrs.
Fußpunkt (der): talppont.
Fußreise (die): gyalog utazás.
Fußsocke (die): harisnya.
Fußsohle (die): talp.
Fußsoldat (der): gyalogkatona.
Fußspitze (die): láb(ujj)hegy.
Fußspur (die): lábnyom.
Fußstapfe, Fußtapfe (die), t. -n: lábnyom, nyomdok.
Fußsteg, Fußsteig (der): gyalogösvény.
Fußtritt (der), -[e]s, t. -e: 1) rúgás, lépés, lábnyom; 2) lábitó, hágcsó.
Fußtruppe (die): gyalogcsapat.
Fußvolk (das): gyalogság.
Fußwaschung (die): lábmosás.
Fußwärmer (der): lábmelegitő.
Fußweg (der): gyalogút,
Fußwinde (die): kéziemelő.
Fußzehe (die): lábujj.
futsch: vége, oda van!
Futter (das), -s: 1) takarmány, abrak; hartes ~: szemes takarmány; rauhes ~: szálas takarmány; dieses Pferd hat schon ~ bekommen: ez a ló már abrakolt; 2) bélés.
Futteral (das), -s, t. -e: tok, hüvely, doboz.
Futterbarren (der): jászol.
Futterbeutel (der): abrakos tarisznya.
Futterboden (der): takarmánypadlás.
Futtergetreide (das): takarmánygabona.
Futtergras (das): takarmányfű.
Futterkasten (der): zabos-láda.
Futterleinwand (die): *ker.* béllésvászon.
Futtermauer (die): *épit.* béllésfal.
Futterstroh (das): takarmányszalma.
Futtertrog (der): etető-vályú.
Futterzeug (das): béllésnek való.
Füchschen (das), -s, t. ~: rókácska.

Füchsin (die), *t.* -nen: nőstény róka.
Fügebank (die): l. Fugbank.
fügen (-te, hat gefügt): 1) összeilleszteni; 2) rendelni, végezni; Gott hat es wohl gefügt: jól rendelte azt az Isten; — **sich** ~: 1) illeszkedni; sich ineinander ~: egymásba illeni; 2) sich ~ in etw.: vmihez alkalmazkodni, vmibe beletörődni; sich den Befehlen jmds ~: vkinek engedelmeskedni; sich ins Unabänderliche ~: belenyugodni a megmásíthatatlanba; 3) **es fügt sich**: történik, megesik.
füglich: 1) illő, alkalmas, észszerű; 2) illendőképen, alkalmasan, észszerűen; 3) bizvást, méltán; das hätte ~ wegbleiben können: ez bátran elmaradhatott volna.
fügsam: engedékeny, alkalmazkodó, simulékony.
Fügsamkeit (die): simulékonyság.
Fügung (die): 1) összeillesztés; ~ der Worte: szófűzés; 2) rendelés, végzés.
fühlbar: érezhető, -en; ~er Verlust: érzékeny veszteség; jmdm etw. ~ machen: éreztetni vkivel vmit.
Fühlbarkeit (die): érezhetőség.
fühlen (-te, hat gefühlt): 1) tapintani; jmdm [an]den Puls ~: vkinek üterét tapogatni; 2) érezni; — **sich** ~: magát vhogyan érezni; sich beleidigt ~: sértve érezni magát; er fühlt sich stark genug dazu: elég erősnek érzi magát; — das **Fühlen**, -s: 1) tapintás; 2) érzés.
fühlend: érző.
Fühler (der), -s, *t.* ~, **Fühlhorn** (das): *áll.* csáp, tapogató.
fühllos: érzéketlen, -ül.
Fühlsphäre (die): érzőterület.
Fühlung (die), *t.* -en: érintkezés, összeköttetés; unsere Dichtung hat die ~ mit der Zeit verloren: költészetünk elvesztette a korral való összeköttetését; mit dem Publicum in ~ bleiben: érintkezésben maradni a közönséggel.
führen (-te, hat geführt): 1) vezetni, vinni; ein Amt ~: hivatalt viselni; die Aufsicht über etw. ~: vmire felügyelni, felvigyázni; Beschwerde ~: panaszt emelni; einen Beweis ~: vmit bizonyítani; das Commando ~: parancsnokolni; Controle ~: ellenőrzést gyakorolni; einen Damm ~: töltést csinálni; den Degen ~: a kardot forgatni; etw. zu Ende ~: bevégezni, befejezni; die Feder ~: a tollat forgatni; er führt eine scharfe Feder: éles tolla van; jmden am Gängelband ~: pórázon vezetni vkit; ein großes Haus ~: nagy házat tartani; einen Hieb auf jmdn ~: csapást mérni vkire; Klage ~: panaszt tenni *v.* emelni; Krieg ~: hadakozni, háborút viselni; ein leichtes Leben ~: könnyen élni, könnyelmű életet folytatni; eine Mauer ~: falat rakni; im Munde ~: ajkán viselni, hangoztatni; Process ~: pört folytatni; das Schwert ~: a kardot forgatni; der Weg führt in die Stadt: az út a városba visz *v.* vezet; *ker.* eine Ware ~: vmely árucikket tartani; etw. weiter ~: vmit folytatni; das Wort ~: többek nevében beszélni, szószólójuk lenni, szót szólni; — 2) hordani; etw. bei *v.* mit sich ~: vmit magánál hordani; — 3) szállítani.
Führer (der), -s, *t.* ~: 1) vezető, igazgató; 2) kalauz; den ~ machen: kalauzolni; 3) *kat.* szakaszvezető; 4) *v. u.* mozdonyvezető; 5) *mest.* vezeték.
Führerrolle (die): vezérszerep.
Führung (die): 1) vezetés; ~ der Bücher: könyvvitel; ~ eines Processes: a pör folytatása; ~ einer Waffe: a fegyver forgatása; 2) vezeték.
Führungsvorrichtung (die): vezető készülék.
Füllapparat (der): töltőkészülék.
Fülle (die), *t.* -n: 1) telj, teljesség, bőség; eine ~ tiefer Gedanken: a mélyen járó gondolatok gazdagsága; in ~: bőven; etw. in ~ besitzen: vminek bővében lenni, vmiben bővelkedni; 2) töltelék.
Füllen (das), -s, *t.* ~: csikó.
füllen (-te, hat gefüllt) etw.: 1) tölteni, megtölteni; 2) tömni, megtömni; — **sich** ~: megtelni; seine Augen füllten sich mit Thränen: szeme megtelt könnyel; — das **Füllen**: l. Füllung.
Füllhorn (das): bőségszarú.
Füllofen (der): töltőkályha.
Füllsel (das), -s, *t.* ~: töltelék.
Füllung (die): 1) töltés; 2) kitömés, töltelék, betét.
fünf: öt; es sind unser fünf[e]: öten vagyunk; er läßt fünf gerade sein: sokat elnéz, nem veszi oly pontosan a dolgot; — die **Fünf**: az ötös (szám).
fünfarmig: ötkarú.
Fünfeck (das), -[e]s, *t.* -e: ötszög.
fünfeckig: ötszögü.
Fünfer (der), -s, *t.* ~: ötös, ötforintos.
fünferlei: ötféle.
fünffach, fünffältig: ötszörös, -en.
fünffingerig: ötujjú.
fünfhundert: ötszáz.
fünfjährig: ötéves.
Fünfkirchen: Pécs *(város)*.
fünfmal: ötször, öt ízben.
fünfmalig: ötszöri.
fünfprocentig: ötszázalékos.
fünfseitig: ötoldalú.
fünfsprachig: ötnyelvü.
fünfstöckig: ötemeletes.
fünftausend: ötezer.
fünfte (der, die, das): ötödik; der ~ April: április ötödike; Ladislaus der Fünfte *(v.* Ladislaus V.): V. László.
fünftehalb: ötödfél.
fünftel: ötöd(rész), l. achtel; ein ~ Kilometer: egy ötöd kilométer; — das **Fünftel** vom Gewinn: a nyereség ötöd része.
fünftens: ötödször.
fünftheilig: öt részből álló.
fünfzehn: tizenöt.
fünfzehnte (der, die, das): tizenötödik.
fünfzig: ötven; die ~er Jahre: az ötvenes évek.
Fünfziger (der), -s, *t.* ~: ötvenes.
fünfzigste (der, die, das): ötvenedik.
Fünkchen (das), -s, *t.* ~: szikra.
für: 1) *(praep. acc.)*: -ért, helyett, -nak, -nek; für dich: neked; das ist nichts für mich: nem nekem való; für Geld: pénzért; für einen andern: másért, más helyett; 2) für oder wider: mellette vagy ellene; das Für und Wider: a mellette és ellene szóló okok; ein für allemal: egyszersmindenkorra; für und für: mindegyre, mindenkor, mindörökre; Schritt für Schritt: lépésenként; Tag für Tag: nap nap után.
fürbaß: előre, tovább.
Fürbitte (die): közbenjárás, szószólás, l. Fürsprache.
Fürbitter (der), -s, *t.* ~: szószóló.
fürchten (-ete, hat gefürchtet) jmdn *v.* etw. ~: vkitól, vmitől félni, rettegni; — **sich** ~ (vor einem, vor etw.): félni, rettegni (vkitől, vmitől).
fürchterlich: rettenetes, rémitő, rettentő, -en.

Fürchterlichkeit (die), t. -en: rettenetesség.
fürder: 1) tova, tovább; ~ ziehen: továbbmenni; 2) továbbá.
füreinander: egymásnak, egymásért.
fürerst: elsóben, először.
fürlieb: l. vorlieb.
fürs = für das, l. für; fürs erste: l. fürerst.
Fürsorge (die): gondoskodás: ~ tragen: gondot fordítani vmire, vminek gondját viselni, v. ö. Vorsorge.
Fürsprache (die): szószólás, közbenjárás; ~ für jmden einlegen: szót szólni vkiért.
Fürsprecher (der), -s, t. ~: szószóló.
Fürst (der), -en, t. -en: fejedelem, herceg.
Fürstbischof (der): hercegpüspök.
fürsten (-ete, hat gefürstet): hercegíteni, hercegi rangra emelni; gefürsteter Abt: hercegesített apát; gefürstete Grafschaft: herceg-grófság, hercegesített grófság (pl. Tirol).
Fürstenbank (die): fejedelmi tábla.
Fürstenbund (der): fejedelmek szövetsége.
Fürstenhaus (das): hercegi család.
Fürstenkrone (die): hercegi korona.
fürstenmäßig: herceghez illő, -en.
Fürstensitz (der): hercegi székhely.
Fürstenstand (der): fejedelmi v. hercegi méltóság.
Fürstenthum (das), -[e]s, t. --thümer: fejedelemség, hercegség.
Fürstin (die), t. -nen: fejedelemnő, fejedelemasszony, hercegnő v. -asszony.
fürstlich: fejedelmi, hercegi, -leg.
Fürstlichkeiten (die = t.): fejedelmi személyek.
Fürstprimas (der), ~, t. ~: hercegprímás.
Fürtrag (der): *ker.* átvitel.
fürwahr: valóban, bizony.
Fürwitz (der), -es: kotnyelesség.
fürwitzig: kotnyeles.
Fürwort (das): névmás.
Füsilier (der), -s, t. -e: gyalogos.
füsilieren (-te): agyonlőni.
Füßchen (das), -s, t. ~: lábacska.
füttern (-te, hat gefüttert): 1) etetni, abrakolni; 2) béllelni; mit Watte ~: kivattázni.
Fütterung (die), t. -en: 1) etetés; 2) béllés.
Fütterungsstation (die): etető állomás.
Fütterungszeit (die): etetés ideje.

G

Rövidítések:

g = Gramm: gramm.
geb. = geboren: született.
Gebr. = Gebrüder: testvérek.
gef. = gefälligst: l. gefällig.
gest. = gestorben: meghalt.
gez. = gezeichnet: aláírta.
Gld. = Gulden: forint.
Gr. = Graf: gróf. / Gran: szemer. / Groschen: garas.

*

G, g (das), -s, t. -s: G, g (betű).
***gab:** l. geben.
Gabe (die), t. -n: adomány, tehetség; eine ~ Gottes: isteni adomány; milde ~n: könyöradomány.
Gabel (die), t. -n: villa.
Gabelbaum (der): kocsirúd.
Gabeldeichsel (die): rúdpár, villásrúd.
gabelförmig: villaalakú, -an.
Gabelfrühstück (das): villás reggeli, tíz-órai.
Gabelhirsch (der): villa-szarvas.
gabeln (-te, hat gegabelt): felvillázni, villára szúrni; — sich ~: kettéágazni, villaalakban szétválni.
gabelschwänzig: villafarkú.
Gabelung (die): kettéágazás.
Gabelwagen (der): kordé.
Gabelzinke (die): villaág.
Gabriel [Ga-] *(férfinév):* Gábor.
Gabriele *(nőnév):* Gabriella.
gackeln, gacken, gackern, gacksen (-te, hat gegackelt, gegackt, gegackert v. gegackst): gágogni, kodácsolni.
Gaffel (die), t. -n: ágvitorlarúd.
Gaffelsegel (das): ágvitorla.
gaffen (-te, hat gegafft): bámészkodni, száját tátani, málékodni.
Gaffer (der), -s, t. ~: bámészkodó, szájtátó.
Gage [gázs] (die), t. -n: fizetés, bér.
Gagevorschuss (der): fizetési előleg.
Gagist (der), t. -en: havidíjas.
[**Gais, Gaiß** (die): l. Geiß.
Gala (die), **Galaanzug** (der), **Galakleid** (das): díszruha, díszöltöny.
Galabankett (das): díszlakoma.
Galan (der), -s, t. -e: udvarló.
galant: udvarias, -an.
Galanterie (die): udvariasság, finomság.
Galanteriewaare (die): díszműáru.
Galanteriewarenhandlung (die): díszműáru-kereskedés.
Galauniform (die): díszegyenruha.

Galeere (die), t. -n: gálya.
Galeerensclave (der): gályarab.
Galeerenstrafe (die): gályarabság.
[**Galerie** (die): l. Gallerie.
Galgen (der), -s, t. ~: 1) akasztófa, bitófa; jmdn an den ~ bringen: vkit akasztófára juttatni; an den ~ kommen: akasztófára jutni; 2) bak.
Galgenfrist (die): rövid haladék.
Galgenhumor (der): akasztófahumor (a kétségbeesés humora).
Galgenstreich (der): gaztett.
Galgenstrick, Galgenvogel (der): akasztófa-virág, akasztófára való.
Galiläer (der), -s, t. ~: galilaeabeli.
Galimathias (der v. das), ~: szózagyvalék.
Galitzenstein (der): gálickő.
Galizien (das), -s: Galicia, Gácsország.
galizisch: galiciai.
Gallapfel [Gall-] (der): gubacs.
Galläpfelsäure (die): csersav.
Galle (die), t. -n: 1) epe; 2) boszúság, méreg; jmdm die ~ erregen: vkit feldühösíteni v. megmérgesíteni; die ~ läuft ihm über: elönti az epe, elfutja a méreg; er spie Gift und ~: csak úgy fújt dühében; 3) gubacs; 4) pók (lóbetegség).
Galleiche (die): csertölgy.
gallenbitter: keserű mint az epe.
Gallenblase (die): epehólyag.
Gallenfieber (das): *orv.* epeláz.
Gallengang (der): epevezeték.
Gallenstein (der): epekő.
Gallensucht (die): sárgaság.
Gallerie (die), t. -n: 1) folyosó, tornác, oszlopcsarnok; 2) erkély; 3) karzat (színházban); 4) képtár, műgyűjtemény.
gallertartig: kocsonyanemű, -en.
Gallerte (die), t. -n: kocsonya.
gallicht, gallig: epés, -en.
Gallicismus (der), ~, t. --smen: franciásság.
Gallien (das), -s: Gallia.
Gallier (der), -s, t. ~: gall.
gallisch: gall; gall nyelven.
Gallmücke (die): *áll.* gubacslégy, szipoly (Cecidomyia).
Gallomanie (die): túlzott franciaszeretet.
Galloſche (die), t. -n: sárcipő.
Gallsucht (die): epekór, sárgaság.
Gallwespe (die): gubacsdarázs.
Galmei (die): *ásv.* gálma.
Galone (die), t. -n: paszomány, sujtás.
Galopin (der), -s, t. -e: küldönc.
Galopp (der), -[e]s: vágtatás; im ~: vágtatva.
Galoppade (die): vágtatás.

galoppieren (-te, hat galoppiert): vágtatni.
***galt**: l. gelten.
galvanisch: galvanikus, galvános, -an.
galvanisieren (-te, h. galvanisiert): 1) galvánozni, galvanizálni; 2) felvillanyozni.
Galvanismus (der), ~: galvanizmus, galvánosság.
Galvanometer (der), -s, t. ~: galvánárammérő.
Galvanoplastik (die): galvánoplasztika.
Gamasche (die), t. -n: gomboló harisnya, lábszárharisnya (kamásli).
Ganasche (die), t. -n: állkapocs (lónál).
Gang (der), -[e]s, t. Gänge: 1) menés, járás, menet, járat; ich habe einen dringenden ~: sürgős utam van; einen ~ machen: utat tenni; 2) folyamat, forgalom; etw. in ~ bringen v. setzen: vmit megindítani; die Sache muss ihren ~ gehen: haladjon a dolog a maga útján; in ~ kommen: megindulni, mozgásba jönni; einer Sache ihren ~ lassen: vminek folyását nem zavarni; im ~e sein: javában folyni; die Arbeit ist in vollem ~e: a munka javában folyik; außer ~ setzen: megállítani (gépet), a forgalomból kivonni (pénzt); 3) folyosó, sikátor, tornác; ein unterirdischer ~: földalatti folyosó; 4) fogás, tál (étel); ein Gastmahl von zehn Gängen: tíz tál ételből álló lakoma; 5) *bány.* ér, telér; tauber ~: meddő ér.
gang und gäbe: szokásos, divatos; diese Ausdrücke sind heutzutage ~: e kifejezések ma nagyban járják; diese Münze ist ~ bei uns: ez a pénz köztünk forog.
Gangart (die): 1) járásmód; 2) *bány.* érkőzet.
gangbar: 1) járható (út); 2) divó, divatos, járatos; diese Münze ist nicht mehr ~: ez a pénz már nem forog; 3) kelendő (árú).
Gangbarkeit (die): 1) járhatóság; 2) kelendőség, érvényesség.
Ganglienervensystem (das): *orv.* együttérző idegrendszer.
Ganglion (das), -s, t. --lien: dúc.
Gangmine (die): tornácos akna.
Gans (die), t. Gänse: lúd, liba; dumme ~: ostoba liba; wilde ~: vadlúd.
Ganser (der), -s, t. ~: gúnár.
Gansleber (die): lúdmáj.
Gant (die), t. -en: 1) árverés; 2) csőd.
Ganter (der), -s, t. ~: ászok.
Gantmasse (die): csődtömeg.
Gantmeister (der): árverező.
ganz: 1) egész, teljes, összes; im ~en: egészben; ~es Geld: váltatlan v. nagy pénz; von ~em Herzen: teljes szívből; ein ~es Jahr: egy álló esztendeig; im ~en Lande: országszerte; den ~en Tag: egész nap; 2) egészen, teljesen, végképen; das ist etwas ~ anderes: ez már más; ~ besonders: különösen; ~ gewiss: minden bizonynyal; er war ~ Ohr: csupa fül volt; ~ und gar: épen, teljesen; das ist ~ und gar verschieden: ez merőben különböző; ~ und gar nicht: teljességgel nem; — das Ganze: az egész; ein Ganzes: [egy] egész.
Ganzeisen (das): l. Gänze.
Ganzholz (das): *mest.* szálfa.
gar: 1) kész, megfőtt, megsült; 2) teljesen, nagyon; ~ nichts: (épen) semmi; die Zeit vergeht ~ schnell: az idő ugyancsak eljár; 3) sőt, még; warum nicht ~: hogyis ne!
Garant (der), -en, t. -en: kezes.
Garantie (die), t. -n: 1) jótállás, kezesség; 2) biztosíték.
garantieren (-te, hat garantiert): jótállani, kezeskedni vmiért.
Garaus, jmdm den ~ machen: vkit tönkre tenni, elpusztítani, vkinek nyakát kitekerni.
Garbe (die), t. -n: 1) kéve; 2) szórókúp (lövedékpályán).
Garçon [garszón] (der), -s, t. -s: 1) legényember; 2) fiú, pincér, inas.
Garde (die), t. -n: testőrség, [gárda.]
Gardeadjutant (der): testőr-segédtiszt.
Gardecapitän (der): testőrkapi- [tány.]
Gardecapitän-Lieutenant (der): testőr-altiszt.
Gardecorps (das): testőrhad.
Gardehauptmann (der): testőrgyalogsági százados.
Gardelieutenant (der): testőrhadnagy.
Gardeofficier (der): testőrtiszt.
Garderegiment (das): testőrezred.
Garde-Rittmeister (der): testőrlovasszázados.
Garderobe (die), t. -n: ruhatár.
Garderobier [gardrobié] (der), -s, t. -s: ruhatáros.
Garde-Wachtmeister (der): testőrőrmester.
Gardine (die), t. -n: kárpit, függ- [öny.]
Gardinenpredigt (die): férj-leckéztetés, kukliprédikáció.
Gardist (der), -en, t. -en: testőr.
Gare (die): kikészítés; das Kupfer hat seine ~: a réz eléggé tiszta.
Garherd (der): finomító tűzhely.
Garkoch (der): kifőző, piaci szakács.
Garküche (die): lacikonyha, piaci konyha.
Garn (das), -[e]s, t. -e: 1) fonál; dreifädiges ~: háromsodratú fonál; 2) háló; in das ~ gehen: tőrbe v. lépre menni; jmdn ins ~ locken: vkit hálóba keríteni.
garnieren (-te, hat garniert): fölszerelni, keríteni, körözni.
Garnierung (die), t. -en: körzet, szegélyezés (ételnél).
Garnison (die), t. -en: helyőrség.
garnisonieren (-te, hat garnisoniert): állomásozni.
Garnisons-Arrest (der): helyőrségi fogház.
Garnisonskirche (die): helyőrségi templom.
Garnisonsort (der): állomás.
Garnisonsspital (das): helyőrségi kórház.
Garnitur (die), t. -en: 1) fölszerelés, szerelvény; 2) foglalvány; 3) készlet.
Garnware (die): fonálárú.
Garnwinde (die): gombolyító.
Garofen (der): l. Garherd.
garstig: csúnya, csúnyán, csúf, [-an.]
Garstigkeit (die): csúnyaság.
Garten (der), -s, t. Gärten: kert.
Gartenbank (die): kerti pad.
Gartenbau (der): kertészet.
Gartenfrucht (die): kerti gyümölcs.
Gartengeräth (das): kerti szerszám.
Gartengewächs (das): kerti növény, vetemény.
Gartenhaus (das): kerti lak.
Gartenkunde (die): kertészet.
Gartenlaube (die): lugas.
Gartenmauer (die): kertfal.
Gartenmesser (das): kertészkés.
Gartenpflanze (die): kerti növény.
Gartenschere (die): kertészolló.
Gartenthür (die): kertajtó.
Gas (das), Gases, t. Gase: 1) gáz, légnemű v. terjengős test; 2) világító gáz, légszesz.
Gasanstalt (die): légszeszgyár, gázgyár.
Gasbeleuchtung (die): légszeszvilágítás.
[**Gasel** (das): l. Ghasel.
Gasfabrik (die): gázgyár, légszeszgyár.
gasförmig: gázalakú, légnemű.
Gasflamme (die): légszeszláng.
Gasflammofen (der): gázlángalló.
Gasglühlicht (das): gázizzófény.

Gasheizung (die): gázfűtés.

Gaslaterne (die): gázlámpa.

Gasleitung (die): gázvezeték.

Gaslicht (das): gázfény.

Gasometer (der v. das), -s, t. ~: gáztartó.

Gasrohr (das), **Gasröhre** (die): gázcső.

Gass' aus: l. Gasse.

Gasse (die), t. -n: 1) utca; auf der ~: az utcán; Gass' aus, Gass' ein: utcáról-utcára (ógyelegni); 2) kettős sorfal; [durch die] ~n laufen: vesszőt futni.

Gassenbube (der): utca-gyerek, suhanc.

Gassenecke (die): utcasarok.

Gassenhauer (der), -s, t. ~: utcai nóta.

Gassenkehrer (der), -s, t. ~: utcaseprő.

Gassenkoth (der): az utca sara.

Gassenlaufen (das): vesszőztetés, vesszőfutás.

Gassenpflaster (das): utca kövezet.

Gast (der), -es, t. Gäste: 1) vendég, jövevény; jmdn zu Gaste bitten v. laden: vkit vendégül hívni; bei jmdm zu Gaste sein: vkinél vendégségben lenni; 2) ein schlauer ~: ravasz ember.

Gastbett (das): vendégágy.

gastfrei: vendégszerető.

Gastfreiheit (die): vendégszeretet.

Gastfreund (der): vendégbarát.

Gastfreundschaft (die): vendégszeretet.

Gastgeber (der), -s, t. ~: 1) vendéglős; 2) házi gazda.

Gastgebot (das): vendégség.

Gasthaus (das), **Gasthof** (der): vendégfogadó, vendéglő.

gastieren (-te, hat gastiert): vendégszerepelni.

gastlich: vendégszerető, szives, -en.

Gastmahl (das), -[e]s, t. -e v. ..mähler: vendégség; ein großes ~ geben: nagy dáridót, vendégséget v. lakomát csapni.

Gastrecht (das): vendégjog.

gastrisch: gyomorhoz tartozó, gyomortól eredő; ~es Fieber: gyomorláz.

Gastrolle (die): vendégszerep.

Gastronomie (die): szakácsművészet, ínyes mesterség, ínyencség.

Gastspiel (das): vendégjáték, vendégszereplés; ein ~ absolvieren: vendégszerepelni.

Gaststube (die): vendégszoba.

Gasttisch (der): ebédlő asztal (vendéglőben).

Gastvorstellung (die): vendégszereplés, vendégjáték.

Gastwirt (der): vendéglős, fogadós.

Gastwirtschaft (die): 1) vendéglősség; 2) vendéglő.

Gastzimmer (das): vendégszoba.

Gasuhr (die): gázóra.

Gaswerk (das): gázgyár, légszeszgyár.

Gatt (das), -es, t. -en: lyuk, lék (hajón).

Gatte (der), -n, t. -n: férj, hitves, házastárs.

gatten (-ete, hat gegattet): feleségül venni.

Gattenerbrecht (das): *jogt.* hitvestársi öröklés.

Gatter (das), -s, t. ~: rács; mit einem ~ versehen: rácsozni.

Gattersäge (die): keretes fűrész.

Gatterthor (das): rácskapu, lécajtó.

gattieren (-te, hat gattiert): elegyíteni, keverni.

Gattin (die), t. -nen: hitves, feleség.

Gattung (die), t. -en: nem, fajta, faj; von guter, schlechter ~: jó, rossz minőségü; von verschiedener ~: különnemű.

Gattungsbegriff (der): nemi fogalom.

Gattungsname (der): köznév.

Gau (der v. das), -[e]s, t. -e: vidék, járás, kerület.

Gauch (der), -es, t. -e (v. Gäuche): 1) fickó; 2) oktondi.

Gaugraf (der): járásbiró.

Gaukelbild (das): csalkép, káprázat.

Gaukelei (die), t. -en: alakoskodás, szemfényvesztés.

gaukeln (-te, hat gegaukelt): alakoskodni, szemfényvesztést űzni.

Gaukelspiel, **Gaukelwerk** (das): szemfényvesztés.

Gaukler (der), -s, t. ~: szemfényvesztő, bűvész.

Gaul (der), -s, t. Gäule: igásló; elender ~: gebe; einem geschenkten ~ schaut man nicht ins Maul: ajándék marhának nem nézik a fogát.

Gaumen (der), -s, t. ~: szájpadlás, íny.

gaumengerecht: izlése szerint való; jmdm etw. ~ machen: vkinek szájaizéhez alkalmazni (v. szabni) vmit.

Gaumenkitzel (der): ínycsiklandó (dolog).

Gaumenlaut (der): ínyhang.

Gauner (der), -s, t. ~: zsebmetsző, zsivány.

Gaunerei (die), t. -en: gazság, zsiványság.

Gaunersprache (die): tolvajnyelv.

Gaunerstreich (der): tolvajcsiny.

Gaze (die), t. -n: hálószövet, recceszövet.

Gazelle (die), t. -n: gazella.

Gazeweber (der): recceszövő.

*__gäbe__: l. geben.

gäh, gählings: l. jäh, jählings.

gähnen (-te, hat gegähnt): 1) ásítani; 2) tátongani; — das **Gähnen**, -s: ásítás.

Gährbottich (der): erjesztő kád.

gähren (gohr, hat gegohren): erjedni, forrongani; der Wein gährt: a bor forr.

Gährkammer (die): erjesztő kamra.

Gährstoff (der), -[e]s: erjedő v. erjesztő anyag.

Gährung (die), t. -en: 1) erjedés; faulende ~: rothadó erjedés; geistige ~: szeszes erjedés; saure ~: ecet-erjedés; 2) forrongás, pezsgés.

Gährungsmittel (das): élesztő.

Gährungsprocess (der): erjedési folyamat.

Gängelband (das): jártatószalag, járszalag, póráz; jmdn am ~ führen (v. **gängeln**): vkit pórázon vezetni.

gängig: szapora járású (ló).

[**gäng und gäbe**: l. gang und gäbe.

Gänschen (das), -s: libácska, kis bohó.

Gänseblume (die): százszorszép, rükerc (Bellis perennis).

Gänsebraten (der): libasült.

Gänsefett (das): lúdzsír.

Gänsefüßchen (das), -s: idézőjel.

Gänsegekröse, **Gänseklein** (das): lúdaprólék.

Gänsehaut (die): lúdbőr; seinen Körper überlief eine ~: teste végiglúdbőrzött v. borsódzott.

Gänsehirt (der): libapásztor.

Gänsekiel (der): lúdtoll.

Gänseleber (die): lúdmáj.

Gänsemarsch, im ~: libasorban, ludak módjára egymás mögött.

Gänserich (der), -s, t. -e: gunár.

Gänseschmalz (das): lúdzsír.

Gänsestall (der): lúdketrec.

Gänze (die): 1) teljesség; in ~: egészben, teljesen; 2) *mest.* nyers öntöttvasdarab.

gänzlich: teljes, tökéletes, teljesen, végképen.

[**gärben, gären**: l. gerben, gähren.

Gärtner (der), -s, t. ~: kertész.

Gärtnerei (die): kertészet.

Gärtnerin (die), t. -nen: kertésznő.

Gäscht (der), -es: hab, tajték.

Gäschen (das), -s, t. ~: sikátor, utcácska.

geadelt: nemesitett, nemesitve.

geahnt: sejtett.

geartet: l. arten.

geächtet: számüzött.

Geächze (das), -s: nyögés.

Geäder (das), -s: erezet.
geädert: eres, erezett.
gebacken: sütött, sült.
geballt: ökölbe szorított (kéz).
***gebar**: l. gebären.
gebaren (-te, hat gebart): eljárni, elbánni vmivel, kezelni vmit; sich ~: viselkedni; — das Gebaren, die Gebarung: 1) viselkedés, eljárás; 2) kezelés.
Gebarungsjahr (das): kezelési év.
gebaut: épített; ein stark ~er Mann: jól megtermett férfi.
Gebäck (das), -[e]s, t. -e: sütemény.
Gebälk (das), -[e]s: gerendázat.
[**Gebärde** (die): l. Geberde.
gebären (*j.* ich gebäre, du gebierst, er gebiert; *tm.* er gebar; *m.* hat geboren; *felsz.* gebier!): szülni, világra hozni; ein Kind ~: gyermeknek életet adni; er ist zum Soldaten geboren: katonának született; geboren werden: születni, világra jönni; Schiller ist *v.* wurde in 1759 zu Marbach geboren: Schiller 1759-ben Marbachban született.
Gebärmutter (die): anyaméh.
Gebärwehen (die = *t.*): szülési fájdalmak.
Gebäude (das), -s, *t.* ~: épület, építmény; ein ~ aufführen: épületet emelni.
Gebäudeerhaltung (die): épületfentartás.
Gebäudetract (der): épületszárny.
Gebein (das), -s, *t.* -e: csont; seine ~e: tetemei.
Gebeller (das), -s: csaholás.
Gebell (das), -s: ugatás.
geben (*j.* ich gebe, du gibst, er gibt; *tm.* er gab; *km.* er gäbe; *m.* er hat gegeben; *fsz.* gib!): 1) adni; jmdm Abschied ~: vkinek az utat kiadni; Achtung ~: l. achtgeben; Anlaß ~ zu etw.: okot *v.* alkalmat adni vmire; Antwort ~: felelni; jmdm zu essen ~: vkit táplálni, vkinek ételt adni; jmdm Gelegenheit ~: vkinek alkalmat adni; Karten ~: osztani; sich Mühe ~: iparkodni, rajta lenni; etw. in Pacht ~: bérbe adni; seine Rolle gut ~: szerepet jól játszani; ein Signal ~: jelt adni; er hätte einen guten Soldaten gegeben: jó katona lett volna belőle; ein Stück ~: színdarabot előadni *v.* játszani; etw. verloren ~: vmit elveszettnek tartani; jmdm einen Verweis ~: vkit rendre utasítani; sein Wort ~: szavát adni; ein Zeichen ~: jelt adni. ☞ *Praep. a)* auf Borg ~: hitelbe adni: darauf gebe ich blutwenig: nem sokat adok rá; er gibt viel auf etw. ~: sokat ad vmire, sokra tart vmit; *b)* in Druck ~: sajtó alá adni; in den Kauf ~: ráadásul adni; *c)* etw. von sich ~: kiadni; einen Laut von sich ~: hangot hallatni; *d)* jmdm etw. zu verstehen ~: vkinek értésére adni vmit; jmdm etw. zu wissen ~: vkinek tudtára adni vmit; — 2) es gibt: van, vannak; es gibt noch edle Seelen: vannak még nemeslelkü emberek; es gibt keine Kinder mehr: nincsenek már gyermekek; Gehalt gibt's dort keinen: a fizetés ott semmi; was gibt's [Neues]? mi újság? hier wird es etw. zu lachen ~: lesz itt mit nevetni. ☞ sich ~: 1) megadni magát; sich in etw. ~: belenyugodni, beletörődni vmibe; sich gefangen ~: foglyul adni magát; sich verloren ~: elveszettnek tartani *v.* hinni magát; 2) vmilyennek mutatkozni; sich zu erkennen ~: megismertetni, fölfedezni magát; er gibt sich, wie er ist: olyannak mutatja magát, a milyen; 3) engedni, csillapodni, alábbhagyni; der Schmerz wird sich schon ~: majd enyhül a fájdalom; es wird sich schon mit der Zeit ~: idővel majd meglesz, majd helyre jön; — das Geben, -s: adás; das G. eines Signals: jeladás.
gebenedeit: áldott, áldva.
Geber (der), -s, *t.* ~: adományozó.
Geberde (die), *t.* -n: 1) arcjáték, arckifejezés; 2) testmozgás, taglejtés, mozdulat; er machte eine ungeduldige ~: türelmetlen mozdulatot tett.
geberden, sich (-ete, hat sich geberdet): viselkedni; sich unzufrieden ~: elégületlennek mutatkozni; sich wunderlich ~: furcsán viselkedni.
Geberdenspiel (das): tagjáték.
Geberdensprache (die): jelbeszéd.
Geberdung (die), *t.* -en: viselkedés.
Gebet (das), -[e]s, *t.* -e: imádság, ima; jmdn ins ~ nehmen: vallatóra fogni vkit; sein ~ verrichten: imádkozni, ájtatosságát végezni.
Gebetbuch (das): imakönyv.
gebeten: l. bitten.
gebeugt: görnyedő, lesujtott; einen Gebeugten aufrichten: a csüggedőt bátorítani, a lesujtottat megvigasztalni.
Gebiet (das), -[e]s, *t.* -e: terület, környék; das gehört nicht ins ~ der Dichtkunst: ez nem tartozik a költészet körébe.
gebieten (gebot, hat geboten): 1) parancsolni; Achtung *v.* Ehrfurcht ~: tiszteletet kelteni; dem Feinde Halt ~: az ellenséget feltartóztatni, az ellenségnek útját állni; gebiete deinem Schmerze: türtőztesd fájdalmadat; etw. ist geboten: vmi szükséges *v.* megkívántatik; 2) über etw. ~: vmivel rendelkezni; über ein Volk ~: vmely népen uralkodni.
gebietend: parancsoló, -an; Achtung ~: tisztelotre gerjesztő *v.* indító.
Gebieter (der), -s, *t.* ~: parancsoló, úr; — die **Gebieterin**, *t.* -nen: úrnő.
gebieterisch (*ff.* -t): parancsoló, -an; ~e Nothwendigkeit: kényszerítő szükség.
Gebietsabtretung (die): területátengedés.
Gebietshoheit (die): területi felelősség.
Gebietsverletzung (die): területsértés.
Gebild[e] (das), -s, *t.* ~: 1) alkotás; 2) képződmény, alakulat.
gebildet: képzett, művelt; oberflächlich ~: fél művelt, felületes műveltségű; — der **Gebildete**, -n, *t.* -n (ein Gebildeter, einige Gebildete): művelt (ember).
Gebinde (das), -s, *t.* ~: 1) köteg; 2) pászma; 3) hordó; 4) szaruzat (tetőnél).
Gebirge (das), -s, *t.* ~: hegység.
gebirgig: hegyes, hegyes-völgyes, bérces.
Gebirgsabhang (der): hegyoldal.
Gebirgsbach (der): hegyi patak.
Gebirgsbahn (die): hegyi pálya.
Gebirgsbewohner (der): hegyi lakos.
Gebirgsbrigade (die): hegyi dandár.
Gebirgsdorf (das): hegyvidéki falu.
Gebirgsenge (die): hegyszorulat.
Gebirgsformation (die): hegyalakulat.
Gebirgsgegend (die): hegyvidék.
Gebirgsgrat (der): hegygerinc.
Gebirgskamm (der): hegytaraj.
Gebirgskessel (der): hegykatlan.
Gebirgskette (die): hegylánc.
Gebirgskranz (der): hegypárta.
Gebirgsland (das): hegyvidék, hegyi tartomány.
Gebirgslandschaft (die): hegyvidék.
Gebirgslehne (die): hegyoldal.
Gebirgsmasse (die): hegytömeg.

Gebirgspaß (der): 1) hegyszoros; 2) hágó.
Gebirgspflanze (die): hegyi nö-[vény.
Gebirgsrücken (der): hegyhát.
Gebirgssattel (der): hegynyereg.
Gebirgsstraße (die): hegyi müút.
Gebirgssystem (das): hegyrendszer.
Gebirgswand (die): sziklafal.
Gebirgsweg (der): hegyi út.
Gebiß (das), -bisses, t. -bisse: 1) fogazat; 2) zabla.
gebissen: l. beißen.
Gebläse (das), -s, t. ~: fujtató, fuvó.
geblichen: l. bleichen.
geblieben: l. bleiben.
Geblök (das), -es: bégetés, bőgés.
geblümt: virágos, hímes.
Geblüt (das), -[e]s: vér, vérség; Prinz von ~: hercegi származású; aus königlichem ~: királyi vérből (eredni).
gebogen: hajlott, l. biegen.
geboren: született; születés szerint; er ist nicht zur Arbeit ~: nem munkára való; todt ~: halva született, l. gebären.
geborgen: 1) rejtett; 2) biztos, -an; l. bergen.
geborsten: l. bersten.
Gebot (das), -[e]s, t. -e: 1) parancs; die zehn ~e: a tíz parancsolat; 2) kinálat; ein ~ thun: kinálni, felajánlani; 3) rendelkezés; jmdm zu ~e stehen: vkinek rendelkezésére, szolgálatára állni.
geboten: l. bieten, gebieten; wir sind dankbar für das Gebotene: hálásak vagyunk azért, amit kaptunk.
***gebrach**: l. gebrechen.
gebracht: l. bringen.
gebrannt: égetett, l. brennen.
Gebrauch (der), -[e]s, t. -bräuche: 1) használat; zum allgemeinen ~e: közhasználatra; ~ machen von etw.: használni vmit, élni vele; für eigenen ~: saját használatára v. fogyasztására; in ~ nehmen: használni; 2) szokás; außer ~ kommen: divatból kimenni; in ~ kommen: divatba jönni.
gebrauchen (-te, hat gebraucht): használni vmit, élni valamivel; nicht zu ~: hasznavehetlen.
Gebrauchsanweisung (die): használati utasítás.
gebrauchsberechtigt: használatra jogosított. [jog.
Gebrauchsrecht (das): használati
Gebrauchswert (der): használati érték.
gebraucht: használt, járatos.
Gebrause (das), -s: zúgás.
Gebräme (das), -s, t. ~: prém, szegélyzet.
gebrämt: prémes, -en.
Gebräu (das), -es, t. -e: főzet.
gebräuchlich: szokásos, -an; das ist hier nicht ~: ez a szokás itt nem járja, ez itt nem szokás.
gebräunt, von der Sonne ~: napbarnította.
gebrechen (j. es gebricht; tm. es gebrach; m. es hat gebrochen; km. es gebräche): hiányozni, hijával lenni; es gebricht mir an nichts: nem látok semmiben sem hiányt v. szükséget, nem szenvedek fogyatkozást; — das **Gebrechen**, -s: 1) hiba, fogyatkozás; 2) sérülés (gépen).
gebrechlich: 1) törékeny, gyarló, gyenge; 2) nyomorék (ember).
Gebrechlichkeit (die), t. -en: gyarlóság, gyengeség.
Gebresten (das), -s, t. ~: fogyatkozás, baj, nyavalya.
gebrochen: tört, megtört, l. brechen.
Gebröckel (das), -s: morzsalék.
Gebrumme (das), -s: dörmögés, morgás, mormogás.
Gebrüder (die = t.): testvérek.
Gebrüll (das), -[e]s: ordítás, bőgés.
Gebund (das), -es, t. -e: 1) csomó, nyaláb; 2) pászma.
gebunden: kötött, l. binden.
Gebundenheit (die): megkötöttség.
Geburt (die), t. -en: 1) születés; vor, nach Christi ~: Krisztus születése előtt, után; von ~ an: születésétől kezdve; 2) származás; er ist von vornehmer ~: előkelő családból való v. családbeli; ich bin ein Ungar von ~: született magyar vagyok; 3) magzat, szülött.
Geburtsfehler (der): veleszületett hiba.
Geburtsfeier (die): születésnap.
Geburtshelfer (der): szülész.
Geburtshelferin (die): szülésznö.
Geburtshilfe (die): szülészkedés, szülészet.
Geburtsjahr (das): születési év.
Geburtsland (das): szülőföld.
Geburtslehre (die): szülészet.
Geburtsmatrikel (die), **Geburtsregister** (das): születési anyakönyv.
Geburtsort (der): szülőhely.
Geburtsschein (der): születési bizonyítvány.
Geburtsschmerzen, **Geburtswehen** (die = t.): szülési fájdalmak.
Geburtsstadt (die): szülőváros.
Geburtstag (der): születésnap.
Geburtstagsgedicht (das): születésnapi vers.
gebückt: görnyedt, -en; ~ am Schreibtische sitzen: az íróasztalnál görnyedni.
Gebünde (das): l. Gebinde, Gebund.
gebündelt: épít. kévés.
Gebür (die), t. -en: 1) díj, illeték, járandóság; eine ~ bemessen: illetéket kiszabni; eine ~ entrichten: illetéket lefizetni v. leróni; 2) illendőség; nach ~: érdeme szerint, amint megérdemli; über die ~: mértéken túl.
gebüren (hat gebürt): jmdm ~: vkit megilletni, vkinek dukálni, kijárni; mir gebürt der Vorrang: az elsőbbség engem illet; — sich ~: illeni; es gebürt sich so: ez a dolog rendje; wie sich's gebürt: amint illik.
Gebürenauflassung (die): díj- v. illeték-elengedés.
Gebürenbemessung (die): illetékkiszabás.
gebürend: illendő, illő, -képen.
gebürendermaßen: illendőképen.
gebürenfrei: díjmentes, illetékmentes, -en.
Gebürenordnung (die): díjszabályzat; ~ für Rechtsanwälte: ügyvédi díjszabályzat.
gebürenpflichtig: díjköteles, illetékköteles, -en.
Gebürensatz (der): díjtétel.
Gebürenscala (die), **Gebürentarif** (der): 1) díjszabás; 2) illetékfokozat, illetéki díjjegyzék.
Gebürenvorschrift (die): illetékszabályzat.
gebürlich: 1) megillető, illő, -en; 2) illetékes.
Gebürsanfall (der): illeték esedékességének napja.
Gebürsausmaß (das): illetékkiszabás.
Gebürsbogen (der): fizetési ív.
Gebürsclasse (die): illetékosztály.
gebürtig: született, születésü; ich bin aus (v. von) Budapest ~: budapesti születésü vagyok.
Gebüsch (das), -es, t. -e: bokor, csalit, cserje.
Geck (der), -en, t. -en: hetyke urács, piperkőc.
geckenhaft: hetyke, nyegle.
gedacht: 1) gondolt, l. denken; 2) említett, l. gedenken.
Gedanke (der), -ns, t. -n: 1) gondolat, eszme; einem Feste in ~n beiwohnen: képzeletben ott lenni vmely ünnepélyen; es kommt ihm der ~ v. er kommt auf den ~n: az a gondolata támad; sich ~n über etw. machen: vmin töprengeni, vmitől tartani; seinen ~n nachhängen: gondolataiba mélyedni v. elmerülni; sich

(= *dat.)* etw. aus den ~n schlagen: vmit kiverni a fejéből; ein ~ stieg v. tauchte in ihm auf: gondolata v. ötlete támadt, vmi az eszébe ötlött; in ~n verloren, vertieft v. versunken sein: gondolatokba mélyedve v. elmerülve lenni; seine ~n weilen zu Hause: otthon jár az esze; 2) es fehlt kein ~ daran: egy csöpp híja sincs; um einen ~n kürzer: valamicskével, egy szikrával rövidebb.

gedankenarm: eszmeszegény, gondolatokban szegény.

Gedankenarmut (die): lelki v. gondolatszegénység.

Gedankenfreiheit (die): gondolatszabadság.

Gedankenfülle (die): eszmegazdagság.

Gedankengang (der), -[e]s: gondolatmenet.

gedankenleer: üres (fejű).

Gedankenleser (der): gondolatolvasó.

gedankenlos: gondolatlan, szeles.

gedankenreich: tartalmas, gondolatokban bővelkedő, eszmedús.

Gedankenreichthum (der): eszmegazdagság, tartalmasság.

Gedankenstrich (der): gondolatjel.

gedankenvoll: gondolatokba mélyedt, gondolkozó.

Gedankenwelt (die): eszmevilág.

gedanklich: gondolati, -lag.

Gedächtnis (das), -nisses: emlékezet; er hat ein sehr schlechtes ~: nagyon rossz az emlékezőtehetsége; aus dem ~ niederschreiben: fejből leírni; jmdm etw. ins ~ zurückrufen: vkinek emlékezetébe juttatni v. idézni vmit.

Gedächtnisfeier (die), **Gedächtnisfest** (das): emlékünnep.

Gedächtniskraft (die): emlékezőtehetség.

Gedächtniskunst (die): emlékezettan, emlészet.

Gedächtnisrede (die), *t.* -n: emlékbeszéd.

Gedächtnistag (der): emléknap, évforduló.

Gedächtnisvers (der): emlékvers, emlékeztető vers.

gedämpft: 1) párolt (hús); 2) fojtott, elfojtott (hang).

Gedarm (das), -es, *t.* -e: belek.

Gedeck (das), -[e]s, *t.* -e: teríték.

gedeckt: 1) fedett, fedeles (kocsi), fedezett (út); 2) terített (asztal).

gedeihen (gedieh, ist gediehen): 1) fejlődni, tenyészni, gyarapodni; die Nahrung gedeiht ihm: az étel fog rajta; das Obst gedieh dieses Jahr sehr gut: gyümölcsünk az idén bőven termett; 2) die Sache ist so weit gediehen: a dolog oda fejlődött; — das **Gedeihen,** -s: siker, boldogulás.

gedeihlich: üdvös, sikeres, -en.

gedenk: l. eingedenk.

Gedenkblatt (das): emléklap.

Gedenkbuch (das): emlékkönyv.

gedenken (gedachte, hat gedacht): 1) megemlékezni, említeni; gedenket mein: jussak eszetekbe! gedenke des Todes: emlékezzél a halálra! wir wollen euch das ~: felrójuk nektek; 2) szándékozni; was gedenkst du zu thun? mi a szándékod? — das **Gedenken,** -s: emlékezés, emlékezet.

Gedenkmünze (die): emlékérem.

Gedenktafel (die): emléktábla.

Gedenktag (der): emléknap, évforduló.

Gedenkzettel (der): emlékeztető.

Gedicht (das), -es, *t.* -e: költemény.

Gedichtsammlung (die): versgyűjtemény.

gediegen: 1) tiszta; ~es Gold: termésarany, színarany; 2) derék, jeles; ~e Kenntnisse: alapos ismeretek.

***gedieh:** l. gedeihen.

Gedingarbeit (die): szakmánymunka.

Gedinge (das), -s, *t.* ~: alku, egyesség, szakmány.

gedoppelt: l. doppelt.

gedörrt: aszalt; aszalva.

Gedränge (das), -s: tolongás.

gedrängt: szoros, -an, tömör, tömött, -en; ~e Kürze: velős rövidség; ~ voll: zsúfolt, zsúfolva.

Gedrängtheit (die): 1) szorultság, szorosság, zsúfoltság; 2) tömörség.

gedreht: sodros, esztergályozott.

gedrillt: begyakorolt (katonák).

gedroschen: l. dreschen.

gedruckt: nyomtatott.

gedrungen: tömött, zömök.

Gedrungenheit (die): tömöttség, zömökség.

gedrückt: nyomott, elnyomott.

Geduld (die), ~: türelem, béketűrés; etw. in ~ ertragen: türelemmel viselni vmit; sich in ~ fassen: békén tűrni; ~ haben: tűrni; die ~ verlieren: kifogyni a türelemből.

gedulden, sich (-ete, h. sich geduldet): türelemmel lenni, magát türtőztetni.

Geduldsfaden, endlich riss ihm der ~: végre elfogyott a türömolaja.

geduldig: türelmes, béketűrő, -en; wir waren lange ~: sokáig tűrtünk.

gedungen: l. dingen.

gedunsen: puffadt, -an.

gedurft: l. dürfen.

geehrt: tisztelt, becsült; Ihr **Geehrtes** vom 1-ten dieses: f. hó 1-én kelt becses levele.

geeignet: alkalmas, megfelelő, rátermett; ich finde nichts **Geeignetes:** nem találok semmi kedvemre valót.

Geest (die): kopár föld.

Gefahr (die), *t.* -en: veszély, veszedelem, kockázat; auf meine ~: az én kockázatomra; eine ~ beschwören: veszedelmet elhárítani; es hat keine ~: nem kell félni tőle; auf die ~ hin: azt kockáztatva ...; ~ laufen: kockáztatni, veszélyben forogni; mit ~ seines Lebens: életét kockáztatva; außer ~ sein: a veszélyen túl lenni; in ~ setzen: veszélyeztetni; es ist ~ im Verzuge: késedelem veszedelem.

gefahrbringend *(így is:* Gefahr bringend): vészhozó.

gefahrdrohend: vészjósló, vészterhes.

Gefahre (das), -s: kocsikázás.

gefahrlos: veszélytelen.

Gefahrlosigkeit (die): veszélytelenség.

Gefahrsignal (das): vészjel.

gefahrvoll: veszedelmes.

Gefahrzeugnis (das): veszélybizonyítvány.

I. **gefallen:** l. fallen; — die **Gefallenen** *(= t.):* az elesettek.

II. **gefallen** (gefiel, hat gefallen): tetszeni; das gefällt mir nicht: nincs kedvemre, nincs ínyemre; es gefällt mir nicht in dieser Stadt: nem szeretek ebben a városban lakni; sich (= *dat.)* etw. ~ lassen: elviselni; das lasse ich mir ~: ezt már szeretem! — sich (in etw.) ~: vmiben tetszelegni, kedvét lelni; — der **Gefallen,** -s: szívesség; jmdm einen G. erweisen v. thun: szívességet tenni vkinek; — der v. das **Gefallen,** -s: tetszés, kedv; ein G. an etw. haben: kedvét lelni vmiben; er fand daran keinen G.: nem volt kedvére; ihm kann man nichts zu ~ thun: sehogy sem lehet kedvét találni.

Gefallsucht (die): tetszvágy, tetszelgés, kacérság.

gefallsüchtig: tetszelgő, kacér.

gefalten, gefaltet: összekulcsolt (kezek), összehajtogatott (levél).

gefangen: fogoly, elfogott, l. fangen; sich ~ geben: foglyul adni magát, megadni magát; jmdn ~ halten: fogva tartani vkit; ~ nehmen: foglyul ejteni, elfogni; — der, die

Gefangene, -n, t. -n (ein Gefangener v. eine Gefangene, zwei Gefangene): fogoly, rab.
Gefangenhaltung (die): fogva tartás.
Gefangenhaus (das): fogház.
Gefangennahme, Gefangennehmung (die): elfogatás.
Gefangenschaft (die), ~: fogság; in die ~ g e r a t h e n: fogságba esni, rabságba kerülni.
Gefangenwärter (der): börtönőr.
gefaßt: higgadt, kész, eltökélt; sich auf etw. ~ h a l t e n: készen várni vmit; sich auf etw. ~ m a c h e n: vmire elkészülni; auf etw. ~ s e i n: elkészülve v. készen lenni vmire.
Gefährde (die), t. -n: veszély.
gefährden (-ete, hat gefährdet) etw.: veszélyeztetni, kockáztatni; sein Leben war gefährdet: élete veszélyben forgott.
gefährlich: veszélyes, -en.
Gefährlichkeit (die): veszélyesség.
Gefährt (das), -es, t. -e: kocsi.
Gefährte (der), -n, t. -n: társ, kísérő; — die **Gefährtin,** t. -nen: társnő.
Gefälle (das), -s, t. ~: 1) hajlás, esés, lejtő; 2) jövedék.
gefällig: 1) szíves, szolgálatkész, -en; sei so ~: légy oly szíves; wollen Sie ~st: szíveskedjék; sich ~ e r w e i s e n: szívesnek mutatkozni, vkinek kedvében járni; 2) tetsző, tetszetős; was ist Ihnen ~: mi tetszik Önnek?
Gefälligkeit (die), t. -en: szívesség; jmdm eine ~ e r w e i s e n: vkinek v. vkivel szívességet tenni; haben Sie die ~: szíveskedjék, legyen oly szíves....
Gefällsamt (das): jövedékhivatal.
Gefällsübertretung (die): jövedékkihágás. [csonkítás.]
Gefällsverkürzung (die): jövedék-
Gefällszeiger (der): *müsz.* lejtmutató, esésmutató.
gefälscht: hamisított, hamisítva.
gefänglich: fogházi, -lag; *jogt.* jmdn ~ e i n z i e h e n: bebörtönözni vkit.
Gefängnis (das), --nisses, t. --nisse: 1) fogház; jmdn ins ~ w e r f e n: börtönbe vetni vkit; 2) fogság.
Gefängnisarbeit (die): fogházi munka. [vara.]
Gefängnishof (der): fogház ud-
Gefängnisstrafe (die): fogházbüntetés; zu ~ v e r u r t h e i l e n: fogházra ítélni; jmdm eine ~ z u e r k e n n e n: fogházbüntetéssel sujtani vkit.
Gefängnisvorsteher (der): fogházfelügyelő.

Gefängniswärter (der): börtönőr.
Gefäß (das), -es, t. -e: 1) edény; 2) *müsz.* tartány, tartó; 3) *kat.* fogantyú (kardnál).
Gefäßbarometer (der v. das): edényes légsúlymérő. [harc.]
Gefecht (das), -[e]s, t. -e: viadal,
Gefechtsart (die): harcmód.
gefechtsbereit: harckész, -en.
Gefechtsfeld (das): harcmező.
Gefechtsplan (der): ütközetterv.
Gefechtsstellung (die): harcállás.
Gefechtsübung (die): *kat.* harcgyakorlat.
gefeiert: ünnepelt; ünnepelve.
gefeit: védett, mentes; er ist gegen W a f f e n ~: nem fogja a fegyver.
gefertigt: alulírott; — der, die **Gefertigte,** -n, t. -n: az alulírott.
Gefieder (das), -s, t. ~: toll, tollazat.
gefiedert: tollas, szárnyas.
***gefiel:** l. gefallen.
Gefilde (das), -s, t. ~: mező, mezőség.
Geflacker (das), -s: lobogás.
Geflatter (das), -s, t. ~: lebegés, röpkedés.
Geflecht (das), -[e]s, t. ~: fonadék, fonat.
gefleckt: foltos, pettyes.
geflickt: foltozott, foltos (ruha).
Geflimmer (das), -s: csillogás.
geflissentlich: szándékos, szorgos, -an.
geflochten: fonott, l. flechten.
geflogen: l. fliegen.
geflohen: l. fliehen.
geflossen: l. fließen.
Gefluche (das), -s: átkozódás.
Gefluder (das), -es: vízcsatorna.
Geflunker (das), -s: handabanda, nagyzás.
Geflügel (das), -s: szárnyas, baromfi.
geflügelt: szárnyas; ~e W o r t e: szálló igék, szárnyas-igék.
Geflügelwagen (der): baromfiszállító kocsi.
Geflüster (das), -s: suttogás.
***gefochten:** l. fechten.
Gefolge (das), -s, t. ~: kíséret; Mißwachs hat gewöhnlich Hungersnoth in ~ (v. in **Gefolgschaft**): a rossz termést rendesen éhinség követi.
Gefrage (das), -s: kérdezősködés.
gefragt: keresett, kapós; — der, die **Gefragte,** -n, t. -n: a megkérdezett, kérdezett.
gefranst: rojtos, rojtozott.
Gefräß (das), -es, t. -e: ennivaló.
gefräßig: falánk, nagybélű.
Gefräßigkeit (die): falánkság.
Gefreite (der), -n, t. -n (ein Gefreiter, zwei Gefreite): örvezető.

Gefrierapparat (der): fagyasztó készülék, jéggép.
gefrieren (gefror, ist gefroren): megfagyni.
Gefrierpunkt (der): fagypont.
Gefries (das), --ses: pofa.
gefroren: l. frieren, gefrieren; — das **Gefror[e]ne,** -n: fagylalt.
gefunden: talált, lelt, l. finden.
Gefunkel (das), -s: csillogás.
gefurcht: barázdás.
Gefüge (das), -s: szerkezet, szövedék. [kony.]
gefügig: alkalmazkodó, hajlé-
Gefühl (das), -s, t. -e: 1) tapintás; 2) érzés, érzelem; ein schmerzliches ~ e r f a ß t e sein Herz: fájdalmas érzés fogta el a szívét. [len, -ül.]
gefühllos: érzéstelen, érzéket-
Gefühllosigkeit (die): érzéketlenség. [berc.]
Gefühlsmensch (der): a szív em-
Gefühlssinn (der): tapintás érzéke.
Gefühlswärme (die): az érzelem melegsége.
gefühlvoll: érzelmes, érzésteli.
gefüllt: töltött, teli.
gefürchtet: rettegett.
gefürstet: l. fürsten.
gegangen: l. gehen.
gegeben: adott; adva, l. geben.
gegen *(praep. acc.)*: 1) ellen, iránt; ich bin gegen die Einvernahme des Zeugen: ellene vagyok a tanu kihallgatásának; ~ den Strom: ár ellen; 2) felé; ~ Abend: este felé; 3) ellenében; ich wette zehn ~ eins: egyre tizet teszek v. fogadok; ~ bares G e l d kaufen: készpénzen venni; ~ Quittung: nyugta ellenében; ~ den S c h u l d n e r: alperes ellenében.
Gegenanklage (die): viszonvád; eine ~ e r h e b e n: viszonvádat emelni. [vány.]
Gegenantrag (der): ellenindít-
Gegenaussage (die): ellenvallomás.
Gegenbedingung (die): ellenkikötés. [parancs.]
Gegenbefehl (der): ellen[kezo]
Gegenbeschuldigung (die): viszonvád. [nyugta.]
Gegenbestätigung (die): ellen-
Gegenbesuch (der): viszontlátogatás; einen ~ a b s t a t t e n v. m a c h e n: látogatást viszonozni.
Gegenbewegung (die): ellenmozdulat. [nyítás.]
Gegenbeweis (der): ellenbizo-
Gegenbeweismittel (das): ellenbizonyíték; ein ~ l i e f e r n: ellenbizonyítékot szolgáltatni.
Gegenbild (das): 1) párdarab; 2) ellenkép. [zés.]
Gegencontrole (die): felülellenőr-

Gegend (die), *t.* -en: vidék, táj; in unserer ~: vidékünkön, mi felénk; in der ~ des Herzens: a sziv táján; in der östlichen ~ der Stadt: a város keleti részén.
Gegendampf (der): ellengőz.
Gegendienst (der): viszonszolgálat; zu ~en gern bereit: viszonszolgálatra készen.
Gegendruck (der): ellennyomás.
gegeneinander: egymás ellen; ~ halten: egybevetni, összehasonlitani; ~ kämpfen: egymás ellen harcolni; ~ laufen: összeütközni; ~ stehen: egymással szemben állni.
Gegenerklärung (die): ellennyilatkozat.
Gegenfall (der): ellenkező eset; im ~e: az ellenkező esetben.
Gegenforderung (die): viszonkövetelés, ellenkövetelés; eine ~ erheben: ellenkövetelést támasztani; wir stellen es in ~: a viszonkövetelések közé irjuk.
Gegenfüßler (der), -s, *t.* ~: ellenlábas.
Gegengeschenk (das): viszon-ajándék; ein ~ machen: ajándékot viszonozni.
Gegengewicht (das), -es: ellensúly; jmdm das ~ halten: vkit ellensúlyozni.
Gegengift (das): ellenméreg.
Gegengrund (der): ellenérv; Gegengründe anführen *v.* geltend machen: ellenérvekkel előhozakodni.
Gegenkaiser (der): ellenesászár.
Gegenklage (die): viszonvád.
Gegenkönig (der): ellenkirály.
Gegenleistung (die): visszteher.
Gegenlicht (das): ellenfény.
Gegenliebe (die): viszonszeretet, viszonszerelem.
Gegenlosung (die): viszont-jelszó.
Gegenmaßregel (die): ellenrendszabály.
Gegenmeinung (die): ellenvélemény.
Gegenmine (die): ellenakna.
Gegenmittel (das): ellenszer.
Gegenordre (die): visszavonó rendelet.
Gegenpapst (der): ellenpápa.
Gegenpart (der): ellenfél.
Gegenpartei (die): ellenpárt.
Gegenprobe (die): ellenpróba.
Gegenquittung (die): ellennyugta.
Gegenrechnung (die): ellenszámla.
Gegenrede (die): 1) válasz; 2) 2) kifogás, ellenkezés.
Gegenreformation (die): ellenreformáció.
Gegensatz (der), -es, *t.* -sätze: ellentét, ellenzet; einen ~ bilden: ellentétben lenni; in ~ stellen: szembeállitani (vmivel).
gegensätzlich: ellentétes, -en.
Gegenschein (der): 1) visszfény; 2) ellennyugta, ellenjegy.
Gegenschreiber (der): ellenőr.
Gegenschrift (die): ellenirat.
Gegenseite (die): ellenkező oldal, hátlap.
gegenseitig: kölcsönös, -en.
Gegenseitigkeit (die): kölcsönösség.
Gegensignal (das): ellenjel.
Gegensonne (die): álnap.
Gegensperre (die): ellenzár.
Gegenspiel (das): 1) vminek ellenkezője; 2) kontra (kártyában); das ~ machen: kontrázni.
Gegenstand (der), -es, *t.* -stände: tárgy; der ~ seiner Gedanken: gondolatainak tárgya; der Roman hatte die Liebe zum ~e: a regénynek a szerelem volt a tárgya.
gegenstandslos: tárgytalan; ~ werden: tárgytalanná válni.
gegenständlich: tárgyilagos, tárgyias, -an.
Gegenstrom (der): ellenáram.
Gegenströmung (die): ellenáramlat.
Gegenstück (das): ellenkép, ellendarab.
Gegentheil (das), -[e]s, *t.* -e: ellenkező, ellentét; im ~: ellenkezőleg; er behauptet das ~: az ellenkezőt állitja.
gegentheilig: ellentétes.
gegenüber *(praep. dat.)*: átellenben, szemközt; dem ~: ezzel szemben; er wohnt mir ~: szemben lakik velem.
gegenüber stehen (stand gegenüber, ist gegenübergestanden) jmdm: szemben állni vkivel.
gegenüber stellen (-te, hat gegenübergestellt): szembeállitani.
Gegenüberstellung (die): 1)szembesités; 2) egybevetés.
Gegenversicherung (die): viszonbiztositás.
Gegenversprechen (das): viszontigéret.
Gegenvorschlag (der): ellenkező javaslat.
Gegenwart (die), ~: 1) jelen, jelenkor; 2) jelenlét; in meiner ~: jelenlétemben; 3) *nyelvt.* jelen idő.
gegenwärtig: 1) jelen, jelenlevő; ich war bei dem Streite nicht ~: a pörlekedésnél nem voltam jelen; ~ die Unterfertigten: jelen voltak az alulirottak; — die **Gegenwärtigen** (= *t.*): jelenlevők, jelenvoltak; — **Gegenwärtiges** dient Ihnen mitzutheilen: jelen levelem célja, hogy Önnel közöljem; 2) jelenleg, most.
Gegenwechsel (der): visszváltó.
Gegenwehr (die): ellenállás, védelem; jmdm ~ leisten: vkinek ellenállni.
Gegenwert (der): ellenérték.
Gegenwind (der): ellenkező szél.
Gegenwirkung (die): ellenhatás.
gegen zeichnen (-ete, hat gegengezeichnet): ellenjegyezni.
Gegenzeichnung (die): ellenjegyzés.
Gegenzeuge (der): ellentanu.
gegerbt: cserzett.
gegessen: l. essen.
geglichen: l. gleichen.
gegliedert: tagolt, izelt.
geglitten: l. gleiten.
geglommen: l. glimmen.
geglückt: sikerült, l. glücken.
Gegner (der), -s, *t.* ~: ellen, ellenfél.
gegnerisch: ellenséges, ellenes, -en; der ~e Anwalt: az ellenfél ügyvédje.
Gegnerschaft (die): ellenségeskedés.
gegohren: l. gähren.
gegolten: l. gelten.
gegossen: l. gießen.
gegriffen: l. greifen.
gegründet: alapos, -an.
gegrüßt: üdvözölt; sei ~: üdvözöllek, légy üdvöz.
gehaben, sich (-te, hat sich gehabt): viselkedni, magát érezni; gehab[e] dich wohl! élj boldogul!
Gehader (das), -s: civakodás.
I. **Gehalt** (der), -[e]s: 1) tartalom; die Flasche hat 2 Liter ~: a palackba 2 liter fér; 2) (belső) érték, lényeg.
II. **Gehalt** (der *v.* das), -[e]s, *t.* -e *v.* Gehälter: fizetés, járandóság; sein ~ wurde eingestellt: fizetését felfüggesztették.
gehalten: köteles; kötelezve.
gehaltleer, gehaltlos: tartalmatlan, -ul, üres, -en.
Gehaltsabzug (der): fizetési levonás.
Gehaltsanweisung (die): fizetés utalványozása.
Gehaltsaufbesserung, Gehaltserhöhung (die): fizetésjavitás, fizetésemelés.
Gehaltsbezug (der): fizetés élvezése.
Gehaltsbogen (der): fizetési iv.
Gehaltsclasse (die): fizetési osztály; die 3. Stufe der VII. ~: a VII. fiz. oszt. 3. fokozata.
Gehaltspfändung (die): fizetés-lefoglalás.
Gehaltsstufe (die): fizetési fok.
Gehaltsvorschuss (der): fizetési előleg.

Gehaltszulage (die): fizetési pótlék.
gehaltvoll: tartalmas, magvas, [-an.]
geharnischt: páncélos, vértezett; ~er Reiter: páncélos lovas.
Gehäcke (das), -s: szecska.
[**Gehäge** (das): l. Gehege.
Gehämmer (das), -s: kalapálás.
gehämmert: vert, kovácsolt.
Gehänge (das), -s, *t.* ~: 1) völgylejtő, lanka; 2) függő.
gehärtet: edzett; edzve.
gehässig: 1) gyülölködő, ellenséges; jmdm ~ sein: vkivel gyülölségben élni; 2) gyülölt, gyülöletes.
Gehässigkeit (die): gyülölködés, gyülölség.
gehäuft: halmozott, bokros (teendők).
Gehäuse (das), -s, *t.* ~: 1) tok, hüvely, szelence, tartó; 2) héj (csigánál).
Gehbahn (die): gyalogpálya.
geheftet: fűzött (könyv).
Gehege (das): 1) sövény, kerités; 2) bekeritett hely, tilos; ins ~ kommen: tilosban járni.
geheim: titkos; titokban; im ~en: titokban; die mir ~ sind: kik bennem megbiznak; etw. ~ halten: vmit titokban tartani; ~ thun: titkolódzni.
Geheimagent (der): titkos ügynök.
Geheimbund (der): titkos szövetség.
Geheimhaltung (die): eltitkolás, titokban tartás.
Geheimlehre (die): titkos tan.
Geheimmittel (das): titkos szer.
Geheimnis (das), --nisses, *t.* --nisse: titok, rejtelem; er kann das ~ nicht bei sich behalten: a titok fúrja az oldalát; ein ~ aus etw. machen: vmit titokban tartani.
Geheimniskrämer (der): titkolódzó, fontoskodó.
Geheimniskrämerei (die): titkolódzás, fontoskodás.
geheimnisvoll: titokzatos, -an, titokteljes, rejtélyes, -en.
Geheimpolizist (der): titkos rendőr.
Geheimrath (der): titkos tanácsos.
Geheimschreiber (der): [magán]-titkár.
Geheimschrift (die): titkos irás.
Geheimthuerei (die): titkolódzás.
geheimthuerisch: titkolódzó, titkolózva.
Geheiß (das), -es: meghagyás, parancs; auf ~: parancsszóra; auf jmdes ~: vki parancsára.
gehen (*tm.* gieng; *m.* ist gegangen; *km.* gienge; *felsz.* geh[e]!): 1) menni, járni, haladni, *átv. ért.* folyni, történni; das geht nicht anders: ez már így van, ez már így szokott lenni; das Geschäft, die Ware geht gut: az üzlet jól jövedelmez, az árunak nagy kelete van; man hat zwei Stunden zu ~: két óra járásra van; ich kann kaum ~: alig van jártányi erőm; jmdn ~ lassen: *a)* vkit elbocsátani; *b)* vkit szabadjára hagyni; lass mich ~: hagyj békében!; lasst uns ~: menjünk már!; sich ~ lassen: kedvét *v.* hajlamát követni; es geht ihm nahe: l. e.; die Sache geht schief: az ügy rosszul áll; schlafen ~: lefeküdni; mit großen Entwürfen schwanger ~: nagy terveket forgatni elméjében; der Teig geht: a tészta megkel; einen Weg ~: utat megtenni; seines Weges ~: folytatni az útját, l. Weg; 2) ☛ *Praep. a)* **an**: das geht ihm an den Hals (*v.* Kragen): ez nyakát szegheti; an Krücken ~: mankón járni; *b)* **auf**: unser Fenster geht auf den Garten: ablakunk a kertre néz; es geht auf Leben und Tod: élet-halál kérdése ez; das geht nicht auf das Papier: nem fér a papirosra; auf Reisen ~: útra indulni; auf den Zehen ~: lábujjhegyen járni; *c)* **aus**: jmdm aus den Augen ~: eltakarodni vki elől; es geht mir nicht aus dem Sinne: nem birom elfelejteni; *d)* **durch**: dieser Zug geht durch die ganze Familie: ez a vonás közös a család minden tagjával; *e)* **gegen**: das geht gegen mein Gewissen: nem fér össze lelkiismeretemmel; *f)* **hinter**: hinter die Schule ~: az iskolát kerülni; *g)* **in**: ins Bad ~: fürdőre utazni; in Erfüllung ~: beteljesedni; in die Höhe ~: fölemelkedni; er geht in sein achtes Jahr: nyolcadik évében van; in sich ~: magába szállni *v.* térni; *h)* **mit**: der Fluss geht mit Eis: a folyó zajlik; mit der Eisenbahn ~: vasúton utazni; *i)* **nach**: wenn alles nach ihm gienge: ha a világ ő utána igazodnék; alles geht nach Wunsch: minden a kedve szerint történik; *j)* **um**: es geht um mein Vermögen: vagyonom forog kockán; *k)* **unter**: unter die Soldaten gehen: katonának állni; *l)* **über**: das geht ihm über alles: ezt mindennél többre becsüli; das geht über alle Begriffe: ez meghalad minden képzeletet; es geht nichts über ein gutes Gedicht: semmi sem ér föl egy jó költeménynyel; das geht über meine Kräfte: meghaladja erőmet; *m)* **von**: es geht ihm von Herzen: szivéből fakad; *n)* **vor**: vor sich (*v.* vorstatten) gehen: haladni, megtörténni, végbemenni; *o)* **wider**: das geht mir wider den Sinn *v.* wider den Strich: ez megzavarja a számításomat; *p)* **zu**: zu Bett ~: lefeküdni; es geht mir zu Herzen: l. zuherzen; zur Kirche ~: templomba menni; 3) ☛ (*személytelenül*) wie geht es dir? hogy vagy? es geht mir gut: jó dolgom *v.* sorom van; es geht mir schlecht: rossz dolgom van, rosszul folyik a sorom; das geht nicht: ez nem járja; als es an die Theilung gieng: mikor osztozásra került a sor; — das **Gehen**, -s: menés, járás; im ~: járás *v.* menetközben; ich bin des Gehens müde: elfáradtam a járásban; das G. wird mir sauer: nehezemre esik a járás.
Gehenk (das), -es, *t.* -e: kardszíj.
geheuer: bátorságos, biztos (hely); hier ist es nicht ~: itt nem vagyunk bátorságban; ihm war nicht recht ~ zumuthe: rosszul érezte magát.
Geheul (das), -[e]s: üvöltés.
Gehilfe (der), -n, *t.* -n: segéd, társ.
Gehirn (das), -[e]s, *t.* -e: agy, agyvelő.
Gehirnentzündung (die): agyjob.
Gehirnerschütterung (die): agyrázkódás.
Gehirnerweichung (die): *orv.* agylágyulás.
Gehirngeschwulst (die): agydaganat.
Gehirnkrankheit (die): elmebaj.
gehirnlos: esztelen, ostoba.
Gehirnwassersucht (die): *orv.* agyvizkór.
gehlustig: menős (ló).
gehoben: l. heben.
geholfen: l. helfen.
gehorchen (-te, hat gehorcht) jmdm: vkinek szót fogadni, engedelmeskedni.
gehorsam: engedelmes, szófogadó; Ihr ~ster Diener: alázatos szolgája; sei ~: fogadj szót!
Gehorsam (der), -es: engedelmesség; den ~ aufkündigen: megtagadni az engedelmességet; jmdm ~ leisten: vkinek engedelmeskedni, szót fogadni.

Gehöft (das), -es, t. -e: tanya, majorság.
Gehölz (das), -es, t. -e: erdő, liget, haraszt.
Gehör (das), -s: 1) halló érzék, hallás; 2) meghallgatás; ein Lied zu ~ bringen: dalt előadni; ~ finden: meghallgattatni; jmdem ~ geben: vkit meghallgatni.
gehören (-te, hat gehört): 1) tartozni; er gehört zur Gesellschaft: a társasághoz tartozik; wem gehört dieses Bild? kié ez a kép? das gehört nicht zur Sache: ez nem tartozik a dologra; 2) szükségesnek lenni, kelleni; dazu gehört viel Geld: sok pénz kell ahhoz; — **sich** ~: illeni; das gehört sich nicht: ez nem illik.
gehörig: 1) vkihez tartozó, vkinek tulajdonát képező; die meinem Bruder ~en Häuser: a fivérem tulajdonát képező házak; die zur Gesellschaft ~en Personen: a társasághoz tartozó személyek; 2) szükséges, szükségeltető, kellő, illő; die ~en Mittel anwenden: a megfelelő eszközöket alkalmazni; zu ~er Zeit: annak idején; 3) illendőképen, kellőképen; jmdn ~ durchprügeln: vkit jól megrakni; — das **Gehörige**: a hozzávaló, a mi szükséges.
Gehörigkeit (die): 1) illendőség; 2) illetékesség.
Gehörlehre (die): hangtan.
gehörlos: hallástalan, siket.
Gehörn (das), -es: szarvazat.
Gehörnerv (der): halló ideg.
gehörnt: szarvakkal bíró.
Gehörorgan (das): hallószerv.
Gehörrohr (das): hallócső.
Gehörsinn (der): halló érzék.
Gehörtrommel (die): fúldob.
Gehörwerkzeug (das): hallóeszköz.
Gehre (die), t. -n: 1) *mest.* sarkaló; 2) lépsejt; 3) pálha.
Gehrock (der): (hosszú) kabát.
Gehrung (die): sarkalat, sarkolás, sarok.
[**Gehülfe** (der): l. Gehilfe.
Gehweg (der): gyalogút.
Gehwerk (das): gépezet (óráé).
Geier (der), -s, t. ~: keselyű; hol' dich der ~:! vigyen el a patvar!
Geierblick (der): sastekintet.
Geierfalk (der): kerecsen.
Geifer (der), -s: tajték, hab, nyál.
geiferig: tajtékos, tajtékzó.
geifern (-te, hat gegeifert): tajtékzani (dühében).
Geige (die), t. -n: hegedű; ~ spielen: hegedülni.
geigen (-te, hat gegeigt): hegedülni.
Geigenbogen (der): hegedűvonó.
Geigenharz (das): hegedűgyanta.
Geigenspieler (der): hegedűs.
Geiger (der), -s, t. ~: hegedűs.
geil: 1) kövér, émelyítő, csömörletes (étel); 2) buja, kéjvágyó, fajtalan (ember).
Geilheit (die): bujaság, kövérség.
[**Geis** (die): l. Geiß.
Geisel (der), -s, t. ~ v. -n: túsz, kezes; jmden als ~ geben: kezesül adni vkit.
Geist (der), -es, t. -er: 1) szellem (lélek); den ~ aufgeben: lelkét kilehelni; der böse ~: a gonosz lélek; ein Mann von ~: szellemes ember; 2) kisértet; ~er sehen: kisértetet látni; 3) szesz.
geistbildend: észképző.
Geisterbann (der), **Geisterbeschwörung** (die): szellemidézés.
Geisterbanner (der), **Geisterbeschwörer** (der), -s, t. ~: szellemidéző.
geisterbleich: halotthalvány, -an.
Geistergeschichte (die): kisérteties történet.
geisterhaft: kisérteties, -en.
Geisterseher (der): szellemlátó, kisértetlátó.
Geisterstunde (die): szellemóra, kisértetek órája.
Geisterwelt (die): szellemvilág.
geistesabwesend: szórakozott, öntudatlan; er war wie ~: az esze másutt járt.
Geistesarbeit (die): szellemi munkásság.
geistesarm: lelki szegény.
Geistesflug (der): szellemi emelkedettség.
Geistesfreiheit (die): gondolatszabadság.
Geistesfunke (der): szellemi szikra.
Geistesgabe (die): szellemi v. lelki tehetség.
Geistesgegenwart (die): lélekjelenlét.
geistesgestört: elmezavart, zavart elméjü.
Geistesgestörtheit (die): elmezavar.
Geistesgröße (die): lelki v. szellemi nagyság.
Geisteskraft (die): lelki erő.
geisteskrank: elmebeteg, elmebajos; — der, die **Geisteskranke**: elmebeteg.
Geisteskrankheit (die): lelki betegség, elmekór.
Geistesproduct, **Geisteswerk** (das): szellemi termék.
Geistesrichtung (die): szellemi irány.
Geistesschärfe (die): elmeél, éleselméjüség.
geistesschwach: gyenge elméjű.
Geistesschwäche (die): elmegyöngeség.
Geistesschwung (der): l. Geistesflug.
Geistesstörung (die): elmezavar.
Geistesströmung (die): szellemi áramlat.
geistesstumpf: tompa elméjű.
Geistesthätigkeit (die): szellemi tevékenység.
geistesverwandt: rokon szellemű.
Geistesverwandtschaft (die): szellemi v. lelki rokonság.
Geistesverwirrung (die): l. Geistesstörung.
Geisteswelt (die): szellemi világ.
Geisteszerrüttung (die): elmezavar.
geistig: 1) szellemi, lelki, -leg; 2) szeszes (ital).
geistlich: 1) szellemi, lelki, -leg; 2) egyházi, papi; — der **Geistliche**, -n, t. -n (ein Geistlicher, zwei Geistliche): lelkész, pap.
Geistlichkeit (die), t. -en: papság.
geistlos: szellemtelen, -ül.
Geistlosigkeit (die): szellemtelenség.
geistreich, **geistvoll**: szellemes, szellemdús, elmés.
geisttödtend: lélekölő.
Geiß (die), t. -en: kecske.
Geißbart (der): 1) kecskeszakáll; 2) *növ.* kecskedisz, bakszakáll (Tragopogon).
Geißblatt (das): *növ.* lonc, szulák (Lonicera caprifolium).
Geißbock (der): kecskebak.
Geißel (die), t. -n: ostor, korbács.
geißeln (-te, hat gegeißelt): ostorozni,
Geißelung (die), t. -en: ostorozás.
Geißfuß (der): 1) *mest.* kecskeláb, feszítőrúd; 2) sarokvéső.
Geißler (der): ostorozó, önkinzó.
Geiz (der), -es: fösvénység.
geizen (-te, hat gegeizt): 1) fösvénykedni; 2) takarékoskodni; mit der Zeit ~: takarékosan élni az idővel; 3) nach etw. ~: sóvárogni vmire.
Geizhals (der), --halses, t. --hälse: fösvény, zsugori.
geizig: fösvény, fukar; — der **Geizige**, -n, t. -n: fösvény.
Gejage (das), -s: hajsza.
Gejammer (das), -s: jajveszéklés.
Gejauchze (das), -s: ujjongás.
Gejohle (das), -s: üvöltés.
gekannt: ismert, l. kennen.
gekerbt: rovátkolt, hornyolt.
Gekicher (das), -s: vihogás.
Geklage (das), -s: jajongás.
Geklagte (der), -n, t. -n: alperes, vádlott.

Geklapper (das), -s: kelepelés; ~ der Zähne: fogvacogás.
Geklatsche (das), -s: 1) tapsolás; 2) szóbeszéd, pletyka.
Geklimper (das), -s: csörömpölés.
Geklingel (das), -s: csengés.
Geklirr[e] (das), -s: csörgés.
geklungen: l. klingen.
Geknatter (das), -s: ropogás, durrogás.
gekniffen: l. kneifen.
Geknirsche (das), -s: csikorgatás.
Geknister (das), -s: pattogás.
gekonnt: l. können.
Gekose (das), -s: kedveskedés, enyelgés.
gekörnt: szemcsézett, szemcsés.
Gekrach (das), -s: recsegés, ropogás.
Gekrächze (das) -s, **Gekreisch** (das), -es: krákogás, károgás.
Gekratz[e] (das), -[e]s: vakarcs.
Gekräusel (das), -s: fodorítás, fodrozat.
Gekritzel (das), -s: irkafirka.
gekrönt: 1) megkoronázott, koronás; 2) koszorús (költő).
gekröpft: könyökös.
Gekröse (das): 1) fodor (a ruhán); 2) bélfodor, fodorháj, aprólék.
gekrümmt: görbített, hajlított.
gekuppelt: kapcsolt; kettős.
gekündigt: felmondott.
gekünstelt: mesterkélt, -en.
geladen: meghívott (vendég), töltött (fegyver).
Gelage (das), -s, t. ~: lakoma, vendégség, dáridó; ein ~ halten: lakomát ülni.
gelahrt: l. gelehrt.
***gelang**: l. gelingen.
gelangen (-te, ist gelangt): 1) érni, érkezni vhova; zu jmdm ~: vkihez férni, férkőzni v. eljutni; zu etw. ~: vmit elérni, vmihez jutni; zu einer Überzeugung ~: meggyőződésre jutni; zum Ziel ~: célt érni; 2) etw. an jmden ~ lassen: vmit eljuttatni vkihez.
Gelass (das), -sses, t. -sse: helyiség, kamra.
gelassen: nyugodt, higgadt, -an.
Gelassenheit (die): higgadtság, lelki nyugalom; mit ~: hideg vérrel.
Gelatine [zselatin] (die): csontenyv.
gelaunt: vmilyen kedvű; er ist gut ~: jókedvű; schlecht v. übel ~: rosszkedvű, rossz kedve van.
Gelächter (das), -s: 1) kacaj; in ~ ausbrechen: felkacagni, hahotára fakadni; ein homerisches v. schallendes ~ erheben: harsogó hahotára v. kacajra fakadni; 2) nevetség; zum ~ dienen v. werden: nevetség tárgyává lenni.
gelähmt: béna, szélhüdött.
Gelände (das), -s: vidék, terep.
Geländer (das), -s, t. ~: 1) karfa, korlát; 2) *épit.* karfal.
geläufig: folyékony, jártas, -an; diese Sprache ist ihm ~: ezt a nyelvet folyékonyan beszéli; sie hat eine recht ~e Zunge: ugyancsak szaporán pereg a nyelve.
Geläufigkeit (die): jártasság, könnyedség, szaporaság.
Geläute (das), -s: 1) harangozás, kongás-bongás; 2) *vad.* csaholás.
geläutert: finomított, tisztított.
gelb: sárga; sárgán; ~ werden: megsárgulni; — das **Gelb[e]**: sárga szín; das Gelbe vom Ei: a tojás sárgája.
Gelbbleierz (das): sárga ólomérc.
gelbfarbig: sárga szinű.
Gelbfink (der): citromsármány.
Gelbgießer (der), -s, t. ~: rézöntő.
Gelbgießerei (die): sárgarézöntöde.
gelbgrün: sárgászöld.
Gelbguss (der): sárgafém, sárgarézöntvény.
Gelbkupfer (das): sárgaréz.
gelblich: sárgás, -an.
Gelbschnabel (der), -s: tacskó.
Gelbsucht (die): sárgaság.
gelbsüchtig: sárgaságban szenvedő.
Geld (das), -es, t. -er: 1) pénz; etw. für ~ bekommen: pénzért kapni vmit; ich bin nicht bei ~: nincs pénzem, pénz szükében vagyok; ~ eintreiben: pénzt behajtani; etw. um ~ geben: pénzen adni vmit; ~ legen auf etw.: árt ajánlani vmiért; etw. zu ~e machen: pénzzé tenni vmit; öffentliche ~er: közpénzek, közalapok; ~ prägen: pénzt verni; 2) *tőzsd.* kereslet; was ist ~ auf Staatsbahn? hogy keresik az államvasutat?
Geldabgang (der): pénzhiány.
Geldangelegenheit (die): pénzügy; in ~en: pénz dolgában.
Geldanlage (die): pénz elhelyezése.
Geldanleihe (die): pénzkölcsön.
Geldanweisung (die): pénzes utalvány.
geldarm: pénzetlen, pénzszegény.
Geldaufnahme, Geldbehebung (die): pénzfölvétel; zur ~ befugt: pénzfölvételre jogosult.
Geldaufwand (der): költekezés.
Geldbedarf (der): pénzszükséglet.
geldbegierig: pénzvágyó.
Geldbetrag (der): pénzösszeg.
Geldbeutel (der): erszény, pénzes zacskó.
Geldbörse (die): pénztárca, pénzes erszény.
Geldbrief (der): pénzes levél.
Geldbuße (die): pénzbírság; über jmden eine ~ verhängen: vkit pénzbírsággal sújtani.
Geldcontribution (die): pénzsarc.
Gelddurst (der): pénzszomj.
Geldeinheit (die): pénzegység.
Geldentschädigung (die): pénzbeli kárpótlás,
Gelderhebung (die): l. Geldaufnahme.
Gelderwerb (der): pénzszerzés.
Geldeswert (der): *ker.* pénzérték; Geld und ~: pénz és értéktárgyak.
Geldfassung (die): pénzfölvétel.
Geldfälscher (der): pénzhamisító.
Geldforderung (die): pénzkövetelés; ~en an jmdn machen: vkin pénzt követelni.
Geldfuß (der): pénzláb.
Geldgebarung (die): pénzkezelés.
Geldgeschäft (das): pénzügylet.
Geldgier (die): pénzszomj, kapzsiság.
geldgierig: kapzsi, pénzsovár.
Geldgürtel (der): tüsző.
Geldhilfe (die): pénzsegély.
Geldinstitut (das): pénzintézet.
Geldkatze (die): tüsző.
Geldkiste (die): pénzes láda.
Geldklemme, Geldknappheit (die): pénzszüke.
Geldkrise (die): pénzválság.
Geldleute (die = t.): tőkepénzesek.
Geldmangel (der): pénzhiány.
Geldmanipulation (die): pénzkezelés.
Geldmarkt (der): pénzpiac.
Geldmäkler (der): pénzügynök.
Geldmittel (das): pénzerő; es stehen uns hinlängliche ~ zu Gebot: elegendő pénzerővel rendelkezünk.
Geldnoth (die): pénzszükség.
Geldquelle (die): pénzforrás.
Geldsache (die): pénz dolga.
Geldsack (der): pénzeszsák.
Geldsammlung (die): pénzgyűjtés.
Geldschrank (der): pénzszekrény.
Geldschuld (die): pénzbeli tartozás.
Geldsendung (die): pénzküldemény.
Geldsorte (die): pénznem.
Geldstolz (der): pénzgőg.
Geldstrafe (die): pénzbüntetés, l. Geldbuße.
Geldstück (das): pénzdarab.
Geldsumme (die): pénzösszeg.
Geldtasche (die): pénzes táska, pénztárca.

Geldtruhe (die): pénzes láda.
Geldunterstützung (die): 1) pénzsegély ; 2) pénzbeli segélyezés.
Geldverbrechen (das): pénzhamisítás.
Geldvergütung (die): megtérítés pénzben.
Geldverlegenheit (die): pénzzavar; in ~ sein: pénz szűkében v. híjával lenni.
Geldvorrath (der): pénzkészlet.
Geldwechsel (der): pénzváltás.
Geldwechsler (der): pénzváltó.
Geldwert (der): pénzérték.
Geldwesen (das): pénzügy.
Geldwucher (der): uzsora.
Gelee [zsolé] (das), -s, t. -s: gyümölcskocsonya.
gelegen: 1) fekvő, l. liegen; die am Meere ~en Städte: a tengerparti városok; 2) alkalmas; zu ~er Zeit: jókor, idejében; du kommst ~: jókor jösz; das kommt ihm sehr ~: ez épen kapóra jön (neki); 3) es ist mir daran ~: fontos rám nézve, érdekemben áll.
Gelegenheit (die), t. -en: 1) alkalom; bei ~: alkalom adtán; bei dieser ~: ez alkalommal; bei der ersten besten ~: a legelső alkalommal; bei ~ dieses Festes: ezen ünnepély alkalmával; jmdm ~ bieten v. geben (zu etw.): vkinek alkalmat szolgáltatni v. nyújtani (vmire); die ~ ergreifen: élni az alkalommal, kapni az alkalmon; 2) alkalmatosság; mit welcher ~ reisest du? milyen alkalmatossággal utazol?
Gelegenheitsdichter (der): alkalmi költő.
Gelegenheitsgedicht (das): alkalmi költemény.
Gelegenheitskauf (der): alkalmi vétel.
Gelegenheitsmacher (der), -s, t. ~: kerítő; — die **Gelegenheitsmacherin**, t. -nen: kerítőnő.
Gelegenheitsverbrecher (der): alkalmi bűntettes.
gelegentlich: alkalmi, -lag, alkalom adtán.
gelehrig: tanulékony, -an.
Gelehrigkeit (die): tanulékonyság.
Gelehrsamkeit (die): tudományosság.
gelehrt: tudós, tudományos, -an; der **Gelehrte**, -n, t. -n ein Gelehrter, zwei Gelehrte: tudós.
Gelehrtenwelt (die): tudós világ.
Gelehrtheit (die): tanultság, tudomány, tudományosság.
Geleise (das), -s, t. ~: vágány, kerékvágás; im alten ~ bleiben: a megszokott kerékvágásban haladni; aus dem ~ fahren: kizökkenni a kerékvágásból, kijönni a sodrából; ins ~ kommen: visszatérni a rendes kerékvágásba.
Geleisekreuzung (die): vágánykeresztezés.
Geleit (das), -[e]s, t. -e: kiséret, fedezet; freies ~: szabad járás; jmdm das ~ geben: vkit elkisérni; jmdm das letzte ~ geben: vkinek a végtisztességet megadni.
geleiten (-ete, hat geleitet): kikisérni, oltalmazni; Gott geleite dich! Isten veled!
Geleiter (der), -s, t. ~: kisérő.
Geleitsbrief, **Geleitsschein** (der): kisérő v. védlevél, menlevél, oltalomlevél.
Geleitschiff (das): kisérő hajó.
Geleitsmann (der), -es, t. -männer: kisérő, kalauz.
Gelenk (das), -es, t. -e: izület, csukló.
gelenk[ig]: hajlékony, ügyes.
Gelenkentzündung (die): orv. izületi lob.
Gelenkhebel (der): műsz. csuklós emeltyű.
Gelenkquarz (das): ásv. hajlékony homokkő.
Gelenkrheumatismus (der): orv. izületi csúz.
Gelese (das), -s: keresztezés.
gelesen: olvasott, l. lesen.
Gelichter (das), -s, t. ~: fajzat, népség; sie sind eines ~s: egy húron pendülnek v. egy bordában szőtték.
geliebt: szeretett; — der, die **Geliebte**, -n, t. -n: szerető, kedves; ihr Geliebter: kedvese.
geliehen: l. leihen.
gelind[e]: lágy, -an, szelíd, -en, enyhe; bei ~em Feuer braten: lassú tűzön sütni; ~es Wetter: langy idő.
gelingen (*tm.* gelang; *km.* gelänge; *m.* ist gelungen): sikerülni; — das **Gelingen**, -s: siker.
Gelispel (das), -s: susogás.
gelitten: l. leiden.
gellen (-te, hat gegellt): 1) sivítani, áthatóan csengeni; ~de Stimme: éles v. sivító hang; 2) *kat.* gurulni.
geloben (-te, hat gelobt): megfogadni, megigérni.
gelobt: igért, dicsért; das Gelobte Land: az igéret földje.
gelogen: l. lügen.
Gelöbnis (das), -nisses, t. -nisse: fogadalom, igéret.
Gelse (die), t. -n: szunyog.
gelt! nemde, ugy-e?
gelten (*j.* ich gelte, du giltst, er gilt; *tm.* er galt; *m.* er hat gegolten; *km.* er gälte v. gölte; *felsz.* gilt!): 1) érni, érvénynyel birni, becsben állni; das gilt mir gleich: nekem mindegy; was gilt die Wette? mibe fogadjunk? sein Wort gilt nicht viel: a szava nem sokat ér; 2) vminek tartatni; er gilt für einen gelehrten Mann: tudós embernek tartják v. mondják; das gilt als das Vornehmste: ezt nagyon előkelőnek tartják; 3) vkit illetni; das galt ihm: ez neki szólt; 4) ~ lassen: helybenhagyni, elfogadni; 5) *személytelenül:* jetzt gilt es aufzupassen: most résen kell lennünk; es gilt! áll a fogadás! was gilt's! mibe fogadjunk? es gilt dein Leben: életed forog kockán.
geltend: érő; etw. ~ machen: vminek érvényt szerezni, vmit érvényesiteni v. értékesiteni; sich ~ machen: érvényesülni.
Geltendmachung (die): érvényesités.
Geltung (die), t. -en: érték, érvény, jelentés; etw. zur ~ bringen, einer Sache ~ verschaffen: vmit érvényre juttatni; zur ~ kommen: érvényesülni.
geltungslos: érvénytelen.
gelungen: sikerült, l. gelingen.
Gelübde (das), -s, t. ~: fogadalom; ein ~ ablegen: fogadást tenni.
Gelüst (das), -es, t. -e: kivánság, vágyódás; ein ~ haben v. tragen nach etw.: vmit megkivánni, vmire sóvárogni.
gelüsten (-ete, hat gelüstet): vágyódni, áhitozni vmire, megkivánni vmit; nach Gelde gelüstet('s) mich nicht: pénzre nem áhitozom v. nem vásik a fogam.
Gelze (die), t. -n: ártány.
Gemach (das), -[e]s, t. Gemächer: szoba, helyiség.
gemach: lassan, csendesen.
gemacht: 1) elkészitett, kész; damit war er ein ~er Mann: ezzel meg volt alapitva a szerencséje; ein ~er Stutzer: kész fenegyerek; 2) szinlelt, mondvacsinált; 3) *tőzsd.* kötöm!
Gemahl (der), -s, t. -e: férj.
Gemahlin (die), t. -nen: hitves.
gemahnen (-te, hat gemahnt): emlékeztetni; jmdn an sein Versprechen ~: vkinek eszébe juttatni az igéretét.
Gemarkung (die), t. -en: határ, határszél.

gemächlich: lassú, kényelmes, lassan, kényelmesen.
Gemächlichkeit (die): kényelmesség.
Gemächt (das), -es, t. -e: csinálmány.
Gemälde (das), -s, t. ~: festmény.
Gemäldegallerie (die): képtár.
Gemäß (das), -es, t. -e: mérő.
gemäß: 1) megfelelő, illő, -en; 2) *(praep. dat.)* szerint, -hoz, -hez, -höz képest; Ihrem Auftrag(e) ~: rendelete v. megbízása értelmében; den Umständen ~: a körülményekhez képest; Ihrem Wunsche ~: kívánságának megfelelően, kívánsága szerint.
Gemäßheit (die): megfelelőség; in ~ Ihres Befehles: parancsa szerint; in ~ des Gesetzes: a törvény értelmében; in ~ der Gesammtanlage des Werkes: a mű egész tervezetéhez mérten.
gemäßigt: mérsékelt, -en.
Gemäuer (das), -s: falazat.
gemein: 1) közös; das haben sie alle miteinander ~: ez valamennyiökkel közös; das ~e Wohl: közjólét; 2) közönséges, aljas; — der **Gemeine**, -n, t. -n: közkatona, közlegény; — das **Gemeine**, -n: az aljas, közönséges, pórias.
Gemeinanger (der): közlegelő.
Gemeinde (die), t. -n: 1) község, törvényhatóság; 2) gyülekezet.
Gemeindehaus (das): községháza.
Gemeindehotter (der): községhatár.
Gemeindenotar (der): községi jegyző.
Gemeinderath (der): községtanács.
Gemeinderepräsentanz (die): községi képviselőtestület.
Gemeindeschule (die): községi iskola.
Gemeindesteuer (die): községi adó.
Gemeindevorstand (der): 1) községi elöljáró; 2) községi elöljáróság.
Gemeindevorsteher (der): községi elöljáró.
Gemeindeweg (der): községi út.
Gemeine (der, das): l. gemein.
gemeinfaßlich: közérthető, -en.
gemeingefährlich: közveszélyes, -en; die ~e Handlung: közveszélyes cselekmény.
Gemeingeist (der): közszellem.
Gemeingericht (das): köztörvényi bíróság.
gemeingiltig, gemeingültig: közérvényű, általános érvényű.
Gemeingläubiger (der): csődhitelező.
Gemeingut (das): 1) közösbirtok; 2) közkincs.
Gemeinheit (die), t. -en: aljasság, póriasság.
gemeinhin, gemeiniglich: közönségesen.
Gemeinnutzen (der): közhaszon.
gemeinnützig: közhasznú.
Gemeinplatz (der): közhely.
Gemeinrecht (das): köztörvény.
gemeinrechtlich: köztörvényi.
gemeinsam: közös, -en; — die **Gemeinsame**: község.
Gemeinschaft (die): közösség; die eheliche ~: életközösség; die Aufhebung der ehelichen ~: ideiglenes elválasztás; häusliche ~: együtt-lakás; in ~ mit jmdm: vkivel közösen; ich habe keine ~ mit ihm: semmi közöm vele.
gemeinschaftlich: közös, -en; auf ~e Kosten: közköltségen.
gemeinschädlich: közveszélyes.
Gemeinschuld (die): a bukottnak összes tartozása.
Gemeinschuldner (der): közadós, bukott.
Gemeinsinn (der): közérzület.
gemeinverständlich: közérthető, mindenkitől érthető, -en.
Gemeinweide (die): közlegelő.
Gemeinwesen (das): 1) közügyek; 2) köztársaság.
Gemeinwohl (das): közjó, közjólét, közérdek.
Gemenge, Gemengsel (das), -s: keverék, zagyvalék.
Gemerk (das), -es, t. -e: 1) jegy, jel; das ~(e) nehmen: észrevenni; 2) emlék; 3) állvány, emelvény (melyen a mesterdalnokok birái ültek).
gemessen: kimért, -en; ein ~er Befehl: határozott parancs.
Gemetzel (das), -s: mészárlás.
gemieden: l. meiden.
Gemisch (das), -es, t. -e: keverék, elegy.
gemischt: kevert, elegyes, -en.
Gemischtheit (die): vminek kevert volta.
Gemme (die), t. -n: metszett drágakő, gemma.
gemocht: l. mögen.
gemolken: l. melken.
Gemsbock (der): zergebak.
Gemse (die), t. -n: zerge.
Gemsjagd (die): zergevadászat.
Gemurmel (das), -s: moraj, mormolás, mormogás.
Gemurre (das), -s: zugolódás.
gemußt: l. müssen.
Gemüse (das), -s, t. ~: főzelék.
Gemüsegarten (der): konyhakert, veteményes kert.
Gemüsemarkt (der): zöldségvásár.
Gemüseschüssel (die): főzelékes tál.
gemüßigt: kénytelen; sich ~ sehen: kénytelennek érezni magát.
Gemüth (das), -(e)s, t. -er: kedély, kedv, szív, lélek; unschuldiges ~: ártatlan szív; ein Mann von düsterem ~: mogorva kedvű v. kedélyű ember; jmdm etw. zu ~e führen: vkinek szivére v. lelkére kötni vmit, vkinek lelkére beszélni; sich etw. zu ~e führen: szivére venni, megszívlelni vmit.
gemüthlich: 1) kedélyes, jókedvű, -en; 2) jóízű (történet).
Gemüthlichkeit (die): kedélyesség, jókedv, vidámság; in Geldsachen hört die ~ auf: pénz dolgokban nem ismerek tréfát.
gemüthlos: kedélytelen, rideg.
Gemüthsart, Gemüthsbeschaffenheit (die): lelkület, természet.
Gemüthsbewegung (die): kedélymozgalom, indulat.
Gemüthserschütterung (die): kedélyrázkódás.
gemüthskrank: kedélybeteg v. lelkibeteg.
Gemüthskrankheit (die): lelkibetegség.
Gemüthsruhe (die): lelki nyugalom.
Gemüthsstimmung (die): kedélyhangulat.
Gemüthsverfassung (die), **Gemüthszustand** (der): kedélyállapot.
Gemüthswelt (die): kedélyvilág.
gen *(praep.)*: l. gegen.
genannt: nevezett, l. nennen.
genant [zsenant]: kényelmetlen, kellemetlen, röstelni való.
***genas**: l. genesen.
genau: 1) pontos, szoros, -an; ~ genommen: szorosan véve; etw. ~ nehmen: szigorúan venni vmit; mit ~er Noth: nagynehezen; 2) takarékos, -an.
Genauigkeit (die): 1) pontosság, szigorúság, szabatosság; 2) takarékosság.
genäschig: nyalánk.
Gendarm [zsandárm] (der), -en, t. -en: csendőr, zsandár.
Gendarmerie (die): csendőrség.
Gendarmerie-Kaserne (die): csendőr-laktanya.
Gendarmeriezug (der): csendőrszakasz.
Genealogie (die), t. -n: leszármazás.
genehm: kellemes, tetsző; die Sache ist uns ~: a dolog kedvünkre való.
genehmigen (-te, hat genehmigt): jóváhagyni, elfogadni.
Genehmigung (die), t. -en: jóváhagyás.
Genehmigungsclausel (die): jóváhagyó (helybenhagyó) záradék.
geneigt: 1) lejtős; 2) hajlandó, jóindulatu; jmdm ~ sein: jó szívvel lenni vkihez; wir sind dazu ~: hajlandók vagyunk rá.

Geneigtheit (die): 1) lejtősség; 2) hajlandóság, jóindulat.
General (der), -[e]s, t. Generale (v. Generäle): tábornok; ~ en Chef: fővezér.
general: általános, fő...
Generaladjutant (der): főhadsegéd. [ség.
Generalagentur (die): főügynök-
General-Artillerie-Inspector (der): tüzérségi főfelügyelő.
Generalat (das), -es, t. -e: főhadparancsnokság.
Generalauditor (der): tábornokhadbíró.
Generalbaſs (der), --baſſes: generálbasszus (számozott alhang).
General-Cavallerie-Inspector (der): lovassági főfelügyelő.
Generalcommando (das): főhadparancsnokság.
Generalconsul (der): főkonzul.
Generaldecharge (die): disztüz.
Generaldirection (die): vezérigazgatóság. [gató.
Generaldirector (der): vezérigaz-
Generalfragen, Generalien (die=t.): általános kérdések.
Generalinspection (die): főfelügyelőség; Königl. ung. ~ für Eisenbahnen: Vasúti magy. kir. főfelügyelőség.
Generalinspector (der): főfelügyelő; ~ des Heeres: a hadsereg főfelügyelője.
Generalintendant (der): vezérhadbiztos.
generalisieren (-te, hat generalisiert): általánosítani, egyetemesíteni.
Generalissimus (der), ~, t. --mi: legfőbb hadvezér, fővezér.
Generalität (die): tábornoki kar.
Generalkarte (die): általános térkép. [nagy.
Generallieutenant (der): altábor-
Generalmajor (der): vezérőrnagy.
Generalmarsch (der): *kat.* díszinduló, díszjel.
Generalpardon (der): közkegyelem, általános megkegyelmezés.
Generalpächter (der): főbérlő.
Generalplan (der): általános terv.
Generalprobe (die): főpróba.
Generalprocuratur (die): főügyészség.
Generalredner (der): vezérszónok.
Generalsecretär (der): főtitkár, vezértitkár.
Generalstab (der): *kat.* vezérkar, táborkar. [törzsorvos.
General-Stabsarzt (der): vezér-
Generalstabs-Chef (der): vezérkari főnök.
Generalstabs-Corps (das): vezérkari testület.
Generalstabskarte (die): vezérkari térkép.
Generalstäbler, Generalstabs-Officier (der): vezérkari tiszt.
Generalsuperintendent (der): fősuperintendens.
Generalversammlung (die): közgyűlés; gründende ~: alakuló közgyűlés.
Generalvollmacht (die): általános felhatalmazás.
Generation (die), t. -en: nemzedék, ivadék, emberöltő.
Generator (der), -s, t. -en: *müsz.* fejlesztő.
generell: általános, -an.
generisch: 1) nemi, -leg; 2) általános, -an.
generös: nagylelkű, bőkezű, -en.
genesen (*j.* ich genese, du genesest v. genest, er genest; *tm.* er genas; *m.* er ist genesen; *km.* er genäse; *felsz.* genese!): felgyógyulni, felépülni; eines Kindes ~: gyermeket szülni.
Genesis (die): 1) eredet, keletkezés; 2) »Genezis« (Mózes I. könyve).
Genesung (die): felgyógyulás.
genetisch: származtató, leszármazás szerinti.
[**Genetiv** (der): l. Genitiv.
genial: lángeszű, lángelméjű.
Genialität (die): lángelme.
Genick (das), -[e]s, t. -e: nyakszirt, nyak; sich (= *dat.*) das ~ brechen: nyakát szegni.
Genie [zseni] (das), -s, t. -s: lángész, lángelme.
Geniebataillon (das): hadmérnök-zászlóalj.
Geniecorps (das): mérnök-kar, hadmérnöki kar.
Genieofficier (der): mérnökkari tiszt, hadmérnöktiszt.
Geniepark (der): *kat.* hadmérnöki telep.
Genieregiment (das): hadmérnökezred.
genieren (-te, hat geniert): feszélyezni, nyűgözni vkit; — sich ~: átallani, restelkedni; er geniert sich gar nicht: csöppet sem restelli.
Geniestab (der): *kat.* hadmérnöki törzs.
Geniestreich (der): elmés csíny.
genießbar: élvezhető, -en.
genießen (*j.* ich genieße, du genießest v. genießt, er genießt; *tm.* er genoſs; *m.* er hat genoſſen; *km.* er genöſſe; *felsz.* genieß[e]!): ein Ding v. eines Dinges: 1) vmit élvezni; 2) enni, inni; er hat nichts genoſſen: se nem evett, se nem ivott; 3) vmiben részesülni; er hat eine vornehme Erziehung genoſſen: finom nevelésben részesült; jmden einen Vortheil ~ laſſen: vkit vmely előnyben (haszonban) részeltetni.
Geniewaffe (die): hadmérnökség.
Genist (das), -s: fészek.
Genitalien (die=*t.*): nemi szervek. [kos eset.
Genitiv (der), -[e]s, t. -e: birto-
Genius (der), ~, t. Genien: őrszellem, őrlélek.
genommen: l. nehmen; *tőzsd.* veszem i kötöm!
*__genoſs__: l. genießen.
Genoſs, Genoſſe (der), --noſſen, t. --noſſen: társ, cimbora; mit einigen Genoſſen: néhányad magammal.
genoſſen: l. genießen.
Genoſſenschaft (die), t. -en: szövetkezet, szövetség, céh.
Genoſſin (die), t. -nen: társnő.
Genrebild [zsánerbild] (das): fajtakép, zsánerkép, életkép.
Gentleman [dsentlmén] (der), -s, t. --men: gavallér ember.
Genueser (der), -s, t. ~: genuai.
genug: elég, eléggé, elegendőképen; ~ an dem: elég az hozzá...; ich habe ~ Schönes gesehen: elég szépet láttam; gut ~: elég jó; an etw. ~ haben: megelégedni, beérni vmivel.
genug thun (that genug, hat genuggethan): eleget tenni, megfelelni vminek.
Genugthuung (die): elégtétel; Ertheilung der ~: elégtétel-adás.
Genus (das), ~, t. Genera: nem, faj.
Genuſs (der), --nuſſes, t. --nüſſe: élvezet, élv.
genuſsfähig: élvezni tudó.
genuſsfreudig: élvezni szerető.
Genuſsmittel (das): élvezeti-cikk.
genuſsreich: élvezetes.
Genuſssucht (die): élvvágy, élvezetvágy, élvhajhászat.
genuſssüchtig: élvsóvár, élvvágyó, élvezethajhászó.
Genüge (die): megelégedés; zur ~: elegendőképen, eléggé.
genüge leisten (-ete): eleget tenni, megfelelni vminek.
genügen (-te, hat genügt): elégségesnek v. elegendőnek lenni; es genügt mir (zu *inf.*): elég nekem, ha...; sich etw. ~ laſſen: megelégedni vmivel.
genügend: 1) elegendő, -képen; dieser Vorrath ist uns kaum ~: ezzel a készlettel alig érjük be; 2) elégséges, -en.
genügſam: szerény igényű, kevéssel beérő.

Genügsamkeit (die): mértékletesség, igénytelenség.
Geodäsie (die): földmérés.
geoffenbart: kinyilatkoztatott.
Geognosie (die): földisme, földtan.
Geograph (der), -en, t. -en: földrajztudós, földrajziró.
Geographie [-gra-] (die): földrajz, földleirás.
Geolog (der), -en, t. -en: geológus.
Geologie (die): földtan.
geologisch: földtani, -lag.
Geometer (der), -s, t. ~: földmérő.
Geometralzeichnen (das): mértani rajz.
Geometrie (die): mértan.
geometrisch: mértani, -lag.
geordnet: rendezett, rendezve.
Georg (férfinév): György.
gepanzert: páncélos, -an.
Gepäck (das), -[e]s, t. -e: podgyász.
Gepäckhälter (der): podgyásztartó.
Gepäcksaufnahme (die): málhafölvétel.
Gepäcksausgabe (die): málha- v. podgyászkiadás.
Gepäckstransport (der): málhaszállitás.
Gepäckträger (der): hordár.
gepfeffert: borsos, -an.
gepfiffen: l. pfeifen.
gepflastert: kövezett.
gepflogen: l. pflegen.
Gepflogenheit [-pflo-] (die), t. -en: (bevett) szokás.
Geplapper (das), -s: csacsogás.
Geplauder (das), -s: fecsegés.
Geplänkel (das), -s: csatározás.
Geplärr (das), -s: sápitozás.
Geplätscher (das), -s: csobogás.
Gepolter (das), -s: dörömbölés.
Geprassel (das), -s: pattogás.
Gepräge (das), -s, t. ~: bélyeg, jelleg, jegy, veret.
Gepränge (das), -s: fény, pompa.
gepriesen: magasztalt, l. preisen.
Gequake (das), -s: kuruttyolás.
gequetscht: zúzott, zúzva.
gequollen: l. quellen.
Ger (der), -s, t. -e: dárda, kelevéz.
gerade: 1) egyenes, -en; ~ heraussagen: magyarán v. kereken kimondani; 2) páros (szám); 3) épen; ~ gegenüber: épen szemben; er kam ~ als ich fortgehen wollte: épen akkor jött, mikor indulóban voltam.
geradeaus: egyenest (előre).
geradehin: egyenest (oda).
geradenwegs, geradeswegs: egyenest.
geradeso: épen igy.
geradeweg: kereken, nyiltan, határozottan.
geradezu: egyenest, épenséggel.
Geradflügler (der): egyenesszárnyú. [sitó.
Geradhalter (der): testegyene-
Geradheit (die), Geradsinn (der): egyenesség, nyiltság.
geradlinig: egyenes vonalú.
geradwinkelig: derékszögű.
geradzahlig: páros (számú).
gerannt: l. rennen.
Gerant (der), -en, t. -en: üzletvezető.
Gerassel (das), -s: zörgés.
I. gerathen (gerieth, ist gerathen): 1) kerülni, jutni, akadni; aneinander ~: hajba kapni; außer sich ~: a sodrából kiesni; in Bestürzung ~: megdöbbenni; an einen Ort ~: vhová jutni v. vetődni; in Streit ~: vitára kelni; in Vergessenheit ~: feledésbe merülni; in Zorn ~: haragra lobbanni; 2) sikerülni; die Arbeit ist ihm nicht ~: nem sikerült a munkája.
II. gerathen: 1) (rathen-ból) tanácsos; ich halte es für ~ (zu *inf.*): tanácsosnak, ajánlatosnak v. jónak látom; 2) (gerathen-ból) sikerült.
Gerathewohl (das): véletlen; aufs ~: vaktában, találomra.
geraum: tág, hosszú; ~e Zeit: hosszú v. jó idő.
Geräth (das), -[e]s, t. -e, Geräthschaft (die), t. -en: szerszám, szerek, eszközök.
Geräthkammer (die): szerszámkamara.
Geräthturnen (das): szertornázás.
geräuchert: füstölt.
geräumig: tágas, téres. [nesz.
Geräusch (das), -es, t. -e: zaj,
geräuschlos: zajtalan, -ul.
geräuschvoll: lármás, zajos, -an.
Geräusper (das): torokköszörülés.
gerben (-te, hat gegerbt): 1) kicserezni (bőrt); 2) kévélni (acélt).
Gerber (der), -s, t. ~: cserzővarga, timár.
Gerberbrühe (die): csáva, cserlé.
Gerberlohe (die): timárcser.
Gerbsäure (die): *vegyt.* csersav.
gerecht: igazságos, jogos, -an; einer Sache ~ werden: eleget tenni vminek; ~er Zorn: méltó harag.
Gerechtigkeit (die): 1) igazságosság; jmdm ~ widerfahren lassen: vkinek igazságot szolgáltatni; 2) jog, törvény; Arm der ~: a törvény keze.
Gerechtsame (die), t. -n: jog, kiváltság.
Gerede (das), -s: szóbeszéd, mende-monda; ins ~ bringen: hirbe hozni v. keverni; ins ~ kommen: hirbe keveredni, a világ szájára kerülni.
gereichen (-te, hat gereicht): válni, szolgálni; es gereicht ihm zur Ehre: becsületére válik.
Gereiße (das), -s: kapkodás; es ist viel ~ darum: kapkodják egymás elől.
gereizt: ingerült, -en.
Gereiztheit (die): ingerültség.
gereuen (-te, hat gereut): bánni; es gereut mich, das gethan zu haben: sajnálom, hogy ezt tettem; lass dir deine Mühe nicht ~: ne resteld (v. sajnáld) a fáradságot.
I. Gericht (das), -[e]s, t. -e: étel, tál étel.
II. Gericht (das), -[e]s, t. -e: törvényszék; das dingliche ~: birtokbiróság; vor ~ erscheinen v. sich vor das ~ stellen: törvényt állni; vor ~ fordern: biró elé idézni; ~ erster, zweiter, dritter Instanz: első-, másod-, harmadfokú biróság; über jmdn ~ halten: vki felett törvényt ülni; das jüngste v. letzte ~: itéletnapja, végitélet; zu ~ sitzen: törvényt ülni v. látni.
gerichtlich: birósági, birói, -lag; jmdn ~ belangen: vkit bepanaszolni; das ~e Verfahren: birói eljárás.
Gerichtsarzt (der): törvényszéki orvos. [vosi.
gerichtsärztlich: törvényszéki or-
Gerichtsbarkeit (die): 1) bíráskodás, jogszolgáltatás; 2) törvényhatóság.
Gerichtsbeamte[r] (der): törvényszéki v. birósági hivatalnok.
Gerichtsbehörde (die): biróság.
Gerichtsbezirk (der): birói járás.
Gerichtsbote (der): hajdú.
Gerichtsdepositum (das): birói letét.
Gerichtsdiener (der): törvényszéki v. birósági szolga, kézbesitő.
Gerichtsferien (die = t.): törvényszünet. [korlat.
Gerichtsgebrauch (der): birói gya-
Gerichtshänden, etw. zu ~ hinterlegen: birói kézbe letenni vmit.
Gerichtsherrlichkeit (die): birói felsőbbség.
Gerichtshof (der): törvényszék; ~ für Civilsachen: polgári törvényszék; ~ für den Pester Landbezirk: pestvidéki törvényszék; der Richter am ~: törvényszéki biró; der Vorstand des ~es v. der Gerichtshofpräsident: törvényszéki elnök.
Gerichtshofrichter (der): törvényszéki biró.

Gerichtshofverfahren (das): törvényszéki eljárás.
Gerichtskoſten (die = *t.*): perköltség; die ~ tragen: a perköltséget viselni.
Gerichtsnotar (der): törvényszéki jegyző.
Gerichtsordnung (die): törvénykezési rendtartás.
Gerichtspflege (die): igazságszolgáltatás.
Gerichtsprocurator (der): pertárnok.
Gerichtsrath (der): törvényszéki biró *v.* tanácsos.
Gerichtsſaal (der): törvényszéki tárgyaló- *v.* tanácsterem.
Gerichtsſchreiber (der): 1) törvényszéki irnok; 2) törvényszéki jegyző.
Gerichtsſprache (die): törvényszéki stilus, hivatalos nyelv.
Gerichtsſprengel (der): törvényszék területe.
Gerichtsſtand (der): birói illetékesség; der ~ für Buchforderungen: könyvkivonati illetékesség; der dingliche, örtliche, ſachliche ~: a dologi, helyi, tárgyi illetékesség.
Gerichtsſtillſtand (der), **Gerichtsvacanz** (die): törvényszünet.
Gerichtsſtuhl (der): törvényszék.
Gerichtstag (der): törvénynap, tárgyalás napja.
Gerichtsverfahren (das): törvénykezési *v.* birói eljárás.
Gerichtsverhandlung (die): törvényszéki tárgyalás.
Gerichtsverwaltung (die): igazságszolgáltatás.
Gerichtsvollzieher (der): végrehajtó, árverező.
gerieben: 1) l. reiben; 2) ravasz, agyafúrt.
***gerieth**: l. gerathen.
geriffelt: recézett, bordázott.
gering: 1) csekély, hitvány, alacsony; ~er Preis: olcsó ár; von ~em Stande: alacsony állású; nicht im ~ſten: legkevésbbé sem, csöppet sem; 2) er achtet *v.* ſchätzt es ~: félvállról veszi, fel sem igen veszi; von jmdm ~ denken: nem sokat tartani vkiről; es ſchien ihm ~: kevésbe vette, kicsinyelte; ~er werden: csökkenni, kisebbedni; — ihm fehlt nicht das **Geringſte**: semmije sem hiányzik.
Geringachtung (die): fitymálás, lenézés.
geringfügig: csekély, jelentéktelen.
geringhaltig: csekélyértékű.
gering ſchätzen (-te, hat geringgeſchätzt): kevésre becsülni, kevésbe venni, kicsinyleni.
geringſchätzig: kicsinylő, -leg, félvállról; jmdn ~ behandeln: félvállról beszélni vkivel, fumigálni vkit.
Geringſchätzung (die): kicsinylés, lenézés; mit ~: félvállról.
Gerinne (das), -s, *t.* ~: lefolyás, folyóka, csurgó.
gerinnen (gerann, iſt geronnen): összefutni (tej), megaludni (vér); ~ machen: megalvasztani, megfagyasztani.
Gerinnſel (das), -s, *t.* ~: csermely.
Gerippe (das), -s, *t.* ~: 1) csontváz, váz; 2) bordázat (hajóé).
Gerippkarte (die): váztérkép.
gerippt: bordás, eres.
geriſſen: l. reißen.
geritten: idomitott (ló), l. reiten; ~ kommen: arra lovagolni, lóháton jönni.
Germ (der), -[e]s: élesztő.
Germane (der), -n, *t.* -n: germán, német.
Germanien (das), -s: Germánia.
germaniſch: germán, -ul.
germaniſieren (-te, hat germaniſiert): németesiteni.
Germanismus (der), ~, *t.* -ismen: németesség (a nyelvben).
Germaniſt (der), -en, *t.* -en: germanista.
gern[e] (*kf.* lieber, *ff.* am liebſten): örömest, szivesen, jó szivvel; jmdm ~ haben: vkit szeretni, kedvelni; herzlich ~: édes örömest; ~ oder ungern: ha tetszik, ha nem, *v.* akarva, nem akarva.
gerngeſehen: szivesen látott.
Gerngroß (der), ~, *t.* -e: nagyzó, nagyralátó, kérkedő.
gerochen: 1) *régiesen* gerächt *helyett*, l. rächen; 2) l. riechen.
Geroſſe (das), -s: dörgés.
geronnen: megaludt, l. gerinnen.
Geröchel (das), -s: hörgés.
Geröhricht (das): l. Röhricht.
Gerölle (das), -s, *t.* ~: görgeték, görgeteg, hömpöly.
Geröllſchichte (die): görgelékréteg.
Gerſte (die), *t.* -n: árpa.
Gerſtenacker (der): árpaföld.
Gerſtengraupe (die), ~: árpadara.
Gerſtenkorn (das): árpaszem.
Gerſtenſaft (der): árpalé.
Gerſtenſchleim (der): árpakása-lé.
Gerſtenſchrot (das): árpadara.
Gerſtenzucker (der): árpacukor.
Gerte (die), *t.* -n: vessző.
Geruch (der), -[e]s, *t.* Gerüche: 1) szag; 2) szaglás, szaglóérzék; 3) hir; er ſteht im ~ der Heiligkeit: szent hirében áll.
geruchlos: szagtalan, -ul.
Geruchsſinn (der): szagló-érzék.
gerufen: l. rufen.
geruhen (-te, hat geruht): kegyeskedni, méltóztatni; geruhe die hochlöbliche Curie: kegyeskedjék a nagyméltóságú Kúria...
Gerumpel (das), -s: csörömpölés.
gerundet: kikerekitett.
gerungen: l. ringen.
Gerücht (das), -[e]s, *t.* -e: hir, híresztelés; es geht das ~: hire jár, hogy...
gerüchtweiſe verlautet, daſs ...: hire jár, hogy...
gerührt: meghatott, l. rühren.
Gerümpel (das), -s: lim-lom.
Gerüſt (das), -[e]s, *t.* -e: állás, állvány, emelvény.
geſagt: mondott, l. ſagen.
geſalbt: fölkent.
geſalzen: sós, besózott.
geſammt: összes, -en; die ~e Einwohnerſchaft *v.* die ~en Einwohner: az egész lakosság; die ~e Familie: az egész család.
Geſammtanlage (die): egész tervezet (műé).
Geſammtausgabe (die): teljes kiadás.
Geſammtausweis (der): összesitett kimutatás.
Geſammtbetrag (der): végösszeg.
Geſammtbild (das): összkép.
Geſammteindruck (der): összbenyomás.
Geſammtforderung (die): összes követelés.
Geſammtgebür (die): összes illeték.
Geſammtgewicht (das): teljes *v.* összes súly.
Geſammtheit (die), *t.* -en: összesség.
Geſammtkoſten (die = *t.*): összes költség.
Geſammtminiſterium (das): összminiszterium, az egész kormány.
Geſammtmonarchie (die), **Geſammtreich** (das): összbirodalom.
Geſammtſitzung (die): összes *v.* teljes ülés.
Geſammtſtand (der): összes állomány.
Geſammtſtrafe (die): összbüntetés.
Geſammtſumme (die): teljes összeg.
Geſammtvermögen (das): összes vagyon.
Geſammtwerke (die = *t.*): irónak összegyüjtött művei.
Geſammtwert (der): összes érték.
Geſammtzahl (die): vminek teljes száma.
geſandt: küldött, l. ſenden; — der **Geſandte**, -n, *t.* -n: követ.
Geſandtſchaft (die), *t.* -en: követség.
Geſandtſchaftsrath (der): követségi tanácsos.
Geſandſchaftsſecretär (der): követségi titkár.
Geſang (der), -[e]s, *t.* -ſänge:

ének; ein Heldengedicht in zwölf Gesängen: tizenkét énekes hősköltemény.
Gesangbuch (das): énekeskönyv.
Gesangfest (das): dalünnepély.
Gesanglehrer (der): énektanító.
gesanglich: ének dolgában.
Gesangschule (die): énekiskola.
Gesangskunst (die): énekművészet.
Gesangverein (der): dalegyesület, daláregylet.
Gesause (das), -s: zúgás.
Gesäß (das), -es, *t.* -e: ülep, alfel.
gesättigt: *vegyt.* telitett.
Gesäusel (das), -s: susogás.
geschaffen: alkotott, l. schaffen.
***geschah**: l. geschehen.
Geschäft (das), -[e]s, *t.* -e: 1) dolog, foglalkozás, ügylet; ein ~ abschließen: ügyletet kötni; wenn es meine ~e erlauben: ha dolgaim engedik; er macht gute ~e: jó ügyleteket csinál; 2) üzlet, kereskedés; welches ~ betreiben Sie? milyen üzlete van Önnek? ein ~ eröffnen: üzletet nyitni; ein ~ führen: üzletet folytatni.
geschäftig: dolgos, munkás, -an; ~ thun: sürgölődni.
geschäftlich: üzleti, -leg.
Geschäftsangelegenheit (die): üzleti dolog.
Geschäftsauflassung (die): üzletbeszüntetés.
Geschäftsbericht (der): *ker.* üzleti jelentés.
Geschäftsbrief (der): üzleti levél.
Geschäftsbuch (das): üzleti könyv.
Geschäftseröffnung (die): üzletnyitás.
Geschäftsfreund (der): üzletbarát.
Geschäftsführer (der): üzletvezető, ügyvivő.
Geschäftsführung (die): ügyvitel.
Geschäftsgang (der): ügymenet; bei dem jetzigen stillen ~e: az üzlet mostani pangása mellett.
Geschäftsgebarung (die): ügykezelés.
Geschäftsgruppe (die): ügycsoport.
Geschäftsjahr (das): üzleti év.
Geschäftskenntnis (die): ügyismeret (kereskedelmi); er hat gründliche Geschäftskenntnisse: alapos szakismeretei vannak.
Geschäftskreis (der): ügykör.
Geschäftsleben (das): üzleti élet.
Geschäftslosigkeit (die): üzleti pangás.
Geschäftsmann (der), -es, *t.* -leute: üzletember.
geschäftsmäßig: üzletszerű, -leg.
Geschäftsordnung (die): ügyrend.
Geschäftsreisende[r] (der): kereskedelmi utazó.
Geschäftssache (die): hivatalos ügy, üzleti dolog.
Geschäftsstil (der): kereskedelmi stilus.
Geschäftsstück (das): ügydarab.
Geschäftsträger (der): ügyvivő.
Geschäftsverbindung (die): üzleti összeköttetés.
Geschäftsverkehr (der): üzleti v. ügyforgalom.
Geschäftszweig (der): üzletág.
geschätzt: becsült, becses.
I. **geschehen** (*f.* es geschieht; *tm.* es geschah; *m.* es ist geschehen; *km.* es geschähe): történni, megtörténni; es ist um mich ~: végem van *v.* oda vagyok; es ist dir ganz recht ~: úgy kell neked.
II. **geschehen**: megtörtént; — das **Geschehene**: a történtek.
Geschehnis (das), -nisses, *t.* -nisse: esemény, eset.
Gescheide (das), -s: *vad.* belek.
gescheit: okos, -an; er ist nicht recht ~: az esze nincs helyén; daraus kann man nicht ~ werden: ezen ugyan nem lehet eligazodni.
Gescheitheit (die): okosság.
Geschenk (das), -[e]s, *t.* -e: ajándék; zum ~ bekommen: ajándékba kapni; zum ~ geben: ajándékba adni vmit.
Geschenkgeber (der): ajándékozó.
geschenkt: ajándékozott.
Geschichte (die), *t.* -n: 1) történet, történelem; die alte ~: az ókor története; die mittlere ~: a középkor története; die neuere ~: az újkor története; die neueste ~: a legújabb kor története; die politische ~: politikai történelem; 2) esemény, dolog; das ist eine schöne ~: ez aztán szép dolog! 3) ~n machen: figurázni, teketóriázni.
geschichtlich: történeti, -leg.
Geschichtsbuch (das): történelmi mü.
Geschichtsforscher (der): történetbuvár.
Geschichtsforschung (die): történeti buvárlat.
Geschichtskunde, **Geschichtswissenschaft** (die): történettudomány.
Geschichtsschreiber (der): történetiró, történész.
Geschichtsschreibung (die): történetirás.
Geschichtswerk (das): történeti munka.
Geschick (das), -[e]s, *t.* -e: 1) ügyesség; 2) jó szabás (ruháé); 3) sors, végzet.
Geschicklichkeit (die), *t.* -en: ügyesség.
geschickt: ügyes, -en.
Geschiebe (das), -s: hordalék.
geschieden: elvált, l. scheiden.
***geschieht**: l. geschehen.
geschienen: l. scheinen.
Geschirr (das), -[e]s, *t.* -e: 1) edény; 2) hámszerszám; 3) felszerelés.
geschlagen: vert, l. schlagen.
Geschlecht (das), -[e]s, *t.* -er: 1) nem; männlichen ~es: himnemű (szó); 2) nemzedék, nemzetség; von ~ zu ~: nemzedékről nemzedékre.
geschlechtlich: nemi, vérségi, -leg.
Geschlechtsbaum (der): nemzetségfa.
Geschlechtsfolge (die): nemzedékrend.
Geschlechtskrankheit (die): nemi betegség.
Geschlechtskunde (die): nemzetségtan.
Geschlechtsleben (das): nemi élet.
geschlechtslos: nem nélküli.
Geschlechtsname (der): vezetéknév.
Geschlechtsreife (die): nemi *v.* ivari érettség.
Geschlechtstafel (die): nemzetségi lajstrom.
Geschlechtstheile (die = *t.*): nemzőrészek, ivarszervek.
Geschlechtstrieb (der): nemi ösztön.
Geschlechtsunterschied (der): nemi különbség.
Geschlechtswort (das): névelő.
geschlichen: l. schleichen.
geschliffen: csiszolt, l. schleifen.
Geschlinge (das), -s: 1) fonadék; 2) zsigerek.
geschlissen: l. schleißen.
geschlossen: zárt, zárkózott, -an, l. schließen; ~ gehen: zárt sorban menni.
geschlungen: fonott, l. schlingen.
Geschmack (der), -[e]s: 1) iz; diese Frucht hat einen bittern ~: ez a gyümölcs keserü (izű); 2) izlés, tetszés; einer Sache ~ abgewinnen: vmit kedvére valónak találni; ~ finden an etw.: vmiben kedvet lelni.
geschmacklos: izetlen, izléstelen; izléstelenül.
Geschmacklosigkeit (die), *t.* -en: izetlenség, izléstelenség.
Geschmacksrichtung (die): izlés.
Geschmackssache (die): izlés dolga; das ist ~: kinek a pap, kinek a papné.
Geschmackssinn (der): izlés.
geschmackvoll: izletes, izléses, -en.
geschmackwidrig: izléstelen, -ül.
geschmalzen: zsiros, -an.
Geschmeide (das), -s, *t.* ~: ékszer.
geschmeidig: 1) simulékony, -an; 2) *mest.* nyujtható.
Geschmeidigkeit (die): 1) simulékonyság; 2) nyujthatóság.
Geschmeiß (das), -es: 1) féreg, sopredék; 2) ganaj.
Geschmetter (das), -s: harsogás.

geschmiedet: kovácsolt.
Geschmiere (das), -s: mázolás.
geschmissen: l. schmeißen.
geschmolzen: olvasztott, l. schmelzen.
Geschnatter (das), -s: gágogás.
geschniegelt: nyalka, kifent.
geschnitten: vágott, l. schneiden.
geschnoben: l. schnauben.
Geschnörkel (das), -s, t. ~: cikornya.
geschnörkelt: cikornyás, -an.
geschoben: l. schieben.
gescholten: l. schelten.
geschoren: l. scheren.
Geschoß (das), --schosses, t. --schosse: 1) *ép.* emelet; 2) *kat.* lövedék.
geschossen: l. schießen.
Geschoßhagel (der): golyózápor; den Feind mit einem ~ überschütten: az ellenséget golyózáporral elárasztani.
Geschöpf (das), -es, t. -e: teremtmény, teremtés.
geschraubt: csűrt-csavart.
Geschrei (das), -[e]s: 1) kiáltás; 2) zaj, lárma; ein ~ erheben: lármát csapni.
geschrieben: 1) írott; 2) szavakkal, l. schreiben.
geschult: iskolázott, tanult.
geschunden: l. schinden.
Geschütz (das), -es, t. -e: löveg, ágyú.
Geschützfeuer (das): lövegtüz.
Geschützgießerei (die): lövegöntőgyár.
Geschützmetall (das): lövegfém.
Geschützpark (der): lövegtelep.
geschützt: védett; védve.
Geschwader (das), -s, t. ~: 1) lovascsapat; 2) hajóraj.
Geschwaderübung (die): hajórajgyakorlat.
Geschwätz (das), -es, t. -e: fecsegés.
geschwätzig: fecsegő, csacska.
geschweift: kanyarított.
geschweige: nemhogy, annál kevésbbé, hát még...
geschweigen, pl. dieses Umstandes zu ~: nem is szólva erről a körülményről.
geschwiegen: l. schweigen.
geschwind: gyors, hamaros, -an.
Geschwindigkeit (die), t. -en: gyorsaság, sebesség; in der ~: hamarjában, sebtében.
Geschwirr (das), -[e]s: surrogás.
Geschwister (die = t.): testvérek.
Geschwisterkind (das), -es, t. -er: unokaöcs, unokahúg.
geschwisterlich: testvéri, -leg.
Geschwisterliebe (die): testvéri szeretet.
Geschwisterpaar (das): testvérpár.
geschwollen: dagadt, l. schwellen.
geschwommen: l. schwimmen.
geschworen: esküdt, l. schwören; er ist mein geschworner Feind: esküdt ellenségem; — der **Geschwor[e]ne**, -n, t. -n: esküdt; der Spruch der Geschwor[e]nen: esküdtszéki verdikt.
Geschwornengericht (das): esküdtszék.
Geschwulst (die), t. --schwülste: daganat.
geschwunden: l. schwinden.
geschwungen: l. schwingen.
Geschwür (das), -s, t. -e: kelevény.
gesegnet: áldott, l. segnen.
„gesehen": »láttam«.
Geselle (der), -n, t. -n: társ, legény, fickó; ein lustiger ~: vidám cimbora.
gesellen (-te, hat gesellt): társítani, egyesíteni; — **sich** ~: társulni, egyesülni vkivel, csatlakozni vkihez.
Gesellenverein (der): legényegylet.
gesellig: társas, barátságos, barátkozó.
Geselligkeit (die): társaság-kedvelés.
Gesellschaft (die), t. -en: társaság, társadalom, társulat; anonyme ~: részvénytársaság; wir haben ~: vendégeink vannak; jmdm ~ leisten: vkit mulattatni; offene ~: közkereseti társaság.
Gesellschafter (der), -s, t. ~: 1) társalgó; 2) üzlettárs, társtag, l. Compagnon; 3) társalkodó; — die **Gesellschafterin**, t. -nen: társalkodónő.
gesellschaftlich: 1) társas, társadalmi; das ~e Leben: társasélet; 2) társulati.
Gesellschaftsfirma (die): társascég.
Gesellschaftsglied (das): társtag.
Gesellschaftskreis (der): társaskör.
Gesellschaftsrechnung (die): társaságszabály.
Gesellschaftsreise (die): társasutazás.
Gesellschaftsspiel (das): társas játék.
Gesellschaftssprache (die): társalgási nyelv.
Gesellschaftsvermögen (das): társasági vagyon.
Gesellschaftsvertrag (der): társasági szerződés.
Gesellschaftswagen (der): társaskocsi.
Gesellschaftszimmer (das): társalgó szoba.
Gesenk (das), -es, t. -e: 1) *bány.* ereszkedés, hajlás; 2) *mest.* mintaüreg, odor.
gesessen: l. sitzen.
Gesetz (das), -es, t. -e: törvény; ~e bringen: törvényt hozni v. szabni; das ~ umgehen: a törvényt kijátszani; zum ~e werden: törvénynyé válni.
Gesetzantrag (der), -[e]s: törvényjavaslat.
Gesetzartikel (der): törvénycikk.
Gesetzauslegung (die): törvénymagyarázat.
Gesetzblatt (das): törvénytár.
Gesetzbuch (das): törvénykönyv; bürgerliches ~: polgári törvénykönyv.
Gesetzentwurf (der): törvényjavaslat.
Gesetzerläuterung (die): törvénymagyarázat.
Gesetzesbestimmung (die): a törvény rendelkezése; im Sinne dieser ~: a törvény ezen rendelkezéséhez képest.
Gesetzeskraft (die): törvényerő; ~ erlangen v. in ~ erwachsen: törvényerőre emelkedni
Gesetzgeber (der): törvényhozó.
gesetzgeberisch: törvényhozói.
Gesetzgebung (die): törvényhozás.
Gesetzkraft (die): l. Gesetzeskraft.
gesetzlich: törvényes, törvényszerű, -en; der ~e Erbe: törvényes örökös; die ~e Erbfolge: törvényes öröklés; das ~e Pfandrecht: törvényes zálogjog; der ~e Vertreter: törvényes képviselő; ~ vorgeschrieben: törvényszabta; der ~e Zinsfatz: törvényes kamat.
gesetzlos: törvény nélküli, törvénytelen, -ül.
gesetzmäßig: törvényszerű, törvényes, -en.
Gesetzparagraph (der): törvényszakasz.
Gesetzsammlung (die): törvénygyüjtemény.
gesetzt: 1) higgadt, komoly, -an; von ~em Alter: érettebb korú; 2) föltéve, hogy...; ~ den Fall: tegyük fel azt az esetet.
Gesetztheit (die): nyugodtság, higgadtság.
Gesetzunkenntnis (die): törvény nemtudása.
Gesetzwerden (das): törvényerőre emelkedés.
gesetzwidrig: törvényellenes, -en.
gesichert: biztos, biztosított.
Gesicht (das), -[e]s: 1) (t. -er) arc; ein ~ machen v. schneiden: vmilyen arcot vágni v. ölteni; jmdm etw. ins ~ sagen: vkinek szemébe mondani vmit; 2) (t. -e): látás, látomás; zu ~e bekommen: meglátni; im ~e haben: láthatni vmit; etw. ins ~ fassen: szemügyre venni vmit; jmdn aus dem ~e (v. aus den Augen) verlieren: vkit szeme elől elveszíteni.
Gesichtsausdruck (der): arckifejezés.
Gesichtsfarbe (die): arcszín.
Gesichtsfeld (das): látótér, láttér.

Gesichtskreis (der): lát[ó]kör, lát[ó]határ, szemhatár.
Gesichtslinie (die): látó- *v.* irányvonal.
Gesichtsnerv (der): látó-ideg.
Gesichtspunkt (der): szempont, nézőpont.
Gesichtsschwäche (die): gyenge látás.
Gesichtssinn (der): látó érzék.
Gesichtstäuschung (die): szemcsalódás.
Gesichtswinkel (der): látószög.
Gesichtszug (der): arcvonás.
Gesims (das), --ses, *t.* --se: párkány, párkányzat.
Gesinde (das), -s, *t.* ~: cselédség.
Gesindel (das), -s: csőcselék, söpredék, gyülevésznép.
Gesindestube (die): cselédszoba.
gesinnt: (jó, rossz) érzelmű, indulatú, szivű vkihez; wie ist er ~? hogyan vélekedik? hová hajlik?
Gesinnung (die), *t.* -en: érzület, gondolkodásmód.
Gesinnungsgenosse (der): egygondolkodású.
gesinnungslos: jellemtelen.
gesinnungstreu: állhatatos.
gesinnungstüchtig: derék, hűséges.
gesittet: polgárosult, művelt, illemtudó, jóerkölcsű.
Gesittung (die): polgárosultság, műveltség, pallérozottság.
gesoffen: l. saufen.
gesogen: l. saugen.
gesonnen: l. sinnen; ich bin ~: szándékom, el vagyok határozva.
gesotten: főtt, l. sieden.
gespalten: hasadt, hasitva.
Gespan (der), -s, *t.* -e: 1) ispán; 2) társ, cimbora.
Gespann (das), -[e]s, *t.* -e: fogat.
gespannt: 1) felajzott (ijj); 2) feszült (figyelem); mit jmdm auf ~em Fuße stehen: vkivel haragban *v.* feszült viszonyban lenni; auf etw. ~ sein: kiváncsi lenni vmire.
Gespanntheit (die): 1) feszesség; 2) feszültség, feszült figyelem.
Gespanschaft (die), *t.* -en: ispánság.
Gesparre, Gespärre (das) -s: szaruzat (a tető gerendázata).
Gespenst (das), -es, *t.* -er: kisértet, hazajáró lélek.
Gespenstererscheinung (die): kisértet megjelenése.
Gespenstergeschichte (die): rémmese.
Gespensterglaube (der): a kisértetekben való hit.
gespensterhaft, gespenstisch: kisértetics, rémes, -en.
Gespensterstunde (die): kisértetek órája.
Gespensterspuk (der): kisértetjárás.
Gesperre (das), -s: zárómű.
Gespiele (der), -n, *t.* -n: játszótárs; — die **Gespielin**, *t.* -nen: játszótárs (nő).
gespien: l. speien.
Gespinst (das), -es, *t.* -e: fonadék.
gesponnen: fonott, l. spinnen.
Gespons (das), --ses, *t.* --se: házasfél, férj, feleség.
Gespött (das), -es, *t.* -e, **Gespöttel** (das), -s: gúny, csúfság; zum ~e dienen: gúny tárgya lenni; sein ~ mit jmdm treiben: gúnyt (csúfot) űzni vkiből.
Gespräch (das), -[e]s, *t.* -e: beszélgetés, társalgás, párbeszéd; im ~: beszélgetve, beszélgetés közben; mit jmdm ein ~ anknüpfen, sich mit jmdm in ein ~ einlassen: beszédbe eredni vkivel; jmdn ins ~ bringen: hirbe hozni vkit; ein ~ mit jmdm führen: beszélgetni.
gesprächig: beszédes, -en; sie ist sehr ~: pereg a nyelve; sie wurde ~: megeredt a nyelve.
Gesprächsform (die): beszélgető alak.
Gesprächsstoff (der): beszéd tárgya.
Gesprächston (der): a társalgás hangja.
gesprächsweise: beszélgetve, beszélgetés közben.
gespreizt: peckes, feszes, -en.
gesprenkelt: pettyes, babos.
gesprochen: l. sprechen.
gesprossen: l. sprießen.
Gesprudel (das), -s, *t.* ~: bugyogás, buzogó.
gesprungen: l. springen.
Gestade (das), -s, *t.* ~: part.
Gestalt (die), *t.* -en: 1) alak; von riesiger ~: óriási termetű; schön von ~: termetre szép; 2) alakulat; nach ~ der Sachen: a dolgok állásához képest.
gestalten (-ete, hat gestaltet): alakitani, formálni; — sich ~: alakulni.
gestaltet: alakult; schön ~: szép formájú.
gestaltlos: alaktalan, -ul.
Gestaltsänderung (die): alakváltozás.
Gestaltung (die), *t.* -en: 1) alakitás; 2) alakulás.
Gestaltungsvermögen (das): alakitó képesség.
Gestammel (das), -s, *t.* ~: dadogás.
Gestampfe (das), -s: toporzékolás.
*gestand: l. gestehen.
gestanden: 1) l. stehen; 2) megvallva, l. gestehen.
Gestank (der), -[e]s, *t.* --stänke: bűz.
gestatten (-ete, hat gestattet): megengedni, engedélyezni; einen Einblick ~: bepillantást engedni.
Gestattung (die), *t.* -en: engedély.
geständig sein (einer Sache, pl. des Diebstahls): bevallani (vmit, pl. lopást), beismerésben lenni; er ist des Verbrechens ~: a bűncselekményre nézve beismerésben van.
Geständnis (das), --nisses, *t.* --nisse: vallomás; ein ~ von etw. ablegen: vmit megvallani; zum Geständnisse bringen: vallomásra birni.
Gestänge (das), -s: rudazat.
Geste (die), *t.* -n: taglejtés, kézmozdulat.
gestehen (gestand, hat gestanden): meg- *v.* bevallani, elismerni; wenn ich's frei ~ darf: az igazat megvallva.
Gestehungskosten (die = *t.*): előállitási költség.
Gestein (das), -[e]s, *t.* -e: kőzet.
Gesteinsart (die): kőzetnem.
Gestell (das), -s, *t.* -e: 1) állvány, állás; 2) polc; 3) kerot; 4) talapzat; 5) *bány.* kas.
gestellig machen: előállitani (vkit).
gestempelt: bélyegzett.
gestern: tegnap; von ~: tegnapi, tegnapról való.
Gestikulation (die), *t.* -en: taglejtés, tagjártatás.
gestikulieren (-te, hat gestikuliert): kezét jártatni.
gestiefelt: csizmás.
gestiegen: l. steigen.
gestielt: nyeles, -en.
gestimmt: hangolt, l. stimmen.
Gestion (die): ügyvitel.
Gestionsprotokoll (das): tárgyalási jegyzőkönyv.
Gestirn (das), -es, *t.* -e: csillagzat.
Gestirnaufgang (der): csillag fölkelése.
Gestirnhöhe (die): csillagmagasság.
gestirnt: csillagos.
gestoben: l. stieben.
gestochen: l. stechen.
gestohlen: lopott, l. stehlen.
Gestolper (das), -s: botorkálás.
gestorben: meghalt, l. sterben.
gestoßen: (porrá) tört.
Gestotter (das), -s: dadogás.
Gestöber (das), -s, *t.* ~: hofuvás, zimankó, fergeteg.
Gestöhne (das), -s: nyogdécselés.
gestrandet: hajótörött.
Gesträuch (das), -[e]s, *t.* -e: cserje, cserjés, bozót.
gestreckt: 1) nyulánk, nyujtott; 2) *kat.* sebes (vágta).
gestreift: csikos, sávos, -an.
gestrenge: 1) szigorú; 2) nemzetes (úr).
gestrichen: 1) szinültig teli; 2) vonásozott, l. streichen.
gestrickt: kotott.

gestrig: tegnapi; ~en Tages: tegnap; Ihr w[ertes] Gestriges: tegnapról kelt b[ecses] levele.
gestritten: l. streiten.
Gestrudel (das), -s: örvény.
Gestrüpp (das), -es, t. -e: bozót csalit.
Gestundung (die): halasztás.
gestunken: l. stinken.
gestutzt: szegett (szárny).
Gestöbbe (das), -s: szénporhany.
Gestüte (das), -s, t. ~: ménes.
Gestütspferd (das): ménesló.
Gestütssoldat (der): méneskatona.
Gesuch (das), -[e]s, t. -e: 1) kérés; was ist sein ~? mit kiván? 2) kérvény, folyamodvány; ein ~ um etw. einreichen: vmiért folyamodni.
Gesuchsteller (der): kérvényező, folyamodó.
gesucht: 1) kelendő (árú); 2) keresett, mesterkélt (beszédmód).
Gesudel (das), -s: mázolás.
Gesumme, Gesumse (das), -s: döngicsélés, zümmögés.
gesund (*kf.* gesunder v. gesünder, *ff.* gesundest v. gesündest): egészséges, -en; ~ werden: meggyógyulni, felépülni.
Gesundbrunnen (der): gyógyforrás.
gesunden (-ete, ist gesundet): meggyógyulni.
Gesundheit (die), ~: egészség; eine ~ trinken: vkinek egészségére inni; zur ~: egészségére!
Gesundheitsgefährdung (die): egészség veszélyeztetése.
Gesundheitslehre (die): egészségtan.
Gesundheitspflege (die): az egészség ápolása, egészségügy.
Gesundheitspolizei (die): egészségügyi rendőrség.
Gesundheitsrücksichten, aus ~: egészségi szempontból.
gesundheitsschädlich, gesundheitswidrig: ártalmas.
Gesundheitswesen (das): egészségügy.
Gesundheitszustand (der): egészségi állapot.
gesungen: l. singen.
gesunken: l. sinken.
Getaumel (das), -s: támolygás.
Getäfel (das), -s: padlózat.
getäfelt: deszkázott, táblázott.
Getändel (das), -s: enyelgés.
gethan: l. thun.
geteilt: osztott, megosztott.
Getier (das), -s, t. -e: állatok.
Getose, Getöse (das), -s: zaj, moraj, lárma.
Getön (das), -s: hangzás, zaj.
Getrabe (das), -s: ügetés.
getragen: 1) viseltes (ruha); 2) mélabús, -an (zenében); 3) emelt, dagályos (hang).
getrauen, sich (-te, hat sich getraut): merni; ich getraue mich nicht, ihn zu fragen: nincs bátorságom, hogy megkérdezzem.
Getränk (das), -es, t. -e: ital.
Getreide (das), -s: gabona; das ~ schießt in Ähren: a gabona a fejét hányja.
Getreideart (die): gabonanem.
Getreideboden (der): gabonáspadlás.
Getreideexport (der): gabonakivitel.
Getreidefeld (das): gabonaföld.
Getreidegrube (die): búzaverem.
Getreidehandel (der), -s: gabonakereskedés.
Getreidemagazin (das): magtár, gabonaraktár.
Getreidemarkt (der): gabonapiac.
Getreidemühle (die): lisztőrlő malom.
Getreidespeicher (der): gabonacsűr.
Getreidezoll (der): gabonavám.
getrennt: különválasztott.
getreu: hű, hűséges; der Wahrheit ~: az igazsághoz híven; — der Getreue, -n, t. -n: vkinek híve.
getreulich: híven, hűségesen; er hat mir alles ~ erzählt: mindent hűségesen elmondott nekem.
Getriebe (das), -s, t. ~: 1) hajtómű; 2) hajsza.
getrieben: l. treiben.
getroffen: l. treffen, triefen.
getrogen: l. trügen.
getrost: bizton, bátran; sei ~: légy nyugodt.
getrösten, sich (-ete, hat sich getröstet) einer Sache (= *gen.*): türelemmel várni vmit.
getrunken: l. trinken.
Getrümmer (das), -s: romhalmaz.
Getummel (das), -s: sürgés-forgás.
Getümmel (das), -s: tolongás.
getüpfelt: pettyes.
geübt: gyakorlott.
Geübtheit (die), ~: gyakorlottság.
Gevatter (der), -s: koma; bei einem Kinde [zu] ~ stehen: vmely gyermek keresztapaságát elvállalni.
Gevatterin (die), t. -nen: komaasszony.
Gevatterschaft (die), ~: komaság.
Geviere (das), -s: fakeret.
geviert: négyes, négyzetes.
gewachsen: megnőtt; er ist dir ~: megfelel neked, méltó ellenfeled; der Arbeit (= *dat.*) ~ sein: birni a dolgot.
gewagt: kockáztatott, kétes.
gewahr werden (eines Dinges v. ein Ding): észrevenni, megpillantani vmit.
gewahren (-te, hat gewahrt): észrevenni; — **sich** ~: vigyázni magára.
Gewahrsam (der), -s: őrizet; etw. in ~ bringen: őrizet alá helyezni, elcsukni, elzárni vmit; in ~ halten: zár v. őrizet alatt tartani; in ~ nehmen: őrizet alá venni.
Gewalt (die), t. -en: hatalom, erőszak; mit aller ~: erőnek erejével; sich ~ anthun: erőt venni magán; ~ anwenden: erőszakhoz folyamodni; in jmds ~ geraten: vkinek hatalmába kerülni; etw. in seiner ~ haben: vmlnek ura lenni, birni vmit (pl. nyelvet); ~ über jmdn haben: vkin uralkodni; das steht nicht in meiner ~: ez nincs (v. nem áll) hatalmamban; die väterliche ~: atyai hatalom.
Gewaltanmaßung (die): hatalombitorlás, hatalmaskodás.
Gewaltanwendung (die): erőszakoskodás.
Gewalthaber (der): hatalom birtokosa.
Gewalthandlung (die): erőszakos cselekedet.
Gewaltherrschaft (die): kényuralom.
Gewaltherrscher (der): kényúr.
gewaltig: hatalmas, -an.
gewaltsam: erőszakos, -an; ~ vorgehen: erőszakoskodni.
Gewaltstreich (der): 1) rajtatörés; 2) erőszakos cselekmény.
Gewaltthat (die), t. -en: erőszakoskodás.
gewaltthätig: erőszakos, -an; ~e Handanlegung: erőszakos kézrávetés.
Gewaltthätigkeit (die): erőszak, erőszakoskodás, hatalmaskodás; ~ gegen Privatpersonen: magánosok elleni erőszak.
gewalzt: hengerelt (fém).
Gewand (das), -es, t. -wänder: 1) ruha, öltöny; 2) szövet.
gewandt: 1) l. wenden; 2) ügyes, -en, jártas, -an.
Gewandtheit (die): ügyesség.
*__gewann__: l. gewinnen.
gewarten (-ete, hat gewartet) eine v. einer (= *gen.*) Sache: várni vmit.
gewaschen: mosott.
Gewächs (das), -wächses, t. -wächse: 1) növény; 2) termés.
Gewächshaus (das): üvegház, növényház.
Gewächshauspflanze (die): üvegházi növény.
Gewächskunde (die): növénytan.
gewächsreich: dús növényzetű.
Gewähr (die): biztosíték; für

jmdn ~ leisten: jót állni vkiért, l. gewährleisten.
gewähren (-te, hat gewährt): megadni, teljesíteni, engedélyezni; eine Bitte ~: kérelmet teljesíteni; ~ lassen: vkit nem akadályozni; lass mich nur ~: hagyd rám a dolgot, ne avatkozzál dolgomba.
gewähr leisten (-ete) für jmdn: jót állni, kezeskedni vkiért.
Gewährleister (der): kezes.
Gewährleistung (die): jótállás, kezesség.
Gewährschaft (die): biztosíték, jótállás.
Gewährsmann (der): 1) kezes; 2) tudósító, forrás (híré).
Gewährung (die): engedélyezés, teljesítés (kérésé).
Gewände (das), -s, t. ~: ablakfélfa.
gewärtig (einer Sache = *gen.*) sein: várni, lesni vmit; jmdm ~ sein: vkinek szolgálatára készen állni.
gewärtigen (-te, hat gewärtigt): várni; Ihre ferneren Aufträge gewärtigend: további megbízásait várva.
Gewäsch (das), -es: fecsegés, pletyka.
Gewässer (das), -s, t. ~: vizek.
gewässert: vizezett.
Gewebe (das), -s, t. ~: szövet, szövedék.
geweckt: éber, élénk, eleven.
Gewehr (das), -[e]s, t. -e: lőfegyver, puska; das ~ (auf jmdn) anlegen: vkit célba venni; ~ heraus! fegyverbe! unter das ~ rufen: fegyverbe szólítani; das ~ strecken: a fegyvert lerakni; in v. unter das ~ treten: fegyver alá állni, fegyvert fogni.
Gewehraufsatz (der): puskairányzék.
Gewehrertrag (der), **Gewehrtragweite** (die): *kat.* a puska hordtávolsága.
Gewehrfabrik (die): fegyvergyár.
Gewehrfeuer (das): puskatűz.
Gewehrkolben (der): puskatusa.
Gewehrlauf (der): puskacső.
Gewehrpulver (das): puskapor.
Gewehrpyramide (die): fegyvergúla.
Gewehrschaft (der): puskaagy.
Geweih (das), -[e]s, t. -e: agancs, címer.
Gewerbe (das), -s, t. ~: ipar, iparág, mesterség.
Gewerbeausstellung (die): iparkiállítás.
Gewerbebank (die): iparbank.
gewerbebeflissen: iparűző, iparostanuló.
Gewerbebefugnis (die): iparengedély.
Gewerbebehörde (die): iparhatóság.
Gewerbefreiheit (die): iparszabadság.
Gewerbegesetz (das): ipartörvény.
Gewerbekammer (die): iparkamara.
gewerbemäßig: iparszerű, -leg.
Gewerbepolizei (die): iparrendőrség.
Gewerbeschein (der): iparigazolvány.
Gewerbeschule (die): ipariskola.
Gewerbesteuer (die): iparadó.
Gewerbeverein (der): iparegylet.
Gewerbezweig (der): iparág.
Gewerbfleiß (der): szorgalom, iparkodás, tevékenység.
Gewerbskunde (die): iparműtan.
gewerblich: ipari, -lag.
Gewerbsmann (der), -es, t. -leute: iparos.
gewerbsmäßig: iparszerű, -leg.
Gewerbthätigkeit (die): iparűzés.
gewerbtreibend: iparűző; — der **Gewerbtreibende**, -n, t. -n: iparűző, iparos.
Gewerk (das), -[e]s, t. -e: 1) céh; 2) bányavállalat, bányatelep.
Gewerkschaft (die), t. -en: bányatársaság.
gewesen: volt, egykori, l. sein.
gewichen: l. weichen.
Gewicht (das), -es, t. -e: súly; das specifische ~: fajsúly; eine Sache von ~: fontos, jelentős dolog; ~ auf etw. legen: vmire súlyt helyezni v. vetni; wenig ~ auf etw. legen: nem sokat adni vmire.
gewichtig: súlyos, nyomós, -an.
gewichtlos: súlytalan.
Gewichtsabgang (der): súlyhiány.
Gewichtseinheit (die): súlyegység.
Gewichtsmaß (das): súlymérték.
gewiegt: tapasztalt, kipróbált.
Gewieher (das), -s: nyerítés.
gewiesen: l. weisen.
gewillt sein: szándékozni; ich bin ~, von hier wegzuziehen: elköltözni szándékozom.
Gewimmel (das), -s: nyüzsgés.
Gewimmer (das), -s: nyöszörgés.
Gewinde (das), -s: 1) tekervény, tekercs; 2) füzér; 3) *műsz.* csavar, csavarmenet.
Gewinn (der), -[e]s, t. -e: 1) nyereség; barer ~: kész haszon; ~ bringen: hasznot hajtani; einen ~ von etw. haben: hasznot húzni vmiből; 2) nyeremény.
Gewinnanleihe (die): nyereségkölcsön.
Gewinnantheil (der): nyereségjutalék, osztalék.
gewinnbringend: jövedelmező, -en.
gewinnen (*tm.* gewann; *m.* hat gewonnen; *km.* gewönne): 1) nyerni, el- v. megnyerni; frisch gewagt ist halb gewonnen: aki mer, az nyer; wie gewonnen, so zerronnen: ebül gyült szerdéknek ebül kell elveszni; Ansehen ~: tekintélyre szert tenni; an Ansehen ~: tekintélyben gyarapodni; Boden ~: tért foglalni; jmdn zum Freunde ~: vkit barátjának megnyerni; Glauben ~: hitelre találni; etw. übers Herz (*v.* über sich) ~: vmire ráfanyalodni, nagynehezen rászánni magát; an Klarheit ~: világosabbá válni, tisztulni; jmdn lieb ~: vkit megkedvelni, megszeretni; Lust zu etw. ~: kedvet kapni vmihez; eine Stadt ~: várost bevenni; das Ufer ~: a partot elérni; eine Überzeugung ~: vmely meggyőződésre jutni; 2) termelni (pl. gyümölcsöt), fejteni (ércet).
gewinnend: megnyerő.
Gewinner (der), -s, t. ~: nyertes.
Gewinnrechnung (die): nyereségszámla.
gewinnreich: nyereséges.
Gewinnsucht (die), ~: nyervágy, nyereségvágy.
gewinnsüchtig: nyereségvágyó, nyerekedő.
Gewinn- und Verlustconto (das): nyereség- és veszteségszámla.
Gewinnung (die), t. -en: nyerés, termelés, fejtés.
Gewinnungsstelle (die): nyerő- v. termőhely.
Gewinsel (das), -s: nyöszörgés.
Gewinst (der), -es, t. ~e: nyeremény.
Gewirk (das), -es, t. -e: szövet.
Gewirre (das), -s: zűrzavar.
gewiss: bizonyos, biztos, -an; man erzählt es für ~: mint biztos dolgot beszélik; ganz ~: minden bizonnyal, okvetlenül; ein ~er Mensch: egy bizonyos ember; einer Sache (= *gen.*) ~ sein: bizonyos lenni vmi felől; Sie haben es ~ auch schon gehört: bizonyára Ön is hallotta már.
Gewissen (das), -s: 1) lelkiismeret; mit gutem ~: jó lélekkel; er hat manches auf dem ~: sok nyomja a lelkét; er macht sich kein ~ daraus: nem bántja a lelkét; jmdm ins ~ reden: vkinek a lelkére beszélni; ein gutes ~ ist ein sanftes Ruhekissen: nincs drágább kincs a tiszta lelkiismeretnél.
gewissenhaft: lelkiismeretes, -en.
Gewissenhaftigkeit (die): lelkiismeretesség.
gewissenlos: lelkiismeretlen, -ül.
Gewissensangst (die): lelki nyugtalanság.

Gewissensbisse (die = *t.*): lelki furdalás; er empfindet ~: lelkiismerete furdalja (mardossa).
Gewissensfreiheit (die): lelkiismeret-szabadság.
Gewissensruhe (die): lelki nyugalom.
Gewissenssache (die): lelkiismereti *v.* lélekben járó dolog.
Gewissenszwang (der): erkölcsi kényszer.
gewissermaßen: némileg, bizonyos tekintetben.
Gewissheit (die): bizonyosság; mit ~: bizonyossággal; die ~ erlangen: megbizonyosodni (vmiről); die ~ haben: biztos lenni vmiben; sich ~ über etw. verschaffen: megbizonyosodni (vmiről); zur ~ werden: bebizonyosodni.
Gewitter (das), -s, *t.* ~: zivatar, égiháború; ein ~ ist im Anzuge *v.* zieht herauf: zivatar készül *v.* közeledik.
gewitterdrohend: (zivatarral) fenyegető.
Gewitternacht (die): zivataros éj.
Gewitterregen (der): záporeső.
gewitterschwanger, gewitterschwer: viharterhes.
Gewitterwolke (die): zivatarfelhő.
gewitzigt: okult, megokosodott, kitanult.
gewoben: l. weben.
Gewoge (das), -s: hullámzás.
gewogen: jóindulatú; jmdem ~ sein: szeretettel *v.* jó szívvel lenni vkihez.
Gewogenheit (die): hajlandóság; jmdm seine ~ schenken: vkit kegyébe fogadni.
Gewohnheit (die), *t.* -en: szokás; aus ~: szokásból; das ist so seine ~: ő már így szokta; es ist nicht meine ~: nem szokásom; aus der *v.* außer ~ kommen: divatját múlni; zur ~ werden: vkinek szokásává válni.
gewohnheitsmäßig: szokásos; szokás szerint.
Gewohnheitsmensch (der): szokás embere.
Gewohnheitsrecht (das): szokásjog.
Gewohnheitsthier (das): szokás rabja.
gewohnt: szokott; ~ sein: szokva lenni; du bist nicht an harte Arbeit ~: nem szoktál bele a nehéz munkába; jung ~, alt gethan: amit Jancsi megszokott, János el nem hagyja.
gewonnen: l. gewinnen.
geworben: l. werben.
geworden: l. werden.
geworfen: l. werfen.
gewöhnen (-te, hat gewöhnt): szoktatni, rászoktatni; — **sich** an etw. ~: vmihez szokni; man muss sich an die Arbeit ~: meg kell szokni a munkát.
gewöhnlich: közönséges, megszokott, rendes, -en: ein ~er Mensch: közönséges ember; für ~: rendes körülmények közt; — das **Gewöhnliche**: a közönséges, megszokott (dolog).
gewöhnt: szoktatva.
Gewöhnung (die): szokás, szoktatás.
Gewölbe (das), -s, *t.* ~: 1) bolthajtás; 2) bolt, üzlet.
Gewölbpfeiler (der): *épít.* boltgyámpillér.
gewölbt: 1) boltozott, boltozatos; 2) domború (homlok).
Gewölk (das), -[e]s: felhőzet.
gewunden: csavart, l. winden.
Gewühl (das), -s: tolongás, nyüzsgés, sokaság.
gewünscht: óhajtott.
gewürfelt: kockás.
Gewürm (das), -[e]s, *t.* -e: férgek.
Gewürz (das), -es, *t.* -e: fűszer.
Gewürzhandel (der): fűszerkereskedés.
gewürzig, gewürzreich, gewürzt: fűszeres.
Gewürzkrämer (der): fűszeres, fűszerkereskedő.
Gewürzladen (der): fűszeresbolt.
Gewürznelke (die): szegfűbors.
Gewürzware (die): fűszeráru.
gezahnt: fogas.
Gezänk (das), -es, *t.* -e: civódás, perpatvar.
Gezeche (das), -s: dőzsölés.
gezeichnet: megbélyegzett; — der **Gezeichnete**, -n, *t.* -n: 1) a megbélyegzett; 2) alulírt.
Gezeit (das), -es: árapály, tengerjárás.
Gezelt (das), -es, *t.* -e: sátor, sátrak.
Gezeter (das), -s: perpatvar.
Geziefer (das), -s: rovarok.
geziehen: l. zeihen.
geziemen (-te, hat geziemt) jmdm: illeni; den Kindern geziemt es zu schweigen: úgy illik, hogy a gyerek hallgasson; das geziemt sich nicht: ez nem illik.
geziemend: illő, illendő, -képen.
geziert: mesterkélt, cicomás, kényeskedő; ~ thun: negédeskedni, kényeskedni.
Gezische[l] (das), -s: sziszegés, sugdosás.
gezogen: húzott, vont, l. ziehen; ~er Säbel: kivont kard; ~er Wechsel: idegen váltó.
Gezücht (das), -es, *t.* -e: fajzat.
Gezweig (das), -es, *t.* -e: ágbog.
Gezwitscher (das), -s: csicsergés.
gezwungen: kényszerített, erőltetett, -en; er war dazu ~: kénytelen volt vele.
Ghasel (das), -s, *t.* -e, **Ghasele** (die), *t.* -n: gházel (vers).
Giaur (der), -s, *t.* -s: gyaur, hitetlen.
***gib, gibst, gibt**: l. geben.
Gicht (die): 1) köszvény; 2) *müsz.* torok; 3) adás, adag (érc).
gichtbrüchig: köszvényes, béna.
Gichtknoten (der): *orv.* köszvénycsomó.
gichtkrank: köszvényes, -en.
Gichtschmerz (der): köszvényes fájdalom.
[***gieb**: l. gib.
Giebel (der), -s, *t.* ~: házcsúcs, orom.
Giebeldach (das): oromfedél.
Giebelfeld (das): orommező.
Giebelfenster (das): oromablak.
Giebelmauer (die): oromfal.
***gieng**: l. gehen.
Gier, Gierde (die), ~: mohó vágy, mohóság, sóvárgás.
gieren (-te, hat gegiert): csellegni (hajónál).
gierig: sóvár, -an.
Gießbach (der): hegyi patak, záporpatak.
Gießbad (das): zuhany.
gießen (*j.* ich gieße, du gießest *v.* gießt, er gießt; *tm.* er goss; *m.* er hat gegossen; *km.* er gösse; *felsz.* gieß[e]!): 1) önteni, tölteni; er gießt Wasser in das Glas: vizet tölt a pohárba; 2) es gießt: szakad az eső; — das **Gießen**, -s: öntés, töltés.
Gießer (der), -s, *t.* ~: öntő.
Gießerei (die), *t.* -en: öntöde, öntőműhely.
Gießform (die): öntőminta.
Gießkanne (die): öntöző kanna.
Gießloch (das): öntő-lyuk.
Gift (das), -es, *t.* -e: 1) méreg; jmdm ~ geben: vkit megmérgezni, megétetni; ~ nehmen: magát megmérgezni; darauf können Sie ~ nehmen: az oly bizonyos, mint a kétszer-kettő négy; 2) boszúság, méreg; ~ und Galle speien: dühében tajtékzani.
Giftbecher (der): méregpohár.
Giftblase (die): méreghólyag.
giften, sich (-ete, hat s. gegiftet): mérgelődni.
giftfangend: méregfogó (anyag).
gifthaltig: méregtartalmú.
Gifthauch (der): mérges lehellet.
giftig: mérges, -en.
Giftkraut (das): mérges növény.
Giftkugel (die): mérgezett golyó.
Giftmehl (das): arzénessav.

Giftmischer (der), -s, t. ~: méregkeverő.
Giftpflanze (die): mérges növény.
Giftschlange (die): mérges kigyó.
Giftstoff (der): méreganyag.
Giftzahn (der): méregfog.
Gigant (der), -en, t. -en: óriás, gigász.
gigantisch: óriási, -lag.
Gigerl (der), -s, t. ~: fenegyerek, uracs, piperkóc.
Gilde (die), t. -n: céh, testület.
Gildemeister (der): atyamester.
Gilet [zsilé] (das), -s, t. -s: mellény.
***gilt**: l. gelten.
giltig, gültig: érvényes, -en; das ist keine ~e Entschuldigung: ezt a kifogást nem fogadhatjuk el; ~e Münze: folyó pénz.
Giltigkeit, Gültigkeit (die): érvényesség, érvény.
Giltigkeitsdauer (die): érvényesség tartama v. ideje.
Giltigmachung (die): érvényesítés.
Gimpel (der), -s, t. ~: 1) pirók; 2) tökfilkó, balek.
Gimpelfang (der): balekfogás.
[***ging**: l. gieng.
Ginster (der), -s: rekettye.
Gipfel (der), -s, t. ~: csúcs, tető.
gipfeln (-te, hat gegipfelt): tetőzni, tetőpontra emelkedni.
Gipfelpunkt (der): tetőpont.
Gips (der), Gipses, t. Gipse: gipsz.
Gipsabdruck (der): *músz.* gipszlenyomat.
Gipsfigur (die): gipsz-szobor.
Giraffe [zs...] (die), t. -n: zsiráf.
Girandole (die), t. -n: káros gyertyatartó.
Girant [zs...] (der), -en, t. -en: forgató.
Girat (der), -en, t. -en: forgatmányos.
girierbar: forgatható (váltó).
girieren (-te, hat giriert): forgatni.
Giro (das), -[s], t. Giros v. Giri: forgatmány; ~ in bianco: üres forgatmány; einen Wechsel mit ~ versehen: váltót forgatni.
girren (-te, hat gegirrt): búgni, turbékolni.
Gischt (der), -es, t. -e: tajték.
Gitter (das), -s, t. ~: rács, rostély.
Gitterfenster (das): rácsos ablak.
gitterförmig: rácsalakú, -an.
Gitterthor (das): rácsos kapu.
Gitterwand (die): rácsfal.
Gitterwerk (das): rácsozat, rácsmű.
Glacéhandschuh [glaszé...] (der): glacékeztyű.
Glacis (das): *kat.* vártér, sikozat.
Gladiator (der), -s, t. -en: viador, bajvivó.
Glanz (der), -es: fény, ragyogás; einer Sache ~ geben v. verleihen: vminek fényt adni; den ~ verlieren: fényét veszteni.
Glanzbürste (die): fényesítő kefe.
glanzerfüllt: fényben úszó.
Glanzkohle (die): fénylő szén.
Glanzleder (das): fényesbőr.
Glanzleinwand (die): fényes vászon.
glanzlos: fénytelen, -ül.
Glanzmittel (das): fényesítő szer.
Glanzperiode (die): fénykor.
Glanzpunkt (der): fénypont.
glanzreich: ragyogó.
Glanzseite (die): vminek fényes oldala.
glanzumflossen: fénynyel övezett, glóriás.
glanzvoll: fényes, ragyogó.
Glanzwichse (die): fénymáz.
Glas (das), Glases, t. Gläser: 1) üveg; 2) pohár; zu tief ins ~ gucken (v. sehen): buzgón a pohár fenekére nézegetni; ein ~ auf etw. leeren: poharat emelni vmire; ein ~ auf jmds Gesundheit leeren: vkinek egészségére inni; sein Glas auf des Vaterlands Wohl leeren: a hazáért üríteni poharát; ein ~ ums andere leeren: poharat pohárra üríteni v. hajtani.
glasartig: üvegszerű, -en.
Glasauge (das): üvegszem.
Glasblasen (das): üvegfuvás.
Glasdach (das): üvegfedél.
Glaser (der), -s, t. ~: üveges.
Glasfabrication (das): üveggyártás.
Glasfenster (das): üvegablak.
Glasflasche (die): üvegpalack.
glasförmig: üvegnemű.
glasgedeckt: üveggel fedett.
Glasgeschirr (das): üvegedény.
Glasglocke (die): üvegbura.
Glashütte (die): üveghuta.
glasieren (-te, hat glasiert): mázzal bevonni, mázitani.
Glaskasten (der): üvegszekrény.
Glaskolben (der): üveglombik.
Glaskugel (die): üveggomb.
Glasmalerei (die): üvegfestészet.
Glasperle (die): üveggyöngy.
Glasröhre (die): üvegcső.
Glasscheibe (die): üvegtábla.
Glasscherbe (die): üvegcserép.
Glasschrank (der): pohárszekrény.
Glasthür (die): üvegajtó.
Glasur (die), t. -en: máz.
Glaswand (die): üvegfal.
Glasware (die): üvegáru.
glatt (*kf.* glatter v. glätter, *ff.* glattest v. glättest): síma, simán; ~e Worte: mézes szavak; es wird ~ abgehen: simán fog lefolyni; jmdm ~ anliegen: szorosan hozzásimulni; ~ heraussagen: kereken kimondani.
Glatteis (das), --eises: ólmos eső; es fällt ~ (v. es glatteist): ólmos eső esik.
glattweg: magyarán, kereken.
glattzüngig: síma nyelvű, behizelgő, mézes szavú.
Glatze (die) 1) kopasz fej, kopaszság; eine ~ bekommen: kopaszodni; 2) tonzura.
Glatzkopf (der): kopaszfejű.
glatzköpfig: kopasz.
Glaube[n] (der), ...bens: 1) hit, vallás; der ~ an Gott: az Istenben való hit; der ~ an die Unsterblichkeit: a halhatatlanság hite; seinen ~n wechseln: hitet cserélni; 2) hitel; jmdm ~n beimessen v. schenken: vkinek hitelt adni; ~n finden: hitelre találni; in gutem ~n: jóhiszeműleg.
glauben (-te, hat geglaubt): hinni, gondolni, vélni; ich glaube Ihnen: elhiszem; an Gott ~: Istenben hinni; jmdn etw. ~ machen: vkivel elhitetni vmit; das will ich ~: meghiszem azt.
Glaubensabfall (der): vallásváltoztatás.
Glaubensartikel (der): hitágazat, hitcikkely.
Glaubensbekenntnis (das): hitvallás.
Glaubenseifer (der): hitbuzgóság.
glaubensfest: erős hitű.
Glaubensfreiheit (die): vallásszabadság.
Glaubensgenoss (der): hitsorsos.
Glaubenslehre (die): hittan.
Glaubenssatz (der): hittétel.
Glaubersalz (das): glaubersó.
glaubhaft: hihető, hiteles.
glaublich: hihető.
glaubwürdig: szavahihető, hitelt érdemlő.
Glaubwürdigkeit (die): hitelesség, szavahihetőség.
Glänze (die): fényesítő.
glänzen (-te, hat geglänzt): 1) fényleni, ragyogni; sein Gesicht glänzte vor Freude: arca ragyogott örömében; 2) fényesíteni, simítani; — das Glänzen, -s: fénylés, ragyogás.
glänzend: fényes, -en.
Gläschen (das), -s, t. ~: poharacska.
gläsern: üvegből való.
Glätte (die): 1) símaság; 2) golét, mázanyag.
glätten (-ete, hat geglättet): simítani.

Glättmaschine (die): simitógép.

Glättung (die): simitás.

gläubig: hivő; — der **Gläubige**, -n, *t.* -n (ein Gläubiger): hivő.

Gläubiger (der), -s, *t.* ~: hitelező.

gleich: 1) egyenlő, hasonló, egyforma; ~ und ~ gesellt sich gern: meglelt zsák a foltját; ihm ist es ganz ~: neki mindegy; die beiden Schwestern sehen sich ganz ~: a két testvér egészen egyforma; er hat nicht seinesgleichen: nincs párja *v.* mása; ~es mit ~em vergelten: visszaadni a kölcsönt; 2) hasonlóan, azonmódon, egyformán; es bleibt sich ~: egyre megy; ~ hoch: egyforma magas; 3) *(időről)* mindjárt; ich komme ~: mindjárt jövök; — der, die **Gleiche**, -n, *t.* n: hasonló, egyforma (ember); — das **Gleiche**: hasonló, egyforma (dolog); etw. ins Gleiche bringen: vmit tisztázni, rendbe hozni; ins Gleiche kommen: rendbe jönni.

gleichalterig: egykorú.

gleichartig: egynemű, hasonnemű.

gleichbedeutend: egyjelentésű.

gleichberechtigt: egyenjogú.

Gleichberechtigung (die): egyenjogúság.

gleichdenkend: egyforma gondolkozású.

Gleiche (der, die, das): 1) l. gleich; 2) (die): *épit.* falegyen.

gleichen (glich, hat geglichen): 1) einem Dinge, einer Person): hasonlítani, egyenlő lenni vmivel *v.* vkivel; 2) egyengetni.

Gleichenfest (das): bokrétaünnep.

gleichergestalt, gleichermaßen, gleicherweise: hasonlóképen.

gleichfalls: hasonlóképen, szintúgy.

gleichfarbig: egyszinű.

gleichförmig: egyforma, egyféle.

Gleichförmigkeit (die), *t.* -en: egyformaság, hasonlóság.

gleichgesinnt: rokonérzelmű, elvrokon.

gleichgestellt: egyenlő állású, egyenrangú.

Gleichgewicht (das), -[e]s: egyensuly; das ~ behalten: egyensulyban maradni; einer Sache (= *dat.*) das ~ halten: egyensulyozni vmit.

gleichgiltig, gleichgültig: közönyös, közömbös, egykedvű, -en.

Gleichgiltigkeit (die): közöny, egykedvűség, nembánomság.

Gleichheit (die): egyenlőség.

Gleichklang (der): összhangzás.

gleich kommen (kam gleich, ist gleichgekommen): fölérni vmivel *v.* vkivel; jmdem an Geschicklichkeit ~: ügyességben fölérni vkivel.

gleichlaufend: párhuzamos, -an.

gleichlautend: egyenlő hangzású, egybehangzó, egybevágó, -an.

gleich machen (-te, hat gleichgemacht) etw.: kiegyengetni; eine Stadt dem Erdboden ~: várost földig lerombolni.

Gleichmaß (das), -es: arányosság.

gleichmäßig: arányos, -an, egyenletes, -en.

Gleichmäßigkeit (die): arányosság, egyenletesség.

Gleichmuth (der), -es: egykedvűség, közöny.

gleichmüthig: egykedvű, -en.

gleichnamig: egynevű, hasonnevű.

Gleichnis (das), --nisses, *t.* --nisse: hasonlat, példázat.

gleichsam: mintegy, mintha.

gleichschenkl[e]lig: egyenszárú.

gleichseitig: egyenoldalú.

gleichstehend: egyenrangú; — ein **Gleichstehender**: rangtárs.

gleich stellen (-te, hat gleichgestellt): egy sorba tenni *v.* állitani.

Gleichstellung (die): egybeállitás, összehasonlitás.

gleich thun (that gleich, hat gleichgethan) jmdm: úgy tenni mint más, vkivel versenyezni.

Gleichung (die), *t.* -en: egyenlet; *menny.* quadratische, cubische ~: másodfokú, harmadfokú egyenlet.

gleichviel: mindegy.

gleichweit: egyforma messze.

gleichwertig: egyenértékű.

gleichwie: mint, valamint.

gleichwinkl[e]lig: egyenszögű.

gleichwohl: mégis, mindamellett.

gleichzeitig: egyidejű, -leg.

Gleichzeitigkeit (die): egyidejűség.

Gleis (das): l. Geleis.

Gleiße (die): *növ.* mérges ádáz.

gleißen (*tm.* gleißte *v.* gliß, *m.* hat gegleißt *v.* geglissen): 1) fényleni; 2) képmutatóskodni.

Gleißner (der), -s, *t.* ~: képmutató, szineskedő.

gleißnerisch: képmutató.

Gleitbahn (die): 1) csuszka; 2) sikló, csusztató pálya.

gleiten (glitt): I. (hat geglitten): 1) siklani, csúszni, csuszkálni; ~ lassen: csúsztatni; 2) suhanni; seinen Blick über etw. ~ lassen: szemét vmin végigjártatni; — II. (ist geglitten): elcsúszni.

Gletscher (der), -s, *t.* ~: jégár, jéghegy, jégmező.

***glich**: l. gleichen.

Glied (das), -[e]s, *t.* -er: 1) tag, íz; mit gesunden ~ern: épkézláb; an allen ~ern zittern: minden izében reszketni; 2) nemzedék; bis ins vierte ~: negyed iziglen; 3) *kat.* sor, rend; in Reih und ~: sorban.

Gliederbau (der), -es: testalkat.

Gliederkette (die): tagos lánc.

gliederlahm: inaszakadt, béna.

gliedern (-te, hat gegliedert): tagolni, taglalni.

Gliederpuppe (die): mozgó baba.

Gliederthier (das): *áll.* izállat.

Gliederung (die), *t.* -en: tagozat, tagozódás, szerkezet.

Gliedmaßen (die = *t.*): tagok.

gliedweise: tagonként, izenként.

glimmen (glomm, hat geglommen): pislogni, izzani.

Glimmer (der), -s: csillám.

glimmern (-te, hat geglimmert): csillogni, fényleni, csillámlani.

Glimmerschiefer (der): csillámpala.

Glimpf (der), -es: kimélet.

glimpflich: kiméletes, elnéző, -en.

glitschen (-te): l. gleiten.

glitschig: sikos, csúszós, -an.

***glitt**: l. gleiten.

glitzern (-te, hat geglitzert): csillogni, villogni.

Globus (der), ~, *t.* Globen: földgömb, földgolyó.

Glocke (die), *t.* -n: 1) harang; etw. an die große ~ hängen: dobra ütni vmit; 2) (ütő *v.* torony) óra; er weiß, was die ~ geschlagen hat: érti a csiziót *v.* tudja, hogy hányadán van; 3) kolomp; 4) üvegbura (pl. légszivattyún); 5) kosár (kardon).

Glockenblume (die): *növ.* csengetyüke (Campanula).

glockenförmig: harangalakú, -an.

Glockengeläute (das): harangszó, harangozás, harangzúgás; unter ~: a harangok zúgása mellett *v.* közben.

Glockengießer (der): harangöntő.

Glockengut (das): harangérc.

Glockenklang (der): harangkongás, harangszó.

Glockenschlag (der): harangütés, harangszó.

Glockensignal (das): harangjel.

Glockenspeise (die): harangötvény, harangfém.

Glockenspiel (das): harangjáték.

Glockenstuhl (der): haranglláb.

Glockenton (der): harangszó.

Glockenwerk (das): harangmű.

Glockenzug (der): csengetyűhúzó.

***glomm**: l. glimmen.

Glorie (die): dicsőség, dicsfény.

glorificieren (-te, hat glorificiert): dicsőiteni.

glorreich: dicsőséges, dicső, -en.

Glosse (die), *t.* -n: magyarázat, jegyzet, észrevétel.
glossieren (-te, hat glossiert): megjegyzéssel kisérni vmit.
Glotzauge (das): meredt *v.* bámész szem.
glotzäugig: meredt szemü.
glotzen (-te, hat geglotzt): szemét mereszteni *v.* kidülleszteni.
Glöckchen, Glöcklein (das), -s, *t.* ~: harangocska, csengetyü.
Glöckner (der), -s, *t.* ~: harangozó.
glucken (-te, hat gegluckt): 1) kotlani; 2) kotyogni, csobogni.
Gluckhenne (die): kotlóstyúk.
Glut (die), *t.* -en: 1) parázs; 2) hőség, hév; in ~ geraten: nekihevülni, tüzet fogni.
Gluthitze (die): izzó hó.
glutrot: izzó vörös, lángvörös.
Glück (das), -[e]s: szerencse, boldogság; ~ auf: sok szerencsét! szerencsével járj! zum ~: szerencsére; er hat ~: szerencsés; sein Glück war gemacht: megalapitotta a szerencséjét; der Dumme hat das ~: bolondnak a szerencséje is bolond; er hat von ~ zu sagen: szerencséjének tarthatja *v.* áldja Istenét; sein ~ versuchen: szerencsét próbálni; mit wechselndem ~: változó szerencsével; jmdm ~ wünschen: vkinek szerencsét kivánni.
glückbringend: szerencsés.
glücken (-te, ist *v.* hat geglückt): sikerülni; das Unternehmen ist uns nicht geglückt: vállalatunk balul ütött ki.
glückhaft, glücklich: szerencsés, -en, boldog, -an.
glücklicherweise: szerencsésen, szerencsére.
Glücksbotschaft (die): örömhir.
glückselig: boldog, -an.
Glückseligkeit (die): boldogság.
Glücksfall (der): jó szerencse.
Glücksgöttin (die): a szerencse istenasszonya.
Glücksgüter (die = *t.*): javak.
Glückskind (das): szerencse fia.
Glückspilz, Glücksvogel (der): szerencse fia, szerencsés fickó.
Glücksritter (der): szerencsevadász, szerencsehajhász.
Glücksspiel (das): szerencsejáték.
Glücksstand (der): jólét.
Glücksstern (der): szerencsecsillag.
glückverheißend: szerencsét igérő.
Glückwunsch (der): szerencsekivánat.
Glühe (die): izzás, tüz.
glühen (-te, hat geglüht): 1) izzitani; 2) izzani, szikrázni; vor Liebe ~: szerelemtől égni; für etw. ~: lángolni, hevülni vmiért.
glühend: izzó, -n, tüzes, -en; ~ heiß: forró, -n; ~ machen: megtüzesiteni, izzitani; ~ werden: megtüzesedni.
Glühfeuer (das): izzótüz, széntüz.
Glühhitze (die): izzóhő.
Glühlampe (die): izzólámpa.
Glühlicht (das): izzófény.
Glühofen (der): izzitó pest.
Glühspan (der): sziporka.
Glühwein (der): meleg bor.
Glühwurm (der): fénybogár.
Glyzerin (das), -s: glicerin.
Gnade (die), *t.* -n: kegy, kegyelem; jmdn um ~ anflehen: vkinél kegyelemért esedezni; jmdm ~ angedeihen lassen: vkivel szemben kegyelmet gyakorolni; jmdn wieder zu ~n aufnehmen: vkit ismét kegyébe fogadni; um ~ bitten: kegyelmet kérni; sich auf ~ oder Ungnade ergeben: kegyelemre (*v.* feltétlenül) megadni magát; vor jmdm ~ finden: vkinek kegyét megnyerni; König von Gottes ~n: Isten kegyelméből való király; göttliche ~: malaszt; in ~ stehen bei jmdm: vkinek kegyében lenni; Euer Gnaden: Nagyságod, Méltóságod.
Gnadenakt (der): megkegyelmezés, kegyelmi tény.
Gnadenbezeigung (die): kegy.
Gnadenbild (das): csodatevő kép.
Gnadenbrief (der): kegyelemlevél.
Gnadenbrot (das): kegyelemkenyér; das ~ essen: kegyelemkenyéren élni; vom ~e leben: más kegyelméből élni.
Gnadengehalt (der): kegydij.
Gnadengesuch (das): kegyelmi kérvény.
gnadenreich: irgalmas.
Gnadenstoß (der): halálos döfés, kegyelemdöfés.
gnadenvoll: kegyelmes, malasztteljes, -en.
Gnadenwege, im ~: kegyelem útján.
gnädig: kegyes, kegyelmes, -en; Gott sei ihm ~: Isten irgalmazzon neki; der ~e Herr, die ~e Frau: nagyságos úr, nagyságos asszony; meine Gnädige: nagyságos asszonyom.
gnädiglich: kegyesen.
gnädigst: legkegyesebb, -en.
Gneis (der), ..ses: *ásv.* gnájsz.
Gnom (der), -en, *t.* -en: hegyi manó.
Gnome (die), *t.* -n: jelmondat, gnóma.
*gohr: l. gähren.
Gold (das), -[e]s: arany; etw. mit ~ aufwiegen: aranyon venni vmit; in ~ bezahlen: aranynyal fizetni; es ist nicht alles ~, was glänzt: nem mind arany, a mi fénylik.
Goldader (die): aranyér.
Goldammer (die): citromsármány (Emberiza citrinella).
Goldamsel (die): sárgarigó (Oriolus galbula).
Goldarbeit (die): aranymü.
Goldarbeiter (der): aranymüves.
Goldbarre (die): aranyrúd.
Goldbergwerk (das): aranybánya.
Goldblättchen (das): aranyfüst.
Goldborde (die): aranypaszomány.
goldbraun: aranypej (ló).
Golddruck (der): aranynyomás.
golden: aranyból való, aranyos; ~es Zeitalter: aranykor.
Golderz (das): aranyérc.
goldfalb: aranyfakó (ló).
goldfarben, goldfarbig: aranyszinü.
Goldfasan (der): aranyfácán.
Goldfinger (der): gyürüs ujj.
Goldfink (der): l. Goldammer.
Goldfisch (der): aranyhal.
Goldflimmer, Goldflitter (der): *mest.* aranyfüst.
Goldfuchs (der): világossárga (ló).
goldgelb: aranysárga.
Goldgeld (das): aranypénz.
Goldgewicht (das): aranysúly.
Goldgier (die): aranyszomj.
goldgierig: aranyszomjas.
goldgleich: aranyhoz hasonló.
Goldgräber (der): aranyásó.
Goldgrube (die): aranybánya.
Goldgulden (der): aranyforint.
goldhaarig: arany(szőke) hajú.
goldhaltig: aranytartalmú.
Goldhähnchen (das): *áll.* királyka (Regulus).
goldig: aranyos.
Goldkind (das): aranyos gyermek, gyöngyimagzat.
Goldklumpen (der): aranydarab.
Goldmensch (der): aranyember.
Goldmünze (die): aranypénz.
goldreich: aranynyal bővelkedő, aranyban gazdag.
Goldrente (die): aranyjáradék.
Goldring (der): aranygyürü.
Goldsand (der): aranyfövény.
Goldschaum (der): aranyfüst.
Goldscheidung (die): aranykiválasztás.
Goldschlägerei (die): aranyfüstverés.
Goldschmied (der): aranymüves.
Goldschnitt (der): aranymetszet.
Goldstickerei (die): aranyhimzés.
Goldstück (das): arany (pénz).
Goldwage (die): aranymérték.

jedes Wort auf die ~ legen: minden szót latra vetni.
Goldwaschen (das), **Goldwäsche**, **Goldwäscherei** (die): aranymosás.
Goldwährung (die): aranyvaluta.
Golf (der), -es, *t.* -e: öböl.
Gondel (die), *t.* -n: gondola.
gordisch: gordiusi (csomó).
Gorilla (der), -s, *t.* -s: gorilla.
Gosche (die), *nép.*: száj.
Gose (die): fehérsör.
*goss: l. gießen.
Gosse (die), *t.* -n: utcacsatorna.
Gothe (der), -n, *t.* -n: gót.
Gothik (die): csúcsíves stíl.
gothisch: gót, csúcsíves.
Gott (der), -es, *t.* Götter: Isten; das ~ bewahre: Isten ne adja; bei ~: Istenemre; ~ sei Dank: hála Istennek; ~ sei davor: Isten mentsen; von ~es Gnaden: l. Gnade; grüß ~! adjon Isten, Isten hozott; um ~eswillen: az Istenért; mit ~es Hilfe: Isten segedelmével; leider ~es: fájdalom! der liebe ~: a jó Isten; in ~es Namen: Isten nevében; vergelt's ~: Isten fizesse meg! ~ weiß warum: Isten a megmondhatója, miért; so ~ will: ha Isten is úgy akarja; wollte ~: adja Isten!
gottähnlich: Istenhez hasonló.
gottbegeistert: Istentől ihletett.
gottbegnadet: Istentől megáldott.
gottergeben: Istenben bízó.
Gottesacker (der): sírkert, temető.
Gottesdienst (der): istentisztelet.
Gottesfurcht (die): istenfélelem.
gottesfürchtig: istenfélő.
Gottesgabe (die): isteni adomány.
Gottesgeißel (die): Isten ostora.
Gottesgelehrte (der): hittudós.
Gottesgericht (das): Isten-ítélet.
Gottesglaube (der): Istenben való hit.
Gotteshaus (das): istenháza.
Gotteslästerer (der): istenkáromló.
Gotteslästerung (die): istenkáromlás.
Gottesleugner (der), -s, *t.* ~: istentagadó.
Gotteslohn (der): isteni jutalom; habt ~! Isten fizesse meg!
Gottessegen (der): istenáldás.
Gottesurtheil (das): isten-ítélet.
Gotteswort (das): Isten igéje.
gottgefällig: Istennek tetsző.
Gottfried (*férfinév*): Gottfried.
Gotthard (*férfinév*): Kocsárd.
Gottheit (die), *t.* -en: istenség.
Gotthold, **Gottlieb** (*férfinév*): Theophil.
gottlob! hála Istennek!
gottlos: istentelen, -ül.
Gottlosigkeit (die), *t.* -en: istentelenség.
Gottmensch (der): istenember.
Gottseibeiuns (der): ördög.
gottselig: 1) boldogult; 2) jámbor, istenes.
gottverlassen: Istentől elhagyott.
Gottvertrauen (das): isteni bizalom.
gottvoll: mennyei, isteni.
Gourmand [gurmán] (der), -s, *t.* -s: ínyenc, finnyás.
Gourmandise (die): ínyencség, finnyásság.
Gouvernante [guvernant] die, *t.* -n: nevelőnő.
Gouvernement [guvernömán] (das), -s, *t.* -s: kormányzás, kormányzóság.
Gouverneur [guvernőr] (der), -s, *t.* -e: kormányzó.
gönnen (-te, hat gegönnt): nem irigyelni, nem sajnálni, megadni; ich gönne ihm's: nem irigylem *v.* nem sajnálom tőle; das war ihnen nicht gegönnt: nem adatott meg nekik, nem érték meg; er gönnt sich nicht einen Bissen Brot: a megevő falatot is sajnálja magától; ~ Sie mir auch ferner Ihre Gewogenheit: tartson meg továbbra is jóindulatában.
Gönner (der), -s, *t.* ~: jóakaró, pártfogó; — die **Gönnerin**, *t.* -nen: pártfogónő.
Gönnerschaft (die): pártfogóság.
Göpel (der), -s, *t.* ~: járgány.
Gösch (die), *t.* -en: *teng.* homloklobogó.
Götterbild (das): bálványkép.
Götterbote (der): istenek követe.
Götterdämmerung (die): istenek alkonya, végítélet.
Götterfunke (der): isteni szikra.
göttergleich, **götterhaft**: isteni, Istenhez hasonló.
Götterlehre (die): hitregetan.
Göttersage (die): hitrege, mithosz.
Götterspeise (die): istenek eledele.
Göttertrank (der): isteni *v.* mennyei ital.
Göttin (die), *t.* -nen: istennő.
göttlich: isteni, -leg.
Götze (der), -n, *t.* -n: bálvány, bálványisten.
Götzendiener (der): bálványimádó.
Götzendienst (der): bálványimádás.
Götzenpriester (der): bálványpap.
Götzenthum (das), -[e]s: bálványozás.
Grab (das), -es, *t.* Gräber: sír; jmdn zu ~e begleiten: vkit kikísérni; jmdn zu ~e tragen: vkit eltemetni; das heilige ~: Krisztus koporsója.
grabbeln (-te, hat gegrabbelt): kaparászni, babrálni.
Grabdenkmal (das): síremlék.
graben (*j.* ich grabe, du gräbst, er gräbt; *tm.* er grub; *tm.* er hat gegraben; *km.* er grübe; *felsz.* grab[e]!): ásni, túrni; jmdm den Dolch ins Herz ~: tőrt mártani vkinek szivébe; in Marmor ~: márványba vésni; — sich ~ (wohin): bevésődni, furódni (vhová).
Graben (der), -s, *t.* Gräben: árok, csatorna.
Grabesnacht (die): síri éj.
Grabesstille (die): síri csend.
Grabesstimme (die): síri hang.
Grabgeläute (das): elharangozás; dem Todten gibt man das ~: a megholtat elharangozzák.
Grabgesang (der): temetési ének.
Grabgewölbe (das): sírholt.
Grabhügel (der): sírhalom.
Grabinschrift, **Grabschrift** (die): sírirat, sírfelirat.
Grabkapelle (die): temetői kápolna.
Grablegung (die): sírba-tevés.
Grablied (das): halotti ének.
Grabmal (das): sírkő, síremlék.
Grabrede (die): gyászbeszéd.
Grabscheit (das): ásó.
Grabstätte (die): sírhely, temetkezőhely.
Grabstein (der): sírkő.
Grabstichel (der): árvéső.
Grabtuch (das): szemfödél.
graciös, **graziös**: kecses, -en.
Grad (der), -[e]s, *t.* -e: fok, fokozat; in hohem ~e: nagy mértékben; zweiten, dritten ~es: másod-, harmadfokú *v.* másod-, harmadrendű.
gradatim: fokozatosan.
Gradbogen (der): fokív, szögrakó.
grade: l. gerade.
gradieren (-te, hat gradiert): 1) fokolni; 2) fokokra osztani; 3) párolni (sót).
graduell: fokozati.
graduieren (-te, hat graduiert): doktorrá avatni.
gradweise: fokonként.
Graf (der), -en, *t.* -en: gróf.
Grafenstand (der): grófi rang; in den ~ erheben: grófi rangra emelni.
Grafentitel (der): grófi cím.
Grafschaft (die), *t.* -en: grófság.
Gral (der), -s: a Grál.
Gralsage (die): Grálmonda.
Gralsritter (der): a Grál lovagja.
Gram (der), -[e]s: búbánat, szomorúság; sich dem ~e überlassen: búnak adni magát, búnak ereszteni fejét.
gram: haragvó; jmdm ~ sein: vkire neheztelni *v.* haragudni;

jmdm ~ werden: vkire meg-haragudni. [-an.)
gramgebleicht: bútól halvány.)
gramerfüllt: bubánatos, -an.
Gramm (das), -[e]s, t. -e: gram (súlymérték).
Grammatik (die), t. -en: nyelvtan.
grammatikalisch: nyelvtani, -lag.
Grammatiker (der), -s, t. ~: nyelvész.
grammatisch: nyelvtani, -lag.
I. **Gran** (das v. der), -es, t. -e: szemer.
II. **Gran**: Esztergom *(város)*.
Granat (der), -es, t. -en: gránát (drágakő).
Granatapfel (der): gránátalma.
Granate (die), t. -n: gránát, golyóbis.
Granatkanone (die): gránátágyú.
Granatstein (der): gránátkő.
I. **Grand** (der), -es: kavics, murva.
II. **Grand** (der), -en, t. -en: spanyol főnemes.
grandig: kavicsos, kövecses.
grandios: nagyszerű, -en.
Granit (der), -es, t. -e: gránit.
graniten: gránitból való.
Granitstein (der): gránitkő.
Granne (die), t. -n: szálka, bajusz (a kalászon).
granulös: szemcsés.
Graphik [grafik] (die): írástan.
graphisch [gráfis]: írott, rajzolt.
Graphit [grafit] (der), -[e]s: grafit.
grapsen (--ste, hat gegrapst): elkaparitani.
Gras (das), Grases, t. Gräser: 1) fű; ins ~ beißen: ott hagyni a fogát; mit ~ bewachsen: begyepesedett, füiepte; darüber ist längst ~ gewachsen: régen feledésbe merült; das ~ wachsen hören: a füvet nőni látni (magát nagy bölcsnek tartani); über etw. ~ wachsen lassen: fátyolt borítani vmire; kein ~ unter den Füßen wachsen lassen: tűzzel-vassal pusztítani; 2) *növ.* die Gräser *(= t.)*: fűneműek (Gramineae).
Grasart (die): fűnem.
Grasbank (die): gyepágy.
grasbewachsen: gyepes, l. Gras.
grasen (--ste, hat gegrast): legelni.
grasfressend: fűevő.
Grasfutter (das): zöld takarmány.
Grashalm (der), -es, t. -e: fűszál.
Grashüpfer (der), -s, t. ~: szöcske.
grasig: gyepes, pázsitos.
Grasleinen (das): fűvászon.
Grasmücke (die): poszáta, papfülemile (Sylvia v. Curruca).
Grasnarbe (die): gyephant.
Grasplatz (der): pázsit.
Graspferd (das): szöcske.
graß: borzasztó, iszonyú, -an.
grassieren (-te, hat grassiert): elharapódzni, dühöngeni, uralkodni.
Grasspecht (der): kis harkály, kis fakopáncs (Picus minor).
Grat (der), -es, t. -e: 1) tető-él; 2) gerinc (hegyé).
Gratbalken (der): élgerenda.
Gratifikation (die), t. -en: jutalom.
gratis: ingyenes, -en.
Gratulant (der), -en, t. -en: köszöntő.
Gratulation (die), t. -en: szerencsekívánat, üdvözlés.
gratulieren (-te, hat gratuliert) jmdm: szerencsét kívánni vkinek.
grau: szürke, ősz, szürkén; das ~e Altertum: a ködös ókor; vor ~en Jahren: régos-régen; grau in grau malen: mindent szürkén festeni; ~ werden: szürkülni, megőszülni; — das **Grau**: szürkeség, szürke szín; ins Grau fallen v. spielen: a szürkébe hajlani; in Grau gekleidet: szürke ruhás.
Graubart (der): őszszakállú ember.
Graue (das), -n: szürkeség, szürke szín, l. grau.
grauen (-te, hat gegraut): I. őszülni, szürkülni, hajnalodni; der Morgen v. der Tag graut: fakad a hajnal, pitymallik; — II. iszonyodni, irtózni; es graut ihm vor etw.: iszonyodik v. borzad vmitől; — das **Grauen**, -s: 1) beim G. des Morgens v. Tages: hajnalban, hajnalhasadáskor; 2) irtózás, iszony.
grauenerregend: iszonyatos, -an.
grauenhaft: irtózatos, borzalmas, -an.
graufarbig: szürkeszínű.
Graugans (die): szürkelúd, vadlúd (Anser cinereus).
grauhaarig: őszhajú, deres.
Graukehlchen (das), -s, t. ~: szürkebegy (Accentor).
Graukopf (der): 1) ősz ember; 2) közönséges vércse (Falco tinnunculus).
graulich, gräulich: őszbevegyült, szürkés.
Graupe (die), t. -n: dara, árpakása.
Graupel (die): daracső.
graupeln (-te, hat gegraupelt), es graupelt: daracső esik; — das **Graupeln**, -s: daracső.
Graus (der), Grauses: borzalom, irtózat; Schutt und ~: rom.
graus: ijesztő, borzasztó.
grausam: kegyetlen, -ül.
Grausamkeit (die), t. -en: kegyetlenség, embertelenség. [(ló).)
Grauschimmel (der): acélszürke)
grausen (--ste, hat gegraust): irtózni vmitől; mir grauset v. graust (v. es grauset v. graust mir) vor etw.: borzadok vmitől; — das **Grausen**, -s: borzadás.
grauslich: undorító, iszonyú, -an.
Grauwacke (die): homokkő.
Grauwerden (das): megőszülés.
Graveur [gravőr] (der), -s, t. -e: vésnök.
Gravidität (die): terhesség.
gravieren (-te, hat graviert): 1) metszeni, vésni; 2) terhelni.
Gravierung (die), t. -en: vését.
Gravitation (die): nehézkedés.
Gravität (die): méltóság, peckesség.
gravitätisch: méltóságos, -an, peckes, -en.
gravitieren (-te, hat gravitiert): vhova vonzódni, húzni.
Graz: Grác, Gréc *(város)*.
Grazie (die), t. -n: kecs, kellem; — die **Grazien**: *(= t.)*: a kellem v. báj istennői.
graziös: l. graciös.
Gräber (der), -s: ásó (ember).
Gräfin (die), t. -nen: grófnő.
gräflich: grófi.
grämen, sich (-te, hat sich gegrämt): bánkódni, búsulni; sich zu Tode ~: halálra búsulni magát.
grämlich: komor, bosszús, -an.
Grämling (der), -[e]s, t. -e: mogorva.
Grän (der), -s, t. -e: szemer (súly).
[**Gränze** (die): l. Grenze.
Gräschen (das), -s, t. ~: füvecske.
gräßlich: borzasztó, iszonyú,-an.
Gräte (die), t. ~: halszálka.
grätig: szálkás, -an.
Grätsche (die), t. -n: terpeszállás.
[**Gräuel** (der): l. Greuel.
Gregor *(férfinév)*: Gergely.
Greif (der), -es v. -en, t. -e v. -en: grif (madár).
greifbar: megfogható, kézzelfogható, -an.
greifen (*tm.* griff; *m.* hat gegriffen; *felsz.* greif[e]!): fogni, megfogni vmit, nyúlni, hozzányúlni vmihez; Platz ~: l. platzgreifen; **an** den Hut ~: kalapjához nyúlni; jmdm an die Ehre ~: vkit becsületében megtámadni; diese Nachricht ist **aus** der Luft gegriffen: ez légből kapott hír; **in** den Beutel ~: erszényébe v. zsebébe nyúlni; ineinander ~: egymásba fogódzni, egybe vágni; jmdm in die Haare ~: hajba kapni

vkivel; das kann man mit den Händen ~: kézzelfogható; nach etw. ~: kapni vmin; mit beiden Händen nach etw. ~: két kézzel kapni vmin; um sich ~: elhatalmasodni, elharapódzni, továbbterjedni; jmdm unter die Arme ~: vkit gyámolítani, megsegíteni; zu etw. ~: vmihez nyúlni: zu den Waffen ~: fegyvert ragadni.
Greifer (der), -s, t. ~: kampó, horog.
greinen (-te, hat gegreint): pityeregni, nyafogni; — **das Greinen,** -s: pityergés, nyafogás.
greis: ösz, agg; — der **Greis,** Greises, t. Greise: aggastyán.
Greisenalter (das): aggkor.
greisenhaft: öreges, aggkori.
Greisin (die), t. -nen: aggnő.
Greißler (der), -s, t. ~: szatócs.
grell: kirívó, rikító, -an.
Grenadier (der), -s, t. -e: gránátos.
Grenzberichtigung (die): határigazítás.
Grenzbewohner (der): határlakos, határvidéki.
Grenze (die), t. -n: határ, határszél; einer Sache ~n setzen: vminek határt szabni v. vetni.
grenzen (-te, hat gegrenzt) an etw.: határos lenni, érintkezni vmivel; das grenzt ans Unglaubliche: a hihetetlenséggel határos.
grenzenlos: határtalan, -ul.
Grenzfestung (die): végvár.
Grenzfluss (der): határfolyó.
Grenzfrage (die): határkérdés.
Grenzlinie (die): határvonal.
Grenzmal (das), **Grenzmarke** (die): határjel.
Grenzmarkung (die): határjelzés.
Grenznachbar (der): tószomszéd.
Grenzpunkt (der): végpont.
Grenzrain (der): mesgye.
Grenzscheide (die): határ.
Grenzscheidungsklage (die): *jogt.* határjárási kereset.
Grenzsperre (die): határzár.
Grenzstation (die): határállomás.
Grenzstein (der): határkő.
Grenzstreit (der): határvillongás, határper.
Grenzverletzung (die): határsértés.
Grenzverrückung (die): határhamisítás.
Grenzzoll (der): határvám.
Gretchen (*női n.*): Margit.
Greuel (der), -s, t. ~: iszonyúság.
Greuelgestalt (die): undok alak.
greuelhaft, greuelvoll, greulich: irtózatos, borzalmas.
Greueltat (die): iszonyú tett, szörnyűség.
Griebe (die), t. -n: tepertő, porc.
Griebs (der), ...ses, t. ...se: magrejtő, magtok.
Grieche (der), -n, t. -n: görög.
Griechenland (das): Görögország.
Griechenvolk (das): görög nép.
Griechin (die), t. -nen: görög nő.
griechisch: görög, -ül.
Griesgram (der), -es: rossz kedv, zsémb.
griesgrämig: zsémbes, mogorva.
Grieß (der), -es: 1) porond, föveny; 2) apró dara.
Grießmehl (das): daraliszt.
Griff (der), -es, t. -e: 1) fogás, megkapás; er hat es im ~e: érti a fortélyát v. öt ujjában van a dolog; etw. am ~e kennen: megismerni a fogásán; einen ~ nach etw. thun: kapni vmi után, megmarkolni vmit; 2) markolat, fogantyú; 3) cselfogás; allerlei ~e gebrauchen: mindenféle fogással élni; 4) köröm, karom.
***griff:** l. greifen.
Griffel (der), -s, t. ~: palavesszö.
Grille (die), t. -n: tücsök; ~n fangen: töprengeni, képzelősködni; er hat ~n: bogara van, szeszélyes.
Grillenfänger (der), -s, t. ~: bogaras (ember).
Grillenfängerei (die), t. -en: szeszély, képzelősködés.
grillenhaft: képzelgő, bogaras.
Grimasse (die), t. -n: fintor, arcfintorgatás; ~n machen v. schneiden: arcát fintorgatni.
Grimm (der), -es: méreg, düh.
grimm, grimmig: bősz, ádáz; ~e Kälte: kemény hideg; ~ sein v. werden über etw.: dühösködni vmiért.
Grimmen (das), -s: hascsikarás.
Grind (der), -es: var, ótvar.
grindig: ótvaros, -an.
Grinsel (das), -s: nézőke (puskán).
grinsen (...ste, hat gegrinst): vigyorogni; — **das Grinsen,** -s: vigyorgás.
Grippe (die): náthaláz, hurutár.
grob (*kf.* gröber, *ff.* gröbst): goromba, durva, gorombán, durván; ~er Fehler: öreg hiba; ~er Sand: nagyszemű porond; ~es Tuch: vastag posztó.
Grobfeile (die): öregreszelő.
Grobgewicht (das): teljes v. elegysúly.
Grobheit (die), t. -en: gorombaság, durvaság.
Grobian (der), -s, t. ~e: goromba fráter.
grobkörnig: nagy- v. öregszemű.
Grobschmied (der): szegkovács.
Grog (der), -s, t. -s: grog.
Groll (der), -s: neheztelés, gyűlölség; einen ~ gegen jmdn fassen: vkit meggyűlölni; einen ~ hegen: neheztelni vkire.
grollen (-te, hat gegrollt): 1) jmdm v. auf jmdn ~: neheztelni vkire; er grollt mir noch immer über v. um diese Sache: még mindig neheztel rám ezért a dologért; 2) der Donner grollt: dörög az ég; es grollt und rollt: zúg és dörög az ég.
Gros (das), Grosses, t. Grosse: 1) nagy tucat (12 tucat); 2) ~ der Armee: a sereg zöme, a derékhad.
Groschen (der), -s, t. ~: garas.
groschenweise: garasonként.
Grossist (der), -en, t. -en: nagykereskedő.
groß (*kf.* größer, *ff.* größt): 1) nagy; im ~en: nagyban; im ~en und ganzen: egészben, nagyjából; Karl der Große: Nagy Károly; ~ und klein: apraja-nagyja; 2) *igékkel:* jmdn ~ achten: vkit nagyra becsülni; jmdn ~ ansehen: nagyot nézni, szemét mereszteni, rábámulni vkire; ~ denken: nemesen gondolkozni; von jmdm ~ denken: vkit nagyra becsülni; ~ füttern: fölnevelni; da geht es ~ her: nagyban adják; ~ v. größer machen: megnagyítani, megnagyobbítani vmit; ~ sprechen: kérkedni, hencegni; ~ thun: nagyzolni, hencegni, nagyra lenni vmivel; ~ v. größer werden: megnagyobbodni, megnőni; was ~ werden soll, muss klein angehen: minden nagynak kicsi a kezdete; jmdn ~ ziehen: vkit fölnevelni; 3) *határozókkal:* 3 Fuß ~: három lábnyi; gleich ~: ép akkora; so ~: akkora; wie ~: mekkora; ziemlich ~: meglehetős nagy; er ist um einen Kopf größer als ich: fejjel nagyobb nálam.
großangelegt: nagyszabású.
großartig: nagyszerü, -en.
Großartigkeit (die): nagyszerüség.
Großbritannien (das), -s: Nagybritannia.
Großcapitular (der): nagy-kapitulárius.
Großcomthur (der): nagy-commendátor.
Großeltern (die = t.): nagy v. öregszülék.
Großenkel (der): dédunoka; — die **Großenkelin:** dédunoka (leány).
großentheils: nagyrészt.
Großfürst (der): nagyherceg.

Großgewerbe (das): nagyipar.
Großhandel (der): nagykereskedés.
Großhändler (der): nagykereskedő.
Großherr (der): nagyúr (szultán).
Großherzog (der): nagyherceg.
Großherzogthum (das): nagyhercegség.
großjährig: nagykorú.
Großjährigkeit (die): nagykorúság.
Großkanzler (der): főkancellár.
Großkind (das): unoka.
Großkreuz (das): nagykereszt.
Großmacht (die): nagyhatalom, nagyhatalmasság.
Großmachtstellung (die): nagyhatalmi állás.
Großmama (die): nagymama.
großmächtig: hatalmas, -an.
großmäulig: szájas, szájaskodó.
Großmeister (der): nagymester (lovagrendnél).
Großmuth (die): nagylelkűség.
Großmutter (die): nagyanya.
großmüthig: nagylelkű, -en.
großmütterlich: nagyanyai.
Großpapa (der): nagypapa.
Großrahe (die): fővitorlarúd.
groß sprechen: l. groß.
Großsprecher (der): kérkedő.
Großsprecherei (die), *t.* -en: kérkedés.
großsprecherisch: kérkedő, -leg.
Großstadt (die): nagyváros.
Großstädter (der): nagyvárosi.
Großthuer (der): nagyzó.
Großthuerei (die), -en: nagyzás.
großthuerisch: nagyzó.
groß thun: l. groß.
Großvater (der): nagyatya.
Großvezier (der): nagyvezér.
Großwardein: Nagyvárad *(város)*.
Großwürdenträger (der): főméltóság.
groß ziehen: l. groß.
großzügig: nagyvonású, nagyarányú.
grotesk: furcsa, különös, groteszk; — die **Groteske**, -n, *t.* -n: a groteszk.
Grotte (die), *t.* -n: barlang, odor.
gröblich: durvás, durván.
gröhlen (-te, hat gegröhlt): orditozni, bőgni.
Grönland (das), -es: Grönland.
Grönländer (der), -s: grönlandi.
grönländisch: grönlandi.
Größe (die), *t.* -n: nagyság, mennyiség.
Größenmaß (das): nagyság-méret.
Größenwahn (der): *orv.* nagyzási hóbort.
***größer, größt**: l. groß.
größtentheils: legnagyobbrészt, nagyobbára, jobbadán.
größtmöglichst: lehető legnagyobb.
grub: l. graben.
Grube (die), *t.* -n: 1) verem, gödör; jmdn in die ~ bringen: vkit sírba vinni; in die ~ fahren: sírba szállani; 2) vájna, bánya.
Grubenarbeiter (der): bányamunkás.
Grubenaufseher (der): bányafelvigyázó.
Grubenbau (der): bányászat.
Grubenfeld (das): vájnatelek.
Grubengas (das): bányalég.
Grubenhund (der): csille.
Grubenkreis (der): bányamegye.
Grubenlampe (die): bányászlámpa.
Grubensteiger (der): bányaügyelő.
Grubenunglück (das): bányaszerencsétlenség.
Grubenwetter (das): bányalég.
Gruft (die), *t.* Grüfte: sírbolt.
Grumm[e]t (das), -es: sarjú.
Grund (der), -es, *t.* Gründe: 1) telek, talaj; 2) alap, fenék; bis auf den ~ *v.* bis zum ~e: fenékig; im ~e: alapjában, valójában; von ~ auf: fenekestül; von ~ aus: teljesen; zu ~e: l. zugrunde (gehen, legen, liegen, richten); einer Sache *(= dat.)* auf den ~ gehen: vminek a mélyére hatolni *v.* végére járni; im ~e genommen: szorosan véve, voltaképen, igazában; den ~ zu etw. legen: vminek alapját megvetni; etw. aus dem ~e verstehen: vmit *v.* vmihez alaposan érteni; 3) ok, indok; aus diesem ~e: ez okból; aus guten Gründen: alapos okokból; es ist kein ~ vorhanden: nincs semmi ok arra, hogy...
Grundablösung (die): kisajátítás, telekmegváltás.
Grundansicht (die): alapnézet.
Grundbau (der): alapépítmény, alapozás.
Grundbedeutung (die): alapjelentés.
Grundbegriff (der): alapfogalom.
Grundbesitz (der): földbirtok.
Grundbesitzer (der): földbirtokos.
Grundbuch (das): 1) telekkönyv; ins ~ eintragen: telekkönyvezni; die Eintragung in das ~: telekkönyvi bejegyzés; 2) anyakönyv, törzskönyv; ~ der Ortsnamen: helynevek törzskönyve.
Grundbuchsamt (das): telekkönyvi hivatal.
Grundbuchsauszug (der): telekkönyvi kivonat.
Grundbuchseinlage (die): telekkönyvi betét.
Grundbuch[s]führer (der): telekkönyvvezető.
Grundbuchslocalisierung (die): telekkönyvi helyszinelés.
grundbücherlich: telekkönyvi, -leg; etw. ~ abschreiben, umschreiben, zuschreiben: telekkönyvileg bejegyezni, átírni, hozzájegyezni.
Grundcapital (das): alaptőke.
Grundcommassierung (die): földtagosítás.
grundehrlich: talpig becsületes.
Grundeigenthum (das): földtulajdon.
Grundeinlösung (die): telekbeváltás, kisajátítás.
Grundeis (das): fenékjég.
Grundel (die), *t.* -n: géb (Cobitis).
Grundentlastung (die): földtehermentesítés.
Grunderwerb (der): földszerzés.
grundfalsch: egészen hamis.
Grundfarbe (die): alapszín.
Grundfläche (die): 1) alszín, alapterület; 2) földterület.
Grundform (die): főalak, ősalak, eredeti alak.
Grundgebür (die): alapilleték, alapdíj.
Grundgedanke (der): alapeszme.
Grundgesetz (das): alaptörvény, sarkalatos törvény.
Grundherr (der): földesúr.
Grundidee (die): alapeszme.
grundieren (-te, hat grundiert): alapozni.
Grundkauf (der): földvásárlás.
Grundlage (die): alap, alapzat.
grundlegend: alapvető.
Grundlegung (die): alapítás, alapvetés.
Grundlinie (die): alapvonal.
grundlos: 1) feneketlen (út); 2) alaptalan, -ul.
Grundmauer (die): alapfal.
Grundpacht (die): földbérlet.
Grundpfändung (die): alapfoglalás, alapvégrehajtás.
Grundpfeiler (der): főoszlop.
Grundprincip (das): alapelv.
Grundrecht (das): földesúri jog.
Grundregel (die): főszabály.
Grundrente (die): földjáradék.
Grundriss (der): alaprajz, vázlat; ~ der Erdbeschreibung: a földrajz alapvonalai *v.* vázlata.
Grundsatz (der): alapelv, alaptétel.
grundsatzlos: elvtelen, -ül.
grundsätzlich: elvi, -leg, elvből.
grundschlecht: nagyon rossz.
Grundschuld (die): jelzálogos adósság.
Grundschwelle (die): talpgerenda.
Grundstein (der): alapkő.
Grundsteinlegung (die): alapkőletétel.

Grundsteuer (die): földadó.
Grundstoff (der): alapelem.
Grundstrich (der): fővonás.
Grundstück (das): telek.
Grundtaxe (die): alapdíj.
Grundton (der): alaphang.
Grundursache (die): alap-ok.
Grundübel (das): főbaj.
Grundverkauf (der): földeladás.
Grundvermögen (das): *jogt.* törzsvagyon.
grundverschieden: teljesen elütő.
Grundwahrheit (die): alapigazság.
Grundwasser (das): talajvíz.
Grundwasserstrom (der): földárja.
Grundwerk (das): alapmű.
Grundwort (das): alapszó.
Grundzahl (die): tőszám, alapszám.
Grundzins (der): földbér.
Grundzug (der): alapvonás, főjellemvonás, fővonás.
grunzen (-te, hat gegrunzt): röfögni; — das **Grunzen**: röfögés.
Gruppe (die), *t.* -n: csoport.
gruppenweise: csoportosan.
gruppieren (-te, hat gruppiert): csoportosítani; — **sich** ~: csoportosulni.
Grus (der): 1) l. Graus; 2) kavics, murva: 3) morzsalék (pl. szén).
gruselig: hátborzongató.
gruseln (-te), mir gruselt['s]: borzadok.
Gruß (der), -es, *t.* Grüße: üdvözlés, üdvözlet, köszöntés; einen ~ ausrichten: üdvözletet átadni; jmdm einen ~ bieten: vkinek köszönni; jmdm seinen ~ entbieten: üdvözletét küldeni vkinek; mit freundlichem ~e: szíves üdvözlettel.
Grübchen (das), -s, *t.* ~: gödröcske.
Grübelei (die), *t.* -en: tépelődés.
grübeln (-te, hat gegrübelt): tépelődni, fejét törni vmin.
Grübler (der), -s, *t.* ~: tépelődő.
grün: zöld; — das **Grün**, -s: zöld szín, növényzet; im Grünen: zöldben.
gründen (-ete, h. gegründet): vmit alapítani, vminek alapját megvetni; — **sich** auf etw. (*= dat. v. acc.*): vmin alapulni, fölépülni.
Gründer (der), -s, *t.* ~: alapító.
gründlich: alapos, -an, gyökeres, -en.
Gründlichkeit (die): alaposság.
Gründling (der): *hal.* fenékjáró kullő (Gobio fluviatilis).
Gründonnerstag (der): nagycsütörtök.
Gründung (die), *t.* -en: alapítás.
Grüne (die), *t.* -n: zöld gyep.
grünen (-te, hat gegrünt): zöldülni, zöldelleni, virulni, virítani.
grünlich: zöldes, -en.
Grünschnabel (der): tacskó, tejfelesszájú.
Grünspan (der), -s: rézrozsda.
Grünzeug (das), -[e]s: zöldség.
grüßen (-te, hat gegrüßt): köszönteni, üdvözölni; jmdn ~ lassen: vkit tiszteltetni, üdvözölni; ~ Sie ihn von mir! tiszteltetem! sei mir gegrüßt: üdvöz légy, köszöntelek.
Grütze (die): dara, kása.
Grützhafer (der): tiszta gabona.
Guardian (der), -s, -e: zárdafőnök.
Gubernium (das), -s, *t.* -nien: kormányzóság.
gucken (-te, hat geguckt): kandikálni, kukucsálni.
Gucker (der), -s, *t.* ~: látcső.
Guckfenster (das): kis ablak, látóka.
Guckkasten (der): látószekrény.
Guckloch (das): nézőke, néző lyuk.
Guerilla (die), -s, *t.* -s: portyázó had, szabadcsapat.
Gugelhupf (der), -es: kuglóf.
Guillotine [gilotin] (die), *t.* -n: nyaktiló.
guillotinieren (-te, hat guillotiniert): nyaktilózni, lefejezni.
Guirlande (die), *t.* -n: virágfüzér.
Guitarre (die), *t.* -n: gitár.
Gulden (der), -s, *t.* ~: forint.
Gummi (das), -s: gummi, mézga.
Gunst (die): kegy, kedvezés; zu ~en der Armen: a szegények javára; zu ~en meiner Rechnung: számlám javára; sich bei jmdm in ~ setzen: behízelegni magát vki kegyébe; in ~ stehen: kegyben állni.
Gunstbezeigung (die): kedvezés, kegyelés.
Gurgel (die), *t.* -n: gége, torok; sein Vermögen durch die ~ jagen: a vagyonát elinni.
Gurgelabschneider (der): gyilkos.
gurgeln (-te, hat gegurgelt): gargarizálni.
Gurgelton (der): gégehang.
Gurgelwasser (das): torokvíz.
Gurke (die), *t.* -n: ugorka, uborka; die Zeit der sauren ~e: a holt idény, uborka-idény.
Gurkensalat (der): uborka-saláta.
gurren (-te, hat gegurrt): 1) l. girren; 2) korogni.
Gurt (der), -es, *t.* -e, **Gurte** (die), *t.* -n: 1) öv, heveder; 2) hevederfa, borda.
Gurtbett (das): tábori ágy.
Guß (der), Gusses, *t.* Güsse: 1) öntés, ömlesztés (harangé); aus einem Guße gemacht: egyöntetű; 2) öntvény, öntet; 3) záporeső.
Gußeisen (das): öntött vas.
Gußmodell (das): öntőminta.
Gußregen (der): záporeső.
Gußstück (das): öntvény.
Gußware (die): öntött áru.
gußweise: mintha öntenék.
Gustav (*férfinév*): Gusztáv.
gut (*kf.* besser, *ff.* best, l. külön; 1) jó, jól; in (*v.* im) guten: szépszerével; ich bin ihm ~: jó indulattal vagyok hozzá; dafür bin ich Ihnen ~: azért én jótállok Önnek; es geht ihm ~: jó dolga *v.* sora van; du hast es ~: jó dolgod van; du hast ~ lachen, reden: te könnyen nevethetsz, beszélhetsz; jmdm zu ~e halten, zu ~e kommen, sich etw. zu ~e thun: l. zugute; sei so ~: szíveskedjél; lassen Sie das ~ sein: hagyja csak; das thut nicht ~: l. gutthun; es kann noch alles ~ werden: még minden jóra fordulhat; 2) ich habe 200 Kronen bei Ihnen ~: 200 korona követelésem van Önnél; er ist für 1000 Kronen ~: bízhat benne 1000 kor. erejéig; — der **Gute**, -n, *t.* -n: jó (ember); — das **Gute**, -n: jóság; Gutes und Böses: jó és rossz; etw. zu Guten kehren: jóra fordítani vmit; er hat nichts Gutes im Sinne: rosszban töri a fejét; darüber wäre sehr wenig des Guten zu sagen: nem sok jót lehetne róla mondani; er hat des Guten zuviel gethan: leszopta magát.
Gut (das), -es, *t.* Güter: vagyon, érték, jószág; ärarisches ~: kincstári vagyon; fahrendes ~: ingó jószág; das höchste ~: a legfőbb jó; liegendes ~: fekvő jószág.
Gutachten (das), -s: vélemény, szakvélemény; ein ~ abgeben: véleményezni, szakvéleményt mondani; ein ~ einholen: szakvéleményt kérni.
gutachtlich: véleményes; sich ~ äußern *v.* erklären: szakértői véleményt mondani.
gutartig: jóindulatú, jóféle.
Gutbefinden (das), -s: 1) tetszés, belátás; 2) jólét.
gut bringen (brachte gut, hat gutgebracht) jmdm etw.: javára írni vkinek vmit.
Gutdünken (das), -s: tetszés, belátás; nach ~: amint jónak látja.
Gute (der, das): l. gut.
gutgelaunt: jókedvű, -en.

gutgemeint: jóakaratú, -lag.
gutgesinnt: jóérzelmű, megbízható.
Gutgewicht (das): súlytöbblet.
gutgläubig: jóhiszemű, -leg; eine ~e Vertheidigung: jóhiszemű védekezés.
Guthaben (das), -s: követelés; Ihr ~ bei mir beträgt 400 K.: követelése nálam 400 kor.-t tesz ki.
gut heißen: jóvá hagyni, helyeselni; — das **Gutheißen**, die **Gutheißung:** jóváhagyás.
gutherzig: jószívű.
Gutherzigkeit (die): jószívűség.
gut kommen (kam gut, ist gutgekommen): járni vkinek, illetni vkit; es kommen Ihnen für Spesen 15 K. gut: költségek fejében 15 kor. jár Önnek.
gut machen (-te, hat gutgemacht): jóvá tenni, helyre hozni.
gutmüthig: jólelkü.
Gutmüthigkeit (die): jólelküség.
gut rechnen (-ete, hat gutgerechnet) jmdm etw.: beszámítani, javára írni vkinek vmit.
gut sagen (-te): l. gutstehen.
Gutsbesitzer (der): földbirtokos.
gut schreiben (schrieb gut, hat gutgeschrieben) jmdm etw.: vkinek javára írni vmit; wir haben Ihnen diesen Betrag gutgeschrieben: ezt az összeget javára írtuk Önnek.
Gutschrift (die): javára írás.
Gutsherr (der): földesúr.
gut stehen (stand gut, hat gutgestanden) für jmdn: jótállni, kezeskedni vkiért.
Gutstehung (die): jótállás, kezesség.
Gutsverwalter (der): jószág-igazgató.
Gutthat (die): jótett.
gut thun (that gut, hat gutgethan): jót tenni; das thut nicht gut: ez így nincs jól; du wirst nicht gut daran thun, hinzugehen: nem lesz jó odamenned.
gutwillig: készséges, -en, önkéntes, -en.
gülden: *rég.* arany(ból való).
gültig: érvényes, l. giltig.
Güns: Kőszeg *(város).*
günstig: kedvező, -en; die Umstände waren seinem Vorhaben ~: a körülmények kedveztek szándékának.
Günstling (der), -[e]s, *t.* -e: kegyenc.
Gürtel (der), -s, *t.* ~: öv.
Gürtelbahn (die): körvasút.
Gürtelthier (das): páncélos állat.
gürten (-ete, hat gegürtet): övezni; das Schwert um den Leib ~: kardját felkötni *v.* felcsatolni.

Güte (die): jóság; in ~: szép szerével, békés úton; haben Sie die ~: legyen oly szíves; Ware von erster ~: első minőségű áru; du meine ~! édes Istenem!
Güterabgabe (die): árukiadás.
Güterbahnhof (der): teherpályaudvar.
Güterbeförderung (die): áruszállítás.
Güterexpedition (die): *v. u.* árutovábbítás.
Güterfracht (die): teherfuvardíj.
Gütergemeinschaft (die): *jogt.* vagyonközösség.
Güterhalle (die): árucsarnok.
Gütermagazin (das): áruraktár.
Gütersendung (die): áruküldemény.
Güterverkehr (der): *v. u.* teherforgalom.
Güterversicherung (die): árubiztosítás.
Güterwagen (der): teherkocsi.
Güterzug (der): tehervonat.
gütig: jóságos, -an, kegyes, -en.
Gütigkeit (die): jóság, kegyesség.
gütlich: 1) békés, barátságos, -an; auf ~em Wege: szépszerével; 2) jól; sich ~ thun: kedvére mulatni, jól mulatni.
Gymnasialdirector (der): gimnáziumi igazgató.
Gymnasialprofessor (der): gimnáziumi tanár.
Gymnasialschüler (der): gimnáziumi tanuló.
Gymnasiast (der), -en, *t.* -en: gimnáziumi tanuló.
Gymnasium (das), -[s], *t.* -sien: gimnázium.
Gymnastik (die): testgyakorlat.
gymnastisch: tornászati, testgyakorlási.
[**Gyps** (der): l. Gips.

H

Rövidítések:

h = Heller: fillér.
ha = Hektar: hektár.
hebr. = hebräisch: héber, -ül.
hl = Hektoliter: hektoliter.
hl. = heilig: szent.
Hr = Herr: úr.
Hrn = Herrn: úrnak.
Hw. = Hauptwort: főnév.

*

H, h (das), -s, *t.* -s: H, h (betű).
ha!: hah!
Haar (das), -[e]s, *t.* -e: haj, szőr; aufs ~ ähnlich: szakasztott olyan; sich in die ~e fahren *v.* gerathen: hajba kapni; kein ~ soll ihm gekrümmt werden: semmi bántódása sem lesz; graue ~e bekommen: őszülni; darüber lasse ich mir keine graue ~e wachsen: kisebb gondom is nagyobb annál; es ist kein gutes ~ an ihm: egy szikra jó nincs az egész emberben; es hängt an einem ~e: egy hajszálon függ *v.* mulik; bei den ~en herbeiziehen: erőszakolni; sich in den ~en liegen: civakodni; nicht um ein ~ weichen: nem engedni egy tapodtat sem; sie hat ~e auf den Zähnen: kardos menyecske.
Haarbreit: hajszálnyi, -ra; um **Haarbreite:** hajszálnyira.
Haarbusch (der): szőrforgó.
Haarbürste (die): hajkefe, szőrkefe.
Haarbüschel (das): tincs, hajcsomó.
haaren, sich (-te, hat sich gehaart): szőrét hagyni *v.* hullatni.
haarfein: hajszálnyi, szálfinom.
Haarflechte (die): hajfonat.
haarig: szőrös, hajas.
Haarklauber (der): Haarspalter.
haarklein: apróra, töviről-hegyére (elbeszélni).
Haarkrankheit (die): hajbetegség.
Haarkräusler (der): fodrász.
Haarlocke (die), *t.* -n: hajfürt.
haarlos: hajatlan, szőrtelen.
Haarnadel (die): hajtű.
Haarputz (der): hajdísz.
Haarröhrchen (das): hajcsó.
Haarröhrchenkraft (die): hajcsövesség.
Haarsalbe (die): hajkenőcs.
haarscharf: igen éles, szálfinom.
Haarschmuck (der): fejdísz.
Haarschneiden (das), -s: hajvágás, nyírás.
Haarschopf (der): üstök.
Haarspalter (der), -s, *t.* ~: szőrszálhasogató.
Haarspalterei (die), *t.* -en: szőrszálhasogatás.
haarsträubend: hajmeresztő.
Haartracht (die): hajviselet.
Haartuch (das): szőrszövet.
Haarwuchs (der): hajzat, hajnövés.
Haarwurzel (die): hajgyökér.
Haarzirkel (der): hajszál-körző.
Hab (das): l. Habe; mein ganzes ~ und Gut: mindenem.
Habe (die): vagyon, birtok, jószág; bewegliche *v.* fahrende ~: ingóság.
haben (*j.* ich habe, du hast, er hat, wir haben, ihr habet, sie haben; *tm.* er hatte; *m.* er hat gehabt; *km.* er hätte; *fsz.* habe!): 1) birni vmit, lenni neki; es

hat keine Eile: nem sietős; ich habe nichts dagegen: nincs ellenvetésem; habe Dank: fogadd köszönetemet; ich habe Durst, Hunger: szomjazok, éhezek; hast du Geld bei dir? van pénz nálad? er hat es gut: jó dolga van; es hat nichts auf sich: nincs semmi jelentősége; es hat keine Noth: nem sürgős; was hast du? mi lelt? er hat Zeit: ráér, van ideje; es hat Zeit: nem sürgős; 2) kapni; es ist überall zu ~: mindenütt kapható; da hast du ein Stück Brot: nesze, itt egy darab kenyér; da hast du's: nesze, ne neked; was willst du ~: mit akarsz, mit kívánsz? 3) fogni, tartani; ich habe das Buch in der Hand: kezemben [van] a könyv; 4) tartozni, kelleni; ich habe nichts zu befehlen: nincs mit parancsolnom; ich habe noch zu bemerken: meg kell még jegyeznem; er hat es mir zu danken v. zu verdanken: nekem köszönheti; wir haben einen Brief zu schreiben: levelet kell írnunk; 5) *(segédige)* ich habe gelernt: tanultam; ich hatte gelernt: tanultam volt *v.* vala; der Knabe soll das gethan haben: azt mondják, a fiú tette; — das **Haben**, -s: *ker.* »követel« rovat *v.* oldal, követelés; ich habe diesen Betrag in Ihr Haben gebracht: ezt az összeget Önnek javára írtam.

Habenichts (der): ingyenélő, semmiházi.

Haber (der): l. Hafer.

Habgier (die): kapzsiság, birvágy.

habgierig: kapzsi, -an.

habhaft werden eines Dinges, einer Person: kézre *v.* hatalmába keríteni, birtokába ejteni (dolgot, személyt).

Habicht (der), -[e]s, *t.* -e: ölyv, héja.

habilitieren (-te, hat habilitiert): képesíteni; — **sich** ~: magántanári képesítést szerezni.

Habitué (der), -s, *t.* -s: törzsvendég.

Habsburg, das Haus ~: a habsburgi ház.

Habsburger (die = *t.*): a Habsburgok.

Habschaft (die), *t.* -en: ingóság, holmi.

Habseligkeit (die), *t.* -en: ingóság, vagyon, birtok.

Habsucht (die): kapzsiság, birvágy.

habsüchtig: kapzsi, birvágyó.

Hackbank (die): vágószék.

Hackbeil (das): vágóbárd.

Hackbrett (das): 1) vágódeszka; 2) cimbalom.

Hacke (die), *t.* -n: 1) fejsze; 2) kapa.

hacken (-te, hat gehackt): vágni; jmdm die Augen aus dem Kopfe ~: vkinek a szemét kivájni; Holz ~: fát vágni *v.* aprogatni; etw. klein ~: vmit apróra vágni, összeaprítani.

Hacken (der), -s, *t.* ~: sarok; jmdm auf den ~ sein: vkinek a sarkában lenni.

Hackmesser (das): vágókés.

Hader (der), -s: 1) perpatvar; 2) *t.* die Hadern: rongy.

Hadergeist (der): civakodó ember.

Haderlump (der): sehonnai, bitang.

hadern (-te, hat gehadert): civakodni, pörölni, veszekedni.

hadersüchtig: civakodó, veszekedő.

Hafen (der), -s, *t.* Häfen: 1) révpart, kikötő; in den ~ einlaufen: a kikötőbe behajózni, révbe érni; im sichern ~ sein: révbe jutni; 2) fazék, bögre; 3) olvasztótégely.

Hafendamm (der): révgát.

Hafengeld (das): kikötő-díj.

Hafenplatz (der): kikötőhely.

Hafenstadt (die): kikötőváros.

Hafer (der), -s: zab; der ~ sticht ihn: nem fér a bőrébe, zabolátlan.

Haferei (die), *t.* -en: l. Havarie.

Haferfutter (das): abrak.

Hafergrütze (die): zabdara.

Haferstroh (das): zabszalma.

Haff (das), -es, *t.* -e: *haj.* sekély öböl, csiköböl.

Hafner, Häfner (der), -s, *t.* ~: fazekas, gerencsér.

Hafnerware (die): fazekasárú.

I. **Haft** (der), -es, *t.* -e: kapocs, foglalék (puskán).

II. **Haft** (die): fogság, rabság; jmdn zur ~ bringen: vkit elfogni, letartóztatni; er wurde in ~ genommen: elfogták; jmdn zu fünf Tage ~ verurtheilen: vkit öt napi elzárásra ítélni.

haftbar: felelős, szavatos.

Haftbarkeit (die): szavatosság.

Haftbefehl (der): elfogatási parancs.

Haftbrief (der): nyomozó levél.

Haftel (das), -s, *t.* -n: kapocs.

haften (-ete, hat gehaftet): 1) tapadni, ragadni; ~ bleiben (an etw.): vmin tapadni; seine Blicke auf etw. ~ lassen: vmin nyugtatni *v.* vmire szegezni a szemét; an der Scholle ~: röghöz tapadni; 2) terhelni; es ~ Schulden an diesem Gute: e jószágot adósság nyomja; auf dieser Ware ~ an Spesen 50 Kronen: 50 kor. terheli ezt az árut költségek fejében; 3) für etw. *v.* für jmdn ~: szavatolni, kezeskedni vmiért *v.* vkiért; ich hafte mit meinem Kopfe dafür: fejemmel felelek érte.

Haftgeld (das): foglaló, bánatpénz.

Haftkosten (die = *t.*): *jogt.* rabtartási költség.

Haftlocal (das): fogolyhelyiség.

Haftmittel (das): rögzítőszer.

Haftnahme (die): letartóztatás.

Haftorgan (das): tapadó szerv.

Haftung (die), *t.* -en: kezesség, kezeskedés, jótállás; ~ mit dem Vermögen: vagyoni felelősség.

Haftungsurkunde (die): kezeslevél.

Haftzeit (die): szavatossági idő.

Hag (der), -[e]s, *t.* -e: sövény, bozót, liget.

Hagebuche (die), *t.* -n: gyertyánfa.

Hagebutte (die), *t.* -n: csipkebogyó.

Hagedorn (der), -es: galagonya.

Hagel (der), -s: jégeső, jég; ein ~ von Schimpfworten: szidalmak özöne.

hageldicht: nagyon sűrű, -en.

hageln (-te, hat gehagelt), es hagelt: jég esik; es hagelte Prügel auf ihn: az volt aztán a nemulass!

Hagelschaden (der): jégkár.

Hagelschlag (der): jégverés.

Hagelschloße (die): jégszem.

Hagelversicherung (die): jégkárbiztosítás.

Hagelwetter (das): jégeső.

hager: ösztövér, szikár, nyurga.

Hagerkeit (die): szikárság.

Hagestolz (der), -en *v.* -es, *t.* -e: agglegény.

Hahn (der), -es, *t.* Hähne: 1) kakas; ich bin der ~ im Korbe: csak magam vagyok kakas az udvarban; jmdm den rothen ~ aufs Dach setzen: felgyujtani vkinek a házát; 2) kakas, sárkány (puskán); 3) hordócsap.

Hahnenbalken (der): kakasülő.

Hahnenfuß (der): *növ.* boglárka, szironták (Ranunculus).

Hahnengefecht (das), **Hahnenkampf** (der): kakasviadal.

Hahnenkamm (der): 1) kakastaréj; 2) *növ.* kakascímer (Rhinanthus).

Hahnenschrei (der): kukorékolás, kakasszó.

Hahnrei (der), -s, t. -e: pipogya, megcsalt férj.
Hai, Haifisch (der), -es, t. -e: [cápa.
[**Haide, Haiduck**: l. Heide, Heiduck.
Hain (der), -es, t. -e: berek, liget.
Haken (der), -s, t. ~: horog, kampó, kajmó; die Sache hat einen ~: bibéje v. bökkenője van a dolognak.
haken (-te, hat gehakt): horoggal megfogni vmit; da hakt es: itt a bökkenő.
hakenförmig: kampós, horgas, [-an.
Hakennagel (der): kampós szeg.
hakig: kampós, horgas, -an.
halb: fél, félig; halb ~ halb: félig-meddig; es ist ~ drei: fél háromra van v. jár; auf ~em Wege: fele úton.
halbamtlich: félhivatalos, -an.
halbblind: félig vak.
Halbblut (das): félvér.
Halbbruder (der): féltestvér.
Halbdunkel (das): félhomály.
Halbe (die), t. -n: itce, icce.
halben, halber: végett, miatt; krankheitshalber: betegség miatt v. okáért; meinethalben: miattam, tőlem; der Vollständigkeit halber: teljesség kedveért.
Halbflügler (die=t.): *termr.* félfödelesszárnyúak.
Halbfranzband (der): félbőrkötés.
Halbfrucht (die): kétszeres.
halbgar: félig nyers.
Halbgelehrte (der): féltudós.
Halbgeschoß (das): félemelet.
Halbgeschwister (die = t.): mostohatestvérek, féltestvérek.
Halbgott (der): félisten.
Halbheit (die), t. -en: félszegség.
halbieren (-te, h. halbiert): felezni.
Halbinsel (die): félsziget.
halbjährig: félévi, féléves.
halbjährlich: félévenkint.
Halbkreis (der): félkör.
Halbkugel (die): félgömb.
halblaut: halk, -an.
halblinks: félbal (fordulat).
Halbmesser (der): félátmérő.
halbmonatlich: félhavi, fél havonként.
Halbmond (der): félhold.
halbnackt: félmeztelen.
halboffen: félig nyitott v. nyitva.
halbpart: fele részben, felibe.
halbrechts: féljobb (fordulat).
halbreif: félig érett.
Halbreim (der): félrím.
Halbrelief (das): féldombormű.
Halbsäkularfeier (die): félszázados ünnepély.
Halbscheid (die): fele vminek.
Halbschlummer (der): félálom.
Halbschuh (der): félcipő.
Halbseide (die): félselyem.
Halbstiefel (der): félszárcsizma.
Halbstock (der): félemelet.
halbstündig: félórai, félórás.
halbstündlich: félóránként.
halbtägig: félnapi, félnapos.
Halbtheilung (die): felezés.
halbtodt: félholt, -an.
Halbtrauer (die): félgyász.
halbwach: félig ébor v. ébren.
halbwegs: félig-meddig.
Halbwelt (die): félvilág.
halbwild: félvad, -on.
Halbwisserei (die): tudákosság.
halbwüchsig: serdületlen.
Halbzirkel (der): félkör.
Halde (die), t. -n: 1) ereszkedő, hegyoldal; 2) halom; 3) hányó.
***half**: l. helfen.
Halfter (die, *ritk.* der v. das), t. -n: kötőfék.
halftern (-te, hat gehalftert): fölfékezni, felkantározni.
Hall (der), -es, t. -e: hangzás, hangzat.
Halle (die), t. -n: csarnok, terem.
Hallelujah, Allelujah (das): alleluja, hálaadás.
hallen (-te, hat gehallt): hangzani, szólni.
Hallenser (der), -s, t. ~: hallei (lakos).
hallo, halloh!: rajta!
Hallucination (die), t. -en: érzékcsalódás, kápránd, káprázat.
Halm (der), -es, t. -e: fűszár, gabonaszár; in ~e schießen: szárba indulni, szökkenni; auf dem ~e stehen: lábán lenni (a gabonáról).
Halmfutter (das): szálas takarmány.
Hals (der), Halses, t. Hälse: nyak; aus vollem Halse: tele torokkal (kacagni), torkaszakadtából (kiabálni); bis an den ~: torkig; damit bleib mir vom Halse: hagyj békében vele! den ~ brechen: nyakát szegni; jmdm um den ~ fallen: vkinek nyakába borulni; es geht ihm an den ~: a bőrére megy; über ~ und Kopf: nyakra-főre; es kostet deinen ~: fejedbe kerül, nyakadat szegi; sich etw. vom Halse schaffen: lerázni; jmdm den ~ umdrehen: vkinek a nyakát kitekerni; jmdm etw. an (v. um) den ~ werfen: vkinek nyakába akasztani vmit.
Halsband (das): nyakravaló, nyaklánc.
Halsbinde (die): nyakravaló, nyakkendő.
Halsbräune (die): torokgyík.
halsbrechend: nyaktörő.
Halse (die), t. -n: nyakló.
Halsentzündung (die): torokgyuladás.
Halsgericht (das): vérbiróság.
Halsgeschmeide (das): nyakék.
Halskette (die): nyaklánc.
Halskrankheit (die): torokbaj.
Halsschmuck (der): nyakék.
halsstarrig: nyakas, konok.
Halsstarrigkeit (die): konokság.
Halstuch (das): nyakkendő.
Halsweh (das): torokfájás; ich habe ~: fáj a torkom.
halt! állj, megállj! *v. u.* auf »halt« stehen: »tilos«-ra állani.
Halt (der), -es, t. -e: 1) erősség, tartósság; ihm fehlt der sittliche ~: nincs erkölcsi támasza; den ~ verlieren: támaszát elveszteni; 2) megállás; jmdm ~ gebieten: vkit megállitani, feltartóztatni; ~ machen: l. haltmachen; 3) tartalom.
haltbar: tartható, tartós, -an.
Haltbarkeit (die): tartósság.
halten (*j.* ich halte, du hältst, er hält; *tm.* er hielt; *m.* er hat gehalten; *felsz.* halt[e]!): 1) tartani, megtartani; offenes Haus ~: nyilt házat vinni; Ordnung ~: rendet tartani; eine Rede ~: beszédet mondani; schadlos ~: vkit kártalanítani; Schritt ~: lépést tartani, versenyezni vkivel; sein Wort ~: szavának állni; 2) **an** sich ~: magát tartóztatni v. türtőztetni; 3) vélni, gondolni, tartani vminek; **auf** etw. ~: vmire adni; **viel auf** jmdn ~: nagyra tartani vkit; **für** einen Scherz ~: tréfára venni; ich halte dafür: a mondó vagyok, v. az én véleményem szerint; etw. **unter** seiner Würde ~: vmit méltóságán alulinak (v. alul levónek) tartani; zu viel **von** sich ~: magát nagyra tartani; 4) *(személytelenül)* **es** mit jmdm ~: vkivel tartani, vkinek pártján lenni, vkihez szitani; es hält schwer: bajos; — **sich** an etw. ~: vmibe kapaszkodni, vmi szerint igazodni; sich aufrecht ~: megállni a lábán; sich vor Lachen kaum ~ können: alig állhatni a nevetést; sich rein ~: tisztán maradni; — das **Halten**, -s: 1) tartás, megtartás; 2) megállás.
Halteplatz (der), **Haltestelle** (die): megállóhely.
Haltepunkt (der): 1) megállóhely; 2) támaszpont.
Halter (der), -s, t. ~: tartó, fogó.
Haltesignal (das): megállójel.
-haltig, -hältig: *össz.* tartalmú.

Haltkette (die): tartólánc.
haltlos: tarthatatlan, -ul.
halt machen (-te, hat haltgemacht): megállapodni, szünetet tartani; — das **Haltmachen**, -s: megállapodás.
Haltung (die): 1) tartás, magatartás; 2) fényhomály.
Halunke (der), -n, t. -n: semmirekellő.
Hamen (der), -s, t. ~: varsa.
Hammel (der), -s, t. Hämmel v. *ritk.* Hammel: ürü.
Hammelkeule (die): ürücomb.
Hammer (der), -s, t. Hämmer v. *ritk.* Hammer: kalapács, pöröly; unter den ~ kommen: dobra kerülni.
Hammerblech (das): vert lemez.
Hammerschlag (der): 1) kalapácsütés; 2) szíporka, reve.
Hammerschmied (der): kovács, hámoros.
Hammerwerk (das): hámor, pörölymű.
Hamster (der), -s, t. ~: hörcsög.
Hand (die), t. Hände: 1) kéz; eine ~: félkéz; die flache ~: tenyér; die hohle ~: marok; die geballte ~: ököl; 2) *Igékkel:* seine ~ von jmdm abziehen: levenni a kezét vkiről; jmdm die (*v.* hilfreiche) ~ bieten: vkinek segítségére lenni; jmdm die ~ drücken: kezet szorítani vkivel; ~ ans Werk legen: hozzáfogni a munkához; ~ an jmdn legen: vkit bántalmazni; die letzte ~ an etw. legen: utolsót simítani vmin; die Hände in den Schoß legen: tétlenkedni, kezeit összetenni; jmdm die ~ reichen: kezet nyujtani vkinek; die Hände emsig rühren: serénykedni, sürögni-forogni; eine ~ wäscht die andere: kéz kezet mos; — ☛ *Praep.* *a)* **an**: an der ~ führen: vkit kezénél fogva vezetni; jmdm etw. an die ~ geben: vkinek segítségére lenni, vmit kezére adni; jmdm mit etw. an die ~ gehen: vkinek kezére járni vmivel; *b)* **auf**: auf eigene ~: a maga szakállára; jmdn auf den Händen tragen: vkit tenyerén hordozni; das liegt auf der ~: ez kézzel fogható; *c)* **aus**: etw. aus der ~ v. aus den Händen geben: vmit kibocsátani a kezéből; aus der ~ in den Mund leben: máról-holnapra éldegélni; *d)* **bei**: mit etw. bei der (*v.* zur) ~ sein: kéznél lenni vmivel; *e)* **in**: Hand in Hand: összefogózva, kéz kézben; jmdm in die Hände fallen: vkinek hatalmába v. keze közé kerülni; ich habe ihn in der ~ v. in Händen: kezem közt v. hatalmamban van; in die Hände klatschen: tapsolni; etw. in die ~ nehmen: vmit felkarolni, vmit (ügyet) kezébe venni; in andere Hände übergehen: más kézre jutni v. kerülni; *f)* **mit**: mit Händen und Füßen: kézzel-lábbal; mit beiden Händen: két kézzel; mit leeren Händen abziehen: üres zsebbel távozni; mit vollen Händen: tele marokkal; *g)* **unter**: unter der ~: kéz alatt; jmdm unter die Hände kommen: valakinek keze közé v. keze ügyébe kerülni; *h)* **von**: von Hand zu Hand: kézről-kézre; die Arbeit geht ihm flink von der ~: ég a keze alatt a munka; *i)* **vor**: vor der ~: l. vorderhand; *j)* **zu**: zu Händen des Herrn N.: N. úr kezébe; zu eigenen Händen: saját v. tulajdon kezébe; er hat es zur ~: keze ügyébe esik; zur ~ (sein): keze ügyében (lenni); zur rechten ~: jobbkéz felől; jmdm etw. zu Händen stellen: vkinek kézbesíteni v. kezéhez juttatni.
Handacten (die = t.): *jogt.* ügyiratok.
Handarbeit (die): kézimunka.
Handaxt (die), **Handbeil** (das): félkézfejsze, szekerce.
Handbetrieb (der): 1) kézi ipar; 2) kézi hajtás.
Handbewegung (die): kézmozdulat.
handbreit: tenyérnyi (széles).
Handbuch (das): kézi könyv.
Handcassa (die): kézi pénztár.
Handeisen (das), **Handfessel** (die): bilincs.
Handel (der), -s, t. Händel: 1) kereskedelem; auswärtiger ~: külkereskedelem; ~ treiben: kereskedést űzni; 2) alku, üzlet; einen ~ schließen: alkura lépni, alkut kötni; 3) perpatvar; Händel anfangen: ujjat húzni vkivel; 4) ~ und Wandel: vkinek minden cselekedete, egész életmódja, magaviselete.
handeln (-te, hat gehandelt): 1) cselekedni, eljárni; nach seinem Kopfe ~: a maga feje után indulni; 2) kereskedni, alkudni; über etw. ~: alkudozni vmin; 3) értekezni, szólni vmiről; es handelt sich um etw.: szó van vmiről, vmi szóban forog; — das **Handeln**, -s: 1) cselekvés; 2) kereskedés, alkudozás.
Handelsagent (der): kereskedelmi ügynök.
Handelsakademie (die): kereskedelmi akadémia.
Handelsangestellte[r] (der): kereskedelmi alkalmazott.
Handelsartikel (der): kereskedelmi cikk.
Handelsbank (die): kereskedelmi bank.
Handelsbefugnis (das): kereskedelmi jogosítvány.
Handelsbericht (der): üzleti tudósítás.
Handelsbrauch (der): kereskedelmi v. üzleti szokás.
Handelsbuch (das): kereskedelmi könyv.
Handelscorporation (die): kereskedelmi testület.
Handelscorrespondenz (die): kereskedelmi levelezés.
handelseinig v. **handelseins** werden: megalkudni, megegyezni, az alkut megkötni.
Handelsfach (das): kereskedelmi szak.
Handelsfirma (die): kereskedő cég.
Handelsfreiheit (die): szabad kereskedelem.
Handelsfreund (der): üzletbarát.
Handelsgebrauch (der): kereskedelmi szokás.
Handelsgeist (der): kereskedői v. üzleti szellem.
Handelsgenoss (der): üzlettárs.
Handelsgenossenschaft (die): kereskedelmi testület.
Handelsgericht (das): kereskedelmi törvényszék; an das löbl. Bezirksgericht als ~: a tek. járásbirósághoz mint kereskedelmi birósághoz.
Handelsgerichtsbeisitzer (der): kereskedelmi ülnök.
Handelsgeschäft (das): kereskedői ügylet.
Handelsgesellschaft (die): kereskedelmi társaság; offene ~: közkereseti társaság.
Handelsgesetz (das): kereskedelmi törvény.
Handelsgremium (das): kereskedelmi tanács.
Handelshaus (das): kereskedő ház.
Handelsinnung (die): kereskedőtestület.
Handelskammer (die): kereskedelmi kamara.
Handelsmann (der), -es, t. -leute: kereskedő, üzletember.
Handelsmäkler (der): kereskedelmi alkusz.
Handelsminister (der): kereskedelemügyi v. kereskedelmi miniszter.
Handelsministerium (das): kereskedelemügyi minisztérium.

Handelsmuseum (das): kereskedelmi múzeum.
Handelsoperation (die): kereskedelmi művelet.
Handelsplatz (der): kereskedelmi piac.
Handelspolitik (die): kereskedelmi politika.
Handelsrath (der): 1) kereskedelemügyi tanács; 2) kereskedelemügyi tanácsos.
Handelsrecht (das): *jogt.* kereskedelmi jog.
Handelsregister (das): kereskedelmi cégjegyzék; in das ~ eintragen: a cégjegyzékbe bevezetni *v.* bejegyezni; eine in das ~ eingetragene Firma: bejegyzett cég.
Handelsreisende[r] (der): l. Handlungsreisende.
Handelsschiff (das): kereskedőhajó.
Handelsschule (die): kereskedelmi iskola.
Handelsschüler (der): kereskedelmi iskolai tanuló.
Handelssenat (der): kereskedelmi tanács.
Handelsstadt (die): kereskedőváros.
Handelsstand (der): kereskedő osztály.
Handelsstraße (die): kereskedelmi út.
Handelsthätigkeit (die): kereskedelmi tevékenység.
Handels- und Wechselgerichtshof (der): kereskedelmi és váltótörvényszék.
Handelsunternehmung (die): kereskedelmi vállalat.
Handelsverbindung (die): kereskedelmi összeköttetés.
Handelsverein (der): kereskedők egylete *v.* egyesülete.
Handelsverkehr (der): kereskedelmi *v.* üzleti forgalom.
Handelsvertrag (der): kereskedelmi szerződés.
Handelsvolk (das): kereskedő nép.
Handelswissenschaft (die): kereskedelmi tudomány.
Handelszweig (der): üzletág.
handeltreibend: kereskedő.
Handfertigkeit (die): kézügyesség.
handfest: markos; jmdn ~ machen: kézre keríteni vkit.
Handfeste (die): kézi zálog.
Handfläche (die): tenyér.
Handgeld (das): foglaló.
Handgelenk (das): kézcsukló.
handgemein werden: hajba kapni, összeverekedni.
Handgemenge (das): dulakodás, tusakodás, tusa.
Handgepäck (das): kézi podgyász.
Handgewehr (das): kézi fegyver.
handgreiflich: kézzelfogható,-an.
Handgriff (der): 1) fogás; 2) fogó, fogantyú.
Handhabe (die): 1) megfogás; 2) fogó, fogantyú.
handhaben (*j.* ich handhabe, du handhab[e]st, er handhab[e]t; *tm.* er handhabte; *m.* er hat gehandhabt): kezelni vmit, bánni vmivel.
Handhabung (die): kezelés, alkalmazás, használat; ~ der Controle: az ellenőrzés kezelése; ~ des Dienstes: a szolgálat teljesítése.
Handkoffer (der): kézi táska.
Handkorb (der): kézi kosár.
Handkuss (der): kézcsók.
Handlanger (der), -s, *t.* ~: napszámos; — die **Handlangerin**: napszámosnő.
handlange[r]n (-te, hat gehandlang[er]t): adogatni, segédkezni.
Handlaterne (die): kézi lámpás.
handlich: kezelhető, ügyes.
Handlung (die), *t.* -en: 1) cselekedet; 2) cselekmény, cselekvény; 3) kereskedés.
Handlungsbevollmächtigte[r] (der): kereskedelmi meghatalmazott.
Handlungscommis (der): kereskedősegéd.
Handlungsfähigkeit (die): cselekvő képesség.
Handlungsgehilfe (der): kereskedelmi alkalmazott.
Handlungsreisende[r] (der): kereskedelmi utazó.
Handlungsweise (die): cselekvésmód, eljárásmód.
Handpferd (das): vezetékló.
Handreichung (die): támogatás.
Handsäge (die): kézi fűrész.
Handschlag (der): kézadás.
Handschreiben (das): kézirat.
Handschrift (die): kézirat.
handschriftlich: kézirati, kéziratos; sich ~ verpflichten: keze írásával kötelezni magát.
Handschuh (der): keztyű; etw. mit weichen ~en anfassen: csínján bánni vmivel; jmdm den ~ hinwerfen: kihíni vkit.
Handschuhmacher (der): keztyűs.
Handspritze (die): kézi fecskendő.
Handstreich (der): rajtaütés.
Handtuch (das): törülköző.
Handumdrehen, im ~: egy pillanat *v.* fordulás alatt.
Handverkauf (der): *ker.* eladás kicsinyben.
handvoll: maroknyi, kevés.
Handwaffe (die): kézi fegyver.
Handwagen (der): targonca.
Handweiser (der): útmutató.
Handwerk (das): mesterség, kézművesség; jmdm das ~ legen: vkinek az útját bevágni; jmdm ins ~ pfuschen: más dolgába kontárkodni.
Handwerker (der), -s, *t.* ~: mesterember, kézműves.
Handwerksbursche, Handwerksgeselle (der): mesterlegény.
Handwerksjunge (der): mesterinas.
handwerksmäßig: gépies, iparszerű, -en.
Handwörterbuch (das): kézi szótár.
Handzeichen (das): kézjegy; mit einem ~ bemerken: kézjegygyel ellátni.
Handzeichnen (das): szabadkézi rajzolás.
Handzeichnung (die): szabadkézi rajz.
Handzug (der): kézvonás.
Hanf (der), -[e]s: kender.
Hanfbreche (die): kendertörő, tiloló.
Hanfgarn (das): kenderfonál.
Hanfhechel (die): kendergereben.
Hanfröste (die): kenderáztató.
Hanfwerg (das): kenderkóc.
Hang (der), -[e]s: 1) hegyoldal, lejtő; 2) ereszkedő (10—20° közti hegyhajlás); 3) hajlam, vonzalom; ~ zu etw. haben: vonzódni, hajlani, hajlandóságot érezni vmihez; 4) *torn.* függés.
hangen (*j.* ich hange *v.* hänge, du hangst *v.* hängst, er hangt *v.* hängt; *tm.* er hieng; *m.* er hat gehangen; *km.* er hienge; *felsz.* hang[e]!): 1) függni, csüggni; er blieb ~: fennakadt; die Sache bleibt ~: a dolog megakad; 2) an jmdm ~: vkin csüggni, vkihez ragaszkodni; 3) sein Leben hängt an einem Faden: hajszálon függ az élete; es hieng an einem Haare: egy hajszálon mult; 4) ~ lassen: lelógatni; den Kopf ~ lassen: a fejét lecsüggeszteni; einen Process ~ lassen: pört abbahagyni; 5) ~ und bangen: remény és aggály közt hánykódni; — das **Hangen**, -s: 1) függés; 2) H. und Bangen: kétség, aggódás, reménykedés.
Hans (der), Hansen *v.* Hansens, *t.* Hanse *v.* Hänse: Jancsi, Jankó; ~ Dampf in allen Gassen: minden lében kanál.
Hansestadt (die): hanzaváros.
Hansnarr (der): bolond Miska.
Hanswurst (der), -es, *t.* -würste *v.* -wurste: Paprika Jancsi, bohóc; den ~ machen: bohóckodni.

Hanswurstiade (die): bohóckodás, krajcáros komédia.
Hantel (die), *t.* -n: súlyzó.
hanteln (-te, hat gehantelt): súlyzóval tornázni.
hantieren (-te, hat hantiert): 1) munkálni, dolgozni; 2) eljárni, vmivel bánni.
Hantierung (die): kezelés, bánás.
hapern (-te, hat gehapert): fennakadni, akadozni; da hapert's: itt a bökkenő.
Harem (der), -s, *t.* -s: hárem.
Harfe (die), *t.* -n: hárfa.
Harfenist (der), -en, *t.* -en, **Harfenspieler** (der), -s, *t.* ~, **Harfner** (der), -s, *t.* ~: hárfás.
Harfenklang (der), **Harfenspiel** (das): hárfázás, hárfaszó.
Harke (die), *t.* -n: gereblye.
harken (-te, hat geharkt): gereblyézni.
Harlekin (der), -s, *t.* -e: bohóc.
Harm (der), -[e]s: bú, gond.
harmlos: ártatlan, jámbor, -ul.
Harmlosigkeit (die): ártatlanság, jámborság.
Harmonie (die), *t.* -n: összhang.
harmonieren (-te, hat harmoniert): összhangzani, egybecsengeni.
Harmonika (die), -s: harmonika.
harmonisch: összhangzó, összhangzatos, -an.
harmvoll: bánatos, bús, -an.
Harn (der), [e]-s: vizellet.
Harnblase (die): húgyhólyag.
harnen (-te, hat geharnt): vizellni.
Harnisch (der), -es, *t.* -e: vért, páncél; jmdn in ~ bringen *v.* jagen: megharagitani, felbőszíteni vkit; in ~ geraten: felbőszülni.
Harnröhre (die): húgycső.
Harnruhr (die): (cukros) hugyár.
Harnstein (der): húgykő.
harntreibend: húgyhajtó.
Harpune (die), *t.* -n: szigony.
Harpye (die), *t.* -n: hárpia (hitregebeli szörnymadár).
harren (-te, hat geharrt) einer Sache, jmds *v.* auf etw., auf jmdn: várakozni vmire, vkire; wir ~ deiner Ankunft: megérkeztedet lessük; — das Harren, -s: várakozás.
harsch: kemény, érdes, durva.
hart (*kf.* härter, *ff.* härtest): 1) kemény, szilárd; ~e Arbeit: nehez munka; ein ~er Kopf: makacs fejú; ~ werden: megkeményedni; 2) szigorú, szívtelen; ~ sein gegen jmdn: keményen bánni vkivel; ~e Zeiten: zord idők; 3) közel; ~ an jmdm vorbei gehen: közvetlenül vki mellett elhaladni; ~ an der Wand: a fal tövében; ~ am Wege: szorosan az út mellett.
Hartfutter (das): szemes takarmány.
hartgesotten: keményre főtt.
hartherzig: kőszívű.
Hartherzigkeit (die): keményszívűség.
harthörig: nagyothalló.
Harthörigkeit (die): nagyothallás.
hartköpfig: fejes, makacs.
hartmäulig: keményszájú (ló).
hartnäckig: makacs, konok, -ul.
Hartnäckigkeit (die): makacsság.
Hartwerden (das), -s: megkeményedés.
I. **Harz** (der), -es, **Harzgebirge** (das): Harchegység.
II. **Harz** (das), -es, *t.* -e: gyanta.
harzig: gyantás, -an.
Harzreise (die): utazás (*v.* út) a Harchegységben.
[**Hasard** (der): l. Hazard.
haschen (-te, hat gehascht): kapni, kapkodni vmi után, megragadni vmit; nach Effect ~: hajszolni *v.* vadászni a hatást.
Hase (der), -n, *t.* -n: nyúl.
Hasel (die), *t.* -n: mogyoróbokor.
Haselgerte (die): mogyorófavessző.
Haselhuhn (das): császármadár (Tetrao bonasia).
Haselmaus (die): mogyorós pele (Myoxus avellanarius).
Haselnuss (die): mogyoró.
Haselruthe (die): mogyorófa pálca.
Haselstrauch (der): mogyoróbokor.
Haselwurz (die): kapotnyak (Asarum europaeum).
Hasenbalg (der), **Hasenfell** (das): nyúlbőr.
Hasenfuß (der), -es: 1) nyúlláb; 2) nyúlszívű. (der).
Hasenherz (das): nyúlszívű (em-
Hasenklein (das), **Hasenpfeffer** (der): nyúlaprólék.
Hasenpanier, das ~ ergreifen *v.* nehmen: megfutamodni, kereket oldani.
Hasenscharte (die): nyúlajak.
Hasenschrot (das): nyúlsörét.
Haspe [Ha-] (die), *t.* -n: *mest.* kapocsvas.
Haspel (der), -s, *t.* ~: gombolyító, motola.
haspeln (hat gehaspelt): 1) gombolyítani, göngöríteni; 2) hadonászni.
Hass (der), Hasses: gyűlölet, gyűlölség; gegen jmdn ~ fassen: vkit meggyűlölni; jmds ~ auf sich laden: vki gyűlöletét magára vonni; jmdm ~ nachtragen: gyűlölséget tartani.
hassen (*j.* ich hasse, du hassest *v.* haßt, er haßt; *tm.* er haßte; *m.* er hat gehaßt) jmdn *v.* etw.: gyűlölni vkit *v.* vmit.
hassenswert: gyűlöletes.
hasserfüllt: gyűlölködő.
Hast (die): sietség, mohóság; in großer ~: nagysietve, lélekszakadva, sebbel-lobbal.
hastig: mohó, -n, gyors, -an.
***hat**: l. haben.
Hatschier (der), -s, *t.* -e: poroszló.
***hatte**: l. haben.
Hatz[e] (die): agarászat, hajsza.
hatzen (-te): l. hetzen.
Hau (der), -es, *t.* -e: ütés, vágás.
Haube (die), *t.* -n: 1) fejkötő; unter die ~ bringen: férjhez adni (leányt); unter die ~ kommen: férjhez menni; 2) bóbita, búb (madaraknál); 3) *ép.* lapos kupola, tető; 4) sisak, süveg.
Haubenlerche (die): búbos pacsirta, pipiske (Alauda cristata).
Haubenstock (der): fejkötő báb.
Haubitze (die), *t.* -n: tarack.
Hauch (der), -es, *t.* -e: lehellet, fuvallat; der ~ des Frühlings: a tavasz lehe *v.* fuvalma.
hauchen (-te, hat gehaucht): lehelni, lihegni.
Hauchlaut (der): hehezet.
Haudegen (der), -s, *t.* ~: 1) kard; 2) harcfi, obsitos, vasgyúró; alter ~: vén szablyás, vén csont.
Hauderer (der), -s, *t.* ~: fuvaros.
Haue (die), *t.* -n: kapa.
hauen (hieb, h. gehauen): 1) ütni, verni, vágni; Holz ~: fát vágni; in die Pfanne ~: kardélre hányni; in Stein ~: kőbe vésni; jmdm *v.* jmdn übers Ohr ~: rászedni, becsapni vkit; jmdn vom Rosse ~: vkit leütni a lóról; in Stücke ~: darabokra vágni; 2) csapkodni; um sich ~: vagdalkozni; — sich ~: megverekedni; sich durch die Feinde ~: keresztül vágni magát az ellenségen.
Hauer (der), -s, *t.* ~: 1) kapás; 2) agyar (vadkané).
Haufe[n] (der), -[n]s, *t.* -n: rakás, halom, csoport; in hellen ~n: egész csapatokban; in wirren ~n: kuszált csapatokban; zuhauf treiben: csapatokba terelni; über den ~n werfen: halomra dönteni.
haufenweise: csapatosan, tömegesen.
Haupt (das), -es, *t.* Häupter: 1) fej, fő; das ~ erheben: fejét felütni; gesenkten ~es: fejét lehorgasztva; 2) *összetételekben:* fő-, első.
Hauptabschnitt (der): főszakasz.

Hauptagentur (die): főügynökség.
Hauptarmee (die): fősereg.
Hauptaugenmerk (das): főfigyelem; sein ~ darauf richten, dass...: főfigyelmét arra irányitani, hogy...
Hauptbetrag (der): főösszeg.
Hauptbuch (das): főkönyv.
Hauptcassa (die): főpénztár.
Haupteid (der): főeskü.
Hauptfehler (der): főhiba, legnagyobb hiba.
Hauptfluss (der): főfolyó.
Hauptfrage (die): főkérdés.
Hauptfronte (die): főhomlokzat.
Hauptgasse (die): főutca.
Haupthaar (das): haj.
Hauptlinie (die): fővonal.
Hauptmann (der), -es, t. --leute: százados, kapitány.
Hauptmerkmal (das): főismertető jel.
Hauptmesse (die): nagymise.
Hauptniederlage (die): főraktár.
Hauptort (der): főhely.
Hauptperson (die): főszemély.
Hauptplatz (der): főtér, főhely.
Hauptpost (die): főpósta.
Hauptposten (der): 1) főtétel (leltárban); 2) fő-őrs.
Hauptpreis (der): első dij.
Hauptprocess (der): alapper.
Hauptpunkt (der): főpont.
Hauptquartier (das): főhadiszállás.
Hauptregel (die): főszabály.
Hauptrichtung (die): főirány.
Hauptsache (die): fődolog.
Hauptsatz (der): főtétel, főmondat.
hauptsächlich: fő, -képen.
Hauptschuldige[r] (der): főbünös.
Hauptschuldner (der): egyenes adós.
Hauptsorge (die): főgond.
Hauptstadt (die): főváros.
hauptstädtisch: fővárosi, fővárosias.
Hauptstrafe (die): főbüntetés.
Hauptstraße (die): országút, főút.
Hauptstück (das): főrész, fejezet.
Hauptsumme (die): főösszeg.
Haupttheil (der): főrész, fejezet.
Hauptthor (das): főkapu.
Haupttitel (der): főcím.
Haupttreffer (der): főnyeremény.
Haupt- und Residenzstadt (die): fő- és székváros, székes főváros (Budapest).
Haupt- und Staatsaction (die), t. -en: szinmü (a XVII. szdban).
Hauptverhandlung (die): végtárgyalás.
Hauptwache (die): főőrség.
Hauptwerk (das): főmü.
Hauptwort (das): főnév.
Hauptzug (der): fővonás; ~ des Gebirges: főhegyvonal.

Haus (das), Hauses, t. Häuser: 1) ház; ~ und Hof: házas telek; ein fideles ~: víg cimbora; ein großes ~ führen: nagy lábon élni; nach Hause: haza; von ~ aus: származásánál, születésénél v. nevelésénél fogva; er ist von ~ aus Verschwender: tékozlónak született; von Hause kommen: hazulról jönni; von ~ zu ~: házról-házra; zu Hause: otthon, odahaza; er ist in dieser Sache zu Hause: jártas v. otthonos ebben a dologban; 2) tok, tartó.
Hausarbeit (die): házi munka.
Hausarrest (der): házifogság.
Hausarzt (der): házi orvos.
Hausbedarf (der): házi szükséglet.
Hausbesitzer (der): háztulajdonos.
Hausbrot (das): házi kenyér.
Hausdiener (der): házi szolga.
Hausdurchsuchung (die): házkutatás.
hausen (--ste, hat gehaust): 1) lakni; 2) gazdálkodni; 3) garázdálkodni, dühöngeni.
Hausen (der), -s, t. ~: viza.
Hausenblase (die): vizahólyag.
Hausflur (die): tornác.
Hausfrau (die): háziasszony.
Hausfreund (der): házi barát.
Hausgeräth (das): házi eszköz, bútor.
Hausgesinde (das): háznép, cselédség.
Haushalt (der), -es: háztartás; einen eigenen ~ beginnen: külön kenyérre menni, külön háztartást kezdeni.
haus halten (j. er hält haus; tm. hielt haus; m. hat hausgehalten): gazdálkodni, háztartást folytatni.
Haushaltung (die), t. -en: háztartás.
Haushaltungs-Gegenstand (der): háztartási cikk.
Haushälterin (die), t. -nen: gazdasszony.
haushälterisch: takarékos, gazdálkodó.
Hausherr (der): háziúr, házigazda.
haushoch: házmagasságú.
Haushund (der): házi eb.
hausieren (-te, hat hausiert): házalni.
Hausindustrie (die): házi ipar.
Hausknecht (der): mindenes.
Hauslehrer (der): házi tanító.
Hausleute (die=t.): háznép, házbeliek.
Hausmannskost (die): házi koszt.
Hausmeister (der): házmester; — die **Hausmeisterin**: házmesterné.

Hausmiete (die): házbér.
Hausmittel (das): házi szer.
Hausordnung (die): házi rend.
Hausse [osz] (die): áremelkedés.
Haussier [oszjé] (der), -s, t. -s: hausse-spekuláns, árszöktető.
Hausstand (der): háztartás, gazdaság; einen eigenen ~ gründen: a maga gazdája lenni.
Haussuchung (die): l. Hausdurchsuchung.
Hausthier (das): házi állat.
Hausthor (das): kapu.
Hausthür (die): utcaajtó.
Hausvater (der): családapa.
Hausverwalter (der): házfelügyelő.
Hauswesen (das): háztartás, gazdaság.
Hauswirt (der): házi gazda; — die **Hauswirtin**: gazdasszony.
Hauszins (der): házbér.
Haut (die), t. Häute: bőr, hártya, hám; eine ehrliche ~: becsületes, jóravaló fiú; auf der faulen ~ liegen: henyélni, lustálkodni; er wäre beinahe aus der ~ gefahren: majd kibujt a bőréből; mit heiler ~ davonkommen: ép bőrrel (v. ép kézláb) menekülni; eine schlechte ~: rossz csont, rossz bordában szőtt ember; sich seiner ~ wehren: félteni a bőrét.
Hautabschürfung (die): horzsolás.
Hautausschlag (der): bőrkiütés.
Hautfarbe (die): a bőr szine.
Hautkrankheit (die): bőrbetegség.
Hauzahn (der): agyar.
Havarie (die), t. -n: hajókár.
[**Hayfisch** (der): l. Hai.
Hazard [házár] (der), -s, t. -e: vakszerencse, véletlen.
hazardieren (-te, hat hazardiert): vakmerően játszani.
Hazardspiel (das): szerencsejáték.
Häckerling (der), -s, **Häcksel** (der v. das), -s: szecska.
Häfelein (das), -s, t. ~: bögre, csupor.
[**hägen, Häger**: l. hegen, Heger.
Häher, Heher (der), -s, t. ~: szajkó (Garrulus).
Häkchen (das), -s, t. ~: hiányjel.
häkelig: horgas; kényes.
häkeln (-te, hat gehäkelt): 1) horgolni; 2) karmolni.
Häkelnadel (die): horgolótű.
Hälfte (die), t. -n: fele valaminek; die leichtere ~ einer Sache: a dolognak könnyebb vége.
hämisch: kaján, -ul.
hämmerbar: kalapácsolható.
hämmern (-te, hat gehämmert): kalapácsolni, kalapálni; — das **Hämmern**, -s: kalapálás.

Hämmling (der), -s, t. -e: herélt.
Hämorrhoiden (die=t.): aranyér.
Händchen (das), -s, t. ~: kezecske, kacsó.
Händedruck (der): kézszorítás.
Händeklatschen (das), -s: tapsolás.
Händel (die=t.): l. Handel.
Händelfänger (der): gézengúz (csirkefogó).
Händeringen (das): kéztördelés.
händeringend: kezét tördelve.
Händler (der), -s, t. ~: kereskedő, kalmár.
Hänfling (der), -[e]s, t. -e: kenderike (Fringilla cannabina).
Hängebrücke (die): függőhid.
Hängelampe (die): függő lámpa.
Hängematte (die): függőágy.
hängen (-te, hat gehängt): 1) l. hangen; 2) akasztani, felfüggeszteni.
Hänschen (das), -s: Jancsi, Jankó.
hänseln (-te, hat gehänselt): csúfolni vkit, ingerkedni vkivel.
Härchen (das), -s, t. ~: hajszálacska.
hären: szőr(ruha).
Häresie (die): eretnekség.
Häretiker (der), -s, t. ~: eretnek.
Häring (der): l. Hering.
härmen (-te, hat gehärmt): bántani; — sich ~: bánkódni, emésztődni.
Härte (die), t. -n: 1) keménység; 2) szigor.
härten (-ete, hat gehärtet): keményiteni, edzeni.
Härtescala (die): *ásv.* keménységi fokozat.
Härtung (die): edzés.
Häschen (das), -s, t. ~: nyulacska.
Häscher (der), -s, t. ~: poroszló, pandur.
Häsin (die), t. -nen: nőstény nyúl.
Häspe (die): l. Haspe.
häßlich: rút, ocsmány, -ul.
Häßlichkeit (die), t. -en: rútság, ocsmányság.
hätscheln (-te, hat gehätschelt): eldédelgetni, kényeztetni.
***hätte**: l. haben.
Häuer (der), -s, t. ~: *bány.* vágó.
Häufchen (das), -s, t. ~: kis rakás.
häufeln (-te, hat gehäufelt): halmozgatni, tölteni.
Häufelpflug (der): töltögető eke.
häufen (-te, hat gehäuft): rakni, felhalmozni; Verbrechen auf Verbrechen ~: bűnt bűnnel tetézni, bűnt bűnre halmozni; sich ~: gyűlni, halomra gyűlni, gyarapodni.
häufig: gyakori, gyakran.
Häuflein (das): l. Häufchen.
Häufung (die), t. -en: halmozás.
Häuptling (der), -[e]s, t. -e: főnök, törzsfő, főember.
häuptlings: fejjel előre, fejre.
Häuschen (das), -s, t. ~: házacska; jmdn aus dem ~ bringen: vkit kihozni a sodrából.
Häusercomplex (der), **Häusergruppe** (die): házcsoport, épülettömb.
Häusermeer (das): háztenger.
Häusler (der), -s, t. ~: zsellér.
häuslich: házi, -lag, házias, -an.
Häuslichkeit (die): háziasság.
Häutchen (das), -s, t. ~: bőrke.
häuten (-ete, hat gehäutet): megnyúzni, hámozni; — sich ~: vedleni.
häutig: bőrös, hártyás.
Hebamme (die), t. -n: bába, szülésznő.
Hebebaum (der): emelőrúd.
Hebeeisen (das): feszítő vas.
Hebekrahn (der): emelőgép, darú.
Hebel (der), -s, t. ~: emeltyű; alle ~ in Bewegung setzen: minden követ megmozdítani v. minden eszközt megmozgatni.
Hebemaschine (die): emelőgép.
heben (*t.* er hob v. hub; *m.* er hat gehoben; *km.* er höbe v. hübe): 1) emelni, fölemelni; der dunkle Hintergrund hebt die Farben: a sötét háttér kiemeli a színeket; in gehobener Stimmung sein v. sich gehoben fühlen: emelkedett hangulatban lenni; einen Schatz ~: kincset kiásni; 2) gyarapitani, föllendíteni; 3) elhárítani, megszüntetni; einen Irrthum ~: tévedést eloszlatni; eine Schwierigkeit ~: nehézséget elhárítani; — sich ~: 1) emelkedni; sich in die Höhe ~: fölszállni; 2) föllendülni.
Heber (der), -s, t. ~: szívócső, lopó.
Heberohr (das): szivornya.
Hebevorrichtung (die): emelőkészülék.
Hebräer (der), -s, t. ~: héber.
hebräisch: héber, -ül.
Hebung (die), t. -en: 1) emelés; 2) emelkedés, föllendülés; 3) elhárítás (akadályé); 4) hangsúlyos szótag (versben).
Hechel (die), t. -n: gereben; durch die ~ ziehen: megszólni, megszidni vkit.
hecheln (-te, hat gehechelt): 1) gerebenezni; 2) megszólni, kritizálgatni vkit.
Hecht (der), -es, t. -e: csuka.
Heck (das), -es, t. -e: 1) l. Hecke; 2) hajófar, hajótat.
Hecke (die), t. -n: 1) cserje, tüskebokor; 2) sövény.
hecken (-te, hat geheckt): költeni (madárról).
Heckenzaun (der): sövénykerítés.
heckig: bokros, bozótos.
Heckenrose (die): *növ.* vadrózsa, csipkerózsa (Rosa canina).
Heckenwinde (die): *növ.* folyóka (Convolvulus).
heda! hé, hallja!
Hede (die): kóc, szösz, csepű.
Hedeleinen (das): szöszvászon.
Hederich (der), -s: vetési repce (Rhaphanus Raphanistrum).
Heer (das), -[e]s, t. -e: sereg, hadsereg; stehendes ~: állandó hadsereg.
Heerbann (der): fegyverbe szólítás, népfölkelés.
[**Heerde** (die): l. Herde.
Heerescontingent (das): hadjutalék.
Heeresdienst (der): hadseregbeli szolgálat.
Heeresergänzungs-Bezirk (der): hadkiegészítő kerület.
Heer[es]folge (die): hadrakelés.
Heereskraft, Heeresmacht (die): fegyveres v. hadi erő.
Heeresleitung (die): hadsereg vezetése, hadvezénylet.
Heeresorganisation (die): hadseregszervezet.
Heerführer (der): hadvezér.
Heerschar (die): hadcsapat.
Heerschau (die): hadiszemle.
Heerstraße (die): hadi út, országút.
Heerwesen (das): hadügy.
Heerzug (der): hadjárat.
Hefe (die), t. -n: 1) élesztő; 2) seprű, alj.
Heft (das), -es, t. -e: 1) nyél, markolat; 2) füzet, irka.
Heftel (der v. das), -s, t. ~: kapocs.
hefteln (-te, hat geheftelt): megtűzni.
heften (-ete, hat geheftet): fűzni, összefűzni; seine Augen auf jmdn ~: szemét vkire szegezni.
Heftfaden (der): fércelő cérna.
heftig: heves, -en, indulatos, -an.
Heftigkeit (die): hevesség, indulatosság.
Heftnadel (die): fűzőtű.
Heftpflaster (das): *orv.* ragtapasz, kötőtapasz.
heftweise: füzetenként.
Hege (die): 1) védelem, oltalom; ~ und Pflege: ápolás; 2) tilos.
Hegemonie (die): uralom, hatalmi felsőbbség.
hegen (-te, hat gehegt): 1) bekeríteni (sövénynyel); 2) gondozni, ápolni, érezni, tanusítani; die Absicht ~: azzal a szándékkal lenni; die Hoffnung ~: abban a reményben élni; ~ und pflegen: gondosan ápolni; Verdacht ~: gyanut fogni, gyanakodni; Wild ~: vadat tenyészteni; Zweifel ~: kételkedni.

Heger (der), -s, t. ~: csősz, erdőőr.
Hegezeichen (das): tilalomfa.
Hegezeit (die): tilalom ideje.
Heher (der): l. Häher.
Hehl (das): titkolódzás; er macht kein ~ daraus: nem titkolja; ohne ~: nyiltan.
hehlen (-te, hat gehehlt): rejtegetni, titkolni.
Hehler (der), -s, t. ~: orgazda.
Hehlerei (die): orgazdaság.
hehr: dicső, -n, fenséges, -en.
I. **Heide** (der), -n, t. -n: pogány.
II. **Heide** (die), t. -n: puszta.
Heidekorn (das): *növ.* vetett pohánka (Polygonum fagopyrum).
Heidekraut (das): *növ.* hanga (Erica).
Heideland (das): pusztaság, sivatag.
Heidelbeere (die): áfonya, fenyvesbogyó (Vaccinium).
Heiden (die=*t.*): pohánka, hajdina.
Heidenbekehrung (die): hittérítés.
Heidenbild (das): bálványkép.
Heidengeld (das): sok pénz; das kostet mich ein ~: rengeteg pénzembe kerül.
Heidenglaube (der): pogány hit.
Heidenlärm (der): pokoli lárma.
Heidenthum (das), -s: pogányság.
Heidenwelt (die): pogány világ.
Heidenwetter (das): csúf idő.
Heiderösschen, Heiderösfein (das): vadrózsa.
Heidin (die), t. -nen: pogány nő.
heidnisch: pogány, -ul.
Heiduck (der), -en, t. -en: hajdu.
heikel, heiklich: finnyás, kényes.
heil: ép, egészséges, -en; mit ~er Haut davonkommen: ép kézláb menekülni; da wirst du nicht mit ~er Haut davonkommen: ezt nem viszed el szárazon.
Heil (das), -s: üdv, üdvösség, szerencse; ~ dem Könige: Isten óvja a királyt! sein ~ versuchen: szerencsét próbálni.
Heiland (der), -[e]s: Üdvözítő.
Heilanstalt (die): gyógyintézet; ~ für Geisteskranke: elmegyógyintézet.
Heilbad (das): gyógyfürdő.
heilbar: gyógyitható.
Heilbrunnen (der): gyógyforrás.
heilen (-te, hat geheilt): meggyógyitani, orvosolni.
Heilgymnastik (die): gyógytorna.
heilig: szent, -ül; der ~e Geist: szent lélek; ~ halten: l. heiligen; die ~e Jungfrau: a boldogságos Szüz; die Heilige Schrift: a szentirás; jmdn ~ sprechen: vkit szentté avatni, a szentek közé iktatni; — der, die **Heilige**, -n, t. -n (ein Heiliger, eine Heilige): szent.
heiligen (-te, hat geheiligt): megszentelni, tiszteletben tartani.
Heiligenbild (das): szentkép.
Heiligenglanz, Heiligenschein (der): dicsfény, fénykoszorú.
Heiligenverehrung (die): szentek tisztelete.
Heilighaltung (die): megszentelés, tiszteletben tartás.
Heiligkeit (die): szentség.
Heiligsprechung (die): szentté avatás.
Heiligthum (das), -[e]s, t. -thümer: szentély, szentség.
Heilkraft (die): gyógyerő.
Heilkraut (das): gyógyfü.
Heilkrauthändler (der): gyógyfüszerkereskedő.
heilkräftig: gyógyitó, gyógyerejű.
Heilkunde (die): gyógyászat.
Heilkunst (die): gyógyitó művészet, gyógytudomány.
heillos: 1) istentelen, elvetemült; 2) éktelen; eine heillose Verwirrung: iszonyú zavar.
Heilmethode (die): gyógymód.
Heilmilch (die): gyógytej.
Heilmittel (das): gyógyszer, orvosszer.
Heilquelle (die): gyógyforrás.
Heilruf (der): üdvkiáltás.
heilsam: üdvös, jótevő, -en.
Heilsarmee (die): az üdv hadserege.
Heiltrank (der): gyógyital.
Heilung (die), t. -en: 1) gyógyulás; 2) gyógyitás, orvoslás.
Heilverfahren (das): gyógykezelés, gyógyeljárás.
Heilwissenschaft (die): orvostudomány.
Heim (das), -[e]s, t. -e: a haza, az otthon.
☛ **heim**: haza-, vissza-.
Heimat (die), t. -en: hon, haza, szülőföld.
Heimatland (das): hon, haza.
heimatlich: honi, hazai; die ~en Berge: a honi föld hegyei; *kat.* ~er Stellungsbezirk: illetőségi sorozójárás.
heimatlos: hazátlan, hontalan, -ul.
heimatsberechtigt, heimatszuständig: honilletékes, illetőségű.
Heimatsberechtigung (die): honosság.
Heimatsdorf (das): szülőfalu.
Heimatsklänge (die = *t.*): honi hangok, [ret.
Heimatskunde (die): honismeret.
Heimatsort (der): szülőhely, illetőségi hely.
Heimatsschein (der): illetőségi bizonyitvány.
heim begeben, sich (begab sich heim, h. sich heimbegeben): hazamenni, hazatérni.
heim begleiten (-ete, hat heimbegleitet): hazakisérni.
heim bringen (brachte heim, hat heimgebracht): hazavinni, hazavezetni.
Heimchen (das), -s, t. ~: házi tücsök.
heimelig: l. anheimelnd.
heim fahren (fuhr heim, ist heimgefahren): hazamenni, hazahajtatni.
Heimfahrt (die): hazautazás.
Heimfall (der): visszaszállás.
heim fallen (fiel heim, ist heimgefallen): visszaszállni, örökbe maradni; heimgefallene Güter: magvaszakadt jószág.
heim finden (fand heim, hat heimgefunden): hazatalálni.
heim führen (-te, h. heimgeführt): 1) hazavinni; 2) ein Mädchen ~: vkit elvenni, nőül venni.
Heimführung (die): hazavitel.
Heimgang (der): 1) hazatérés; 2) elhalálozás, elköltözés.
heim gehen (gieng heim, ist heimgegangen): 1) hazamenni, hazatérni; 2) meghalni, elköltözni.
heimisch: 1) hazai, honi; ~ machen: meghonositani; ~ sein: vhol élni, tenyészni; ~ werden: meghonosodni; 2) otthonos, -an; sich ~ fühlen: otthonosan érezni magát.
Heimkehr (die): hazatérés.
heim kehren, heim kommen (-te, ist heimgekehrt v. heimgekommen): hazatérni, hazatérőben lenni.
Heimkunft (die): hazaérkezés.
heim leuchten (-ete, hat heimgeleuchtet): 1) lámpával kisérni; 2) jmdm ~: vkinek behegedülni, vkit aprópénzzel kifizetni, vkin kiadni.
heimlich: 1) titkos, -an; sich ~ entfernen: titokban v. rejtve távozni; ~ thun: titkolódzni; 2) l. heimisch.
Heimlichkeit (die), t. -en: titkolódzás, titok, titokzatosság.
heimlos: otthontalan, -ul.
Heimreise (die): hazautazás.
Heimritt (der): hazamenet, hazalovaglás.
heim schicken (-te, h. heimgeschickt): hazaküldeni; jmdn gehörig ~: vkit lefőzni, letromfolni.
heim sehnen, sich (-te, hat sich heimgesehnt): hazakivánkozni.
heim suchen (-te, hat heimgesucht): 1) meglátogatni; 2) büntetni, megverni; die Familie wurde vom Unglücke heimgesucht: szerencsétlenség sujtotta a családot.

Heimsuchung (die), *t.* -en: 1) látogatás; 2) csapás, kisértés.
heim tragen (trug heim, hat heimgetragen): hazavinni.
Heimtücke (die): alattomosság.
heimtückisch (*ff.* -t): alattomos, -an.
heimwärts: hazafelé.
Heimweg (der), -[e]s: hazavezető út; auf dem ~e: hazatérőben, haza menet; sich auf den ~ begeben *v.* machen: haza felé indulni.
Heimweh (das), -[e]s: honvágy, hazavágyódás.
heim zahlen (-te, hat heimgezahlt): visszafizetni, visszatorolni.
heim ziehen (zog heim, ist heimgezogen): hazamenni, hazavonulni.
Hein, Freund ~: a halál.
Heinrich, Heinz (*férfinév*): Henrik.
Heinzelmännchen (das), -s, *t.* ~: manó.
Heirat (die), *t.* -en: házasság; eine ~ schließen: házasságra lépni.
heiraten (-ete, hat geheiratet): házasodni, nőül venni, férjhez menni.
Heiratsantrag (der): házassági ajánlat.
Heiratsanzeige (die): házassági értesítés.
Heiratsbewilligung (die): nősülési engedély.
Heiratscaution (die): *kat.* nősülési óvadék *v.* biztositék.
heiratsfähig: házasulandó (legény), eladó (leány).
Heiratsgut (das): hozomány.
heiratslustig: házasodni vágyó.
Heiratsregister (das): házassági anyakönyv.
Heiratsstifter (der): házasságszerző.
Heiratsvermittler (der): házasságközvetitő.
heisa: hé, hej!
heischen (-te, hat geheischt): kivánni, megkövetelni.
heiser: rekedt, -en; sich ~ schreien: rekedtté kiabálni magát; ~ werden: el- *v.* berekedni.
Heiserkeit (die): rekedtség.
Heister (der), -s, *t.* ~: szajkó.
heiß: forró, -n; es ist mir ~: nagy melegem van; jmdm die Hölle ~ machen: vkire ugyancsak raijeszteni; jmdm den Kopf ~ machen: vkinek főfajást okozni; ~ werden: megtüzesedni, fölhevülni.
heißblütig: heves vérű.
heißen (*j.* ich heiße, du heißest *v.* heißt, er heißt; *tm.* er hieß; *m.* er hat geheißen; *km.* er hieße; *felsz.* heiß[e]!): 1) hivni, nevezni, mondani: wie heißt du? hogy hinak? ich heiße Anton: Antal a nevem; wie heißt das auf deutsch? hogy mondják ezt németül? das heiße ich einen Ehrenmann: ez aztán a jellem; man hat ihn [einen] Verräther geheißen: árulónak nevezték; jmdn willkommen ~: vkit üdvözölni; 2) jelenteni; was soll das ~? mit jelent ez? mire véljem? das heißt nicht viel: csekélység; das will etwas ~: ez már valami; das heißt geschlafen: ez aztán alvás! 3) parancsolni; er hieß ihn herantreten: azt parancsolta, hogy lépjen közelebb; er hat mich schweigen ~: hallgatásra intett; 4) (*személytelenül*) **es heißt**: azt mondják, azt beszélik; es heißt an dieser Stelle: ezen a helyen az van mondva; hier heißt es vorsichtig sein *v.* hier heißt es aufgepaßt: most vigyázni tessék!
heißersehnt: várva-várt.
heißgeliebt: forrón szeretett.
Heißhunger (der): mohóság.
heißhungrig: mohó, -n, falánk, -ul.
Heißlaufen (das): áthevülés.
Heißsporn (der): hevesvérű, tüzeskedő (ember).
heiter: derült, -en, vidám, -an; sein Gesicht wird ~: arca földerül; das Wetter wird ~: az idő kiderül.
Heiterkeit (die): derültség.
heizen (-te, hat geheizt): füteni.
Heizer (der), -s, *t.* ~: fütő.
Heizhaus (das): fütőház.
Heizkraft (die): fütő képesség.
Heizmaterial (das), **Heizstoff** (der): fütő *v.* tüzelő anyag.
Heizung (die): fütés, tüzelés.
Hektar (der *v.* das), -s, *t.* -e: hektár; drei ~ Land: három hektárnyi föld.
Hektik (die): aszkór, sorvadás.
Hektiker (der) -s, *t.* ~: aszkóros.
hektisch: aszkóros, -an.
Hektoliter (der *v.* das): hektoliter.
Held (der), -en, *t.* -en: hős, dalia.
Heldenalter (das): hőskor.
Heldenbuch (das): hősök könyve.
Heldendichtung (die), **Heldengedicht** (das): hősköltemény.
Heldengeist (der): hősi szellem.
Heldengeschichte (die): hőstörténet.
Heldengestalt (die): hősalak, hősi alak, daliás termet.
heldenhaft, heldenmäßig: hősi, -leg, hősies, -en.
heldenkühn: hősies, -en.
Heldenlied (das): hősdal.
Heldenmuth (der): hősiség.
Heldenmutter (die): hősök anyja.
heldenmüthig: hősies, -en.
Heldenruhm (der): lovagi hirnév.
Heldensage (die): hősmonda.
Heldenschar (die): hősök serege.
Heldenstück (das), **Heldenthat** (die): hőstett.
Heldenthum (das), -[e]s: hősiesség.
Heldentod (der): hősi halál.
Heldenzeit (die): hőskor.
Heldin (die), *t.* -nen: hősnő.
Helene (*nőnév*): Ilona, Ilka.
helfen (*j.* ich helfe, du hilfst, er hilft; *tm.* er half; *m.* er hat geholfen; *km.* er hülfe; *felsz.* hilf!) jmdm: valakin segiteni; jmdm auf die Beine ~: vkit talpra állitani; so wahr mir Gott helfe: Isten engem úgy segéljen! dem Manne kann geholfen werden: majd teszünk róla; jmdm aus der Noth ~: vkit a bajból kisegiteni; es half ihm wenig: keveset használt neki; es wußte sich nicht zu ~: nem tudott magán segiteni; sich zu ~ wissen: feltalálni *v.* kivágni magát; helf Gott! egészségére!
Helfer (der), -s, *t.* ~: segitő, segéd.
Helfershelfer (der), -s, *t.* ~: cinkostárs.
hell: 1) világos, -an, fényes, -en; eine ~e Stimme: csengő hang; am ~en Tag: világos nappal; es wird ~: világosodik; 2) világosan látható; in ~en Haufen: csapatosan.
helläugig: ragyogó szemü.
helldunkel: derengő, szürkülő; — das **Helldunkel**, -s: félhomály, fenyhomály.
Helle (die): világosság, tisztaság.
Hellebarde (die), *t.* -n: vivóbárd, alabárd.
Hellebardier (der), -s, *t.* -e: alabárdos.
hellen, sich (-te, hat sich gehellt): világosodni.
Hellene (der), -n, *t.* -n: hellén.
Hellenenthum (das): görögség.
hellenisch: hellén.
Hellenist (der), -en, *t.* -en: hellenista.
Heller (der), -s, *t.* ~: fillér.
hellerleuchtet: fényesen, kivilágitott.
helllicht [hell-licht]: világos; bei ~em Tage: fényes délben.
hellodernd [hell-lodernd]: lobogó.
Hellsehen (das), -s: alvalátás.
Hellseher (der), -s, *t.* ~: delejes álomban látó, alvalátó.
Helm (der), -[e]s, *t.* -e: 1) sisak; 2) nyél (fejszén).
Helmbinde (die): sisakkötő.
Helmbusch (der): sisakforgó.
Helmfeder (die): sisaktoll.

Helmkappe (die): sisakfej.
Helmvisier (das): sisakrostély.
Helote (der), -n, *t.* -n: rabszolga.
Helvetien (das), -s: Helvécia.
helvetisch: helvét; ~er Confession: helvét hitvallású.
Hemd (das), -es, *t.* -en: ing; jmdn bis aufs ~ a u s z i e h e n: vkit egy ingre vetkőztetni.
Hemdärmel (der): ingujj.
Hemdkrause (die): ingfodor.
Hemisphäre (die), *t.* -n: félgömb.
hemmen (-te, hat gehemmt): megakasztani, fékezni, feltartóztatni, hátráltatni; die Verjährung ist gehemmt: az elévülés nyugszik.
Hemmkette (die): kerékláne.
Hemmkraft (die): fékező *v.* gátló erő.
Hemmnis (das), --nisses, *t.* --nisse: gát, akadály.
Hemmschuh (der): kerékkötősaru, féksaru.
Hemmung (die), *t.* -en: akadályozás.
Hengst (der), -es, *t.* -e: ménló csődör.
Hengstendepot (das): méntelep.
Henkel (der), -s, *t.* ~: fül (edényen).
Henkelkrug (der): füles korsó.
henken (-te, hat gehenkt): akasztani, függeszteni.
Henker (der), -s, *t.* ~: hóhér, bakó; ich f r a g e den ~ danach: törődjék vele az ördög *v.* bánja a kutya; h o l dich der ~ *v.* s c h e r dich zum ~: vigyen el az ördög!
Henkerbeil (das): hóhérbárd.
Henkersknecht (der): hóhérlegény.
Henkertod (der): bitóhalál.
Henne (die), *t.* -n: tyúk, jérce.
her: 1) ide, erre, errefelé; komm ~: jer ide! ~ damit: ide vele! wo hat er das ~? honnan vette ezt? neben etw. ~: vmi mellett; um mich ~: körülöttem; 2) óta, -tól, -tól fogva; acht Tage ~: nyolc nap óta; es ist eine lange Zeit ~: rég ideje, régen volt; von alters her: l. Alter; 3) ☞ *(elváló igekötő)*: ide-, erre-.
herab [her-ab]: 1) le, lefelé; 2) ☞ *(elváló igekötő)*: le-, alá-.[1]
herab begeben, sich (begab sich herab, hat sich herabbegeben): lemenni, leszállni.
herab bemühen (-te, hat herabbemüht): lefárasztani; — sich ~: lefáradni.

[1] Alább elő nem sorolt összetételei helyett ab vagy hinab megfelelő összetételei keresendők.

herab beugen (-te): I. (hat herabgebeugt): lehajtani; — II. (ist herabgebeugt): legörbülni, lekonyulni.
herab blicken (-te, hat herabgeblickt): lepillantani, letekinteni.
herab bringen (brachte herab, hat herabgebracht): lehozni, leszállítani. } **herab drücken** (-te, hat herabge- (drückt): lenyomni.
Herabdrückung (die) der Preise: az árak leszorítása.
Herabfahrt (die): leutazás.
herab fallen (fiel herab, ist herabgefallen): leesni, leszállni.
herab gehen (gieng herab, ist herabgegangen): 1) lemenni; 2) hanyatlani.
herabgekommen: elzüllött.
herabgesetzt: leszállított.
herab hangen (hieng herab, hat herabgehangen): lecsüggni.
herab hängen (-te, hat herabgehängt): leereszteni; mit ~den Armen: lecsüggesztve karjait.
herab kommen (kam herab, ist herabgekommen): 1) lejönni; 2) tönkre menni, elzülleni.
herab langen (-te, hat herabgelangt): leérni, lenyúlni, lenyújtani.
herab lassen (ließ herab, hat herabgelassen): leereszteni, lebocsátani; — sich ~: leereszkedni.
herablassend: leereszkedő, -en.
Herablassung (die): leereszkedés.
herab mindern (-te, hat herabgemindert): csökkenteni, lejebb szállítani, apasztani.
Herabminderung (die): lefokozás.
herab reichen (-te, hat herabgereicht): lenyújtani, leadogatni.
herab schießen (schoß herab, ist herabgeschossen): leesapni, leszökkenni.
herab sehen (sah herab, hat herabgesehen): lenézni, letekinteni.
herab setzen (-te, hat herabgesetzt): 1) leszállítani; 2) lealacsonyítani, leszólni, becsmérelni.
Herabsetzung (die): leszállítás.
herab sinken (sank herab, ist herabgesunken): lesülyedni, leszállni.
herab steigen (stieg herab, ist herabgestiegen): leszállni, leereszkedni.
herab strömen (-te, ist herabgeströmt): (patakokban) szakadni.
herab stürzen (-te): I. (hat herabgestürzt): lebuktatni; — II. (ist herabgestürzt): lezuhanni, lebukni; der Vogel stürzt sich herab: a madár lecsap.
herab würdigen (-te, hat herabgewürdigt): lealacsonyítani.
Herabwürdigung (die): lealacsonyítás.

Heraldik (die): címertan.
☞ **heran** [her- an]: elé, elő, oda, fel.[1]
heran bilden (-ete, hat herangebildet): kiképezni, fölnevelni; sich zu etw. ~: vmivé fejlődni, felnőni.
Heranbildung (die): kiképzés.
heran blühen (-te, ist herangeblüht): fejlődni, virulni, fölserdülni.
heran brechen (brach heran, ist herangebrochen): beállni, leszállni; der Morgen war herangebrochen: felhasadt a hajnal.
heran drängen, sich (-te, hat sich herangedrängt), **heran dringen** (drang heran, ist herangedrungen): ide- *v.* odanyomulni, odahatolni.
heran eilen (-te, ist herangeeilt): ide- *v.* odasietni.
heran kommen (kam heran, ist herangekommen): közeledni.
Herankunft (die): közeledés.
heran machen, sich (-te, hat sich herangemacht) an etw. ~: nekilátni vminek, hozzáfogni vmihez.
heran nahen (-te, ist herangenaht): közeledni, odajönni; — das Herannahen eines Zuges: vonat közeledése.
heran reichen (-te, hat herangereicht): odaérni, hozzáférni; keine V e r l e u m d u n g reicht an ihn heran: rágalom nem férhet hozzá.
heran reifen (-te, ist herangereift): megérni.
heran rücken (-te, ist herangerückt): közeledni, közelgetni; — das Heranrücken des Feindes: az ellenség közeledése.
heran schleichen (schlich heran, ist herangeschlichen): oda- *v.* közelebb lopózni.
heran treten (trat heran, ist herangetreten): odalépni, előállni.
heran wachsen (wuchs heran, ist herangewachsen): felnőni, fölserdülni.
heran wagen, sich (-te, hat sich herangewagt): közeledni, merni.
heran winken (-te, hat herangewinkt): odainteni.
heran ziehen (zog heran, hat herangezogen): belevonni, odavonni; jmdn zur D i e n s t l e i s t u n g ~: vkit szolgálattételre berendelni; jmdn zu K r i e g s d i e n s t e n ~: vkit hadi szolgálatra behívni; jmdn zur S t e l l u n g ~: vkit sorozáshoz állítani.

[1] Esetleg an vagy hinan megfelelő összetétele keresendő.

☞ **herauf** [her-auf]: fel, föl, fölfelé; von u n t e n ~: alulról fölfelé.[1])

herauf beschwören (beschwor herauf, hat heraufbeschworen): felidézni; eine Gefahr gegen sich ~: veszélyt idézni magára.

herauf bringen (brachte herauf, hat heraufgebracht): felhozni, felvinni.

herauf fahren (fuhr herauf, ist heraufgefahren): fölmenni, felhajtani (kocsin).

herauf klettern (-te, ist heraufgeklettert): felkúszni.

herauf kommen (kam herauf, ist heraufgekommen): feljönni, felérni vhová.

herauf springen (sprang herauf, ist heraufgesprungen): felugrani.

herauf steigen (stieg herauf, ist heraufgestiegen): felszállni, felhágni.

heraus [her-aus]: ki, kifelé; ~ d a m i t: csak ki vele; er will nicht aus dem Busch ~: nem akar előbujni odujából; ~ mit der S p r a c h e: szólj őszintén! er will mit der Sprache nicht ~: nem akar szólni v. nyilatkozni; 2) ☞ *(elváló igekötő):* ki-....[2])

heraus arbeiten (-ete, hat herausgearbeitet): kidolgozni; er hat die Rolle auf das Komische herausgearbeitet: a szerepet komikus oldaláról dolgozta ki; — **sich** ~: kivergődni vhonnan.

heraus bekommen (bekam heraus, hat herausbekommen): 1) kikapni, visszakapni; er hat 10 Kronen herauszubekommen: 10 korona jár neki vissza; 2) vmit megtudni, kipuhatolni.

heraus brechen (brach heraus, ist herausgebrochen): kitörni.

heraus brennen (brannte h., hat herausgebrannt): kiégetni.

heraus bringen (brachte heraus, hat herausgebracht): kihozni, kivenni, kitalálni; aus jmdm etw. ~: vkiből vmit (titkot) kivenni; es ist nichts aus ihm herauszubringen: nem lehet szavát venni; er brachte kein W o r t heraus: nem tudott szót találni.

heraus drängen (-te, hat herausgedrängt): kiszorítani.

heraus fahren (fuhr heraus, ist herausgefahren): kikocsizni, kihajtani; das Wort ist mir nur so herausgefahren: a szó csak úgy kiszaladt szájamon.

heraus finden (fand heraus, hat herausgefunden): meg- v. kitalálni vmit; — **sich** ~: 1) kihatolni, kitalálni (vhonnan); 2) kiigazodni.

Herausforderer (der): kihívó (fél).

heraus fordern (-te, hat herausgefordert): kihíni (párbajra).

herausfordernd: kihívó, -an.

Herausforderung (die), *t.* -en: kihívás.

Herausgabe (die): kiadás.

heraus geben (gab heraus, hat herausgegeben): kiadni, visszaadni (pénzből).

Herausgeber (der), -s, *t.* ~: kiadó.

heraus hauen (hieb h., hat herausgehauen): kivágni; — **sich** ~: kivágni magát (bajból).

heraus heben (hob heraus, hat herausgehoben): kiemelni, kitüntetni vmit.

heraus helfen (half heraus, hat herausgeholfen) jmdm: vkit kikisegíteni (bajból).

heraus klügeln (-te, hat herausgeklügelt): kiokoskodni, kieszelni.

heraus kommen (kam heraus, ist herausgekommen): kijönni, kitudódni; es kommt auf eins heraus: egyre megy ki, mindegy; dabei kommt nichts heraus: nincs semmi eredménye v. látatja; es kommt gerade so heraus, als ob...: egészen úgy tűnik fel v. úgy látszik, mintha...; sein L o s ist herausgekommen: sorsjegyét kihúzták.

heraus lassen (ließ heraus, hat herausgelassen): kiereszteni, kibocsátani.

heraus lesen (las h., hat herausgelesen): 1) kiolvasni (könyvből); 2) kiszedni, kiszemelni.

heraus locken (-te, hat herausgelockt): kicsalni.

heraus nehmen (nahm heraus, hat herausgenommen): kivenni, kihúzni, kiszedni; — sich *(= dat.)* etw. ~: vmit megengedni magának, vmire szabadságot venni magának; er nimmt sich zuviel heraus: sokat mer.

heraus platzen (-te, ist herausgeplatzt) mit etw.: kiböffenteni, kikottyantani vmit.

heraus pumpen (-te, hat herausgepumpt): kiszivattyúzni.

heraus putzen (-te, hat herausgeputzt): kicsinosítani; — **sich** ~: magát kicsípni.

heraus ragen (-te, hat herausgeragt): kiállni, kiemelkedni.

heraus reißen (riss heraus, hat herausgerissen): kiszakítani, kitépni.

heraus rinnen (rann heraus, ist herausgeronnen): kifolyni.

heraus rufen (rief heraus, hat herausgerufen): kihíni.

heraus rücken (-te, ist herausgerückt): kijönni, előállni; dann rückte er mit der Sache heraus: aztán előhozakodott a dologgal v. rátért a dologra.

heraus sagen (-te, hat herausgesagt): kimondani; b a r s c h ~: nyersen kimondani; f r e i ~: kereken kimondani.

heraus schießen (schoss heraus): I. (hat herausgeschossen): kilőni; — II. (ist herausgeschossen): kiszökni, kirohanni.

heraus schlagen (schlug heraus, hat herausgeschlagen): kiütni, kiverni, kicsapni (lángról).

heraus schleppen (-te, hat herausgeschleppt): kihurcolni, kivonszolni.

heraus steigen (stieg heraus, ist herausgestiegen): kiszállni, kihágni.

heraus stellen, sich (-te, hat sich herausgestellt): kitűnni, kiderülni.

heraus strecken (-te, hat herausgestreckt): kiölteni (nyelvét).

heraus streichen (strich heraus, hat herausgestrichen): vmit v. vkit kidicsérni, felmagasztalni; — **sich** ~: dicsekedni.

heraus treiben (trieb heraus, hat herausgetrieben): kiűzni.

heraus treten (trat heraus, ist herausgetreten): kilépni.

heraus wachsen (wuchs heraus, ist herausgewachsen): kinőni.

heraus werfen (warf heraus, hat herausgeworfen): kivetni, kihányni, kidobni.

heraus wickeln (-te, hat herausgewickelt): kifejteni, kibontani; **sich** ~: kibontakozni.

heraus wollen (l. wollen): kimenni akarni; er will mit der Sprache nicht heraus: nem akar szólni v. nyilatkozni, nem akar színt vallani.

heraus ziehen (zog heraus): I. (hat herausgezogen): kihúzni (fogat stb.); II. (ist herausgezogen): kivonulni, kiköltözni.

herb: fanyar, csípős; ~e Worte: kemény szavak.

Herbarium (das), -s, *t.* -rien: növénygyűjtemény.

Herbe, Herbheit, Herbigkeit (die): fanyarság, csípősség.

her begeben, sich (begab sich her, hat sich herbegeben): idejönni, odamenni.

[1]) Alább elő nem fordult összetételek helyett auf vagy hinauf megfelelő összetételei keresendők.

[2]) Esetleg aus vagy hinaus megfelelő összetétele keresendő.

☞ **herbei**: ide, elé, elő.
herbei eilen (-te, ist herbeigeeilt): elősietni.
herbei führen (-te, hat herbeigeführt): előidézni, okozni; — das **Herbeiführen**, -s: előidézés.
herbei holen (-te, hat herbeigeholt): előhozni, elhozni vmit, elhíni vkit.
herbei kommen (kam herbei, ist herbeigekommen): előjönni, odajönni.
herbei lassen (ließ herbei, hat herbeigelassen): odabocsátani vkit; — **sich** zu etw. ~: beleegyezni vmibe, ráállni vmire.
herbei laufen (lief herbei, ist herbeigelaufen): eléfutni, elészaladni, odaszaladni.
herbei rufen (rief herbei, hat herbeigerufen): előhívni, szólítani.
herbei schaffen (-te, hat herbeigeschafft): előteremteni, megszerezni, odahozni.
herbei schleppen (-te, hat herbeigeschleppt): odahurcolni.
herbei winken (-te, hat herbeigewinkt): odainteni vkit.
herbei ziehen (zog herbei, hat herbeigezogen): előhúzni, előrántani; etw. bei den H a a r e n ~: vmit hajánál fogva előrántani.
her bekommen (bekam her, hat herbekommen): megkapni, megszerezni.
her bemühen (-te, hat herbemüht): idefárasztani; — **sich** ~: idefáradni.
Herberge (die), *t.* -n: tanya, szálló.
herbergen (-te, hat geherbergt): szállást adni.
Herbergsvater (der): atyamester.
her bestellen (-te, hat herbestellt): iderendelni.
Herbheit (die): l. Herbe.
her bitten (bat her, hat hergebeten): idekéretni.
her bringen (brachte her, hat hergebracht): eléhozni, idehozni.
Herbst (der), -es, *t.* -e: ősz; im ~e: őszszel, őszkor; es wird ~: őszre fordul az idő.
Herbstabend (der): őszi est.
Herbstfrucht (die): őszi gyümölcs.
Herbstkleid (das): őszi ruha.
herbstlich: őszi, -leg, őszies, -en.
Herbstlied (das): őszi dal.
Herbstluft (die): őszi levegő.
Herbstmesse (die): őszi vásár.
Herbstmonat (der): őszi hónap.
Herbstperiode (die): őszi idény.
Herbstrose (die): mályvarózsa (Althaea rosea).
Herbstsaat (die): őszi vetés.
Herbsttag (der): őszi nap.
Herbststimmung (die): őszi hangulat.

Herbstwetter (das): őszi idő.
Herbstzeitlose (die), -n, *t.* -n: *növ.* őszike, őszi kikerics (Colchicum autumnale).
Herd (der), -es, *t.* -e: 1) tűzhely, góc; er hat seinen eigenen ~: saját háztartása van; 2) olvasztó.
Herde (die), *t.* -n: nyáj, csorda.
herdenweise: csapatosan.
Herdofen (der): tűzhelypost.
☞ **herein** [1]) [her-ein]: 1) be, befelé; 2) szabad, tessék!
herein brechen (brach herein, ist hereingebrochen): 1) betörni, berontani; 2) beállni; der Abend bricht herein: az est beáll.
herein bringen (brachte herein, hat hereingebracht): 1) behozni, bevezetni; 2) behajtani (pénzt).
herein drängen, sich (-te, hat sich hereingedrängt): befurakodni, betolakodni.
herein dringen (drang herein, ist hereingedrungen): behatolni, benyomulni.
herein dürfen (l. dürfen), pl. er darf herein: szabad bejönnie.
herein fahren (fuhr herein, ist hereingefahren): bekocsizni, behajtatni, bemenni.
herein fallen (fiel herein, ist hereingefallen): 1) beesni, behullani; 2) berontani; 3) lépre menni, felsülni; mit etw. ~: csalódni, pórul járni; jmdn ~ l a s s e n: vkit becsapni, tőrbe ejteni.
herein führen (-te, hat hereingeführt): bevinni, bevezetni.
herein kommen (kam herein, ist hereingekommen): bejönni.
herein lassen (ließ herein, hat hereingelassen): bebocsátani.
herein rufen (rief herein, hat hereingerufen): behíni, beszólítani.
herein schauen (-te, hat hereingeschaut): benézni, betekinteni.
herein stürzen (-te, ist hereingestürzt): berohanni, berontani.
herein tragen (trug herein, hat hereingetragen): bevinni, behordani.
herein treiben (trieb herein, hat hereingetrieben): behajtani, bekergetni.
herein treten (trat herein, ist hereingetreten): belépni.
herein ziehen (zog herein): I. (hat hereingezogen): behúzni, bevonni; — II. ist hereingezogen): bevonulni, beköltözni.
her fahren (fuhr her, ist hergefahren): 1) idejönni, idehajtatni, idekocsizni; 2) über jmdn ~: nekiesni vkinek.

[1]) Itt elő nem sorolt összetételei helyett ein vagy hinein megfelelő összetételei keresendők.

Herfahrt (die): idejövetel.
her fallen (fiel her, ist hergefallen) über jmdn: vkinek nekiesni, vkire rátámadni, rárontani.
her fließen (floß her, ist hergeflossen): idefolyni.
Hergang (der): lefolyás, folyamat, menetel, történet.
her geben (gab her, hat hergegeben): oda- *v.* ideadni; — **sich** zu etw. ~: magát felhasználtatni vmire, vállalkozni vmire.
hergebracht: szokott, bevett; — das **Hergebrachte**, -n: a hagyomány.
her gehen (ging her, ist hergegangen): 1) idejönni, odamenni; hinter jmdm, vor jmdm ~: vki mögött, vki előtt járni *v.* haladni; 2) végbemenni, lefolyni; es ging h e i ß her: keményen vagdalkoztak; bei ihm geht es h o c h her: nagy lábon él; es ging l u s t i g her: vígan voltak.
her gehören (-te, hat hergehört): idetartozni.
hergelaufen: ágrólszakadt, jöttment; — der, die **Hergelaufene**, -n, *t.* -n: jöttment.
her halten (hielt her, hat hergehalten): 1) idetartani; 2) ~ m ü s s e n: szenvedni, tűrni; mein Beutel hat ~ müssen: sok pénzembe került, megadtam az árát.
her holen (-te, hat hergeholt): idehozni, előhozni, idehíni.
Hering (der), -[e]s, *t.* -e: hering.
Heringsfang (der): heringhalászat.
her jagen (-te, hat hergejagt): ideűzni, idekergetni.
her kommen (kam her, ist hergekommen): 1) idejönni; wo ist dieser Mensch hergekommen? hol vette magát ez az ember? 2) származni; — das **Herkommen**, -s: 1) származás; 2) hagyományos szokás.
herkömmlich: szokott, szokásos.
herkömmlicherweise: hagyományos *v.* szokott módon.
Herkunft (die): 1) idejövetel; 2) eredet, származás.
her lassen (ließ her, hat hergelassen): ide bocsátani, ide ereszteni.
her laufen (lief her, ist hergelaufen): idefutni, ideszaladni.
her leiten (-ete, hat hergeleitet): levezetni, származtatni.
her locken (-te, hat hergelockt): idecsalogatni.
her machen, sich (-te, hat sich hergemacht) über etw. (= *acc.*): vminek neki esni, vmihez hozzáfogni *v.* hozzálátni.

Hermann: Armin, Hermann.

Hermannsschlacht (die): a tentoburgi erdőben történt ütközet (Kr. u. 9-ben).

Hermannstadt: Nagy-Szeben.

Herme (die), *t.* -n: mellszobor.

Hermelin (das), -s, *t.* -e: 1) hölgymenyét; 2) hölgymenyét szőrméje.

Hermelinmantel (der): hermelines palást.

hermetisch: légmentes, -en, légzáró, -an.

Hermine *(nőnév):* Hermina.

hernach: azután, utóbb.

her|nehmen (nahm her, hat hergenommen): 1) elővenni, szerezni, keriteni vmit; wo soll ich es ~? hol vegyem? 2) megleckéztetni vkit, vkinek a lelkére beszélni; 3) megviselni; die Krankheit hat mich tüchtig hergenommen: a betegség nagyon megviselt [engem].

hernieder: ide le, ide alá; ~ sehen: letekinteni.

Heroenalter (das): hőskor.

heroenhaft: hősies, -en.

Heroensage (die): hősmonda.

Heroenthum (das), -[e]s: hőskor, hősiesség.

Heroide (die), *t.* -n: hőslevél, [heroida.]

Heroine (die), *t.* -n: hősnő.

heroisch: hősi, -leg, hősies, -en.

Heroismus (der), ~: hősiesség.

Herold (der), -es, *t.* -e: hírnök.

Heros (der), ~, *t.* Heroen: hős.

Herr (der), -[e]n, *t.* -n: úr, gazda; seinen ~n finden: emberére akadni; ~ über Leben und Tod: élet-halál ura; ~ sein über etw. *(= acc.):* úrnak lenni vmi felett, uralkodni vmin; den ~n spielen: az urat adni, uraskodni; Ihr ~ Vater: kedves atyja; einer Sache ~ werden: megbirkózni vmivel; er wurde bald ~ seiner Leidenschaften: hamar leküzdötte szenvedélyeit.

Herrchen (das), -s, *t.* ~: uracska.

her|rechnen (-ete, hat hergerechnet): előszámlálni.

her|reichen (-te, hat hergereicht): idenyujtani.

Herreise (die): ideutazás, jövet.

her|reisen (--ste, ist hergereist): ideutazni.

Herrenanzug (der): férfiöltöny.

Herrendienst (der): robot.

Herrenfahrer (der), úrkocsis.

Herrengut (das): nemesi birtok.

Herrenhaus (das): 1) udvarház, úri lak; 2) urak háza.

Herrenhausmitglied (das): az urak házának tagja.

Herrenhof (der): udvarház.

Herrenkleid (das): úriruha, férfiruha.

herrenlos: uratlan, gazdátlan, -ul.

Herrenreiter (der): úrlovas.

Herrenschneider (der): férfiszabó.

Herrensitz (der): úri lak.

Herrentag (der): 1) vasárnap; 2) törvénykezés.

Herrgott (der), -es: úristen; der liebe ~: a jó Isten.

Herrgottsschnitzer (der): szentképfaragó.

her|richten (-ete, hat hergerichtet): elő- *v.* kikészíteni, elrendezni.

Herrichtung (die): elkészítés.

Herrin (die), *t.* -nen: úrnő.

herrisch: úrias, uras, -an.

herrlich: dicső, gyönyörű, -en; ein ~es Leben: gyöngyélet.

Herrlichkeit (die), *t.* -en: dicsőség; Ew. (= Eure) ~: Méltóságod.

Herrschaft (die), *t.* -en: 1) uralom, uralkodás; die ~ führen: kormányozni, uralkodni; zur ~ gelangen: uralomra jutni; 2) úr, uraság; meine ~en: uraim!

herrschaftlich: uraságí; úrias.

Herrschbegierde (die): uralomvágy.

herrschbegierig: uralomvágyó.

herrschen (-te, hat geherrscht) über etw. *(= acc.):* vmin uralkodni.

herrschend: uralkodó; ~ werden: elterjedni.

Herrscher (der), -s, *t.* ~: uralkodó.

Herrscherfamilie (die): uralkodó család.

Herrscherhaus (das): uralkodóház.

Herrscherin (die), *t.* -nen: uralkodónő.

Herrschersitz (der): székhely.

Herrscherstab (der): jogar.

Herrscherwille (der): az uralkodó akarata.

Herrschsucht (die): uralomvágy.

herrschsüchtig: uralomvágyó.

her|rücken (-te): I. (hat hergerückt): közelebb hozni; — II. (ist hergerückt): közeledni, közelebb nyomulni.

her|rühren (-te, hat hergerührt): eredni, származni.

her|sagen (-te, hat hergesagt): felmondani (leckét).

her|schaffen (-te, hat hergeschafft): előteremteni, előparancsolni.

her|schreiben, sich (schrieb sich her, hat sich hergeschrieben): vhonnan eredni, datálódni.

her|sehen (sah her, hat hergesehen): idelátni, idenézni.

her|sehnen, sich (-te, hat sich hergesehnt): idevágyódni.

her|stammen (-te, hat hergestammt) von jmdm: eredni, származni vkitől.

Herstammung (die): származás.

her|stellen (-te, hat hergestellt): 1) ideállitani; 2) helyreállitani, helyreütni; 3) késziteni, létesiteni; einen Damm ~: töltést csinálni; eine Verbindung zwischen zwei Städten ~: két város közt összeköttetést létesiteni; 4) *kat.* visszakozni.

herstellt! visszakozz!

Herstellung (die), *t.* -en: 1) helyreállitás; 2) készités, létesités, létrehozás, gyártás.

Herstellungskosten (die = *t.*): 1) helyreállitási költség; 2) létesités, gyártás *v.* készités költsége.

her|stürzen [sich] (-te, hat [sich] hergestürzt) über jmdn: rávetni magát vkire.

her|treten (trat her, ist hergetreten): idelépni.

herum [her-um]: 1) körül, ide-oda; rings ~: köröskörül; um das Dorf ~: a falu körül; die Reihe ~: sorban; kaum waren einige Tage ~: alig telt bele pár nap; 2) ☞ *(elváló igekötő):* körül, ide-oda.

herum|balgen, sich (-te, hat sich herumgebalgt): dulakodni.

herum|beißen, sich (biss sich herum, hat sich herumgebissen) mit jmdm: marakodni, veszekedni vkivel.

herum|blättern (-te, h. herumgeblättert): lapozgatni (könyvben).

herum|blicken (-te, hat herumgeblickt): körültekinteni.

herum|bummeln (-te, ist herumgebummelt): kóborolni, csatangolni.

herum|drehen (-te, hat herumgedreht): körülforgatni; — sich ~: körülforogni, megfordulni.

herum|fahren (fuhr herum, ist herumgefahren): körüljárni, körülkocsizni.

herum|flattern (-te, ist herumgeflattert): ide-oda röpködni *v.* csapongani.

herum|fliegen (flog herum, ist herumgeflogen): ide-oda röpködni.

herum|fuchteln (-te, hat herumgefuchtelt): hadonázni.

herum|führen (-te, hat herumgeführt): körülvezetni; jmdn bei der Nase ~: vkit orránál fogva hurcolni, bolonddá tenni.

herum|gaffen (-te, hat herumgegafft): ácsorogni, bámészkodni.

herum|geben (gab herum, hat herumgegeben): 1) vmit körüladogatni; 2) osztani (kártyát).

herum|gehen (gieng herum, ist herumgegangen): 1) köröskörül járni, járni-kelni; es geht ein Gerücht herum: híre jár,

hogy ...; das geht mir im Kopfe herum: ez motoszkál a fejemben; 2) um jmdn ~: kerülgetni vkit.

herum hauen (-te, hat herumgehaut): vagdalkozni; — **sich** ~ mit jmdm: verekedni vkivel.

herum hüpfen (-te, hat herumgehüpft): körülszökdelni, ugrándozni.

herum irren (-te, ist herumgeirrt): tévelyegni, bolyongani.

herum jagen (-te, h. herumgejagt): ide-oda kergetni; — **sich** ~: kergetőzni.

herum kommen (kam herum, ist herumgekommen): körüljárni; er ist viel v. weit herumgekommen: sok helyt megfordult.

herum kriechen (kroch h., ist herumgekrochen): ide-oda mászkálni.

herum kriegen (-te, hat herumgekriegt) jmdn: vkit megdolgozni, vmire rávenni.

herum langen (-te): l. herumgeben.

herum laufen (lief herum, ist herumgelaufen): futkosni.

herum liegen (lag herum, ist herumgelegen): 1) heverészni, heverni; 2) körben feküdni; die ~den Berge: a környező hegyek.

herum lungern (-te, ist herumgelungert): lebzselni, kószálni.

herum reichen (-te): l. herumgeben.

herum reisen (-ste, ist herumgereist): 1) körülutazni; um die Erde ~: körüljárni a földet; 2) utazgatni, világot látni; in einem Lande ~: vmely országot beutazni.

herum reiten (ritt herum, ist herumgeritten): ide-oda nyargalni.

herum rennen (rannte herum, ist herumgerannt): szaladgálni, futkosni.

herum schauen (-te, hat herumgeschaut): körülnézni, nézegetni.

herum schicken (-te, hat herumgeschickt): mindenfelé küldözgetni.

herum schießen (schoss herum, hat herumgeschossen): lövöldözni.

herum schiffen (-te, ist herumgeschifft): körülhajózni.

herum schlagen (schlug h.): l. herumhauen.

herum schleichen (schlich herum, ist herumgeschlichen): vhol forgolódni, ólálkodni.

herum schlendern (-te, ist herumgeschlendert): vhol kóborolni, lézengeni; — das **Herumschlendern**, -s: lézengés.

herum schwärmen (-te, ist herumgeschwärmt): szerte kalandozni.

herum schweifen (-te, ist herumgeschweift): kószálni, kóborolni; seine Augen ~ lassen: szemeit körüljártatni; seine Gedanken ~ lassen: szabadjára bocsátani a gondolatait.

herum sein: l. herum.

herum spazieren (-te, ist herumspaziert): sétálgatni.

herum springen (sprang herum, ist herumgesprungen): ugrándozni; mit jmdm übel ~: vkivel rosszul bánni.

herum stehen (stand herum, ist herumgestanden): 1) körülállni; 2) álldogálni, ácsorogni.

herum streichen (strich herum, ist herumgestrichen): kóborolni.

herum suchen (-te, hat herumgesucht): keresgélni.

herum tappen (-te, hat v. ist herumgetappt), **herum tasten** (-ete, hat herumgetastet): tapogatózni.

herum tragen (trug herum, hat herumgetragen): körülhordozni.

herum treiben, sich (trieb sich herum, hat sich herumgetrieben): csavarogni, kóborolni.

herum wandern (-te, ist herumgewandert): ide-oda vándorolni.

herum wälzen (-te, hat herumgewälzt): hengergetni; — **sich** ~: henteregni, hemperegni.

herum werfen (warf herum, hat herumgeworfen): vmivel dobálódzni, vmit hányni-vetni; — **sich** ~: hánykolódni.

herum wühlen (-te, hat herumgewühlt): turkálni, áskálni.

herum zerren (-te, hat herumgezerrt): ide-oda ráncigálni.

herum ziehen (zog herum): I. (hat herumgezogen): 1) vmit körülhurcolni; 2) körülvezetni; eine Hecke um einen Garten ~: kertet sövénynyel bekeríteni; — II. (ist herumgezogen): körüljárni, körülvonulni; in der Welt ~: a világot járni; — **sich** um etw. ~ (hat): vmit körülvenni, körülfutni; — das **Herumziehen**, -s: kóborlás, kalandozás, járás-kelés.

herunter [her-unter]: 1) le, alá, lefelé; die Hüte ~! le a kalappal! ~ mit dem Verräther: le az árulóval!; 2) ☛ (*elválό igekötő*): le-, alá-.[1])

herunter fallen (fiel herunter, ist heruntergefallen): leesni, lehullani, lezuhanni.

herunter gehen (gieng herunter, ist heruntergegangen): lemenni.

herunter hangen (hieng h., ist heruntergehangen): lecsüngeni.

herunter kommen (kam h., ist heruntergekommen): 1) leszállni, lesülyedni, elszegényedni; 2) lefogyni; durch Entbehrungen heruntergekommene Truppe: nélkülözésektől megviselt (*v.* elcsigázott) csapat.

herunter machen (-te, hat heruntergemacht): 1) lehordani, korholni; 2) lerántani (könyvet).

herunter reißen (riss herunter, hat heruntergerissen): 1) vmit lerombolni, lerontani; 2) lerántani (könyvet).

herunter schießen (schoss herunter): I. (hat heruntergeschossen): lelőni; II. (ist heruntergeschossen): lecsapni, lerohanni.

herunter schlagen (schlug h., hat heruntergeschlagen): leütni, leverni vmit.

herunterwärts: lefelé.

herunter würgen (-te, hat heruntergewürgt): vmit nagynehezen lenyelni.

☛ **herüber** [her-über]: át, ide át, által.[1])

herüber bringen (brachte h., hat herübergebracht): áthozni, átszállítani, átvinni.

herüber fliegen (flog herüber, ist herübergeflogen): átrepülni, átszállni.

herüber führen (-te, hat herübergeführt): 1) áthozni, áthordani (kocsin, hajón); 2) átvezetni.

herüber reichen (-te, hat herübergereicht): átnyujtani.

☛ **hervor**: ki, elő, elé.[2])

hervor blicken (-te, hat hervorgeblickt): kitekinteni, kipillantani.

hervor brechen (brach hervor, ist hervorgebrochen): 1) kitörni, előtörni, kirontani; 2) kibugyogni, kifakadni.

hervor bringen (brachte hervor, hat hervorgebracht): 1) előhozni; er konnte kein Wort ~: egy árva szót sem tudott kinyögni; 2) teremteni, teremni, létrehozni; Früchte ~: gyümölcsöt teremni; Töne ~: hangot hallatni; ein Wunder ~: csodát művelni.

hervor drängen, sich (-te, hat sich hervorgedrängt): előnyomulni, előre tolakodni.

hervor dringen (drang h., ist hervorgedrungen): előnyomulni, kihatolni.

hervor gehen (gieng hervor, ist hervorgegangen): 1) előállni (vmiből); 2) kitűnni, kivilágiani;

[1]) Itt elő nem sorolt összetételei helyett hinunter vagy unter megfelelő összetételei keresendők.

[1]) Itt elő nem sorolt összetételei helyett hinüber vagy über megfelelő összetételei keresendők.

[2]) Esetleg vor megfelelő összetételei kereshetők.

daraus geht hervor: ebből kitűnik, hogy...

hervor|heben (hob hervor, h. hervorgehoben): kiemelni, kitüntetni; — **sich** ~: kiemelkedni, kimagaslani, szembe tűnni.

hervor|holen (-te, h. hervorgeholt): előhozni (vhonnan).

hervor|keimen (-te, ist hervorgekeimt): kicsirázni, kifakadni.

hervor|kommen (kam hervor, ist hervorgekommen): előjönni.

hervor|leuchten (-ete, hat hervorgeleuchtet): kivilágiani, kitűnni.

hervor|quellen (quoll h., ist hervorgequollen): kibuggyanni, felbuzogni, kiserkedni.

hervor|ragen (-te, h. hervorgeragt): kimagaslani, kitűnni, kiválni; er ragte über alle hervor: mindnyájuk közül kimagaslott.

hervorragend: kiváló, kimagasló.

hervor|rufen (rief h., hat hervorgerufen): 1) előhíni; 2) előidézni, okozni, kelteni (vitát).

hervor|scheinen (schien hervor, hat hervorgeschienen): kivilágiani.

hervor|schießen (schoß hervor, ist hervorgeschossen): előlővelni.

hervor|schimmern (-te, hat hervorgeschimmert): kicsillámlani.

hervor|sprießen (sproß hervor, ist hervorgesprossen): kihajtani, elősarjadni.

hervor|springen (sprang h., ist hervorgesprungen): előszökellni, kiugrani.

hervor|sprossen (--ßte, ist hervorgesproßt): kihajtani, felsarjadni.

hervor|sprudeln (-te, ist hervorgesprudelt): kibugyogni.

hervor|stechen (stach hervor, hat hervorgestochen): kitűnni, kirini.

hervorstechend: szembeszökő.

hervor|stehen (stand h., ist v. hat hervorgestanden): kiállni.

hervor|strecken (-te, hat hervorgestreckt): kinyujtani, kiölteni (nyelvét).

hervor|stürzen (-te, ist hervorgestürzt): kitörni, kirobanni, kibuggyanni.

hervor|tauchen (-te, ist hervorgetaucht): kibukkanni, kiemelkedni (a vízből).

hervor|thun, sich (that sich hervor, hat sich hervorgethan): kitüntetni magát, kitenni magáért.

hervor|treten (trat hervor, ist hervorgetreten): 1) előlépni, kilépni; 2) előtérbe lépni, szembe tűnni; etw. ~ lassen: kiemelni, kitüntetni vmit.

hervor|zaubern (-te, hat hervorgezaubert): elővarázsolni.

hervor|ziehen (zog hervor, hat hervorgezogen): előhúzni, előrántani.

herwärts: erre, errefelé.

Herweg (der): errevezető út, idejövetel; auf dem ~e: jövet.

her|werfen, sich (warf sich her, hat sich hergeworfen) über jmdn: rávetni magát vkire.

her|wünschen (-te, h. hergewünscht): idekívánni.

Herz (das), -ens, *t.* -en: 1) szív; sein ~ ausschütten: szívét kitárni; das ~ wollte ihm brechen: majd megszakadt a szíve; das ~ blutet mir: szívem vérzik; sich ein ~ fassen: nekibátorodni; ich kann zu diesem Menschen kein ~ fassen: nem tudok ebben az emberben bízni; er hat das ~ auf dem rechten Flecke: helyén van a szíve; das ~ klopft mir: dobog a szívem; sein ~ ist schwer: nehéz a szíve; jmdm das ~ schwer machen: vkit megszomorítani. ☞ *Praep.* *a)* **an**: das liegt ihm am ~en: szívén hordja; jmdm etw. ans ~ legen: vkinek szívére kötni vmit; er ist mir ans ~ gewachsen: a szívembez nőtt; der Kummer frißt an seinem ~en: bánat marja a szívét; *b)* **aus**: aus tiefstem ~en: szíve mélyéből; aus vollem ~en: igaz szívből; *c)* **durch**: das ist ihm ein Stich durchs ~: ez keresztüljárta a szívét; *d)* **in**: jmdn im ~e tragen: szívébe zárni vkit; *e)* **mit**: mit willigem ~en: szíves-örömest, édes-örömest; *f)* **um**: es wird ihm enge *v.* schwer ums ~: elszorul a szíve; wie ist es dir ums ~: mit érez a szíved? es wurde ihm leichter ums ~: megkönnyebbült a szíve; er spricht, wie es ihm ums ~ ist: szíve szerint beszél; *g)* **unter**: ein Kind unter dem ~en tragen: áldott állapotban lenni; *h)* **über**: ich kann es nicht übers ~ bringen: nem visz rá a lélek; *i)* **von**: von ~en gern: szíves-örömest; von ganzem ~en: szíve mélyéből; *j)* **zu**: sich etw. zuherzen gehen lassen, etw. zuherzen nehmen: szívére venni vmit, megindulni vmin; 2) *musz.* mag; 3) *mest.* csatló.

herzallerliebst: legkedvesebb.

her|zählen (-te, hat hergezählt): elószámlálni, felsorolni.

Herzbeklemmung (die): *orv.* szívszorulás.

herzbetörend: szívet igéző.

herzbewegend: szívrehato, -an.

Herzblatt (das): 1) rekeszizom; 2) mein ~ *v.* Herzblättchen: szívecském, kedvesem.

herzbrechend: szívszakasztó.

Herzchen (das), -s: szívecske; mein ~: szívecském, kedvesem.

Herzeleid (das): szívfájdalom, keserűség; jmdm ~ anthun: vkinek keserűséget okozni; jmdm das gebrannte ~ anthun: vkit vérig gyötörni.

herzen (-te, hat geherzt): dédelgetni, becézgetni, ápolni.

Herzensangelegenheit (die): szívügy.

Herzensangst (die): szívbeli aggodalom.

Herzensfreude (die): szívbeli öröm.

Herzensfreund (der): testi-lelki barát, csókos barát.

herzensfroh: jókedvű.

herzensgut: áldott jó.

Herzensgüte (die): szívjóság.

Herzenskind (das): kedves gyermek.

Herzenskönigin (die): szív királynéja.

Herzenslust (die): szívbeli öröm; nach ~: kedve szerint.

Herzensmann (der): kedves férj.

Herzensqual (die): szívfájdalom.

Herzenswunsch (der): szívbeli kívánság.

herzerfreuend: szívörvendeztető, -en.

herzergreifend: szívre ható, megkapó.

herzerhebend: szívemelő, -en.

herzerquickend: szívderítő.

Herzerweiterung (die): szívtágulás.

Herzfehler (der): szívbaj.

herzförmig: szívalakú, -an.

herzfreudig: szíves, -en, szíves-örömest.

herzhaft: bátor, bátran.

her|ziehen (zog her): I. (hat hergezogen): idehúzni, elővonni; — II. (ist hergezogen): ideköltözni; über jmdn ~: rátámadni vkire; vor jmdm ~: vki előtt haladni.

I. **herzig**: helyes, kedves, csinos.

II. **-herzig** *(összetételekben)*: -szívű, pl. weichherzig: lágyszívű.

herzinnig: szívbeli, teljes szívből.

Herzklopfen (das): szívdobogás.

Herzleid (das): l. Herzeleid.

herzlich: 1) kedves, szíves, -en; ~ gern: szíves-örömest; ~ lachen: jóízűt nevetni; es thut mir ~ leid: szívemből sajnálom; 2) nagyon, igazán; ~ schlecht: ugyancsak rosszul.

Herzlichkeit (die): szívesség, szívélyesség.

herzliebst: nagyon kedves, lelkemtől lelkezett.

herzlos: szívtelen, -ül.

Herzog (der), -[e]s, *t.* --zoge *v.* --zöge: herceg.

Herzogin (die), *t.* -nen: hercegnő.

herzoglich: hercegi.
Herzogthum (das), -[e]s, *t.* --thümer: hercegség.
Herzschlag (der): szívverés.
herzu: ide, erre, errefelé.
Herzweh (das): szívfájdalom, szívbeli fájdalom.
herzzerreißend: szívszaggató, -an.
Hespe (die): l. Haspe.
Hessen (das): Hessen (tartomány).
Hetäre (die), *t.* -n: kéjhölgy.
heterogen: különféle, különnemű.
Hetze (die), *t.* -n: 1) hajsza, vadászat; 2) hajtás (vadé).
hetzen (-te, hat gehetzt): 1) hajszolni, hajtani; zu Tode ~: agyon fárasztani; 2) felingerelni; die Leute aneinander ~: az embereket egymásra uszítani.
Hetzjagd (die): hajtóvadászat.
Heu (das), -[e]s: széna; ins ~ gehen, ~ machen: szénát takarítani *v.* gyűjteni; er hat Geld wie ~: annyi a pénze, mint a polyva.
Heubaum (der): nyomtatórúd.
Heuboden (der): szénapadlás.
Heubund (das): szénaköteg.
Heuchelei (die), *t.* -en: képmutatás, kétszínűség.
heucheln (-te, hat geheuchelt): 1) kétszínűsködni, színeskedni; 2) színlelni vmit.
Heuchler (der), -s, *t.* ~: képmutató, kétszínű; — die **Heuchlerin**, *t.* -nen: képmutató (nő).
heuchlerisch: képmutató, -an.
I. **Heuer** (der), -s, *t.* ~: szénagyűjtő.
II. **Heuer** (die), *t.* -n: 1) haszonbér; 2) hajósok bére.
heuer: az idén, ez évben.
heu[e]rig: idei; — der **Heurige**, -n, *t.* -n: újbor, murci.
heuern (-te, hat geheuert): haszonbérbe venni.
Heuernte (die): szénagyűjtés.
Heugabel (die): szénahányó villa.
heulen (-te, hat geheult): ordítani, bömbölni, üvölteni.
Heumachen (das): szénagyűjtés.
Heumagazin (das): szénaraktár.
Heupferd (das): sáska.
Heurige (der): l. heu[e]rig.
Heusame (der): fümag.
Heuschober (der): szénaboglya.
Heuschrecke (die), *t.* -n: sáska.
heute: ma; bis ~: maig; ~ früh *v.* ~ morgen: ma reggel; ~ abend: ma este; von ~ an: mától fogva; von ~ bis morgen: mától holnapig.
heutig: mai; ~en Tages *v.* am ~en Tage: ma, manapság; unser Heutiges: mai levelünk; man schreibt uns aus Wien vom Heutigen: mai kelettel írják nekünk Bécsből.
heutzutage: manapság.
Heuwagen (der): szénás szekér.
Hexameter (der), -s, *t.* ~: hexameter, hatméretű vers.
Hexe (die), *t.* -n: boszorkány.
hexen (-te, hat gehext): varázsolni, bűbájoskodni.
Hexenküche (die): bűvészműhely.
Hexenmeister (der): varázsló, bűvész.
Hexenprocess (der): boszorkányper.
Hexensabbath (der): boszorkányok ünnepe.
Hexenschuss (der): inzsába.
Hexenwesen (das): boszorkányság.
Hexerei (die), *t.* -en: boszorkányság, bűbájosság.
hie: l. hier; ~ **und da**: 1) itt-ott, néhol; 2) hébe-hóba.
***hieb**: l. hauen.
Hieb (der), -es, *t.* -e: 1) vágás, csapás; ~e austheilen: vagdalkozni; jmdm einen ~ beibringen *v.* versetzen: ráwágni vkire; einen ~ auf jmdn führen: csapást mérni vkire; der ~ sitzt: a vágás talált; 2) er hat einen ~: be van csípve.
hiebei: e mellett.
Hiebwaffe (die): vágófegyver.
Hiebwunde (die): vágott seb.
hiedurch: ezen át; ezáltal.
hiefür: ezért.
hieher: ide; bis ~: eddig.
hiehergehörig: idevaló, idetartozó.
***hielt**: l. halten.
hiemit, hiermit: ezzel, ezennel.
***hieng**: l. hangen.
hienieden: itt lent, ide lent.
hier: itt, jelen, e helyben; ~ herauf: erre föl; ich bin nicht von ~: nem vagyok ide való; ~ und da: itt-ott; ~ zu Lande: l. hierzulande.
hieran [hier-]: erre, erről.
Hierarchie (die): papi uralom.
hierauf: erre, ezután.
hieraus: ebből, innen; von ~: innen.
hierbei: e mellett; itten, idezártan.
hierdurch: l. hiedurch.
hierein [hier-]: ebbe, ide be.
hierfür: l. hiefür.
hiergegen: l. dagegen.
hierher: ide, erre; bis ~: eddig, idáig.
hierin [hier-]: ebben, benne.
hiermit: l. hiemit.
hiernach: ezután, eszerint.
hiernächst: 1) itt a közelben; 2) legközelebb, ezután.
hierneben: l. daneben.
Hieroglyphe (die), *t.* -n: képírás, képjelírás.
Hieronymus *(férfinév)*: Jeromos.
hierorts: itt, helyben, errefelé.
hierörtlich: helybeli.
Hiersein (das), -s: ittlét, jelenlét.
hierseitig: itteni.
hierselbst: itt, e helyütt.
hierum: 1) erre körül; 2) l. darum.
hierunter [hier-]: alatta.
hierüber: ezen át, e felől, erről.
hiervon: ebből, innen, e közül.
hierzu: erre, ehhez.
hierzulande: erre felé, mi felénk.
Hiesel (der), -s: Matyi.
hiesig: idevaló, itteni, helybeli.
hievon: l. hiervon.
hiezu: l. hierzu.
Hifthorn (das): vadászkürt.
Hilarius *(férfinév)*: Vidor.
***hilf**: l. helfen.
Hilfe (die), ~: segély, segítség; jmdm zuhilfe eilen *v.* kommen: vkinek segítségére sietni *v.* menni, vkit megsegíteni *v.* kisegíteni; jmdm ~ leisten: vkinek segédkezni, segélyt nyujtani, segítségére lenni; zur ~ *(v. zuhilfe)* nehmen *v.* rufen: segélyül venni *v.* segítségül hívni.
Hilfeleistung (die): segélynyujtás.
hilflos: 1) gyámoltalan, -ul; 2) kétségbeesett, tehetetlen (helyzet, tekintet).
Hilflosigkeit (die): gyámoltalanság.
hilfreich: segedelmes; ~e Hand bieten: segédkezet nyujtani.
Hilfruf (der): segélykiáltás.
Hilfsamt (das): segédhivatal.
Hilfsarbeiter (der): segédmunkás.
Hilfsbeamte[r] (der): segédhivatalnok.
hilfsbedürftig: szükölködő.
hilfsbereit: segítségre kész.
Hilfsbuch (das): segédkönyv.
Hilfscorps (das): segélyhad.
Hilfsgelder (die = *t.*): segélypénzek.
Hilfslehrer (der): segédtanító.
Hilfsleistung (die): segélynyujtás.
Hilfslinie (die): segédvonal.
Hilfsmittel (das): segédeszköz.
Hilfspersonal (das): segédszemélyzet.
Hilfsquelle (die): segédforrás.
Hilfstruppe (die): segédcsapat.
Hilfsverein (der): segélyegylet.
Hilfswissenschaft (die): segédtudomány.
Hilfszeitwort (das): segédige.
Hilfszug (der): segélyvonat.
[**hilt**: l. hielt (halten).
Himbeere (die), *t.* -n: málna.
Himbeerstrauch (der): málnabokor.
Himmel (der), -s, *t.* ~: ég, menny; dem ~ sei Dank: hála az égnek; jmdn bis zum ~ erheben: vkit égig *(v.* egekig)

magasztalni; unter freiem ~: szabad ég alatt; aus allen seinen ~n gefallen sein: keservesen csalódni; ~ und Hölle! ördög és pokol! um[s] Himmelswillen: az ég szerelmére, az Istenért!

himmelan, himmelauf: égnek, ég felé.

Himmelbett (das): mennyezetes ágy.

himmelblau: égszinkék.

Himmeldecke (die): mennyezet.

Himmelfahrt (die): mennybemenetel.

himmelhoch: égigérő, égig; jmdn ~ bitten: vkit az egekre kérni; jmdn ~ erheben: vkit égig v. egekig magasztalni.

Himmelreich (das): mennyország.

Himmelsachse (die): világtengely.

himmelschreiend: égbekiáltó.

Himmelsfeste (die): égboltozat.

Himmelsgegend (die): égtáj.

Himmelsgewölbe (das): égbolt.

Himmelskarte (die): csillagászati térkép, csillagtérkép.

Himmelskörper (der): égitest.

Himmelskunde (die): csillagászat.

Himmelslicht (das): égi fény.

Himmelslust (die): mennyei boldogság.

Himmelsrichtung (die): égtáj.

Himmelsstrich (der): égalj, éghajlat.

himmelstürmend: eget vívó v. ostromló, egetverő.

Himmelswagen (der): göncöl szekere.

himmelwärts: égnek, ég felé.

himmelweit: nagyon távol; ~ verschieden: ég és föld a különbség.

himmlisch: égi, mennyei; das ~e Reich: mennyei birodalom (Khina); die **Himmlischen** *(= t.)*: a mennybeliek.

hin: 1) oda, arra...; ~ und her: ide-oda; ~ und wieder: itt-ott, olykor-olykor; ich kann nicht ~: nem férek oda; wo willst du hin? hova szándékozol? 2) auf die Gefahr ~: azt kockáztatva; es ist noch lange ~: messze van az még; nach jener Seite ~: arra felé; auf sein Versprechen ~: arra az igéretére (támaszkodva); 3) es ist ~: oda van; alles ist ~: mindennek vége; hin ist hin: a mi oda van, az oda van; 4) ☛ *(elváló igekötő)*: oda-, arra-, el- stb. [1])

hinab [hin-ab]: 1) le, lefelé; pl. sie schwimmen den Fluss ~: lefelé úsznak a folyón = vizmentében úsznak; 2) ☛ *(elváló igekötő)*: le-... [1])

hinab beugen (-te, hat hinabgebeugt): lehajtani, meghajlitani; — sich ~: lehajolni.

hinab blicken (-te, hat hinabgeblickt): lepillantani.

hinab drücken (-te, hat hinabgedrückt): lenyomni.

hinab fahren (fuhr hinab, ist hinabgefahren): leutazni, lemenni.

Hinabfahrt (die): lemenetel.

hinab gleiten (glitt h., ist hinabgeglitten): lesiklani.

hinab schlucken (-te, hat hinabgeschluckt): lenyelni.

hinab steigen (stieg hinab, ist hinabgestiegen): lehágni, lelépni; den Abhang ~: a lejtőn lemenni.

hinab stürzen (-te): I. (hat hinabgestürzt): letaszitani; — II. (ist hinabg.): lebukni, lerohanni.

hinabwärts: lefelé.

☛ **hinan** [hin-an]: fel, fölfelé; zur Burg ~: fel a várba.

hinan gehen (ging hinan, ist hinangegangen): 1) fölmenni; 2) vmihez közeledni.

hinan reichen (-te, h. hinangereicht): felérni, felnyúlni.

hin arbeiten (-ete, h. hingearbeitet) auf etw.: vmire törekedni, iparkodni.

hinauf [hin-auf]: 1) fel, föl, fölfelé; den Fluss ~: a folyón fölfelé, viz ellenében; 2) ☛ *(elváló igekötő)*: fel-, föl-... [2])

hinauf arbeiten, sich (-ete, hat sich hinaufgearbeitet): felkapaszkodni, fölvergődni.

hinauf bringen (brachte h., hat hinaufgebracht): fölvinni.

hinauf fahren (fuhr hinauf, ist hinaufgefahren): fölfelé hajtani, fölmenni (kocsin).

hinauf reichen (-te, hat hinaufgereicht): felnyujtani, feladogatni.

hinauf schrauben (-te, hat hinaufgeschraubt): felsrófolni, felcsigázni.

hinauf steigen (stieg h., ist hinaufgestiegen): 1) felhágni; 2) fölemelkedni (léghajón).

hinauf tragen (trug h., hat hinaufgetragen): fölvinni.

hinauf treiben (trieb h., hat hinaufgetrieben): 1) felhajtani; 2) fölverni (árát).

hinaufwärts: fölfelé.

hinauf ziehen (zog h., hat hinaufgezogen): felhúzni, felvonni; — sich ~: felhúzódni.

☛ **hinaus** [hin-aus]: ki, kifelé; er ist ~: kiment, elment; darüber ist er längst ~: ezen már rég túl van; er will hoch ~: magasra törekszik; wo will er ~: mi a célja v. szándéka? [1])

hinaus begleiten (-ete, hat hinausbegleitet): kikisérni.

hinaus bringen (brachte h., hat hinausgebracht): kivinni.

hinaus drängen (-te, hat hinausgedrängt): kiszoritani.

hinaus fahren (fuhr hinaus, ist hinausgefahren): kikocsizni, kimenni, kihajózni.

hinaus führen (-te, hat hinausgeführt): kivezetni.

hinaus gehen (ging hinaus, ist hinausgegangen): kimenni, kiindulni; es geht auf eins hinaus: egyre megy.

hinaus laufen (lief hinaus, ist hinausgelaufen): kifutni; auf eins ~: egyre menni.

hinaus reichen (-te, hat hinausgereicht): kinyujtani, kiadni.

hinaus schauen (-te, hat hinausgeschaut): kinézni.

hinaus schieben (schob hinaus, hat hinausgeschoben): kitolni, elhalasztani.

hinaus schleppen (-te, hat hinausgeschleppt): 1) kihurcolni; 2) eine Angelegenheit ~: ügyet halogatni v. hosszúra nyujtani.

hinaus setzen (-te, hat hinausgesetzt): 1) kitenni; 2) l. hinwegsetzen.

hinaus spielen (-te, hat hinausgespielt), pl. der Darsteller spielte diese Figur auf die Caricatur hinaus: a szinész eltorzitotta ezt az alakot.

hinaus stehlen, sich (stahl s. hinaus, hat s. hinausgestohlen): kilopózkodni.

hinaus stoßen (stieß h., hat hinausgestoßen): kitaszitani, kilökni.

hinaus treiben: l. austreiben.

hinauswärts: kifelé.

hinaus weisen (wies hinaus, hat hinausgewiesen): kiutasitani.

hinaus werfen (warf h., hat hinausgeworfen): kidobni, kihajitani.

hinaus ziehen (zog hinaus, hat hinausgezogen): 1) kihúzni, kivonni; 2) húzni-halasztani, elnyujtani; — sich ~: elhúzódni.

hin begeben, sich (begab sich hin, hat sich hinbegeben): odamenni.

hin bestellen (-te, hat hinbestellt): odarendelni.

Hinblick (der): tekintet; im ~(e)

---

[1] Esetleg her megfelelő összetétele kereshető.

[1]) Esetleg herab megfelelő összetétele kereshető.

[2]) Esetleg auf vagy herauf megfelelő összetétele kereshető.

[1]) Esetleg aus vagy heraus megfelelő összetétele kereshető.

auf diesen Umstand: tekintettel e körülményre.
hin blicken (-te, hat hingeblickt): odatekinteni, odapillantani.
hin bringen (brachte hin, hat hingebracht): 1) odavinni; 2) eltölteni (időt); 3) elverni (pénzt).
Hinde (die), t. -n, **Hindin** (die), t. -nen: szarvastehén.
hin denken (dachte hin, hat hingedacht): odagondolni, rágondolni; wo denkst du hin: ugyan hova gondolsz?
hinderlich: akadályozó, hátráltató; einer Sache ~ sein: vmit akadályozni v. késleltetni.
hindern (-te, hat gehindert): akadályozni, gátolni.
hindernd: gátló, -lag; einer Sache ~ im Wege stehen: gátolni v. akadályozni vmely dolgot.
Hindernis (das), --nisses, t. --nisse: akadály, gát; jmdm Hindernisse b e r e i t e n v. in den Weg l e g e n: vkinek akadályokat gördíteni az útjába.
hin deuten (-ete, hat hingedeutet): rámutatni, utalni.
Hindeutung (die), t. -en: rámutatás.
Hindrang (der): tódulás, özönlés.
hin drängen (-te, hat hingedrängt): odahajtani, odakényszeríteni; **sich** ~: odatolakodni.
hin dringen (drang hin, ist hingedrungen): odahatolni, odanyomulni.
hindurch: 1) át, keresztül; die ganze Nacht ~: az egész éjszakán át; er k a n n nicht ~: nem fér át rajta; 2) ☛ *(elváló igekötő):* át-, keresztül... [1])
hindurch schimmern (-te, hat hindurchgeschimmert): átcsillámlani.
hin eilen (-te, ist hingeeilt): odasietni.
hinein [hin-ein]: 1) be, belé; ich kann nicht in das Haus ~: nem tudok a házba bejutni; in den Tag ~ leben: céltalanul élni; 2) ☛ *(elváló igekötő):* be-, bele-... [2])
hinein bringen (brachte hinein, hat hineingebracht): bevinni, behordani.
hinein denken, sich (dachte s. hinein, hat s. hineingedacht) in etw.: magát vmibe beleképzelni.
hinein fahren: l. einfahren.
hinein fallen (fiel h., ist hineingefallen): 1) beleesni, belehullani; 2) lépre menni, becsapódni.
hinein finden, sich (fand sich hinein, hat sich hineingefunden): 1) eligazodni, nyitjára találni; 2) magát beletalálni (helyzetébe).
hinein fügen (-te, hat hineingefügt): beleilleszteni.
hinein gehen (gieng hinein, ist hineingegangen): 1) bemenni; 2) beleférni vmibe.
hinein gerathen (gerieth hinein, ist hineingerathen): belekerülni, belejutni.
hinein kommen (kam h., ist hineingekommen): bejönni, belejönni.
hinein mengen, hinein mischen (-te, hat hineingemengt v. -gemischt): belekeverni, belevegyíteni; — **sich** ~: beleelegyedni.
hinein passen (--ßte, hat hineingepaßt): beleilleni.
hinein reden (-ete, hat hineingeredet): vmibe beleszólni.
hinein stecken (-te, hat hineingesteckt): beledugni; viel Geld in etw. ~: sok pénzt verni vmibe.
hineinwärts: befelé.
hinein ziehen (zog h., hat hineingezogen): belevonni.
hin fahren (fuhr hin, ist hingefahren): odamenni (kocsin).
Hinfahrt (die): odautazás.
hin fallen (fiel hin, ist hingefallen): elesni, összerogyni.
hinfallend: nehézkóros.
hinfällig: gyarló, roskatag, ingatag.
hin fliegen (flog hin, ist hingeflogen): odarepülni.
hin fließen (floß hin, ist hingeflossen): odafolyni, elfolyni.
hinfort, hinfüro: ezután, ezentúl.
hin führen (-te, hat hingeführt): odavezetni, oda- v. elvinni.
Hingang (der), -[e]s: 1) odamenetel, odautazás; 2) kimúlás, elhalálozás.
hin geben (gab hin, hat hingegeben): odaadni; er gibt **sich** dem Grame hin: búnak ereszti v. adja magát.
Hingebung (die): odaadás.
hingebungsvoll: odaadó, -an.
hingegen: ellenben.
hin gehen (gieng hin, ist hingegangen): 1) odamenni; wo geht dieser Weg hin? hova visz ez az út? 2) elmúlni; darüber ist viel Zeit hingegangen: azóta sok idő telt el; 3) es mag ~: hagyján, megjárja; etw. ~ l a s s e n: vmit elnézni, kicsibe venni, föl sem venni.
hin gehören (-te, hat hingehört): oda- v. hozzátartozni.
hingehörig: odatartozó.
hin gerathen (gerieth hin, ist hingerathen): odajutni.
hingerissen: l. hinreißen.
hingeworfen: odavetett.
hin halten (hielt hin, hat hingehalten): 1) odatartani; 2) durch Worte ~: szóval tartani, hitegetni.
hin horchen (-te, hat hingehorcht): odahallgatni.
hinken (-te, hat gehinkt): 1) sántítani; 2) es hinkt mit ihm: baj van vele.
hin knien (-te, ist hingekniet): odatérdelni.
hin kommen (kam hin, ist hingekommen): 1) odajönni, odaérni; 2) wo ist dein Geld hingekommen: hova lett a pénzed?
Hinkunft (die): 1) odaérkezés; 2) in ~: a jövőben.
hinlänglich: elegendő, -képen.
hin legen (-te, hat hingelegt): odafektetni, odatenni; — **sich** ~: odafeküdni, leheveredni.
hin lenken (-te, hat hingelenkt): odafordítani, arra irányozni (figyelmet).
hin nehmen (nahm hin, hat hingenommen): hozzávenni, elvenni; es wurde als Spaß hingenommen: tréfának vették.
hin neigen, sich (-te, hat sich hingeneigt): odahajolni.
hinnen, von ~: innen; von ~ g e h e n v. s c h e i d e n: válni, meghalni.
hin passen (--ßte, hat hingepaßt): odailleni.
hin raffen (-te, hat hingerafft): elragadni, elrabolni.
hin reichen (-te, hat hingereicht): 1) odanyujtani; 2) elégnek v. elegendőnek lenni.
hinreichend: elegendő, elégséges, -en, elég, -gé.
Hinreise (die): odautazás; auf der ~: odautaztában.
hin reisen (--ste, ist hingereist): odautazni.
hin reißen (riß hin, hat hingerissen): (hallgatót) elragadni, magával ragadni.
hinreißend: elragadó, -an.
hin richten (-ete, hat hingerichtet): 1) odaigazítani; 2) kivégezni.
Hinrichtung (die): kivégzés.
hin schaffen (-te, hat hingeschafft): odahordani, odavinni.
hin scheiden (schied hin, ist hingeschieden): elválni, meghalni; — das **Hinscheiden**, -s: elhúnyta.
hin schicken (-te, hat hingeschickt): odaküldeni.
hin schießen (schoß hin, hat hingeschossen): odalőni.
hin schleichen, sich (schlich sich hin, hat s. hingeschlichen): odalopódzkodni.
hin schleppen (-te, hat hingeschleppt): l. hinausschleppen; — **sich** ~: elnyúlni, bosszúra

[1]) Esetleg durch megfelelő összetétele kereshető.
[2]) Esetleg ein vagy herein megfelelő összetétele kereshető.

nyulni; träge schleppt sich die Debatte durch die Sitzungen hin: lomhán húzódik a vita ülésről-ülésre.
hin schwinden (schwand hin, ist hingeschwunden): elenyészni, tovatünni.
hin setzen (-te, hat hingesetzt): odaültetni, odatenni; — **sich** ~: odaülni.
Hinsicht (die): tekintet; in jeder ~: minden tekintetben.
hinsichtlich, hinsichts (des...): tekintve, tekintettel (-ra, -re).
hin siechen (-te, ist hingesiecht): elsorvadni.
hin sinken (sank hin, ist hingesunken): összerogyni, leomlani.
hin springen (sprang hin, ist hingesprungen): odaugrani.
hin stellen (-te, hat hingestellt): 1) odaállítani; 2) feltüntetni; etw. als unmöglich ~: vmit lehetetlennek tüntetni fel.
hin sterben (starb hin, ist hingestorben): elhalni, elenyészni.
hin streben (-te): l. nachstreben.
hin strecken (-te, hat hingestreckt): odanyujtani; — **sich** ~: elnyujtózkodni.
hin strömen (-te, ist hingeströmt): odaözönleni.
hin stürzen (-te, ist hingestürzt): odarohanni, összerogyni.
☛ **hintan**: hátul, hátra, végül.
hintan halten (hielt hintan, hat hintangehalten): visszatartani, megakadályozni.
hintan legen (-te, hat hintangelegt): félretenni.
hintan setzen (-te, hat hintangesetzt): hátratenni, elmellőzni.
hinten: hátul; nach ~ zu: hátrafelé; von ~: hátulról.
hintenan: l. hintan.
hintendrein: mögötte, nyomában.
hintennach: utána, később.
hinter 1) *(praep. dat.)*: mögött, túl; ~ meinem Rücken: hátam mögött; ~ jmdm her sein: vkit üldözni; 2) *(praep. acc.)*: mögé; er stellt sich ~ die Thür: az ajtó mögé áll; 3) *(határozó)*: mögötte; weit ~ etw. bleiben: messze elmaradni valamitől; 4) *(melléknév)*: hátsó, hátulsó; der ~e Theil: hátsó rész; 5) ☛ *(igekötő)*: hátra-, utána-.
Hinterbein (das): hátulsó láb.
I. **hinter bleiben** (blieb hinter, ist hintergeblieben): elmaradni, mögötte maradni.
II. **hinterbleiben** (hinterblieb, ist hinterblieben): vkire maradni.
Hinterbliebenen (die = *t.*): túlélők, utódok, hátramaradottak.
hinterbringen (hinterbrachte, hat hinterbracht): hírül hozni, tudtul adni.
hinterdrein: utólag.
Hintere (der, die, das), -n, *t.* -n: a hátulsó.
hintereinander: egymásután.
Hintergebäude (das): hátsó épület.
Hintergedanke (der): utógondolat, mellékgondolat.
hintergehen (hinterging, hat hintergangen) jmdn: vkit rászedni, megcsalni.
Hintergrund (der): háttér; in den ~ drängen: háttérbe szorítani; in den ~ treten: visszahúzódni, háttérbe vonulni.
Hinterhalt (der), -es, *t.* -e: 1) leshely; einen ~ legen: lest hányni, cselt vetni; sich in den ~ legen: lesbe állni; im ~e liegen: lesben állni; 2) mellékgondolat; ohne ~: tartózkodás nélkül; 3) tartalék (sereg); er hat einen starken ~: erős támasza (*v.* hatalmas pártfogója) van.
Hinterhand (die): 1) ló hátulja; 2) in der ~ sitzen: hátul ülni (játéknál).
hinterher: utóbb, utána, nyomában.
Hinterlader (der), -s, *t.* ~: hátultöltő.
Hinterladungsgeschütz (das): hátultöltő löveg.
Hinterland (das): *kat.* mögöttes *v.* hátmögi tartomány, hátvidék, belső szomszéd.
I. **hinterlassen** (hinterließ, hat hinterlassen): hátrahagyni, meghagyni; etw. als Erbschaft ~: vmit örökül hagyni.
II. **hinterlassen**: hátrahagyott.
Hinterlassenschaft (die), *t.* -en: hagyaték, örökség.
hinter legen (-te, hat hintergelegt): 1) letenni, letétbe helyezni; 2) einen Weg ~: utat megtenni.
Hinterleger (der), -s, *t.* ~: letevő.
Hinterlist (die), *t.* -en: álnokság, ravaszság, alattomosság.
hinterlistig: álnok, ravasz, -ul.
hinterm = hinter dem, l. hinter 1.
Hintermann (der), *t.* -männer: 1) mögöttes; 2) (váltón) utód, követő.
Hinterpforte (die), **Hinterpförtchen** (das): 1) hátsó kapu; 2) kibúvó, rés.
Hinterpfote (die): hátsó láb *v.* talp.
Hinterrad (das): hátsó kerék.
hinterrücks: hátul, hátulról.
hinters = hinter das, l. hinter 2.
Hintersatz (der): következmény.
Hinterseite (die): hátlap, hátsóoldal.
Hintertheil (der): hátulsó rész.
Hinterthür (die): hátsó ajtó.
Hintertreffen (das): hátsó csatarend.
hintertreiben (hintertrieb, hat hintertrieben): hátráltatni, meggátolni, meghiusítani.
Hintertreppe (die): hátsó lépcső.
Hinterwand (die): hátfal.
hinterwärts: hátrafelé.
hin thun (that hin, h. hingethan): 1) odatenni; 2) elrakni; wo hast du's hingethan: hova tetted?
hin treffen (traf hin, hat hingetroffen): odatalálni, ráakadni.
hin treten (trat hin, ist hingetreten): odalépni, hozzájárulni.
Hintritt (der): 1) odalépés; 2) hozzájárulás; 3) kimulás.
☛ **hinunter** [hin-unter]: le, alá.
hinunter bringen (brachte hinunter, hat hinuntergebracht): legyürni (falatot).
hinunter schlucken (-te, hat hinuntergeschluckt): lenyelni.
hinunterwärts: lefelé.
hinunter werfen (warf hinunter, hat hinuntergeworfen): ledobni, levetni.
hinunter würgen (-te, hat hinuntergewürgt): legyürni (falatot).
☛ **hinüber** [hin-über]: át, túl.
hinüber drängen (-te, hat hinübergedrängt): átszorítani; — **sich** ~: átnyomulni.
Hinüberfahrt (die): átkelés.
hinüber führen (-te, hat hinübergeführt): átvezetni.
Hinübergang (der): átkelés.
hinüber gehen (gieng hinüber, ist hinübergegangen): átmenni.
hinüber kommen (kam hinüber, ist hinübergekommen): átjutni, átmenni.
hinüber lassen (ließ hinüber, hat hinübergelassen): átbocsátani.
hinüber schaffen (-te, hat hinübergeschafft): átvinni, átszállítani.
hinüber setzen (-te): I. (hat hinübergesetzt): áttenni, átszállítani; — II. (ist hinübergesetzt): átugratni.
Hinweg (der): odavezető út, odamenetel; auf dem ~: odamenet.
hinweg: 1) el! tova! takarodj! ~ mit euch! takarodjatok! ich bin über solche Vorurtheile ~: az ily előítéleteken felül tudok emelkedni; 2) ☛ *(elváló igekötő)*: el-, tova....[1])
hinweg fallen: l. wegfallen.
hinweg gehen (gieng hinweg, ist hinweggegangen): 1) elmenni, eltávozni; 2) über etw. *(=acc.)* ~: vmin átlépni *v.* átsiklani, vmit mellőzni.

[1]) Esetleg weg megfelelő összetétele kereshető.

hinweg heben, sich (hob sich hinweg, hat sich hinweggehoben): eltávozni; hebe dich hinweg von mir: távozz tőlem!
hinweg raffen (-te): l. wegraffen.
hinweg sehen (sah hinweg, hat hinweggesehen): 1) szemét elfordítani; 2) über etw. *(=acc.)* ~: szemet húnyni vmire.
hinweg sein: l. hinweg.
hinweg setzen (-te, ist hinweggesetzt): átugratni (árkot); — **sich** über etw. ~ (hat sich hinweggesetzt): vmin túltenni magát, vmire rá sem hederíteni; sich mit einem Scherze über etw. ~: tréfával ütni el a dolgot.
hin wehen (-te, hat hingeweht): odafújni.
Hinweis (der), --weises, *t.* --weise: utalás, rámutatás; der ~ auf die Güte Gottes: az isteni jóságra való utalás; mit ~ darauf, dass ...: arra utalva, hogy...
hin weisen (wies hin, hat hingewiesen): 1) odautasítani; 2) utalni.
hinweisend: mutató (névmás).
Hinweisung (die): l. Hinweis.
hin welken (-te, ist hingewelkt): elhervadni, hervadozni.
hin wenden (wandte *v.* wendete hin, hat hingewandt *v.* hingewendet): oda *v.* arra fordítani; — **sich** ~: 1) odafordulni; 2) vhová *v.* vkihez folyamodni; wo soll ich mich ~: kihez forduljak?
hin werfen (warf hin, hat hingeworfen): odavetni; seine Gedanken aufs Papier ~: gondolatait papirosra vetni; — **sich** ~: leborulni.
hinwiederum: 1) viszont; 2) ismét, ismételten.
hin winken (-te, hat hingewinkt): odainteni.
Hinz (der), -es *v.* -ens: 1) Henrik; ~ und Kunz: a tudatlan tömeg; 2) kandúr.
hin zaubern (-te, hat hingezaubert): odavarázsolni.
hin zählen (-te, hat hingezählt): beleszámítani, hozzászámítani.
hin zeichnen (-ete, hat hingezeichnet): odarajzolni.
hin zeigen (-te, hat hingezeigt): odamutatni, rámutatni.
hin ziehen (zog hin): **I.** (hat hingezogen): 1) odahúzni; 2) halogatni, húzni-halasztani, késleltetni; — **II.** (ist hingezogen): 1) odaköltözni; 2) elvonulni, elmenni; **ziehet hin in Frieden**: **járjatok békével! er zog hin den weiten Weg**: **megjárta a hosszú utat.**

hin zielen (-te, h. hingezielt): odacélozni.
☞ **hinzu**: hozzá, oda.[1]
hinzu denken (dachte hinzu, hat hinzugedacht): hozzágondolni, odagondolni.
hinzu fügen (-te, hat hinzugefügt): hozzátenni, odailleszteni.
Hinzufügung (die): hozzátevés, odatoldás.
hinzu gehören (-te, h. hinzugehört): hozzátartozni.
hinzu gesellen, sich (-te, hat sich hinzugesellt): hozzácsatlakozni.
hinzu kommen (kam hinzu, ist hinzugekommen): oda *v.* hozzájönni.
Hinzukunft (die): hozzájárulás.
hinzu lassen (ließ hinzu, hat hinzugelassen): odabocsátani.
hinzu rechnen (-ete, hat hinzugerechnet): hozzászámítani.
hinzu thun (that hinzu, hat hinzugethan): hozzátenni, hozzájárulni.
hinzu treten (trat hinzu, ist hinzugetreten): 1) odalépni, hozzálépni; 2) hozzájárulni, csatlakozni vmihez.
hinzu wachsen (wuchs hinzu, ist hinzugewachsen): hozzánőni.
hinzu ziehen (zog hinzu, hat hinzugezogen): odahúzni, belevonni; einen zweiten Arzt ~: más orvoshoz fordulni.
Hinzuziehung (die): belevonás.
Hiob *(férfinév)*: Jób.
Hiobsbote (der): gyászhírnök.
Hiobspost (die): gyászhír, balhír.
Hippe (die), *t.* -n: sarló, kasza.
Hippodrom (der), -es, *t.* -e: versenypálya.
Hippogryph (der), -en, *t.* -en: szárnyasló.
Hippolyt *(férfinév)*: Ipoly.
Hirn (das), -es: agy, l. Gehirn.
Hirnentzündung (die): agylob.
Hirngespinst (das), -es, *t.* -e: agyrém, rémkép, ábránd.
hirnlos: agyatlan, ostoba.
Hirnschale (die), **Hirnschädel** (der): koponya.
hirnverbrannt, hirnverrückt: őrült.
Hirsch (der), -es, *t.* -e: szarvas.
Hirschbock (der): hímszarvas.
Hirschfänger (der), -s, *t.* ~: vadászkés.
Hirschgeweih (das): szarvas-agancs.
Hirschhorn (das): szarvas-szarú.
Hirschkalb (das): szarvasborjú.
Hirschkäfer, Hirschschröter (der): szarvasbogár.
Hirschkuh (die): szarvasgím.
Hirschziemer (der): szarvasfartó.
Hirse (die): köles.

[1] Esetleg dazu, herzu vagy zu megfelelő összetétele keresendő.

Hirsebrei (der): köleskása.
Hirsekorn (das): kölesszem.
Hirt (der), -en, *t.* -en: pásztor, nyájőr.
Hirtenbrief (der): pásztorlevél.
Hirtenflöte (die): pásztorsíp.
Hirtengedicht (das): pásztori költemény.
Hirtenjunge, Hirtenknabe (der): pásztorfiú, bojtár.
hirtenmäßig: pásztorias, -an.
Hirtenstab (der): pásztorbot.
Hirtenvolk (das): pásztornép.
Hirtin (die), *t.* -nen: pásztornő.
Hispanien (das): Spanyolország.
hissen (--ßte, hat gehißt): felhúzni (lobogót).
hist!: hozzád! hajsz! nicht ~, noch hott wissen: azt se tudni, bű-e vagy bá.
Historie (die), *t.* -n: történet, történelem, história.
Historiker (der), -s, *t.* ~, **Historiograph** (der), -en, *t.* -en: történész, történetbúvár, történetíró.
historisch: történelmi, -leg.
Histörchen (das), -s, *t.* ~: történetecske.
Hitzblase (die), **Hitzbläschen** (das): *orv.* hőpörsenés.
Hitze (die): 1) hő, hőség, forróság; 2) hevesség; in ~ bringen: fölmelegíteni, tűzbe hozni; in der ~ des Gefechtes: a harc hevében; in ~ gerathen: tűzbe jönni, nekihevülni.
Hitzegrad (der): *musz.* tűzfok.
Hitzemesser (der): tűzmérő.
hitzen (-te, hat gehitzt): hevíteni, melegíteni.
hitzig: tüzes, heves, -en; ~ werden: felhevülni, nekitüzesedni.
Hitzkopf (der): hevesvérű *v.* heveskedő ember, hővér.
***hob**: l. heben.
Hobel (der), -s, *t.* ~: gyalu.
Hobelbank (die): gyalupad.
hobeln (-te, h. gehobelt): gyalulni.
Hobelspan (der): gyaluforgács.
hoch *(kf.* höher, *ff.* höchst, l. ezeket külön): 1) magas; der hohe Adel: főnemesség; hohes Alter: nagy kor; hohe Beamte: magasrangú *v.* előkelő hivatalnokok; die hohen Gäste: előkelő vendégek; das hohe Lied: az Énekek Éneke; hohes Lob: nagy dicséret; hohe Nummer: nagy *v.* magas szám; die hohe See: a nyílt tenger; ein hohes Spiel spielen: nagyban játszani; ein hohes Ziel: magasztos cél; hohe Zinsen: nagy kamatok; 2) magasan, fennen; bei jmdm ~ angeschrieben sein: vkitől nagyra

becsültetni, vkinek jóindulatában lenni; jmdm etw. ~ anrechnen: vkinek vmit nagy érdemül róni föl, vkit nagyra becsülni vmiért; ~ aufhorchen: erősen figyelni; auf eine Ware ~ bieten: áruért sokat igérni; er ist ~ erfreut: nagyon örül; das Wort ~ führen: nagy hangon beszélni; die See geht ~: a tenger dagad v. háborog; die Ware geht ~: az áru ára emelkedik, fölszökken; bei ihm gieng es ~ her: nagyban adta, nagy lábon élt; jmdn v. etw. ~ halten: nagyra becsülni v. tartani vkit v. vmit (höher halten: többre becsülni); die Fahne ~ halten: fennen lobogtatni a zászlót; eine Ware ~ halten: sokat kérni az áruért; etw. ~ hängen: vmit magasra akasztani; die Ware kommt ~ [zu stehen]: az áru sokba kerül; wenn's ~ kommt: legföljebb, legrosszabb esetben; jmdn ~ leben lassen: vkit éltetni; er lebe ~! éljen! der Schnee liegt ~: nagy hó van; ~ preisen: magasztalni; wie ~ rechnen Sie es? mennyit számít érte? wenn man's ~ rechnet: ha sok, legföljebb; ~ schätzen: l. hochschätzen; ~ und theuer schwören: mennyre földre esküdözni; die Saiten ~ spannen: a húrokat túlfeszíteni; ~ spielen: nagyban játszani; es steht ~ im Preise: nagy ára van; ~ steigen: magasra emelkedni v. szállni; wer ~ steigt, fällt tief: magas polcról nagyobbat eshetni; ~ streben: nagyra törni; den Kopf (v. die Nase) ~ tragen: fent hordani az orrát; die Preise ~ treiben: az árakat felszöktetni; etw. ~ und heilig versprechen: vmit szentül igérni; drei Treppen ~ wohnen: a harmadik emeleten lakni; ~ hinaus wollen: nagyra látni.

Hoch (das), -s: 1) felköszöntő; auf jmdn ein ~ ausbringen: vkit felköszönteni; 2) éljenkiáltás, éljenzés.

hochachtbar: nagyrabecsült.

hoch achten (-ete, hat hochgeachtet): nagyra becsülni.

hochachtend: tisztelettel.

Hochachtung (die): nagyrabecsülés, tisztelet; mit ~: kiváló tisztelettel.

hochachtungsvoll: kiváló tisztelettel.

hochadelig: főnemesi.

Hochaltar (der): főoltár.

Hochamt (das): nagymise.

hochangesehen, hochansehnlich: nagytekintélyű.

Hochbahn (die): hegyi vasút.

Hochbau (der): magas építmény.

hochbegabt: nagytehetségű.

hochbeglückt: nagyon boldog, -an.

hochbejahrt: éltes, koros.

hochberühmt: nagyhírű, hírneves.

hochbetagt: koros, élemedett.

hochderselbe: ugyanaz.

hochdeutsch: felnémet.

Hochdruck (der): magas nyomás.

Hochebene (die): fensík.

hochedel: nagyon nemes.

hochedelgeboren: nemzetes.

hochehrwürdig: főtisztelendő.

hochentwickelt: nagyon fejlett.

hocherfreut: örvendező; nagy örömmel; ~ sein: nagyon v. rendkívül örvendeni.

hochfahrend: fenhéjázó.

hochfein: nagyon finom.

hochfliegend: fellengző.

hochgeachtet: nagyon tisztelt.

Hochgebirge (das): magashegység (1900 mnél magasabb), havasok.

hochgeboren: méltóságos; Ew. v. Euer Hochgeboren: Méltóságod.

hochgeehrt: nagyon tisztelt.

Hochgefühl (das): fenkölt érzés.

hochgelehrt: nagytudományú.

Hochgenuss (der): fögyönyörűség.

Hochgericht (das): vesztőhely.

Hochgesang (der): magasztos ének.

hochgeschätzt: nagyrabecsült.

hochgesinnt: fenkölt lelkü.

hochgestellt: magas v. előkelő állású.

hochgewachsen: szálas.

hochgradig: nagyfokú.

hochheilig: nagyon szent, szentséges. [lelkű, -en.

hochherzig: nemes szívű, nagy-

hochinteressant: nagyon érdekes, érdekfeszítő, -en.

hochklingend: csengő, hangzatos.

hochkomisch: nagyon furcsa v. komikus.

Hochland (das): felföld, fölvidék.

Hochländer (der): felföldi, hegyi lakos.

hochländisch: felföldi, hegyvidéki.

hochlöblich: nagytekintetű.

hochmächtig, hochmögend: nagyhatalmú.

Hochmeister (der): nagymester.

Hochmesse (die): nagymise.

Hochmuth (der): gőg; ~ kommt vor dem Fall: ki elbízza magát, hamar szégyent vall.

hochmüthig: gőgös, -en.

hochnasig: fenhéjázó.

hochnothpeinlich: főbenjáró.

Hochofen (der): *műsz.* nagyolvasztó, magas pest.

Hochparterre (die): magas földszint.

Hochplateau (das): fensík.

hochpoetisch: nagyon költői.

Hochquelle (die): hegyi forrás.

hochragend: égbe nyúló.

hochroth: vérvörös, -en.

Hochruf (der): éljenkiáltás.

hochschätzbar: nagyra becsülendő.

hoch schätzen (-te, hat hochgeschätzt): nagyra becsülni, sokra tartani.

Hochschätzung (die): nagyrabecsülés. [plomé).

Hochschiff (das): főhajó (tem-

Hochschule (die): főiskola.

hochschulterig: vállas.

Hochschüler (der): főiskolai (akadémiai, egyetemi) hallgató.

Hochschwung (der): magaslengés.

Hochsinn (der): fenköltség.

hochsinnig: fenkölt (lelkü).

Hochsommer (der): nyár dereka.

Hochsprung (der): magasugrás.

Hochstapelei (die), *t.* -en: csalás, szélhámoskodás.

Hochstapler (der), -s, *t.* ~: szédelgő, szélhámos, iparlovag.

hochstämmig: szálas.

hochstehend: előkelő.

Hochstift (das): 1) főkáptalan, püspökség; 2) freies deutsches ~: szabad német akadémia.

Hochstraße (die): főút, töltött út.

hochstrebend: nagyra törő.

hochtönend: hangos, dagályos.

hochtrabend: fenhéjázó, fellengző.

Hochufer (das): magaspart.

hochverdient: nagyérdemű; er hat sich um etw. ~ gemacht: nagy érdemeket szerzett vmi körül.

Hochverrath (der): felségárulás, felségsértés.

Hochverräther (der): felségsértő.

hochverrätherisch: felségsértő, -en.

Hochwald (der): szálerdő, szálas erdő.

Hochwasser (das): nagyvíz, magas vízállás, árvíz, áradás.

hochweise: nagyon bölcs, -en.

hochwichtig: főfontosságú.

Hochwild (das): nagy vad.

hochwohlgeboren: nagyságos; Ew. v. Euer Hochwohlgeboren: Nagyságod.

Hochwürden: főtisztelendő, nagytiszteletű úr.

hochwürdig: főtisztelendő; — das **Hochwürdige**, -n: oltári szentség.

Hochzeit (die), *t.* -en: menyegző, lakodalom.

Hochzeitbitter (der): vőfély.

Hochzeitfest (das): menyegző, lakodalmi ünnep.

Hochzeitgeschenk (das): nászajándék. [dalmi.

hochzeitlich: lakodalmas, lako-

Hochzeitsgäste (die = t.): násznép.
Hochzeitsmutter (die): örömanya.
Hochzeitsreise (die): nászutazás.
Hochzeittag (der): menyegző v. lakodalom napja.
hochzuverehrend: nagytiszteletü.
Hocke (die), t. -n: kepe, nyaláb.
hocken (-te, hat gehockt): guggolni vhol; — das **Hocken**, -s: guggolás.
Hocksitz (der): *torn.* guggolóülés.
Hode (die), t. -n: here.
Hodenbruch (der): heresérv.
Hof (der), -es, t. Höfe: 1) udvar; auf dem ~e: az udvaron; bei ~e: az udvarnál; ~ halten: székelni; jmdm den ~ machen: vkinek udvarolni; 2) tanya, majorság.
Hofamt (das): udvari hivatal.
Hofball (der): udvari bál.
Hofburg (die): udvari palota, királyi palota v. várlak.
Hofburgtheater (das): Burgszínház (Bécsben).
Hofburgwache (die): udvari palotaőr v. palotaőrség.
Hofdame (die): udvarhölgy, palotahölgy.
Hofdienst (der): udvari szolgálat.
Hofeinspänner (der): udvari fogatoló.
Hoffart (die): gőg, nagyzás.
hoffähig: udvarképes. [ség.
Hoffähigkeit (die): udvarképes-
hoffärtig: gőgös, nagyravágyó.
hoffen (-te, hat gehofft): remélni; auf Gott ~: Istenben reménykedni v. bízni; es steht zu ~: remélhető; — das **Hoffen**, -s: remény, reménykedés.
hoffentlich: remélhető, -leg.
Hoffnung (die), t. -en: 1) remény; alle ~ aufgeben: minden reményről lemondani; die ~ auf Belohnung: jutalom reménye; eine ~ hegen: reménykedni; jmdm ~en machen (auf etw.): vkiben reményt kelteni (vmire nézve); sich mit eitlen ~en tragen: hiú reményt táplálni; sich in ~en wiegen: (vérmes) reményekben ringatózni; 2) in der ~ sein, guter ~ sein: áldott v. várandós állapotban lenni.
hoffnungslos: reménytelen, -ül.
Hoffnungslosigkeit (die): reménytelenség. [sugár.
Hoffnungsstrahl (der): remény-
hoffnungsvoll: nagyreményű.
Hoffourier (der): udvari futár.
Hofhaltung (die): udvartartás.
hofieren (-te, h. hofiert): udvarolni.
Hofjagd (die): udvari vadászat.
Hofjagdzug (der): udvari vadászvonat.
Hofjunker (der): apród.
Hofkammer (die): udvari kamara.
Hofkapelle (die): 1) udvari kápolna; 2) udvari zenekar.
Hoflager (das): az udvar tartózkodó helye.
Hofleute (die = t.): udvaroncok, udvari emberek. [ító.
Hoflieferant (der): udvari szál-
Hofmann (der), -es, t. -männer v. -leute: udvaronc, udvarjáró, udvari ember.
Hofmarschall (der): udvarnagy.
hofmännisch: udvaronchoz illő, udvari.
hofmäßig: udvarszerű, -en.
Hofmeister (der): 1) udvarmester; 2) nevelő; — die **Hofmeisterin**, -nen: nevelőnő.
hofmeistern (-te, hat gehofmeistert): leckézni, nevelni.
Hofnarr (der): udvari bolond.
Hofrath (der): udvari tanácsos.
Hofraum (der): udvartér.
Hofrecht (das): földesúri jog.
Hofrichter (der): tiszttartó.
Hofsalonwagen (der): udvari teremkocsi.
Hofschenk (der): pohárnok.
Hofschranze (der): udvaronc, tányérnyaló.
Hofstaat (der), -es: udvartartás, udvarnép, udvar.
Hofstabsadjutant (der): udvari törzssegédtiszt.
Hofthür (die): udvari ajtó.
Hoftrauer (die): udvari gyász.
Hofwache (die): udvari őrség.
Hofwagen (der): udvari kocsi.
Hofwelt (die): az udvar, udvari személyzet.
Hofwohnung (die): udvari lakás.
Hofwürdenträger (der): udvari méltóság.
Hofzimmer (das): udvari szoba.
Hofzug (der): udvari vonat.
Hofzwang (der): udvari illem.
hohe: l. hoch.
Hoheit (die): magasság; königliche ~: királyi Fenséged.
hoheitlich: fejedelmi, fenséges.
Hoheitsrecht (das): felségjog.
Hohelied (das): az Énekek Éneke.
Hohenstaufen (die = t.): a Hohenstaufok.
Hohenzollern (die = t.): a Hohenzollernek.
Hohepriester (der), Hohenpriesters, t. Hohepriester: főpap.
hohl: üreges, -en, vájt, homorú, -an; ~e Stimme: tompa hang; die ~e Straße: mélyút; ~er Zahn: odvas fog.
hohläugig: beesett szemű.
Hohlbau (der): *műsz.* üreépitmény.
Hohleisen (das): homorú véső.
Hohlgeschoß (das): ürlövedék.
Hohlheit (die): üresség, léhaság.
Hohlkugel (die): üres gömb, ürgolyó.
Hohllinse (die): homorú lencse.
Hohlmaß (das): ürmérték.
Hohlspiegel (der): homorú tükör.
Hohlweg (der): mélyút.
Hohn (der), -es: gúny, csúfság; jmdm zum ~e: vkivel dacolva, vkinek csúfjára.
Hohngelächter (das): gúnykacaj; dem ~ preisgeben: csúffá tenni, nevetség tárgyává tenni.
hohn lachen (-te, hat hohngelacht) jmdm: gúnyolni, kikacagni.
hohn lächeln (-te, hat hohngelächelt): gúnyosan mosolyogni.
Hohnrede (die): gúnyolódás.
hohn sprechen (sprach hohn, hat hohngesprochen): kigúnyolni.
Hohnsprecher (der), -s, t. ~: gúnyolódó.
hohnvoll: gúnyos, -an.
Hokuspokus (der v. das): szemfényvesztés, szertartásosság.
hold: 1) nyájas, kegyes; jmdm ~ sein: jó szívvel, jó indulattal lenni vkihez; 2) bájos, kecses; — der, die **Holde**, -n, t. -n: a kedves.
holdselig: kegyes, kecses, -en.
holen (-te, hat geholt): 1) hozni, elhozni; vkiért elmenni v. eljönni; heim ~: haza vinni v. hozni; hol's der Kuckuck: vigye patvar; 2) Athem ~: lélekzetet venni; sich (= *dat.*) etw. ~: vmit szerezni, kapni.
Holk (der), -es, t. -e: teherhajó.
holla! hó, hahó!
Holland (das), -es: Hollandia.
Holländer (der), -s, t. ~: 1) hollandi; 2) haszonbérlő; 3) *mest.* foszlatógép.
holländisch: hollandi.
Hol(l)er (der): l. Holunder.
Holm (der), -es, t. -e: 1) kapocsfa; 2) ácstér.
Holper (der), -s, t. ~: göröngy.
holperig: rögös, göröngyös.
Holunder (der), -s, t. ~: bodzafa.
Holunderblüte (die): bodzavirág.
Holz (das), -es, t. Hölzer: fa; ~ hacken v. machen: fát vágni. [ladék.
Holzabfall (der): forgács, hul-
Holzanbau (der): erdőültetés.
Holzapfel (der): vadalma.
holzarm [holz-]: fában szűkölködő, fahíjas.
holzartig: fanemű, faféle, fás.
Holzaufseher (der): erdőfelügyelő.
Holzaxt (die): fejsze.
holzbar: vágható (fa).
Holzbekleidung (die): faburkolat.
Holzbiene (die): vadméh. [kor.
Holzbirne (die): vadkörte, vac-

Holzbock (der): 1) kecskeláb; 2) tuskó.
Holzbündel (das): fanyaláb.
Holzdach (das): deszkafedél.
Holzdecke (die): *ép.* famennyezet.
Holzdepot (das): fatelep, fatárház.
holzen (-te, hat geholzt): fát szedni, faizni.
Holzfällen (das): fadöntés.
Holzfloß (das), **Holzflöße** (die): tutaj.
Holzflößen (das): faúsztatás, tutajozás.
Holzflößer (der): tutajos.
Holzfrevel (der): erdőrontás, erdővétség.
Holzgerüst (das): faállvány.
Holzhacker (der): favágó.
Holzhandel (der): fakereskedés.
Holzhauer (der): favágó.
Holzhändler (der): fakereskedő.
holzicht, holzig: fás, -an.
Holzindustrie (die): faipar.
Holzkammer (die): fás kamara.
Holzkeil (der): faék.
Holzklotz (der): tuskó.
Holzkohle (die): faszén.
Holzlager (das): fatelep, faraktár.
Holzopal (der): *ásv.* faopál.
Holzpflaster (das): faburkolat.
Holzpuppe (die): fabáb.
holzreich: fában gazdag.
Holzscheit (das): fahasáb.
Holzschleifmaschine (die): fakoptató, fafoszlató, facsiszoló.
Holzschneider (der): fametsző.
Holzschnitt (der): fametszet.
Holzsplitter (der): szilánk, forgács.
Holzstift (der): faszeg.
Holztaube (die): vadgalamb (Columba oenas).
Holzung (die), *t.* -en: 1) faizás; 2) erdőség.
Holzware (die): faáru.
Holzweg (der): erdei út; auf den ~ gerathen: eltévedni.
Holzwerk (das): famű.
Holzwolle (die): csomagoló forgács.
Holzwurm (der): famoly.
Homer, -s: Homér, Homerosz.
homerisch: homéri, homeroszi; homerisches Gelächter: homéri (falrengető) kacaj; die homerischen Gedichte: a homeroszi költemények.
Homilie (die), *t.* -n: (bibliamagyarázó) szentbeszéd.
homogen: egynemű.
homonym: rokonalakú (szavak).
Homöopath (der), -en, *t.* -en: homeopata.
Homöopathie (die): homeopátia.
homöopathisch: homeopatikus,-an.
honett: illemes, finom modorú.
Honig (der), -s: méz; den ~ ausnehmen: a mézet kiszedni.
Honigbau (der): méhészet.
honigbereitend: mézgyüjtő.
Honigbiene (die): mézelő méh.
Honigkuchen (der): mézes kalács.
Honiglippe (die): mézes ajak.
Honigmonat (der): mézes hónap.
honigreich: mézzel bővelkedő.
Honigscheibe (die): lép, sejtes méz.
Honigseim (der): színméz.
honigsüß: mézes, mézédes, -en.
Honigthau (der): mézharmat.
Honigwabe (die): lép, sonkoly.
Honigzelle (die): mézsejt.
Honneurs [onőr] (die = *t.*): tiszteletadás; die ~ machen: szivesen látni (vendégeket).
Honorant (der), -en, *t.* -en: névbecsülő.
Honorar (das), -s, *t.* -e: tiszteletdíj, jutalomdíj.
Honorar-Charge (die): tiszteletbeli rendfokozat.
Honorat (der), -en, *t.* -en: *ker.* névbecsült.
Honoratioren (die = *t.*): értelmiség.
honorär: tiszteletbeli, címzetes.
honorieren (-te, hat honoriert): 1) díjazni; 2) névbecsülésből elfogadni *v.* kifizetni (váltót).
Honvéd (der), -s, *t.* -s: honvéd.
Honvéd-Akademie (die): honvédségi akadémia; kgl. ungar. Ludovica ~: m. kir. honvédségi Ludovica-akadémia.
Honvéd-Ministerium (das): honvédelmi minisztérium.
Honvédtruppen (die = *t.*): honvédségi csapattestek.
Hopfen (der), -s: komló; da ist ~ und Malz verloren: itt kárba veszett minden fáradság, falra hányjuk a borsót.
Hopfenbau (der): komlótermesztés.
Hopfengarten (der): komlóskert.
Hopfenstange (die): 1) komlókaró; 2) *átv. ért.* hórihorgas.
horchen (-te, hat gehorcht): hallgatózni, fülelni, vigyázni; — das **Horchen**, -s: hallgatózás.
Horcher (der), -s, *t.* ~: hallgatózó, fülelő.
Horde (die), *t.* -n: csorda, csapat.
Horen (die = *t.*): az idő istennői.
Horizont (der), -es, *t.* -e: láthatár *v.* látóhatár, szemhatár.
horizontal: vízszintes, -en.
Horizontale (die): vízszintes vonal *v.* sík.
Horn (das), -es, *t.* Hörner: 1) szarv, szaru; sich die Hörner ablaufen *v.* abstoßen: csendes emberré válni; jmdm die Hörner bieten: kikötni vkivel; 2) kürt, tülök; das ~ ertönt: megszólal a kürt; ins ~ stoßen: megfújni a kürtöt; 3) köröm, pata (lóé).
hornartig: szarunemű.
Hornhaut (die): szaruhártya.
Hornis (die), *t.* --isse: lódarázs.
Hornist (der), -en, *t.* -en: kürtös.
Hornschröter (der): szarvasbogár.
Hornsignal (das): kürtjel.
Hornstein (der): *ásv.* szarukő.
Hornung (der), -es: február.
Hornvieh (das): szarvasmarha.
Horoskop [-skop] (das), -s, *t.* -e: csillagok állása; jmdm das ~ stellen: vkinek a csillagokból jósolni.
horrend, horribel: irtózatos,-an.
Horst (der), -es, *t.* -e: 1) sasfészek; 2) bozót, sürü; 3) homokdomb.
Hort (der), -es, *t.* -e: 1) kincs; 2) menhely, mentsvár, oltalmazó.
Hortikultur (die): kertészet.
Hose (die), *t.* -n: nadrág; sie hat die ~n an: az asszony parancsol [a házban].
Hosenbandorden (der): térdszalagrend.
Hosenriemen (der): nadrágszíj.
Hosentasche (die): nadrágzseb.
Hosenträger (der): nadrágtartó.
Hosiannah! hozsánna!
Hospital [-spi-] (das), -es, *t.* --täler: kórház, ispotály.
Hospitant (der), -en, *t.* -en: látogató, vendég.
hospitieren (-te, hat hospitiert): látogatni, vendégképen eljárni vhova.
Hospiz (das), -es, *t.* -e: szálló.
Hostie (die), *t.* -n: ostya.
Hotel (das), -s, *t.* -s: szálloda, nagy-vendéglő.
Hotelier [hoteljé] (der), -s, *t.* -s: szállodás, vendéglős.
hott: tüled! cseló! jobbra, l. hist.
Hotter (der), -s, *t.* ~: határ.
höchlich: nagyon, fölöttébb.
höchst (hoch *ffoka*, l. o.): 1) legmagasabb; der ~e Genuß: a legnagyobb élvezet; in der ~en Noth: a legnagyobb szükségben; der ~e Preis: *a)* a legnagyobb *v.* legmagasabb ár; *b)* a legnagyobb jutalom; an ~er Stelle: legfelső helyen; 2) nagyon, fölötte, rendkivül; er war ~ lächerlich: fölöttébb nevetséges volt; aufs ~e: a legnagyobb mértékben; als die Noth aufs ~e gestiegen war: mikor az inség a tetőpontra hágott; — das **Höchste**, -n: a legfőbb.
Höchstanwesende (der): jelenlévő legfölebbvaló.
höchstbesteuert: legtöbb adót fizető.
Höchstcommandierende[r] (der): *kat.* legfőbb parancsnok.
höchstdieselben: ugyanők (fejedelmi személyekről).

höchsteigen: pl. mit ~er Hand (v. **höchsteigenhändig**): saját (királyi) kezével; in ~er Person: saját (kir.) személyében.
höchstens: legföljebb.
höchstmöglich: nagyon valószínü.
I. **Höcker** (der), -s, *t.* ~: púp.
II. **Höcker** (der), -s, *t.* ~: kufár, szatócs; — die **Höckerin**, *t.* -nen: kofa.
höckerig: 1) göröngyös; 2) púpos.
höfisch: udvari, udvari módra.
höflich: udvarias; ~st: alázattal, tisztelettel.
Höflichkeit (die), *t.* -en: udvariasság, udvariaskodás; jmdm ~en erweisen: vkivel udvariasan bánni.
Höflichkeitsbezeigung (die): udvariaskodás.
Höfling (der), -[e]s, *t.* -e: udvaronc.
Höhe (die), *t.* -n: magasság, magaslat; auf der ~ seines Glückes: szerencséje tetőpontján; in die ~ gehen: felszökni; in die ~ schrauben *v.* treiben: felcsigázni, fölverni.
Höhenbefestigung (die): *kat.* magaslatok megerősítése.
Höhenkreis (der): *csill.* magassági kör.
Höhenmaß (das): magasság.
Höhepunkt (der): tetőpont; den ~ erreichen: tetőpontra hágni.
höher (hoch *kfoka*, l. o.): 1) magasabb, felsőbb, főbb; die ~en Kreise: felsőbb körök; die ~e Mathematik: felsőbb mennyiségtan; ~e Offiziere: főtisztek; ~en Orts: felsőbb helyen; die ~en Schulen: felsőbb iskolák; die ~en Stände: felsőbb osztályok; die ~e Töchterschule: felsőbb leányiskola; ~ werden: növekedni, emelkedni; 2) magasabban, fentebb; jmdn ~ achten, halten *v.* schätzen: vkit többre becsülni; ~ bieten: többet igérni; ~ nehmen: fölebb venni (célpontot); — die **Höheren** (= *t.*): fölebbvalók, felsőbbek.
Höhle (die), *t.* -n: barlang, üreg.
höhlen (-te, hat gehöhlt): vájni, kivájni.
Höhlenbewohner (der): barlang-lakó.
Höhlentempel (der): sziklatemplom.
Höhlung (die), *t.* -en: 1) üreg, vájat; 2) *mest.* homorulat.
höhnen (-te, hat gehöhnt): gúnyolni, csúfolni.
höhnisch: gúnyos, -an.
[**Hökerin** (die): l. Höckerin.
Hölle (die), *t.* -n: 1) pokol; jmdm die ~ heiß machen: vkire ugyancsak ráijeszteni, vkinek befűteni; 2) kuckó, sut.
Höllenangst (die): halálos félelem.
Höllenbewohner (der): pokolbeli lakos.
Höllenfahrt (die): pokolraszállás.
Höllenfürst (der): az alvilág fejedelme.
Höllenlärm (der): pokoli lárma.
Höllenmaschine (die): pokolgép.
Höllenpein, Höllenqual (die): pokoli kín.
höllisch: pokoli, -an.
Hölzchen (das), -s, *t.* ~: fácska, erdőcske.
hölzern: fás, fából való.
hörbar: hallható, -lag.
hören (-te, hat gehört): hallani, hallgatni; hört! halljuk! er hört fein: finom hallása van; er hört schwer: nagyot hall; er hört nicht aufs Wort: nem hallgat *v.* hajt a szóra; laß hören: hadd halljunk; das läßt sich ~: ez már beszéd; ein heftiger Donner ließ sich ~: erős dörgés hallatszott; von sich ~ lassen: hírt adni magáról; — das **Hören**, -s: hallás, hallomás; es verging ihm H. und Sehen: szeme-szája elállott bele; ich weiß es vom **Hörensagen**: hallomásból tudom.
hörenswert: meghallgatásra érdemes.
Hörer (der), -s, *t.* ~: hallgató; ~ der Philosophie: bölcsészet-hallgató.
hörig: alárendelt, vkitól függő; — der **Hörige**, -n, *t.* -n: a jobbágy.
Hörigkeit (die): alávetettség, függőség, jobbágyság.
hörnen, hörnern: szarúból való; der Hörnen (Hürnen) *v.* Hörnerne Siegfried: szarubőrü *v.* csontos Szigfrid.
Hörrohr (das): hallócső.
Hörsaal (der): hallgatóterem, tanterem.
Hörweite (die): hallótávolság.
***hub:** l. heben.
Hub (der), -es, *t.* Hübe: 1) emelés; 2) löket (dugattyúnál).
Hubhöhe (die): emelés magassága.
Hucke (die), *t.* -n: hátkosár.
Hudel (der), -s, *t.* ~: limlom.
Hudelei (die), *t.* -en: kontármű.
Hudeler (der), -s, *t.* ~: kontár.
hudeln (-te, hat gehudelt): 1) öszszehányni; 2) ingerelni.
Huf (der), -es, *t.* -e: pata, köröm.
Hufbeschlag (der): patkolás.
Hufe (die), *t.* -n: (egész) telek.
Hufeisen [Huf-] (das): patkó.
Hufkrankheit (die): patabetegség.
Hufnagel (der): patkószeg.
Hufschlag (der): 1) lódobogás, patacsattogás; 2) lónyom.
Hufschmied (der): patkoló kovács.
Huftier (das): patás (állat).
Huhn (das), -es, *t.* Hühner: tyúk.
hui: uccu, rajta! in einem **Hui**: egy szempillantásban.
Huld (die): kegy, nyájasság.
hulderfüllt: igen kegyes.
Huldgestalt (die): gyöngyalak.
Huldgöttin, Huldin (die): grácia.
huldigen (-te, hat gehuldigt): hódolni vkinek; er huldigt dieser Ansicht: ennek a véleménynek híve.
Huldigung (die), *t.* -en: hódolás, hódolat; jmdm seine ~ darbringen: vkinek bemutatni a hódolatát.
huldreich: kegyes, -en.
human: emberies, emberséges, -en.
Humaniora (die = *t.*): ókori tanulmányok.
Humanist (der), -en, *t.* -en: humanista.
humanitär: emberbaráti.
Humanität (die): emberszeretet, emberség.
Humbug (der), -s, *t.* -s: szédelgés, szélhámosság, világcsalás.
Hummel (die), *t.* -n: poszméh.
Hummer (der), -s, *t.* ~: tengeri rák.
Humor (der), -s: humor.
Humoreske (die), *t.* -n: humoreszk.
Humorist (der), -en, *t.* -en: humorista.
humoristisch: humoros, -an.
Humpen (der), -s, *t.* ~: kancsó, kupa, kanna.
Humus (der), ~: televényföld.
Hund (der), -es, *t.* -e: 1) kutya, eb; da liegt der ~ begraben: itt a bökkenő; jmdn auf den ~ bringen: vkit tönkre tenni; auf den ~ kommen: tönkremenni; auf dem ~ sein: oda lenni; 2) *bány.* csille.
Hundearbeit (die): nehéz munka.
Hundebiß (der): ebmarás.
Hundeblume (die): pitypang (Taraxacum officinale).
Hundefell (das): kutyabőr.
Hundegebell (das): kutyaugatás.
Hundehütte (die): kutyaól.
Hundepeitsche (die): kutyakorbács.
hundert: száz; — das **Hundert**: százа; zu Hunderten: százával.
Hunderter (der), -s, *t.* ~: százas.
hunderterlei: százféle.
hundertfach, hundertfältig: százszoros, -an.
hundertgradig: százfokú.
hundertjährig: százéves.
hundertmal: százszor.

hundertmalig: százszoros.
hundertste (der, die, das): századik; vom Hundertsten ins Tausendste kommen: egyik szavát a másikba ölteni.
Hundertstel (das), -s, t. ~: századrész, l. achtel.
hundertstens: századszor.
hunderttausend: százezer.
hundertheilig: száz.
hundertweise: százával.
Hundeschläger (der): kutyapecér.
Hundsfott (der), -es, t. -e: cudar, gaz, huncut.
hundsgemein: aljas, komisz.
hundsköpfig: kutyafejű.
hundsmüde: nagyon fáradt, fáradt mint a kutya.
Hundspetersilie (die): *növ.* mérges ádáz (Aethusa Cynapium).
Hundsrose (die): *növ.* vadrózsa (Rosa canina).
Hundstage (die = *t.*): kánikula.
Hundswuth (die): ebdüh.
Hunger (der), -s: éhség; er hat großen ~: ugyancsak ehetnék ám; ~ leiden: koplalni; hungers sterben: éhen halni; den ~ stillen: éhét elverni.
Hungergestalt (die): sovány alak, Sanyarú Vendel.
hung(e)rig: éhes, -en; ~ werden: megéhezni.
Hungerleider (der): koplaló, éhező.
hungern (-te, hat gehungert): éhezni, koplalni; mich hungert: éhezem.
Hungersnoth (die): éhinség.
Hungerstod (der): éhhalál.
Hungertuch (das): böjti oltárterítő; am ~ nagen: koplalni.
Hunne (der), -n, t. -n: hún.
Hunnenkönig (der): hún király.
hunnisch: hún.
hunzen (-te, hat gehunzt): vkivel a bolondját járatni, vkit nyaggatni, gyötörni.
Hupf (der), -es, t. -e: ugrás.
hurrah! rajta, hajrá!
hurtig: gyors, -an, szapora, szaporán.
Husar (der), -s, t. -en: huszár.
husarenhaft, husarisch: huszáros, -an.
Husarenofficier (der): huszártiszt.
Husarenregiment (das): huszárezred.
Husarenstreich (der): huszárcsíny.
Husch (der): iramodás; seinen ~ nehmen: elillanni.
huschen (-te, ist gehuscht): suhanni, surranni.
husten (-ete, hat gehustet): köhögni; — der **Husten**, -s: köhögés: er hat einen starken H.: nagyon kohog.
Hustenanfall (der): köhögési roham.

I. **Hut** (der), -es, t. Hüte: 1) kalap, föveg; ~ ab! le a föveggel! den ~ abnehmen: kalapot emelni; er hat den ~ auf: fején van a kalapja; 2) ein ~ Zucker: süveg cukor.
II. **Hut** (die): vigyázat, gond; auf seiner ~ sein: résen állni.
Hutabnehmen (das): kalapemelés.
Huterer (der), -s, t. ~: kalapos.
Huthändler (der): kalapkereskedő.
Hutkrempe (die): kalapkarima.
Hutmacher (der), -s, t. ~: kalapos.
Hutrecht (das): legeltetés joga
Hutschachtel (die): kalapskatulya.
Hutsche (die), t. -n: hinta.
hutschen (-te, hat gehutscht): hintázni.
Hutschleife (die): kalapkötő.
Hutung (die): legeltetés.
Hutweide (die): legelő.
*****hübe**: l. heben.
hüben: innen (vmin); ~ und drüben: innen és túl, itt is, ott is.
hübsch (*ff.* -est): csinos, takaros, -an; geht hübsch nach Hause: menjetek szépen haza; das werde ich ~ bleiben lassen: azt bizony nem teszem.
Hüfte (die), t. -n: csipő.
Hügel (der), -s, t. ~: domb, halom.
hügelig: dombos, halmos.
Hügelkette (die): dombláncolat.
Hügelland (das): dombvidék.
hügelreich: dombos.
Hühnchen (das), -s, t. ~: csibe.
Hühnerauge (das): tyúkszem.
Hühnerbrühe (die): tyúkleves.
Hühnerei (das): tyúktojás.
Hühnerhof (der): baromfiudvar.
Hühnerhund (der): foglyász-eb.
Hühnerkorb (der): tyúkketrec.
Hühnermarkt (der): baromfivásár.
Hühnersteige (die): tyúkól.
Hühnersuppe (die): tyúkleves.
Hühnlein (das): l. Hühnchen.
[**Hülfe** (die): l. Hilfe.
Hülle (die), t. -n: takaró, lepel; in ~ und Fülle: bőségben; die irdische ~: porhüvely.
hüllen (-te, hat gehüllt): letakarni, burkolni; — sich ~: beburkolózni; sich in Dunkelheit ~: homályba borulni; sich in Schweigen ~: mélyen hallgatni; sich in Trauer ~: gyászba borulni.
Hülse (die), t. -n: hüvely, tok.
Hülsenfrucht (die): hüvelyes vetemény.
Hündchen (das), -s, t. ~: ebecske, kutyácska.
Hündin (die), t. -nen: szuka.
hündisch: kutyának való, kutyául
Hüne (der), -n, t. -n: óriás.
Hünengestalt (die): óriás alak.

hünenhaft: óriási.
hüpfen (-te, ist gehüpft): ugrálni, ugrándozni, szökdécselni; — das **Hüpfen**, -s: szökdelés.
Hürde (die), t. -n: 1) cserény, karám; 2) akadály, gát; eine ~ nehmen: akadályt átugratni.
Hürdenrennen (das): gátverseny.
hüten (-ete, hat gehütet): őrizni vmit; das Bett ~: az ágyat nyomni, ágyban maradni, ágyhoz kötve lenni; — sich ~ (vor etw.): óvakodni, őrizkedni vmitől; hüte dich das zu thun; meg ne merd tenni.
Hüter (der), -s, t. ~: őrző, felvigyázó.
Hütte (die), t. -n: 1) kunyhó; 2) huta, kohó.
Hüttenbesitzer (der): hámoros, vasgyáros.
Hüttenkunde (die): kohászattan.
Hüttenwesen (das): kohászat.
Hyacinthe (die), t. n: jácint.
Hyäne (die), t. -n: hiéna.
Hydraulik [Hy-] (die): vizmütan.
hydraulisch: vizmütani, -lag; ~er Kalk: vizálló mész.
Hydriot (der): Hydra görög sziget lakója.
Hydrogen (das), -s: hidrogén (köneny).
hydrographisch: vizrajzi, -lag.
Hydrotechnik (die): vizépitészet.
hydrotechnisch: vizépitészeti, vizépitési; ~er Rath: vizügyi műszaki tanács (Budapesten).
Hygiene [-gi-] (die): egészségügy.
hygienisch: egészségügyi.
Hygrometer (der *v.* das): nedvmérő, nedvességmérő.
Hymne (die), t. -n: himnusz, dicsének.
hymnisch: magasztos, -an.
Hyperbel (die), t. -n: 1) túlzás, nagyitás; 2) *mért.* hiperbola.
Hypnose (die): delejes álom.
hypnotisieren (-te, h. hypnotisiert): igézni, hipnotizálni.
Hypochonder (der), -s, t. ~: képzelt beteg, búskomor.
Hypochondrie (die): beteges képzelődés, búskomorság.
hypochondrisch: búskomor.
Hypokrit (der), -en, t. -en: képmutató.
Hypothek (die), t. -en: jelzálog.
hypothekar: jelzálogi.
Hypothekarcredit (der): *ker.* jelzálogos hitel.
Hypothekardarlehen (das): jelzálogkölcsön.
Hypothekarpfandbrief (der): jelzáloglevél.
Hypothekar- und Bankgeschäft (das): jelzálog- és banküzlet.
Hypothekenbank (die): jelzálog-, földhitelbank.

Hypothese (die), *t.* -n: föltevés, vélelem. [szerű.]
hypothetisch: föltett, föltevés-
Hysterie [Hü-] (die): hiszteria.
hysterisch: hiszterikus, -an.

J (i)

Rövidítések:

i. J. = im Jahre...: ...évben.
i. J. Chr. = im Jahre Christi: Kr. u. ...évben.
J. K. M. = Ihre Kaiserliche *v.* Königliche Majestät: Ő császári *v.* királyi Felsége.
J. M. = Ihre Majestät: Ő Felsége (a királyné).
JJ. MM. = Ihre Majestäten: Ő Felségeik.

*

J, i (das), -s, *t.* -s: I, i (betű).
iahnen (-te, hat iahnt): ordítani.
Jambus (der): l. Jambus.
Ibis (der), --isses, *t.* --isse: ibisz (madár).
ich: én; — das **Ich**: az én, alany; mein anderes Ich: lelkem fele, önönmagamnak mása.
Ideal (das), -s, *t.* -e: eszmény, eszménykép.
ideal, idealisch: eszményi, tökéletes.
idealisieren (-te, hat idealisiert): eszményiteni.
Idealismus (der), ~: idealizmus, eszményhit, eszményiség.
Idealist (der), -en, *t.* -en: idealista, eszményhivő.
Idee (die), *t.* -n [Idee-en]: eszme, fogalom; fixe ~: rögeszme; keine ~: szó sincs róla!
ideell: eszmei, fogalmi.
Ideenassociation (die): eszmetársulás *v.* társitás, képzettársitás.
Ideenflucht (die): eszmekergetés.
Ideengang (der): gondolatmenet.
Ideenkreis (der): gondolatkör.
ideenlos: eszme nélkül, -i.
ideenreich: eszmegazdag, eszmékben bővelkedő.
Ideenwelt (die): eszmék világa, gondolatvilág.
identificieren (-te, h. identificiert): 1) azonositani; 2) az azonosságot megállapitani.
identisch: azonos, -an.
Identität (die), *t.* -en: azonosság.
Idiom (das), -[e]s, *t.* -e: nyelvjárás, beszédmód, nyelvsajátság. [ságos.]
idiomatisch: nyelvjárási, saját-
Idiosynkrasie (die): beteges előszeretet *v.* ellenszenv.
Idiot (der), -en, *t.* -en: hülye, bárgyú.
Idioten - Erziehungsanstalt (die): hülyék nevelőintézete.
Idiotikon (das), -s: vmely nyelvjárás szótára.
Idiotismus (der), *t.* --ismen: 1) nyelvjárási kifejezés, nyelvsajátság, gyökeres kifejezés; 2) hülyeség.
Idol (das), -[e]s, *t.* -e: bálvány.
Idolatrie (die): bálványozás.
Idyll (das), -[e]s, *t.* -e, **Idylle** (die), *t.* -n: idyll, pásztori költemény.
idyllisch (*ff.* -t): idylli, falusias, egyszerű.
Igel (der), -s, *t.* ~: sündisznó.
Ignaz, Ignatius: Ignác.
Ignorant (der), -en, *t.* -en: tudatlan (ember).
Ignoranz (die): tudatlanság.
ignorieren (-te, hat ignoriert): 1) nem tudni; 2) fel sem venni vmit, ügyet sem vetni vmire.
ihm: neki.
ihn: őt.
ihnen: nekik.
Ihnen: Önnek, Önöknek.
ihr: 1) ti; 2) övé, övék; ~ Vaterland: hazája, hazájuk, hazáját, hazájukat; ihre Mutter: anyja, anyjuk stb.; Ihre (Ihro) Majestät: Felséged.
ihrerseits, Ihrerseits: az ő *v.* Ön részéről.
ihresgleichen: hozzáfogható, hozzájuk fogható.
ihrethalben, ihretwegen, um ihretwillen: érte, miatta (nőről); értük, miattuk; Önért, Ön miatt.
ihrige (der, die, das): az övé, övék; — das **Ihrige**: az Öné, Kegyedé; thun Sie das Ihrige: tegye meg, ami Öntől telik *v.* ami kötelessége; — die **Ihrigen**: hozzátartozói, családja.
Ihro: l. ihr.
Iliade, Ilias (die): az »Iliász«.
illegal, illegitim: törvénytelen, törvényellenes.
illiberal: nem szabadelvű.
illoyal: törvénytelen, hamis, hűtlen.
Illumination (die): kivilágitás.
illuminieren (-te, hat illuminiert): kivilágitani.
illuminiert: becsipett, becsipve.
Illusion (die), *t.* -en: áltatás, ábránd, csalódás.
illusorisch: kétes, csalóka.
Illustration (die), *t.* -en: 1) magyarázat; 2) kép, ábra.
illustre: előkelő (vendég).
illustrieren (-te, hat illustriert): 1) képekkel diszitení; 2) megvilágitani, példázni.
illustriert: képes.
Iltis (der), --tisses, *t.* --tisse: görény.
im (= in dem): -ban, -ben; ~ allgemeinen: általánosságban; ~ Gespräche: beszéd közben; ~ großen: nagyban; im Laufen: futás közben.
Imagination (die): képzelet.
imaginär: 1) képzelt, képzeletbeli; 2) *menny.* képzetes.
Imbiss (der), --bisses, *t.* --bisse: reggeli falatozás.
Imitation (die), *t.* -en: utánzás, utánzat.
Imitator (der), -s, *t.* -en: utánzó.
imitieren (-te, hat imitiert): utánozni.
imitiert: utánzott; ~e Diamanten: gyémántutánzatok.
Imker (der), -s, *t.* ~: méhész.
Immatriculation [-tri-] (die), *t.* -en: anyakönyvi bejegyzés, anyakönyvelés.
immatriculieren (-te, hat immatriculiert): beiktatni, anyakönyvbe jegyezni, anyakönyvelni.
Imme (die), *t.* -n: méh.
immens: mérhetetlen, -ül.
immer: 1) mindig, mindenkor, folyvást; für *v.* auf ~: mindenkorra, örökre; ~ mehr: egyre jobban, mind jobban, hova tovább; ~ wieder: minduntalan; 2) wann ~: bármikor; was ~: bármi, -t; wer ~: bárki, akárki; wie ~: akárhogy; wo ~: bárhol, akárhol.
immerdar, immerfort: folytonfolyvást, szakadatlanul.
Immergrün (das), -s: örökzöld.
immerhin: ám legyen, mégis.
Immerschön (das): *növ.* bársonyvirág (Helichrysum).
immerwährend: folytonos, -an.
immerzu: mindig, rajta, ám.
imminent: fenyegető (veszély).
immobil: ingatlan; — die **Immobilien** (=*t.*): ingatlanok.
immoralisch: erkölcstelen, -ül.
Immoralität (die): erkölcstelenség, romlottság, züllöttség.
Immortelle (die), *t.* -n: szalmavirág. [mentesség.]
Immunität (die): sértetlenség,
Immunitätsausschuss (der): mentelmi bizottság. [jog.]
Immunitätsrecht (das): mentelmi
Impegno (das): kötelezettség; ohne unser ~: felelősség nélkül.
Imperativ (der), -s: parancsoló *v.* felszólító mód, parancs.
Imperator (der), -s, *t.* -en: császár, imperator.
imperfect: befejezetlen. [mult.]
Imperfectum (das): történeti

impertinent: orcátlan, -ul.
Impertinenz (die): orcátlanság.
impfen (-te, hat geimpft): oltani.
Impfling (der), -[e]s, t. -e: beoltandó gyermek.
Impfstoff (der): oltónyirk.
Impfung (die), t. -en: oltás, beoltás.
Impfzwang (der): oltási kényszer.
imponieren (-te, hat imponiert): tiszteletet kelteni vkiben, tekintélyt gyakorolni, hatással lenni vkire.
Import (der), -[e]s, t. -e: bevitel, behozatal.
Importartikel (der): beviteli v. behozatali cikk.
Importeur (der), -s, t. -e: beviteli kereskedő.
importieren (-te, hat importiert): bevinni, behozni.
imposant: hatásos, tekintélyes.
Impost (der), -es, t. -en: vám, adó.
impotent: tehetetlen, -ül.
Impotenz (die): tehetetlenség.
imprägnieren (-te, hat imprägniert): tellteni.
Impresario (der), -[s], t. -s: vállalkozó.
Impromptu [enpróntü] (das), -[s], t. -s: elmés rögtönzés.
Improvisation (die), t. -en: rögtönzés.
improvisieren (-te, hat improvisiert): rögtönözni, hevenyészni.
Impuls (der), --pulses, t. --pulse: ösztön, indítás, lökés.
impulsiv: indító, gerjesztő.
Imputation (die), t. -en: felrovás, beszámítás, tulajdonítás.
[**imstande**: l. Stand.
in *(praep.)*: 1) *(dat.)* -ban, -ben, -on, -en, -ön, alatt; in einer Stunde: egy óra alatt; in gutem: jószerével; 2) *(acc.)* -ba, -be; in vier Theile: négy részre.
inacht: l. Acht III.
inactiv: 1) szolgálaton kívüli, nem tettleges; 2) tétlen.
Inangriffnahme (die): munkábavétel, belekezdés, hozzáfogás.
Inanspruchnahme (die): igénybevétel, felhasználás.
inarticulieren [in-] (-te, hat inarticuliert): becikkelyezni, törvénybe iktatni.
inarticuliert: artikulálatlan, tagozatlan (hangok).
Inaugural-Dissertation (die): doktori értekezés.
Inauguration [In-] (die), t. -en: felavatás.
Inbegriff (der), -s. 1) összfoglalat, összeség; 2) mit ~: beleértve.
inbegriffen: beleszámítva.
Inbeschlagnahme (die): zár alá vétel, lefoglalás.
Inbrunst (die): bensőség, áhítat, buzgóság.
inbrünstig: buzgó, forró, -n.
incarnat: 1) megtestesült; 2) testszínű.
Incarnation (die), t. -en: megtestesülés.
Incasso (das), -s, t. -s v. --cassi: pénzbehajtás v. beszedés; das ~ besorgen: behajtani, beszedni (pénzt).
Incassospesen (die=*t.*): behajtási költségei.
Inclination [cli-] (die), t. -en: 1) hajlam, hajlamosság; 2) *ttan.* lehajlás.
inclinieren (-te, hat incliniert) zu etw.: vmire hajlamos lenni.
inclusive: beleértve, bezárólag.
incognito: ismeretlenül, álnéven.
incommodieren (-te, hat incommodiert): alkalmatlankodni, terhére lenni vkinek.
Incompatibilität (die): összeférhetlenség.
incompetent: illetéktelen, -ül.
inconsequent: következetlen.
Inconsequenz (die), t. -en: következetlenség.
incorrect: nem szabatos, hibás, helytelen, kifogásolható.
Incunabel (die), t. -n: ősnyomtatvány.
incurabel: gyógyíthatatlan.
indeclinabel: nem ragozható.
indem: 1) eközben, ezalatt; 2) míg, mialatt, midőn, mivel, amennyiben.
Inder, Indier (der), -s, t. ~: indus, hindu.
indes, indessen: 1) aközben, azalatt, eközben, ezalatt; 2) míg, mialatt, miközben; 3) mégis, mindazonáltal, azonban.
Index (der), ~, t. -e v. Indices: 1) jegyzék, (tartalom- v. tárgy) mutató; 2) leckekönyv.
Indian (der), -s, t. -e: pulyka.
Indianer (der), -s, t. ~: indián.
Indianerhäuptling (der): indiánfőnök.
Indicativ (der), -s, t. -e: jelentő mód.
Indicien (die=*t.*): jelek.
Indien (das), -s: India.
Indier (der): l. Inder.
indifferent: közönyös, semleges.
Indifferentismus (der): közöny, közömbösség.
Indigenat (das), -s, t. -e: honosság, honosítás, honfiúsítás; jmdm das ~ verleihen: vkit honfiúsítani.
Indigestion (die), t. -en: emésztési zavar.
Indignation (die), t. -en: neheztelés, méltatlankodás.
Indigo (der), -s: indigó.
indirect: nem egyenes, közvetett, közvetve; ~e Rede: függő beszéd.
indisch: indiai, hindu; das Indische Meer: az Indiai Oceán.
indiscret: kíméletlen, tekintetlen, gyöngédtelen.
individualisieren (-te, hat individualisiert): egyéníteni.
Individualität (die), t. -en: egyéniség.
individuell: egyéni, -leg.
Individuum (das), -s, t. --duen: egyén, egyed.
indogermanisch: indogermán.
indolent: közönyös, közömbös.
Indolenz (die): közöny, nemtörődés, nemtörődömség, nembánomság.
Indossament (das), -es, t. -e: forgatmány, hátirat (váltón).
indossieren (-te): hátirattal ellátni, forgatni (váltót).
Induction (die), t. -en: következtetés, levezetés.
inductiv: lehozó, levezető.
Industrie [-stri-] (die): 1) szorgalom, iparkodás; 2) ipar.
industriell [-strie]: ipari, iparügyi; — der **Industrielle**, -n, t. -n (ein Industrieller): iparos.
industriós: iparkodó.
ineinander: egymásba; ~ flechten (hat): összefonni; ~ fließen (ist): össze v. egymásba folyni; ~ greifen (hat): belekapaszkodni egymásba; ~ wirken (hat): összeműködni.
Inempfangnahme [In-emp-] (die): elfogadás, átvétel.
infallibel: csalhatatlan, csalatkozhatatlan.
Infallibilität (die): csalhatatlanság.
infam: becstelen, -ül, gyalázatos, -an.
Infamie (die): becstelenség, gyalázatosság.
Infant (der), -en, t. -en: királyi herceg, királyfi (Spanyolországban).
Infanterie (die): gyalogság.
Infanterie-Brigade (die): gyalogdandár.
Infanterie-Regiment (das): gyalogezred.
Infanterie-Truppen-Division (die): gyaloghadosztály.
Infanterist (der), -en, t. -en: gyalogos (katona), baka.
Infantin (die), t. --innen: királyi hercegnő, királyleány, infánsnő (Spanyolországban).
Infection (die): fertőzés.
Infectionskrankheit (die): *orv.* fertőző betegség.
Infel (die), t. -n: püspöksüveg.
Inferiorität (die): alábbvalóság.
infernalisch: pokoli.

inficieren (-te, hat inficiert): megfertőztetni, megmételyezni.
Infinitiv (der), -s, t. -e: *nyelvt.* főnévi igenév.
Influenza (die): náthaláz.
infolge: következtében.
infolgedessen: ennek folytán v. következtében.
Information (die), t. -en: értesités, tudósitás, tájékoztatás.
informieren (-te): értesiteni, felvilágositani; — sich ~: értesülést v. felvilágositást szerezni; sich ~ lassen: felvilágositást, értesitést kérni v. szerezni.
Inful (die), t. -en: l. Infel.
infulieren (-te): püspöksüveggel felruházni, püspökké avatni.
Infusorien (die=t.): ázalagok.
Ingenieur [inzseniőr] (der), -s, t. -e v. -s: mérnök.
ingeniös: találékony, éleselméjü.
Ingenium (das), -[s]: tehetség.
Ingerenz (die), t. -en: befolyás, beavatkozás.
Ingesinde (das), -s: cselédség, háznép.
ingleichen: hasonlóképen.
Ingrediens (das), ~, t. -dientien: hozzávaló, alkatrész.
Ingrimm (der), -[e]s: (elfojtott) düh, harag.
ingrimmig: dühös, haragos.
Ingwer (der), -s: gyömbér.
Inhaber (der), -s, t. ~: birtokos, birlaló, tulajdonos; *ker.* auf ~ lautend: bemutatóra szóló.
Inhabung (die): birlalás.
inhaftieren (-te, h. inhaftiert): letartóztatni, bebörtönözni.
Inhaftierung, Inhaftnahme, Inhaftsetzung (die): letartóztatás, elfogatás.
Inhalation (die), t. -en: belégzés.
inhalieren (-te): belégzeni, belehelni.
Inhalt (der), -[e]s, t. -e: 1) térfogat; 2) foglalat, tartalom; Werke poetischen Inhalts: költői müvek.
Inhaltsangabe (die): tartalomelmondás v. bevallás.
Inhaltsbestimmung (die): térfogat meghatározása.
inhaltsleer, inhaltslos: tartalmatlan, -ul.
inhaltsreich, inhaltsvoll: tartalmas, gazdag tartalmú, magvas.
inhaltsschwer: fontos tartalmú.
Inhaltsverzeichnis (das): tartalomjegyzék.
inhibieren (-te, hat inhibiert): megakadályozni, gátolni.
inhuman: nem emberséges.
Initiale (die), t. -n: diszes kezdőbetű.
Initiative (die): kezdemény, kezdés; die ~ ergreifen: kezdeményezni, kezdeni v. megindítani vmit.
Injection (die), t. -en: befecskendezés.
Injurie (die), t. -n: igazságtalanság, méltatlanság, sértés.
Injurienanklage (die): *jogt.* becsületsértési panasz.
[**Inkasso** (das): l. Incasso.
Inkrafttreten (das): hatályba lépés.
Inlage (die), t. -n: melléklet.
Inland (das): belföld; im ~e: az országban.
Inlaut (der): belhang.
Inländer (der), -s, t. ~: belföldi, benszülött.
inländisch: belföldi, honi.
inliegend: mellékelt, mellékelve.
inmitten *(praep. gen.)*: között, közbül, vminek közepette; ~ der Gefahren: a veszélyek közepett.
inne: benne, belül; mitten ~: vminek kellő közepén.
inne haben: vminek birtokában lenni, vmit tudni.
inne halten: 1) megtartani; die richtige Entfernung ~: a kellő távolságot megtartani; 2) megállni; mit der Arbeit ~: szünetet tartani a munkában.
innen: belül, benn, bent; nach ~: befelé; von ~: belülről.
Innenfläche (die): belső lap, belső felület.
Innenwelt (die): belvilág.
Innenwinkel (der): belszög.
inner: belső, benső; — das Innere, -n, t. -n: belső rész, vminek belseje; — das Innerste: legbelseje; bis in sein Innerstes: szive mélyéig v. gyökeréig.
innerhalb *(praep. gen.)*: vmin belül; ~ der Stadtmauern: a város falain belül; ~ zwei Tagen: két napon belül.
innerlich: belső, -leg.
innerpolitisch: belpolitikai.
innerstädter: belvárosi.
inne werden, einer Sache v. etw.: vmit észrevenni, vminek tudatára jönni.
innig, inniglich: belső, benső, -leg, szivbeli.
Innigkeit (die): bensőség.
Innocent *(férfinév)*: Ince.
Innung (die), t. -en: testület, céh.
inquirieren (-te, hat inquiriert): nyomozni, vizsgálni.
Inquisition (die), t. -en: 1) nyomozás, vizsgálat; 2) inkvizició, titkos törvényszék.
Inquisitor (der), -s, t. -en: nyomozó, inkvizitor.
ins (= in das), pl. ~ Haus: a házba.
Insasse (der), -n, t. -n: lakó, lakos.
insbesondere: különösen, kivált, kiváltképen.
Inscenesetzung, Inscenierung (die): szinre alkalmazás, rendezés.
inscenieren (-te): szinre alkalmazni v. hozni, rendezni.
Inschrift (die), t. -en: felirat.
inschriftlich: feliratos.
Inscription [-scrip-] (die), t. -en: 1) beirás; 2) felirat.
Insect (das), -es, t. -en: rovar.
insectenfressend: rovarevő.
Insectenpulver (das): féregirtó, rovarpor.
Insel (die), t. -n: sziget.
Inselbewohner (der): szigetlakó.
Inselland (das): szigetország.
inselreich: szigetekben gazdag.
Inselt (das): l. Unschlitt.
Inserat (das), -es, t. -e: apróhirdetés.
inserieren (-te, hat inseriert): hirdetni (lapban).
insgeheim: titkon, titokban.
insgemein: közönségesen.
insgesammt: összesen, valamennyien.
Insignien (die=t.): jelvények.
Insinuation (die), t. -en: 1) kézbesités; 2) ráfogás.
insinuieren (-te, hat insinuiert) jmdm etw.: vkire ráfogni vmit.
inskünftige: jövőben.
insofern: a mennyiben.
insolange: a meddig.
insolent: tolakodó, szemtelen.
insolvent: fizetésképtelen, fizetőképtelen.
Insolvenz (die), t. -en: fizetésképtelenség.
insonderheit, insonders: különösen, kiváltkép.
insoweit: a mennyiben.
Inspection (die), t. -en: felügyelet, felvigyázat, szemle.
inspectionieren (-te, hat inspectioniert): 1) felügyelni; 2) szemrevenni.
Inspectionsdienst (der): felügyeleti szolgálat.
Inspectionsofficier (der): ügyeletes tiszt.
Inspector (der), -s, t. -en: felügyelő.
Inspectorat (das), -es, t. -e: felügyelőség.
Inspicient (der), -en: ügyelő.
inspicieren (-te): 1) felügyelni; 2) megszemlélni, szemlét tartani.
Inspiration (die), t. -en: ihlet, sugallat.
inspirieren (-te, hat inspiriert): ihletni, sugalmazni, sugalni.
installieren (-te, hat installiert): hivatalba iktatni, beiktatni.
Instandhaltung (die): föntartás, épségben tartás, gondozás.
instand setzen (-te): helyreállitani, jókarba helyezni.
Instandsetzung (die): helyreállitás, rendbehozás.

Instanz (die), *t.* -en: 1) folyamodás, kérvény; 2) erster ~: első folyamodású *v.* első fokú (bíróság).
inständig: esdeklő, sürgető; ~e Bitte: alázatos kérelem; ~ bitten: esdekelni.
Instinct (der), -es, *t.* -e: ösztön; aus ~: ösztönszerüleg.
instinctiv, instinctmäßig: ösztönszerű, -leg.
Institut (das), -es, *t.* -e: intézet.
Institution (die), *t.* -en: intézmény.
Instruction [-struc-] (die), *t.* -en: utasítás, tanítás, oktatás; eine ~ ausgeben, geben *v.* ertheilen: utasítást adni.
instructiv: tanulságos.
Instructor (der), -s, *t.* -en: tanító, nevelő, oktató.
instruieren (-te): 1) tanítani, oktatni; 2) vkit vmiről tájékoztatni, vmire nézve utasítani; 3) fölszerelni (gazdaságot).
Instrument (das), -es, *t.* -e: 1) szerszám, műszer; 2) hangszer.
Instrumentalbegleitung (die): *zen.* hangszer-kiséret.
Instrumentalmusik (die): hangszeres zene.
instrumentieren (-te): hangszerelni.
Insulaner (der), -s, *t.* ~: szigetlakó, szigetbeli.
Insult (der), -es, *t.* -e, **Insultation** (die), *t.* -en: sértés, bántalmazás.
insultieren (-te): megbántani, bántalmazni.
Insurgent (der), -en, *t.* -en: fölkelő.
Insurrection (die), *t.* -en: fölkelés, lázadás.
Intabulation (die): betáblázás.
intabulieren (-te, hat intabuliert): betáblázni.
intact: ép, -en, érintetlen, sértetlen, -ül.
integrierend [-grie-]: kiegészítő rész.
Integrität (die): sértetlenség, épség.
Intellect (der), -es: értelem.
intellectuell: értelmi, észbeli.
intelligent: értelmes, eszes.
Intelligenz (die), *t.* -en: 1) értelmesség, észbeli tehetség; 2) értelmiség.
Intendant (der), -en, *t.* -en: 1) főfelügyelő, gondnok, intendáns; 2) hadbiztos.
Intendantur, Intendanz (die): 1) intendantúra; 2) hadbiztosság.
intensiv: erős, hathatós, hatékony.
Intercalarzeit (die): közbeeső időszak.
Interdict (das), -es, *t.* -e: tilalom, egyházi átok; jmdn mit dem ~ belegen: vkit átok alá vetni.
interessant: érdekes.
Interesse (das), -[s], *t.* -n: 1) érdek; das allgemeine ~: közérdek; es liegt in deinem ~: érdekedben áll; es dürfte nicht ohne ~ sein: talán nem lesz érdektelen; 2) érdeklődés; an etw. ~ nehmen: érdeklődni vmi iránt; 3) die ~n: kamat(ok); Geld auf ~n anlegen: pénzt kamatoztatni.
Interessent (der), -en, *t.* -en: érdekelt (fél); die ~en: az érdekeltek, az érdekeltség.
interessieren (-te, hat interessiert): érdekelni; — sich für etw. ~: érdeklődni vmi iránt.
interessiert: érdekelt, érdekelve.
Interim (das), -s, *t.* -s: időköz, ideiglenesség.
interimistisch: ideiglenes, -en.
Interimsregierung (die): ideiglenes kormány.
Interimsschein (der): ideiglenes elismervény.
Interjection (die), *t.* -en: indulatszó.
intermediär: közbeeső.
Intermezzo (das), -s, *t.* -s: közjáték, mellékes eset.
intermittierend: időszakos.
intern: belső; ~e Angelegenheiten: belügyek; ~e Kranken: belső bajok; ~e Klinik: belgyógyászati klinika *v.* kóroda.
Internat (das), -s, *t.* -e: benlakás.
international: nemzetközi.
internieren (-te): belebbezni.
Interpellation (die), *t.* -en: interpelláció, kérdés.
interpellieren (-te): kérdést intézni vkihez.
Interpolation (die), *t.* -en: betoldás, becsúsztatás.
Interpret (der), -en, *t.* -en: magyarázó, tolmács.
interpretieren (-te, hat interpretiert): magyarázni, értelmezni, (zeneművet) előadni.
Interpunction (die), *t.* -en: pontozás, írásjelzés.
Interregnum (das), -s, *t.* --regna *v.* --regnen: trónüresség, uralomköz, közbenső kormányzat.
interurban: városközi.
Intervall (das), -s, *t.* -e: 1) köz, távolság; 2) *zen.* zöngeköz.
intervenieren (-te, hat interveniert): közbelépni, közbenjárni.
Intervention (die), *t.* -en: közbenjárás, közvetítés.
Inthronisierung (die), *t.* -en: trónra ültetés.
intim: meghitt, bizalmas; ~er Freund: bizalmas barát; ~e Freundschaft: benső barátság.
Intimität (die), *t.* -en: bensőség, bizalmasság.
Intimus (der): vkinek bizalmasa.
intolerant: türelmetlen, -ül.
Intoleranz (die): türelmetlenség.
intonieren (-te): hangoztatni, intonálni.
Intrade (die): 1) bevezetés, előjáték; 2) *több.* ~n: jövedelmek.
Intransigent (der), -en, *t.* -en: nem egyezkedő, kiengesztelhetetlen.
intransitiv: átnemható (ige).
Intriguant (der), -en, *t.* -en: cselszövő, ármánykodó, fondorkodó.
Intrigue [-tri-; intrige] (die), *t.* -n: cselszövény, ármány, fondorlat.
intriguieren (-te): cselt szőni, ármánykodni, fondorkodni.
Introduction (die), *t.* -en: bevezetés.
Intuition (die): belső szemlélet, költői látóerő.
intuitiv: szemlélődő, szemléletes.
Innundation (die): áradás.
invalid: rokkant; — der Invalide, -n, *t.* -n: rokkant, aggharcos, hadastyán.
Invasion (die), *t.* -en: berohanás.
Invective (die), *t.* -n: támadó beszéd, sértő szó.
Inventar (das), -s, *t.* -e: leltár.
inventarisieren (-te): leltározni.
Invention (die), *t.* -en: 1) feltalálás; 2) lelemény.
Inventur (die), *t.* -en: leltározás, összeírás; die ~ aufnehmen: leltározni.
Inversion (die), *t.* -en: 1) fordulat (a nyelvben); 2) befordulás, betüremlés.
investieren (-te): 1) beruházni, befektetni; 2) felavatni, beiktatni (hivatalba).
Investigation (die): nyomozás.
Investition (die), *t.* -en: beruházás, befektetés.
Investitur (die), *t.* -en: felavatás, beiktatás (papi hivatalba).
invitieren (-te, hat invitiert): meghívni.
Invocation (die): fohász, segélykérés.
Involution (die), *t.* -en: 1) begöngyölgetés; 2) bonyolódás, bonyodalom.
involvieren (-te, hat involviert): magában foglalni.
inwendig: belső, belül, belülről, belsőleg; — das Inwendige: vminek belseje.
inwieferne, inwieweit: mennyiben.
Inwohner (der), -s, *t.* ~: lakos.
inzeiten: idején.
Inzicht (die), *t.* -en: vád.

inzwischen: időközben, eközben, azalatt.
ionisch: jóni; Jonisches Meer: Jóni tenger. [cserép.]
irden: földből v. agyagból való,
irdisch: földi; das ~e Leben: e világi élet; sich über das Irdische erheben: a földieken (földi dolgokon) felülemelkedni.
Ire (der), -n, t. -n: ír (ember).
Irene *(nőnév)*: Irén.
irgend: valamely; wer ~: akárki; wann ~: akármikor; ~ **ein**, ~ **eine**: valaki, valamely[ik]; ~ **einer**: valaki, valamelyik; ~ **einmal**: valamikor; ~ **etwas**: valami, bármi; ~ **jemand**: valaki; ~**wann**: valamikor; ~**wer**: valaki, bárki; ~**wie**: valahogyan, bármikép; sobald es mir ~wie möglich ist: mihelyt csak tehetem v. módomban lesz; ~**wo**: valahol, bárhol; ~**woher**: valahonnan; ~**wohin**: valahova, bárhova.
irisch, irländisch: ír, írlandi.
irisiert: szivárványos.
Irland (das): Irland, Irország.
Irmensäule (die): bálványszobor (a régi szászoknál).
Ironie (die): gúny, irónia.
ironisch *(ff. -t)*: gúnyos, ironikus, -an.
ironisieren (-te, hat ironisiert): gúnyolódni.
Irradiation (die): besugárzás.
irrationell: irrationális.
irr[e]: téves, tévelygő; ~ werden an etw.: vmiben kétkedni kezdeni; er wurde an sich selber ~: kétkedni kezdett saját magában; ~ werden in etw.: megtévedni vmiben, belezavarodni vmibe; — der, die Irre, -n, t. -n: tébolyodott, elmezavart; — die Irre: tévelygés, útvesztés; in der *(v.* die) Irre gehen: tévelyegni, eltévedni.
irreduc[t]ibel: nem redukálható, nem egyszerűsíthető, [egyszerűbbre] vissza nem vihető, tényezőkre nem bontható.
irre führen, irre leiten (-te, -ete): tévútra vezetni, megtéveszteni.
irre gehen (gieng irre): eltévedni.
irregulär: szabálytalan; — die **Irregulären** (= t.): szabadcsapatok. [nyegtelen.]
irrelevant: jelentéktelen, lé-
irreligiös: vallástalan, hitetlen.
irre machen (-te) jmdn: vkit megzavarni, megtéveszteni, megkábítani; er ließ sich nicht ~: nem tért el a szándékától, nem hajtott a szóra, nem engedett.
irren (-te): I. (ist geirrt): tévelyegni, bolyongani; — II. (hat geirrt): tévedni, hibázni; er läßt sich nicht ~: nem zavartatja magát, nem enged; — sich ~ (hat sich geirrt): tévedni, hibázni; darin hast du dich geirrt: ebben tévedtél; — das **Irren**, -s: tévedés; I. ist menschlich: tévedni emberi dolog.
Irrenanstalt (die): tébolyda.
Irrenarzt (der): elmegyógyász, elmeorvos. [tek háza.]
Irrenhaus (das): tébolyda, őrül-
Irrenpflege (die): elmebeteg-ügy.
irreparabel: helyre nem hozható.
Irresein (das), -s: téboly.
irrevocabel: visszavonhatlan.
Irrfahrt (die), t. -en: bolyongás, tévelygés, kóborlás.
Irrgang (der): útvesztő.
Irrglaube (der): tévhit, tévelygés.
irrgläubig: tévelygő.
irrig: téves, -en.
Irrigation (die), t. -en: *orv.* beöntés, csurgatás. [ség.]
Irritabilität (die): ingerlékeny-
irritieren (-te, hat irritiert): ingerelni, zavarni.
Irrlehre (die): tévtan.
Irrlicht (das): lidérctűz.
Irrpfad (der): tévút, álút.
Irrsal (das), -es, t. -e: tévedés, tévelygés.
Irrsinn (der), -es: elmebaj, téboly.
irrsinnig: tébolyodott, őrült; ~ werden: megtébolyodni.
Irrstern (der): bolygó, üstökös.
Irrthum (der), -[e]s, t. -thümer: tévedés; du bist im ~e: tévedsz; jmdm den ~ benehmen: vkit tévedéséből kijózanítani; das beruht auf einem ~e: tévedésen alapszik; ~ vorbehalten: tévedés nincs kizárva.
irrthümlich: téves, -en.
irrthümlicherweise: tévesen, hibásan.
Irrung (die), t. -en: tévedés.
Irrwahn (der): téboly, rögeszme, tévhit.
Irrweg (der): tévút, álút; auf ~e führen: megtéveszteni, félrevezetni, tévútra vezetni; auf ~e gerathen: tévútra kerülni, rossz útra térni.
Irrwisch (der), -es, t. -e: lidérctűz.
Isaak *(férfinév)*: Izsák.
Isabelle *(nőnév)*: Izabella.
Ischias (die): idegzsába.
Isegrim (der), -s: farkas.
Islam (der), -[s]: iszlám.
Island (das), -es: Izland.
Isländer (der), -s, t. ~: izlandi.
isländisch: izlandi.
Ismaelit (der), -en, t. -en: izmaelita. [geteló.]
Isolator (der), -s, t. -en: szi-
isolieren (-te, hat isoliert): elszigetelni, elkülöníteni.
Isolierung (die): elkülönzés.
isomer: azonos-összetételű.
isomorph: egyalakú.
[**Isop** (der): l. Ysop.]
Isotherme (die), t. -n: egyenhevű vonal.
Israelit (der), -en, t. -en: izraelita, zsidó.
***issest, isst:** l. essen.
***ist:** van, l. sein.
isthmisch: isthmusi (játékok).
Isthmus (der): 1) a korinthusi földszoros; 2) *orv.* szoros.
Istrien (das), -s: Isztria.
istrisch: isztriai.
Italien (das), -s: Olaszország.
Italiener (der), -s, t. ~: olasz; — die **Italienerin**, t. -nen: az olasz nő.
italienisch: olasz, -ul, *v. ö.* deutsch.
italisch: itáliai.
item: ép így tovább.
Iterativum (das): gyakorító ige.
Itinerarium (das): útmutató, [útirajz.]
itzt: l. jetzt.

J (j)

Rövidítések:

J. = Jahr: év.
jun. = junior: ifjabb.

*

ja: 1) igen, igenis; 2) hiszen, ám; es ist ja gar nicht so schwer: hiszen nem is olyan nehéz; komm ja recht früh: aztán jó korán jöjj ám!; thun Sie es ja nicht: nehogy megtegye; ~ freilich: persze; ~ wohl: igenis, valóban; — das **Ja**: az igen (szó).
Jacht (die), t. -en: gyorshajó.
Jacke (die), t. -n: dolmány, ujjas.
Jacobus *(férfinév)*: Jakab.
Jagd (die), t. -en: vadászat; auf die ~ gehen: vadászatra menni; ~ auf etw. machen: üldözőbe venni vmit; wilde ~: őrült hajsza, rémjárás.
jagdbar: vadászható.
Jagdberechtigung (die), **Jagdrecht** (das): vadászjog, vadászati jog.
Jagdbezirk (der), **Jagdgebiet, Jagdrevier** (das): vadászterület, vadászkerület.
Jagdhorn (das): vadászkürt.
Jagdhund (der): vadászkutya.
Jagdkleid (das): vadászruha.
Jagdlust (die): vadászmulatság, vadászgyönyör.
Jagdschein (der): vadász-jegy.
Jagdschloß (das): vadászkastély

Jagdtasche (die): vadásztáska.
Jagdwesen (das): vadászat.
Jagdzug (der): vadászcsapat.
jagen (-te, hat gejagt): 1) űzni, kergetni; jmdn in die Flucht ~: vkit megfutamítani; 2) vadászni; Füchse, Gemsen ~: rókára, zergére vadászni; 3) vágtatni, rohanni; nach etw. ~: hajhászni v. hajszolni vmit; — das Jagen, -s: űzés, kergetés, vadászás.
Jaguar (der), -s, t. -e: jaguár.
Jahr (das), -es, t. -e: év, esztendő; das ~ 1900: az 1900-ik év; das alte ~: az ó-év; dieses ~: ez évben; künftigen v. nächsten ~es: a jövő évben; laufenden ~es: folyó évben; magere ~e: ínséges évek; ein volles ~: egy álló esztendeig. ☛ *Praep.* **aufs** ~: esztendőre, esztendő ilyenkorra; er ist **bei** ~en: koros, élemedett korú; ~ **für** ~: évről-évre; zweimal **im** ~e: kétszer egy évben; im vorigen ~e: mult évben, tavaly; er ist **in** den besten ~en: java korabeli, java korát éli; in der Blüte seiner ~e: élte virágában; in die ~e kommen: öregedni; **seit** ~ und Tag: esztendeje, hogy...; **über** ~ und Tag: egy év mulva; übers ~: esztendőre, esztendő eznap; **von** ~ zu ~: évről-évre; **vor** einem ~e: tavaly, a mult évben; heute vor einem ~e: ma egy éve; vor zwei ~en: harmad éve; vor zehn ~en: tíz évvel ezelőtt, tíz éve; **zu** ~en kommen: öregedni.
jahraus, jahrein: évről-évre.
Jahrbuch (das): évkönyv.
jahrelang: évekig tartó; éveken át, évek során át.
Jahresabschluss (der): 1) év vége; 2) évi záriat.
Jahresanfang (der): az év kezdete.
Jahresausweis (der): évi kimutatás.
Jahresbericht (der): évi jelentés.
Jahreseinkommen (das): évi jövedelem.
Jahresfeier (die): évforduló.
Jahresfrist (die): egy évi időköz; binnen v. innerhalb ~: egy év alatt.
Jahresgehalt (der v. das): évi fizetés.
Jahresrechnung (die): 1) évi számla; 2) évi számadás.
Jahresrente (die): évi járadék.
Jahresschluss: l. Jahresabschluss.
Jahressitzung, Jahresversammlung (die): évi gyűlés, közgyűlés.
Jahrestag (der): évforduló (nap).
Jahreswechsel (der): újév.
Jahreszahl (die): évszám.
Jahreszeit (die): évszak.
Jahrgang (der): évfolyam.
Jahrgeld (das): évdíj.
Jahrhundert (das): század.
Jahrmarkt (der): országos vásár, sokadalom.
Jahrring (der): évgyűrű.
Jahrtausend (das): évezred.
Jahrzahl (die): évszám.
Jahrzehnt (das): évtized.
Jakob *(férfinév)*: Jakab.
Jakobiner (der), -s, t. ~: jakobinus.
Jakobsleiter (die): kötéllétra (hajón).
Jalousie [zsaluzi] (die), t. -n: redőny, ablakredő (zsalu).
jambisch: jambusos.
Jambus (der), ~, t. ..ben: jambus (versláb).
Jammer (der), -s: 1) nyomorúság, ínség; es ist ein ~: fáj az ember lelke; es ist ~ und Schade: ezer kár érte; 2) jajgatás, jajveszékelés.
Jammerbild (das): szánalmas látvány.
Jammergeschrei (das): jajgatás, jajveszékelés.
Jammergestalt (die): gyászvitéz.
Jammerleben (das): nyomorúság, nyomorúságos v. hitvány élet.
jammern (-te, hat gejammert): 1) jajgatni, jajveszékelni, sopánkodni, sápítozni; 2) der Mensch jammert mich: szánakozom ezen az emberen, megesik rajta a szívem; — das Jammern, -s: jajgatás, jajongás, sopánkodás.
jammerschade, pl. es wäre ~, dass: halálos vétek volna, ha ..
Jammertal (das): siralom völgye.
jammervoll: siralmas, -an.
Janhagel (der), -s: söpredék, csőcselék.
Janitschar (der), -en, t. -en: janicsár.
Januar, Jänner (der), -s: január.
Japaner (der), -s, t. ~, **Japanese** (der), -n, t. -n: japáni.
japanesisch, japanisch: japáni.
Jargon (der), -s, t. -s: zagyva v. elrontott beszéd, tolvajnyelv.
Jasmin (der), -s, t. -e: jázmin.
Jaspis (der), t. ..sse: jáspis.
Jauche (die), t. -n: ganajlé.
jauchzen (-te, hat gejauchzt): ujjongni, kurjongatni; er jauchzt vor Freude: tombol örömében; — das Jauchzen, -s: ujjongás, örömrivalgás.
Jause (die), t. -n: uzsonna.
jausen, jausnen (-ete, h. gejausnet): uzsonnázni.
jawohl: igenis, valóban.
Jawort (das), -es: igenszó, igenlés, beleegyezés.
Jäckchen (das), -s, t. ~: dolmány.
Jäger (der), -s, t. ~: vadász; der wilde ~: elátkozott vadász.
Jägerei (die): vadászság, vadászás.
Jägerhorn (das): vadászkürt.
Jägerin (die), t. -nen: vadásznő.
Jägerlatein (das): (füllentő) vadásznyelv.
jägermäßig: vadászos, -an.
Jägersmann (der), -es, t. ..leute: vadász, vadászember.
jäh: 1) hirtelen; 2) heves, -en; 3) meredek, -en.
jählings: hirtelen; meredeken.
-jährig: *össz.* éves, esztendős; dreijährig: három éves.
jährlich: évi, esztendei; évenként, -i.
Jährling (der), -es, t. -e: egy éves (bárány), toklyó.
Jähzorn (der), -es: hirtelen harag, indulatosság.
jähzornig: hirtelen haragú; indulatos, -an.
jämmerlich: nyomorúságos, szánalmas, siralmas, -an.
Jänner, Januar (der), -s: január.
jäten (-ete, hat gejätet): gyomlálni, kiirtani.
je: 1) valaha, egykor; von ~ her: kezdettől v. elejétől fogva, mióta a világ; er ist reicher als ~: gazdagabb mint bármikor; 2) mindig, mindenkor; ~ und ~: *a)* mindenkor; *b)* időről-időre; je zwei und zwei: kettesével, kettő-kettő, kettenként; je nachdem: embere *(v.* könyve stb.) válogatja, v. ki milyen; 3) *(kfokkal)* je eher, je lieber: minél előbb, annál jobb; je länger, je lieber: mennél tovább, annál jobb; je mehr, desto besser: minél több, annál jobb.
jedenfalls, jedesfalls: mindenesetre.
jeder, jede, jedes: 1) minden, mindenik; jeden Augenblick: minden pillanatban; jeder Mensch: minden ember; zu jeder Stunde: bármely órában; jeden Tag: mindennap, naponként; 2) mindegyik, mindenki; ein jeder weiß: mindenki tudja; jeder von uns: mindegyikünk; das Bedürfnis eines jeden: mindenkinek szüksége, közszükséglet.
jederlei: mindenféle.
jedermann: minden ember, mindenki; es ist nicht jedermanns Sache: nem mindenki szereti v. érti; man kann nicht jedermann gefallen: nem tetszhetünk mindenkinek.
jederzeit: mindenkor.

jedesmal: mindannyiszor; ~ wenn: valahányszor.
jedesmalig: mindenkori, minden egyes esetben történő.
jedoch: ámde, mégis, mindazáltal.
jedweder: mindegyik.
jeglich: mindegyik; ein ~er: mindegyik, mindenik.
jeher, seit v. von ~: elejétől fogva, mióta a világ.
Jehovah (der), -s: Jehova.
Jelängerjelieber (der v. das), -s: *(növ.)* lonc (Lonicera caprifolium).
jemals: valamikor, valaha.
jemand *(gen.* jemand[e]s, *dat.* jemand, jemandem *v.* jemanden, *acc.* jemand *v.* jemanden): valaki; ~ anderer *v.* anders *(gen.* jemandes anders, *dat.* jemandem *v.* jemanden andern *v.* jemand anderm, *acc.* jemanden anders *v.* jemand andern): másvalaki.
Jenaer, Jenenser (der): jenai.
jener, jene, jenes: az, azon, amaz; dieser und jener: egyik is, másik is.
jenseit, jenseits *(praep. gen.)*: vmin túl; ~ der Donau: a Dunán túl; — das **Jenseits**: másvilág, túlvilág.
jenseitig: 1) tulsó; 2) földöntúli.
Jeremiade (die), *t.*-n: siralomének.
Jeremias *(gen* Jeremiä): Jeremiás.
Jerusalem (das): Jeruzsálem.
Jesaias: Ézsajás.
Jesuit (der), -en, *t.* -en: jezsuita.
jesuitisch: jezsuita.
Jesus Christus *(gen.* Jesu Christi, *dat.* Jesu Christo, *acc.* Jesum Christum): Jézus Krisztus.
Jettchen *(nőnév)*: Henriette.
jetzig: mostani, jelenlegi, mai.
[**jetzo, jetzunder**: l. jetzt.
jetzt: most; bis ~: mostanig; für ~: mára, ez alkalomra; ~ dieser, ~ jener: most ez, majd az.
Jetztzeit (die): jelenkor.
jeweilig: időnkénti, mindenkori.
Jobber (der), -s, *t.* ~: *tőzsd.* hajszoló, kis börzejátékos.
Joch (das), -[e]s, *t.* -e: 1) járom, iga; vom ~e befreien: felszabaditani az iga alól; unter das ~ bringen: igába hajtani; 2) hold (területmérték): 3) hegynyereg, hágó; 4) hidjárom, pillérköz, hevederköz.
Jochbein (das): járomcsont.
Jockey [dsoké *v.* dsoki] (der), -s, *t.* -s: lovász.
Jod (das), -[e]s: jód (elem).
jodeln (-te, hat gejodelt): gajdolni, »jodlirozni«.
jodhaltig: jódtartalmú.
Jodler (der), -s, *t.* ~: 1) tiróli népdal; 2) népénekes.

Johann, Johannes: János.
Johanna: Johanna, Janka.
Johannisbeere (die): ribiszke.
Johannisblume (die): *növ.* aranyvirág. [kenyér.
Johannisbrot (das): szentjános-
Johannisbrotbaum (der): szentjánoskenyérfa.
Johanniskäfer (der), **Johanniswürmchen** (das): szentjánosbogár. [bánófű.
Johanniskraut (das): *növ.* or-
Johannistag (der): szt. Iván napja. [lovag.
Johanniter (der), -s, *t.* ~: máltai
johlen (-te, hat gejohlt): gajdolni.
Jonas *(férfinév)*: Jónás.
Jongleur [zsónglőr] (der), -s, *t.* -s *v.* -e: bűvész, szemfényvesztő.
Joppe (die), *t.* -n: zubbony, röpike.
Josef *(férfinév)*: József.
Josefa, Josefine: Józsa, Jozefin.
Josua: Józsué.
Jota (das), -[s]: jota (betű); kein ~: egy betűt sem!
Joujou [zsuzsu] (der *v.* das), -s, *t.* -s: csecsebecse.
Journal [zsurnál] (das), -s, *t.* -e: 1) napló; 2) hírlap, újság.
journalisieren (-te, h. journalisiert): naplózni, naplóba iktatni.
Journalist (der), -en, *t.* -en: hírlapiró, ujságiró.
Journalistik (die): hírlapirodalom, hírlap- *v.* ujságírás.
journalistisch: hírlapi, -lag.
jovial: jókedvű, kedélyes.
Jovialität (die): vidámság, kedélyesség.
Jubel (der), -s: vigasság, örömzaj, ujjongás.
Jubelbraut (die): jubiláló menyasszony.
Jubelfest (das): örömünnep.
Jubelgesang (der): ünnepi ének.
Jubelgeschrei (das): örömrivalgás.
Jubeljahr (das): örömév, jubiláris év.
jubeln (-te, hat gejubelt): örvendezni, ujjongani, repesni az örömtől.
Jubelpaar (das): jubiláló pár.
Jubilar (der), -s, *t.* -e: ünneplő, ünnepelt.
Jubiläum (das), -s, *t.* -läen: évforduló, örömünnep, jubileum.
jubilieren (-te, hat jubiliert): 1) vigadni, ujjongani; 2) jubilálni, ünnepelni.
juchhe: hajahaj!
Juchten (der), -s, **Juchtenleder** (das), -s: bagaria-bőr.
juchten: bagaria...
jucken (-te, hat gejuckt): viszketni; die Haut juckt ihm: viszket a bőre; — das **Jucken**, -s: viszketés.

Jude (der), -n, *t.* -n: zsidó.
Judenfrau (die): zsidóasszony.
Judenkirsche (die): *növ.* zsidócseresznye.
Judenmädchen (das): zsidóleány.
Judenschaft (die): zsidóság.
Judenschule (die): zsidóiskola.
Judenthum (das), -[e]s: zsidóság.
Judicatur (die): biráskodás.
judicieren (-te, hat judiciert): biráskodni, itélkezni.
Judiz (die): itélet; itélő képesség.
Jugend (die): 1) ifjúkor, ifjúság, fiatalság; von ~ auf: ifjúkorától fogva; 2) ifjak, ifjúság, fiatalság; ~ hat keine Tugend: fiatalság bolondság.
Jugendalter (das): ifjúkor.
Jugenderinnerung (die): ifjúkori emlék.
Jugenderziehung (die): az ifjúság nevelése.
Jugendfreuden (die = *t.)*: az ifjúkor örömei. [barát.
Jugendfreund (der): ifjúkori
jugendfrisch: fiatalosan üde.
Jugendfrische (die): fiatalos elevenség, ifjúi élénkség.
Jugendjahre (die = *t.)*: ifjúkor.
Jugendkraft (die): ifjúi erő.
jugendlich: ifjonti, fiatal, fiatalos.
Jugendliebe (die): első szerelem.
Jugendschrift (die): ifjúsági irat.
Jugendspiele (die = *t.)*: gyermekkori játékok.
Jugendstreich (der): fiatalkori csíny.
Jugendsünde (die): ifjúkori bűn.
Jugendzeit (die): ifjúkor.
Julchen *(nőnév)*: Juliska, Julcsa.
Juli (der), -[s]: július.
Julia, Julie *(nőnév)*: Júlia.
Julius *(férfinév)*: Gyula.
jung *(kf.* jünger, *ff.* jüngst): 1) fiatal, -on, ifjú, ifjan; jung und alt: fiatalja-véne, apraja-nagyja; mein jüngerer Bruder: öcsém; ~ gewohnt, alt gethan: ifjú szokás, öreg gyakorlás; ~er Herr: ifiúr, úrfi; ~e Katze: kölyök macska; die ~en Leute: a fiatalok; meine jüngere Schwester: húgom; von ~ auf: gyermekkora óta; ~ werden: megfiatalodni; jünger werden: fiatalodni; 2) gyönge, zsenge, új; ~es Bier: fiatal, új sör; ~e Eheleute: új házasok; ~e Frau: ifiasszony; ~es Gemüse: új főzelék; das ~e Jahr: újév; ~er Wein: újbor; — der, die, das Junge (l. o.): az ifjú, a fiatal.
Jungbrunnen (der): megifjító forrás, csodaforrás.
Jungczeche (der): ifjú cseh.

Jungdeutschland (das): ifjú Németország.

I. **Junge** (der), -n, *t.* -n (*t. így is:* Jungens): 1) gyerkőc, suhanc; alter ~! vén cimbora! dummer ~: ostoba fickó; 2) inas, tanuló.

II. **Junge** (das), -n, *t.* -n: 1) kölyök, fiók (állaté); ~ werfen: kölykezni, fiadzani; 2) das ~ von der Gans (Gansjunges): lúdaprólék.

jungenhaft: gyerekes, kamaszos.

Jungfer (die), *t.* -n: leányzó, hajadon, szűz; die alte ~: aggszűz.

Jungfernbraten (der): szűzpecsenye.

jungfernhaft: leányos, -an, szűzies, -en.

Jungfernhäutchen (das): szűzhártya.

Jungfernhonig (der): szinméz.

Jungfernkranz (der): párta.

Jungfernrede (die): szűzbeszéd.

Jungfernschaft (die): szüzesség.

Jungfrau (die), *t.* -en: hajadon, szűz; die heilige ~: a boldogságos szűz, Szűz Mária.

jungfräulich: leányos, szüzies.

Jungfräulichkeit (die): szüzesség, szüziesség.

Junggesell[e] (der), -en, *t.* -en: legényember; ein alter ~: agglegény.

Junggesellenleben (das): legényélet.

Junghen (das), -[e]s: sarju.

Jungholz (das): növendékerdő.

Juni (der), -s: június.

junior: ifjabb.

Junker (der), -s, *t.* ~: úrfi, uracs, hesúr.

junkerlich: úrfiskodó.

junonisch: junói (termet).

*__Jura__ (die = *t.*): l. Jus.

Jurat (der), -en, *t.* -en: jurátus.

juridisch: jogerős; jogi.

Jurisdiction (die): törvényhatóság; törvénykezés.

Jurisprudenz (die): jogtudomány.

Jurist (der), -en, *t.* -en: jogász, jogtudós.

juristisch: jogászi, jogi; das ~e Gutachten: jogi vélemény.

Jury (zsüri) (die), *t.* Juries: 1) esküdtszék; 2) bíráló-bizottság.

Jus (das), ~, *t.* Jura: jog.

just: épen; csak azért is.

justieren [ju-] (-te, hat justiert): igazítani, szabályozni.

Justierwage (die): szabályozó mérleg.

justificieren (-te, hat justificiert): 1) igazolni; 2) végrehajtani (halálbüntetést), kivégezni; 3) kiegyenlíteni (számlát).

Justiz (die): jog, igazság, igazságszolgáltatás.

justizärztlich: igazságügyi orvosi (tanács).

Justizbeamte (der): igazságügyi tisztviselő.

Justizminister (der): igazságügyminiszter.

Justizministerium (das): igazságügyi minisztérium.

Justizmord (der): ártatlannak halálra ítélése.

Justizpalast (der): igazságügyi palota.

Justizpflege (die): igazságszolgáltatás.

Justizrath (der): igazságügyi *v.* jogügyi tanácsos.

Justizwesen (das): igazságügy.

Jute (die): juta.

Juwel (das, *rtk.* der), -s, *t.* -en *v.* -e: drágakő.

Juwelier (der), -s, *t.* -e: ékszerész.

Jux (der), -es, *t.* -e: csiny, tréfa.

Juxte (die), *t.* -n: szelszelvény, melléklet.

Juxtenheft (das): szelvényfüzet.

jüdeln (-te, hat gejüdelt): zsidósan beszélni.

Jüdin (die), *t.* -nen: zsidónő.

jüdisch: zsidó, -ul, zsidós, -an.

Jünger (der), -s, *t.* ~: tanítvány.

jünger (jung *kfoka*): fiatalabb, újabb; — der, die Jüngere, -n, *t.* -n: az ifjabb, fiatalabb.

Jüngferchen (das), -s, *t.* ~: szüzecske.

jüngferlich: álszemérmes, -en.

Jüngling (der), -[e]s, *t.* -e: ifjú, ifjonc.

Jünglingsalter (das): ifjúkor, legénykor.

jüngst (jung *ffoka*, l. o.): 1) legfiatalabb, legújabb; mein ~es Schreiben: legutóbbi levelem; in der ~en Zeit: legújabban, legutóbb; der Jüngste Tag *v.* das Jüngste Gericht: az utolsó ítélet, ítéletnapja; 2) legújabban, legutóbb, a minap.

jüngsthin: legutóbb, a minap.

Jürgen (*férfinév*): György, Gyuri.

K

☛ Sok idegen eredetű szó, melyet K-val is írnak, az osztrák helyesírás értelmében a C alá került, s ott keresendő.

Rövidítések:

k. = kaiserlich: császári.

K = Krone: korona.

kg = Kilogramm: kilogramm.

kgl. = königlich: királyi.

k. J. = künftigen Jahres: jövő évre.

k. k. = kaiserlich-königlich: császári-királyi.

km = Kilometer: kilometer.

k. M. = künftigen Monats: a jövő hóban.

kr. = Kreuzer: krajcár.

k. u. = königlich-ungarisch: királyi magyar.

k. u. k. = kaiserlich und königlich: császári és királyi.

k. W. = künftiger Woche: a jövő héten.

*

K, k (das), -s, *t.* -s: K, k (betű).

Kabel (das), -s, *t.* ~: 1) hajókötél; 2) kábel, föld- *v.* tengeralatti vezetősodrony.

Kabeljau, Kabliau (der), -s, *t.* -s: gadóc, tőkehal.

[**Kabinett** (das): l. Cabinet.

Kachel (die), *t.* -n: kályhacserép.

Kachelofen (der): cserépkályha.

[**Kadett** (der): l. Cadet.

Kadi (der), -[s], *t.* -s: bíró.

Kaffee (der), -s, *t.* -s: kávé; ~ trinken: kávézni.

Kaffeebaum (der): kávéfa.

Kaffeebohne (die): kávébab.

kaffeebraun: kávészínű.

Kaffeebrennerei (die): kávépörkölde, kávépörkölő.

Kaffeegeschirr (das): kávés edény.

Kaffeehaus (das): kávéház.

Kaffeekanne (die): kávés kanna.

Kaffeemaschine (die): kávéfőző.

Kaffeemühle (die): kávéőrlő.

Kaffeeschank (der): kávémérés.

Kaffeeschenker, Kaffeesieder (der), -s, *t.* ~: kávés.

Kaftan (der), -s, *t.* -e: kaftán.

kahl: kopasz, csupasz, kopár; ~e Wände: puszta falak; ~ machen: letarolni; ~ werden: megkopaszodni, kiürülni, kihalni.

Kahlheit (die): kopaszság, csupaszság.

Kahlkopf (der): kopasz.

kahlköpfig: kopaszfejű.

Kahm (der), -es: penész.

kahmig: penészes, -en.

Kahn (der), -[e]s, *t.* Kähne: csónak, sajka; ~ fahren: csónakázni.

Kahnfahren (das), **Kahnfahrt** (die): csónakázás.

Kahnfahrer (der): csónakos.

[**Kai** (der): l. Quai.

Kaiman (der), -s, *t.* -s: *állatt.* alligátor.

Kain (*férfinév*): Kain.

Kainszeichen (das): Kain-bélyeg.

Kaiser (der), -s, *t.* ~: császár; der ~ von Deutschland: a német császár.

Kaiserbirne (die): császárkörte.

Kaiserburg (die): császári palota.

Kaiserin (die), *t.* -nen: császárnő, császárné.
Kaiserkrone (die): császári korona.
kaiserlich: császári; Eure Kaiserliche Majestät: Császári Felséged; ~ und königlich: császári és királyi.
Kaiserreich (das), -s, *t.* -e, **Kaiserthum** (das), -[e]s, *t.* -thümer: császárság, császári birodalom.
Kaiserschnitt (der): császármetszés.
Kaiserstadt (die): császárváros.
Kajüte (die), *t.* -n: hajószoba.
Kakadu (der), -[s], *t.* -s: kakadú.
Kalauer (der), -s, *t.* ~: szójáték, szóficam.
Kalb (das), -es, *t.* Kälber: borjú; mit fremdem ~e pflügen: más ökrével szántani.
Kalbe (die), *t.* -n: ünő.
kalben (-te, hat gekalbt): megborjazni.
Kalbfell (das): borjúbőr.
Kalbfleisch (das): borjúhús.
Kalbsbraten (der): borjúsült.
Kalbsdrüse (die): borjúmellmirigy.
Kalbskeule (die): borjúcomb.
Kaldaunen (die = *t.*): pacal.
Kaleidoskop [-lei-do-] (das), -s, *t.* -e: széplátó, kaleidoszkóp.
Kalender (der), -s, *t.* ~: naptár.
Kalenderjahr (das): naptári év.
Kalesche (die), *t.* -n: hintó, cséza.
Kalfakter (der), -s, *t.* ~: 1) fűtő, mindenes; 2) semmiházi.
Kalfaterer (der), -s, *t.* ~: dugacsoló, dugaros (hajómunkás).
kalfatern (-te, hat kalfatert): dugacsolni, dugarozni, gyömöszölni, kátrányozni.
[**Kaliber** (das): l. Caliber.
Kalif (der), -en, *t.* -en: kalifa.
Kalifornien (das), -s: Kalifornia.
kalifornisch: kaliforniai.
Kalium (das), -s: kálium (elem).
Kalk (der), -es, *t.* -e: mész; gebrannter ~: égetett mész; gelöschter ~: oltott mész; ~ brennen: meszet égetni; ~ löschen: meszet oltani; mit ~ tünchen: meszelni.
Kalkbewurf (der): mészvakolat.
Kalkbrenner (der), -s, *t.* ~: mészégető.
kalken (-te, hat gekalkt): *mest.* meszezni.
Kalkgrube (die): meszes gödör.
kalkig: meszes.
Kalkkrücke (die): mészvonó, mészkavaró.
Kalkmilch (die): mésztej, mészlé.
Kalkmörtel (der): mészhabarcs.
Kalkofen (der): mészégető (kemence).
Kalkspat (der): *ásv.* mészpát.
Kalkstein (der): mészkő.
Kalksteinbruch (der), **Kalksteinwerk** (das): mészkőbánya.
Kalkwasser (das): meszes víz.
Kalligraph (der), -en, *t.* -en: szépíró.
Kalligraphie (die): szépírás.
Kalliope: a hősköltészet múzsája.
Kalm (der), -es, *t.* -en: szélcsend.
Kalmäuser (der), -s, *t.* ~: sunyi, bogaras ember.
[**Kalo** (das): l. Calo.
Kalpak (der), -s, *t.* -s: kalpag.
kalt (*kf.* kälter, *ff.* kältest): hideg, -en; mir ist ~: fázom; er ist ~ fürs Theater, gegen große Dinge stb.: érzéketlen a színház, nagy dolgok stb. iránt; die Dichtkunst ließ ihn ~: a költészet nem érdekelte *v.* vonzotta; ~ machen: *a)* kihűteni, lehűteni; *b)* megölni, láb alól eltenni vkit; jmdn ~ stellen: vkit félretenni az útból, ártalmatlanná tenni; ~ werden: kihűlni, lehűlni; es wird ~: hidegre fordul az idő; — **Kaltes**: hideg (dolog); im Kalten schlafen: hideg szobában aludni.
kaltblütig: hidegvérű, -en.
Kaltblütigkeit (die): hidegvér, hidegvérűség.
kaltherzig: érzéketlen, -ül.
Kaltsinn (der): hidegség, közöny.
kaltsinnig: hideg, közönyös, -en.
Kaltwasser-Bad (das): hideg fürdő.
Kaltwasser-Cur (die): hidegvízgyógymód, hidegvízkúra.
Kaltwasser-Heilanstalt (die): hidegvíz-gyógyintézet.
***kam**: l. kommen.
[**Kamasche** (die): l. Gamasche.
Kameel (das), -s, *t.* -e: teve.
Kameelhaar (das): teveszőr.
Kameeltreiber (der): tevehajcsár.
[**Kamelie** (die): l. Camelie.
Kamerad (der), -en *v.* -s, *t.* -en: pajtás, társ, cimbora.
Kameradschaft (die): pajtásság, cimboraság.
kameradschaftlich: bajtársias, -an.
Kamille (die), *t.* -n: székfű.
Kamillenthee (der): székfűtea.
Kamin (der *v.* das), -s, *t.* -e: kandalló, kürtő, kémény.
Kaminfeger (der), -s, *t.* ~: kéménysepró.
Kaminschirm (der): kályhaellenző.
Kamisol (das), -s, *t.* -e: ujjas, mellény, pruszlik.
Kamm (der), -es, *t.* Kämme: 1) fésű; alles über einen ~ scheren: mindent egy kaptára húzni; 2) fog, fogazat (keréknél); 3) *mest.* rovás (csolatnál), makk; 4) hegygerinc, hegyhát; 5) mar (lóé), taraj (kakasé); ihm schwillt der ~: berzenkedik, felfuvalkodik.
Kammacher (der), -s, *t.* ~: fésűs.
Kammbalken (der): fogasgerenda.
Kammbürste (die): fésűkefe.
Kammer (die), *t.* -n: 1) kamra, szobácska; 2) kamara, képviselőház.
Kammeramt (das): kamarai *v.* kincstári hivatal.
Kammerbeamte[r] (der): kincstári tiszt.
Kammerdame (die): udvarhölgy.
Kammerdiener (der): komornok, komornyik.
Kammerfrau (die): komorna.
Kammerfräulein (das): udvari kisasszony.
Kammergericht (das): kamarai törvényszék.
Kammergut (das): koronajószág, kincstári uradalom.
Kammerherr (der): kamarás.
Kammerjungfer (die): komorna.
Kammerjunker (der): apród.
Kammerkätzchen (das): szobacicus.
Kammermädchen (das): komorna.
Kammermusik (die): kamara-zene.
Kammerprocuratur (die): kincstári jogügyi igazgatóság.
Kammerrath (der): pénzügyi *v.* kamara-tanácsos.
Kammersänger (der): kamaraénekes; — die **Kammersängerin**, *t.* -nen: kamaraénekesnő.
Kammerthür (die): kamaraajtó.
Kammerzofe (die): komorna.
Kamp (der), -es, *t.* Kämpe: térség.
Kammgarn (das): kártolyfonal.
Kammrad (das): fogaskerék.
Kampf (der), -es, *t.* Kämpfe: harc, küzdelem, viadal; der ~ ums Dasein: a létért való küzdelem; ~ auf Leben und Tod: élet- s halálharc; im ~e bestehen: bajt állni, a harcban megállni a helyét; zum ~e fordern: bajra *v.* harcra hívni.
Kampfart (die): harcmód.
Kampfbegierde (die): harcvágy.
kampfbegierig: harcvágyó, -an.
Kampfbereich (das): a harc köre.
kampfbereit, **kampffertig**: harckész, -en.
Kampfbereitschaft (die): harckészség.
Kampfer (der), -s: kámfor.
Kampfeslärm (der): harci zaj.
kampffähig: harcképes.
Kampfgefährte, **Kampfgenosse** (der): harctárs, küzdőtárs, bajtárs.
kampfgerüstet: harckész, harcra felkészült, -en.
kampfgestählt: harcedzett.
Kampfgetümmel (das): harci zaj, zavar *v.* tolongás

Kampfgewühl (das): a harc sokadalma.
Kampfhahn (der): paizsos cankó, bajnok szalonka (Machetes *v.* Pavoncella pugnax). [kedv.}
Kampflust (die): harcvágy, harc-}
kampflustig: harcvágyó, -au.
Kampfpause (die): harcszünet.
Kampfplatz (der): küzd[ő]tér, csatatér, harcmező.
Kampfpreis (der): pályadíj.
Kampfrichter (der): versenybiró, igazlátó.
Kampfross (das): csatamén.
Kampfruf (der): harci kiáltás.
kampfscheu: harctól iszonyodó.
Kampfspiel (das): harcjáték, lovagjáték.
Kampfstellung (die): harcállás.
kampftüchtig: harcratermett.
kampfunfähig: harcképtelen.
Kampfwaffe (die): harcoló fegyver.
Kampfwuth (die): harci düh.
Kamrad (der): l. Kamerad.
[**Kanal** (der): l. Canal.
Kanarienvogel (der), -s, *t.* -vögel: kanári madár.
Kanarische Inseln (die = *t.*): Kanári szigetek.
Kanaster, Knaster (der), -s, *t.* ~: java dohány.
Kandare (die), -n: kantár.
Kandelzucker (der): sárgacukor, kandiszcukor.
Kaninchen (das), -s, *t.* ~: házi *v.* tengeri nyúl.
***kann**: l. können.
Kanne (die), *t.* -n: kanna, kupa.
Kannegießer (der), -s, *t.* ~: kannacsináló; politischer ~: politikus csizmadia.
Kannegießerei (die): politizálás (a malom alatt).
kannegießern (-te, hat gekannegießert): politizálni.
Kannenkraut (das): *növ.* súrolófű, cinmosófű (Equisetum).
Kannenstaude (die): *növ.* kancsóka (Nepenthes).
[**Kannibale** (der): l. Cannibale.
***kannte**: l. kennen.
Kanonade (die): ágyuzás.
Kanone (die), *t.* -n: ágyu; mit ~n beschießen: ágyuzni.
Kanonenbatterie (die): ágyuüteg.
Kanonenboot (das): ágyunaszád.
Kanonendonner (der): ágyudörgés.
kanonenfest: ágyuálló.
Kanonenfeuer (das): ágyutuz.
Kanonenfieber (das): felsz, csataláz: er hat das ~: fel a puskapor szagától. [telék.}
Kanonenfutter (das): ágyutol-}
Kanonengut, Kanonenmetall (das): ágyufém.
Kanonenkugel (die): ágyugolyó.
Kanonenlauf (der), **Kanonenrohr** (das): ágyucső.
Kanonenschlag (der): *kat.* ágyudörgettyű (jeladásra).
Kanonenschuss (der): ágyulövés; auf **Kanonenschussweite**: ágyulövésnyire.
Kanonier (der), -s, *t.* -e: tüzér, pattantyús.
kanonieren (-te, hat kanoniert): ágyuzni, ágyuval lőni.
Kante (die), *t.* -n: vminek széle, éle, pereme, párkánya, foka; Geld auf die hohe ~ legen: élére rakni a pénzt.
Kantel (das), -s, *t.* ~: kockavonalzó.
kanten (-ete, hat gekantet): kiélezni, szegélyezni.
kantig: szegletes, éles, élelt; ~ beschlagen: élelni.
Kantine (die), *t.* -n: kaszárnyakocsma, csapszék.
[**Kanton** (der): l. Canton.
Kantschu (der), -s, *t.* -s: kancsuka.
Kanzel (die), *t.* -n: szószék; die ~ besteigen: szószékre lépni.
Kanzelberedsamkeit (die): egyházi szónoklat *v.* ékesszólás.
Kanzelist, Kanzlist (der), -en, *t.* -en: írnok.
kanzeln (-te, hat gekanzelt): papolni, prédikálni.
Kanzelrede (die): egyházi beszéd *v.* szónoklat. [nok.}
Kanzelredner (der): egyházi szó-}
Kanzlei (die), *t.* -en: iroda, kancellária.
Kanzleibeamte[r] (der): irodatiszt.
Kanzleidiener (der): irodaszolga.
Kanzleieinrichtung (die): irodai berendezés.
Kanzleipapier (das): iroda-papir.
Kanzleipauschale (die): irodai átalány.
Kanzleischreiber (der): írnok.
Kanzleisprache (die), **Kanzleistil** (der): hivatalos írásmód *v.* stilus.
Kanzleistunde (die): hivatalos óra.
Kanzleivorstand (der): irodafőnök.
Kanzler (der), -s, *t.* ~: kancellár.
Kanzlist (der): l. Kanzelist.
[**Kap** (das): l. Cap.
Kapaun (der), -s, *t.* -e: kappan.
Kapellan (der): l. Kaplan.
Kapelle (die), *t.* -n: 1) kápolna; 2) zenekar.
Kapellmeister (der): karmester.
I. **Kaper** (der), -s, *t.* ~: kalóz.
II. **Kaper** (die), *t.* -n: kápri, kaporna.
Kaperei (die): kalózkodás.
kapern (-te, hat gekapert): 1) kalózkodni; 2) *teng.* elfogni, elkobozni hajót).
Kaperschiff (das): kalózhajó.
[**Kapital, Kapitän** stb.: l. Cap...
Kaplan [Ka-] (der), -s, *t.* Kapläne: káplán, segédlelkész.
Kaplanei (die), *t.* -en: káplání állás, káplánság.
Kappe (die), *t.* -n: 1) sapka, süveg; 2) kámzsa, csuklya; 3) *mest.* kupak.
kappen (-te, hat gekappt): 1) befedni, süvegezni; 2) elvágni.
-kappig: *össz.* sapkás, csuklyás, pl. rothkappig: vörössapkás.
Kappzaum (der): orrfék; jmdm den ~ anlegen: vkit megzabolázni.
Kapsel (die), *t.* -n: 1) tok, tartó, hüvely; 2) *kat.* lövőkupak, gyutacs, csappantyú.
Kapselgewehr (das): csappantyús lőfegyver.
[**Kaput**: l. caput. [csuklya.}
Kapuze (die), *t.* -n: kámzsa,}
Kapuzinade (die), *t.* -n: prédikáció, papolás.
Kapuziner (der), -s, *t.* ~: kapucinus.
Kapuzineraffe (der): csuklyás majom.
Kapuzinerblume, Kapuzinerkresse (die): sarkantyú-virág, sarkantyúka (Tropaeolum).
Kapuzinergruft (die): kapucinusok sírboltja (Bécsben).
Kapuzinerkloster (das): kapucinusok klastroma.
Kapuzinermönch (der): kapucinus barát. [apáca.}
Kapuzinernonne (die): kapucinus}
Kapuzinerorden (der): kapucinus rend.
Karat (das), -es, *t.* -e: karat.
Karausche (die), *t.* -n: *hal.* kárász, kárászponty (Cyprinus amarus).
Karawane (die), *t.* -n: karaván.
Karawanenführer (der): karavánvezető. [vánszálló.}
Karawanserai (das), -s: kara-}
karätig: karatos.
Karbatsche (die), *t.* -n: korbács.
karbatschen (-te): korbácsolni.
[**Karbunkel** (der): l. Karfunkel.
Kardätsche (die), *t.* -n: 1) kártoló, gyaratoló fésű; 2) lókefe.
Karde, Kardendistel (die): takácsmácsonya, takácshéjakút (Dipsacus fullonum).
Karfiol (der), -s: kárfiol, kelvirág.
Karfunkel (der), -s, *t.* ~: 1) gránát, kárbunkulus kő); 2) pokolvar, kelevény.
karg (*kf.* karger *v.* kärger, *ff.* kargst *v.* kärgst): fukar, szegényes; ~ an Freuden: örömben szűkölködő.
kargen (-te, hat gekargt): zsugorgatni; er kargt mit seiner

Gunſt: nem pazarolja kegyét; mit Worten ~: a szót kimélni.
Kargheit (die): fukarság.
Karl *(férfinév)*: Károly.
Karliſt (der), -en, t. -en: karlista (Spanyolországban).
Karlowitz: Karlóca *(város)*.
Karlsburg: Gyula-Fehérvár *(város)*.
Karmeliter (der), -s, t. ~: karmolita.
karmeſin: karmazsin.
Karmin, Carmin (der): karminvörös.
Karnies (das), --nieſes, t. --nieſe: *mest.* kajács, kornis, pártázat.
Karolin *(nónév)*: Karolina.
Karpathen, Karpaten (die = t.): Kárpátok.
Karpathengebirge (das): a Kárpáthegység.
Karpfen (der), -s, t. ~: ponty, potyka.
Karren (der), -s, t. ~: kordé, talyiga, targonca.
Karrengaul (der) v. **Karrenpferd** (das): taligás ló.
I. **Karſt** (der), -es, t. -e: kapa.
II. **Karſt** (der), -es: a Karszt (hegység).
Kartaune (die), t. -n: öregágyu.
Kartätſche (die), t. -n: kartács.
kartätſchen (-te, hat gekartätſcht): kartácsolni.
Kartätſchenfeuer (das): kartácstüz.
Kartätſchenkugel (die): kartácsgolyó.
Karte (die), t. -n: 1) kártya; ein Spiel ~n: egy játék kártya; ~n aufſchlagen: kártyát vetni; ~n geben: kártyát osztani; ~n ſpielen: kártyázni; 2) jegy; eine ~ löſen: jegyet váltani; 3) térkép; militäriſche ~: katonai térkép; plaſtiſche ~: dombortérkép; 4) v. u. rovatlap.
Kartell (das), -s, t. -e: 1) egyezmény; 2) kihivás.
Kartellbeſtimmung (die): egyezményi határozmány.
Kartellträger (der): párbajsegéd, megbizott.
Kartellvertrag (der): egyezményi v. kartel-szerződés.
Kartenaufſchlägerin (die), t. -nen: kártyavetőnő.
Kartengeld (das): kártyapénz.
Kartenhaus (das): kártyavár.
Kartenkünſtler (der): kártyamüvész.
Kartenreviſion (die): rovatlapvizsgálat.
Kartenſpiel (das): kártyajáték.
Kartenſpieler (der): kártyás.
Kartenwerk (das): térkép.
Karthager (der), -s, t. ~: karthagói.
karthagiſch: karthagói.
Karthago (das): Karthagó.
Karthauſe (die): karthauzi kolostor.
Karthäuſer (der), -s, t. ~: karthauzi.
Karthäuſerkloſter (das): karthauzi kolostor.
Karthäuſermönch (der): karthauzi (szerzetes).
Karthäuſernelke (die): karthauzi v. barát szegfü, erdei szegfü (Dianthus Carthusianorum).
kartieren (-te, hat kartiert): rovatolni.
Kartierung (die): rovatolás.
Kartoffel (die), t. -n: burgonya.
Kartoffelfeld (das): burgonyaföld.
Kartoffelquetſcherei (die), t. -en: burgonyazúzó-gyár.
Kartograph (der), -en, t. -en: térképrajzoló.
Kartographie (die): térképészet, térképrajzolás.
Kartuſche (die): l. Cartouſche.
Karyatide (die), t. -n: gyámszobor.
Kaſchau: Kassa *(város)*.
Kaſch[e]mir (der), -s: kázsmér.
Kaſernarreſt (der): *kat.* kaszárnyafogság.
Kaſerne (die), t. -n: kaszárnya, laktanya.
Kaſernhof (der): kaszárnya-udvar.
Kaſernhofblüte (die): kaszárnyai szóvirág.
Kaſerninſpection (die): *kat.* laktanya-ügyelet.
kaſernmäßig: kaszárnyaszerü, -en.
Kaſernſprache (die): kaszárnyanyelv.
Kaſimir *(férfinév)*: Kázmér.
[**Kaſpar**: l. Caſpar.
Kaſperle (der): Paprika Jancsi.
kaſpiſch: kaspi; das Kaſpiſche Meer: a Kaspi-tenger.
[**Kaſſe** (die): l. Caſſa, Caſſe.
Kaſtanie (die), t. -n: gesztenye.
Kaſtanienbaum (der): gesztenyefa.
kaſtanienbraun: szög (barna).
Kaſtanienwald (der): gesztenyeerdő.
Kaſte (die), t. -n: kaszt, osztály, társadalmi v. néposztály.
kaſteien, ſich (hat ſich gekaſteit): sanyargatni magát.
Kaſteiung (die), t. -en: önsanyargatás.
[**Kaſtell** (das): l. Caſtell.
Kaſten (der), -s, t. ~: szekrény.
Kaſtengeiſt (der): osztályszellem, kasztszellem.
Kaſtenherrſchaft (die): kaszturalom.
Kaſtenſchlüſſel (der): szekrénykulcs.
Kaſtenthür (die): szekrényajtó.
Kaſuar (der), -s, t. -e: kazuár.
Katafalk (der), -es, t. -e: ravatal.
Katakombe (die), t. -n: sírbolt, alagsír, katakomba.
Katalog (der), -es, t. -e: lajstrom, jegyzék.
katalogiſieren (-te, hat katalogiſiert): lajstromozni, jegyzékbe foglalni.
Katarakt (der), -es, t. -e: vizesés.
Katarrh (der), -es, t. -e: hurut.
katarrhaliſch: hurutos, -an.
Kataſtrophe [-ſtro-] (die), t. -n: katasztrófa, válság.
Katecheſe (die), t. -n: 1) kérdezgetés; 2) hitelemzés.
Katechet (der), -en, t. -en: hitelemző, hittanító.
katechiſieren (-te, hat katechiſiert): kikérdezni, kihallgatni.
Katechismus (der), t. -ismen: káté.
Kategorie (die), t. -n: 1) főfogalom; 2) osztály, szak.
kategoriſch: föltétlen, határozott.
Kater (der), -s, t. ~: 1) kandur; 2) l. Katzenjammer.
Katharina *(nőnév)*: Katalin.
Katheder (der v. das), -s, t. ~: 1) szószék, dobogó; 2) tanszék.
Kathedrale (die), t. -n, **Kathedralkirche** (die): székesegyház.
Kathete (die), t. -n: *mért.* befogó.
Katheter (der), -s, t. ~: *orv.* kutató cső, húgyosap.
Kathode (die), t. -n: nemleges áramvég (villamos vezetőhuzalnál).
Katholicismus (der), ~: katholicizmus.
Katholik (der), -en, t. -en, **Katholikin** (die), t. -nen: katholikus (férfi, nő).
katholiſch: katholikus.
katholiſieren (-te, hat katholiſiert): katholizálni.
Kattun (der), -s, t. -e: karton.
katzbalgen, ſich (-te, hat ſich gekatzbalgt): hajba kapni, marakodni.
Katze (die), t. -n: 1) macska; die ~ im Sack kaufen: zsákban macskát venni; 2) *kat.* fokeröd.
katzenartig: 1) macskafajta; 2) macska módra.
katzenäugig: macskaszemü.
Katzenbuckel (der): macska háta; einen ~ machen (v. **katzenbuckeln**, -te): hajlongani, bókolni, megalázkodni.
Katzengeſchlecht (das): macskafaj.
Katzengeſchrei (das): nyávogás.
Katzengold, Katzenſilber (das): *ásv.* csillám.
katzenhaft: macskafajta.
Katzenjammer (der), -s: mámorundor, macskanyöször, borcsömör, korhelyláz, a mámor keserü utóize.
Katzenliebe (die): 1) macskakedvelés; 2) hamis szeretet.
Katzenmuſik (die): macskazene.
Katzenpfötchen (das): *növ.* parlagi gyopár (Gnaphalium dioïcum).
Katzenſprung (der): macskaugrás; es iſt nur ein ~: csak egy ugrás ide.
Katzenſteig (der): szük ösvény.

Katzentisch (der): mellékasztal, kölyökasztal, gyerekasztal.
Katzenwurzel (die): *növ.* gyökönke (Valeriana).
Kauder (der), -s: csepü, szösz.
Kauderwelsch (das), -es: zagyva *v.* badar beszéd.
Kaue (die), *t.* -n: ketrec, kalit.
kauen (-te, hat gekaut): rágni, rágcsálni; an den Nägeln ~: körmeit rágni; — das **Kauen**, -s: rágás.
kauern (-te, ist gekauert): guggolni, lekucorodni.
Kauf (der), -[e]s, *t.* Käufe: vétel, vásárlás; ~ auf Besicht: megtekintésre való vétel; ~ auf Lieferung: vétel szállításra; leichten ~es: könnyü szerrel etw. in den ~ nehmen: ráadásul elfogadni; leichten ~s davonkommen: szerencsésen *v.* olcsó szerrel menekülni.
kaufbar: megvehető, megvásárolható.
Kaufbetrag (der): vételár.
Kaufcontract (der): l. Kaufvertrag.
kaufen (-te, hat gekauft): venni, vásárolni; etw. an sich ~: vmit megszerezni, megvásárolni; — das **Kaufen**, -s: vétel, vásárlás.
Kauffahrer (der), **Kauffarteischiff** (das): kereskedőhajó.
Kauffarteiflotte (die): kereskedelmi hajóraj.
Kaufgeld (das): vételpénz.
Kaufgeschäft (das): vételügylet, adásvevési ügylet.
Kaufladen (der): kereskedőbolt, kalmárbolt, üzlet.
Kaufleute (die = *t.*): kereskedők.
Kauflust (die): vételkedv, vásárlási kedv; es zeigt sich fortwährend ~ für Baumwolle: a gyapotra folyton mutatkozik vásárló kedv.
kauflustig: venni szándékozó *v.* kivánó; — der, die **Kauflustige**, -n, *t.* -n: a venni szándékozó.
Kaufmann (der), -es, *t.* -leute: kereskedő.
Kaufmannsgut (das): kereskedelmi cikk.
Kaufmannshalle (die): kereskedelmi csarnok.
Kaufmannstand (der): kereskedői állás, hivatás *v.* osztály.
kaufmännisch: kereskedelmi, kereskedoi; ~e Vereine: kereskedok egyletei.
Kaufpreis (der): vételár.
Kaufschilling (der): vételár.
Kaufsumme (die): vételösszeg, a vételár összege.
Kauftrunk (der): áldomás.
Kauf- und Verkauf (der): adásvevés.
Kauf- und Verkaufvertrag (der): adásvevési szerződés.
Kaufvertrag (der): vételi *v.* adásvevési szerződés.
Kaufwert (der): vételári érték.
Kaufzettel (der): alkulevél.
Kaukasien (das), -s: Kaukázia.
Kaukasier (der), -s, *t.* ~: kaukázusi.
kaukasisch: kaukázusi.
Kaulkopf (der): *hal.* botos kölönte (Cottus gobio).
kaum: alig, aligha, alighogy.
Kautabak (der): bagó.
Kautschuk (der *v.* das), -s: kaucsuk.
Kauwerkzeug (das): rágó szerv.
Kauz (der), -es, *t.* Käuze: 1) kuvik; 2) furcsa ember, különc.
[**Kaviar** (der): l. Caviar.
Käfer (der), -s, *t.* ~: rovar, bogár.
Käfig (der), -s, *t.* -e: kalitka.
I. **kälbern**: borjú-(hús stb.); — das **Kälberne**: borjúhús.
II. **kälbern** (-te, hat gekälbert): megborjazni.
Kälte (die): hidegség, hideg; eine grimmige ~: csikorgó hideg; eine strenge ~: kemény hideg.
kämmeln (-te, hat gekämmelt): gyaratolni.
kämmen (-te, hat gekämmt): 1) fésülni; 2) gyaratolni; — sich ~: fésülködni; — das **Kämmen**, -s: fésülködés.
Kämmerchen, Kämmerlein (das), -s, *t.* ~: kamrácska.
Kämmerei (die): kincstári jövedelem.
Kämmerer (der), -s, *t.* ~: kamarás.
Kämpe (der), -n, *t.* -n: bajnok.
kämpfen (-te, hat gekämpft): harcolni, küzdeni, bajt állni; auf die Faust ~: ököllel viaskodni.
Kämpfer (der), -s, *t.* ~: 1) harcos, küzdő, bajnok; 2) *ép.* boltvánkos.
Känguruh (das), -[s], *t.* -e *v.* -s: kenguru.
Käppchen (das), -s, *t.* ~: sapka.
kärglich: sovány, -an, szegényes, szük, -en.
Kärnten (das), -s: Karintia.
Kärrner (der), -s, *t.* ~: talyigás.
Käse (der), -s, *t.* ~: sajt.
käseartig: sajtnemü, -en.
Käsemacher (der), -s: a sajtos.
Käsemilbe (die): sajtatka.
käsig: sajtos, -an.
Kästchen (das), -s, *t.* ~: szekrényke, ládika.
Kätchen (*nőnév*): Katica.
Kätzchen, Kätzlein (das), -s, *t.* ~: 1) cica; 2) *növ.* barka.
Käufer (der), -s, *t.* ~: vevő, vásárló; — die **Käuferin**, *t.* -nen: vevő, vásárló (nő).
käuflich: 1) eladó, megvásárolható; 2) vétel útján; etw. ~ erwerben *v.* ~ an sich bringen: vmit megszerezni, megvásárolni.
Kebsehe (die): vadházasság.
Kebsfrau (die), **Kebsweib** (das): ágyas.
keck: hetyke, --én, merész, -en, szemtelen, -ül.
Keckheit (die): hetykeség.
Kegel (der), -s, *t.* ~: 1) kúp; 2) teke; ~ scheiben *v.* schieben (*v.* kegeln, -te): tekézni.
Kegelbahn (die): tekepálya.
kegelförmig: kúpalakú, -an.
Kegelmantel (der): kúppalást.
kegelscheiben: l. Kegel; — das **Kegelscheiben, Kegelschieben**, -s: tekézés, kuglizás.
Kegelschnitt (der): kúpmetszet.
Kehldeckel (der): gégefedő.
Kehle (die), *t.* -n: 1) torok, gége; jmdn an der ~ packen: torkon ragadni vkit; aus voller ~: tele torokkal, torkaszakadtából (kiabálni); aus voller ~ lachen: hangosan kacagni; 2) horony, hornyolat, völgyelet.
kehlen (-te, hat gekehlt): hornyolni, völgyelni.
Kehlhobel (der): *mest.* horonygyalu.
Kehlkopf (der): gégefő.
Kehlkopfkrankheit (die): gégebaj.
Kehlkopfspiegel (der): gégetükör.
Kehllaut (der): gégehang.
Kehlriemen (der): torokszíj.
Kehlung (die), *t.* -en: völgyelet.
Kehr, Kehre (die): fordulás.
Kehraus (der): bevégzés; den ~ machen: bevégezni, betejezni.
Kehrbesen (der): sepró.
Kehrbürste (die): ruhakefe.
kehren (-te, hat gekehrt): 1) seperni, tisztogatni; 2) forgatni, forditani; alles zum Besten ~ (*v.* wenden): mindent jóra forditani; alles drunter und drüber ~: tövelhegygyel felforgatni mindent; jmdm den Rücken ~: vkinek hátat forditani; etw. zu seinem Vortheile ~: vmiból hasznot húzni; die Waffen gegen jmdn ~: fegyverét vki ellen forditani; 3) fordulni, térni (vhova); in sich ~: magába szállni; in sich gekehrt sein: magába mélyedni; — sich an etw. ~: törődni vmivel.
Kehricht (der *v.* das), -s: söpredék, szemét, piszok.
Kehrichtausfuhr (die): szemétkihordás.
Kehrichtgrube (die): szemétgödör.
Kehrichthaufen (der): szemétdomb.
Kehrplatz (der): salétrom-szérű.

Kehrreim (der): visszatérő, refrain.
Kehrseite (die): fonákja, viszája, hátlapja vminek.
kehrt! hátra arc! — das **Kehrt**: megfordulás; **Kehrt** (*v.* **Kehrtum**) m a c h e n: megfordulni, sarkon fordulni.
Kehrwisch (der), -es, *t.* -e: seprő.
keifen (keifte *v.* kiff, hat gekeift *v.* gekiffen): zsémbeskedni, zsémbelni.
Keil (der), -s, *t.* -e: ék.
keilen (-te, hat gekeilt): ékelni
Keiler (der), -s, *t.* ~: vadkan.
Keilerei (die), *t.* -en: verekedés.
keilförmig: ékalakú, -an.
Keilhaue (die): csákány.
Keilinschrift (die): ékirat.
Keilschrift (die): ékírás.
Keim (der), -es, *t.* -e: csíra; im ~e: csírájában.
Keimblatt (das): *növ.* sziklevél.
keimen (-te, hat gekeimt): csírázni.
Keimhülle (die): csíraburok.
Keimung (die): csírázás.
kein: 1) *(önállóan:* keiner, keine, keines): senki, egy sem; keiner: senki, egyik sem; keiner von beiden: egyik sem a kettő közül; keine: egyik (nő) sem; keines: egy sem; 2) *(főnévvel kapcsolatban:* kein, keine, kein): ich habe kein Geld: nincs pénzem; das hat keinen Grund: ennek nincs alapja; auf keine Weise: sehogysem, semmi módon.
keinerlei: semmiféle, semminemű; auf ~ Art: semmiképen.
keinerseits: egy részről sem.
keinesfalls, keineswegs: semmiképen, épen nem.
keinmal: egyszer sem.
Kelch (der), -es, *t.* -e: kehely.
Kelle (die), *t.* -n: vakolókanál, habarcscsapó.
Keller (der), -s, *t.* ~: pince.
Kellerabtheilung (die): pinceosztály.
Kellerassel (die): *állatt.* pinceászka (Oniscus scaber).
Kellerei (die), *t.* -en: pincehelyiség, pincészet.
Kellerfenster (das): pinceablak.
Kellergeschoß (das): pincesor.
Kellergewölbe (das): *ép.* pinceboltozat.
Kellerhals (der): pincetorok, pincegádor.
Kellerleiter (der): pincelábtó.
Kellerloch (das): pincelyuk.
Kellermeister (der): pincemester.
Kellerraum (der): pincehelyiség.
Kellerstiege (die): pincelépcső.
Kellerthür (die): pinceajtó.
Kellerwechsel (der): pinceváltó.
Kellerwirtschaft (die): pincegazdászat, pincegazdaság.
Kellerwohnung (die): pincelakás.
Kellner (der), -s, *t.* ~: pincér; — die **Kellnerin**, *t.* -nen: pincérnő, pincérleány.
Kelte (der), -n, *t.* -n: kelta.
Kelter (die), *t.* ~n: sajtó, prés.
Kelterer (der), -s, *t.* ~: sajtoló.
Kelterhaus (das): présház.
keltern (-te, h. gekeltert): sajtolni.
Kelterwein (der): sajtóalja.
keltisch: kelta.
Kemenate (die), *t.* -n: szoba.
kennbar: megismerhető.
kennen (*tm.* kannte; *m.* hat gekannt; *km.* kenn[e]te): 1) ismerni, tudni; ich kenne das: ismerem már ezt a históriát; jmdn seinem Rufe nach ~: vkit híréből *v.* híréből-nevéből ismerni; 2) jmdn ~ l e r n e n: vkit megismerni, vkivel megismerkedni.
kennenswert: megismerésre méltó.
Kenner (der), -s, *t.* ~: ismerő, hozzáértő; ich bin kein ~ in diesem Fache: ebben a szakban járatlan vagyok.
Kennerblick (der): hozzáértő szem, műértő tekintet.
Kennermiene (die): hozzáértő *v.* műértő arckifejezés.
Kennerschaft (die): 1) műértelem, szakavatottság, szakértelem; 2) műértő közönség.
kenntlich: felismerhető, megismerhető, észrevehető; sich ~ m a c h e n: megismertetni magát.
Kenntnis (die), *t.* -nisse: 1) ismeret, tudás; praktische Kenntnisse: gyakorlati ismeretek; theoretische Kenntnisse: elméleti ismeretek; seine Kenntnisse in Weinen: a borok körüli ismeretei; 2) tudomás; zur allgemeinen ~ b r i n g e n: közhírré tenni, köztudomásra juttatni; jmdm etw. zur ~ b r i n g e n *v.* g e b e n: vmit tudomására juttatni vkinek; zur ~ und Darnachachtung: tudomás és miheztartás végett; es d i e n t zur ~: tudomásul szolgál; es ist von Wichtigkeit, in steter ~ erhalten zu werden: fontos, hogy folyvást értesülést kapjunk; es ist uns nicht zur ~ g e l a n g t: nem jutott tudomásunkra; ~ h a b e n von etw.: vmiről tudomással bírni; von etw. ~ n e h m e n: tudomást szerezni vmiről; genehmigend zur ~ n e h m e n: jóváhagyólag *v.* helybenhagyólag tudomásul venni; jmdn von etw. in ~ s e t z e n: vkinek vmit tudomására juttatni.
Kenntnisnahme (die): tudomásvétel; zur ~: tudomásvétel végett, tudomásul; zur geneigten ~: szíves tudomásul.
Kennzeichen (das): ismertető jel *v.* jegy, ismérv.
kennzeichnen (-ete, hat gekennzeichnet): megjelölni, megbélyegezni; — sich als etw ~: vminek mutatkozni, vmiül jelentkezni.
Kennzeichnung (die): megjelölés; die widerrechtliche ~ der Waren: áruk védjegyének bitorlása.
kentern (-te, ist gekentert): felborulni, felfordulni (hajó).
keramisch: keramiai; ~e Fabrik: keramiai gyár.
Keramitplatte (die): keramitlap.
Kerbe (die), *t.* -n: rovátka, rovás.
Kerbel (der), -s, **Kerbelkraut** (das), -es: *növ.* baraboly (Anthriscus).
kerben (-te, hat gekerbt): beróni.
Kerbholz (das): rovásos bot; der Verfasser hat den geringen Erfolg seines Stückes den Darstellern aufs ~ zu s c h r e i b e n: darabja csekély sikerét a szerző az előadóknak róhatja fel; aufs ~ s e t z e n: vkinek felróni vmit.
Kerbthier (das): rovar.
Kerker (der), -s, *t.* ~: börtön; lebenslanger ~: élethossziglani börtön; schwerer ~: súlyos börtön; verschärfter ~: szigorított börtön; jmdn zu zwei Jahre ~ v e r u r t h e i l e n: vkit két évi börtönre ítélni; jmdn in den ~ w e r f e n: börtönbe vetni vkit.
Kerkermeister (der): porkoláb, börtönőr.
Kerkerstrafe (die): börtönbüntetés.
Kerkersträfling (der): rab.
Kerl (der), -[e]s, *t.* -e: legény, fickó; armer ~: szegény gyerek; ein ganzer ~: helyre legény; guter ~: jó fiú; wackerer ~: derék gyerek.
Kerlchen (das), -s, *t.* ~: legényke.
Kermes (der), ~: karmazsinbogár.
Kern (der), -[e]s, *t.* -e: 1) mag, szem; 2) vminek bele (pl. dióé); 3) vminek legjava, veleje, színe, pl. ~ der Armee: a sereg színejava; 4) ~ des Gebirges: hegység törzse *v.* zöme.
Kernbeißer (der), -s, *t.* ~: meggyvágó, vasorrú magnyitó, magtörő (Fringilla coccothraustes).
kernbrav: talpig becsületes.
kerndeutsch: törölmetszett német.
kernfaul: velejéig romlott.
kernfest: izmos, erőteljes.
Kernfleisch (das): java hús.
kernfrisch: egészen friss, -en.
Kerngehäuse (das): magtok.
kerngesund: ép, egészséges; er ist ~: egészséges mint a makk.
kernhaft, kernig: magvas, velős.
Kernholz (das): színfa, bélfa.

kernlos: magnélküli.
Kernmagyar (der): tősgyökeres magyar (ember).
Kernmehl (das): lisztláng.
Kernobst (das): maggyümölcs.
Kernpunkt (der): vminek veleje, központja.
Kernschuſs (der): javalövés, zömlövés.
Kernspruch (der): velős mondás.
Kerntruppe (die): a seregnek színejava v. zöme.
kernweich: lágy (tojás).
Kernwort (das): találó mondás.
Kerze (die), t. -n: gyertya; eine ~: egy szál gyertya.
Kerzendocht (der): gyertyabél.
Kerzenfabrik (die): gyertyagyár.
kerzengerade: sugár, egyenes.
Kerzengieſser, Kerzenzieher (der): gyertyaöntő.
Kerzenlicht (das), **Kerzenschein** (der): gyertyavilág, gyertyafény.
Kerzenweihe (die): gyertyaszentelés.
Kescher (der), -s, t. ~: szitaháló.
Kessel (der), -s, t. ~: 1) üst, kazán; 2) katlan.
Kesseladjustierung (die): kazánfölszerelés.
kesselartig: katlanszerű.
Kesselasche (die): hamuzsír.
Kesselflicker (der): üstfoltozó.
kesselförmig: katlanalakú, -an.
Kesselschmied, Keſsler (der): üstcsináló, üstműves.
Kette (die), t. -n: 1) lánc, láncolat, sorozat; jmdm ~n anlegen: vkit vasra verni; an die ~ legen: megláncolni; in ~n schlagen: láncra verni; 2) *mest.* mejjék, mellékfonál.
Kettel (die), t. -n: láncocska.
ketteln (-te, hat gekettelt): láncolni, ölteni.
ketten (-ete, hat gekettet): láncolni, meg- v. leláncolni.
Kettenbruch (der): lánctört.
Kettenbrücke (die): lánchíd.
kettenförmig: láncalakú, -an.
Kettenglied (das): láncszem.
Kettenhund (der): láncos eb.
Kettenregel (die): *menny.* láncszabály.
Kettenschiff (das): láncvonatú hajó.
Kettenschiffahrt (die): lánchajózás.
Kettenschluſs (der): lánckövetkeztetés.
Kettenwinde (die): láncos csiga.
Ketzer (der), -s, t. ~: eretnek; — die **Ketzerin**, t. -nen: eretnek (nő).
Ketzerei (die), t. -en: eretnekség.
ketzerisch: eretnek.
keuchen (-te, hat gekeucht): lihegni, pihegni, zihálni; — das **Keuchen**, -s: lihegés, pihegés, zihálás.
keuchend: lelkendezve.

Keuchhusten (der): hökhurut, szamárhurut.
Keule (die), t. -n: 1) bunkó, buzogány; 2) comb, sonka.
[**Keuler** (der): l. **Keiler**.
keusch: szemérmes, szüzies, -en.
Keuschheit (die): tisztaság, szüziesség.
Khan (der), -s, t. -e: khán.
Khanat (das), -es, t. -e: kánság.
Kichererbse (die): bagolyborsó.
kichern (-te, hat gekichert): nevetkérezni, vihogni; — das **Kichern**, -s: vihogás.
Kiebitz (der), -es, t. -e: 1) bibic; 2) kibic (játéknál).
I. **Kiefer** (der), -s, t. ~: állkapocs.
II. **Kiefer** (die), t. -n: lucfenyő (Abies excelsa).
Kiel (der), -s, t. -e: 1) tollszár; 2) hajótő, hajógerinc, tőgerenda.
Kielfeder (die): lúdtoll.
Kielwasser (das): hajósodor.
Kieme (die), t. -n: kopoltyú.
Kiemenfüſser (die = t.): *áll.* kopoltyúslábúak.
Kien (der), -es, t. -e: szurkos fenyő.
Kienfackel (die): fenyőfáklya.
Kienöl (das): kátrány.
Kienruſs (der): fenyőkorom.
Kiepe (die), t. -n: kas, kosár.
Kies (der), Kieses, t. Kiese: 1) kavics, murva; 2) *ásv.* kovand, kéneg, kénérc.
Kiesbank (die): kavicszátony.
Kiesel (der), -s, t. ~: kova, kavics.
Kieselboden (der): kovás v. köveses talaj.
kieselhart: kőkemény.
Kieselschiefer (der): kovapala.
Kieselstein (der): kavics, kovacs.
kiesen (*j.* du kiesest v. kiest, er kiest; *tm.* kor v. kieste, hat gekiest): kiválasztani; einen Hafen ~: kikötőbe érni.
Kieserde (die): kovaföld.
Kiesgrube (die): kavicsbánya.
Kiesling (der), -[e]s, t. -e: kova.
Kiessand (der): murva.
Kiesweg (der): kavicsolt út.
kikeriki!: kukurikú!
Kilo, Kilogramm (das), -[e]s, t. -e: kilogramm.
Kilometer (der v. das), -s, t. ~: kilometer.
Kilometerzeichen (das): kilométermutató.
Kimme (die), t. -n: *mest.* karima, csin.
kimmen (-te, hat gekimmt): karimázni, csiszolni.
Kimmung (die), t. -en: légtükrözés.
Kind (das), -es, t. -er: gyermek, magzat; von ~ an: gyermekkorától fogva; mit ~ und Kegel: pereputtyostul, ijastulfiastul; du bist ein ~ des Todes: halál fia vagy.

Kindbett (das): gyermekágy; im ~e liegen: gyermekágyat feküdni.
Kindbetterin (die), t. -nen: gyermekágyas (asszony).
Kindbettfieber (das): gyermekágyi láz.
Kindchen (das), -s, t. ~: gyermekecske, kisded.
Kindelbier (das): keresztelő.
Kindelmarkt (der): karácsonyi vásár.
Kinderasyl (das): gyermekmenhely.
Kinderbewahranstalt (die): kisdedóvoda.
Kinderei (die), t. -en: gyerekség.
Kinderfabel (die): gyermekmese.
Kinderfeind (der): gyermekek ellensége.
Kinder-Feriencolonie (die): szünidei gyermektelep.
Kinderfrau (die): szárazdajka.
Kinderfreund (der): gyermekbarát.
Kinderfreund-Verein (der): gyermekbarát egylet v. egyesület.
Kindergarten (der): gyermekkert.
Kindergärtnerin (die): gyermekkertésznő.
Kinderjahre (die = t.): gyermekévek.
Kinderkrankheit (die): gyermekbetegség.
kinderleicht: gyerekeknek való, igen könnyű.
Kinderliebe (die): gyermekszeretet.
kinderlos: gyermektelen, -ül.
Kindermädchen (das): pesztonka.
Kindermärchen (das): gyermekmese.
Kindermord (der): gyermekgyilkosság.
Kindermörderin (die): gyermekgyilkos (nő).
Kindernährmehl (das): gyermektápliszt.
Kinderschriften (die = t.): ifjusági iratok.
Kinderschuhe (die = t.): gyermekcipők; den ~n entwachsen v. die ~ austreten: kinőni a gyermeksorból, elvetni a csikófogát.
Kinderschutzverein (der): gyermekvédő egylet v. egyesület.
Kinderspiel (das): gyermekjáték; das ist ein ~: az csak abécé.
Kindersterblichkeit (die): gyermekhalandóság.
Kinderstreich (der): gyermekes csíny, pajkosság.
Kinderstube (die): gyermekszoba.
Kindervolk (das), **Kinderwelt** (die): apró nép.
Kinderwagen (der): gyerekkocsi.
Kinderzeit (die): gyermekkor.
Kindesalter (das): gyermekkor.
Kindesbeinen, von ~ auf: gyermekkorától fogva.
Kindeskind (das): unoka.

Kindesmörderin (die): gyermekgyilkosnő.
Kindesstatt, an ~ a n n e h m e n: gyermekévé v. örökbe fogadni; die Annahme an ~: örökbe fogadás.
kindhaft: gyermekes, -en.
Kindheit (die): gyermekkor.
kindisch (ff. -t): gyermekes, -en.
Kindlein (das), -s, t. ~: l. Kindchen.
kindlich: gyermekded, gyermeteg, -en.
Kind[s]taufe (die): keresztelő.
Kinematik (die): kinematika.
kinematisch: kinematikai, -lag.
Kinn (das), -es, t. -e: áll.
Kinnbacken (der), -s, t. ~: állkapocs, állcsont.
Kinnbart (der): állszakáll.
Kinnkette (die): állazó lánc.
Kinnlade (die): állkapocs.
Kinnriemen (der): állszíj.
Kiosk (der), -es, t. -e: kioszk, kerti lak.
Kipfel (das), -s, t. ~: kifli.
Kippe (die), t. -n: 1) rakonca; 2) hintázó deszka; auf der ~ s t e h e n: bukófélben v. esőfélben lenni.
kippen (-te, hat gekippt): lebukni, billenni; — das **Kippen,** -s: *torn.* billenés.
Kipper (der), -s, t. ~: 1) pénznyirbáló; 2) buktató kocsi.
Kirche (die), t. -n: templom, egyház; zur ~ g e h e n: templomba menni.
Kirchenamt (das): 1) egyházi hivatal; 2) egyházi tanács.
Kirchenälteste[r] (der): templomatya.
Kirchenbann (der): egyházi átok; jmdn in ~ t h u n: vkit egyházi átok alá vetni.
Kirchenbau (der): templomépítés.
Kirchenbeamte[r] (der): egyházi v. templomi tisztviselő.
Kirchenbehörde (die): egyházi hatóság.
Kirchenbuße (die): ekklézsia-követés; ~ t h u n: ekklézsiát követni.
Kirchendiebstahl (der): templomrablás.
Kirchendiener (der): egyházfi, templomszolga.
Kirchenfahne (die): templomi zászló.
Kirchenfest (das): bucsú.
Kirchenfürst (der): egyházfejedelem.
Kirchengänger (der): templomjáró.
Kirchengebrauch (der): templomi használat.
Kirchengemeinde (die): egyházközség.
Kirchengerätschaft (die): egyházi szerek.
Kirchengesang (der): templomi ének.
Kirchengeschichte (die): egyháztörténet.
Kirchenhaupt (das): az egyház feje.
Kirchenherr (der): kegyúr.
Kirchenjahr (das): egyházi év.
Kirchenlehrer (der): egyházatya.
Kirchenlicht (das): templomi gyertya; *á. é.* er ist kein ~: nem nagy lángész.
Kirchenlied (das): templomi ének.
Kirchenmaus, arm wie eine ~: szegény mint a templom egere.
Kirchenmusik (die): egyházi zene.
Kirchenpatron (der): kegyúr.
Kirchenraub (der): templomrablás v. -fosztás.
Kirchenrecht (das): egyházjog, kánoni jog.
kirchenrechtlich: egyházjogi, kánonjogi, -lag.
Kirchenregiment (das): 1) egyházkormányzat; 2) egyházi uralom.
Kirchensänger (der): templomi énekes, kántor.
Kirchenspaltung (die): valiási szakadás.
Kirchensprengel (der): egyházmegye.
Kirchenstaat (der): egyházi v. pápai állam.
Kirchensteuer (die): egyházi adó.
Kirchentag (der): egyházi nagygyülés.
Kirchenvater (der): egyházatya.
Kirchenversammlung (die): egyházi gyülés.
Kirchgang (der): 1) templomba menetel; 2) nászmenet.
Kirchgemeinde (die): l. Kirchengemeinde.
Kirchhof (der), -es, t. -höfe: temető.
Kirchhofmauer (die): temető fala.
kirchlich: egyházi, -lag.
Kirchmesse (die): bucsú.
Kirchner (der), -s, t. ~: sekrestyés, egyházfi.
Kirchspiel (das): plébánia, egyházközség.
Kirchsprengel (der): egyházmegye.
Kirchthurm (der): templomtorony.
Kirchweihe (die) v. **Kirchweihfest** (das): bucsú.
Kirmes, Kirmeß (die): l. Kirchmesse.
kirre: szelid, jámbor, kezes; ~ m a c h e n: megszelidíteni; ~ w e r d e n: megszelidülni, megjuhászodni.
Kirschbaum (der): cseresznyefa.
Kirsche (die), t. -n: cseresznye.
kirschroth: meggyszinű.
Kissechen (das), -s, t. ~: vánkoska.
Kissen (das), -s, t. ~: párna, vánkos.
Kissenbezug (der), **Kissenzieche** (die): párnahéj, vánkoscíha.
Kistchen (das), -s, t. ~: ládika.
Kiste (die), t. -n: láda, rakasz.
Kistenmacher (der), -s, t. ~: ládacsináló.
Kitt (der), -es, t. -e: ragasz, tapasz.
Kittel (der), -s, t. ~: 1) zubbony, ködmön; 2) szoknya.
kitten (-ete, hat gekittet): ragasztani, tapasztani.
Kitze (die), t. -n, **Kitzlein** (das), -s, t. ~: gödölye, gida.
Kitzel (der), -s: viszketeg.
kitzelig, kitzlich: csiklandós, kényes.
kitzeln (-te, hat gekitzelt): csiklandozni.
Kladde (die), t. -n: zsebnapló, bejegyzőkönyv.
kladderadatsch: püff neki!
klaffen (-te, hat geklafft): tátongani.
Klafter (die), t. -n: öl.
klafterhoch: ölnyi magas.
Klafterholz (das): ölfa.
klagbar: panaszló, bepanaszolható; ~ w e r d e n: keresetet indítani, panaszt tenni.
Klage (die), t. -n: 1) panasz, panaszkodás, jajszó; über etw. (= *acc.*) ~ f ü h r e n: vmiről panaszkodni; 2) *jogt.* kereset, panasz; die ~ auf Herausgabe beweglicher Sachen (v. von Fahrnissen): ingóságok kiadása iránti kereset; eine ~ a n b r i n g e n: vádat emelni; jmdm eine ~ a n h ä n g e n: vkit beperelni, bepanaszolni; ~ e r h e b e n: panaszt tenni, keresetet beadni.
Klageanwalt (der): a panaszos ügyvédje.
Klagebeantwortung (die): válasz a keresetlevélre.
Klagebehauptung (die): kereseti állítás.
Klageerhebung (die): *jogt.* keresetindítás.
Klagelied (das): gyászdal.
klagen (-te, h. geklagt): 1) panaszkodni; er klagt über Kopfschmerz: fejét fájdítja; er hat immer zu ~: mindig panaszra áll a szája; 2) bevádolni, bepanaszolni.
Klagepunkt (der): vádpont.
Klagerecht (das): kereshetőségi v. kereseti jog; das ~ des Klägers in Abrede stellen: felperes kereshetőségi jogát kétségbe vonni v. tagadni.
Klageschrift (die): keresetlevél; eine ~ e i n b r i n g e n: keresetet beadni.
klaglos: panasztalan, -ul; jmdn ~ s t e l l e n: vkit kielégíteni, megbékíteni.
Klammer (die), t. -n: 1) kapocs; 2) zárjel, rekesz; ein Wort in ~n s e t z e n: szót berekeszteni.

Klammern, sich (-te, hat sich geklammert) an etw. *(=acc.)*: vmibe kapaszkodni.
Klampe (die), t. -n: kapocs, horog.
Klang (der), -es, t. Klänge: hang, csengés; sein Name hat einen guten ~: neve jóhírű.
*klang: l. klingen.
Klangboden (der): hangfenék.
Klangfarbe (die): hangszín.
klanglos: hangtalan, tompa.
Klangmalerei (die): hangfestés, hangutánzás.
klangvoll: csengő, zengzetes.
Klangwort (das): hangutánzó szó.
Klappe (die), t. -n: 1) csapó, légycsapó; 2) csappanó, billentyű.
klappen (-te, hat geklappt): 1) becsapódni; 2) egyezni; das klappt nicht: nem vág össze.
Klappenfeder (die): csapórugó.
Klapper (die), t. -n: kereplő.
Klapperbein (das): zörgő csontváz (halál).
klapperdürr: csont és bőr.
Klappermaul (das): fecsegő.
Klappermühle (die): szélmalom, szélkelep.
klappern (-te, hat geklappert): kelepelni, kerepelni; mit dem Säbel ~: kardját csörtetni; die Zähne klappern ihm: a foga vacog.
Klapperschlange (die): csörgőkígyó.
Klapperstorch (der): (kelepelő) gólya.
Klappsessel, Klappstuhl (der): csapószék.
Klappthür (die): csapóajtó.
Klapptisch (der): kinyitható v. csappanó asztal.
Klaps (der), --ses, t. --se: csappanás, csattanás.
klapsen (--ste, hat geklapst): csapódni, csattanni.
klar: derült, tiszta, világos,-an; mit etw. im klaren sein: vmivel tisztában lenni; ~ zum Gefechte: harcra készen; ins ~e kommen: vmit tisztázni, vmi felöl tisztába jönni; ~ legen (pl. den Sachverhalt): felderíteni (a tényállást); eine Rechnung ~ machen: számlát kiegyenlíteni; etw. ~ stellen: vmit kideríteni.
klarblickend: világosan látó.
klardenkend: világosan gondolkodó.
Klarheit (die): tisztaság, világosság.
Klarlegung, Klarstellung (die): felderítés, tisztázás.
Klarschiff (das): harckész hajó.
klar stellen (-te): l. klar.
[**Klasse** (die): l. Classe.
Klatsch (der), -es: pletyka.
klatschen (-te, hat geklatscht): 1) csattanni, tapsolni; 2) fecsegni.
Klatscherei (die): l. Klätscherei.
klatschhaft: pletykázó, fecsegő.
Klatschhaftigkeit (die): pletykaság, csacskaság.
Klatschrose (die): pipacs.
Klatte (die), t. -n: hajcsomó.
klauben (-te, hat geklaubt): szedegetni, szemelgetni.
Klauberei (die), t. -en: szőrszálhasogatás.
Klaue (die), t. -n: 1) köröm, karom, csülök; 2) *mest.* körömrovás.
Klauenfett (das): körömzsír.
Klauenseuche (die): körömfájás.
Klauenwild (das): patás v. hasított körmű állat.
Klaus *(férfinév)*: Miklós.
Klause (die), t. -n: 1) remetelak; 2) sikátorvölgy, szorulat; 3) zsilipes vízfogó.
[**Klausenburg**: l. Clausenburg.
Klausner (der), -s, t. ~: remete.
Klauswasser (das): úsztatóvíz.
[**Klavier** (das): l. Clavier.
kläffen (-te, hat gekläfft): csaholni; — das **Kläffen**, -s: csaholás.
Kläger (der), -s, t. ~: panaszos, felperes.
klägerisch: felperesi; der ~e Anwalt: felperes ügyvédje; die ~e Behauptung: felperesi állítás.
Klägerschaft (die): felperesség.
kläglich: siralmas, siránkozó, -an; ~ enden: siralmasan v. csúfsággal végezni.
Klärchen *(nőnév)*: Klárika.
klären (-te, hat geklärt): deríteni, tisztítani; — sich ~: derülni, tisztulni.
Klätscher (der): fecsegő, pletykázó.
Klätscherei (die): pletyka, emberszólás.
Klebemittel (das): ragasztószer.
kleben (-te, hat geklebt): 1) tapadni, ragadni; 2) tapasztani, ragasztani.
Kleb[e]nelke (die): *növ.* szurkos mécsvirág (Lychnis viscaria).
Klebepflaster (das): ragasztó tapasz.
Kleber (der), -s, t. ~: sikér.
Kleberklee (der): l. Esparsette.
Kleberleim (der): növényenyv.
kleb[e]rig: tapadós.
Klebezettel (der): falragasz.
Klecks (der), --ses, t. --se: folt, pecsét; einen ~ machen: foltot ejteni.
klecksen (--ste, hat gekleckst): foltot ejteni; die Feder kleckst: a toll fecsesent.
Kleckserei (die), t. -en: mázolás.
klecksig: mocskos, pecsetes.
Klee (der), -s: lóhere.
Kleeblatt (das): 1) lóherelevél; ein liederliches ~: három tagú lumpkompánia; 2) hármas karika (atillán).
Kleesalz (das): sóskasó.
Kleesäure (die): *vegyt.* sóskasav.
Klei (der), -s: agyag, csapóföld.
kleiben (-te, hat gekleibt): botapasztani.
Kleid (das), -es, t. -er: ruha.
kleiden (-ete, hat gekleidet): 1) ruházni; in Worte ~: szavakba foglalni; die Ritter waren in mittelalterliche Trachten gekleidet: a lovagokon középkori viselet volt; 2) es kleidet ihn gut: jól áll neki; sich ~: öltözködni, öltözni; er kleidete sich in Trauer: gyászba öltözött; sich schwarz ~: feketébe öltözni.
Kleiderbürste (die): ruhakefe.
Kleidergeschäft (das), **Kleiderhandel** (der): ruhakereskedés.
Kleiderhändler (der): ruhakereskedő.
Kleiderkasten (der): ruhaszekrény.
Kleidermacherin (die): varrónő.
Kleidernarr (der), **Kleidernärrin** (die): ruha bolondja.
Kleiderrechen (der): ruhafogas.
Kleiderschrank (der): ruhaszekrény.
Kleiderstock (der): ruhafogas.
Kleiderstoff (der): ruhaszövet.
Kleidertracht (die): ruhaviselet.
Kleidertrödler (der): ószeres.
kleidsam: jól álló, tetszetős (ruha).
Kleidung (die), t. -en: ruházat, öltözet.
Kleidungsstück (das): ruhadarab.
Kleie (die), t. -n: korpa.
Kleiland (das): agyagosföld.
klein: kis, kicsiny, kicsi; groß und ~: apraja-nagyja; im kleinen: kicsinyben; kleines Geld: apró pénz; bis ins kleinste: a legapróbb részletekig; von ~ auf: kis korától; ~er machen: kisebbíteni; ~er werden: kisebbedni; — der, die, das **Kleine**: a kicsiny.
Kleinasien (das): Kis-Azsia.
kleinasiatisch: kisázsiai.
kleinäugig: kis szemű.
Kleinbauer (der): kisgazda.
Kleinbürger (der): kispolgár.
kleindenkend: szűkkörű.
kleinern (-te, hat gekleinert): kisebbíteni, kicsinyíteni.
Kleinerwerden (das), -s: kisebbedés.
Kleinformat (das): kisrét.
kleinfügig: csekély.
kleinfüßig: kislábú.
Kleingeld (das): apró pénz.
Kleingewehr (das): *kat.* kézi lőfegyver.
Kleingewerbe (das): kisipar.

kleingläubig: kishitü.
Kleingläubigkeit (die): kishitüség.
Kleinhandel (der): kiskereskedés.
Kleinhändler (der): kiskereskedő.
Kleinhäusler (der): zsellér.
Kleinheit, Kleinigkeit (die), *t.* -en: kicsinység, csekélység, potomság; sich mit Kleinigkeiten abgeben: csekélységekkel *v* semmiségekkel veszódni, apróskodni.
Kleinhirn (das): kis agy.
Kleinholz (das): aprófa.
kleinjährig: fiatal (fa).
Kleinkinderbewahranstalt (die): kisdedóvoda.
kleinkörnig: aprószemü.
Kleinkreuz (das): kiskereszt.
kleinlaut: csüggedt, -en, bátortalan, -ul; jmdn ~ machen: vkire ráijeszteni; ~ werden: elcsüggedni, megszeppenni, elhallgatni.
kleinlich: aprólékos, kicsinyes.
Kleinlichkeit (die): aprólékosság, kicsinyesség, szükkeblüség.
Kleinmaler (der): miniatür-festő.
Kleinmalerei (die): miniatürfestészet, részletrajz.
Kleinmeister (der): aprólékoskodó.
Kleinmut (der): kislelküség.
kleinmütig: kislelkü, -en.
Kleinod (das), -es, *t.* -e *v.* -ien: drágaság, ékszer.
Kleinstädter (der): kisvárosi (lakos).
kleinstädtisch: kisvárosias, -an.
Kleinverkauf (der): kiskereskedés.
Kleinverkäufer (der): kiskereskedő.
Kleinvieh (das): kisebb marha.
kleinweise: apránként.
kleinwinzig: apró, ici-pici.
Kleister (der), -s: csiriz, pép.
kleistern (-te, hat gekleistert): csirizelni, ragasztani.
Klemmbacke (die): *mest.* szorítópofa.
Klemme (die), *t.* -n: csiptető, szorító, szorultság; in der ~ sein: bajban lenni; er ist in der ~: szorul a kapcája.
Klemmeisen (das): szorítóvas.
klemmen (-te, hat geklemmt): beszorítani, becsípni; jmdn an die Wand ~: vkit a falhoz szorítani.
Klemmer (der), -s: csiptető.
Klemmschlüssel (der): szorítókulcs.
klempern (-te, hat geklempert): kalapálni, csörömpölni.
Klempner (der), -s, *t.* ~: bádogos.
Klempnerei (die), *t.* -en: bádogos mühely *v.* mesterség.
Klepper (der), -s, *t.* ~: poroszkáló; gebe.
Klette (die), *t.* -n: bojtorján.
kletten (-ete, hat geklettet): kártolni, gyaratolni (gyapjút).
Klettendistel (die): közönséges bojtorján.
Klettenzange (die): ösztörü.
Klettenwurzel (die): bojtorján.
Kletterbaum (der): *torn.* mászópózna.
Kletterer (der), -s, *t.* ~: kúszó, (mászó).
Kletterfuß (der): kúszó láb.
Klettermast (der), **Kletterstange** (die): *torn.* mászó árboc.
klettern (-te, hat *v.* ist geklettert): mászni, kúszni.
Kletterpflanze (die): kúszó nö(vény).
Kletterseil (das): mászókötél.
Klettervogel (der): kúszó (madár).
Kletterwand (die): *torn.* mászófal.
klieben (kliebte *v.* klob, hat gekliebt *v.* gekloben): hasogatni (fát); — sich ~: hasadni.
Klima (das), -s, *t.* -te: égalj, éghajlat.
klimatisch: éghajlati, klimatikus.
klimmen (*tm.* klomm *v.* klimmte; *m.* hat *v.* ist geklommen *v.* geklimmt): mászni, kúszni.
Klimperei (die), *t.* -en: kalimpálás, csörömpölés.
klimpern (-te, hat geklimpert): kalimpálni, csörömpölni.
Klinge (die), *t.* -n: penge; jmdn vor die ~ fordern: vkit kihíni (kardra).
Klingel (die), *t.* -n: csengetyü.
klingeln (-te, hat geklingelt): csengetni, csengeni; es klingelt: csengetnek.
Klingelschnur (die): csengetyü(húzó).
klingen (*tm.* es klang; *m.* es hat geklungen; *km.* es klänge): 1) csengeni; die Ohren ~ mir: cseng a fülem; 2) hangzani, hallatszani; das klingt sonderbar: furcsának tetszik; 3) csengetni, koccintani; — das **Klingen**, -s: csengés.
Klingenbeutel (der): csengetyüs erszény.
klingend: csengő, pengo; ~e Münze: pengő pénz; mit ~em Spiele: zeneszóval.
Klingenschärfe (die): penge-él.
Klingklang (das), -es: csengés-bongás, csilingelés.
Klinik (die), *t.* -en: klinika, kóróda, orvostani intézet; ~ für Augenheilkunde: szemgyógyászati *v.* szemorvosi kóroda; ~ für Frauenkrankheiten: nőgyógyászati kóroda; ~ für interne Krankheiten: belgyógyászati kóroda.
klinisch: klinikai, kórodai, -lag.
Klinke (die), *t.* -n: kilincs.
Klinker (der), -s, *t.* ~: *musz.* kongótégla.
Klinkerstraße (die): téglaút.
klipp und klar: nyiltan (szólni).
Klippe (die), *t.* -n: szirt, szikla, kőszál; auf eine ~ stoßen: szirtbe ütközni.
Klippenbank (die): szirtzátony.
Klippenküste (die): szirtes mart.
Klippenpaß (der): szirtszoros.
klippig: szirtes, -en.
Klippkram (der): zsibárú.
Klippwerk (das): játékszer.
klirren (-te, h. geklirrt): csörögni, csörömpölni vmivel, csörtetni vmit; — das **Klirren**, -s: csörgés, csörtetés.
klitschenaß: csuronviz.
Klitterschuld (die): apró-cseprő adósság.
***klob:** l. klieben.
Kloben (der), -s, *t.* ~: 1) fülecs, fülesszeg; 2) musta, sikottyú, tok; 3) szemkapocs (zablán).
Klobenring (der): kapocskarika.
***klomm:** l. klimmen.
klopfen (-te, h. geklopft): 1) verni, törni, kiporolni; jmdm auf die Finger ~: vkinek körmére koppintani; jmdm auf die Schulter ~: megveregetni vkinek vállát; 2) kopogni, kopogtatni, zörgetni; an dem Fenster, an der Thür ~: bezörgetni az ablakon, kocogni az ajtón; 3) es klopft: kopognak, zörgetnek; 4) kocolni; — das **Klopfen**, -s: kopogás, dobogás.
Klopfer (der), -s, *t.* ~: 1) kopogtató; 2) poroló (pálca).
Klopffechter (der): öklöző.
Klopfhammer (der): kopogtató.
Klopfhengst (der): félcsödör.
Klopfholz (das): sulyok.
Klopfjagd (die): hajtó vadászat.
Kloster (das), -s, *t.* Klöster: zárda, kolostor, klastrom.
Klosterbruder (der): szerzetes, (barát).
Klosterleben (das): szerzetesélet.
Klosterzelle (die): cella.
Kloß (der), -es, *t.* Klöße: 1) göröngy; 2) gombóc.
Kloten (der), -s, *t.* ~: gurula.
Klotz (der), -es, *t.* Klötze: tuskó, tönk, cölönk.
Klöpfel, Klöppel (der), -s, *t.* ~: 1) sulyok, ütő, dobverő; 2) harangnyelv; 3) csipkeverő pálca.
Klöppelarbeiter (der): csipkeverő; — die **Klöppelarbeiterin**: csipkeverő (nő).
klöppeln (-te, h. geklöppelt): csipkét verni *v.* csinálni.
Klöppler (der), -s, *t.* ~: csipkeverő; — die **Klöpplerin**, *t.* -nen: csipkeverő nő).
klösterlich: zárdai, klastromi, (-asan).
Klößchen (das), -s, *t.* ~: galuska.
Klötzelholz (das): tuskó.

[Klub (der): l. Club.
Kluft (die), *t.* Klüfte: hasadék, szakadék, mélység.
kluftig: szakadékos, -an.
klug (*kf.* klüger, *ff.* klügst): okos, -an, eszes, eszélyes, -en; du bist nicht recht ~: nem tudod, mit beszélsz; sei ~: eszeden járj; durch etw. ~ werden: okulni vmin; daraus kann mann nicht ~ werden: nem lehet eligazodni rajta.
Klugheit (die): okosság, eszély.
Klumpen (der), -s, *t.* ~: 1) darab, csomó; 2) göröngy.
Klumpfuß (der): *kat.* dongaláb.
Klunse (die), *t.* -n: hasadék.
Kluppe (die), *t.* -n: 1) maroklat, szorító, csiptető; 2) szorultság.
klüftig: hasadékos, repedéses.
Klügelei (die), *t.* -en: okoskodás.
klügeln (-te, hat geklügelt): okoskodni, kieszelni.
Klügler (der), -s, *t.* ~: okoskodó.
klüglich: okosan, eszesen.
Klümpchen (das), -s, *t.* ~: csomócska, darabka.
Klystier (das), -s, *t.* -e: beöntés, klistély.
klystieren (-te, hat klystiert): beöntést adni, klistélyezni.
knabbern (-te, hat geknabbert): rágódni, rágcsálni.
Knabe (der), -n, *t.* -n: fiú.
Knabenalter (das): gyermekkor.
Knabenerziehungsanstalt (die): fineveló intézet.
knabenhaft, knabenmäßig: gyermekes, -en.
Knabenschänder (der): gyermekfertőző.
Knabenstreich (der): l. Bubenstreich.
Knabenzeit (die): gyermekkor.
Knack (der), -s, *t.* -e: repedés.
knacken (-te, hat geknackt): 1) recsegni, ropogni; 2) feltörni (diót).
Knackmandel (die): ropogó mandula.
Knackwurst (die): kurta kolbász.
Knagge (die), *t.* -n: 1) bütyök; 2) vállék.
Knall (der), -es, *t.* -e: durranás, csattanás; ~ und Fall: egyszeribe, hirtelen.
Knallbüchse (die): bodzapuska.
Knalleffect (der): csattanó hatás.
knallen (-te, hat geknallt): durranni; mit der Flinte ~: puffogtatni; mit der Peitsche ~: az ostort pattogtatni.
Knallgas (das): durranó gáz.
Knallgold (das): durranó arany.
Knallsilber (das): durranó ezüst.
knapp: 1) feszes, szűk, -en, szoros, -an; er hat sein ~es Auskommen: alig hogy megélhet; jmdn ~ halten: vkit rövid pórázon tartani; das Kleid liegt ~ an: feszül rajta a ruha; mit ~er Noth: nagy ügygyel-bajjal; 2) tömör, velős, szűkszavú (irály).
Knappe (der), -n, *t.* -n: 1) apród, fegyvernök; 2) bányászlegény.
Knappenhaus (das): bányászlak.
Knappheit (die): 1) vminek szűk volta; 2) tömörség, szűkszavúság.
Knarre (die), *t.* -n: kerepló.
knarren (-te, hat geknarrt): csikorogni, recsegni, ropogni; — das Knarren, -s: csikorgás.
Knast (der), -es, *t.* -e: bütyök.
Knaster (der): l. Kanaster.
Knasterbart (der), -es: zsémbes vén ember.
knastern, knattern (-te, hat geknastert *v.* geknattert): recsegni, pattogni.
Knauf (der), -es, *t.* Knäufe: 1) gomb; 2) oszlopfő.
Knauser (der), -s, *t.* ~: zsugori.
Knauserei (die), *t.* -en: fukarság.
knauserig: szűkmarkú, fukar.
knausern (-te, hat geknausert): zsugorkodni, fukarkodni.
Knäbchen, Knäblein (das), -s, *t.* ~: gyermekecske, kis gyermek.
Knäuel (der *v.* das), -s, *t.* ~: gombolyag, gomoly.
knäueln, sich (-te, hat s. geknäuelt): felgombolyodni.
Knebel (der), -s, *t.* ~: pecek.
Knebelbart (der): bajusz.
knebeln (-te, hat geknebelt): összekötözni, gúzsba kötni.
Knecht (der), -es, *t.* -e: 1) szolga; 2) szolgafa.
knechten (-ete, hat geknechtet): leigázni.
knechtisch (*ff.* -t): szolgai, -lag.
Knechtschaft, Knechtung (die): szolgaság.
Kneif (der), -es, *t.* -e: bicska, dikics.
kneifen (kniff, hat gekniffen): megcsipni.
Kneifer (der), -s, *t.* ~: orrcsiptető.
Kneifzange (die): l. Kneipzange.
Kneipbruder (der): mulató pajtás.
Kneipe (die), *t.* -n: 1) csapszék; 2) kerekitó, dikics.
kneipen (-te, h. gekneipt): 1) megcsipni; es kneipt mich im Bauche: hascsikarásom van; 2) korcsmázni.
Kneiperei (die), *t.* -en: dozsölés, korhelykedés.
Kneipwirt (der): korcsmáros.
Kneipzange (die): harapófogó.
knetbar: gyúrható.
kneten (-ete, hat geknetet): dagasztani, gyúrni.
Knettrog (der): dagasztó teknő.
Knick (der), -es, *t.* -e: sövény.
knicken (-te, hat geknickt): 1) el- *v.* letörni; 2) fukarkodni.
Knicker (der), -s, *t.* ~: zsugori.
knickerig: fukar, -on.
Knicks (der), --ses, *t.* --se: bók, térdhajtás.
knicksen (--ste, hat geknickst): bókolni, térdet hajtani.
Knie (das), -[e]s, *t.* -[e]: 1) térd; auf den Knien: térden állva; die Knie beugen: térdet hajtani; etw. übers ~ brechen: erőszakolni, elhamarkodni valamit; auf die ~ fallen: térdre esni; auf ~n flehen: térden állva könyörögni; sich auf die ~ werfen: térdre borulni *v.* hullni; 2) könyök, kanyarulat.
Knieband (das): térdkötő.
Kniebausche (die): térdpárna.
Kniebeugen (das): *torn.* térdhajlítás.
Kniefall (der): térdreborulás.
Kniefelge (die): *torn.* térdkelep.
Kniegelenk (das): térdizület.
Kniehebel (der): könyökemeltyű.
kniehoch: térdig érő.
Kniekissen (das): térdvánkos.
knien (-te, hat gekniet): térdelni, térdepelni, térden állni.
Knieriemen (der): térdszíj, lábszíj.
Knierohr (das), **Knieröhre** (die): könyökcső.
Kniescheibe (die): térdkalács.
Knieschiene (die): könyöksín.
Kniestrumpf (der): térdig érő *v.* hosszúszárú harisnya.
Kniestück (das): 1) térdkép; 2) könyökcső, könyökrész.
Kniewelle (die): *torn.* térdforgás.
*kniff: l. kneifen.
Kniff (der), -[e]s, *t.* -e: 1) csipés; 2) fortély, ravaszság.
Knirps (der), --ses, *t.* --se: tacskó, legényke.
knirschen (-te, hat geknirscht): 1) csikorgatni (fogát); 2) der Sand knirscht: a homok serceg.
knistern (-te, hat geknistert): sercegni, sisteregni, ropogni; — das Knistern, -s: sercegés, sistergés.
[Knittel (der): l. Knüttel.
knittern (-te, hat geknittert): 1) sercegni, csikorogni; 2) összegyűrni.
Knoblauch (der), -[e]s, *t.* -e: foghagyma.
Knochen (der), -s, *t.* ~: csont.
Knochenbruch (der): csonttörés.
knochendürr: kiaszott.
Knochenfäule (die): csontrothadás.
Knochengerüst (das): csontváz.
Knochenhaus (das): tetemház.
Knochenhaut (die): csonthártya.
Knochenleim (der): csontenyv.
Knochenmann (der): halál.
Knochenmehl (das): csontliszt.
knochig: csontos, -an.
Knolle (die), *t.* -n, **Knollen** (der), -s, *t.* ~: gumó, gümő, buckó.

Knollengewächs (das): gumós növény.
knollig: gumós, -an.
Knopf (der), -es, t. Knöpfe: 1) gomb; ~ des Tasters: billentyűfej; 2) csomó, bütyök.
Knopfgestank (das): gomb-odor.
Knopfloch (das): gomblyuk.
Knopfmacher (der): gombkötő.
Knopfnagel (der): gombos szeg.
Knopföse (die): gombház.
Knopper (die), t. -n: gubacs.
Knorpel (der), -s, t. ~: porc, porcogó.
Knorpelfisch (der): porcos hal, őshal.
knorpelig: porcos.
Knorre[n] (der), --ns, t. --n: csomó, bütyök, gumó.
knorrig: csomós, bütykös.
Knospe (die), t. -n: bimbó, rügy; ~n treiben: bimbózni.
knospen (-[e]te, hat geknospet): bimbózni, rügyezni.
knospentragend: bimbózó, rügyező.
knospig: bimbós; *össz.* pl. vielknospig: bimbóval telt.
Knoten (der), -s, t. ~: 1) csomó, göres, bütyök; einen ~ machen: csomót kötni; 2) tengeri mérföld (=1.855 km.).
Knotenpunkt (der): csomópont.
Knotenseil (das): csomóskötél.
Knotenstock (der): furkósbot.
knotig: csomós, bütykös.
Knöchel (der), -s, t. ~: boka, bokacsont, bütykő.
knöchern: csontból való, csontos.
Knödel (der), -s, t. ~: gombóc.
knöpfen (-te, hat geknöpft): gombolni.
Knöspchen (das), -s, t. ~: bimbócska.
Knötchen (das), -s, t. ~: csomócska, gumócska.
knurren (-te, hat geknurrt): morogni, korogni.
knuspern (-te, hat geknuspert): majszolni.
Knute (die), t. -n: kancsuka.
knüpfen (-te, hat geknüpft): kötni, fűzni, tűzni; enger v. fester ~: szorosabbra kötni; — sich ~: fűződni.
Knüppel, Knüttel (der), -s, t. ~: dorong.
Knüppelhecke (die): galykerítés.
Knüttelholz (das): dorongfa.
Knüttelreim (der): kínrím.
Knüttelverse (die = *t.*): rigmusok, szabad rímek, vadversek.
Kobalt (der), -es: *ásv.* kobalt.
Koben (der), -s, t. ~: ól.
Kobold (der), -es, t. -e: 1) manó, törpe, hegyi szellem; 2) ~ (v. Kobolz) schießen: bukfencet hányni, bukfenczezni.
Koch (der), -[e]s, t. Köche: szakács; Hunger ist der beste ~: aki éhes, nem válogat.
Kochapparat (der): főzőkészülék.
Kochbuch (das): szakácskönyv.
kochen (-te, hat gekocht): 1) főzni; 2) főni; die Milch hat gekocht: a tej felforrt; das Wasser kocht: a víz forr; er kocht innerlich vor Wut: forr benne a düh; — das Kochen, -s: főzés.
Kochgeschirr (das): főzőedény.
Kochherd (der): főzőkályha, tűzhely.
Kochjunge (der): kukta.
Kochkessel (der): főzőüst.
Kochkunst (die): szakácsmesterség.
Kochlöffel (der): főzőkanál.
Kochmehl (das): főzőliszt.
Kochofen (der): főzőkályha.
Kochsalz (das): konyhasó.
Koffer (der v. das), -s, t. ~: bőrönd, útitáska, málhatok.
Kofferchen (das): l. Köfferchen.
Kogel (der), -s, t. ~: hegykúp.
Kohl (der), -s: kelkáposzta; alten ~ aufwärmen: ócskaságokkal hozakodni elő.
Kohle (die), t. -n: szén; auf glühenden ~n sitzen: tűkön ülni.
Kohlenbergwerk (das), -es, t. -e: kőszénbánya.
Kohlenbrenner (der): szénégető.
Kohlendampf (der), -es: széngőz.
Kohlendepot (das): szénraktár.
Kohlengewerkschaft (die): kőszénbányatársaság.
Kohlengrube (die): kőszénbánya.
Kohlenhändler (der): szénkereskedő.
Kohlenklein (das): aprólékszén.
Kohlenlager (das): kőszénraktár; kőszéntelep.
Kohlensack (der): szenes zsák.
kohlensauer: szénsavas.
Kohlensäure (die): szénsav.
Kohlenschaufel (die): szeneslapát.
Kohlenschiff (das): szenes hajó.
Kohlenstoff (der): széneny, szén (mint vegyi elem).
Kohlenwasserstoff (der): szénhidrogén.
Kohlfeld (das): káposztás föld.
Kohlfliege (die): *áll.* káposztalégy (Anthomyia brassicae).
Kohlkopf (der): káposztafej.
Kohlmarkt (der): zöldségpiac.
Kohlmeise (die): széncinke, széncinege (Parus major).
Kohlrappe (der): szénfekete (ló).
Kohlrübe (die): kalarábé.
kohlschwarz: koromfekete.
Kohlweißling (der): káposztalepke (Pieris brassicae).
Koje (die), t. -n: hajószoba, rekesz, fülke.
kokett: kacér, tetszelgő; — die **Kokette**, -n, t. -n: kacér (nő).
Koketterie (die), t. -n: kacérság, kacérkodás.
kokettieren (-te, h. kokettiert): kacérkodni.
Koks (die = t., *de többnyire:* der Koks, --ses, t. --se): koksz.
Kolbe (die), t. -n, **Kolben** (der), -s, t. ~: 1) dugó, dugattyú; 2) bunkó; 3) puskaagy, tusa; 4) lombik.
Kolbenspiel (das): *musz.* dugattyú mozgása.
Kolik (die): bélgörcs.
Kolk (der), -es, t. -e: kaba, kátyú.
Kolkrabe (der): holló.
I. **Koller** (der), -s: düh, harag.
II. **Koller** (das), -s, t. ~: nyakravaló, fodorgallér, böring.
kollerig: dühös, bősz.
kollern (-te, hat gekollert): 1) gurulni, gördülni; 2) búgni, öblögetni, hurukkolni (pulyka).
[**Koloman**: l. Coloman.
Kolon (das), -s, t. -s: kettőspont.
[**Kolonie** (die): l. Colonie.
Koloss (der), --losses, t. --losse: óriás.
kolossal: óriási, roppant.
Komet (der), -en, t. -en: üstökös.
Komik (die): komikum.
Komiker (der), -s, t. ~: komikus.
komisch (*ff.* -t-): furcsa, komikus, -an; — das **Komische**, -n: a komikum, a furcsa.
Komma (das), -[s], t. -s v. -ta: vessző.
kommen (*j.* ich komme, du kommst *v. ritk.* kömmst, er kommt *v. ritk.* kömmt; *fm.* er kam; *m.* er ist gekommen; *km.* er käme; *felsz.* komm!): 1) jönni; komm! jöszte! jövel! das Beste kommt noch: a java még hátra van; dazu v. hierzu kommt noch: ehhez járul még; das kommt uns erwünscht: ez épen kapóra jön; du kommst wie gerufen: épen kapóra jösz; kommt Zeit, kommt Rath: az idő a legjobb tanácsadó; das kam mir unerwartet: ezt nem vártam; — 2) jutni, érni; wohin bin ich gekommen? hova jutottam? es kam mir der Gedanke: az jutott eszembe; er ist so weit gekommen (*v.* es ist so weit mit ihm gekommen): annyira jutott; es wird noch so weit ~, dass ...: megérjük még, hogy ...; — 3) közeledni, közelgetni; es kommt ein Gewitter: zivatar közeledik; angebraust ~: zajjal közeledni, arra robogni; angeflogen ~: arra repülni; angerannt ~: futva közeledni; angeritten v. geritten ~: lóháton közeledni; angesaust ~: arra robogni; angeschlichen ~: lopva közeledni, odalopózkodni; angesprengt ~: vágtatva köze-

ledni; gefahren ~: kocsin jönni v. érkezni; da kommt er gegangen: itt jön épen; gelaufen ~: futva jönni; — 4) eredni, származni; das kommt daher: ez onnan van; wie kommt es, dass...: hogy van az, hogy...? woher kommt es, dass...: honnan van az, hogy...? — 5) történni; es kann ~, dass...: megeshetik, hogy...; das kann wohl ~: megtörténhetik; es wird anders ~: majd máskép lesz; — 6) vmibe kerülni; hoch zu stehen ~ v. zu hoch ~: sokba kerülni; wie hoch kommt dieser Rock? mennyibe kerül ez a kabát? es kommt mir höher: többe kerül (magamnak); — 7) jmdm ~: vkinek járni; mir kommen noch 100 Kronen: nekem még száz korona jár; — 8) vkivel bánni; jmdm grob ~: vkivel gorombáskodni; — 9) ~ lassen: elhozatni, hivatni; ich lasse dir einen Wagen ~: kocsit hozatok neked; ich werde meinen Bedienten ~ lassen: ide rendelem az inasomat; dahin dürfen wir es nicht ~ lassen: ne hagyjuk, hogy a dolog ennyire jusson. ☞ *Praep.: a)* **an**: an einen Fluss ~: folyóhoz érni; ans Land ~: partra jutni; etw. an sich ~ lassen: vmit nyugodtan bevárni; lassen Sie es an sich ~: viselje békén; an die Reihe ~: sorra kerülni; *b)* **auf**: auf etw. ~: vmire rátérni (beszédben); er kam auf den Einfall (v. Gedanken): az ötlött v. jutott az eszébe; *c)* **aus**: aus der Fassung ~: a sodrából kijönni; aus der Mode ~: divatját múlni; *d)* **durch**: durch eine Stadt ~: keresztülmenni a városon; *e)* **hinter**: hinter etw. ~: vmit megtudni, vminek nyitjára akadni; *f)* **in**: in Bewegung ~: megmozdulni, megindulni; ins Gedränge ~: tolongásba elegyedni; in Gefahr ~: veszélybe jutni; ins Gerede ~: a világ szájára kerülni; ins Rollern ~: gördülni, megindulni; jmdm in den Weg ~: vkinek útjába akadni; *g)* **um**: um etw. ~: vmit elveszteni; ums Leben ~: életet veszteni; ums Vermögen ~: vagyonát elveszteni; *h)* **unter**: jmdm unter die Augen ~: vkinek szeme elé kerülni; jmdm unter die Hände ~: vkinek kezébe akadni v. kerülni; unter Leute ~: emberek közé járni; *i)* **über**: über jmdn ~: vkinek nekiesni; Furcht kam über ihn: félelem fogta el; *j)* **von**: nicht vom Flecke v. von der Stelle ~: nem mozdulni, nem haladni; *k)* **zu**: zu Athem ~: lélekzethez jutni; zur Besinnung ~: eszméletre térni, felocsudni; zu Geld(e) ~: pénzre szert tenni; zu Kräften ~: erőre kapni; ich kann zu nichts ~: semmire sem tudom vinni, semmire sem mehetek; es kommt zur Theilung: osztozkodásra kerül a sor; wie ~ Sie dazu: hogyan vetemedhetik arra? — das **Kommen**, -s: a jövés; das K. und Gehen: a járás-kelés.

kommend: jövő; die ~e Woche: a jövő hét; ich hatte das Vorgefühl des **Kommenden**: előre éreztem, ami következni fog.

kommlich: alkalmas, kényelmes.

Komorn: Komárom *(város)*.

Komödiant (der), -en, *t.* -en: komédiás, szinjátszó, bohóc.

Komödie (die), *t.* -n: vigjáték, bohóság, komédia; ~ spielen: komédiázni.

komödienhaft: bohózatos, komédiásszerü.

Kompan, Kumpan (der), -s, *t.* -e: pajtás, cimbora.

***konnte**: l. können.

Konrad *(férfinév)*: Konrád.

Kopf (der), -es, *t.* Köpfe: 1) fej; aus dem ~e: fejből, betéve, könyv nélkül (tudni); von ~ bis Fuß v. vom ~e bis zu den Füßen: tetőtől talpig; seinen ~ aufsetzen v. auf seinem ~ bestehen: véleményében v. szándékában makacsul megmaradni, magát megkötni v. megbicsakolni; seinem eigenen ~e folgen: a saját esze után indulni; er ist nicht auf den ~ gefallen: nem esett a feje lágyára, v. helyén az esze; er ist wie vor den ~ geschlagen: bárgyú; den ~ hängen lassen: a fejét lógatni; sich etw. aus dem ~e schlagen: vmit kiverni az eszéből; den ~ schütteln: fejét csóválni; den ~ senken: fejét lesütni; sich etw. in den ~ setzen: vmit fejébe venni; er weiß nicht, wo ihm der ~ steht: azt se tudja, hol a feje; jmdm zu ~e steigen: vkinek fejébe szállni; sich auf den ~ stellen: fejtetőre állni, tótágast állni; die Sache auf den ~ stellen: feje tetejére állitani, felforgatni a dolgot; jmden vor den ~ stoßen: vkit megsérteni, megbántani; den ~ verlieren: fejét v. eszét veszteni; jmdm über den ~ wachsen: vkinek a nyakára nőni; sich den ~ über etw. zerbrechen: fejét törni vmin; jmdm den ~ zurechtsetzen: vkit megleckéztetni; 2) ember; das Dorf zählt 100 Köpfe: százan laknak a faluban.

Kopfarbeit (die): szellemi munka.

Kopfbalken (der): *mest.* süveggerenda, bábafa.

Kopfband (das): 1) fejszalag; 2) *mest.* vállfa.

Kopfbedeckung (die): föveg, fejre való.

Kopfbeugen (das): fejhajlitás.

Kopfbinde (die): fejszoritó.

Kopfbrechen (das): fejtörés.

kopfbrechend: fejtörő.

Kopfende (das): felső rész, felső vége vminek; ~ des Bettes: az ágy fejrésze; am ~: fejtől.

kopfförmig: fejalakú.

Kopffüßer (die = *t.*): *áll.* fejlábúak.

Kopfgeld (das): fejadó, fejpénz.

Kopfhaltung (die): fejtartás.

Kopfhaut (die): fejbőr.

Kopfhänger (der): szenteskedő, álszent.

Kopfhängerei (die): szenteskedés.

kopfhängerisch: szenteskedő, alamuszi, képmutató.

Kopfkissen (das): fejvánkos.

kopflos: fej nélkül, -i, fejetlen, -ül, fejevesztett.

Kopflosigkeit (die): fejetlenség.

Kopfmaske (die): vivósisak.

Kopfnicken (das): fejbólintás.

Kopfparade (die): fejvédés (vivásnál).

Kopfputz (der): fejdisz.

Kopfrechnen (das): fejszámolás.

Kopfsalat (der): fejes saláta.

Kopfschmerz (der): fejfájás; er hat ~en: fáj a feje.

Kopfschütteln (das): fejcsóválás.

kopfschüttelnd: fejcsóválva.

Kopfseite (die): fejoldal, képes oldal (pénz).

Kopfsteuer (die): fejadó.

Kopfstimme (die): fejhang.

Kopfstück (das): fejrész, felső rész.

Kopftuch (das): fejkendő.

kopfüber: fejtetőre, hanyatthomlok.

Kopfweh (das): fejfájás; ich habe ~: fáj a fejem.

Kopfweite (die): fejbőség.

Kopfzahl (die): személyszám.

Kopfzerbrechen (das): fejtörés; zum ~: fejtörő, fejtörőnek való.

Koppe (die), *t.* -n: csúcs, orom.

Koppel (die), *t.* -n: 1) póráz; 2) kardkötő; 3) falka.

koppeln (-te, hat gekoppelt): összecsatolni, összekapcsolni.
Koppelweide (die): közlegelő.
***kor**: l. kiesen.
Koralle (die), t. -n: korall.
Korallenbank (die): korallzátony.
Korallenriff (das): korallszirt.
Koran (der), -s: korán.
koranzen, kuranzen (-te, hat koranzt v. kuranzt): megrégulázni, ráncba szedni.
Korb (der), -es, t. Körbe: kosár, kas; einen ~ bekommen: kosarat kapni; jmdm einen ~ geben: vkit kikosarazni.
Korbflechter (der), -s, t. ~: kaskötő, kosárfonó.
Korbwagen (der): kasos v. fonott kocsi.
Korbweide (die): kötőfűz.
Korinthen (die = t.): aprószőlő, mazsola.
Kork (der), -es, t. -e: dugó, dugasz, parafa. [szolni.
korken (-te, hat gekorkt): duga-
Korkholz (das): parafa. [gép.
Korkmaschine (die): dugaszoló
Korkpfropfen, Korkstoppel, Korkstöpsel (der): parafa-dugó v. dugasz. [húzó.
Korkzieher (der), -s, t. ~: dugó-
Korn (das), -es, t. Körner: 1) mag, szem, szemcse; 2) gabona, rozs; 3) *kat.* célgömb; jmdn auf dem ~e haben: vkire célozni; aufs ~ nehmen: célba venni; 4) finomság, színsúly (érmeknél); von echtem v. gutem Schrot und ~: jóravaló, derék, ízig becsületes, kipróbált hűségű és becsületességű (ember).
Kornacker (der), **Kornfeld** (das): gabona- v. rozsföld.
Kornähre (die): rozskalász.
Kornblume (die): búzavirág.
Kornboden (der): hombár, magtár.
Kornbranntwein (der): rozspálinka.
Kornbrot (das): rozskenyér.
Kornelkirsche, Kornelle (die): som.
Kornfrüchte (die = t.): gabonanemüek.
Kornhandel (der): gabona- v. terménykereskedés.
Kornhändler (der): gabona- v. terménykereskedő.
Kornkammer (die): magtár.
Kornkeller (der): gabonaverem.
Kornmarkt (der): gabonapiac.
Kornmehl (das): rozsliszt.
Kornpulver (das): szemcsés lőpor.
Kornrade (die): *növ.* konkoly (Agrostemma githago).
kornreich: gabonatermő.
Kornrose (die): pipacs (Papaver rhoeas). [bár.
Kornspeicher (der): magtár, hom-
Kornwurm (der): zsizsik.
Korybant (der), -en, t. -en: Kybele papja.
Koryphäe (die), -n, t. -n: tekintély, vezérférfiú, főember.
Kosak (der), -en, t. -en: kozák.
koscher: kóser (tiszta).
kosen (*j.* du kosest v. kost, er kost; *tm.* er koste; *m.* hat gekost): enyelegni, édeskedni, kedveskedni, cirógatni.
Kosename[n] (der): becéző v. kedveskedő név.
kosig: becéző, kedveskedő.
Kosmetik (die): a szépítő szerek tudománya, szépség művészete.
kosmetisch: szépítő.
kosmisch: a világegyetemre vonatkozó, világűrbeli.
Kosmogonie (die), t. -n: a világ eredetéről szóló tan.
Kosmographie (die): világleírás, világrajz.
Kosmopolit (der), -en, t. -en: világpolgár, kozmopolita.
kosmopolitisch: világpolgárias, kozmopolita.
Kosmos (der): világegyetem.
Kost (die): 1) koszt, élelmezés, tartás; freie ~: ingyen étkezés; schmale ~: sovány tartás; 2) *tőzsd.*: Papiere in ~ geben: értékpapirokat ellátásra adni, ellátattatni; in ~ nehmen: ellátásra fogadni.
kostbar: értékes, költséges.
Kostbarkeiten (die = t.): drágaságok, ékszerek.
kosten (-ete, hat gekostet): 1) megízlelni, megkóstolni, megpróbálni; jmdm etw. zu ~ geben v. jmdn etw. ~ lassen: vkivel megízleltetni valamit, vkinek kóstolót adni vmiből; 2) vmibe kerülni; was kostet das? mibe kerül ez v. hogy ez? das kostete mir (v. mich) viel Geld: ez sok pénzembe került; es kostete ihm den Hals: nyakába került, nyaka szegett; es koste, was es wolle: akármibe kerül; es sich etw. ~ lassen: nem sajnálni a pénzt; — das **Kosten**, -s: ízlelés, próbálás.
Kosten (die = t.): 1) költség; auf eigene ~: saját költségén; auf gemeinschaftliche ~: közköltségen; auf ~ und Gefahr des Aufgebers: a feladó költségére és veszélyére; gerichtlich festgestellte ~: bíróilag megállapított költség; auf seine ~ kommen: költségeit visszanyerni; sich ~ machen, sich in ~ stürzen: költekezni, magát költségbe verni; die ~ tragen: a költséget viselni v. fedezni; mit ~ verbunden: költséges; zu den ~ verurtheilt werden: a költségekben elmarasztaltatni v. a költség megfizetésére ítéltetni; 2) *á. é.* rovás, kár; auf ~ seiner Ehre: becsülete rovására v. kárával.
Kostenanschlag (der), -[e]s, t. ..schläge, **Kostenberechnung** (die), t. -en: költségvetés, költségtervezet.
Kostenaufrechnung (die): költségek felszámítása.
Kostenaufwand (der): költekezés.
Kostenausweis (der): költségkimutatás.
Kostenbetrag (der): költségösszeg.
Kostenersatz (der): a költség megtérítése. [-en.
kostenfrei: díjmentes, ingyenes,
Kostennote (die): költségjegyzék.
Kostenpauschale (das): költségátalány.
Kostenpräliminare (das): költségelőirányzat.
Kostenpreis (der): önköltségi ár, saját ár.
Kostenrechnung (die): költségszámla. [kivetés.
Kostenrepartition (die): költség-
Kostenrückersatz (der): költségvisszatérítés.
Kostenspecification (die): a költségek részletezése.
Kostensumme (die): költségösszeg.
Kostentragung (die): a költség viselése. [vetés.
Kostenüberschlag (der): költség-
Kostenverrechnung (die): költségelszámolás. [elosztás.
Kostenvertheilung (die): költség-
Kostenverzeichnis (das): költségjegyzék.
Kostenvoranschlag (der): költségelőirányzat.
Kostfrau (die): kosztos asszony, kifőző asszony.
Kostgänger (der), -s, t. ~: kosztos.
Kostgeber (der), -s, t. ~: 1) kosztadó; 2) (*tőzsd.*) ellátásra adó.
Kostgeld (das): 1) kosztpénz; 2) *ker.* ellátó díj, zálogdíj.
Kostgeschäft (das): ellátási üzlet.
Kostnehmer (der), -s, t. ~: ellátó, letétbe vevő.
kostspielig: költséges.
Kostspieligkeit (die): drágaság, vminek költséges volta.
Koth (der), -es: 1) sár; 2) ganaj.
kothig: sáros, -an.
Kothlache (die): pocsolya, pocséta.
Kothurn (der), -es, t. -e: koturnus.
Kothziegel (der): vályog.
Kotze (die), t. -n, **Kotzen** (der), -s t. ~: pokróc.
Köcher (der), -s, t. ~: tegez.

Köchin (die), *t.* -nen: szakácsné.

Köder (der), -s, *t.* ~: 1) csalétek; 2) *mest.* sarokalj, aláhúzó

ködern (-te, hat geködert): csalogatni, odaédesgetni.

Köfferchen (das), -s, *t.* ~: kis bőrönd.

Köhler (der), -s, *t.* ~: szénégető

Köhlerglaube (der): vakhit.

Köhlerhütte (die): szénégető-kunyhó.

König (der), -s, *t.* ~e: király; der apostolische ~ von Ungarn: Magyarország apostoli királya.

Königin (die), *t.* -nen: királyné, királynő.

königlich: királyi, -lag.

Königreich (das): királyság; das ~ Ungarn: a magyar királyság.

Königsburg (die): királyi vár.

Königskerze (die): ökörfarkkóró (Verbascum thapsiforme).

Königskrone (die): királyi korona.

Königsmord (der): királygyilkosság. [kos.

Königsmörder (der): királygyil-

Königsschlange (die): bálványkigyó.

Königsschloss (das): királyi palota.

Königssohn (der): királyfi.

Königstiger (der): királytigris.

Königstitel (der): királyi cím.

Königstochter (die): királyleány.

Königswahl (die): királyválasztás.

Königswasser (das): királyvíz.

Königswürde (die): királyi méltóság.

Königthum (das), -es, *t.* -thümer: királyság.

können (*j.* ich kann, du kannst, er kann, wir können, ihr könnt, sie können; *tm.* er konnte; *m.* er hat gekonnt *v.* können; *km.* er könnte): 1) -hatni, -hetni; er kann es thun: megteheti; es konnte nicht anders kommen: nem történhetett másképp; 2) bírni, képes lenni; er konnte es nicht begreifen: nem bírta felfogni; wir ~ es nicht genug bewundern: nem győzzük csodálni; 3) tudni, érteni; kannst du tanzen? tudsz táncolni? 4) ich kann nicht dafür: nem tehetek róla; — das **Können**, -s: képesség, tudás; nach bestem K.: legjobb tehetsége szerint; der Künstler hat sein ganzes K. eingesetzt: a művész minden erejét megfeszítette.

Köpfchen (das), -s: fejecske.

köpfen (-te, hat geköpft): lefejezni.

-köpfig: *össz.* -fejű, pl. hundert ~: százfejű.

köpflings: fejtetőre, fejjel lefelé.

Körbchen (das), -s: kosárka.

Körnchen (das), -s, *t.* ~: szemecse, szemecske.

körnen (-te, hat gekörnt): szemezni, szemcsézni.

Körner (der), -s, *t.* ~: pontozó.

Körnerfrüchte (die = *t.*): szemes termények.

körnig: szemcsés, magvas.

Körper (der), -s, *t.* ~: 1) test; 2) testület.

Körperbau (der): testalkat.

Körperbildung (die): testalkotás.

Körperfarbe (die): testszín.

Körpergewicht (das): testsúly.

Körpergröße (die): testnagyság.

Körperhaltung (die): testtartás.

Körperkraft (die): testi erő.

Körperlage (die): a test helyzete.

körperlich: testi, -leg.

körperlos: testetlen, -ül.

Körperschaft (die), *t.* -en: testület.

Körperstellung (die): testállás.

Körperstrafe (die): testi fenyíték.

Körpertheil (der): testrész.

körpertüchtig: erős testű.

Körperübung (die): testgyakorlat.

Körperverletzung (die): testi sértés.

Körperwelt (die): testek világa.

Körperwendung (die): testfordulat. [termet.

Körperwuchs (der): testalkat,

köstlich: fölséges, -en, pompás, -an.

Köter (der), -s, *t.* ~: komondor.

Krabbe (die), *t.* -n: *áll.* rövidfarkú rák.

krabbeln (-te): I. (hat gekrabbelt): bizseregni, tapogatni; — II. (ist gekrabbelt): nyüzsögni, csúszni.

Krach (der), -[e]s, *t.* -e: 1) recsegés; unter Ach und ~: nagynehezen, erőltetve; 2) tőzsdebukás (Jókainál »rotty«).

krachen (-te, hat gekracht): recsegni, ropogni; — das **Krachen**, -s: recsegés, ropogás.

Kracke (die), *t.* -n: gebe.

Kraft (die), *t.* Kräfte: 1) erő; aus allen Kräften: teljes erővel; nach Kräften: erejéhez képest, tőle telhetőleg; zu Kräften kommen: erőre kapni, megerősödni; 2) *jogt.* hatály, érvény; in ~ bestehen: érvényben lenni, fennállni; in ~ bleiben: érvényben maradni; außer ~ setzen: hatályon kívül helyezni, felfüggeszteni; in ~ setzen: hatályba *v.* életbe léptetni; außer ~ treten: megszűnni, hatályát veszteni; in ~ treten: hatályba *v.* életbe lépni.

kraft (*praep. gen.*): szerint, -nál -nél fogva; ~ meines Amtes: hivatalomnál fogva; ~ meines Versprechens: ígéretemhez képest.

Kraftanstrengung (die), **Kraftaufwand** (der): erőfeszítés, erőkifejtés.

Kraftausdruck (der): erélyes *v.* erős kifejezés, ropogós beszéd, kemény szó, teremtettézés.

Kraftäußerung (die): erőnyilvánulás.

Kraftbrühe (die): erős leves.

Kraftentfaltung (die): erőkifejtés.

krafterfüllt: erőteljes, -en.

Kraftersparnis (die): erőmegtakarítás.

Kraftfülle (die): erőteljesség.

Kraftlehre (die): erőműtan.

Kraftleistung (die): erőkifejtés, erőmutatvány.

kraftlos: erőtlen, -ül.

Kraftmaschine (die): erőgép.

Kraftmeier (der): fenegyerek.

Kraftmeierei (die): fenegyerekeskedés.

Kraftmesser (der): erőmérő.

Kraftmoment (das): erőnyomaték.

Kraftsteigerung (die): erőfokozás.

kraftstrotzend: erőtől duzzadó.

Kraftübertragung (die): erőátvitel.

Kraftverbrauch (der): erőfogyasz-

kraftvoll: erőteljes, -en. [tás.

Kragen (der), -s, *t.* ~: gallér; jmdn beim ~ nehmen: vkit nyakon ragadni *v.* fogni.

Kragenaufschlag (der): gallérhajtóka.

Kragstein (der): *épít.* gyámkő.

Krahn (der), -[e]s, *t.* Krähne: 1) emelőcsiga, daru; 2) vízgém (gép).

Krahnwinde (die): daruhajtómű.

Krain (das), -s: Krajna.

Krakau: Krakkó (*város*).

Krake (der), -n, *t.* -n: tengeri szörny.

Krakeel (der), -s, *t.* -e: kötekedés, hencegés, hepciáskodás.

Krakeeler (der), -s, *t.* ~: kötekedő, izgága.

Kralle (die), *t.* -n: köröm, karom; jmdn in seine ~n bekommen: vkit karmai közé kaparítani.

krallen (-te, hat gekrallt): megkarmolni.

krallig: körmös; *össz.* lang~: hosszúkörmű.

Kram (der), -[e]s: portéka; der ganze ~: az egész cók-mók.

Krambambuli (der), -[s]: krampampuli.

Krambude (die): kofasátor.

kramen (-te, hat gekramt): árulgatni, rakosgatni.

Kramer, **Krämer** (der), -s, *t.* ~: szatócs, boltos.

Krammetsbeere (die): fenyőmag, borókabogyó.

Krammetsvogel (der): fenyőrigó, fenyvesmadár.
Krampe (die), t. -n: 1) csákány; 2) vaskapocs; 3) gebe.
Kramper (der), -s, t. ~: csákányos.
Krampf (der), -es, t. Krämpfe: görcs.
Krampfader (die): viszércsomó, viszértágulat.
krampfartig: görcsös, görcsszerű, -en.
Krampfhusten (der): görcsös köhögés.
Kranich (der), -[e]s, t. -e: daru.
Kranichschar (die): darucsapat.
Kraniologie (die): koponyatan.
krank (*kf.* kränker, *ff.* kränk[e]st): beteg, -en; ~ darniederliegen: betegeskedni, az ágyat nyomni; sich ~ melden: beteget jelenteni; tödlich ~: halálos beteg; ~ sein an etw.: vmiben szenvedni; ~ werden: megbetegedni; — der, die **Kranke**, -n, t. -n (ein Kranker v. eine Kranke, zwei Kranke): beteg.
kranken (-te, hat gekrankt): sínlődni, betegeskedni; an etw. ~: vml bajban szenvedni.
Krankenausweis (der): betegek kimutatása.
Krankenbericht (der): orvosi jelentés.
Krankenbesuch (der): beteglátogatás.
Krankenbett (das): betegágy; auf dem ~e liegen v. sein: betegen feküdni.
Krankencassa (die): betegsegélyző *v.* betegsegítő pénztár.
Krankengeld (das): betegpénz, betegsegélypénz.
Krankenhaus (das): kórház.
Krankenlager (das): kórágy.
Krankenliste (die): betegek jegyzéke.
Krankenmatrikel (die): betegek névkönyve.
Krankenmeldung (die): betegjelentés.
Krankenpflege (die): betegápolás.
Krankenstand (der): betegállomány, beteglétszám.
Krankentag (der): betegségi nap.
Krankentrage (die): beteghordágy, beteghordozó szék.
Krankentragkorb (der): beteghordó kas.
Krankentransport (der): betegszállítás.
Krankentransportwagen (der): betegszállító kocsi.
Krankenunterstützungsverein *v.* **Krankenverein** (der): betegsegélyző *v.* betegsegítő egylet.
Krankenverpflegung (die): betegélelmezés.
Krankenwärter (der): betegápoló; — die **Krankenwärterin**, t. -nen: betegápolónő.
Krankenzimmer (das): betegszoba.
krankhaft: beteges, -en, kóros, -an.
Krankhaftigkeit (die): betegesség.
Krankheit (die), t. -en: betegség, kór.
Krankheitsanfall (der): betegségi roham.
Krankheitsdauer (die): betegség tartama.
Krankheitserscheinung (die): kórtünet.
Krankheitsfall (der): kóreset, betegedés.
Krankheitsform (die): kóralak.
Krankheitsmeldung (die): betegség bejelentése.
Krankheitsparere (das): orvosi vélemény.
Krankheitsstoff (der): kóranyag.
Krankheitsverlauf (der): a betegség lefolyása, kórfolyam.
Krankheitszeichen (das): kórjel.
Krankheitszeugnis (das): betegségi bizonyítvány.
Kranz (der), -es, t. Kränze: 1) koszorú; 2) karima, szegély; 3) káva; 4) tekercs (hajókötélé).
Kranzel (der): orr (hajónál).
Kranz[el]jungfer (die): nyoszolyóleány.
Kranzelmann (der): evezős.
Kranzgesims (das): *ép.* koszorúpárkány.
Krapfen (der), -s, t. ~: fánk.
Krapfenstecher (der): fánkszaggató.
Krapp (der), -es: *növ.* festő buzér.
[**krass**: l. crass.
Krater (der), -s, t. ~: töbör, tölcsér.
Kratzbürste (die): vakarókefe.
Kratze (die), t. -n: vakaró, kaparó (kés *v.* vas).
kratzen (-te, hat gekratzt): vakarni, kaparni, karcolni; dieser Wein kratzt: karcos bor; — sich ~: vakaródzni; sich hinter den Ohren ~: a füle tövét vakargatni; — das **Kratzen**, -s: vakarás, kaparás.
Kratzer (der), -s, t. ~: kaparó, vakaró, karcoló.
Kratzfuß (der): bók (lábkanyarítással); einen ~ machen: bókolni.
krauen (-te, hat gekraut): vakarni, vakargatni; jmdm die Ohren ~: vkinek kedveskedni.
kraus: 1) göndör, kondor, bodor; 2) furcsa, furcsán; es zu ~ machen: furcsán viselkedni.
Krause (die), t. -n: bodor, fodor.
Krauseminze (die): fodormenta.
kraushaarig: göndörhajú.
Krauskopf (der): kondorhajú, kondri.
Kraut (das), -es, t. Kräuter: 1) káposzta; 2) fű, gyógynövény; wie ~ und Rüben: összevissza; ins ~ schießen: felburjánzani.
Krautblatt (das): káposztalevél.
Krautfeld (das): káposztás föld.
Krautgarten (der): konyhakert, veteményes kert.
Krauthacke, Krauthaue (die): káposztakapa.
Krauthobel (der): káposztagyalu.
Krautjunker (der): parlagi v. falusi nemes, Mokány Berci.
Krautsalat (der): káposztasaláta.
Krautstengel, Krautstrunk (der): káposzta torzsája.
Krautsuppe (die): korhelyleves.
Krawall (der), -[e]s, t. -e: csődület, botrány, zenebona; einen ~ machen: botrányt okozni, lármázni.
Kraxe (die), t. -n: rozoga állvány.
krächzen (-te, hat gekrächzt): krákogni, károgni; — das **Krächzen**, -s: károgás.
Kräfteparallelogramm (das): erőegyenköz.
Kräfteverbrauch (der): erőfelhasználás, erőfogyasztás.
Kräfteverteilung (die): erőelosztás.
Kräftezustand (der): erőállapot.
kräftig: erős, -en, hathatós, -an.
kräftigen (-te, hat gekräftigt): erősíteni, erősbíteni.
Kräftigkeit (die): erősség, erő.
Kräftigung (die): megerősödés, megerősítés, erősbítés.
Kräftigungsmittel (das): erősítőszer.
Krähe (die), t. -n: varjú.
krähen (-te, hat gekräht): kukorékolni; es kräht kein Hahn danach: senki sem törődik vele; — das **Krähen**, -s: kukorékolás.
Krähwinkel (das), -s: kisváros, Rátót.
Krähwinkler (der), -s, t. ~: rátóti.
krällen (-te): l. krallen.
Krämer (der): l. Kramer.
Krämerei (die), t. -en: szatócskodás.
Krämerinnung (die): kalmárcéh.
Krämpe, Krempe (die), t. -n: karima (kalapé).
I. **Krämpel** (der), -s, t. ~: l. Kram.
II. **Krämpel** (die), t. -n: gyapjugyarató.
krämpeln (-te, hat gekrämpelt): gyaratolni (gyapjut).
Kränkelei (die), t. -en: betegeskedés.
kränkeln (-te, hat gekränkelt): betegeskedni.
kränkelnd: beteges, gyöngélkedő.
kränken (-te, hat gekränkt): megbántani, búsítani; das kränkt

ihn: zokon esik neki, bántja; — sich ~: bánkódni, emésztődni, búsulni; sich zu Tode ~: halálra búsulni magát.

kränkend: bántó, -an.

kränklich: beteges, -en.

Kränklichkeit (die): betegesség, gyöngélkedés.

Kränkung (die), *t.* -en: 1) megbántás, sértés; 2) bántódás, sértődés; in tiefster ~: mélyen sértve.

Kränzchen (das), -s, *t.* ~: 1) koszorúcska; 2) koszorka, füzérke, zártkörű mulatság.

kränzen (-te, hat gekränzt): koszorúzni, megkoszorúzni.

Krätze (die), *t.* -n: 1) rüh; 2) érchulladék, salak.

Krätzer (der), -s, *t.* ~: karcos (bor).

krätzig: rühes, -en; ~ werden: megrühesedni.

kräuseln (-te, hat gekräuselt): fodorítani, fodrozni; — sich ~: kunkorodni, kondorodni; die Wasserfläche kräuselt sich: a víz színe fodorodik.

Kräuter (die = *t.*): füvek.

Kräuterbad (das): füves fürdő.

Kräuterbier (das): fűszeres sör.

Kräuterbrühe (die): zöldségleves.

Kräuterbuch (das): füvészkönyv, növénygyűjtemény.

Kräuterfrau (die): fűszedő *v.* javas-asszony.

kräuterfressend: növényevő.

Kräuterkenner (der): füvész.

Kräuterkunde (die): füvészet (botanika).

Kräutermarkt (der): zöldségpiac.

Kräutersaft (der): növény-nedv.

Kräutersuppe (die): zöldleves.

Kräuterwein (der): fűszeres bor.

Krebs (der), Krebses, *t.* Krebse: 1) rák; Krebse fangen: rákászni; 2) *orv.* rák, rákfene.

krebsartig: ráknemű.

Krebsauge (das): rákszem.

Krebsfang (der): rákászat.

Krebsfänger (der): rákász.

Krebsgang (der): ráklépés; den ~ gehen: hátrafelé menni, hanyatlani, visszaesni.

Krebsgeschwür (das): rákfekély.

Krebsschaden (der): rákfene.

Krebsschere (die): rák ollója.

Krebssuppe (die): rákleves.

[**Kredit** (der): l. Credit.

Kreide (die), *t.* -n: kréta; in der ~ stehen: rováson lenni, tartozni. [tázni, felírni.

kreiden (-ete, hat gekreidet): kré-

kreideweiß: krétafehérségű.

Kreidezeichnung (die): krétarajz.

Kreis (der), Kreises, *t.* Kreise: 1) kör; im Kreise seiner Familie: családja körében; im Kreise herumgehen: körben járni, keringeni; einen ~ um jmdn schließen: körbe állni vki körül; 2) kerület, járás.

Kreisabschnitt (der): körszelet.

Kreisamt (das): kerületi hivatal.

Kreisamtmann (der): kerületi főtiszt.

Kreisausschnitt (der): körgerezd.

Kreisbahn (die): körpálya.

Kreisbehörde (die): kerületi hatóság.

Kreisbewegung (die): körmozgás.

Kreisbogen (der): körív.

kreischen (-te, hat gekreischt): 1) rikácsolni; 2) sercegni, csikorogni; — das Kreischen, -s: rikácsolás, sercegés.

Kreisel (der), -s, *t.* ~: búgó csiga, pörgettyű.

kreiseln (-te, hat *v.* ist gekreiselt): keringeni, forogni.

kreisen (-ste, hat gekreist): keringeni, forogni peregni; — das Kreisen, -s: *torn.* körzés.

kreisförmig: köralakú, karajzó; köralakban.

Kreisgericht (das): járásbíróság.

Kreishauptmann (der): kerületi főnök *v.* kapitány.

Kreislauf (der): körforgás, körfutás; ~ des Blutes: vérkeringés.

Kreislinie (die): körvonal.

Kreisnotar (der): körjegyző.

Kreisphysicus (der): körorvos.

Kreisrichter (der): járásbíró.

kreisrund: kerek, körkörös.

Kreisscheibe (die): körlap, körtárcsa.

Kreisschnitt (der): körszelet.

Kreisstadt (die): kerületi székváros.

Kreistag (der): kerületi gyűlés.

Kreisumfang (der): körszél, kör kerülete.

Kreisverkehr (der): körforgalom.

kreißen (-te, hat gekreißt): vajudni; — das Kreißen, -s: vajudás. [(nő).

Kreißerin (die), *t.* -nen: vajudó

Kremnitz: Körmöcbánya *(város)*.

Krempe (die): l. Krämpe.

Kremser (der), -s, *t.* ~: hintó.

Kren (der), -s: torma.

Krenfleisch (das): tormáshús.

Krengel (der *v.* das): l. Kringel.

Kreosot (das), -es: kreozót.

krepieren (-te, ist krepiert): megdögleni, meggebedni.

Krepp (der), -s: krep (szövet).

Kresse (die): zsázsa, rézsuka (Lepidium).

Krethi und Plethi (der): csőcselék, gyülevész népség.

kretisch: krétai.

*__kreuch, kreuchst__: l. kriechen.

Kreuz (das), -es, *t.* -e: 1) kereszt; ins (*v.* übers) ~ legen: keresztbe tenni *v.* rakni; sein ~ über etw. machen: keresztet vetni vmire (elveszettnek tartani vmit); das ~ nehmen: keresztes vitéznek beállni; ein ~ schlagen: keresztet vetni; 2) kereszt(fa), feszület; ans ~ heften *v.* schlagen: keresztre feszíteni; zum ~ kriechen: beadni a derekát; 3) über die ~ und Quer, *v.* **kreuz und quer**: keresztül-kasul, szerteszét; 4) baj; er hat viel ~ damit: sok baja van vele; es hat jeder sein ~: mindenkinek megvan a maga baja; 5) keresztcsont, far; 6) *(káromkodásokban)*: ~ donnerwetter! ~ sackerlot! mennydörgettét! ezer mennykő!

Kreuzabnahme (die), **Kreuzabnehmen** (das), **Kreuzabnehmung** (die): levétel a keresztről.

Kreuzaxt (die): keresztbárd.

Kreuzband (das): 1) keresztkötés; unter ~: keresztkötésben; 2) keresztpánt.

Kreuzbau (der): keresztépület, kereszthajó (templomban).

Kreuzbein (das): keresztcsont.

Kreuzberg (der): Kálvária hegye.

Kreuzbild (das): feszület.

Kreuzblume (die): *növ.* csészeszárny (Polygala).

kreuzbrav: igen derék, tetőtől talpig becsületes. [tecske.

Kreuzchen (das), -s, *t.* ~: keresz-

Kreuzdorn (der): varjutövis (Rhamnus catharticus).

kreuzen (-te, hat gekreuzt): 1) keresztezni; die Arme ~: karjait összefonni; die Klingen ~: összecsapni, a pengéket összemérni; jmds Pläne ~: útjában állni vki terveinek; 2) cirkálni, szerte kalandozni; — sich ~: kereszteződni; die Truppen ~ sich: a csapatok kereszteződnek *(kat.)*; die Wege ~ sich: az utak keresztben metszik egymást.

Kreuzer (der), -s, *t.* ~: 1) krajcár; 2) cirkáló hajó.

Kreuz[es]erfindung (die): kereszt feltalálása (ünnep).

Kreuz[es]erhöhung (die): kereszt felmagasztalása (ünnep).

Kreuzfahrer (der), -s, *t.* ~: keresztes vitéz.

Kreuzfahrt (die): 1) keresztes hadjárat; 2) cirkálás.

Kreuzfeuer (das): kereszttűz.

kreuzfidel: nagyon jókedvű.

Kreuzgang (der): 1) búcsújárás; 2 keresztút, keresztfolyosó.

Kreuzgewölbe (das): *ép.* keresztboltozat.
Kreuzgurte (die): keresztheveder.
Kreuzheer (das): keresztes had.
Kreuzherr (der): keresztes lovag.
kreuzigen (-te, hat gekreuzigt): keresztre feszíteni; sein F l e i s ch ~: magát sanyargatni; — sich ~: l. bekreuzen (sich). [szító.
Kreuziger (der), -s, *t.* ~: fölfe-
Kreuzigung (die), *t.* -en: keresztre feszítés; Christi ~: Krisztus keresztre feszítése.
Kreuzinsignien (die = *t.*): keresztes jelvények.
Kreuzkopf (der): keresztfej.
Kreuzkraut (das): *növ.* aggófű (Senecio).
kreuzlahm: csipőjére béna.
Kreuznagel (der): keresztszeg.
Kreuznaht (die): keresztvarrás.
Kreuzotter (die): kurtakigyó, keresztes vipera.
Kreuzpunkt (der): keresztező pont, csomópont.
Kreuzritter (der): keresztes lovag.
Kreuzschädel (der): agyafurt, nyakas (ember). [fájás.
Kreuzschmerzen (die=*t.*): derék-
Kreuzschnabel (der): keresztcsőr.
Kreuzspinne (die): keresztes pók.
Kreuzstich (der): keresztöltés.
Kreuzträger (der): keresztvivő.
Kreuzung (die), *t.* -en: 1) keresztezés, kereszteződés; átmetszés; 2) találkozás (pl. vonatoké); 3) cirkálás (hadihajóval).
Kreuzungspunkt (der): 1) *mért.* keresztező *v.* metsző pont; 2) *v. u.* találkozó pont (vonatoké).
Kreuzungsstation (die): *v. u.* találkozó *v.* keresztező állomás.
Kreuzungswinkel (der): *mért.* keresztezési *v.* metszési szög.
Kreuzverband (der): keresztkötés (építésnél). [dések.
Kreuzverhör (das): keresztkér-
Kreuzweg (der): keresztút.
kreuzweise: keresztben.
Kreuzwoche (die): keresztjáró hét.
Kreuzzeichen (das): keresztvonás (aláírás helyett).
Kreuzzug (der): keresztes háború *v.* hadjárat.
Kribbelgefühl (das): zsibbadás.
kribbeln (-te): l. krabbeln; mir kribbelt es in den Fingern: *a)* zsibbadnak az ujjaim; *b) á. é.* viszket a tenyerem; — das **Kribbeln**, -s: zsibongás, zsibbadás, nyüzsgés.
Kribskrabs (der): hitványság.
kriebeln (-te): l. kribbeln.
Krieche (die), *t.* -n: kökény.
kriechen (*j.* du kriechst *v.* kreuchst, er kriecht *v.* kreucht; *tm.* er kroch; *m.* er ist gekrochen; *km.* er kröche; *felsz.* kriech[e] *v. ritk.* kreuch!): 1) csúszni, mászni; aus dem Ei ~: tojásból kibújni; er möchte vor Angst in ein Mauseloch ~: félelmében belebújna az egérlyukba; 2) vor jmdm ~: csúszni-mászni, megalázkodni vki előtt; um Gold ~: az arany kedveért csúszni-mászni.
Kriecher (der), -s, *t.* ~: csúszó-mászó (ember).
Kriecherei (die), *t.* -en: csúszás-mászás. [galelkü.
kriecherisch: csúszó-mászó, szol-
Krieg (der), -es, *t.* -e: háború; ~ auf Leben und Tod: élet-halálharc; der ~ b r i c h t aus: kitör a háború; den ~ e r k l ä r e n: hadat üzenni; ~ f ü h r e n: háborút viselni; im ~ miteinander sein *v.* leben: háborúban élni, háborúskodni egymással; ein Land mit ~ ü b e r z i e h e n: országot haddal megtámadni; sich in einen ~ v e r w i c k e l n: háborúba keveredni; in den ~ z i e h e n: háborúba *v.* hadba indulni.
kriegen (-te, hat gekriegt): 1) kapni, megkapni, megfogni; sie ~ sich: egymásé lesznek; 2) hadakozni.
Krieger (der), -s, *t.* ~: harcos.
Kriegerberuf (der): katonai hivatás.
kriegerisch (*ff.* -t): harcias, háborús, -an.
Kriegerleben (das): katonaélet.
Kriegerstand (der): katonaság.
Kriegerstolz (der): a hadfi büszkesége, katonabüszkeség.
kriegfertig: harckész, harcra *v.* hadra kész, -en.
kriegführend: hadviselő, hadakozó, háborúskodó; die ~en M ä c h t e: a hadviselő hatalmak; die ~e P a r t e i: hadviselő fél.
Kriegführung (die): hadviselés.
Kriegsaction (die): hadi tevékenység.
Kriegsadel (der): hadszolgálati nemesség.
Kriegsangelegenheit (die): katonai- *v.* hadügy.
Kriegsarchiv (das): hadi levéltár.
Kriegsartikel (der): 1) hadi törvény; 2) hadi cikk.
Kriegsausrüstung (die): hadi fölszerelés. [séglet.
Kriegsbedarf (der): hadi szük-
Kriegsbefehl (der): hadi parancs.
Kriegsbegebenheit (die): hadi esemény.
kriegsbereit: harckész, hadra *v.* harcra kész, -en.
Kriegsbereitschaft (die): harci készség, hadi készültség.
Kriegsbericht (der): hadi tudósítás.
Kriegsbesatzung (die): őrhad.
Kriegsbeute (die): hadi zsákmány.
Kriegsbrücke (die): hadihíd.
Kriegscantonierung (die): hadi laktáborozás.
Kriegscompletierung (die): hadszerű kiegészítés.
Kriegscontribution (die): hadisarc.
Kriegscorrespondent (der): harctéri tudósító.
Kriegscourier (der): hadifutár.
Kriegsdampfer (der), **Kriegsdampfschiff** (das): hadi gőzös.
Kriegsdauer (die): háború tartama.
Kriegsdecoration (die): *kat.* hadi díszítmény.
Kriegsdenkmünze (die): hadi emlékérem.
Kriegsdienst (der): katonai *v.* hadi szolgálat.
kriegsdienstfähig: hadi szolgálatra köteles.
kriegsdienstpflichtig: hadi szolgálatra képes. [lem.
Kriegsdisciplin (die): hadi fegye-
Kriegsehren (die = *t.*): hadi tisztesség (midőn legyőzött csapatok fegyveresen, zászlóval, zeneszóval stb. elvonulhatnak).
Kriegseid (der): hadi eskü.
Kriegsentschädigung (die): hadi kárpótlás. [mény.
Kriegsereignis (das): hadi ese-
kriegserfahren: hadi tapasztalattal bíró.
Kriegserklärung (die): hadüzenet.
Kriegseröffnung (die): hadviselés megkezdése.
kriegserprobt: hadban kipróbált.
Kriegsfackel (die): háború üszke.
Kriegsfahne (die): hadizászló.
Kriegsfahrzeug (das): hadihajó.
Kriegsfall (der), im ~e: háború esetén. [dék.
Kriegsfallsrente (die): hadijára-
Kriegsflagge (die): hadi lobogó.
Kriegsflotte (die): hajóhad.
Kriegsformation (die): hadi alakzat *v.* alakulás.
kriegsfroh: harcias, harcvágyó.
Kriegsfurie (die): háború duhongése.
Kriegsfuß (der): hadiláb; auf den ~ s e t z e n: hadilábra állítani; mit jmdm auf dem ~e s t e h e n: vkivel hadilábon állni, ellenséges viszonyban lenni.
Kriegsgebrauch (der): 1) hadi szokás; 2) hadi használat.
Kriegsgebür (die): hadi illetmény.
Kriegsgefahr (die): háború veszelye. [goly.
Kriegsgefangene (der): hadi fo-

Kriegsgefangenschaft (die): hadi fogság.
Kriegsgefährte (der): hadi társ, bajtárs.
Kriegsgericht (das): hadi törvényszék.
kriegsgerüstet: háborúra kész, -en.
Kriegsgeschichte (die): hadtörténet.
Kriegsgeschrei (das): harckiáltás.
Kriegsgeschwader (das): hadi hajóraj.
Kriegsgesetz (das): hadi v. katonai törvény.
Kriegsgetöse (das): harci zaj.
kriegsgeübt: harcban ügyes.
Kriegsgewalt (die): hadi erő.
Kriegsglück (das): hadi szerencse.
Kriegsgott (der): hadisten, hadak istene, Hadúr.
Kriegsgreuel (der): a háború iszonyata.
Kriegshafen (der): hadi kikötő.
Kriegsheer (das): hadsereg.
Kriegsheld (der): csaták hőse.
Kriegsherr (der): hadúr; der oberste v. allerhöchste ~: a legfőbb hadúr (a király).
Kriegsjahr (das): háborús év.
Kriegskamerad (der): l. Kriegsgefährte.
Kriegskarte (die): hadi térkép.
Kriegskosten (die = *t.*): hadi költség.
kriegskundig: hadban v. hadviselésben jártas.
Kriegskunst (die): hadviselés művészete, hadtudomány, harcászat.
Kriegslage (die): hadi helyzet.
Kriegslasten (die = *t.*): hadi terhek, háború terhei.
Kriegslaufbahn (die): hadipálya.
Kriegsleben (das): katonaélet.
Kriegsleistung (die): hadi szükséglet szolgáltatása.
Kriegsleute (die = *t.*): katonák.
Kriegslied (das): harci dal.
Kriegslist (die): hadi csel.
kriegslustig: harcias, harcvágyó.
Kriegsmacht (die): 1) katonai hatalom; 2) haderő; ~ zu Lande: szárazföldi haderő; ~ zu Wasser: tengeri haderő.
Kriegsmann (der), -es, *t.* -leute: hadfi, harcos.
Kriegsmarine (die): hadi tengerészet, hadtengerészet.
Kriegsmaßregel (die): hadi rendszabály.
kriegsmäßig: hadszerű, -en.
Kriegsmedaille (die): hadi érem.
Kriegsminister (der): hadügyminiszter.
Kriegsministerium (das): hadügyminisztérium; kaiserlich und königliches gemeinsames ~: (császári és királyi hadügyminisztérium.
Kriegsnachricht (die): hadi v. háborús hír.
Kriegsnoth (die): háború okozta inség v. baj.
Kriegsoperation (die): hadművelet.
Kriegsorden (der): hadi rendjel.
Kriegsorganisation (die): hadi szervezet.
Kriegspartei (die): hadviselő fél.
Kriegspflicht (die): hadkötelezettség.
kriegspflichtig: hadköteles.
Kriegsplan (der): hadi terv.
Kriegsplatz (der): csatatér.
Kriegsprämie (die): hadidíj (életbiztosításnál).
Kriegsraison (die): 1) hadi érdek; 2) hadi rendszabály.
Kriegsrath (der): haditanács.
Kriegsrecht (das): 1) hadi jog; nach ~: hadi szokás szerint; 2) hadi törvény, hadi törvényszék.
Kriegsregel (die): hadi szabály.
Kriegsruf (der): harckiáltás.
Kriegsruhm (der): hadi dicsőség.
Kriegsrüstung (die): 1) hadi szerelvény; 2) hadi készülődés.
Kriegsschaden (der): hadi kár.
Kriegsschauplatz (der): a háború szinhelye.
Kriegsschiff (das): hadihajó.
Kriegsschule (die): hadi iskola.
Kriegssitte (die): hadi szokás.
Kriegsspiel (das): hadijáték.
Kriegsspital (das): hadi kórház.
Kriegsstand (der): hadi állomány.
Kriegsstrapazen (die = *t.*): hadi fáradalmak.
Kriegsthat (die): hadi tett.
Kriegstrophäe (die): diadaljel.
kriegstüchtig: harcban jártas, hadratermett.
Kriegsverfassung (die): katonai szervezet.
Kriegsvolk (das): katonaság, hadnép.
Kriegsvorbereitung (die): hadi készülődés.
Kriegswesen (das): hadügy.
Kriegszahlamt (das): hadi pénztár.
Kriegszeit (die): háborús idő; in ~en: háború idején.
Kriegszucht (die): hadi fegyelem.
Kriegszug (der): hadjárat.
Kriegszustand (der): hadiállapot.
Kriemhilde: Krimhilda, Ildikó.
Krim (die): a Krimi-félsziget.
[**Kriminal:** l. criminal.
krimpen (-te, ist gekrimpt v. gekrumpen): összezsugorodni.
Krimskrams (der): l. Kribskrabs.
Kringel (der v. das), -s, *t.* ~: perec, karika.
Krinoline (die), *t.* -n: krinolin.
Krippe (die), *t.* -n: 1) jászol; 2) kerítés.
Krise, Krisis (die), *t.* Krisen: válság; wir wollen warten, bis die gegenwärtige ~ vorüber ist: bevárjuk a mostani válság végét.
krispeln (-te, hat gekrispelt): *mest.* fodorítani (bőrt).
[**Kristall** (der v. das): l. Krystall.
Kriterium (das), -[s], *t.* Kriterien: ismérv, ismertető-jel.
Kriticismus (der): kritikai szellem v. rendszer (a bölcsészetben).
Kritik (die), *t.* -en: bírálat.
Kritikaster (der), -s, *t.* ~: gáncsoskodó.
Kritiker (der), -s, *t.* ~: bíráló, műbíró, kritikus.
kritisch: 1) kritikai, -lag; 2) kritikus; der ~e Moment: a válságos v. döntő pillanat.
kritisieren (-te, hat kritisiert): bírálgatni, bírálni, megbírálni.
Krittelei (die), *t.* -en: bírálgatás, gáncsoskodás.
krittelig: kényes, finnyás.
kritteln (-te, hat gekrittelt): gáncsolni, gáncsoskodni.
Krittler (der), -s, *t.* ~: a gáncsoskodó.
Kritzelei (die), *t.* -en: firkálás, karmolás.
kritzelig: firkált (írás).
kritzeln (-te, hat gekritzelt): firkálni, karmolászni.
***kroch:** l. kriechen.
Krokodil (das), -s, *t.* -e: krokodilus; Krokodilsthränen weinen: krokodiluskönnyeket hullatni, tettetve sírni.
krollen, kröllen (-te, hat gekrollt v. gekröllt): fodorítani, göngyölíteni.
Kronamt (das): koronahivatal, udvari tisztség.
Kronanwalt (der): koronaügyész.
Kronbeamte[r] (der): udvari tisztviselő.
Kronbewerber (der): trónkövetelő.
Krondomäne (die): korona-uradalom.
Krone (die), *t.* -n: 1) korona; die Länder der ungarischen ~: a magyar korona országai; die ~ ihres Geschlechtes: nemének dísze; dies setzt dem Werke die ~ auf: ez tetézi be v. koronázza meg a művet; dem Verdienste seine ~: jutalmat az érdemnek; 2) sudár, tető; 3) orom; 4) párta.
kronenartig, kronenförmig: korona- v. koszorúalakú, -an.
Kronengold (das): 18 karatos arany.
kronenlos: koronátlan, -nl.

Kronenstück (das): egy-koronás.
Kronenthaler (der): l. Kronthaler.
Kronenträger (der): korona viselője. [érték.]
Kronenwährung (die): korona-
Kronenwerk (das): koronaerőd.
Kronenwert (der): koronaérték.
Kronenwicke (die): *növ.* koronafürt (Coronilla varia).
Kronerbe (der): trónörökös.
Krongut (das): kincstári birtok, koronajószág.
Kronhüter (der): koronaőr (zászlós-úr).
Kronide (der), -n: Zeusz.
Kroninsignien (die = *t.*): királyi jelvények.
Kronland (das): koronaország.
Kronleuchter (der): függő gyertyatartó, csillár.
Kronprinz (der): trónörökös.
Kronprinzessin (die): tónörökösné.
Kronschatz (der): koronajavak.
Kronstadt 1) Brassó; 2) Kronstadt: *(városok).*
Kronthaler (der): koronás tallér.
Kronwache (die): koronaőrség.
Kropf (der), -es, *t.* Kröpfe: 1) begy; 2) golyva; 3) *mest.* könyök, görbület.
kropfig: golyvás, begyes.
Kropftaube (die): *áll.* golyvás galamb (Columba gutturosa).
krönen (-te, hat gekrönt): 1) megkoronázni (királyt), megkoszorúzni (költőt); 2) ormózni.
Krönung (die), *t.* -en: 1) koronázás, megkoszorúzás; 2) ormózás. [eskü.]
Krönungseid (der): koronázási
Krönungsfaschine (die): *műsz.* orompózs.
Krönungsmünze (die): koronázási érem.
Krönungsstadt (die): koronázó város; die uralte ~: ősközronázó város. [napja.]
Krönungstag (der): koronázási
Krönungszug (der): koronázó díszmenet.
kröpfen (-te, hat gekröpft): 1) etetni, tömni (ludat); 2) meggörbíteni, hajlítani.
Kröpfung (die); kihajlás.
Kröte (die), *t.* -n: varangy.
Krug (der), -es, *t.* Krüge: korsó, kancsó.
Krume (die), *t.* -n: 1) kenyérbél; 2) die ~n (= *t.*): morzsa.
krumm: görbe, görbén; etw. ~ behauen: vmit görbére faragni; etw. ~ machen: meggörbíteni; ~ werden: meggörbülni, elferdülni. [lábú.]
krummbeinig, krummfüßig: lócs-
Krummholz (das): göcsfa.
Krummstab (der): püspöki bot.
Krummwerden (das): elgörbülés.
Krupp (der), -s, *t.* -s: torokgyík.
Kruppe (die), *t.* -n: far (lóé).
Kruste (die), *t.* -n: kéreg, héj.
Krustenthiere (die = *t.*): *áll.* héjas állatok.
krustig: kérges, héjas.
Krücke (die), *t.* -n: 1) mankó, kampósbot; 2) *mest.* kuruglya, kaparó, vonó (pl. szén-, hamu-, földvonó).
Krückstock (der): kézi mankó.
Krügel, Krügelchen (das), -s, *t.* ~: korsócska.
Krüger (der), -s: korcsmáros.
Krümchen, Krümelchen (das), -s, *t.* ~: morzsa; ein ~: egy csipet.
krümelig: morzsás.
krümeln (-te, hat gekrümelt): morzsálni, morzsolódni.
Krümme (die), *t.* -n: görbeség, görbület, tekervény.
krümmen (-te, hat gekrümmt): meggörbíteni; — sich ~: 1) meggörbülni, elhorgadni; 2) görnyedni.
Krümmung (die), *t.* -en: görbület, hajlat, kanyarulat.
Krüppel (der), -s, *t.* ~: nyomorék; jmdn zum ~ machen: vkit megnyomorítani; zum ~ werden: elnyomorodni, nyomorékká lenni.
krüppelhaft, krüppelig: nyomorék, béna, csenevész.
Kryptogamen (die = *t.*): virágtalan növények.
Kryptographie (die): titkos írás.
Krystall [Kry-] der *v.* das), -s, *t.* -e: jegec, kristály.
krystallen, krystallig: kristályos, kristályból való.
Krystallform (die): kristályalak.
krystallförmig: kristályalakú,-an.
krystallhell: kristálytiszta.
krystallisieren (-te, hat krystallisiert): jegecíteni, kristályosítani; — sich ~: jegecedni, kristályosodni.
krystallisiert: jegecített, jegeces, kristályos.
Krystallisierung (die): jegecedés, kristályosodás.
[**kubik**: l. cubik.
Kuchen (der), -s, *t.* ~: kalács, sütemény, lepény.
Kuckuck (der), -[e]s, *t.* -e: kakuk; hol dich der ~: vigyen el a kánya! menj a manóba!
Kufe (die), *t.* -n: 1) kád, kupa; 2) szántalp.
Kugel (die), *t.* -n: golyó, gömb, teke; sich (= *dat.*) eine ~ durch den Kopf jagen: golyót röpíteni a fejébe; ~n wechseln: golyót váltani.
Kugelabschnitt (der): gömbszelet.
Kugelakazie (die): gömbakác.
kugelähnlich, kugelförmig: gömbalakú, gömbölyű.
Kugelbahn (die): golyó útja.
Kugelbüchse (die): golyós puska.
kugelfest: golyó-álló.
Kugelform (die): gömbalak.
Kugelgestalt (die): gömbalak.
kugeln (-te): I. (hat gekugelt): guritni, gördíteni; — II. (ist gekugelt) *v.* sich ~ (hat sich gekugelt): gurulni, gördülni, henteregni.
Kugelregen (der): golyózápor.
kugelrund: gömbölyű, kerek.
Kugelschnitt (der), **Kugelsegment** (das): gömbszelet.
Kugelspritze (die): szórólöveg.
Kugelwinkel (der): gömb-szög.
Kuh (die), *t.* Kühe: tehén; blinde ~: szembekötősdi (játék); die ~ am Schwanze zäumen: szarva közt keresni a tőgyit.
Kuhblattern (die = *t.*): tehénhimló.
Kuhblume (die): gyermekláncfű (Taraxacum officinale).
Kuheuter (das): tehén tőgye.
Kuhglocke (die): kolomp.
Kuhhaar (das): tehénszőr.
Kuhhirt (der): csordás.
Kuhle (die), *t.* -n: kaba (folyóvíz kimosott öble).
Kuhleder (das): tehénbőr.
Kuhmagd (die): fejő leány.
Kuhmilch (die): tehéntej.
Kuhpocken (die = *t.*): tehénhimló.
Kuhpockenimpfung (die): himlóoltás.
Kuhreigen, Kuhreihen (der): tehenészdal, pásztordal, terelő.
Kuhstall (der): tehénistálló.
kuhwarm: frissen fejt (tej).
Kukuruz (der), -[es]: kukorica, tengeri.
Kukuruzscheuer (die): góré.
[**kulant**: l. coulant.
[**Kulisse**: l. Coulisse.
Kulm (der), -es, *t.* -e: hegyorom.
[**Kultur** (die): l. Cultur.
Kummer (der), -s: bú, bánat, aggodalom, gond; es macht ihm ~: aggasztja, búsítja, bántja; sich (= *dat.*) ~ machen über etw. (= *acc.*): búsiakodni, aggságoskodni vmin; vor ~: bújában; das ist mein geringster ~: kisebb gondom is nagyobb annál.
kummerfrei, kummerlos: gondtalan, -ul.
Kummergefühl (das): gond, aggály, aggodalom.
kummerschwer, kummervoll: bánatos, gondteljes, aggódó.
Kummet, Kummt (das), -es, *t.* -e: hámiga, nyakló (lóé).

Kummetgeschirr (das): igásham.
Kummkarren (der): taliga.
Kumpan (der): l. Kompan.
kund: köztudomású; ~ geben, ~ machen *v.* ~ thun: közzé *v.* közhirré tenni, kihirdetni, tudtul adni; etw. ~ und zu wissen thun: kihirdetni, tudtul adni; ~ werden: közhirré lenni, kitudódni.
kundbar: köztudomású.
I. **Kunde** (der), -n, *t.* -n: vevő, vásárló, vendég.
II. **Kunde** (die), *t.* -n: 1) hir, értesités; ~ bringen: hirt hozni vmiről; ~ einholen *v.* einziehen: vminek végére járni, hirt hozni; ich hatte gar keine Kunde davon: nem volt róla semmi tudomásom; es verbreitet sich die ~ von etw.: vminek hire futamodik; 2) isme, ismeret, tudomány.
kund geben: l. kund.
Kundgebung (die), *t.* -en: kihirdetés, nyilvánitás, kimutatás.
kundig: jártas, ügyes; einer Sache *(=gen.)* ~ sein: vmihez érteni; einer Sprache *(=gen.)* ~ sein: vmely nyelvet tudni; — der, die **Kundige**, -n, *t.* -n: a hozzáértő, szakértő.
kund machen (-te): l. kund.
Kundmachung (die), *t.* -en: közzététel, hirdetmény, hirdetés.
Kundmachungsbuch (das): hirdető könyv.
Kundmachungsverordnung (die): kihirdető rendelet.
Kundschaft (die), *t.* -en: 1) hir, értesités, tudósitás; auf ~ ausgehen: kémszemlére indulni, kémlelődni; ~ einziehen: hirt szerezni, tudakozódni; 2) rendes vevő, vásárló, vendég; er erfreut sich einer ausgebreiteten ~: sok vevője van.
kundschaften (-ete, hat gekundschaftet): tudakozódni, puhatolódzni.
Kundschafter (der), -s, *t.* ~: 1) kém; 2) tudósitó, hirszerző.
Kundschaftsbureau (das): hirszerző iroda.
Kunigunde *(nőnév)*: Kunigunda.
Kunkel (die), *t.* -n: 1) guzsaly, rokka; 2) fonó.
Kunst (die), *t.* Künste: 1) művészet; die schönen Künste: a szépművészetek; die schwarze ~: bűvészet; 2) ügyesség, mesterség; das ist keine ~: nem nagy mesterség.
Kunstartikel (der): műtárgy.
Kunstausdruck (der): műkifejezés, műszó.
Kunstausstellung (die): műtárlat.
Kunstbauten (die=*t.*): műépitmények.
kunstbeflissen: művészettel foglalkozó.
Kunstbeilage (die): műmelléklet.
Kunstblume (die): művirág.
Kunstbutter (die): művaj.
Kunstcabinet (das): műgyüjtemény.
Kunstdünger (der): műtrágya.
Kunstepos (das): műeposz.
kunsterfahren: műértő, művészetben jártas.
Kunsterzeugnis (das): műtermék.
Kunstfärber (der): műfestő.
Kunstfeder (die): disztoll.
kunstfertig: ügyes, jártas.
Kunstfertigkeit (die): ügyesség.
Kunstfleiß (der): műgond.
Kunstfreund (der): műbarát.
Kunstgärtner (der): műkertész.
Kunstgefühl (das): műérzék.
Kunstgegenstand (der): műtárgy.
Kunstgeist (der): művészi szellem.
kunstgemäß, kunstgerecht: művészi, -leg, művészies, -en.
Kunstgeschichte (die): műtörténet, művészetek története.
kunstgeschichtlich: műtörténeti, -leg.
Kunstgeschmack (der): műizlés.
Kunstgewerbe (das): műipar, iparművészet.
Kunstgewerbemuseum (das): iparművészeti muzeum.
Kunstgewerbeschule (die): iparművészeti iskola.
Kunstgriff (der): műfogás, mesterfogás.
Kunsthandel (der): műkereskedés.
Kunsthandlung (die): műkereskedés (üzlet).
Kunsthändler (der): műárus, műkereskedő.
Kunsthistorie (die): műtörténet.
kunsthistorisch: műtörténeti, -leg.
Kunstindustrie (die): műipar.
Kunstkenner (der): műértő.
Kunstkniff (der): l. Kunstgriff.
Kunstliebhaber (der): műkedvelő, műpártoló.
Kunstliebhaberei (die): műpártolás.
kunstlos: művészet nélkül, -i, mesterkéletlen, -ül.
Kunstlosigkeit (die): egyszerüség, mesterkéletlenség.
Kunstmaschinist (der): műgépész.
Kunstmittel (das): mesterséges eszköz *v.* szer.
Kunstpoesie (die): műköltészet.
Kunstproduct (das): műtermék.
Kunstrath (der): képzőművészeti tanács *v.* tanácsos.
kunstreich: művészies, -en.
Kunstreiter (der): műlovar.
Kunstrichter (der): műbiráló, műbiró.
Kunstsammlung (die): műgyüjtemény.
Kunstschleifer (der): műköszörűs.
Kunstschlosser (der): műlakatos.
Kunstschule (die): művész-iskola, művészeti tanintézet.
Kunstschütze (der): műlövész.
Kunstsinn (der): műérzék.
kunstsinnig: műértő, műizléssel biró.
Kunstsprache (die): műnyelv.
Kunststein (der): *ép.* műkő.
Kunststickerei (die): műhimzés.
Kunststraße (die): műút.
Kunststück (das): műremek, mestermű.
Kunsttischler (der): műasztalos.
Kunsttrieb (der): műösztön, művészi hajlam.
Kunstverein (der): művész-egyesület.
Kunstverlag (der): műkiadás, műkereskedés.
kunstverständig: műértő, -leg; — der, die **Kunstverständige**, -n, *t.* -n: műértő.
kunstvoll: művészi, -es, -esen.
Kunstware (die): műáru.
Kunstwein (der): műbor.
Kunstwerk (das): műalkotás, remekmű.
Kunstwert (der): műbecs.
kunstwidrig: a művészettel ellenkező.
Kunstwort (das): műszó.
kunterbunt: tarka-barka, összevissza.
Kunz *(férfinév)*: 1) Konrád; 2) l. Hinz.
Kupfer (das), -s: 1) (vörös) réz; 2) rézmetszet.
Kupferarbeit (die): rézmű.
Kupferasche (die): rézhamva.
Kupferbergwerk (das): rézbánya.
Kupferblech (das): [vörös]rézbádog.
Kupferdraht (der): rézsodrony, rézdrót.
Kupferdruck (der): réznyomat.
Kupfererz (das): rézérc.
kupferfarben, kupferfarbig: rézszinü, rézvörös.
Kupfergeld (das): rézpénz.
Kupfergeräth, Kupfergeschirr (das): rézedény.
kupferhaltig: réztartalmú.
Kupferhammerschlag (der): rézpor.
kupferig: rezes, -en.
Kupferkessel (der): rézüst.
kupfern: réz, rézből való.
Kupfernase (die): rezes orr.
Kupferplatte (die): rézlemez.
Kupferschmied (der): rézműves.
Kupferstecher (der): rézmetsző.
Kupferstecherkunst (die): rézmetszés.
Kupferstich (der): rézmetszet.
Kupfervitriol (das): rézgálic.
Kupferware (die): rézáru.
Kuppe (die), *t.* -n: 1) kúp, csúcs; 2) kéményalj.
Kuppel (die), *t.* -n: 1) hegykúp; 2) kupola; 3) l. Koppel.

Kuppelbau (der): kupolás épület.
Kuppeldach (das): kupolafödél.
Kuppelei (die), *t.* -en: összeboronálás, alkalomszerzés.
Kuppelgewölbe (das): kupola-boltozat.
kuppeln (-te, hat gekuppelt): 1) kapcsolni, összekapcsolni, összecsatolni; 2) összeboronálni.
Kuppelung (die): kapcsolás, összekapcsolás, összecsatolás.
Kuppler (der), -s, *t.* ~: kerítő; — die **Kupplerin**: kerítőnő.
I. **Kur** (die), *t.* -en: választás.
[II. **Kur** (die): l. Cur.
kuranzen (-te): l. koranzen.
[**Kuratel** (die): l. Curatel.
Kurbel (die), *t.* -n: forgattyú.
Kurbelrad (das): forgattyúkerék.
Kurbelwelle (die): *müsz.* forgattyúgerendely.
Kurfürst (der): választófejedelem.
Kurfürstenthum (das), -es, *t.* -thümer: választó fejedelemség.
kurfürstlich: választó fejedelmi.
[**Kurs** (der): l. Cours.
Kurt *(férfinév)*: Konrád.
kurz *(kf.* kürzer, *ff.* kürzest, l. külön): 1) rövid, -en, -esen, kurta, kurtán, hamarosan; in ~em: nemsokára, rövid idön, hamarosan; seit ~em: egy [darab] idő óta; etw. ~ abmachen: vmin rövidesen átesni, vmit hamarosan elintézni; mit jmdm ~ abrechnen: vkivel röviden végezni *v.* elbánni; er ist ~ angebunden: szűkszavú, szófukar; ~ und bündig: velős, -en; sich ~ fassen: szavait (*v.* mondani valóját) rövidre fogni; ~ und gut: egy szóval, röviden; ~er Hand: l. kurzerhand; etw. ~ und klein schlagen: apróra törni vmit; über ~ oder lang: előbb vagy utóbb; zu ~ kommen: rövidséget szenvedni; ~ machen: hamar átesni vmin; um es ~ zu machen: egy szóval; ~ werden: megrövidülni, pl. die Zeit ist uns ~ geworden: az idő gyorsan telt; 2) *tőzsd.* rövid lejáratú (váltó); 3) gyorsan, kevéssel; darauf: kevés vártatva, valamivel utóbb; ~ nach dem Tode seines Vaters: kevéssel atyja halála után; ~ nachher: kevéssel azután; ~ vorher: kevéssel azelőtt; ~ vor diesem Ereignisse: kevéssel (*v.* nem sokkal) ezen esemény előtt.
kurzathmig: szűklélekzetű, rövid lélekzetű, fuladozó.
kurzerhand: gyorsan, röviden.
kurzgefasst: rövidre fogott.
kurzhalsig: rövid nyakú.
kurzlebig: rövid életű.
Kurzschrift (die): gyorsírás.
kurzsichtig: 1) rövidlátó, -an; 2) *ker.* rövid látra szóló (váltó); — der, die **Kurzsichtige**, -n, *t.* -n: a rövidlátó.
Kurzsichtigkeit (die): rövidlátás.
kurzum: röviden, egyszóval.
Kurzware (die): rövidáru.
Kurzwarenhandlung (die): rövidáru-kereskedés.
Kurzwarenhändler (der): rövidáru-kereskedő.
kurzweg: röviden, magyarán.
Kurzweil (die): időtöltés.
kurzweilig: mulattató, -an.
kuschen (-te, hat gekuscht): lesunyni, meglapulni.
Kuss (der), Kusses, *t.* Küsse: csók.
Kusshand (die): kézcsók; jmdm eine ~ zuwerfen: csókot hinteni vkinek.
Kutsche (die), *t.* -n: hintó, kocsi.
Kutsch[en]bock (der): hintó *v.* kocsi bakja.
Kutschenfenster (das): kocsiablak.
Kutschenlaterne (die): kocsilámpa.
Kutschenschlag (der): kocsiajtó.
Kutschenthür (die): kocsiajtó.
Kutscher (der), -s, *t.* ~: kocsis.
kutschieren (-te, hat kutschiert): hajtani, kocsikázni.
Kutte (die), *t.* -n: csuklya, kámzsa; aus der ~ springen: a csuklyáját elrúgni.
Kuttelfleckverkäufer (der): pacalos.
Kutteln, Kuttelflecke (die=*t.*): pacal, zsiger.
Kutter (der), -s, *t.* ~: gyorshajó.
Kux (der), -es, *t.* -e: bányarész.
Kübel (der *v. ritk.* das), -s, *t.* ~: 1) veder, rocska, bocska; 2) köböl, véka.
Küche (die), *t.* -n: konyha; kalte ~: hideg étkek; die ~ besorgen: az ételekről gondoskodni; in des Teufels ~ kommen: pórul járni, bajba kerülni.
Küchenbedienten (die=*t.*): konyhai személyzet.
Kücheneinrichtung (die): konyhaberendezés.
Küchengarten (der): veteményes kert, konyhakert.
Küchengeräth, Küchengeschirr (das): konyhaedény.
Küchenjunge (der): kukta.
Küchenlatein (das): konyhalatinság.
küchenlos: konyha nélkül, -i.
Küchenmagd (die), **Küchenmädchen** (das): konyhaleány.
Küchenmeister (der): konyhamester.
Küchenmesser (das): konyhakés.
Küchenschelle (die: *növ.* nagy kökörcsin Pulsatilla vulgaris).
Küchenschwalbe (die): füsti fecske.
Küchenwagen (der): konyhakocsi.
Küchenzettel (der): étlap.
Küchlein (das), -s, *t.* ~: 1) csibe; 2) konyhácska; 3) lepényke.
Küfer, Küfner (der), -s, *t.* ~: kádár.
kühl: hűvös, -en; es ist ~: hűvös az idő; es wird ~: hűvösödik; — die **Kühle**: hűvösség.
Kühlapparat (der): hűtőkészülék.
Kühleimer (der): hűtőveder.
kühlen (-te, hat gekühlt): hűteni; seinen Muth an jmdm ~: bosszúját kitölteni vkin; — sich ~: hűvösödni, lehűlni.
kühlend: hűsítő, hűtő; — etwas **Kühlendes**: hűsítő (ital).
Kühlgefäß (das): hűtőedény.
Kühlung (die): 1) hűtés, hűsítés; 2) hűvösség.
kühn: merész, vakmerő, -en; — der, die **Kühne**, -n, *t.* -n: a merész, vakmerő.
Kühnheit (die): merészség; sich *(= dat.)* die ~ nehmen: merészelni, bátorkodni.
kühnlich: bátran, bizvást.
Kümmel (der), -s: kömény.
Kümmelbranntwein (der): köménypálinka.
kümmerlich: nyomorúságos, -an; ~ leben: tengődni.
kümmern (-te, hat gekümmert): búsítani, érinteni; das kümmert mich nicht: semmi közöm hozzá; was kümmert's ihn? mit bánja ő? — sich um etw. ~: vmivel törődni, gondolni; man muss sich um das Gerede der Leute nicht ~: föl sem kell venni az emberek pletykáját.
Kümmernis (die), *t.* -nisse: búslakodás, aggály, aggság, gond.
kündbar: felmondható (lakás).
künden, kündigen (-[e]te, hat gekündet *v.* gekündigt): 1) hirdetni, tudatni, közzé tenni; 2) felmondani.
Kündigung (die), *t.* -en: felmondás.
Kündigungsfrist (die), **Kündigungstermin** (der): felmondási határidő.
Kündigungsrecht (das): a felmondás joga.
künftig: jövő, leendő; das ~e Jahr: 1) a jövő év; 2) jövő évre.
künftighin: ezentúl, jövőre.
Künstelei (die), *t.* -en: mesterkedés, mesterkéltség, álművészet.
künsteln (-te, hat gekünstelt): mesterkélni, mesterkélten csinálni.
Künstler (der), -s, *t.* ~: művész.
Künstlergeist (der): művészi szellem.
Künstlerhaus (das): műcsarnok.
Künstlerin (die), *t.* -nen: művésznő.
künstlerisch: művészi, -leg.
Künstlernatur (die): művészi vérmérséklet.

Künstlerschaft (die): 1) művészet, művésziesség; 2) művésztestület.
Künstlerschule (die): művészeti iskola.
Künstlerverein (der): művész-egyesület.
Künstlervolk (das): művésznép.
künstlich: mesterséges, művészies, -en.
Küpe (die), t. -n: kád.
Küper (der), -s, t. ~: l. Küfer.
Küraß (der), ..rasses, t. ..rasse: mellvért.
Kürassier (der), -s, t. -e: vértes.
Kürassierregiment (das): vértesezred.
Kürbis (der), ..bisses, t. ..bisse: tök.
Kürbisflasche (die): kobak.
küren (kürte v. kor, hat gekoren): kiválasztani.
Kürschner (der), -s, t. ~: szűcs.
Kürschnerei (die): szűcsmesterség.
Kürturnen (das): *torn.* szabadtornázás.
Kürze (die): rövidség; in ~: rövid időn; in aller ~: egész röviden, pár szóval.
kürzen (-te, hat gekürzt): kurtítani, rövidíteni; jmdm die Zeit ~: vkit szórakoztatni.
kürzer (kurz *kfoka*): 1) rövidebb; des ~en: nemsokára, rövidesen; ~ machen: megrövidíteni, kurtítani, kisebbíteni; jmdn um einen Kopf ~ machen: vkinek leüttetni a fejét; ~ werden: megrövidülni, kurtábbodni, megkisebbedni; den ~[e]n ziehen: a rövidebbet húzni, pórul járni, károsodni.
kürzest (kurz *ffoka*): legrövidebb; aufs ~e: a legrövidebben, leghamarább.
kürzlich: nemrég, a minap.
Kürzung (die), t. -en: rövidítés.
küssen (..ßte, hat geküßt): 1) csókolni, megcsókolni; jmdm die Hand ~: vkinek kezet csókolni; jmdn auf die Stirn ~: vkit homlokon csókolni; 2) érinteni; die Fluten küßten des Kleides Saum: ruhája aljját locsolták a habok; — sich ~: csókolódzni; — das Küssen, -s: csókolódzás; sie ist zum K.: csókolni való (kedves).
Küste (die), t. -n: part, tengermellék.
Küstenbefestigung (die): parterődítés.
Küstenbevölkerung (die): tengerparti lakosság.
Küstenbewohner (der): parti lakos.
Küstenentwick[e]lung (die): tengerpart fejlettsége.
Küstenfahrer (der), -s, t. ~: 1) parthajós; 2) parti hajó.
Küstenfahrt (die): tengerparti v. partmenti hajózás.
Küstengebiet (das): partvidék.
Küstenhandel (der): parti kereskedés.
Küstenland (das): partvidék, tengermellék, tengerparti tartomány.
Küstensaum (der): partszél.
Küstenschiff (das): tengerparti v. partjáró hajó.
Küstenschiffahrt (die): tengerparti hajózás.
Küstenstadt (die): tengerparti város.
Küstenstrecke (die): partszakasz.
Küstenstrich (der): partvonal.
Küstenvertheidigung (die): partvédelem.
Küster (der), -s, t. ~: templomszolga, sekrestyés.
[**Kyniker** (der): l. Cyniker.

L

Rövidítések:

l. = lies! olvasd!
l = Liter: liter.
l. J. = laufenden Jahres: folyó évben.
l. M. = laufenden Monats: a folyó hóban.
l. R. = laufende Rechnung: folyó számla.
l. S. = lange Sicht: hosszú lejáratú.
l. W. = laufender Woche: ezen a héten.
lt. = laut: szerint.

*

L, l (das), -s, t. -s: L, l (betű).
Lab (das), -s: 1) oltó; 2) oltógyomor.
Labe (die), t. -n: enyhítő (szer), enyhület.
Labebecher, Labetrank, Labetrunk (der): enyhítő ital.
laben (-te, hat gelabt): 1) oltani (tejet); 2) üdíteni, enyhíteni; — sich ~: üdülni, felfrissülni, felújulni.
labend: üdítő, frissítő.
Laberdan (der), -s: szárított tőkehal.
Labiallaut (der): *nyelvt.* ajakhang.
labil: *ttan.* csekony.
Labkraut (das): *növ.* tejzsugorító-fű (Galium).
Labmagen (der): oltógyomor.
Laborant (der), -en, t. -en: segéd.
Laboratorium (das), -[s], t. ..rien: vegyműhely, dolgozó-szoba, szerkonyha.
laborieren (-te, hat laboriert): 1) dolgozni; 2) an einer Krankheit ~: vmely betegségben sínlődni.
Laboriersaal (der): fölkészítő terem.
Laboriertisch (der): fölkészítő asztal.
Labsal (das), -[e]s, t. -e, **Labung** (die), t. -en: üdülés, enyhület.
Labyrinth (der), -es, t. -e: útvesztő, tömkeleg.
Lacedämonier (der), -s, t. ~: lakedemoni (ember).
lacedämonisch: lakedemoni.
Lachanfall (der): nevetési inger v. roham, nevethetném[ség]; ein ~ überkam ihn: nevethetnékje támadt.
Lachbaum (der): határfa.
I. **Lache** (die), t. -n: tócsa, pocsolya.
II. **Lache** (die): nevetés; er schlug eine laute (v. helle) ~ auf: hangos kacajra fakadt.
lachen (-te, hat gelacht): 1) nevetni; es gab viel zu ~: volt sok nevetni valójuk; jmdm ins Gesicht ~: vkinek szeme közé v. szemébe nevetni; aus vollem Halse ~: tele torokkal kacagni; da ist nichts zu ~: itt nincs ok a nevetésre; sich krank ~: majd megpukkadni nevettében; sich zu Tode ~: majd meghalni nevettében; laut ~: hahotázni, kacagni; jmdn ~ machen: megnevettetni vkit; wer zuletzt lacht, lacht am besten: végén csattan az ostor; 2) jelt róni (fába); 3) utat vágni (erdőben); — das **Lachen**, -s: nevetés, kacaj; in L. ausbrechen: kacagásra fakadni; sich vor L. ausschütten: oldalát fogni nevettében; vor L. bersten: megszakadni nevettében; jmdn zum L. bringen: vkit megnevettetni; sich des Lachens nicht enthalten können: nem állhatni meg a nevetést; das ist zum L.: kész nevetség, ez nevetséges.
lachend: nevető, nevetve; ~e Erben: víg örökösök; ein ~er Sommertag: mosolygó v. vidám nyári nap.
Lacher (der), -s, t. ~: nevető.
Lacherfolg (der): nevettető hatás; die Novität erzielte einen großen ~: az újdonságon sokat nevettek.
Lachkrampf (der): nevető görcs.
Lachlust (die): nevető kedv.
lachlustig: nevetős, nevetni szerető.
Lachmöwe (die): *áll.* kacagó sirály (Larus ridibundus).
Lachmuskel (der): nevető izom.
Lachs (der), Lachses, t. Lachse: *hal.* lazac.

Lachsalve (die): kitörő hahota; ~n entfesseln: zajos hahotát fakasztani.
Lachtaube (die): kacagó gerlice (Columba risoria). [máz.]
Lack (der), -es, *t.* -e: lakk, fény-
Lackfirnis (der): fénymáz-kenőcs.
lackieren (-te, hat lackiert): lakkozni, fényezni; — das **Lackieren**, -s: lakkozás.
Lackierer (der), -s, *t.* ~: fényező.
lackiert: lakkos, fényezett.
Lackierung (die): fénymáz.
Lackleder (das): lakkbőr.
Lackmus (das): *vegyt.* lakmusz.
Lade (die), *t.* -n: 1) láda, fiók; 2) bordahéj (szövőszéken).
Ladeart (die): töltés módja.
Ladebrief (der): idéző (levél).
Ladebrücke (die): rakodó-híd.
Ladefähigkeit (die): teherképesség, rakodóképesség; ~ eines Schiffes: a hajó teherbírása; ~ eines Wagens: a kocsi befogadóképessége. [díj.]
Ladegebür (die): rakodódíj, rak-
I. **laden** (*j.* ich lade, du lädst, er lädt; *tm.* er lud; *m.* er hat geladen; *km.* er lüde; *felsz.* lad[e]!): 1) rakodni, megrakni; auf den Wagen ~: a szekérre rakni; etw. (Hass, Schuld stb.) auf sich ~: magára vonni *v.* hárítani vmit (gyűlöletet, hibát); eine große Verantwortlichkeit auf sich ~: nagy felelősséget vállalni; 2) tölteni, megtölteni; das Gewehr ~: fegyvert megtölteni; scharf ~: élesre tölteni; — das **Laden**, -s: 1) rakodás; 2) töltés.
II. **laden** (*j.* ich lade, du ladest *v.* lädst, er ladet *v.* lädt; *tm.* er ladete *v.* lud; *m.* er hat geladen; *km.* er ladete *v.* lüde; *felsz.* lad[e]!): meghívni, hívatni, idézni; vor Gericht ~: törvényszék elé idézni; jmdn zu Gaste ~: vendégül meghívni.
Laden (der), -s, *t.* Läden (*v.* Laden): 1) bolt, üzlet; 2) l. Fensterladen. [donos.]
Ladenbesitzer (der): üzlettulajdo-
Ladenbuch (das): üzleti könyv.
Ladendiener (der): boltiszolga.
Ladenfenster (das): boltablak.
Ladenpreis (der): bolti ár.
Lader (der), -s, *t.* ~: rakodó (munkás).
Laderampe (die): rakodó.
Laderaum (der): rakodótér.
Ladeschein (der): rakodó levél, raklevél.
Ladevermögen (das): rakodó képesség.
Ladislaus (*férfinév*): László.
Ladung (die), *t.* -en: 1) rakomány, teher; 2) töltés.

Ladungsfähigkeit (die): rakodó képesség. [jegyzék.]
Ladungsliste (die): *v. u.* rak-
Lafette (die), *t.* -n: *kat.* lövegtalp, ágyútalp.
Laffe (der), -n, *t.* -n: kamasz.
*lag: l. liegen.
Lage (die), *t.* -n: 1) fekvés; ~ der Straße: az út fekvése; 2) helyzet, állapot; eine bedenkliche ~: kényes helyzet; bedrängte ~: szorult helyzet; kritische ~: válságos helyzet; missliche ~: rossz viszonyok; meine ~ ist nicht die beste: nem vagyok épen a legjobb helyzetben; die ~ der Dinge hat sich sehr geändert: nagyot fordult a dolgok sora; in der ~ sein etw. zu thun: vmit megtehetni; ich bin nicht in der ~, dir zu helfen: nincs módomban, hogy rajtad segítsek; 3) réteg; 4) rakat, csomó, füzet (ívekből); 10 Lagen Conceptpapier: 10 rakat fogalmazópapiros; 5) ágyúsor (a hajó egyik oldalán).
Lagenbau (der): *bány.* réteges fejtés *v.* vájás.
lagenweise: rétegenként, rakatonként.
Lager (das), -s, *t.* ~: 1) fekvőhely, fekhely; sein ~ aufsuchen: lepihenni, pihenőre térni; jmdm ein ~ bereiten: ágyat vetni vkinek; 2) tábor, telep; das ~ abbrechen: a tábort fölszedni; das ~ ausmitteln: a tábort kiszemelni; das ~ beziehen *v.* ins ~ ziehen: táborba szállni; 3) raktár, tárház, készlet; auf ~ bringen: raktározni; auf ~ haben: raktáron *v.* készletben bírni; am (*v.* auf) ~ halten: vmit készletben *v.* készen tartani; 4) seprő, alj; 5) réteg, fekvés; 6) *mest.* ászok, pad, csapágy. [munkák.]
Lagerarbeiten (die=*t.*): tábori
Lagerartikel (die=*t.*): raktáron levő cikkek. [let.]
Lagerbestand (der): raktári kész-
Lagerbier (das): ászok-sör.
Lagerdaube (die): ászokdonga.
Lagereinlage (die): csapágybetét.
Lagerfass (das): ászokhordó.
Lagerfestung (die): seregvár.
Lagerfeuer (das): tábortűz.
Lagerfreiheit (die): fekbérmentesség. [táridő.]
Lagerfrist (die): raktározási ha-
Lagergebür (die), **Lagergeld** (das): fekbér, raktárdíj.
Lagergehäuse (das): ágytok, csapágytok.
Lagerhaus (das): tárház.

Lagerhausgüter (die=*t.*): tárházi áruk. [ügyelet.]
Lagerinspection (die): *kat.* tábor-
Lagerleben (das): tábori élet.
Lagermiete (die): fekbér, raktárdíj.
lagern (-te, ist *v.* hat gelagert): 1) feküdni, fészkelni; 2) táborozni; 3) raktáron lenni; 4) (hat gelagert): raktározni; — sich ~ (wohin): vhová telepedni, heveredni; sich ins Gras ~: a fűbe heveredni; — das **Lagern**, -s: 1) táborozás; 2) raktározás.
lagernd: fekvő, raktáron levő; die bei Ihnen ~e Sendung: az Önnél raktáron levő küldemény.
Lagerort, Lagerplatz (der): 1) rakodó *v.* rakhely; 2) táborhely.
Lagerraum (der): 1) raktér, rakhelyiség, fekvőtér; 2) tábortér.
Lagerschein (der): málhajegy, raktárjegy. [nya.]
Lagerstätte (die): fekvőhely, ta-
Lagerstroh (das): fekvőszalma.
Lagerstuhl (der): csapágyszék.
Lagerung (die), *t.* -en: 1) raktározás; 2) táborozás; 3) település; 4) lerakodás, leülepedés; 5) réteg.
Lagerwache (die): táborőrség.
Lagerzeit (die): raktározási idő.
Lagerzelt (das): táborsátor.
Lagerzettel (der): *v. u.* raktárbárca. [bér.]
Lagerzins (der): fekbér, raktár-
Lagune (die), *t.* -n: lagúna.
lahm: béna, sánta, bénán, sántán; — der **Lahme**, -n, *t.* -n: a béna. [lenség.]
Lahmheit (die): bénaság, erőt-
Lahn (der), -es, *t.* -e: fémsodrony.
Laib (der), -[e]s, *t.* -e: egy (egész) kenyér, gomoly (túró).
Laich (der), -[e]s: halikra, ivadék.
Laiche (die): ívás ideje.
laichen (-te, hat gelaicht): ívni.
Laichkraut (das): *növ.* békatutaj (Potamogeton).
Laichort (der): íváshely.
Laie (der), -n, *t.* -n: világi, laikus, avatatlan.
Laienbrevier (das): világiak breviáriuma.
Laienbruder (der): (szerzetesek szolgálatában álló) világi ember.
laienhaft: 1) hozzá nem értő, avatatlan; 2) laikus módon.
Lakai (der), -en *v.* -s, *t.* -en: lakáj, urasági inas.
Lake (die), *t.* -n: sós lé.
Laken (das *v.* der), -s, *t.* ~: posztó, lepel.
[**Lakmus** (das): l. Lackmus.

lakonisch: lakonikus, velős, szűkszavú. [gyökér.]
Lakritze (die): higviric, édes-
lallen (-te, hat gelallt): dadogni, gagyogni, gőgicsélni.
Lama (das), -[s], t. -s: áll. láma.
Lamelle (die), t. -n: lemez.
lamentabel: siralmas, -an.
Lamentation (die), t. -en: sopánkodás, panasz; eine ~ (v. ein Lamento) erheben: panaszra fakadni, jajveszékelést csapni.
lamentieren (-te, hat lamentiert): siránkozni, sopánkodni.
Lamm (das), -[e]s, t. Lämmer: bárány.
Lammfell (das): báránybőr.
lammfromm, lammherzig: bárányszelidségű. [czimer.]
Lammsviertel (das): bárány-
Lampe (die), t. -n: lámpa, mécs.
Lampenanzünder (der): lámpagyujtogató.
Lampenbeleuchtung (die): lámpavilágitás.
Lampendocht (der): lámpabél.
Lampenfabrik (die): lámpagyár.
Lampenfieber (das): lámpaláz.
Lampenglas (das): lámpaüveg.
Lampenlicht (das): lámpafény; beim ~: lámpafénynél.
Lampenöl (das): lámpaolaj.
Lampenputzer, Lampenreiniger (der): lámpatisztogató.
Lampenschirm (der): lámpaernyő.
Lampenstock (der): lámpástartó.
Lampenwaren (die=t.): lámpaáruk. [széllámpa.]
Lampion (das v. der), -s, t. -s:
Lampist (der), -en, t. -en: lámpakezelő.
Lamprecht (férfinév): Lambert.
Land (das), -[e]s, t. Länder: 1) ország, tartomány, föld; flaches ~: rónaság; im ganzen ~e: országszerte; außer ~es sein: külföldön tartózkodni; ~ und Leute: a föld és népe; 2) szárazföld; ~ gewinnen: partra szállni, szárazra jutni; ans ~ setzen: partra kitenni, partra szállitani; aus ~ steigen: partra szállni; vom ~e stoßen: a parttól eleveznl; 3) falu, vidék; übers ~ fahren: falura rándulni, faluzni; aufs ~ gehen: falura menni.
Landadel (der): falusi nemesség.
Landammann (der): főbiró.
Landarbeit (die): mezei munka.
Landarmee (die): kat. szárazföldi hadsereg.
Landauer (der), -s, t. ~: négy üléses hintó.
Landaufenthalt (der): falusi tartózkodás.
Landbau (der): 1) földmivelés; 2) falusi épitkezés; 3) szárazépitészet.
Landbauer (der): földmüvelő.
Landbesitzer (der): földbirtokos.
Landbevölkerung (die): 1) az ország lakossága; 2) vidéki v. falusi lakosság.
Landbewohner (der): falusi lakos.
Landbezirk (der): kerület, megye.
Landbuch (das): országos telekkönyv.
Landcommunication (die): szárazföldi közlekedés.
Landdienst (der): szárazföldi szolgálat. [nök.]
Landdrost (der): tartományi fő-
Landedelmann (der), -es, t. -leute: falusi nemes.
Landeigenthum (das): földbirtok.
landeinwärts: 1) az ország belseje felé; 2) a száraz felé.
landen (-ete, ist v. hat gelandet): 1) kikötni, partra szállni; der Schiffer landet an der Küste, auf einer Insel: a hajós a parton, egy szigeten kiköt; 2) partra szállitani.
Landenge (die): földszoros.
Landesadel (der): az ország nemessége.
Landesakademie (die) für darstellende Kunst: országos szinmüvészeti akadémia.
Landesamt, das statistische ~: országos statisztikai hivatal.
Landesangehörigen (die=t.): az ország honosai.
Landesangelegenheit (die): országos ügy. [véltár.]
Landesarchiv (das): országos le-
Landesart (die): országos szokás.
Landesbank (die): nemzeti bank.
Landesbauinspectorat (das): középitészeti felügyelőség.
landesbefugt: vmely ország területére nézve jogositott.
Landesbehörde (die): országos hatóság. [leirás.]
Landesbeschreibung (die): föld-
Landesbewaffnung (die): országos felfegyverzés.
Landes-Bildergallerie (die): országos-képtár.
Landesbrauch (der): nemzeti v. országos szokás.
Landes-Centralinstitut (das) für Schutzimpfung: országos központi védhimlőoltó-intézet.
Landescultur (die): földmüvelés.
Landesdeputierte[r] (der): országos képviselő v. követ.
Landeseinkünfte (die=t.): országos jövedelmek.
Landeseroberung (die): honfoglalás. [szinei.]
Landesfarben (die=t.): az ország
landesflüchtig: l. landflüchtig.
Landesfolge (die): a teljes haderő.
Landesfürst (der): fejedelem, uralkodó.
landesfürstlich: fejedelmi. [lete.]
Landesgebiet (das): ország terü-
Landesgebrauch (der): nemzeti v. országos szokás.
Landesgericht (das): tartományi törvényszék. [vény.]
Landesgesetz (das): országos tör-
Landes-Gewerbeverein (der): országos iparegyesület.
Landeshauptmann (der): tartományfőnök. [fővárosa.]
Landeshauptstadt (die): ország
Landesherr (der): fejedelem.
landesherrlich: fejedelmi; das ~e Privileg: felségjog.
Landesherrschaft (die): uralkodó család.
Landesinstitut (das) für Blinde: a vakok országos intézete.
Landeskind (das): belföldi.
Landeskirche (die): országos egyház. [2) köztudomású.]
land[es]kundig: 1) tájismerő;
Landes-Kunstrath (der): országos képzőművészeti tanács.
Landes-Muster-Zeichenschule (die): országos minta-rajziskola.
Landesobrigkeit (die): országos főhatóság.
Landesproducte (die = t.): belföldi termékek.
Landesregierung (die): országos kormány.
Landessache (die): országos ügy.
Landes-Sanitätsrath (der): országos közegészségügyi tanács.
Landesschütze (der): kat. védlövész (Tirolban).
Landessitte (die): nemzeti v. országos szokás. [lat.]
Landessperre (die): országos zár-
Landessprache (die): hazai nyelv.
Landesstände (die=t.): az ország rendei. [vány.]
Landesstiftung (die): közalapit-
Landesstrich (der): országrész.
Landestracht (die): nemzeti viselet. [gyász.]
Landestrauer (die): országos
Landes-Unterrichtsrath (der): országos közoktatás[ügy]i tanács.
landesüblich: 1) országszerte szokásos; 2) tájszokásos.
Landesvater (der): honatya.
Landesverein (der): országos egyesület; ungarischer ~ für bildende Kunst: országos magyar képzőművészeti társulat.
Landesverfassung (die): az ország alkotmánya.
Landesvermessung (die): országos fölmérés.
Landesverrath (der): hazaárulás.
Landesverräther (der): hazaáruló.

Landesvertheidiger (der): hazavédő. [védelem.
Landesvertheidigung (die): hon-
Landesvertheidigungs-Minister (der): honvédelmi miniszter.
Landesvertheidigungs-Ministerium (das): honvédelmi minisztérium.
Landesvertretung (die): országos képviselet.
Landesverwaltung (die): kormányzat, közigazgatás.
Landesverweisung (die): számkivetés, számüzés.
Landesverweser (der): helytartó, kormányzó.
landesverwiesen: számüzött; — der, die **Landesverwiesene**, -n, t. -n: a számüzött.
landflüchtig: menekült; ~ werden: hazájából elmenekülni.
Landfracht (die): szárazföldi fuvar.
landfremd: egészen idegen.
Landfriede (der): országos béke.
Landfriedensbruch (der): *jogt.* magánosok elleni erőszak.
Landfuhre (die): szekerezés, kocsizás. [ség.
Landgemeinde (die): falusi köz-
Landgericht (das): l. Landesgericht.
landgiltig: szokásos.
Landgraf (der): tartománygróf.
Landgrafschaft (die): tartománygrófság.
Landgut (das): földbirtok, mezei jószág.
Landgutsbesitzer (der): földesúr.
Landhaus (das): 1) országház; 2) falusi ház.
Landheer (das): szárazföldi hadsereg. [tok.
Landherrschaft (die): falusi bir-
Landjunker (der): l. Krautjunker.
Landkarte (die): térkép, földabrosz. [szülött.
Landkind (das): falusi, vidéki
Landkrebs (der): földi rák.
Landkrieg (der): szárazföldi háború.
landkundig: l. landeskundig.
Landläufer (der): csavargó.
landläufig: országszerte járatos *v.* szokásos.
Landleben (das): falusi élet.
Landleute (die=*t.*): falusiak.
Landluft (die): falusi levegő.
Landmacht (die): 1) szárazföldi haderő; 2) szárazföldi hatalom *v.* hatalmasság.
Landmann (der), -es, *t.* --leute: 1) paraszt, falusi (ember); 2) l. Landsmann.
Landmark (die): országhatár.
Landmarke (die): parti jel.
Landmühle (die): patakmalom.
Landnahme (die): honfoglalás.

Landpartie (die): falura rándulás.
Landpfarrer (der): falusi pap.
Landplage (die): országos csapás.
Landpomeranze (die): falusi liba (nő).
Landrath (der): kerületi főnök.
Landratte (die): szárazföldi patkány.
Landregen (der): országos eső.
Landreise (die): 1) szárazföldi utazás; 2) falusi utazás.
Landsasse (der): 1) földbirtokos, földmüves; 2) honfitárs.
Landschaft (die), *t.* -en: 1) táj, tájék; die Sommerlandschaft: nyári táj; 2) tájkép.
landschaftlich: 1) tartományi; 2) vidékies, tájszerű; 3) tájképies.
Landschaftsmaler (der): tájképfestő.
Landschreiber (der): falusi jegyző.
Landsee (der): beltó.
Landseite (die): szárazföldi oldal.
Landseuche (die): országos nyavalya, dögvész.
Landsitz (der): falusi lakás, földbirtok.
Landsknecht (der): gyalogkatona.
Landsmann (der), -es, *t.* --leute: földi; was für ein ~ bist du? hová való vagy? unser ~: hazánkfia; — die **Landsmännin**, *t.* -nen: földi (nő).
Landsmannschaft (die), *t.* -en: földiek, egy vidékről valók.
Landsoldat (der): szárazföldi katona.
Landspitze (die): földcsúcs.
Landstadt (die): mezőváros.
Landstände: l. Landesstände.
Landsteuer (die): országos adó.
Landstraße (die): országút.
Landstreicher (der), -s, *t.* ~: csavargó.
Landstreifen (der): földcsík.
Landstrich (der): országrész, terület.
Landsturm (der): népfölkelés.
Landsturmbataillon (das): népfölkelő zászlóalj.
Landsturm-Bezirkscommando (das): népfölkelő-járásparancsnokság.
Landsturmdienst (der): népfölkelő-szolgálat.
Landsturmgesetz (das): a népfölkelésről szóló törvény.
landsturmpflichtig: népfölkelésre köteles.
Landtag (der): ország- *v.* tartománygyülés.
Landtags-Abgeordnete(r) (der): tartománygyülési képviselő.
Landtaktik (die): *kat.* szárazföldi harcászat.
Landtaxe (die): földadó.

Landtransport (der): szárazföldi szállítás. [szállás.
Landung (die), *t.* -en: partra-
Landungsbrücke (die): kikötőhid.
Landungsgefecht (das): *kat.* partvivó ütközet.
Landungsplatz (der), **Landungsstelle** (die): kikötőhely.
Landungstruppe (die): partraszálló csapat.
Landvogt (der), -es, *t.* --vögte: helytartó, tartománynagy, tartományi kormányzó.
Landvolk (das): falusi nép.
Landvögel (die=*t.*): szárazföldi madarak. [felé.
landwärts: a szárazföld *v.* part
Landweg (der): szárazföldi út.
Landwehr (die): 1) honvédelem, honvédség (magyar); 2) landwehr (Ausztriában).
Landwehrbataillon (das): honvédzászlóalj. [kerület.
Landwehrbezirk (der): honvéd-
Landwehrcavallerie (die): honvédlovasság.
Landwehrinfanterie (die): honvédgyalogság.
Landwehrmann (der): honvéd.
Landwehrofficier (der): 1) honvédtiszt; 2) landwehrtiszt.
Landwehrregiment (das): honvédezred.
Landwein (der): kerti bor.
Landwirt (der): 1) mezőgazda, gazdálkodó; 2) csapláros.
Landwirtschaft (die): mezőgazdaság, gazdászat.
landwirtschaftlich: gazdasági, mezőgazdasági, -lag.
Landwohnung (die): falusi lakás.
Landzunge (die): földnyelv.
lang (*kf.* länger, *ff.* längst, l. külön): 1) hosszú; ~ werden: megnyulni; die Zeit wird mir ~: unatkozom, elunom magamat; vor ~er Zeit: nagy ideje, régesrég; 2) *ker.* hosszú lejáratú (váltó); ~es London: Londonra szóló hosszú lejáratú váltó; 3) hosszan, sokáig, hosszú ideig, l. lange: fünf Jahre ~: öt esztendeig; Minuten ~: percekig (tartó); viele Jahre ~: sok éven át; Stunden ~: óra számra, órákig; Wochen ~: hét számra, hetekig; eine Zeit ~: egy ideig, egy darabig.
langanhaltend: hosszantartó.
langarmig: hosszú karú.
langathmig: hosszú lélekzetü.
Langbalken (der): hosszgerenda.
langbeinig: hosszúlábú.
langblätterig: hosszúlevelü.
lange: soká, sokáig, régen, régóta; nicht ~ darauf: nem sokkal utóbb; ~ nachher: nagy

későre; ~ zuvor: sokkal előbb, jóval ezelőtt; wie ~: meddig?
langen (-te, hat gelangt): 1) (oda) nyujtani, adogatni; 2) nach etw. ~: nyúlni vmiért, kapni vmihez; in die Tasche ~: zsebébe nyúlni; 3) elégnek lenni; weniger würde auch ~: kevesebbel is beérném (*v.* beérnők).
langentbehrt: soká nélkülözött, soká hiányzott.
Lang[e]weile (die) (*gen. és dat. többnyire* Langenweile, *névelő nélkül*: Langerweile): unalom: aus Langerweile *v.* vor Langweile: unalmában; seine Drohung ist nicht für die ~: fenyegetése nem tréfa.
Langfinger (der), -s, *t.* ~: enyveskezü (tolvaj).
langfing[e]rig: enyveskezü.
langgestreckt: nyulánk, elnyúlt, hosszan elnyúló.
langgewachsen: magasra nőtt.
langhaarig: hosszúhajú, bolyhos.
langhin: messzire, sokára.
Langholz (das): szálfa.
langjährig: sok évi.
langlebig: hosszú életű.
Langlebigkeit (die): hosszú élet.
langmächtig: szörnyü hosszú, szörnyü sokáig.
Langmuth (die): türelem.
langmüthig: türelmes, -en.
Langohr (der), -s, *t.* -e: füles.
langsam: lassú, lassan; ~er werden: lassúdni.
Langsamkeit (die): lassúság.
langschaftig: hosszúszárú.
Langschläfer (der): álomszuszék.
Langschwelle (die): *műsz.* hosszgerenda, hossztalpfa.
Langseite (die): hossz-oldal.
langsichtig: 1) távollátó (szem); 2) *ker.* hosszú lejáratú (váltó).
Langsichtigkeit (die): távollátás.
languettieren (-te): kicsipkézni.
Langweile (die): l. Langeweile.
langweilen (-te, hat gelangweilt): úntatni vkit; — **sich** ~: unatkozni.
langweilig: úntató, unalmas, -an.
Langweiligkeit (die): unalmasság.
Langwiede (die): *torn.* nyujtó.
langwierig: hosszas, hosszadalmas, -an.
Langwierigkeit (die): hosszadalmasság.
Langzeile (die): hosszú sor (vers).
Lanke (die): hasrész, oldal.
Lanze (die), *t.* -n: lándsa, dsida; eine ~ brechen *v.* einlegen für etw.: lándsát torni, sikra szállni vmiért; ~ fällen: dsidát szegezni.
Lanzenbrechen, Lanzenfechten (das): dsidavivás, bajvivás lándsával.
lanzenförmig: lándsaalakú.
Lanzenknecht (der): lándsahordozó.
Lanzenreiter (der): dsidás.
Lanzenstich, Lanzenstoß (der): dsidaszúrás.
Lanzette (die), *t.* -n: 1) gerely; 2) *orv.* lancetta.
lapidar: rövid és velős, tömör.
Lappalie (die), *t.* -n: csekélység, semmiség, haszontalanság.
I. **Lappe** (der), -n, *t.* -n: lapp (ember); — die **Lappin**, *t.* -nen: lapp (nő).
II. **Lappe** (die): l. Lasche.
Lappen (der), -s, *t.* ~: 1) rongy, cafat; 2) lefegő, leffentyű.
Lappland (das), -es: Lapporszag.
Lappländer (der), -s, *t.* ~: lapplandi.
Lapsus (der), ~: hiba, vétség.
Laren (die = *t.*): házi istenek.
Larifari (das), -s: hiábavaló fecsegés, ostobaság, semmiség.
larmoyant: siránkozó, siralmas, rikató.
Larve (die), *t.* -n: 1) álarc; 2) *állatt.* álca, lárva.
Laryngologie (die): gégeismeret.
***las**: l. lesen.
Lasche (die), *t.* -n, **Laschen** (der), -s, *t.* ~: 1) *mest.* ereszték, lebenye; 2) *v. u.* sínheveder.
lasciv: léha, erkölcstelen.
lass: lankadt, -an, ernyedt, -en.
lassen (*j.* ich lasse, du lässest *v.* läßt, er läßt; *tm.* er ließ; *m.* er hat gelassen; *km.* er ließe; *fsz.* laß!): 1) hagyni, engedni, bocsátani; laß mich doch: hagyj békében; ~ wir das: hagyjuk el; jmdn von sich ~: vkit elbocsátani; jmdn vor sich *v.* zu sich ~: vkit maga elé bocsátani; — *a) igékkel:* laßt mich ausreden: hadd végezzem be, hadd mondjam [el] végig; ~ Sie sich das nicht einfallen: nehogy az jusson eszébe; laßt uns fliehen, gehen, laufen stb.: [hadd] meneküljünk, menjünk, fussunk stb.; laßt mich gehen: hagyjatok békében; laß einmal hören: halljuk csak; laßt ihn laufen: hadd fusson; ~ Sie mich nur machen: bizza csak rám; — *b) igékkel, műveltető jelentéssel:* arbeiten ~: dolgoztatni; etw. bleiben ~: abbahagyni vmit; etw. fallen ~: vmit leejteni; jmdn etw. fühlen ~: vkivel éreztetni vmit; sich ein Glas Wein geben ~: egy pohár bort rendelni; jmdn grüßen ~: vkit tiszteltetni; etw. holen ~: vmit hozatni; jmdn holen ~: vkit elhozatni, vkiért küldeni; jmdn kommen *v.* rufen ~: vkit hivatni; etw. machen ~: vmit csináltatni, készíttetni; jmdm etw. sagen ~: vkinek megüzenni vmit; ich habe mir sagen ~: azt mondták nekem; jmdn etw. sagen ~: vkivel vmit mondatni, vkinek vmit a szájába adni; ~ Sie sich das gesagt sein: jegyezze meg magának; schreiben ~: iratni, megiratni; etw. sehen ~: vmit láttatni, megmutatni; etw. sein ~: abbahagyni vmit; jmdn etw. thun ~: vkivel végeztetni vmit; jmdn etw. wissen ~: vkivel tudatni vmit; — *c)* **sich**-*hel és igékkel:* das läßt sich denken: azt elképzelhetjük *v.* az elképzelhető; sich *(=dat.)* etw. gefallen ~: vmit elviselni, eltűrni; es läßt sich nicht leugnen: nem tagadható; das läßt sich besser sagen, als thun: könnyebb mondani, mint megtenni; sich *(= acc.)* sehen ~: megjelenni, mutatkozni, jelentkezni; hier läßt sich's gut sitzen: itt jó ülés esik; wenn es sich thun läßt: ha lehetséges; sich *(= dat.)* etw. träumen ~: vmit sejteni, álmodni; sich *(= acc.)* keine Mühe verdrießen ~: nem sajnálni a fáradságot; — *d) egyéb beszédrészekkel:* jmdn zur Ader ~: vkin eret vágni; etw. *v.* jmdn nicht aus den Augen ~: vmit *v.* vkit szemmel tartani; jmdn in Frieden *v.* in Ruhe ~: vkit nyugton *v.* békében hagyni; die Thür offen ~: nyitva hagyni az ajtót; ~ wir den Scherz: hagyjuk a tréfát; jmdm die Wahl ~: a választást rábizni vkire; jmdm Zeit ~: vkinek időt engedni; — 2) von etw. ~: elhagyni vmit, lemondani vmiről; er kann das Spielen nicht ~: nem tud lemondani (*v.* leszokni) a játékról; sein Leben ~: életét feláldozni *v.* veszíteni; ich kann von ihm nicht ~: nem tudok megválni tőle; Art läßt nicht von Art: faj fajra üt; — das **Lassen**, -s: all sein Thun und L.: minden cselekedete, egész magaviselete.
Lassheit (die): lankadtság, ernyedtség.
Lasso (der), -[s], *t.* -s: pányva, hurok.
Last (die), *t.* -en: súly, teher, tartozás; öffentliche ~en: köz-

terhek; zu Ihren ~en: az Ön terhére; zu ~en meiner Rechnung: számlám terhére; jmdm zur ~ fallen: terhére lenni; jmdm etw. zur ~ legen: vkinek vmit hibául felróni; zur ~ schreiben: terhére írni.
lastbar: teherhordó, teherviselő.
lasten (-ete, hat gelastet): súlyosodni, nehezedni, terhelni; der Verdacht lastet auf ihm: őt terheli a gyanú.
Lastenabschreibung (die): teherlejegyzés.
Lastenaufzug (der): felvonó.
Lastenbahnhof (der): *v. u.* teherpályaudvar.
Lastenblatt, Lastenstandsblatt (das): *v. u.* teherlap.
lastenfrei: tehermentes, -en.
Lastenlöschung (die): tehertörlés.
Lastenstand (der): teherállomány; ~ der Realitäten: a birtokok megterheltetése.
Lastentragung (die): teherviselés.
Lastenverkehr (der): *v. u.* teherforgalom.
Last(en)verteilung (die): teherelosztás.
Laster (das), -s, *t.* ~: bűn, gonoszság; sich dem ~ ergeben: bűnös életre adni magát.
lasterfrei: bűntelen, -ül.
lasterhaft: bűnös, vétkes, -en.
Lasterhaftigkeit (die): vétkesség.
Lastfuhrwerk (das): teherkocsi, teherszállító jármű.
Lastigkeit (die): teherbírás.
Lastkrahn (der): emelődaru.
Lastpferd (das): igás ló.
Lastposten (der): tehertétel.
Lastschiff (das): teherhajó, teherszállító hajó.
Lastträger (der), -s, *t.* ~: teherhordó.
Lastwagen (der), -s, *t.* ~: 1) társzekér; 2) *v. u.* teherkocsi; 3) *kat.* törzsök-kocsi.
Lastwinde (die): emelőcsiga.
Lastzug (der): *v. u.* tehervonat.
Lasur (der), -s, *t.* -e: lazúrkő.
lasurblau: égszínkék, azúrkék.
Lasurfarbe (die): azúrszín.
Latein (das), -s: latin nyelv; ~ lernen: latinul tanulni; mit seinem ~ zu Ende sein: fennakadni, beleszülni.
Lateiner (der), -s, *t.* ~: tanult, tudományos ember.
lateinisch: latin, -ul; auf ~: latinul, *v. ö.* deutsch; im Lateinischen: a latin nyelvben.
Lateinschule (die): gimnázium.
latent: kötött, lappangó.
Lateralerbe (der): oldalági örökös.
laterieren (-te, hat lateriert): összeadni (az egy oldalon levő számtételeket).
Laterne[1]) (die), *t.* -n: lámpa, lámpás.
Laternenaufsatz (der): lámpasüveg.
Laternenfabrikant (der): lámpagyáros.
Laternengehäuse (das): lámpatok.
Laternenglas (das): lámpaüveg.
Laternenpfahl (der), **Laternensäule** (die), **Laternenständer** (der): lámpaoszlop.
Laternenputzer (der): lámpatisztogató.
Laternensignal (das): *v. u.* lámpajel.
latinisieren (-te, hat latinisiert): (el)latinosítani.
Latium (das), -s: Latium.
Latrine (die), *t.* -n: pöcegödör.
Latsche (die), *t.* -n: 1) botos, papucs, cipő; 2) céda nőszemély.
latschig: 1) csoszogó; 2) ornyedt; 3) lucskos, szotykos, -an.
Latte (die), *t.* -n: léc.
latten (-ete, hat gelattet): léczni.
Lattenumfriedung (die), **Lattenzaun** (der): lécкerítés, léckorlát.
Lattennagel (der): lécszeg.
Lattenthür (die): lécajtó, verőce.
Lattentuch (das): lécvászon.
Lattenverschlag (der): lécrekesz.
Lattich (der), -s: saláta (Lactuca).
Lattung (die): lécezet.
Latus (das): átvitel.
Latwerge (die), *t.* -n: gyümölcspép, lekvár.
Latz (der), -es, *t.* -e *v.* Lätze: 1) mellény; 2) lefegő, loffentyű, hajtóka, ellenző.
lau: langyos, -an, lágymeleg, -en, lanyha, lanyhán; ~ werden: langyosodni, lanyhulni.
Laub (das), -es, *t.* -e: lomb.
Laubabfall, Laubfall (der): lombhullás.
Laubdach (das): lombtető, galytető.
Laube (die), *t.* -n: 1) lugas; 2) tornác; 3) csűr.
Laubfrosch (der): leveli béka.
Laubholz (das): lombfa, leveles fa.
Laubhütte (die): 1) lombsátor; 2) leveles szín, galykunyhó.
Laubhüttenfest (das): sátoros ünnep.
laubig: lombos, -an.
Laubmoos (das): lombosmoh.
Laubsäge (die): lombfűrész, fonálfűrész, szálfűrész.
Laubwald (der): lombos erdő.
Laubwerk (das): lombozat, galyazat.
Lauch (der), -[e]s, *t.* -e: hagyma.
I. **Lauer** (der), -s: lőre, vinkó.
II. **Lauer** (die): les; auf der ~ sein *v.* stehen: lesben állni; jmdn auf die ~ stellen: vkit lesbe állítani; sich auf die ~ stellen: lesbe állni.
Lau(e)rer (der), -s, *t.* ~: leselkedő.
Lauergang (der): fülelőtornác.
lauern (-te, hat gelauert): lesni, leselkedni; auf eine Gelegenheit ~: lesni az alkalmat.
Lauerposten (der): fülelőőrs.
Lauf (der), -[e]s, *t.* Läufe: 1) futás, folyás, folyamat; das ist der ~ der Welt: ez a világ sora, ilyen a világ folyása; einer Sache freien ~ lassen: szabad folyást engedni vminek, szabadjára ereszteni vmit; seinen ~ (wohin) nehmen *v.* richten: útját venni vmerre; im ~ der Zeit: időfolytán, idő multán; 2) járás, menet; 3) puskacső; 4) *vad.* láb, comb, csüd; 5) *zen.* futam.
Laufbahn (die): 1) pálya, életpálya; 2) *torn.* futópálya.
Laufband (das): vezeték, póráz.
Laufbrett (das): *v. u.* futódoszka, kalauzpadló.
Laufbrief (der): körlevél.
Laufbrücke (die): 1) futóhíd; 2) gyaloghíd.
Laufbursche (der): kifutó (legény).
laufen (*j.* ich laufe, du läufst, er läuft; *tm.* er lief; *m.* er ist gelaufen; *km.* er liefe; *felsz.* lauf!): 1) futni, szaladni; hin und her ~: futkározni, ide-oda futkosni; in den Hafen ~: révbe jutni; in die Höhe ~: felszállni; das Kind läuft schon: már jár a gyermek; jmdn ~ lassen: vkit szabadon bocsátani, elereszteni; lass ihn ~: hadd fusson; vom Manne ~: megszökni a férjétől; 2) folyni; das Fass, der Topf läuft: a hordó, a fazék folyat; der Schweiss läuft ihm von der Stirn: csak úgy szakad róla a veríték; 3) *átv. ért.* es läuft das Gerücht: hire jár; es lief mir ein Schauer durch die Glieder: végigborzongott a testem: das läuft wider die Wahrheit: ez ellenkezik az igazsággal; die Zinsen ~ vom 1. dieses: a kamat f. hó 1-től jár; — sich müde ~: belefáradni a futásba; — das **Laufen**, -s: futás, szaladás; ich bin des Laufens müde: belefáradtam a futásba.
laufend: futó, folyó; die ~en Geschäfte: a folyó ügyek; das ~e Jahr: a folyó év; ~e Nummer: folyó szám; ~e Rechnung: folyó számla;

[1]) V. ö. Lampe összetételeivel is.

am 1-ten Jänner laufenden Jahres: folyó évi január 1-én; auf dem **Laufenden** sein: vmit ismerni, vmibe beavatva lenni, vmivel lépést tartani; sich über die Tagesangelegenheiten auf dem Laufenden erhalten: a napi eseményeket éber figyelemmel kisérni.

Lauferei (die), t. -en: szaladgálás.

lauffähig: r. u. menetképes, futóképes, -en.

Lauffähigkeit (die): menetképesség, futóképesség.

Lauffeuer (das): futótűz; das Gerücht verbreitete sich wie ein ~: futótűz gyorsaságával terjedt el a hir.

Lauffläche (die): 1) futólap (kerékuél); 2) tető (sinnél).

Laufgraben (der): *kat.* futóárok.

Laufjagd (die): hajtóvadászat.

Laufjunge (der): kifutó (inas).

Laufkäfer (der): *állatt.* futrinka.

Laufpaß (der): elbocsátvány, elbocsátó levél, útlevél; jmdm den ~ geben: vkinek kiadni az útját; den ~ nehmen: odább állni.

Laufprobe (die): menetpróba, futópróba.

Laufrad (das): futókerék.

Laufrolle (die): futócsiga.

Laufschritt (der): futólépés.

Laufsprung (der): futóugrás.

Laufteppich (der): futószőnyeg.

laufunfähig: menetképtelen, futóképtelen.

Laufwerk (das): *műsz.* hajtómű, járószerkezet, óramű.

Laufzettel (der): körlevél, körözvény.

Lauge (die), t. -n: lúg.

laugen (-te, hat gelaugt): lúgozni.

laugenartig: lúgszerű, -en.

Laugenessenz (die): lúgesszencia.

Laug(en)faß (das): lúgzó.

Laugensalz (das): lúgsó.

Lauheit, Lauigkeit, Laulichkeit (die): langyosság, lanyhaság.

laulich: langyos, -an, l. lau.

Laune (die), t. -n: 1) kedv, hangulat, kedélyállapot; er war (bei) guter, schlechter ~: jó, rossz kedvében volt; nach seiner ~ (leben): kedvére (élni); ich bin heute nicht in der ~, spazieren zu gehen: ma nincs kedvem a sétához; 2) szeszély; aus ~: szeszélyből.

launenhaft: szeszélyes, -en.

Launenhaftigkeit (die): szeszélyesség.

launig: élces, tréfás, ötletes.

launisch: szeszélyes, szeszélyeskedő, bogaras.

Laura (*nőnév*): Laura, Lóra.

Laurentius (*férfinév*): Lőrinc.

Laurer (der), -s, t. ~: l. Lauerer.

Laurus (der): babér.

Laus (die), t. Läuse: tetű.

Lausbub, Lauskerl (der): kölyök, pimasz.

Lausche (die): leshely; auf der ~ sein: leselkedni.

lauschen (-te, hat gelauscht): 1) figyelni, hallgatni vmire; ich lausche deinem Worte v. auf dein Wort: áhítattal hallgatom szavadat; 2) hallgatódzni, leselkedni.

Lauscher (der), -s, t. ~: figyelő.

lauschig: csendes, magányos (hely).

lausen, sich (-ste, hat sich gelaust): tetvezkedni.

lausig: tetves, -en.

Laut (der), -(e)s, t. -e: hang; einen ~ (von sich) geben: hangot hallatni; er gab keinen ~ von sich: meg sem mukkant; er läßt keinen ~ der Klage hören: nem hallani tőle panaszt v. zokszót.

I. laut (*ff.* lautest): hangos, -an, fenhangon; ~ werden: kitudódni, felhangzani, hallatszani; seine Gefühle ~ werden lassen: érzelmeinek kifejezést adni.

II. laut (*praep. gen., néha dat.*): szerint, -nál -nél fogva; ~ Bericht: tudósítás v. utasítás szerint; ~ des Befehls: a parancs szerint.

lautbar: ismeretes, nyilvános; ~ werden: kitudódni; die Sache ist ~ geworden: a dolognak hire futott.

Laute (die), t. -n: lant; die ~ schlagen v. spielen: lantolni, lantot verni.

lauten (-ete, hat gelautet): hangzani, szólni; die Antwort lautet günstig: a válasz kedvező; die Depesche lautete: a távirat igy szólt; auf Namen lautend: névre szóló; das Urtheil lautet auf Tod: az itélet halálbüntetésre szól.

Lautenist, Lautenschläger, Lautenspieler (der): lantos.

lauter: tiszta, csupa, merő; er konnte vor ~ Freude nicht schlafen: a nagy örömtől aludni se tudott; es sind ~ Lügen: merő v. csupa hazugság; die ~e Wahrheit: a tiszta igazság.

Lauterkeit (die): tisztaság.

Lautgesetz (das): hangtörvény.

lautieren (-te, hat lautiert): hangoztatni.

Lautiermethode (die): hangoztató módszer.

Lautlehre (die): hangtan.

lautlich: hangbeli, hangtani, -lag.

lautlos: hangtalan, szótlan, -ul; lautlose Stille: néma csend

Lautsprechen (das): hangos beszéd.

lauttönend: hangzatos, -an.

Lautveränderung (die): hangváltozás.

Lautverschiebung (die): hangváltás, hangeltolódás.

Lautzeichen (das): hangjel.

lauwarm: langyos, -an.

Lava (die): láva.

lavaartig: lávaszerű, -en.

Lavafeld (das): lávamező.

Lavastrom (der): lávafolyam.

Lavendel (der), -s: levendula.

lavieren (-te, hat laviert): 1) szétmosni (festéket); 2) kerülni-fordulni (hajóval); 3) *átv. ért.* tétovázni, halogatni.

Lavierung (die): 1) szinmosás; 2) tétovázás, óvatosság.

Lavoir [lavoár] (das), -s, t. -s: mosdótál.

Lawine (die), t. -n: hógörgeteg.

lawinenartig: görgeteges, lavinaszerű.

Lawinensturz (der): lavinaomlás.

lax: laza, lanyha.

Laxheit (die): lazaság, lanyhaság.

laxieren (-te, hat laxiert): meghajtani.

Lazareth (das), -es, t. -e: kórház.

Lazarus (*férfinév*): Lázár.

lächeln (-te, hat gelächelt): mosolyogni (vmin); — das **Lächeln**, -s: mosoly, mosolygás.

lächerlich: nevetséges, -en; sich ~ machen: nevetség tárgyává válni; — das **Lächerliche**, -n: a nevetséges, nevettető; etw. ins Lächerliche ziehen: nevetségessé tenni vmit.

Lächerlichkeit (die): nevetségesség, vminek nevetséges volta.

lädieren (-te, hat lädiert): megsérteni.

lädiert: sérült, -en.

lähmen (-te, hat gelähmt): megbénítani, elgyengíteni; der Schreck lähmte mir die Glieder: az ijedelem megzsibbasztotta tagjaimat.

Lähmung (die), t. -en: bénulás, bénítás, *orv.* hűdés.

Lämmchen, Lämmlein (das), -s, t. ~: bárányka.

Lämmergeier (der), -s, t. ~: szakállas keselyű.

Lämpchen (das), -s, t. ~: lámpácska.

Ländchen (das), -s, t. ~: országocska.

Lände (die), t. -n: kiszállóhely.

Länderbank (die): országos bank.

Ländereien (die = *t.*): szántóföldek, földbirtokok.
Ländergruppe (die): tartománycsoport.
Länderkunde (die): földrajz.
länderkundig: világot járt, a földrajzban jártas.
Ländernamen (die = *t.*): országnevek.
Ländler (der), -s: tiroli tánc.
ländlich: falusi, falusias, -an; ~ sittlich: ahány ház, annyi szokás.
Länge (die), *t.* -n: hosszúság; in der ~: hosszában, hosszant; in die ~ und Breite: hosszában és széltében; etw. in die ~ ziehen: elnyújtani, húzni-halasztani vmit; sich in die ~ ziehen: elhúzódni, hosszúra nyúlni; der ~ nach hinfallen: hosszában elvágódni, hanyattesni.
Längenachse (die): hossztengely.
Längenansicht (die): hossznézet, hosszanti nézet.
Längendurchschnitt (der): hosszmetszet.
Längengrad (der): hosszúsági fok.
Längenmaß (das): hosszmérték.
Längenmessung (die): hosszúságmérés.
Längenprofil (das): hosszmetszet, hosszanti szelvény.
Längenschwingung (die): hosszanti rezgés, hosszrezgés.
Längenthal (das): hosszanti völgy.
länger (lang *középfoka*): 1) hosszabb; ~ machen: meghosszabbítani; des ~en und breiteren: nagyon bőven (tárgyalni vmit); 2) tovább; ich kann nicht ~ warten: nem várhatok tovább; je länger, je lieber: minél tovább, annál jobb; schon ~: már hosszabb idő óta.
länglich: hosszúkás, -an; ~ rund: tojásdad (alakú).
längs (*praep. gen. v. néha dat.*): hosszában, mentében; ~ des Flusses: a folyó mentében; ~ meines Hauses, ~ meinem Hause: házam mentén.
Längshalle (die): hosszcsarnok.
Längsrichtung (die): hosszirány.
längst (lang *felsőfoka*): 1) leghosszabb; 2) régen, régóta, réges-rég[en]; ich habe es ~ vergessen: rég elfelejtettem; am ~en: legtovább, legrégebben.
längstens: legkésőbb, legfölebb (időről); es kann ~ eine Stunde dauern: legfölebb egy óráig tarthat.
Längstlebende (der): a túlélő, legtovább élő.
längstverflossen: régmult.

Läppchen (das), -s: l. Lappen.
läppisch (*ff.* -t): pipogya, gyerekes; sich ~ benehmen: ízetlenkedni, ügyetlenkedni; ~es Zeug: üres dolog, ízetlenség.
Lärche (die), *t.* -n: vörösfenyő.
Lärchenholz (das): vörösfenyőfa.
Lärm (der), -[e]s: lárma, zaj, zajgás, zsibaj; ~ machen *v.* schlagen: zajt csapni *v.* ütni; viel ~ um nichts: sok hűhó semmiért.
lärmen (-te, hat gelärmt): lármázni, zajongani; — das **Lärmen**, -s: zajgás, zajongás.
lärmend: lármás, -an.
Lärmglocke (die): vészharang.
Lärmmacher (der): lármázó.
lärmvoll: zajos, lármás, -an.
Lärvchen (das), -s, *t.* ~: (csinos) pofácska.
lässig: hanyag, -ul, lanyha, lanyhán.
Lässigkeit (die): hanyagság, lanyhaság, lomhaság.
lässlich: l. lass.
***lässt**: l. lassen.
Lästerchronik (die): botránykrónika.
Lästerer (der), -s, *t.* ~: rágalmazó, szidalmazó, gyalázkodó.
lästerlich: 1) gyalázkodó; 2) vétkes, -en.
Lästermaul (das), -[e]s, *t.* ..mäuler: gonosz nyelvű, rossz szájú (ember).
lästern (-te, hat gelästert): gyalázni, gyalázkodni, káromolni, mocskolni, mocskolódni; — das **Lästern**, -s: l. Lästerung.
Lästerrede (die): rágalmazás.
Lästerschule (die): rágalom iskolája.
Lästersucht (die): rágalmazó kedv.
Lästerung (die), *t.* -en: rágalmazás, szitkozódás, káromlás.
Lästerzunge (die): l. Lästermaul.
lästig: terhes, alkalmatlan; die Sache ist mir ~: a dolog terhemre van; jmdm ~ fallen *v.* werden: vkinek alkalmatlankodni *v.* terhére esni.
Lästigkeit (die): vminek terhes *v.* alkalmatlan volta.
lätschig: l. latschig.
Lätzchen (das), -s, *t.* ~: l. Latz.
Läufe (die = *t.*): *vad.* csülkök, csüdök, l. Lauf.
Läufer (der), -s, *t.* ~: 1) futó; 2) kengyelfutó, fullajtár, futár; 3) futótégla, futókő; 4) csúsztató oszlop (verőműnél).
***läufst, läuft**: l. laufen.
[**läugnen** (-ete): l. leugnen.
Läusekrankheit (die): tetűbetegség.
läuten (-ete, hat geläutet): harangozni, csöngetni; man läutet: harangoznak, csöngetnek; jmdn *v.* jmdm zu Grabe ~: vkit kiharangozni; man läutet zu Mittag: delet harangoznak; man läutet Sturm: a harangot félreverik; er hat ~ hören, aber nicht schlagen: hallott valamit félfüllel, de nem tud semmit; — das **Läuten**, -s: harangozás, csöngetés.
Läuterfeuer (das): tisztító tűz.
Läuterhaus (das): cukorfinomító.
läutern (-te, hat geläutert): 1) megtisztítani, finomítani; 2) *mest.* meghiggasztani, tisztázni; — **sich** ~: megtisztulni, meghiggadni, leszűrődni.
Läuterung (die): tisztulás, tisztítás.
Läuterungsprocess (der): a megtisztulás folyamata.
Läutewerk (das): harangmű.
Lebehoch (das), -[s], *t.* -[s]: éljen, éljenkiáltás; ein ~ auf jmdn ausbringen: vkit éltetni, felköszönteni, megéljenezni.
[**lebelang**: l. Leben.
Lebemann (der), -es, *t.* ..männer: világfi; er ist ein ~: éli a világát.
leben (-te, hat gelebt): élni; für etw. ~: életét vminek szentelni; er hat zu ~: van miből élnie; hier ist gut ~: kellemes itt az élet; jmdn ~ lassen: *a)* életben hagyni vkit; *b)* éltetni (felköszönteni) vkit; leben und leben lassen: jusson is, maradjon is; da ist er, wie er leibt und lebt: itt van a maga igazi mivoltában; so wahr ich lebe: úgy éljek; lebe wohl: élj boldogul! Isten hozzád! hier lebt es sich gut: kellemes (*v.* jó) itt az élet.
Leben (das), -s: élet; das irdische ~: e világi élet; mein Lebenlang: holtomig (-lan); mein ganzes ~ lang: egész életemben; sein ~ fristen: tengődni, életét tengetni; ein glückliches ~ führen: boldogan élni; ein lästerliches ~ führen: istentelenül élni; ein leichtes ~ führen: könnyen élni; das könnte leicht dein ~ kosten: ez könnyen életedbe kerülhetne; wenn's auch mein ~ kostet: ha addig élek is; jmdm das ~ schenken: vkinek kegyelmet adni. ☛ *Praep.* 1) **an**: am ~ bleiben: megélni, életben maradni; es geht ihm an das ~: élete forog kockán; am ~ sein: élni, életben lenni; jmdn am ~ strafen: vkit halállal büntetni; 2) **auf**: aufs ~ gehen:

elevenjébe vágni; auf ~ und Tod: életre-halálra; 3) **aus:** aus dem ~ scheiden: kimulni, meghalni; 4) **für:** das thut er für sein ~ gern: ezt nagyon szívesen teszi; 5) **in:** in meinem ~: teljes v. egész életemben; etw. ins ~ rufen: vmit létrehozni; ins ~ treten: életbe lépni; 6) **mit:** etw. mit dem ~ büßen: vmiért életével lakolni, vmit életével megfizetni; mit dem ~ davonkommen: l. davonkommen; 7) **nach:** nach dem ~: élethíven, természet után; jmdm nach dem ~ trachten: vkinek életére törni; 8) **um:** jmdn ums ~ bringen: vkit meggyilkolni, megölni; ums ~ kommen: életét veszteni; 9) **über:** Herr sein über ~ und Tod: élet és halál ura lenni; 10) **zum:** jmdn zum ~ bringen: vkit életre kelteni.

lebend: élő, élve; ein ~es Beispiel: élő v. legjobb példa; — der, die **Lebende,** -n, *l.* -n: az élő.

lebendgeboren: élve-szülött.

lebendig: eleven, -en; ~ begraben: élve eltemetni; ~ machen: föléleszteni, feltámasztani, életre kelteni vkit; ~ werden: föléledni, feltámadni, életre kelni; es wird ~ im Hause: megélénkül a ház.

lebendiggebärend: elevenszülő.

Lebendigkeit (die): élénkség, elevenség. [megelevenedés.

Lebendigwerden (das): föléledés,

Lebenlang, mein, dein, sein ~: egész életemben (életedben, életében), holtomiglan (holtodiglan, holtáiglan); mein ganzes Leben lang: l. Leben.

Lebensabend (der): az élet alkonya, a késő aggkor.

Lebensalter (das): életkor.

Lebensanschauung, Lebensauffassung (die): életfölfogás.

Lebensart (die): 1) életmód; 2) udvarias magaviselet; er besitzt keine ~: faragatlan, modortalan; er hat ~: tud bánni az emberekkel.

Lebensbahn (die): életpálya, pályafutás.

Lebensbaum (der): az élet fája.

Lebensbedürfnis (das): életszükséglet.

Lebensberuf (der): életpálya, [élet]hivatás.

Lebensbeschreiber (der): életíró.

Lebensbeschreibung (die): életrajz.

Lebensbestimmung (die): rendeltetés, életcél.

Lebensbild (das): életkép.

Lebensdauer (die): élettartam, élethossz.

Lebenselixir (das): életital.

Lebensende (das): az élet vége; bis an sein ~: élte fogytáig.

Lebenserfahrung (die): élettapasztalat. [jelenség.

Lebenserscheinung (die): élet-

Lebensfaden (der): az élet fonala.

lebensfähig: életképes, életrevaló.

Lebensfähigkeit (die): életképesség, életrevalóság.

Lebensfrage (die): életkérdés, életbe vágó kérdés.

Lebensfreude (die): életöröm, az élet öröme.

lebensfreudig: életvidám, -an.

lebensfrisch: eleven, életvidám.

Lebensfrische (die): élénkség, elevenség; voll ~: csupa élet.

lebensfroh: életvidám.

Lebensfülle (die): az élet telje.

Lebensgang (der): életpálya, vkinek élete folyása.

Lebensgefahr (die): életveszély; mit ~: élete veszélyeztetésével. [-en.

lebensgefährlich: életveszélyes,

Lebensgefährte (der): élettárs.

Lebensgeister (die = *l.*): életerő.

Lebensgenuss (der): az élet élvezete.

Lebensgeschichte (die): élettörténet; seine ~: élete története.

Lebensglück (das): életboldogság; sein ~: élete boldogsága.

lebensgroß: életnagyságú.

Lebensgröße (die): életnagyság; in ~: életnagyságban, teljes nagyságában; ein Bild in ~: életnagyságú kép; da kommt er in ~: ehol jön ő maga.

Lebensgüter (die = *l.*): földi javak.

Lebenshauch (der): lehellet.

Lebensjahr (das): életév; im dreißigsten ~e: élete harmincadik évében, harminc éves korában.

lebensklug: életrevaló, -an.

Lebenskraft (die): életerő.

lebenskräftig: életerős.

lebenslang: egész életében, az egész életen át; auf ~: egész életére.

Lebenslauf (der): életfolyás.

lebenslänglich: élethossziglan, holtig tartó, örökös.

Lebenslicht (das): az élet világa; jmdm das ~ ausblasen: vkit megölni.

Lebenslust (die): életkedv.

lebenslustig: életvidám, életvidor.

Lebensmai (der): az élet (májusa =) nyara.

Lebensmittel (das): élelmi szer, eleség.

Lebensmorgen (der): az élet hajnala.

lebensmüde, lebenssatt: életunt.

Lebensnachstellung (die): vkinek élete ellen való törés.

Lebensordnung (die): életrend.

Lebensphilosophie (die): életbölcseség.

Lebensprincip (das): életelv.

Lebensprobabilität, Lebenswahrscheinlichkeit (die): *orv.* életbenmaradás valószínűsége.

Lebensquelle (die): életforrás.

Lebensregel (die): életszabály.

Lebensrente (die): életjáradék.

Lebensretter (der): életmentő.

Lebensrettung (die): életmentés.

lebenssatt: l. lebensmüde.

Lebenssecurität, Lebenssicherheit (die): életbiztonság.

Lebensskizze (die): életrajzi vázlat.

lebenssprühend: élettől duzzadó.

Lebensstrafe (die): életvesztés, halálbüntetés.

Lebensthätigkeit (die): élettevékenység; seine ~: élete munkája.

lebenstreu: élethű, élethíven.

Lebensunterhalt (der): megélés, élelem; ihr ~ ist Fischerei: halászatból élnek.

Lebensüberdruss (der): életuntság.

lebensüberdrüssig: életunt, -an.

Lebensversicherung (die): életbiztosítás.

Lebensversicherungsanstalt (die): életbiztosító intézet.

Lebensversicherungsgesellschaft (die): életbiztosító társaság.

Lebensversicherungspolizze (die): életbiztosítási kötvény.

lebensvoll: élettől duzzadó, életteljes, eleven.

lebenswahr: élethű, -híven.

Lebenswahrheit (die): élethűség, életigazság.

Lebenswandel (der): életmód.

Lebenswasser (das): az élet vize.

Lebenswärme (die): az élet melege.

Lebensweise (die): életmód.

Lebensweisheit (die): életbölcseség.

Lebenszeichen (das): életjel.

Lebenszeit (die): életkor; auf ~: egész életére, holtiglan.

Lebensziel (das), **Lebenszweck** (der): életcél.

Leber (die), *l.* -n: máj; frei (*v.* frisch) von der ~ weg reden *v.* sprechen: szabadon beszélni, magyarán szólni.

Leberblume (die), **Leberblümchen** (das): *növ.* májfű (Hepatica).

Leberegel [Leber-] (der): mételу.
Leberflecken (die=*t.*): májfoltok.
leberfleckig: májfoltos.
Leberfuchs (der): májsárga (ló).
Leberkäse (der): disznósajt.
Leberknödel (der): májgombóc.
leberkrank, lebersüchtig: májbeteg, májbajos.
Lebermoose (die=*t.*): *növ.* májmohok (Musci hepatici).
Leberreim (der): vadvers.
Leberthran (der): csukamájolaj.
Leberwurst (die): májashurka.
Lebewelt (die): 1) élő világ, az élőlények világa; 2) a mulatóvilág.
Lebewesen (das): élő lény.
Lebewohl (das): istenhozzád, búcsúszó; jmdm lebewohl sagen: vkitől elbúcsúzni; jmdm das letzte Lebewohl sagen: vkinek végbúcsút mondani.
lebhaft: élénk, -en; eine ~e Freude empfinden: szívből örvendezni; ein ~er Streit: heves vita; ~ sprechen: tüzesen beszélni.
Lebhaftigkeit (die): élénkség.
Lebhonig (der): csurgatott méz.
Lebkuchen (der): mézeskalács.
leblos: élettelen, -ül.
Leblosigkeit (die): élettelenség.
Lebtag (der), **Lebtage** (die=*t.*): élet; ich habe mein Lebtag so was nicht gesehen: teljes világéletemben nem láttam ilyet.
Lebzeiten (die=*t.*): életidő; bei ~ seines Vaters: még atyja életében.
Lebzelten (der): mézeskalács.
Lebzelter (der), -s, *t.* ~: bábos, mézeskalácsos.
Lechfeld (das): Lech mezeje; die Schlacht auf dem ~e: a Lech melletti ütközet (955-ben).
lechzen (-te, h. gelechzt) nach etw.: 1) epedni, epekedni, lihegni; 2) szomjazni, sóvárogni vmire; nach Blut ~: vért szomjazni.
leck: lyukas; ein ~es Schiff: kilyukadt *v.* léket kapott hajó; das Fass ist ~: a hordó folyik *v.* folyat; ~ werden: léket kapni, kilyukadni.
Leck (der *v. ritk.* das), -es, *t.* -e: lék, lyuk, hasadék, repedés; einen (*v.* ein) ~ bekommen: léket kapni, kilyukadni.
Leckage [lekázs] (die), *t.* -n: mértékhiány, csurgás okozta hiány; frei von ~: felelősség nélkül a csurgásért.
Lecke (die): *vad.* nyalató.
lecken (-te, hat geleckt): 1) nyalni; an etw. ~: vmit nyalogatni; er sieht aus wie geleckt: kinyalta magát; 2) csurogni, folyatni; — das Lecken, -s: nyalás.
Lecker (der), -s, *t.* ~: nyalakodó.
lecker, leckerhaft: 1) ízletes (étel); 2) finnyás, válogatós (ember).
Leckerbissen (der): nyalánkság.
Leckerei (die), *t.* -en: nyalakodás.
Leckermaul (das), -[e]s, *t.* -mäuler: nyalakodó, finnyás.
Lection (die), *t.* -en: 1) lecke; 2) feddés; jmdm eine ~ ertheilen *v.* geben: vkit megleckéztetni, lecke alá fogni.
Lector (der), -s, *t.* -en: 1) felolvasó; 2) olvasó (kanonok).
Lectüre (die), *t.* -n: olvasmány, olvasás; er hat viel ~: olvasott ember; sich gern mit ~ beschäftigen: szívesen olvasgatni.
Leder (das), -s: bőr; jmdm das ~ gerben: vkit elpáholni; vom ~ ziehen: kardot rántani, síkra szállni.
lederartig: bőrnemű, bőrszerű, -en.
Lederbesatz, Lederüberzug (der): bőrboríték.
Leder[ein]band (der): bőrkötés.
Lederfabrik (die): bőrgyár.
Lederfärber (der): bőrfestő.
Lederfilz (der): bőrnemez.
Lederfutteral (das): bőrtok.
Lederhandlung (die): bőrkereskedés.
Lederhaut (die): *mest.* irha.
Lederhändler (der): bőrkereskedő.
Lederkappe (die): *mest.* bőrkupak.
Lederkoffer (der): bőrönd.
I. **ledern** (-te, hat geledert): bebőrözni.
II. **ledern** (*melléknév*): bőrből való; ~e Handschuhe: bőrkeztyű; eine ~e Stirn: bocskorbőr arc.
Lederpolster (das): bőrvánkos.
Lederpressanstalt (die): bőrpréselő *v.* bőrdombornyomó intézet.
Lederriemen (der): bőrszíj.
Ledersack (der): bőrzsák.
Lederscheide (die): bőrhüvely.
Lederschlauch (der): bőrtömlő.
Lederschmiere (die): bőrkenőcs.
Ledertasche (die): bőrtáska.
Lederware (die): bőráru.
Lederzeug (das): szíjazat.
ledig: 1) üres, mentes, -en, szabad, -on; einer Sache (=*gen.*) ~ sein: szabad *v.* mentes lenni vmitől; eines guten Führers ~: jó vezető nélkül; lass ihn ~: ereszd el, bocsásd szabadon; 2) göngyöletlen, -ül, csomagolatlan, -ul; ~es Pulver: pórlópor; 3) nőtlen, hajadon.
lediglich: csupán, pusztán, egyesegyedül.
Lee, Leeseite (die): szélmentes oldal, szélenyhe.
leer: üres, -en; ~es Geschwätz: hiú beszéd, hiábavaló fecsegés; die ~en Wände: a puszta falak; ~ fahren: üresen menni *v.* jönni; ~ machen: kiüresíteni, kiüríteni; ~ stehen: üresen állni; ~ werden: kiüresedni, kiürülni.
Leere (die): 1) üresség, űr; 2) hiábavalóság; 3) *mest.* alakzó.
leeren (-te, hat geleert): üríteni, kiüresíteni; bis zum Grunde *v.* bis auf die Hefe ~: fenékig üríteni (poharat); — sich ~: kiürülni, kiüresedni; — das Leeren, -s: kiürítés.
leerstehend: üresen álló (lakás).
Leerstehung (die) von Wohnungen: lakásüresedés.
Leesegel (das): szárnyvitorla.
Leeseite (die): l. Lee.
leewärts: szél alá, szélenyhébe.
Lefze (die), *t.* -n: ajak.
legal: törvényes, -en.
legalisieren (-te, hat legalisiert): hitelesíteni.
Legalisierung (die), *t.* -en: hitelesítés.
Legalisierungsclausel (die): hitelesítési záradék.
I. **Legat** (der), -en, *t.* -en: követ, küldött, legatus.
II. **Legat** (das), -es, *t.* -e: hagyaték.
Legatar (der), -s, *t.* -e: hagyományos.
Legation (die), *t.* -en: követség, küldetés, legatió.
Legationsrath (der): követségi tanácsos.
Legationssecretär (der): követségi titkár.
legen (-te, hat gelegt): fektetni, tenni, rakni, helyezni; etw. bereit ~: vmit elkészíteni; Eier ~: tojni; Geld (in etw.) ~: pénzt fektetni (vmibe); Geld auf Zinsen ~: pénzt kamatra adni; den Grund zu etw. ~: vminek az alapját megvetni; jmdm etw. nahe ~: l. nahe; nach der Reihe ~: sorba rakni; Truppen in Cantonnements ~: csapatokat laktáborban elhelyezni; — sich ~: 1) lefeküdni, lecsillapodni, elnyugodni, megszűnni; sich zu Bette *v.* ins Bett ~: lefeküdni; der Staub, der Wind hat sich gelegt: elült a por, a szél; 2) sich auf etw. ~: vmire adni magát, vminek neki feküdni; sich dazwischen ~: közbe lépni; sich vor Anker ~: horgonyt vetni; — das Legen, -s: fektetés, helyezés, rakás; L. des Geleises: vágány fektetése.
legendarisch, legendenhaft: legendás, -an, legendaszerű, -en.

Legende (die), *t.* -n: 1) legenda; 2) jelmagyarázat, magyarázó jegyzet.
Legezeit (die): tojás ideje.
Leghenne (die): tojóstyúk.
legieren (-te, hat legiert): 1) *jogt.* hagyni, hagyományozni vkinek vmit; 2) *müsz.* ötvözni, ötvényezni.
Legierung (die), *t.* -en: ötvény, [ötvözet.]
Legion (die), *t.* -en: 1) sereg, hadtest, légió; 2) tömérdek.
Legionär (der), -s, *t.* -e: légióbeli katona, szabadharcos.
Legislation, Legislatur (die), *t.* -en: törvényhozás.
legislativ: törvényhozó, -i.
Legislative (die), *t.* -n: 1) törvényhozó testület; 2) törvényhozó jog.
legitim: jogszerű, törvényes.
Legitimation (die), *t.* -en: 1) törvényesítés; ~ eines unehelichen Kindes durch nachfolgende (*v.* nachträgliche) Ehe *v.* Eheschließung: törvénytelen gyermeknek törvényesítése utólagos házasság(kötés) által; 2) igazolás; 3) igazolvány.
Legitimationskarte (die), **Legitimationsschein** (der): igazolvány, igazoló jegy.
legitimieren (-te, hat legitimiert): 1) törvényesíteni; 2) igazolni; — **sich** ~: magát igazolni.
Legitimierung (die), *t.* -en: 1) törvényesítés; 2) igazolás, l. Legitimation.
Legitimität (die): törvényesség.
Legkasten (der): polcos szekrény.
Leguminosen (die = *t.*): hüvelyes vetemények.
Legung (die), *t.* -en: l. Legen.
Legur (die), -en: l. Legierung.
Lehde (die): parlag.
Lehen (das), -s, *t.* ~: hűbér; ein Gut als ~ besitzen *v.* zu ~ tragen: birtokot hűbérül bírni; ein Gut zum ~ machen: birtokot hűbérül adni.
leh[e]nbar: hűbérül bírható; jmdm ~ sein: vkinek hűbérese lenni.
Leh[e]nsbauer (der): hűbéres paraszt.
Leh[e]nsbrief (der): hűbérlevél, [adománylevél.]
Leh[e]nsdienst (der): hűbéri szolgálat.
Leh[e]nseid (der): hűbéreskü.
leh[e]nsfrei: szabad (birtok).
Leh[e]nsgut (das): hűbérbirtok.
Leh[e]nsherr (der): hűberúr.
Leh[e]nsmann (der), -es, *t.* -leute: hűbéres.
Leh[e]nspflicht (die): hűbéri kötelesség.
leh[e]nspflichtig: hűbérköteles.
Leh[e]nsrecht (das): hűbérjog.
Leh[e]nstreue (die): hűbérhűség.
Leh[e]nswesen (das): hűbérrendszer.
lehenweise: 1) hűbérképen; 2) [kölcsönképen.]
Lehm (der), -s: agyag.
Lehmarbeit (die): agyagmunka.
lehmartig: agyagos, -an.
Lehmboden (der): agyagos talaj.
Lehmerde (die): agyagföld.
Lehmestrich [Lehm-] (der): agyagozás, agyagtapasztás (padlón).
Lehmform (die): agyagminta.
Lehmgrube (die): agyaggödör.
Lehmhaue (die): agyagkapa.
Lehmhütte (die): sárkunyhó.
lehmig: agyagos, -an.
Lehmschlag (der): agyagburkolat.
Lehmwand (die): vályogfal.
Lehmziegel (der): vályogtégla.
[**Lehn** (das): l. Lehen.
Lehne (die), *t.* -n: 1) támasz, támla, könyöklő, karfa; 2) hát (széknél); 3) lejtő (10°-ig terjedő hegyhajlás).
lehnen (-te, hat gelehnt): 1) támasztani; das Haupt an etw. ~: fejét vmire hajtani; den Rücken an die Wand ~: hátával a falnak támaszkodni; 2) támaszkodni; der Stock lehnt an der Wand: a bot a falnak van támasztva; — **sich** an etw. ~: vmihez támaszkodni; ich lehne mich an den Thürpfosten: nekivetem vállamat az ajtófélfának; sich auf jmdn ~: vkire támaszkodni.
Lehnnagel (der): tengelyvégszeg.
Lehnsessel, Lehnstuhl (der): támlás szék.
Lehnwort (das), -es, *t.* -wörter: kölcsönszó, jövevényszó.
Lehramt (das): tanítói állás *v.* hivatás, tanítóság, tanárság.
Lehramtscandidat (der): tanító *v.* tanárjelölt.
Lehramtsprüfung (die): (tanító- *v.* tanár-) képesítő vizsgálat.
Lehranstalt (die): tanintézet; ~ für Kunst: művészeti iskola; ~ für Musik: zeneiskola; ~ für Theater: színi tanoda, színészeti tanintézet.
Lehrart (die): tanmód.
lehrbar: tanítható.
Lehrbataillon (das): tanzászlóalj.
Lehrbefähigung (die): tanképesítés.
Lehrbegierde (die): tanítás *v.* tanulás vágya.
lehrbegierig: tanulni vágyó.
Lehrbrief (der): felszabadító levél.
Lehrbuch (das): tankönyv.
Lehrbursch (der): l. Lehrling.
Lehrcours (das): tanfolyam.
Lehre (die), *t.* -n: 1) tanítás, oktatás; jmdn in die ~ geben: vkit inasnak adni; jmdn in die ~ nehmen: vkit inasnak fogadni; er ist in der ~: inaskodik; 2) tanulság; es möge zur ~ dienen: szolgáljon tanulságul; 3) tan; die ~ Christi: Krisztus tanítása; jmdm gute ~n geben: vkinek jó leckét adni; 4) *mest.* alakzó, idomszer (*tulajdonképen:* Leere, l. o.).
lehren (-te, hat gelehrt): 1) tanítani, oktatni; er lehrte mich (*kev. helyes:* mir) zeichnen *v.* das Zeichnen: ő tanított engem rajzra; das Leben hat mich gehorchen ~: az élet megtanított engedelmeskedni; ich bin das Schweigen gelehrt worden: megtanítottak hallgatni; 2) megmutatni, bebizonyítani; die Zeit wird's ~: majd megmutatja az idő.
lehrend: tanító, oktató.
Lehrer (der), -s, *t.* ~: tanító.
Lehrerbildungsanstalt, Lehrerpräparandie (die): tanítóképezde, tanítóképző (intézet).
Lehrercollegium (das): tantestület, tanítói *v.* tanári testület.
Lehrerin (die), *t.* -nen: tanítónő.
Lehrerinnen-Bildungsanstalt (die): tanítónő-képezde, tanítónőképző (intézet).
Lehrerprüfung (die): tanítói *v.* tanári vizsgálat.
Lehrerstelle (die): tanítói *v.* tanári állás.
Lehrfabel (die): tanító *v.* oktató mese, tanmese.
Lehrfach (das): tanszak.
Lehrfreiheit (die): tanszabadság, a tanítás szabadsága.
Lehrgang (der): 1) tanfolyam; 2) tanmenet.
Lehrgebäude (das): tudományos rendszer, tanrendszer.
Lehrgedicht (das): tanköltemény, tanító *v.* oktató költemény.
Lehrgegenstand (der): tantárgy.
Lehrgehilfe (der): segédtanító.
Lehrgeld (das): tandíj, iskolapénz; ~ bezahlen *v.* geben: a maga kárán tanulni.
lehrhaft: tanulságos, oktató.
Lehrjahre (die = *t.*): inas évek, tanonc évek.
Lehrjunge (der): inas.
Lehrkanzel (die): tanszék.
Lehrkörper (der): tantestület, tanító- *v.* tanártestület.
Lehrkraft (die): tanerő, tanító mester.
Lehrling (der), -[e]s, *t.* -e: inas, mesterinas, tanonc.
Lehrlingsfachschule (die): szaktanonciskola, mesterinasok szakiskolája.

Lehrlings-Gewerbeschule (die): iparos tanonciskola.
Lehrmädchen (das): tanuló leány.
Lehrmeister (der): tanítómester, tanító.
Lehrmethode (die): tanítás módszere, tanmódszer.
Lehrmittel (das): tanszer.
Lehrpersonal (das): tanító-személyzet.
Lehrplan (der): tanterv.
lehrreich: tanulságos.
Lehrsaal (der): tanterem.
lehrsam: tanulékony.
Lehrsatz (der): tantétel.
Lehrschrift (die): tanító írat.
Lehrspruch (der): tanítás, tanító mondás.
Lehrstand (der): a tanító rend, tanítóság, tanárság.
Lehrstoff (der): tananyag.
Lehrstuhl (der): tanszék, tanári v. tanítói szék.
Lehrstunde (die): tanóra, tanuló óra, leckeóra.
Lehrton (der): oktató hang.
Lehrvertrag (der): inas-szerződés.
Lehrweise (die): tanmód.
Lehrwerkstatt (die): tanműhely; mechanische ~: mechanikai tanműhely.
Lehrzeit (die): inaskodás, tanoncidő.
Lehrzimmer (das): tanuló szoba.
Lehrzwang (der): tanítás kényszere.
Leib (der), -es, *t.* -er: test, törzs; jmdm zu ~e gehen v. rücken: megtámadni vkit, vki ellen törni; der Rock kommt ihm nicht vom ~e: le nem veti a kabátját soha; auf ~ und Leben anklagen: főbenjáró bűnnel vádolni; beileibe nicht: világért sem, semmi esetre sem; seinen ~ pflegen: a hasát hizlalni; mit ~ und Seele: testestül-lelkestül; bleibe mir vom ~e: távozz tőlem! hagyj békével! jmdn bei lebendigem ~e verbrennen: vkit (élve) megégetni; jmdm zu ~e wollen: vki ellen törni; jmdn am ~e strafen: valakire testi büntetést mérni; am ~e gestraft werden: testi büntetést szenvedni.
Leibarzt (der): udvari v. házi orvos.
Leibbinde (die): haskötő.
Leibbürge (der): túsz, kezes.
Leibchen (das), -s, *t.* ~: mellény, pruszlik.
leibeigen: jobbágy, rabszolgai; — der, die **Leibeigene**, -n, *t.* -n: jobbágy, személyrab, rabszolga.
Leibeigenschaft (die): jobbágyság, személyrabság.
leiben (-te): pl. wie er leibt und lebt: testestül-lelkestül, l. leben.
Leibesbeschaffenheit (die): testalkat, testi szervezet.
Leibesbürde (die): magzat.
Leib[es]erbe (der): utód, természetes örökös.
Leibesfehler (der), **Leibesgebrechen** (das): testi hiba.
Leibesfrucht (die): méhmagzat, méhének gyümölcse.
Leibesgröße (die): nagyság, testalkat.
Leibeskraft (die): testi erő; aus Leibeskräften: minden erejével; aus Leibeskräften schreien: torkaszakadtából kiabálni.
Leibesleben (das): élet; bei ~: életében; bei ~ nicht: korántsem.
Leibesmacht (die): testi erő; mit aller ~: minden erejéből.
Leibesstärke (die): l. Leibeskraft.
Leibesstrafe (die): testi büntetés v. fenyíték.
Leibesübung (die): testgyakorlat.
Leibfarbe (die): 1) testszín; 2) kedvenc szín.
Leibgarde (die): testőrség.
Leibgarde-Infanterie-Compagnie (die): testőr-gyalogszázad.
Leibgarde-Reiter (der): testőrlovas.
Leibgarde-Reiter-Escadron (die): testőr-lovasszázad.
Leibgardist (der): testőr.
Leibgürtel (der): deréköv.
leibhaft, leibhaftig: valóságos, megtestesült; die ~e Unschuld: maga az ártatlanság.
-leibig: *össz.* -testű, pl. dickleibig: vastag (testű).
Leibjäger (der): udvari v. házi vadász.
Leibkoch (der): udvari szakács.
leiblich: testi, vérszerinti; mein ~er Bruder: édes testvérem; ~er Eid: személyes eskü.
Leibregiment (das): a fejedelem ezrede (mely nevét viseli).
Leibrente (die): életjáradék.
Leibriemen (der): derékszíj.
Leibrock (der): testhez álló, hoszszú kabát.
Leibschmerzen (die=*t.*): hasfájás.
Leibspeise (die): kedvenc étel.
Leibstuhl (der): ürszék, gyalogárnyékszék.
Leibwache (die): testőrség.
Leibwäsche (die): fehérnemű.
Leich (der), -es, *t.* -e: dal.
Leichdorn (der), -es, *t.* -e v. -dörner: tyúkszem, bütyök.
Leiche (die), *t.* -n: 1) halott, hulla; er ist eine lebendige ~: élőhalott; 2) temetés; jmdm zur ~ gehen: vkit temetni, vkinek temetésén jelen lenni.
Leichenacker (der): temető.
Leichenbahre (die): ravatal.
Leichenbegängnis (das): temetés, temetkezés, gyásztisztesség.
Leichenbeschauer (der): halottkém.
Leichenbestatter (der): temetésrendező.
Leichenbestattung (die): temetés.
Leichenbestattungs-Unternehmung (die): temetkezési v. temetésrendező intézet.
Leichenbitter (der): halottjelentő, temetésre hivogató.
Leichenbitter-Gesicht (das), **Leichenbitter-Miene** (die): siralmas arc.
leichenblass: halálsápadt, -an.
Leichenblässe (die): halotthalványság.
Leichenconduct (der): gyászkiséret.
leichenfahl: halálsápadt.
Leichenfeier (die): gyászszertartás.
Leichengedicht (das): halotti ének.
Leichengefolge (das): gyászkiséret.
Leichengesang (der): gyászdal.
Leichengewand (das): halottruha.
Leichengift (das): hullaméreg.
leichenhaft: halotti, halottas.
Leichenkälte: holthideg.
Leichenmahl (das): halotti tor.
Leichenobduction (die): halottboncolás, tetembontás.
Leichenordnung (die): temetkezési szabályzat.
Leichenparade (die): gyászünnepély, gyászdísz.
Leichenpredigt, Leichenrede (die): halotti beszéd, gyászbeszéd.
Leichenraub (der): halottfosztogatás.
Leichenschau (die): halottkémlés.
Leichenschauer (der): halottkém.
Leichenschmaus (der): halotti tor.
Leichenstein (der): sírkő.
Leichenträger (der): halottvivő.
Leichentuch (das): szemfedő, szemfödél, halotti takaró.
Leichenverbrennung (der): halottégetés, halotthamvasztás.
Leichenwagen (der): halottas kocsi, gyászkocsi.
Leichenwärter (der): virrasztó.
Leichenzug (der): gyászmenet, halottas menet.
Leichnam (der), -[e]s, *t.* -e: holttest, holttetem, hulla.
Leichse (die), *t.* -n: lőcs.
leicht: 1) könnyű, könnyen; das ist ~ gesagt: könnyű azt [ki]mondani; es ist ihm ~er, wenn ..: könnyebb a lelke, ha ..; es wird ihm ~er: megkönnyebbül (a szíve); jmdm etw. ~ machen: vkinek megkönnyíteni vmit; etw. ~ nehmen: könnyedén venni vmit; er hat ~ reden: könnyen

beszél; 2) hamar; er wird ~ zornig: hamar fellobban; wie ~ iſt ein Unglück geſchehen: milyen hamar éri baj az embert; ~en Kaufes: könnyü szerrel; es war ihm ein Leichtes: könnyü volt neki.
leichtberitten: könnyü lovú.
leichtbeſchwingt: könnyü szárnyú.
leichtbewaffnet: könnyü fegyverzetü; — der Leichtbewaffnete, -n, t. -n: a könnyü fegyveres.
leichtblütig: könnyűvérü.
Leichte (die): könnyüség.
Leichter (der), -s, t. ~: átrakó hajó.
leichtfaßlich: könnyen érthető, [-en.]
leichtfertig: könnyűvérü, könnyelmű, -en, meggondolatlan, gondatlan, -ul.
Leichtfertigkeit (die): könnyelműség.
Leichtfuß (der): könnyelmű, csélcsap (ember); Bruder ~: könnyelmü cimbora.
leichtfüßig: gyorslábú.
leichtgläubig: könnyenhivő.
Leichtgläubigkeit (die): könnyenhivóság, hiszékenység.
leichthin: könnyedén, odavetve.
Leichtigkeit (die): könnyüség, könnyedség; mit ~: könnyedén.
leichtkrank: könnyü beteg; — der, die Leichtkranke, -n, t. -n: könnyü beteg.
leichtlich: könnyen, könnyedén.
Leichtſinn (der), -es, Leichtſinnigkeit (die): könnyelmüség.
leichtſinnig: könnyelmü, -en.
leichtverwundet: könnyen sebesült.
leid: sajnos, bajos; es iſt mir ~ v. es thut mir ~: sajnálom; mir iſt ~ v. es iſt mir ~ um dich: sajnállak; ſich etw. ~ ſein laſſen: szomorkodni vmin, szivére venni vmit.
Leid (das), -es: fájdalom, bánat, bántás, sérelem; in Freud und ~: örömben-búban; jmdm ein Leid anthun, ein Leid[es] thun v. etw. zuleid thun: bántani vkit; es ſoll ihm kein ~ geſchehen: nem lesz semmi bántódása; ~ um jmdn tragen: vkit gyászolni.
Leideform (die): *nyelvt.* szenvedő alak.
leiden (*tm.* litt; *m.* hat gelitten; *km.* litte; *felsz.* leid[e]!): 1) szenvedni, türni; die Sache leidet keinen Aufſchub: a dolgot nem lehet halogatni; dieſe Regel leidet keine Ausnahme: ez a szabály nem enged kivételt; Durſt, Hunger ~: szomjazni, éhezni; ſeine Geſundheit leidet darunter: megsinyli; er leidet am Kopfe: fejbaja van; an einer Krankheit ~: vmi betegségben szenvedni; Schiffbruch ~: hajótörést szenvedni; einen Verluſt ~: kárt vallani; ich konnte ihn nicht ~: ki nem állhattam, nem szivelhettem, nem szenvedhettem; er will niemanden neben ſich ~: senkit sem tür maga mellett; bei jmdm wohl gelitten ſein: kegyben állni vkinél; 2) es leidet ihn nicht in der Stube: nincs maradása a szobában; — das Leiden, -s, t. ~: szenvedés, bánat; L. Chriſti: Krisztus kinszenvedése.
leidend: szenvedő, -en; — der, die Leidende, -n, t. -n: a szenvedő, betegeskedő.
Leidenſchaft (die), t. -en: szenvedély, szenvedelem, indulat.
leidenſchaftlich: szenvedélyes,-en.
Leidenſchaftlichkeit (die): szenvedélyesség. [kül, -i.]
leidenſchaftslos: szenvedély nél-
Leidensgefährte, Leidensgenoſſe (der), -n, t. -n: bajtárs.
Leidensgeſchichte (die): szenvedések története, kinszenvedés (Krisztusé).
Leidensjahr (das): szenvedéssel telt, fájdalmas esztendő.
Leidensprobe (die): megpróbáltatás.
Leidensſtation (die): »stáció« (a kinszenvedések útján).
leidentlich: l. leiblich; ſich ~ verhalten: szenvedőlegesen viselkedni.
leider: sajnos! fájdalom! ~ Gottes: fájdalom!
leidig: kellemetlen, kinos; ~er Troſt: gyenge vigasztalás; die ~en Tröſter: az alkalmatlan vigasztalók; der ~e Zwiſt: az áldatlan viszály.
leidlich: türhető, meglehetős,-en.
leidtragend: gyászoló; — der, die Leidtragende, -n, t. -n: a gyászoló.
leidvoll: bánatos, fájdalmas, gyászos, -an.
Leidweſen (das), -s: sajnálat; zu meinem großen ~: nagy sajnálatomra.
Leier (die), t. -n: lant, kintorna, verkli; es iſt immer die alte ~: mindig a régi nóta!
Leierer (der), -s, t. ~, Leiermann (der), t. -männer: kintornás.
leierförmig: lant alakú, -an.
Leierkaſten (der): kintorna.
leiern (-te, hat geleiert): kintornázni, verklizni.
Leihanſtalt (die): zálogház, zálogkölcsön-intézet.
leihbar: kölcsönadható.
Leihbibliothek (die): kölcsönkönyvtár.
leihen (lieh, hat geliehen): kölcsönözni, kölcsön adni v. venni; ſeinen Gefühlen Ausdruck ~: érzelmeinek kifejezést adni, érzelmeit tolmácsolni; jmdm ein Ohr ~: vkit meghallgatni; — das Leihen, -s: kölcsönadás, kölcsönvevés.
Leiher (der), -s, t. ~: kölcsönző.
Leihhaus (das): zálogház.
Leihkauf (der): áldomás.
Leihvertrag (der): kölcsönszerződés.
leihweiſe: kölcsönképen.
Leilach (das), -[e]s, t. -e: lepedő.
Leim (der), -es, t. -e: 1) enyv; aus dem ~e gehen: szétesni, szétmállni; 2) lép; auf den ~ gehen: lépre menni, horogra akadni.
leimartig: enyvszerü, -en.
leimen (-te, h. geleimt): enyvezni.
Leimfarbe (die): enyves festék.
leimig: enyves, -en.
Leimruthe (die): lépvessző.
Leimſieder (der): enyvfőző.
Lein (der), -es, t. -e: len.
Leinbau (der): lenmüvelés.
Leinblüte (die): lenvirág.
Leine (die), t. -n: 1) zsineg, madzag; 2) póráz; jmdn an der ~ führen v. haben: vkit pórázon vezetni.
leinen: vászon, lenből való.
Leinen (das), -s: lenvászon, gyolcs.
Leinenware (die): vászonáru.
leingrau: lenszinü.
Leinkuchen (der): lenpogácsa.
Leinöl (das): lenolaj.
Leinſame (der): lenmag.
Leinſeide (die): semfüsemfa.
Leintuch (das): lepedő.
Leinwand (die): vászon.
Leinwandplache (die): vászonponyva.
Leinwandzelt (das): vászonsátor.
Leinweber (der): lenszövő.
Leinzeug (das): vászonnemü.
Leipzig: Lipcse *(város).*
Leipziger (der), -s, t. ~: lipcsei.
leiſe: halk, -an; ~s Gehör: finom hallás; einen ~n Schlaf haben: nagyon ébren aludni; — das Leiſe, -n: halkság.
leiſehörig: finom hallású.
Leiſte (die), t. -n: 1) léc, csép, lécz; 2) párkányzat; 3) posztószél; 4) *orv.* lágyék.
leiſten (-ete, h. geleiſtet): 1) tenni, teljesiteni, végezni; Beiſtand ~: segiteni vkin, segédkezni

vkinek; für jmdn Bürgschaft ~: kezeskedni, jótállni vkiért; Buße ~: vezekelni; jmdm einen Dienst ~: szolgálatot tenni vkinek; einen Eid ~: esküt letenni; Ersatz ~: pótolni; Folge v. Gehorsam ~: engedelmeskedni, szót fogadni vkinek; jmdm Gesellschaft ~: vkit mulattatni; jmdm Hilfe v. hilfreiche Hand ~: segiteni vkin, segélyt nyujtani vkinek; auf etw. Verzicht ~: lemondani vmiról; Vorschub ~: elősegiteni, előmozditani; Widerstand ~: ellenállást kifejteni, ellenszegülni; eine Zahlung ~: fizetést teljesiteni.

Leisten (der), -s, t. ~: kaptafa, sámfa; auf den ~ schlagen: kaptafára ütni; alles über einen ~ schlagen: mindent egy kaptára ütni; sie sind über einen ~ geschlagen: egy húron pendülnek.

Leistenbruch (der): *orv.* lágyék-sérv.

Leistendrüse (die): lágyékmirigy.

Leistengegend (die): lágyéktáj.

Leistenstein (der): szegélykő.

Leistung (die), *t.* -en: 1) teljesités, működés, elvégzés; ~ einer Zahlung: fizetés teljesitése; 2) szolgáltatás (hadi szükségleteké); öffentliche ~en: közszolgáltatás; 3) végzett munka, teljesitmény, szolgálmány; er hatte sich durch kriegerische ~en hervorragendes Verdienst erworben: hadi szolgálataival kiváló érdemeket szerzett; tüchtige ~: derék v. jeles munka; künstlerische ~: művészi alkotás.

Leistungsausweis, Leistungsnachweis (der): teljesitményi kimutatás.

leistungsfähig: győzős, munkabiró, munkaképes.

Leistungsfähigkeit (die): győzősség, munkabirás, munkaképesség, (bányánál) termő- v. termelőképesség; ~ der Bahn: a vasút szállitóképessége; ~ verschiedener Geschütze: különféle lövegek hatásképessége; ~ des Pferdes: a ló hasznavehetősége; der Commandant kennt die ~ seiner Truppe: a parancsnok tudja, mire képes a csapatja.

Leistungskraft (die): tehetség, képesség.

Leistungspflicht (die): szolgáltató kötelesség.

Leitartikel (der): vezércikk.

Leitband (das): póráz.

Leite (die), *t.* -n: lejtő, ereszkedő.

leiten (-ete, hat geleitet): 1) vmit vezetni, intézni, igazgatni; den Geschäftsgang ~: az ügymenetet vezetni v. intézni; 2) irányitani; einen Act an ein anderes Bureau ~: ügyiratot más irodába áttenni; das Gespräch auf etw. ~: a beszédet vmire terelni; jmdn auf den rechten Weg ~: vkit jó útra teriteni.

leitend: vezető, intéző, kormányzó; ~er Artikel: vezércikk; ~er Director: vezérigazgató; ~e Idee: vezéreszme; die ~en Kreise: az irányadó körök.

I. **Leiter** (der), -s, *t.* ~: 1) vezető, intéző, kormányzó; fachmännischer ~: szakvezető; der oberste ~: legfőbb vezető; 2) (hő-, villam-) vezető; schlechter ~: rossz vezető.

II. **Leiter** (die), *t.* -n: 1) lábtó, létra, lajtorja, hágcsó; 2) *zen.* hangiétra, hangfokozat, skála.

Leitergerüst (das): létra-állvány.

Leitersprosse (die): létrafok.

Leiterwagen (der): oldalas kocsi, társzekér.

Leitfaden (der): vezérfonal.

Leitfähigkeit (die): *musz.* vezetőképesség.

Leitgraben (der): vezető árok.

Leitha (die): Lajta *(folyó)*.

Leithammel (der), -s, *t.* -hämmel: 1) vezérürü; 2) fökolompos.

Leitlinie (die): irányvonal.

Leitmotiv (das): főinditék, főmotivum.

Leitpferd (das): vezetékló.

Leitprinzip (das): irányelv, vezérelv.

Leitrolle (die): vezetőcsiga.

Leitseil (das): gyeplő.

Leitstern (der): vezércsillag.

Leitstrahl (der): vezérsugár.

Leitung (die), *t.* -en: 1) vezetés, vezénylet, intézés, igazgatás; 2) vezetőség, elnökség (egyleté); 3) vezeték.

Leitungsbehörde (die): igazgatóság.

Leitungscanal (der): vezető-csatorna.

Leitungsdraht (der): vezetéksodrony, vezetékhuzal.

leitungsfähig: vezetésképes.

Leitungsfähigkeit (die), **Leitungsvermögen** (das): vezető-képesség

Leitungsrohr (das): vezetékcső.

[**Lektion** (die): l. Lection.

Lende (die), *t.* -n: ágyék.

Lendenbraten (der), **Lendenstück** (das): vesepecsenye, bélszin.

lendenlahm: béna-ágyékú, csipőjére béna (ló).

Lendenschmerz (der): ágyékfájás.

lenkbar: 1) vezethető, irányozható, kormányozható (léghajó); 2) hajtható, hajlitható.

Lenkbeil (das): kádárbárd.

lenken (-te, h. gelenkt): 1) kormányozni, forditani, irányozni; jmds Aufmerksamkeit auf etw. ~: vkinek figyelmét valamire felhivni v. irányozni; das Gespräch auf etw. ~: a beszédet vmire terelni; seine Schritte wohin ~: lépteit vmerre irányozni; der Mensch denkt, Gott lenkt: ember tervez, Isten végez; Gott wird alles zum Besten ~: majd Isten mindent jóra fordit; sich ~ lassen: vezettetni magát; 2) *mest.* megbárdolni, megszijatolni.

Lenker (der), -s, *t.* ~: vezető.

lenksam: könnyen vezethető, hajlékony.

Lenksamkeit (die): vezethetőség, hajlékonyság.

Lenkung (die), *t.* -en: 1) forditás; 2) fordulás.

Lenore *(nőnév)*: l. Leonore.

Lenz (der), -es, *t.* -e: kikelet, tavasz.

Lenzblume (die): tavaszi virág.

lenzen (-te, hat gelenzt): tavaszodni; es lenzt: tavaszodik.

Lenztag (der): tavaszi nap.

leoninisch: leonin (vers).

Leonore *(nőnév)*: Eleonóra.

Leopard (der), -en v. -es, *t.* -e: leopárd, párduc.

Leopold *(férfinév)*: Lipót.

Leopoldifeld (das): Lipótmező (Budán).

Leopold-Orden (der): Lipót-rend.

Leopoldstadt (die): Lipótváros (Budapest V. kerülete).

Lerche (die), *t.* -n: pacsirta.

Lerchengesang (der): pacsirtadal.

Lerna (das), -s: Lerna.

Lernäische[r] Sumpf (der): lernai mocsár.

Lernbegierde (die): tanulás vágya.

Lerneifer, Lernfleiß (der): szorgalom (a tanulásban).

lernen (-te, hat gelernt): tanulni; etw. auswendig ~: vmit könyv nélkül tanulni, vmit megtanulni; etw. kennen ~: vmit megismerni, vmivel megismerkedni; — das **Lernen**, -s: tanulás.

Lerngegenstand (der): tantárgy.

Lesart (die): olvasásmód, olvasat.

lesbar: olvasható, -lag.

Lesbarkeit (die): olvashatóság.

lesbisch: lesbosi.

Lese (die), *t.* -n: szedés, szüret.

Lesebuch (das): olvasókönyv.

Leselust (die): olvasási kedv

lesen (*j.* ich lese, du liesest *v.* liest, er liest; *tm.* er las; *m.* er hat gelesen; *km.* er läse; *felsz.* lies!): 1) olvasni; in der Zukunft ~: a jövőbe látni; das Werk liest sich sehr unterhaltend: a mű kellemes olvasmány; 2) előadni; der Professor liest heute nicht: a tanár ma nem tart előadást; 3) szedni, szüretelni; Ähren ~: kalászt szedni; Wein ~: szüretelni; — das **Lesen**, -s: 1) olvasás; 2) szedés, gyűjtés; er ist beim L. eingeschlafen: olvasás közben elaludt; das L. und Schreiben: az írás-olvasás.

lesenswert: olvasásra méltó.

Lesepult (der): olvasó támla *v.* állvány, pulpitus.

Leser (der), -s, *t.* ~: 1) olvasó; 2) szedő, gyűjtő.

Leserkreis (der): olvasók köre, olvasó közönség.

leserlich: olvasható, -lag.

Leserlichkeit (die): olvashatóság.

Leserschaft, Leserwelt (die): olvasó közönség.

Lesesaal (der), **Lesezimmer** (das): olvasóterem *v.* szoba.

Leseunterricht (der): olvasástanítás.

Leseübung (die): olvasási gyakorlat.

Leseverein (der): olvasókör.

Lesewuth (die): az olvasás dühe *v.* mohósága.

Lesezeichen (das): könyvjelző, olvasó jel.

Lesezirkel (der): olvasókör.

Lesung (die), *t.* -en: olvasás; der Gesetzentwurf kam zur ersten ~: a törvényjavaslat első olvasása következett; bei ~ Ihres Namens: mikor az Ön nevét olvasták.

letal: halálos.

Lethargie (die): álomkór.

lethargisch: álomkóros, -an.

Lethe (der), -s: a Lethe (a feledés folyója).

Letten (der), -s: szivajk, agyag.

Lettern (die = *t.*): (öntött *v.* nyomtatott) betűk.

Letterngut, Letternmetall (das): betűfém.

letzen (-te, hat geletzt): felfrissíteni, üdíteni; seinen Gaumen ~: inyenckedni; — sich ~: felfrissülni, gyönyörködni; — das **Letzen**, -s: üdülés.

letzt: 1) utolsó, végső; ~er Preis: utolsó ár; am *v.* zum ~en: végül, utoljára; an dem ~en des Monats: a hó utolsó napján; bis auf den ~en Mann: az utolsó emberig, mind egy szálig; in den ~en Zügen liegen: halálán lenni, a végét járni; **zuguterletzt**: legvégül, legutoljára; 2) legutóbb, multkor; — der, die **Letzte**, -n, *t.* -n: az utolsó, utoljára érkező; die Ersten werden die Letzten sein: az elsőkből utolsók lesznek; — das **Letzte**: utolsó, legvégső (dolog); ich bestätige mein **Letztes** von vorgestern: megemlítem tegnapelőtt kelt utolsó levelemet *v.* hivatkozom tegnapelőtt kelt utolsó levelemre.

Letzt (die): vminek vége, utolja; auf die ~: végül, utoljára; zu guter ~: legvégül, l. letzt.

Letztbietende (der), -n, *t.* -n: a legtöbbet igérő.

letztenmal, zum ~: utoljára, utolszor.

letztens, letztlich: legutóbb, utoljára, utolszor.

letztere (der, die, das): utóbbi; **letzterer, letztere**: az utóbbi (férfi, nő); **letzteres**: az utóbbi (dolog).

letzthin: legutóbb, a minap.

letztjährig: mult évi, tavalyi.

letztwillig: végrendeleti, -leg; ~e Anordnung *v.* Verfügung: végrendelkezés.

Leu (der), -en, *t.* -en: oroszlán.

Leuchtapparat (der), **Leuchtvorrichtung** (die): világító készülék.

Leuchte (die), *t.* -n: szövétnek, lámpa, fény.

leuchten (-ete, hat geleuchtet): világitani, világolni; jmdm in die Augen ~: vkinek szemébe csillanni; jmdm *v.* jmdn nach Hause ~: vkit lámpával hazakisérni; jmdm heim ~: l. heimleuchten; ~ lassen: ragyogtatni; — es leuchtet (*v.* der Himmel leuchtet): villámlik; es leuchtet in die Augen: szembeszökő; — das **Leuchten**, -s: 1) világítás, fénylés, tündöklés; 2) villámlás.

Leuchter (der), -s, *t.* ~: gyertyatartó.

Leuchtfeuer (das): jeltűz.

Leuchtgas (das): világító gáz.

Leuchtkraft (die): világító erő.

Leuchtkugel (die): világító golyó.

Leuchtmaterial (das): világító anyag.

Leuchtrakete (die): világító röppentyű.

Leuchtschiff (das): világító hajó.

Leuchtsignal (das): fényjel.

Leuchtthierchen (das): *áll.* világító ázalag (Noctiluca).

Leuchtthurm (der): világító torony.

Leuchtwurm (der): Szentjánosbogár.

Leuenmuth (der): az oroszlán bátorsága.

leugbar: tagadható.

leugnen (-ete, hat geleugnet): tagadni, eltagadni; es ist nicht zu ~, daß...: tagadhatatlan *v.* nem tagadhatni, hogy...; — das **Leugnen**, -s: tagadás; für den Fall des Leugnens (*v.* für den **Leugnungsfall**): tagadás esetére; gegenüber dem schuldnerischen Leugnen: az alperes tagadásával szemben.

Leugner (der), -s, *t.* ~: tagadó.

Leugnung (die): l. Leugnen.

Leumund (der), -es: hír, hírnév; jmdn in bösen ~ bringen: vkit hírbe hozni, vkinek rossz hírét költeni.

Leutchen (die = *t.*): emberkék, apró emberek.

Leute (die=*t.*): emberek; meine ~: enyéim; unter die ~ bringen: nyilvánossá tenni; unter die ~ kommen: elterjedni, kitudódni, közszájra kerülni.

[**Leutnant** (der): l. Lieutenant.

Leutschau: Lőcse (*város*).

leutselig: barátságos, nyájas, -an, szives, -en.

Leutseligkeit (die): nyájasság, szivesség.

Levante (die): Kelet.

levantisch: keleti.

Levata (die): pénzfelvétel.

Levit (der), -en, *t.* -en: segédpap, paptanító; jmdm die ~en lesen: megpirongatni vkit.

Levkoje (die): 1) sárga ibolya, kerti viola (Cheiranthus); 2) görög ibolya (Matthiola).

lexikalisch: szótári, -lag.

Lexikograph [-graph] (der), -en, *t.* -en: lexikon-író, szótár-író.

Lexikon (das), -s, *t.* -ka: szótár, ismerettár, lexikon.

Leyd[e]ner Flasche (die): *tan.* leydeni palack.

Libation (die), *t.* -en: ital-áldozat.

Libell (das), -s, *t.* -e: 1) vádirat; 2) gúnyirat.

Libelle (die), *t.* -n: 1) szitakötő; 2) *musz.* szintező, vízszintező.

Libellist (der), -en, *t.* -en: gúnyirat szerzője.

liberal: szabadelvű, -en.

Liberalismus (der): szabadelvűség.

Liberalität (die): áldozatkészség, bőkezűség.

Libertin (der), -s, *t.* -s: szabadon bocsátott, szabadonc.

Librettist [Li-] (der), -en, *t.* -en: szöveg-író (dalműnél).

Libretto (das), -s, *t.* -s *v.* -retti: szöveg, szövegkönyv (dalműé).

Libysche Wüste (die): libyai sivatag.

Licentiat (der), -en, *t.* -en: licentiatus (akadémiai fok német egyetemeken).

Licenz (die), *t.* -en: szabadság, engedély, engedelmes.

licht: 1) világos, fényes; lichtbraun: világosbarna; bei ~em

Tage: fényes nappal; es wird ~: világosodik; 2) gyér, ritkás; ein ~er Wald: ritka erdő; 3) er hat ~e Augenblicke: vannak világos pillanatai; 4) belső; ~er Durchmesser: belső átmérő.

Licht (das), -es, t. -er: 1) világosság; bei anbrechendem ~e: a kelő nappal; jmdm ein ~ aufstecken: vkinek megnyitni a szemét; bei rechtem ~e besehen: jól szemügyre véve (a dolgot); es ist ihm ein ~ aufgegangen: megnyilt a szeme; an das ~ bringen: napvilágra hozni; das ~ der Welt erblicken: a napvilágot meglátni v. megpillantani; jmdn hinters ~ führen: vkit félrevezetni, rászedni; ans ~ kommen: napfényre kerülni; etw. ins gehörige ~ setzen: vmit kellően megvilágitani; jmdm im ~e stehen: vki elől elfogni a világosságot, vkinek útjában állni; etw. in ein falsches ~ stellen: vmit ferde világitásba helyezni; ein schlechtes ~ auf jmdn werfen: rossz fényt vetni vmire; 2) t. -e[r]: gyertya, gyertyavilág; ein ~ anzünden: gyertyát gyujtani; bei ~ arbeiten: gyertyánál dolgozni; ~e ziehen: gyertyát mártani; 3) l. Lichte.

lichtarm: csekély fényű.

Lichtbild (das): fénykép.

lichtblau: világos kék.

Lichtblick (der): felcsillanó fény.

Lichtblitz (der): felvillanás, felcsillanás, villanat.

lichtblond: szőszke.

lichtbraun: világospej (ló).

lichtbrechend: fénytörő.

Lichtbrechung (die): fénytörés.

Lichtchen (das): l. Lichtlein.

Lichtdocht (der): mécsbél.

Lichtdruck (der): fénynyomat.

Lichte (die): *műsz.* vminek nyilta, belvilágossága, nyilása, bősége; innere ~: belvilágosság, belső nyilás v. bőség; ...beträgt im Lichten einen Meter: nyilta egy méter.

lichtempfindlich: fény iránt érzékeny.

Lichtempfindung (die): fényérzet.

lichten (-ete, hat gelichtet): 1) ritkitani, megritkitani; 2) (hajót) kiüriteni; 3) felszedni (horgonyt); — sich ~: ritkulni (erdő).

Lichtenbreite (die): *műsz.* nyiltabeli v. belső szélesség (pl. ablaké).

Lichter (der), -s, t. ~, **Lichterschiff** (das): *haj.* átrakó hajó, burcsella.

lichterloh: lobogva; ~ brennen: lobogó lánggal égni.

Lichterscheinung [Licht-] (die): fényjelenség.

Lichtfenster (das): világitó ablak.

Lichtflur (die): világitótornác.

Lichtfuchs (der): világossárga (ló).

Lichtgestalt (die): fényalak.

Lichtgießer (der): gyertyamártó.

lichtgrau: világos szürke.

lichthell: világos, fényes.

Lichthof (der): hátsóudvar, vakudvar.

Lichthut (der): gyertyaoltó (kupak).

Lichtkreis (der): fénykör.

Lichtlehre (die): fénytan.

Lichtlein (das), -s, t. ~: gyergyácska.

Lichtleiter (der): fényvezető.

Lichtloch (das), **Lichtluke** (die): világitó lyuk.

lichtlos: fény nélküli, fénytelen.

Lichtmeer (das): fénytenger.

Lichtmess, Lichtmesse (die): gyertyaszentelő.

Lichtmesser (der): fénymérő.

Lichtpunkt (der): fénypont.

Lichtputze, Lichtschere (die): koppantó.

Lichtquelle (die): fényforrás.

Lichtrappe (der): világosfekete (ló).

Lichtreflexion (die): fényvisszaverődés.

Lichtschacht (der): világitó akna.

Lichtschein (der): fény, világosság.

lichtscheu: világosságot kerülő, napfénytől irtózó.

Lichtschimmer (der): fénycsillám.

Lichtschirm (der): fényellenző.

Lichtschnuppe (die): gyertyahamv.

Lichtseite (die): fényoldal.

Lichtsignal (das): fényjel.

Lichtstärke (die): fényerősség.

Lichtstoff (der): világitó anyag.

Lichtstrahl (der): fénysugár.

Lichtstrom (der): fényözön.

Lichtträger (der): 1) gyertyavivő; 2) fényvivő, fényvezető (közeg).

lichttrunken: a fénytől kábult, -an.

lichtumflossen, lichtumstrahlt: fényövezte, sugárzó.

Lichtung (die), t. -en: 1) ritkitás; *kat.* ~ des Vorterrains: az előterep megtisztitása; 2) ritkás, tisztás (erdőben); 3) felszedés (horgonyé).

lichtverklärt: fénysugárzó.

lichtvoll: világos, fényes.

Lichtweihe (die): gyertyaszentelés.

Lichtweite (die): bőség, belső nyilás, átmérő; ~ einer Brücke: hídnyilás, oszlopköz.

Lichtwelle (die): fényhullám.

Lichtwesen (das): fényalak.

Lichtwirkung (die): fényhatás.

Lichtwolke (die): fényes felhő.

Lichtzieher (der): gyertyamártó.

licitando: árverés v. árlejtés útján.

Licitant (der), -en, t. -en: árvereltető.

Licitation (die), t. -en: 1) árverés; 2) árlejtés; im ~swege: árverés v. árlejtés útján.

Licitationshyäne (die): árverési hiéna.

Licitationsprotokoll (das): árverési jegyzőkönyv.

Lid (das): l. Augenlid.

lidern (-te, hat gelidert): dugasztani, szorositani, tömiteni.

Liderung (die): dugasztás, szorositás, tömités.

lieb (*kf.* lieber, *ff.* liebst, l. külön): 1) kedves, -en; um das ~e Brot arbeiten: a mindennapi kenyérért (betevő falatért) dolgozni; der ~e Gott: a jó Isten; du ~er Himmel: szentséges ég; das weiß der ~e Himmel: a jó ég tudja; das ~e Ich: a kedves én; er hat seine ~e Noth damit: ugyancsak sokat vesződik vele; den ~en langen Tag: egész istenadta nap; 2) *(igékkel)* es ist mir ~, dass du kommst: szeretem v. örülök, hogy jösz; jmdn ~ bekommen v. gewinnen: megkedvelni, megszeretni vkit; jmdn ~ haben: vkit szeretni; sie haben sich ~: szeretik egymást; sich *(= dat.)* etw. ~ sein lassen: beérni vmivel, megnyugodni vmiben; — mein **Lieb**: kedvesem, galambom; mein Lieber, meine Liebe: kedvesem; meine Lieben *(= t.)*: szeretteim.

Liebäugelei (die): szerelmeskedés, kacsingatás.

liebäugeln (-te, hat geliebäugelt): kacsingatni, szerelmes pillantásokat vetni vkire.

Liebchen (das), -s: a kedves; mein ~: kedvesem, galambom.

Liebden (Ew. = Euer) ~ *(cimzés)*: kedves uram, kedvességed!

Liebe (die): 1) szeretet, szivesség; kindliche ~: gyermeki szeretet; er that es mir zulieb: kedvemért tette; 2) szerelem; in ~ (zu jmdm v. für jmdn) entbrennen v. erglühen: szerelemre gyúlni v. lobbanni vki iránt; vor ~ glühen: szerelemtől égni.

liebeflehend: szerelemért esdő.

liebeglühend: szerelemtől égő.

liebekrank, liebeskrank: szerelembeteg, -en.

liebeleer: szeretetlen, szerelemtelen, -ül.

Liebelei (die), t. -en: szerelmeskedés, szeretkezés.

liebeln (-te, hat geliebelt) mit jmdm: szerelmeskedni, szeretkezni vkivel.
lieben (-te, hat geliebt) jmdn: szeretni vkit; sich v. einander ~: egymást szeretni; das Mädchen liebt ihn rasend (v. ist rasend in ihn verliebt): a kis leány esze nélkül szereti; — das **Lieben**, -s: szeretet, szerelem, szeretkezés, kedvelés.
liebend: szerető; — die **Liebenden** (= t.): a szerelmesek.
liebenswert, liebenswürdig: szeretetre méltó, -an.
Liebenswürdigkeit (die), t. -en: szeretetreméltóság.
lieber (lieb *kfoka)*: 1) kedvesebb; 2) inkább, jobban; ich will ~ sterben: inkább meghalok.
Liebesabenteuer (das): szerelmi kaland.
Liebesangelegenheit (die): szivügy.
Liebesantrag (der): szerelmi vallomás.
Liebesbezeugung (die): kedveskedés. [lantás.
Liebesblick (der): szerelmes pil-
Liebesbote (der): szerelmesek követe.
Liebesbrief (der): szerelmes levél.
Liebesdichter (der): szerelmi költő.
Liebesdichtung (die): szerelmi költészet.
Liebesdienst (der): szivesség.
Liebesdrama (das): szerelmi dráma.
Liebeserklärung (die): szerelmi vallomás. [láng.
Liebesflamme (die): szerelmi
Liebesgaben (die = t.): önkéntes v. kegyes adományok.
Liebesgedicht (das): szerelmi költemény.
Liebesgesang (der): szerelmi ének.
Liebesgeschichte (die): szerelmes történet. [vallomás.
Liebesgeständnis (das): szerelmi
Liebesglut (die): szerelem heve.
Liebesglück (das): szerelmi boldogság.
Liebesgott (der): szerelem istene.
Liebesgöttin (die): szerelem istennője.
Liebesleben (das): szerelmeskedés, szerelem; das ~ der Römer: a rómaiak szerelme.
Liebeslied (das): szerelmi dal.
Liebespaar (das): szerelmes pár.
Liebespfand (das): szerelem záloga.
Liebespflicht (die): szerelmesek kötelessége. [mor.
Liebesrausch (der): szerelmi má-
Liebesroman (der): szerelmes regény.
Liebesschwur (der): szerelmi eskü.
Liebestragödie (die): szerelmi tragédia.
Liebestrank (der): szerelmi bájital. [viszony.
Liebesverhältnis (das): szerelmi
Liebeswerbung (die): udvarlás.
Liebeswerk (das): kegyes tett.
Liebeswut (die): szerelmi láz v. őrültség.
liebetrunken: szerelemittas, -an.
liebevoll: jóságos, szerető, szeretetteljes, -en.
Liebfrauenkirche (die): Boldogasszony temploma.
Liebfrauen-Milch (die): rajnaibor.
lieb gewinnen: l. lieb.
Liebhaber (der): 1) szerelmes; 2) vmit kedvelő, szerető; er ist ein ~ von gutem Essen: nagy inyenc; er ist ein ~ der Jagd: szeret vadászni; diese Ware findet keinen ~: ennek a portékának nem akad vevője; 3) műkedvelő; — die **Liebhaberin**, t. -nen: 1) szerelmes (szinésznő); 2) műkedvelő.
Liebhaberei (die), t. -en: 1) kedvtelés, műkedvelés; 2) vminek kedvelése. [szerep.
Liebhaberrolle (die): szerelmes
Liebhabertheater (das): műkedvelő-szinház.
liebkosen (-ste, hat geliebkost): ölelgetni, csókolgatni, dédelgetni, gyügyögtetni vkit.
Liebkosung (die), t. -en: csókolgatás, édeskedés, kedveskedés, dédelgetés.
lieblich: bájos, -an, kedves, kecses, -en.
Lieblichkeit (die), t. -en: kedvesség, kecsesség, gyönyörűség, kellem. [kedvelt.
Liebling (der), -s, t. -e: kedvenc,
Lieblingsausdruck (der): kedvenc kifejezés, vkinek szavajárása.
Lieblingsbeschäftigung (die): kedvenc v. legkedvesebb foglalkozás.
Lieblingsdichter (der): kedvenc v. kedves költő(je vkinek).
Lieblingsgericht (das), **Lieblingsspeise** (die): kedvenc étel.
Lieblingspassion (die): kedvenc kedvtelés.
lieblos: szeretetlen, -ül.
Lieblosigkeit (die): szeretetlenség, ridegség.
liebreich: jóságos, -an, kedves, kegyes, -en. [kecs.
Liebreiz (der), -es, t. -e: kellem,
liebreizend: kecses, bájos.
Liebschaft (die), t. -en: szerelmi viszony, szeretkezés.
liebst (lieb *ffoka)*: legkedvesebb; am ~en: legszivesebben, legörömestebb; — das **Liebste**, -n: a legkedvesebb; das ist sein Liebstes: ez a legdrágább kincse.
liebwert: kedves, szeretett.
Lied (das), -es, t. -er: dal, ének; das geistliche ~: egyházi ének; das hohe Lied: az Énekek Éneke; ein anderes ~ anstimmen: más nótára gyujtani, más dalba kezdeni; das ist das Ende vom ~e: ez a dolog vége, ide lyukadt ki a dolog; damit hat das ~ ein Ende: s ezzel vége; immer dasselbe ~ wieder singen: mindig egy nótát fujni, mindig egy dolgot hajtani; ich kann ein ~ davon sagen: arról én is beszélhetnék.
Liedchen (das), -s, t. ~: dalocska; ich weiß ein ~ davon zu singen: arról én is beszélhetnék.
Liederabend (der): dalestély.
Liederbuch (das): dalkönyv, daloskönyv, énekeskönyv.
Liederdichter (der): dalköltő.
Liederdichtung (die): dalköltészet.
Liederkranz (der): 1) dalfüzér; 2) dalárda, dalkör.
liederlich: ledér, feslett; ein ~er Kerl: léha fráter, könnyelmű fickó; ein ~es Leben führen: léha életet élni.
Liederlichkeit (die): ledérség, feslettség, léhaság.
liederreich: dalos, énekes.
Liedersammlung (die): dalgyűjtemény.
Liedersänger (der): dalénekes.
Liederspiel (das): énekes játék.
Liedertafel (die): dalárda, daltársulat, dalkör.
*lief: l. laufen. [litó.
Lieferant (der), -en, t. -en: szál-
lieferbar: szállitandó, szállitható; ~ loco Budapest: Budapesten v. Budapestre szállitandó.
Lieferfrist (die), **Liefertermin** (der), **Lieferzeit** (die): szállitási határidő.
liefern (-te, hat geliefert): 1) szállitani; zu welchem Preise ~ Sie uns die Ware? mily áron szerzi be v. szállitja Ön nekünk az árut? 2) szolgáltatni; gute Arbeit ~: jó munkával szolgálni; 3) einen Beweis (von etw.) ~: vmit bebizonyitani, vminek tanujelét adni; eine Schlacht, ein Treffen ~: csatát vivni; 4) jmdn ~: vkit kidobni, vkinek kiadni az útját.
Lieferpreis (der): szállitási ár.
Lieferschein (der): szállitó levél.
Lieferung (die), t. -en: 1) szállitás; Kauf auf ~: jövőre szóló vétel; rechtzeitige ~: idején való szállitás; 2) szállitmány; 3) füzet (munkából).

Lieferungsausschreibung (die): szállitási hirdetés.
Liefer[ungs]bedingung (die): szállitási föltétel.
Lieferungscontract, Lieferungsvertrag (der): szállitási szerzödés.
Lieferungsfähigkeit (die): szállitó-képesség.
Lieferungskosten (die = *t.)*: szállitási költség.
Liefer[ungs]zeit (die): l. Lieferfrist.
Liege (die): *torn.* fekvés.
liegen (*tm.* er lag; *m.* er hat *v.* ist gelegen; *km.* er läge; *felsz.* lieg[e]!): 1) feküdni; bereit ~: készen állni; ~ bleiben: fekve maradni, ott maradni, (áruról) megmaradni; das Dorf bleibt rechts ~: jobbra hagyjuk a falut; es liegt mir ferne: távol van tőlem (a szándék), eszem ágában sincs; er liegt hart: kemény a fekvőhelye; er hat Geld ~: van heverő pénze; hier liegt: itt nyugszik (sírokon); etw. ~ lassen: vmit ott hagyni. ☞ 2) *Praep. a)* **an**: es liegt an dir: rajtad áll, tőled függ; es liegt mir nichts daran: nem törődöm vele; so viel an mir liegt: a mennyire tőlem telik; was liegt daran? ki bánja? die Schuld liegt an dir: te vagy a hibás; woran liegt es? min mulik? *b)* **auf**: es liegt mir schwer auf dem Herzen: nagyon nyomja a szivemet; die ganze Last lag auf meinen Schultern: az egész teher rám nehezedett; *c)* **außer**: das liegt außer dem Bereich der Möglichkeit: ez egyáltalán nem lehetséges; *d)* **in**: im Felde ~: táborozni; im Hinterhalte ~: lesben állni; im Staube ~: porban heverni; im Sterben ~: haldokolni; *e)* **gegen, nach**: dies Land liegt gegen *v.* nach Osten: az ország kelet felé esik; *f)* **mit**: mit dem Bauche auf der Erde ~: a földön hasalni; *g)* **neben**: dicht neben etw. ~: tőszomszédos lenni vmivel; *h)* **unter**: unter der Erde ~: a föld alatt lenni; *i)* **über**: über den Büchern ~: a könyveket bujni; *j)* **von**: das Dorf liegt zwei Meilen von der Stadt: a falu két mérföldnyire van a várostól; *k)* **vor**: vor einer Stadt ~: várost megszállva tartani; *l)* **zu**: zu Bette ~: ágyban lenni *v.* feküdni; zu Boden ~: a földön heverni; — das **Liegen**, -s: a fekvés; das L. wird ihm beschwerlich: a fekvés nehezére esik.
liegend: fekvő, ingatlan; — das **Liegende**, -n, *t.* -n: *bány.* fekü, alulvaló, alulfekvő.
Liegenschaft (die), *t.* -en: fekvőség, fekvő *v.* ingatlan birtok.
Liegezeit (die): veszteglési *v.* késedelmi idő, vesztegidő.
*****lieh**: l. leihen.
*****lies, liest**: l. lesen.
Lieschen (das), **Liese** (die) *(nőnév)*: Liza, Liszka, Erzsike.
*****ließ**: l. lassen.
Lieutenant (der), -s, *t.* -s: hadnagy.
Lieutenant-Verwaltungsofficier (der): hadnagy-kezelőtiszt.
Lift (der), -es, *t.* -e: felhuzó.
Liga (die), *t.* -s: szövetség.
Ligroin [-gro-] (das), -es: ligroin.
[**Likör** (der): l. Liqueur.
lila: lilaszinü.
Lilie (die), *t.* -n: liliom.
lilienweiß: liliomfehérségü.
Liliputaner (der), -s, *t.* ~: liliputi (törpe).
limitieren (-te, hat limitiert): árt szabni, megszabni.
limitiert: szabott, korlátolt.
Limitum (das), -[s], *t.* Limita: szabott *v.* korlátolt ár.
Limonade (die), *t.* -n: citromlé.
Limone (die), *t.* -n: citrom.
lind[e]: enyhe, enyhén.
Linde (die), *t.* -n, **Lindenbaum** (der): hársfa.
lindern (-te, hat gelindert): enyhiteni, csillapitani; — **sich** ~: enyhülni, csillapulni.
lindernd: csillapitó; ~es Mittel: csillapitó szer.
Linderung (die): enyhités, enyhülés.
Linderungsmittel (das): csillapitó *v.* enyhitőszer.
Lindwurm (der), -es, *t.* -würmer: szörnyeteg, sárkány.
Lineal (das), -s, *t.* -e: vonalzó.
Lineament (das), -es, *t.* -e: 1) vonalozás, vonalrendszer; 2) arcvonások.
linear: vonalos, egyenes.
Linearerbfolge (die): *jogt.* egyenes ági öröklés.
Lineartaktik (die): vonalharcászat.
Linguist (der), -en, *t.* -en: nyelvész.
Linguistik (die): nyelvészet.
linguistisch: nyelvészeti.
Linie (die), *t.* -n: 1) vonal; 2) ág; die absteigende, aufsteigende ~: lemenő, felmenő ág; in männlicher, weiblicher ~: fi- *v.* nőágon; in gerader ~: egyenes ágon; 3) rovat; in unseren ~n (belasten): javunkra (megterhelni); 4) *kat.* sorhad.
Liniencommandant (der): vonalparancsnok.
Liniendienst (der): sorhadi szolgálat.
Liniendienstpflicht (die): sorhadszolgálati kötelezettség.
linienförmig: vonalalakú, -an.
Liniennetz (das): vonalhálózat.
Linienschiff (das): sorhajó.
Linientruppen (die = *t.)*: sorhadak, sorkatonaság.
liniieren [-ni-] (-te, hat liniiert): megvonalozni, vonalozni.
link: bal, balog; die ~e Hand: balkéz; — die **Linke**: 1) balkéz; 2) baloldal; die äußerste ~: szélsőbal, szélbal (párt).
linkerhand: balra, balkéz felől.
linkisch: ügyetlen, -ül, balogsüti; ~e Bewegungen: félszeg mozdulatok.
links: balra, balról; nach ~: balra; von ~: balról; ~ ab: balra el; ~ hin: balfelé; ~ schaut! balra nézz! ~ um! balra át! ~ von der Bahn: a pályától balra, a pálya baloldalán.
Linksabmarsch (der): *kat.* balra-elvonulás.
linksgängig: balra forduló (csavar).
linksrheinisch: a Rajna balpartján levő.
linksseitig: baloldali.
linksufrig: balparti; der ~e Theil der Hauptstadt: a főváros balparti része.
Linnen (das), -s: gyolcs, vászon.
Linse (die), *t.* -n: lencse.
Linsengericht (das): lencse (főzelék).
Lippe (die), *t.* -n: ajak; die ~n aufwerfen: felbiggyeszti az ajkát; sich in die ~n beißen: ajkát harapdálni; er kann es nicht über die ~n bringen: nem képes a száján kibocsátani; das Wort entschlüpfte seinen ~n: a szó kiszaladt a száján; es erstarb ihm das Lachen auf den ~n: elhalt ajkán a kacaj; es schwebte mir auf den ~n: nyelvemen *v.* nyelvem hegyén volt.
Liqueur (der), -s, *t.* ~e: likőr.
liquid: 1) folyósitott, érvényesitett; eine Forderung ~ befinden: követelést folyósitandónak *v.* folyósithatónak találni; 2) tisztázott, számfejtett.
Liquidation (die), *t.* -en: folyósitás, folyóvá tétel, felszámolás, számfejtés.
Liquidator (der), -s, *t.* -en: számfejtő, felszámoló.
Liquidatur (die): számfejtoség.
liquidieren (-te, hat liquidiert): 1) folyósitani, folyóvá tenni,

felszámolni; 2) érvényesíteni, számfejteni; 3) végleszámolást tartani, felosztani.
Liquidierung (die), *t.* -en: folyósítás, felszámolás, számfejtés.
Liquidität (die): érvényesség, kifizethetőség.
Lisbeth *(nőnév)*: Liza.
*__lisch, lischt__: l. löschen.
lispeln [li-] (-te, hat gelispelt): 1) susogni, suttogni; 2) selypíteni; — das **Lispeln**, -s: susogás, selypítés.
Lispelton (der): susogó hang; im ~e: susogó hangon.
List (die), *t.* -en: csel, fortély; aus ~: fortélyból; durch ~: csellel.
Liste (die), *t.* -n: jegyzék, lajstrom, névsor.
Listenscrutinum (das): névsor szerinti szavazás.
listig: fortélyos, -an.
Listigkeit (die): fortélyosság.
Litanei (die), *t.* -en: letenye, létánia.
Liter (das *v.* der), -s, *t.* ~: liter.
literarisch: irodalmi, -lag.
Literat (der), -en, *t.* -en: irodalmár, tollforgató *v.* író-ember.
Literatur (die), *t.* -en: irodalom.
Literaturblatt (das): irodalmi közlöny.
Literaturfreund (der): irodalombarát.
Literaturgeschichte (die): irodalomtörténet.
literaturgeschichtlich: irodalomtörténeti, -leg.
Lithauen (das), -s: Litvánia.
lithauisch: litván.
Lithographie (die): kőnyomat.
lithographisch: kőnyomatos; ~e (*v.* lithographierte) Correspondenz: kőnyomatos tudósító.
Litorale (das), -s: tengermellék.
*__litt__: l. leiden.
[**litterarisch**: l. literarisch.
Liturgie (die), *t.* -n: szertartástan, liturgia.
liturgisch: szertartástani, liturgikus.
Litze (die), *t.* -n: 1) zsineg; 2) *kat.* karcsíkolat.
Livree (die), *t.* -n: bér- *v.* cselédruha.
[**Lizitation**: l. Licitation.
Lob (das), -es: dicséret; zu ~ und Preis: vkinek magasztalására; jmdem etw. zum ~e anrechnen: vkinek vmit dicséretéül felróni; ~ erteilen: vkit dicséretben részesíteni; ~ und Dank wissen: vkinek hálával adozni; Gott sei ~ und Dank (*v.* gottlob): hála Istennek! das gereicht ihm zum ~e: dicséretére válik; das höchste ~ verdienen: rászolgálni a legnagyobb dicséretre.
lobbegierig: dicsvágyó, dicséretre vágyódó.
loben (-te, hat gelobt): dicsérni; der Name des Herrn sei gelobt: dicsértessék az Úr neve; gute Ware lobt sich selbst: jó bornak nem kell cégér; das lob' ich mir: ezt már szeretem.
lobenswert, lobenswürdig: dicséretes, -en, dicséretre méltó, -an.
lobesam, lobesan: dicső, derék; Kaiser Rothbart ~: a dicső emlékű Rőtszakállú.
Lobeserhebung (die), *t.* -en: magasztalás; sich in ~en ergehen *v.* ergießen: áradozva dicsérni *v.* magasztalni; sich in ~en erschöpfen: ki nem fogyni a magasztalásból *v.* magasztaló szavakból.
Lobgedicht (das): dicsőítő költemény.
Lobgesang (der), **Loblied** (das): dicsének, dicsőítő ének; jmdm ein Loblied singen: vkinek dicséneket zengedezni.
Lobhudelei (die), *t.* -en: magasztalás, dicsériáda.
lobhudeln (-te, hat gelobhudelt): vkit agyondicsérni, agyba-főbe magasztalni.
Lobhudler (der), -s, *t.* ~: magasztaló, hízelgő.
lobpreisen, lobsingen: dicsőíteni; sie lobpreisen den Herrn, sie lobsingen dem Herrn: dicsőítik az Urat; er wurde gelobpreist: dicsőítették; — das **Lobpreisen, Lobsingen**, -s: magasztalás, dicsének, *tréf.* dicsériáda.
Lobpreisung (die), *t.* -en: dicsőítés, magasztalás.
Lobrede (die): dicsbeszéd, dicsőítő beszéd.
Lobredner (der): magasztaló, dicsőítő; den ~ von etw. machen: vminek dicsérőjéül szegődni.
Lobspruch (der): dicséret.
lobwürdig: dicséretreméltó, -an.
local: helybeli, helyi, -leg.
Local (das), -s, *t.* -e: helyiség.
Localaugenschein (der), **Localbesichtigung** (die): helyszíni szemle; gerichtlicher ~: helyszíni bírói szemle.
Localbahn (die): helyi érdekű vasút.
Localbehörde (die): helyi hatóság.
Localcommission (die): helyi bizottság.
Localcorrespondenz (die): helyi tudósító (kőnyomatos).
Localdampfer (der): helyi gőzös.
Localerhebung (die): helyszíni vizsgálat, felvétel *v.* nyomozás.
Localgut (das): *v. u.* helyi forgalmi áru.
Localgüterzug (der): *v. u.* helyi tehervonat.
localisieren (-te, hat localisiert): 1) helyszínelni; 2) korlátozni, helyhez kötni, egy helyre szorítani.
Localisierung (die), *t.* -en: 1) helyszínelés; grundbücherliche ~: telekkönyvi helyszínelés; 2) lokalizálás, korlátozás.
Localität (die), *t.* -en: helyiség.
Localkenntnis (die): helyismeret.
Localnachricht (die): helyi hír.
Localpatriotismus (der): vidékieskedés, helyi érdekű hazafiság.
Localpreis (der): helyi ár.
Localtarif (der): helyi díjszabás.
Localverhältnisse (die = *t.*): helyi viszonyok.
Localverkehr (der): helyi forgalom.
Localzug (der): helyi vonat.
Localzulage (die): helyi pótlék.
Location (die): osztályozás, elhelyezés.
Loch (das), -[e]s, *t.* Löcher: 1) lyuk; ein ~ bekommen: kilyukadni; auf dem letzten ~e pfeifen: dögrováson lenni; 2) börtön; jmdn ins ~ stecken: vkit a dutyiba küldeni.
Locheisen (das): lyukasztó (vas).
lochen (-te, hat gelocht): lyukasztani.
Lochmaschine (die): lyukasztó gép.
Lochung (die), *t.* -en: lyuggatás, lyukasztás, lyukvágás.
Locke (die), *t.* -n: hajfürt, tincs.
locken (-te, hat gelockt): csalogatni, hívogatni, édesgetni; jmdn an sich ~: vkit magához csalogatni; jmdn in die Falle, in einen Hinterhalt *v.* ins Netz ~: vkit tőrbe, lesbe *v.* hálóba csalni.
Lockenhaar (das): fürtök.
Lockenkopf (der): fürtösfejű.
Locker (der), -s, *t.* ~: csalogató.
locker: 1) laza, lazán, tág, -an; ~ lassen: megereszteni; ~ machen: meglazítani; ~ werden: meglazulni; 2) porhanyó, puha; die Erde ~ machen: a földet porhanyítani; 3) könnyelmű, ledér; ein ~er Geselle: ledér cimbora.
Lockerheit (die), *t.* -en: 1) lazaság; 2) porhanyóság; 3) ledérség.
lockern (-te, hat gelockert): 1) lazítani, meglazítani; 2) porhanyítani; — **sich** ~: meglazulni, tágulni; die Disciplin lockerte sich: a fegyelem meglazult.
Lockerung (die): 1) lazítás, megeresztés; 2) (*v.* das **Lockerwerden**, -s): lazulás, meglazulás, megereszkedés.

lockig: fürtös.
Lockmittel (das): csábszer, csalogató szer.
Lockpfeife (die): csalogató v. hivogató síp.
Lockspeise (die): csalétek.
Lockstimme (die): hivogató hang.
Lockung (die): 1) csalogatás; den ~en des Lasters f o l g e n: a bűn csábításának engedni; 2) csalétek.
Lockvogel (der): *vad.* hivóka, csalimadár.
loco: helyben.
Locodienst (der): helyi szolgálat.
Locomobil (das), -s, *t.* -e, **Locomobile** (die), *t.* -n: gőzgép, mozgony, lokomobil.
Locomotiv (das), -s, *t.* -e, **Locomotive** (die), *t.* -n: mozdony.
Locomotivführer (der): mozdonyvezető.
Locomotivremise (die), **Locomotivschuppen** (der): mozdonyszín.
Locostand (der): helyi állomány.
Loden (der), -s: daróc.
loden: darócból való, daróc.
Lodentuch (das): darócposztó.
Loderasche (die): pernye.
lodern (-te, hat gelodert): lobogni, lángolni; sein Herz lodert von Liebe: szive szerelemtől lángol.
*****log**: l. lügen.
Logarithmus (der), ~, *t.* --men: logarithmus, szorszám.
Loge [lózse] (die), *t.* -n: páholy.
Logement [lózsmán] (das): 1) lakás; 2) *kat.* ostromfészek.
Log[g] (das), -s, *t.* -e: *haj.* sebességmérő.
Log[g]buch (das): sebességmérési jegyzőkönyv.
logieren [lozsírn] (-te, hat logiert): lakni.
Logik (die): logika, gondolkodástan.
Logis [lozsi] (das), ~, *t.* ~: lakás.
logisch: logikai, -lag, logikus, -an.
Logogryph (der): szórejtvény.
Logomachie (die): szóharc.
loh: lobogó, lángoló.
Lohbeize, Lohbrühe (die): *mest.* cserlé, cserhéjvíz.
Lohe (die): 1) lobogó láng; 2) cser, cserhéj.
lohen (-te, hat geloht): 1) lobogni; 2) cserezni, csávázni.
Lohfarbe (die): cserszín.
lohfarben: cserszinü.
Lohfeuer (das): lobogó tűz.
Lohflamme (die): lobogó láng.
lohgar: cserzett.
Lohgerber (der), -s: cserző varga.
Lohgrube (die): cseres gödör.
Lohn (der), -es, *t.* Löhne: 1) jutalom; zum ~e deiner Gefälligkeit: szivességed jutalmául; seinen verdienten ~ e r h a l t e n: méltó jutalmát elvenni; 2) bér, fizetés; für ~ d i e n e n: bérért szolgálni; jmdn in ~ n e h m e n: vkit felfogadni; bei jmdm in ~ s t e h e n: vkinek szolgálatában állni.
Lohnarbeit (die): bérmunka.
Lohnarbeiter (der): bérmunkás.
Lohndiener (der): bérszolga.
lohnen (-te, hat gelohnt): jutalmazni, fizetni; möge es Ihnen Gott ~: Isten fizesse meg (Önnek); mit Undank ~: hálátlansággal viszonozni vmit; es lohnt der M ü h e: megérdemli a fáradságot, érdemes; — **sich** ~: érdemesnek lenni; es lohnt sich nicht: nem érdemes.
lohnend: jövedelmező, nyereséges.
Lohnerhöhung (die): béremelés.
Lohnfuhrwerk (das): bérkocsi.
Lohnkampf (der): bérharc.
Lohnkutsche (die): bérkocsi.
Lohnkutscher (der): bérkocsis.
Lohntag (der): fizető nap.
Lohnvertrag (der): bérszerződés.
[**Lokomotiv**: l. Locomotiv.
Lolch (der), -es: *növ.* vadóc (Lolium).
Lombard (der v. das), -es, *t.* -e: 1) zálogkölcsön; 2) die ~en (= *t.*): részvények.
Lombardei (die): Lombardia.
Lombardgeschäft (das): zálogügylet.
lombardieren (-te, h. lombardiert): előlegezni, zálogba venni.
Longe (die), *t.* -n: futószár.
Longitudinalschwingung (die): hosszrezgés, hosszanti rezgés.
Longobarden (die = *t.*): longobárdok.
[**Loos** (das): l. Los.
[**Lootse** (der): l. Lotse.
Lorbeer (der), -s, *t.* -en: babér, borostyán; mit ~ bekränzt (v. **lorbeerbekränzt, lorbeergekrönt**): babérkoszorús.
Lorbeerbaum (der): babérfa.
Lorbeerblatt (das): babérlevél.
Lorbeere (die): babérbogyó.
Lorbeerhain (der): babérliget.
Lorenz *(férfinév)*: Lőrinc.
Lorgnette [lornyet] (die), *t.* -n: kézi szemüveg.
Los (das), Loses, *t.* Lose: 1) sors, végzet; er hat ein trauriges ~: szomorú a sorsa; 2) sorshúzás, sorsvetés; das ~ ist g e f a l l e n: a kocka el van vetve; das ~ w e r f e n: sorsot vetni; 3) sorsjegy; das große ~: főnyeremény.
los *(kf.* loser, *ff.* losest): 1) laza, tág; er hat einen losen Mund: szabadszájú ember; ein loser Streich: pajkos csiny; 2) szabad, elszabadult, mentes; dieser Artikel wird lose verkauft: ezt a cikket burkolat nélkül árulják; was ist hier ~? mi történt itt? ~ s e i n, ~ w e r d e n: *a)* lazulni, tágulni, *b) (acc., gen. v.* von *dat.)* szabadulni, menekülni vmitől; der Käufer ist (*v.* wird) sein Geld, der Verkäufer seine Ware los: a vevő túladott a pénzén, az eladó az áruján; ich soll meine Qual nicht ~ werden: nem menekülhetek kinomtól; er war (*v.* wurde) nun seines Feindes los: megszabadult az ellenségétől; endlich bin ich seiner losgeworden: végre leráztam nyakamról; sei (*v.* werde) von der Sünde los: rázd le a bűnt; 3) [illegible] *(elv. igekötő)*: el, le.
los arbeiten (-ete, hat losgearbeitet): 1) elválasztani, levágni, kiszabadítani; 2) neki fogni a munkának; frisch, tüchtig *v.* wacker auf etw. (auf ein Ziel) ~: egész erővel rajta lenni (célra törni); — **sich** ~: kivergődni, megszabadulni.
los bekommen (bekam los, hat losbekommen): felszabadítani, leoldani vmit.
los binden (band los, hat losgebunden): eloldani, eloldozni.
los bitten (bat los, hat losgebeten): vkit kikérni; — **sich** ~: kikérezkedni.
los brechen (brach los): **I.** (hat losgebrochen): (vmit vmiről) letörni, (vmit vmiből) kitörni; — **II.** (ist losgebrochen): 1) kiütni, kitörni (háború); 2) gegen jmdn ~: rátámadni vkire, megtámadni vkit; seinen Zorn gegen jmdn ~ lassen: haragjának szabad folyást engedni; 3) auf die Feinde ~: rárontani, rázúdulni az ellenségre; — das **Losbrechen**, -s: kitörés, kirontás.
los brennen (brannte los, hat losgebrannt): elsütni.
los bringen (brachte los, hat losgebracht): el- v. felszabadítani vmit.
*****losch**: l. löschen.
los drücken (-te, hat losgedrückt): elsütni, kilőni.
lose: l. los.
losen (--ste, hat gelost): sorsolni, sorsot vetni v. húzni.
los fahren (fuhr los, ist losgefahren) auf jmdn: vkinek nekimenni, vkire rátámadni, vki ellen kifakadni.
los feuern (-te, hat losgefeuert): elsütni, kilőni.
los gehen (ging los, ist losgegangen): 1) kiengedni; 2) neki menni; er geht auf den Feind

los: rajtaüt az ellenségen; 3) elsülni; das Gewehr ist losgegangen: a puska elsült; 4) kezdődni; das Spiel geht los: kezdődik a játék.
losgekommen: elszabadult.
los gürten (-ete, hat losgegürtet): leövezni.
los hauen (hieb los, hat losgehauen): neki *v.* közéje vágni.
los kaufen (-te, hat losgekauft): kiváltani vkit.
los kommen (kam los, ist losgekommen): elszabadulni; er kann nicht ~: nem szabadulhat (hazulról).
los kriegen (-te): l. losbringen.
los kuppeln (-te, hat losgekuppelt): kikapcsolni.
Loskuppelung (die): kikapcsolás.
los lassen (ließ los, hat losgelassen): szabadon bocsátani, elereszteni; — das **Loslassen**, -s: szabadon bocsátás, eleresztés.
los lösen (-ste, hat losgelöst): elválasztani, eloldani; — **sich** ~: elválni, leválni.
Loslösung (die): elválasztás.
los machen (-te, hat losgemacht): 1) eloldani; 2) kiszabadítani; du hast mich des innern Feindes losgemacht: te megszabadítottál belső ellenségemtől; — **sich** ~: kiszabadulni, kibontakozni; sich aus jmds Armen ~: vkinek karjai közül kibontakozni; sich von allen Geschäften ~: minden foglalatosságot lerázni.
Losnummer (die): sorsszám.
los reißen (riß los, hat losgerissen): elszakítani: — **sich** ~: elszakadni, elszabadulni; sich von allen Geschäften ~: az üzleti dolgoktól visszavonulni; reiß der Bande (*= gen.*) dich los: rázd le békóidat.
los sagen, sich (-te, hat sich losgesagt): elszakadni; sich von jmdm ~: vkitől elszakadni, elpártolni; sich von einer Schuld ~: adósságát letagadni.
Lossagung (die): elszakadás, lemondás.
los schlagen (schlug los, hat losgeschlagen): 1) túladni vmin; etw. um einen geringen Preis ~: vmit potom áron elvesztegetni; 2) auf jmdn ~: neki menni vkinek, ütni-vágni vkit, a harcot megkezdeni.
los schnallen (-te, hat losgeschnallt): kicsatolni.
los schrauben (l. schrauben): kicsavarni.
los sein: l. los.
los sprechen (sprach los, hat losgesprochen): feloldani, fölmenteni.
Lossprechung (die): fölmentés, feloldás.
los sprengen (-te, ist losgesprengt) auf jmdn: vkire [rá]rontani, vkinek nekivágtatni.
los springen (sprang los, ist losgesprungen) auf jmdn: vkinek nekiugrani.
los steuern (-te, hat losgesteuert) auf etw.: nekievezni vminek, hajózni vmerre.
los stürmen (-te, ist losgestürmt) auf jmdn: vkinek nekitámadni.
los stürzen (-te, ist losgestürzt) auf jmdn: vkire rárohanni.
los trennen (-te, hat losgetrennt): elválasztani, lefejteni (vhonnan); — **sich** ~: elválni, leválni, elszakadni.
Lostrennung (die): 1) elválasztás; 2) elválás, leválás; ~ eines Wagens vom Zuge: kocsi elválása *v.* elszakadása a vonattól.
Losung (die), *t.* -en: 1) jelszó; 2) sorsolás; 3) bevétel, befolyt összeg; die tägliche ~: naponként befolyó pénz.
Losungsliste (die): sorshúzási lajstrom.
Losungswort (das): jelszó.
los werden: l. los.
los winden, sich (wand s. los, hat sich losgewunden): kivergődni, kibontakozni; er hat sich von der Menge losgewunden: kivergődött a sokaságból.
Loszettel (der): sorshuzó cédula.
los ziehen (zog los): I. (hat losgezogen): 1) kihúzni, elhúzni; 2) auf (gegen *v.* über) jmdn ~: rátámadni, nekirontani vkinek; — II. (ist losgezogen) auf etw.: vmi felé haladni; — das **Losziehen**, -s: támadás.
Losziehung (die): sorshúzás.
[**Lot** (das): l. Loth.
Loth (das), -es, *t.* -e: 1) lat (súlymérték); 2) mér[o]ón, függőolom; 3) forrasz, forrasztó.
lothen (-ete, hat gelothet): mélységet mérni (vízben).
lothrecht: függélyes, függőleges, -en.
Lothringen (das), -s: Lotharingia.
Lotos, Lotus (der): lótusz.
Lotse (der), -n, *t.* -n: révkalauz, hajó-kalauz.
Lottchen, Lotte (*nőnév*): Lotti, Sarolta.
Lotterbube (der): lator, gazfickó.
lotterhaft, lotterig: feslett, vásott, lator.
Lotterie (die), *t.* -n: lutri, sorsjáték; in die ~ setzen: lutriba tenni.
Lotto (das), -s, *t.* -s: sorsjáték.
Lottocollectur (die): lottógyüjtőde.
Lottopapiere (die = *t.*): sorsjegyek.
Louis [lui] (*férfinév*): Lajos.
Louisdor [luidór] (der), -s, *t.* -s: Lajos-arany.
Louise: l. Luise.
[**Loupe** (die): l. Lupe.
Lowry [lóri] (die), *t.* Lowries: *v. u.* pórekocsi, nyilt kocsi.
loyal [lojál]: 1) lojális, törvény- és királytisztelő, hűséges; 2) becsületes, egyenes, őszinte.
Loyalität (die): 1) lojalitás, alattvalói hűség; 2) becsületesség, egyenesség, jóhiszeműség.
löblich: 1) dícséretes, -en; 2) (*cimzésben*) tekintetes; an das löbl. Bezirksgericht: a tek. járásbiróságnak.
Löchelchen (das), -s, *t.* ~: lyukacska.
löcherig: lyukas, likacsos.
löchern (-te, hat gelöchert): lyukasztani.
Löffel (der), -s, *t.* ~: 1) kanál; ein ~ voll: egy kanálnyi; jmdn über den ~ barbieren: vkit rászedni, becsapni; 2) *vad.* nyúl füle.
Löffelbohrer (der): *mest.* kanalasfuró.
löffelförmig: kanálalakú, -an.
Löffelkraut: *növ.* kanálfű (Cochlearia officinalis).
Löffelreiher (der): kanalas gém.
löffelweise: kanalanként.
*__löge__: l. lügen.
löhnen (-te, hat gelöhnt): vkinek bért *v.* zsoldot fizetni.
Löhnung (die): 1) fizetés; 2) *kat.* zsold (»lénung«).
Löhnungstag (der): fizető nap.
lösbar: feloldható, oldható.
Lösbarkeit (die): oldhatóság.
löschbar: oltható, törölhető.
Löschblatt (das): itató papiros.
Löscheimer (der): oltóveder.
I. **löschen** (*j.* ich lösche, du löschest *v.* löscht, er löscht; *tm.* er löschte; *m.* er hat gelöscht): 1) oltani, eloltani; den Durst ~: szomját oltani; Feuer, Kalk ~: tüzet, meszet oltani; 2) kirakodni; ein Gut ~: kirakni (árut); ein Schiff ~: kirakni, kiüríteni (hajót); das Schiff hat bereits gelöscht: a hajót már kiürítették; 3) törölni, kitörülni; eine Post in einer Rechnung ~: számlabeli tételt törölni.
II. **löschen** (*j.* ich lösche, du lischest *v.* lischt, er lischt; *tm.* er losch; *m.* er ist geloschen; *km.* löschte: *felsz.* lisch!): elaludni, eloltani.
Löschgeräth (das), **Löschrequisiten** (die = *t.*): oltószerek.

Löschgrube (die): hamugödör.
Löschhütchen (das): gyertyaoltó kupak.
Löschkalk (der): oltott mész.
Löschpapier (das): itató papiros, itatós. [hely.]
Löschplatz (der): *haj.* kirakodó-
Löschung (die), *t.* -en: 1) oltás; 2) *ker.* törlés, törlesztés; grundbücherliche ~ von Pfandrechts-, Servitutspränotationen: jelzálogi, szolgalmi előjegyzések telekkönyvi törlése; 3) kirakodás; die ~ des Öles ist schon erfolgt: az olajat már kiürítették.
Löschwedel (der): tüzlocsoló.
Lösegeld (das): váltságdíj.
Lösemittel (das): oldó-szer.
lösen (*j.* ich löse, du lösest *v.* löst, er löst; *tm.* er löste; *m.* er hat gelöst): 1) eloldani, bontani; die Bremsen ~: a fékeket megereszteni; einen Vertrag ~: szerződést felbontani; jmdm die Zunge ~: vkinek a nyelvét felvágni *v.* megoldani; 2) feloldani (anyagot folyadékban); 3) megoldani; eine Aufgabe ~: feladatot megoldani *v.* megfejteni; ein Räthsel ~: talányt megfejteni; 4) etw. an sich ~: vmit magához váltani; ein Billet ~: jegyet váltani; sein Wort ~: szavát beváltani *v.* megtartani; 5) Geld (aus etw.) ~: pénzt beszedni; 6) *kat.* ein Geschütz ~: löveget elsütni; — **sich** ~: fel-, el- *v.* megoldódni; seine Zunge löst sich: megoldik a nyelve.
löslich: oldható, feloldható.
Lösung (die), *t.* -en: 1) megoldás, megfejtés; die ~ einer Frage: kérdés megoldása; 2) felbontás (szerződésé); 3) ~ eines Billets: jegy váltása; 4) oldat; 5) befolyt pénz, bevétel.
Löß (der), -es: *ásv.* lösz.
Löthapparat (der): forrasztó készülék.
löthen (-ete, hat gelöthet): forrasztani; — das **Löthen**, -s: forrasztás.
-löthig: latos, pl. sechzehnlöthig: tizenhat latos.
Löthrohr (das): forrasz[tó]cső.
Löthrohrlampe (die): forrasztólámpa.
Löthung (die), *t.* -en: forrasztás.
Löwe (der), -n, *t.* -n: oroszlán.
Löwenantheil (der): oroszlánrész.
löwenartig: oroszlánszerű, -en.
Löwenbändiger (der): oroszlánszelidítő.
Löwenhaut (die): oroszlánbőr.
Löwenherz (das): oroszlánszív; Richard ~: Oroszlánszívű Rikhárd.
löwenherzig: oroszlánszívű.
Löwenjagd (die): oroszlánvadászat.
Löwenklaue (die): oroszlánköröm.
Löwenmaul (das): *növ.* oroszlánszáj, tátogató (Antirrhinum majus). [ságú.]
löwenmuthig: oroszlán-bátor-
Löwenpfötchen (das): l. Edelweiß.
löwenstark: oroszlánerejű.
Löwenzahn (der): *növ.* gyermekláne, pitypang (Leontodon taraxacum).
Löwin (die), *t.* -nen: nőstény oroszlán.
Lubrication (die): csuszósítás.
[**Lucas**: l. Lukas.
Luchs (der), Luchses, *t.* Luchse: *áll.* hiúz.
Luchsauge (das): hiúzszem.
Lucifer (der), -s: Lucifer.
[**Lucke** (die): l. Luke. [séges.]
lucrativ: jövedelmező, nyere-
Lucretia (*nőnév*): Lukrécia.
lucullisches Mahl: lucullusi la-
*__lud__: l. laden. [koma.]
Ludel (der), -s: szopóka.
Ludelfaden (der): gyujtózsineg.
Luder (das), -s, *t.* ~: 1) dög, dögtest, hulla; 2) csalétek; 3) lotyó.
Ludovica-Honvedakademie (die), **Ludoviceum** (das): honvédségi Ludovika-akadémia (Budapes-ten).
luftartig: légnemű.
Ludwig (*férfinév*): Lajos.
Luft (die), *t.* Lüfte: 1) levegő, lég; die atmosphärische ~: a légköri levegő; wieder ~ bekommen: újra fellélekzeni; in die ~ fliegen: felrobbanni; aus der Luft gegriffen: légből kapott; ~ haben: szelelni; seinem Ärger ~ machen: haragját kitölteni; seinen Gefühlen ~ machen: érzelmeit kiönteni; seinem Herzen ~ machen: könnyíteni a szivén; sich (= *dat.*) ~ machen: kitörni, előtörni; frische ~ schöpfen: friss levegőt színi; in die ~ sprengen: levegőbe repíteni; 2) *t.* die Lüfte: szellők, fuvalmak.
Luftbad (das): légfürdő.
Luftballon (der): léggömb, léggolyó.
Luftbehälter (der): légtartó.
Luftblase (die): légbuborék.
luftdicht: léghatlan, -ul, légmentes, -en, légzáró, -an.
Luftdichtigkeit (die): légsürüség.
Luftdichtigkeitsmesser (der): *ttan.* légsürüségmérő.
Luftdruck (der): légnyomás.
Luftelektricität (die): légköri villamosság.
Luftfahrt (die): léghajózás.
Luftfang (der): *müsz.* légfogó.
Luftfenster (das): szelelő-ablak.
Luftfeuchtigkeit (die): légköri nedvesség.
luftgetrocknet: levegőn száradt.
Luftheizung (die): légfűtés.
luftig: 1) levegős, szellős, -en; 2) légies, -en.
Luftkreis (der): légkör.
luftleer: légüres, -en.
Luftleitung (die): légvezeték.
Luftloch (das): szelelő-lyuk.
Luftpumpe (die): légszivattyú.
Luftraum (der): légür.
Luftreise (die): légi utazás.
Luftrohr (das), **Luftröhre** (die): 1) szelelő cső; 2) légcső, gégesip.
Luftschicht (die): légréteg.
Luftschiff (das): léghajó.
Luftschiffahrt (die): léghajózás.
Luftschiffer (der): léghajós.
Luftschloß (das): légvár.
Luftspiegelung (die): légtükrözés, délibáb.
Luftsprung (der): *torn.* légugrás.
Luftstoß (der): 1) szélroham; 2) *kat.* vakmenet.
Luftstreifschuß (der): *kat.* szélcsapás; er erhielt einen ~: a lövés szele csapta meg.
Luftstrom (der): légáram.
Luftventil (das): légszelep.
Luftveränderung (die): levegőváltoztatás.
Luftvogel (der): légi madár.
Luftweg (der): 1) légi út; 2) *orv.* die ~e: légutak.
Luftwerk (das): légszivattyú.
Luftwiderstand (der): a levegő ellenállása.
Luftziegel (der): vályog.
Luftzug (der): léghuzam.
Lug und Trug: merő hazugság, ámítás.
Lugaus, Lugeck (das): leshely.
lugen (-te, hat gelugt): kémlelni, kukucsálni.
Luginsland (der): őrtorony.
Luise (*nőnév*): Lujza.
Lukas (*férfinév*): Lukács.
Luke (die), *t.* -n: lék, lyuk, nyilás.
lullen (-te), in den Schlaf ~: álomba ringatni.
Lumen (das), -s: lángelme.
Lump (der), -es *v.* -en, *t.* -e: korhely, gézengúz, bitang.
Lumpen (der), -s, *t.* ~: rongy, cafat.
lumpen (-te, hat gelumpt): 1) korhelykedni, tivornyázni; 2) jmdn ~: vkit bitangnak tartani *v.* nevezni; er läßt sich nicht ~: nem türi, hogy bitangnak nézzék; — das **Lumpen**, -s: korhelykedés.

Lumpengeld (das): potomság.
Lumpengesindel, Lumpenpack (das): rongynép, gaznép.
Lumpenhändler (der): rongykereskedő.
Lumpenkram (der): ringy-rongy.
Lumpensammler (der): rongyszedő.
Lumperei (die), *t.* -en: 1) korhelykedés; 2) potomság, hitványság.
lumpig: rongyos, -an.
lunarisch: holdbeli, a holdra vonatkozó.
lunatisch: holdkóros, holdas.
Lunch [lönes] (das): villásreggeli.
Lunge (die), *t.* -n: tüdő; sich (= *dat.*) die ~ aus dem Leibe reden *v.* schreien: tönkre tenni a tüdejét a sok beszéddel; aus voller ~ schreien: tele torokkal kiabálni.
Lungenabsceß (der): *orv.* tüdőtályog.
Lungenbraten (der): vesepecsenye.
Lungenentzündung (die): tüdőlob, [tüdőgyuladás.
Lungenkatarrh (der): tüdőhurut.
lungenkrank: tüdőbeteg, tüdőbajos; — der, die **Lungenkranke**, -n, *t.* -n: tüdőbeteg, tüdőbajos.
Lungenkrankheit (die): tüdőbetegség.
lungenleidend: l. lungenkrank.
Lungenödem (das): tüdővizenyő.
Lungenphthise, Lungenschwindsucht (die): tüdővész.
lungen[schwind]süchtig: tüdővé- [szes.
Lungentuberculose (die): tüdőgümőkór.
lungern (-te, ist gelungert): lebzselni, ácsorogni; — das **Lungern**, -s: lebzselés.
Lunte (die), *t.* -n: 1) kanóc; ~ riechen: megsejteni a veszedelmet, megérezni a sáfrányillatot; 2) mécsbél; 3) *vad.* vitorla (róka- és mókusfark).
Lupe (die), *t.* -n: kézi nagyító, vendégszem.
Lurch (der), -es, *t.* -e: *áll.* kétéltű.
Lusitanier (der), -s, *t.* ~: luzitán.
Lust (die), *t.* Lüste: kedv, kéj, gyönyör; nach ~: kedvére; er hat seine ~ daran: kedve telik benne; er hat ~ dazu: kedve van hozzá, kedve tartja; er tanzte, daß es eine ~ war: ugy táncolt, hogy csupa öröm volt látni *v.* hogy jobban se kellett; ~ bekommen zu etw.: kedvet kapni vmihez; jmdm die ~ benehmen: vkinek kedvét szegni; mit ~ und Liebe: nagy kedvvel; die ~ kommt (*v.* wandelt) ihn an: kedve kerekedik *v.* szottyan.
Lustbarkeit (die), *t.* -en: vigalom, vigasság.
Lustdirne (die): kéjnő.
[**Luster** (der): l. Lüster.
lusterweckend: kedvet keltő.
Lustfahrt (die): kéjutazás, kirándulás.
Lustgarten (der): mulató-kert.
Lusthaus (das): kéjlak.
lustig: víg, -an, jókedvű, -en, mulatságos, -an; sich über jmden ~ machen: vkiből tréfát űzni, vkinek rovására mulatni; wir wollen uns heute recht ~ machen: ma csapunk egy jó napot; als es am lustigsten herging: mikor a legvígabban voltak.
Lustigkeit (die): vidámság, jó- [kedv.
Lustigmacher (der): mulattató, mókázó, tréfaszerző.
Lustmord (der): kéjgyilkosság.
Lustort (der): mulató hely.
Lustpartie (die): kirándulás.
Lustreise (die): kéjutazás.
Lustrum [Lu-] (das), -s, *t.* Lustren: öt év.
Lustschloß (das): kéjlak, mulató [kastély.
Lustseuche (die): bujakór.
Lustspiel (das): vígjáték.
Lustspieldichter (der): vígjátékíró.
Lustspieltheater (das): Vígszínház (Budapesten).
lustwandeln (-te, ist gelustwandelt): sétálni, andalogni.
Lustwäldchen (das): liget.
Lutheraner (der), -s, *t.* ~: a lutheránus.
lutherisch: lutheránus.
Luthertum (das), -es: a lutheránus egyház *v.* hitfelekezet.
lutschen (-te, hat gelutscht): szopogatni.
Lutter (der), -s: pálinka alja, [vatka.
Luv (die): *haj.* szélfél, széloldal.
luvwärts: szélfélt, szélnek.
Luxation (die): ficam, ficamodás.
luxuriös: fényűző, -en, pompázó, -an.
Luxus (der): fényűzés, pompázás.
Luxusartikel (der), **Luxusware** (die): fényűzési cikk.
Luxusfeder (die): dísztoll.
Luxusgebäck (das): finom sütemény, csemegesütemény.
Luxusseife (die): pipere-szappan.
Luzerne (die): lucerna.
Lücke (die), *t.* -n: 1) hézag, rés; 2) hiány; eine ~ ausfüllen: hézagot *v.* hiányt pótolni.
Lückenbüßer (der), -s, *t.* ~: hézagtöltő.
lückenhaft: hézagos, -an.
lückenlos: hézag nélkül, -l.
[**lüderlich**: l. liederlich.
Lüftchen (das), -s, *t.* ~: szellő.
Lüfte (die = *t.*): l. Luft.
lüften (-ete, hat gelüftet): szellőztetni; die Bremsen ~: a fékeket megereszteni; den Hut ~: megemelni *v.* megemelinteni a kalapot; den Schleier ~: föllebbenteni a fátyolt; — sich ~: a szabad levegőre menni.
Lüftung (die), *t.* -en: szellőztetés, szellőzés.
Lüge (die), *t.* -n: hazudság, hazugság; jmden der ~ zeihen *v.* Lügen strafen: meghazudtolni vkit.
lügen (*tm.* log; *km.* löge; *m.* hat gelogen; *felsz.* lüg[e]!): hazudni; die Augen ~ oft: a szem gyakran megcsal; er lügt dir den Hals *v.* die Ohren voll: ki nem fogy a hazugságból; er lügt wie gedruckt: rovásra hazudik; ich will gern gelogen haben: szeretném, ha nem volna igaz (amit mondtam); — das **Lügen**, -s: hazugság, hazudság, hazudozás.
lügenhaft: hazug.
Lügner (der), -s, *t.* ~: hazug; jmdn zum ~ machen: vkit meghazudtolni; er wird daran zum ~ werden: meg fogják hazudtolni, rá fognak cáfolni.
lügnerisch (*ff.* -t): hazug.
Lümmel (der), -s, *t.* ~: kamasz, ripők, fajankó.
lümmelhaft: kamaszos, -an.
lüsten (-ete): l. gelüsten.
Lüster (der), -s, *t.* ~: csillár.
Lüsterfabrik (die): csillárgyár.
lüstern: vágyakozó, kéjsóvár, -an.
Lüsternheit (die): vágyakozás, sóvárgás (vmire).
lüstig: kéjes, -en.
Lüstling (der), -[e]s, *t.* -e: kéjenc.
Lyceum (das), -s, *t.* -ceen: főiskola, liceum.
Lycium (das): *növ.* semfű-semfa, ördög cérnája.
Lydien (das), -s: Lydia.
Lykurgische Gesetze (die = *t.*): Lykurgos törvényei.
Lymphbahn (die): *orv.* nyirkút.
Lymphdrüse (die): *orv.* nyirkmirigy.
Lymphe (die): nyirk, nyirok.
Lymphererzeugung (die): nyirktermelés; communale Anstalt für ~: fővárosi borjuvédhimlő) nyirktermelő intézet (Budapesten).
lynchen (-te, hat gelyncht): lyncheln, lincselni.
Lynchjustiz (die): önhatalmú ítél- [kezés.
Lyra (die), *t.* -s: lant.
Lyrik (die): lantos *v.* lirai költészet.
Lyriker (der), -s, *t.* ~: lantos *v.* lirai költő, lirikus.
lyrisch: lantos, lirai, -lag.

M

Rövidítések:

m = Meter: méter.
M. = Mark: márka. / Monat: hónap.
m. E. = mit Einschluss: l. Einschluss.
mm = Millimeter: milliméter.
Mt = Monat: hónap.
Mus. = Musik: zene.
Mz. = Mehrzahl: többes szám.

*

M, m (das), -s, t. -s: M, m (betű).
Maar (das), -es, t. -e: kihűlt kráterkatlan.
[**Maaß** (die, das): l. Maß.
Maat (der), -es, t. -e: *teng.* segéd (hadihajón).
Macadam (der), -es: *műsz.* makadám (műút készítés-módja).
macadamisieren (-te, hat macadamisiert): makadámozni.
Macaroni (die = t.): makaróni, csöves tészta.
Macedonien (das), -s: Macedonia.
Macedonier (der), -s, t. ~: macedoniai.
macedonisch: macedon, -iai.
macedon-rumänische Kirchengemeinde (die): macedon-oláh hitközség.
Mache (die), t. -n: 1) készítés, vminek készítése módja; Ihr Rock ist in der ~: kabátja munkában van; etw. in die ~ nehmen: vmit munkába venni; 2) színszerűség (színdarabnál).
machen (-te, hat gemacht): 1) csinálni, készíteni, tenni; was machst du? mit csinálsz? was ist zu ~? mit tegyünk? das macht nichts: nem baj, nem tesz semmit; eins und eins macht zwei: egy meg egy az kettő; das macht zusammen zehn Kronen: összesen tíz korona; mache, dass du fortkommst: láss hozzá v. légy rajta, hogy odább állj! ich mach mir nicht viel v. nichts daraus (aus etw.): nem [sokat] gondolok vele, föl sem veszem; in etw. ~: vmily áruban üzleteket kötni; er ist zum Schauspieler wie gemacht: színésznek termett; — 2) *(igékkel)* jmdn etw. glauben (l. e.) ~: vkivel elhitetni vmit; das machte mich lächeln: ez mosolyra indított engem; — 3) *(főnevekkel)* den Anfang ~: megkezdeni a dolgot; Bekanntschaft ~: ismeretséget kötni; sich (= *dat.*) eine Ehre aus etw. ~: szerencséjének tartani, tisztességnek venni vmit; einer Sache ein Ende ~: véget vetni vminek; Falten ~: ráncot vetni; Feuer ~: tüzet rakni; von etw. Gebrauch ~: használni vmit, élni vmivel; jmdn zum Gefangenen ~: vkit fogolylyá tenni; Geschichten ~: figurázni, teketóriázni; sein Glück ~: jól járni; sein Glück ist gemacht: szerencséje meg van alapítva; jmdm das Haar ~: vkit megfésülni; jmdn den Hof ~: udvarolni vkinek; einen Lärm ~: lármát csapni, zajt ütni; Licht ~: világot gyujtani; eine Rechnung ~: számlát összeállítani; ich muss den Schaffner ~: a sáfár dolgát kell végeznem; Spass ~: tréfálni; einen Spaziergang ~: egyet sétálni; sich (= *dat.*) ein Vermögen ~: vagyont szerezni; jmdm Vorwürfe ~: szemrehányást tenni; — 4) *(melléknevekkel)* etw. besser ~: vmit megjavítani; etw. fertig ~: vmit elkészíteni, elvégezni; etw. geltend ~: vmit érvényesíteni; jmdn glücklich ~: vkit boldoggá tenni; etw. wieder gut ~: vmit jóvá tenni; jmdn jung ~: vkit megfiatalítani; er machte es mir möglich zu reisen: módot adott nekem az utazásra; niemand kann's ihm recht ~: senki sem tehet kedvére; — **sich** ~: 1) es macht sich gut: ez már teszi, jól indul, jól fest a dolog; es wird sich schon ~: majd nyélbe ütjük, majd meglesz; 2) sich auf die Beine ~, sich auf den Weg ~: útra kelni, útnak indulni, elindulni; sich aus dem Staube ~ (v. sich davon ~): odább állni, elkotródni; 3) sich an etw. (pl. an die Arbeit) ~: hozzáfogni vmihez (a munkához); sich an v. über jmdn ~: vkit megtámadni, vkihez fordulni; 4) sich beliebt ~: magát megkedveltetni; sich bereit ~: el- v. felkészülni; sich geltend ~: érvényt szerezni magának; sich verhasst ~: magát meggyűlöltetni; sich zu etw. ~: megtenni magát vminek.
Machenschaft (die), t. -en: fondorkodás.
Macher (der), -s, t. ~: 1) csináló, készítő; 2) vállalkozó (természetű ember).
Macherlohn (der): munkabér v. díj.
Machination (die), t. -en: fondorkodás, fondorlat.
Macht (die), t. Mächte: hatalom; die ausübende ~: végrehajtó hatalom; die bewaffnete ~: fegyveres hatalom; die kriegführenden Mächte: a hadviselő hatalmak; ~ haben über etw. (= *acc.*): hatalmat gyakorolni vmin; es steht in deiner ~: hatalmadban áll.
Machtbefugnis (die): jogosultság, felhatalmazás.
Machtbereich (der v. das): hatalomkör.
Machtfülle (die): a hatalom teljessége, teljhatalom.
Machtgeber (der): feljogosító, felhatalmazó.
Machtgebot (das): hatalmi parancs.
Machthaber (der), -s: hatalmon levő, parancsoló.
machtlos: erőtlen, -ül.
Machtsphäre (die): hatalomkör.
Machtspruch (der), -es: hatalomszó; einen ~ thun: tekintélyét latba vetni.
Machtstellung (die): hatalmi állás.
Machwerk (das): csinálmány, tákolmány.
Maculatur (die), t. -en: selejtpapiros, csomagoló v. borító papiros (makulatura).
Madame (die), t. -n: 1) asszonyság, úrhölgy, úrnő; *(megszólításban)* asszonyom; 2) szülésznő.
Made (die), t. -n: nyű, pondró.
Mademoiselle [mádmoazel] (die): kisasszony.
madig: férges, nyüves.
Madonna (die), t. ..donnen: madonna.
Madonnenbild (das): madonnakép.
Madrigal (das), -s, t. ~e: madrigál.
*mag: l. mögen.
Magazin (das), -s, t. -e: 1) raktár, tárház; 2) *ttan.* magnetisches ~: delejtár.
Magazinarbeiter (der): raktári munkás.
Magazineur (der), -s, t. -e: raktárnok.
Magazinsbuch (das): raktárkönyv.
Magazinsgebäude (das): raktárépület.
Magazinsofficier (der): *kat.* raktártiszt.
Magazinstrain (der): raktárvonat.
Magazinsverwalter (der): raktárkezelő.
Magazinsverwaltung (die): 1) raktárkezelés; 2) raktárkezelőség.
Magd (die), t. Mägde: 1) szolgáló, cseléd; 2) *(régiesen)* leány, leányzó.

Magdalene *(nőnév)*-ns: Magdolna.
Magen (der), -s, *t.* ~: gyomor; er hat einen guten ~: jó a gyomra; das liegt mir schwer im ~: megfeküdte a gyomromat; ich habe mir den ~ verdorben: elrontottam a gyomromat.
Magenbeschwerde (die): *orv.* gyomorrontás.
Magenbitter (der), -s: keserű pálinka.
Magenbrennen (das): gyomorégés.
Magendrüse (die): gyomormirigy.
Magenkatarrh (der): gyomorhurut.
Magenkrampf (der): gyomorgörcs.
Magenleiden (das): gyomorbaj, gyomorfájás.
Magensaft (der): gyomornedv.
Magensäure (die): gyomorsav.
magenstärkend: gyomorerősítő.
Magenstärkung (die): gyomorerősítő, *tréf.* szíverősítő.
mager: sovány, -an; ~er Boden: silány talaj; ~ machen: lesoványítani; ~ werden: lesoványodni.
Magerkeit (die): soványság.
magern (-te): 1) l. abmagern; 2) *mest.* mereszteni (agyagot).
Magie (die): bűvészet.
Magier (der), -s, *t.* ~: bűvész.
magisch: bűvös, -en.
Magister (der), -s, *t.* ~: mester.
Magistrallinie (die): alapvonal.
Magistrat [-strat] (der), -es, *t.* -e: városi tanács; hauptstädtischer ~: fővárosi tanács.
Magistratsperson (die): tanácsbeli, tanácsos.
Magistratsrath (der): városi tanácsos.
Magistratssitzung (die): tanácsülés.
Magnat [Mag-] (der), -en, *t.* -en: főúr, mágnás.
Magnatenhaus (das), **Magnatentafel** (die): főrendiház, főrendek táblája; erbliches Mitglied der Magnatentafel des ungarischen Reichstages: a magyar országgyűlés főrendiházának örökös tagja.
Magnesia (die): magnézia.
Magnet [Mag-] (der), -[e]s *v.* -en, *t.* -e: *ttan.* delej, mágnes.
magnetisch: mágneses, delejes, -en.
Magneteisen (das): delejvas, mágnesvas.
Magneteisenstein (der): *ásv.* delejvaskő.
Magnetiseur [--zör] (der), -s, *t.* -e: delejező.
magnetisieren (-te, hat magnetisiert): mágneseznl, delejezni.
Magnetismus (der), ~: delejesség, mágnesség.
Magnetnadel (die): delejtű.
Magnetpol (der): delejsark, delej sarka.
Magnificenz [Mag-] (die): 1) pompa, nagyszerűség; 2) *(cím)* Eure ~: Nagyságod.
magnifik: pompás.
Magnolie (die), *t.* -n: magnolia.
Magus (der), ~, *t.* Magi: mágus.
Magyar (der), -en, *t.* -en: magyar; — die **Magyarin**, *t.* -nen: magyar nő.
magyarisch: magyar, -ul.
magyarisieren (-te, hat magyarisiert): megmagyarosítani.
Magyarisierung (die): magyarosítás.
Mahagoniholz (das): mahagónifa.
Mahd (die), *t.* -en: 1) kaszálás; 2) kaszálás ideje; 3) kaszált rend; zu ~en schlagen: rendre vágni.
Mahl (das), -[e]s, *t.* -e *v.* Mähler: lakoma, vendégség.
mahlen (-te, hat gemahlen): őrölni, darálni.
Mahlgast (der): őrlető.
Mahlgebühr (die), **Mahlgeld** (das): őrlési díj.
Mahlmühle (die): lisztelő malom.
Mahlproduct (das): őrlemény.
Mahlschatz (der): jegyajándék.
Mahlstatt, Mahlstätte (die): gyülekező hely.
Mahlstrom (der): örvény, forgó.
Mahlzeit (die): lakoma, étkezés, vendégség; gesegnete ~: egészségére váljék az ebéd!
Mahnbrief (der): intő *v.* figyelmeztető levél.
mahnen (-te, hat gemahnt): 1) jmdn an etw. ~: inteni, figyelmeztetni vkit vmire; jmdn an eine Schuld ~: eszébe juttatni vkinek az adósságát; diese Geschichte mahnt mich an eine ähnliche: ez a história eszembe juttat egy hozzá hasonlót; 2) jmdn um *(v.* wegen) etw. ~: vkit meginteni vmiért; — das **Mahnen**, -s: l. Mahnung.
Mahner (der), -s, *t.* ~: intő, figyelmeztető.
Mahnruf (der): intő szózat.
Mahnung (die), *t.* -en: intés, figyelmeztetés, emlékeztetés.
Mahnwort (das): intő *v.* figyelmeztető szó.
Mahommedaner (der), -s, *t.* ~: mohammedán; — die **Mahommedanerin**, *t.* -nen: mohammedán (nő).
mahommedanisch: mohammedán.
Mai (der), -es, *t.* -e: május; im Monat ~: május havában.
Maiblume (die): *növ.* gyermekláncz, pitypang (Taraxacum officinale).
Maid (die), *t.* -en: leány, hajadon.
Maidenrennen (das): nyeretlenek versenye.
Maie (der), -n, *t.* -n: nyír-ág.
Maienglöckchen, Maiglöckchen (das), -s, *t.* ~: *növ.* májusi gyöngyvirág (Convallaria majalis).
Maikäfer (der), -s, *t.* ~: cserebogár.
Mailand (das), -[e]s: Milánó.
mailändisch: milánói.
Mailuft (die): májusi levegő.
Mailüftchen (das): májusi szellő.
Main (der), -s: Majna *(folyó).*
Mainz (das), ~: Mainz *(város).*
Maire [meer] (der), ~[s], *t.* ~s: polgármester.
Mais (der), Maises: kukorica.
Maisch (der), -es: cefre.
Maisfeld (das): kukoricaföld.
Maitrank, Maitrunk, Maiwein (der): fűszeres bor.
Maitresse [metresz], *t.* -n: szerető, ágyas.
Majestät (die), *t.* -en: felség, felséges úr; Ew. (= Euer) ~: Felséged; Seine *(v.* Ihre) ~: Ő Felsége; Eurer ~en Erscheinen: Felségtek megjelenése.
majestätisch *(ff.* -este): felséges, -en, fejedelmi, -leg.
Majestätsbeleidigung (die), **Majestätsverbrechen** (das): felségsértés.
Majestätsgesuch (das): felségfolyamodvány.
Majestätsverbrecher (der): felségsértő.
Majolika (die), *t.* --ken *v.* -s: majolika.
Major (der), -s, *t.* -e: őrnagy.
Majoran (der), -s: majoránna.
Majorat (das), -s, -e: 1) első szülöttségi jog; 2) első szülöttségi hitbizomány, majorátus.
Majorauditor (der): őrnagy-hadbíró.
majorenn: nagykorú, teljeskorú.
Majorität (die), *t.* -en: többség; mit ~ beschließen: szótöbbséggel (el)határozni.
Majoritätsbeschluſs (der): többségi határozat.
Majuskel (die), *t.* -n: nagy kezdőbetű.
[**Makadam, Makaroni**: l. Mac...
Makel (der), -s, *t.* ~: mocsok, folt.
makellos: mocsoktalan, -ul.
Makler, Mäkler (der), -s, *t.* ~: alkusz, ügynök.
Maklerlohn (der): alkuszdíj.
Makrele [-kre-] (die), *t.* -n: *hal.* makréla (Scomber).
Makrone [-kro-] (die): mandolasütemény.
[**Makulatur** (die): l. Maculatur.

I. **Mal** (das), -es, *t.* -e *v.* Mäler: 1) folt, anyajegy, sebhely; 2) jel, jegy, határjel.
II. **Mal**: l. mal I.
I. **mal**: -szor, -szer, -ször, *pl.* einmal: egyszer, egy izben; das einemal: ez egyszer; das erstemal: először; ein einziges-mal: egyetlen egyszer; jedes-mal: mindenkor; ein anderes-mal: más alkalommal; manch-mal *v.* manchesmal (*de:* manch liebes Mal): némelykor; ein paarmal: néhányszor.
II. **mal** (= einmal): egyszer; komm ~ her: jöjj csak ide!
Malachit (der), -s, *t.* -e: malachit.
Malaie, Malaye (der), -n, *t.* -n: maláji (ember).
malbar: lefesthető.
malcontent: elégedetlen.
maledeien (-te): l. vermaledeien.
Malefizkerl (der): fenegyerek.
malen (-te, hat gemalt): festeni, lefesteni; — **sich** ~: tükröződni; auf seinem Gesichte malte sich die Freude: arcáról olvasható volt az öröm; — **das Malen**, -s: festés.
Maler (der), -s, *t.* ~: festő, képíró.
Malerakademie (die): festőakadémia.
Malerei (die), *t.* -en: 1) festés, festészet, képírás; 2) festmény.
Malerfarbe (die): festő szín.
Malergold (das): festőarany.
malerisch: festői, -leg, festőies, -en.
Malerkunst (die): festőművészet.
Maler-Meisterschule (die): festészeti mesteriskola.
Malerpinsel (der): festőecset.
Malerschule (die): festőiskola.
Malgraben (der): határárok.
Malheur [malőr] (das), -s, *t.* -s *v.* -e: baj, szerencsétlenség.
Malice (die): gúny, gonoszkodás.
maliziös: rosszakaratú, gonoszkodó, rossznyelvű; gonoszkodva, gonosz indulattal.
Malkasten (der): festő *v.* festékes szekrény.
Malkepost (die): levélposta.
malmen (-te, h. gemalmt): zúzni.
Malstein (der): határkő.
Malter (der *v.* das), -s, *t.* ~: 1) habarcs, vakolat; 2) malter (gabonamérték).
Malteser (der), -s, *t.* ~: 1) máltai (ember); 2) máltai lovag.
Malteserkreuz (das): máltai kereszt. [vagrend.]
Malteserorden (der): máltai lo-
Malteserritter (der): máltai lovag.
maltesisch: máltai.
maltraitieren (-te, hat maltraitiert): vkit gyötörni, kinozni.
Malvasierwein [-va-si-] (der): malváziai bor.
Malve (die), *t.* -n: mályva.
Malversation (die), *t.* -en: hűtlen kezelés, sikkasztás.
Malz (das), -es, *t.* -e: maláta.
Malzbier (das): malátasör.
Malzeichen (das): határjel.
Malzextract (der): malátakivonat.
Malzfabrik (die): malátagyár.
Malzzucker (der): malátacukor.
Mama (die), *t.* -s: mama.
Mamachen (das), -s, *t.* ~: mamácska, mamuska.
Mameluk (der), -en, *t.* -en: mameluk. [pénz.]
Mammon (der), -s: gazdagság,
Mammonsdienst (der): a pénz bálványozása.
Mammut (das), -s, *t.* -s *v.* -e: mammut. [asszony.]
Mamsell (die), *t.* -en *v.* -s: kis-
man: az emberek, az ember; ~ sagt: mondják; ~ weiß: tudjuk *v.* mindenki tudja; wie ~ zu sagen pflegt: amint mondani szokás *v.* szokták.
manch: 1) némely; 2) nem egy, nem kevés, több, sok; ich habe so manches Buch gelesen: sok könyvet olvastam; 3) (*főnévileg*): **mancher, manche, manches**: némelyik; ~e sagen: némelyek *v.* sokan azt mondják.
manche: némelyek, l. manch.
mancherlei: különféle, sokféle; ~ Erheiterndes: sokféle mulattató dolog; man erzählt **es** auf ~ Weise: többféleképen beszélik.
manches: némi, többféle, l. manch.
manchesmal, manchmal: némelykor, néhányszor, olykor.
[**Manchette** (die): l. Manschette.
Manco (das), -s, *t.* -s: súlyhiány.
Mandant (der), -en, *t.* -en: megbízó.
Mandarin (der), -en, *t.* -en: mandarin.
Mandat (das), -es, *t.* -e: 1) megbízás, felhatalmazás; 2) utalvány.
Mandatar (der), -s, *t.* -e: megbízott, felhatalmazott.
Mandel (die), *t.* -n: 1) mandula; 2) eine ~ Eier: 15 darab tojás; 3) kereszt, kalangya.
Mandelbaum (der): mandulafa.
Mandelkern (der): mandula magja.
Mandelkuchen (der): mandulás sütemény.
Mandelmilch (die): mandulatej.
Mandelöl (das): mandulaolaj.
Mandoline (die), *t.* -n: mandolin.
Manen (die = *t.*): ősök *v.* holtak szellemei, árnyai.
Mange (die), *t.* -n: mángorló.
I. **Mangel** (der), -s, *t.* Mängel: 1) hiány; ~ an Beweisen: bizonyítékok hiánya; ~ an Geld: pénzhiány, pénz szűke; aus ~ an Platz: hely szűke miatt; ~ an Raum: tér szűke; ~ leiden an etw.: vmiben *v.* vmi nélkül szűkölködni, vminek szűkében lenni; 2) hiányosság, fogyaték; Mängel der Bauausführung einer neuen Bahnlinie: új vasuti vonal építési hiányai; 3) hiánylat, nehézmény; Mängel erläutern: hiánylatokat felvilágosítani *v.* megfejteni.
II. **Mangel** (die), *t.* -n: mángorló.
Mangelaviso (das): hiány-értesítvény. [térítése.]
Mangelersatz (der): hiány meg-
mangelhaft: hiányos, fogyatékos, -an. [ság.]
Mangelhaftigkeit (die): hiányos-
I. **mangeln** (-te, hat gemangelt): hiányzani; ihm mangelt [an] nichts: semmije sem hiányzik; wir werden es euch an nichts ~ lassen: nem fogjuk engedni, hogy bármiben is hiányt szenvedjetek.
II. **mangeln** (-te): l. mangen.
mangels: hiányában; ~ Zahlung: fizetés megtagadása *v.* kimaradása miatt. [gorolni.]
mangen (-te, hat gemangt): mán-
Mangfutter (das): kétszeres takarmány. [bona).]
Mangkorn (das): kétszeres (ga-
Manichäer (der), -s, *t.* ~: 1) manicheus; 2) türelmetlen hitelező. [rögeszme.]
Manie (die), *t.* -n: korság, dűh,
Manier (die), *t.* -en: 1) mód, modor; auf französische ~: francia mód szerint; auf gute ~: szépszerével; 2) bánásmód; was ist das für ~? micsoda eljárás ez? das ist keine ~: ez nem illő eljárás.
manieriert: modoros, -an, keresett, -en; — das **Manierierte**, die **Manieriertheit**: modorosság.
Manierismus (der): modorosság.
manierlich: módos, illemes, -en.
Manifest (das), -es, *t.* -e: 1) kiáltvány, nyilatkozat; 2) teherjegyzék (hajón).
manifestieren (-te, hat manifestiert): kijelenteni, kinyilatkoztatni; — **sich** ~: nyilatkozni, nyilvánulni.
Manipulation (die), *t.* -en: kezelés.
Manipulationsbeamte[r] (der): kezelőhivatalnok.
Manipulationsfehler (der): kezelési hiba.
Manipulationsoffizier (der): irodakezelőtiszt.

Manipulationspersonal (das): kezelő személyzet.
Manipulationsschacht (der): *bány.* kezelő akna.
manipulieren (-te, hat manipuliert): kezelni.
manipulierend: kezelő; der ~e Feldwebel *v.* Unterofficier: kezelő őrmester *v.* altiszt.
Manipulierung (die), *t.* -en: kezelés.
[**Manko** (das): l. Manco.
Mann (der), -es, *t.* Männer: 1) férfi, férj; ~ für ~: fejenként; ~ gegen ~: ember ember ellen; ein ~ von Bildung und Talent: művelt és tehetséges ember; etw. an den ~ b r i n g e n: túladni vmin; seinen ~ f i n d e n: emberére akadni; seinen ~ s t e h e n *v.* s t e l l e n: megfelelni magáért, helyt állni, megállni a sarat; wir stehen alle für einen ~: helyt állunk egymásért; mit ~ und Maus: mindenestül, szőröstül-böröstül; er ist nicht der ~ dazu: nem alkalmas *v.* nem termett arra; ein ~, ein Wort: szavának embere *v.* ura; 2) ember; hundert ~ zu Fuß: száz gyalogos.
Manna (das), -s: manna.
mannbar: felserdült, anyányi.
Mannesalter (das): férfikor.
Manneskraft (die): férfierő.
Mannesmuth (der): férfiúi bátorság.
Mannespflicht (die): férfiúi kötelesség.
Mannesstamm (der): fiág.
Mannesstimme (die): férfihang.
Mannesstolz (der): férfiúi büszkeség.
Manneswort (das): becsületszó.
Manneswürde (die): férfiúi méltóság.
mannhaft: férfias, -an, erélyes, -en.
Mannhaftigkeit (die): férfiasság.
Mannheit (die): 1) férfiság, vkinek férfi volta; 2) férfiasság.
mannigfach, mannigfaltig: sokféle, különféle, változatos.
Mannigfaltigkeit (die): sokféleség.
Mannsbild (das), -es, *t.* -er: férfiszemély.
Mannsbreite (die): emberszélesség.
Mannschaft (die): legénység.
Mannschaftsbett (das): legénységi ágy.
Mannschafts-Friedensstand (der): a legénység békelétszáma.
Mannschaftspferd (das): legénységi ló.
Mannschaftsschule (die): legénységi iskola.
Mannschaftswagen (der): *c. u.* katonaszállító kocsi.
Mannschaftszimmer (das): legénységi szoba.
mannsdick: embervastagságú.
mannshoch: embermagasságú.
Mannshöhe (die): ember magassága.
Mannsleute (die = *t.*): férfinép.
Mannsname (der): férfinév.
Mannsperson (die): férfiszemély.
Mannspflicht (die): l. Mannespflicht.
mannstoll: legény bolondja, férjhez vágyó.
Mannstollheit (die): férjhez vágyás.
Mannsvolk (das): férfinép.
Mannszucht (die): fegyelem (katonai).
Mannweib (das): 1) férfias nő; (2) csira.
Manometer (das *v.* der), -s: manometer (gőznyomásmérő).
Manöver (das), -s, *t.* ~: hadgyakorlat, hadművelet.
Manöverfeld (das): hadgyakorló terület.
manövrieren (-te, hat manövriert): hadgyakorlatot tartani, mozgadozni.
Manövrierfreiheit (die): mozgásszabadság.
Mansarde (die), *t.* -n: padlásszoba.
Manschette (die), *t.* -n: kézelő.
Manschettefechten (das): mansetolás, kézfejvívás.
Mantel (der), -s, *t.* Mäntel: 1) köpeny, köpenyeg, palást, kabát; den ~ nach dem Winde h ä n g e n: arra fordítani a köpenyeget, merről a szél fúj; 2) burok, takaró.
Mantelblatt (das): buroklap.
Mantelfläche (die): *mért.* palástfelület, burokfelület.
Mantelsack (der): iszák, köpenytartó.
Mantelträger (der): köpenyforgató.
Mantille (die), *t.* -n: köpenyke.
Manual (das), -s, *t.* -ien: kézikönyv.
Manualübung (die): kézgyakorlat.
Manufactur (die), *t.* -en: kézmű.
Manufacturist (der), -en, *t.* -en: kézműárú-kereskedő.
Manufacturware (die): kézműárú.
Manuscript [-script] (das), -es, *t.* -e: kézirat.
Mappe (die), *t.* -n: 1) térkép; 2) irattárca, irattartó.
Mappenarchiv (das): térképtár.
Mappeur (der), -s, *t.* -e: térképész.
mappieren (-te, h. mappiert): térképelni.
Mappierung (die): térképelés.
Marasmus (der): erőtlenség.
Marbel, Marmel (der), -s, *t.* ~: márvány, márványgolyó.
March (die): Morva (*folyó*).
Marcus (*férfinév*): Márk.
Marder (der), -s, *t.* ~: nyest, nyuszt.
Margareta (*nőnév*): Margit.
Marginalien, Marginalnoten (die = *t.*): széljegyzetek, lapszéli jegyzetek.
Maria, Marie (*nőnév*): Mária; Mariä-Empfängnis (die): boldogasszony fogantatása; Mariä-Geburt (die): kisasszonynapja; Mariä-Heimsuchung (die): sarlós boldogasszony; Mariä-Himmelfahrt (die): Nagyboldogasszony ünnepe; Mariä-Lichtmess (die): gyertyaszentelő boldogasszony (ünnepe); Mariä-Verkündigung (die): gyümölcsoltó boldogasszony (ünnepe).
Mariechen (*nőnév*), -s: Mariska.
Marienbild (das): Mária-kép.
Mariendienst (der): Mária-tisztelet.
Marienglas (das): csillám.
Mariengroschen (der): máriás garas.
Marienkäfer (der): fűskata, katica-bogár (Coccinella septempunctata).
Marille (die), *t.* -n: kajszi[n]-barack.
Marine (die): tengerészet.
Marineakademie (die): [had]tengerészeti akadémia.
Marineanstalt (die): hadtengerész-intézet.
Marineartillerie (die): tengerész-tüzérség.
Marinearzt (der): hadtengerész-orvos.
Marinebefehlshaber, Marinecommandant (der): tengerész-parancsnok.
Marinebildungsanstalt (die): hadtengerész-képzőintézet.
Marinecommando (das): tengerész-parancsnokság.
Marinedienst (der): hadtengerész-szolgálat.
Marinegericht (das): hadtengerész-bíróság.
Marineinfanterie (die): tengerész-gyalogság.
Marineofficier (der): tengerész-tiszt.
Marine-Rechnungsrath (der): hadtengerész-számtanácsos.
Marine-Section (die) des Reichs-Kriegsministeriums: a császári és királyi közös hadügyminisztérium tengerész-osztálya.
Marinetruppe (die): tengerész-csapat.
Marinewerfte (die): tengeri hajók gyára.
Marinewesen (das): tengerészet.
marinieren (-te, hat mariniert): beecetelni.
mariniert: beecetelt (hal).
Marionette (die), *t.* -n: báb.

Marionettentheater (das): bábszínház.
maritim: tengeri, tengerészeti.
I. **Mark** (die), *t.* -en: 1) határ; 2) márka (pénz); es kostet vier Mark: négy márka az ára.
II. **Mark** (das), -es: 1) velő; es geht einem durch ~ und Bein: vesékig hat; 2) bél (fában).
Markbein (das): velős csont.
Marke (die), *t.* -n: 1) jegy, jel; 2) levélbélyeg; 3) játékpénz; 4) iparjegy, védjegy.
markerschütternd: velőtrázó.
Marketender (der), -s, *t.* ~: markotányos; — die **Marketenderin**, *t.* -nen: markotányosnő.
Markgraf (der), -en, *t.* -en: őrgróf, határgróf.
Markgrafschaft (die): őrgrófság.
Markiereisen (das): bélyegző vas.
markieren (-te, hat markiert): 1) jelezni, jegyezni, kiemelni; 2) megjelölni; mit Pflöcken ~: kicövekelni, kipécézni; 3) bélyegezni, levéljegygyel ellátni.
Markierpflock (der): jelzőcövek.
markiert: 1) megjelölt; 2) jellegzetes (pl. arc).
Markierung (die): jelzés.
Markierzeichen (das): határjelző.
markig: velős, erőteljes, -en.
marklos: velőtlen, erőtlen, -ül.
Markscheide (die): határszél.
Markscheider (der): földmérő.
Markscheidung (die): elkülönítés, határolás.
Markstein (der): határkő.
Markstück (das): egymárkás (pénz).
Markt (der), -es, *t.* Märkte: piac, vásár; auf den ~ b r i n g e n v. t r a g e n: vásárra vinni. [tés.]
Marktbericht (der): vásári jelen-
Marktbude (die): piaci sátor.
Marktcours (der): piaci árfolyam.
Marktflecken (der): mezőváros.
Marktfrau (die), **Marktweib** (das): kofa.
marktgängig: piacon kapható; ~er Preis: piaci ár.
Markthalle (die): vásárcsarnok.
Marktinspection (die): vásárügyelet.
Marktleute (die=*t.*): vásárosok.
Marktmeister (der): vásárbíró.
Marktplatz (der): vásártér.
Marktpreis (der): piaci ár.
Marktschreier (der): nyegle.
Markttag (der): vásár napja.
Markwährung (die): márkaérték. [váltó.]
Marktwechsel (der): *ker.* vásári
Marktwert (der): 1) *ker.* piaci érték; 2) tőzsdeérték.
Markung (die), *t.* -en: mesgye.

[**Markus**: l. Marcus.
Marmel (der): l. Marbel.
Marmelade (die): gyümölcsíz.
Marmor (der), -s, *t.* -e: márvány.
marmorartig: márványszerű,-en.
Marmorbild (das): márványszobor.
Marmorbruch (der), **Marmorgrube** (die): márványbánya. [ségű.]
marmorhart: márványkemény-
Marmorherz (das): kőszív.
marmorieren (-te, hat marmoriert): márványozni.
Marmorierung (die): márványozás, márványozottság.
marmorn: márvány.
Marmorplatte (die): márványlap.
Marmorstein (der): márványkő.
Marmortafel (die): márványtábla.
marode: törődött, gyöngélkedő, beteg (ember, ló).
Marodenstand (der): gyöngélkedők létszáma.
Marodeur (der), -s, *t.* -s: 1) betegeskedő; 2) maradozó, sereghajtó.
marodieren (-te, hat marodiert): betegeskedni, maradozni.
Marone (die), *t.* -n: maróni (gesztenye).
Maroquin (der), -s, *t.* -s: *mest.* marokkói bőr.
Marotte (die), *t.* -n: 1) csörgő sapka; 2) hóbort, bogár.
Marqueur [markör] (der), -s, *t.* -s: pincér (a tekeasztalnál).
Marquis [márki] (der), ~, *t.* ~: márki. [kiné.]
Marquise [markiz], *t.* -n: már-
Mars (der), ~: Mars *(bolygó)*.
Marsch (der), -es, *t.* Märsche: 1) menet; den ~ a n t r e t e n: elindulni; in ~ s e t z e n: útnak indítani; 2) napi menet; 3) *zen.* induló; ~ s c h l a g e n: marsot verni. [öltözék.]
Marschadjustierung (die): menet-
Marschall (der), -s, *t.* Marschälle: tábornagy, udvarnagy.
Marschallstab (der): tábornagyi bot, vezérpálca.
Marschbefehl (der): menetparancs.
marschbereit, marschfertig: menetkész, útra kész, -en.
Marschbereitschaft (die): menetkészültség.
Marschdirection (die): menetirány.
marschfähig: menetképes.
Marschgeschwindigkeit (die): menetgyorsaság.
marschieren (-te, ist v. hat marschiert): menetelni, menni, marsolni.
marschierend: menetelő, marsoló; ~er Stand: menet-létszám.
Marschland (das): lápvidék.
marschmäßig: menetszerű, -en.

Marschordnung (die): menetrend; gedrängte ~: szoros menetrend.
Marschroute [-rute] (die): 1) menetlevél; 2) menetirány, út; gebundene ~: kényszerútlevél, kötött útirány. [korlat.]
Marschübung (die): menetgya-
Marstall (der), -s, *t.* -ställe: főúri lóistálló, műistálló.
Marter (die), *t.* -n: kín, gyötrelem.
Marterbank (die): kínpad.
Marterer (der), -s, *t.* ~: hóhér.
Martergeräth (das): kínzó eszköz. [szület.]
Marterholz (das): kereszt, fe-
Marterkammer (die): kínzó-kamara.
martern (-te, hat gemartert): kínozni, gyötörni; jmdn zu Tode ~: vkit agyongyötörni; — das **Martern**, -s: kínzás.
Martersäule (die): kínfa.
Martertod (der): vértanú-halál.
martervoll: gyötrelmes, kínteljes. [eszköz.]
Marterwerkzeug (das): kínzó-
Marterwoche (die): nagyhét.
Martha, Marthe *(nőnév)*: Márta.
Martialgesetz (das): haditörvény.
martialisch *(ff.* -t): marcona.
Martin *(férfinév)*: Márton.
Martinigans (die): Márton lúdja.
Martyrium (das), -[s], *t.* -rien: vértanúság.
Marzipan (der), -s: marcipán.
Masche (die), *t.* -n: 1) csokor, hurok; 2) szem (horgolásnál, kötésnél).
Maschine (die), *t.* -n: gép.
Maschinenarbeit (die): gépmunka.
Maschinenbau (der): gépgyártás.
Maschinenfabrik (die): gépgyár.
Maschinenführer (der): gépvezető.
Maschinenhaus (das): gépház.
Maschinenhändler (der): gépkereskedő. [pészmérnok.]
Maschineningenieur (der): gé-
Maschinenkessel (der): gépkazán.
Maschinenlehre (die): géptan.
maschinenmäßig: gépies (en), gyárilag. [mester.]
Maschinenmeister (der): gép-
Maschinenöl (das): gépolaj.
Maschinenriemen (der): gépszíj.
Maschinenschlosser (der): géplakatos.
Maschinenwesen (das): gépészet.
Maschinerie (die), *t.* -n: gépezet.
Maschinist (der), -en, *t.* -en: gépész, gépkezelő, gőzgépkezelő.
Masculinum (das), -[s], *t.* -lina: hímnem, hímnemű szó.
I. **Maser** (der), -s, *t.* ~: kidudorodás, bütyök (fán).
II. **Maser** (die), *t.* -n: kiütés; die ~n (= *t.*): kanyaró.

maserig: csomós, bütykös (fa).
Maske (die), *t.* -n: álarc, álca; unter der ~ der Freundschaft: a barátság szine alatt; jmdm die ~ abziehen: vkit leálcázni; die ~ fallen lassen: az álarcot levetni, kimutatni a foga fehérét.
Maskenanzug (der): álarcos ruha, maskara.
Maskenball (der): álarcos-bál.
Maskerade (die), *t.* -n: álarcos menet.
maskieren (-te, hat maskiert): 1) álcázni, álarcba öltöztetni; 2) leplezni; — sich ~: vminek felöltözni.
maskiert: álarcos, -an.
[**Maskulinum** (das): l. Masculinum.
Massacre (das), -s, *t.* ~: mészárlás.
massacrieren (-te, hat massacriert): lemészárolni, öldökölni.
Massacuratar (der): l. Massencurator.
Massage [maszás] (die): gyúró v. kenő gyógymód.
Masse (die), *t.* -n: 1) tömeg; 2) anyag; 3) *mest.* elegy, pempő.
Massenangriff (der): tömeges támadás.
Massencurator (der): (csőd)tömeggondnok.
Massenerkrankungen (die = *t.*): tömeges megbetegedés.
Massenfeuer (das): *kat.* tömegtűz.
Massengebirg (das): tömbhegység.
Massengüter, Massenwaren (die = *t.*): tömeges áru.
massenhaft: tömeges, -en.
Massenhaftigkeit (die): tömegesség, vminek tömeges volta.
Massenproduction (die): tömeges termelés.
Massenquartier: tömeges szállás.
Massentransport (der): tömeges szállítás.
Massenverwalter (der): csődtömeggondnok.
massenweise: tömegesen, seregestül.
Massenwirkung (die): tömeges hatás.
massieren (-te, hat massiert): 1) masszirozni, gyúrni, kenni; 2) *kat.* tömöriteni; — sich ~: tömörülni.
Massierung (die), *t.* -en: 1) masszirozás; 2) tömörités.
massig: tömeges, tömbös, -en.
massiv: tömör, tömött, -en.
I. **Mast** (der), -es, *t.* -e: árboc.
II. **Mast** (die): hizlalás, makkoltatás.
Mastanstalt (die): hizlaló telep.
Mastbaum (der): árboc.
Mastcur (die): hizó kúra.
Mastdarm (der): végbel.
-master: -árbocos, *öss.* pl. der Dreimaster, -s, *t.* ~: háromárbocos (hajó).
Mastix (der), ~: mastix (mézga).
Mastkorb (der): árbockosár.
mastlos: árboctalan.
Mastochs (der): hizó ökör.
Mastschwein (das): hizó disznó.
Mastsignal (das): árbocjelző.
Maststall (der): hizlaló.
Mastung, Mästung (die): hizlalás, makkoltatás.
Mastvieh (das): hizómarha, gőböly.
Mastwerk (das): árbocok.
Mastzeit (die): hizlalás v. makkoltatás ideje.
[**Masurka** (die): l. Mazurka.
*****maß**: l. messen.
I. **Maß** (die): pint (bor, sör).
II. **Maß** (das), -es, *t.* -e: mérték, határ; ~ halten: mértéket tartani; er kennt kein ~: nem ismer határt; ~ nehmen: mértéket venni; in hohem ~e: nagy mértékben; mit Maßen: mértékkel; nach dem ~e seiner Kenntnisse: ismereteihez képest; über die Maßen: fölöttébb, módfelett; ohne ~ und Ziel: határt nem ismervo; das geht über alle Maßen: ez meghalad minden mértéket.
Maßabgang (der): mértékhiány.
[**Maße, Maßen** (die): l. Maß II.
Maßeinheit (die): mértékegység.
Maßgabe (die): mérték; nach ~ des: vmi szerint, vmihez képest, pl. nach ~ des Baufortschrittes: az építés haladásához képest; nach ~ seiner Kräfte: erejéhez képest v. mérten.
maßgebend: irányadó, mérvadó, mértékadó; das ist für mich ~: ehhez tartom magam; in ~en Kreisen: irányadó v. intéző körökben.
Maßliebchen (das): *növ.* százszorszép (Bellis).
maßlos: mértéktelen, -ül.
Maßlosigkeit (die): mértéktelenség.
Maßnahme (die), *t.* -n (v. die **Maßnehmung**, *t.* -en): intézkedés, rendszabály; ~n treffen: intézkedéseket tenni, intézkedni.
Maßregel (die), *t.* -n: rendszabály; seine ~n treffen: intézkedni, intézkedéseit megtenni.
maßregeln (-te, hat gemaßregelt): vkit megrendszabályozni, ráncba szedni.
Maßstab (der), -es, *t.* -stäbe: mérték, mérv; in großem ~e: nagy arányokban; in verjüngtem v. verkleinertem ~e: kisebbitett mértékben; Plan im ~e von 1:100 = 1:100 mértékű (v. léptékű) terv; zum ~e nehmen: zsinórmértékül venni.
Maßtabelle (die): mértéktáblázat.
Maßverhältnis (das): mértékarány.
maßvoll: mérsékelt, mértékletes, -en.
Maßwerk (das): *ép.* áttört mű, csipkézet.
Maßzettel (der): mértékbárca.
Matador (der), -s, *t.* -e: főtekintély, főkolompos.
Material (das), -s, *t.* -ien: anyag, anyagáru, szer.
Materialbestand, Materialvorrat (der): anyagkészlet.
Materialdepot (das): anyagszertár.
Materialien (die = *t.*): anyagszerek, anyagok.
Materialismus (der): anyagelvűség, anyagiság.
Materialist (der), -en, *t.* -en: 1) anyagias, röghöz tapadt gondolkodású ember; 2) materialista, anyagelvű (bölcsész).
materialistisch: anyagias, -an.
Materialwagen (der): anyagkocsi.
Materialware (die): anyagáru, fűszeráru.
Materialwarengeschäft (das), **Materialwarenhandlung** (die): fűszerüzlet, fűszerkereskedés.
Materialwarenhändler (der): fűszerkereskedő.
Materie (die), *t.* -n: 1) anyag; 2) kelme, szövet.
materiell: anyagi, tárgyi, -lag.
Mathematik (die): mennyiségtan.
Mathematiker (der), -s, *t.* ~: mathematikus.
mathematisch: mennyiségtani, -lag.
Mathilde (*nőnév*): Matild.
Matratze [-tra-] (die), *t.* -n: derékalj, ágybetét, szőrzsák.
Matrikel [-tri-] (die), *t.* -n: anyakönyv.
Matrikelamt (das): anyakönyvi hivatal.
Matrikelauszug (der): anyakönyvi kivonat.
Matrikelführer (der): anyakönyvvezető, anyakönyves.
Matrikelführung (die): anyakönyvvezetés.
Matrize [-tri-] (die), *t.* -n: 1) anyaminta, anyalemez, kölyű; 2) levonó kép.
Matrone [-tro-] (die), *t.* -n: matróna, tisztes úrnő.
Matrose [-tro-] (der), -n, *t.* -n: matróz, hajóslegény, tengerész.
Matrosengericht (das): matrózétel.
Matrosenhut (der): matrózkalap.
Matrosenkleid (das): matrózruha.
Matrosensold (der): matrózbér.

Matsch (der), -es: veszteség (játékban).
matsch: vesztes; ~ werden: veszteni, a játékot elveszteni.
matt: 1) erőtlen, 2) lanyha; bágyadt, -an; ~e Farbe: tompa szín; ~es Glas: homályos üveg; ~e Möbel: viaszolt bútor; ~e Stimme: gyenge hang; ~ werden: kimerülni, ellankadni; 3) (sakkban) matt; — die **Matte**: lankadtság, sápadtság, l. Mattheit.
mattäugig: bágyadt szemű.
mattblau: halványkék.
Matte (die), t. -n: 1) kaszáló, pázsit, hegyi legelő; 2) gyékény; 3) *torn.* ugrózsák.
Mattenflechter (der): gyékényfonó.
mattgelb: halványsárga.
Mattglas (das): homályos üveg.
Matthäus *(férfinév)*: Máté.
Mattheit (die): bágyadtság, lankadtság, gyengeség.
mattherzig: gyenge szívű, gyáva.
Matthias *(férfinév)*: Mátyás.
mattieren (-te, hat mattiert): viaszolni, sápasztani.
Mattigkeit (die): bágyadtság.
Matura, Maturitätsprüfung (die): érettségi vizsgálat.
Maturität (die): érettség.
Matz (der), -es, t. Mätze: 1) Matyi; 2) szajkó (madár); 3) fajankó.
mauen: l. miauen.
Mauer (die), t. -n: fal; eine ~ aufführen: falat rakni; an v. in der ~ befestigt: falhoz erősített; einen Garten mit einer ~ umgeben: kertet fallal bekeríteni.
Maueranschlag (der): falragasz.
Maueranwurf (der): vakolat.
Mauerband (das), **Mauerschließe** (die): falkapocs.
Mauerbank, Mauerlatte (die): *ép.* koszorúfa, sárgerenda.
Mauerblümchen (das): petrezselymet áruló leány (bálon).
Mauerbrecher (der): faltörő kos.
Mauerdicke (die): falvastagság.
mauerfest: 1) szilárd mint a fal; 2) falhoz erősített.
Mauerkelle (die): vakoló kanál.
Mauerkrone (die): *ép.* falpárta.
mauern (-te, hat gemauert): falazni.
Mauerraute (die): *növ.* bordalap (Aspleninm).
Mauerschutt (der): faltörmelék.
Mauerschwalbe (die): falifecske.
Mauersohle (die): faltő.
Mauerstein (der): tégla.
Mauerung (die), t. -en falazat.
Mauerverband (der): falkötés.
Mauerverkleidung (die): falburkolat.
Mauerwerk (das): *ép.* fali mű, falazat; wasserdichtes ~: vízálló falazat.
Mauerziegel (der): fali tégla.
Mauerzinne (die): orom.
Maul (das), -[e]s, t. Mäuler: száj; er hat ein böses v. loses ~: rossz nyelve v. szabad szája van; er hat immer das größte ~ voll: mindig nagy hangon beszél; ~ halten! fogja be a száját!
Maulaffe (der): mafla; ~n feilhaben: száját tátani, málékodni, bámészkodni.
Maulbeerbaum (der): eperfa, szederfa. [szeder.
Maulbeere (die), t. -n: eper,
Maulerei, Maulhängerei (die), t. -en: ajkbiggyesztés, duzzogás.
Maulesel (der), -s, t. ~: öszvér (szamáröszvér).
Maulheld (der): szájhős.
Maulkorb (der): szájkosár.
Maulmacher (der): szájhős.
Maulmacherei (die): szájaskodás.
Maulschelle (die), t. -n: pofon; jmdm eine ~ geben: vkit pofon ütni.
Maulseuche (die): szájfájás; Maul- und Klauenseuche: száj- és körömfájás.
Maultier (das), -[e]s, t. -e: öszvér (lóöszvér).
Maultrommel (die): doromb.
Maulwerk (das): száj; er führt v. hat ein gutes ~: jó kereplője v. beszélőkéje van.
Maulwurf (der), -es, t. -würfe: vakondok, vakand.
Maulwurfshaufen (der): vakandtúrás.
Maure (der), -n, t. -n: mór.
Maurer (der), -s, t. ~: kőmüves.
Maurergeselle (der): kőmüveslegény.
Maurerkelle (die): vakolókanál.
Maurermeister (der): kőmüvesmester.
Maurerpolier (der): pallér.
maurisch: mór.
Mauritius, Maurus *(férfinév)*: Móric, Mór.
Maus (die), t. Mäuse: egér; mit Mann und ~: l. Mann.
Mausefalle (die): egérfogó.
Mauseloch (das): egérlyuk.
mausen (-ste, hat gemaust): 1) egeret fogni, egerészni; 2) elcsenni, »elsvindlizni«; — **sich** ~ (v. **mausern**): l. mausen; — das **Mausen**, -s: 1) egerészés; die Katze läßt das M. nicht: kutyából nem lesz szalonna; 2) l. Mausen.
Mauseöhrchen (das), -s: *növ.* egérfülfű (Hieracium pilosella).
Mauser (der), -s, t. ~: ügyes tolvaj.
Mauserei (die), t. -en: csenés.
Mausezahn (der): egérfog.
Mausezeit (die): l. Mausezeit.
mausig: kotnyeles, hetvenkedő; sich ~ machen: kotnyeleskedni, hetvenkedni.
Mausoleum (das), -[s], t. -een: díszsír, sírhely.
mausetodt: mozdulatlan, holt; er war ~: szörnyet halt.
Mauße (die): vedlés.
maußen, maußern, sich (-te, hat s. gemaußert): vedleni, tollát hullatni; — das **Maußen, Maußern**: vedlés.
Maußezeit (die): vedlés ideje.
Maut (die), t. -en: 1) vám; 2) vámház.
Mautamt (das): vámhivatal.
mautbar: megvámolható.
Mautbeamte [r] (der): vámtiszt.
Mautdeclaration (die): vámbevallás.
mautfrei: vámmentes, -en.
Mautgebür (die): vámilleték.
Mauthaus (das): vámház.
Mautlinie (die): vámvonal.
Mautner (der), -s, t. ~: vámszedő.
Mautschranke (die): vámsorompó.
Max, Maximilian *(férfinév)*: Miksa.
Maximalbelastung (die): legnagyobb megterhelés.
Maximalbetrag (der): legnagyobb v. legmagasabb összeg; der bewilligte ~: az engedélyezett legnagyobb összeg.
Maximaleinnahme (die): a legnagyobb bevétel.
Maximalstand (der): legnagyobb létszám v. állomány.
Maximaltarif (der): legmagasabb díjszabás.
Maxime (die), t. -n: elv, vezérelv.
Mazurka (die): mazurka, lengyelke. [fogó.
Mäcen (der), -s: mübarát, párt-
mächtig: hatalmas, -an; einer Sprache (= *gen.*) ~ sein: vmely nyelvet bírni v. tudni; seiner Sinne nicht ~ sein: eszméletlen állapotban v. magán kívül lenni; einer Sache (= *gen.*) ~ werden: elhatalmasodni vmin, hatalmába keríteni v. ejteni vmit; — der, die **Mächtige**, -n, t. -n: a hatalmas.
Mächtigkeit (die): vastagság (rétegé). [tebb.
mächtiglich: hatalmasan, folyt-
Mädchen (das), -s, t. ~: leány; ~ für alles: mindenes szolgáló.
Mädchenerziehung (die): leánynevelés, nőnevelés.

Mädchenerziehungsanstalt (die): leánynevelő (intézet).
Mädchengymnasium (das): leánygimnázium.
mädchenhaft: leányos, -an.
Mädchenhaftigkeit (die): leányosság, szüziesség.
Mädchenherz (das): leányszív.
Mädchenname (der): leánynév.
Mädchenraub (der): leányrablás.
Mädchenräuber (der): leányrabló.
Mädchenschule (die): leányiskola.
Mädel (das), -s, *t.* ~: leány.
Mägdlein (das), -s, *t.* ~: leányzó.
mähbar: kaszálható.
Mähder (der), -s, *t.* ~: l. Mäher.
mähen (-te, hat gemäht): kaszálni; — das **Mähen**, -s: kaszálás.
Mäher (der), -s, *t.* ~: kaszás; — die **Mäherin**, *t.* -nen: kaszás (nő).
mählich: lassanként, l. allmählich.
Mähne (die), *t.* -n: sörény.
[**Mährchen** (das): l. Märchen.
I. **Mähre** (der), -n, *t.* -n: morva.
II. **Mähre** (die), *t.* -n: gebe.
Mähren (das), -s: Morvaország.
mährisch: morva, morvául.
Mäkelei (die), *t.* -en: gáncsoskodás.
mäkeln (-te, hat gemäkelt): 1) gáncsoskodni; 2) l. makeln; — das **Mäkeln**, -s: gáncsoskodás.
Mäkler, Makler (der), -s, *t.* ~: alkusz, ügynök.
[**mälig**: l. mählich.
Mängelverzeichnis (das): hiánylatok jegyzéke.
Männchen (das), -s, *t.* ~: 1) emberke; 2) férjecske; 3) hím.
männiglich: mindnyájan, mindenki[nek]; ~ bekannt: köztudomású. [emberke.}
Männlein (das), -s, *t.* ~:}
männlich: 1) férfias, -an; 2) hím, kan; 3) *nyelvt.* ~es Geschlecht: hímnem; ~en Geschlechtes: hímnemű.
Männlichkeit (die): férfiasság.
Mäntelchen (das), -s, *t.* ~: köpenyke; einer Sache (= *dat.*) ein ~ umhängen: vmit takargatni, szépítgetni.
Mär, Märe (die), *t.* Mären: 1) hír, újság; 2) rege, mese.
Märbel (der): l. Marbel.
Märchen (das), -s, *t.* ~: mese, rege.
Märchenbuch (das): meséskönyv.
Märchenerzähler (der), **Märchenerzählerin** (die): mesemondó.
märchenhaft: meseszerű, regeszerű, -en. [szerűség.}
Märchenhaftigkeit (die): mese-}
Märchenwelt (die): mesék világa.
Märtyrer (der), -s, *t.* ~: vértanú; — die **Märtyrerin, Märtyrin**, *t.* -nen: vértanú (nő).

Märtyrertum (das), -[e]s: vértanúság.
Märzveilchen (das): *növ.* májusi ibolya.
März (der), -es, *t.* -e: március.
mästen (-ete, hat gemästet): hizlalni.
Mäster (der), -s, *t.* ~: hizlaló.
Mästung (die): l. Mastung.
I. **mäßig**: mérsékelt, mértékletes, -en.
II. **-mäßig**: *össz.* -szerű, -en, pl. regelmäßig: szabályszerű, -en.
mäßigen (-te, hat gemäßigt): mérsékelni; seinen Zorn ~: haragját fékezni *v.* zabolázni; — sich ~: mértéket tartani, magát mérsékelni *v.* türtőztetni.
Mäßigkeit (die): mértékletesség, mértéktartás, vminek mérsékelt volta.
Mäßigkeitsverein (der): mértékletességi egyesület.
Mäßigung (die): mérséklet, mérséklés.
Mätzchen (das), -s, *t.* ~: 1) vkinek kedvese; 2) alle ~ und Schätzchen einer Sache kennen: vmely dolognak minden csínját-bínját ismerni.
Mäulchen (das), -s, *t.* ~: 1) szájacska; 2) csók.
Mäuschen, Mäuslein (das), -s, *t.* ~: egerecske.
mäuschenstill: igen csendes, -en; es ist ~: nagy a csend.
Mäusefalke (der): egerésző kánya.
Mäusefalle (die): egérfogó.
Mäusefänger (der): egérfogó, egerész.
Mäuseloch (das): egérlyuk.
mäusestill: l. mäuschenstill.
Mechanik (die): 1) géptan, erőműtan; 2) szerkezet, gépezet.
Mechaniker (der), -s, *t.* ~: gépész, műszerész, mechanikus.
mechanisch: 1) erőművi, -leg; 2) gépies, -en.
Mechanismus (der), ~, *t.* -ismen: gépezet, erőművi szerkezet.
meckern (-te, hat gemeckert): mekegni; — das **Meckern**, -s: mekegés.
Medaille [medallye] (die), *t.* -n: emlékérem, érem.
Medaillon [medáljon] (das), -s, *t.* -s: nyakérem, násfa.
Meder (der), -s, *t.* ~: méd.
Mediasch: Medgyes *(város)*.
mediatisieren (-te, hat mediatisiert): függősíteni.
Mediatisierung (die): függősítés.
Medicament (das), -es, *t.* -e: gyógyszer.
Mediceer (die = *t.*): a Mediciek.
mediceische Venus (die): a medici Venus.

Medicin (die), *t.* -en: 1) gyógyszer, orvosszer, orvosság; 2) orvos- *v.* gyógytudomány.
Medicinalgewicht (das): gyógyszerész-mérték.
Medicinalkräuter (die=*t.*): gyógyfüvek.
Medicinalrath (der): 1) közegészségi *v.* orvosi tanács; 2) közegészségügyi *v.* orvosi tanácsos.
Mediciner (der), -s, *t.* ~: orvostanhallgató, orvosnövendék.
medicinisch: orvosi; ~e Facultät: orvosi kar.
[**Medikament** (das): l. Medicament.
medio: közepén, közepe; ~ August: augusztus hó közepén
Mediowechsel (der): vmely hónap közepén lejáró váltó.
Medisance (die): emberszólás.
medisieren (-te, hat medisiert): az embereket megszólni.
Meditation (die), *t.* -en: elmélkedés. [közeg.}
Medium (das), -[s], *t.* ..dien:}
Meduse (die), *t.* -n: medúza.
Meer (das), -es, *t.* -e: tenger.
Meeranwohner (der): tengerparti lakos.
Meerauge (das): tengerszem.
Meerbeherrscher (der): a tenger ura. [lakó.}
Meerbewohner (der): tengerben}
Meerbusen (der): tengeröböl.
Meerenge (die): tengerszoros.
Meeresarm (der): tengerág.
Meeresboden (der): tengerfenék.
Meeresbucht (die): (kisebb) tengeröböl.
Meeresfläche (die): a tenger felülete *v.* színe.
Meeresflut (die): tenger árja.
Meeresgrund (der): tengerfenék.
Meereshöhe (die): tengerszintmagasság.
Meeresküste (die): tengerpart.
Meeresspiegel (der): tengerszín, a tenger felszíne *v.* tükre.
Meeresstille (die): szélcsend a tengeren.
Meeresstrand (der): tengerpart.
Meeresströmung (die): tengeri áramlat.
Meeresufer (das): tengerpart.
Meerfahrt (die): tengeri út *v.* utazás. [hableány.}
Meerfrau (die), **Meerweib** (das):}
Meergegend (die): tengerparti vidék.
Meergott (der): a tenger istene.
Meergras (das): tengeri fű.
meergrün: tengerzöld.
Meerkalb (das): tengeri borjú.
Meerpferd (das): rozmár.
Meerrettig (der): torma.
Meersalz (das): tengeri só.
Meerschaum (der): tajték.

Meerschaumpfeife (die): tajtékpipa.
Meerschlange (die): tengeri kigyó.
Meerschwein, Meerschweinchen (das): tengeri malac *v.* disznócska.
Meerstrudel (der): tengeri örvény.
Meerungeheuer (das): tengeri szörnyeteg.
Meerwasser (das): tengervíz.
Meerweib (das): l. Meerfrau.
Meerwunder (das): tengeri csoda.
Meeting [miting] (das), -s, *t.* -s: népgyülés.
Megäre (die), *t.* -n: fúria.
Mehl (das), -[e]s: liszt.
mehlartig: lisztnemü, -en.
Mehlbeutel (der): pitle.
Mehlbrei (der): lisztpép.
Mehlfaß (das): lisztes hordó.
mehlhaltig: liszttartalmú.
Mehlhändler (der): lisztkereskedő.
mehlig: lisztes, -en.
Mehlkammer (die): lisztes hombár.
Mehlkarren (der): liszttargonca.
Mehlsack (der): lisztes zsák.
Mehlspeise (die): tészta.
Mehlspeisenfabrik (die): tésztanemüek gyára.
Mehltau (der): lisztharmat.
Mehlzucker (der): porcukor.
mehr: 1) több, többet; er hat ~ Freunde als Feinde: több a barátja, mint az ellensége; ~ Licht: több világosságot! ~ Wahres: több igazat; was willst du noch ~: mi kell még? das ist nicht ~ als billig: ez csak méltányos; 2) többé; er trauert nicht ~: már nem gyászol; ~ oder weniger: többé-kevésbbé; 3) l. mehrere stb.
Mehraufwand (der): kiadási *v.* fogyasztási többlet.
Mehrausgabe (die): kiadási többlet, többkiadás.
Mehrbedarf (der): nagyobb szükséglet, többszükséglet.
Mehrbelastung (die): nagyobb megterhelés, túlterhelés.
Mehrbetrag (der): többlet.
Mehrbieter (der): többet ajánló.
Mehreinnahme [Mehr-] (die): bevételi többlet.
mehren (-te, hat gemehrt): szaporitani, növelni; — **sich** ~: szaporodni, növekedni.
mehrentheils: nagyobbrészt.
mehrere: több, többen; ~ Bücher: több könyv; ~ sagten: többen azt mondták.
mehreremal[e]: többször.
mehreres: több, többet; ein anderesmal ein ~: máskor majd többet.
Mehrerfordernis (das): szükségleti többlet, megkivántató többlet.
mehrerlei: többféle, különféle.
mehrerwähnt: többször említett.
mehres, ein ~: több, többet.
mehrfach: többszörös, -en.
Mehrgeburt (die): többes szülés *v.* születés (ikrek stb. szülése).
Mehrgewicht (das): súlytöbblet.
mehrglied[e]rig: több tagú.
Mehrheit (die), *t.* -en: többség.
Mehrheitsbeschluß (der): a többség határozata.
Mehrkosten (die = *t.*): költségtöbblet, többkiadás.
Mehrleistung (die): munkatöbblet.
mehrmalig: többszöri.
mehrmals: többször, több izben.
mehrtägig: több napi.
mehrtheilig: több részből álló.
Mehrung (die): növekedés.
Mehrverbrauch (der): fogyasztási többlet.
mehrweibig: többnejü.
Mehrweibigkeit (die): többnejüség.
Mehrwert (der): értéktöbblet.
mehrwöchentlich: több heti.
Mehrzahl (die): többes szám.
Mehrzahlung (die): *ker.* fizetési többlet.
meiden (mied, hat gemieden): kerülni vkit *v.* vmit; der Schlaf mied seine Augen: álom nem jött a szemére; ein Treffen ~: kitérni a megütközés elől.
Meier (der), -s, *t.* ~: majoros.
Meierei (die), *t.* -en, **Meierhof** (der), -es, *t.* -höfe: major, majorság, gazdaság.
Meile (die), *t.* -n: mérföld; eine ~ weit: egy mérföldnyire.
Meilenstein, Meilenzeiger (der): mérföldmutató.
meilenweit: 1) mérföldekre terjedó; 2) mérföldnyi távolságban; er ist ~ davon entfernt: mérföldekre van *v.* jár tőle.
Meiler (der), -s, *t.* ~: szénégetőhalom, fagarmada.
mein, meine: enyém; mein Buch: könyvem; meine Mütze: sapkám; meine Augen: szeme[i]m; das **Mein** und Dein: az enyém és a tied; der, die, das **Meine** *v.* **Meinige**: az enyém, sajátom; die **Meinigen**: az enyéim, hozzám tartozók; **meinerseits**: részemről; **meinesgleichen**: hozzám fogható *v.* hasonló, magamfajta; **meinethalben, meinetwegen, um meinetwillen**: 1) értem, miattam, kedvemért, tőlem; 2) meinethalben kannst du schreien: kiabálhatsz, nem bánom *v.* én tőlem kiabálhatsz.
Meineid (der), -[e]s, *t.* -e: hamis eskü.
meineidig: hamisan esküvő, hitszegő; — der, die **Meineidige**, -n, *t.* -n: hamisan esküvő, hitszegő.
meinen (-te, hat gemeint): 1) vélni, hinni, gondolni; was ~ Sie? mi az Ön véleménye? was ~ Sie damit? mit akar ezzel mondani? was ~ Sie dazu? mit szól hozzá? wie ~ Sie das? hogy érti [Ön] ezt? man sollte ~: azt gondolná az ember; du bist damit gemeint *v.* da bist du gemeint: rólad van szó, rád jár a rúd; 2) er meint es ehrlich *v.* reblich: becsületes a szándéka; er meint es gut mit dir: javadat akarja; es war gut gemeint: a szándék jó volt.
meinerseits, meinethalben: l. mein.
Meinung (die), *t.* -en: vélemény; die allgemeine *v.* öffentliche ~: közvélemény; eine ~ über etw. *(= acc.)* abgeben *v.* äußern: véleményt mondani vmiről; ich bin der ~, *v.* meine ~ geht dahin: véleményem az, azt tartom, úgy vélekedem; in der ~: abban a hiszemben *v.* hitben; meiner ~ nach: véleményem szerint; anderer ~ sein: más véleményben lenni; eine hohe ~ von etw. haben: sokat tartani vmi felől; eine entgegengesetzte ~ hegen: ellenkező véleményen lenni.
Meinungsabgabe, Meinungsäußerung (die): véleménynyilvánítás.
Meinungsverschiedenheit (die): véleménykülönbség, nézeteltérés.
Meise (die), *t.* -n: cinke, cinege.
meist: 1) legtöbb; das meiste Geld: legtöbb pénz; das meiste hast du geleistet: te tetted a legtöbbet; die meisten glauben: a legtöbben azt hiszik; 2) többnyire; so pflegt es ~ zu geschehen: így szokott ez többnyire történni; — **am meisten**: többnyire, leginkább.
Meistanbot, Meistgebot (das): legmagasabb *v.* legnagyobb igéret.
Meistbegünstigung (die): legnagyobb kedvezmény.
Meistbegünstigungsvertrag (der): legtöbb-kedvezményü szerződés.
meistbietend: legtöbbet igérő; — der **Meistbietende** r, -n, *t.* -n: a legtöbbet igérő.
meistens, meistentheils: legtöbbször, nagyobbrészt.
Meister (der), -s, *t.* ~: mester; seinen ~ finden: emberére akadni; Übung macht den ~: gyakorlat a legjobb mester; ich zum ~ von etw. machen

v. ~ von etw. werden: vminek urává lenni; die Römer wurden bald ~ von Sicilien: a rómaiak hamar birtokukba kerítették Siciliát; man wurde des Feuers ~: megfékezték a a tüzet; einer Sache (= gen.) ~ sein: vminek ura lenni; seiner selbst nicht ~ sein: nem birni magával.

Meistergesang, Meistersang (der): mesterdal.

meisterhaft: mesteri, -leg.

Meisterhand (die): mesteri kéz.

Meisterin (die), *t.* -nen: mesterné, »májszterné«.

meistern (-te, hat gemeistert): 1) korholni; 2) l. bemeistern.

Meistersänger, Meistersinger (der): mesterdalnok.

Meisterschaft (die): 1) remekség, remeklés; 2) vkinek mester volta; 3) mesterek egyesülete.

Meisterschöpfung (die), **Meisterstück, Meisterwerk** (das): műremek, mestermű.

Meißel (der), -s, *t.* ~: véső.

meißeln (-te, hat gemeißelt): vésni, faragni.

Melancholie (die): mélabú, búskomorság.

melancholisch (*ff.* -t): mélabús, búskomor, -an.

Melange [melánzs] (die), *t.* -n: vegyülék, keverék.

Melasse (die): cukorszörp.

Melchior (*férfinév*): Menyhért.

Melde (die), *t.* -n: *növ.* libatopp (Atriplex).

Meldeamt (das): l. Meldungsamt.

Meldebrief (der): értesítő levél.

Meldebuch (das): l. Meldungsbuch.

melden (-ete, hat gemeldet): jelenteni, hírül *v.* tudtul adni; mit Respect zu ~: tisztesség nem esik mondván; ohne Ruhm zu ~: nem dicsekvésből mondom; unser Verfasser meldet davon nichts: szerzőnk nem tesz róla említést; die Zeitungen wissen zu ~: a hírlapok azt újságolják; — **sich** ~: jelentkezni; er wird sich ~: majd hallat magáról, majd előkerül; sich krank ~: beteget jelenteni; der Wind meldet sich schon: a szél már rákezd; sich (bei jmdm) ~ lassen: (vkinél) bejelentetni magát.

meldenswert: említésre méltó.

Meldepflicht (die): jelentkezés kötelessége.

Meld(e)zettel (der): bejelentő lap.

Meldung (die), *t.* -en: 1) jelentés; von etw. ~ erstatten, machen *v.* thun: jelentést tenni vmiről; 2) jelentkezés.

Meldungsamt (das): bejelentő hivatal. [ív.]

Meldungsbogen (der): bejelentő-

Meldungsbuch (das): jelentkezési *v.* bejelentő könyv. [hely.]

Meldungsort (der): bejelentési

melieren (-te, hat meliert): elegyíteni, vegyíteni.

meliert: vegyített, vegyítve.

Melioration (die), *t.* -en: javítás.

Melisse (die), *t.* -n: méhfű (Melissa).

melk: fejős; eine ~e Kuh: l. Melkkuh.

Melkeimer (der), **Melkfass** (das): fejő dézsa, rocska.

melken (*j.* ich melke, du melkst *v.* *ritk.* milkst, er melkt *v.* milkt; *tm.* er melkte *v.* molk; *m.* er hat gemelkt *v.* gemolken; *km.* er melkte *v.* mölke; *felsz.* melke *v.* milk!): fejni, megfejni; — das

Melken, -s: fejés. [ság.]

Melkerei (die), *t.* -en: tejgazda-

Melkkuh (die): fejős tehén.

Melodei, Melodie (die), *t.* -n: dallam.

melodiös, melodisch: dallamos, -an, zengzetes, -en.

Melodrama (das), -s, *t.* -s *v.* -men: melodráma.

Melone (die), *t.* -n: dinnye.

[**Meltau** (der): l. Mehlthau.

Memme (die), *t.* -n: gyáva, pulya.

memmenhaft: nyúlszívű, gyáva.

Memoiren [memoárn] (die = *t.*): emlékiratok.

Memoirenschreiber (der): emlékirat szerzője.

Memorabilien (die = *t.*): emlékezetességek.

Memorandum (das), -s, *t.* -den: emlékirat.

memorieren (-te, hat memoriert): emlékelni, emlézni, megtanulni.

Menage [menázs] (die): *kat.* közétkezés, közös élelmezés.

Menagerie (die), *t.* -n: állatsereglet.

menagieren (-te, hat menagiert): *kat.* közétkezésben résztvenni.

Menge (die), *t.* -n: 1) tömeg, sokaság; in ~: bőségesen; eine riesige ~: tenger sokaság, tenger nép; 2) mennyiség.

mengen (-te, hat gemengt): keverni, vegyíteni; durcheinander ~: össze-visszakeverni; — **sich** in etw. ~: magát vmibe ártani, vmibe elegyedni.

Mengfutter (das): elegytakarmány.

Mengsel (das): l. Gemengsel.

Meng(ungs)verhältnis (das): keverési arány, keverékarány.

Mennig (der), -s: minium.

I. **Mensch** (der), -en, *t.* -en: ember; jeder ~: minden ember, mindenki; kein ~: senki.

II. **Mensch** (das), -es, *t.* -er: parasztlány.

Menschenalter (das): emberöltő.

Menschenantlitz (das): emberi arc.

Menschenart (die): 1) emberfaj; 2) közszokás; das ist ~: ez az emberek szokása.

Menschenauge (das): emberi szem.

Menschenblut (das): embervér.

Menschenbrust (die): [emberi] kebel.

Menschenfeind (der): embergyűlölő.

Menschenfleisch (das): emberhús.

Menschenfresser (der): emberevő.

Menschenfreund (der): emberbarát.

menschenfreundlich: emberbaráti, emberszerető.

Menschengedenken (das): emberi emlékezet; seit ~: emberemlékezet óta. [érzés.]

Menschengefühl (das): emberi

Menschengeist (der): emberi szellem. [nem.]

Menschengeschlecht (das): emberi

Menschengesicht (das): emberarc.

Menschengestalt (die): emberi alak.

Menschengewühl (das): sokaság.

Menschenhaar (das): emberi haj.

Menschenhand (die): emberi kéz.

Menschenhandel (der): rabszolgakereskedés. [lölet.]

Menschenhass (der): embergyű-

Menschenhaufen, Menschenknäuel (der): tömeg, emberboly.

Menschenhändler (der): rabszolgakereskedő.

Menschenherz (das): emberszív.

Menschenkenner (der): emberismerő. [ismeret.]

Menschenkenntnis (die): ember-

Menschenkind (das): emberfia; die ~er: az emberek.

Menschenleben (das): emberélet.

menschenleer: néptelen. [tet.]

Menschenliebe (die): emberszere-

Menschenlist (die): emberi fortély.

Menschenlos (das): emberi sors.

menschenmöglich: emberileg lehető *v.* lehetséges. [mészet.]

Menschennatur (die): emberi ter-

Menschenopfer (das): emberáldozat. [telesség.]

Menschenpflicht (die): emberi kö-

Menschenrecht (das): emberi jog.

menschenscheu: vad, emberkerülő, embergyűlölő. [nyúzó.]

Menschenschinder (der): ember-

Menschenschlag (der): emberfaj.

Menschenseele (die): emberi lélek; es war dort keine ~: egy lélek sem volt ott.

Menschensohn (der): az ember fia.

Menschenstimme (die): emberi hang *v.* szó.

Menschenthum (das): emberiség.

Menschenvater (der): emberek atyja.
Menschenverstand (der): emberi ész; der gesunde ~: a józan ész.
Menschenvolk (das): az emberek.
Menschenwerk (das): emberi mü.
Menschenwitz (der): emberi furfang.
Menschenwohl (das): emberi boldogság, az emberek java.
menschgeworden: emberré lett, testet öltött (Krisztus).
Menschenwürde (die): emberi méltóság.
Menschheit (die): emberiség.
Menschlein (das), -s, t. ~: emberke.
menschlich: emberi, -leg; Irren ist ~: tévedni emberi dolog; ihm begegnete etwas **Menschliches**: valami nemszeretem dolog esett meg rajta; uns allen kann Menschliches begegnen: mindnyájunkat érhet baj; das ewig Menschliche: az örök emberi.
Menschlichkeit (die): emberi természet, vkinek emberi volta.
Menschwerdung (die): megtestesülés.
Menstruation (die): hószám, havi baj.
Mensur (die), t. -en: 1) mérték; 2) vivótér, vivótávolság; auf die ~ gehen: kiállni, megvivni.
Mentor (der), -s, t. -en: nevelő, vezető.
Menu [menü] (das), -s, t. -s: étlap, ételsor.
Menuet (das), -tes: minét (tánc).
mephistophelisch: mefisztói, ördögi.
mercantil[isch]: kereskedelmi.
Mergel (der), -s: márga.
Mergelboden (der): márgástalaj.
Meridian (der), -s, t. -e: délkör, délló.
meritorisch: érdemleges, -en.
merkbar: észrevehető, érezhető.
Merkeisen (das): jelzővas.
merken (-te, hat gemerkt): 1) jelölni, megjelölni; 2) megjegyezni; sich (= *dat.*) etw. ~: vmit megjegyezni magának; das merke dir: jegyezd meg jól; das will ich mir ~: ezt megjegyzem magamnak; wohl gemerkt! értsük meg jól! 3) vmit észrevenni; das merkte ich wohl: vettem észre; ~ lassen: elárulni, észrevétetni; er hat es mich ~ lassen: éreztette velem; davon ist nichts mehr zu ~: abból már semmi sem látszik; 4) auf etw. (= *acc.*) ~: vmire figyelni, ügyelni.
merkenswert: megjegyzendő, figyelemre méltó.
Merker (der), -s, t. ~: pályabiró, figyelő, feljegyző.
merklich: észrevehető, -en.
Merkmal (das), -s, t. -e: ismertető jel, jegy.
merkwürdig: nevezetes, -en.
merkwürdigerweise: csodálatosképen; er ist ~ nicht gekommen: különös, hogy nem jött el.
Merkwürdigkeit (die), t. -en: nevezetesség, emlékezetesség.
Merkzeichen (das): jel, jegy.
Merle (die), t. -n: fekete rigó.
merzen (-te): l. ausmerzen.
Mesalliance [Mes-] (die), t. -n: balházasság, egyenetlen (rangján aluli) házasság.
[**Mesner** (der): l. Meßner.
Mesopotamien (das), -s: Mezopotámia.
Meßamt (das): mise, misézés.
Meßapparat (der): mérőkészülék.
Meßband (das): mérőszalag.
meßbar: [meg]mérhető.
Meßbuch (das): misekönyv.
Meßbude (die): vásári bódé.
Messe (die), t. -n: 1) mise; ~ lesen: misét mondani; 2) vásár; zur ~ gehen: vásárra járni.
messen (*j.* ich messe, du missest *v.* mißt, er mißt; *tm.* er maß; *m.* er hat gemessen; *km.* er mäße; *felsz.* miß!): mérni, megmérni; jmden mit den Augen ~: vkin végignézni; er maß den Sprecher kalt vom Scheitel bis zur Sohle: hidegen végignézett a beszélőn; — sich mit jmdem ~: megmérkőzni, megvivni vkivel; der Acker mißt in der Breite 100 m: a szántóföld száz méter széles; das Tuch mißt 10 m: a posztó tíz méter hosszú; — das **Messen**, -s: l. Messung.
Messer (das), -s, t. ~: kés.
Messerfläche (die): a kés lapja.
Messergriff (der), **Messerheft** (das): kés nyele.
Messerklinge (die): kés pengéje.
Messerscheide (die): késtok.
Messerschmied (der): késes, késműves.
Messerstich (der): késszúrás.
Meßgeld (das): misepénz.
Meßgeschenk (das): vásárfia.
Meßgewand, **Meßkleid** (das): miseruha.
Meßhemd (das): mise-ing.
Messiade (die), t. -n: költemény a Megváltóról.
messianisch: messiási.
Messias (der), ~: a Fölkent, Megváltó.
Messing (das), -[e]s: sárgaréz.
messingen: sárgarézből való.
Messingschmied (der): rézműves.
Meßinstrument (das): mérőeszköz.
Meßkatalog (der): vásári könyvjegyzék.
Meßkette (die): mérőlánc.
Meßlatte (die): mérőléc.
Meßleine, **Meßschnur** (die): mérőzsineg.
Meßner (der), -s, t. ~: sekrestyés, egyházfi.
Meßstange (die): mérőpózna.
Meßtisch (der): mérőasztal.
Messung (die), t. -en: mérés, megmérés, fölmérés.
Meßwechsel (der): vásári váltó.
Meßzeit (die): vásár ideje; zur ~: vásárkor.
Mestize (der), -n, t. -n: mesztic.
[**Met** (der): l. Meth.
Metall (das), -s, t. -e: fém, érc; edle ~e: nemes fémek; unedle ~e: nem nemes fémek; übers ~ richten: csőmentében irányozni (ágyut).
Metallarbeiter (der): fémmunkás.
metallartig, **metallähnlich**: fémszerű, -en.
Metalldrechsler (der): fémesztergályos.
Metalldrucker (der): fémnyomó.
Metallegierer (der): fémötvényező, fémötvöző.
Metallegierung (die): fémötvény.
metallen: fémből v. ércből való.
Metallgeld (das): ércpénz.
Metallgießer (der): fémöntő.
Metallgießerei (die): fémöntöde.
Metallglanz (der): fémfény.
metallhaltig: fémtartalmú.
Metalliderung (die): fémtömítés, fémdugasztás.
Metallindustrie (die): fémipar.
metallisch: fémes, fémszerű.
Metallschlacke (die): ércsalak.
Metallspan (die): fémforgács, fémszilánk.
Metallurgie (die): kohászat.
Metallware (die): fémáru.
Metamorphose (die), t. -n: átváltozás.
Metapher (die), t. -n: szókép.
metaphorisch: képes, képletes, -en.
Metaphysik (die): metafizika.
Metathesis (die), t. -thesen: átvetés, áttétel (hangé).
Metempsychose [Met-] (die): lélekvándorlás.
Meteor (das), -[e]s, t. -e: meteor, hulló csillag.
Meteoreisen (das): meteorvas.
Meteorolog (der), -en, t. -en: meteorológus.
Meteorologie (die): időjárástan, légtünettan.
meteorologisch: meteorológia; ~es Institut: meteorológiai intézet.
Meteorstein (der): meteorkő.
Meter (das v. der), -s, t. ~: méter.
Metercentner (der): métermázsa.

Metermaß (das): métermérték.
Metersystem (das): méterrendszer.
Meth (der), -es: méhsör.
Methode (die), t. -n: módszer.
Methodik (die): módszertan.
methodisch: módszeres, -en.
Metier [metié] (das), -s: foglalkozás.
Metonymie (die), t. -n: metonimia.
Metrik (die): verstan.
metrisch: 1) mértékes, méretes (vers); 2) verstani, -lag; 3) ~es Maß: métermérték.
Metropole (die), t. -n: főhely, főváros, székváros.
Metropolit (der), -en, t. -en: metropolita.
Mette (die), t. -n: hajnali mise, veternye.
Mettwurst (die): kolbász.
Metze (die), t. -n: 1) mérő, véka; 2) tized; 3) rima.
Metzelei (die), t. -en: mészárlás.
metzeln (-te): öldökölni, lemészárolni, felkoncolni.
Metzger (der), -s, t. ~: mészáros.
Metzgerei (die), t. -en: l. Metzelei.
[**Meuble** (das): l. Möbel.
Meuchelmord (der): orgyilkosság.
Meuchelmörder (der): orgyilkos; — die **Meuchelmörderin**, t. -nen: orgyilkos nő.
meuchelmörderisch, meuchlerisch, meuchlings: orozva, orvul.
Meuchler (der), -s, t. ~: orgyilkos.
Meute (die), t. -n: 1) ebfalka; 2) (v. die **Meuterei**) zendülés.
Meuterer (der), -s, t. ~: zendülő.
meuterisch: zendülő, lázadó.
Mexikaner (der), -s, t. ~: mexikói; — die **Mexikanerin**, t. -nen: mexikói (nő).
mexikanisch: mexikói.
Mexiko (das), -s: Mexikó.
Mezzanin (das), -s, t. -s: félemelet.
Miasma (das), -[s], t. -men: kóranyag, fertőző anyag.
miauen (-te, hat miaut): nyávogni, nyivákolni; — das **Miauen**, -s: nyávogás.
mich (ich *tárgyesete*): engem.
Michael, Michel *(férfinév)*: Mihály.
Michaelisfest (das): Szt.-Mihály napja.
*mied: l. meiden.
Mieder (das), -s, t. ~: vállfűző.
Miene (die), t. -n: arculat, arckifejezés; er machte ~, den Saal zu verlassen: készülődött, hogy a termet elhagyja; mit saurer ~: fanyar képpel; gute ~ zum bösen Spiel machen: jó kedvet erőltetni arcára, fanyalogva nézni vmit.
Mienenspiel (das), **Mienensprache** (die): arcjáték.
mietbar: kibérelhető.
Mietbetrag, Mietpreis (der): bérösszeg, bérletösszeg.
Mietcontract, Mietvertrag (der): bérleti szerződés.
Miete (die): bér, bérlet; zur ~ wohnen: bérben lakni.
mieten (-ete, hat gemietet): bérelni, kibérelni, bérbe venni; jmdn als Knecht ~: vkit szolgának szegődtetni v. megfogadni.
Mieter (der), -s, t. ~: bérlő.
Mietfrau (die): szállásadó asszony.
Mietgeld (das): bérösszeg.
Mietherr (der): szállásadó.
Mietkosten (die=t.): bérletköltség.
Mietkutsche (die): bérkocsi.
Mietkutscher (der): bérkocsis.
Mietleute (die=t.): bérlők.
Mietling (der), -[e]s, t. -e: bérenc.
Mietmann (der): bérlő.
mietweise: bérben, bérletképen.
Mietwert (der): bérérték.
Mietwohnung (die): bérlakás.
Mietzeit (die): bérletidő.
Mietzins (der): bér, házbér.
Migräne [-grä-] (die): migrén, féloldali v. ideges fejfájás.
Mikroben [-kro-] (die=t.): mikróbák.
Mikrophon (das), -s, t. -e: mikrofón.
Mikroskop [-kro-] (das), -s, t. -e: górcső, nagyító.
mikroskopisch: górcsövi, -leg.
Milbe (die), t. -n: 1) moly; 2) pondró, nyű.
Milch (die): tej; weiß wie ~: tejfehér.
milchartig: tejszerű.
Milchbart (der): pelyhes állú, tejfölös szájú (ifjú).
Milchbrei (der): tejbe kása.
Milchbrot (das): tejes kalács.
Milchbruder (der): tejtestvér, egytejtestvér.
milchend: tejelő, fejős (tehén).
Milcher (der), -s, t. ~: tejeshal.
Milchfrau (die), **Milchweib** (das): tejes asszony.
milchgebend: tejelő.
Milchgefäß (das): tejes edény.
Milchglas (das): 1) tejes pohár; 2. tejüveg.
Milchhalle (die): tejcsarnok.
milchig: tejes, -en.
Milchkaffee (der): fehér kávé.
Milchkalb (das): szopósborjú.
Milchkanne (die): tejeskanna.
Milchkuh (die): fejős tehén.
Milchmann (der): tejáruló.
Milchrahm (der): tejföl.
Milchschwester (die): egytejtestvér.
Milchspeise (die): tejbe főtt (étel).
Milchstraße (die): tejút.
Milchtopf (der): tejesköcsög.
milchweiß: tejfehér.
Milchwirtschaft (die): tejgazdaság.
Milchzahn (der): tejfog, csikófog.
mild: 1) enyhe, enyhén; 2) adakozó, kegyes; ~e Gaben: könyöradományok; ~e Stiftung: kegyes alapitvány.
Milde (die): 1) szelidség, enyheség; 2) bőkezüség, kegyesség.
mildern (-te, hat gemildert): enyhiteni, könnyiteni; — sich ~: enyhülni, szelidülni.
mildernd: enyhitő; ~e Umstände: enyhitő körülmények.
Milderung (die): enyhités, enyhület.
Milderungsgrund (der): enyhitő körülmény; in Anbetracht der zahlreichen Milderungsgründe: a számos enyhitő körülmény figyelembe vételével.
mildherzig, mildthätig: kegyes, jótékony.
Mildherzigkeit, Mildthätigkeit (die): kegyesség, jószivüség, jótékonyság.
mildreich: kegyes szivü.
Milieu [miljö] (das), -s, t. -s: környezet.
Militarismus (der): katona-uralom, katona-imádás.
Militär: 1) (der), -s, t. -s v. -e: katona; 2) (das), -s: katonaság, hadsereg.
Militär-Abtheilung (die): katonai ügyosztály.
Militärarzt (der): katonaorvos.
Militärbahn (die): katonai vasút.
Militärbeamte[r] (der): katonai tisztviselő.
Militärbehörde (die): katonai hatóság.
Militär-Commando (das): katonai parancsnokság.
Militärdienst (der): katonai v. hadi szolgálat.
Militärdienstpflicht (die): hadkötelezettség.
Militärdienstzeit (die): katonai szolgálatidő.
Militär-Erziehungsanstalt (die): katonanevelő intézet.
militärfrei: hadmentes.
Militärgericht (das): hadi törvényszék.
Militärgerichtsbarkeit (die): katonai biráskodás.
Militärgewalt (die): katonai hatalom.
Militärgrenze (die): katonai határorvidék.
Militärinstitut (das): katonai intézet.
Militär-Intendant (der): hadbiztos.
militärinvalid: katonarokkant.
militärisch: 1) katonai, -lag, hadi; 2) katonás, -an.

Militärkanzlei (die) Seiner Majestät: katonai iroda az udvarnál.

Militär-Kaplan (die): tábori káplán, katonai segédlelkész.

Militärkarte (die): 1) katonai térkép; 2) *v. u.* katonajegy.

Militärmacht (die): katonai hatalom.

Militär-Maria-Theresienorden (der): katonai Mária-Terézia rend.

Militärmusik (die): katonazene.

Militärobergericht (das): katonai főtörvényszék.

Militärpferd (das): katonaló.

Militärpflichten (die=*t.*): katonai kötelességek.

militärpflichtig: katonaköteles.

Militärposten (der): katonaőr.

Militär-Ritterorden (der): katonai lovagrend.

Militär-Ruhestand (der): katonai nyugállomány.

Militärsanitätswesen (das): katonai egészségügy.

Militärschein (der): katonai igazolvány.

Militärschule (die): katonai iskola.

Militärspital (das): katonai kórház.

Militärstand (der): katonaság, katonai állapot.

Militärstation (die): katonai állomás.

Militärstrafanstalt (die): katonai fegyintézet.

Militärstrafgericht (das): katonai büntető-bíróság.

Militärstraße (die): hadiút.

Militärtaxe (die): hadmentességi díj.

Militärtaxpflicht (die): hadmentességi díjkötelezettség.

Militär-Thierarzt (der): katonai állatorvos.

Militärtransport (der): 1) katonaszállítás; 2) katonai szállítmány.

Militäruniform (die): katonai egyenruha.

Militärwesen (das): katonaügy.

Militär-Unterrealschule (die): katonai alreáliskola.

Militärverdienstkreuz (das): katonai érdemkereszt; ~ mit der Kriegsdecoration: katonai érdemkereszt hadi díszitménynyel.

Militär-Verpflegsbeamte[r] (der): katonai élelmező tisztviselő.

Militärversorgung (die): katonaellátás.

Militärverwaltung (die): katonai kormányzat.

Militär-Veterinärwesen (das): katonai állatgyógyászat.

Militärwache (die): katonai őrség.

Militärwagen (der): katonakocsi.

Miliz (die), *t.* -en: népsereg, néphad.

Mille (das): ezer.

Millenarfeierlichkeiten (die=*t.*): ezredéves ünnepségek.

Millennium (das), -s: 1) ezredév; 2) ezredéves ünnepély.

Millenniumsdenkmal (das): ezredévi emlék.

Milliardär (der), -s, *t.* -e: milliárdosok.

Milliarde (die), *t.* -n: milliárd.

Milligramm (das), -s, *t.* -e: milligramm.

Millimeter (das), -s, *t.* ~: milliméter.

Million (die), *t.* -en: millió.

Millionär (der), -s, *t.* -e: milliomos.

Millionenstadt (die): milliomosok városa.

Million[s]tel (das), -s, *t.* ~: milliomodrész, *v. ö.* achtel.

milonische Venus (die): milói Vénus.

Milz (die), *t.* -en: lép.

Milzbrand (der), **Milzseuche** (die): lépfene.

milzbrandig: lépfenés.

Milzkrankheit (die): lépbaj.

Mime (der), -n, *t.* -n: színész.

Mimik (die): 1) arckifejezés, arcjáték; 2) színészet.

Mimiker (der), -s, *t.* ~: mimikus.

mimisch: mimikai, -lag.

Mimose (die), *t.* -n: *növ.* érzőke.

Mina, Minchen, Mine (*nőnév*): Mina, Minka („Wilhelmine" kicsinyitése).

Minaret (das), --ttes, *t.* --tte: mecset tornya.

minder: 1) kevesebb; 2) kevésbbé; ~ gut: kevésbbé jó.

minderbemittelt: szerénysorsú.

Minderbetrag (der): kevesebb összeg, kevesbedés, kevesbület.

Mindereinnahme (die): megcsökkent bevétel.

Minderheit (die): kisebbség.

minderjährig: kiskorú.

Minderjährigkeit (die): kiskorúság.

mindern (-te, hat gemindert): kevesbíteni, leszállítani; — sich ~: kevesbedni, csökkenni.

mindertauglich: kevéssé alkalmas.

Minderung (die): kevesbedés.

Minderwert (der): csekélyebb érték.

minderwertig: kevesebbet érő, csekélyebb értékü; unter den vorliegenden Werken findet sich auch manches **Minderwertige**: az előttünk fekvő művek közt van csekélyebb értékü is.

Minderzahl (die): kisebbség, kisebb szám.

mindest: 1) legkisebb, legcsekélyebb; nicht das ~e: a legkevesebbet sem; 2) nicht im ~en: legkevésbbé sem; aufs ~e, zum ~en: l. mindestens.

mindestens: legalább.

Mindestfordernde[r] (der): legolcsóbb *v.* legjutányosabb ajánlkozó.

Mine (die), *t.* -n: akna, bánya; tagende ~: fölszínre ható akna; die ~ bleibt sitzen: az akna nem sül el; *á. é.* alle ~n springen lassen: mindent megpróbálni.

minenartig: aknaszerű, -en.

Minenbau (der): aknakészités.

Mineneingang (der): aknaszáj.

Minengräber (der): aknamunkás.

Minenhals (der): aknatorok.

Minenhund (der): aknacsille.

Minenvormann (der): főaknás.

Minenweg (der): aknaút.

Mineral (das), -s, *t.* -ien: ásvány.

Mineralbad (das): ásványos fürdő.

Mineraliencabinet (das): ásványgyüjtemény.

mineralisch: ásványi.

Mineralog (der), -en, *t.* -en: ásványtudós.

Mineralogie (die): ásványtan.

mineralogisch: ásványtani, -lag.

Mineralöl (das): kőolaj.

Mineralöl-Raffineriefabrik (die): kőolaj-finomító-gyár.

Mineralquelle (die): ásványos forrás.

Mineralreich (das): ásványország.

Mineralwasser (das): ásványvíz.

Mineur [minőr] (der), -s, *t.* -e: aknász.

Mineurkunst (die): aknászat.

Miniatur (die), *t.* -en: kicsinyben festés, miniaturfestészet.

Miniaturausgabe (die): kisalakú kiadás (könyvé).

Miniaturbild, Miniaturgemälde (das): miniatűrkép.

Miniaturmaler (der): miniatűrfestő.

minieren (-te, hat miniert): aknázni, aláaknázni.

Minierer (der), -s, *t.* ~: aknász.

Minimalalter (das): minimális életkor.

Minimalbetrag (der): legkisebb összeg.

Minimalgewicht (das): legkisebb súly.

Minimalkörpergröße (die): minimális testnagyság.

Minimaltarif (der): legkisebb (legolcsóbb *v.* legalacsonyabb) díjszabás.

Minimalwert (der): legkisebb érték.

Minimum (das), -[s], *t.* --ma: legkisebb mennyiség *v.* összeg, vminek legkevesebbje.

Minister (der), -s, *t.* ~: miniszter; ~ des Äußern *v.* der aus-

wärtigen Angelegenheiten: külügyminiszter; ~ des Innern: belügyminiszter; ~ für Landesvertheidigung: honvédelmi miniszter (Ausztriában); ~ a latere v. ~ am königlichen Hoflager v. um die Person Se. Majestät: Ő Felsége személye körüli miniszter; ~ ohne Portefeuille: tárcanélküli miniszter (v. ö. Ministerium).

Ministerial-Commissär (der): miniszteri biztos.

Ministerial-Concipist (der): miniszteri fogalmazó.

Ministerialerlass (der), **Ministerialverordnung** (die): miniszteri rendelet.

Ministerialrath (der): miniszteri tanácsos.

Ministerialrescript (das): miniszteri leirat.

Ministerialsecretär (der): miniszteri titkár.

ministeriell: miniszteri.

Ministerium (das), -[s], t. -rien: minisztérium; kön. ung. ~ für Ackerbau, Industrie und Handel: földmüvelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. minisztérium; kön. ung. ~ für öffentliche Arbeiten und Communication: közmunka- és közlekedés[ügy]i magy. kir. minisztérium; kön. ung. ~ für Croatien-Slavonien-Dalmatien: horvát-szlavon-dalmát m. kir. minisztérium; kön. ung. ~ für Cultus und Unterricht: vallás- és közoktatás[ügy]i magy. kir. minisztérium: ~ am Allerhöchsten Hoflager: Ő Felsége személye körüli minisztérium.

Ministerpräsident (der): miniszterelnök.

Ministerpräsidium (das): miniszterelnökség.

Ministerrath (der): minisztertanács.

Ministrant (der), -en, t. -en: miseszolga.

ministrieren (-te, hat ministriert): ministrálni.

Minium (das), -s: minium, ólompir.

Minna (*nőnév*): Minna.

Minne (die), t. -n: szerelem.

Minnedichter (der): szerelmi költő.

Minneglück (das): szerelmi boldogság.

Minnelied (das): szerelmi dal.

minnen (-te, hat geminnt): szeretni, szerelmeskedni.

Minnesang (der): szerelmi költészet.

Minnesänger, **Minnesinger** (der): szerelmi költő v. dalnok.

minnig, minniglich: 1) kedves, -en, szeretetreméltó, -an; 2) szerető, szeretve.

minorenn: kiskorú.

Minorit (der), -en, t. -en: minorita (szerzetes).

Minorität (die), t. -en: kisebbség.

Minuend (der), -en, t. -en: kisebbítendő.

Minus (das), ~: kevesbedés.

Minuskel (die), t. -n: kis kezdőbetű.

Minute (die), t. -n: perc.

minutenlang: 1) percnyi; 2) percekig tartó.

minutenweise: percenként.

Minutenzeiger (der): percmutató.

minutiös: aprólékos, -an.

Minze (die), t. -n: *növ.* ménta.

mir (ich *részes esete*): nekem; von ~: tőlem; er ist ein Freund von ~: ő barátom; nur so ~ nichts, dir nichts: semmivel sem törődve.

Mirabelle (die), t. -n: kerek szilva.

Mirakel (das), -s, t. ~: csoda.

Misanthrop [-san-] (der), -en, t. -en: embergyülölő.

Miscellaneen, Miscellen (die = t.): különfélék, vegyesek.

Mischart [Misch-] (die): keverékfaj.

mischbar: keverhető.

Mischehe (die): vegyesházasság.

mischen (-te, hat gemischt): keverni, elegyíteni, vegyíteni; — **sich** ~: keveredni, vegyülni; mische dich nicht in die Sache: ne ártsd magad a dologba; sich ins Gespräch ~: a társalgásba elegyedni.

Mischfarbe (die): kevert szín, keverékszín.

Mischform (die): korcs-alak.

Mischfutter (das): vegyes takarmány.

Mischkorn (das): kétszeres (búza).

Mischling (der), -[e]s: 1) keverékfaj; 2) csalamádé.

Mischmasch (der), -es: habarék, zagyvalék.

Mischung (die), t. -en: keverék, keverés.

Mischungsverhältnis (das): keverési arány.

Mischvolk (das): keveréknép.

miserabel: nyomorúságos, -an.

Misogyn (der), -en, t. -en: nőgyülölő.

Mispel (die), t. -n: naspolya.

***miss, misst**: l. messen.

missachten (-ete, hat missachtet): megvetni, lenézni.

Missachtung (die): megvetés, lenézés.

Missale (die), t. -n: misekönyv.

missarten (-ete, ist missartet): elfajulni.

missbehagen (-te, hat missbehagt): nem tetszeni, kellemetlenül érinteni; — das **Missbehagen**, -s: kelletlen v. kellemetlen érzés, kedvetlenség.

Missbildung (die): 1) torzképződés, korcsképződés; 2) *nyelvt.* hibás képzés.

missbilligen (-te, hat [ge]missbilligt): rosszalni, helytelenîteni.

Missbilligung (die), t. -en: rosszalás, helytelenítés.

Missbrauch (der), -[e]s, t. -bräuche: visszaélés; ~ der Amtsgewalt: hivatalos hatalommal való visszaélés; ~ der dienstlichen Stellung: hivatalos állással való visszaélés; ~ treiben (mit etw.): visszaélni (vmivel).

missbrauchen (-te, hat [ge]missbraucht): visszaélni vmivel; seine Güte ist missbraucht worden: jóságával visszaéltek.

missbräuchlich: visszaélésszerű, visszaélésképen.

Misscredit (der): hitelvesztés; etw. in ~ bringen: vminek hitelét rontani, rossz hírét költeni; in ~ kommen: hitelét veszteni; er ist in ~ gekommen: rossz híre támadt.

missdeuten (-ete, hat missdeutet): félremagyarázni.

Missdeutung (die), t. -en: félremagyarázás.

missen (-sste, hat gemisst): vmit nélkülözni, vmi nélkül ellenni; das kann ich leicht ~: könnyen ellehetek nélküle; das Geld kann man nicht ~: pénz nélkül nem élhetünk meg, l. vermissen.

Misserfolg (der): balsiker, kudarc, felsülés.

Missernte (die): rossz aratás.

Missethat (die), t. -en: gonosztett, bűntény.

Missethäter (der): gonosztevő; — die **Missethäterin**, t. -nen: gonosztevő, vétkes (nő).

missfallen (missfiel, ist missfallen): visszatetszeni; — das **Missfallen**, -s: visszatetszés, nemtetszés; jmds M. erregen: vkinek nem tetszeni; M. an etw. finden v. haben: vmin boszankodni, vmit kedvetlenül szemlélni; zu meinem M.: ellenemre, kedvem ellen.

missfällig: visszatetsző; etw. ~ aufnehmen: zokon venni vmit; sich ~ äußern über etw.: elitélőleg v. megvetőleg nyilatkozni vmiről.

missgeartet: elfajult, elkorcsosult.

Missgeburt (die): 1) torzszülött; 2) idétlen szülés.

missgelaunt: rosszkedvű, -en, kedvetlen, -ül.

Mißgeschick (das): balsors, balszerencse, szerencsétlenség.
Mißgestalt (die): torzalak.
mißgestalt[et]: torzalakú.
mißgestimmt: lehangolt, -an, rosszkedvű, -en.
mißglücken (-te, ist mißglückt): nem sikerülni, rosszul sikerülni, balul kiütni; — das **Mißglücken**, -s: sikertelenség, kudarc, felsülés.
mißgönnen (-te, hat mißgönnt) jmdem etw.: irigyelni, sajnálni vkitól vmit, irigy v. kaján szemmel nézni vmit.
Mißgriff (der), -es, t. -e: balfogás, baklövés, hiba; ein arger ~: öreg hiba; einen ~ begehen v. thun: bakot lőni.
Mißgunst (die): rossz indulat, rossz akarat, irigység.
mißgünstig: rosszakaró, irigy.
mißhandeln (-te, hat [ge]mißhandelt): rosszul bánni vkivel, vkit bántalmazni.
Mißhandlung (die), t. -en: durva bánásmód, bántalmazás, méltatlanság.
Mißheirat (die), t. -en: balházasság, szerencsétlen házasság.
mißhellig: egyenetlen, ellenséges.
Mißhelligkeit (die), t. -en: egyenetlenkedés, viszály.
Mission (die), t. -en: küldetés, követség.
Missionär (der), -s, t. -e: hittérítő.
Missionschef (der): követségi főnök.
Missionsreise (die): térítő út.
Missionsschiff (das): követhajó.
Mißjahr (das): mostoha v. szűk esztendő, rossz termés.
Mißklang (der): hangzavar, rossz hangzás, bántó v. zavaró hang.
[**Mißkredit** (der): l. Mißcredit.
Mißlaune (die): rossz kedv, kedvetlenség.
mißlaunisch: l. mißgelaunt.
mißlich: bajos, kétséges, bizonytalan; damit steht es ~ aus: a dolog nem nagyon biztató; ich befinde mich in einer ~en Lage: bajban vagyok.
Mißlichkeit (die), t. -en: vminek bajos, kétséges v. bizonytalan volta.
mißliebig: kelletlen, nem tetsző; sich bei jmdm ~ machen: vkinek jóindulatát eljátszani.
mißlingen (*tm.* mißlang; *m.* ist mißlungen; *km.* mißlänge): balul sikerülni, nem sikerülni; — das **Mißlingen**, -s: kudarc, felsülés, balsiker.
mißlungen: nem sikerült.
Mißmut (der): kedvetlenség, rossz kedv.
mißmutig: rossz kedvű, lehangolt.
I. **mißrathen** (mißrieth, ist mißrathen): nem sikerülni, balul kiütni; — das **Mißrathen**, -s: balsiker, kudarc.
II. **mißrathen** *(melléknév)*: nem sikerült; ein ~es Kind: rossz nevelésű gyermek.
Mißstand (der): visszás v. bajos állapot v. helyzet, baj, szabálytalanság.
miß stimmen (-te, hat mißgestimmt): 1) rosszul hangzani, össze nem hangzani; 2) jmdn ~: elkedvetleníteni, lehangolni vkit.
Mißstimmung (die): kedvetlenség.
Mißton (der): hamis v. zavaró hang.
mißtönen (-te, hat mißgetönt v. mißtönt): rosszul hangzani.
mißtrauen (-te, hat mißtraut): bizalmatlankodni; ich mißtraue ihm: nem bízom benne, kötve hiszek neki; — das **Mißtrauen**, -s: bizalmatlanság, gyanakodás; M. schöpfen: bizalmát veszteni, bizalmatlankodni kezdeni; M. gegen jmdn haben v. hegen: bizalmatlankodni vki iránt.
Mißtrauensvotum (das): bizalmatlansági szavazat.
mißtrauisch (*ff.* -st): bizalmatlan, -ul, gyanakvó, -an; jmdn ~ machen: vkinek gyanuját fölkelteni.
Mißvergnügen (das): kedvetlenség, boszúság, elégedetlenség; zu meinem großen ~: nagy boszúságomra.
mißvergnügt: kedvetlen, elégedetlen, -ül, boszús, -an; ~ sein v. werden: békétlenkedni; — der **Mißvergnügte**, -n, t. -n: békétlen, elégedetlen.
Mißverhältnis (das): aránytalanság.
Mißverstand (der), **Mißverständnis** (das): félreértés, tévedés.
mißverstehen (mißverstand, hat mißverstanden): félreérteni; es kann nicht mißverstanden werden: félre nem érthető.
Mißwachs (der): rossz aratás v. termés.
Mißwirtschaft (die): rossz gazdálkodás.
Mist (der), -es: 1) szemét; er hat Geld wie ~: annyi a pénze, mint a polyva; das ist nicht auf seinem ~e gewachsen: ez nem az ő kertjében termett; ich bin auch nicht auf dem ~e gewachsen: engem sem a gólya költött; 2) trágya, ganéj.
Mistbeet (das): meleg-ágy.
Mistel (die), t. -n: fagyöngy.
Misteldrossel (die), **Mistler** (der), -s, t. ~: húros rigó (Turdus viscivorus).
misten (-ete, hat gemistet): trágyázni.
Mistgabel (die): vasvilla.
Mistgrube (die): szemétgödör, trágyagödör.
Misthaufen (der): szemétdomb.
mistig: 1) ganajos, szemetes; 2) ködös; es ist ~es Wetter: ködös az idő.
Mistkäfer (der): ganajtúró (bogár).
Misttruhe (die): trágyás láda.
Mistung (die): trágyázás.
Mistwagen (der): szemetes kocsi.
[**Misz...**: l. Misc...
☛ **mit**: 1) *(praep. dat.)* -val, -vel, együtt; mit mir: velem; er darf nicht ~: neki nem szabad veled mennie; ich mußte mit: vele kellett mennem; was ist ~ ihm? mi történt vele? 2) szintén, is; ~ dabei sein: szintén ott lenni; 3) ☛ *(elv. igekötő)*: magával-, együtt-.
mit an fassen (-faßte, hat mitangefaßt): szintén hozzáfogni v. hozzálátni (dologhoz).
Mitangeklagte[r] (der): vádlott-társ.
mit an sehen (sah mit an, hat mitangesehen): végignézni vmit; ich kann es nicht länger ~: nem nézhetem tovább.
Mitarbeit (die): közreműködés.
mit arbeiten (-ete, hat mitgearbeitet): együtt dolgozni v. munkálkodni, közreműködni.
Mitarbeiter (der): munkatárs, dolgozótárs.
Mitarbeiterschaft (die): közreműködés, közremunkálás.
Mitälteste[r] (der): másodsorban legöregebb (társaság tagjai közt).
mitbegriffen: beleértve, bezárólag.
mit bekommen (bekam mit, hat mitbekommen): vele kapni.
Mitbenützungsrecht (das): közös használati jog.
mitberechtigt: szintén jogosult.
Mitbesitz (der): közös birtok.
Mitbesitzer (der): társbirtokos.
mitbeteiligt: részes, osztályos; er ist an der Sache ~: neki is van része v. ő is részes a dologban.
mit bewerben, sich (bewarb sich mit, hat s. mitbeworben): versenyezni, versengeni.
Mitbewerber (der), -s, t. ~: versenytárs, pályázótárs.
Mitbewohner (der): lakótárs.

mit bezahlen (-te, hat mitbezahlt): együtt fizetni, részt venni a fizetésben.

mit bringen (brachte mit, hat mitgebracht): magával hozni v. vinni, elhozni, elvinni; die besten Absichten ~: jó szándékkal eltelve lenni; er bringt seinen Bruder mit: magával hozza a fivérét; das Gesetz bringt es so mit: úgy kívánja a törvény.

Mitbruder (der): embertárs, felebarát.

Mitbürge (der): kezestárs.

Mitbürger (der): polgártárs.

Mitchef (der): társfőnök.

mit dürfen: l. mit.

Miteigenthum (das): közös tulajdon.

Miteigenthümer (der): társtulajdonos.

miteinander: egymással, együttesen, közösen.

miteinbegriffen: bele- v. hozzáértve, beleszámítva.

mit einrechnen (-ete, hat miteingerechnet): beleszámítani.

mit empfinden (empfand mit, hat mitempfunden): együtt v. vele érezni.

Miterbe (der): társörökös.

mit erleben (-te, hat miterlebt): vkivel együtt átélni vmit.

mit essen (aß mit, hat mitgegessen): együtt v. vele enni, vele tartani.

Mitesser (der), -s, t. ~: 1) asztaltárs, 2) bőratka.

mit fahren (fuhr mit, ist mitgefahren): együtt v. vele utazni, vele menni (kocsin).

mit fangen (fieng mit, hat mitgefangen): együtt elfogni; mitgefangen, mitgehangen: egy hurokra kerülnek (v. kerültek).

mit fertigen (-te, hat mitgefertigt): közösen v. együttesen aláírni.

mitfolgend: ideesatolt, mellékelt; csatolva, mellékelve.

mit fühlen (-te, hat mitgefühlt): együtt v. vele érezni.

mit führen (-te, hat mitgeführt): elvezetni, magával vezetni, magával vinni v. hordani.

Mitgabe (die): 1) útravaló; 2) hozomány.

mit geben (gab mit, hat mitgegeben): 1) jmdm etw. ~: vkinek vmit adni az útra; jmdm einen Führer ~: vezetőt rendelni vki mellé; 2) hozományul adni vmit.

Mitgebrachte (das), -n: hozomány.

Mitgefangene (der): fogolytárs.

Mitgefühl (das), -[e]s: együttérzés, részvét, rokonszenv; mit jm. ~ haben: vkivel együtt érezni.

mit gehen (gieng mit, ist mitgegangen): vele v. együtt menni; ich kann heute nicht ~: ma nem tarthatok veled, ma nem kísérhetlek el.

Mitgehilfe (der): l. Mithelfer.

mit genießen (genoß mit, hat mitgenossen): együtt élvezni.

Mitgenuss (der): együtt-élvezés, közös élvezet.

mitgerechnet: hozzászámítva.

Mitgeschöpf (das): embertárs.

Mitgift (die), t. -en: hozomány, nászajándék.

Mitglied (das), -es, t. -er: tag; ~ der Direction: igazgatósági tag.

Mitgliedschaft (die): tagság.

Mithaftung (die): egyetemleges v. közös kezesség.

mit halten (hielt mit, hat mitgehalten): együtt tartani vmit; ich halte mit: én is veled tartok.

mit helfen (half mit, hat mitgeholfen): segíteni, közreműködni.

Mithelfer (der): segéd, segítő társ, cinkostárs.

Mitherrscher (der): uralkodótárs.

Mithilfe (die): segítség, közreműködés.

mithin: tehát, ennélfogva.

mitinbegriffen: beleértve.

Mitinhaber (der): tulajdonostárs.

Mitinteressent (der): érdektárs.

mit kämpfen (-te, hat mitgekämpft): vele v. együtt küzdeni.

Mitkämpfer (der): küzdő társ.

mit klingen (klang mit, hat mitgeklungen): együtthangzani.

mit kommen (kam mit, ist mitgekommen): vele v. együtt jönni; er kommt mit: velem (v. velünk) jön.

mit lachen (-te, hat mitgelacht): együttnevetni.

mit laufen (lief mit, ist mitgelaufen): vele v. együtt futni.

Mitlaut (der), -es, t. -e: mássalhangzó.

mit lauten (-ete, hat mitgelautet): együtthangzani.

Mitleid (das), -es: részvét, szánalom, könyörület; mit jm. ~ fühlen v. haben: szánakozni vkin, megszánni vkit.

mit leiden (litt mit, hat mitgelitten): együtt szenvedni vkivel.

Mitleidenschaft (die): együttszenvedés, közös baj; in ~ ziehen: vmibe (pl. bajba, szenvedésbe) belevonni; zur ~ ziehen: közös adakozásra v. hozzájárulásra bírni.

mitleidenswert, mitleidenswürdig: szánalomra v. könyörületre méltó.

mitleiderregend: szánalomkeltő, -en.

mitleidig: könyörületes, szánakozó.

Mitleidsbezeugung (die), t. -en: részvétnyilatkozat.

mitleidslos: könyörtelen, -ül.

mitleidsvoll: részvétteljes, könyörületes, -en, szánó, -lag.

mit machen (-te, hat mitgemacht) etw. ~: részt venni vmiben; einen Feldzug ~: hadjáratban részt venni; die Mode ~: a divatot követni; er hat viel mitgemacht: sokat próbált.

Mitmensch (der): embertárs.

mit nehmen (nahm mit, hat mitgenommen): 1) magával vinni, elvinni v. elhozni vmit; 2) arg, hart v. übel ~: nagyon megkínozni, megviselni; die Krankheit hat ihn stark mitgenommen: ugyancsak megviselte a betegség; das Schicksal hat mich hart mitgenommen: nagyon megkínzott a sors; 3) jmdn gehörig v. übel ~: vkit jól kiszidni.

Mitnehmer (der), -s, t. ~: forgató, vonszoló; tengelykapocs.

mitnichten: l. nicht.

Mitrailleuse [mitraljóz] (die), t. -n: szórólöveg.

mit rechnen (-ete, hat mitgerechnet): hozzászámítani, beszámítani.

mit reden (-ete, hat mitgeredet): beleszólni; du hast hier nichts mitzureden: ebbe nincs beleszólásod.

Mitregent (der): kormányzótárs.

mit reisen (-ste, ist mitgereist): együtt v. vele utazni.

mit reißen (riss mit, hat mitgerissen): magával ragadni.

mitsammt: együtt, együttesen.

mit schleppen (-te, hat mitgeschleppt) magával hurcolni.

Mitschuld (die): bűnrészesség.

mitschuldig: bűnrészes; — der, Mitschuldige, -n, t. -n (v. der Mitschuldner): 1) bűnrészes, bűntárs; 2) adóstárs.

Mitschüler (der), -s, t. ~: iskolatárs, tanulótárs.

Mitsperre (die): (pénztár) ellenzárás.

mit spielen (-te, hat mitgespielt): 1) együtt v. vele játszani; 2) jmdm arg, hart, grausam v. übel ~: vkivel rútul (v. kegyetlenül) elbánni; die Krankheit hat ihm übel mitgespielt: csúnyán megviselte a betegség; man hat ihm übel mitgespielt: ugyancsak beadtak neki.

Mitspieler (der): játszótárs, velejátszó.

mit stimmen (-te, hat mitgestimmt): szintén szavazni.

Mittag (der), -s: dél; gegen ~: déi tájban; zu ~ essen: ebédeini; zu ~ läuten: deiet harangozni; des ~s: délben; heute mittag: ma délben.
mittags: délben.
Mittagsbrot, Mittagsessen (das): ebéd.
Mittagsgast (der): déli vendég.
Mittagsgesellschaft (die): ebédlő társaság.
Mittagshitze (die): déli hőség.
Mittagskost (die): ebédkoszt.
Mittagskreis (der): délkör.
Mittagslinie (die): délvonal.
Mittagsmahl (das), -[e]s, t. -e v. --mähler, **Mittagsmahlzeit** (die), t. -en: ebéd.
Mittagspost (die): déli pósta.
Mittagsrast, Mittagsruhe (die): déli pihenés, deielés; ~ halten: delelni, pihenni.
Mittagsschlaf (der), **Mittagsschläfchen** (das): ebéd utáni alvás.
Mittagsseite (die): déli oidal.
Mittagssonne (die): déli nap, déli verő.
Mittagsstunde (die): dél, déli óra.
Mittagstisch (der): ebéd; beim ~: ebédnél.
Mittagszeit (die): déli idő.
mittägig, mittäglich: déli.
Mitte (die), t. -n: 1) közép; ~ Januar: január közepén; ~ nächster Woche: a jövő hét derekán v. közepén; in der ~: középen; aus unserer ~: közülünk; in eurer ~: köztetek; jmdn in die ~ nehmen: vkit közre fogni; 2) die richtige ~: a helyes középút.
Mittel (das), -s, t. ~: 1) eszköz, mód; die äußersten ~: a végső eszközök; durch jedes ~: minden úton-módon; ~ und Wege finden: utat-módot találni; sich ins ~ legen v. schlagen: közbelépni; 2) szer. orvosság; 3) vagyon; er hat keine ~: nincs vagyona; 4) *menny.* középarányos.
mittel (*kf.* mittler, *ff.* mittelst): 1) középső, közbülső; 2) közepes, középszerű.
Mittelachse (die): középtengely.
Mittelafrika (das): Közép-Afrika.
Mittelalter (das): középkor.
mittelalterlich: középkori.
Mittelart (die): középfaj.
mittelbar: közvetett, közvetve.
Mittelbarkeit (die): közvetettség.
Mittelding (das), -es: középlény; ein ~ zwischen Mensch und Thier: fél ember, fél állat.
Mittelebene (die): középsík.
Mitteleuropa (das): Közép-Európa.
mitteleuropäisch: középeurópai.
mittelfein: középfinomságú.
Mittelfeld (das): középmező.
Mittelfinger (der): középujj.
Mittelgebirge (das): középhegység (400—1300 m. magassággal).
Mittelgewicht (das): középsúly.
Mittelglied (das): középső tag v. íz.
mittelgroß: középnagyságú.
mittelhochdeutsch: középfelnémet, -ül.
Mittellauf (der): középső folyás, középfolyás (folyóé).
Mittelländische Meer (das): Földközi tenger.
Mittellänge (die): középhossz.
Mittellinie (die): középvonal.
mittellos: vagyontalan, -ul.
Mittellosigkeit (die): vagyontalanság.
Mittellosigkeitszeugnis (das): vagyontalansági bizonyítvány.
Mittelmaß (das), **Mittelmäßigkeit** (die): középszerűség; sich im Mittelmaße bewegen: a középszerűség színvonalán maradni.
Mittelmauer (die): közfal.
mittelmäßig: középszerű, -en; — das Werk erhebt sich nicht über das **Mittelmäßige**: a mű nem emelkedik felül a középszerűségen.
Mittelpunkt (der): központ.
Mittelqualität, Mittelsorte (die): közepes minőség.
Mittelrasse (die): félvér (ló).
mittels, mittelst (*praep. gen.*): segélyével, által; ~ Fahrpost: kocsipostával; ~ des Hebers: lopóval.
Mittelsatz (der): középső tétel.
Mittelschule (die): középiskola.
Mittelschullehrer, Mittelschulprofessor (der): középiskolai tanár.
Mittelschul-Professoren-Prüfungs-Commission (die): középiskolai tanárvizsgáló bizottság.
Mittelsperson (die): közbenjáró, közvetítő.
Mittelstand (der): középosztály.
mittelste (mittel *ffoka*) (der, die, das): középső, közbülső.
Mittelstraße (die): középút.
Mittelstufe (die): középső fok, középfok.
Mittelstück (das): középrész.
Mittelwand (die): *épít.* középfal, közfal.
Mittelwasserstand (der): középvízállás.
Mittelweg (der): középút.
Mittelwert (der): középérték.
Mittelwort (das), -es, t. --wörter: igenév.
mitten: középett; ~ in der Stadt: a város közepén; ~ im Trinken: ivás közben; ~ unter den Menschen: az emberek közt; ~ durch: közepén keresztül; ~ entzwei: épen kettè.
Mitternacht (die): éjfél; um ~: éjfélkor.
mitternachts: éjfélkor.
Mitternachtsstunde (die): éjféli óra.
mitternächtig, mitternächtlich: éjféli.
mittheilbar: közölhető.
mit theilen (-te, hat mitgetheilt) jmdm etw.: közölni, tudatni vkivel vmit; — sich ~: megnyilatkozni (vki előtt).
mittheilsam: közlékeny.
Mittheilsamkeit (die): közlékenység.
Mittheilung (die), t. -en: közlés, közlemény; eine ~ machen: közölni.
mit thun (that mit, hat mitgethan): vele tartani.
Mittler (der), -s, t. ~: közbenjáró.
mittlere (der, die, das): középső, l. mittel.
mittlerweile: időközben, azalatt.
mit tönen (-te, hat mitgetönt): együtt hangzani.
Mittwoch (der), -s: szerda.
mittwochs: szerdán, szerdánként.
mitunter: közbe-közbe, olykor.
mit unter fertigen, mit unter zeichnen (-[e]te, hat mituntergefertigt v. -gezeichnet): szintén aláírni, l. mitfertigen.
Mitunterzeichner (der): együttes aláíró.
mit unter laufen (lief mitunter, ist mituntergelaufen): belecsúszni; ~ lassen: belecsúsztatni.
Mitverantwortlichkeit (die): együttes v. közös felelősség.
Mitverbrecher (der): bűntárs.
Mitvergangenheit (die): *nyelvt.* történeti mult.
Mitwelt (die): kortársak, korunk.
mit wirken (-te, hat mitgewirkt): együtt működni, közreműködni, közrehatni.
Mitwirkende (der, die), -n, t. -n: közreműködő.
Mitwirkung (die), t. -en: közreműködés, együttműködés; unter ~ des...: ...nek közreműködésével.
Mitwissen (das): tudomás, tudás; ohne mein ~: tudtom v. hírem nélkül.
Mitwissenschaft (die): tudomás, bűnrészesség; jmdn in ~ ziehen: vkit beavatni vmibe.
Mitwisser (der), -s, t. ~: vminek tudója, részese, vkinek cinkostársa.
mit zählen (-te, hat mitgezählt): hozzá- v. beleszámítani.
mit zechen (-te, hat mitgezecht): együtt dorbézolni vkivel.
mit ziehen (zog mit): I. (hat mitgezogen): magával húzni v.

19*

rántani; — II. (ist mitgezogen): együtt v. vele menni, vonulni v. költözni.

Mixtur (die), t. -en: keverék.

Mnemonik, Mnemotechnik (die): emlékezéstan.

Moos (der), -s: esőcsolék.

mobil: ingó, mozgó, mozogható; ~e Colonne: portyázóhad; ~ machen: mozgósitani.

Mobiliar (das), -s, t. -e, **Mobilien** (die = t.): 1) ingóságok; 2) butorzat.

mobilisieren (-te, hat mobilisiert): mozgósitani.

Mobilisierung v. **Mobilmachung** (die): mozgósitás; im **Mobilisierungsfalle**: mozgósitás esetén, mozgósitáskor.

Mobilität (die): mozgósitottság.

***mochte**: l. mögen.

Modalität (die), t. -en: módozat.

Mode (die), t. -n: divat; es ist ~: divatban van, divat; in die ~ bringen: fölkapni, divatossá tenni vamit; in ~ kommen: divatra kapni, divatossá válni, lábra kapni; aus der ~ kommen: divatját mulni.

Modeartikel (der): divatcikk.

Modefarbe (die): divatos szin.

Modegänschen (das): divathölgyecske.

Modehändler (der): divatárus.

Modejournal (das): divatlap.

Modekrankheit (die): divatkórság.

Modeladen (der): divatüzlet, divatkereskedés.

Modell (das), -s, t. -e: 1) minta, forma, alakmás, próbáló baba; 2) modell.

modellieren (-te, hat modelliert): mintázni, alakitani.

Modellierung (die): mintázás.

Modelltischler (der): mintaasztalos. [rajz.

Modellzeichnung (die): minta-

modeln (-te, hat gemodelt): 1) mintázni; 2) himezni, cifrázni.

Modenarr (der): divat bolondja, divatmajom.

Modenarrheit (die): divatkórság, divathóbort.

Moder (der), -s: por, málladék.

moderieren (-te, hat moderiert): mérsékelni; — sich ~: magát mérsékelni, szelidebben viselkedni, lejebb adni.

moderig: mállott, porladt.

I. **modern**: modern, divatos, újkori; — die **Moderne**: modernség, modern irány, izlés, szellem v. müvészet.

II. **modern** (-te, hat v. ist gemodert): porladni, elmállani.

modernisieren (-te, hat modernisiert): modernizálni, újjá alakitani, divatos alakba öltöztetni.

Modernisierung (die): modernizálás.

Modernist (der), -en, t. -en: modernista, a modernség hive.

Modeschriftsteller (der): divatos [iró.

modest: szerény.

Modestoff (der): divatos szövet.

Modesucht, Modetorheit (die): l. Modenarrheit. [cikk.

Modeware (die): divatárú, divat-

Modezeitung (die): divatlap.

Modification (die), t. -en: módositás.

modificieren (-te, hat modificiert): módositani, átalakitani.

modisch (ff. -t): divatos, -an.

Modistin (die), t. -nen: divatárusnő.

Modulation (die): *zen.* moduláció.

modulieren (-te, hat moduliert): modulálni.

Modus (der), ~, t. Modi: mód, igemód. [medaner.

Mohammedaner (der): l. Mahom-

Mohn (der), -[e]s, t. -e: mák.

Mohnblume (die): mákvirág.

Mohnkuchen (der): mákos lepény.

Mohnsaft (der): máknedv.

Mohr (der), -en, t. -en: mór, szerecsen.

Mohrenkopf (der): szerecsenfej.

Mohrenland (das): szerecsenország.

Mohrensclave (der): szerecsen rabszolga.

mohrenschwarz: fekete mint a szerecsen.

Mohrenweib (das): szerecsennő.

Mohrrübe (die): l. Möhre.

[**mokant**: l. moquant.

Molch (der), -es, t. -e: szalamandra.

Moldau (die): Moldva.

Molecularkraft (die): tömecserő, molekulaerő.

Molecül (das), -s, t. -e: anyagrészecske, tömecs, molekula.

molestieren (-te, hat molestiert): vkinek alkalmatlankodni.

***molk**: l. melken.

Molke (die), t. -n: savó.

Molkerei (die), t. -en: tejgazdaság.

molkig: savószerü, savós.

Moll (das), -s: moll (hangnem).

Molle (die), t. -n: l. Mulde.

mollig: kényelmes, jóleső, -en.

Mollmaus (die): *áll.* vizi pocok (Arvicola amphibius).

Molluske (die), t. -n: puhatestü, puhány (állat).

Molo (der), -s, t. -s: kikötőgát, révgát, révtöltés.

Moloch (der), -s: bálványkép.

Molton (der), -s: gyapjú szövet.

I. **Moment** (der), -es, t. -e: perc, pillanat, szempillantás; in dem ~: rögtön, azonnal.

II. **Moment** (das), -es, t. -e: 1) ok; 2) nyomaték; dynamisches ~: erőnyomaték; statisches ~: nyugvási nyomaték; 3) mozzanat, körülmény; einige ~e hervorheben: némely pontot kiemelni.

momentan: 1) pillanatnyi; 2) rögtön, -i.

Momentanzündung (die): rögtöngyujtás.

Monarch (der), -en, t. -en: egyeduralkodó.

Monarchie (die), t. -n: 1) birodalom, állampár; 2) egyeduralom.

monarchisch: egyeduralkodói, egyeduralmi, monarchikus.

Monasterium (das): monostor.

Monat (der), -es, t. -e: hó, hónap; dreimal im ~e: havonként háromszor; dieses Monats (= d. M.): e hóban; künftigen v. nächsten Monats (= k. M., n. M.): a jövő hóban; vorigen Monats (= v. M.): az elmult hóban; monatelang: hónapokig (*ellenben:* viele Monate lang: számos hónapig).

monatlich: havi, havonként, -i.

Monatsabschluss (der): havi zárlat, havi lezárás.

Monatsausgaben (die = t.): havi kiadások. [mutatás.

Monatsausweis (der): havi ki-

Monatsbericht (der): havi tudósitás.

Monatsfrist: (die): egy hónapi idő; in ~: egy hó leforgása alatt.

Monatsgebür (die): havi illeték.

Monatsgehalt, Monatslohn (der): havi fizetés.

Monatsgeld (das): havipénz, hópénz.

Monatsheft (das): havi füzet.

Monatsrate (die): havi részlet.

Monatsrechnung (die): havi számadás. [irat.

Monatsschrift (die): havi folyó-

Monatsübersicht (die): havi átnézet.

monatsweise: havonként.

Mond (der), -es, t. -e: 1) hold: der ~ nimmt ab: a hold fogy; der ~ wächst v. nimmt zu: a hold telik; 2) hó, hónap.

Mondbahn (die): holdpálya.

Mondbewohner (der): holdlakó.

Mondesfinsternis (die): holdfogyatkozás.

mond[es]hell: holdvilágos.

mondförmig: holdalakú, -an.

Mondkarte (die): holdtérkép.

Mondlicht (das), **Mondschein** (der): holdfény; beim ~: a hold fényénél.
Mondsichel (die): hold sarlója.
Mondsucht (die): holdkór.
mondsüchtig: holdkóros.
Mondviertel (das): holdnegyed.
Mondwechsel (der): holdváltozás.
Moneten (die = *t.*): pénz(mag).
Mongole (der), -n, *t.* -n: mongol.
Mongolei (die): Mongolország.
mongolisch: mongol, -ul.
Monitor (der), -s, *t.* -en: páncélos hajó, monitor.
Monocle (das), -s, *t.* -s: félszemüveg, monokli.
Monogamie (die): egynejüség.
Monogramm (das), -es, *t.* -e: monogramm.
Monographie [-gra-] (die): monographia, egyedirat, magánrajz.
Monolog (der), -es, *t.* -e: magánbeszéd, magánjelenet; einen ~ führen (*v.* **monologisieren**, -te): monologizálni.
Monopol (das), -s, *t.* -e: egyedáruság.
monopolisieren (-te, hat monopolisiert): monopolizálni.
Monotheismus (der): egyistenhit.
monoton: egyhangú, -an.
Monotonie (die): egyhangúság.
Monstranz [Mon-] (die), *t.* -en: szentségtartó.
Monstredeputation (die): óriási küldöttség.
Monstregeschütz (das): lövegóriás.
Monstrosität (die), *t.* -en, **Monstrum** (das), -s, *t.* -stra *v.* -stren: szörny, torzalak, csodaszülött.
monstrós [mon-]: éktelen, szörnyeteg, óriás, torz.
Montag (der), -[e]s, *t.* -e: hétfő; blauer ~: szent heverdelnap, kis vasárnap; des Montags: hétfőn.
montags: hétfőn.
Montanbahn (die): bányavasút.
Montanindustrie (die): bányászipar, bányaipar.
Montanwesen (das): bányászat.
montäglich: hétfői; hétfőnként.
Monteur (der), -s, *t.* -e: szerelő.
montieren (-te, hat montiert): fölszerelni vmivel; ein Schiff ~: hajót legénységgel ellátni.
Montierung (die), *t.* -en: 1) szerelés, fölszerelés, felruházás; 2) *kat.* foglalvány (lőfegyveren).
Montur (die), *t.* -en: egyenruha, ruházat.
Montursdepot (das): ruhatár.
Monument (das), -es, *t.* -e: emlékszobor, emlékjel.
monumental: emlékszerű, maradandó, hatalmas.
Moor (das), -es, *t.* -e: láp.
Moorbad (das): *orv.* lápfürdő, mórfürdő.
Moorboden (der): láptalaj.
Moorbruch (der): sárrét.
Moorerde (die): lápföld.
moorig: lápos, ingoványos.
Moorland (das): lápvidék, sárrét.
Moorschnepfe (die): sárszalonka, gyepi szalonka (Scolopax gallinula).
Moorweide (die): lápos legelő.
Moos (das), --ses, *t.* --se: moh.
moosbedeckt, moosbewachsen: mohlepte.
moosig: mohos.
Mops (der), --ses, *t.* Möpse: mopsz, mopszli (kutya).
mopsig: boszús, -an.
moquant: gúnyos, -an.
moquieren, sich (-te, hat sich moquiert): mókázni, ingerkedni.
Moral (die), *t.* -en: 1) erkölcs, erkölcsiség, erkölcstan; 2) erkölcsi tanulság.
moralisch: erkölcsi, -leg, erkölcstani, -lag.
moralisieren (-te, hat moralisiert): moralizálni.
Moralist (der), -en, *t.* -en: moralista, erkölcsbiró, erkölcstanító.
Moralität (die): erkölcsösség, erkölcsiség.
Morast (der), -es, *t.* Moräste: 1) sár; 2) mocsár, posvány.
morastig: 1) sáros; 2) mocsáros.
Moratorium (das), -s, *t.* --rien: fizetéshalasztás.
Moräne (die), *t.* -n: moréna.
Morbidität (die): megbetegedés; infectiöse ~: fertőző betegedések.
Morbilität (die): halandóság.
Morchel (die), *t.* -n: kucsmagomba.
Mord (der), -es, *t.* -e: gyilkosság; impulsiver ~: ösztönszerű gyilkosság; intendierter ~: szándékolt gyilkosság; einen ~ begehen: gyilkosságot elkövetni; ~ Element! láncos lobogós!
Mordbrenner (der), -s, *t.* ~: gyujtogató.
Mordbrennerei (die): gyujtogatás.
morden (-ete, hat gemordet): gyilkolni; — das **Morden**, -s: gyilkolás.
Mordgedanke (der): a gyilkosság gondolata.
Mordgeschichte (die): gyilkos *v.* gyilkossági történet.
Mordgeschrei (das): jajveszeklés, jajkiáltás; ein ~ erheben: veszettül ordítani.
Mordgeselle (der): gyilkos.
mordgierig: vérszomjas.
Mord[s]kerl (der): fenegyerek.
Mord[s]lärm (der), **Mordspectakel** (das): borzasztó *v.* éktelen lárma.
Mordthat (die): gyilkostett.
Mordversuch (der): gyilkossági kisérlet.
Mordwespe (die): gyilkos darázs.
Mordwine (der), -n, *t.* -n: mordvin.
morganatisch: morganatikus, balkézre való (házasság).
Morgen (der), -s, *t.* ~: 1) reggel; diesen Morgen *v.* heute morgen: ma reggel; am Sonntag morgen: vasárnap reggel; es wird Morgen: hajnalodik; der Morgen bricht an *v.* dämmert (*v.* graut): a hajnal hasad; guten Morgen! jó reggelt! 2) holnap, l. morgen.
morgen: holnap; ~ früh: holnap reggel; ~ abend: holnap este.
Morgenandacht (die): reggeli ájtatosság.
Morgenanzug (der): reggeli öltözet.
Morgenausgabe (die): reggeli kiadás.
Morgenblatt (das): reggeli lap.
morgend: 1) holnapi (nap); 2) hajnalodó.
Morgendämmerung (die): hajnalhasadás.
morgendlich: l. morgentlich.
Morgengabe (die): nászajándék, hozomány.
Morgengebet (das): reggeli imádság.
Morgengegend (die): kelet.
Morgengrauen (das): reggeli szürkület.
Morgengruß (der): reggeli üdvözlet.
Morgenland (das): Kelet.
morgenländisch: keleti.
Morgenlied (das): reggeli dal.
Morgenluft (die): reggeli levegő.
Morgenroth (das), **Morgenröthe** (die): hajnalpír, hajnalhasadás.
morgens: reggel; früh ~: korán reggel, l. frühmorgens.
Morgenseite (die): keleti oldal.
Morgensonne (die): a kelő *v.* reggeli nap.
Morgenstern (der): hajnali csillag.
Morgenstunde (die): reggeli óra; zu früher ~: korán reggel; ~ hat Gold im Munde: ki korán kel, aranyat lel.
morgentlich: reggeli, hajnalodó; reggelenként.
morgenwärts: kelet felé.
Morgenwind (der): reggeli szél.
Morgenzeit (die): reggeli idő.
morgig: holnapi.
Morgue [morg] (die): halottasház, hullaház, tetemnéző.
Moriz (*férfinév*): Móric, Mór.
Mormone (der), -n, *t.* -n: mormon.

moros (*ff.* morosest): mogorva.
Morphium (das), -s: morfium.
Morphologie (die): alaktan.
morsch (*ff.* -est): redves, korhadt; ~ werden (*v.* **morschen**, -te): megredvesedni, elkorhadni.
Morschheit (die): korhadtság.
Mortalität (die): halandóság.
Mortalitätsverhältnisse (die = *t*): halandósági viszonyok.
Mosaik (die *v.* das): mozaik.
Mosaikpflaster (das): rakatos kövezet, mozaikkövezet.
mosaisch [-sa-]: mózesi.
Moschee (die), *t.* -n: mecset.
Moschus (der), ~: pézsma.
Moschusthier (das): *áll.* pézsmás állat.
Moses (*férfinév*): Mózes; die fünf Bücher Mosis: Mózes öt könyve.
Moskau (das): Moszkva (*város*).
Moskowiter (der), -s, *t.* ~: moszkó, muszka.
Moslem (der), -[s], *t.* -s *v.* --lemin: mozlim, muzulmán.
Most (der), -es, *t.* -e: must.
Mostert, Mostrich (der), -s: mustár.
Motion (die), *t.* -en: 1) mozgás; 2) inditvány; 3) *nyelvt.* melléknév egyeztetése.
Motiv (das), -s, *t.* -e: indok, inditó ok, inditék.
motivieren (-te, hat motiviert): indokolni, megokolni.
motiviert: indokolt, -an.
Motivierung (die), *t.* -en: indokolás, megokolás, okadás.
Motor (der), -s, *t.* -en: hajtógép, mozgatógép, mótor.
Motorwagen (der): mótor[os] kocsi.
Motte (die), *t.* -n: moly.
Mottenfraß (der): molyrágás.
Mottenpflanze (die): *növ.* molyüző farkkóró (Verbascum blattaria).
Mottenpulver (das): rovarpor.
Motto (das), -s, *t.* -s: jelmondat, jelige.
mouillieren [mujjirn] (-te, hat mouilliert): *nyelvt.* lágyitani, jésiteni. [tás, jésités.
Mouillierung (die), *t.* -en: lágyi-
moussieren [muszirn] (-te, hat moussiert): habzani, pezsegni.
Möbel (das), -s, *t.* ~: bútor.
Möbelfabrik (die): bútorgyár.
Möbelfabrikant (der): bútorgyáros. [kedo.
Möbelhändler (der): bútorkeres-
Möbeltischler (der): bútorasztalos.
Möbeltischlerei (die): bútorasztalosság. [litás.
Möbeltransport (der): bútorszál-
Möbeltransportwagen, Möbelwagen (der): bútorszállitó kocsi.

möblieren (-te, hat möbliert): bebútorozni.
möbliert: bútorozott.
mögen (*j.* ich mag, du magst, er mag, wir mögen, ihr möget, sie mögen; *tm.* er mochte; *m.* er hat gemocht *v.* mögen; *km.* er möchte): 1) akarni, óhajtani, szeretni; ich möchte es wissen: szeretném tudni; möge das Gewitter gnädig vorübergehen: bárcsak baj nélkül vonulna el a zivatar; 2) (*megengedés, valószinüség, lehetőség*) es mag sein: meglehet, ám legyen; er mag gehen: hadd menjen; was mag geschehen sein: mi történhetett? ~ sie immerhin schreien: kiabálhatnak; Sie ~ recht haben: Önnek igaza lehet; er mochte fünf Jahre alt sein: öt éves lehetett; 3) (*enyhébb parancsforma*) sage ihm, er möge zu Hause bleiben: mondd meg neki, maradjon otthon.
möglich (*ff.* -st, l. külön): lehetséges, lehető; es ist [wohl] ~: meglehet; so bald als ~: mihelyt lehet; so viel als ~: amennyire lehetséges; ich werde alles Mögliche aufbieten: minden kitelhetőt *v.* lehetőt el fogok követni; Mögliches und Unmögliches: lehető és lehetetlen (dolgok).
möglichenfalls: ha lehetséges.
möglicherweise: lehet, hogy.., eshetőleg.
Möglichkeit (die), *t.* -en: lehetőség; ich sehe keine ~: nem látom módját; nach ~: lehetőleg, telhetőleg.
möglichst: lehetőleg, telhetőleg; mit der ~en Eile: a lehető leggyorsabban; ~ groß: lehető nagy; ich werde mein Möglichstes thun: mindent megteszek, amit csak lehet.
Möhre (die), *t.* -n: murokrépa.
Mönch (der), -es, *t.* -e: 1) barát, szerzetes; 2) *állatt.* barátka, barát-poszáta (Sylvia atricapilla).
mönchisch: szerzetesi.
Mönchlein (das), -s, *t.* ~: barátocska.
Mönchskloster (das): szerzetesi kolostor.
Mönchskutte (die): barátcsuha.
Mönchsleben (das): szerzetes-élet. [rend.
Mönchsorden (der): szerzetes-
Mönchsschrift (die): barátgót-irás.
Mönchsvolk (das): szerzetesek.
Mönchswesen (das): szerzetesség.
Mörder (der), -s, *t.* ~: gyilkos.
Mörderhand (die): gyilkoskéz.

Mörderin (die), *t.* -nen: gyilkos nő.
mörderisch: gyilkos, vérengző.
Mörser (der), -s, *t.* ~: mozsár.
Mörserbatterie (die): mozsárüteg.
Mörserfeuer (das): mozsártüz.
Mörtel (der), -s: habarcs, vakolat, malter.
Mörtelanwurf, Mörtelbewurf (der): vakolat.
Mörtelkelle (die): *mest.* vakoló kanál, habarcs-csapó.
Mörtelverputz (der): vakolat.
Möwe (die), *t.* -n: sirály.
Muck (der): mukkanás; nicht ~ sagen: meg se mukkanni.
mucken, mucksen, sich (-te, hat sich gemuckt *v.* gemuckst): mukkanni, moccanni.
Mucker (der), -s, *t.* ~: alamuszi.
Muff (der), -es, *t.* -e: 1) karmantyu; 2) *mest.* örv.
Muffe (die), *t.* -n: tok, hüvely.
Muffel (die), *t.* -n: *mest.* hóbolt.
muffig: haragos, boszús, -an.
Muhammedaner (der): l. Mahommedaner.
Muhme (die), *t.* -n: 1) nagynéne, néni; 2) nőrokon.
Mulatte (der), -n, *t.* -n: mulát (fehér és fekete szülék ivadéka).
Mulde (die), *t.* -n: teknő, medence, völgyelet.
Mulm (der), -es: porladék, rev.
Multiplicand [-pli-] (der), -es, *t.* -e: szorzandó.
Multiplication (die), *t.* -en: szorzás, sokszorozás.
Multiplicator (der), -s, *t.* -en: szorzó.
multiplicieren (-te, hat multipliciert): szorozni.
Mumie (die), *t.* -n: múmia.
mumienhaft: múmiaszerü, -en.
Mummel (der), -s: mumus.
mummen (-te): l. vermummen.
Mummenschanz (der), -es: komédia, álarcos mulatság.
Mummerei (die), *t.* -en: alakoskodás.
Mund (der), -es, *t.* Munde: száj; den ~ aufthun *v.* öffnen: száját felnyitni; er ist nicht auf den ~ gefallen: helyén van a szája; reinen ~ halten: a titkot megőrizni; etw. im ~e führen *v.* haben: vmit ajkain viselni; jmdm etw. in den ~ legen: vkivel mondatni vmit; sein Name ist in aller Leute ~: neve közszájon forog; ein Blatt vor den ~ nehmen: száját befogni; jmdm das Wort aus dem ~e nehmen: vkinek szájából a szót kivenni; jmdem nach dem ~ reden: vkinek

szája ize szerint beszélni; das Wort blieb ihm im ~e stecken: torkán akadt a szó; jmdm den ~ stopfen: vkinek száját bedugni; der ~ wässert ihm nach etw. (v. das Wasser läuft ihm im ~e zusammen): folyik a nyála vmi után.
Mundant (der), -en: tisztázó.
Mundart (die): nyelvjárás.
mundartlich: nyelvjárási, -lag.
munden (-ete, h. gemundet) jmdm: vkinek izleni, jól esni.
mundfaul: beszélni rest.
Mundfäule (die): *orv.* szájsüly.
mundgerecht, mundrecht: könnyen kiejthető; jmdm etw. ~ machen: vkinek izléséhez alkalmazni vmit, szája ize szerint tenni vmit, *v. ö.* gaumengerecht.
Mundhöhle (die): szájüreg.
mundieren (-te, hat mundiert): letisztázni.
Mundierung (die): tisztázás.
Mundloch (das): szájnyilás, szájlyuk.
Mundmehl (das): császárliszt, lisztláng.
Mundöffnung (die): szájnyilás.
Mundpfeife (die): szájsip, fütyülő.
Mundschenk (der), -en, *t.* -en: pohárnok.
Mundsperre (die): *orv.* állgörcs.
Mundstück (das): 1) szopóka, torokrész; 2) er hat ein gutes ~: jó beszélőkéje van, felvágták a nyelvét; 3) zablarúd, szájkarika; 4) sip (kürtnél).
mundtodt: hallgatásra kárhoztatott, elnémitott; jmdn ~ machen: vkit elhallgattatni, elnémitani.
Mundum (das): tisztázat.
Mundvoll, ein ~: egy falás, egy harapás.
Mundvorrath (der): eleségkészlet.
Mundwasser (das): szájviz.
Mundwerk (das): l. Mundstück.
municipal: törvényhatósági.
Municipalausschuss (der): törvényhatósági bizottság.
Municipalbehörde (die): törvényhatóság.
Municipalrecht (das): törvényhatósági jog.
Municipium (das), -s, *t.* --pien: törvényhatóság; ~ der Haupt- und Residenzstadt: a székesfőváros törvényhatósága.
Munificenz (die): bőkezűség.
Munition (die), *t.* -en: lőszer.
Munitionsdepot (das): lőszertár.
Munitionspark (der): lőszertelep.
Munitionswagen (der): lőszerkocsi.
Munitionszuträger (der): *kat.* lőszervivő.
munkeln (-te, hat gemunkelt): suttogni, susogni, súgni-búgni; man munkelt davon: azt rebesgetik.
munter: élénk, éber, jókedvü, -en; ~ sein: ébren lenni; ~ werden: fölébredni.
Munterkeit (die): elevenség, élénkség, éberség, vidámság.
Mur (die): Mura *(folyó)*.
Muräne (die), *t.* -n: pettyes angolna (Muraena helena).
Murmel (der): l. Marbel.
murmeln (-te, hat gemurmelt): mormolni, mormogni; — das **Murmeln**, -s: mormolás, mormogás, moraj.
Murmelthier (das): marmota.
murren (-te, hat gemurrt): morogni, zugolódni; — das **Murren**: zugolódás; ohne M.: zugolódás nélkül.
Murrkopf (der): durcás (ember).
Mus (das), Muses, *t.* Muse: gyümölcsiz, pép, lekvár.
Muscatbaum (der): szerecsendiófa.
Muscatblüte (die): szerecsendióvirág.
Muscateller (der), -s: muskotály.
Muscatnuss (die): szerecsendió.
Muschel (die), *t.* -n: kagyló.
muschelig: kagylós, -an.
Muschelschale (die): kagylóhéj.
Muse (die), *t.* -n: múzsa.
Muselmann (der), -es, *t.* --männer: muzulmán, müszülmán.
Musenalmanach (der): költészeti évkönyv.
Musengott (der): Apolló.
Musenross (das): a pegazus.
Musensohn (der): múzsafi.
Museum [-se-] (das), -s, *t.* --seen: múzeum, műgyüjtemény.
musicieren (-te, hat musiciert): zenélni, muzsikálni.
Musicus (der), ~, *t.* --sici: zenész, muzsikus.
musiert: mozaikszerü, -en.
Musik (die), *t.* -en: zene, muzsika.
Musikakademie (die): zeneakadémia.
Musikalien [-li-] (die = *t.*): zeneművek.
musikalisch: 1) zenei, -leg; 2) zeneértő, zenekedvelő.
Musikant (der), -en, *t.* -en, **Musiker** (der), -s, *t.* ~: zenész, muzsikus.
Musikbegleitung (die): zenekiséret.
Musikchor (der): zenekar.
Musik-Eleve (der): zenenövendék.
Musikfest (das): zeneünnepély.
Musikinstrument (das): hangszer.
Musikkenner (der): zeneértő.
Musiklehrer (der): zenetanitó.
Musikstück (das): zenemű.
Musikunterricht (der): zenetanitás.
Musikverein (der): zeneegyesület.
musisch: a múzsáknak szentelt.
Musivarbeit (die): mozaik mü.
Musivarbeiter (der): *mest.* mozaikmüves.
musivisch: mozaik, rakott.
Muskel (der), -s, *t.* ~: izom.
Muskelfaser (die): izomrost.
muskelig: izmos, erős.
Muskelkraft (die): izomerő.
muskelstark: izmos, erős.
Muskelthätigkeit (die): izomműködés.
Muskelzuckung (die): izomrángás.
Muskete (die), *t.* -n: muskéta, puska.
Musketier (der), -s, *t.* -e: muskétás, gyalog katona.
muskulös: izmos, erős.
***muss**: l. müssen.
Muss (das): szükség, kénytelenség; ~ ist eine bittere Nuss: a muszáj nagy úr.
***musste**: l. müssen.
Muster (das), -s, *t.* ~: minta, példa, mutatvány; jmdn zum ~ nehmen: vkit példányképül v. mintaképül választani.
Musteranstalt (die): mintaintézet.
Musterbild (das): mintakép, példánykép.
Musterblatt (das): mintalap.
Musterbuch (das): mustrakönyv, mintakönyv.
Mustercollection (die): mintagyüjtemény.
Musterexemplar (das): mintapéldány.
mustergiltig, musterhaft: mintaszerü, példányszerü, -en, példás, -an.
Mustergiltigkeit, Musterhaftigkeit (die): mintaszerüség.
Musterkarte (die): *mest.* mintalap, mustralap.
mustern (-te, hat gemustert): 1) vizsga szemmel nézegetni vmit; 2) megszemlélni, szemlét v. hadiszemlét tartani.
Musterrolle (die): hajóanyakönyv.
Mustersammlung (die): mintagyüjtemény.
Musterschrift (die): mintairás, próbairás.
Musterschule (die): mintaiskola.
Musterstück (das): minta, példa.
Musterung (die), *t.* -en: vizsgálat, szemle; ~ halten: szemlét tartani.
Musterware (die): mintaáru.
Musterwerk (das): remekmü.
Musterwirtschaft (die): mintagazdaság.
Musterzeichnung (die): rajzminta.
Muße (die): szabad v. pihenő idő, érkezés; mit ~: nyugodtan, kényelmesen; ~ finden zu etw.: időt szakitani vmire; ~ haben zu etw.: ráérni vmire; ich habe keine ~: nincs ráérő időm.

Mußestunde (die): szünóra, pihenő v. szabad óra.
Mußezeit (die): szabad idő, pihenő.
Muth (der), -es: 1) kedv; guten (v. gutes) ~es sein: jókedvü lenni, nem csüggedni; ihm ist nicht wohl zumuthe: kelletlenül érzi magát; wie ist Ihnen zumuthe: hogy érzi magát; 2) bátorság; jmdm ~ einflößen v. einsprechen: bátorságot önteni vkibe; ~ fassen: fel- v. nekibátorodni; den ~ sinken lassen: elcsüggedni, bátorságát elveszteni.
muthbeseelt, mutherfüllt: bátor, lelkesült.
muthig: bátor, bátran; die Welt gehört dem **Muthigen**: szemesnek áll a világ.
muthlos: bátortalan, -ul.
Muthlosigkeit (die): bátortalanság, csüggetegség.
muthmaßen (-te, hat gemuthmaßt): gyanitani.
muthmaßlich: gyanitható, -lag.
Muthmaßung (die), t. -en: sejdités, gyanitás, hozzávetés.
Muthung (die): kérelem, kereset.
Muthwille (der), -ns: pajkosság, dévajság; der ~ sticht ihn, dem Befehle zu trotzen: bizgatja a vére, hogy a paranccsal szembeszálljon.
muthwillig: pajzán, pajkos.
muthwilligerweise: pajkosságból.
Mutter (die), t. Mütter: 1) anya; die ~ Gottes: Isten anyja; 2) *mest.* csavartok.
Mutterbruder (der): nagybátya.
Mutterfreuden (die = *t.*): anyai örömek.
Muttergottesbild (das): Szüz Mária képe.
Mutterhätsch (das): l. Muttersöhnchen.
Mutterherz (das): anyai sziv.
Mutterkind (das): ember, földi lény.
Mutterkirche (die): anyaszentegyház.
Mutterkorn (das): anyarozs, rozsüszög.
mutterkrank: méhbajos.
Mutterkuchen (der): méhlepény.
Mutterlamm (das): jerkebárány.
Mutterland (das): 1) szülőföld; 2) anyaország.
Mutterlauge (die): ó-lúg.
Mutterleib (der): anyai test, anyaméh.
Mutterliebe (die): anyai szeretet.
mutterlos: anyátlan.
Muttermal (das): anyajegy.
Muttermilch (die): anyatej.
Muttermord (der): anyagyilkosság.
Muttermörder (der): anyagyilkos.
Mutterpferd (das): kanca.
Mutterschaf (das): anyajuh.
Mutterscheide (die): méhhüvely.
Mutterschwein (das): emedisznó.
Mutterseele (die): emberi lény, teremtmény; es ist keine ~ da: egy lélek sincs itt.
mutterseelenallein: egyes-egyedül.
Muttersöhnchen (das): elkényeztetett gyerek, fészekfentó, mama kedvence v. becéje.
Muttersprache (die): anyanyelv.
Mutterstadt (die): szülőváros.
Mutterstelle (die): l. Stelle.
Mutterstute (die): anyakanca.
Muttertheil (der): anyai rész.
Mutterwitz (der): természetes ész, józan ész, paraszt ész.
Mutterworte (die = *t.*): az anya szavai.
Mutterzelle (die): anyasejt.
Mücke (die), t. -n: 1) szúnyog; 2) *kat.* célgömb.
Mückenkraut (das): *növ.* berzeskó (Conyza).
Mückenschwarm (der): szúnyograj.
müde: 1) fáradt, -an; ich bin der Sache (= *gen.*) ~: megelégeltem, beleúntam; des Lebens ~: életúnt; er ist des Lebens ~: megúnta az életet; jmdn ~ machen: vkit elfárasztani; ~ werden: elfáradni; 2) sich ~ jagen: belefáradni az üldözésbe v. vadászatba; sich ~ laufen: belefáradni a futásba; sich ~ schreien: megelégelni a kiabálást.
Müdigkeit (die): fáradság.
Müffchen (das), -s, t. ~: kis muff.
müffig: 1) l. muffig; 2) dohos.
Mühe (die), t. -n: fáradság, fáradozás; mit vieler v. großer ~: ügygyel-bajjal; sich (= *dat.*) ~ geben: nem sajnálni v. kimélni a fáradságot; es ist der ~ werth: megérdemli a fáradságot, érdemes a fáradságra; es lohnt v. verlohnt sich nicht der ~: nem érdemli v. éri meg a fáradságot; sich (= *dat.*) vergebliche ~ machen: hasztalanul fáradozni; das ist verlorene ~: kárba veszett fáradság.
mühelos: fáradság v. nehézség nélkül, -l.
Mühelosigkeit (die): könnyüség.
mühen (-te): l. bemühen.
mühevoll: fáradságos, fáradalmas, -an.
Mühlbach (der): malompatak.
Mühle (die), t. -n: malom; das ist Wasser auf seine ~: ez az ő malmára hajtja a vizet.
Mühlenindustrie (die): malomipar.
Mühlenschleuse (die): malomzsilip.
Mühlgraben (der): malomárok.
Mühlkasten (der): garat.
Mühlmaut (die): malomvám.
Mühlrad (das): malomkerék.
Mühlspiel (das): malmosdi.
Mühlstein (der): malomkő.
Mühlwehr (die): malomgát, malomrekesz.
Mühlwerk (das): malom.
Mühmchen (das), -s, t. ~: nénike.
Mühsal (die), t. -e: fáradság, kinlódás, vesződség.
mühsam: fáradságos, -an, vesződséges, -en.
Mühsamkeit (die): fáradság, vminek fáradságos volta.
mühselig: bajos, fáradságos, -an, nagynehezen, ügygyel-bajjal.
Mühseligkeit, Mühwaltung (die): fáradság, vesződség.
Müll (das), -es: por, szemét.
Müller (der), -s, t. ~: molnár.
Müllerei (die): molnárság.
Müllerin (die), t. -nen: molnárné.
Müllermeister (der): molnármester.
Mündel (das), -s, t. ~: gyámgyermek (gyámfiú v. gyámleány), gyámolt.
münden (-ete, hat gemündet): 1) torkolni, szakadni, ömleni; die Donau mündet in das Schwarze Meer: a Duna a Fekete-tengerbe szakad v. ömlik; 2) v. u. beágazni (szárnyvasút a fővonalba).
mündig: teljeskorú, nagykorú; jmdn ~ sprechen, jmdn für ~ erklären: vkit nagykorusitani.
Mündigkeit (die): nagykorúság.
Mündigsprechung (die): nagykorusitás.
mündlich: 1) szóbeli; das ~e Verfahren: szóbeli eljárás; die ~e Verhandlung: szóbeli tárgyalás; 2) élő szóval.
Mündlichkeit (die): szóbeliség.
Mündung (die), t. -en: 1) torkolat (folyóé); 2) szád, nyilás (alagúté); 3) beágazás (szárnyvasuté).
Mündungsarm (der): torkolat-ág.
Mündungsgebiet (das): torkolatvidék.
Münster (der v. das), -s, t. ~: székesegyház.
Münzamt (das): pénzverő hivatal.
Münzbetrug (der): pénzhamisitás.
Münzducaten (der): vert-arany.
Münze (die), t. -n: 1) pénz, érem, érme; in klingender ~: pengő pénzben; etw. für bare ~ nehmen: kész igazságnak fogadni vmit; 2) pénzverő; 3) l. Minze.

münzen (-te, hat gemünzt): pénzt verni; es war auf dich gemünzt: rád vonatkozott, neked szólt, rád céloztak.
Münzer (der): pénzverő.
Münzfälscher (der): pénzhamisító.
Münzfreiheit (die): pénzverés joga.
Münzfuß (der): pénzláb.
Münzkunde (die): éremtan.
Münzpräge (die): pénzverő.
Münzprägung (die): pénzverés.
Münzrecht (das): pénzverés joga.
Münzsammlung (die): éremgyüjtemény.
Münzsorten (die = *t.*): pénznemek.
Münzverfälschung, Münzverringerung (die): pénzhamisitás.
Münzwert (der): pénzérték.
Münzwesen (das): pénzverés (ügye).
mürb[e]: porhanyó, lágy, puha; ~ machen: megpuhitani; ~ werden: megpuhulni.
Mürbe, Mürbheit, Mürbigkeit (die): porhanyóság, puhaság.
mürrisch: durcás, haragos, -an, mogorva, mogorván.
müssen (*j.* ich muß, du mußt, er muß, wir müssen, ihr müßt, sie müssen; *tm.* er mußte; *m.* er hat gemußt *v.* müssen; *km.* er müßte): 1) *(szükségesség kifejezésére)* kelleni, kénytelen lenni; kein Mensch muß ~: kényszeriteni nem lehet senkit; ich muß lernen: tanulnom kell; du mußt fort: el kell menned; er hätte sich ganz anders benehmen ~: egészen másként kellett volna magát viselnie; 2) *(bizonyosság kifejezője)* welcher glühende Eifer muß nicht den Helden beseelt haben: mily lángoló buzgalom lelkesithette a hőst; das muß schwer sein: ez bizonyosan nehéz; 3) *(nyomatékosság kifejezője)*: du mußt nicht glauben, daß...: ne higyjed, hogy...; wir ~ nicht vergessen, daß...: ne feledjük, hogy...; 4) *(megengedés kifejezője)*: er müßte denn krank sein: ha csak nem beteg.
müßig: henye, -én, tétlen, -ül; die Zeit ~ verbringen: elhévizálni az időt.
Müßiggang (der), -es: henyélés, munkakerülés.
Müßiggänger (der), -s, *t.* ~: henyélő, ingyenélő.
Mütchen, sein ~ an jmdm kühlen: vkin kitölteni a mérgét *v.* boszúját.
Mütterchen (das), -s, *t.* ~: anyácska, anyóka.
mütterlich: anyai, -lag.
mütterlicherseits: anyai részről.

Mütze (die), *t.* -n: sapka, sipka.
Mützenmacher (der): sapkás.
Myope (der), -n, *t.* -n, **Myops** (der), ~, *t.* -opse: rövidlátó.
Myopie (die): rövidlátás.
Myria-: tizezer...
Myriade (die), *t.* -n: 1) tizezer; 2) ezer meg ezer, töméntelen sok.
Myrmidone (der), -n, *t.* -n: mirmidon.
Myrrhe (die), *t.* -n: mirrha.
Myrte (die), *t.* -n: mirtus.
Myrtenkranz (der): mirtusfüzér, mirtuskoszorú.
mysteriös [-ste-] (*ff.* -öseste): titokzatos, -an, titokszerü, rejtélyes, rejtelmes, -en.
Mysterium [-ri-] (das): 1) titok, titokszerüség, rejtelem; 2) misztérium (vallásos szinmü).
Mysticismus (der), ~: titokzatosság, rejtelmesség.
Mystification (die), *t.* -en: ámitás, csalás.
mystificieren (-te, hat mystificiert): félrevezetni, elámitani.
Mystik (die): misztika, titoktan, rejtelmek tudománya.
Mystiker (der), -s, *t.* ~: rejtelmekkel foglalkozó.
mystisch (*ff.* -t): rejtelmes, -en, titkos, titokzatos, -an.
Mythe [My-] (die), *t.* -n: hitrege, mithosz.
mythenhaft, mythisch: regés, hitregebeli, mithikus.
Mythologie [My-] (die): hitregetan, mithológia.
mythologisch: hitregei, mithológiai.
Mythos (der), *t.* Mythen: l. Mythe.

N

Röviditések.

N. = Nord: észak.
nam. = namentlich: név szerint.
N. B. = nota bene: megjegyzendő.
n. Chr. = nach Christus: Krisztus után.
n. Chr. G. = nach Christi Geburt: Krisztus születése után.
Ngr. = Neugroschen: (új) garas.
n. J. = nächsten Jahres: a jövő évben.
n. M. = nächsten Monats: a jövő hóban.
N. N. = nomen nescio: ismeretlen nevü.
N. N. = nichtbekannten Namens: ismeretlen nevü.
Nr. Nro = Numero: szám.
N. S. = Nachschrift: utóirat.
N. T. = Neues Testament: Uj Szövetség.
n. W. = nächster Woche: a jövő héten.

*

N, n (das), -s, *t.* -s: N, n (betü).
Nabe (die), *t.* -n: kerékagy.
Nabel (der), -s, *t.* Näbel *v.* Nabel: 1) köldök; 2) *épít.* zárókő, tetőnyílás.
Nabelbruch (der): *orv.* köldöksérv.
Nabelschnur (die): köldökzsinór.
Nabob (der), -s, *t.* -s: nábob, dúsgazdag ember.
nach: I. *(praep. dat.)*: 1) után; ~ Berlin: Berlinbe; nach und nach: apránként; einer ~ dem andern: egyik a másik után; ich muß ihm ~: utána kell mennem; 2) szerint; seiner Abstammung ~: származására nézve; ~ Belieben: tetszés szerint; 3) mulva; ~ einigen Jahren: pár év mulva; — II. ☛ *(elváló igekötő)*: utána, utóbb, újra...
nach achten (-ete, hat nachgeachtet) einer Sache: vml szerint igazodni, vmihez alkalmazkodni.
Nachachtung (die): miheztartás; zur ~: miheztartás végett.
nach ahmen (-te, hat nachgeahmt) jmdem *v.* jmdn: utánozni, követni vkit.
nachahmenswert: utánzandó, utánzásra méltó.
Nachahmer (der), -s, *t.* ~: utánzó.
Nachahmung (die), *t.* -en: 1) utánzás; 2) utánzat, másolat.
Nacharbeit (die): pótmunka, utómunka.
nach arbeiten (-ete, hat nachgearbeitet): 1) utómunkát végezni; 2) einem Muster ~: minta szerint dolgozni.
nach arten (-ete, ist nachgeartet): hasonlitani, vkire ütni; er artet seinem Vater nach: apja fia, l. arten.
nach äffen (-te, hat nachgeäfft): majmolni.
Nachbar (der) *(gen.* -s, *olykor* -n, *dat.* dem ~, *acc.* den ~, *t.* -n): szomszéd.
Nachbarhaus (das): szomszédház.
Nachbarin (die), *t.* -nen: szomszédasszony.
Nachbarländer (die = *t.*): szomszédos országok.
nachbarlich: szomszédos.
Nachbarschaft (die): szomszédság; in der ~: a szomszédban.
Nachbarsleute (die = *t.*): szomszédok.
Nachbarstation (die): szomszédállomás.
nachbedacht: késon megfontolt.
nachbemerkt: alább megjelölt.
Nachbericht (der): pótló jelentés.
nach bessern (-te, hat nachgebessert): kijavitani, javitgatni vmit.
nach bestellen (-te, hat nachbestellt): utána rendelni, pótlólag megrendelni.

Nachbestellung (die), *t.* -en: utórendelés, utánrendelés, pótmegrendelés.
nach beten (-ete, hat nachgebetet): utána mondani az imát.
nach bezahlen (-te, hat nachbezahlt): utólag fizetni.
Nachbild (das): 1) képmás, másolat; 2) utókép (a recehártyán).
nach bilden (-ete, hat nachgebildet): vmit utánozni, vminek mintájára alkotni.
Nachbildung (die), *t.* -en: utánzat, másolat.
nach blättern (-te, hat nachgeblättert): utána nézni, lapozgatni (könyvben).
nach bleiben (blieb nach, ist nachgeblieben): visszamaradni; ~ lassen: visszahagyni.
Nachblüte (die), *t.* -n: másodvirágzás.
nach bringen (brachte nach, hat nachgebracht): 1) utána hozni *v.* vinni; 2) helyrehozni.
Nachbürge (der): pótkezes.
Nachcontrole (die): utó-ellenőrzés.
Nachcur (die): utókúra.
nach datieren (-te, hat nachdatiert): utánkeltezni, hátra keltezni.
nachdem: 1) mintán; ich kehre zurück, ~ ich mein Geschäft erledigt habe: visszatérek, mihelyt dolgomat elvégeztem; 2) je ~: aszerint, amint; je ~ die Umstände sind: a körülményekhez képest.
nach denken (dachte nach, hat nachgedacht): meggondolni vmit, elmélkedni vmin; er dachte über die Sache nach: elgondolkodott, tünődött *v.* tanakodott rajta, forgatta az eszében; ohne länger nachzudenken: minden további megfontolás nélkül; — das **Nachdenken**, -s: elmélkedés, tünődés; nach reiflichem N.: érett megfontolás után; in tiefes N. versinken: mélységes gondolatokba merülni.
nachdenkend, nachdenklich: gondolkodó; jmdn ~ machen: vkit gondolkodóba ejteni, vkinek szeget ütni a fejébe; ~ werden: gondolkodóba esni.
nach dienen (-te, hat nachgedient): utánszolgálni.
nach drängen, sich (-te, hat sich nachgedrängt): utána nyomulni, vki után betolakodni.
nach dringen (drang nach, ist nachgedrungen): utána nyomulni *v.* hatolni.
Nachdruck (der): 1) lenyomat, utánnyomás, utánnyomat; 2) nyomaték; mit ~: nyomatékkal; mit gebürendem ~: kellő nyomatékkal; einen ~ auf etw. legen: nyomatékkal mondani vmit.
nach drucken (-te, hat nachgedruckt): újra lenyomatni (könyvet).
Nachdrucker (der): utánnyomtató.
nachdrucksvoll, nachdrücklich: határozott, nyomatékos, -an; ~ warnen: óva inteni; wir wollen nachdrücklichst hervorheben: különösen ki akarjuk emelni.
Nacheifer (der), **Nacheiferung** (die): vetélkedés.
nach eifern (-te, hat nachgeeifert) jmdm: vetélkedni, követni.
nach eilen (-te, ist nachgeeilt) jmdm: vki után sietni.
nacheinander: egymás ntán, sorjában; — das **Nacheinander**, die **Nacheinanderfolge**: az egymásután, sorrend; in raschem Nacheinander: gyors egymásutánban.
nach empfinden (empfand nach, hat nachempfunden): 1) utólag érezni; 2) utánérezni.
Nachempfindung (die): utóérzés.
Nachen (der), -s, *t.* ~: sajka, ladik.
Nachernte (die): tarlózás.
nach erzählen (-te, hat nacherzählt) jmdm etw.: vki után elbeszélni vmit.
Nachessen (das): utóétek, csemege.
Nachfahr (der), -en, *t.* -en: utód.
nach fahren (fuhr nach, ist nachgefahren) jmdm: utána menni *v.* hajtani (kocsin); ein Zug fährt dem andern nach: egyik vonat követi a másikat.
Nachfeier (die), **Nachfest** (das): utóünnep, ünnep másodnapja.
nach feuern (-te, hat nachgefeuert) jmdm: *kat.* 1) vki után lőni; 2) utóbb tüzelni.
Nachfolge (die), *t.* -n: 1) következés; 2) követés.
nach folgen (-te, ist nachgefolgt) jmdm: 1) vkit követni; jmdm auf Schritt und Tritt ~: vkinek folyton a sarkában lenni *v.* járni; 2) vki *v.* vmi után következni.
nachfolgend: rákövetkező.
Nachfolger (der), -s, *t.* ~: követő, utód.
nach forschen (-te, hat nachgeforscht): kutatni, nyomozni; einer Sache (= *dat.*) ~: utána járni vminek; jmdm ~: vki után tudakozódni *v.* puhatolozni.
Nachforschung (die), *t.* -en: nyomozás, kutatás; ~en anstellen: nyomozni, tudakozódni.
Nachfrage (die), *t.* -n: 1) kereslet; nach dieser Ware ist viele ~: ezt az árucikket igen keresik; 2) tudakozódás, kérdezősködés.
nach fragen (-te, hat nachgefragt): tudakozódni *v.* kérdezősködni vmi (vki) után, tudakolni vmit.
Nachfrist (die): halasztás.
Nachfrost (der): kései fagy.
Nachfrühling (der): utótavasz.
nach füllen (-te, hat nachgefüllt): utána tölteni, megtölteni, feltölteni.
Nachfüllung (die): utántöltés, feltöltés.
nach geben (gab nach, hat nachgegeben): 1) engedni; dem Wunsche ~: vkinek kivánságára hajolni; der Kluge gibt nach: az okosabb enged; 2) ereszkedni, alábbhagyni; die Kälte gibt nach: a hideg alábbhagy; mit den Zügeln ~: megereszteni a kantárszárat; 3) jmdm nichts ~: fölérni vkivel; — das **Nachgeben**, -s: engedés.
nachgeboren: utószülött.
Nachgebot (das): utólagos ajánlat *v.* kinálat.
Nachgedanke (der): utógondolat.
Nachgefühl (das): utóérzet.
nach gehen (ging nach, ist nachgegangen) jmdm: vkit követni; einer Sache ~: vminek utána járni; seinen Geschäften ~: dolgában eljárni.
nachgehends: utóbb, utána, utólag.
nachgelassen: hátrahagyott.
nachgemacht: utánzott.
nachgerade: épenséggel.
nachgeraten: hasonló; er ist ganz dem Vater ~: egészen az apjára ütött, apja fia.
Nachgeschmack (der): utóíz.
nachgiebig: engedékeny.
Nachgiebigkeit (die): 1) hajlékonyság; 2) engedékenység.
nach gießen (goß nach, hat nachgegossen): utána tölteni.
Nachglanz (der): visszfény.
Nachgrabung (die), *t.* -en: ásatás.
nach grübeln (-te, hat nachgegrübelt): töprenkedni vmin; einer Sache ~: tünődni vmin, feszegetni *v.* firtatni vmit.
Nachguß (der): feltöltés, ráöntés.
Nachhall (der): visszhang, utóhang.
nach hallen (-te, hat nachgehallt): utána hangzani.
nachhaltig: tartós, kitartó, -an; ~er Widerstand: szívós ellenállás.
Nachhang (der): függelék; im ~e (zu) der Zuschrift: az átirat kapcsán.
nach hangen, nach hängen (hing nach, hat nachgehangen): neki

adni *v.* átadni magát; seinen Gedanken ~: gondolatokba merülni *v.* mélyedni, elgondolkozni.

nach|helfen (half nach, hat nachgeholfen) jmdm: vkit segiteni, támogatni, vkinek segítségére lenni.

nachher: azután, utóbb; wenige Tage ~: pár nappal később.

Nachherbst (der): őszutó.

nachherig: későbbi, utóbbi.

Nachhilfe (die): segitség, gyámolitás, hozzáigazitás.

nachhinein, im ~: utólagosan.

Nachhineinspesen (die = *t.*): utólagos költség.

nach|hinken (-te, ist nachgehinkt) jmdm: vki után sántikálni.

nach|holen (-te, hat nachgeholt): helyrehozni, pótolni; Versäumtes ~: mulasztását helyrepótolni.

Nachhut (die): *kat.* utóvéd, utócsapat, hátvéd.

nach|jagen (-te, hat nachgejagt) jmdm: 1) üzni, hajhászni; einem Schattenbild ~: árnyékot kergetni; dem Vergnügen ~: élvezetet hajhászni; 2) jmdm eine Kugel ~: vki után lőni.

Nachkauf (der): utólagos vásárlás.

nach|kaufen (-te, hat nachgekauft): utólag venni, hozzá venni.

Nachklang (der): utóhang, visszhang.

nach|klingen (klang nach, hat nachgeklungen): utána *v.* utóbb hangzani.

Nachkomme (der), -n, *t.* -n: utód, maradék, ivadék.

nach|kommen (kam nach, hat nachgekommen): 1) vkit követni; ich komme dir gleich nach: mindjárt utánad megyek; 2) vmit teljesiteni; einem Bedürfnis ~: hiányon segiteni; einem Befehle ~: parancsot teljesiteni; vielseitigen Erwartungen ~: közóhajnak eleget tenni; seiner Pflicht ~: kötelességét teljesiteni; seinen Verbindlichkeiten *v.* Verpflichtungen ~: kötelezettségeinek eleget tenni; seinem Versprechen ~: igéretét teljesiteni.

Nachkommenschaft (die), **Nachkömmling** (der), -[e]s, *t.* -e: maradék, ivadék.

Nachlass (der), -lasses, *t.* -lässe: 1) szünet; ohne ~: szüntelenül; 2) leengedés, árengedmény; 3) elengedés (büntetésé); 4) *jogt.* hagyaték, hagyomány.

Nachlasscurator, Nachlasspfleger (der): hagyatéki gondnok.

nach|lassen (ließ nach, hat nachgelassen): 1) vmit hátrahagyni, hagyományozni, maga után hagyni; nachgelassene Werke: hátrahagyott müvek; 2) el- *v.* leengedni, alábbhagyni; die Kälte läßt nach: a hideg enyhül *v.* enged; vom Preise ~: az árból engedni; der Verkehr läßt nach: a forgalom csökken; 3) tágulni, ereszkedni.

Nachlassenschaft (die), *t.* -en: hagyaték.

Nachlassvermögen (das): hagyatéki vagyon.

nach|laufen (lief nach, ist nachgelaufen) jmdm: utána szaladni vkinek; einer Sache ~: hajhászni vmit; den Mädchen ~: a lányok után szaladgálni.

nachlässig: hanyag, -ul.

Nachlässigkeit (die): hanyagság, gondatlanság, pongyolaság.

nach|legen (-te, hat nachgelegt): ráraknii, utána rakni.

Nachlese (die): böngészet, tarlózás; ~ halten: böngészni, tarlózni.

nach|lesen (las nach, hat nachgelesen): 1) böngészni, tarlózni; 2) eine Stelle ~: újra átolvasni vmit; 3) könyvben olvasgatni.

nach|liefern (-te, hat nachgeliefert): utólag *v.* utóbb szállitani.

Nachlieferung (die), *t.* -en: utólagos *v.* pótszállitás.

nach|machen (-te, hat nachgemacht) jmdem: utánozni; das kann ich ihm nicht ~: ebben nem érem utól, nem versenyezhetek vele; das soll mir jemand ~: ezt tegye meg valaki.

nach|malen (-te, hat nachgemalt): utána festeni vmit.

nachmalig: későbbi, utóbbi.

nachmals: utóbb, később.

Nachmann (der), -es, *t.* -leute: 1) követő, utód; 2) utóegyén (sorozásoknál).

nach|messen (maß nach, hat nachgemessen): utána mérni, újra megmérni.

Nachmessung (die), *t.* -en: utánmérés.

Nachmittag (der), -[e]s, *t.* -e: délután; nachmittags *v.* des Nachmittags: délután, ebédután; heute nachmittag: ma délután.

Nachmittagszeit (die): délutáni idő.

nachmittägig: délutáni.

Nachnahme (die, *t.* -n: utánvét[el]; ~ nach Eingang (*v.* nach Eingang zu zahlende ~): beszedés után fizetendő utánvét; auf dem Collo haftende ~: az árudarabot terhelő utánvét.

Nachnahmebetrag (der): utánvételi összeg.

Nachnahmeschein (der): utánvételi jegy *v.* kisérvény.

Nachnahmsbeleg (der): utánvételi bizonylat *v.* melléklet.

nach|nehmen (nahm nach, hat nachgenommen): utánvételezni.

nach|plappern (-te, hat nachgeplappert): utána mondani.

nach|prägen (-te, hat nachgeprägt): hamisitani (pénzt).

Nachprüfung (die), *t.* -en: 1) pótvizsga, pótló vizsgálat; 2) átvizsgálás, felülvizsgálat; der Text der Gedichte erfuhr eine sorgfältige ~: a szöveget gondosan átvizsgálták.

Nachrang (der): utórang, alsóbbrang.

nach|rechnen (-ete, hat nachgerechnet): utána *v.* újra számolni.

Nachrechnung (die): 1) utánszámitás; 2) számvizsgálat.

Nachrede (die), *t.* -n: megszólás; üble ~: pletyka, rágalom, emberszólás; üble ~ halten: pletykázni, rágalmazni.

nach|reden (-ete, hat nachgeredet): utána beszélni, megszólni; den Todten Böses ~: rosszat beszélni a holtakról; man kann ihm nichts Schlechtes ~: semmi rossz szó nem fér hozzá.

nach|reisen (-ste, ist nachgereist): vkinek utána utazni.

nach|reiten (ritt nach, ist nachgeritten): utána lovagolni.

nach|rennen (rannte nach, ist nachgerannt): utána futni vkinek.

Nachricht (die), *t.* -en: hir, tudósitás; ~ erhalten: hirt kapni; ~ geben: hirt adni.

Nachrichtendienst (der): *kat.* hirszerző szolgálat.

Nachrichter (der): l. Scharfrichter.

nachrichtlich: tudósitásul, tudósitás útján.

Nachruf (der), -[e]s: végszó, búcsúztató.

nach|rufen (rief nach, hat nachgerufen) jmdm etw.: utána kiáltani vkinek vmit.

Nachruhm (der): dicső emlékezet.

nach|rücken (-te, ist nachgerückt) jmdm: vkinek utána nyomulni, vkit követni, vkinek sarkában lenni.

nach|rühmen (-te, hat nachgerühmt): vkiről jót beszélni, dicséretest mondani.

nach|sagen (-te, hat nachgesagt): utána mondani, ismételni; ihm sagt man nichts nach: semmi rosszat sem beszélnek róla.

Nachsatz (der): 1) zártétel, zárcikkely; 2) utómondat.

nach|schaffen (-te, hat nachgeschafft): pótlólag *v.* utólag beszerezni.

Nachschaffung (die): pótbeszerzés.
nach schicken (-te, hat nachgeschickt): utána küldeni.
nach schieben (schob nach, hat nachgeschoben): 1) utána tolni; 2) utána szállitani.
nach schießen (schoß nach, hat nachgeschossen) jmdm: vkinek utána lőni.
nach schiffen (-te, ist nachgeschifft) jmdm: vkinek utána hajózni.
Nachschlagebuch (das): kézikönyv.
nach schlagen (schlug nach, hat nachgeschlagen): 1) utána nézni, felkeresni (könyvben); 2) jmdm ~: vkire ütni, vkihez hasonlítani.
nach schleichen (schlich nach, ist nachgeschlichen) jmdm: vkinek utána lopódzni.
nach schleppen (-te, hat nachgeschleppt): maga után vonszolni v. hurcolni.
Nachschlüssel (der), -s, *t.* ~: álkulcs, tolvajkulcs.
Nachschöpfung (die): átdolgozás, utánzás.
nach schreiben (schrieb nach, hat nachgeschrieben): vmit lemásolni, utána irni.
Nachschrift (die), *t.* -en: utóirat.
Nachschub (der): 1) utánszállítás; 2) utánpótlás.
Nachschur (die): második nyirás.
Nachschuss (der): 1) pótfizetés; 2) sarjadék.
nach schütten (-ete, hat nachgeschüttet): fel- v. utána tölteni.
Nachschüttung (die): feltöltés.
Nachschwarm (der): utóraj.
nach schwatzen (-te, hat nachgeschwatzt) jmdm etw.: vkinek fecsegését ismételni.
nach sehen (sah nach, hat nachgesehen) jmdm: 1) vki után nézni, vkit szemmel kisérni; 2) etw. ~: megnézni, megtekinteni vmit; 3) jmdm etw. ~: elnézni, elengedni vkinek vmit; er hat das leere **Nachsehen**: bottal ütheti a nyomát, koppan a szeme utána.
nach senden (sandte v. sendete nach, hat nachgesandt v. nachgesendet) jmdm etw.: utána küldeni vkinek vmit.
nach setzen (-te): I. (hat nachgesetzt): hátratenni, alárendelni; — II. (ist nachgesetzt): üldözni, kergetni; sie setzen den Räubern nach: a rablókat üldözőbe veszik; — das **Nachsetzen**, -s: üldözés.
Nachsicht (die): elnézés, kímélet; ~ haben v. üben: elnézni vmit.
nachsichtig, nachsichtsvoll: elnéző, kíméletes, engedékeny, -en; aufs nachsichtigste: igen elnézően, nagyon kíméletesen.
Nachsilbe (die): rag, képző.
nach singen (sang nach, hat nachgesungen): utána énekelni.
nach sinnen (sann nach, hat nachgesonnen): vmin elmélkedni, vmit elméjében forgatni, l. nachdenken; — das **Nachsinnen**, -s: elmélkedés, tanakodás.
Nachsommer (der), -s: nyárutó (vénasszonyok nyara).
Nachspiel (das): utójáték.
nach spornen (-te, hat nachgespornt) jmdm: vkinek utána vágtatni.
nach sprechen (sprach nach, hat nachgesprochen): utána mondani, ismételni.
nach spüren (-te, hat nachgespürt): nyomozni, fürkészni.
nach stehen (stand nach, ist nachgestanden) jmdm: utána v. mögötte állni vkinek; du stehst ihm in nichts nach: mindenben fölérsz v. vetekszel vele.
nachstehend: alul jegyzett, következő; im ~en: a következőkben; — **Nachstehendes**: ami alább következik.
nach stellen (-te, hat nachgestellt): 1) utána helyezni, hátrább tenni; 2) jmdm ~: vkinek cselt vetni, lest hányni, vki után leselkedni; 3) *kat.* utóbb állitani.
Nachstellung (die): 1) leselkedés; 2) *kat.* utóállítás.
nach stempeln (-te, hat nachgestempelt): utólag bélyegezni, utánbélyegezni.
Nachstempelung (die): utólagos bélyegzés, utánbélyegzés.
nach streben (-te, hat nachgestrebt) einer Sache (= *dat.*): törekedni vmire; jmdm ~: vkivel vetélkedni, vkinek példáján buzdulni.
nach stürmen, nach stürzen (-te, ist nachgestürzt) jmdm: vki után rontani v. rohanni.
nach suchen (-te, hat nachgesucht) um etw.: keresni vmit, folyamodni vmiért; die Erlaubnis wurde nachgesucht: az engedélyt kikérték.
Nachsuchung (die): kérés, kérvényezés.
Nacht (die), *t.* Nächte: éj, éjszaka; des Nachts v. bei Nacht: éjjel; heute nacht: ma éjjel; gute ~: jó éjszakát! in der ~ vom 1 I. auf den 2 I.: I/1 és 1/2 közti éjjel, január 2-ára forduló v. virradó éjjel; über ~: éjen át; die ~ bricht über uns herein: ránk éjjeledik, az éj meglep; die ~ vorher konnte er nicht schlafen: előtte való éjjel nem tudott aludni; irgendwo über ~ bleiben: vhol meghálni, éjjelezni; es wird finstere ~, bis wir dahin kommen: éjnek évadján érünk majd oda.
Nachtangriff (der): éjjeli támadás.
Nachtarbeit (die): éjjeli munka.
Nachtblindheit (die), **Nachtnebel** (der): *orv.* szürkületi vakság, alkonyköd.
Nachtdienst (der): éjjeli szolgálat.
nachten (-ete, hat genachtet): éjjeledni; es nachtet: éjjeledik.
Nachtessen (das): vacsora.
Nachteule (die): éjjeli bagoly.
Nachtfahrt (die): éjjeli út v. menet.
Nachtfalter (der), -s, *t.* ~: éji lepke.
Nachtgefecht (das): éjjeli harc.
Nachtgesang (der): éjjeli ének, éji dal.
Nachtgeschirr (das): éjjeli edény.
Nachtgleiche (die): napéj-egyen, napéj-egyenlőség.
Nachthaube (die): hálófejkötő.
Nachteil (der), -s, *t.* -e: hátrány, kár, rövidség; ohne ~ für dich: károsodásod nélkül; jmdm zum ~ gereichen: vkinek kárára esni, hátrányára lenni.
nachteilig: káros, hátrányos, -an.
Nachthemd (das): hálóing.
Nachtherberge (die): éjjeli szállás.
Nachtigall (die), *t.* -en: fülemile, csalogány.
Nachtinspection (die): éjjeli ügyelet.
Nachtisch (der): utóétkek.
Nachtlager (das): éji szállás, éjjeli tábor.
Nachtlampe (die): éjjeli lámpa.
Nachtlicht (das): éjjeli mécs.
Nachtlied (das): éji dal.
Nachtmahl (das), -s, *t.* -e v. ..mähler: vacsora.
Nachtmarsch (der): éjjeli menet.
Nachtmusik (die): éjjeli zene.
Nachtmütze (die): hálósapka.
Nachtquartier (das): éjjeli szállás.
Nachtrab (der): utócsapat, utóhad.
nach traben (-te, hat nachgetrabt): vki után ügetni.
Nachtrag (der), -s, *t.* ..träge: pótlék, toldalék.
nach tragen (trug nach, hat nachgetragen): 1) utána vinni; 2) pótolni, pótlólag feljegyezni; 3) jmdm etw. ~: vkinek vmit el nem felejteni, vmiért haragot tartani.
Nachtragsbestellung (die): pótmegrendelés.
Nachtragscredit (der): póthitel.
Nachtragsforderung (die): utólagos követelés.
Nachtragsgebür (die): pótdíj.

Nachtragslieferung (die): pótszállítás.
Nachtragsprotokoll (das): pótjegyzőkönyv.
Nachtragsprüfung (die): pótvizsga.
Nachtragssendung (die): pótküldemény. [rendelet.]
Nachtragsverordnung (die): pót-
Nachtragszahlung (die): pótfizetés, utólagos fizetés.
nachträglich: utólagos, -an.
Nachtrieb (der): utóhajtás.
Nachtrock (der): hálókabát.
Nachtruhe (die): éjjeli nyugalom.
nachts (*v.* des Nachts, l. Nacht): éjjel, éjszaka.
Nachtschicht (die): éjjeli munkaszak.
Nachtschwärmer (der): éjjelező.
Nachtstille (die): éjjeli csend.
Nachtstuhl (der): gyalogszék, szoba-árnyékszék, ürszék.
Nachtstunden (die = *t.*): éjjeli órák.
Nachttopf (der): éjjeli edény.
Nachtverkehr (der): éjjeli forgalom.
Nachtvogel (der): éji madár.
Nachtwache (die): éjjeli őrség.
Nachtwandel (der): alvajárás.
Nachtwandler (der), -s, *t.* ~: alvajáró; — die **Nachtwandlerin**, *t.* -nen: alvajáró(nő).
Nachtwächter (der): éjjeli őr.
Nachtzeit (die): éjjeli idő; zur ~: éjjel, éj idején, éjszakának évadján.
Nachtzug (der): éjjeli vonat.
nach verlangen (-te, hat nachverlangt): pótlólag bekérni vmit.
nach verzollen (-te, hat nachverzollt): utólag elvámolni vmit.
nach wachsen (wuchs nach, ist nachgewachsen): újra kinőni, utána nőni.
nach wägen (-te, hat nachgewägt): utána mérni.
Nachwehen (die = *t.*): utóbaj, utófájdalom.
Nachweis (der), --weises, *t.* --weise: kimutatás, bizonyítás.
nachweisbar, nachweislich: kimutatható, -lag.
nach weisen (wies nach, hat nachgewiesen): kimutatni, bebizonyítani. [mutatás.]
Nachweisung (die), *t.* -en: ki-
Nachwelt (die): utókor, utódok.
nach werfen (warf nach, hat nachgeworfen) jmdm etw.: vkinek utána dobni vmit.
nach wirken (-te, hat nachgewirkt): utóbb hatni, utóhatással lenni.
Nachwirkung (die), *t.* -en: utóhatás.
Nachwuchs (der), --wuchses, *t.* --wüchse: 1) új hajtás, új sarj; 2) új nemzedék.
nach zahlen (-te, hat nachgezahlt): utánafizetni, ráfizetni.
Nachzahlung (die), *t.* -en: 1) utánfizetés; 2) ráfizetés.
nach zählen (-te, hat nachgezählt): utána számlálni, újra megolvasni.
Nachzählung (die): utánszámlálás.
nach ziehen (zog nach): I. (hat nachgezogen): maga után húzni; — II. (ist nachgezogen): utána vonulni, követni.
nach zittern (-te, hat nachgezittert): utóbb *v.* utána rezegni.
Nachzug (der), -[e]s: utósereg.
Nachzügler (der), -s, *t.* ~: sereghajtó, maradozó.
Nacken (der), -s, *t.* ~: nyak, nyakszirt, tarkó; seinen ~ beugen: meghajolni, megalázkodni; jmdm auf dem ~ sitzen: vkit folyton zaklatni.
nackend: l. nackt.
nackt: meztelen, -ül, csupasz, -on; der ~e Satz: puszta mondat; die ~e Wahrheit: leplezetlen igazság, rideg való; mit ~en Worten: szárazon, magyarán. [telenség.]
Nacktheit (die), *t.* -en: mez-
Nadel (die), *t.* -n: tű; astatische ~: iránytalan delejtű; auf ~n sitzen: tűhegyen ülni.
Nadelbüchse (die): tűtartó.
nadelförmig: tű-alakú.
Nadelgeld (das), tűpénz, női zsebpénz.
Nadelholz (das): tűlevelű fa.
Nadelkissen (das): varró-vánkos.
Nadelloch, Nadelöhr (das): tű foka.
Nadelstich (der), -es, *t.* -e: 1) tűszúrás; 2) öltés.
Nadelwald (der): tűlevelű erdő.
Nadir (der), -s: *csill.* talppont.
Nagel (der), -s, *t.* Nägel: 1) köröm; als ihm das Feuer schon auf den Nägeln brannte: mikor már körmére égett a dolog; an den Nägeln kauen: körmét rágni; 2) szeg; den ~ auf den Kopf treffen: fején találni a szeget.
Nagelbürste (die): körömkefe.
nagelfest: odaszegezett, mozdulatlan, ingatlan.
Nagelkopf (der): szegfej.
Nagelkraut (das): egérfülfű (Hieracium pilosella).
nageln (-te, hat genagelt): vhová szegezni; an das Kreuz ~: keresztre feszíteni; — das **Nageln**, -s: megszegezés.
nagelneu: újdonat új, -an.
Nagelprobe (die): körömpróba; bis ~ trinken: fenékig üríteni (poharat).
Nagelschmied (der): szegkovács.
Nagelung (die): szegezés, szegelés.
Nagelzieher (der): szeghúzó.
nagen (-te, hat genagt): rágni, furdalni, rágódni; er wird daran zu ~ haben: lesz min rágódnia; der Kummer nagt an seinem Herzen: a bú (*v.* gond) mardossa a szívét.
nagend: 1) rágó, rágcsáló; 2) mardosó, emésztő (gond).
Nagetier (das): *áll.* rágcsáló *v.* őrlő (állat).
Nagler (der), -s, *t.* ~: szegező.
nah[e] (*kf.* näher, *ff.* nächst, l. külön); 1) közeli, szomszédos; ~e Gefahr: fenyegető veszély; ein ~er Verwandter: közeli rokon; die Zeit ist nahe, wo...: közeledik az idő, mikor...; 2) közel (vmihez); ~ bei der Kirche: a templomhoz közel *v.* a templom közelében; ~ bevorstehen: közel lenni, közeledni; er war ~ daran zu fallen: kicsibe mult, hogy el nem esett; die Sache geht mir ~: ez közelről érint, ezt szívemen viselem, ezt szívemre veszem; der Wahrheit ~ kommen: az igazságot megközelíteni; jmdm etw. ~ legen: *a)* vkinek értésére adni vmit; *b)* vkinek szájába rágni vmit; ~ liegen: *a)* közel lenni *v.* feküdni; *b)* kinálkozni; dieses Beispiel liegt ~: ez a példa önként kinálkozik; es liegt ~ zu glauben: könnyen azt hihetné az ember; jmdm ~ stehen: vkivel benső viszonyban (*v.* barátságban) lenni; jmdm zunahe treten: vkit megsérteni, megbántani.
nahebei: nagyon közel vmihez.
naheliegend: közelfekvő, önként kinálkozó.
nahen (-te, ist genaht), **sich nahen** (-te, hat sich genaht): közeledni, közelegni; schon habe ich mich der Stadt (*=dat.*) genaht: már közel voltam a városhoz; es naht schon dem Herbste: már őszre jár az idő; — das **Nahen**, -s: közeledés.
nahezu: közel, majdnem, csaknem, körülbelül.
***nahm**: l. nehmen.
nahrhaft: tápláló, -an.
Nahrhaftigkeit (die): tápláló-erő, tápérő, vminek tápláló volta.
Nahrung (die), *t.* -en: táplálék, eleség.
Nahrungsbedürfnis (das): táplálkozás szüksége.
nahrungslos: kereset nélkül, keresetnélküli.

Nahrungsmittel (das), -s, t. ~: élelmi szer, tápszer, eleség.
Nahrungssorge (die): megélhetés gondja.
Nahrungszweig (der): kereseti ág.
Naht (die), t. Nähte: varrás, varrat; aus den Nähten gehen: fölfeslení.
naiv [na-iv]: báva, szende, gyermeteg, gyermekded, ártatlanka, mesterkéletlen.
Naivetät, Naivität (die), t. -en: naivság, bávaság, gyermetegség, gyermekdedség.
Najade (die), t. -n: hableány.
Name[n] (der), -ns, t. -n: név, elnevezés, nevezet; nichtbekannten Namens: ismeretlen nevű; in meinem ~n: nevemben; einen ~n führen: nevet viselni; jmdn dem ~n nach kennen: vkit a nevéről ismerni; sich (=*dat.*) einen ~n machen: hírt-nevet szerezni; beim ~n nennen: nevén nevezni v. szólítani.
Namenbuch (das): névkönyv.
Namengebung (die): elnevezés, keresztelés.
namenlos: 1) névtelen; 2) kimondhatatlan (fájdalom).
namens: 1) név szerint; er hatte einen Sohn, ~ Siegfried: Szigfrid nevű fia volt; 2) ~ des Königs: a király nevében.
Namensbruder, Namensgefährte, Namensvetter (der): drusza, névrokon.
Namensfertigung, Namensunterschrift (die): néválairás.
Namensfest (das): névnap, vkinek neve ünnepe.
Namensliste (die): névjegyzék, névsor.
Namensregister (das): névmutató.
Namenstag (der): névnap.
Namensverwechslung (die): névcsere.
Namensverzeichnis (das): névjegyzék.
Namenszug (der): aláirás.
namentlich: névszerint, nevezetesen.
Namenwechsel (der): névváltoztatás.
namhaft: tetemes, nevezetes, jelentékeny; um ein ~es: tetemesen, jóval; ~ machen: megnevezni, közölni.
Namhaftmachung (die): megnevezés.
*nannte: l. nennen.
Napf (der), -es, t. Näpfe: 1) csésze; 2) virágkehely.
Naphtha [-tha] (das v. die): kőolaj.
Narbe (die), t. -n: 1) sebhely, heg, forradás; 2) *mest.* barka (kidolgozott bőrön); 3) székfolt (tojás sárgájában); 4) *gazd.* gyepföld, pázsit.
Narbengewebe (das): hegszövet.
Narcisse (die), t. -n: nárcisz.
Narkose (die): *orv.* bódulat, elaltatás, kábultság.
narkotisch: bódító, kábító, -an.
narkotisieren (-te, hat narkotisiert): megbódítani, elaltatni, narkotizálni.
Narr (der), -en, t. -en: bolond, bohó; er hat einen ~en daran gefressen: bolondja (annak); jmdn zum ~en haben: bolonddá tenni vkit, bolondot űzni vkiből; sich zum ~en hergeben (*v.* gebrauchen lassen): bolondot űzetni magából, a bolondját járni.
narren (-te, hat genarrt): bolondítani vkit, a bolondját járatni vkivel; genarrt werden: a bolondját járni.
Narrenabend (der): bohócestély.
Narrenfest (das): álarcos mulatság, bolondok napja.
narrenhaft: bolondos, -an.
Narrenhaus (das): bolondok *v.* őrültek háza.
Narrenkappe (die): csörgősapka; jmdm die ~ aufsetzen: vkiből bolondot űzni.
Narrenpossen (die=*t.*): bolondság, bohóság; ~ treiben: bolondozni.
Narrenseil (das), jmdn am ~e führen v. haben: bolondját járatni vkivel.
Narrentanz (der): bolondozás; jetzt geht der ~ wieder an: járja megint a bolondját.
Narrentracht (die): bohóc-öltözet.
Narretei (die), **Narrheit** (die), t. -en: bolondság, bohóság, esztelenség.
[**Narzisse** (die): l. Narcisse.
Nasallaut (der): orrhang.
naschen (-te, hat genascht): torkoskodni, nyalakodni.
naschhaft, naschig: torkos, nyalánk, pákosztos.
Naschhaftigkeit (die): torkosság.
Naschkatze (die), **Naschmaul** (das): torkoskodó, nyalánk.
Naschwerk (das): nyalánkság.
Nase (die), t. -n: orr; eine ~ bekommen: orrt kapni; er blutet aus der ~: folyik az orra vére; jmdm eine ~ drehen: vkit rászedni, megtréfálni; jmdn mit langer ~ heimschicken: vkit lepirongatni; jmdn bei der ~ herumführen: vkit az orránál fogva vezetni; die ~ hoch tragen: fent hordani az orrát; durch die ~ reden: orrhangon beszélni; jmdm etw. unter die ~ reiben: vkinek jól odamondani; die ~ rümpfen: orrát fintorgatni; er steckt die ~ in alles: minden lében kanál, mindenbe beleüti az orrát.
Nasenbein (das): orrcsont.
Nasenbluten (das), -s: orrvérzés.
Nasenflügel (der): orrcimpa.
Nasenhöhle (die): orrüreg.
Nasenklemmer (der): orrcsiptető.
Nasenlaut (der): orrhang.
Nasenloch (das): orrlyuk.
Nasenriemen (der): orrszíj.
Nase[n]rümpfen (das): orrfintorgás.
Nasenscheidewand (die): *orv.* orrsövény.
Nasenspitze (die): vkinek orrahegye.
Nasenstüber (der): fricska; jmdm einen ~ geben: vkit megfricskázni.
Nasenton (der): orrhang.
naseweis: tudákos, kotnyeles, kandi.
Naseweisheit (die): kotnyelesség.
Nashorn (das), -es, t. -e v. -hörner: orrszarvú, szarvorrú.
naß (*kf.* nässer v. nasser, *ff.* näßst, nässest v. nassest): nedves, vizes, -en; ~ machen: megnedvesíteni, bevizesíteni; ~ werden: átázni; — das Naß, Nasses: 1) nedv, nedvesség; 2) ital, nedű.
Nassauer (der), -s, t. ~: 1) nassaui; 2) potyalesó, potyafráter.
naßkalt: nyirkos hideg.
Nation (die), t. -en: nemzet.
national: nemzeti, honi.
Nationalabzeichen (das): nemzeti jelvény.
Nationalcharakter (der): nemzeti jelleg.
Nationale (das), -[s], t. -[s]: a személyi viszonyok táblázata, személyleírás, származási levél.
Nationalfahne (die): nemzeti zászló.
Nationalfarbe (die): nemzeti szín.
Nationalfeiertag (der), **Nationalfest** (das): nemzeti ünnep.
Nationalgarde (die): nemzetőrség.
Nationalgardist (der): nemzetőr.
Nationalgeist (der): nemzeti szellem.
Nationalheer (das): nemzeti hadsereg.
Nationalheld (der): nemzeti hős.
nationalisieren (-te, hat nationalisiert): honosítani, honfiúsítani.
Nationalisierung (die): honosítás, honfiúsítás.
nationalistisch: nemzetieskedő.
Nationalität (die), t. -en: nemzetiség.

Nationalitätenfrage (die): nemzetiségi kérdés.
Nationalitätenhaß (der): nemzetiségi gyűlölet.
Nationallied (das): nemzeti dal.
Nationalliteratur (die): nemzeti irodalom.
Nationalökonom (der): nemzetgazda.
Nationalökonomie (die): nemzetgazdaság, közgazdaság.
Nationalsitte (die): nemzeti szokás.
Nationalsprache (die): nemzeti nyelv.
Nationaltheater (das): nemzeti színház.
Nationaltracht (die): nemzeti viselet.
Nationalversammlung (die): nemzetgyűlés.
Nationalzug (der): nemzeti jellemvonás.
Nativität (die): csillagjóslat (gyermek születésekor).
Natrium (das), -s: nátrium(elem).
Natron (das), -s, szóda, széksó.
Natter (die), *t.* -n: sikló.
Natur (die), *t.* -en: természet; es liegt in der ~ der Sache: a dolog természetéből folyik; die Furcht ist mir von ~ eigen: a félelem természetemben van; er ist von hitziger ~: tüzes természetű.
Naturalbezüge (die=*t.*): természetbeli *v.* természetben való illetmények.
Naturalien (die=*t.*): termékek, termények.
Naturalienartikel (der): terménycikk.
Naturaliencabinet (das): természetrajzi gyűjtemény.
Naturalienmagazin (das): terményraktár.
Natural(ien)verpflegung (die): természetbeli élelmezés.
naturalisieren (-te, hat naturalisiert): meghonosítani, honfiúsítani.
Naturalismus (der), ~: naturalizmus, természet-utánzás, természethűség.
Naturalist (der), -en, *t.* -en: naturalista, természet-utánzó.
naturalistisch: naturalista, természethű.
Naturalleistung (die): természetbeli szolgáltatás.
Naturalquartier (das): természetbeli lakás.
Naturanlage (die): természetes hajlam *v.* tehetség.
Naturbeobachtung (die): természetvizsgálat.
Naturbeschreibung (die): természetleírás.
Naturell (das), -s, *t.* -e: (egyéni) természet.
Naturerscheinung (die): természeti tünemény *v.* jelenség.
Naturerzeugnis (das): termény.
Naturforscher (der): természetbúvár.
Naturforschung (die): természetbúvárlat.
Naturgabe (die): természeti adomány *v.* tehetség.
Naturgebilde (das): természeti képződmény.
Naturgefühl (das): természetérzés, természetszeretet, érdeklődés a természet iránt.
naturgemäß: természetes, természetszerű, -en.
Naturgeschichte (die), természetrajz.
naturgeschichtlich, naturhistorisch: természetrajzi.
Naturgesetz (das): természettörvény.
naturgetreu: természethű, -híven.
Naturgröße (die): természetes nagyság.
Naturhindernis (das): természetes akadály.
Naturhistoriker (der): természetrajz-tudós.
Naturkenner (der): természetismerő.
Naturkunde (die): természettudomány.
Naturlehre (die): természettan.
Naturmensch (der): a természet embere, vad ember.
Naturphilosophie (die): természetbölcselet.
Naturproduct (das): termék, termény.
Naturrecht (das): természetjog.
Naturreich (das): természet országa.
Naturschnitzel (das): natúrszelet.
Naturseltenheit (die): természeti ritkaság.
Naturspiel (das): természet játéka.
Naturtrieb (der): természetes ösztön.
Naturvolk (das): vad nép.
naturwahr: természetes, igaz, hű.
Naturwahrheit (die): természetesség, természethűség, igazság.
naturwidrig: természetellenes.
Naturwissenschaft (die): természettudomány.
naturwissenschaftlich: természettudományi.
naturwüchsig: természetes, mesterkéletlen.
Naturwüchsigkeit (die): természetesség, mesterkéletlenség, őseredetiség.
Naturzustand (der): természetes állapot.
natürlich: természetes, -en.
Natürlichkeit (die): természetesség.
Nautik (die): hajózástan, hajózás tudománya.
nautisch: nautikai, hajózási.
Navigation (die): hajózás.
Nazarener (der), -s, *t.* ~: nazarénus.
nächst (nahe *ffoka*): 1) legközelebbi; ~en Monates: a jövő hóban; 2) legközelebb; dieses Beispiel liegt mir am ~en: ez a példa önként kínálkozott; 3) *(praep. dat.)* mellett, kívül, után; ich traf ihn ~ der Stadt: a város közelében (mellett) találkoztam vele; ~ mir und meinem Bruder war niemand da: rajtam és bátyámon kívül nem volt ott senki.
nächstbeste (der, die, das): a legközelebbi.
nächstdem: l. demnächst.
Nächste (der), -n, *t.* -n: felebarát, embertárs.
Nächstenliebe (die): felebaráti szeretet.
nächstens: legközelebb, nemsokára.
nächstfolgend: rákövetkező; am ~en Tage: másnap.
nächstliegend: legközelebbi.
nächstvergangen: legutóbbi.
nächtelang: éjeken át.
nächtlich: éjjeli, éjjel.
nächtlicherweile: éj idején.
Nägelchen (das), -s, *t.* ~: szegecske.
Näg(e)lein (das), -s, *t.* ~: szegfű.
Nähe (die): közelség; in der ~: közelben; in nächster ~: közvetlen közelben.
nähen (-te, hat genäht): varrni; — das **Nähen**, -s: varrás.
näher (nahe *kfoka*): közelebbi, közelebb, közelebbről; des ~en: közelebbről; jmdm ~ kommen: közeledni; ~ rücken: közelebb nyomulni; einer Frage ~ treten: közelebbről vizsgálni vmely kérdést; **Näheres** beim Hausmeister: bővebb értesítést a házmester ad.
Näherei (die): varrás.
Näherin, Nähterin (die), *t.* -nen: varrónő.
nähern (-te, hat genähert): közelíteni, közel vinni; — sich jmdm *v.* einer Sache *(= dat.)* ~: közeledni, közelgetni vkihez *v.* vmihez.
Näherung (die), *t.* -en: közeledés.
Näherungsformel (die): megközelítő képlet.
Näherungswert (der): megközelítő érték.
Nähkissen (das): varrópárna.
Nähmaschine (die): varrógép.
***nähme**: l. nehmen.
Nähnadel (die): varrótű.
nähren (-te, hat genährt): táplálni; — sich ~: táplálkozni.

Nährkraft (die): tápláló-erő.
Nährmutter (die): nevelőanya.
Nährquelle (die): tápláló forrás.
Nährstand (der): termelő (iparos) osztály.
Nahrung (die) des Gefechtes: a harc táplálása.
Nährwert (der): tápérték.
Nähschule (die): varró iskola.
Nähseide (die): varróselyem.
Nähterei (die): l. Näherei.
Nähzeug (das): varrószerek.
Nähzwirn (der): varrócérna.
nämlich: 1) ugyanaz; der, die, das nämliche: ugyanaz; 2) tudniillik, ugyanis.
Näpfchen (das), -s, *t.* ~: csészike.
Närrchen (das), -s, *t.* ~: kis bohó.
Närrin (die), *t.* -nen: bolond (nő).
närrisch *(ff. -t)*: bolondos, bohó.
Näscher (der), -s, *t.* ~: nyalakodó, nyalánk.
Näscherei (die), *t.* -en: nyalánkság.
näseln (-te, hat genäselt): orrán át *v.* orrhangon beszélni.
Nässe (die): nedvesség, vizesség.
nässen (-ßte, hat genäßt): megnedvesíteni, nyirkosítani.
Neapel (das), -s: Nápoly *(város)*.
neapolitanisch: nápolyi.
Nebel (der), -s, *t.* ~: köd.
Nebelbild (das): ködkép.
Nebeldunst (der): ködhomály.
Nebelfleck (der): 1) *csill.* ködfolt; 2) *orv.* szaruhártyafolt.
nebelhaft, neb[e]lig: ködös, ködszerű, -en.
Nebelhorn (das): *teng.* ködkürt.
Nebelkappe (die): ködsüveg.
Nebelregen (der): ködös eső.
Nebelsignal (das): ködjel (hajón).
Nebelstreif (der): ködsáv.
neben: 1) *(praep. dat.)*: mellett, kivül; 2) *(praep. acc.)*: mellé; 3) ☛ *(összetételekben)*: mellék-, segéd-...
Nebenabsicht (die): mellékcél.
Nebenagenden (die=*t.*): mellékteendők.
nebenan: épen mellette, a szomszédban.
Nebenarbeit (die): mellékmunka.
Nebenausgabe (die): mellékkiadás.
Nebenauslagen (die=*t.*): mellékkiadások.
Nebenbeschäftigung (die): mellékfoglalkozás.
Nebenbedeutung (die): mellékes jelentés.
nebenbei: mellékesen, mellesleg.
Nebenbuhler (der): versenytárs, vetélytárs; — die **Nebenbuhlerin**, *t.* -nen: vetélytárs (nő).
Nebenbuhlerei (die), *t.* -en: vetélkedés.
nebenbuhlerisch: versenyző, versengő.
Nebending (das): mellékes dolog.
nebeneinander: egymás mellett, egymás mellé; ~ stellen: egybevetni, összehasonlítani; — das **Nebeneinander**, -s: az egymásmellettiség.
Nebeneinanderstellung (die): egymás mellé helyezés, egybevetés.
Nebeneinkünfte (die = *t.*): mellékjövedelem.
Nebenerwerb (der): mellékkereset.
Nebenfluss (der): mellékfolyó.
Nebenform (die): mellékalak.
Nebengasse (die): mellékutca.
Nebengedanke (der): mellékgondolat.
Nebengeschäft (das): mellékfoglalkozás.
Nebengeschmack (der): mellékíz.
Nebenhandlung (die): mellékesemény *v.* cselekvény.
nebenher, nebenhin: 1) mellé, mellette; 2) mellesleg, mellékesen.
Nebenhof (der): hátsó, kis udvar.
Nebenkosten, Nebenspesen (die = *t.*): mellékes költségek.
Nebenlinie (die): mellékág.
Nebenmann (der): szomszéd.
Nebenmensch (der): embertárs, felebarát.
Nebenmond (der): mellékhold.
Nebenpfarre (die): fiók-egyház.
Nebenplatz (der): kisebb kereskedelmi hely.
Nebenrolle (die): mellékszerep, másodrendü szerep.
Nebensaal (der): mellékterem.
Nebensache (die): mellékes, dolog.
Nebensatz (der): mellékmondat.
nebensächlich: mellékes, jelentéktelen.
nebenseitig: másik oldalon (levő).
Nebenspesen (die): l. Nebenkosten.
nebenstehend: mellékelt, mellékelve.
Nebenstelle (die): mellékhely.
Nebenstube (die): mellékszoba.
Nebenthür (die): mellékajtó.
Nebentisch (der): szomszédos asztal.
Nebentract (der): mellékszárny.
Nebentreppe (die): melléklépcső.
Nebenumstand (der): mellékkörülmény.
Nebenverdienst (der): mellékkereset.
Nebenweg (der): mellékút; auf ~ locken: rossz útra csábítani.
Nebenwort (das): melléknév.
Nebenzimmer (das): mellékszoba, szomszédszoba.
Nebenzweck (der): mellékcél.
nebst *(praep. dat.)*: -val -vel együtt.
necken [ne-] (-te, hat geneckt): ingerelni, faggatni; — sich mit jmdm ~: vkivel ingerkedni, kötődni.
Neckerei (die), *t.* -en: ingerkedés, kötődés.
neckisch: ingerkedő, incselkedő, pajzán.
Neffe (der), -n, *t.* -n: unokaöcs.
negativ: tagadó, nemleges.
Neger (der), -s, *t.* ~: néger, szerecsen.
Negligé [neglizsé] (das), -s, *t.* -s: pongyola.
negligieren (-te, hat negligiert): elhanyagolni, mellőzni.
nehmen (*j.* ich nehme, du nimmst, er nimmt; *tm.* er nahm; *m.* er hat genommen; *km.* er nähme; *felsz.* nimm!): venni, elvenni, bevenni; Abschied, Anstoß, Antheil ~: l. ott; Arznei zu sich ~: orvosságot szedni; etw. auf sich ~: vmit elvállalni, magára vállalni; in Besitz ~: birtokába venni, elfoglalni; eine Burg ~: várat elfoglalni *v.* bevenni; ein Ende ~: véget érni, végződni; eine Frau ~: megnősülni; sie nahmen mir meine Freiheit: elvették szabadságomat; im ganzen genommen: egészben véve; jmdn gefangen ~: vkit elfogni, foglyul ejteni; jmdn bei der Hand ~: vkit kézen fogni; jmdn ins Haus ~: vkit házába fogadni; jmdm das Leben ~: vkit életétől megfosztani; eine Position mit Sturm ~: hadállást rohammal elfoglalni; ein Schiff ~: hajót elfoglalni; Speise und Trank ~: enni-inni; eine Stadt ~: várost elfoglalni; etw. übel ~: vmit rossz néven venni; überhand ~: elhatalmasodni; jmdn beim Worte ~: vkit szaván fogni; — sich in acht ~: magára vigyázni.
Nehrung (die), *t.* -en: tengertorladék, földnyelv.
Neid (der), -es: irigység; aus ~: irigységből; ~ erregen: irigységet kelteni.
neiden (-ete): l. beneiden.
Neider (der), -s, *t.* ~: irigy; — die **Neiderin**, *t.* -nen: irigy (nő).
Neidhammel (der): irigy.
neidisch *(ff. -t)*: irigy, kaján; auf jmdn ~ sein: irigykedni vkire; mit ~en Augen ansehen: irigy szemmel nézni; — die **Neidischen** (= *t.*): az irigyek.
Neige (die), *t.* -n: 1) fogyaték, fogyta; auf die ~ gehen: fogytán lenni, végét járni; bis auf die ~ leeren (das

Glas): fenékig üríteni (a poharat): 2) hanyatlás; an der ~ des Jahrhunderts: a század alkonyán v. vége felé; der Tag geht zur ~: a nap nyugvóra hajol.
neigen (-te, hat geneigt): meghajlítani; den Kopf ~: fejét meghajtani; seine Poesie neigt zur Reflexion: költészete elmélkedésre hajlik; — sich ~: meghajolni; der Tag neigt sich: a nap végéhez közeledik v. nyugvóra hajol.
Neigung (die), t. -en: 1) hajlás, esés, lejtősség; ~ des Daches: tetőhajlás; 2) hajlam, hajlandóság; eine ~ bekommen v. fassen: kedvet kapni, vonzódni.
Neigungsehe (die): szerelmi házasság.
Neigungswinkel (der): hajlásszög.
nein: nem; — ein Ja oder Nein sagen: igennel vagy nemmel felelni.
Nekrolog (der), -es, t. -e: gyászjelentés, gyászbír.
Nekromant (der), -en, t. -en: halott-idéző.
Nekromantie (die): ördöngösség.
Nektar (der), -s: istenital.
Nelke (die), t. -n: szegfű.
Nemesis (die): végzet, a boszszuló igazságszolgáltatás.
nennbar: megnevezhető.
nennen (*tm.* nannte; *m.* hat genannt; *km.* nenn[e]te): 1) *(kettős accusativussal)*: jmdn etw. ~: vkit vminek nevezni; wer wagt ihn einen Feigling ~? ki meri őt gyávának mondani? 2) megnevezni, elnevezni; jmdn beim Namen ~: vkit nevén szólítani; — sich ~: nevét megmondani; wie nennt er sich? hogy hívják? sich nicht ~: nevét elhallgatni; — das **Nennen**, -s: nevezés.
nennenswert: említésre méltó.
Nenner (der), -s, t. ~: nevező (törtnél).
Nennfall (der): alanyeset.
Nennwert (der): névérték.
Nennwort (das), -es, t. -wörter: *nyelvt.* névszó.
Neolog (der), -en, t. -en: nyelvújító, az újítás híve.
Neologie (die): újítás (különösen a nyelvben).
Neologismus (der): újítás, új szó.
Neophyt (der), -en, t. -en: neofita, új megtért.
Nepotismus (der), ~: nepotizmus, rokonságpártolás.
Nergelei (die), t. -en: gáncsoskodás, akadékoskodás.
nergeln (-te, hat genergelt): gáncsoskodni, zsémbeskedni, kapcáskodni.
neronisch: nerói.
Nerv (der), -en v. -es, t. -en: ideg.
Nervenfaser (die): idegrost.
Nervenfieber (das): idegláz.
nervenkrank: idegbajos; — der, die **Nervenkranke**, -n, t. -n: idegbeteg, idegbajos.
Nervenkrankheit (die), **Nervenleiden** (das): idegbaj.
nervenschwach: gyenge idegzetű.
Nervenschwäche (die): ideggyengeség.
nervenstärkend: idegerősítő.
Nervensubstanz (die): idegállomány.
Nervensystem (das): idegrendszer.
Nerventhätigkeit (die): idegműködés.
nervig: izmos, -an, erős, -en.
Nervosität (die): idegesség.
nervös: ideges, ingerlékeny, -en.
Nessel (die), t. -n: csalán.
Nesselausschlag (der): *orv.* csalánkiütés.
Nesseltuch (das): csalánszövet.
Nest (das), -es, t. -er: fészek; ein ~ bauen: fészket rakni.
Nestel (die), t. -n: fűzőzsinór, fűzőszíj.
Nestflüchter (die=*t.*): fészekfutók.
Nesthocker (die=*t.*): fészeklakók.
Nestling (der), -[e]s, t. -e: 1) madárfiók; 2) fészekfentő.
Nestloch (das): fűzőlyuk.
nett: csinos, takaros, -an.
Nettigkeit (die): 1) csinosság, csín; 2) tisztaság.
netto: tisztán, épen (súlyról, számról); ~ Cassa: készpénzben, levonás nélkül; ~ Gewicht: tiszta súly; die Ware wiegt ~ 10 kg: az árú tiszta súlya 10 kg.
Nettoertrag (der): tiszta jövedelem.
Nettogewicht (das): tiszta súly.
Nettogewinn (der): tiszta nyereség v. haszon.
Nettopreis (der): tiszta ár.
Nettowechsel (der): kiegyenlítési váltó.
Netz (das), -es, t. -e: háló, rece, hálózat.
netzen (-te, hat genetzt): 1) l. benetzen; 2) hálót kötni.
netzförmig: recés, -en.
Netzhaut (die): recehártya (szemben).
Netzwerk (das): hálózat, háló.
neu (*kf.* neuer, *ff.* neuest): 1) új, ujdon; die ~e Zeit: a mai kor; ~ere Sprachen: élő (modern) nyelvek; aufs ~e v. von ~em: újra; 2) újra, újonan; ~ erbaut: újonan épült; ~ gemalt: újra festett; — das **Neue**, -n: új, újság, hír; etwas Neues: valami új; was gibt's Neues? mi újság? — das **Neueste**: a legújabb.
neubacken: újdonsült, friss.
Neubau (der): új épület, új építkezés.
neubefördert: újonan előléptetett.
neubekehrt: újonan megtérített.
neubesetzt: újra kiosztott.
Neubesetzung (die), der Rollen: új szereposztás.
Neubewaffnung (die): új fölfegyverzés.
Neubildung (die): új képződés, újképlet, álképlet.
Neudruck (der): új lenyomat, újra-nyomás.
Neueintheilung (die): új beosztás.
neuentdeckt: újonan fölfedezett.
neuerdings: újból, újonan.
Neuerer (der), -s, t. ~: újító.
neuerlich: újabban, mostanában.
neuernannt: újonan kinevezett.
neuerstanden: 1) feltámadt; 2) újonan keletkezett.
Neuerung (die), t. -en: újítás.
Neuerungssucht (die): újítási viszketeg.
neuestens: legújabban.
Neugebäude (das): az újépület (Budapesten volt).
Neugebilde (das): l. Neubildung.
neugeboren: újszülött.
neugefunden: újonan feltalált.
Neugestaltung (die): újjá alakítás v. alakulás.
Neugier, Neugierde (die): kíváncsiság; seine ~ bemeistern: kíváncsiságát leküzdeni.
neugierig: kíváncsi, -an; — die **Neugierigen** (= *t.*): a kíváncsiak.
Neuhäusel: Érsek-Újvár *(város)*.
Neuheit, Neuigkeit (die), t. -en: újság, újdonság.
Neuherstellung (die): helyreállítás.
neuhochdeutsch: újfelnémet; — das **Neuhochdeutsche**, -n: az újfelnémet nyelv.
Neujahr (das), -s, t. -e: újév, újesztendő.
Neujahrsgeschenk (das): újévi ajándék.
Neujahrstag (der): újév napja, újesztendő.
neulich: minapi; a minap.
Neuling (der), -[e]s, t. -e: kezdő, újonc.
neumodisch: újdivatú.
Neumond (der), -es: újhold.
neun: kilenc; — die **Neun**, der **Neuner**: kilences.
neunerlei: kilencféle.
neunfach, neunfältig: kilencszeres, -en.
neunhundert: kilencszáz.

neunjährig: kilencéves.
neunmal: kilencszer.
neunmalig: kilencszeres.
neuntausend: kilencezer.
neuntägig: kilenc napos.
neunte (der, die, das): kilencedik.
neuntehalb: kilencedfél.
neuntel: kilenced, l. achtel.
neuntens: kilencedszer.
neunzehn: tizenkilenc.
neunzig: kilencven.
Neunziger (der), -s: kilencvenes; kilencven éves (ember).
neunzigste (der, die, das): kilencvenedik.
Neuorganisation (die): ujjászervezés.
Neupest (das): Újpest.
Neuralgie (die), *t.* -n: idegzsába.
Neurasthenie (die): ideggyengeség.
Neurastheniker (der), -s, *t.* ~: ideggyenge.
neurasthenisch: ideggyenge, idegbajos.
Neurolog (der), -en, *t.* -en: ideggyógyász.
Neuropathie (die): idegbaj.
Neurose (die), *t.* -n: idegbántalom.
Neusatz: Újvidék *(város)*.
Neusiedler-See (der): Fertő tava.
Neusohl: Besztercebánya *(város)*.
neusprachlich: új *v.* modern nyelvi.
Neustadt (die): új város.
Neustadtl: Vágújhely *(város)*.
Neustift: Buda-Újlak.
neutestamentlich: új szövetségi, új testamentomi.
Neutra: Nyitra *(megye, város, folyó)*.
neutral: semleges, közömbösen.
neutralisieren (-te, hat neutralisiert): közömbösíteni, semlegesíteni, ellensúlyozni, lekötni.
Neutralität (die): semlegesség.
Neutrum (das), -[s], *t.* -tra: köznemű *v.* semleges főnév.
Neuverfassung (die): újra-szerkesztés.
neuverlobt: (új)jegyes.
neuvermählt: újházas; — die **Neuvermählten** (= *t.*): a fiatal házasok.
Neuvermessung (die): új fölmérés.
Neuzeit (die): újkor, jelenkor.
Neven [növő] (der), -s, *t.* -s: unokaöcs.
Nexus (der), ~: összefüggés, összeköttetés, viszony.
Nibelungen [-be-] (die = *t.*): Nibelungok.
Nibelungenlied (das): a Nibelung-ének.
Nicäisches Glaubensbekenntnis: nicaeai hitvallomás.
nicht: nem, ne; gar ~ *v.* durchaus ~: épen nem; mit nichten: semmi esetre sem *v.* szó sincs róla; noch ~: még nem; ~ einmal: még csak nem is; er ist ~ wohlhabend: még csak nem is jómódú; zunichte machen: semmivé tenni; zunichte werden: megsemmisülni, füstbe menni.
Nichtachtung, Nichtbeachtung (die): figyelmen kívül hagyás, semmibe sem vevés, tiszteletlenség.
Nichtannahme (die): el nem fogadás.
Nichtbefolgung (die): nem-követés.
nichtbekannt: ismeretlen.
Nichtbenützung (die): nem-használás.
Nichtduldung (die): meg-nem-türés.
Nichte (die), *t.* -n: unokahúg.
Nichteingang (der): be-nem-érkezés; ~ der Forderungen: a követelések ki-nem-fizetése.
Nichteinhaltung (die): be-nem-tartás.
Nichterfüllung (die): nem-teljesítés.
Nichterreichen (das): el-nem-érés.
Nichterscheinen (das): meg-nem-jelenés.
nichtfertig: befejezetlen.
Nichtglauben (das): el-nem-hivés.
nichtig: semmis, hiábavaló.
Nichtigkeit (die), *t.* -en: semmiség, hiábavalóság.
Nichtigkeitserklärung (die): megsemmisítés (ítélete).
Nichtigkeitsgesuch (das): semmiségi kérvény.
Nichtigkeitsklage (die): semmiségi panasz.
Nichtigkeitsprocess (der): semmiségi per.
Nichtraucher (der): nem-dohányzó.
nichts: semmi, semmit; für ~: semmiért; um ~: *a)* semmiért; *b)* semmivel (sem jobb); um ~ und wieder ~: semmiért, semmiségért; ich habe ~ dagegen: semmi szavam ellene; ~ Gutes: semmi jó *v.* jót; — das **Nichts**: a semmi, semmiség; für ein Nichts: semmiségért.
nichtsbedeutend: jelentéktelen.
nichtsdestoweniger: mindazonáltal, mégis.
Nichtsein (das): nemlét.
nichtsnutz, nichtsnutzig, nichtsnützig: haszontalan, mihaszna.
Nichtsnutzigkeit (die): haszontalanság.
nichtssagend: semmitmondó.
Nichtsthuer (der): semmittevő.
Nichtsthuerei (die): semmittevés.
nichtswürdig: semmirekellő.
Nichtswürdigkeit (die): alávalóság.
Nichtvorhandensein (das): jelen-nem-lét, meg-nem-lét.
Nichtwissen (das): tudatlanság.
Nichtwollen (das): nem-akarás.
Nichtzahlung (die): nem-fizetés.
Nickel (das *v.* der), -s: nikkel.
nicken (-te, hat genickt): bólintani, bólingatni, bóbiskolni, biccenteni; — das **Nicken**, -s: bólintás, bóbiskolás.
[**Nicolaus**: l. Nikolaus.
Nicotin (das), -s: nikotin.
nie: soha, sohasem.
Niece [niesz] (die), *t.* -n: unokahúg.
nieder: 1) *(melléknév)* alacsony, alsó; 2) *(határozó)* le, alá; auf und ~: fel s alá; 3) ☞ *(elváló igekötő)*: le-, alá-...
nieder beugen (-te, hat niedergebeugt), **nieder biegen** (bog nieder, hat niedergebogen): 1) lehajtani, meghajtani; 2) megalázni.
nieder blicken (-te, hat niedergeblickt): letekinteni.
nieder brechen (brach nieder, hat niedergebrochen): letörni, lerontani.
nieder brennen (brannte nieder): I. (hat niedergebrannt): leégetni; II. (ist niedergebrannt): leégni, földig *v.* porrá égni.
nieder bücken, sich (-te-): l. bücken.
niederdeutsch: alnémet.
Niederdruck (der): *műsz.* alacsony nyomás.
nieder drücken (-te, hat niedergedrückt): lenyomni, leszorítani.
Niederdrückung (die): le- *v.* elnyomás.
Niederfall (der): leesés, leborulás.
nieder fallen (fiel nieder, ist niedergefallen): leesni, lerogyni; vor jmdm ~: vki előtt leborulni.
Niedergang (der): 1) lejáró (hely); 2) lemenet; ~ der Sonne: napnyugta.
Niedergebirge (das): alacsony hegység (400 m. középmagassággal).
nieder gehen (gieng nieder, ist niedergegangen): 1) lemenni, leszállni (a nap); 2) alászállni, hanyatlani, sülyedni.
niedergeschlagen: levert, -en.
Niedergeschlagenheit (die): csüggedtség, levertség, kedvetlenség.
nieder gleiten (glitt nieder, ist niedergeglitten): lesiklani; Thränen glitten an ihren Wangen nieder: könnyek peregtek le arcán.
nieder halten (hielt nieder, hat niedergehalten): letartani, lefogni.
nieder hangen (l. hangen): lecsüggni, lelógni.
nieder hauen (hieb nieder, hat niedergehauen): levágni, lekaszabolni.

Niederholz (das): cserjefa.
Niederjagd (die): kisvadászat, az apróvad vadászata.
nieder knien (-te, iſt niedergekniet): letérdelni, térdre ereszkedni.
nieder kommen (kam nieder, iſt niedergekommen): 1) lejönni; 2) lebetegedni.
Niederkunft (die): lebetegedés.
Niederlage (die), *t.* -n: 1) *kat.* vereség, leveretés, csatavesztés; eine ~ erleiden: vereséget szenvedni, csatát veszteni; 2) *ker.* tárház, raktár; in die ~ bringen: raktárba hordani.
Niederland (das): Alföld; — die **Niederlande** (= *t.*): Németalföld.
nieder laſſen (ließ nieder, hat niedergelaſſen): leereszteni, lebocsátani; — **ſich** ~: 1) leereszkedni, lebocsátkozni; 2) letelepedni, megtelepülni; — das **Niederlaſſen** des Schlagbaumes: a sorompó leeresztése.
Niederlaſſung (die), *t.* -en: 1) letelepedés; 2) telep, gyarmat.
Niederländer (der), -s, *t.* ~: németalföldi.
niederländiſch: németalföldi.
nieder legen (-te, hat niedergelegt): 1) letenni, lefektetni; ſein Amt ~: hivataláról lemondani; die Regierung ~: a kormányról lemondani; *kat.* das Commando ~: a parancsnokságtól visszalépni; die Waffen ~: lerakni a fegyvert; die Werke ~: az erődműveket lerombolni; 3) *ker.* Waren ~: raktárba tenni árukat; — **ſich** ~: lefeküdni; ſich auf die Erde ~: a földre feküdni.
nieder machen (-te, hat niedergemacht): fölkoncolni.
nieder metzeln (-te, hat niedergemetzelt): lemészárolni, lekaszabolni.
Nieder-Öſterreich (das): Alsó-Ausztria.
nieder reißen (riſs nieder, hat niedergeriſſen): 1) letépni, leszaggatni; 2) lerontani, ledönteni.
Niederreißung (die): lerontás.
nieder rennen (rannte nieder, hat niedergerannt): elgázolni, eltaposni.
Nieder-Rhein (der): alsó Rajna.
nieder rollen (-te, iſt niedergerollt): legördülni.
nieder ſäbeln (-te, hat niedergeſäbelt): lekaszabolni, összevagdalni.
nieder ſchießen (ſchoſs nieder): I. (hat niedergeſchoſſen): agyonlőni, lelőni; — II. (iſt niedergeſchoſſen): lecsapni.
Niederſchlag (der), -[e]s: csapadék.
nieder ſchlagen (ſchlug nieder): I. (hat niedergeſchlagen): 1) leütni, leverni; die Augen ~: szemeit lesütni; den Kopf ~: fejét lecsüggeszteni; jmds Muth ~: vkinek bátorságát lehűteni; jmdn ~: vkit leverni, elcsüggeszteni, lesujtani; 2) eine Unterſuchung ~: vizsgálatot megszüntetni; — II. (iſt niedergeſchlagen): lecsapódni, leülepedni.
niederſchlagend: lesujtó, -an, leverő, -en.
nieder ſchlucken (-te, hat niedergeſchluckt): lenyelni.
nieder ſchmettern (-te, hat niedergeſchmettert): agyonsujtani, lesújtani.
nieder ſchreiben (ſchrieb nieder, hat niedergeſchrieben): leírni, írásba foglalni.
nieder ſehen: l. niederblicken.
nieder ſenken (-te, hat niedergeſenkt): lesülyeszteni, leereszteni; — **ſich** ~: lesülyedni, leereszkedni.
nieder ſetzen (-te, hat niedergeſetzt). 1) letenni; 2) leültetni; — **ſich** ~: leülni.
nieder ſinken (ſank nieder, iſt niedergeſunken): lesülyedni, lerogyni.
nieder ſitzen (ſaß nieder, iſt niedergeſeſſen): leülni, leülepedni; jmdn ~ heißen: vkit leültetni.
niederſtämmig: alacsony törzsű.
nieder ſtechen (ſtach nieder, hat niedergeſtochen): leszúrni, agyonszúrni.
nieder ſteigen (ſtieg nieder, iſt niedergeſtiegen): leszállni, leereszkedni.
nieder ſtoßen (ſtieß nieder, hat niedergeſtoßen): ledöfni, leszúrni.
nieder ſtrecken (-te, hat niedergeſtreckt): földre teríteni, leteríteni; — **ſich** ~: elterülni (a földön).
nieder ſtürzen (-te): I. (hat niedergeſtürzt): ledönteni; — II. (iſt niedergeſtürzt): ledőlni.
Niedertracht, **Niederträchtigkeit** (die): galádság, alávalóság.
niederträchtig: galád, aláválo; — der, die **Niederträchtige**, -n, *t.* -n: az aláváló.
nieder treten (trat nieder, hat niedergetreten): letaposni, letiporni.
Niederung (die), *t.* -en: lapály, mélység, mélyedés.
Niederwald (der): sarjerdő.
Niederwaſſer (das): sekélyvíz.
niederwärts: lefelé.
nieder werfen (warf nieder, hat niedergeworfen): 1) levetni; 2) leverni, legyőzni; — **ſich** ~: leborulni; ſich ins Gras ~: a fűbe heveredni.
Niederwerfung (die), **Niederwurf** (der): leverés, legyőzés, földhöz vágás.
nieder ziehen (zog nieder, hat niedergezogen): lehúzni.
niedlich: csinos, takaros, -an.
Niedlichkeit (die): csinosság.
niedrig: alacsony, aljas, -an; hoch und ~: gazdag és szegény (egyaránt); ~ anfangen: alant kezdeni; etw. ~er hängen: lejebb akasztani; ~ ſpielen: kicsibe játszani; den Preis ~ ſtellen: olcsó árt szabni.
Niedrigkeit (die): alacsonyság, aljasság; ~ des Preiſes: az ár olcsósága.
Nielen (die): *növ.* iszalag (Clematis vitalba).
niemals: soha, sohasem.
niemand (*gen.* niemand[e]s, *dat.* niemand, niemandem *v.* niemanden, *acc.* niemand *v.* niemanden): senki; ~ anderer *v.* anders (*gen.* niemandes anders, *dat.* niemandem *v.* niemanden andern *v.* niemand anderm, *acc.* niemanden anders *v.* niemand andern): senki más; ~ als er weiß darum: kívüle senki sem tud róla.
Niere (die), *t.* -n: vese.
Nierenbraten (der): borjuvesés.
Nierenkrankheit (die), **Nierenleiden** (das): vesebaj.
Nierenſtein (der): vesekő.
Nierenſtück (das): vesés.
nieſen (-ste, hat genieſt): tüsszenteni, tüszkölni; — das **Nieſen**, -s: tüsszentés.
Nieswurz (die): *növ.* fekete hunyor (Helleborus niger).
Nießbrauch (der), -[e]s: haszonélvezet, használat.
Nießbraucher (der): haszonélvező.
Niet (das), -es, *t.* -e: szegecs, szegecske.
Niete (die), *t.* -n: üres sorsjegyszám.
nieten (-ete, hat genietet): szegecselni, odaszegezni.
Nietnagel (der): körömszálka.
niet und nagelfeſt: odaszegezett, megingathatatlan, szilárd.
Nietung (die), *t.* -en: szegecselés.
Nihiliſmus (der), ~: nihilizmus.
Nihiliſt (der), -en, *t.* -en: nihilista.
Niklas, **Nikolaus** (*férfinév*): Miklós.
[**Nikotin** (das): l. Nicotin.
Nil (der), -[e]s: Nilus (*folyó*).

Nildelta (das): a Nilus deltája.
Nilland (das): a Nilus-menti ország.
Nilpferd (das): viziló.
Nimbus (der): dicsfény, fénykoszorú, sugárkör.
*__nimm__: l. nehmen. [többé.
nimmer, nimmermehr: soha, soha
Nimmersatt (der), -es, t. -e: telhetetlen.
nippen (-te, hat genippt): kortyantani, szörpölni, hörpenteni vmiből.
Nippsache (die): csecsebecse, pipere-tárgy.
Nipptisch (der): pipere-asztal, cifra-asztal. [scholsem.
nirgend[s], nirgendswo: sehol,
Nische (die), t. -n: fülke.
nisten (-ete, hat genistet): fészkelni, fészket rakni.
Nitrat (das), -es, t. -e: *vegyt.* salétromsavas só.
Nitrogen (das), -s: nitrogén (légeny).
Nitroglycerin (das): *vegyt.* nitroglycerin.
Niveau [nivó] (das), -s, t. -s: 1) szinvonal; 2) *műsz.* szint; über dem ~ liegend: szint-feletti.
Niveauhöhe (die): szintmagasság.
Nivellement [nivelmán] (das), -s, t. -s, **Nivellierung** (die), t. -en: *műsz.* szintezés, szintmérés, lejtmérés.
nivellieren (-te, hat nivelliert): *műsz.* egyengetni, lejtmérezni, vizszintezni, szintezni.
Nivelliertafel (die): szintezőtábla.
Nixe (die), t. -n: hableány, selló.
Noah (*férfinév*): Noé.
nobel (*kf.* nobler, *ff.* nobelst): előkelő, uriás. [kelőség.
Noblesse [noblesz] (die): elő-
noch: 1) még; das fehlte ~: ez kellene csak; ~ einmal: még egyszer; ~ nicht: még nem; er mag ~ so reich sein: bármily gazdag is; 2) weder... noch: sem... sem.
nochmalig: ismételt.
nochmal[s]: ismét, ujra.
Nocke (die), t. -n, **Nocken** (der), -s, t. ~, **Nockerl** (das), -s, t. -n: galuska.
Nomade (der), -n, t. -n: nomád, vándor, kóbor (nép).
Nomadenleben (das): nomád élet.
nomadisch: kóbor, nomád.
Nomen (das), -s, t. Nomina: névszó.
Nomenclatur (die), t. -en: névjegyzék, névtár, műszótár.
Nominalbetrag (der): *ker.* névleges összeg.
Nominalliste (die): névjegyzék.
Nominalwert (der): névérték.
Nominativ (der), -s, t. -e: alanyeset.
nominell: névszerinti.
nominieren (-te, hat nominiert): nevezni.
Nonchalance [nónsalánsz] (die): fölsemvevés.
Nonius (der): paránymérő.
Nonne (die), t. -n: apáca.
Nonnenkloster (das): apácakolostor.
Nonplusultra (das): netovábbja vminek, felülmulhatlan.
Nonsens (der), --ses, t. --se: képtelenség.
Nord, Norden (der), Nordens: észak; nach v. gegen Norden: északra; aus Norden: északról.
Nordamerika (das): Észak-Amerika.
Nordbahn (die): északi vasút.
norddeutsch: északnémet.
Norddeutschland (das): Észak-Németország.
nordisch: északi.
Nordländer (der), -s, t. ~: éjszakvidéki.
Nordlicht (das): északi fény.
Nordost (der): északkelet.
nordöstlich: északkeleti, északkeletre.
Nordpol (der), -s: északi sark.
Nordpolfahrer (der): északi sarkutazó. [utazás.
Nordpolfahrt (die): északi sark-
Nordsee (die): Északi tenger.
nordwärts: északfelé.
Nordwest (der): északnyugat.
nordwestlich: északnyugati, északnyugatra.
Nordwind (der): északi szél.
Norm (die), t. -en: szabály, szabvány, irányelv; ~en bezüglich des Betriebsdienstes: az üzleti szolgálatra vonatkozó szabványok.
normal: szabályszerű, -en, szabályos, szabványos, -an.
Normalalter (das): szabályszerű kor.
Normale (die), t. -n: szabályzat, szabvány.
Normalgewicht (das): mintasúly.
Normalgröße (die): átlagos v. rendes nagyság.
Normalien (die = *t.*): szabályzat, szabványok.
Normalmaß (das): mintamérték.
Normalpreis (der): rendes ár.
Normalschule (die): elemi iskola.
normalspurig: rendes vágányú.
Normaltarif (der): rendes v. szabályszerű díjszabás.
Normaltemperatur (die): szabályszerű hőfok. [normann.
Normanne (der), -n, t. -n:
Normativ (das), -es: szabályzat, szabályrendelet.
normännisch: normann.
normieren (-te, hat normiert): szabályozni, megszabni.
Norwegen (das), -s: Norvégia.
Norweger (der), -s, t. ~: norvég (ember).
norwegisch: norvég, -ül.
Nostalgie [-stal-] (die): honvágy.
Nota (die): jegyzék.
notabene: megjegyzendő.
Notabilität (die), t. -en: kitűnőség, előkelőség, kiválóság.
Notar (der), -s, t. -e: jegyző; königlicher (v. öffentlicher) ~: közjegyző.
Notariat (das), -es, t. -e: jegyzőség, jegyzői hivatal.
Notariats-Kanzlei (die): jegyzői iroda.
notariell: jegyzői, -leg.
Note (die), t. -n: 1) jegyzék, átirat; 2) bankjegy, pénzjegy; 3) jegyzet; 4) hangjegy.
Notenausgabe (die): bankjegykibocsátás.
Notenbank (die): jegybank.
Notenblatt (das): hangjegylap.
Notenbuch (das): hangjegykönyv.
Notengeld (das): papirpénz.
Notenmappe (die): hangjegytartó.
Notenstempel (der): számlabélyeg.
Noth (die), t. Nöthe: 1) szükség, szorultság, kényszerűség; aus ~: szükségből; mit genauer v. knapper ~: nagynehezen, ugygyel-bajjal; ohne ~: szükségtelenül, ok nélkül; über ~: kelletén jobban; zur ~: szükségből, szükség esetén; ~ bricht Eisen: szükség törvényt bont; es hat keine ~: nem sürgős, nem szükséges; ich habe meine liebe ~ mit ihm: sok bajom van vele; etw. von Nöthen haben: l. vonnöthen; an etw. ~ leiden (v. **nothleiden**): vmiben szükséget szenvedni v. látni; es thut ~: l. noth; 2) seine ~ verrichten: szükségét végezni.
noth: szükséges, -en; es ist v. thut mir ~: szükségem van, rászorulok; es thut ~, daß...: szükséges, hogy...
Nothadresse (die): *ker.* szükségbeli utalvány (váltón).
Nothanker [Noth-] (der): tartalékhorgony.
Nothbaracke (die): szükségbeli v. kisegítő barakk.
Nothbau (der): ideiglenes épitmény.
Nothbehelf (der): segitség, kisegitő eszköz.
Nothbremse (die): vészfék.

Nothdamm (der): ideiglenes töltés.
Nothdienst (der): kényszer-szolgálat.
Nothdrang (der): sürgős szükség.
Nothdurft (die): 1) szükség, nélkülözés; 2) seine ~ verrichten: szükségét végezni.
nothdürftig: szükséges, szűk, szűkös, nyomorúságos; ~ leben: nélkülözések közt élni.
Nothdürftigkeit (die): vminek szűkös v. szegényes volta.
Nothfall (der): szükség; für den ~: szükség esetére; im ~: szükség esetén; im äußersten ~: végső szükségben.
nothgedrungen: szükségtől kényszerítve.
Nothgerüst (das): vendégállvány.
Nothhafen (der): szükségbeli kikötő, menedékrév.
Nothhelfer (der): segítő.
Nothjahr (das): ínséges év.
Nothlage (die): 1) kényszerhelyzet; 2) szorultság, szűkölködés.
noth leiden: l. Noth.
nothleidend: szűkölködő, szükséget szenvedő; — der, die **Nothleidende**, -n, t. -n: a szűkölködő.
Nothlüge (die): kénytelen hazugság.
Nothnagel (der): 1) kisegítő szeg; 2) szükség esetén előrántott tárgy v. személy.
nothpeinlich: halálos, főbenjáró.
Nothpfennig (der): tartalékpénz.
Nothruf, Nothschrei (der): vészkiáltás, segélykiáltás.
Nothschuss (der): vészlövés.
Nothsignal (das): vészjel.
Nothstand (der): szorultság, szorult v. kényszer-állapot.
Nothtaufe (die): szükségkeresztség, szükségbeli keresztelés.
Nothverband (der): ideiglenes kötés.
Nothwehr (die): önvédelem.
nothwendig: szükségkép, kényszerű, -en.
nothwendigerweise: szükségképen.
Nothwendigkeit (die): szükségesség, szükségszerűség, kényszerűség; die dringende ~: sürgető szükség; moralische ~: erkölcsi kényszer.
Nothzeichen (das): vészjel.
Nothzucht (die): erőszak, erőszaktétel, erőszakos nemi közösülés.
nothzüchtigen (-te, hat genothzüchtigt) jmdn: erőszakot követni el vkin.
notieren (-te, hat notiert): jegyezni, fel- v. megjegyezni.
Notierung (die), t. -en: jegyzés, följegyzés.
notificieren (-te, hat notificiert): értesíteni, tudtul adni, közölni.
Notiz (die), t. -en: 1) jegyzet, megjegyzés; 2) tudomás; von etw. ~ nehmen: tudomást venni vmiről.
Notizbuch (das): jegyzőkönyv.
notorisch: köztudomású, nyilvánvaló; ein ~er Spitzbube: cégéres gazember.
Novelle (die), t. -n: 1) elbeszélés, beszély; 2) pótló törvény, novella.
Novellist (der), -en t. -en: elbeszélő, beszélyíró.
Novellistik (die): beszélyirodalom, elbeszélő irodalom.
November (der), -s: november.
novificren (-te): újítani (pert).
Novität (die), t. -en: újdonság.
Novize (der), -n, t. -n: ujonc, növendék, új ember; — die **Novize**, t. -n: ujonc, növendék (apáca).
Noviziat (das), -es: ujonc-idő.
nördlich: északi, északra.
[**nörgeln**: l. nergeln.
nöthig: szükséges; ~ haben: szükében lenni, szükségelni; etw. für ~ erachten v. befinden: szükségesnek látni v. találni; — das **Nöthige**, -n: a szükséges (dolog).
nöthigen (-te, hat genöthigt): kényszeríteni, kínálni; jmdn zum Bleiben v. zu bleiben ~: vkit marasztalni; zum Essen ~: vkit (étellel) kínálgatni; sich genöthigt sehen: magát kényszerülve érezni v. kénytelennek látni.
nöthigenfalls: szükség esetén.
Nöthigung (die): kényszerítés, erőszakolás, erőltetés.
Nu (das): szempillantás; in einem ~: egy szempillantás alatt, egyszeribe.
Nuance [nüánsz] (die), t. -n: árnyalat, árnyéklat.
nuancieren (-te, hat nuanciert): árnyalni.
Nuancierung (die), t. -en: árnyalás, árnyalat.
Nubien (das), -s: Núbia.
nubisch: núbiai.
Nudel (die), t. -n: metélt.
Nudelbrett (das): nyujtódeszka.
Nudität (die), t. -en: meztelenség.
Null (die), t. -en: nulla, zérus; **null** und nichtig: semmis.
Nullität (die): semmiség.
Nullitätsbeschwerde (die): semmiségi panasz.
Nullpunkt (der): zéruspont.
Nullzirkel (der): paránykörző.
Numerale (das), -[s], t. -alia: számnév.
numerieren (-te, hat numeriert): 1) megszámlálni; 2) számozni, számmal jelölni.
Numerierung (die): számozás.
numerisch: számszerű, -en, számszerint, -l.
Numero (das): szám, számjegy.
Numismatik (die): pénzisme.
Nummer (die), t. -n: szám, számjegy; laufende ~: folyó szám.
nun: 1) most, már most; von ~ an: mostantól fogva; ~ und nimmermehr: egyáltalán soha; wenn ~: ha már most; 2) no, nos, hát; ~ aber: igen ám, ámde; ~ ja: no igen, hát igen; sagen wir ~: mondjuk hát...
nunmehr: immár, most már.
nunmehrig: mostani, jelenlegi, ezutáni.
Nuntiatur (die), t. -en: nuntiatúra, pápai követség.
Nuntius (der), ~: pápai követ.
nur: csak, csupán; ~ erst: még csak; was ~: ami csak, akármi, bármi; wenn ~: hacsak, bárcsak; wer ~: aki csak, bárki; so oft ~: valahányszor csak; ~ zu wohl: nagyon is jól.
Nuss (die), t. Nüsse: 1) dió; ich gebe keine [taube] ~ darum: egy férges diót sem adnék érte; eine harte ~: nehéz feladat; 2) *kat.* roppantó (puskarész).
Nussbaum (der): diófa (élő).
nussbraun: diófa-színű.
Nussholz (das): diófa.
Nussknacker (der): diótörő.
Nussschale (die): dióhéj.
Nuth (die), t. -en: *mest.* horony, ereszték, völgyelet.
Nutz (der), -es: l. Nutzen; zu Nutz und Frommen der Armen: a szegények javára.
nutz: 1) l. nütze; 2) das ist zu nichts ~: ez hasznavehetetlen; sich (*= dat.*) etw. zunutze machen: vmit hasznára fordítani.
Nutzantheil (der): haszonrész.
Nutzanwendung (die): 1) alkalmazás; 2) tanulság.
nutzbar: használható; ~ machen: használhatóvá tenni.
Nutzbarkeit (die): használhatóság.
nutzbringend: haszonhajtó, nyereséges.
Nutzen (der), -s, t. ~: haszon, nyereség; ~ bringen: hasznot hajtani; es gereicht dir zum ~: hasznodra válik; es ist für mich von keinem ~: nem jár haszonnal rám nézve; sich (*= dat.*) etw. zum ~ machen: hasznára fordítani vmit.
nutzen, nützen (-te, h. genutzt v. genützt): 1) l. benützen; 2) hasz-

nálni, hasznot hajtani; es nutzt v. nützt mir nicht: nem segit rajtam; wozu soll dir das nutzen v. nützen? mi hasznod ebből? l. nützen (külön).
Nutzgenuss (der): haszonélvezet.
Nutzholz (das): épületfa, szerszámfa.
nutzlos: 1) hasznavehetetlen; 2) haszontalan, -ul, hiábavaló.
Nutznießer (der), -s, t. ~: haszonélvező.
Nutznießung (die): haszonélvezet.
Nutznießungsrecht (das): haszonélvezeti jog.
Nutzung (die), t. -en: haszonvétel.
Nutzungswert, Nutzwert (der): használati érték.
nüchtern: 1) éh, étlen-itlan; mit ~em Magen: éhgyomorral; 2) józan, -on, -ul; ~ werden: kijózanodni.
Nüchternheit (die): józanság.
Nüsschen (das), -s, t. ~: diócska.
Nüster (die), t. -n: orrlyuk.
nüstern (-te, hat genüstert): szimatolni, szaglászni.
nütz[e]: hasznos; zu nichts nütze sein: nem érni semmit, hasznavehetetlen lenni.
nützen (-te, hat genützt): vmit használni, hasznára fordítani, vminek hasznát venni.
nützlich: hasznos, hasznavehető; wenn ich Ihnen irgend ~ sein kann: ha valamiben hasznára lehetek.
Nützlichkeit (die): hasznosság, hasznavehetőség.
Nymphe (die), t. -n: nimfa, hableány.

O

Rövidítések:

o., od. = oder: vagy.
O. = Ost: kelet.
ord. = ordentlich: rendes.
ostind. = ostindisch: kelet-indiai.

*

O, o (das), -s, t. -s: O, o (betű).
Oase (die), t. -n: oázis.
ob: 1) vajjon; man muss sehen, ~ er es thun wird: lássuk, vajjon megteszi-e; als ob: mintha, akár csak; und ob: hogyne; 2) *(praep dat.)* miatt; er zürnte ob solchem Frevel: haragudott e vétekért.
Obacht (die): l. Acht III.
obbenannt, obbesagt: fentnevezett.
Obdach (das), -es: hajlék, szállás; unter ~ bringen: fedél alá juttatni; jmdm ~ gewähren: vkit házába fogadni.
obdachlos: hajléktalan, -ul; ~ werden: hajléktalanná válni; — die Obdachlosen *(= t.)*: a hajléktalanok.
obducieren (-te): felboncolni.
Obduction (die), t. -en: boncolás, tetembontás.
Obedienz (die): engedelmesség.
Obelisk (der), -en, t. -en: obeliszk.
oben: fenn, fent, felül; nach ~: fölfelé; von ~ herab: felülről lefelé; jmdn von ~ herab behandeln: vkit fitymálni; von ~ bis unten (ansehen stb.): tetőtől talpig, végig (nézni stb.).
obenan, obenauf: felül, legfelül, legtetején.
obendrein: azonfelül, ráadásul.
obenhin: felszinesen, imigy-amúgy; etw. nur ~ thun: csak tél-túl, nagyjából v. felületesen tenni vmit.
☛ **ober**: fő, felső; — der **Ober**, -s: felső, filkó (kártyában); — das **Obere**: a felső rész.
Oberarm (der): felkar, felső kar.
Oberarzt (der): főorvos.
Oberaufseher (der): főfelügyelő, főfelvigyázó.
Oberaufsicht (die): főfelügyelet; die ~ führen: a főfelügyeletet gyakorolni.
Oberälteste (der): céhmester.
Oberbau (der): felső épitmény, felépitmény.
Oberbefehl (der): fővezérlet.
Oberbefehlshaber (der): fővezér, főparancsnok.
Oberbehörde (die): főhatóság, felső hatóság.
Oberbergamt (das): főbányahivatal.
Oberbootsmann (der): főhajómester.
Oberbürgermeister (der): főpolgármester.
Obercassier (der): főpénztáros, főpénztárnok.
Obercontrolor (der): főellenőr.
oberdeutsch: felnémet, -ül.
Oberdirector (der): főigazgató.
Oberfeldherr (der): fővezér.
Oberfläche (die): felület, felszin.
oberflächlich: felületes, felszines, -en.
Oberflächlichkeit (die): felületesség.
Oberforstmeister (der): főerdőmester.
Oberförster (der): főerdész.
Obergericht (das): felsőbiróság.
obergerichtlich: felsőbirósági.
Obergespan (der), -s, t. -e: főispán.
Obergestell (das): felsőszerkezet.
Obergewalt (die): főhatalom.
oberhalb *(praep. gen.)*: vmi felett, vmin felül.
Oberhand (die): felsőbbség, túlsúly; die ~ behalten v. gewinnen: felülkerekedni, győzni vmin; die ~ haben: uralkodni.
Oberhaupt (das): főnök, vminek feje.
Oberhaus (das): felsőház, főrendiház.
Oberhaut (die): felbőr.
Oberhemd (das): felső ing.
Oberherrschaft (die): főuraság, felsőbbség.
Oberhofgericht (das): udvari főtörvényszék.
Oberhofmeister (der): l. Obersthofmeister.
Oberin (die), t. -nen: főnökné, fejedelemasszony.
Oberingenieur (der): főmérnök.
Oberinspector (der): főfelügyelő.
oberirdisch: földfeletti, szintfeletti.
Oberkellner (der): főpincér.
Oberkleid (das): felső ruha.
Oberkörper, Oberleib (der): felső test.
oberländisch: felföldi.
Oberlehrer (der): főtanitó.
Oberleitung (die): fővezetés.
Oberlicht (das): felülvilágitó, felső- v. tetőablak.
Oberlieutenant (der): főhadnagy.
Oberlippe (die): felső ajak.
Ober-Österreich (das): Felső-Ausztria.
Oberpostamt (das): főpósta-hivatal.
Oberpriester (der): főpap.
Oberprima (die): a középiskola legfelső osztálya.
Oberrealschule (die): főreáliskola.
Oberrechnungsrath (der): főszámtanácsos.
Oberrevisor (der): fővizsgáló.
Oberrock (der): l. Überrock.
Obers (das): tejszin, tejföl.
Obersatz (der): főtétel.
oberschlächtig: felülcsapó.
Ober-Schützen: Felső-Lövő.
oberst: legfőbb, legfelső; zuoberst: legfelül; — der **Oberst**, -en, t. -en: ezredes; — der, die, das **Oberste**: a legfőbb.
Oberstaatsanwalt (der): főügyész.
Oberstabsarzt (der): főtörzsorvos.
Oberstadthauptmann (der): főkapitány.
Obersteiger (der): bányamester.
Oberstenpatent (das): ezredesi kinevező okirat.
Obersteuermann (der): *haj.* főkormányos.
Obersthofmarschall (der): főudvarnagy.
Obersthofmeister (der): főudvarmester.

Oberſthofmeiſteramt (das): főudvarmesteri hivatal.
Oberſtinhaber (der): ezredtulajdonos.
Oberſtjägermeiſter (der): fővadászmester.
Oberſtkämmerer (der): főkamarás.
Oberſtküchenmeiſter (der): főkonyhamester.
Oberſtlieutenant (der): alezredes.
Oberſtſilberkämmerer (der): ezüstfőszertárnok.
Oberſtſtallmeiſter (der): főlovászmester.
Oberſtudiendirector (der): tankerületi főigazgató.
Oberſtuhlrichter (der): főszolgabíró.
Obertheil (der): felsőrész.
oberungariſch: felsőmagyarországi, felvidéki.
Oberungarn (das): Felső-Magyarország.
Oberverwalter (der): főtisztartó, főgondnok.
Obervorſteher (der): fő-elöljáró.
Oberwaffenmeiſter (der): főfegyvermester.
Oberwaſſer (das): fölvíz.
oberwähnt, obgenannt: fentemlített.
oberwärts: fölfelé.
Oberwelt (die): felvilág.
Oberwerkführer (der): főművezető.
obgleich: habár, ámbár, noha.
Obhut (die): vigyázat, oltalom, védelem; in ſeine ~ nehmen: védelmébe fogni.
obig: fenti, fentebbi, fentirt; — der **Obige**: az előbb említett (személy); — das **Obige**: az előbb említett (dolog); im obigen: az előbbiekben.
Object (das), -[e]s, t. -e: 1) tárgy; 2) műtárgy, műépítmény.
objectiv: tárgyias, tárgyilagos, -an.
Objectivität (die): tárgyilagosság.
Oblate (die), t. -n: ostya.
ob liegen (lag ob, hat obgelegen): 1) einer Sache (= *dat.*) ~: magát vminek szentelni, vminek nekifeküdni; 2) es liegt mir ob: rám tartozik, az én dolgom v. tisztem; die Pflichten, die uns ~: a ránk háruló kötelességek.
Obliegenheit (die), t. -en: teendő, kötelesség, vkinek tiszte.
obligat: tartozó, köteles.
Obligation (die), t. -en: kötvény, kötelezvény.
Obligationsdarlehen (das): kötvénykölcsön.
obligatoriſch: kötelező, -leg.
Obligo (das), -s, t. -s: 1) kötelezettség; 2) kezesség.
Obmann (der), -es, t. --männer: felügyelő, főnök, elnök.
Obrigkeit (die), t. -en: felsőség, elöljáróság; von Seiten der ~: (*v.* **obrigkeitlicherſeits**): a felsőség részéről.
[**Obriſt** (der): l. Oberſt.
obruieren (-te): túlterhelni.
obſchon: habár, ámbár, noha.
obſcön [ob-]: trágár, sikamlós.
Obſcönität (die), t. -en: trágárság.
obſcur [ob-]: 1) homályos; 2) hátmögi, ismeretlen.
Obſervanz (die): hagyományos szokás.
Obſervatorium (das), -[s], t. --torien: szemlélőhely, megfigyelő, csillagda.
ob ſiegen (-te, hat obgeſiegt): felülkerekedni, győzedelmeskedni.
obſolet [ob-]: elavult, ósdi.
Obſorge (die): l. Obhut.
Obſt (das), -es: gyümölcs.
Obſtbau (der): gyümölcstermelés.
Obſtbaum (der): gyümölcsfa.
Obſternte (die): gyümölcsszedés.
Obſtfrau (die): gyümölcsös kofa.
Obſtgarten (der), -s, t. --gärten: gyümölcsöskert.
Obſthändler (der): gyümölcsárus.
obſtinat [ob-]: nyakas.
obſtreich: gazdag gyümölcsű.
Obſtruction [-ſtruc-] (die): agyonbeszélés.
Obſtwein (der): gyümölcsbor.
Obſtzeit (die): gyümölcsérés ideje.
ob walten (-ete, hat obgewaltet): fenforogni, uralkodni.
obwaltend: fenforgó, meglevő.
obwohl, obzwar: habár, ámbár, noha, jóllehet.
Occident (der), -es: nyugat.
Occupation (die), t. -en: elfoglalás, megszállás.
Occupationsarmee (die): megszálló hadsereg.
Occupationsfeldzug, Occupationskrieg (der): megszálló *v.* foglaló hadjárat.
Occupationsgebiet (das): megszállt tartomány *v.* terület.
Occupationstruppe (die): megszálló csapat.
occupieren (-te, hat occupiert): elfoglalni, megszállni.
Ocean (der), -s, t. -e: világtenger.
Oceanfahrer (der): tengerjáró, tengeri utazó.
Ochlokratie (die): a tömeg uralma.
Ochs (der), --ſen, t. --ſen: ökör; da ſtehen die Ochſen am Berge: itt a bökkenő.
ochſen (--ſte): l. büffeln.
Ochſengeſpann (das): ökrös szekér.
Ochſenhirt (der): marhapásztor.
Ochſenknecht (der): béres.
Ochſentreiber (der): ökörhajcsár.
Ochſenziemer (der): bikacsök.
Ocker (der), -s: okker, okra.
Octaeder (der *v.* das), -s: *mért.* nyolclap.
Octav (das), -s: nyolcadrét.
Octave (die), t. -n: oktáva.
October (der), -s: október.
Octogon (das), -s, t. -e: nyolcszög.
octroyieren (-te, hat octroyiert): vkire ráerőszakolni vmit.
Ocular (das), -[e]s, t. -e: szemlencse.
Oculation (die): beoltás.
oculieren (-te, hat oculiert): szemezni, szemre oltani.
Odaliske (die), t. -n: odaliszk.
Ode (die), t. -n: óda.
Odem (der), -s: lehellet.
Odendichter (der): ódaköltő.
oder: vagy, avagy.
Oder (die): Odera *(folyó)*.
odiös: gyülöletes.
Odyſſee (die): az »Odyssea«.
I. **Ofen** (der), -s, t. Öfen: kályha, kemence; hinter dem ~ hocken: a sutban gunnyasztani.
II. **Ofen** (das): Buda.
Ofenheizer (der): kályhafűtő.
Ofenkrücke (die): szénvonó.
Ofenloch (das): kályhalyuk.
Ofenröhre (die): kályhacső.
Ofenſchirm (der): kályhaellenző.
Ofenſetzer (der): kályhás.
Ofenthür (die): kályhaajtó.
offen: nyitott, nyilt, tárt; nyitva, tárva; mit ~en Armen: tárt karral *v.* karokkal; ~er Credit: nyilt *v.* fedezetlen hitel; ~ geſprochen: őszintén szólva; ~es Geſtändnis: őszinte vallomás; ~ heraus: egyenesen, kereken, nyiltan; etw. ~ laſſen: vmit függőben hagyni; mit ~em Munde: tátott szájjal; ~er Poſten: ki nem egyenlített tétel; ~e See: sík tenger; etw. ſteht ~: *a)* nyitva van (ajtó); *b)* nincs kiegyenlítve (tétel).
offenbar: nyilvánvaló, nyilvános, -an.
offenbaren (-te, hat geoffenbart): nyilvánítani, kinyilatkoztatni, kijelenteni; jmdm ſein Herz ~: szívét kiönteni *v.* kitárni vki előtt; — ſich ~: nyilvánulni, megnyilatkozni.
Offenbarung (die), t. -en: kinyilatkoztatás, (isteni) kijelentés.
Offenheit (die): nyiltság.
offenherzig: nyilt szavú, szókimondó, nyilt szívű.
Offenherzigkeit (die): nyiltszivűség, egyenesség, őszinteség.
offenkundig: köztudomású.
offenſiv: támadó.
Offenſivbündnis (das): dac- *v.* támadó-szövetség.
Offenſive (die): támadás.

offenstehend: nyitott, tárt.
offerieren (-te, hat offeriert): ajánlatot tenni, kínálni.
Offert (das), -es t. -e, **Offerte** (die), t. -n: ajánlat, kínálat.
Offertausschreibung (die): pályázati hirdetés, felhívás ajánlattételre.
Offertwege, im ~: pályázat útján, ajánlathirdetés útján.
Official (der), -s t. -e: tisztviselő, tiszt.
Officialsache (die): szolgálati ügy.
officiell: hivatalos, -an, hivatalból.
Officier (der), -s, t. -e: katonatiszt.
Officiersaspirant (der): tisztjelölt.
Officierscharge (die): tiszti rendfokozat.
Officierscorps (das): tisztikar.
Officiersdiener (der): tisztiszolga.
Officierspatent (das): tiszti kinevező okmány.
Officiersstand (der): 1) tiszti állás; 2) tiszti létszám v. állomány. [v. állás.
Officiersstelle (die): tiszti hely
Officiersstellvertreter (der): tiszthelyettes. [egyenruha.
Officiersuniform (die): tiszti
Officierswürde (die): tiszti rang v. méltóság.
Officin (die), t. -en: 1) műhely, dolgozóhely; 2) gyógyszertár.
officinell: gyógyerejű.
officiös: félhivatalos (lap).
Offiz (das): szolgálat.
Ofner (der), -s, t. ~: budai; die Ofner Burg: a budai vár; — die **Ofnerin**, t. -nen: budai nő.
oft (*kf.* öfter, *ff.* öftest, l. külön): gyakran, gyakorta, sokszor; so ~ ich komme: ahányszor csak jövök; wie oft? hányszor?
oftmalig: gyakori, többszörös.
oftmals: gyakran, sokszor.
Oheim, Ohm (der), -es, t. -e: nagybátya, nagybácsi.
Ohm (das), -es, t. -e: akó.
ohne: I. (*praep. acc.*) nélkül; ~ mein Wissen: tudtom nélkül; das ist nicht ~: van benne valami; II. (*kötőszó*) anélkul, hogy; er gieng fort, ~ mich gesehen zu haben: elment anélkül, hogy engem látott volna.
ohnedem, ohnedies: anélkül is, különben is, úgyis.
ohnegleichen: páratlan, -ul.
ohnehin: úgyis, különben is.
ohneweiters: szó nélkül, minden teketória v. minden baj nélkül.
[**ohngeachtet**: l. ungeachtet.
Ohnmacht (die): 1) ájulás, aléltság; in ~ fallen v. sinken: elájulni, elalélni; 2) tehetetlenség.
ohnmächtig: 1) ájult, -an, alélt, -an; ~ werden: elájulni; 2) tehetetlen.
oho! hohó! ejha!
Ohr (das), -[e]s, t. -en: fül; ein geneigtes (offenes v. williges) ~ finden: meghallgatásban részesülni, meghallgattatni; er war ganz ~: merő figyelem v. csupa fül volt; jmdm ein geneigtes ~ leihen: kegyesen meghallgatni vkit; tauben ~en predigen: falra borsót hányni; die ~en spitzen: fülét hegyezni, fülelni. ☞ *Praep.* jmdn am (v. beim) ~e zupfen: vkinek fülét rángatni, vkit noszogatni; etw. bringt v. schlägt an sein ~: vmi megüti a fülét, fülébe hat; sich auf die ~en legen: lefeküdni; jmdn bei den ~en fassen: vkit fülén fogni; er hat es dick hinter den ~en: alamuszi ember; sich hinter den ~en kratzen: füle tövét vakarni; jmdm (mit Bitten) in den ~en liegen: vkit (kéréssel) zaklatni; jmdm etw. ins ~ sagen: súgni vkinek vmit; bis über die ~en in Schulden stecken: fülig adós lenni, nyakig úszni az adósságban; jmdm das Fell über die ~en ziehen: vkit megnyúzni; jmdn übers ~ hauen: vkit becsapni, rászedni; etw. kommt v. gelangt jmdm zu ~en: vmi vkinek a fülébe jut.
Ohrenarzt (der): fülorvos, fülgyógyász. [gyászat.
Ohrenbläser (der): hírhordó, besúgó.
Ohrenbeichte (die): fülbegyónás.
Ohrenheilkunde (die): fülgyó-
Ohrenklingen (das): fülcsengés.
Ohrensausen (das): fülzúgás.
Ohrenschmalz (das): fülzsír.
Ohrenschmerz (der): fülfájás.
Ohrenzeuge (der): fültanú.
Ohreule (die): füles bagoly.
Ohrfeige (die): pofon.
ohrfeigen (-te, hat geohrfeigt): felpofozni.
Ohrfluss (der): fülfolyás.
Ohrgehänge (das): függő.
Ohrläppchen (das): fülcimpa.
Ohrmuschel (die): fülkagyló.
Ohrring (der): fülbevaló.
[**Oktober** (der): l. October.
[**oktroyieren**: l. octroyieren.
Oligarch (der), -en, t. -en: kiválasztott, főúr.
Oligarchie (die): kiválasztottak uralma.
Olitäten (die = t.): illatos olajok.
Olive (die), t. -n: olajbogyó.
Olivenbaum (der): olajfa.
olivenfarbig: olajbarna.
Olivenöl (das): faolaj.
Olymp (der), -[e]s: az Olympus.
Olympiade (die), t. -n: olympiád.
olympisch: olympusi.
Omelette [omlet] (die): tojáslepény, puffancs.
Omen (das), -[s], t. Omina: előjel, jel.
ominös: baljóslatú.
Omnibus (der), ~ v. -busses, t. ~ v. -busse: társaskocsi.
omnipotent: mindenható.
Omnipotenz (die): mindenhatóság.
Onkel (der), -s, t. ~: nagybátya.
Onomatopöie (die): hangfestés.
Ontologie (die): lénytan.
Opal (der), -[e]s, t. -e: opál.
Oper (die), t. -n: opera, dalmű.
Operat (das), -s, t. -e: dolgozat.
Operateur [··tőr] (der), -s, t. -e: műtőorvos.
Operation (die), t. -en: 1) művelet; 2) *orv.* műtét.
Operationsarmee (die): *kat.* működő hadsereg.
Operationsbasis (die): hadműveleti alap.
Operationsgebiet (das): hadműveleti terület.
Operationskarte (die): hadműveleti térkép.
Operationsplan (der): hadműveleti terv v. tervezet.
operativ: 1) hadműveleti; 2) műtői, sebészi.
Operette (die), t. -n: operett, daljáték, énekes színmű.
operieren (-te, hat operiert): munkálni, működni, műtétet végezni.
Operngucker (der): látcső.
opernhaft: operaszerű, -en.
Opernhaus (das): dalszínház, operaház.
Opernsänger (der): operaénekes.
Opfer (das), -s, t. ~: áldozat; ein ~ bringen v. darbringen: áldozatot hozni; zum ~ fallen: áldozatul esni.
Opferaltar (der): áldozó oltár.
Opferflamme (die): áldozati láng v. tűz.
opferfreudig: áldozatkész, áldozókész, -en.
Opferfreudigkeit (die): áldozatkészség, áldozó készség.
Opferlamm (das): áldozati v. áldozatra szánt bárány.
Opfermuth (der): önfeláldozás.
opfermüthig: áldozatkész, -en.
opfern (-te, hat geopfert): áldozni, feláldozni; — sich ~: magát feláldozni.
Opferpriester (der): áldozópap.

Opferthier (das): áldozati állat.
Opferung (die), t. -en: feláldozás.
opfervoll: sok áldozattal járó.
opferwillig: áldozatkész, -en.
Opferwilligkeit (die): áldozatkészség.
Ophthalmologie [Oph-] (die): szemgyógyászat, szemorvoslás.
Opponent (der), -en, t. -en: ellenző.
opponieren (-te, hat opponiert): ellenkezni, ellenzékeskedni.
opportun: alkalomszerü, illő.
Opportunismus (der): alkalomlesés, alkalmazkodás.
Opportunist (der), -en, t. -en: alkalomlesö, alkalmazkodó.
Opposition (die): ellenzék.
oppositionell: ellenzéki.
Optativ (der), -es: óhajtómód.
Optik (die): fénytan, optika.
Optiker (der), -s, t. ~: látszerész.
Optimat (der), -en, t. -en: előkelő.
Optimismus (der), ~: optimizmus.
Optimist (der), -en, t. -en: optimista.
Option (die): joggal élés.
optisch: optikai, fénytani, -lag; eine ~e Täuschung: szemcsalódás.
opulent: dúsgazdag, bőséges.
Opulenz (die): bőség, dúsgazdagság.
Opus (das), ~, t. Opera: mü.
Orakel (das), -s, t. ~: 1) jóslat; 2) jósszék, jósda.
orakelhaft: jósiatszerü, -en.
oral: szóbeli.
Orange [oránzs] (die), t. -n: narancs.
orangenfarbig, orangengelb: narancsszin[ü], narancssárga.
Orangerie (die): gyümölcsösház.
Orangutang (der), -s, t. -e: oránguting.
oratorisch: szónokias, -an.
Oratorium (das), -[s], t. --torien: oratórium.
Orchester (das), -s, t. ~: zenekar.
Orcus (der), ~: alvilág.
Ordalien (die = t.): istenitéletek.
Orden (der), -s, t. ~: 1) rend, szerzet; 2) rendjel, érdemjel, érdemrend.
Ordensband (das): rendszalag.
Ordensbruder (der): rendtárs.
Ordensdoyen (der): rend-dekán.
Ordensfest (das): rendi ünnepély.
Ordensgeistliche (der): szerzetes.
Ordensgelübde (das): szerzetesi fogadalom.
Ordenshaus (das): rendház.
Ordensinhaber (der): rendtulajdonos.
Ordensinsignien (die = t.): rendjelvények.
Ordenskanzler (der): rendkancellár.
Ordenskanzlist (der): rendirnok.
Ordenskleid (das): szerzetesi ruha. [érdemkereszt.]
Ordenskreuz (das): rendkereszt,
Ordensritter (der): rendlovag.
Ordensschwester (die): apáca.
Ordensstern (der): rendcsillag.
Ordensverleihung (die): rendjeladományozás.
Ordenszeichen (das): rendjel.
ordentlich: rendes, tisztességes, -en; ich bin ~ froh: valósággal örülök. [sággal.]
ordentlicherweise: rendesen, való-
[**Order** (die): l. Ordre.
Ordinalia (die = t., *egyes száma*: die **Ordinalzahl**): rendszámnevek.
Ordinarius (der), ~, t. --rien: 1) rendes tanár, osztályfőnök; 2) főorvos. [rendező.]
Ordinate (die), t. -n: ordináta,
Ordination (die): rendelés.
Ordinationsstunde (die): rendelőóra. [delőszoba.]
Ordinationszimmer (das): ren-
ordinär: közönséges, durva.
ordinieren (-te, hat ordiniert): rendelni (gyógyszert).
ordnen (-ete, hat geordnet): rendezni, rendbe szedni; alphabetisch ~: betürendbe szedni; — sich ~: rendeződni; dadurch ordnet sich dieser Gegenstand: ezzel ez az ügy ki van egyenlítve.
Ordnung (die), t. -en: 1) rend; erster, zweiter stb. ~: első-, másodrendü; etw. in ~ bringen: rendezni, rendbe szedni; in ~ kommen: rendbe jönni, rendeződni, elintéződni; in ~ sein: rendben lenni; es ist nicht in [der] ~: nincs rendjén; zur ~ rufen v. weisen: rendre utasitani; 2) rendezés; 3) *áll. növ.* rend.
ordnungsgemäß, ordnungsmäßig: rendes, szabályszerü, -en; eine Rechnung ordnungsgemäßig befinden: számadást helyesnek találni.
Ordnungsliebe (die): rendszeretet.
ordnungsliebend: rendszerető.
Ordnungsruf (der): rendreutasitás.
Ordnungssinn (der): rendérzék.
Ordnungsstrafe (die): rendbirság.
ordnungswidrig: rendellenes, -en, szabálytalan, -ul.
Ordnungszahl (die): rendszámnév.
Ordonnanz (die), t. -en: *kat.* küldönc.
Ordonnanzoffizier (der): parancsőrtiszt. [ver.]
Ordonnanzwaffe (die): hadifegy-
Ordre [ordr] (die), t. -s: rendelet, megrendelés, parancs; an eigene ~: saját rendeletemre; auf ~ ausstellen: rendelvényezni; auf ~ lautend: rendeletre szóló; bis auf weitere ~: további intézkedésig; Ihrer ~ gemäß: meghagyása szerint.
Oreographie (die): l. Orographie.
Organ (das), -[e]s, t. -e: 1) szerv; 2) hangszerv, hang; 3) közlöny, közeg.
Organisation (die), t. -en: szervezet, szervezés.
Organisationstalent (das): szervező tehetség.
Organisator (der), -s, t. -en: szervező.
organisatorisch: szervezési, -leg.
organisch: szervi, szerves, -en.
organisieren (-te, hat organisiert): szervezni.
Organismus (der), ~, t. --ismen: szervezet. [gonista.]
Organist (der), -en, t. -en: or-
Orgel (die), t. -n: orgona; die ~ spielen: orgonázni.
Orgelbauer (der): orgonacsináló.
orgeln (-te, hat georgelt): orgonálni.
Orgelpfeife (die): orgonasip.
Orgie (die), t. -n: tivornya; ~n feiern: tivornyázni, dőzsölni.
Orient (der), -[e]s: kelet.
Orientale (der), -n, t. -n: a keleti (ember).
orientalisch: keleti, keleties, -en.
Orientalist (der), -en, t. -en: orientalista.
orientieren (-te, hat orientiert): tájékoztatni; — sich ~: tájékozódni, eligazodni.
orientiert: tájékozott, jártas, -an.
Orientierung (die): tájékozás, tájékozódás; zur ~: tájékozásul.
original: eredeti, különös; — das **Original**, -s, t. -e: 1) eredeti (példány); 2) különös ember, különc.
Originalausgabe (die): eredeti kiadás. [festmény.]
Originalgemälde (das): eredeti
Originalität (die): 1) eredetiség; 2) különösség, sajátosság.
Originaltext (der): eredeti szöveg.
Originalwerk (das): eredeti mü.
originell: eredeti, különös.
Orkan (der), -s, t. -e: szélvihar.
Ornament (das), -es, t. -e: diszités, diszitmény.
Ornamentik (die): 1) diszitő müvészet; 2) diszitmény.
Ornat (das v. der), -es, t. -e: ünnepi ruha, diszruha, hivatalos öltözet. [madártudós.]
Ornitholog (der), -en, t. -en:
Ornithologie (die): madártan.
Orographie [-gra-] (die): hegyrajz.
Orpheum (das), -[s], t. -s v. --pheen: dalcsarnok, mulató.

Ort (der), -es, *t.* -e *v.* Örter: 1) hely, tér; am angeführten ~: idézett helyen; an allen ~en und Enden: mindenütt; an ~ und Stelle: a hely szinén, az esemény szinhelyén *v.* szinhelyére; von ~ zu ~: helyről-helyre; hiesigen ~es: helyben; 2) helység.
orthodox: orthodox, ó-hitü.
Orthodoxie (die): orthodoxia.
orthogonal: derékszögü.
Orthographie [-gra-] (die), *t.* -n: helyesirás.
orthographisch: helyesirási, -lag, helyesen irt.
Orthoëpie (der), -en, *t.* -en: nyelvtisztitó. [nyelvjavitás.
Orthoëpie (die): nyelvtisztitás,
Orthopädie (die): testegyenészet.
Ortsbehörde (die): helyi hatóság.
Ortschaft (die), *t.* -en: helység.
Ortscheit (das): kisofa.
Ortskenntnis (die): helyismeret.
Ortsrichter (der): a helység birája.
Ortsveränderung (die): helyváltoztatás.
Oscillation (die), *t.* -en: rezgés.
oscillieren (-te): rezegni.
osculierend: *mért.* simuló.
Oskar *(férfinév)*: Oszkár.
Osmane (der), -n, *t.* -n: török, ozmán.
osmanisch: török, ozmán.
Ost, Osten (der), Ostens: 1) keiet, napkelet; 2) *össz.* keleti.
Ostbahn (die): keleti vasút.
Ostentation (die): hivalkodás.
ostentativ: tüntető, kérkedő, -en, hivalkodó, -an.
Osteologie (die): csonttan.
Oster-Ei (das): piros tojás.
Osterfest (das), -es: husvét.
Osterlamm (das): husvéti bárány.
Ostermesse (die): husvéti vásár.
Ostern (die = *t.*): husvét.
Osterwoche (die): husvét hete.
ostindisch: keletindiai.
Ostracismus (der), ~: cserépszavazat.
oströmisch: keietrómai.
Ostsee (die): Keleti *v.* Balti tenger.
ostwärts: kelet felé, keletnek.
Ostwind (der): keleti szél.
I. **Otter** (der *v.* die), -s, *t.* ~: vidra. [kigyó.
II. **Otter** (die), *t.* -n: kurta
Otterngezücht (das): viperafajzat.
Ottilie *(nónév)*: Ottilia.
Otto *(férfinév)*: Ottó.
Ottokar *(férfinév)*: Ottokár.
I. **Ottomane** (der), -n, *t.* -n: török.
II. **Ottomane** (die), *t.* -n: pamlag.
ottomanisch: török, ozmán.
outrieren (-te, hat outriert): túlozni, túlhajtani.

Ouverture [uvertür] (die), *t.* -n: nyitány.
oval: tojásdad.
Ovarium (das), -[s]: petefészek.
Ovation (die), *t.* -en: ünneplés.
Oxyd (das), -es, *t.* -e: oxid.
oxydieren (-te, hat oxydiert): oxidálni.
Oxygen (das), -s: oxigén, éleny.
[**Ozean** (der): l. Ocean.
Ozon (das), -s: ozón.

Ö

Rövidítések:

öff. = öffentlich: nyilvános.
ö. W. = österreichische Währung: osztrák érték.

*

Öbstler (der), -s, *t.* ~: gyümölcsárus; — die **Öbstlerin**, *t.* -nen: gyümölcsös kofa.
öde: puszta, sivár; — die **Öde**, *t.* -n: pusztaság, sivatag, egyedüliség.
Ödem (das): vizenyő.
Ödenburg: Sopron *(város)*.
öffentlich: nyilvános, -an; die ~e Meinung: közvélemény.
Öffentlichkeit (die): nyilvánosság; an die ~ treten: közönség elé lépni; der ~ übergeben: közzétenni.
öffnen (-ete, hat geöffnet): kinyitni, felnyitni, felbontani (levelet); jmdm sein Herz: ~ vki előtt feltárni a szivét; — sich ~: kinyilni, kitárulni.
Öffnung (die), *t.* -en: 1) nyitás, ki- *v.* megnyitás; 2) nyilás.
öfter (oft *kfoka)*: gyakori, gyakrabban; jmdn ~ besuchen: ellátogatni vkihez; öfters *v.* des öfteren: gyakrabban, többször.
öftest (oft *ffoka)*: leggyakoribb; am ~en: ieggyakrabban.
Öhr (das), -[e]s, *t.* -e: 1) fül, fogó (edényen); 2 tüfok.
Ökonom (der), -en, *t.* -en: gazdász, gazdálkodó.
Ökonomie (die): gazdálkodás, gazdászat. [daságos, -an.
ökonomisch: gazdászati, -lag, gaz-
ökumenisch: egyetemes.
Öl (das), -[e]s, *t.* -e: olaj.
Ölbaum (der): olajfa.
Ölbeleuchtung (die): olajvilágitás.
Ölberg (der): olajfák hegye.
Ölbild, Ölgemälde (das): olajfestmény.
Öldruck (der): olajnyomat.
ölen (-te, hat geölt): olajozni, megolajozni.
Ölfleck (der): olajfolt.

ölicht, ölig: olajos, -an.
Ölkrug (der): olajos korsó.
Öllampe (die): olajlámpa.
Ölmalerei (die): olajfestészet.
Ölmühle (die): olajütő.
Ölung (die), *t.* -en: olajozás; die letzte ~: az utolsó kenet.
Ölzweig (der), -es, *t.* -e: olajág.
Önologie (die): borászat.
örtlich: helyi, térbeli, -leg.
Örtlichkeit (die), *t.* -en: helyiség.
Öse (die), *t.* -n: 1) fülecs, l. Öhr; 2) fűzókarika, kapocsszem.
österlich: husvéti, -as, -asan.
Österreich (das), -[e]s: Ausztria.
Österreicher (der), -s, *t.* ~: osztrák; — die **Österreicherin**, *t.* -nen: osztrák nő.
österreichisch: osztrák; im Österreichischen: osztrák földön.
Österreich-Ungarn (das), -s: Ausztria-Magyarország; die österreich-ungarische Monarchie: osztrák-magyar monarchia.
östlich: 1) keleti; 2) keletre.
[**Östreich** (das): l. Österreich.

P

Rövidítések:

Perf. = Person: személy.
perf. = persönlich: személyes, -en.
Pf. = Pfennig: fillér.
Plur. = Plural: többes szám.
Pr. = Preis: ár.
Prof. = Professor: tanár.
Ps. = Psalm: zsoltár.
P. T. = pleno titulo: teljes cimü.

*

P, p (das), -s, *t.* -s: P, p (betü).
paar: pár, néhány; — das **Paar**, -[e]s, *t.* -e: pár; ein Paar (Schuhe): egy pár (cipő); ein paar: néhány; zu Paaren: párosával; zu Paaren treiben: ráncba szedni, megréguiázni; ein paarmal: párszor, néhányszor; paar oder unpaar: páros vagy páratian.
paaren (-te, hat gepaart): párositani; Strenge mit Freundlichkeit ~: szigort nyájassággal egyesiteni; — sich ~: párosuini.
Paarung (die), *t.* -en: párosodás, párzás.
paarweise: párosan, párosával.
[**Pabst** (der): l. Papst.
Pacht (der *v.* die), *t.* -en: bérlet, haszonbér; in ~ geben: bérbe adni; in ~ nehmen: bérbe venni, bérelni.
Pachtbauer (der): bérlő.
Pachtbrief (der): bérleti szerződés

pachten (-ete, hat gepachtet): bérbe venni, bérelni.
Pachtgeld (das): haszonbér.
Pachtgut (das): bérjószág.
Pachtherr (der): bérbeadó.
Pachthof (der): bérlet.
Pachtschilling (der): haszonbér.
Pachtung (die), *t.* -en: haszonbérlet.
Pachtvertrag (der): bérleti szerződés.
pachtweise: bérletképen, bérben.
Pachtzeit (die): bérlet-idő.
Pachtzins (der): bérletpénz.
pacificieren (-te, hat pacificiert): kibékiteni, lecsendesiteni.
I. **Pack** (der), -es, *t.* -e *v.* Päcke: csomag, málha, podgyász; in einem ~: egy csomagban.
II. **Pack** (das), -es: csőcselék.
packen (-te, hat gepackt): 1) rakni, csomagolni; 2) megragadni, megfogni; jmdn an der Kehle ~: torkon ragadni vkit; sich ~: elhordani magát, takarodni.
Packer (der), -s, *t.* ~: csomagoló, málházó.
Packerlohn (der): málházó bér.
Packesel (der): teherhordó szamár.
[**Packet** (das): l. Paket.
Packfass (das): málháshordó.
Packfong (das): fehérréz, pakfong.
Packhof (der): rakodó udvar.
Packkiste (die): rakodó láda, csomagoló rakasz.
Packkorb (der): csomagoló kosár.
Packkosten (die = *t.*): csomagolási költség.
Packleinwand (die): csomagoló *v.* göngyölő vászon.
Packpapier (das): csomagoló, göngyölő *v.* burkoló papiros, boritékpapiros.
Packpferd (das): málhásló.
Packsack (der): málhazsák.
Packträger (der): hordár.
Packtuch (das): l. Packleinwand.
Packung (die), *t.* -en: csomagolás, málházás.
Packwagen (der): málha-kocsi.
Pact (der), -es, *t.* -e[n]: szerződés, egyesség.
pactieren (-te, hat pactiert): szerződni, egyezkedni.
Padischah (der), -s, *t.* -s: uralkodó.
Page [pázse] (der), -n, *t.* -n: apród.
Pagina (die): lap (könyvé).
paginieren (-te, hat paginiert): lapszámozni.
Pagode (die), *t.* -n: pagóda.
Pair [peer] (der), -s, *t.* -s *v.* -e: főúr, országnagy.
Paket (das), -es, *t.* -e: csomag, göngyöleg, nyaláb.
Paketboot (das): póstahajó.
paketieren (-te, hat paketiert): csomagolni.
Paketladung (die): csomagos rakomány.
Paketpost (die): csomagpósta.
Paladin (der), -s, *t.* -e: lovag.
Palais [palé] (das), ~, *t.* ~, **Palast** (der), -es, *t.* Paläste: palota.
Palastdame (die): palotahölgy.
Palatallaut (der): ínyhang.
Palatin (der), -s, *t.* -e: nádor.
palatinal: nádori.
Paläographie [-gra-] (die): ősi irások tana *v.* ismerete.
Paläontologie (die): őslénytan.
Palästina (das): Palesztina.
Palästra (die), *t.* --tren: tornatér, küzdőtér.
Paletot (der), -s, *t.* -s: felöltő.
Palette (die), *t.* -n: festéklap.
Palimpsest (der), -es, *t.* -e: ősirat.
Palindrom (das), -es, *t.* -e: szótalány.
Palingenesie (die): ujjászületés.
Palinodie (die): visszaszivás.
Palladium (das), -s, *t.* --dien: védőhely, oltalom.
Pallasch (der), -es, *t.* -e: pallos.
Palliativ (das), -[e]s, *t.* -e: enyhitőszer.
Pallisade (die), *t.* -n: cölöp, cölöpzet.
pallisadieren (-te, hat pallisadiert): cölöpözni.
Pallium (das), -s, *t.* --ien: érseki palást.
Palmbaum (der): pálmafa.
Palmblatt (das): pálmalevél.
Palme (die), *t.* -n: pálma, pálmaág.
Palmsonntag (der): virágvasárnap.
Palmweihe (die): barkaszentelés.
Palmwoche (die): virághét, nagyhét.
Palmzweig (der): pálmaág.
Pamphlet [Pam-] (das), -s, *t.* -e: gúnyirat.
Panacee (die), *t.* -n: csodaszer.
Pancratius *(férfinév)*: Pongrác.
Pandekten (die = *t.*): római jogi döntvények.
Pandur (der), -en, *t.* -en: pandur.
Panegyriker (der), -s, *t.* ~: dicsőitő.
Panegyrikus (der): dicsbeszéd.
panegyrisch: magasztaló.
Panier (das), -s, *t.* -e: lobogó, zászló.
Panik (die), ~: riadal, rémület.
panisch: páni (félelem).
Pannonien (das), -s: Pannónia.
pannonisch: pannóniai.
Panorama (das), -s, *t.* -s: panoráma, látványosság, látnivaló.
Panslavismus (der), ~: pánszlávizmus.
Pantalon (der), -s, *t.* -e: pantalló.
Pantheismus (der): pantheizmus.
pantheistisch: pantheista.
Panther (der), -s, *t.* ~: párduc.
Pantherfell (das): kacagány.
Pantoffel (der), -s, *t.* -[n]: papucs; unter dem ~ stehen: papucs alatt nyögni.
Pantoffelheld (der), -en, *t.* -en: papucshős.
Pantoffelthum (das), -es: papucsuralom.
Pantomime (die), *t.* -n: némajáték.
pantomimisch: némajátéki.
pan[t]schen (-te, hat gepan[t]scht): pacsálni, pancsolni.
Panzer (der), -s, *t.* ~: páncél, vért.
Panzerbekleidung (die): vértburkolat.
Panzerflotte (die): vértes hajóhad.
Panzergeschütz (das): vérttörő löveg.
Panzerhandschuh (der): páncélkeztyű.
Panzerhemd (das): páncéling.
Panzerkreuzer (der): vértes cirkáló hajó.
panzern (-te, hat gepanzert): vértezni, páncélozni.
Panzerreiter (der): vértes (lovag).
Panzerschiff (das): vértes hajó.
Panzerschild (der): vértpajzs.
Panzerschlachtschiff (das): vértes csatahajó.
Panzerthurm (der): vérttorony.
Panzerung (die): vértezet.
Panzerwand (die): vértfal.
Panzerwerk (das): vértes erődmü.
Panzerzug (der): páncélos vonat.
Papa (der), -s, *t.* -s: papa.
Papagei (der), -en *v.* -s, *t.* -en: papagáj.
Papier (das), -s, *t.* -e: 1) papir[os], értékpapir; es war heute mehr ~ auf dem Platz als Geld: ma több értékpapir volt a piacon, mint pénz; etw. zu ~ bringen: vmit papirra vetni; 2) okmány; übergeben Sie Ihre beglaubigten ~e: adja át hitelesitett okmányait.
Papierbeschwerer (der): levélnyomó.
Papierblatt (das): papirlap.
Papierbogen (der): iv, papiros.
Papiercigarre (die): szivarka.
Papierdrache (der): papirsárkány.
papierdünn: papirvékonyságú.
papieren: papirból való.
Papierfabrik (die): papirgyár.
Papiergeld (das): papirospénz.
Papierhandlung (die): papirkereskedés.
Papierhändler (der): papirkereskedő.
Papierkorb (der): papirkosár.
Papiermaché (das), **Papiermasse** (die): papir-pép.
Papiermesser (das): papirvágó.
Papierrolle (die): papirtekercs.
Papierschere (die): papirvágó olló.

Papierstreifen (der): papirszalag.
Papiertapete (die): papirkárpit.
Papierverbrauch (der): papirfogyasztás.
Papierwährung (die): papirérték.
Papist (der), -en, t. -en: pápista.
papistisch: pápai, pápista.
Papparbeit (die): skatulyamunka, kartonmunka.
Pappband (der): papirostábla.
Pappe (die), t. -n: 1) pép, csiriz; 2) kéregpapiros, karton(papir), papirlemez.
Pappel (die), t. -n, **Pappelbaum** (der): nyárfa.
pappeln: nyárfából való.
Pappelrose (die): *növ.* mályvarózsa (Althaea rosea).
pappen (-te, hat gepappt): ragasztani, csirizelni.
Pappendeckel (der): táblapapir, kéregpapiros, kemény papiros; papirlemez.
Pappenstiel (der): semmiség, potomság; es ist keinen ~ wert: egy fabatkát sem ér.
papperlapapp: üres beszéd!
pappig: pépes, pépszerű.
Pappschachtel (die): papirdoboz.
Pappwerk (das): papirosmunka.
Papst (der), -es, t. Päpste: pápa.
Papsttum (das), -es: pápaság.
Papstwahl (die): pápaválasztás.
Papstwürde (die): pápai méltóság.
Papua (der), -s, t. -s: pápua.
Papyrus (der), ~, t. ~ v. ..ri: papyrus.
[**Paquet** (das): l. Paket.
Parabel (die), t. -n: parabola.
parabolisch: parabolás.
Parade (die), t. -n: 1) pompa, dísz (öltözetben); 2) díszelgés, díszkivonulás, dísz-szemle; eine ~ abnehmen: dísz-szemlét tartani.
Paradeanzug (der): díszruha.
Paradeaufzug (der): *kat.* díszfelvonulás.
Paradeausrückung (die): díszkivonulás.
Paradeis: l. Paradies.
parademäßig: díszszerű, -en.
Parademontur (die): díszruházat.
Paradeplatz (der): dísztér.
Paradeuniform (die): díszegyenruha.
Paradezelt (das): díszsátor.
paradieren (-te, hat paradiert): díszelegni, parádézni.
Paradies (das), ..ses, t. ..se: paradicsom, éden.
Paradiesapfel (der): paradicsom.
paradiesisch (*ff.* -t): paradicsomi, édeni.
Paradiesvogel (der): paradicsommadár.
Paradigma (das), -s, t. ..men v. ..mata: ragozási minta v. példa.
paradox: képtelen, fonák, különös.
Paradoxon (das), -s, t. ..xa: képtelenség.
Paraffin (das), -s: parafin.
Paragraph (der), -en, t. -en: szakasz, cikkely.
paragraphieren [-gra-] (-te, hat paragraphiert): cikkelyezni.
Paralipomena (die = t.): pótlék, toldalék.
parallel: párhuzamos, egyenközű.
Parallelclasse (die): párhuzamos osztály.
Parallele (die), t. -n: 1) párhuzamos vonal; 2) összehasonlítás, párhuzam; eine ~ ziehen (v. **parallelisieren**, -te): egybevetni, párhuzamot vonni.
Parallelepiped (das), -s, t. ..da: egyenközlap.
Parallelismus (der), ~, t. ..men: párhuzamosság.
Parallelogramm (das), -s, t. -e: egyenköz.
Paralyse (die): *orv.* hüdés.
paralysieren (-te, h. paralysiert): ellensúlyozni, hatástalanná tenni.
paralytisch: hüdéses, szélhüdött, paralitikus.
Parameter (der), -s: góchúr.
Paramythie (die), t. -n: istenrege.
Parapet (das), -s: 1) könyöklő, gerebfal; 2) mellvéd.
Paraphe (die), t. -n: névjel.
paraphieren (-te): jóváhagyni, névjegygyel ellátni.
Paraphrase (die): körülírás.
paraphrasieren (-te, hat paraphrasiert): körülírni.
paraphrastisch: körülírva, körülírással.
Parapluie (das v. der), -s, t. -s: esernyő.
Parasit (der), -en, t. -en: élősdi.
Parasol (das v. der), -s, t. -e: napernyő.
parat: kész, -en.
Paränese (die), t. -n: intelem, intőbeszéd.
Parcelle (die), t. -n: telekrész, telekrészlet, birtokrészlet.
Parcellenweg (der): dűlőút.
Parcellenzahl (die): helyrajzi szám.
parcellieren (-te, hat parcelliert): telket feldarabolni, parcellázni.
Parcellierung (die): telekdarabolás, telekrészletezés.
Parder (der), -s, t. ~: párduc.
Pardon (der), -s: kegyelem; ~ geben: megkegyelmezni.
pardonnieren (-te, hat pardonniert): kegyelmet adni, megkegyelmezni.
Pare (das): másodpéldány, másodlat.
Parentation (die), t. -en: gyászbeszéd.
Parenthese (die), t. -n: zárjel, zárójel; in ~: zárjelben.
Parere (das), -[s], t. -s: szakvélemény.
Parerga [Par-] (die = t.): mellékes v. kisebb dolgozatok.
Parforcejagd [parforsz...] (die): szarvasvadászat lóháton.
Parfum [parfőn, *németesen* parfüm] (das), -s, t. -s: illatszer.
Parfumerie (die), t. -n: illatszerkereskedés.
parfumieren (-te): illatszerrel behinteni, megszagosítani.
Pari (das), -s, t. -s: egyenérték, névérték.
pari: egyenlő értékű; al ~ kaufen: névértéken venni; unter ~, über ~: névértéken alul, fölül.
parieren (-te, hat pariert): 1) megállítani (lovat); 2) engedelmeskedni, szót fogadni; 3) fogadni, fogadást tenni; 4) den Hieb ~: elhárítani a vágást.
Paris (das): Páris *(város)*.
Pariser (der), -s: párisi (ember); — die **Pariserin**, t. -nen: párisi (nő).
parisisch: párisias, -an.
Parität (die): 1) egyenlőség, viszonosság, kölcsönösség; 2) hasonérték.
Park (der), -[e]s, t. -e v. -s: 1) park, liget, kert; 2) telep.
Parkcompagnie (die): telepszázad.
Parket (das), -s, t. -e: 1) kockás v. táblás padló, rakott padozat, faburkolat; 2) földszint (színházban).
Parketboden (der): kockapadló.
parketieren (-te, hat parketiert): táblával burkolni (szobát), parkétázni.
parkieren (-te, hat parkiert): 1) telepíteni, beültetni; 2) *kat.* tepedni, telephelylyel birni.
Parlament (das), -es, t. -e: országgyülés, parlament.
Parlamentarier (der), -s, t. -s: országgyülési vezérférfiu.
parlamentarisch: országgyülési, parlamenti.
Parlamentarismus (der), ~: parlamenti rendszer.
Parlamentär (der), -s, t. -e: közbenjáró, hadi követ.
Parlamentärfahne (die): hadikövet-zászló.
parlamentieren (-te): alkudozni.
Parlamentsgebäude, Parlamentshaus (das): országház.
Parlamentsmitglied (das): parlamenti tag.

parlieren (-te): beszélni, fecsegni (franciául).
Parmesankäse (der): pármai sajt.
Parnass (der), --sses, t. --sse: a Parnasszus.
Parochialkirche (die): plébánia-templom.
Parochie (die), t. -n: 1) egyházközség; 2) paplak.
Parodie (die), t. -n: paródia, gúnymás.
parodieren (-te): paródizálni.
parodistisch: paródiás, paródiaszerű.
Parole (die), t. -n: 1) becsületszó; 2) (hadi) jelszó, jelnév.
Paroli (das), -s: 1) hajtóka (egyenruhán); 2) a tét megkettőztetése (játéknál); *átv. ért.* jmdm ein ~ b i e t e n: viszszaadni a kölcsönt.
Paroxysmus (der), ~, t. --men: lázroham, őrjöngés.
Part (der v. das), -[e]s, t. -e: 1) rész; ich für mein[en] ~: részemről; 2) szerep.
partagieren (-te): elosztani.
Partei (die), t. -en: 1) párt; jmds ~ e r g r e i f e n: vkinek pártját fogni; für jmdn ~ n e h m e n: vkit pártolni, vkinek pártjára kelni, részére állni; sich zu einer ~ s c h l a g e n: vmely párthoz csatlakozni; sich in ~en s p a l t e n: pártokra szakadni; 2) fél, rész; die gegnerische ~: az ellenfél; die kriegführende ~: hadviselő fél; 3) lakó.
Parteibildung (die): pártalakítás, pártalakulás.
parteien, sich (-te): pártokra oszlani v. szakadni.
Parteiführer (der): pártvezér.
Parteigänger (der): vkinek párthíve, pártfele.
Parteigeist (der): pártszellem.
Parteigenosse (der): pártfél, egy párton levő.
Parteiguthaben (das): a fél (v. felek) követelése.
parteiisch, parteilich: 1) pártos, pártoskodó; 2) részrehajló.
Parteilichkeit (die): pártosság, pártoskodás, részrehajlás.
parteilos: pártatlan, semleges.
Parteilosigkeit (die): pártatlanság, részrehajlatlanság.
Parteinahme (die): pártfogás.
Parteisache (die): pártügy.
Parteischattierung (die): pártárnyalat.
Parteisucht (die): pártoskodás.
Parteiung (die): meghasonlás, pártviszály, pártosság.
Parteiwuth (die): pártdüh.
Parteizwist (der): pártviszály.

Parterre (das), -s, t. -s: földszint; er wohnt ~: földszint lakik.
Parterrewohnung (die): földszinti lakás.
Partezettel (der): gyászjelentés.
partial, partiell: részleges, részenként való, részbeli.
Partialsumme (die): részösszeg.
Particip (das), -es, t. -e: melléknévi igenév.
Participation (die), t. -en: részesedés.
Participialgeschäft (das): *ker.* részesedési ügylet.
participieren (-te, hat participiert): részesedni, részesülni vmiben.
Participierung (die): részesedés.
Particulare (das): részszámla.
Particulareingabe (die): részleges beadvány.
Particularismus (der), ~: különködés, különválás.
Partie (die), t. -n: 1) rész, részleg, csoport, tömeg, fél; in der mittleren ~ der Strecke: a vonalszakasz közepe táján; 2) kirándulás; wollen Sie mit von der ~ sein: velünk tart a kirándulásban? ich war nicht von der ~: nem vettem részt a kirándulásban; 3) házasság; eine gute ~ m a c h e n: jól házasodni; 4) játszma, játék.
Partieführer (der): *mest.* csapatvezető; *kat.* részlegvezető.
partiell: l. partial.
partienweise: csapatonként, csoportonként, részenként, részlegenként.
partieren (-te, hat partiert): felosztani, részekre osztani.
Partieware (die): tömegáru.
Partikel (die), t. -n: viszonyszó.
Partisan (der), -s, t. -e: pártos, cinkos.
Partisane (die), t. -n: kelevéz.
Partition (die): részelés.
partitiv: *nyelvt.* részelő.
Partitur (die): *zen.* vezérkönyv.
[**Partizip** (das): l. Particip.
Partner (der), -s, t. ~: részes, résztvevő, játszótárs; — die **Partnerin**, t. -nen: társ, részes (nő).
Partnerschaft (die): felesség, részesség, részvétel.
Parüre (die), t. -n: 1) dísz, ékesség; 2) hulladék.
Parvenu [parvenü] (der), -[s], t. -s: szerencsefi, mibóllett.
Parze (die), t. -n: párka.
[**Parzelle** (die): l. Parcelle.
Pascha (der), -s, t. -s: pasa, basa.
paschen (-te, hat gepascht): 1) kockázni; 2) csempészni.
Pascher (der), -s, t. ~: csempész.
Pascherei (die), t. -en: csempészet.

Pasquill (das), -[e]s, t. -e: gúnyirat.
Pasquillant (der), -en, t. -en: gúnyirat szerzője.
Pasquinade (die): gúnyolódás.
Pass (der), Passes, t. Pässe: 1) hegyszoros, útszoros, hágó; 2) útlevél; 3) poroszkálás (lónál); 4) das kommt ihm zu Passe: ez épen kapóra jön neki.
passabel: járható; tűrhető.
Passage [paszázs] (die), t. -n: 1) átkelés, áthatolás; freie ~: szabad átjárás; 2) átjáró; 3) közlekedés.
passager [paszazsé]: futólagos.
Passagier [paszazsir] (der), -s, t. -e: utas, utazó; blinder ~: potya-utas.
Passagierbillet (das): utazójegy.
Passagierdampfer (der): személygőzös.
Passagierschiff (das): személyszállító hajó.
Passahfest (das): húsvét (a zsidóknál).
Passant (der), -en, t. -en: járókelő, arramenő, átutazó.
Passatwind (der): passzátszél.
passen (--sste, hat gepasst): 1) illeni, jól állni; es passt: illed, illik; sie ~ zueinander: egymáshoz illenek; das passt mir nicht: ez nem nekem való; das passt nicht hierher: ez nem illik ide v. nem való ide; 2) auf etw. ~: vmire várakozni, vmit lesni; — das **Passen**, -s: ráilledés, illeszkedés.
passend: illő, megfelelő; etwas **Passendes**: valami megfelelő.
Passepartout [paszpartu] (der), -s, t. -s: főkulcs.
Passepoil [paszpoal] (der), -s, t. -e: szegély, szegélyzsinór.
passepoilieren (-te, hat passepoiliert): szegélyezni.
Passgang (der): 1) poroszkálás; 2) szoros út.
Passgänger (der): poroszka-ló.
passierbar: járható; der Bach ist nicht ~: a patakon átkelni nem lehet.
Passierbarkeit (die): járhatóság.
passieren (-te, ist passiert): 1) megesni, történni; ihm passiert etw.: megesik rajta vmi; 2) átmenni, áthaladni; erst muss eine Brücke passiert werden: előbb egy hidon kell átmenni; die Flotte hat den Sund passiert: a hajóhad átjutott a tengerszoroson; eine Station ohne Aufenthalt ~: vmely állomáson megállás nélkül áthaladni; jmdn ~ l a s s e n: vkit átbocsátani; jmdn nicht ~ l a s s e n: vkinek útját elállni; 3)

elengedni (számadásnál); das passiert: ez tűrhető; 4) kiszabni (tüzelőszert).

Passiergewicht (das): határsúly.

Passierschein, Passierzettel (der): menetlevél, útigazolvány.

Passierung (die), t. -en: 1) áthaladás, elhaladás; 2) kiszabás (tüzelőszeré stb.); 3) elengedés.

Passierungsgesuch (das): elengedési kérvény, viszkereset.

Passierungssumme (die): kiszabási összeg.

Passion (die), t. -en: 1) kedvtelés; 2) szenvedély; 3) Krisztus kínszenvedése.

passioniert: szenvedélyes, -en.

Passionsblume (die): *növ.* golgotavirág (Passiflora caerulea).

Passionsgeschichte (die): Krisztus kínszenvedésének története.

Passionsspiel (das): passió-játék.

passiv: 1) szenvedő, szenvedőleges, -en; ~es Vermögen: teher; 2) tétlen, -ül.

Passiva, Passiven (die = *t.*): teher, adósság, tartozások; die ~ der Firma belaufen sich auf ..: a cég tartozása ..re rúg.

Passivcapital (das): *ker.* tartozási tőke.

Passivinteressen (die = *t.*): tartozási kamatok.

Passivität (die): szenvedőlegesség, semlegesség, tétlenség.

Passivschulden (die = *t.*): adósság, lefizetendő tartozás.

Passivstand (der): *ker.* adóssági állapot.

Passivum (das), -s, t. ..va: 1) *nyelvt.* szenvedő alak; 2) *ker.* l. Passiva.

Passkarte (die): útlevél.

passlich: illő, alkalmas; — das **Passliche**, -n: alkalmas, megfelelő, tetsző (dolog), l. passend.

Passrevision (die): útlevél-vizsgálat.

Passstraße (die): szoroson átvezető út.

Passus (der), ~, t. ~: hely (könyvben).

Passwesen (das): útlevél-ügy.

Paste (die), t. -n: paszta, pép.

Pastell (das, *ritk.* der), -s, t. -e: szárazfesték, festékkréta, pasztel.

Pastellgemälde (das): pasztelkép.

Pastellmalerei (die): szárazfestészet.

Pastete (die), t. -n: pástétom.

Pastetenbäcker (der): pástétomsütő.

Pastinake (die): paszternák.

Pastor (der), -s, t. -en: lelki pásztor, lelkész.

Pastorale (das), -s, t. ~: pásztorjáték.

Pastorat (das), -[e]s, t. -e: lelkészi hivatal, lelkészlak.

[**Pate** (der, die): l. Pathe.

Patent (das), -es, t. -e: 1) nyílt parancs, rendelet, oklevél; 2) kinevező okirat; 3) szabadalom.

Patentalgehalt (der): nyugzsold.

patentieren (-te, hat patentiert): vmit szabadalmazni.

patentiert: szabadalmazott.

Paternitätsklage (die): *jogt.* apasági kereset.

Paternoster (das): 1) miatyánk; 2) olvasó; 3) *műsz.* vízemelőgép, vedermű.

Pathe (der), -n, t. -n: 1) keresztapa, koma; 2) keresztfiú; — die **Pathe**, t. -n, die **Pathin**, t. -nen: 1) keresztanya, komaasszony; 2) keresztleány.

Pathenbrief (der): keresztlevél.

Pathengeld, Pathengeschenk (das): keresztajándék, komapénz.

Pathenstelle (die): keresztapaság; (bei einem Kinde) ~ vertreten: keresztvízre tartani.

pathetisch: hévteljes, szenvedélyes, -en, méltóságos, -an; — das **Pathetische**, -n: hév, szenvedélyesség, méltóság, lelkesség.

Patholog (der), -en, t. -en: pathológus, kórismerő.

Pathologie (die): kórtan.

pathologisch: kóros, -an, kórtani, -lag.

Pathos (das): hév, méltóság, páthosz; falscher ~: álpáthosz.

Patient [pacient] (der), -en, t. -en: beteg.

Patriarch [-tri-] (der), -en, t. -en: patriárka.

patriarchalisch: patriárkális, -an.

Patriarchat (das), -[e]s, t. -e: patriárkaság, főpüspökség.

Patricier [-tri-] (der), -s, t. ~: patricius; — die **Patricierin**, t. -nen: patricius-nő.

patrimonial [-tri-]: 1) családi, nemzetségi; 2) földesúri.

Patrimonialgericht (das): úriszék.

Patrimonium (das), -s, t. ..nien: atyai örökség, családi jószág, nemzetségi vagyon.

Patriot [-tri-] (der), -en, t. -en: hazafi, honfi.

patriotisch: hazafiúi, hazafias, -an.

Patriotismus (der), ~: hazafiság.

Patrocinium [-tro-] (das), -[s]: jogsegély.

[**Patrolle** (die): l. Patrouille.

Patron [Pa-] (der), -s, t. -e: 1) pártfogó, kegyúr, védszent; ein lustiger ~: jókedvű fickó; ein sauberer ~: mákvirág; 2) *ker.* hajótulajdonos; — die **Patronin**, t. -nen: védő asszony.

Patronanz (die): pártfogás.

Patronat (das), -[e]s, t. -e: kegyuraság.

Patronatsrecht (das): kegyúri jog.

Patrone [-tro-] (die), t. -n: 1) töltény; blinde ~: vaktöltény; scharfe ~: éles töltény; 2) idomszer, minta, alak.

Patronenhalter (der): tölténytartó.

patronieren (-te): miután átfesteni v. átmázolni.

patronisieren (-te, hat patronisiert): pártfogolni.

Patrontasche (die): tölténytáska.

Patronymicum (das): atyáról való vezetéknév.

Patrouille [patruj] (die), t. -n: őrjárat, járőr.

Patrouilleführer (der): 1) őrvezető; 2) járőrvezető.

Patrouillengang (der): őrmenet.

patrouillieren (-te, hat patrouilliert): őrjáratot tartani, őrt járni.

patsch! pacs! loccs!

Patsche (die), t. -n: 1) kacsó; 2) locs-pocs; in der ~ sein: bajban v. csávában lenni; jmdn aus der ~ ziehen: vkit kimenteni a hínárból.

patschen (-te, hat gepatscht): paskolni, locskolni.

Patschhand (die), **Patschhändchen** (das): parola, pacsi.

patzig: hányaveti, hetyke.

Pauke (die), t. -n: dob.

pauken (-te, hat gepaukt): 1) dobolni; 2) verekedni, párbajozni.

Paukenfell (das): dobhártya.

Paukenhöhle (die): doböreg.

Paukenklang (der): dobszó.

Paukenschläger (der): dobverő.

Pauker (der), -s, t. ~: 1) dobos; 2) verekedő, párbajozó.

Paukerei (die), t. -en: verekedés.

Paul, Paulus *(férfinév)*: Pál.

Pauline *(nőnév)*: Paulina.

Pauperität (die): szegénység.

Pausback (der): holdvilágképű (ember).

Pausbacke (die): holdvilág-arc.

pausbackig, pausbäckig: holdvilágképű, pufók, piros-pozsgás.

Pausch und Bogen: l. Bausch.

Pauschalaccord (der): átalányegyesség.

Pauschalbetrag (der), **Pauschalsumme** (die): átalányösszeg.

Pauschale (das v. die): átalány.

Pauschalgeld (das): átalánypénz.

pauschalieren (-te, hat pauschaliert): átalányozni.

Pause (die), t. -n: 1) szünet; 2) átrajzolás, másolat.

pausen (..ste, hat gepaust), **pausieren** (-te, hat pausiert): 1) szünetelni; 2) vmit másolni, átrajzolni.

Pausepapier, Pauspapier (das): másoló v. átrajzoló papiros.

Pausierung (die): átrajzolás.
Pavian (der), -s, *t.* -e: pávián.
Pavillon [pavijón] (der), -s, *t.* -s: 1) kertiház; 2) épületszárny, pavillon; 3) oszlopcsarnok; 4) *ker.* lobogó (hajón).
Päan (der), -s, *t.* -e: ünnepi *v.* ünnepélyes ének.
Pächter (der), -s, *t.* ~: bérlő.
Päckchen (das), -s, *t.* ~: csomagocska.
Pädagog (der), -en, *t.* -en: nevelő, tanügytudós, tanférfiú.
Pädagogik (die): neveléstan, neveléstudomány.
pädagogisch: neveléstani, -lag.
Pädagogium (das), -s, *t.* --gien: nevelőintézet, tanító- *v.* tanárképezde.
Päderastie (die): fajtalanság.
päpstlich: pápai, -lag.
Pärchen (das), -s, *t.* ~: párocska.
Pech (das), -[e]s: 1) szurok; 2) balsors; ~ haben: szurokban lenni (Jókainál); ich habe ~: nincs szerencsém; er wird vom ~ verfolgt: rálépett a fekete tehén a lábára, szerencsétlen flótás.
pechartig: szuroknemű.
Pechfackel (die): szurokfáklya.
Pechfaden (der): szurkosfonál.
Pechfaschine (die): szurokpőzs.
pechfinster: koromsötét.
pechig: szurkos.
Pechkranz (der): szurokcsóva.
pechschwarz: koromfekete.
Pechtanne (die): szurkos fenyő.
Pechvogel (der): szerencsétlen flótás.
Pecuniaranschlag (der): pénzbeli számvetés.
pecuniär: pénzügyi, pénzbeli.
Pedal (das), -s, *t.* -e: lábító.
Pedant (der), -en, *t.* -en: vaskalapos, szőrszálhasogató, pedáns.
Pedanterie (die), *t.* -n: vaskalaposság, kicsinyeskedés, apróskodás, pedánsság.
pedantisch: vaskalapos, szőrszálhasogató, -an, kicsinyeskedő, -en, pedáns, -ul.
Pedell (der), -es, *t.* -e: 1) iskolaszolga; 2) poroszló.
Pegasus (der), ~: múzsák lova; den ~ reiten: verseket írni.
Pegel, Peil (der), -s, *t.* ~: vízmérce, vízállásmutató.
pegeln, peilen (-te, hat gepegelt *v.* gepeilt): a víz állását mérni.
Pein (die): kín, baj, gyötrelem; in ~ und Verlegenheit gerathen: kínos zavarba jönni.
Peinbank (die): deres.
peinigen (-te, hat gepeinigt): kínozni, gyötörni; jmdn todt ~: vkit agyongyötörni; — sich ~: kínlódni, gyötrődni.
Peiniger (der), -s, *t.* ~: kínzó.
Peinigung (die), *t.* -en: kínzás.
peinlich: 1) kínos, -an, gyötrelmes, -en; eine ~e Lage: kínos helyzet; das ~e Verfahren: kínvallatás; 2) fenyítő, főbenjáró; jmdn ~ befragen: vkit vallatni; ~e Klage: főbenjáró vád.
Peinlichkeit (die): kínosság.
peinvoll: kínos, gyötrelmes.
Peitsche (die), *t.* -n: ostor.
peitschen (-te, hat gepeitscht): 1) ostorozni, csapdosni, korbácsolni; mit Ruthen ~: vesszőzni; er wurde vom Wind und Regen gepeitscht: vihar és zápor verte; 2) kergetni, űzni.
Peitschenhieb (der): ostorcsapás.
Peitschenknall (der): ostorpattogás.
Peitschenschmitze (die): ostorhegy.
Peitschenstiel, Peitschenstock (der): ostornyél.
Pekesche (die), *t.* -n: bekecs.
pekuniär: l. pecuniär.
Pelerine (die), *t.* -n: gallér, köpenyke.
Pelikan (der), -s, *t.* -e: gödény.
Peloponnes (der), ~ *v.* --nes: a Peloponnesus (déli Görögország).
Peloponnesier (der), -s, *t.* ~ peloponnesusi (ember).
peloponnesisch: peloponnesusi; die Peloponnesische Halbinsel: a peloponnesusi félsziget; der Peloponnesische Krieg: a peloponnesusi háború.
Peloton (das), -s, *t.* -s: *kat.* szakasz, csapat.
Pelotonfeuer (das): szakasztűz.
Pelz (der), -es, *t.* -e: szőrme, prémruha, bunda; jmdm den ~ ausklopfen *v.* waschen: vkit elpáholni.
pelzbesetzt: prémes, bundás.
pelzen (-te, hat gepelzt): 1) megnyúzni; 2) oltani (fába).
Pelzer (der), -s, *t.* ~: szűcs.
pelzig: bundás, prémes.
Pelzkragen (der): nyakprém, prémes gallér.
Pelzmantel, Pelzrock (der): bunda, prémes kabát.
Pelzmütze (die): kucsma.
Pelzschuh (der): prémes cipő.
Pelzware (die), **Pelzwerk** (das): szőrme, szűcsáru, gerezna.
Penaten (die = *t.*): házi istenek.
Penchant [pánsán] (der), -s, *t.* -s: hajlam.
Pendant [pándán] (das), -s, *t.* -s: ellenkép, mellékdarab, vminek párja.
Pendel (das *v.* *ritk.* der), -s, *t.* ~: inga.
Pendelbewegung (die): *tan.* ingamozgás.
Pendelschlag (der), **Pendelschwingung** (die): ingalengés.
Pendeluhr (die): ingaóra, ingásóra.
Pendule (die), *t.* -n: ingaóra.
penetrant: átható, -an.
penibel: fáradalmas.
peninsular: félszigetszerű.
Pennal (das), -[e]s, *t.* -e: tolltok, tolltartó.
Pension [pánzion] (die), *t.* -en: 1) nyugdíj; 2) koszt, tartás; 3) tápintézet, nevelő.
Pensionat (das), -[e]s, *t.* -e: nevelő- és tápintézet.
Pensionär (der), -s, *t.* -e: nyugdíjas.
pensionieren (-te): nyugalmazni, nyugdíjazni vkit.
pensioniert: nyugdíjazott.
Pensionierung (die), *t.* -en: 1) nyugdíjazás; 2) nyugdíjaztatás.
Pensionist (der), -en, *t.* -en: nyugdíjas.
Pensionsanspruch (der): nyugdíjigény.
Pensionsanstalt (die): nevelő intézet.
pensionsberechtigt: nyugdíjjogosult.
Pensionsberechtigung (die): nyugdíjjogosultság.
Pensionsbogen (der): nyugdíjív.
Pensionsetat (der): nyugdíjcím (költségvetésben).
pensionsfähig: nyugdíjképes.
Pensionsfonds (der): nyugdíjalap.
Pensionsinstitut (das): nyugdíjintézet.
Pensionsstand (der): nyugalmi állomány, nyugállomány; in ~ treten: nyugalomba vonulni; in ~ versetzen: nyugalomba helyezni.
Pensum (das), -s, *t.* --sa: írásbeli feladat *v.* dolgozat.
Pentagramm (das), -es, *t.* -e: bűvös ötszög, boszorkányláb.
Pentameter (der), -s, *t.* ~: ötmértékű vers, pentameter.
per: 1) által, szerint; ~ Achse: kocsin; per Cassa: készpénzfizetés mellett; per comptant: készpénzben; per Dampf: gőzerővel; ~ Jahr: évenként; ~ Post: postán; ~ Saldo: egyenlegül; ~ Schiff: hajón; per Stück: darabja, darabonként; 2) mint; ~ Procura: mint cégvezető.
Percent (das): l. Procent.
Percentuation (die): százalékos számítás, százalékösszeg.
Perceptibilität (die): felfoghatóság.
Perception (die), *t.* -en: észrevevés, észlelés, felfogás; ~ des Lichtes: fényérzés.

Perceptor (der), -s, t. -en: adószedő, számvevő.
Perceptorat (das), -[e]s, t. -e: adószedő hivatal, számvevőség.
percipieren (-te, hat percipiert): felfogni, észlelni.
Percussion (die), t. -en: csapódás, csappantás.
Percussionsgewehr (das): *kat.* csappantyús v. csappantó puska.
pereat, t. **pereant**: le vele, t. le velünk!
peremtorisch (*ff.* -t): ügydöntő, eldöntő, -en, elhatározó, -an.
perennal: örökös, örökké tartó.
perennieren (-te): kitelelni, kitartani.
perennierend: évelő (növény).
perfect: tökéletes, bevégzett, befejezett, -en.
Perfection (die): bevégzettség.
perfectionieren (-te): tökéletesíteni, bevégezni.
Perfect[um] (das), -s, t. --ta: mult idő, befejezett cselekvés.
perfid: hütelen, hitszegő, gaz.
Perfidie (die): hűtlenség, hitszegés.
Pergament (das), -es, t. -e: pergament, hártyapapir.
perhorrescieren (-te, hat perhorresciert): visszantasitani, eltávolitani, számba nem venni.
Perigäum (das), -s: földközelség.
Perihelium (das), -s: *csill.* napközelség.
perikleisches [-kle-] Zeitalter: Periklés kora.
Periode (die), t. -n: 1) korszak, időszak, időkör; 2) *nyelvt.* körmondat; 3) *orv.* hószám.
Periodenbau (der): *nyelvt.* körmondatos szerkezet.
Periodicität (die): időszakosság.
periodisch: 1) időszakos, korszakos, -an; 2) körmondatos.
Peripetie (die): sorsfordulat.
Peripherie (die), t. -n: kerület, körszél, külső burkolat.
Periphrase (die), t. -n: körülírás.
Peristylium (das): oszlopcsarnok.
Perkal (der), -s, t. -e: perkál.
[**Perkussion** (die): l. Percussion.
Perle (die), t. -n: gyöngy, igazgyöngy; eine ~: egy gyöngyszem.
I. **perlen**: gyöngyből való.
II. **perlen** (-te, hat geperlt): gyöngyözni, buborékolni.
Perlenbank (die): gyöngypad, gyöngyponk.
Perlenfang (der), **Perlenfischerei** (die): gyöngyhalászat.
Perlenfischer (der): gyöngyhalász.
perlenreich: gyöngygazdag.
Perlenschnur (die): gyöngyfüzér.
Perlgerste, **Perlgraupe** (die): gyöngykása.
Perlhuhn (das): gyöngytyúk.
Perlmuschel (die): gyöngykagyló.
Perlmutter (die): gyöngyház.
perlustrieren (-te): átvizsgálni.
permanent: állandó, maradandó, tartós, -an.
Permanenz (die): állandóság, tartósság.
Permanenzkarte (die): állandó jegy (pl. vasuton).
Permille (das): ezrelék.
Permission (die), t. -en: engedelem, engedély.
Permutation (die): számcsere.
permutieren (-te): felcserélni, cserélgetni.
Peroration (die), t. -en: szónoklat.
perorieren (-te): szavalni, szónokolni.
Perpendikel (das v. der), -s, t. ~: 1) függélyes vonal; 2) inga.
perpendikulär: függélyes, függőleges.
perpetuierlich: örökös, folytonos.
perplex: elképedt, hüledező.
Perron (der), -s, t. -s: perron (pályaudvar, emelvény).
Perronkarte (die): perronjegy.
Perser (der), -s, t. ~: persa.
Persien (das), -s: Persia.
Persiflage [persziflázs] (die): gúny, csipkedés.
persiflieren (-te, hat persifliert): gúnyolni, csipkedni.
persisch: persa, persául.
Person (die), t. -en: személy, személyiség; groß von ~: nagy termetü; ich für meine ~: ami engem illet; in eigener ~: személyesen; ohne Ansehen der ~: személyválogatás nélkül; er spielt seine ~ gut, jól játszsza a szerepét.
Personal (das), -[e]s, t. -e: személyzet.
Personalbeschreibung (die): személyleírás.
Personaletat, **Personalstand** (der): személyletszám.
Personalien (die = t.): személyes viszonyok v. körülmények, személyi ügyek.
Personalnachricht (die): személyi hír.
Personalunion (die): személyegység.
Personalveränderung (die): személyváltozás.
Personalzulage (die): személyi pótlék.
Personendampfer (der): személyszállító hajó.
Personenverkehr (der): személyforgalom.
Personenwechsel (der): személyváltozás.
Personenzug (der): személyvonat.
Personification (die), t. -en: személyesités.
personificieren (-te, hat personificiert): személyesiteni.
Personsidentität (die): személyazonosság.
persönlich: személyes, -en; jmdn ~ kennen: vkit személyesen ismerni; eine ~e Unterredung mit jmdm haben: személyesen beszélni vkivel; eine Sache auf das ~e hinüberziehen: vmely kérdést a személyes térre terelni.
Persönlichkeit (die), t. -en: 1) személyiség, kiváló egyéniség, nevezetesség; 2) személyeskedés; ~en gegen jmdn gebrauchen: személyeskedni.
Perspectiv [-spec-] (das), -es, t. -e: messzelátó, távcső.
Perspective (die), t. -n: 1) távlat; 2) *á. é.* kilátás, a jövő.
perspectivisch: távlati.
Perspectivzeichnung (die): távlati rajz.
persuadieren (-te, hat persuadiert): vkit rábeszélni, rávenni.
pertractieren (-te): tárgyalni.
perturbieren (-te): megzavarni.
Perücke (die), t. -n: vendéghaj, paróka.
Pessimismus (der), ~: pesszimizmus, fekete látás.
Pessimist (der), -en, t. -en: pesszimista, feketén látó.
I. **Pest** (die), t. -en: dögvész, pestis.
II. **Pest** (das): Pest (*város*).
pestartig, **pestähnlich**: dögvészszerü, dögvészes, -en.
Pestbeule (die): dögvészes kelevény.
pesthaft: dögvészes, dögleletes.
Pesthauch (der): dögvészes v. dögleletes lehellet.
Pestilenz (die), t. -en: dögvész.
pestilenzialisch: dögleletes, -en.
pestkrank: pestisbeteg.
Petarde (die), t. -n: robbanó golyó, petárda.
Petent (der), -en, t. -en: kérvényező, folyamodó.
Peter (*férfinév*): Péter.
Petersburg: Szent-Pétervár (*város*).
Petersilie (die), t. -n: petrezselyem.
Peterskirche (die): sz. Péter temploma.
Peterspfennig (der): péterfillér.
Peterwardein: Pétervárad (*város*).
Petitdruck (der): apró-nyomás.
Petition (die), t. -en: kérvény, kérelem, folyamodvány.
petitionieren (-te, hat petitioniert): kérvényezni, folyamodni.

Petrefact [-tre-] (das), -es, *t.* -en: kövület.
Petrefactenkunde (die): kövülettan.
Petrographie (die): kőzettan.
Petroleum [-tro-] (das), -s: petróleum, kőolaj.
Petrus [Pe-] *(férfinév)*: Péter.
Petschaft (das), -es, *t.* -e: pecsét.
petschieren (-te, h.): pecsételni.
Petschierring (der): pecsétnyomó-gyűrű.
Petschierwachs (das): pecsétviasz.
Petto (das): vminek belseje; in ~ h a b e n: készen tartani vmit.
Petz (der): talpas, mackó (medve).
Pfad (der), -es, *t.* -e: ösvény, gyalogút, gyalogösvény.
pfadlos: úttalan, járatlan.
Pfaff (der), -en, *t.* -en: pap.
Pfaffenfeind (der): papok ellensége.
Pfaffenlatein (das): egyházi latinság.
pfaffenmäßig: papos, -an.
Pfaffenthum (das), -es: 1) papság; 2) paposkodás.
Pfaffenwesen (das): papság.
Pfahl (der), -es, *t.* Pfähle: cölöp, karó; zwischen meinen vier Pfählen: hajlékomban; jmdn an den ~ s p i e ß e n: vkit karóba húzni.
Pfahlbaum (der): cölöpfa, karó.
Pfahlbauten (die = *t.*): cölöpépitkezés.
Pfahlbürger (der): külvárosi, kintlakó polgár.
Pfahlhecke (die): cölöpkerités.
Pfahlmast (der): csonka árboc.
Pfahlwall (der): cölöpfal.
Pfahlwerk (das): cölöpzet.
Pfahlzaun (der): palánksövény.
Pfalz (die), *t.* -en: 1) palota, várkastély; 2) palotagrófság; 3) Pfalz (hercegség).
Pfalzgraf (der): palotagróf, palatinus.
Pfalzgrafschaft (die): palotagrófság.
pfalzgräflich, pfalzgräflich: palota-grófi.
Pfand (das), -es, *t.* Pfänder: zálog, biztositék; unbewegliches ~: jelzálog; als *v.* zum ~ des Glückes: a boldogság zálogául; jmdm etw. zum ~e g e b e n: zálogul adni vkinek vmit; etw. zum ~e s e t z e n: vmit zálogba tenni; etw. als ~ v e r s c h r e i b e n: vmit zálogul lekötni.
pfandbar: zálogolható.
Pfandbesitz (der): zálogbirtok.
Pfandbrief (der): záloglevél.
Pfandbürge (der): kezes.
Pfandgut (das): zálog.
Pfandhaber, Pfandnehmer (der): zálogos, zálogtartó.
Pfandhaus (das): zálogház.
Pfandleihanstalt (die), **Pfandleihgeschäft** (das): zálogkölcsönintézet.
Pfandleihe (die): zálogkölcsön.
Pfandrecht (das): zálogjog.
pfandrechtlich: 1) zálogjogos; 2) zálogjogi, -lag.
Pfandschein (der): záloglevél.
Pfandvertrag (der): zálogkötés, zálogszerződés.
pfandweise: zálogképen.
Pfanne (die), *t.* -n: 1) serpenyő; jmdn in die *v.* zur ~ h a u e n: vkit felkoncolni; 2) *musz.* ágy, csapágy; 3) sóüst.
Pfannenflicker (der): üstfoltozó.
Pfannenrecht (das): sóbirtokjog.
Pfannenschmied (der): serpenyőcsináló.
Pfannkuchen (der): palacsinta.
Pfarramt (das): lelkészi *v.* papi hivatal.
Pfarrbezirk (der): egyházkerület.
Pfarre (die), *t.* -n, **Pfarrei** (die), *t.* -en: 1) lelkész- *v.* papi hivatal; 2) lelkész- *v.* paplak, plébánia; 3) egyházközség.
pfarreilich: egyházközségi.
Pfarrer (der), -s, *t.* ~: lelkész, plébános, pap.
Pfarrgehilfe (der): segédlelkész, káplán.
Pfarrgemeinde (die): egyházközség.
Pfarrhaus (das): paplak, plébánia.
Pfarrherr (der): l. Pfarrer.
Pfarrkirche (die): plébániatemplom.
Pfarrsprengel (der): egyházkerület.
Pfarrwohnung (die): paplak.
Pfau (der), -es *v.* -en, *t.* -en: páva.
pfauchen, fauchen (-te, h.): fujni, trüszkölni (a macskáról).
Pfauenauge (das): pávaszem.
Pfauenfeder (die): pávatoll.
Pfauenschwanz (der): pávafark.
Pfauhahn (der): hímpáva.
Pfauhenne (die), **Pfauhuhn** (das): jérce páva.
pfäffisch: papos, -an.
pfählen (-te, hat gepfählt): 1) cölöpözni, karózni; 2) karóba húzni.
pfälzisch: palotagrófi.
pfändbar: zálogolható.
pfänden (-ete, hat gepfändet): lefoglalni, megzálogolni.
Pfänder (der), -s, *t.* ~: zálogoló.
Pfänderspiel (das): zálogosdi.
Pfändung (die), *t.* -en: zálogolás, lefoglalás.
Pfännchen (das), -s, *t.* ~: serpenyőcske.
Pfeffer (der), -s, *t.* ~: 1) bors; ich wollte, du wärest, wo der ~ wächst: akkor lássalak, mikor a hátam közepét; 2) borsos mártás; er ist *v.* sitzt im ~: benne van a pácban.
Pfefferbeere (die): borsszem.
Pfefferbrühe (die): borsoslé.
Pfefferbüchse (die): borstartó.
Pfeffergurke (die): ecetes ugorka.
Pfefferkraut (das): *növ.* borsfű, borsika (Satureia).
Pfefferkuchen (der): borsos kalács, mézeskalács.
Pfefferminze (die): borsos ménta.
pfeffern (-te): megborsozni.
Pfefferstaude (die), **Pfefferstrauch** (der): borscserje.
Pfeife (die), *t.* -n: 1) cső, cséve; 2) sip, tilinkó; nach der ~ jmds t a n z e n: úgy táncolni, a mint más húzza; 3) pipa; die ~ r a u c h e n: pipálni, pipázni.
pfeifen (pfiff, hat gepfiffen): 1) fütyölni, fütyörészni, sipolni; 2) (a szélről) sivitani, süvölteni; aus einem andern Tone ~: más hangon beszélni; er pfeift darauf: rá sem hederit.
Pfeifendeckel (der): pipakupak.
Pfeifenkopf (der): pipa.
Pfeifenrohr (das), **Pfeifenstiel** (der): pipaszár.
Pfeifensignal (das): sipjel.
Pfeifer (der), -s: sipos, fütyülő.
Pfeil (der), -es, *t.* -e: nyil; mit ~en s c h i e ß e n: nyilazni.
Pfeilbogen (der): íj.
Pfeiler (der), -s, *t.* ~: pillér, kóláb.
Pfeilerbrücke (die): pillérhid.
pfeilförmig: nyilalakú, -an.
Pfeilgeschoss (das): nyillövedék.
pfeilgeschwind, pfeilschnell: nyilsebes, -en.
Pfeilregen (der): nyilzápor.
Pfeilschuss (der): nyillövés.
Pfeilschütze (der): nyilas, íjász.
Pfeilspitze (die): nyilhegy.
Pfennig (der), -es, *t.* -e: fillér.
pfennigweise: fillérenként.
Pferch (der), -es, *t.* -e: juhakol.
pferchen (-te): (akolba) összeszoritani, összezsúfolni.
Pferd (das), -es, *t.* -e: ló; vom ~ auf den Esel k o m m e n: szénáról szalmára jutni (elszegényedni); ein ~ l e n k e n: lovat hajtani; aufs ~ s t e i g e n, sich auf sein ~ w e r f e n: lóra pattanni, lóra ülni; vom ~e s t e i g e n: leszálni a lóról; zu ~e s i t z e n: lovon *v.* lóháton ülni; sich aufs hohe ~ s e t z e n: lóhátról beszélni.
Pferdchen (das), -s, *t.* ~: lovacska.
Pferdearbeit (die): marhamunka.
Pferdearzt (der): lóorvos.
Pferdeassentierung (die): lóavatás.
Pferdebahn (die): lóvasút.

Pferdebohne (die): lóbab.
Pferdebürste (die): lókefe.
Pferdedecke (die): lótakaró.
Pferdedieb (der): lókötő.
Pferdefuß (der): lóláb.
Pferdegeschirr (das): lószerszám.
Pferdegurt (der): heveder.
Pferdehaar (das): lószőr.
Pferdehändler (der): lókereskedő, lókupec.
Pferdehirt (der): csikós.
Pferdejunge (der): csikósbojtár.
Pferdekraft (die): lóerő.
Pferdemarkt (der): lóvásár.
Pferdemäkler (der): lókupec.
Pferderennen (das): lófuttatás.
Pferdeschwemme (die): lóusztató.
Pferdestall (der): lóistálló.
Pferdestriegel (der *v.* die): lóvakaró.
Pferdetränke (die): lóitató (hely).
Pferdezucht (die): lótenyésztés.
Pfette (die), *t.* -n: szelemen.
*pfiff: l. pfeifen.
Pfiff (der), -es, *t.* -e: 1) fütty, füttyentés; einen ~ thun: füttyenteni; 2) ravaszság; er versteht den ~: érti a csiziót.
Pfifferling (der), -[e]s, *t.* -e: 1) őzgomba, rizike; 2) das ist keinen ~ wert: fityinget sem ér.
pfiffig: furfangos, fifikus, -an, élelmes, -en.
Pfiffigkeit (die): furfang, fifika.
Pfiffikus (der), ~, *t.* -se: furfangos ember, ravasz kópé.
Pfingstabend (der): pünkösd előestéje.
Pfingstblume, Pfingstrose (die): [pünkösdi rózsa.
Pfingsten (die = *t.*): pünkösd.
pfingstlich: pünkösdi.
Pfingstmonat (der): május.
Pfingstsonntag (der): pünkösdvasárnap.
Pfingstwoche (die): pünkösd hete.
Pfirsich (der), -s, *t.* -e, *v.* (die), *t.* -en: őszi barack.
Pfirsichbaum (der): őszibarackfa.
pflanzbar: ültethető.
Pflanze (die), *t.* -n: 1) növény; 2) palánta.
pflanzen (-te, hat gepflanzt): 1) ültetni, plántálni; 2) feltűzni (zászlót, szuronyt), fölszegezni; jmdm etw. ins Herz ~: vkinek szivébe oltani vmit.
pflanzenartig: növényi.
pflanzenfressend: növényevő.
Pflanzengarten (der): füvészkert.
Pflanzengift (das): növényi méreg.
Pflanzenkunde, Pflanzenlehre (die): növénytan.
Pflanzenleben (das): növények [élete.
Pflanzenreich (das): növényország.
Pflanzensammlung (die): növénygyüjtemény.
Pflanzenwelt (die): növényvilág.
Pflanzer (der), -s, *t.* ~: ültető, ültetvényes.
Pflanzschule (die): faiskola.
Pflanzung (die), *t.* -en: 1) ültetés; 2) ültetvény, gyarmat.
Pflanzvolk (das): gyarmatosok.
Pflanzzeit (die): ültetés ideje.
Pflaster (das), -s, *t.* ~: 1) tapasz, flastrom; 2) kövezet, burkolat; das ~ treten: az utcát róni *v.* koptatni.
Pflasterer (der), -s, *t.* ~: kövező.
Pflastergeld (das): kövezeti díj.
Pflastermeister (der): kövező mester.
pflastern (-te, hat gepflastert): 1) tapasztani, tapaszolni, (flastrommal) beragasztani; 2) (utcát) kövezni, kikövezni.
Pflasterramme (die): kövező sulyok.
Pflasterstein (der): burkolatkő.
Pflastertreter (der): járdarovó *v.* -koptató, aszfaltbetyár.
Pflasterung (die): kövezés.
Pflasterziegel (der): burkolótégla.
Pflaume (die), *t.* -n: szilva.
Pflaumenmus (das): szilvaíz.
Pflänzchen (das), -s, *t.* ~: növényecske.
Pflänzling (der), -[e]s, *t.* -e: palánta.
Pflege (die): gondozás, ápolás, gyámolitás; ein Kind in ~ nehmen: gyermeket gondviselésébe fogadni; einer Sache ~ angedeihen lassen: vmit gondozni; die ~ der Wissenschaften: a tudományok művelése.
Pflegeamt (das): árvaszék.
pflegebedürftig: gyámoltalan.
Pflegebefohlene (der, die): gyámolt.
Pflegeeltern (die = *t.*): nevelőszülők, gyámszülők.
Pflegekind (das): fogadott *v.* nevelt gyermek.
Pflegekosten (die = *t.*): ápolási költség.
Pflegemutter (die): nevelő- *v.* gyámanya.
pflegen (-te *v.* pflog, hat gepflegt *v.* gepflogen, *km.* pflöge, *az erős alak csak a 2. jelentésben*): 1) ápolni, gondozni; 2) gyakorolni; die Freundschaft, die wir schon so lange mit Ihrem Hause ~: a barátság, melyet oly régóta fentartunk az Ön házával; Rat[es] mit jmdm ~: tanácskozni; der Ruhe ~: pihenni, lenyugodni; mit jmdm Umgang ~: érintkezni, társalkodni vkivel; 3) szokni; wie es zu geschehen pflegt: amint történni szokott; er pflegt zu sagen: azt szokta mondani; man pflegte früher die Hexen zu verbrennen: azelőtt szokás volt a boszorkányokat elégetni.
Pfleger (der), -s, *t.* ~: gondnok, gondozó, ápoló; jmdm einen ~ bestellen: vkinek gondnokot rendelni; einen ~ erhalten: gondnokság alá kerülni; — die **Pflegerin**, *t.* -nen: ápolónő.
Pfleg[er]schaft (die): gyámság, gondnokság; die ~ über jmdn verhängen: gondnokságot rendelni vkire.
Pflegesohn (der): fogadott, nevelt *v.* gyámfiú.
Pflegetochter (die): fogadott, nevelt *v.* gyámleány.
Pflegevater (der): nevelő- *v.* gyámapa.
Pflegling (der), -[e]s, *t.* -e: nevelt gyermek, gyámfiú *v.* leány.
Pflicht (die), *t.* -en: 1) kötelesség, tartozás; seine ~ erfüllen, *v.* seiner ~ nachkommen: kötelességét teljesiteni; wir werden es uns zur ~ machen: kötelességünknek fogjuk tartani; 2) eskü, fogadalom; auf ~ und Gewissen: igaz hitemre.
pflichtbar: lekötelezett.
pflichtbrüchig: kötelességszegő.
Pflichteifer (der): kötelességérzet, ügybuzgóság.
Pflichterfüllung (die): kötelességteljesités; er ist in seiner ~ nachlässig: hanyagul teljesiti kötelességét.
Pflichtexemplar (das): köteles példány.
pflichtfrei: kötelességtől ment.
Pflichtgefühl (das): kötelességérzet.
pflichtgemäß: kötelességszerű, -en, kötelesség szerint.
pflichtgetreu: kötelességszerű, -en, kötelességtudó.
Pflichtleistung (die): kötelességteljesités.
pflichtmäßig: l. pflichtgemäß.
pflichtschuldig: köteles, lekötelezett.
Pflichtteil (das): köteles rész; jmdm den ~ entziehen: vkit kitagadni.
pflichtvergessen: kötelességmulasztó, kötelességéről megfeledkező *v.* -kezett.
Pflichtverletzung (die): kötelességszegés; grobe ~: súlyos kötelességszegés.
pflichtwidrig: kötelességével ellenkező, -en.
Pflock (der), -es, *t.* Pflöcke: 1) cövek; 2) faszeg.
*pflog: l. pflegen.

pflöcken (-te): cövekkel v. faszeggel megerősíteni.
*pflöge: l. pflegen.
Pflug (der), -es, t. Pflüge: eke.
Pflugeisen (das): ekevas.
Pfluggriffe (die=t.): ekeszarv.
Pflughaupt (das): eketalp.
Pflugland (das): szántóföld.
Pflugreute (die): ösztöke.
Pflugschar (die): szántóvas.
Pflugsterz (der): ekeszarv.
pflücken (-te, hat gepflückt): 1) szedni, tépni, leszakasztani (virágot); 2) megkoppasztani.
pflügbar: szántható.
pflügen (-te, hat gepflügt): szántani; heimlich mit jmdm ~: egymással cimborálni.
Pforte (die), t. -n: kapu, porta; die Hohe ~: a magas porta (török kormány).
Pfoste (die), t. -n, **Pfosten** (der), -s, t. ~: 1) ajtó v. ablak-félfa, szárfa, oszlop; 2) dúc, cövek; 3) padlódeszka, palló.
Pfote (die), t. -n: lábfej, láb, talp, mancs.
Pförtchen, Pförtlein (das), -s, t.
Pförtner (der), -s, t. ~: kapus, portás, ajtónálló.
~ : kapucska, ajtócska.
Pfötchen (das), -s, t. ~: lábacska.
Pfriem (der), -es, t. -e, **Pfrieme** (die), t. -n, **Pfriemen** (der), -s, t. ~: ár (szerszám).
Pfriemenschnäbler (die=t.): *állatt.* árcsőrűek.
Pfropf (der), -es, t. -e, **Pfropfen** (der), -s, t. ~: 1) dugó, dugasz; 2) (puskában) fojtás.
pfropfen (-te, hat gepfropft): 1) bedugni, bedugaszolni, betömni; voll ~: teletömni; 2) (fába) oltani, ojtani.
Pfropfreis (das): oltóág.
Pfropfzieher (der): dugóhúzó.
Pfröpfling (der), -es, t. -e: oltvány.
Pfründe (die), t. -n: 1) papi v. egyházi javadalom; 2) alapitványi hely.
Pfründner (der), -s, t. ~: javadalmas, papi v. egyházi javadalmat élvező.
Pfuhl (der), -es, t. -e: pocsolya, fertő, kátyu.
pfuhlicht: pocsolyás, -an.
pfui! piha! fuj!
Pfund (das), -es, t. -e: font.
-pfundig, -pfündig: *össz.* fontos, pl. vierpfundig: négyfontos.
pfundweise: fontonként, fontszámra.
Pfuscharbeit (die): kontár munka.
pfuschen (-te, hat gepfuscht): 1) elrontani, »elfusolni« vmit; 2) kontárkodni; jmdm ins Handwerk ~: belekontárkodni vkinek dolgába; — das Pfuschen, -s: kontárkodás.
Pfuscher (der), -s, t. ~: kontár.
Pfuscherei (die), t. -en: kontármunka, kontárkodás.
Pfuschwerk (das): kontármü.
Pfühl (der), -es, t. -e: párnácska, vánkos.
Pfütze (die), t. -n: pocsolya, pocséta.
pfützig: pocsolyás, pocsétás.
Phalanx (der), -es, t. -e v. Phalangen: falanx, csatasor.
Phantasie (die), t. -n: 1) képzelődés, képzelet; 2) ábránd, álomkép; 3) *zen.* ábránd.
Phantasiegebilde (das): ábrándkép.
phantasiereich, phantasievoll: ábrándos, dúsképzeletü.
phantasieren (-te, h. phantasiert): képzelődni, ábrándozni.
Phantasiestück (das): ábránd.
Phantasmagorie (die), t. -n: ábrándkép, fantazmagória.
Phantast (der), -en, t. -en: ábrándozó, képzelgő.
Phantasterei (die), t. -en: álomhüvelyezés, ábrándkergetés.
phantastisch: 1) ábrándos, -an, képzelgős, -en; 2) délibábos, -an, különös, -en.
Phantom (das), -es, t. -e: rémkép, rémalak, agyrém.
Pharao (der), -s, t. -nen: fáraó.
pharaonisch: fáraói.
Pharisäer (der), -s, t. ~: farizeus.
pharisäisch: farizeus, képmutató.
Pharmaceut (der), -en, t. -en: gyógyszerész, patikus.
pharmaceutisch: gyógyszerészi, [-leg.]
Pharmacie (die): gyógyszerészet.
Phase (die), t. -n: változat, fok, időszak.
Phänomen (das), -es, t. -e v. -a: jelenség, tünemény, tünet.
phänomenal: tüneményes, ritka.
Phänomenologie (die): jelenségtan; die ~ des Geistes: a lelki jelenségek tudománya.
Philaleth (der), -en, t. -en: igazságkereső.
Philanthrop [-lan-] (der), -en, t. -en: emberbarát.
Philanthropie (die): emberszeretet.
philanthropisch: emberbaráti, emberszerető.
Philatelie (die): bélyeggyüjtés.
philharmonisch: zenekedvelő.
Philhellene (der), -n, t. -n: görögbarát.
Philipp (*férfinév*): Fülöp.
Philippika (die), t. --picä: filippika, dörgedelmes beszéd.
Philister (der), -s, t. ~: 1) filiszteus; 2) nyárspolgár.
philisterhaft, philiströs: nyárspolgárias, -an.
Philolog (der), -en, t. -en: filológus, nyelvész, nyelvbuvár.
Philologie (die): nyelvbuvárlat, nyelvtudomány, nyelvészet.
philologisch: filológiai, nyelvészeti, nyelvtudományi.
Philomele (die), t. -n: fülemile.
Philosoph (der), -en, t. -en: bölcsész, bölcselő, bölcselkedő.
Philosophem (das): bölcsészeti rendszer.
Philosophie (die), t. -n: bölcsészet, bölcselet, bölcselkedés.
philosophieren (-te, hat philosophiert): bölcselkedni.
philosophisch: bölcseleti, bölcsészeti, -leg.
Phiole (die), t. -n: szüknyakú üvegcse.
Phlegma (das), -s: közönyösség, egykedvüség, nembánomság.
Phlegmatiker (der), -s, t. ~: közönyös, hidegvérü (ember).
phlegmatisch: közönyös, -en.
Phonetik (die): hangtan.
phonetisch: hangtani, -lag.
Phonograph (der), -en, t. -en: hangiró (készülék), fonográf.
Phosphor (der), -s: foszfor, villó.
phosphorescieren [-scie-] (-te): foszforeszkálni, villódzni.
Phosphorsäure (die): foszforsav.
Photogen (das), -s: kőolaj, petróleum.
Photograph (der), -en, t. -en: fényképész, fényképiró.
Photographie (die), t. -n: 1) fényképészet, fényképirás, fotografálás; 2) fénykép.
photographieren [-gra-] (-te): fényképezni, fotografálni.
photographisch: fényképi, fényképészeti, -leg.
Photometer (der), -s: fénymérő.
Phönicien (das), -s: Fönicia.
Phönicier (der), -s, t. ~: föniciai (ember).
Phönix (der), -es v. ~, t. -e: főniksz.
Phrase (die), t. -n: szólás, szólásmód, szólam.
Phraseologie (die): szólásgyüjtemény.
phrenetisch: 1) őrjöngő; 2) viharos, zajos, zugó (taps).
Phrenolog (der), -en, t. -en: koponyatudós, koponyavizsgáló.
Phrenologie (die): koponyatan.
Phthise (die): sorvadás, aszkór.
phthisisch: aszkóros, -an.
Phylloxera (die), t. --xeren: filloxéra, szőlőtetű.
Physicat (das), -[e]s: tiszti orvosi hivatal.

Physicus (der), ~, *t.* --sie v. --ci: tiszti orvos.
Physik (die): természettan, fizika.
physikalisch: természettani, fizikai, -lag.
Physiker (der), -s, *t.* ~: természettudós, fizikus.
Physiognomie (die), *t.* -n: arckifejezés, arculat.
Physiognomik (die): arcisme.
Physiologie (die): élettan.
physiologisch: élettani, -lag.
physisch: 1) természeti, érzéki; die ~e Kraft: testi erő; 2) természettani, fizikai.
Pianino (das), -s, *t.* -s: pianínó.
Pianist (der), -en, *t.* -en: zongorázó, zongoraművész.
Piano, Pianoforte (das), -s, *t.* -s: zongora.
Piarist (der), -en, *t.* -en: kegyesrendi, piarista.
Piaster (der), -s, *t.* ~: piaszter.
pichen (-te, hat gepicht): szurkolni, beszurkolni.
Pick (der), -es, *t.* -e: szúrás, csípés, bökés, l. Pik.
Pickelhaube (die): csúcsos sisak.
Pickelhaue (die): csákány.
Pickelhäring, Pickelhering (der): 1) füstölt hering; 2) bohóc.
picken (-te): 1) csipkedni; 2) ragadni, tapadni; 3) ketyegni.
Picknick (das), -es, *t.* -e: batyubál.
Pièce [piész] (die), *t.* -n: darab.
Piedestal [pjedesztál] (das), -s, *t.* -s: talapzat, oszlopszék.
piepen, piepsen (-te, hat gepiept): csipogni, csiripelni.
Pietät [Pi-] (die): kegyelet.
pietätlos: kegyelетlen, tiszteletlen, -ül.
pietätvoll: kegyeletes, -en.
Pietismus (der), ~: jámborság, szenteskedés.
Pietist (der), -en, *t.* -en: szenteskedő, ájtatoskodó.
Pik (der), -[e]s, *t.* -e v. -s: 1) hegycsúcs, hegyfok; 2) pik (kártyában); 3) neheztelés; einen ~ auf jmdn haben: agyarkodni, fenekedni, boszzankodni vkire.
pikant: ingerlő, ingeres, érzékcsiklandó, csípőkés, sikamlós, gerjes.
Pikanterie (die), *t.* -n: pikáns v. sikamlós történet.
Pike (die), *t.* -n: dsida; von der ~ auf v. von Pik auf dienen: legalsó fokon kezdeni a szolgálatot.
Pikel (das), -tes, *t.* -te: 1) pikét (kártyajáték); ~ spielen: pikétezni; 2) *kat.* előcsapat, őrcsapat; 3) iránypécc.
pikfein: rendkívül finom.
pikieren (-te, hat pikiert): átbökdösni (tűvel rajzot másolni).
pikiert: csípős, sértődött, -en.
Pilaster (der), -s, *t.* ~: faloszlop, kőláb.
Pilger (der), -s, *t.* ~: zarándok; — die **Pilgerin**, *t.* -nen: zarándoknő.
Pilgerfahrt (die): zarándoklat.
Pilgerkleid (das): zarándokruha v. -csuha.
pilgern (-te, hat v. ist gepilgert, l. eilen *jegyz.*): zarándokolni.
Pilgerschaft (die): zarándokság, zarándoklás.
Pilgerschar (die): zarándokcsapat.
Pilgersmann (der): zarándok.
Pilgerstab (der): vándorbot.
Pilgrim (der), -s, *t.* -e: zarándok.
Pille (die), *t.* -n: pilula, labdacs.
Pilot (der), -en, *t.* -en: hajókalauz.
Pilote (die), *t.* -n: cölöp.
Pilotenwerk (das): cölöpzet.
pilotieren (-te): 1) cölöpözni; 2) kalauzolni (hajót).
Pilz (der), -es, *t.* -e: gomba.
pilzartig, pilzig: gombás, gombaszerű.
Piment (das), -es: szegfűbors.
Pimpernuss (die): hályogmakk.
Pinakothek (die): képtár.
Pincette [penszett] (die), *t.* -n: csiptető, csipesz, csípőfogó.
Pinguin (der), -s, *t.* -e: pingvin.
Pinie (die), *t.* -n: olasz v. mandolafenyő.
Pinne (die), *t.* -n: 1) szegecske, pecek; 2) bíborcsiga.
Pinsel (der), -s, *t.* ~: ecset, pamat, pamacs.
pinseln (-te, h. gepinselt): ecsetelni.
Pinselstrich (der): ecsetvonás.
[**Pinzette** (die): l. Pincette.
Pionnier (der), -s, *t.* -e: utász, árkász (katona).
Pionnierbataillon (das): utászzászlóalj.
Pionnierregiment (das): utászezred.
Pionniertruppe (die): *kat.* utászcsapat.
Pionnierwesen (das): utászat.
Pipe (die), *t.* -n: 1) síp; 2) csap (hordón).
Pipette (die), *t.* -n: lopócska.
[**Pique** (die): l. Pike.
Pirat (der), -en, *t.* -en: kalóz.
Piratenschiff (das): kalózhajó.
Pirol (der), -s, *t.* -e: piròk.
Pirouette [piruet] (die), *t.* -n: forgás, fordulat.
Pirsch, pirschen: l. Birsch stb.
Pisang (der), -s, *t.* -e: pizang, paradicsomfüge.
Pisé (der): tömésföld, vert föld.
Pissoir [piszoár] (das): vizelőhely.
Pistazie (die), *t.* -n: pisztácia.
Pistole (die), *t.* -n: pisztoly (lőfegyver és régi pénznem).
Pistolenhalfter (die): pisztolytok.
Pistolenschuss (der): pisztolylövés.
Piston (das): piszton.
pittoresk: festői.
Pivot (der): sark, sarkpont.
Placat (das), -es, *t.* -e: falragasz.
Placatierung (die), *t.* -en: kifüggesztés, kiragasztás.
Placement [plászmán] (das), -s: elhelyezés.
Plache (die), *t.* -n: 1) térség; 2) ponyva.
placieren [plaszírn] (-te, hat placiert): elhelyezni; die Capitalien sind gut placiert: a tőkepénzek jól vannak elhelyezve; er ist auf dem Comptoir placiert: az irodában van alkalmazva.
Placierung (die), *t.* -en: elhelyezés.
Plack (der), -es, *t.* -e, **Placken** (der), -s, *t.* ~: 1) folt; 2) síkság, róna.
placken (-te, h. geplackt): 1) kínozni, zaklatni, gyötörni; 2) tapasztani; 3) lapítani (földet); — sich ~: kínlódni, gyötrődni.
Plackerei (die), *t.* -en: kínzás, zaklatás, gyötrődés, vesződség.
Plafond (der), -s, *t.* -s: boltozat, mennyezet.
Plage (die), *t.* -n: 1) baj, gyötrelem; 2) csapás.
Plagegeist (der): gyötrő v. kínzó szellem.
plagen (-te, hat geplagt): kínozni, gyötörni, zaklatni; er plagt mich unaufhörlich mit seinen Anträgen: szüntelen zaklat [engem] ajánlataival; — sich ~: kínlódni, gyötrődni; — das **Plagen**, -s: gyötrés, gyötrődés.
Plagiar (der), -s, *t.* -e, **Plagiator** (der), -s, *t.* -en: plagizáló, ollózó (író).
Plagiat (das), -[e]s, *t.* -e: plagium, irodalmi tolvajlás.
Plaid [pléd] (das v. der), -s, *t.* -s: nagy kendő.
plaidieren (-te, hat plaidiert): védeni vkit (perben).
Plaidoyer [pledoajé] (das), -s, *t.* -s: védőbeszéd, védbeszéd.
Plaisanterie [plezanterí] (die): enyelgés.
Plaisir [plezír] (das): élvezet, mulatság.
Plan (der), -es, *t.* Pläne: 1) terv, tervezet; einen ~ ausbrüten: tervet kifőzni; einen ~ fassen: föltenni magában vmit; weitgehende Pläne haben: nagy terveket forgatni elméjében; 2) *t.* Plane: tervrajz;

3) síkság; auf den ~ treten: síkra szállni; 4) tisztás (erdei).
plan: sík, egyenes, világos.
Plane (die), t. -n: ponyva.
planen (-te, hat geplant): tervezni, tervelni, tervezgetni.
Planet (der), -en, t. -en: bolygó (csillag).
plangemäß, planmäßig: tervszerű, -en, terv szerint, tervszerinti.
planieren (-te, hat planiert): 1) egyengetni; 2) mest. síkozni, enyvezni; — das **Planieren**, -s, die **Planierung**, t. -en: 1) egyengetés; 2) síkozás.
Planierer (der): egyengető.
Planimetrie (die): síkmértan.
Planke (die), t. -n: 1) palánk, deszkakerítés; 2) palló.
planken (-te, hat geplankt): bekeríteni, körülpalánkozni.
planlos: tervtelen, -ül, céltalan, -ul.
Planlosigkeit (die): tervtelenség.
Planmacher (der): tervkovács.
Planmäßigkeit (die): tervszerűség.
Planskizze (die): tervvázlat.
Plantage [plantázs] (die), t. -n: ültetvény.
Plantagenbesitzer (der): ültetvényes, gyarmatos.
planvoll: tervszerű.
Planzeichnen (das): tervrajzolás.
Plapperei (die), t. -en: csacsogás.
plapperhaft: csacska, csacsogó.
Plappermaul (das), -[e]s, t. ..mäuler: fecsegő, csacska.
plappern (-te, hat geplappert): fecsegni, csacsogni.
Plasticität (die): alakíthatóság.
Plastik (die): szobrászat, képzőművészet.
plastisch: szoborszerű, -en, kidomborodó, plasztikus, -an; ~er Künstler: szobrász, képfaragó.
Plastron (das v. der), -s: mellvért.
Platane (die), t. -n: platán, boglárfa.
Plateau [plató] (das), -[s], t. -s: 1) fensík; 2) v. u. dobogó.
Plateaulandschaft (die): fensíkság.
Plateauwagen (der): pórekocsi.
Plateform (die): l. Plattform.
[**Platfond** (der): l. Plafond.
Platin (das), -s, **Platina** (die): platina (vegyi elem).
Platitude [..üd] (die): l. Plattheit.
platonisch: plátói, platonikus, -an.
platschen (-te): l. plätschern.
platt: 1) lapos, -an; 2) egyenes, -en; etw. ~ heraussagen: vmit kereken kimondani; die ~e Wahrheit: a tiszta igazság; ~ werden: ellaposodni, lapossá válni; — das **Platt**: nyelvjárás.
plattdeutsch: alnémet; — das **Plattdeutsche**, -n: az alnémet nyelvjárás.
Platte (die), t. -n: 1) tábla, lemez, lap; 2) *épít.* kőlap; 3) *mest.* talplemez.
platten (-ete): l. plätten.
plattenförmig: táblaalakú, -an.
Plattensee (der): Balaton tava.
Platterbse (die): csicseri borsó.
platterdings: teljességgel, épenséggel; ~ nicht: egyáltalán nem.
Plattform (die): 1) sík magaslat, terrasse; 2) lapos háztető; 3) pihentető (útnál); 4) póreállás, dobogó, padló (vasútnál).
Plattfuß (der): lúdtalp.
plattfüßig: lúdtalpú.
Plattgold (das): lemezarany.
Plattheit (die), t. -en: 1) simaság, laposság; 2) aljasság, alszerűség (kifejezésben).
plattieren (-te, hat plattiert): lemezelni, burkolni, plattírozni.
Plattierer (der), -s, t. ~: plattírozó.
Plattmeißel (der): laposvéső.
Plattnase (die): lapos orr.
plattnasig: lapos-orrú.
Plattwerden (das), -s: ellapulás, laposodás.
Platz (der), -es, t. Plätze: 1) hely, helyiség, tér; die öffentlichen Plätze: közterek; ~ da! helyet! den ~ behaupten: helyt állni; am ~e bleiben: helyén maradni; hier auf dem ~e: itt helyben; auf dem ~e bleiben: a csatában elesni; ~ finden v. haben: férni, elférni vhol; ~ finden lassen: helyet adni (kérelemnek); ~ greifen: l. platzgreifen (külön); ~ machen: l. platzmachen (külön); jmdm den ~ räumen: vkinek átengedni a helyet v. tért; 2) piac; der ausländische ~: külső piac; 3) [ülő]hely, ülés; ~ nehmen: l. platznehmen.
Platzbericht (der): piaci értesítés.
Platzcommandant (der): *kat.* térparancsnok.
Platzcommando (das): térparancsnokság.
platzen (-te): I. (hat geplatzt): pukkanni, pattanni, csattanni, robbanni; — II. (ist geplatzt): szétpukkadni, szétrobbanni; — das **Platzen**, -s: szétpukkadás.
Platzgebrauch (der): *ker.* piaci v. helyi szokás.
Platzgeschäft (das): helyi ügylet.
platz greifen (griff platz, hat platzgegriffen): meggyökerezni, gyökeret verni, lábát megvetni vhol, megszállni vmit.
Platzhalter (der): l. Statthalter.
Platzhauptmann (der): *kat.* térkapitány.
Platzinspection (die): helyi felügyelőség.
Platzkenntnis (die): helyi ismeret.
platz machen (machte platz, hat platzgemacht): vkinek helyet adni v. engedni, utat nyitni.
Platzmangel (der): hely szűke, térhiány; wegen ~: hely szűke miatt, tér hiányában.
Platzmiete (die): helybér.
Platzmusik (die): térzene.
platz nehmen (nahm platz, hat platzgenommen): vhol helyet foglalni; nehmen Sie platz: tessék leülni.
Platzofficier (der): tértiszt.
Platzpreis (der): piaci ár.
Platzregen (der), -s: záporeső.
Platzwechsel (der): helyi váltó.
Plauderei (die), t. -en: csevegés, fecsegés, csacsogás.
Plauderer (der), -s, t. ~: csevegő, fecsegő, csacsogó.
plauderhaft: csevegő, fecsegő, csacska.
Plauderhaftigkeit (die): csacskaság.
Plaudermaul (das): l. Plaudertasche.
plaudern (-te, h. geplaudert): csevegni, csacsogni, fecsegni; — das **Plaudern**, -s: csevegés, fecsegés.
Plauderstündchen (das): egy kis csevegés.
Plaudertasche (die): csacska, fecsegő, trécselő.
plauschen (-te): l. plaudern.
plausibel: elfogadható, -an, hihető, valószínű, -en v. -leg.
Plänkelei (die), t. -en: csatározás.
plänkeln (-te, h. geplänkelt): csatározni.
Plänkler (der), -s, t. ~: csatár.
Plänklergefecht (das): csatárharc.
Plänklerkette (die): csatárlánc.
plärren (-te, hat geplärrt): ríni, nyafogni, siránkozni; — das **Plärren**, -s: rívás.
plätschern (-te, hat geplätschert): 1) csobogni; gegen das Ufer ~: a partot csapkodni; 2) lubickolni; — das **Plätschern**, -s: csobogás.
Plättbrett (das): vasaló deszka.
Plättchen (das), -s, t. ~: lemezke.
Plätte (die), t. -n: 1) vasalás; 2) vasaló; 3) dereglye, komp.
Plätteisen (das): vasaló.
plätten (-ete, hat geplättet): 1) lelapítani, elsimítani; 2) vasalni; — **sich** ~: lelapulni,

lesimulni; — das **Plätten**, -s: vasalás.
Plätzchen (das), -s, t. ~: helyecske.
plätzen (-te): l. platzen.
Plebejer (der), -s, t. ~: plebejus.
plebejisch: plebejusi.
Plebs (der, die): nép, csőcselék.
Pleinpouvoir [plénpuvoár] (der), -s: teljhatalom.
Pleite (die), t. -n: csőd; ~ machen: megbukni.
Plejaden (die = t.): a Fiastyúk.
Plempe (die), t. -n: kard, vaskó.
Plenarsitzung (die): teljes ülés.
Plenarversammlung (die): teljes gyülés.
Plenipotenz (die): teljhatalom.
Plenum (das), -s: teljes v. összes szám, teljes v. összes ülés.
Pleonasmus (der), ~, t. --men: szószaporítás, szófölösleg.
pleonastisch: fölösleges, szószaporító.
Plethi: l. Krethi.
Plinse (die), t. -n: palacsinta.
Plinthe (die), t. -n: oszloptalp.
Plombe (die), t. -n: 1) ólmozat, ólompecsét, ólomzár; 2) fogtömés, fogbélés.
Plombenverschluss (der): ólomzár.
plombieren (-te, hat plombiert): 1) ólompecséttel v. ólomzárral ellátni; 2) fogat tömni, plombozni v. ólmozni.
Ploton (das): csapat.
plötzlich: hirtelen, -i, rögtön, -i, egyszerre.
Plötzlichkeit (die): hirtelenség.
Pluderhose (die), t. -n: bugyogó, plundra.
plump: esetlen, -ül, otromba, --án, nehézkes, -en, formátlan, faragatlan, -ul; ein ~er Scherz: vastag tréfa.
plumpen (-te, ist geplumpt): zuhanni, pottyanni.
Plumpheit (die): esetlenség, otrombaság, faragatlanság.
plumps! puff! zsupsz!
Plumpsack (der): tómzsi emberke.
plumpsen (--ste): l. plumpen.
Plunder (der), -s: rongy, rongyrongy, lim-lom, ócskaság.
Plunderkammer (die): lomtár.
Plunderkram (der): zsibáru.
Plundermarkt (der): zsibvásár.
Plural (der), -s, t. -e: többes szám.
pluralisch: többes számú.
Pluralität (die): többség, többes szám.
Plus (das), ~, t. ~: többlet; ~ der Wocheneinnahme im Vergleiche zu jener der correspondierenden Woche des Vorjahres: a heti bevétel többlete, az előző év megfelelő hetéhez képest.
Plusdifferenz (die): többlet.
Plusquamperfect(um) (das): *nyelvt.* végzett mult.
plustern (-te, hat geplustert): felborzolni, berzenkedni (madárról).
Plutokratie [-kra-] (die): pénzuralom.
plutonisch: plutói.
Plutzer (der), -s, t. ~: kobak.
Plutzerbirn (die): torzsátlan körte.
Plünderer (der), -s, t. ~: fosztogató.
plündern (-te, hat geplündert): rabolni, fosztogatni, kifosztani.
Plünderung (die), t. -en: rablás, fosztogatás, kifosztás.
pneumatisch: légnyomású.
pochen (-te, hat gepocht): 1) kopogtatni, kopogni, zörgetni; mein Herz pocht v. das Herz pocht mir: dobog a szivem; draußen pocht es: kint zörgetnek; man pocht an die Thür: zörgetnek az ajtón; 2) dörömbölni, kalapálni, zúzni, összetörni (ércet); auf etw. ~: *a)* vmivel büszkélkedni, vmiben bizakodni; er pocht auf seinen Reichthum: gazdagságában bizakodik; *b)* vmit követelni; wer auf Hochachtung pocht, fordert alles um sich zum Tadel auf: a ki követeli, hogy nagyra becsüljék, azt rendesen gáncsolni szokták; — das **Pochen**, -s: kopogtatás, zörgetés, dörömbölés.
Pocher (der), -s, t. ~: fenhéjázó.
Pochmühle (die): zúzómalom.
Pochwerk (das): zúzómű, zúzda.
Pocken (die = t.): himlő.
pockenartig: himlőszerű, -en.
Pockengift (das): himlőméreg.
Pockenimpfung (die): himlőoltás.
Pockennarbe (die): himlőhely, ragya.
pockennarbig: himlőhelyes, ragyás.
poculieren (-te): poharazni.
Podagra (das), -s: lábköszvény.
podagrisch [-da-]: köszvényes.
Podest (das v. der), -es, t. -e: lépcsőforduló, lépcsőpihenő.
Podesta (der), -s, t. -s: helytartó, polgármester.
Podium (das), -s, t. --ien: emelvény, dobogó.
Poem (das), -s, t. -e: költemény.
Poesie [Po-] (die), t. -n: költészet.
Poet (der), -en, t. -en: költő.
Poetaster (der), -s, t. ~: fűzfapoéta, versfaragó.
Poetik (die): költészettan.
poetisch (ff. -t): költői, -leg; — das **Poetische**, -n: költőiség.
Pointe [poént] (die), t. -n: él, csattanó.
pointieren (-te, hat pointiert): 1) irányozni, szegezni, beállítani; 2) kiélezni, kiszinezni (gondolatot).
pointiert: kiélezett, kiélezve.
Pokal (der), -s, t. -e: serleg, billikom.
Pol (der), -es, t. -e: sark.
Polack(e) (der), -n, t. -n: lengyel.
Polackei (die): Lengyelország.
polar: sarki.
Polarbär (der): sarki v. jeges medve.
Polarforscher (der): sarkutazó.
Polarisation, Polarität (die): sarkítás.
polarisieren (-te): *ttan.* sarkítani (fényt).
Polarlicht (das): sarkfény.
Polarmeer (das): sarktenger.
Polarmensch (der): sarkköri lakó.
Polarstern (der): sarkcsillag.
Polarzirkel (der): sarkkör.
Pole (der), -n, t. -n: lengyel.
Polemik (die), t. -en: vitatkozás, vita, tollharc.
Polemiker (der), -s, t. ~: vitatkozó, vitázó.
polemisch: vitatkozó, vitázó.
polemisieren (-te, hat polemisiert): vitatkozni, vitázni.
Polen (das), -s: Lengyelország.
Polhöhe (die): sarkmagasság.
[**Police** (die): l. Polizze.
Polier (der), -s, t. -e: pallér, építésvezető, kőmüves-felvigyázó.
polieren (-te, hat poliert): csiszolni, simázni; — das **Polieren**, -s: csiszolás, simázás.
Polierer (der), -s, t. ~: 1) csiszoló, simító; 2) pallér.
Poliklinik (die), t. -en: poliklinika.
Polin (die), t. -nen: lengyel nő.
[**polisch**: l. polnisch.
Politesse (die): udvariasság.
politieren (-te, hat politiert): csiszolni, sikamitani, fényezni.
Politik (die): 1) politika, államtudomány; 2) ravaszság.
Politiker (der), -s, t. ~: politikus, államférfiu.
politisch: 1) politikai, államtudományi; politikailag, politikai tekintetben; 2) közigazgatási; ~ Behörde: közigazgatási hatóság; 3) ravasz, fifikus.
politisieren (-te, hat politisiert): politizálni; — das **Politisieren**, -s: politizálás.
Politur (die), t. -en: 1) fényezet, fény, politura; 2) csiszálószer.
Polizei (die): rendőrség.
Polizeiagent (der): rendőrügynök.
Polizeiamt (das): rendőrhivatal.
Polizeiaufsicht (die): rendőri felügyelet.

Polizeibeamte[r] (der): rendőr-tisztviselő.
Polizeibehörde (die): rendőrség.
Polizeichef (der): rendőrfőnök.
Polizeicommissär (der): rendőrbiztos.
Polizeidirection (die): rendőr-igazgatóság.
Polizeiexpositur (die): rendőri kirendeltség.
Polizeikaserne (die): rendőr-laktanya.
polizeilich: rendőri, -leg, rendőrségi, -leg; sich ~ vergehen: a közrend ellen véteni; ~ verboten: rendőrileg eltiltott v. eltiltva.
Polizeimann (der): rendőr.
Polizeimannschaft (die): rendőrlegénység.
Polizeistunde (die): (vendéglői) záróra.
Polizeiübertretung (die): rendőri kihágás.
Polizeivergehen (das): rendelleni vétség.
Polizeiverwaltung (die): rendőrség.
Polizeiwache (die): rendőrség.
Polizeiwachmann (der): rendőr.
Polizeiwachstube (die): rendőrszoba.
Polizeiwesen (das): rendőri ügyek.
polizeiwidrig: közrend-ellenes, biztonságsértő.
Polizist (der), -en, t. -en: rendőr.
Polizze (die), t. -n: biztosítási kötvény.
Polka (die), t. -s: polka, lengyelke.
Pollution (die), t. -en: magömlés.
polnisch: lengyel, -ül.
Polonaise [--néz] (die): lengyelke.
Polster (das v. ritk. der), -s, t. ~: 1) vánkos, párna; 2) párnázat.
Polsterchen (das), -s: párnácska.
Polsterholz (das): párnafa.
Polstersessel, Polsterstuhl (der): párnás szék.
polstern (-te): párnázni.
Polsterüberzug (der): párnahéj.
Polterabend (der): lakodalom előestéje, siratóeste.
Polterer (der), -s, t. ~: zsémbelődő, zsémbes, házsártos.
Poltergeist (der): 1) zörgő manó, hazajáró lélek; 2) l. Polterer.
polterhaft, polterig: házsártos.
Polterkammer (die): lomtár.
poltern (-te, hat gepoltert): 1) zörögni, dörömbölni; an der Thür ~: az ajtón kopogni; es poltert in der Kammer: zörög valami a kamrában; 2) dörmögni, zsémbelődni, pattogni.
Poltron (der), -s: gyáva, pipogya.
Polyeder (der), -s, t. ~: soklap.
Polygamie (die): többnejűség.
polyglott: többnyelvű; die Polyglotte: többnyelvű munka.
Polygon (das), -s: sokszög.
Polyhistor (der), -s, t. -e[n]: sokat tudó, egyetemes tudós.
Polyhistorie (die): mindentudás.
Polynesien (das), -s: Polinézia.
Polyp (der), -en, t. -en: polip, babarc.
Polytechnicum (das), -s, t. --nica, **Polytechnik** (die): műegyetem.
Polytechniker (der), -s, t. ~: műegyetemi hallgató v. tanuló, technikus.
polytechnisch: műegyetemi.
Polytheismus [-the-] (der): sokistenhivés.
Polzen (der), -s, t. ~: dúc.
polzen (-te): dúcolni.
Pomade (die), t. -n: kenőcs.
pomadig: kenőcsös, kifent.
Pomeranze (die), t. -n: narancs.
Pomeranzengarten (der): narancsos (kert).
pomeranzengelb: narancssárga.
Pommer (der), -n, t. -n: pomerán, pomerániai.
pommerisch: pomeráni.
Pommern (das): Pomeránia.
Pomolog (der), -en, t. -en: gyümölcsész, gyümölcstenyésztő.
Pomologie (die): gyümölcsészet.
Pomp (der), -es: dísz, fény, pompa.
pomphaft, pompös: pompás, pompázó.
Pompier (der), -s, t. -s: szivattyús.
Pontifex (der), t. --fices: főpap.
Ponton (der), -s, t. -s: komp, pontón.
Pontonbrücke (die): komphíd.
Pontonier (der), -s, t. -e: hidász.
Pony (der), -s, t. -s: poni (ló).
Popanz (der), -es, t. -e: mumus, rémalak, ijesztő váz.
Pope (der), -n, t. -n: (orosz) pap, pópa.
popularisieren (-te, hat popularisiert): népszerűsíteni.
Popularität (die): népszerűség.
populär: népszerű, közérthető, -en.
Pore (die), t. -n: likacs.
Porosität (die): likacsosság.
porös: likacsos.
Porphyr (der), -s, t. -e: porfir.
Port (der), -es, t. -e: kikötő, rév.
Portal (das), -s, t. -e: kapuzat, kapu.
Portalen (die = t.): bevitel-jegyzék.
Portechaise [portséz] (die), t. -n: hordszék.
Portepee (das), -s, t. -s: kardbojt.
Portefeuille (das), -s, t. -s: tárca.
Portemonnaie [portmoné] (das), -s, t. -s: pénztárca.
Porter (der), -s: angol sör.
Portier [portié] (der), -s, t. -s: kapus, portás.
Portière (die), t. -n: ajtófüggöny.
Portion [--cion] (die), t. -en: adag.
Porto (das), -s, t. -s v. Porti: vitel- v. postabér, viteldíj.
portofrei: bérmentes.
Portogebühr (die): postadíj.
portopflichtig: portóköteles, portófizető.
Portrait [portré], -s, t. -s, **Porträt** (das), -s, t. -e: arckép, fénykép, képmás.
porträtieren (-te, hat porträtiert): lefényképezni.
Porträtmaler (der): arcképfestő.
Porträtmalerei (die): arcképfestés.
Portugal (das): Portugália.
Portugiese (der), -n, t. -n: portugál (ember).
portugiesisch: portugál, -ul.
Porzellan (das), -s, t. -e: porcellán.
porzellanen: porcellán...
Porzellanfabrik (die): porcellángyár.
Porzellangefäß, Porzellangeschirr (das): porcellánedény.
Posament (das), -es, t. -e: paszomány, sujtás.
Posamentier (der), -s, t. -e: paszományos, gombkötő.
Posaune (die), t. -n: tárogató, harsona, trombita.
posaunen (-te, hat posaunt): harsonázni, trombitálni; es ist posaunt worden: trombitáltak.
Posauner (der), -s, t. ~: trombitás.
Pose (die), t. -n: 1) tollszár, lúdtoll; 2) helyzet, állás.
Poseur [pozőr] (der), -s, t. -s: nagyképű.
Position [--ción] (die), t. -en: 1) helyzet, állapot, állás; 2) tétel; 3) hangtorlódás.
Positionswechsel (der): álláscsere.
positiv: 1) pozitív; igenlő, -leg, állító,-lag; 2) tényleges, igenleges, -en; 3) tételes, -en, biztos, határozott, -an; ich weiß es ~: biztosan tudom.
Positivität (die): pozitivitás.
Positur (die), t. -en: állás, helyzet, testtartás.
Posse (die), t. -n: 1) bohóság, bolondság; ~ reißen v. treiben: bolondozni, bohóskodni, mókázni; 2) bohózat.
Possen (der), -s, t. ~: tréfa, csíny; jmdm einen ~ spielen v. thun: vkit megtréfálni.
possenhaft: bohózatos, bohókás, -an.
Possenmacher, Possenreißer (der): kópé, bohó, bohóc.

Possenreißerei (die): képéság, bohóckodás, móka.
Possenspiel (das): bohózat.
possessiv: birtokos.
possierlich: bohókás, furcsa, különös.
Possierlichkeit (die), *t.* -en: furcsaság, különösség.
Post (die), *t.* -en: 1) pósta, póstahivatal; einen Brief auf die ~ g e b e n: levelet feladni *v.* póstára tenni; mit umgehender ~: pósta fordultával, forduló póstával; 2) összeg, összetartozó mennyiség; eine kleine ~ Kaffee: kis részleg kávé; 3) tétel; durchlaufende ~: átmeneti tétel; offene ~: nyilt tétel; schwebende ~en: függő tételek.
postalisch: póstai.
Postambulanz (die): mozgópósta.
Postament (das), -es, *t.* -e: talapzat, talap, kóláb.
Postamt (das), **Postanstalt** (die): póstahivatal.
Postanweisung (die): póstautalvány.
Postauftrag (der): póstai megbízás.
Postbeamte[r] (der): póstatisztviselő.
Postbeförderung (die): póstai szállítás.
Postbegleitadresse (die): póstai szállító-levél.
Postbetrieb (der): póstaüzem.
Postbote (der): póstás, gyalogpósta.
Postbriefkasten (der): levélszekrény.
Postbureau (das): póstahivatal.
Postdampfer (der), **Postdampfschiff** (das): póstagőzös.
postdatieren (-te): későbbről keltezni, utánkeltezni.
Postdirection (die): póstaigazgatóság.
Posten (der), -s, *t.* ~: 1) állomás, állás, hely; 2) őr, őrség, őrhely; őrs (csendőrségnél); auf ~ s t e h e n: őrt állni; 3) állás, hivatal; einen hohen ~ b e k l e i d e n: nagy állásban lenni; 4) összeg, tétel.
Postenführer (der): őrsvezető.
postenweise: tételenként.
Poste restante: l. postlagernd.
postfrei: bérmentes, -en.
Postgeld (das): póstadij, póstabér.
Posthorn (das): postakürt.
posthum[us]: utószülött.
postieren (-te, hat postiert): felállítani, odaállitani, elhelyezni; — sich ~: elhelyezkedni, odaállni.
Postierung (die), *t.* -en: 1) felállítás, elhelyezés; 2) őrállás.
Postille (die), *t.* -n: postilla.
Postillon [posztijón] (der), -s, *t.* -e: póstakocsis, póstás.
Postkarte (die): levelezőlap.
Postknecht (der): póstakocsis.
Postkutsche (die): póstakocsi.
postlagernd: póstán marad.
Postmarke (die): levélbélyeg.
Postmeister (der): póstamester.
Postnachnahme (die): póstai utánvétel.
Postnumerandozahlung (die): utólagos fizetés.
Posto fassen (-- ßte): állást foglalni, elhelyezkedni.
Postpaket (das): póstacsomag.
Postrecepisse (das): póstavevény.
Postscript (das), -es, *t.* -e: utóirat.
Postsendung (die): póstaküldemény.
Postsparcasse (die): póstatakarékpénztár.
Poststation (die): póstaállomás.
Poststempel (der): póstabélyeg.
Poststraße (die): országút.
Posttarif (der): póstadíjszabás.
Posttaube (die): póstagalamb.
Postulat (das), -es, *t.* -e: követelmény.
postulieren (-te, hat postuliert): követelni, követelményként kimondani.
postumgehend, postwendend: póstafordultával.
Postverband (der): póstakötelék.
Postverkehr (der): póstaforgalom.
Postwagen (der): póstakocsi.
Postwesen (das): póstaügy.
Postzug (der): póstavonat.
Potentat (der), -en, *t.* -en: uralkodó, nagyhatalom, hatalmasság.
potential: tehető, lehető.
Potenz (die), *t.* -en: 1) hatalom, képesség, erő; 2) *menny.* hatvány; zur ~ e r h e b e n (*v.* **potenzieren**, -te): hatványozni, hatványra emelni.
Potpourri [pópuri] (das): *zen.* egyveleg.
Pottasche [Pott-] (die): hamuzsir.
Pottfisch, Pottwal (der): *áll.* busa szökető, physeter.
potz Blitz, potz tausend: teringettét! láncos lobogós!
Pourparler (das), -s, *t.* -s: megbeszélés, tárgyalás.
poussieren (-te): vmit előmozdítni, vkit előretolni.
Pöbel (der), -s: csőcselék, söpredék.
pöbelhaft, pöbelmäßig: közönséges, aljas, pórias, -an.
Pökelfleisch (das): besózott hús.
Pökelhering (der): sós hering.
pökeln (-te, hat gepökelt): besózni.
Pöller (der), -s, *t.* ~: (durrantó) mozsár, tarack.
pölzen (-te): l. polzen.
Pönalcodex (der): büntető törvénykönyv.
Pönale (das): bírság.
Pönitenz (die), *t.* -en: bünbánat, vezeklés.
Pösing: Bazin (*város*).
Pracht (die): pompa, dísz; große ~ e n t w i c k e l n: nagy pompát kifejteni.
Prachtaufwand (der): fényüzés.
Prachtausgabe (die): díszkiadás.
Prachtband (der): díszkötés, díszes kötet.
prachtliebend: pompakedvelő.
Prachtsaal (der): díszterem.
Prachtsucht (die): fényüzés, pompázkodás.
prachtvoll: díszes, pompás, nagyszerű.
Prachtwerk (das): díszmű.
Prachtzug (der): díszfogat.
Pracker (der), -s: földlapító.
[**Practik** (die): l. Praktik stb.
Prag: Prága (*város*).
Prager: prágai.
Pragmatik (die): 1) oknyomozás; 2) rendtartás (szolgálati).
pragmatisch: oknyomozó, okfejtő; die ~e Sanction: országos rendelet *v.* szerződés.
prahlen (-te, hat geprahlt): dicsekedni, kérkedni, hetvenkedni; — das **Prahlen**, -s (*v.* die **Prahlerei**): dicsekvés, kérkedés.
Prahler (der), -s, **Prahlhans** (der), --hansens: kérkedő.
prahlerisch (*ff.* -t): kérkedő, kérkedve.
Prahm (der), -[e]s, *t.* -e, **Prahme** (die), *t.* -n: komp, talpnaszád.
Prairie (die), *t.* -n: mezőség.
Prakticant, Praktikant (der), -en, *t.* -en: gyakornok.
prakticieren (-te, hat prakticiert): 1) »praktizálni«, orvosi *v.* ügyvédi gyakorlatot folytatni; 2) gyakornokoskodni, gyakorlaton lenni.
Praktik (die), *t.* -en: 1) gyakorlat, gyakorlottság; 2) fogás, fortély; die welsche ~: olasz mód (a számtanban).
praktikabel: 1) járható (út); 2) használható.
praktisch (*ff.* -t): 1) gyakorlati, -lag, gyakorlatias, -an; 2) gyakorló (orvos).
prall: ruganyos, rugalmas, feszes.
Prall (der), -es, *t.* -e: ütközés, visszapattanás.
prallen (-te, ist geprallt): ütközni, ütődni, visszapattanni.
Prallkraft (die): visszarugó erő.
prangen (-te, hat geprangt): díszleni, pompázni, fényleni; der Pfau prangt mit seinen Federn: a páva a tollaival büszkélkedik; — das **Prangen**, -s: pompázás, büszkélkedés.

Pranger (der), -s, *t.* ~: pellengér, szégyenfa; jmdn an den ~ stellen: vkit pellengérre állítani.
Pranke (die), *t.* -n: talp (állaté).
prasseln (--ste, hat geprasselt): sustorogni, sercegni, pattogni; — das **Prasseln**, -s: sistergés, pattogás.
prassen (-te, hat geprasst): tékozolni, tobzódni, dorbézolni.
Prasser (der), -s, *t.* ~: tobzódó, dőzsölő, tékozló.
Prasserei (die): tobzódás, tékozlás.
Pratze (die), *t.* -n: 1) talp (állaté); 2) karom (eszközöknél).
Praxis (die): gyakorlat.
Präambel (die), *t.* -n: (hosszas) bevezetés.
Präcedens (das), ~, *t.* --dentien: előzmény, előző *v.* korábbi eset.
Präcedenzfall (der): előző eset; einen ~ schaffen: irányadó esetet teremteni.
Präceptor (der), -s, *t.* -en: tanító.
prächtig: pompás, -an, díszes, -en.
Präcipitat (das), -es, *t.* -e: csapadék.
präcis: szabatos, pontos, -an.
präcisieren (-te, hat präcisiert): pontosan megszabni, szabatos[abb]an megállapítani.
Präcision (die): szabatosság, pontosság.
Präcisionswage (die): szabatos mérleg.
Präcisionswert (der): pontos érték.
präcludieren (-te, hat präcludiert): 1) zárhatárt kitűzni; 2) kizárni, elmozdítani.
Präclusion (die): 1) zárhatár kitűzése; 2) kizárás, elmozdítás.
Präclusivtermin (der): záros határidő.
Prädestination (die): előre megszabott végzet, előrendeltetés, végzetszerűség.
prädestinieren (-te, hat prädestiniert): előre elrendelni *v.* kijelölni, előre megszabni.
prädestiniert: vmire kijelölt.
Prädialist (der), -en, *t.* -en: egyházi nemes.
Prädicant (der), -en, *t.* -en: hitszónok.
Prädicat (das), -es, *t.* -e: 1) előnév; 2) *nyelvt.* állítmány.
prädicativ[isch]: állítmányi.
prädicieren (-te): 1) állítani; 2) (címmel) kitüntetni.
prädisponiert: hajlamos vmire.
Prädisposition (die): hajlamosság.
prädominieren (-te, hat prädominiert): uralkodni, hatalmaskodni.
Präfation (die), *t.* -en: előszó.
Präfect (der), -en, *t.* -en: elöljáró, igazgató, megyeispán.
Präfectur (die): elöljáróság.
Präferenz (die): elsőbbség, előbbvalóság, sürgősség.
präficieren (-te): fiúsítani (leányt).
Präfix (das), -es, *t.* -e: előrag.
Präge (die): 1) pénzverő (intézet); 2) l. Gepräge.
prägen (-te, hat geprägt): 1) (pénzt) verni; 2) belevésni, belenyomni, rányomni; sich (= *dat.*) etw. ins Gedächtnis ~: emlékezetébe vésni vmit; etw. ins Herz ~: vmit szívébe vésni; — sich ~: bevésődni, belenyomódni; Reime ~ sich leicht ins Gedächtnis: a rímek könnyen bevésődnek az emlékezetbe.
Prägeort (der): pénzverő hely.
Präger (der), -s, *t.* ~: pénzverő.
prägnant: nyomatékos, világos, határozott, -an.
Prägnanz (die): nyomatékosság, világosság, határozottság.
Prägung (die), *t.* -en: 1) pénzverés; 2) veret.
prähistorisch: történelem-előtti, őskori.
Präjudicat (das), -es, *t.* -e: joghátrány.
präjudicieren (-te, hat präjudiciert): 1) vkinek kárára lenni, rövidségére szolgálni, vkit megkárosítani; 2) *ker.* késleltetni; 3) *jogt.* előre ítélni *v.* dönteni.
Präjudiz (das), -es, *t.* -e: 1) hátrány, rövidség, sérelem; ohne mein ~: rövidségem nélkül; 2) *ker.* késedelem (váltónál); 3) előítélet, elfogultság, balvélemény.
Prälat (der), -en, *t.* -en: főpap, egyháznagy, prelátus.
prälegieren (-te): előadni.
präliminar: előleges, előzetes.
Präliminare (das): előirányzat.
Präliminarfriede (der): előzetes béke.
Präliminarien (die = *t.*): előzmények, előzetes tárgyalások *v.* határozmányok.
Präliminarverhandlung (die): előzetes tárgyalás.
präliminieren (-te, hat präliminiert): előirányozni.
Präludium (das), -s, *t.* --dien: előjáték.
prämeditiert: előre megfontolt.
Prämie (die), *t.* -n: 1) díj; 2) jutalomdíj; 3) biztosítási díj.
Prämienanlehen (das), **Prämienanleihe** (die): *tőzsd.* nyereménykölcsön.
Prämienbezug (der): jutalomdíj-élvezet.
Prämiengeschäft (das): díjügylet.
Prämienlos (das): nyereménysorsjegy.
Prämienschießen (das): díjlövészet.
prämiieren [-mi-] (-te): jutalmazni, díjazni.
Prämisse (die), *t.* -n: előzmény.
Prämonstratenser (der), -s, *t.* ~: premontrei.
Pränotation, Pränotierung (die), *t.* -en: előjegyzés.
pränotieren (-te, hat pränotiert): előjegyezni.
Pränumerant (der), -en, *t.* -en: előfizető.
Pränumeration (die), *t.* -en: előfizetés.
Pränumerationsbedingung (die): előfizetési föltétel.
Pränumerationsbetrag (der): előfizetési összeg.
Pränumerationseinladung (die): előfizetési felhívás, felhívás előfizetésre.
pränumerieren (-te, hat pränumeriert): előfizetni.
Präparand (der), -en, *t.* -en: képezdei *v.* képzőintézeti növendék.
Präparandie (die), *t.* -n: képezde, képzőintézet.
Präparat (das), -[e]s, *t.* -e: készítmény.
Präparation, Präparierung (die), *t.* -en: elkészítés, kikészítés.
präparieren (-te, hat präpariert): elökészíteni, kikészíteni.
Präponderanz (die): túlsúly.
Präposition (die), *t.* -en: *nyelvt.* elöljáró.
präpotent: túlbizakodó.
Präpotenz (die): 1) túlhatalom; 2) elbizakodottság.
[**Prärie** (die): l. Prairie.
Prärogativ (das), -[e]s, *t.* -e: előjog, kiváltság.
präscribieren (-te): előszabni.
Präsens (das): jelen (idő).
präsent: jelenlevő; ~ dienen: tényleg szolgálni.
Präsent (das), -es, *t.* -e: ajándék.
Präsentation (die), *t.* -en: bemutatás (váltóé); ~ zur Annahme: bemutatás elfogadás végett; ~ zur Zahlung: bemutatás fizetés végett.
präsentieren (-te, hat präsentiert): 1) benyujtani, beadni; 2) *ker.* bemutatni (váltót); 3) beiktatni; 4) *kat.* tisztelkedni, tisztelegni (fegyverrel); — sich ~: bemutatkozni, jelentkezni.
präsentiert: *kat.* tisztelegj!
Präsentierung (die): 1) benyujtás, bemutatás (váltóé); 2) jelentkezés, bemutatkozás; 3) tisztelgés, tisztelkedés.

Präsentierungsclausel (die): bemutató-záradék.
Präsenz (die): tényleges viszony, jelenlét.
Präsenzdienst (der): tényleges szolgálat
Präsenzliste (die): jelenlevők névsora.
Präsenzmarke (die): jelenléti jegy.
Präsenzstand (der): *kat.* tényleges létszám.
Präsenzzeit (die): *kat.* tényleges szolgálati idő.
Präservativ (das), -[e]s, *t.* -e: óvszer, óvószer.
Präses (der), ~, *t.* ~ *v.* --siden, **Präsident** (der), -en, *t.* -en: elnök.
präsidial: elnöki, elnökségi, -leg.
Präsidialabtheilung (die): elnöki osztály.
Präsidialnummer (die): elnöki szám.
Präsidialsecretär (der): elnöki titkár.
präsidieren (-te, hat präsidiert): elnökölni.
Präsidium (das), -s: 1) elnökség; ~ des Directoriums: az igazgató bizottság elnöksége; 2) elnöklet.
prästabilieren [-sta-] (-te): előre megállapitani.
Prästation (die): szükségletek szolgáltatása.
Präsumption (die), *t.* -en: vélelem, vélemény.
präsumptiv: vélhető, gyanitható, várható, reménybeli.
Prätendent (der), -en, *t.* -en: követelő, trónkövetelő, igénylő, trónkereső.
prätendieren (-te): követelni, igényelni vmit, jogot tartani *v.* formálni vmire.
Prätension (die), *t.* -en: követelés, követelődzés.
prätentiös: követelődző.
präterieren (-te): mellőzni.
Präteritum (das), -s: mult idő.
Prätext (der), -es, *t.* -e: ürügy.
prävenieren (-te): megelőzni.
präventiv: előzetes.
Präventivmaßregel (die): megelőző intézkedés *v.* rendszabály.
predigen (-te, hat gepredigt): szónokolni; tauben Ohren ~: falra borsót hányni.
Prediger (der), -s, *t.* ~: hitszónok.
Predigt (die), *t.* -en: egyházi beszéd, szentbeszéd, hitszónoklat.
Preis (der), Preises, *t.* Preise: 1) ár, érték; fester ~: szabott ár; zu billigem Preise: olcsón; zum Preise von 10 Kronen: 10 koronáért; um jeden ~: mindenáron; um keinen ~: semmi áron; um keinen ~ der Welt: a világ minden kincséért sem; um welchen ~: mennyiért? um den halben ~: féláron; zu niedrigen Preisen anbieten: olcsó áron ajánlani; der ~ stellt sich etwas über 5 Kronen: az ár valamivel több az 5 koronánál; 2) jutalom, díj; auf jmds Kopf einen ~ aussetzen: jutalmat tűzni ki vkinek fejére; 3) dicséret, dicsőités, magasztalás; ~ sei dem Herrn: dicsértessék az Úr.
Preisangabe, Preisanstellung (die): ármegjelölés.
Preisaufgabe (die): pályakérdés, pályatétel.
Preisausschreibung (die): pályázathirdetés, díjkitűzés.
Preisberechnung (die): árszámítás.
Preisbestimmung (die): árszabás.
Preisbewerber (der): pályázó, versenyző.
Preisblatt (das), **Preiscourant** (der): árjegyzék.
Preiscalculation (die): árvetés.
Preischen (das), -s: szegélyke.
Preisconcurrenz (die): pályázathirdetés.
Preiselbeere (die), *t.* -n: veres áfonya.
preisen (*j.* er preist; *tm.* pries; *m.* hat gepriesen): dicsérni, dicsőiteni, magasztalni; jmdn glücklich ~: vkit szerencsésnek tartani *v.* mondani.
Preiserhöhung (die): áremelés.
Preisermäßigung (die): árengedmény, árleszállítás.
preis geben (gab preis): átadni, kiszolgáltatni, prédául engedni *v.* vetni vmit; jmdn der Gefahr ~: vkit kitenni a veszedelemnek; jmdn dem Hohngelächter, dem Spotte ~: csúffá tenni vkit; — sich ~: kitenni, megadni *v.* átengedni magát.
Preisgebung (die): kiszolgáltatás, átadás.
preisgegeben: kitett, kitéve (veszedelemnek).
preisgekrönt: jutalmazott, díjazott.
Preisgericht (das): bíráló bizottság.
preislich: dicséretes, dicsérendő.
Preisliste (die): árjegyzék.
Preisreiten (das): díjlovaglás.
Preisrennen (das): díjfuttatás.
Preisrichter (der): versenybíró.
Preisrückgang, Preissturz (der): árhanyatlás.
Preisschrift (die): jutalmazott pályamű.
Preisstiftung (die): 1) díjalapítás; 2) alapítvány.
Preistarif (der): árszabás.
Preisverzeichnis (das): árjegyzék.
preiswürdig: 1) dicséretes; 2) jutalomra érdemes; 3) *ker.* árát érő, méltányos árú.
Preiswürdigkeit (die): 1) vminek dicséretes volta; 2) *ker.* érőség, jutányosság.
prellen (-te, hat geprellt): 1) felrugtatni, csaptatni, elütni; 2) jmdn ~: becsapni, rászedni vkit; den Wirt um die Zeche ~: a vendéglőst a kocsmai tartozással becsapni.
Preller (der), -s, *t.* ~: csaló.
Prellkraft (die): l. Prallkraft.
Première (die), *t.* -n: bemutató, első előadás.
Premierlieutenant (der): főhadnagy.
Premierminister (der), -s, *t.* ~: miniszterelnök.
Presbyter (der), -s, *t.* ~: egyháztanácsos, templomatya.
Presbyterium (das), -s, *t.* --rien: egyháztanács.
preß: feszes, -en, szoros, -an.
pressant: sürgős, -en, sietős.
Preßbureau (das): sajtóiroda.
Preßburg (das): Pozsony.
Presse (die), *t.* -n: sajtó, prés; etw. unter die ~ geben: vmit sajtó alá adni.
pressen (--ßte, hat gepreßt): 1) nyomni, szorítani, sajtolni, préselni; die Hand ans Herz ~: szivéhez szorítani kezét; jmdn Thränen aus den Augen ~: könnyekre fakasztani vkit; mit gepreßtem Herzen: szívszorongva; gepreßt voll: zsúfolva; 2) szorongatni, sürgetni.
Preßfehde (die): tollharc.
Preßfreiheit (die): sajtószabadság.
Preßgericht (das): sajtótörvényszék.
Preßgesetz (das): sajtótörvény.
Preßhaus (das): présház.
Preßhefe (die): sajtolt élesztő.
pressieren (-te, hat pressiert): sürgetni, siettetni.
pressiert: sürgős, sietős, -en.
Pression (die), *t.* -en: nyomás, kényszer.
Preßproceß (der): sajtóper.
Preßsack (der): sajtoló zsák.
Pressung (die), *t.* -en: préselés.
Preßverband (der): sajtószövetség.
Preßvergehen (das): sajtóvétség.
Preßwurst (die): disznósajt.
Prestige [presztizs] (das), -s: tekintély, befolyás.
Prestidigitateur [--zsitatőr] (der), -s, *t.* -e: szemfényvesztő.
Pretiosen (die = *t.*): ékszerek.
Preuße (der), -n, *t.* -n: porosz.
Preußen (das), -s: Poroszország.
Preußin (die), *t.* -nen: porosz nő.

preußisch: porosz, -ul.
prickeln (-te, hat geprickelt): 1) bizseregni, zsibongani, csiklandozni; 2) csipni, szurkálni; — das **Prickeln**, -s: bizsergés, zsibongás.
prickelnd: bizsergő, csipős.
Prieme (die), t. -n: bagó.
***pries**: l. preisen.
Priester (der), -s, t. ~: pap, lelkész; — die **Priesterin**, t. -nen: papnő.
Priesteramt (das): papi v. lelkészi hivatal.
priesterlich: papi, lelkészi.
Priesterrock (der): papi ruha.
Priesterschaft (die): papság.
Priesterseminar (das): papnevelő-intézet.
Priesterstand (der): papság.
Priesterthum (das), -[e]s: papi méltóság.
Priesterweihe (die): papszentelés.
Priesterwürde (die): papi méltóság.
prima: első, elsőrendű.
Prima (die): legfelső osztály (középiskolában).
Primadonna (die), t. --nen: primadonna.
Primaner (der), -s, t. ~: a legfelső osztály tanulója.
Primas (der), ~, t. --maten: primás.
Primawechsel (der): első váltó.
primär: eredeti, elsőleges.
Primel (die), t. -n: *növ.* tavaszi kankalin.
primitiv: ősi, kezdetleges.
Primiz (die), t. -en: új-mise.
Primzahl (die): törzsszám.
Princip (das), -es, t. -e v. -ien: elv, alapelv; im ~: elvben; ich kann von diesem ~ nicht abgehen: ez elvtől el nem térhetek.
Principal (der), -s, t. -e: főnök, feljebbvaló, elöljáró.
principiell: elvi, -leg, elvből.
Prinz (der), -en, t. -en: herceg, királyfi.
Prinzessin (die), t. -nen: hercegnő, királyleány.
prinzlich: hercegi, -leg.
Prior (der), -s, t. -en: perjel.
Priorität (die), t. -en: elsőbbség, elsőbbségi jog.
Prioritätsobligation (die): elsőbbségi kötvény.
Prioritätsrecht (das): elsőbbségi jog.
Prise (die), t. -n: 1) szippantás, csipet (tubák); eine ~ nehmen: egyet szippantani; 2) kobozmány.
Prisma (das), -s, t. -men: hasáb.
prismatisch: hasábos, prizmatikus, -an.
Pritsche (die), t. -n: deszkaágy, padágy, fekvőpad.
privat: magán, házi, titkos.
Privatangelegenheit (die): magánügy.
Privatanklage (die): magánvád.
Privatdocent (der): magántanár, docens.
Privatfirma (die): egyéni cég.
Privatgläubiger (der): magánhitelező.
Privathaus (das): magánház.
Privatier [privatyé] (der), -s, t. -s: magánzó.
privatim: magánúton, titokban.
privatisieren (-te, hat privatisiert): privatizálni.
Privatleben (das): magánélet.
Privatlehrer (der): házi tanító.
Privatmann (der): magánember, magánzó.
Privatrecht (das): magánjog.
privatrechtlich: magánjogi, -lag.
Privatsache (die): magánügy.
Privatunternehmer (der): magánvállalkozó.
Privatunternehmung (die): magánvállalat.
Privatunterricht (der): magántanulás.
Privatverkehr (der): társadalmi érintkezés. [vagyon.]
Privatvermögen (das): magán-
Privileg, **Privilegium** (das), -s, t. -ien: szabadalom, kiváltság.
privilegieren (-te): szabadalmazni.
privilegiert: szabadalmazott, kiváltságolt.
Probabilität (die): valószínűség.
probat: kipróbált, hasznos.
Probe (die), t. -n: 1) próba, kisérlet; es auf eine ~ ankommen lassen: próbától tenni függővé, próbának alávetni; eine ~ mit etw. anstellen: próbát tenni vmivel; auf die ~ stellen: próbára tenni; 2) minta; eine ~ von etw. geben: vmiből mutatót, vminek mintáját, próbáját nyujtani; zur ~ schicken: mutatóba küldeni; auf ~ kaufen: próbára venni; Kauf nach ~: próba szerint való vétel; 3) jelzés, próba; Gold von der ~ Nr. 3: három próbás arany.
Probeabdruck (der): próbanyomás.
Probeabzug (der): próbalevonat.
Probearbeit (die): próbamunka.
Probeblatt (das): 1) mintalap; 2) mutatványszám.
Probecandidat (der): próbaéves (tanár), tanárjelölt.
Probedienst (der): próbaszolgálat.
probehaltig: kifogástalan, kipróbált.
Probejahr (das): próbaév.
proben (-te): l. probieren.
Probenummer (die): mutatványszám.
Probeschrift (die): próbaírás.
Probestück (das): mutatvány.
probeweise: próbakép, mutatványul, mutatóba.
Probezeit (die): próbaidő.
Probierbüste (die): ruhapróbáló báb (szabóknál).
probieren (-te, hat probiert): megpróbálni, megkisérteni, megkisérelni.
Probiergewicht (das): próbasúly.
Probierkunst (die): kémlés.
Probiermamsell (die): próbáló kisasszony.
Probierstein (der): próbakő.
Probierwage (die): próbamérleg.
Problem (das), -s, t. -e: rejtvény, probléma.
problematisch: kétes, kétséges, kérdéses, bizonytalan.
Procedur (die), t. -en: eljárás.
Procent (das), -es, t. -e: percent, százalék; zu hohen ~en: nagy kamatra.
Process (der), --cesses, t. --cesse: 1) per; einen ~ gegen jmdn anstrengen v. einleiten: pert inditani vki ellen; einen ~ abführen: pert befejezni; einen ~ aufgeben: pert letenni; einen ~ aufnehmen: pert fölvenni; einen ~ erneuern: pert újitani; einen ~ führen: pert folytatni v. pereskedni; kurzen ~ machen: röviden végezni; jmdm den ~ machen: vkivel perbe szállni; der ~ ruht: a per szünetel; 2) lefolyás, folyamat, eljárás.
Processfähigkeit (die): perképesség.
processführend: peres (felek).
Processführer (der): pereskedő.
Processführung (die): pereskedés, perlekedés.
processhindernd: pergátló.
processieren (-te, hat processiert): perlekedni, pereskedni.
Procession (die), t. -en: körmenet.
Processkosten (die = t.): perköltség. [tartás.]
Processordnung (die): perrend-
Processsache (die): peres ügy.
Processverfahren (das): peres eljárás.
Processweg, im ~e: per útján.
Proclamation (die), t. -en: 1) kiáltvány, szózat; 2) kikiáltás.
proclamieren [-cla-] (-te): kikiáltani, kihirdetni.
Procura (die), t. -s: cégvezetés, cégjegyzés; die ~ ertheilen: cégvezetési joggal felruházni; per ~ zeichnen: cégvezető-

kent jegyezni; per ~: meghatalmazásból.
Procuraführer (der): cégvezető.
Procurator (der), -s, t. -en: kormányzó, meghatalmazott.
Procuratur (die): ügyészség.
Procurist (der), -en, t. -en: cégvezető.
Producent (der), -en, t. -en: termelő, termesztő, gyáros.
producieren (-te, hat produciert): 1) termelni, létrehozni, gyártani; 2) bemutatni.
Product (das), -es, t. -e: 1) termék, termény, gyártmány, készitmény; 2) szorzat.
Productengeschäft (das): termény- v. gabonaüzlet.
Productenhandel (der): termény- v. gabonakereskedés.
Productenhändler (der): termény- v. gabonakereskedő.
Production (die), t. -en: 1) termelés, gyártás; 2) előadás, bemutatás.
Productionsfähigkeit (die): termő- v. termelőképesség.
productiv: 1) eredményes; 2) termékeny, termő.
Productivität (die): termő-képesség, termékenység.
profan: 1) világi, 2) avatatlan, szentségtelen.
profanieren (-te): szentségteleníteni.
Profess (der), -sses: fogadalom.
Profession (die), t. -en: foglalkozás, mesterség.
Professionist (der), -en, t. -en: mesterember.
Professor (der), -s, t. -en: tanár.
Professorat (das), -[e]s, t. -e: tanárság, tanári állás.
Professorenkörper (der): tanárkar.
Professorentitel (der): tanári cím.
Professur (die), t. -en: tanári állás, tanszék.
Profil (das), -s, t. -e: 1) arcél; 2) szelvény, metszet, alakzat.
profiliert: alakzatos, -an.
Profit (der), -es, t. -e: haszon, nyereség.
profitieren (-te, hat profitiert): hasznot húzni, nyerni.
Profoß (der), -es v. -en, t. -e[n]: börtönőr, porkoláb.
Prognose [Pro-] (die), t. -n: jóslat, kórjóslat.
Prognostikon (das), -s, t. --ken: előjel, jóslat.
Programm [Pro-] (das), -es, t. -e: műsor, programm, előrajz.
Progress (der), **Progression** (die): haladvány, emelkedés.
progressiv: haladó, terjedő, emelkedő.
prohibieren (-te): eltiltani.
prohibitiv: tiltó, gátló.
Prohibitivzoll (der): védvám.
Project (das), -es, t. -e: terv, tervezet.
projectieren (-te): tervezni.
Projectil (das), -s, t. -e: lövedék.
Projection (die), t. -en: 1) vetítés; 2) kép, vetület.
projicieren (-te): vetíteni.
Proletariat (das), -es: proletárság.
Proletarier (der), -s, t. ~: proletár, éhenkórász.
Prolog (der), -es, t. -e: előszó, előhang.
Prolongation (die), t. -en: fizetés-halasztás.
prolongieren (-te): halasztani, határidőt meghosszabbítani.
Promemoria (das): emlékeztető, emlékirat.
Promenade (die), t. -n: 1) séta; 2) sétatér, sétány.
promenieren (-te, ist promeniert): sétálni, sétálgatni.
Promesse (die), t. -n: igérvény.
Promotion (die), t. -en: felavatás.
promovieren (-te): előléptetni, előmozdítani; jmdn zum Doctor ~: vkit doktorrá avatni.
prompt: pontos, gyors, -an.
Pronomen (das), -s, t. --mina: névmás.
pronominal: névmási.
prononciert: határozott.
Propaganda (die): térítés, terjesztés.
Propädeutik (die), t. -en: előismeret, előtan.
Propeller (der), -s, t. -s: 1) hajócsavar; 2) csavargőzös.
Prophet [Pro-] (der), -en, t. -en: próféta, jós, látnok.
prophetisch: prófétai, jós.
prophezeien (-te, hat prophezeit): jósolni, megjövendölni.
Prophezeiung (die), t. -en: jóslat, jövendőmondás.
prophylaktisch: megelőző, óvó, elejét vevő.
Prophylaxis (die): óvóintézkedés, előzetes rendszabály.
proponieren (-te): ajánlani, javasolni, előterjeszteni.
Proportion (die), t. -en: 1) arány, viszony; 2) *menny.* aránylat.
proportional: aránylagos.
proportionell: arányos, -an.
proportionieren (-te): arányosan felosztani, arányosítani.
Proposition (die), t. -en: ajánlat, javaslat, indítvány.
Proprietäten [-pri-] (die = t.): kézi szerek.
Propst (der), -es, t. Pröpste: prépost.
Propstei (die), t. -en: prépostság.
propulsiv: serkentő, ösztönző.
Propyläen (die = t.): előcsarnok (görög templomé.)
Prorector (der), -s, t. -en: helyettes rektor.
Prosa (die): próza, folyó beszéd.
Prosaiker (der), -s, t. ~, **Prosaist** (der), -en, t. -en: prózaíró.
prosaisch: prózai, -asan.
Proscenium [-sce-] (das), -s, t. --nien: előszín.
proscribieren (-te): 1) számkivetni, számkiűzni; 2) rovásra tenni.
Proscription [-scrip-] (die): számkivetés.
Proselyt (der), -en, t. -en: áttért, hitehagyott.
Proselytenmacherei (die): térítgetés.
prosit: egészségére váljék!
Prosodie (die), t. -n: verstan, hangmérés.
prosodisch: verstani, -lag.
Prospect [Pro-] (der), -es, t. -e: 1) kilátás; 2) tervezet, tervrajz, előrajz, ismertetés.
prosperieren (-te, hat prosperiert): sikerülni, boldogulni.
prostituieren (-te): meggyalázni.
Prostitution [-sti-] (die), t. -en: prostitúció.
Protection (die), t. -en: pártfogás, támogatás.
Protector (der), -s, t. -en: 1) pártfogó; 2) védnök, védő.
Protectorat (das), -[e]s, **Protectorschaft** (die): védnökség.
Protectorin, t. -nen, **Protectrice** (die), t. -n: 1) pártfogó; 2) védőasszony, védnök(nő).
protegieren (-te, hat protegiert): pártfogolni, támogatni.
Protest (der), -es, t. -e: 1) óvás, tiltakozás; gegen etw. ~ einlegen: óvást tenni vmi ellen; 2) váltó-óvás, óvatolás; ~ aufnehmen v. erheben: óvatolni (váltót).
Protesterheber (der): óvatoló, óvástevő.
protestantisch: protestáns.
Protestation (die): l. Protest.
protestieren (-te): 1) gegen etw. ~: óvást tenni, tiltakozni vmi ellen; 2) óvatolni (váltót).
Protestkosten, **Protestspesen** (die = t.): óvás költségei.
Protestmeeting (das): tiltakozó gyűlés.
Protokoll (das), -es, t. -e: jegyzőkönyv; ein ~ aufnehmen: jegyzőkönyvet felvenni; zu ~ nehmen: jegyzőkönyvbe iktatni; das ~ führen: jegyzősködni.
protokollarisch: jegyzőkönyvi, -leg.
protokollieren (-te, hat protokolliert): jegyzőkönyvbe iktatni, bejegyezni.
protokolliert: bejegyzett.

Protokollierung (die), t. -en: jegyzőkönyvbe iktatás, bejegyzés.
Prototyp (das), -s, t. -e: óskép, mintakép.
Protz (der), -en, t. -en: pöffeszkedő, nagyzó.
Protze (die), t. -n: ágyutaliga, mozdony.
protzen (-te): fenhéjázni, dölyfösködni.
protzenhaft, protzig: pöffeszkedő, úrhatnám (ember), dölyfös.
Provenienz [-ni-] (die): származás.
Proverb (das), -s, t. -en v. -ien: közmondás.
Proviant (der), -es: élelem, eleség.
proviantieren (-te): élelmi szerrel v. eleséggel ellátni, élelmezni.
Proviantmagazin (das): eleségraktár.
Proviantmeister (der): élelmezőmester.
Proviantofficier (der): élelmezőtiszt.
providentiell: gondviselésszerű.
Provinz (die), t. -en: 1) tartomány, terület; 2) vidék.
Provinzbewohner (der): vidéki lakos.
Provinzial (der), -s, t. -e: 1) tartományi főnök, kormányzó; 2) provinciális (rendé).
provinzial, provinziell: 1) kerületi, tartományi; 2) vidéki.
Provinzstadt (die): vidéki város; ~ mit geordnetem Senat: rendezett tanácsú város.
Provision (die), t. -en: 1) bizományi díj, jutalék, alkuszdíj; 2) nyugbér.
Provisor (der), -s, t. -en: gondnok, első segéd.
provisorisch: ideiglenes, időleges, -en.
Provisorium (das), -s: ideiglenes állapot.
Provocant (der), -en, t. -en: kihívó.
Provocation, Provocierung (die): kihívás.
provocieren (-te): kihíni.
[**Prozent** (das)]: l. Procent.
Prunk (der), -es: fény, pompa, dísz, ragyogás.
Prunkbett (das): díszágy.
prunken (-te): díszelegni, csillogni, pompázni; mit etw. ~: vmivel büszkélkedni, pompát űzni.
prunkhaft: pompás, díszes, ragyogó.
prunkliebend: pompakedvelő.
prunklos: egyszerű, dísztelen.
Prunkrede (die): díszbeszéd.
Prunksaal (der): díszterem.
Prunksucht (die): pompakedvelés, fényelgés.
prunksüchtig: l. prunkliebend.
prunkvoll: pompás, díszes.
prüde: szégyenkező, álszemérmes, szenteskedő.
Prüderie (die), t. -n: szégyenkezés, álszemérem, szenteskedés.
prüfen (-te, hat geprüft): megvizsgálni, próbára tenni.
prüfend: kémlő, vizsga.
Prüfstein (der): próbakő.
Prüfung (die), t. -en: 1) megpróbálás, megvizsgálás; 2) vizsgálat, vizsga, próbatétel.
Prüfungscommission (die): vizsgáló bizottság.
Prüfungsmittel (das): kémlő szer.
Prüfungsprotokoll (das): vizsgálati jegyzőkönyv.
Prüfungstaxe (die): vizsgadíj.
Prüfungszeit (die): vizsgálat ideje.
Prüfungszeugnis (das): vizsgálati bizonyítvány.
Prüfzeit (die): próbaidő.
Prügel (der), -s, t. ~: 1) bot, dorong; 2) *több.* die ~: verés, ütleg.
Prügelei (die), t. -en: verekedés.
Prügelholz (das): dorongfa.
Prügelknabe (der): bűnbak.
prügeln (-te, hat geprügelt): megverni, ütlegelni.
Prügelsuppe (die): verés.
Psalm (der), -es, t. -en: zsoltár.
Psalmist (der), -en, t. -en: zsoltárköltő, zsoltáros.
Psalter (der), -s, t. ~: 1) zsoltárkönyv; 2) húros hangszer.
pseudonym: álnevű; — das **Pseudonym**, -s, t. -e: álnév.
Psychiater (der), -s, t. ~: elmegyógyász.
Psychiatrie [-trie] (die): elmekórtan.
psychisch: lelki, -leg.
Psychologie (die): lélektan.
psychologisch: lélektani, -lag.
Publication (die), t. -en: 1) közzététel, kihirdetés, közlemény.
publicieren (-te): közölni, közhírré v. közzé tenni, kihirdetni.
Publicist (der), -en, t. -en: publicista, közügyi író.
Publicistik (die): publicisztika, közügyi irodalom.
Publicität (die): nyilvánosság.
Publicum (das), -s, t. -s: 1) közönség; 2) nyilvános előadás (egyetemen).
publik: nyilvános, -an; ~ werden: közhírré válni.
puddeln (-te): kavarni (fémet).
Puddelofen (der): kavaró-kemence.
Puddelstahl (der): kavart acél.
Pudding (der), -es, t. -e: pudding.
Pudel (der), -s, t. ~: uszkár; das also ist des ~s Kern? ez hát a dolog nyitja?
pudelnass: csuron víz.
pudelnärrisch: bolondos, -an.
Puder (der), -s: hajpor, rizspor.
puderig: hajporos.
pudern (-te, hat gepudert): hajporozni, beporozni.
Puff (der), -es, t. -e v. Püffe: 1) puffanás; 2) ütés; jmdm Püffe geben: vkit elpüfölni; 3) dudor; 4) ülőke; 5) hitványság, semmiség; auf ~ kaufen: hitelbe venni.
puffen (-te): 1) puffanni, pufogni; 2) puffantani, puffogtatni; 3) vkit püfölni.
Puffer (der), -s, t. ~: 1) kis zsebpisztoly; 2) v. u. ütköző, lökésháritó.
Puls (der), -ses, t. -se: ütés, verőér, pulzus; jmdm [an] den ~ fühlen: vkinek érverését tapintani v. tapogatni.
Pulsader (die): ütér, verőér lüktető ér.
pulsieren (-te): lüktetni, verni.
Pulsschlag (der): érverés.
Pult (das v. der), -es, t. -e: polc, emelvény, állvány, boltiasztal.
Pultdach (das): félfödél, féltető.
Pulver (das), -s, t. ~: 1) por; 2) lőpor; er hat noch kein ~ gerochen: még nem volt csatában; er hat sein ~ verschossen: elfogyott a puskapora; es ist keinen Schuss ~ wert: nem ér egy hajító fát v. egy pipa dohányt.
Pulverdampf (der): lőporfüst.
Pulvererzeugung (die): lőporgyártás.
Pulverexplosion (die): lőporrobbanás.
Pulverfabrik (die): lőporgyár.
Pulverfass (das): lőporos hordó.
Pulverhorn (das): lőporos palack.
pulverig: poralakú, -an.
pulverisieren, pulvern (-te): porrá törni, porlasztani.
Pulverkammer (die): lőporkamra.
Pulvermagazin (das): lőporraktár.
Pulvermühle (die): lőpormalom.
Pulverrauch (der): lőporfüst.
Pulverthurm (der): lőportorony, puskaporos torony.
Pump (der), -es: kölcsön, hitel.
Pumpbrunnen (der): szivattyús kút.
Pumpe, Pumpmaschine (die), t. -n: szivattyú, fecskendő.
pumpen (-te): 1) szivattyúzni; 2) jmdm etw. ~: vkinek kölcsön adni vmit; von jmdm ~: vkitől kölcsön kérni.
Pumpenwärter (der): szivattyúőr.
Pumper (der), -s, t. ~: szivattyús.
Pumpernickel (der), -s, t. ~: fekete kenyér, korpakenyér.
Pumpwerk (das): szivattyú.

Punctum (das): pont; es ist genug, ~! ezzel vége.
Punier [-ni-] (der), -s, t. ~: pún, karthágói.
punisch: pún.
Punkt (der), -es, t. -e: pont; ~ für ~: pontról-pontra; ~ ein Uhr: pont[ban] egy óra[kor]; er war auf dem ~e zu siegen: már-már győzött; in diesem ~e: ebben a tekintetben.
punktieren (-te):)1 kipontozni; 2) (alknt) pontokba foglalni.
Punsch (der), -es, t. -e: puncs.
Punze (die), t. -n: fémjel, fémjelző.
punzieren (-te): poncolni, fémjelezni.
Pupille (die), t. -n: pupilla, szem feketéje.
Puppe (die), t. -n: baba, bábu, báb.
Puppenfee (die): babatündér.
Puppenmacher (der): bábcsináló.
Puppenräuber (der): bábrabló.
Puppenspiel (das): bábjáték.
Puppentheater (das): bábszinház.
pur: 1) tiszta, puszta; das ist ~e Lüge: ez merő hazugság; 2) tisztán, pusztán, csupán.
Purganz (die), t. -en: hashajtó.
Purgatorium (das), -s: tisztító tűz.
purgieren (-te): 1) tisztitani; 2) meghajtani; — sich ~: hashajtót szedni.
purificieren (-te): tisztitani, tisztázni.
Purismus (der), ~: nyelvtisztitás.
Purist (der), -en, t. -en: nyelvtisztitó.
Purpur (der), -s: bibor.
Purpurfarbe (die): biborszin.
purpurfarben, purpurfarbig, purpurroth: biborszinű, -en.
purpurn: bibor(ból való).
Purpurröthe (die): biborszin.
purzeln (-te): l. burzeln.
Pustel (die), t. -n: genytüsző, pokolvar.
pusten (-ete): fúni, lihegni.
Pute (die), t. -n: jércepulyka.
Puter (der), -s, t. ~: kanpulyka.
Putsch (der), -es, t. -e: meghiusult zendülés, felsülés.
Putz (der), -es: cicoma, cifraság, dísz, pipere; ~ treiben: cicomázkodni.
Putzartikel (der): divatcikk.
Putzbürste (die): tisztító-kefe.
putzen (-te, hat geputzt): 1) tisztitani, tisztogatni, fényesiteni; sich die Nase ~: az orrát kifújni; 2) diszíteni, felpiperézni; — sich ~: kiöltözködni, cicomázkodni; — das Putzen, -s: megtisztitás, tisztogatás.
Putzer (der), -s, t. ~: 1) tisztitó, tisztogató; 2) dorgálás.
Putzhandlung (die), **Putzladen** (der): divatkereskedés, divatüzlet.
putzig: fura, bohókás.
Putzmacherin (die): divatárusnő.
Putzmittel (das): tisztitószer.
Putzschere (die): hamvvevő.
Putzware (die): divatcikk.
Putzwerk (das): dísz, cifraság.
pünktlich: pontos, -an.
Pünktlichkeit (die): pontosság.
Püppchen (das), -s, t. ~: babácska.
Pürsch, pürschen: l. Birsch stb.
pyramidal: nagyszerű, rengeteg.
Pyramide (die), t. -n: gúla.
pyramidenförmig: gúlaalakú, -an.
Pyrenäen (die = t.): Pirénéusok.
Pyrenäische Halbinsel (die): pirénensi félsziget.
Pyrit (der), -es: kénvasérc.
Pyrometer (der): tűzmérő.
Pyrotechniker (der), -s, t. ~: tűzijátékos.
pythagoreische[r] Lehrsatz (der): Pythagoras tétele.

Q

Q, q (das), -s, t. -s: Q, q (betű).
quabbelig: rengő, rezgő.
quabbeln (-te, hat gequabbelt): rezegni, ingadozni.
quackeln (-te, hat gequackelt): ingadozni.
[**quacken** (-te): l. quaken.
Quacksalber (der), -s, t. ~: kuruzsló, nyegle.
Quacksalberei (die), t. -en: kuruzslás.
quacksalbern (-te, hat gequacksalbert): kuruzsolni.
Quader (der), -s, t. ~, **Quaderstein** (der): kockakő, műkő.
Quadrant [Qua-] (der), -en, t. -en: 1) körnegyed, ivnegyed; 2) *csill.* negyedlő.
Quadrat (das), -es, t. -e: négyzet.
quadratisch: négyzetes, -en.
Quadratmaß (das): négyzetmérték.
Quadratmeile (die): négyzetmérföld.
Quadratmeter (der): négyzetméter, négyszögméter.
Quadratur (die): négyszögités.
Quadratwurzel (die): négyzetgyök.
quadrieren [-drie-] (-te, hat quadriert): 1) négyzetre emelni; 2) kockázni; 3) vmivel egybehangzani, összeilleni.
quadriert: négyzethálós (papir).
Quadriga (die): négyes fogat.
Quadrille (die): négyes (tánc).
quadrilliert: kockás, -an.
Quadruped (das), -en, t. -en: négylábú (állat).
Quadrupel [-dru-] (der), -s: négyes.
Quadrupelallianz (die): négyes szövetség.
Quagga (das), -s, t. -s: kvagga.
Quai [kê] (der), -s, t. -s: rakpart, rakodópart, kőpart.
quaken (-te, hat gequakt): kuruttyolni, brekegni, vartyogni; — das Quaken, -s: kuruttyolás.
Qual (die), t. -en: kín, gyötrelem; jmdm zur ~: vkinek kinjára; jmdm eine ~ anthun: vkinek gyötrelmet okozni; ich habe meine [liebe Noth und] ~ mit ihm: sok bajom van vele; die ~en der Eifersucht leiden: a féltékenység kinjait szenvedni; vor ~ schreien: kinjában kiáltani.
qualbeladen: kinos, kinterhes.
Qualification (die), t. -en: 1) minősités, képesités; 2) minősültség; 3) minősitvény.
Qualificationstabelle (die): minősitvényi táblázat.
qualificieren (-te, hat qualificiert): minősiteni; als Diebstahl ~: lopásnak minősiteni.
Qualificierung (die): minősités.
qualitativ: minőségi, -leg, minőleges (elemzés), -en.
Qualität (die), t. -en: minőség; gangbare ~: kelendő minőség; geringere ~: alábbvaló minőség; feinste ~: legfinomabb minőség.
Qualitätsgewicht (das): *ker.* fajtasúly.
Qualm (der): l. Quelle.
Qualle (die), t. -n: *áll.* medúza.
Qualm (der), -es: füst, füstgomoly, gőz, kigőzölgés.
qualmen (-te): I. (hat gequalmt): pöfékelni; — II. (ist gequalmt): füstölögni, gőzölögni, gomolyogni; — das Qualmen, -s: gomolygás, füstölgés, gőzölgés.
qualmhaft, qualmig: gomolygó, füstölgő, gőzölgő.
qualvoll: gyötrelmes, -en.
quantitativ: mennyiségi, -leg, mennyileges (elemzés), -en.
Quantität (die), t. -en: 1) mennyiség; in beliebiger ~: tetszés szerinti mennyiségben; 2) időmérték.
quantitierend: időmértékes (verselés).
Quantum (das), -[s], t. Quanta: mennyiség, összeg, adag.
Quappe (die), t. -n: 1) menyhal; 2) békaporonty, ebihal.
Quarantäne [karantén] (die): vesztegzár.
Quark (der), -es: 1) semmiség, hitványság, limlom; 2) túró, kvargli.
Quart (das), -es, t. -e: 1) negyed(rész); 2) negyedrét.

Quarta (die): a németországi középiskolák 4. osztálya (felülről számítva).
Quartal (das), -s, t. -e: évnegyed.
Quartalmiete (die): negyedévi bér.
quartalweise: évnegyedenként.
Quartaner (der), -s, t. ~: 4. osztálybeli tanuló (német középiskolákon).
Quartanfieber (das): *orv.* negyednapos váltóláz.
Quartant (der), **Quartband** (das): negyedrétü kötet.
Quarte (die), *t.* -n: 1) negyed (rész); 2) negyedhang; 3) quart (vivásnál).
Quartett (das), -es, *t.* -e: négyes.
Quartform (die), **Quartformat** (das): negyedrét(alak); in ~: negyedrétben.
Quartier [kvartir] (das), -s, *t.* -e: lakás, szállás; ~ machen: szállást késziteni.
quartieren (-te): 1) l. einquartieren; 2) negyedelni.
Quartiergeber (der): szállásadó.
Quartiergeld (das): szálláspénz, lakbér.
Quartiermacher (der): elszállásoló, szálláscsináló.
Quartierwechsel (der): szállásváltoztatás.
Quarz (der), -es, *t.* -e: *ásv.* kvarc.
quasi: szinte, mintegy.
Quaste (die), *t.* -n: bojt, rojt.
quastig: bojtos, -an.
Quatember (der), -s, *t.* ~: 1) évnegyed; 2) kántorbőjt.
Quaterne (die), *t.* -n: négyes nyerő.
Quatsch (der), -es, *t.* -e: 1) locspocs; 2) pép.
quatschen (-te, hat gequatscht): pocsogni, tocsogni.
quäken (-te): l. quaken.
quälen (-te, hat gequält): kinozni; der Gedanke daran quält ihn Tag und Nacht: ennek gondolata éjjel-nappal gyötri; jmdn zu Tode ~: vkit halálra gyötörni; — sich ~: gyötrődni, kinlódni; sich müde ~: belefáradni.
quälend, quälerisch: kinzó, gyötrelmes.
Quäler (der), -s: kinzó, gyötrő; — die **Quälerin**, *t.* -nen: kinzó (nő).
Quälerei (die), *t.* -en: kinzás.
Quälgeist (der), -es, *t.* -er: kinzó.
Quästchen (das), -s, *t.* ~: bojtocska.
Quästor (der), -s *t.* -en: számvevő, pénztárnok.
Quästur (die): számvevőség.
Quecke (die), **Queckengras** (das), **Queck(en)weizen** (der): 1) *növ.* taracbúza (Triticum repens); 2) *á. é.* gyom.
queckig: tarackos, -an.
Quecksilber (das), -s: higany, kéneső.
Quecksilbersalbe (die): higanykenőcs.
Quell (der), -s, *t.* -e, **Quelle** (die), *t.* -n: forrás, kútfő; ich habe es aus guter ~e: biztos forrásból tudom.
quellen: I. (*j.* ich quelle, du quillst, er quillt; *tm.* er quoll; *km.* er quölle; *m.* er ist gequollen): 1) bugyogni, buzogni, serkenni; 2) kiduzzadni, kidagadni; die Augen quollen ihm aus dem Gesichte: kidülledtek a szemei; — II. (*tm.* er quellte; *m.* er hat gequellt): felduzzasztani, megkeleszteni, megárasztani; — das **Quellen**, -s: 1) bugyogás, duzzadás; 2) duzzasztás, kelesztés.
Quellenforscher (der): forráskutató.
Quellenforschung (die): kútfőbuvárlat, forráskutatás, forrástanulmány.
Quellengebiet (das), **Quellengegend** (die): forrásterület.
quellenmäßig: kútfőkből meritett, forrásokon alapuló, hiteles.
Quellenstudium (das): forrás- *v.* kútfőtanulmány.
quellig, quellreich: forrásokban gazdag.
Quellsatz (der): iszap.
Quellwasser (das): forrásviz.
Quendel (der), -s: *növ.* kakukfű, démutka.
Quentchen, Quentlein (das), -s, *t.* ~: nehezék (1·66 gramm).
quer: haránt, keresztbe; die Sache geht ~: a dolog nincs rendben.
Queraxt (die): *mest.* keresztfejsze, kapavéső, verőcsákány.
Querbalken (der): *mest.* keresztgerenda, harántgerenda.
Querdurchmesser (der): harántátmérő.
Querdurchschnitt (der): keresztmetszet.
Quere (die): harántfekvés; nach der ~: keresztben, harántosan; in die ~ kommen: vkinek útjába akadni, útját szegni, vkit váratlanul érni.
querfeldein: torony irányában *v.* iránt, a mezőn átvágva.
Querfrage (die): keresztkérdés.
Querkamm (der): harántgerinc (hegységben).
Querkopf (der): hóbortos ember.
querliegend: keresztben fekvő.
Querlinie (die): keresztvonal.
Quersack (der), -es: általvető.
Querschnitt (der): kereszt- *v.* harántmetszet.
Querstrich (der), -es: keresztvonás; jmdm einen ~ durch seine Rechnung machen: vkinek számitását megzavarni.
Quersumme (die): számjegyek összege.
Querulant (der): panaszkodó.
Quetsche (die), *t.* -n: 1) zúzó, csiptető (szerszám); 2) szorultság; in die ~ geraten: kutyaszoritóba jutni.
quetschen (-te, hat gequetscht): zúzni, összezúzni.
Quetschung (die) *t.* -en: zúzódás.
Quetschwunde (die): zúzott seb.
Queue [kö] (das), -s, *t.* -s: 1) dákó, tekebot; 2) *kat.* csapat utója, csapatoszlop vége.
quick: eleven, élénk, -en.
Quickborn (der), -es, *t.* -e: forrás.
quieken, quieksen (-[s]te, hat gequiekt *v.* gequiekst): sipogni, sivitani, nyivákolni; — das **Quieken, Quieksen**, -s: sipogás.
quiescieren [-e-scie-] (-te, h. quiesciert): 1) megnyugtatni; 2) nyugalomba helyezni.
quietschen (-te): l. quieken.
***quillt**: l. quellen.
Quinquennalzulage (die): ötödéves pótlék.
Quinquennium (das), -s, *t.* --en-nien: ötödév.
Quinta (die): a németországi középiskolák 5. osztálya (felülről számítva).
Quintaner (der), -s, *t.* ~: 5. osztálybeli tanuló (német középiskolákon).
Quinte (die), *t.* -n: 1) ötöd(rész); 2) *zen.* ötödhang.
Quinterne (die): ötös nyerő.
Quintessenz (die): veleje, legjava.
Quintett (das), -es, *t.* -e: öthangú (ének).
Quiproquo (das): személycsere.
Quirl (der), -[e]s, *t.* -e: 1) habaró, habverő; 2) pergettyű.
quirlen (-te, hat gequirlt): habarni, sodorni, fölverni.
quitt: kiegyenlitve; wir sind ~: leszámoltunk egymással.
Quitte (die), *t.* -n: birsalma.
quittieren (-te, hat quittiert): 1) nyugtázni, nyugtatni; dankend quittiert: köszönettel fölvettem; ich habe ihm diese Summe für Ihre Rechnung quittiert: ezt az összeget nyugtáztam neki az Ön részére; 2) lemondani (tiszti rangjáról).
quittiert: nyugtázott, törlesztett, kiegyenlitett (váltó).
Quittierung (die), *t.* -en: 1) nyugtázás; 2) lemondás.
Quittung (die), *t.* -en: nyugta, nyugtatvány; eine ~ ausstellen: nyugtát kiállitani.

Quodlibet (das), -s, t. -s: egyveleg.
***quoll:** l. quellen.
Quote (die), t. -n: (hozzájárulási) hányad, járulék (kvóta).
Quotient (der), -en, t. -en: hányados.
quotieren, quotisieren (-te, hat quotiert v. quotisiert): a kvótát megállapitani.
***quölle:** l. quellen.

R

Rövidítések:

R. = Rechnung: számla.
Rab. = Rabatt, l. o.
Rec. = Recensent: biráló.
Ref. = Referent: előadó.

*

R, r (das), -s, t. -s: R, r (betű).
[**Raa** (die): l. Rabe.
Raab 1) (das): Győr *(város)*; 2) (die): Rába *(folyó)*.
Rabatt (der), -es, t. -e: árengedmény, lerovat.
Rabbi (der), -s, t. -s, **Rabbiner** (der), -s, t. ~: rabbi.
Rabbinat (das), -es, t. -e: rabbiság, rabbi hivatal.
rabbinisch: rabbinusi.
Rabe (der), -n, t. -n: holló.
Rabeneltern (die = t.): szívtelen szülők.
Rabenkrähe (die): fekete varjú (Corvus corone).
Rabenmutter (die): szívtelen, lelketlen anya.
rabenschwarz: hollófekete.
Rabenstein (der): vesztőhely.
rabiat: dühös, dühöngő.
Rabulist (der), -en, t. -en: törvénycsavaró.
Race (die): l. Rasse.
Rache (die): bosszú, bosszúállás; aus ~: bosszúból; auf ~ brüten v. sinnen: bosszút forralni; seine ~ an jmdm kühlen: bosszúját tölteni vkin; für etw. ~ nehmen: vmiért bosszút állni, vmit megboszúlni; ~ üben: bosszút állni.
Racheact (der): l. Rachewerk.
rachedürstend: bosszúszomjas, -an.
Rachegedanke (der): a bosszú gondolata; sich mit ~n tragen: bosszút forralni.
Rachel *(nőnév)*: Rákhel.
Rachen (der), -s, t. ~: torok, száj.
Racheplan (der): bosszúterv.
racheschnaubend: bosszúért lihegő v. lihegve.
Rachewerk (das): bosszú műve.
Rachgier (die): bosszúvágy.
rachgierig, rachsüchtig: bosszúvágyó, bosszúálló.
Racke (die), t. -n: vetési varjú.
Racker (der), -s, t. ~: gyepmester. [lódás.
Rackerei (die), t. -en: kín-
rackern, sich (-te, hat sich geracker t): kinlódni, magát törni-marni.
Rad (das), -es, t. Räder: kerék; ~ fahren: kerékpározni, karikázni; [ein] ~ schlagen: cigánykereket hányni; die Pfau schlägt ein ~: a páva szétterjeszti farkát; jmdn aus ~ flechten v. spannen: kerékbe törni vkit.
Rade (die), t. -n, **Raden** (der), -s, t. ~: konkoly.
rad(e)brechen (*j.* er rad(e)brecht; *tm.* er rad(e)brechte; *m.* er hat gerad(e)brecht): törni, törve beszélni (nyelvet).
Radfahrer, Radler (der), -s, t. ~: kerékpáros; — die **Radfahrerin, Radlerin**, t. -nen: kerékpározó (nő).
Radfahrt (die): kerékpározás.
Radfelge (die): keréktalp.
Radgeleise (das): kerékvágás.
radial: sugaras, sugár irányú.
radical: gyökeres, -en; — die **Radicalen** (=*t.*): a radikálisok.
radieren (-te, hat radiert): 1) törölni, vakarni; 2) karcolni (fémbe).
Radiergummi (das): törlő gummi.
Radiernadel (die): karcoló tű.
Radierung (die): karcolat.
Radieschen (das), -s, t. ~: hónapos retek.
Radius (der), ~, t. -dien: sugár.
radiziert: gyökös.
Radkette (die): kerékkötő lánc.
Radler (der): l. Radfahrer.
Radnabe (die): kerékagy.
[**Radomontade**: l. Rodomontade.
Radreif (der), **Radschiene** (die): kerékabroncs, talpvas.
Radschuh (der): alabor, kerékkötő saru.
Radspeiche (die): küllő.
Radsperre (die): keréklánc.
Radspur (die): keréknyom.
Raffel (die), t. -n: gereben.
raffen (-te, hat gerafft): ragadni, elkapni. [cukor.)
Raffinade (die), t. -n: finomitott
Raffinement [rafinmán] (das), -s, t. -s: ravaszság, furfang.
Raffinerie (die), t. -n: 1) finomitó (gyár); 2) ravaszság, furfang. [finomitani.)
raffinieren (-te, hat raffiniert):
raffiniert: 1) finomitott (cukor); 2) ravasz, alattomos.
rafraichieren [rafresírn] (-te, hat rafraichiert): felfrissíteni.
ragen (-te, hat geragt): kiállni, felnyúlni, magaslani.
Ragout [ragu] (das), -s, t. -s: vagdalék. [Ophrys.)
Ragwurz (die): *növ.* bangó
Rahe (die), t. -n: vitorlafa.
Rahesegel (das): keresztvitorla.
Rahm (der), -[e]s: tejföl. [ráma.)
Rahmen (der), -s, t. ~: keret,
rahmen (-te, hat gerahmt): 1) lefölözni; 2) l. einrahmen.
Rahmholz (das): koszorúfa.
Raid (der): portyázás.
raillieren [rajírn] (-te, hat railliert): gúnyolni, élcelni.
Raimund *(férfinév)*: Rajmond.
Rain (der), -[e]s, t. -e: mesgye.
rainen (-te, hat geraint): határolni, hancsikolni.
raisonnabel: észszerű, -en.
Raisonnement [rezonmán] (das) okoskodás.
raisonnieren (-te, hat raisonniert): okoskodni.
Raize (der), -n, t. -n: rác.
Raizin (die), t. -nen: rác nő.
raizisch: rác, -ul.
Rakete (die), t. -n: röppentyű.
Ralliement [ralimán] (das), -s, t. -s: összevonás, egyesítés.
Rammbock (der), **Ramme** (die), t. -n: sulyok, ütőkos, cölöpverő.
Rammbug (der): zuzó-orr (hajón).
rammen (-te, hat gerammt): 1) cölöpöt beverni; 2) bezúzni.
Rammschiff (das): zuzóhajó.
Rampe (die), t. -n: 1) rakodópont; 2) feljáró, sikló; 3) lámpasor (a szinpad elején); vor den ~n erscheinen: a közönség előtt (kihívásra) megjelenni; vor die ~ rufen: kihíni; vor die ~ treten: a közönség elé lépni.
Rand (der), -es, t. Ränder: széle, vége, párkánya vminek; am ~e des Grabes: féllábával a sírban; außer ~ und Band bringen: kiforgatni magából; bis an den ~ füllen: szinig tölteni; mit etw. zu ~e kommen: vminek végére jutni, vmit bevégezni; bis an den ~ voll: szinültig telve, telides tele.
Randal (der), -s, t. -e: botrány.
randalieren (-te, hat randaliert): garázdálkodni.
Randbemerkung, Randglosse (die): széljegyzet. [hegység.)
Randgebirg (das): párkány-
Randleiste (die): szegélyléc.
Randstein (der): szegélykő.
Randverzierung (die): szegélydísz.
Ranft (der), -es, t. Ränfte: 1) vminek széle; 2) (kenyér) héja; 3) karaj, gyürke.

Rang (der), -es, t. Ränge: rang, méltóság, sor; ersten ~es: elsőrangú; jmdm den ~ ablaufen: l. ablaufen.
***rang**: l. ringen.
Rangabstufung (die): rangfokozat.
Rangabzeichen (das): *kat.* rangjel, rendfokozati jel.
Rangältere[r] (der): rangban idősebb.
Rangälteste[r] (der): rangban legidősebb.
Rangclasse (die): rangosztály; in eine ~ einreihen: rangosztályba sorozni.
Range (der), -n, t. -n: vásott kamasz.
Rangierbahnhof (der): *v. u.* rendező pályaudvar.
rangieren (-te, hat rangiert): rendezni, sorozni, sorakoztatni.
Rangierung (die): rangsorolás.
Rangjüngere[r] (der): rangban ifjabb.
Rangjüngste[r] (der): rangban legifjabb.
Rangliste (die): ranglajstrom.
rangmäßig: rangjához illő, -en.
Rangordnung (die): rangfokozat, rangsorozat, sorozat; eine ~ erlangen: rangsorozatot nyerni; die ~ feststellen: a sorrendet megállapitani.
Rangstreit (der): vetélkedés *v.* perlekedés az elsőbbségért.
Rangstufe (die): rangfok.
Rangsucht (die): rangkórság.
rank: karcsú, magas.
Ranke (die), t. -n: inda.
ranken, sich (-te, hat sich gerankt): felfutni, feltekerődzni.
***rann**: l. rinnen.
***rannte**: l. rennen.
Ranunkel (die), t. -n: *növ.* boglárka, szironták.
Ranzen (der), -s, t. ~: tarisznya, batyu.
ranzig: avas; ~ werden: megavasodni.
Ranzion (die), t. -en: váltságdíj.
rapid: gyors, rohamos, -an.
Rapidität (die): gyorsaság.
Rapier (das), -s, t. -e: vítőr, vívó tőr.
Rappe (der), -n, t. -n: hollófekete ló; auf Schusters ~n reiten: kutyagolni.
Rappel (der), -s: hóbort, eszelősség.
rappelig, rappelköpfisch: hóbortos, eszelős.
Rappelkopf (der): hóbortos, bolondos, bogaras (ember).
Rappell (der), -s: visszahívás.
rappeln (-te, hat gerappelt): 1) csörömpölni; 2) es rappelt bei ihm: hóbortos, bogara van, nincs helyén az esze.
Rapport (der), -[e]s, t. -e: 1) jelentés, kihallgatás; einen ~ abhalten: kihallgatást tartani; 2) vonatkozás, kapcsolat.
rapportieren (-te, hat rapportiert): jelenteni.
Raps (der), Rapses: repce.
Rapunzel, Rapwurzel (die): *növ.* raponc (Phyteuma).
rar: ritka, gyér.
Rarität (die), t. -en: ritkaság.
rasant: *kat.* pásztázó (lövés).
rasch: gyors, -an, hirtelen.
rascheln (-te, hat geraschelt): zizegni, zörögni.
Raschheit (die): gyorsaság.
raschlebig: gyorsan élő (kor).
Rasen (der), -s, t. ~: pázsit, gyep; ~ schneiden *v.* stechen: gyepet szelni.
rasen (--ste, hat gerast): 1) őrjöngeni, dühöngeni; 2) vágtatni.
Rasenbank (die): gyeppad.
rasend: 1) őrjöngő, dühöngő; jmdn ~ machen: vkit megbősziteni; ~ werden: eszét veszteni; 2) őrülten, esze nélkül; — der, die **Rasende**, -n, t. -n: az őrült, őrjöngő.
Rasendecke (die): gyepszőnyeg.
Rasenfläche (die): gyepterület.
Rasenmesser (das): gyepszelőkés.
Rasenplatz (der), **Rasenstück** (das): gyepes hely.
Rasenziegel (der): gyeptégla.
Raserei (die), t. -en: őrjöngés.
rasieren (-te, hat rasiert): 1) borotválni; 2) lerombolni; — **sich** ~: borotválkozni.
Rasiermesser (das): borotva.
rasig: gyepes, pázsitos.
Raspel (die), t. -n: reszelő.
raspeln (-te, hat geraspelt): reszelni, ráspolyozni.
Rasse (die), t. -n: faj, fajta.
Rassel (die), t. -n: kereplő.
rasseln (-te, hat gerasselt): csörömpölni, zörögni; — das **Rasseln**, -s: csörömpölés, zörgés.
Rassepferd (das): fajló.
Rast (die), t. -en: 1) pihenés, pihenő; ohne ~: pihenés nélkül; ~ halten: megpihenni, szünetelni; 2) pihentető.
Rastelbinder (der), -s, t. ~: drótos tót.
rasten (-ete, hat gerastet): pihenni, nyugodni; — das **Rasten**, -s: pihenés, szünetelés.
Rasthalten (das): pihenés.
rastlos: szüntelen, -ül, fáradhatatlan, -ul.
Rastort [Rast-] (der): pihenőhely.
rastriert: vonalzott.
Raststunde (die): pihenő óra.
Rasttag (der): pihenőnap.
Rasur (die), t. -en: 1) vakarás; 2) pilis (a fején).
[**Rat** (der): l. Rath.
Rate (die), t. -n: részlet.
Ratenabzahlung, Ratenzahlung (die): részletfizetés.
ratenweise: részletekben.
Rath (der), -es, t. Räthe, (tanácsok) Rathschläge: 1) tanács, tanácskozás; sich *(= dat).* bei jmdm ~es erholen: vkinek tanácsát kikérni; jmdn um ~ fragen: vkitől tanácsot kérni; zu ~e gehen: tanácsot tartani; kommt Zeit, kommt ~: az idő a legjobb tanácsadó; da ist guter ~ theuer: itt elkelne a jó tánacs; jmdn zu Rathe ziehen: vkinek tanácsát kikérni, vkivel tanácskozni; 2) tanácsos, tanácsnok; königlicher ~: királyi tanácsos; technischer ~: műszaki tanácsos; 3) mód; etw. zu ~e halten: vmivel takarékoskodni *v.* gazdálkodni; ~ schaffen: módot találni; es kann schon ~ werden: majd módját ejtjük.
rathen *(j.* ich rathe, du räthst, er räth; *tm.* er rieth; *m.* er hat gerathen; *km.* er riethe; *felsz.* rath[e]!): 1) tanácsolni; er läßt sich *(= dat.)* von niemandem ~: nem veszi be az okos szót; ich weiß mir nicht zu ~: nem tudok magamon segíteni *v.* nem tudom, mit tegyek; jmdm zur Flucht ~: menekülést ajánlani; 2) kitalálni, találgatni.
Rathgeber (der), -s, t. ~: tanácsadó.
Rathhaus (das): városház.
rathlos: tanácstalan, gyámoltalan, -ul; er war ganz ~: nem tudta, mihez fogjon *v.* mitevő legyen.
rathsam: tanácsos.
Rathschlag (der), -[e]s, t. -schläge: tanács, tanácskozás.
rathschlagen (-te, hat gerathschlagt): tanácskozni, tanakodni.
Rathschlagung (die): tanácskozás.
Rathschluß (der): végzés, határozat.
Rathsherr (der): tanácsos.
Rathskeller (der): város pincéje.
Rathsperson (die): tanácsbeli.
Rathssaal (der): tanácsterem.
Rathssitzung (die): tanácsülés.
Rathsversammlung (die): tanácsgyűlés.
Ratification (die), t. -en: jóváhagyás, megerősítés.
ratificieren (-te, hat ratificiert): jóváhagyni, megerősíteni.
Ration (die), t. -en: adag.
Rationalismus (der), ~: észszerűségi tan.
rationell: észszerű, okszerű, -en.
Ratsche (die), t. -n: kereplő.
ratschen (-te, hat geratscht): kerepelni.

Ratte (die), t. -n: patkány.
Rattenfänger (der): patkányfogó.
Rattengift (das): patkányméreg.
Raub (der), -[e]s: 1) rablás; auf ~ ausgehen: rabolni járni; 2) zsákmány, martalék; zum ~e geben: prédára bocsátani; ein ~ der Flammen werden: a lángok martaléka lenni.
Raubanfall (der): rablótámadás.
Raubattentat [Raub-] (das): rablás merénylete.
rauben (-te, hat geraubt): rabolni, elrabolni, elragadni; jmdm etw. ~: vkitól elrabolni vmit, vkit megfosztani vmitől.
Raubgier (die): rablásvágy.
raubgierig: prédalesó, fosztogató.
Raubkrieg (der): rablóharc.
Raubmord (der): rablógyilkosság.
Raubmörder (der): rablógyilkos.
Raubschiff (das): kalózhajó.
Raubthier (das): ragadozó állat.
Raubvogel (der): ragadozó madár.
Rauch (der), -[e]s: füst.
rauch: szőrös, szőrmés, bolyhos.
Rauchcoupé (das): v. u. dohányzó-szakasz.
rauchen (-te, hat geraucht): 1) füstölni, füstölögni; 2) dohányozni; eine Cigarre ~: szivart színi v. elszíni; Tabak ~: dohányozni, pipázni; — das **Rauchen**, -s: 1) füstölés; 2) dohányzás.
Raucher (der), -s, t. ~: dohányzó.
Rauchfang (der), -es, t. -fänge: kémény, kürtő.
Rauchfangkehrer (der), -s, t. ~: kéményseprő.
Rauchfleisch (das): füstölt hús.
rauchfrei: l. rauchlos.
Rauchhandel (der): szőrme-kereskedés, szűcsáru-kereskedés.
rauchig: füstös, -en.
Rauchkammer (die): füstölő kamra, füstszekrény.
Rauchloch (das): füstlyuk.
rauchlos: füst nélküli, füsttelen.
Rauchschlot (der): kürtő, kémény.
Rauchschwalbe (die): füsti v. házi fecske.
Rauchstube (die): l. Rauchzimmer.
Rauchtabak (der): dohány.
Rauchverbot (das): dohányzás tilalma.
Rauchware (die), **Rauchwerk** (das): szőrmeáru, szűcsáru.
Rauchwolke (die): füstfelleg.
Rauchzimmer (das): dohányzó v. pipázó szoba.
Raufbold (der), -es, t. -e: verekedő.
Raufe (die), t. -n: szénakas.
raufen (-te, hat gerauft): 1) verekedni, hajba kapni; 2) tépdesni, nyűni, szaggatni.
Raufer (der), -s, t. ~: verekedő.
Rauferei (die), t. -en: verekedés.
rauflustig: izgága, kötekedő.
rauh: érdes, darabos, nyers.
Rauheit (die): érdesség.
Rauhgewicht (das): ötvénysúly.
Rauhhobel (der): durva gyalu.
Raum (der), -[e]s, t. Räume: tér, hely; einer Bitte ~ geben: kérelemnek helyt adni; ~ haben: elférni, pl. dieses Haus hat Raum für uns: ebben a házban elférünk.
Raumersparnis (die): helykímélés.
Raumgewinnung (die): térnyerés.
Raumgröße (die): térmennyiség.
Rauminhalt (der): térfogat.
Raummangel (der): térszüke, helyszüke; wegen ~: térszüke miatt, tér hiányában.
Raummaß (das): köbmérték.
raunen (-te, hat geraunt): 1) suttogni, mormogni; 2) súgni; jmdm etw. ins Ohr v. in die Ohren ~: vkinek megsúgni v. súgni vmit.
raunzen (-te, h. geraunzt): nyafogni; — das **Raunzen**, -s: nyafogás.
Raupe (die), t. -n: hernyó.
raupen (-te, hat geraupt): hernyózni, a hernyókat leszedni.
Raupennest (das): hernyófészek.
Rausch (der), -es, t. Räusche: ittasság, mámor; sich (= *dat.*) einen ~ antrinken: lerészegedni; er hat einen ~: részeg, ittas.
Rauschbach (der): csörgőpatak.
rauschen (-te, hat gerauscht): 1) zizegni, susogni, zörögni; 2) pezsegni, forrni; — das **Rauschen**, -s: zizegés, zörej.
rauschend: 1) zizegő, susogó; 2) harsogó; ~er Beifall: zajos tetszés.
Rauschgold (das): aranyfüst.
Rauschmittel (das): részegítő szer.
Raute (die), t. -n: 1) ruta (növény és ferde négyszög); 2) *mest.* csücskő.
Raymund (*férfinév*): l. Raimund.
Rayon [rejón] (der), -s, t. -s: 1) kerület, körlet, várkörnyék; 2) irányvonal.
Rayons-Commandant (der): *kat.* körletparancsnok.
Razzia (die), t. -ien: fogdosás, kutató őrjárat.
rächen (-te, *elav. tm.* roch, *m.* hat gerächt): megboszulni; — sich an jmdm (für etw.) ~: boszút állni vkin vmiért, megboszulni vkin vmit.
Rächer (der), -s, t. ~: boszúálló, megboszuló.
Rädelsführer (der), -s, t. ~: főcinkos, kolompos.
-räderig: *össz.* (két stb.) kerekű.
rädern (-te, hat gerädert): kerékbe törni.
Räderpaar (das): kerékpár.
Räderwerk (das): kerékmű.
rändeln (-te, hat gerändelt): recézni, csipkézni.
rändern (-te, hat gerändert): szegélyezni.
***ränge**: l. ringen.
Ränke (die = *t.*): cselszövény; ~ schmieden: ármányt szőni.
ränkesüchtig, ränkevoll: ármányos, cselszövő, fondorkodó.
***ränne**: l. rinnen.
Ränzel (das): l. Ranzen.
Räthin (die), t. -nen: tanácsosné.
räthlich: tanácsos, ajánlatos.
Räthsel (das), -s, t. ~: talány.
räthselhaft: rejtélyes, -en.
Räthselhaftigkeit (die): rejtélyesség, talányszerűség.
Räuber (der), -s, t. ~: rabló, zsivány.
Räuberbande (die): rablóbanda.
Räubergeschichte (die): zsiványhistória.
Räuberhauptmann (der), -es: rablóvezér.
räuberisch: rabló, zsivány.
Räuberromantik (die): rablóromantika.
Räucherholz (das): illatos fa, füstölő.
räucherig: füstös.
räuchern (-te, hat geräuchert): füstölni.
Räude (die), t. -n: kosz, rüh.
räudig: koszos, rühös.
räumen (-te, hat geräumt): 1) kiüríteni, eltakarítani; das Feld ~: visszavonulni, vereséggel elvonulni; die Fronte ~: az arcirányból takarodni; eine Kaserne ~: laktanyát kiüríteni; jmdn aus dem Wege ~: vkit láb alól eltenni; etw. aus dem Wege ~: elhárítani, eloszlatni; 2) tisztogatni, takarítani.
räumlich: térbeli, -leg.
Räumlichkeit (die), t. -en: helyiség.
Räumung (die): kiürítés, elhagyás, eltakarodás.
Räuschchen (das), -s: pityókosság, l. Rausch.
räuspern, sich (-te, hat sich geräuspert): torkát köszörülni.
Reaction (die), t. -en: visszahatás, ellenhatás.
reactionär: reakcionárius.
reactivieren (-te, hat reactiviert): 1) szolgálati állományba v. tényleges szolgálatba visszahelyezni, újra tettlegesíteni; 2) újra működésbe hozni, helyreállítani.
Reactivierung (die): visszahelyezés.
Reagens (das), ~, t. -gentien: kémszer.

reagieren (-te, hat reagiert): visszahatni.
real: 1) való, valós, valódi, valószerü; 2) dologi; — das **Reale**, -n: a valóság, való.
Realcontract (der): dologi szerződés.
Realcredit (der): dologi hitel.
Realencyklopädie (die): ismerettár, tárgyi magyarázatok tára.
Realgymnasium (das): reálgimnázium.
Realhypothek (die): ingatlan zálog.
Realien (die = *t.*): való dolgok, tárgyi ismeretek.
Realinjurie (die): tettleges sértés, bántalmazás.
Realinstanz (die): dologi biróság.
realisierbar: 1) megvalósitható, létesithető; 2) behajtható.
realisieren (-te, hat realisiert): 1) megvalósitani; 2) értékesiteni, behajtani; 3) pénzzé tenni.
Realisierung (die): 1) megvalósitás, megvalósulás; 2) értékesités, behajtás; 3) eladás.
Realismus (der), ~: valószerüség.
Realist (der), -en, *t.* -en: realista, a valószerűség hive.
realistisch: anyagias, -an.
Realität (die), *t.* -en: 1) valóság, valószerüség; 2) fekvő vagyon, ingatlan.
Realrecht (das): dologi jog.
Realschule (die): reáliskola.
Realschullehrer (der): reáliskolai tanár.
Realschüler (der): reáliskolai tanuló.
Realvermögen (das): ingatlan vagyon.
Realwert (der): valódi *v.* tényleges érték.
reambulieren (-te, hat reambuliert): határt járni.
reassumieren (-te, hat reassumiert): összefoglalni.
Rebe (die), *t.* -n: venyige, szőlővessző.
Rebecca *(nőnév)*: Rebeka.
Rebell (der), -en, *t.* -en: lázadó.
rebellieren (-te, hat rebelliert): zendülni, fölkelni.
Rebellion (die), *t.* -en: lázadás, zendülés, fölkelés.
rebellisch: pártütő, lázadó.
rebeln (-te, hat gerebelt): szemelgetni, pergetni.
Rebenblatt (das): szőlőlevél.
Rebenlaub (das): szőlőlomb.
Rebensaft (der): szőlőnedü, bor.
Rebhuhn (das): fogoly.
Reblaus (die): szőlőtetű (filokszéra).
Rebschnur (die): erős zsineg.
Rebschoss (der), -schosses, *t.* -schosse: szőlőhajtás.
Rebus (der), ~, *t.* ~: rejtvény.
Recapitulation (die), *t.* -en: összefoglalás.
recapitulieren (-te, hat recapituliert): összefoglalni, összesiteni.
Recensent (der), -en, *t.* -en: biráló.
recensieren (-te, hat recensiert): birálni.
Recension (die), *t.* -en: birálat
Recepisse (das), -[s], ~: vevény.
Recept (das), -es, *t.* -e: rendelvény, vény.
Reception (die): befogadás.
Rechen (der), -s, *t.* ~: 1) gereblye; 2) fogas; 3) rekesz.
rechen (-te, hat gerecht): gereblyézni.
Rechenaufgabe (die): számtani feladat.
Rechenbuch (das): számoló könyv.
Rechenexempel (das): számtani példa.
Rechenfehler (der): számitásbeli hiba.
Rechenkunst (die): számtan.
Rechenmaschine (die): számológép.
Rechenschaft (die): számadás; ~ f o r d e r n *v.* v e r l a n g e n: számon kérni; ~ a b l e g e n *v.* g e b e n: számot adni; jmdn zur ~ z i e h e n: vkit kérdőre *v.* felelősségre vonni.
Rechenschaftsbericht (der): beszámoló jelentés.
Rechenschaftslegung (die): beszámolás.
Rechenschaftsrede (die): beszámoló (beszéd).
Rechentafel (die): számtábla.
Recherche [resers] (die): nyomozás, kutatás.
recherchieren (-te, hat recherchiert): 1) nyomozni, kutatni; 2) megkeresni (biróságot).
rechnen (-ete, hat gerechnet): számolni, számitani; auf etw. ~: vmire számitani *v.* számot tartani; alles in allem gerechnet: mindent összevéve; sich (= *dat.*) etw. zur Ehre ~: vmit megtisztelésnek tartani; mit den Umständen ~: számot vetni a körülményekkel; — das **Rechnen**, -s: számolás.
Rechnung (die), *t.* -en: számolás, számitás, számla; ~ ablegen: számot adni; auf Ihre ~ und Gefahr: [az Ön] számlájára és veszélyére; etw. in ~ b r i n g e n *v.* s t e l l e n: felszámitani, számba venni; er f i n d e t seine ~ dabei: megvan belőle a haszna; er hat die ~ ohne den Wirten g e m a c h t: számitásában csalatkozott *v.* kettőn áll a vásár; auf seine ~ k o m m e n: jól járni (üzletnél); in ~ k o m m e n: számba jönni; ~ l e g e n: számot adni *v.* elszámolni vmiről; einer Sache (= *dat.*) ~ t r a g e n: számot vetni vmivel; in ~ z i e h e n: számba venni.
Rechnungsabschluss (der): számadás lezárása.
Rechnungsabtheilung (die): számosztály, számvevő *v.* számfejtő ügyosztály.
Rechnungsbeamte[r] (der): számtiszt.
Rechnungsbetrag (der): számlaösszeg.
Rechnungsbuch (das): számviteli *v.* számadó könyv.
Rechnungsfehler: l. Rechenfehler.
Rechnungsführer (der): számvivő.
Rechnungsführung (die): 1) számvitel; 2) számvivőség.
Rechnungskanzlei (die): számvevő iroda.
Rechnungsleger (der): számadó.
Rechnungslegung (die): számadás; zur öffentlichen ~ verpflichtet: nyilvános számadásra kötelezett.
rechnungsmässig: számadásszerü, számadás szerint, -i.
Rechnungsofficial (der): számtiszt.
rechnungspflichtig: számadásra kötelezett.
Rechnungspraktikant (der): számgyakornok.
Rechnungsrath (der): számtanácsos.
Rechnungsrevident, **Rechnungsrevisor** (der): számvizsgáló.
Rechnungsrevision (die): számvizsgálat.
Rechnungsunterofficier (der): számvivő altiszt.
Recht (das), -es, *t.* -e: jog, igazság; mit ~: joggal; ein ~ a u s ü b e n: jogot gyakorolni; ein ~ b e a n s p r u c h e n: jogot formálni; ~ b e h a l t e n: l. recht; ~ h a b e n: l. rechthaben; ~ s p r e c h e n: itélkezni.
recht: 1) jobb; die ~e Hand: jobb kéz; 2) helyes, igazságos, jogos, -an; zu rechter Zeit: a kellő időben; es ist ~ und billig: jogos és méltányos; alles, was ~ ist: fő az igazság *v.* legyünk méltányosak; das ist mir ~: elfogadom, kedvemre van; er hat ~ b e h a l t e n: igazat adtak neki; es g e s c h i e h t ihm schon ~: úgy kell neki! er k a m eben ~: épen jókor jött; 3) nagyon, igazán; er war ~ froh: ugyancsak örült; ~ viel: jó sok.
Rechte (die): jobbkéz; zur ~n: jobbra, jobb felől.
Rechteck (das): derékszög.
rechteckig: derékszögü.
rechten (-ete, hat gerechtet): perlekedni, feleselni.
rechtfertigen (-te, hat gerechtfertigt): igazolni, menteni.
Rechtfertigung (die): igazolás.
rechtgläubig: igazhitü; — die **Rechtgläubigen** *(= t.)*: az igazhivők.

recht haben: igazának lenni; du hast recht: igazad van.
Rechthaberei (die): bizonykodás.
rechthaberisch: okvetetlenkedő, önfejü.
rechtlich, rechtmäßig: 1) jogos, -an; die ~ begründete Forderung: jogos követelés; 2) rechtliches Erkenntnis: birói végzés.
rechtliebend: igazságszerető.
Rechtmäßigkeit (die): jogosság, jogszerüség.
rechts: jobbra, jobbról; nach ~: jobb felé; ~ um: jobbra át.
Rechtsangelegenheit (die): peres ügy, jogügylet.
Rechtsanspruch (der): jogigény.
Rechtsanwalt (der), **Rechtsbeistand** (der): ügyvéd.
Rechtsanwaltsordnung (die): ügyvédi rendtartás.
Rechtsbeflissene (der): jogász.
Rechtsbehelf (der): jogorvoslat.
rechtschaffen: becsületes, derék.
Rechtschaffenheit (die): becsületesség, jóravalóság.
Rechtschreibung (die): helyesirás.
Rechtsfall (der): jogeset.
rechtsfällig: pervesztes.
rechtsgängig: jobbra forduló.
Rechtsgelehrsamkeit (die): jogtudomány.
Rechtsgelehrte (der): jogtudós.
Rechtsgeschäft (das): jogügylet.
Rechtsgewohnheit (die): jogszokás.
rechtsgiltig, rechtsgültig: jogerős, jogérvényes, -en.
Rechtsgrund (der): jogalap.
Rechtshängigkeit (die): perfüggőség, perinditás; vom Tage der ~: a perinditás napjától.
Rechtshilfe (die): jogsegély.
Rechtskraft (die): jogerő; in ~ erwachsen v. treten: jogerőre emelkedni; das Urtheil tritt in ~: az itélet jogerőre emelkedik.
rechtskräftig: jogerős, jogérvényes, -en; ~ werden: jogérvényessé v. jogerejüvé válni.
rechtskundig: jogtudó.
Rechtsmittel (das): jogorvoslat; ein ~ ergreifen v. von einem ~ Gebrauch machen: jogorvoslattal élni.
Rechtsnachfolger (der): jogutód.
Rechtsnorm (die): jogszabály.
Rechtspflege (die): törvénykezés, igazságszolgáltatás.
Rechtsphilosophie (die): jogbölcsészet, jogbölcselet.
Rechtspraktikant (der): joggyakornok.
Rechtspraxis (die): joggyakorlat.
Rechtssache (die): jogügy.
Rechtsschutz (der): jogvédelem.
Rechtsprechung (die): igazságszolgáltatás.
Rechtsspruch (der): itélet.
Rechtsstreit (der): peres ügy, per.
Rechtstitel (der): jogcim; ~ des Kaufes: adásvevési jogcim.
rechtsverbindlich: kötelező, -leg.
Rechtsverdreher (der): törvénycsavaró.
Rechtsverfahren (das): birói eljárás.
Rechtsverletzung (die): jogsérelem.
Rechtsvertreter (der): jogi képviselő.
Rechtsvertretung (die): jogi képviselet.
Rechtsweg (der): perút; auf den ~ verweisen: per útjára utasitani.
rechtswegen, von ~: igazság v. törvény szerint.
rechtswidrig: jogellenes, -en.
Rechtswissenschaft (die), t. -en: jogtudomány.
Rechtswohlthat (die): jogkedvezmény.
Rechtszuständigkeit (die): jogilletékesség.
rechtwink[e]lig: derékszögü.
rechtzeitig: 1) jókori; 2) jókor, idejében, idején.
recidiv: visszaeső.
recipieren (-te, hat recipiert): bevenni, befogadni.
Reciprocität (die): viszonosság, kölcsönösség.
reciprok: viszonos, kölcsönös.
Recitator (der), -s, t. -en: szavaló-müvész.
recitieren (-te, hat recitiert): felmondani, szavalni.
Reck (das), -s, t. -e: nyujtó, fogas.
Recke (der), -n, t. -n: dalia, óriás.
recken (-te, hat gereckt): kinyujtani; — sich ~: nyujtózkodni; seine Gestalt reckte sich in die Höhe: az alakja felmagasodott.
reckenhaft: daliás, -an.
Reclamant [-cla-] (der), -en, t. -en: felszólaló, visszkereső.
Reclamation (die): 1) felszólamlás; 2) visszkereset; 3) panasz.
Reclamationsfrist (die): felszólamlási v. visszkereseti határidő.
Reclame [-cla-] (die), t. -n: hazhir, hühó.
reclamieren (-te, hat reclamiert): 1) felszólalni, panaszt tenni; 2) visszkeresetet inditani.
reclamsüchtig: hirhajhászó.
Recognition (die): jogelismerés.
recognoscieren (-te, hat recognosciert): kikémleini, kémlelődni, szemreveuni, kipuhatolni.
Recognoscierung (die): szemrevétel, kikémlelés.
Recognoscierungsritt (der): szemrevételi v. kémlelő lovaglás.
Recommandation (die): ajánlás.
recommandieren (-te, hat recommandiert): ajánlani (levelet).
recommandiert: ajánlott, ajánlva.
recompensieren (-te, hat recompensiert): kártalanitani, megjutalmazni.
Reconnaissancevisite [rekoneszánsz-] (die): háialátogatás.
Reconstruction [-struc-] (die), t. -en: átalakitás, újjáépités, újraszerkesztés.
reconstruieren (-te, hat reconstruiert): átalakitani, újjáépiteni, újraszerkeszteni.
Reconvalescent (der), -en, t. -en: lábbadozó v. üdülő beteg.
Reconvalescenz (die): lábbadás, üdülés.
Recreation [-cre-] (die): megújulás, felfrissülés.
Recrut [Re-] (der), -en, t. -en: újonc.
Recrutencontingent (das): újoncjutalék.
recrutieren (-te, hat recrutiert): újoncozni, sorozni; — sich ~: kikerülni (újonc gyanánt vmely néposztályból).
Recrutierung (die): újoncozás.
Rectification, Rectificierung (die), t. -en: kiigazitás, helyesbités.
rectificieren (-te, hat rectificiert): kiigazitani, helyesbiteni.
Rection (die), t. -en: vonzat.
Rector (der), -s, t. -en: rektor.
Rectorat (das), -es, t. -e: rektorság, rektori hivatal.
recurrieren (-te, hat recurriert): felfolyamodni, fölebbezni.
Recurs (der): felfolyamodás, fölebbezés; ~ ergreifen: felfolyamodni.
Redacteur [redaktőr] (der), -s, t. -e: szerkesztő.
Redaction (die), t. -en: szerkesztőség.
Rede (die), t. -n: beszéd; seltsame ~n führen: furcsákat beszélni; eine ~ ans Volk halten: beszédet mondani v. intézni a néphez; jmdm in die ~ fallen: közbevágni; es ist die ~ von etw.: szó van vmiről; die ~ kommt auf etw.: vmi szóba kerül; jmdm ~ stehen: felelni vmiről, megfelelni vkinek szóba állni vkivel; jmdn zur ~ stellen: vkit kérdőre vonni; vergessen Sie Ihre ~ nicht: ne felejtse el a szavát; es ist gar nicht der ~ wert: szóra sem érdemes, szót sem érdemel.
redefertig, redegewandt: szóra kész, ügyes szavú v. beszédű.
Redefigur (die): szókép.
Redefluss (der): szóáradat.
Redefreiheit (die): szólásszabadság.
Redekunst (die): ékesszólás.
reden (-ete, hat geredet): beszélni, szólni; du hast gut ~:

könnyü neked beszélni; viel von sich ~ lassen: sokat beszéltetni magáról; er läßt mit sich ~: hallgat a szóra; jmdm nach dem Munde ~: vkinek szája íze szerint beszélni; um mit Schiller zu ~: hogy Schiller szavaival élje k; — das Reden, -s: beszéd.
redend: beszélő, szóló.
Redensart (die): szólásmód.
redescheu: szótalan.
Redeschwall (der): szóözön.
Redetheil (der): beszédrész.
Redeweise (die): beszédmód.
redigieren (-te, hat redigiert): szerkeszteni. [-ul.}
redlich: becsületes, -en, jámbor,}
Redlichkeit (die): becsületesség, jóravalóság.
Redner (der), -s, t. ~: szónok.
Rednerbühne (die): szószék.
Rednergabe (die), Rednertalent (das): szónoki tehetség.
rednerisch: szónoki, -lag.
Redoute [rödut] (die), t. -n: 1) Vigadó (Bpesten); 2) zártsánc.
redselig: beszédes, -en.
Redseligkeit (die): beszédesség.
reducieren (-te, hat reduciert): 1) leszállítani; 2) átszámítani.
Reduction (die), t. -en: leszállítás, összevonás.
Reduplication (die): kettőztetés.
reduplicieren [-pli-] (-te, hat redupliciert): kettöztetni.
[Reede (die): l. Rhede.
reell [-re-]: 1) tényleges, valódi; 2) megbízható (cég).
Reexpedient (der), -en, t. -en: továbbszállító.
Refactie (die), t. -n: díjengedmény, visszatérítés.
Refectorium (das), -s: étkező.
Referat (das), -es, t. -e: előterjesztés, előadás (birói).
Referent (der), -en, t. -en: előadó.
Referenz (die), t. -en: tudósítás, értesítés, felvilágosítás.
referieren (-te, hat referiert): előterjeszteni, előadni, jelentést tenni.
Reflectant [-flec-] (der), -en, t. -en: reflektáló, vmire számító, igényt tartó.
reflectieren (-te, hat reflectiert): 1) visszavetni (fényt); 2) figyelembe venni.
Reflector (der), -s, t. -en: fényvető, sugárverő (műszer).
Reflex [Re-] (der), -es, t. -e: 1) visszfény, visszaverődés; 2) orv. visszahajtás. [mozgás.}
Reflexbewegung (die): reflex-}
Reflexion (die), t. -en: 1) visszaverődés; 2) elmélkedés.
reflexiv: visszaható (ige).
Reflexthätigkeit (die): reflexműködés, visszahajlási működés. [újítás.}
Reform (die), t. -en: javítás,}
Reformation (die): reformátió, hitújítás. [reformátor, újító.}
Reformator (der), -s, t. -en:}
reformiert: javított, megújított, reformált; — der Reformierte, -n, t. -n: református.
Refraction [Re-] (die), t. -en: visszatérítés, megtörés.
Refractor (der), -s, t. -en: fénytörő, sugártörő (műszer).
Refrain [Re-; refrén] (der), -s, t. -s: visszatérő (sor).
refundieren (-te, hat refundiert): visszatéríteni.
refusieren (-te, hat refusiert): megtagadni, visszautasítani.
Refutation (die), t. -en: ellennyilatkozat.
Regal (das), -[e]s, t. -e: állvány.
Regale (das), -s, t. -lien: 1) felségjog; 2) italmérési jog.
regalieren (-te, hat regaliert): megvendégelni. [nakverseny.}
Regatta (die), t. -ten: csó-}
rege: eleven, élénk, fürge; jmds Aufmerksamkeit ~ machen: figyelmét megragadni v. felkölteni; ~ werden: ébredni, fölélénkülni, fölpezsdülni.
Regel (die), t. -n: szabály; in der ~: rendszerint.
Regeldetri [-de-] (die): hármasszabály.
regellos: szabálytalan, -ul.
Regellosigkeit (die): szabálytalanság.
regelmäßig, regelrecht: szabályos, -an, szabályszerű, -en.
Regelmäßigkeit (die): szabályosság.
regeln (-te, hat geregelt): szabályozni, rendezni. [lyozás.}
Regelung (die), t. -en: szabá-}
regelwidrig: szabályellenes, -en.
regen (-te, hat geregt): mozgatni, mozdítani; — sich ~: mozdulni, serénykedni.
Regen (der), -s, t. ~: eső; nach ~ kommt Sonnenschein: bornra derü; aus dem ~ in die Traufe: csöbörből vederbe.
Regenbogen (der), -s, t. ~: szivárvány. [ványhártya.}
Regenbogenhaut (die): szivár-}
Regeneration (die): megújulás, újraképződés.
Regenguss (der): felhőszakadás.
Regenmantel (der): esőköpeny.
Regenpfeifer (der): lile (Charadrius). [ernyő.}
Regenschirm (der): esernyő, eső-}
Regent (der), -en, t. -en: kormányzó, uralkodó, regens.
Regentag (der): esős nap.
Regentropfen (der): esőcsepp.
Regentschaft (die): regensség, uralom.
Regenwasser (das): esővíz.
Regenwetter (das): esős idő.
Regenwolke (die): esőfelhő.
Regenwurm (der): földi giliszta.
Regie [rezsi] (die), t. -n: 1) házi kezelés, önkezelés; 2) kezelési költség, önköltség.
Regiegebür (die): önkezelési díj.
Regiekosten (die = t.): kezelési költség.
regieren (-te, h. regiert): 1) kormányozni, uralkodni; 2) vonzani.
Regierer (der), -s, t. ~: uralkodó.
Regierung (die), t. -en: 1) uralkodás; 2) kormány; zu ~ gelangen: kormányra jutni; unter der ~ des ..: vkinek uralkodása alatt v. idejében.
Regierungsantritt (der): kormányra lépés v. jutás.
Regierungsbezirk (der): kormányzói kerület.
Regierungsblatt (das): kormány lapja. [mánybiztos.}
Regierungscommissär (der): kor-}
Regierungserlass (der): kormányrendelet.
regierungsfähig: kormányképes.
Regierungsform (die): kormányforma. [párti.}
regierungsfreundlich: kormány-}
Regierungspartei (die): kormánypárt. [mányelnök.}
Regierungspräsident (der): kor-}
Regierungsrath (der): kormánytanácsos. [dás ideje.}
Regierungszeit (die): uralko-}
Regime [rezsim] (das), -s: uralom.
Regiment (das), -es, t. -e: 1) kormányzás, kormányzat, vezetés; das ~ führen: kormányozni; 2) t. -er: ezred.
Regimentsarzt (der): ezredorvos.
Regimentsbefehl (der): ezredparancs. [redparancsnok.}
Regimentscommandant (der): ez-}
Regimentscommando (das): kat. ezredparancsnokság.
Regimentsinhaber (der): ezredtulajdonos. [iroda.}
Regimentskanzlei (die): ezred-}
Regimentsmusik (die): ezredzene.
Regimentsrapport (der): ezredkihallgatás. [szabó.}
Regimentsschneider (der): ezred-}
Regimentstambour (der): kat. ezreddobos.
Regina (nőnév): Regina.
Region (die), t. -en: táj, tájék, vidék, öv. [t. -e: rendező.}
Regisseur [rezsiszőr] (der), -s,}
Register (das), -s, t. ~: 1) lajstrom, jegyzék; ~ über

abgängige Güter: jegyzék *v.* sorjegyzék hiányzó árukról; 2) tartalommutató, tárgymutató; 3) fekvés, változat (hangé); 4) léghuzamszabályzó.
Registrator (der), -s, *t.* -en: irat- *v.* levéltárnok *v.* -táros.
Registratur (die): irattár, levéltár.
registrieren (-te, hat registriert): lajstromozni, bejegyezni.
registriert: bejegyzett.
Reglement [Re-; reglömán] (das), -s, *t.* -s: szabályzat.
reglementmäßig: szabályszerű, -en.
reglementwidrig: szabályellenes, -en.
Reglung (die): l. Regelung.
regnen (-ete, hat geregnet): esni; es regnet: esik az eső; und wenn es Steine regnet: ha kőeső esik is.
regnerisch (*ff.* -t): esős.
Regreß (der), -gresses, *t.* -gresse: visszkereset, viszonkereset; ~ auf Sicherstellung: biztosítási visszkereset; ~ nehmen (gegen jmdn): visszkeresettel élni (vki ellen).
regressieren, sich (-te, hat sich regressiert): visszkeresettel élni, viszonkeresetet támasztani, magát kártalanitani.
regressiv: hátramenő, visszaható, visszafejlődő, hanyatló.
Regreßnehmer (der): visszkereső.
regsam: élénk, tevékeny, mozgékony, serény, fürge.
Regsamkeit (die): fürgeség.
Regulativ (das), -[e]s, *t.* -e: szabályzat.
Regulator (der), -s, *t.* -en: szabályozó.
regulär: rendes, szabályos.
regulierbar: szabályozható.
regulieren (-te, hat reguliert): szabályozni, rendezni.
Regulierung (die), *t.* -en: szabályozás.
Regulierungsarbeiten (die = *t.*): szabályozási munkálatok.
Regung (die), *t.* -en: 1) mozdulat; 2) gerjedelem.
regungslos: mozdulatlan, -ul.
Regungslosigkeit (die): mozdulatlanság.
Reh (das), -es, *t.* -e: őz.
Rehabilitation (die), *t.* -en: rehabilitálás.
rehabilitieren (-te, hat rehabilitiert): rehabilitálni, visszahelyezni, visszaállítani.
Rehbock (der): őzbak.
Rehe (die): rokkantság (lónál).
Rehgeiß (die): suta, őztehén.
Rehgeweih (das): őzagancs.
Rehkalb (das): őzgida.
Rehwild (das): őzvad.
Reibbürste (die): dörzsölő kefe.
Reibe (die), *t.* -n: reszelő.
Reibeisen (das): 1) reszelő; 2) lenmorzsoló.
reiben (rieb, hat gerieben): 1) dörzsölni, horzsolni; 2) törni, reszelni, súrolni; — sich ~: dörzsölődni, surlódni; — das **Reiben**, -s: dörzsölés, súrolás.
Reibhölzchen (das), -s, *t.* ~: gyufa, gyujtó.
Reibsand (der): köpor.
Reibung (die), *t.* -en: 1) l. Reiben; 2) súrlódás, ellenségeskedés.
Reich (das), -[e]s, *t.* -e: birodalom, ország; Deutsches ~: német birodalom.
reich: gazdag, bő; ~ an Gütern: javakban gazdag; arm und reich: szegénye és gazdagja; ~ machen: gazdagitani; ~ werden: meggazdagodni; — der, die **Reiche**, -n, *t.* -n: a gazdag; der Arme und der Reiche: szegénye és gazdagja.
reichen (-te, hat gereicht): 1) nyujtani, adogatni; jmdm die Hand ~: kezet nyujtani *v.* adni vkinek; nach etw. ~: vmiért nyúlni; 2) érni, terjedni; das Wasser reichte ihm bis an den Hals: a víz a nyakáig ért; soweit das Auge reicht: ameddig a szem ellát; soweit die Stimme reicht: ameddig a hang elhat; 3) l. ausreichen.
reichhaltig: gazdag, tartalmas.
Reichhaltigkeit (die): gazdagság, bőség, tartalmasság.
reichlich: gazdag, -on, bőséges, -en.
Reichsabschied (der): az egy birodalmi gyülésen hozott végzések.
Reichsacht (die): számkivetés, birodalmi átok.
Reichsadler (der): birodalmi sas.
Reichsanzeiger (der): hivatalos közlöny (német).
Reichsdeputation (die): birodalmi választmány.
Reichsfinanzministerium (das): közös pénzügyminisztérium.
Reichsfolge (die): trónöröklés.
Reichsgericht (das): birodalmi törvényszék.
Reichsgraf (der): birodalmi gróf.
Reichsheer (das): birodalmi hadsereg.
Reichskammergericht (das): birodalmi kamarai törvényszék.
Reichskanzler (der): birodalmi kancellár.
Reichskriegsministerium (das): közös hadügyminisztérium.
Reichslande (die = *t.*): Elzász és Lotharingia.
Reichspartei (die): birodalmi párt.
Reichsrath (der): birodalmi tanács.
Reichsregiment (das): birodalmi kormány.
Reichstag (der): országgyülés, birodalmi gyülés.
reichstägig: országgyülési.
Reichsthaler (der): birodalmi tallér.
reichsunmittelbar: közvetlenül a császárnak alárendelt (város).
Reichsversammlung (die): l. Reichstag.
Reichsverweser (der): birodalmi kormányzó.
Reichthum (der), -es, *t.* -thümer: gazdagság, bőség, vagyon; der ~ an Gedanken: gondolatbőség, a gondolatok gazdagsága.
I. **Reif** (der), -es: dér.
II. **Reif** (der), -es, *t.* -e, **Reifen** (der), -s, *t.* ~: gyürű, abroncs.
reif: érett; ein Mann in ~eren Jahren: meglett korú férfi; ~ werden: megérni; ~er werden: érni.
Reife (die): érettség; zur ~ bringen: megérlelni.
reifen (-te, hat gereift): 1) megérlelni; 2) érni, érlelődni.
Reifeprüfung (die): érettségi vizsgálat.
reiflich: érett, -en, alapos, -an.
Reifrock (der): krinolin.
Reigen, Reihen (der), -s, *t.* ~: 1) körtánc, körének; 2) felvonulás, menet; 3) *torn.* füzér.
Reihe (die), *t.* -n: sor, rend; außer ~: soron kivül: die Erledigung außer ~: soron kivüli elintézés; während einer langen ~ von Jahren: az évek hosszú során; die ~ trifft mich *v.* kommt an mich: a sor rám kerül; an die ~ kommen: sorra kerülni; in Reih' und Glied: rendben és sorban, glédában *v.* sorban (állni); nach der ~ *v.* der ~ nach: sorjában, sorra.
reihen (-te, hat gereiht): sorozni, sorakoztatni, felfüzni: — sich ~: sorakozni.
Reihen (der): l. Reigen.
Reihenfolge (die): sorrend; alphabetische ~: betűrend.
Reiher (der), -s, *t.* ~: kócsag.
Reiherbusch (der): kócsagforgó.
Reiherfeder (die): kócsagtoll.
Reim (der), -es, *t.* -e: rím.
reimen (-te, hat gereimt): 1) rímeltetni; 2) [sich]: rímelni, összeilleni; es reimt sich nicht: nem vág össze.
Reimerei (die), *t.* -en: rímjáték, rímfaragás, rímelmény.
Reimkunst (die): rímelés művészete *v.* mestersége.
Reimlexikon (das): rimtár.
reimlos: rimtelen, -ül.

Reimschmied (der): rímkovács, rímfaragó.
rein: 1) tiszta, tisztán; chemisch ~: vegytiszta, vegytisztán; ~ arbeiten: letakarítani; im reinen sein: tisztában lenni; ins reine bringen: rendbe v. tisztába hozni; ~ halten: tisztán tartani; mit jmdm aufs reine kommen: vkivel eligazítani a dolgát; ~ machen: megtisztítani, tisztogatni, takarítani; ~ schreiben: letisztázni; ~ sprechen: vkit tisztázni, fölmenteni; ~ waschen: tisztára mosni; ~ von Schuld: vétektől ment; 2) teljesen, teljességgel, egészen; das ist ~ unmöglich: teljességgel v. tisztára lehetetlen; — das **Reine**, -n: a tisztaság.
Reincorporation [Re-in-] (die): visszakapcsolás.
Reineinnahme (die), **Reinertrag** (der): tiszta jövedelem.
Reineke Fuchs: Csalavér Róka.
Reingeschriebene (das): tisztázat.
Reingewicht (das): tiszta súly.
Reingewinn (der): tiszta nyereség.
Reingold (das): színarany.
Reinhaltung (die): tisztántartás.
Reinheit (die): tisztaság.
Reinhold *(férfinév)*: Rajnold.
reinigen (-te, hat gereinigt): 1) tisztítani, tisztogatni; 2) den Wald vom Feinde ~: kiűzni az ellenséget az erdőből; — sich (von etw.) ~: magát tisztázni (pl. vádtól).
reinigend: tisztító.
Reinigung (die): 1) megtisztítás, tisztogatás; 2) tisztulás.
Reinigungsmittel (das): tisztító szer.
Reinigungsopfer (das): engesztelő áldozat.
reinlich: tiszta, tisztán.
Reinlichkeit (die): tisztaság.
Reinmacherin (die): tisztogatónő.
Reinschrift (die): tisztázat.
I. **Reis** (der), Reises: rizs.
II. **Reis** (das v. der), Reises, t. -er: gally, rőzse.
Reisbesen (der): cirokseprő.
Reisbrei (der): rizspép.
Reisbündel (das): rőzsenyaláb.
Reise (die), t. -n: út, utazás; ich bin beständig auf der ~: szüntelen úton vagyok; eine ~ antreten: elutazni, indulni; das Schiff machte eine lange ~: a hajó hosszú utat tett meg; glückliche ~: szerencsés utat!
Reiseabenteuer (das): úti kaland.
Reiseauslagen (die = t.): úti költség.
Reisebedarf (der): úti szükségletek.
Reisebericht (der): utazási jelentés.
Reisebeschreibung (die): útleírás.
Reisebild (das): útirajz.
Reisebillet (das): menetjegy.
Reisebureau (das): utazási iroda.
Reisediäten (die = t.): utazási napidíjak.
Reiseeindrücke (die): úti benyomások.
reisefertig: útrakész, -en; sich ~ machen: elkészülni az útra, útra készülni.
Reisegefährte (der): útitárs.
Reisegefolge (das): úti kíséret.
Reisegeld (das): útravaló (pénz).
Reisegepäck (das): úti podgyász.
Reisegesellschaft (die): utazó társaság.
Reisejournal (das): úti napló.
Reisekoffer (der): úti bőrönd.
Reisekosten (die = t.): l. Reiseauslagen.
Reiselust (die): utazási kedv.
reisen (-ste, hat v. ist gereist, l. ellen *jegyz.)*: utazni; er hat viel gereist: sokat utazott; ich bin weit gereist: messzire utaztam; — das **Reisen**, -s: utazás.
Reisende (der), -n, t. -n, (ein Reisender, zwei Reisende): utazó, utas.
Reisepaß (der): útlevél.
Reiseplan (der): úti terv.
Reiserechnung (die): úti számla.
Reiseroute (die): útirány.
Reisesack (der): iszák.
Reiseskizze (die): úti vázlat.
Reisespesen (die = t.): l. Reiseauslagen.
Reisetasche (die): úti táska.
Reisewagen (der): utazó kocsi.
Reisfeld (das): rizsföld.
Reisholz (das), -es, **Reisig** (das), -s: rőzse.
Reisigbündel (das): rőzsenyaláb, rőzseköteg.
Reisige (der), -n, t. -n: lovas katona.
Reispflanzung (die): rizsültetvény.
Reispuder (der): rizspor.
reißaus nehmen (nahm reißaus, hat reißausgenommen): megfutamodni, kereket oldani.
Reißblei (das): rajzón.
Reißbrett (das): rajztábla.
reißen (riß): I. (hat gerissen): 1) szaggatni, tépni, ragadni; an sich ~: magához ragadni; jmdn zu Boden ~: vkit földre rántani; jmdn aus der Gefahr ~: vkit a veszélyből kiragadni; jmdm etw. aus den Händen ~: kitépni v. kiragadni vmit vkinek a kezéből; jmdm die Kleider vom Leibe ~: letépni vkiről a ruhát; sich (= *dat.)* Löcher in die Strümpfe ~: harisnyáit kilyukasztani; sein Tod reißt eine große Lücke...: halálával nagy hézag támadt...; Possen ~: bohóckodni, bohóságot űzni; in Stücke ~: darabokra tépni v. szaggatni; jmdn mit sich ins Verderben ~: vkit magával rántani a veszedelembe; schlechte Witze ~: rossz élceket faragni; einen Zahn ~: fogat húzni; einen Zahn ~ lassen: fogat húzatni; 2) *(személytelenül)* es reißt mir in allen Gliedern: szaggatást érzek minden tagomban; — II. (ist gerissen): szakadni, elszakadni; die Kleider ~: a ruha elszakad; mir reißt die Geduld: fogytán van a türelmem; — sich aus etw. ~ (hat sich gerissen): vmiből kimenteni magát, vmiből kiszabadulni; sich um etw. ~: vmiért versengeni, vmin kapni, vmit elkapkodni; — das **Reißen**, -s: 1) szaggatás; 2) szakadás, hasadás; R. eines Dammes: töltés szakadása.
reißend: 1) sebes, rohamos (folyam); 2) ragadozó (állat); 3) szaggató, hasogató (fájdalom); 4) kapós (áru); diese Ware geht ~ ab v. findet ~en Abgang: ez az áru nagyon kapós
Reißfeder (die): rajztoll.
Reißkohle (die): rajzszén.
Reißnagel (der): rajzszeg.
Reißschiene (die): rajzsín.
Reißzeug (das): rajzeszköz.
Reißzirkel (der): rajzkörző.
Reitbahn (die): lovaglótér.
reitbar: lovaglásra alkalmas.
reiten (ritt, hat v. ist geritten, l. ellen *jegyz.)*: lovagolni; er hat in seiner Jugend sehr gut geritten: fiatal korában jól lovagolt v. jó lovas volt; ich bin diesen Weg noch nie geritten: még sohasem lovagoltam ezen az úton; er kommt geritten: lóháton jön; er reitet das wildeste Pferd: megüli a legvadabb lovat; — das **Reiten**, -s: lovaglás.
reitend: lovagló; lóháton.
I. **Reiter** (der), -s, t. ~: lovas.
II. **Reiter** (die), t. -n: rosta.
Reiterabtheilung (die): lovasosztag.
Reiterangriff (der): lovas-támadás.
Reiterattaque (die): lovasroham.
Reiteraufzug (der): lovasmenet.
Reiterdenkmal (das), **Reiterstatue** (die): lovasszobor.
Reiterei (die): lovasság.
Reitergefecht (das): lovasharc.
reitern (-te): rostálni.

Reitersalbe (die): rühkenőcs.
Reitersmann (der), -es, t. --männer: lovag, lovas.
Reiterstiefel (der): lovagló csizma.
Reitervolk (das): lovas v. lóra termett nép.
Reitgerte (die): lovagvessző, lovaglópálca, suhogó.
Reithose (die): lovaglónadrág.
Reitknecht (der): lovász.
Reitpeitsche (die): lovagostor.
Reitpferd (das): hátasló.
Reitplatz (der): lovaglótér.
Reitpost (die): lovas pósta.
Reitschule (die): lovagló (iskola), lovarda.
Reitweg (der): lovaglóút.
Reitzeug (das): lovagló szerszám, lószerelvény.
Reiz (der), -es, t. -e: 1) inger; das hat keinen ~ für mich: nem találok benne gyönyörűséget; 2) báj, kecs, kellem.
reizbar: ingerlékeny, izgékony.
Reizbarkeit (die): ingerlékenység.
reizen (-te, hat gereizt): ingerelni, izgatni, fölgerjeszteni.
reizend: bájos, -an, kecses, -en.
Reizerscheinung (die): *orv.* ingerületi tünet.
reizlos: érdektelen, báj nélküli, kietlen.
Reizmittel (das): ingerlő szer.
Reizung (die), t. -en: ingerlés, ingerület, izgatás.
reizvoll: bájos, vonzó, ingerlő.
[**Reklame, Rekrut**: l. Rec...
Relais [relé] (das): 1) előfogat; 2) fogatváltás; 3) *ttan.* jelfogó, áramváltó.
Relaispferd (das): váltott ló.
Relation (die), t. -en: 1) viszony, vonatkozás; 2) vélemény, jelentés, tudósítás.
relativ: 1) viszonylagos, -an; 2) *nyelvt.* vonatkozó (névmás).
Relegation (die), t. -en: kiutasítás, kizárás, kitiltás.
relegieren (-te, hat relegiert): kizárni (tanulót). [tak.)
Relicten (die=t.): hátrahagyot-)
Relief [reljef] (das), -s, t. -s: dombormű.
Reliefkarte (die): dombortérkép.
Religion (die), t. -en: vallás, hit.
Religionsbekenntnis (das): hitvallás. [rendelet.)
Religionsedict (das): türelmi)
Religionseifer (der): hitbuzgóság.
Religionsfreiheit (die): vallásszabadság.
Religionsfriede (der): vallásbéke.
Religionsgenosse (der): hitsorsos, hitrokon.
Religionsgespräch (das): hitvita.
Religionskrieg (der): vallásháború.
Religionslehre (die): vallástan.
Religionslehrer (der): hittanító, hitoktató.
religionslos: vallástalan, hittagadó. [lásbölcsészet.)
Religionsphilosophie (die): val-)
Religionsschwärmer (der): rajongó.
Religionsspaltung (die): hitszakadás. [alapító.)
Religionsstifter (der): vallás-)
Religionsstreit (der): hitviszály.
Religionswissenschaft (die): hittudomány. [lási kényszer.)
Religionszwang (der): val-)
Religiosität (die): vallásosság.
religiös: vallásos, -an.
Reliquie [-qui-; relikvie] (die), t. -n: ereklye.
reluieren (-te, hat reluiert): megváltani, visszaváltani.
Relutum (das): váltságbér.
Remanenz (die): maradvány.
remarquable [--kábl]: nevezetes.
Remboursa [ránburz] (der): térítmény, ellenérték, fedezet.
remboursieren (-te, hat remboursiert): megtéríteni, fedezni; für den Betrag ~ Sie sich in Ihrer Tratte auf uns: az összegért fedezze Ön magát egy ránk intézett váltóval.
Remedium (das), -[s], t. --dien: 1) orvoslat; 2) *ker.* a megállapított finomságtól való megengedett eltérés.
Remigius *(férfinév)*: Remig.
Reminiscenz (die), t. -en: 1) visszaemlékezés; 2) emlékeztetés.
Remise (die), t. -n: 1) kocsiszín; 2) tilos; 3) haraszt.
Remission (die), t. -en: 1) elengedés; 2) visszaküldés.
Remittenden (die = t.): visszaküldendők.
Remittent (der), -en, t. -en: rendelvényes, intéző (váltón).
remittieren (-te, hat remittiert): visszaküldeni, küldeni; für unser fälliges Guthaben wollen Sie uns kurzes Wien ~: most lejáró követelésünkre küldjön Ön nekünk Bécsre szóló rövid lejáratú váltót.
Remonstration (die): ellenészrevétel, fölterjesztés (vmi ellen).
Remonte (die), t. -n: pótló (nem idomított ló).
remontieren (-te, hat remontiert): *kat.* pótlovazni.
Remorqueur [remorkőr] (der), -s, t. -e: vontató gőzös.
remorquieren (-te): vontatni.
Remotion (die): elmozdítás.
removieren (-te, hat removiert): vkit elmozdítani (állásától).
Remplaçant [ránplaszán] (der), -en, t. -en: helyettes.
remplacieren (-te): helyettesíteni.
Remuneration (die), t. -en: jutalom, jutalomdíj, jutalmazás.
remunerieren (-te, hat remuneriert): jutalmazni, díjazni.
Renaissance [reneszánsz] (die): megújulás, megújhodás, újjászületés.
Rencontre [ránkontr] (das), -s, t. -s: 1) találkozás; 2) összetűzés.
rencontrieren (-te, hat rencontriert): 1) összetűzni; 2) utalni, lapszámot idézni.
Rendant [randán] (der), -en, t. -en: számvivő, pénztárnok.
Rendement [rándmán] (das), -s: eredmény; ~ bei Zucker: cukoreredmény; ~ bieten: haszonra nyújtani kilátást.
Rendezvous [rándevú] (das), ~, t. ~: légyott, találka. [hagyott.)
Renegat (der), -en, t. -en: hite-)
renitent: ellenszegülő, konok.
Renitenz (die): ellenszegülés.
Rennbahn (die): versenypálya.
rennen (rannte): I. (hat gerannt): futtatni, (futva) eltaszítani; jmdn zu Boden ~: vkit földre taszítani; jmdm den Degen durch den Leib ~: vkit karddal átdöfni; jmdn über den Haufen ~: vkit elgázolni; — II. (ist gerannt): futni, száguldani, iramodni; ins Verderben ~: vesztébe rohanni; — das **Rennen**, -s: 1) futás; 2) futtatás.
Renner (der), **Rennpferd** (das): futtató ló, versenyló.
Rennplatz (der): versenytér.
Rennschiff (das): gyorshajó.
Rennstall (der): versenyistálló.
[**Rennthier** (das): l. Renthier.
Renommage [renomázs] (die): hősködés, kérkedés, hencegés.
Renommee (das), -s: hírnév, jóhír.
renommieren (-te, hat renommiert): hősködni, kérkedni, hetvenkedni.
renommiert: jóhírű, jónevű.
Renommist (der), -en, t. -en: szájhős, hencegő, hetvenkedő.
renommistisch: hetvenkedő.
Renovation (die): megújítás.
renovieren (-te, hat renoviert): újítani, újjáépíteni.
rentabel: jövedelmező. [ség.)
Rentabilität (die): jövedelmező-)
Rentamt (das): számtartóság.
Rente (die), t. -n: járadék, jövedelem; ewige ~: örök járadék.
Rentenanleihe (die): járadékkölcsön.
Renthier (das), -es, t. -e: rénszarvas, iramszarvas, tarándk.
Rentier [rántié] (der), -s, t. -s: tőkepénzes.

rentieren, sich (-te, hat sich rentiert): jövedelmezni, jól fizetni.
Rentmeister (der): számtartó.
Renuncium (das), -s, *t.* -ien: válaszizenet. [újjászervezés.}
Reorganisation (die), *t.* -en:
reorganisieren (-te, hat reorganisiert): újra *v.* újjá szervezni.
Reparatur (die), *t.* -en: javítás, igazítás.
reparieren (-te, hat repariert): kijavítani, igazítani, helyrehozni.
repartieren (-te, hat repartiert): elosztani, kivetni, kiróni.
Repartition (die): szétosztás, kivetés, kirovás.
Repertoir(e) [repertoár] (das), -s, *t.* -s: 1) műsor; 2) tárgyjegyzék.
Repertoirstück (das): műsordarab.
Repertorium (das): lajstrom, tárgyjegyzék.
Repetent (der), -en, *t.* -en: 1) ismétlő; 2) segédtanár.
repetieren (-te, hat repetiert): ismételni. [fegyver.}
Repetiergewehr (das): ismétlő
Repetieruhr (die): ismétlő óra.
Repetition (die), *t.* -en: ismétlés.
replicieren [re-] (-te, hat repliciert): felelni, válaszolni.
Replik [Re-] (die), *t.* -en: felelet, válasz, replika.
reponieren (-te, hat reponiert): visszahelyezni; Acten ~: ügyiratokat az irattárba helyezni.
Report (der), -s, *t.* -e: 1) tudósítás; 2) *tőzsd.* odázóilleték.
Reporter (der), -s, *t.* ~: hírszerző, hírlaptudósító, újdondász.
reportieren (-te): *tőzsd.* odázni.
Repositorium (das), -s: polc, állvány (könyvek számára).
Repräsentant (der), -en, *t.* -en: képviselő, személyesítő.
Repräsentanz (die): képviselet.
Repräsentation (die), *t.* -en: 1) képviselés, képviselet; 2) fölterjesztés.
repräsentativ: képviseleti.
Repräsentativsystem (das): képviseleti rendszer.
repräsentieren (-te, hat repräsentiert): képviselni, személyesíteni.
Repressalien (die = *t.*): visszatorlás, megtorló rendszabályok; ~ nehmen: visszatorlással élni.
Repression (die): góznyomás.
repressiv: 1) megakasztó; 2) visszatorló, megtorló.
Reprise [Re-; röpríz] (die), *t.* -n: 1) visszafoglalás; 2) utánvétel; 3) ismétlés (színdarabé).
Reprobation (die): rosszalás.
reproducieren [-pro-] (-te, h. reproduciert): 1) megujítani, újjá alkotni, újratermelni; 2) visszaidézni, föleleveníteni, ismételni; 3) másolni, rajzolni, sokszorosítani.
Reproduction (die), *t.* -en: 1) újratermelés; 2) visszaidézés; 3) sokszorosítás, többszörösítés.
Reproductionskraft (die): újratermő *v.* visszapótló erő.
[**Reps** (der): l. Raps.
Reptil (das), -s, *t.* -ien: csúszó-mászó (állat).
Republik (die), *t.* -en: köztársaság.
Republikaner (der), -s, *t.* ~: köztársasági. [zelmű.}
republikanisch: köztársasági ér-
Repulsion (die): visszaűzés.
Repulsivkraft (die): visszarugó erő, taszító erő.
Reputation (die): jóhír, becsület.
Requiem [-qui-; rekviem] (das), -s, *t.* -s: gyászmise.
requirieren (-te, h. requiriert): 1) megkérni, megkeresni; Assistenz ~: karhatalmat kérni; 2) Arbeiter ~: munkásokat kirendelni; 3) harácsolni.
Requisit (das), -es, *t.* -en: kellék, szükséglet, szer, szerszám; ärztliche ~en: orvosi szerek.
Requisitenkammer (die): szerelék-kamra, szerkamra.
Requisiteur [rekvizitőr] (der), -s, *t.* -e: kellékes (színháznál), szertárnok.
Requisition (die), *t.* -en: 1) megkeresés; im **Requisitionswege**: megkeresés útján; 2) harácsolás.
resch, rösch: 1) friss, ropogós; ~e Semmel: ropogós zsemlye; 2) tűzről pattant.
Rescript [Re-] (das), -es, *t.* -e: leirat; im **Rescriptwege**: leiratilag.
Resection (die): *orv.* csonkolás.
Reseda (die), *t.* ~: rezeda.
Reservation (die): fentartás.
Reservatwege, im ~: titkos úton.
Reserve (die), *t.* -n: 1) tartalék; 2) tartózkodás; er hat sich große ~ auferlegt: nagyon tartózkodóan viselte magát.
Reservefonds (der): tartalék-alap.
Reservejahr (das): tartalékos év.
Reservemann (der): l. Reservist.
Reservemannschaft (die): *kat.* tartalékos legénység.
Reserve-Officier (der): *kat.* tartalékos tiszt.
Reservestand (der): tartalékosok állománya, tartalék-állomány.
Reservetruppe (die): tartalékcsapat. [készlet.}
Reservevorrath (der): tartalék-
reservieren (-te, hat reserviert): 1) fentartani, eltenni; 2) elkülöníteni.
reserviert: tartózkodó, -an; ~er Amtsgebrauch: titkos hivatalos használat; ~e Antwort: tartózkodó felelet.
Reservist (der), -en, *t.* -en: tartalékos (rezervista).
Reservoir [rezervoár] (das), -s, *t.* -s: medence, tartó. [vivő.}
Resident (der), -en, *t.* -en: ügy-
Residenz (die), *t.* -en: székhely.
Residenzstadt (die): székváros.
residieren (-te, hat residiert): székelni, udvart tartani.
Residuen (die = *t.*): maradékok.
Resignation (die): lemondás, megadás.
resignieren (-te, hat resigniert): lemondani, leköszönni.
resigniert: lemondó, megadó, -an.
resolut: elszánt, -an, eltökélt, -en.
Resolution (die), *t.* -en: 1) elszántság, elhatározás; 2) határozat, végzés.
Resolutionsantrag (die): határozati javaslat.
resolvieren (-te, hat resolviert): 1) feloldani; 2) váltani (pénzt); 3) határozni. [visszahangzás.}
Resonanz (die), *t.* -en: együtt- *v.*
Resonanzboden (der): hangfenék, együtthangzó alap v. szekrény.
resorbieren (-te): felszíni.
Resorption (die): felszívódás.
Respect [Re-] (der), -es: 1) tisztelet; ~ haben (vor jmdm): tiszteletben tartani vkit; mit ~ zu sagen: tisztesség nem esik szólván; 2) tekintet, kímélet.
respectabel: 1) tiszteletre méltó, tisztes; 2) tekintélyes.
respectieren (-te, hat respectiert): 1) tiszteletben tartani; 2) figyelembe venni.
respective: illetőleg, illetve.
respectlos: tiszteletlen, -ül.
Respecttage (die = *t.*): kíméleti napok.
respectvoll: tiszteletteljes, -en.
respectwidrig: tiszteletlen, a köteles tisztelettel ellenkező.
respicieren [-spi-] (-te, hat respiciert): ügyelni, felügyelni.
Respicierung (die): ügyelet.
Respiration (die): lélekzés.
Respirium [-spi-] (das): 1) pihenés, szünidő; 2) halasztás.
responsabel: felelős.
Responsorium [-spon-] (das): felelgető ének.
Ressort (der v. das), s, *t.* -s: szakkör, szakma, ügykör; das gehört ins ~ des Kriegsministers: ez a hadügyminiszter ügykörébe vág. [miniszter.}
Ressortminister (der): szak-

Ressource [reszúrsz] (die), *t.* -n: segélyforrás, segédeszköz, menedék.
Rest (der), -es, *t.* -e: 1) maradék, maradvány; die ~er: maradék áruk; 2) vég; einer Sache den ~ geben: tönkretenni vmit; bei jmdm in ~ sein: vkinek még tartozni.
restant: maradó; Bahnhof ~: pályaudvaron marad; Post ~: póstán marad; — der **Restant**, -en, *t.* -en: tartozó.
Restanz (die), *t.* -en: hátralék.
Restaurant [Re-; resztorán] (das), -s, *t.* -s: vendéglő, étkező.
Restaurateur [resztoratőr] (der), -s, *t.* -s *v.* -e: vendéglős.
Restauration (die), *t.* -en: 1) vendéglő,étterem;2)tisztújítás.
Restaurationslocal (das): étkező helyiség.
restaurieren (-te, hat restauriert): helyreállitani, megújitani; — **sich** ~: erőt gyüjteni,felfrissülni.
Restbetrag (der): maradékösszeg.
restieren (-te, hat restiert): 1) hátramaradni; 2) tartozni.
restituieren (-te, hat restituiert): visszatériteni, visszaállitani.
Restitution [-sti-] (die): 1) visszatérités; 2) perújitás.
restlich: megmaradt.
Restriction [-stric-] (die): korlátozás, megszoritás, kikötés.
restringieren (-te, hat restringiert): korlátozni, megszoritani, kevesbiteni.
restringiert: leszállitott, kevesbitett.
Restsumme (die): maradékösszeg.
Resultante, Resultierende (die): eredő.
Resultat (das), -es, *t.* -e: eredmény; etw. zum ~e haben: vmit eredményezni.
resultatlos: eredménytelen, -ül.
resultieren (-te, hat resultiert): eredni, következni.
Resumé [rezümé] (das), -s, *t.* -s: összefoglalás, foglalat.
resumieren (-te): összefoglalni, rövidre vonni.
Resurrection (die): feltámadás.
retablieren (-te): helyreállitani.
Retardation (die): késleltetés.
Retention (die): megtartás.
Retirade (die), *t.* -n: 1) hátrálás; 2) árnyékszék.
retirieren (-te, hat retiriert): hátrálni, visszavonulni.
Retorsion (die): visszatorlás.
Retorte (die), *t.* -n: lombik, göreb, retorta.
retouchieren [retusirn] (-te, hat retouchiert): javitgatni (fényképfölvételt).
retour [retúr]: vissza.
Retourbillet (das): térti jegy.
Retourfracht (die): visszatérő fuvar.
retournieren (-te, hat retourniert): visszaküldeni, visszaszármaztatni.
Retourrecepisse (das): térti vevény.
Retoursendung (die): visszaküldés.
Retourware (die): visszamenő áru.
Retourwechsel (der): viszonváltó, visszváltó.
Retourweg (der): visszautazás.
Retract (der): visszavásárlás.
Retraite [Re-; retrét] (die): *kat.* 1) takarodó; ~ blasen: takarodót fujni; ~ schlagen: takarodót verni; 2) visszavonulás, hátrálás.
Retranchement [retránsmán] (das): *kat.* sáncozat.
retrograd: hátráló, visszamenő.
Retroversion (die): visszafordítás.
retten (-ete, hat gerettet): menteni, megmenteni; er war nicht zu ~: veszve volt menthetetlenül; — **sich** ~: menekülni, megmenekülni.
Retter (der), -s, *t.* ~: szabadító, megmentő.
Rettich, Rettig (der), -[e]s, *t.* -e: retek.
Rettung (die), *t.* -en: 1) menekülés, szabadulás; 2) megmentés, megszabaditás.
Rettungsarbeiten (die = *t.*): mentési munkálatok.
Rettungsboot (das): mentőcsónak.
Rettungsgesellschaft (die): mentőegyesület.
Rettungsleute (die = *t.*): mentők.
rettungslos: menthetetlen, -ül.
Rettungsmittel (das): mentőeszköz, mentőszer.
Rettungsversuch (der): mentési kisérlet.
Rettungswesen (das): mentésügy.
Reue (die): bánat, megbánás; ~ über etw. empfinden: megbánni *v.* bánni vmit; ~ über begangene Sünden: az elkövetett bünök megbánása; ~ verspüren: szánni-bánni.
reuen (-te, hat gereut): bánatra inditani; es reu[e]t mich, dies gethan zu haben *v.* diese That reuet mich *v. ritk.* es reu[e]t mich dieser That (= *gen.*): bánom, hogy ezt tettem; es hat mich gereut: megbántam; mein Geld reu[e]t mich: sajnálom a pénzemet.
reu[e]voll, reuig, reumüthig: bünbánó, -an, töredelmes, -en.
Reugeld (das): bánatpénz.
Reugelderklärung (die): bánatjelentés.
reulos: megátalkodott, bünbánatot nem érző.
Reunion [Re-] (die), *t.* -en: gyülekezet.
Reuse (die), *t.* -n: varsa.
reussieren (-te, hat reussiert): sikerülni, sikert aratni, boldogulni.
Reuße (der), -n, *t.* -n: orosz.
Reutacker (der): irtványföld.
Reute, Reithacke, Reithaue (die): irtókapa.
reuten (-te, hat gereutet): irtani.
[**Reuter** (die): l. Reiter II.
reuvoll: l. reuevoll.
Revaccination (die): újraoltás.
Revanche [reváns] (die): viszonzás, visszatorlás, megtorlás; ~ nehmen: visszatorolni.
revanchieren (-te, hat revanchiert): viszonozni, megtorolni; — **sich** ~: boszút állni, kárpótlást szerezni.
Reveille [revej] (die): *kat.* ébresztő; ~ blasen: ébresztőt fujni; ~ schlagen: ébresztőt verni.
Revelation (die): kinyilatkoztatás, leleplezés.
Revenuen (die = *t.*): jövedelem, bevétel, vám.
Reverenz (die), *t.* -en: tisztelet, hódolat.
Revers (der), --ses, *t.* --se: 1) térítvény; 2) hátlap (pénzé).
Reversseite (die): hátoldal.
Revident (der), -en, *t.* -en: számvizsgáló.
revidieren (-te, hat revidiert): átnézni, átvizsgálni, rovancsolni.
Revier (das), -es, *t.* -e: 1) erdőkerület, pagony; 2) bányamegye.
Revindication (die): visszakövetelés.
Revision (die), *t.* -en: 1) átnézés, átvizsgálás, felülvizsgálás; ~ der Bücher: könyvvizsgálat; 2) *jogt.* felülvizsgálat; die ~ einlegen *v.* ergreifen: felülvizsgálattal élni.
Revisionsausschuss (der): számvizsgáló bizottság.
Revisionsinstanz (die): felülvizsgálati biróság *v.* tanács.
Revisionsprotokoll (das): vizsgálati jegyzőkönyv.
Revisor (der), -s, *t.* -en: ellenőr, számvizsgáló.
revocabel: visszavonható.
revocieren (-te, hat revociert): 1) visszahini; 2) visszavonni.
Revolte (die), *t.* -n: lázadás.
revoltieren (-te, hat revoltiert): fellázadni, felkelni.
Revolution (die), *t.* -en: forradalom.
revolutionär: forradalmi, forradalmár.
Revolutionskrieg (der): forradalmi harc.
Revolver (der), -s, *t.* ~: forgópisztoly.
Revolvergeschütz (das): forgólöveg.

Revue [revü] (die), *t.* -n: 1) szemle (folyóirat); 2) csapatszemle; etw. ~ passieren lassen: szemlét tartani vmi fölött.
[**Rezensent, Rezept**: l. Rec...
Rhabarber (der), -s: rebarbara.
Rhachitis (die): angolkór.
Rhamnus (der): *növ.* benge.
Rhapsode (der), -n, *t.* -n: vándordalnok.
Rhapsodie (die), *t.* -n: rapszódia.
rhapsodisch: töredékes, csapongó, szaggatott.
Rhede (die), *t.* -n: rév.
Rheder (der), -s, *t.* ~: révész, hajósgazda, hajószerelő.
Rhederei (die), *t.* -en: hajógazdaság.
Rhein (der), -s: Rajna *(folyó)*.
rheinaufwärts: a Rajnán fölfelé.
Rheinbund (der): rajnai szövetség.
Rheinfahrt (die): rajnai utazás.
Rheingegend (die): Rajnavidék.
rheinisch: rajnai.
rheinländisch: rajnamelléki.
Rheinprovinz (die): rajnai tartomány.
Rheinthal (das): a Rajna völgye.
Rheinwein (der): rajnai bor.
Rheostat (der): áramszabályozó.
Rhetor (der), -s, *t.* -en: szónok.
Rhetorik (die): ékesszólástan, szónoklattan, retorika.
rhetorisch: szónoki, -lag, szónokias, -an.
Rheuma (das), **Rheumatismus** (der): csúz.
rheumatisch: csúzos, -an.
Rhinoceros (das), ~ *v.* ..rosses, *t.* ~ *v.* ..rosse: orrszarvú.
Rhombus (der), ~, *t.* ..ben: rhombus, dülény.
Rhythmik (die): ritmika, verstan.
rhythmisch: ritmikus, ütemszerü, dallamos.
Rhythmus (der), ~, *t.* ..men: ritmus, dallamosság, lebegés.
Richard *(férfinév)*: Rikhárd.
Richtbeil (das): hóhérbárd.
Richtblei (das): mérő-ón.
Richtbühne (die): vérpad.
Richte (die): irány, egyenes irány; etw. in die ~ bringen: vmit rendbe szedni, megigazitani.
richten (-ete, hat gerichtet): 1) irányozni, intézni; seine Augen (*v.* Blicke) auf etw. ~: szemét vmire szegezni; der Brief ist nicht an mich gerichtet: a levél nem nekem szól; 2) jmdn zugrunde ~: vkit tönkre tenni; 3) igazitani; das Geleise ~: a vágányt igazitani; die Uhr ~: az órát megigazitani; 4) elitélni, itéletet mondani; er ist in der öffentlichen Meinung gerichtet: a közvélemény elitélte őt; 5) kivégezni; — **sich** ~: 1) igazodni (sorban); 2) sich nach etw. ~: vmihez alkalmazkodni, szabni *v.* tartani magát; sich nach jmdm ~: vki után indulni; wir ersuchen Sie, sich nach der Anweisung des Herrn N. zu ~: kérjük, tartsa magát N. úr utasitásához; dies richtet sich nach den Umständen: ez a körülményektől függ; 3) sich in die Höhe ~: fölegyenesedni, fölemelkedni; 4) vmihez készülni; er richtet sich, dich zu begleiten: készülődik, hogy hazakisérjen; — das **Richten**, -s: 1) irányzás, intézés; 2) igazitás.
Richter (der), -s, *t.* ~: biró.
Richteramt (das): birói hivatal.
Richtereid (der): birói eskü.
richterlich: birói, -lag.
Richterschwert (das): pallos.
Richterspruch (der): birói itélet.
Richterstuhl (der): birói szék.
Richthöhe (die): iránymagasság.
richtig: 1) helyes, pontos, kellő; etw. ~ befinden *v.* finden: rendben találni; an diesem Orte ist es nicht ~: ezen a helyen kisértetek járnak; es ist ~: *a)* helyes; *b)* rendben van; es ist alles ~: minden rendben van; 2) helyesen, kellően; er schreibt ~: helyesen ir; 3) csakugyan!
Richtigbefund (der): helyeslés.
Richtigkeit (die): helyesség; ich bestätige die ~ Ihrer Abrechnung: igazolom számadásának helyességét; die Sache hat ihre ~: a dolog igy van *v.* igaz; damit hat es seine ~: igaz, helyes, úgy van.
richtig stellen (-te, hat richtiggestellt): megigazitani, rendbe hozni, helyesbiteni.
Richtigstellung (die): ki- *v.* megigazitás, helyesbités; ~ einer Rechnung: számadás helyesbitése.
Richtlinie (die): irányvonal.
Richtmaß (das): mintamérték, zsinórmérték, eligazitó.
Richtplatz (der): vesztőhely; er wurde zum ~ geführt: a vesztőhelyre vitték.
Richtschnur (die): zsinórmérték; der Preis, den Sie dafür machen, wird mir zur ~ dienen: az Ön által szabott ár lesz irányadóm.
Richtschwert (das): hóhérpallos.
Richtstab (der): birói pálca; er nahm den ~ zur Hand: birói pálcát vett kezébe.
Richtung (die), *t.* -en: irány, irányzat; in gerader ~: egyenes irányban; eine ~ einschlagen: vmily irányt venni; eine ~ verfolgen: irányt követni; Zucker verfolgt eine steigende ~: a cukor árának emelkedő az irányzata; nach vielen ~en: sokfelé.
Richtungslinie (die): irányvonal.
Richtungspunkt (der): iránypont.
Richtwage (die): vizszintező.
Ricke (die), *t.* -n: őz-suta.
***rieb**: l. reiben.
riechbar: szagolható.
riechen *(tm.* roch; *m.* hat gerochen; *km.* röche; *felsz.* riech[e]!): szagolni; es riecht gut: jó szaga van; er riecht nach Wein: borszaga van; an etw. *(= dat.)* ~: vmit megszagolni; — das **Riechen**, -s: szaglás.
Riechfläschchen (das): illatszeres üvegecske.
Riechwasser (das): illatos viz.
Ried (das), **Riedgrund** (der): vizenyős talaj.
Riedgras (das): sás.
***rief**: l. rufen.
Riefe (die), *t.* -n: horony, völgyelet.
Riege (die), *t.* -n: sor, rend.
Riegel (der), -s, *t.* ~: 1) retesz; 2) závár; 3) kallantyu; 4) hevederfa, keresztfa.
riegeln (-te, hat geriegelt): elzárni, reteszelni.
Riegelschloss (das): nyelves-zár.
Riemen (der), -s, *t.* ~: szij.
Riemenschuh (der): bocskor.
Riemer (der), -s, *t.* ~: szijgyártó.
Ries (das), Rieses, *t.* Riese: rizsma.
Riese (der), -n, *t.* -n: óriás.
Rieselbach (der): csermely.
rieseln (-te, hat gerieselt): csörgedezni, permetezni; es rieselt: szitál *v.* szemetel az eső, permetezik.
Rieselregen (der): permeteg.
Rieselschotter (der): murva, kavics.
Riesenarbeit (die): óriási *v.* rengeteg nagy munka.
riesenartig: óriási.
Riesenfräulein (das): óriásleányka, óriás kisasszony.
Riesengebirge (das): Óriáshegység.
Riesengeschlecht (das): óriás fajzat.
Riesengestalt (die): óriás termet *v.* alak.
riesengroß: óriási nagy.
Riesengröße (die): óriás nagyság.
riesenhaft, riesig: óriási, -lag, roppant, -ul.
Riesenkraft (die): óriási erő.
Riesenschlange (die): óriáskigyó.
Riesenschritte (die = *t.*): óriási léptek; mit ~n vorwärts schreiten: óriási léptekkel haladni.
Riesenspielzeug (das): óriások játékszere.

riesenstark: óriási erejű.
Riesenstärke (die): óriási erő.
Riesenwerk (das): óriási mű.
Riesin (die), t. -nen: óriás nő.
Riesling (der), -es: rizling.
***rieth**: l. rathen.
Riff (das), -es, t. -e: sziklahát, szirt.
Riffel (die), t. -n: gereben.
riffeln (-te, hat geriffelt): 1) gerebenezni; 2) recézni.
Rigole (die), t. -n: csurgó, szivárgó.
rigoros: szigorú, -an.
Rigorosum (das), -s, t. ..sa: szigorlat.
Rille (die), t. -n: rovátka.
Rimesse (die), t. -n: küldvény.
Rind (das), -es, t. -er: marha.
Rinde (die), t. -n: kéreg, héj; die ~ ablösen: lehántani, lehámozni.
Rinderherde (die): gulya.
Rinderhirt (der): gulyás.
Rinderpest (die): marhavész.
Rindfleisch (das): marhahús.
Rindsauge (das): *növ.* ökörszem (Buphitalmum).
Rindsbraten (der): marhasült.
Rindshaut (die): marhabór.
Rindstalg (der): marhfaggyú.
Rindvieh (das), -[e]s: barom.
Ring (der), -es, t. -e: gyűrű, karika, abroncs.
Ringbahn (die): körvasút.
Ringelblume (die): *növ.* körömvirág (Calendula).
ringeln, sich (-te, hat sich geringelt): tekerődzni, csavarodni.
Ringelnatter (die): vízi sikló (Coluber natrix).
Ringelspiel (das), -s: körhinta.
Ringeltaube (die): örvös galamb (Columba palambus).
ringen (*tm.* rang; *m.* hat gerungen; *km.* ränge): 1) küzdeni, birkózni, küszködni, vonaglani; mit dem Tode ~: kínosan haldokolni; 2) nach etw. ~: küzdeni vmiért; er rang nach Fassung ~: teljes erejével azon volt, hogy zavarát leküzdje; 3) kifacsarni, kicsavarni; jmdm etw. aus der Hand ~: vkinek a kezéből kicsavarni vmit; 4) die Hände ~: kezét tördelni; — das **Ringen**, -s: birkózás, vonaglás.
Ringer (der), -s, t. ~: birkózó, küzdő.
Ringfinger (der): gyűrűs ujj.
ringförmig: gyűrűalakú, -an.
Ringkampf (der): birok, birkózás.
Ringlein (das), -s, t. ~: gyűrűcske.
Ringlott (die): királyszilva.
Ringmauer (die): körfal.
Ringplatz (der): küzdotér.
ringsherum, ringsum, ringsumher: köröskörül.
Ringstraße (die): körút.
Ringverkehr (der): körforgalom.
Ringwall (der): körgát.
rinnäugig: csipás.
Rinne (die), t. -n: csatorna, csurgó, csorga.
rinnen (*tm.* rann; *m.* ist geronnen; *km.* ränne v. rönne): csurogni, folyni; das Faß rinnt: a hordó folyik v. folyat; Thränen ~ ihm über die Wangen: könnyek peregnek le az arcán.
Rinnsal, Rinsel (das), -s: 1) fenék-ér; 2) meder, árok, csurgó.
Rinnstein (der): csurgó.
Ripost (der): visszavágás.
ripostieren (-te): visszavágni.
Rippe (die), t. -n: borda.
rippen (-te, hat gerippt): bordázni, recézni.
Rippenfell (das): mellhártya.
Rippenfleisch (das): oldalas.
Rippenstoß (der): oldaldöfés.
rippig: bordás, bordázott, -an.
Risico (das), -s, t. -s: kockázat, kockáztatás; auf sein ~: saját veszélyére, kockázatára.
riskant: kockáztatott.
riskieren (-te, hat riskiert): kockáztatni, veszélyeztetni.
Rispe (die), t. -n: buga.
Rispengras (das): *növ.* perje (Poa).
Riß (der), Risses, t. Risse: 1) hasadás, repedés, szakadás; ~e bekommen: megrepedezni; einen ~ in etw. machen: leszakítani, behasítani vmit; 2) rés; sich vor den ~ stellen: résre állni; 3) alaprajz, vázlat.
***riß**: l. reißen.
rissig: repedezett, hasadozott; ~ werden: megrepedezni.
Rist (der), -es, t. -e: mar, lábfej háta.
Ritt (der), -es, t. -e: lovaglás; in einem ~e: egyszerre; ich will einen ~ mit ihm wagen: kiállok vele.
***ritt**: l. reiten.
Ritter (der), -s, t. ~: lovag, levente; fahrender ~: kóborló v. lézengő lovag; jmdn zum ~ schlagen: vkit lovaggá ütni v. avatni; an jmdm zum ~ werden: vkin diadalt aratni.
Ritterburg (die): lovagvár.
Ritterdienst (der): lovagi szolgálat.
Ritterehre (die): lovagi becsület.
Rittergeschichte (die): lovagtörténet.
Rittergut (das): nemesi birtok.
Ritterhof (der): lovagkastély.
Ritterkreuz (das): lovagkereszt.
ritterlich: lovagi, -as, -asan, vitéz, -ül.
Ritterorden (der): lovagrend, lovagrendjel.
Ritterpflicht (die): lovagi kötelesség.
Ritterroman (der): lovagregény.
Rittersaal (der): lovagterem.
Ritterschaft (die): lovagiság, lovagi rend; bei aller ~: lovagi szavamra!
Ritterschlag (der): lovaggá ütés.
Rittersitte (die): lovagi szokás.
Rittersitz (der): nemesi lak.
Ritterspiel (das): lovagjáték, torna.
Rittersporn (der): *növ.* szarkaláb (Delphinium).
Ritterstand (der): lovagrend.
Ritterthum (das), -es: lovagiság, lovagi rend v. intézmény, lovagkor.
Ritterwort (das): lovagi becsületszó.
Ritterzeit (die): lovagkor.
rittig: könnyen lovagolható (ló).
rittlings: lovagolva, lovas módra, nyargalvást.
Rittmeister (der): lovaskapitány, százados.
Ritual (das), -[e]s, t. -e: szertartáskönyv.
rituell: szertartásos, -an.
Ritus (der), t. ..ten: szertartás.
Ritz (der), -es, t. -e: karcolás.
Ritze (die), t. -n: lék, rés.
ritzen (-te, hat geritzt): 1) megkarcolni; 2) felhasítani, beszakítani.
Rival (der), -s v. -en, t. -en: vetély- v. versenytárs, vetélkedő, vágytárs.
rivalisieren (-te, hat rivalisiert): versenyezni, versengeni, vetélkedni.
Roastbeef [roszbif] (das), -s, t. -s: angol sült.
Robbe (die), t. -n: fóka; gemeine ~: borjúfóka.
Robe (die), t. -n: uszályruha.
Robert *(férfinév)*: Róbert.
Robinie (die), t. -n: akác.
Roboration (die): erősítés.
Robot (der), -s: robot.
robust: erős, markos, izmos.
***roch**: l. riechen, rächen.
Roche (die), t. -n: *állatt.* rája.
Rock (der), -[e]s, t. Röcke: 1) kabát; 2) szoknya.
Rocken (der), -s, t. ~: rokka.
rococo: rokokó.
Rodeacker (der), **Rodeland** (das), **Rodung** (die): irtás, irtvány.
Rodehaue (die): irtókapa.
roden (-ete, hat gerodet): irtani.
Rodomontade (die), t. -n: hencegés, hetvenkedés, hősködés.
Rogen (der), -s, t. ~: ikra.
Roggen (der), -s: rozs.
roh: nyers, -en, vad, -on, -ul, durva, durván; ~er Ertrag

teljes bevétel; jmdn ~ behandeln: vkivel durván bánni.
Rohbau (der): nyers építmény.
Roheinnahme (die), **Rohertrag** (der): teljes bevétel v. jövedelem.
Roheisen (das): *mest.* nyersvas.
Rohheit [Roh-heit] (die): nyerseség, durvaság.
Rohgewicht (das): nyerssúly.
Rohmaterial (das): nyersanyag.
Rohproduct (das): nyerstermék, nyerstermény.
Rohproduction (die): nyerstermelés.
Rohr (das), -es, *t.* -e: 1) nád; mit ~ gedeckt: nádfödeles; 2) cső, szár; thönernes ~: agyagcső.
Rohrbündel (das): nádkéve.
Rohrdach (das): nádfedél.
Rohrdecke (die): gyékény.
Rohrdickicht (das): nádas.
Rohrdommel (die), *t.* -n: bölömbika.
Rohrflechte (die), **Rohrgeflecht** (das): nádfonadék.
Rohrgebüsch (das): nádas.
Rohrhuhn (das): szárcsa.
Rohrkolben (der): *növ.* gyékény, buzogányasás, kákabot (Typha).
Rohrleitung (die): csővezeték.
Rohrmatte (die): gyékény.
Rohrpfeife (die): nádsip.
Rohrschilf (das): *növ.* tetőnád (Phragmites).
Rohrstock (der): nádpálca.
Rohrstuhl (der): nádszék.
Rohrwand (die): csőfal.
Rohstoff (der): nyersanyag.
Rohziegel (der): színes tégla.
Rohzucker (der): nyerscukor.
[**rokoko**: l. rococo.
Roland (*férfinév*): Roland, Lóránt.
Rollbahn (die): görgőpálya, görpálya.
rollbar: gördíthető.
Rollbühne (die): tolópad, gurító pad.
Rolle (die), *t.* -n: 1) csiga; bewegliche ~: mozgó csiga; feste ~: álló csiga; 2) henger, tekercs, mángorló; 3) szerep; eine ~ spielen: szerepet játszani v. vinni, szerepelni.
rollen (-te, hat gerollt): 1) görgetni, mángorolni; 2) gördülni, gurulni; der Donner rollt: dörög az ég; — sich ~: hemperegni, göngyölődni.
Rollenbesetzung (die): szereposztás.
rollend: 1) forgó (szem); 2) *ker.* vasúton v. útban levő.
Rollenfach (das): szerepszakma.
rollenförmig: hengerded.
Rollenzug (der): csigasor.
Rollgerste (die): árpagyöngy, árpagöngy.
Rollfuhrwerk (das): fuvarosszekér.
Rollstuhl (der): tolószék.

Rollthür (die): görgő ajtó, tolóajtó.
Rollwagen (der): 1) görgőkocsi, csille; 2) targonca.
Rom (das), -s: Róma.
Roman (der), -s, *t.* -e: regény.
Romandichter (der): regényköltő.
romanhaft: regényes, -en.
Romanheld (der): regényhős.
romanisch: román (nyelvek).
Romanist (der), -en, *t.* -en: romanista.
Romanschreiber (der): regényíró.
Romantik (die): regényesség, romantika.
Romantiker (der), -s, *t.* ~: romantikus (költő).
romantisch: romantikus, regényes.
Romanze (die), *t.* -n: románc.
Romanzendichter (der): románcköltő.
Romanzero (der), -[s], *t.* -s: románckör, románcgyüjtemény.
Ronde (die), *t.* -n: körjárat, őrjárat.
Rondeau [rondó] (das): 1) köröndö, körtér; 2) körvers, rondeau (versfaj).
Rondeel, Rondell (das), -s, *t.* -e: körbástya.
Rondengang (der): körfolyosó.
rosa: rózsaszínű.
Rosa (*nőnév*): Róza, Rózsa.
Rosalie (*nőnév*): Rozália.
Rose (die), *t.* -n: rózsa; keine ~ ohne Dornen: nincsen rózsa tövis nélkül v. a legszebb rózsa mellett is van tüske; die ~n der Wangen: az arc rózsái.
Rosenau: Rozsnyó (*város*).
Rosenbaum (der): rózsafa.
Rosenblatt (das): rózsalevél.
Rosenbusch (der): rózsabokor.
Rosendorn (der): 1) *növ.* csipkerózsa; 2) rózsatövis.
Rosenduft (der): rózsaillat.
Rosenfarbe (die): rózsaszín.
rosenfarbig: rózsaszín(ű).
Rosengarten (der): rózsáskert.
Rosenhain (der): rózsaliget.
Rosenknospe (die): rózsabimbó.
Rosenkönigin (die): rózsakirályné.
Rosenkranz (der): 1) rózsakoszorú; 2) olvasó.
Rosenmädchen (das): 1) rózsaáruló leány; 2) rózsaleány.
Rosenöl (das): rózsaolaj.
rosenroth: rózsaszín(ű).
Rosenstock (der): rózsató.
Rosenstrauß (der): rózsabokréta.
Rosenwange (die): rózsás arc.
Rosenwasser (das): rózsavíz.
Rosenzeit (die): a rózsavirágzás ideje.
Rosenzweig (der): rózsaág.
Rosette (die), *t.* -n: rózsa, rózsácska, rozetta.
rosig: rózsás, rózsapiros, -an.
Rosine (die), *t.* -n: mazsola.

Rosmarin (der), -[e]s, *t.* -e: rozmaring.
Ross (das), Rosses, *t.* Rosse: ló, paripa; hoch zu ~: lóháton; sich aufs hohe ~ setzen: fenhéjázni, lóhátról beszélni.
Rosshaar (das): lószőr.
Rosshaut (die): lóbőr.
Rosshändler (der): lókereskedő, lócsiszár, kupec.
Rosshirt (der): csikós.
Rosskastanie (die): vadgesztenye.
Rossknecht (der): csikós, lovász.
Rossmarkt (der): lóvásár.
Rossschweif (der): lófark, boncsok.
Rost (der), -es: 1) rozsda; 2) *t.* Roste v. Röste: rostély, rács.
Rostbraten (der): rostélyos.
rosten (-ete, ist gerostet): rozsdásodni.
rostfarbig: rozsdaszínű.
Rostfleck (der): rozsdafolt.
rostfleckig: rozsdafoltos.
rostig: rozsdás, -an.
Rostwerk (das): rácsozat.
Rotation (die), *t.* -en: forgás, keringés.
Rotationsgeschwindigkeit (die): forgási sebesség.
roth (*kf.* röther, *ff.* röthest): vörös, -en, piros, -an; etw. ~ färben: megpirosítani, vörösre festeni; sich ~ färben: megpirosodni, elvörösödni, elpirulni; ~ machen: megpirosítani; ~ werden: elvörösödni, elpirulni, kipirulni; — das **Roth**: pirosság, pír, vörös szín.
Rothbart (der), -es: rőtszakállú.
rothbäckig: piros-pozsgás.
Rothbeize (die): cserlé.
rothblond: vöröses szőke.
rothblütig: piros vérű.
rothbraun: vörösbarna.
Rothbuche (die): erdei bükkfa.
Rothfuchs (der): piros pej(ló).
rothgelb: vörhenyes sárga.
Rothgerber (der): cserzővarga.
Rothgießer (der), -s, *t.* ~: rézműves.
Rothgimpel (der): pirók (Pyrrhula).
Rothglut (die), **Rothglühen** (das): cserzővarga.
rothglühend: vörösen izzó.
rothhaarig: vöröshajú.
Rothkäppchen (das), -s: vörös bóbitás leány, Piroska (a népmesében).
Rothkehlchen (das), -s, *t.* ~: vörösbegy.
Rothlauf (der), -s: orbánc.
rothnasig: vörösorrú.
Rothschimmel (der): aranyderes, pirosszürke (ló).
Rothschmied (der): rézműves.
Rothstift (der): vörös v. piros irón v. ceruza.

Rothtanne (die): vörösfenyő (Larix europaea).
rothwangig: piros-pozsgás.
Rothwein (der): vörös bor.
Rothwelsch (das): tolvajnyelv.
Rothwild (das): rőtvad (szarvas és őz). [rogni, keringeni.]
rotieren (-te, hat rotiert): fo-
Rottacker (der): parlag.
Rotte (die), t. -n: 1) csapat, csoport, banda; 2) *kat.* tag (egymás mögött álló két katona).
rotten (-ete, hat gerottet): irtani, gyomlálni; — sich ~: csoportosulni, összeverődni.
Rottenführer (der): főkolompos.
rottenweise: 1) csapatosan; 2) tagonként.
rotulieren (-te): becsomózni.
Rotulus (der): per- v. iratcsomó.
Rotunde (die), t. -n: rotunda, körönd, körszín.
Rotz (der), -es: takony.
rotzig: taknyos, -an.
Rouleau [ruló] (das), -s, t. -x: görgőfüggöny, gördülő redőny.
Roulette [rulett] (die): 1) forgó korong; 2) rulett (hazardjáték); 3) *mest.* cifrázó.
Route [rût] (die), t. -n: útirány, útvonal, menetirány; die kürzeste ~: a legrövidebb út.
Routine [rutín] (die): gyakorlott- ság, ügyesség, jártasság. [-an.
routiniert: rutinos, gyakorlott,
Royalist [roajaliszt] (der), -en, t. -en: királypárti.
royalistisch: királypárti.
***röche:** l. riechen.
röcheln (-te, hat geröchelt): hörögni; — das **Röcheln**, -s: hörgés.
Röckchen (das), -s, t. ~: kabátocska, szoknyácska.
Röhrchen (das), -s, t. ~: 1) csöveceske; 2) nádacska.
Röhre (die), t. -n: cső, szár.
Röhrennetz (das): csőhálózat.
Röhricht (das), -es, t. -e: nádas.
Römer (der), -s, t. ~: 1) római; 2) talpas boros pohár; — die **Römerin**, t. -nen: római nő.
römisch: római. [montán.]
Römling (der), -[e]s, t. -e: ultra-
rösch: l. resch.
Rösche (die), t. -n: *müsz.* 1) hajlás, lejtősség; 2) fejtőárok.
Röschen (das), -s, t. ~: rózsácska.
Rössel (das), -s, t. ~: lovacska.
Rösselsprung (der): lóugrás.
Röste (die), t. -n: 1) áztató, kenderáztató; 2) pörkölő, pirító.
rösten (-ete, hat geröstet): 1) pörkölni; 2) áztatni (kendert).
Röthe (die): vörösség, pír.
Röthel (der), -s, t. ~: vörös irón v. kréta.
röthen (-ete, hat geröthet): pirosítani; — sich ~: pirosodni; der Himmel röthet sich: pirkad.
röthlich: vörhenyes, vöröses, -en.
Rubel (der), -s, t. ~: rubel.
Rubin (der), -s, t. -e: rubin.
rubricieren (-te, hat rubriciert): rovatozni.
Rubrik (die), t. -en: rovat.
Rubrum (das): külzet, felzet.
ruchbar: köztudomású; etw. ~ machen: elhiresztelni vmit, vminek hírét elterjeszteni; etw. wird ~: hírre futamodik, ki- [tudódik.]
ruchlos: elvetemült.
Ruchlosigkeit (die): elvetemültség.
Ruck (der), -es, t. -e: lökés, taszítás; mit einem ~: egyszerre.
ruckweise: lökésszerűen.
Rudel (das), -s, t. ~: falka.
Ruder (das), -s, t. ~: evező; am ~ sein v. sitzen: a kormányon v. hatalmon lenni; ans ~ gelangen v. kommen: kormányra jutni.
Ruderbank (die): evezőpad.
Ruderer (der), -s, t. ~: evezőlegény.
Ruderfeder (die): evezőtoll.
rudern (-te, hat gerudert): evezni, kormányozni; — das **Rudern**, -s: evezés.
Ruderschaufel (die): evezőlapát.
Ruderschiff (das): evezős hajó.
Ruderschlag (der): evezőcsapás.
Rudiment (das), -es, t. -e: 1) csenevész (szerv), csökevény, durvány; 2) die ~e (= t.): elemek.
rudimentär: csenevész.
Rudolf *(férfinév):* Rudolf, Rezső.
Ruf (der), -[e]s, t. -e: 1) kiáltás, kiáltó szó; 2) hívás, meghívás; einen ~ an jmdn ergehen lassen: vkit vmely hivatalra v. állásra meghívni, vmire felszólítani; einen ~ erhalten: meghívatni (vmely állásra); er hat einen ~ als Professor nach B. erhalten: meghívták B-be tanárnak; 3) hír, hírnév; in üblen ~ bringen: rossz hírbe keverni; in üblen ~ kommen: rossz hírbe keveredni; er steht im ~e des Geizes: fösvénynek tartják, fösvény hírében áll.
rufen (rief, hat gerufen): 1) kiáltani; er rief: így szólt, így kiáltott fel; jmdm ~: vkinek kiáltani v. odaszólni; um Hilfe ~: segítségért kiáltani v. kiabálni; 2) hini, szólitani; unter das Gewehr ~: fegyverbe szólitani; jmdn zur Hilfe v. zuhilfe ~: vkit segítségül hívni; jmdn beim Namen ~: vkit nevén szólitani; jmdn ~ lassen: vkit hivatni; du kommst wie gerufen: épen jókor v. kapóra jösz; — das **Rufen**, -s: kiáltás, hivás.
Rufer (der), -s, t. ~: hívó, kiáltó.
Rufzeichen (das): hivójel.
Ruh, Ruhe (die): 1) nyugalom, nyugvás, béke; jmdm keine ~ geben v. lassen: vkit nem hagyni békén; zur ~ gehen v. sich zur ~ begeben: lenyugodni, lefeküdni; der ~ pflegen: pihenni, pihenésre térni; sich zur ~ setzen: nyugalomba vonulni; ich habe keine ~ vor ihm: nincs nyugtom tőle; 2) csend; die öffentliche ~: a közcsend; um ~ bitten: csendet kérni.
Ruhebank (die): (pihenő) pad.
Ruhebett (das): nyugágy, nyugvó ágy.
Ruhegehalt (das): nyugdíj.
Ruhekissen (das): párna.
Ruhelage (die): nyugvó helyzet.
ruhelos: nyugtalan, -ul; szünet nélkül, -i; ruheloses Leben: hányt-vetett v. zaklatott élet.
ruhen (-te, hat geruht): nyugodni, pihenni, szünetelni; [ich] wünsche wohl geruht zu haben: egészségére kívánom az éjszakai nyugodalmat; ich werde nicht eher ~, als bis ich meine Pläne durchgesetzt habe: nem nyugszom addig, míg terveimet végre nem hajtottam; das Dach ruht auf Säulen: a födelet oszlopok tartják; sein Blick ruhte mit Wohlgefallen auf dem Sohne: szeme gyönyörködve pihent fián; Gottes Segen ruht auf ihm: Isten áldása van rajta; hier ruht ..: itt nyugszik .. (sírfelirat); ~ lassen: pihentetni, nyugtatni, veszteg hagyni; — das **Ruhen**, -s: nyugvás, pihenés.
Ruhenische (die): pihenőfülke.
Ruheort, Ruheplatz (der): nyugvó v. pihenő hely.
Ruhepause (die): pihenő, szünet.
Ruhepunkt (der): nyugpont, nyugvópont. [rosszék.]
Ruhesessel (der): karszék, ka-
Ruhestand (der): 1) nyugállomány; 2) nyugalmi állapot, nyugalom; in ~ treten: nyugalomba vonulni; jmdn in ~ versetzen: vkit nyugalmazni.
Ruhestätte, Ruhestelle (die): nyugvó v. pihenő hely; die letzte ~: a sír.
Ruhestellung (die): nyugvó állás.
Ruhestifter (der): békéltető, békeszerző, csendesítő.
Ruhestörer (der): csendzavaró, csendháborító.

Ruhestörung (die): csendzavarás, csendháborítás.
Ruhestunde (die): szünóra.
Ruhetag (der): szünnap, pihenő nap.
ruhevoll: csendes, -en, nyugalmas, -an.
Ruhezeichen (das): szünetjel.
Ruhezeit (die): szünidő, pihenés ideje.
Ruhezustand (der): nyugvó állapot.
ruhig: nyugodt, nyugalmas, -an, csendes, -en; bleibt ~ an eurem Platze: maradjatok veszteg! ein ~es Leben führen: nyugodtan élni; seien Sie wegen des Eingangs der Gelder ~: a pénzek beérkezésére nézve nyugodt lehet.
Ruhm (der), -es: dicsőség, hírnév; ~ erlangen: hírtnevet szerezni; es gereicht ihm zum ~e: dicsőségére válik.
Ruhmbegierde (die): dicsvágy.
ruhmbegierig: dicsvágyó.
Ruhmeshalle (die): dicsőség csarnoka, pantheon.
Ruhmeskranz (der): babérkoszorú.
Ruhmestat (die): dicső tett.
ruhmlos: dicstelen, -ül.
ruhmredig: dicsekvő.
Ruhmredigkeit (die): dicsekvés.
ruhmreich, ruhmvoll: dicső, dicsőséges, -en.
Ruhr (die): *orv.* vérhas.
Ruin (der), -s, *t.* -e: romlás, veszedelem, vkinek veszte.
Ruine (die), *t.* -n: rom, omladék.
ruinieren (-te, h. ruiniert): tönkretenni, megrontani.
ruinös: 1) romladó, dületeg, düledező; 2) vészhozó.
Rum (der), -s: rum.
'rum: l. herum.
Rumänien (das), -s: Románia.
rumänisch: román, oláh, -ul.
Rummel (der), -s, *t.* ~: 1) zaj, zsibongás, keveredés; 2) limlom.
rummeln (-te, hat gerummelt): zörögni, zajongni.
Rumor (der), -s, *t.* -e: zaj, zsivaj.
rumoren (-te, hat rumort): zajongni, zsibongani; dieser Gedanke rumorte ihm schon lange im Kopfe: ez a gondolat már régóta forrongott agyában.
Rumpelgeist (der): hazajáró lélek.
Rumpelkammer (die): lomtár.
Rumpf (der), -es, *t.* Rümpfe: törzs, derék.
Rumpfbeuge (die): törzshajlítás.
Rumpfparlament (das): csonka országgyűlés.
rund: 1) kerek, gömbölyű; ~ herum: köröskörül; ~ machen: kikerekíteni; ~ werden: kikerekedni, meggömbölyödni; 2) kerek számban; 3) kereken, egyenesen; etw. ~ abschlagen: kereken megtagadni.
Rundbau (der): körépület.
Rundbogen (der): félkörív.
Rundbrenner (der): körlángzó.
Runde (die): 1) kör, kerület; in die ~: körbe; die ~ machen: körbe járni; 2) körjárat.
runden (-ete, hat gerundet): gömbölyíteni; — sich ~: gömbölyödni.
Rundfahrt (die): körút, körutazás.
Rundgang (der): körjárat.
Rundgemälde (das): körkép.
Rundgesang (der): körének.
Rundlauf (der): körfutás.
rundlich: kerekded, gömbölyded, -en.
Rundpfeiler (der): kerekoszlop.
Rundreise (die): körutazás.
Rundreisebillet (das), **Rundreisekarte** (die): körutazási jegy.
Rundschau (die): szemle.
Rundscheibe (die): korong.
Rundschreiben (das): körlevél.
Rundschrift (die): kerek írás.
Rundtanz (der): körtánc.
rundum, rundumher: köröskörül.
Rundung (die), *t.* -en: kerekség, gömbölyödés, gömbölyűség.
Rundweg (der): körút.
rundweg: kereken, határozottan.
Rundzelt (das): kerek sátor.
Rune (die), *t.* -n: rúna, rovás.
Runenschrift (die): rúnaírás.
Runenstein (der): rúnakő.
Runge (die), *t.* -n: 1) korlátoszlop; 2) szekrényoszlop.
Runkelrübe (die): fehér cékla.
Runzel (die), *t.* -n: ránc, redő.
runzelig: ráncos, redős.
runzeln (-te, h. gerunzelt): ráncba szedni (homlokát); — sich ~: ráncolódni, ráncosodni.
rupfen (-te, hat gerupft): megkoppasztani, megtépni.
ruppig: rongyos, -an.
Ruprecht *(férfinév)*: Róbert.
rural: falusi, mezei.
Russe (der), -n, *t.* -n: orosz.
russisch: orosz, -ul.
Russland (das): Oroszország.
Rusticität (die): póriasság.
Ruß (der), -es: korom.
rußig: kormos, -an.
Rute (die), *t.* -n: vessző, rúd.
Rutenbesen (der): vesszőseprő.
Rutschbahn (die): 1) csusztató, ergető; 2) sikló.
Rutsche (die): csuszka.
rutschen (-te, hat *v.* ist gerutscht, l. ellen *jegyz.*): csúszni, csuszamlani.
rutschig: csúszós, síkos.
Rutschfläche (die): csúsztató felület.
Rutschterrain (das): csuszó *v.* csuszamló terület *v.* terep.
Rutschung (die): csuszamlás.
Rübchen (das), -s, *t.* ~: apró répa.
Rübe (die), *t.* -n: répa.
Rübenacker (der): répaföld.
Rübenzucker (der): répacukor.
Rüböl (das): repceolaj.
Rübsamen (der), **Rübsen** (der): repcemag, bánsági repce.
☛ **rück...**: *össz.* vissza-, viszont-, hátra-...
Rückanfall (der): visszaesés.
Rückanspruch (der): visszkereset, viszonkereset.
Rückantwort (die): viszonválasz.
rückbezüglich: visszaható.
Rückbleibsel (das): maradék.
Rückblick (der): visszapillantás.
Rückbürge (der): alkezes.
rückdirigieren *(tm.* ich dirigierte zurück, *m.* habe zurückdirigiert): visszameneszteni.
Rückempfang (der): visszavétel.
Rücken (der), -s: 1) hát; im ~: háta mögött; auf den ~ fallen: hanyatt esni; dem Feinde in den ~ fallen: az ellenséget hátulról megtámadni; sich *(= dat.)* den ~ freihalten: a visszavonulás útját biztosítani; mit dem ~ gegeneinander gewendet: egymásnak háttal állítva; es läuft mir kalt über den ~: végigborsódzik a hátam; jmdm den ~ wenden *v.* zuwenden: hátat fordítani vkinek, háttal fordulni vkihez; 2) der ~ eines Berges: a hegy gerince; ~ der Klinge: a penge foka.
rücken (-te): I. (hat gerückt): tolni, mozdítani; etw. näher ~: vmit közelebb tolni; den Tisch ans Fenster ~: az asztalt az ablak mellé tolni; den Topf vom Feuer ~: a fazekat elvenni a tűzről; etw. von der Stelle ~: vmit kimozdítani a helyéből; — II. (ist gerückt) mozdulni, indulni, vonulni; aneinander ~: közeledni egymáshoz; ins Feld ~: síkra szállni, hadra kelni; aus dem Lager ~: a táborból kivonulni; in ein Land ~: tartományt megszállni; jmdm auf den Leib *v.* zu Leibe ~: nekimenni vkinek; jmdm näher ~: vkihez közelebb húzódni; vor eine Stadt ~: város elé vonulni; von der Stelle ~: helyéből kimozdulni, a helyét elhagyni; vorwärts ~: előre vonulni *v.* nyomulni; — sich ~ (hat s. gerückt): mozdulni, el- *v.* kimozdulni vhonnan.
Rückenangriff (der): háttámadás.

Rückendeckung (die): hátfödözet.

Rückenlehne (die): támla, háttámasz.

Rückenmark (das): gerincagy, gerincvelő.

Rückenmarksdarre (die): *orv.* gerincsorvadás.

Rückensaite (die): gerinchúr.

Rückenschmerz (der): hátfájás.

Rückenschutz (der): hátvéd.

Rückenwirbel (der): hátcsigolya.

Rückerfolgung (die): visszaszolgáltatás.

Rückerinnerung (die): visszaemlékezés.

Rückeroberung (die): visszahódítás.

Rückersatz (der): visszatérítés.

Rückerstattung (die): visszatérítés, visszamutatás.

Rückerwerb (der): visszaszerzés.

Rückfahrt (die): visszautazás.

Rückfall (der): visszaesés, visszaszállás (örökségé).

Rückfallsrecht (das): ági öröklés.

rückfällig: visszaeső.

Rückfläche (die): hátlap.

Rückfracht (die): 1) visszatérő fuvar; 2) térti rakomány.

Rückgabe (die): visszaadás.

Rückgang (der): 1) visszamenés, hátramenés; 2) csökkenés, hanyatlás; 3) ~ des Kaufes: alku megszüntetése, vétel visszavonása.

rückgängig: hanyatló; ~ machen: megsemmisiteni, megszüntetni, visszavonni, érvénytelennek nyilvánitani, felbontani (ügyletet); ~ werden: megsemmisülni, érvénytelenné válni.

Rückgewinn (der): visszanyerés.

Rückgrat (das *v.* der): hátgerinc.

Rückgriff (der): visszkereset.

Rückhalt (der): 1) támasz, támpont; 2) tartózkodás.

rückhaltlos: tartózkodás nélkül, -i, leplezetlen, -ül.

Rückkauf (der): visszavétel.

Rückkehr, Rückkunft (die): visszatérés, hazatérés.

Rückladung (die): térti rakomány.

Rücklass (der): maradék.

Rücklauf (der): visszafutás, hátraszökés.

Rücklehne (die): l. Rückenlehne.

rückleiten (*tm.* leitete zurück, *m.* hat zurückgeleitet): visszaszármaztatni, visszaküldeni (iratot).

rückliefern: l. zurückliefern.

rücklings: hanyatt, hátulról.

Rückmarsch (der): 1) visszamenetel, visszatérés; 2) hátramenetel.

rückmelden (*tm.* meldete zurück, *m.* hat zurückgemeldet): visszajelenteni.

Rückmeldung (die): visszajelentés.

rückmitteln: l. rückleiten.

Rückmittlung (die): visszaküldés.

Rückprall (der): visszapattanás.

Rückreise (die): visszautazás.

Rückschlag (der): 1) visszahatás, ellenhatás; 2) visszautasítás, visszaverés; 3) hanyatlás.

Rückschluss (der): 1) visszakövetkeztetés; 2) visszazárás, visszarekesztés; unter ~ des Communicates: a közlemény visszazárása mellett.

Rückschreiben (das): válaszirat.

rückschreitend: hátramenő.

Rückschritt (der): hátramenés, hanyatlás.

Rückseite (die): hátlap, visszája, fonákja vminek.

Rücksendung (die): visszaküldés.

Rücksicht (die), *t.* -en: tekintet; finanzielle ~en: pénzügyi tekintetek; mit ~ (auf etw.): tekintettel (vmire); ~ nehmen auf etw.: tekintettel lenni vmire.

rücksichtlich (des...): vmire nézve *v.* vonatkozólag, vmit tekintve.

Rücksichtnahme (die): tekintetbe vétel, figyelés.

rücksichtslos: kiméletlen, -ül.

Rücksichtslosigkeit (die): kiméletlenség.

rücksichtsvoll: figyelmes, -en.

Rücksitz (der): hátsó ülés.

Rücksprache (die): megbeszélés, értekezés; mit jmdm ~ nehmen *v.* pflegen: vkivel értekezni vmiről, megbeszélni vkivel vmit.

Rücksprung (der): hátraugrás.

Rückstand (der): hátralék, tartozás; Rückstände der Verbrennung: égés maradéka; im ~e sein: tartozni.

rückständig: hátralékos, -an.

rückstellen (stellte zurück, hat zurückgestellt): 1) visszaállitani; 2) visszaszolgáltatni, visszaadni.

Rückstellung (die), *t.* -en: 1) visszaállitás; 2) visszaszolgáltatás, visszaállitás, visszaadás; mit ~ des zweiten Exemplars: a másodpéldány visszaadása mellett.

Rückstoß (der): visszalökés, hátralökés.

Rückströmung (die): visszaáramlás.

Rücktour (die): visszamenet.

Rücktransferierung (die): visszahelyezés.

Rücktransport (der): visszaszállitás.

Rücktritt (der): 1) hátralépés (vivásnál); 2) visszalépés; der ~ vom Versuche: bűnkisérlet abbahagyása.

Rückumrechnung (die): visszaszámitás.

Rückübergabe (die): viszontátadás.

Rückübernahme (die): viszontátvétel.

rückvergüten: l. vergüten.

Rückvergütung (die): vissz[a]térités.

Rückverkauf (der): viszonteladás.

Rückversetzung (die): visszahelyezés.

Rückversicherung (die): viszontbiztositás.

Rückvorlage (die): visszaterjesztés; gegen ~: visszavárólag; in ~ bringen: visszaterjeszteni, újból előterjeszteni.

Rückwand (die): hátfal, hátsó fal.

rückwärts: hátra, hátrafelé, vissza.

Rückwärtsbewegung (die): hátrálás, hátramozgás, hátramenet.

Rückwärtsconcentrierung (die): hátragyülekezés, hátrálás.

Rückwechsel (der): visszváltó.

Rückweg (der), -es: visszamenetel, visszavezető út; auf dem ~: visszajövet.

rückwirkend: visszaható, -lag.

Rückwirkung (die): visszahatás.

rückzahlbar: visszafizetendő.

rückzahlen: visszafizetni.

Rückzahlung (die), *t.* -en: visszafizetés.

Rückzahlungstermin (der): visszafizetési határidő.

Rückzug (der), -[e]s, *t.* ..züge: visszavonulás, hátrálás; zum ~ blasen: hátrálót fúni.

Rüde (der), -n, *t.* -n: kan, him.

rüde: nyers, durva, faragatlan.

Rüffel (der), -s, *t.* ~: szidás.

Rüge (die), *t.* -n: megrovás, dorgálás, feddés; jmdm eine ~ ertheilen: vkit megróni, megpirongatni.

rügen (-te, hat gerügt): megdorgálni, megróni.

rühmen (-te, hat gerühmt): dicsérni, dicsőiteni; rühme mir deine Talente nicht so sehr: ne légy oly nagyra a tehetségeddel; — sich (eines Dinges) ~: dicsekedni vmivel; er rühmt sich seiner Stärke: nagyra van az erejével.

rühmenswert: dicséretre méltó.

rühmlich: dicséretes, -en.

Rührei [Rühr-] (das): rántotta.

Rühreisen (das): piszkavas.

rühren (-te, hat gerührt): 1) mozditani, mozgatni; er konnte keine Hand ~: kezét sem tudta mozditani; 2) kavarni, habarni; die Trommel ~: dobolni; 3) meghatni, megindítani (vki szivét); die Rede hat mich tief gerührt: mélyen meghatott a beszéd; das rührt ihn nicht: ez nem inditja meg [őt]; 4) érni, ütni; wie vom Donner

gerührt: mintha a villám sujtotta volna; er ist vom Schlage gerührt worden: megütötte a szél, szélhüdés érte; 5) eredni, l. herrühren; das rührt daher: ez onnan van; — sich ~: mozdulni, moccanni; rühre dich nicht: meg ne moccanj! ohne sich von der Stelle zu ~: egy álló helyében.

rührend: megható, -an.

rührig: serény, tevékeny, -en.

Rührigkeit (die): serénység.

Rührkelle (die): keverő kanál.

rührselig: siránkozó.

Rührspiel, Rührstück (das): érzékeny szinmü, érzékeny játék.

Rührung (die): meghatottság.

Rüll (der): gomborka, morica.

Rülps (der), ..ses, t. ..se: 1) böfögés; 2) fajankó.

rülpsen (..ste, hat gerülpst): böfögni.

rümpfen (-te, hat gerümpft): fintorgatni: die Nase ~: orrát fintorgatni.

Ründe (die): kerekség, l. Runde.

ründen (-ete): l. runden.

Rüpel (der), -s, t. ~: ripők.

Rüssel (der), -s, t. ~: ormány.

Rüsselkäfer (der): *áll.* ormányos bogár.

Rüsselthier (das): ormányos.

Rüste (die): nyugvás; zu[r] ~ gehen: lenyugodni.

rüsten (-ete, hat gerüstet): fölszerelni, fölfegyverezni; — sich ~: fölkészülni, fegyverkezni, készülődni; sich zum Kriege ~: hadra készülni; sich zur Schlacht ~: harcra készülni.

Rüster (die), t. -n: szilfa.

Rüsthaus (das): fegyverház.

Rüsthölzer (die = t.): állványfák.

rüstig: erőteljes, kemény, -en.

Rüstigkeit (die): erőteljesség.

Rüstkammer (die): fegyvertár.

Rüstplatz (der): fegyvertér.

Rüstsaal (der): fegyverterem.

Rüsttag (der): ünnep előnapja.

Rüstung (die), t. -en: 1) fegyverkezés, készülődés; 2) fegyverzet, szerelvény; mit voller ~: teljesen fölszerelve, teljes fegyverzettel; 3) *ép.* állás.

Rüstungsstücke (die = t.): fölszerelési v. szerelvénycikkek.

Rüstwagen (der): társzekér.

Rüstwerk, Rüstzeug (das): fölszerelés, szerelvény, hadiszerek.

Rüthchen (das), -s: vesszőcske.

rütteln (-te, hat gerüttelt): 1) an etw.: ~: rázni, megrázni vmit; jmdn aus dem Schlafe ~: vkit álmából fölrázni; 2) zöcskölni; — das Rütteln, -s: rázás, zöcskölés.

Rüttstroh (das): törekszalma.

S

Rövidítések:

s. = siehe!: lásd!

S. = { Seite: lap. / Süd: dél.

Sa = Summa: összeg.

s. a. = siehe auch! lásd (azt) is!

Samml. = Sammlung: gyüjtemény.

sen. = senior: idősb.

s. o. = siehe oben!: lásd fent!

St. = { Sanct: szent. / Stück: darab.

s. u. = siehe unten!: lásd lent!

s. v. a. = so viel als: annyi mint.

*

S, s (das), ~, t. ~: S, s (betű).

's = es (l. e.).

Saal (der), -es, t. Säle: terem.

Saat (die), t. -en: 1) vetés; die ~ bestellen: vetni; 2) vetőmag.

Saat[en]markt (der): gabonavásár.

Saatenstand (der): vetések állása.

Saatfeld (das): vetőföld, bevetett föld.

Saatfrucht (die), **Saatkorn** (das): vetőmag.

Saatzeit (die): vetés ideje.

Sabbas (*férfinév*): Sebők.

Sabbath (der), -es, t. -e: szombat.

Sabbatharier (die = t.): szombatosok.

Sachbefund (der): lelet.

Sachbeschädigung (die): *jogt.* idegen vagyon rongálása.

sachdienlich: alkalmas, célirányos.

Sache (die), t. -n: dolog; meine ~n: a holmim; allerlei hübsche ~n und Sächelchen: mindenféle kisebb-nagyobb csinos portéka; ich möchte wissen, was an der ~ ist: szeretném tudni, hogyan áll a dolog; es ist nicht meine ~: *a)* nem tartozik rám; *b)* nem szokásom, pl. Lügen ist nicht meine ~: a hazugság nem kenyerem; in ~n der Religion: vallás dolgában; das gehört nicht zur ~: ez nem tartozik a dologra; zur ~! a tárgyra! das thut nichts zur ~: ennek semmi köze a dologhoz, ez nem változtat a dolgon.

Sacheifer (der): ügybuzgóság.

Sachenrecht (das): dologi jog.

Sachenverkehr (der): áruforgalom.

Sacherklärung (die): tárgyi magyarázat.

sachfällig: per- v. ügyvesztes; ~ werden: perét elveszteni.

Sachführer (der): ügyvivő.

sachgemäß: a tárgyhoz illő, tárgyszerű, célszerű, -en.

Sachkenner (der): szakértő, dologhoz értő.

Sachkenntnis, Sachkunde (die): szakismeret, szakavatottság, szakértelem.

sachkundig: szakértő, -en, szakavatott, -an.

Sachlage (die): az ügy állása, tényállás.

sachlich: dologi, tárgyi, -lag, tárgyilagos, -an, ténybeli.

Sachlichkeit (die): tárgyilagosság.

Sachregister (das): tárgymutató.

Sachse (der), -n, t. -n: szász.

Sachsen (das), -s: Szászország.

sacht[e]: halkan, lassan, óvatosan.

Sachverhalt (der), **Sachverhältnis** (das): az ügy állása, tényállás, az ügy v. dolog mibenléte.

sachverständig: szakértő, -en; — der Sachverständige, -n, t. -n: a szakértő.

Sachverständnis (das): szakértelem.

Sachverzeichnis (das): tárgymutató.

Sachwalter (der): ügyvivő.

Sachwaltung (die): ügyvitel.

Sack (der), -es, t. Säcke: 1) zsák; ein ~ voll: egy zsákkal; 2) zseb; etw. in den ~ stecken: vmit zsebre vágni; 3) mit ~ und Pack: teljesen fölszerelvo, mindenestül.

Sackel (der): l. Säckel.

sacken (-te, hat gesackt): 1) zsákolni; 2) bezsebelni; — sich ~: süppedni.

sackerlot! l. sapperlot.

sackförmig: zsákalakú, -an.

Sackgasse (die): térjmegutca, vakutca, zsákutca.

sackgrob: durva mint a pokróc.

Sackleinwand (die): zsákvászon.

Sackpfeife (die): duda.

Sackpfeifer (der): dudás.

Sackpistole (die): zsebpisztoly.

Sackträger (der): zsákhordó.

Sacktuch (das): zsebkendő.

Sackuhr (die): zsebóra.

Sackung (die), t. -en: süppedés.

Sacrament [-cra-] (das), -es, t. -e: szentség.

sacramentieren (-te): káromkodni.

sacrilegisch: szentségtörő.

Sacristan [-cri-] (der), -es, t. -e: sekrestyés.

Sacristei (die), t. -en: sekrestye.

sacrosanct: szent és sérthetetlen.

Sadducäer (der), -s, t. ~: sadduceus.

Saffian (der), -s, **Saffianleder** (das): szattyán (bőr).

Saffor [Sa-] (der), -s: vad sáfrány.

Safran [Sa-] (der), -s: sáfrány.

Saft (der), -es, t. Säfte: lé, nedv; das hat weder ~ noch Kraft: se eleje, se veleje (a beszédnek).

Saftfarbe (die): nedves festék.
saftig: 1) leves, leveses; 2) aljas, trágár.
Saftigkeit (die): vminek leveses volta.
saftlos: 1) nedvetlen; 2) velőtlen.
Sagacität (die): éles ész.
sagbar: mondható.
Sage (die), *t.* -n: 1) szóbeszéd; es geht die ~: azt beszélik; 2) monda.
sagen (-te, hat gesagt): 1) mondani; man sagt: beszélik; was Sie ~: mit nem mond [Ön]! er hat manches zu ~: sok a mondani valója; das hat nichts zu ~: *a)* az semmi; *b)* nem tesz semmit, sebaj! Sie können von Glück ~: szerencsésnek tarthatja magát; jmdm etw. ~ lassen: vkinek üzenni *v.* megüzenni vmit; lass dir das gesagt sein: vedd ezt figyelembe, jegyezd meg; lass dir doch ~: hallgass a szóra; ich habe mir ~ lassen, dass...: azt hallottam, hogy...; das muss ich ~: meg kell adnom; was soll das ~: mit jelentsen ez? das will was ~: ez már nagy dolog; das will ich nicht gesagt haben: nem így értettem; 2) **gesagt, gethan**: úgy is cselekedett, úgy is lett *v.* meg is tette; er ist wohlhabend, ja, es ist wohl nicht zuviel gesagt, reich: jómódú, sőt nem túlzás, ha azt mondom, hogy gazdag; unter uns gesagt *v.* im Vertrauen gesagt: köztünk maradjon a szó; 3) *ker.* 500 K, sage fünfhundert Kronen: 500 K, azaz ötszáz korona.
Sagendichtung (die): mondaköltészet.
sagenhaft: mondai, mondaszerű.
Sagenkreis (der): mondakör.
Sagenreich (das): mondavilág.
sagenreich: mondákban gazdag *v.* bővelkedő, mondatermő.
Sagenzeit (die): mondai *v.* regés őskor.
Sago (der), -s: szágó.
Sagopalme (die): szágó-pálma.
*sah: l. sehen.
Sahara (die): a Szahara.
Sahlband (das), **Sahlleiste** (die): posztószél.
Sahlweide (die): *növ.* kecskefűz (Salix caprea).
Sahne (die): tejföl.
sahnig: tejfölös, -en.
Saibling (der), -[e]s, *t.* -e: *hal.* (Salmo salvelinus).
saisiren (szezírn) (-te): lefoglalni.
Saison [szezón] (die), *t.* -s: idény, évad, évszak.
Saite (die), *t.* -n: húr; andere ~n aufziehen: más húrt pengetni; gelindere ~n aufziehen: alább hagyni követeléseivel; in die ~n greifen: megpengetni a húrokat; seine ~n zu hoch spannen: sokat kívánni.
Saiteninstrument (das): húros hangszer.
Saitenspiel (das): húros zene (pl. hárfázás).
[**Sakrament** (das): l. Sacr...
sakrisch: fene..., fene módon.
Salamander (der), -s, *t.* ~: *áll.* szalamandra, tűzgyík; jmdm einen ~ reiben: vkinek tiszteletére nagyot inni.
Salami (der), -s, *t.* -mi: szalámi.
salariren (-te): díjazni.
Salat (der), -es, *t.* -e: saláta.
Salär (das), -s, *t.* -e: díj, díjazás.
Salbader (der), -s, *t.* ~: kuruzsló.
Salbaderei (die): kuruzslás.
salbadern (-te): kuruzsolni.
Salbe (die), *t.* -n: kenőcs, ír; mit allen ~n geschmiert: rókahájjal kenték.
Salbei (die): l. Salvei.
salben (-te, hat gesalbt): fel- *v.* megkenni; er wurde zum Könige gesalbt über Syrien: fölkenték Sziria királyává; — **sich** mit Balsam ~: magát balzsammal megkenni.
salbig: kenőcsös, kenetes.
Salböl (das): kenő olaj.
Salbung (die): 1) kenet; 2) fölkenés, felavatás.
salbungsreich, salbungsvoll: kenetes, kenetteljes, -en.
saldiren (-te, hat saldiert): 1) kiegyenlíteni, kifizetni; um unsere Rechnung mit Ihnen zu ~: hogy számlánkat Önnél kiegyenlítsük; 2) nyugtázni.
saldiert: kifizetett, kifizetve.
Saldo (der), -[s], *t.* -s *v.* Saldi: egyenleg, maradék; per ~ dieses Gegenstandes: ezen ügy kiegyenlítéseül; den ~ ziehen: mérlegezni.
Saldobetrag (der): egyenlegösszeg.
Saldobuch (das): egyenlegkönyv.
Saldo-Contist (der): számla-vezető.
Saldovortrag (der): egyenlegátvitel; ~ von alter Rechnung: a régi számvitel egyenlege; ~ auf neue Rechnung: egyenleg új számlára.
Saldozahlung (die): kiegyenlítő fizetés, egyenleg kifizetése.
Saline (die), *t.* -n: sóbánya.
Salivation (die): nyálfolyás.
Salm (der), -es, *t.* -e: lazac.
Salmiak (der), -s: szalmiák.
Salomo *(férfinév)*: Salamon.
salomonisches Urtheil: salamoni ítélet; *ellenben:* die Salomonischen Schriften: Salamon iratai.
Salon (der), -s, *t.* -s: fogadó *v.* társalgó terem, szalon.
salonfähig: szalonba illő, szalonképes.
Salonwagen (der): szalonkocsi, termeskocsi, teremkocsi.
salopp: hanyag, pongyola.
Salpeter (der), -s: salétrom.
salpet[e]rig: salétromos, -an.
salpetersauer: salétromsavas.
Salpetersäure (die): salétromsav.
Salse (die): sóslé.
Salto (der): (merész) ugrás.
Salubrität (die): köztisztaság.
Salut (der): tisztelgés (lövéssel).
Salutation (die): üdvözlet, tisztelgés.
salutiren (-te, hat salutiert): tisztelegni, katonásan köszönni.
Salutierschuss (der): üdvlövés, tisztelgőlövés.
Salve (die), *t.* -n, **Salvenfeuer** (das): össztűz, üdvlövés.
Salvei (die), *t.* -en: *növ.* zsálya.
salviren (-te): menteni, fedezni.
Salvusconductus (der): szabadmenet, oltalomlevél.
Salz (das), -es, *t.* -e: só.
Salzamt (das): sóhivatal.
Salzbad (das): sósfürdő.
Salzbergwerk (das): sóbánya.
Salzbrunnen (der): sóskút.
salzen (-te, hat gesalzt *v.* gesalzen): sózni, megsózni.
Salzfass, Salzfässchen (das): sótartó.
Salzfisch (der): sózott hal.
Salzfleisch (das): besózott hús.
Salzgeist (der): sószesz.
Salzgeschmack (der): sós íz.
Salzgrube (die): sóakna, sóbánya.
Salzgurke (die): kovászos uborka.
salzhaltig: sós, sótartalmú.
salzig: sós.
Salzkipfel (das): sós-kifli.
Salzquelle (die): sós forrás.
salzsauer: sósavas.
Salzsäule (die): sóbálvány.
Salzsäure (die): sósav.
Salzsee (der): sós tó.
Salzsiederei (die): sófőző.
Salzwasser (das): sós víz.
Salzwerk (das): sóbánya.
Same[n] (der), -ns, *t.* -n: mag; in ~n schießen: felmagzani.
Samenfluss (der): magömlés.
Samengattung (die): magnem.
Samengehäuse (das): magtok.
Samenkern (der): mag bele.
samenlos: mag nélküli, magtalan.
Samenpflanze (die): magtermő növény.
Samenschale (die): maghéj.
Samenstrang (der): ondózsinór.
samentragend: magtermő.

Sammelbecken (das): gyüjtő medence.
Sammelbogen (der): gyüjtő-ív.
Sammelcasse (die): gyüjtőpénztár.
Sammelkreis (der): gyüjtő kedv.
Sammelgefängnis (das): gyüjtőfogház.
Sammelgelder (die = *t.*): gyüjtött pénz.
Sammelkasten (der): gyüjtőszekrény.
Sammellinse (die): gyüjtő lencse.
sammeln (-te, hat gesammelt): gyüjteni, összegyüjteni, összeszedni; die Gedanken ~: gondolatait összeszedni; Schätze ~: kincseket összehalmozni; — sich ~: 1) összegyűlni, összegyülekezni; 2) magához térni, erejét *v.* gondolatait összeszedni, meghiggadni; mit der Wiederkehr des Tages sammelt sich auch mein Muth wieder: a nappal visszatértével bátorságom is újra éled; er war nicht gesammelt genug, um eine solche Nachricht zu vernehmen: még nem volt elég ereje, hogy ily hírt meghallgasson.
Sammelname (der): gyüjtő-név.
Sammelplatz, Sammelpunkt (der), **Sammelstelle** (die): gyülekező hely, gyülőhely, találkozó hely.
Sammelsurium (das): keverék, egyveleg, összevisszaság.
Sammelwerk (das): gyüjtemény, gyüjteményes munka.
Sammet (der): l. Sammt.
Sammler (der), -s, *t.* ~: gyüjtő, összeszedő; ein ~ von Münzen: éremgyüjtő.
Sammlung (die), *t.* -en: 1) gyüjtés, összeszedés; 2) gyüjtemény; eine ~ von Alterthümern: régiséggyüjtemény; 3) gyüjtött pénz; 4) lelkierő, lelki nyugalom, higgadtság; die ~ fehlte mir: nem volt elég nyugodtságom; die Poesie verlangt, ja gebietet ~: a költészethez kivánatos, sőt szükséges a lelki nyugalom.
Sammt (der), -es, *t.* -e: bársony.
sammt (*praep. dat.*): -val -vel együtt; der Fürst ~ seinem Gefolge reist morgen: a fejedelem kiséretével együtt holnap utazik; ~ und sonders: mindnyájan.
sammtartig: bársonyszerü, -en, bársonyos, -an.
sammten: bársony, -ból való.
Sammtkleid (das): bársonyruha.
Sammtröschen (das): *növ.* százszorszép (Bellis perennis).
sammtweich: bársonypuhaságú.
Samstag (der), -[e]s, *t.* -e: szombat; samstags *v.* des Samstags: szombaton.

sanct: szent.
Sanct-Andrä: Szent-Endre.
Sanction (die), *t.* -en: 1) szentesités, megerősités; 2) l. pragmatisch.
sanctionieren (-te, hat sanctioniert): szentesiteni.
Sanctionierung (die): szentesités.
Sand (der), -es: 1) homok, fövény; mit ~ bestreuen: homokkal behinteni; jmdm ~ in die Augen streuen: vkinek port hinteni a szemébe; 2) zátony; unser Schiff ist auf den ~ gerathen: hajónk zátonyra került *v.* megfeneklett; 3) küzdtér, küzdőtér, porond; das Pferd hat ihn auf den ~ gesetzt: lova ledobta; jmdn auf den ~ setzen: vkit a nyeregből kiütni; jmdn auf den ~ strecken: vkit legyürni, leverni.
Sandale (die), *t.* -n: szijassaru.
Sandbad (das): homokfürdő.
Sandbank (die): homokzátony; auf eine ~ auffahren: zátonyra kerülni.
Sandboden (der): homoktalaj.
Sandelholz (das): szantálfa.
Sandgegend (die): homokos vidék.
Sandgries (der): apró kavics, murva, porond.
Sandgrube (die): homokbánya.
Sandhügel (der): homokbucka.
sandig: homokos, fövenyes.
Sandinsel (die): homoksziget.
Sandkohle (die): porszén.
Sandkorn (das): homokszem, fövényszem.
Sandsack (der): homokzsák.
Sandsieb (das): homokszita.
Sandstein (der): homokkő.
Sandsteppe (die): homokpuszta.
***sandte**: l. senden.
Sandufer (das): homokos part.
Sanduhr (die): homokóra.
Sandwüste (die): homoksivatag.
sanft: szelid, -en, enyhe, -én, csendes, -en; eine ~e Anhöhe: szeliden emelkedő domb; das ~e Murmeln des Baches: a patak csendes csörgedezése; ~ entschlummern: csendes halállal kimulni; ruhe ~: nyugodjál békén!
sanftabfallend: szelid lejtős.
sanftansteigend: szeliden emelkedő.
Sanftheit, Sanftmuth (die): szelidség, lágyság, gyengédség.
sanftmüthig: szelid, jámbor.
Sang (der), -es, *t.* Sänge: ének, dal, l. Gesang; ~ und Klang: zenebona; mit ~ und Klang: zeneszóval.
***sang**: l. singen.

sangbar: énekelhető.
Sangbarkeit (die): énekelhetőség.
Sanguiniker (der), -s, *t.* ~: vérmes ember.
sanguinisch: vérmes, -en.
sanieren (-te, hat saniert): orvosolni, rendezni.
Sanierung (die): orvoslás.
sanitär: egészségi, egészségügyi.
Sanität (die): egészségügy.
sanitätlich: egészségügyi, -leg.
Sanitätsabtheilung (die): *kat.* egészségügyi osztag.
Sanitätsarzt (der): tiszti *v.* közigazgatási orvos.
Sanitätsbehörde (die): egészségügyi hatóság.
sanitätsmäßig: egészségügyileg.
Sanitätspolizei (die): egészségügyi rendőrség.
sanitätspolizeilich: egészségrendőri, -leg.
Sanitätswesen (das): egészségügy.
sanitätswidrig: egészségellenes, -en.
***sank**: l. sinken.
[**sankt, Sanktion**: l. sanct...
***sann**: l. sinnen.
Sansculotte (der), -n, *t.* -n: szanszkülott.
Sanskrit (das): szanszkrit(nyelv).
Saphir (der), -es, *t.* -e: zafir.
Sappe (die), *t.* -n: vivó *v.* futóárok, *kat.* árka.
sappen, sappieren (-te): *kat.* árkázni.
Sappenangriff (der): árka-támadás.
sapperlot, sapperment: teringettét! menydörgős menykő! lángos lobogós!
Sappeur [szapőr] (der), -s, *t.* -s *v.* -e: árkász.
Saracene (der), -n, *t.* -n: szaracén.
Sardelle (die), *t.* -n: szárdella.
Sardine (die), *t.* -n: szárdina.
Sardinien (das), -s: Szárdínia.
sardonisch: görcsös *v.* gúnyos (nevetés).
Sarg (der), -es *t.* Särge: koporsó; ein Nagel zu jmds ~e: vki halálának oka *v.* siettetője.
Sargträger (der): koporsóvivő.
Sargtuch (das): koporsólepel.
Sarkasmus (der) ~, *t.* -men: maró, metsző *v.* éles gúny, fulánkos beszéd.
sarkastisch: gúnyos, maró, -an, metsző, -en.
Sarkophag (der), -es, *t.* -e: kőkoporsó, díszkoporsó.
Sarmaten (die = *t.*): szarmaták.
Sass (der), -en, *t.* -en, **Sasse** (der), -n, *t.* -n: lakos, telepes.
***saß**: l. sitzen.
Satan (der), -s, *t.* -e: sátán.
satanisch: sátáni, sátáni módon.
Satellit (der), -en, *t.* -en: 1) testőr; 2) hold, mellékbolygó.

Satin [‥én] (der): félatlasz.
Satire (die), *t.* -n: szatira, gúnyvers. [költő, szatiraíró.
Satiriker (der), -s, *t.* ~ : gúny-
ſatiriſch: gúnyos, szatirikus.
Satisfaction (die), t. -en: elégtétel. [adásra képes.
ſatisfactionsfähig: elégtétel-
ſatisfactionsunfähig: elégtételadásra képtelen.
Satrap (der), -en, *t.* -en: szatrapa, helytartó, zsarnok.
ſatrapiſch: zsarnoki, -lag.
ſatt: jóllakott, jóllakva; ich b i n ~: jóllaktam; ſich ~ e ſ ſ e n: jóllakni; eine Sache (= *acc.*) ~ h a b e n *v.* einer Sache (= *gen.*) ~ ſ e i n: únni vmit, torkig lenni vmivel; eine Sache ~ b e k o m m e n *v.* einer Sache (= *gen.*) ~ w e r d e n: megsokalni vmit; ſich an etw. ~ ſ e h e n: betelni vminek a nézésével.
Satte (die), *t.* -n: köcsög.
Sattel (der), -s, *t.* Sättel: nyereg; jmdn (beim Turnier) aus dem ~ h e b e n, ſ t e c h e n *v.* w e r f e n: vkit (lovagi tornán) nyergéből kiütni *v.* kivetni; jmdn in den ~ h e b e n *v.* jmdm in den ~ h e l f e n: vkit fölsegiteni a lóra; ſich in den ~ h e b e n *v.* ſ c h w i n g e n: lóra ülni *v.* pattanni; er paßt *v.* er ſchickt ſich in alle Sättel: mindenre alkalmas, mindenhez alkalmazkodik; feſt im ~ ſ i t z e n: erősen megülni a lovat, erősen ülni a nyeregben.
Satteldach (das): nyeregfödél.
Satteldecke (die): nyeregtakaró.
ſattelfeſt: biztos (a nyeregben), kemény lovas.
Sattelkiſſen (das): nyeregvánkos.
Sattelknecht (der): nyergelő szolga.
Sattelknopf (der): nyeregkápa.
ſatteln (-te, hat geſattelt): megnyergelni (lovat).
Sattelpferd (das): nyergesló.
Satteltaſche (die): nyeregtáska.
Sattelzeug (das): nyeregszerszám.
Sattler (der), -s, *t.* ~: nyerges.
Sattlerei (die): nyerges-műhely.
ſattſam: elégséges, eléggé, úntig; es iſt ~ bewieſen: eléggé be van bizonyitva.
ſaturieren (-te): telitení.
Satyr (der), -s, *t.* -e: szatir.
[**Satyre** (die): l. Satire.
Satz (der), -es, *t.* Sätze: 1) tétel; 2) mondat; 3) üledék; 4) ugrás; mit einem ~: egy ugrással; einen ~ t h u n: egyet ugrani; 5) szedés (nyomdai); 6) tét, betét (játéknál).

Satzausſage (die): állitmány.
Satzbau (der), **Satzbildung** (die): mondatszerkezet, mondatalkotás.
Satzbrief (der): jelzáloglevél.
Satzgefüge (das): *nyelvt.* alárendelő mondatszerkezet.
Satzgegenſtand (der): a mondat tárgya.
Satzlehre (die): mondattan.
Satztheil (der): mondatrész.
Satzung (die), *t.* -en: 1) rendelkezés, intézkedés, megszabás; 2) rendelet, szabály, tétel.
Satzverbindung (die): 1) mondatfűzés, mondatkötés; 2) mellérendelő mondatszerkezet.
ſatzweiſe: mondatonként.
Satzzeichen (das): mondatjel.
I. **Sau** (die), *t.* Säue *v.* Sauen: disznó.
II. **Sau** (die): Száva (*folyó*).
ſauber: tiszta, ‥án, takaros, -an; ein ~es Geſchöpf: jó madár, jeles teremtés.
Sauberkeit (die): tisztaság.
Sauce [szósz], (die), *t.* -n: mártás.
ſauer (*kf.* ſaurer, *ff.* ſauerſt): savanyú, fanyar; ſaure Gurke: ecetes uborka; ſaure Milch: aludt tej; mit ſaurer Miene: fanyar képpel; ~ m a c h e n: megsavanyitani; jmdm das Leben ~ machen: vkinek az életét megkeseriteni; ~ w e r d e n: megsavanyodni; er läßt es ſich ~ werden: sokat vesződik.
Sauerampfer (der), -s: sóska.
Sauerbrunnen (der): savanyúvizforrás, borviz.
Sauerei (die), *t.* -en: disznóság.
Sauerklee (der): madársóska.
Sauerkraut (das): savanyú káposzta.
Sauermilch (die): aludttej.
Sauerſehen (das): fekete-látás, mogorvaság.
Sauerſtoff (der): éleny, oxigén.
ſauerſüß: savanykásan édes, fanyar; ~ dreinſchauen: fanyar képet mutatni..
Sauerteig (der): kovász.
ſauertöpfiſch: savanyú, mogorva.
Sauerwerden (das): megsavanyodás.
Saufaus, Saufbold, Saufbruder (der): nagyivó, iszákos.
ſaufen (*j.* du ſäufſt, er ſäuft; *tm.* er ſoff; *m.* er hat geſoffen; *km.* er ſöffe; *felsz.* ſauf[e]!) inni, iszákoskodni.
Sauferei (die), **Saufgelage** (das): tivornya, dáridó.
Saugadern [Saug-] (die = *t.*): nyirkedények.
ſaugen (*j.* er ſaugt; *tm.* ſog *v.* ſaugte; *m.* hat geſogen *v.* geſaugt; *km.* ſöge; *felsz.* ſaug[e]!): szini, szopni; das Kind ſaugt an der Bruſt: a gyermek szopik; das Kind ſaugt auf dem Daumen: a gyermek a hüvelykujját szopja; aus jeder Blume Honig ~: mindenből hasznot húzni; er hat's nicht aus den Fingern geſogen *v.* geſaugt: nem az ujjából szopta; — ſich voll ~: tele szini magát; — das **Saugen**, -s: szivás, szopás.
Saugflaſche (die): szopóüveg.
Sauglock (das): szivólyuk.
Sauglocke, die ~ läuten: disznókodni, trágárkodni.
Sauglück, er hat ein ~: disznó szerencséje van. [szivócső.
Saugrohr (das), **Saugröhre** (die):
Saugrüſſel (der): szivóka, csáp.
Saugſchwamm (der): szivacs.
Saugſpitze (die): *műsz.* vonzócsúcs (villámhárítónál). [szat.
Sauhetze (die): vaddisznó-vadá-
Sauhirt (der): kondás, kanász.
Saukerl, Saumagen (der): disznó (ember).
Saum (der), -es, *t.* Säume: 1) szegély, szél, párkány; 2) régi hossz- és súlymérték.
Saumeſel [Saum-] (der): teherhordó szamár.
Saumpferd, Saumroß (das): teherhordó ló, málha-ló.
Saumſattel (der): tehernyereg.
ſaumſelig: késlekedő, lassanka.
Saumſeligkeit (die): késedelmezés, lassúság.
Saumthier (das): teherhordó állat.
Saus und Braus: dinom-dánom; er lebt in S. und B.: csupa dinom-dánom az élete.
Sauſekopf (der): szeleburdi.
ſauſen (‥ſte): I. (hat geſauſt): zúgni; es ſauſt mir in den Ohren *v.* mir ~ die Ohren: zúg a fülem; — II. (iſt geſauſt): elzúgni, (zúgva) rohanni, robogni; ein Sturmwind iſt über die Heide geſauſt: vihar zúgott végig a rónán; — das **Sauſen**, -s: zúgás.
Sauſewind (der): szélvész.
Sauſtall (der): disznóól.
Sautanz (der): disznótor.
Sauwetter (das): pocsék idő.
Säbel (der), -s, *t.* ~: kard; den ~ e r g r e i f e n: kardot rántani; den ~ v e r ſ o r g e n: kardot [rejteni.
ſäbelbeinig: lőcslábú.
Säbelfechten (das): kardvivás.
Säbelgriff (der): kardmarkolat.
Säbelhieb (der): kardvágás.
Säbelklinge (die): kardpenge, kardvas. [kardkötő.
Säbelkoppel, Säbelkuppel (die):

Säbelkorb (der): markolatkosár.
Säbelscheide (die): kardhüvely.
Säbelschneide (die): kardél.
Säbelspitze (die): kardhegy.
Säbelstich (der): kardszúrás.
Säbeltasche (die): tarsoly, kardhüvelytáska.
Sächelchen (das), -s, t. ~: apróság, apró-cseprő dolog, l. Sache.
sächlich: semleges, köznemű.
Sächsin (die), t. -nen: szász nő.
sächsisch: szász, -ul.
Säckchen (das), -s, t. ~, **Säckel**, (der), -s, t. ~: zsákocska, zacskó.
säcularisieren (-te): világiasitani. [világivá tenni.]
Säcularjahr (das): százados évforduló.
Säculum (das), -s, t. --la: század.
Säemann (der), -es, t. --männer: magvető.
säen (-te, hat gesäet): vetni.
Säer (der), -s, t. ~: magvető.
Säftebereitung (die): nedvelválasztás.
Säge (die), t. -n: fűrész.
Sägefisch (der): fűrészhal.
Sägemaschine (die): fűrészgép.
Sägemühle (die): fűrészmalom.
sägen (-te, hat gesägt): fűrészelni.
Sägespäne (die = t.): fűrészpor.
Sälbling, Sälmling (der): l. Saibling.
Sälchen (das), -s, t. ~: termecske.
[**Sämann** (der): l. Säemann.
Sämereien (die = t.): vetőmagvak; alle Arten von ~: mindenféle magneműek.
Sämischgerber (der): irhagyártó.
Sämischgerberei (die): irhagyártás.
Sämischleder (das): irha.
Sämling (der), -[e]s, t. -e: magnövény, magonc.
sämmtlich: összes, valamennyi, -en; sie kamen ~: valamenynyien eljöttek; ~e v. die ~en Truppen: az összes csapatok.
Sänfte (die), t. -n: gyaloghintó.
sänftigen (-te): l. besänftigen.
***sänge**: l. singen.
Sänger (der), -s, t. ~: énekes, dalnok, dalár; — die **Sängerin**, t. -nen: énekesnő.
Sängerbund, Sängerverein (der): dalegylet, dalegyesület, dalárda.
Sängerchor (der): énekkar.
Sängerei (die), t. -en: dalcsarnok.
Sängerfest (das): dalárünnepély.
***sänne**: l. sinnen.
sässig: lakos, megtelepedett.
***säße**: l. sitzen.
sättigen (-te, hat gesättigt): 1) telíteni; 2) jóllakatni, jóllakasztani; — **sich** ~: jóllakni.
Sättigung (die): telítés, jóllakás.
säubern (-te, hat gesäubert): tisztogatni, megtisztitani; die Gendarmerie säuberte den Marktplatz von der lärmenden Menge: a csendőrség kiszorította a zajongó tömeget a vásártérről.
Säuberung (die): tisztítás, tisztogatás.
säuerlich: savanykás, -an.
Säuerling (der), -[e]s, t. -e: savanyuvízforrás, borvíz.
säuern (-te, hat gesäuert): savanyitani, besavanyitani.
Säufer (der), -s, t. ~: iszákos.
Säuferwahnsinn (der): iszákosok (reszketéses) őrültsége.
Säugamme (die): dajka.
säugen (-te, h. gesäugt): szoptatni; — das **Säugen**, -s: szoptatás.
Säuger (der), -s, t. ~: szopó, szopós; — die **Säugerin**, t. -nen: dajka.
Säugethier (das): emlős.
Säugling (der), -[e]s, t. -e: csecsemő.
säuisch: ocsmány, -ul, piszkos, -an.
Säule (die), t. -n: oszlop.
Säulein (das), -s, t. ~: disznócska.
Säulenbau (der): oszlopos épület.
Säulenfuß (der): oszlopláb.
Säulengang (der): oszlopos folyosó.
Säulengeländer (das): oszlopos koriát.
Säulenhalle (die): oszlopcsarnok.
Säulenhaupt (das), **Säulenknopf, Säulenkopf** (der): oszlopfő.
Säulenreihe (die): oszlopsor.
Säulenschaft (der): oszlopderék.
Säulentempel (der): oszloptemplom.
Säulenwerk (das): oszlopzat.
I. **säumen** (-te, hat gesäumt): szegni, beszegni.
II. **säumen** (-te, hat gesäumt): elszállítani (terhet állaton).
III. **säumen** (-te, hat gesäumt): késni, késlekedni; wir dürfen nicht länger ~: nem szabad tovább késedelmeznünk; ~ Sie nicht mit der Bezahlung Ihrer Schuld: ne késsék tartozása megfizetésével; — **sich** ~: késni, késlekedni; — das **Säumen**, -s: késlekedés, halogatás; ohne S.: késedelem nélkül, haladéktalanul.
Säumer (der), -s, t. ~: 1) szállító; 2) teherhordó állat; 3) késedelmező.
säumig: késlekedő, hanyag.
Säumigkeit (die): késedelmesség.
Säumnis (die, *ritk.* das), t. -nisse: késedelem, késedelmezés; ohne S.: késedelem nélkül, haladéktalanul.
Säure (die), t. -n: sav, savanyúság.
säuseln (-te, hat gesäuselt): susogni, zizegni; der Herbstwind säuselt durch die dürren Blätter: a száraz avart megzörgeti az őszi szél; es säuselt linde in den Zweigen: az ágak szelíden susognak; — das **Säuseln**, -s: susogás, zizegés.
Sbirre (der), -n, t. -n: fogdmeg, poroszló.
Scala (die), t. --len: 1) fokozat, foksor, lépték; 2) fokmérő.
scalamäßig: fokozat szerint, -l.
Scalp (der), -es, t. -e: fejbőr.
Scalpell (der), -s, t. -e: szikekés.
scalpieren (-te, hat scalpiert): a fejbőrt lenyúzni.
Scandal (der), -s, t. -e: botrány.
scandalisieren (-te): megbotránkoztatni; scandalisiert werden (*v.* **sich** scandalisieren): megbotránkozni.
scandalös: botrányos, -an.
scandieren (-te): verset tagolni.
Scansion (die): verstagolás.
scarpieren (-te): nyesni, doroszolni.
scartieren (-te): selejtezni.
Scene (die), t. -n: 1) jelenet; es gab eine arge ~: lett aztán hadd-el-hadd; 2) színhely, szín; in ~ gehen: színre kerülni, előadatni; in ~ setzen: színre alkalmazni, jelenetezni.
Scenerie (die), t. -n: szín, környezet, jelenetezés.
scenisch: 1) színpadi; 2) színpadi szempontból.
Scepter (der), -s, t. ~: jogar, kormánypálca, királyi pálca.
[**Scepticismus** (der): l. Skept...
[**Schaar** (die): l. Schar.
Schabe (die), t. -n: moly, atka.
schaben (-te, hat geschabt): levakarni, húsolni.
Schabernack (der), -es: csíny; jmdm einen ~ anthun: vkit megtréfálni.
Schablone (die), t. -n: minta, kapta.
schablonenmäßig: sablonszerű, -en.
Schabracke (die), t. -n: nyeregtakaró.
I. **Schach** (der), -s, t. -s: sáh.
II. **Schach** (das), -s: sakk-játék; ~ dem Könige: sakkot a királynak; jmdm ~ bieten: vkivel szembeszállni; ~ spielen: sakkozni.
Schachbrett (das), **Schachtafel** (die): sakktábla.
Schacher (der), -s, t. ~: csereberé.
Schacherer (der), -s, t. ~: csereberélő.
schachern (-te, hat geschachert): csereberélni, üzérkedni.
Schachfigur (die): sakkbáb.
schachmatt: sakkmatt.
Schachspiel (das): sakkjáték.
Schacht (der), -es, t. -e: akna.

Schachtel (die), *t.* -n: doboz, skatulya; alte ~: vén szatyor.

Schachtelhalm (der): surló (fű), cinmosó (Equisetum).

schachteln (-te, hat geschachtelt): skatulyázni.

Schachthaus (das): aknaház.

Schachtmündung (die): aknaszáj.

Schachtschale (die): szállító kosár.

Schachzug (der): sakkhúzás.

schade: kár; ~, daß...: kár, hogy...; es ist ~ um ihn: kár érte.

Schaden (der), -s, *t.* Schäden: kár, veszteség; einen ~ anrichten: kárt tenni; ~ erleiden *v.* nehmen: kárt vallani; sich seines ~s erholen: kárát helyrehozni *v.* pótolni; ich habe dabei großen ~ gehabt: nagy kárt vallottam vele; zu ~ kommen: veszteséget szenvedni; ein großer ~ hat ihn getroffen: nagy kár érte; jmdm ~ thun *v.* zufügen: vkinek kárt okozni.

schaden (-ete, hat geschadet): kárt tenni, ártani; das schadet nicht *v.* nichts: az nem baj; der Regen hat den Saaten sehr geschadet: az eső nagy kárt tett a vetésekben; diese Concurrenz schadet uns viel: e versenyzés nagy kárunkra van *v.* sokat árt nekünk.

Schadenersatz (der), -es: kártérítés; wer wird mir ~ geben *v.* leisten? ki fogja káromat megtériteni?

Schadenersatzklage (die): kártérítési kereset.

Schadenersatzpflicht (die): kártérítés kötelezettsége.

Schadenfreude (die): káröröm.

schadenfroh: kárörvendő, -en; ~ sein: más kárán örülni.

Schadenschätzung (die): kárbecslés.

Schadenvergütung (die): kárpótlás.

schadhaft: romlott, rongált, sérült, hibás; ~ werden: megrongálódni, megsérülni.

Schadhaftigkeit (die): rongáltság, rozzantság.

schadlos: kártalan; ~ halten: kártalanítani.

Schadloshaltung, Schadlosigkeit (die): kártalanítás, kártérítés.

Schaf (das), -es, *t.* -e: juh, birka.

Schafblattern (die = *t.*): báránybimló.

Schafbock (der): kos.

Schaff (das), -s, *t.* -e, **Schaffel** (das), -s, *t.* ~: dézsa.

Schaffell (das): juh *v.* birkabőr.

I. **schaffen** (*tm.* schuf; *m.* hat geschaffen; *km.* schüfe; *felsz.* schaff(e)!): teremteni, alkotni, létrehozni; — das **Schaffen**, -s: alkotás, teremtés.

II. **schaffen** (-te, hat geschafft): 1) munkálkodni, szorgoskodni; dieses Geschäft gibt uns viel zu ~: ezzel az üzlettel sok vesződségünk van; mit dir habe ich nichts zu ~: veled semmi dolgom; 2) parancsolni; was ~ Sie? mit parancsol? 3) szerezni, előteremteni; aus dem Wege ~: az útból *v.* láb alól eltenni; sich etw. vom Halse ~: vmit a nyakáról lerázni; Geld ~: pénzt előteremteni, pénzzel győzni; Rath ~: módot találni.

Schaffensfreudig: alkotni szerető, munkabíró.

Schaffleisch: juh- *v.* birkahús.

Schaffner (der), -s, *t.* ~: 1) sáfár, ispán; 2) *v. u.* kalauz.

Schafgarbe (die): *növ.* ezersalangú cickafark (Achillea millefolinm).

Schafhirt (der): juhász.

Schafhürde (die): cserény, karám.

Schafknecht (der): juhászbojtár.

Schafleder (das): juh- *v.* birkabőr.

Schafmilch (die): juhtej.

Schafmutter (die): anyajuh.

Schafot, Schafott (das), -es, *t.* -e: vesztőhely, vérpad.

Schafschur (die): birkanyírás.

Schafskopf (der): 1) birkafej; 2) *átv. ért.* tökfilkó.

Schafstall (der): juhakol.

Schaft (der), -es, *t.* Schäfte: 1) nyél, szár; 2) (puskánál) agy; 3) (oszlopnál) derék.

Schafwolle (die): gyapjú.

Schafwollstoff (der): gyapjúszövet.

Schafzecke (die): kullancs.

Schafzucht (die): juhtenyésztés, juhtartás.

Schakal (der), -s, *t.* -e: sakál.

schal: ízetlen (ital), léha, sületlen (beszéd).

Schale (die), *t.* -n: 1) héj, tok, hüvely; 2) csésze, findsa; 3) mérlegserpenyő.

schalig: héjas, hüvelyes.

Schalk (der), -es, *t.* Schälke: kópé, selma; böser ~: rossz *v.* gonosz csont; er hat den ~ im Nacken: hamis a zúzája, ravasz a nézése is.

schalkhaft: pajkos, dévajkodó, csalfa.

Schalkhaftigkeit (die): devajság, pajkosság.

Schalksnarr (der): udvari bolond, bohóc.

Schall (der), -(e)s, *t.* -e: 1) hang, hangzás, csengés; der ~ der Trompeten: trombitaszó, trombitaharsogás; die Lehre vom ~: hangtan; 2) hír, hírnév.

Schallboden (der): hangfenék.

schallen (*tm.* scholl *v.* schallte; *m.* hat geschollen *v.* geschallt; *km.* schallete *v.* schölle): hangzani, zengeni, hangot adni; es schallten die Säle von wilden Stimmen: vad hangok zúgták végig a termeket; aus den Wassern schallt es Antwort: a vizek felelnek rá.

schallend: hangos, harsogó (kacaj sth.).

schallnachahmend: hangutánzó, hangfestő (szó).

Schallnachahmung (die): hangutánzás.

Schalltrichter (der): hangtölcsér.

Schallwelle (die): hanghullám.

Schalmei (die): pásztorsíp.

Schalschnitzel (der): felsálszelet.

*schalt: l. schelten.

Schaltbewegung (die): váltakozó mozgás.

schalten (-ete, hat geschaltet): 1) intézkedni, parancsolni; ~ und walten: tenni-venni; mit etw. ~ und walten: kényekedve szerint bánni vmivel; jmdn ~ und walten lassen: vkinek szabad kezet engedni; Gott ~ lassen: Istenre bízni (vmit); 2) közbeszúrni, l. einschalten; — das **Schalten**, -s: tevékenység, serénység.

Schalter (der), -s, *t.* ~: tolóablak, kiadóablak; ~ für Billetausgabe: jegykiadó ablak.

Schaltthier (das): héjas állat.

Schaltjahr (das): szökő-év.

Schaltmonat (der): szökőhónap.

Schalttag (der): szökőnap.

Schaltung (die), *t.* -en: *műsz.* kapcsolás, bekapcsolás.

Schaltwort (das): közbeszúrt szó.

Schalung (die): burkolat.

Schaluppe (die), *t.* -n: sajka.

Scham (die): 1) szemérem; aus falscher ~: álszeméremből; vor ~ erröthen: szégyenében elpirulni; 2) szeméremtest.

Schamgefühl (das): szégyenérzet.

schamhaft: szemérmes, szégyenlős, -en.

schamlos: szemérmetlen, -ül.

Schamlosigkeit (die): szemérmetlenség.

schamroth: kipirult, kipirosodott; ~ werden: elpirulni, pironkodni.

Schamröthe (die): szégyenpír; die ~ stieg ihm ins Gesicht: elpirult szégyenében.

Schamtheil (der): szeméremtest.

Schandbube (der): gaz fickó.

Schande (die): 1) szégyen, gyalázat; das ist eine ~: ez már gyalázat; jmdm ~ anthun: vkit megszégyeníteni; ~ auf-

heben: szégyent vallani; es gereicht ihm zur ~: szégyenére válik; zuschanden machen: csúffá tenni, megszégyeníteni; zuschanden werden: szégyent vallani.
Schandfleck (der): szégyenfolt.
Schandgedicht (das): csúf v. aljas költemény.
Schandgeld (das): szégyenpénz.
Schandgeselle (der): gaz v. aljas fickó. [életmód.
Schandleben (das): gyalázatos
Schandmal (das): szégyenbélyeg.
Schandmaul (das): mosdatlan szájú (ember). [név.
Schandname (der): gúnynév, csúf-
Schandpfahl (der), **Schandsäule** (die): szégyenfa, pellengér.
Schandschrift (die): gyalázó irat.
Schandthat (die): gyalázatos v. ocsmány tett, gaztett.
schandvoll: gyalázatos.
Schandwort (das): szitok.
Schank (der), -es, t. Schänke: kimérés, italmérés, árúsitás.
Schankbewilligung (die): italmérési engedély.
Schanker (der): bujafekély.
Schankgefälle (das): italmérési jövedék. [szék.
Schankhaus (das): kocsma, csap-
Schanklocal (das): kocsmahelyiség.
Schankrecht (das): kocsmajog.
Schankstube (die): ivószoba.
Schanktisch (der): italmérő asztal, söntés. [csapláros.
Schankwirt (der): korcsmáros,
Schankzimmer (das): ivószoba.
Schanzarbeit (die): sáncmunka.
Schanze (die), t. -n: sánc; sein Leben in die ~ schlagen: életét kockára tenni v. kockáztatni.
schanzen (-te, hat geschanzt): sáncolni, sáncot ásni.
Schanzkorb (der): *kat.* sánckas.
Schanzwerk (das): sáncmű, sáncolat. [pat; 2) ekevas.
Schar (die), t. -en: 1) sereg, csa-
scharen, sich (-te, hat sich geschart): összeseregleni, csoportosulni; sich in Clubs ~: körökké tömörülni.
scharenweise: seregesen.
scharf (*kf.* schärfer, *ff.* schärfst): éles, csipős, -en; ~e Strafe: szigorú büntetés; jmdn ~ ansehen: keményen ránézni vkire; ~ laden: élesre tölteni (lőfegyvert); ~ schießen: élesen (golyóval) lőni.
Scharfblick (der): éleslátás.
scharfgeladen: golyóra töltött.
Scharfrichter (der), -s, t. ~: bakó, hóhér.
Scharfschütze (der): gyorslövő.
scharfsichtig: éleslátású.
Scharfsinn (der), -es: éleseszűség.
scharfsinnig: éleseszű, -en.
Scharlach (der), -es: 1) skárlát; 2) *orv.* vörheny.
scharlachroth: skárlátvörös.
Scharmützel (das), -s, t. ~: csetepaté.
scharmützeln (-te, hat gescharmützelt): csatározni.
[**Scharnier** (das): l. Charnier.
Scharre (die): vakaró (kés).
scharren (-te, hat gescharrt): kaparni, vakarni; die Pferde ~ mit den Füßen im Sande: a lovak a homokot kaparják lábukkal; ein Loch in die Erde ~: lyukat kaparni a földbe; — das **Scharren**, -s: kaparás.
Scharrfuß (der): ügyetlen bók.
Scharte (die), t. -n: 1) csorba; die ~ auswetzen: a csorbát kiköszörülni; ~n bekommen: csorbát szenvedni; 2) lőrés. [könyv.
Scharteke (die), t. -n: ócska
schartig: csorbult, csorba; allzu scharf macht ~: a túlfeszitett húr elpattan, v. jóból is megárt a sok.
Scharwenzelei (die): farkcsóválgatás.
scharwenzeln, scherwenzeln (-te, hat scharwenzelt): forgolódni, sürögni, vkinek kegyét lesni.
Schatten (der), -s, t. ~: árnyék, árny; jmdn in den ~ stellen: elhomályositani; einen ~ werfen: árnyékot vetni.
Schattenbild (das): árnykép.
schattenhaft: árnyszerű, -en.
Schattenkönig (der): árnyékkirály.
Schattenlehre (die): árnytan.
Schattenlinie (die): árnyvonal.
schattenreich: árnyas.
Schattenreich (das), **Schattenwelt** (die): árnyékvilág, alvilág.
Schattenseite (die): árnyoldal, vminek rossz oldala, csorbája, gyengéje.
Schattenwesen (das): árnyék, árny.
schattieren (-te, hat schattiert): árnyalni, árnyékolni.
Schattierung (die), t. -en: árnyalat, árnyéklat.
schattig: árnyas, árnyékos, -an.
Schatulle (die), t. -n: 1) skatulya, szekrényke; 2) magánpénztár (fejedelmi).
Schatz (der), -es, t. Schätze: kincs.
Schatzamt (das): kincstár.
Schatzanweisung (die): kincstári jegy.
schatzen (-te, hat geschatzt): adót vetni vkire, megsarcolni vkit.
schatzfrei: díjtalan, -ul.
Schatzgräber (der): kincsásó.
Schatzkammer (die): kincstár.
Schatzkammergericht (das): főszámvevőszék.
Schatzkästchen, Schatzkästlein (das): kincses-ládika.
Schatzmeister (der): kincstárnok, kincstartó.
Schatzmeister-Amt (das): kincstári hivatal.
Schatzrath (der): kincstári tanács.
Schatzschein (der): kincstári jegy.
Schatzung (die), t. -en: adó, sarc.
Schau (die): szemle, megtekintés; zur ~ stellen: kiállítani, közszemlére kitenni; zur ~ tragen: fitogtatni vmit, tüntetni vmivel.
Schaubefund (der): látlelet.
schaubegierig: látni vágyó.
Schaubude (die): komédiás bódé.
Schaubühne (die): színpad.
Schauder (der): irtózat, borzalom; ein ~ ergreift ihn: borzadály fut rajta végig.
schaudererregend: borzalomkeltő, -en, borzalmas, -an.
schauderhaft: borzasztó, borzalmas, -an. [masság.
Schauderhaftigkeit (die): borzal-
schaudern (-te, hat geschaudert): borzadni; ich schaudere v. mich schaudert v. es schaudert mich vor etw. (=*dat.*): borzadok, irtózom vmitől.
schaudervoll: borzalmas, -an.
schauen: nézni, tekinteni, szemlélni; das Licht der Sonne ~: élni; der Thurm schaut über die weite Ebene: a torony végigpillant a messze rónán; ~ Sie, daß Sie fortkommen: hordja el magát! — **sich** satt ~: betelni a nézéssel; sich fast blind ~ an etw.: majd belevakulni vminek a nézésébe; — das **Schauen**, -s: nézés, szemlélet.
I. **Schauer** (der), -s, t. ~: néző, látó.
II. **Schauer** (der), -s: 1) borzongás, borzadás; es überläuft mich ein ~: borzongás járja át testemet; 2) futó zivatar.
Schauergeschichte (die): rémtörténet.
schauerlich: borzasztó, félelmes.
Schauerlichkeit (die): borzasztóság.
schauern (-te, hat geschauert): 1) borzongani; es schauert mir (vor etw.): borzadok (vmitől); 2) es schauert: jég esik.
Schauerroman (der): rémregény.
Schauerstück (das): rémdráma.
Schaufel (die), t. -n: lapát.
schaufeln (-te, hat geschaufelt): lapátolni.
Schaufenster (das): kirakat.
Schaukel (die), t. -n: hinta.

schaukeln (-te, hat geschaukelt): hintálni, himbálni, hintázni.
Schaukelstuhl (der): hintaszék.
Schaulust (die): látni vágyás.
schaulustig: látni vágyó.
Schaum (der), -es, t. Schäume: hab, tajték; zu ~ werden: szerte foszlani.
Schaumbläschen (das): buborék.
Schaumlöffel (der): habmerő.
Schaumünze (die): emlékpénz.
Schaumwein (der): pezsgő.
Schauplatz (der): szinhely.
schaurig: borzalmas, -an.
Schauspiel (das): 1) szinmű, szindarab, szinjáték; 2) látvány.
Schauspieldichter (der): szinműiró.
Schauspieldichtung (die): szinműköltészet.
Schauspieler (der), -s, t. ~: szinész; — die **Schauspielerin**, t. -nen: szinésznő.
schauspielerisch: szinészi, -es, -en.
Schauspielhaus (das): szinház.
Schauspielkunst (die): szinművészet.
Schauspielwesen (das): szinügy.
Schaustellung (die): kiállitás.
Schaustück (das): látványosság, látni való.
Schäbe (die): rüh.
schäbig: 1) kopott, koszos; 2) fukar.
Schächer (der), -s, t. ~: bünös, lator.
schächten (-ete, hat geschächtet): leölni, levágni (állatot).
Schächter (der), -s, t. ~: metsző.
Schädel (der), -s, t. ~: koponya, fej.
Schädelknochen (der): koponyacsont.
schädigen (-te, hat geschädigt): kárositani vkit, kárt okozni vkinek.
Schädigung (die), t. -en: kárositás.
schädlich: ártalmas, káros, -an.
Schädlichkeit (die): ártalom, ártalmasság; ~ durch Fabriksbetrieb: (közegészségi) ártalmak gyárak következtében.
Schäfchen (das), -s, t. ~: juhocska; sein ~ ins Trockene bringen: a maga hasznát biztositani, magát megszedni.
Schäfer (der), -s, t. ~: juhász.
Schäferei (die), t. -en: juhászat.
Schäfergedicht (das): pásztorköltemény, idill.
Schäferhund (der): juhászkutya.
Schäferhütte (die): juhászkunyhó.
Schäferknabe (der): pásztorfiu.
Schäferleben (das): pásztorélet.
Schäferlied (das): juhászdal.
Schäfermädchen (das): pásztorlány.
Schäferspiel (das): pásztorjáték.
Schäferstab (der): pásztorbot.
Schäferstunde (die): pásztoróra.
schäften (-ete, hat geschäftet): 1) nyelezni, nyéllel v. szárral ellátni; 2) agyazni (puskát).
Schäker (der), -s, t. ~: bohóskodó.
Schäkerei (die), t. -en: tréfálkozás, bokóskodás.
schäkern (-te, h. geschäkert): tréfálkozni, huncutkodni, enyelegni.
Schälchen (das), -s, t. ~: csészike.
schälen (-te, hat geschält): meghámozni; — sich ~: lehámlani.
Schälhengst (der): csődör.
[**Schämel** (der): l. Schemel.
schämen, sich (-te, hat sich geschämt): szégyenkezni; sich einer Sache (= *gen.)* ~: szégyenleni vmit; sich zu Tode ~: halálra szégyenleni magát.
schänden (-ete, hat geschändet): meggyalázni, szégyenbe keverni.
Schänder (der), -s, t. ~: meggyalázó.
schändlich: gyalázatos, -an.
Schändlichkeit (die), t. -en: gyalázatosság.
Schändung (die): meggyalázás.
[**schänken** (-te): l. schenken.
Schärfe (die): 1) élesség, csipősség; 2) él, szél.
schärfen (-te, hat geschärft): 1) élesiteni; 2) szigoritani (büntetést); 3) jmdm das Gewissen ~: vkinek lelkére beszélni.
Schärfung (die): élesités, szigoritás.
Schärpe (die), t. -n: vállszalag.
Schäßburg: Segesvár *(város).*
schätzbar: becses, -en.
Schätzchen (das), -s, t. ~: 1) kincsecske; 2) l. Mätzchen.
schätzen (-te, hat geschätzt): megbecsülni, becsben tartani; wir wissen Ihre Beweggründe zu ~: méltányolni tudjuk indokait; etw. gering ~, hoch ~: l. geringschätzen, hochschätzen; jmdn glücklich ~: vkit boldognak tartani; ich werde es für meine Ehre ~: szerencsémnek fogom tartani; — er soll sich glücklich ~: szerencséjének tartsa, hogy…
schätzenswert: becsülendő.
Schätzer (der), -s, t. ~: becsüs, becslő.
Schätzmeister (der): becsmester.
Schätzpreis (der): becsár; unter dem ~e: becsáron alul.
Schätzung (die): becsülés, becslés.
Schätzungseid (der): becslőeskü.
Schätzungswert (der): becsérték.
schäumen (-te, hat geschäumt): tajtékzani, pezsegni; vor Wuth ~: dühöngeni.
schäumend: habzó, tajtékzó, pezsgő.
Scheck (der), -en, t. -en, **Schecke** (die), t. -n: tarka (ló).
scheckig: tarka, foltos; bunt ~: tarka-barka.
[**Schedel** (der): l. Schädel.
scheel: sanda, kaján; ein ~es Gesicht zu etw. machen: vmit görbe v. rossz szemmel nézni; — der, die **Scheele**, -n, t. -n: kancsal; unter Blinden ist der Sch. König: a vakok közt a félszemű a király.
Scheelsucht (die): kajánság.
scheelsüchtig: kaján, -ul.
[**Scheere** (die): l. Schere.
Scheffel (der), -s, t. ~: véka.
Scheibe (die), t. -n: 1) korong, táresa, tábla; 2) céltábla; ~n schießen: célba lőni; 3) lép, sejt (méz); 4) kerek szeletke.
scheibenförmig: korongalakú, -an.
Scheibenhonig (der): lépes méz.
scheibenrund: kerek, kerekded.
Scheibenschießen (das), -s: céllövés.
Scheibenschütze (der): céllövő, céllövész.
Scheide (die), t. -n: hüvely.
Scheidebrief (der): válólevél.
Scheidegebirg (das): választóhegység.
Scheidekunst (die): vegytan.
Scheidekuss (der): bucsúcsók.
Scheidelinie (die): választó vonal.
Scheidemauer, Scheidewand (die): válaszfal.
Scheidemünze (die): váltó-pénz.
scheiden (schied): I. (hat geschieden): elkülöniteni, elválasztani; — II. (ist geschieden): 1) válni, elválni; 2) elbucsúzni; kimulni; — das **Scheiden**, -s: válás.
Scheiden (der), -s, t. ~: harcsa.
Scheidepunkt (der): válópont.
Scheidewasser (das): választóviz.
Scheideweg (der): válút, válaszút.
Scheidung (die), t. -en: elválás, elválasztás, szétválasztás; ~ von Tisch und Bett: ágytól és asztaltól való elválás.
Scheidungsprocess (der): válóper.
[**Scheik** (der): l. Sheik.
Schein (der), -[e]s, t. -e: 1) látszat, szin; zum Scheine: szinből, szinleg; unter dem ~e: vminek szine v. ürügye alatt; es hat den ~: úgy látszik; den ~ gewinnen: vhogyan feltűnni; 2) fény (napé, holdé); 3) jegy, elismervény.
scheinbar: szinleg, látszólag.
Scheinbewegung (die): szinlelt mozdulat.
scheinen (schien, hat geschienen): 1) látszani, tetszeni, feltűnni; es scheint, dass...: úgy látszik, hogy...; mir scheint, dass...: úgy látom, hogy...; er scheint reich zu sein: gazdagnak látszik;

2) fénylení, világitani, sütni; die Sonne scheint hell: fényesen süt a nap.
Scheinfreund (der): hamis barát, álbarát.
Scheinfriede (der): álbéke.
scheinfromm, scheinheilig: álszenteskedő, képmutató.
Scheingrund (der): hamis ok, álok.
Scheinkauf (der): szinlelt vétel.
Scheintod (der): tetszhalál.
scheintodt: tetszhalott, holteleven.
Scheinwesen (das): látszat, külszin.
Scheit (das), -es, t. -er (v. -e): hasábfa.
Scheitel (der), -s, t. ~: 1) tető, orom, csúcs; 2) tetőpont; 3) fejtető; vom ~ bis zur Sohle: tetőtől talpig.
Scheitellinie (die): tetővonal.
scheiteln (-te, hat gescheitelt): elválasztani (hajat).
Scheitelpunkt (der): tetőpont.
scheitelrecht: függélyes, -en.
Scheitelwinkel (der): csúcsszög.
Scheiterhaufen (der): máglya.
scheitern (-te, ist gescheitert): hajótörést szenvedni, meghiusulni; unsere Hoffnungen sind gescheitert: reményeinkben csalódtunk; — das **Scheitern,** -s: hajótörés, meghiusulás.
Scheitholz (das): hasábfa.
scheitrecht: egyenes, vizszintes, -en.
[**schel:** l. scheel.
Schellack (der), -s: sellak.
Schelle (die), t. -n: 1) csengetyű; 2) tök (kártyában).
schellen (-te, hat geschellt): csengetni, csengeni.
Schellengeläute (das): csengetyűszó.
Schellenkappe (die): csörgősapka.
Schellenzug (der): csengetyűhúzó.
Schelm (der), -es, t. -e: csaló, kópé.
Schelmenstück (das), **Schelmerei** (die): csiny, kópéság, pajkosság.
schelmisch: csintalan, -ul, hamiskás, -an.
Schelmstreich (der): csiny.
[**Schelsucht** (die): l. Scheel ..
schelten (*j.* ich schelte, du schiltst, er schilt; *tm.* er schalt; *km.* er schölte; *m.* er hat gescholten; *felsz.* schilt!): szidni, szitkozódni; er schalt dich einen Lügner: hazugnak mondott téged.
Scheltwort (das), -es: szidalom.
Schema (das), -s, t. -s v. -mata: 1) váz, mintaalakzat; 2) sorkönyv; ~ für Drucksorten: nyomtatványok sorkönyve.
schematisch: képletszerü, -en.
schematisieren (-te, hat schematisiert): képletekbe foglalni.
Schematismus (der), ~, t. -ismen: névtár, névkönyv, cimtár.
Schemel (der), -s, t. ~: zsámoly.
Schemen (der), -s, t. ~: árnyék, árnykép, váz.
schemenhaft: árnyszerü, -en.
Schemnitz: Selmecbánya *(város)*.
Schenk (der), -en, t. -en: 1) csapláros; 2) pohárnok.
Schenke (die), t. -n: csapszék.
Schenkel (der), -s, t. ~: 1) comb; 2) szár (szögnél).
schenken (-te, hat geschenkt): 1) ajándékozni, adományozni; etw. geschenkt bekommen: vmit ajándékba kapni; jmdm die Ehre ~: vkit megtisztelni; jmdm das Leben ~: vkinek megkegyelmezni; Mitleid ~: vki iránt részvétet érezni; jmdm die Strafe ~: vkinek elengedni a büntetést; jmdm sein Vertrauen ~: vkit bizalmával megtisztelni; 2) tölteni, mérni (italt).
Schenkhaus (das): csapszék, kocsma.
Schenkmädchen (das): csaposleány.
Schenksteuer (die): italmérési adó.
Schenkstube (die): ivó (szoba).
Schenktisch (der): söntés.
Schenkung (die), t. -en: adományozás, adomány, ajándék.
Schenkungsbrief (der), **Schenkungsurkunde** (die): adománylevél.
Schenkungsgut (das): adománybirtok.
Schenkwirt (der): kocsmáros, csapláros.
Scherbchen (das), -s, t. ~: cserepecske.
Scherbe (die), t. -n: cserép.
Schere (die), t. -n: olló.
scheren (*j.* ich schere, du scherst v. schierst, er schert v. schiert; *tm.* er schor; *m.* er hat geschoren; *km.* er schöre): 1) nyirni; alles über einen Kamm ~: mindent egy kaptafára ütni; 2) érinteni, érdekelni; was schert mich das? mit törődöm azzal? das schert mich nicht: azzal nem gondolok; — sich ~: 1) eltakarodni; 2) sich um etw. ~: gondolni, törődni; 3) ich schere und plage mich den ganzen Tag: egész nap dolgozom és vesződöm; — das **Scheren,** -s: nyirás.
scherenförmig: ollóalakú, -an.
Scherenschleifer (der): köszörűs.
Schererei (die), t. -en: vesződség, bajlódás; ich habe viel ~ mit ihm: sokat vesződöm vele.
Scherflein (das), -s: fillér, kis adomány; sein ~ zu etw. beitragen: a maga képessége szerint hozzájárulni vmihez.
Scherge (der), -n, t. -n: poroszló.
Schermesser (das): borotva.
scherwenzeln: l. scharwenzeln.
Scherz (der), -es, t. -e: tréfa, móka, bohóság; im v. aus ~: tréfából; meinst du das im ~e oder im Ernst? tréfálsz vagy komolyan beszélsz? mit etw. ~ treiben: vmiből tréfát űzni.
scherzen (-te, hat gescherzt): tréfálni; er läßt nicht mit sich ~: nem lehet vele tréfálni.
scherzhaft: tréfás, -an.
scherzliebend: tréfakedvelő, tréfás.
scherzweise: tréfából.
scheu: 1) félénk, -en, bátortalan, -ul; sich ~ zurückziehen: félénken visszavonulni; 2) ijedős, -en; ~ machen: megijeszteni, megszilajitani; die Pferde werden ~: a lovak megbokrosodnak.
Scheu (die): 1) félénkség, bátortalanság; ohne ~: bátran; 2) szemérem, tisztelet; die ~ vor dem Gesetze: a törvény tisztelete.
Scheuche (die), t. -n: ijesztő váz.
scheuchen (-te, hat gescheucht): ijeszteni, elrezzenteni.
scheuen (-te, hat gescheut): félni vmitől, kerülni vmit; die Arbeit ~: a munkát kerülni; keine Mühe ~: nem restelni semmi fáradságot; er scheut kein Opfer: nem riad vissza semmiféle áldozattól; — sich ~ (vor *dat.*): restellni vmit, félni, irtózni vmitől; er scheute sich nicht, die Wahrheit zu sagen: nem tartózkodott kimondani az igazságot.
Scheuer (die), t. -n: csür, pajta.
scheuern (-te, hat gescheuert): sikárolni, súrolni.
Scheuertenne (die): szérű.
Scheuheit (die): félénkség, ijedősség, szégyenlősség.
Scheune (die), t. -n: csür.
Scheusal (das), -s, t. -e: szörny, szörnyeteg, rémség, rémkép.
scheußlich: förtelmes, -en, undok, -ul.
Scheußlichkeit (die): förtelem.
Schicht(e) (die), t. -(e)n: 1) réteg; 2) szakmány, napszám.
schichten (-ete, hat geschichtet): 1) rétegbe rakni, rétegezni; 2) sorjázni, osztályozni.
schichtenweise: rétegenként.
Schichtung (die): rétegezés, összerakás, sorjázás.
Schick (der), -es: 1) l. Geschick; 2) außer ~ kommen: a sodrából kijönni.
schicken (-te, hat geschickt): küldeni, elküldeni; der Zufall schickte es: a véletlen úgy akarta; — sich ~ 1) (in *acc.*): beletörődni (vmibe); 2) illeni; es schickt sich:

úgy illik ; es schickt sich nicht laut zu schreien : nem illik kiabálni ; sie ~ sich recht gut zueinander : nagyon összeillenek ; das schickt sich nicht für Sie : ez nem illik Önhöz ; 3) es schickt sich manchmal : megtörténik néha.
schicklich : illő, illendő, -en.
Schicklichkeit (die) : illendőség.
Schicksal (das), -[e]s, *t.* -e : sors ; jmdn seinem ~ überlassen : vkit sorsára hagyni *v.* bízni.
Schicksalsgenosse (der) : vki sorsának osztályosa.
Schicksalsgöttin (die) : a sors istennője.
Schicksalsschläge (die=*t.*) : a sors csapásai.
Schicksalstragödie (die) : végzet- *v.* sorstragédia.
Schicksalswechsel (der) : a sors változása.
Schickung (die), *t.* -en : végzet, rendeltetés, Isten rendelése.
Schieb[e]fenster[1]) (das) : tolóablak.
schieben (*tm.* schob; *m.* hat geschoben; *km.* schöbe) : tolni ; das Brot in den Ofen ~ : bevetni a kenyeret ; jmdm etw. in die Schuhe ~, die Schuld auf jmdn ~ : vkit okolni vmiért, a hibát *v.* a felelősséget vkire hárítani ; etw. unbemerkt in die Tasche ~ : vmit észrevétlenül zsebre csúsztatni ; — **sich** ~ : elmozdulni, eltolódni ; sich in die Höhe ~ : föltolódni.
Schieber (der), -s, *t.* ~ : retesz, tolattyú, tolóka.
Schiebkarren (der) : targonca.
Schieblade (die) : fiók, tolófiók.
Schiebtruhe (die) : talicska, taliga.
***schied** : l. scheiden.
Schiedsgericht (das) : választott bíróság.
Schiedsrichter (der) : 1) választott bíró, békebíró ; 2) döntőbíró (hadgyakorlatnál).
schiedsrichterlich : választott bírósági.
Schiedsspruch (der) : választott bírósági ítélet.
schief : ferde, ferdén ; es geht mit der Sache *v.* die Sache geht ~ : rosszul megy a dolog ; — die **Schiefe** : ferdeség, görbeség, lejtősség.
Schiefer (der), -s : pala.
Schieferdach (das) : palatető.
Schieferdecker (der) : cserepező.
Schiefertafel (die) : palatábla.
schiel : l. scheel.
schielen (-te, hat geschielt) : kancsalítani, sandítani.
***schien** : l. scheinen.
Schienbein (das) : lábszárcsont.
Schiene (die), *t.* -n : sín, pánt.
Schienennagel (der) : sínszeg.
Schienennetz (das) : sínhálózat.

[1]) Schieb- összetételeit v. ö. Schub- összetételeivel is.

Schienenstrang (der) : sínszál.
schier : 1) puszta, merő ; 2) majdnem, csaknem, szinte.
Schierling (der), -es, *t.* -e : bürök.
Schießbaumwolle[1]) (die) : lőgyapot.
schießen : I. (*tm.* er schoß ; *m.* er hat geschossen ; *km.* er schösse) : 1) lőni, lövöldözni ; ins Blaue ~ : vaktában lőni ; Blitze ~ : villámokat lövellni *v.* szórni ; in Brand ~ : lövöldözéssel felgyujtani ; 2) vetni, dobni ; das Brot in den Ofen ~ : kenyeret bevetni ; — II. (ist geschossen) : szökni, szökellni ; das Blut schießt ihm ins Gesicht : arcába szökik a vér ; das Getreide schießt in Halme : a gabona szárba indul ; in die Höhe ~ : felszökni ; vom Pferde ~ : lebukni *v.* lezuhanni a lóról ; die Zügel ~ lassen : a kantárszárat megereszteni ; — das **Schießen**, -s : lövöldözés.
Schießgewehr (das) : lőfegyver.
Schießpatrone (die) : töltény.
Schießpulver (das) : lőpor, puskapor.
Schießscharte (die) : lő-rés.
Schießscheibe (die) : céltábla, lőcél.
Schießstand (der), **Schießstatt**, **Schießstätte** (die) : lövölde, lövőhely.
Schießübung (die) : lőgyakorlat.
Schießwolle (die) : lőgyapot.
Schiff (das), -[e]s, *t.* -e : hajó ; zu ~e fahren : hajózni ; zu ~e gehen : hajóra szállni.
Schiffahrer (der) : hajós, hajózó.
Schiffahrt (die) : hajózás, hajókázás.
Schiffahrtsgesellschaft (die) : hajózási társulat.
schiffbar : hajózható, hajókázható.
Schiffbau (der) : hajóépítés.
Schiffbruch (der) : hajótörés.
schiffbrüchig : hajótörött, hajótörést szenvedett.
Schiffchen (das), -s, *t.* ~ : 1) hajócska ; 2) vetélő.
schiffen (-te) : I. (ist geschifft) hajózni, hajókázni ; — II. (hat geschifft) : hajón szállítani.
Schiffer (der), -s : hajós, hajózó.
Schiffgrund (der) : hajófenék.
Schifflader (der) : hajórakodó.
Schiffmann (der), -es, *t.* -leute : hajós.
Schiffracht (die) : hajófuvar.
Schiffsausrüstung (die) : hajószerelés, hajószerelvény.
Schiffsbord (der) : hajópárkány.
Schiffsbrücke (die) : hajóhíd.
Schiffscaplan (der) : hajóskapitány.
Schiffscommandant (der) : hajóparancsnok.

[1]) Schieß- összetételeit v. ö. Schuß- összetételeivel is.

Schiffseigner (der) : hajótulajdonos.
Schiffsflotte (die) : hajóhad.
Schiffsgerippe (das) : hajóváz.
Schiffsherr (der) : hajóbirtokos.
Schiffskiel (der) : hajógerinc.
Schiffskrahn (der) : hajócsiga.
Schiffsladung (die) : hajóteher, hajórakomány.
Schiffslände (die) : hajórév.
Schiffsleute (die = *t.*) : hajósok, hajósnép.
Schiffsmannschaft (die) : hajós *v.* hajólegénység.
Schiffspatron (der) : hajósmester.
Schiffsraum (der) : hajóűr.
Schiffsschnabel (der) : hajó orra.
Schiffsseil (das) : hajókötél.
Schiffstrümmer (die = *t.*), **Schiffswrack** (das) : hajóroncs *v.* rom.
Schiffsvolk (das) : hajósnép.
Schiffswerfte (die) : hajógyár.
Schiffswinde (die) : hajócsiga.
[**Schikane** (die) : l. Chikane.
I. **Schild** (der), -es, *t.* -e : pajzs, címer ; etw. im ~e führen : vmiben törni a fejét, sántikálni.
II. **Schild** (das), -es, *t.* -er : 1) cégér, cégtábla ; 2) jelzőtábla.
Schildbürger (der) : Schilda város polgára, *á. é.* abderita, rátóti.
Schildchen (das), -s, *t.* ~ : pajzsocska.
Schilderei, **Schilderung** (die), *t.* -en : ecsetelés, rajzolás, festés, leírás, ábrázolás.
Schilderhaus (das) : őrbódé, faköpönyeg.
Schildermaler (der) : címerfestő.
schildern (-te, hat geschildert) : leírni, lerajzolni, ecsetelni, ábrázolni.
Schilderungskunst (die) : leíró művészet, a leírás művészete.
Schilderungstalent (das) : leíró tehetség.
Schildknappe (der) : fegyverhordó, fegyvernök.
Schildknorpel (der) : pajzsporc.
Schildkröte (die) : teknősbéka.
Schildlaus (die) : pajzstetű.
Schildpatt (das) : békateknő.
Schildträger (der) : l. Schildknappe.
Schildwache (die) : őr, őrálló ; ~ stehen : őrt állni.
Schilf (das), -es, *t.* -e : nád, káka.
Schilfdach (das) : nádfedél.
Schilfdecke (die) : gyékény.
schilfreich : nádas, kákás.
Schilfrohr (das) : nádszál.
Schiller (der), -s, *t.* ~ : 1) világos vörös bor, siller ; 2) l. Schimmer.
schillern (-te, hat geschillert)) : csillámlani, csillogni, ragyogni.
Schilling (der), -es, *t.* -e : shilling (pénz).
***schiltst, schilt** : l. schelten.
Schimmel (der), -s, *t.* ~ : 1) penész ; 2) szürke *v.* fehér ló.

schimmelig: penészes, -en.
schimmeln (-te, hat *v.* ist geschimmelt): penészedni.
Schimmer (der), -s, *t.* ~: csillám, ragyogás, csillogás; ein schwacher ~ von Hoffnung: a reménynek szikrája.
schimmern (-te, hat geschimmert): csillogni, csillámlani.
Schimpanse (der), -n, *t.* -n: simpánz.
Schimpf (der), -es, *t.* -e: 1) gúnyolódás, szidalom; 2) csúfság, gyalázat, szégyen; mit ~ und Schande (*v.* Spott): szégyennel és gyalázattal, szégyenszemre.
schimpfen (-te, h. geschimpft): szidalmazni, szidni, gyalázni.
Schimpferei (die): szitkozódás.
schimpflich: szégyenletes, -en, csúfos, gyalázatos, -an.
Schimpfname (der): gúnynév, csúfnév.
Schimpfwort (das): gúnyszó, szitok.
Schindanger (der), **Schindgrube** (die): dögnyúzó hely.
Schindel (die), *t.* -n: zsindely.
Schindeldach (das): zsindelyfödél.
Schindeldecker (der): zsindelyező.
schindeldürr: vékonypénzű.
schindeln (-te): zsindelyezni.
schinden (*tm.* schund; *m.* hat geschunden): megnyúzni.
Schinder (der), -s, *t.* ~: 1) gyepmester, sintér; 2) nyúzó.
Schinderei (die), *t.* -en: nyúzás.
Schindluder (das): dög.
Schindmähre (die): gebe.
Schinken (der), -s, *t.* ~: sonka.
Schippe (die), *t.* -n: lapát.
schippen (-te, hat geschippt): lapátolni; — das **Schippen**, -s: lapátolás.
Schirm (der), -es, *t.* -e: 1) ernyő, ellenző; 2) menedék, oltalom.
Schirmdach (das): szín, ernyős fedél, eresz, védő tető.
schirmen (-te, hat geschirmt): megoltalmazni, megóvni, befodni.
Schirmherr (der): védúr, védő.
Schirmleder (das): ellenző, ernyő.
Schirmpflanze (die): *növ.* ernyős növény.
Schirmwand (die): védő fal.
schirren (-te, hat geschirrt): felszerszámozni,
Schirrmeister (der): szerszámmester.
Schisma (das), -s, *t.* --mata: szakadás, hitszakadás.
Schlacht (die), *t.* -en: csata, ütközet; dem Feinde eine ~ anbieten: csatára kihíni az ellenséget; eine ~ kämpfen, liefern *v.* schlagen: csatát vívni, megütközni.
Schlachtbank (die): vágóhíd.
schlachtbar: levágható.
schlachten (-ete, hat geschlachtet): levágni, leölni, lemészárolni; ein Schwein ~: disznót ölni; — das **Schlachten**, -s: mészárlás.
Schlacht[en]gemälde (das): csatakép.
Schlachtenglück (das): hadi szerencse.
Schlachtenlied (das): l. Schlachtgesang.
Schlachtenmaler (der): csatafestő.
Schlachter, Schlächter (der), -s, *t.* ~: mészáros, hentes.
Schlachtfeld (das): csatatér; das ~ behaupten: megnyerni a csatát, l. behaupten.
schlachtfertig: harckész, -en.
Schlachtgesang (der): csatadal.
Schlachtgeschmeide (das): fegyverzet.
Schlachtgeschrei (das): harci kiáltás.
Schlachtgetümmel (das): csatazaj.
Schlachtgewicht (das): vágósúly.
Schlachthaus (das), **Schlachthof** (der): vágóhíd.
Schlachtlinie (die): csatavonal.
Schlachtmesser (das): vágókés.
Schlachtopfer (das): véráldozat.
Schlachtordnung (die): csatarend.
Schlachtpferd (das): harci ló.
Schlachtroß (das): csataló.
Schlachtruf (der): harci kiáltás.
Schlachtschwert (das): csatabárd.
Schlachtung (die), *t.* -en: marhavágás.
Schlachtvieh (das): vágómarha.
Schlacke (die), *t.* -n: salak, selejt.
schlackig: salakos, selejtes.
Schlaf (der), -es: álom, alvás; dumpfer ~: mély álom; leichter *v.* leiser ~: éber álom; er wurde vom ~e überfallen: elnyomta az álom; in einen tiefen ~ verfallen: mély álomba merülni.
schlafbringend: álmosító, altató.
Schlafcoupé (das): hálószakasz.
schlafen (*j.* du schläfst, er schläft; *tm.* schlief; *m.* hat geschlafen): aludni, hálni; ~ gehen, sich ~ legen: lefeküdni, lepihenni; ich möchte ~: alhatnám.
schlaff: petyhüdt, ernyedt, erőtlen, lankadt; ~ werden: elernyedni, ellankadni.
Schlaffheit (die): petyhüdtség, lankadtság, erőtlenség.
Schlafgemach (das): hálószoba.
Schlafgenosse, Schlafgeselle (der): hálótárs, hálópajtás.
Schlafkammer (die): hálószoba.
Schlaflied (das): altató dal.
schlaflos: álmatlan, -ul.
Schlaflosigkeit (die): álmatlanság.
Schlafmittel (das): altató szer.
Schlafmütze (die): 1) hálósapka; 2) *á. é.* álomszuszék.
Schlafrock (der): háló-kabát.
Schlafkätte, Schlafstelle (die): háló- *v.* alvóhely.
Schlafsucht (die): álomkór.
Schlaftrank (der): álomital.
Schlaftrunk (der): altató korty.
schlaftrunken: álomittas, -an.
schlafwachend: alvajáró.
Schlafwagen (der): háló-kocsi.
Schlafzimmer (das): hálószoba.
Schlag (der), -es, *t.* Schläge: 1) ütés, csapás, verés; die Schläge des Schicksals: a sors csapásai; mit einem ~e: egyszerre, egy csapásra; ~ zwölf Uhr *v.* mit dem ~e Zwölf: pont(ban) tizenkét órakor; einen ~ führen gegen jmdn: csapást mérni vkire; jmdm einen ~ geben *v.* versetzen: ráütni, rácsapni vkire; 2) Schläge bekommen: verést kapni; es wird Schläge geben *v.* setzen: lesz itt hadd-el-hadd! 3) szélhüdés, gutaütés; der ~ hat ihn gerührt *v.* getroffen: megütötte a guta; 4) faj, fajta; ein gesunder ~ Menschen: egészséges emberfajta; ein Mann vom alten ~e: régi szabású férfi; 5) vágás (erdőben); 6) csattogás (pacsirtáé); 7) sorompó, l. Schlagbaum; 8) kocsiajtó; 9) galambdúc.
Schlagader (die): ütér, verőér.
Schlaganfall (der): gutaütés, szélhüdés.
Schlagball (der): ütőlapda.
Schlagbaum (der): sorompó, csapógerenda, gémfa.
schlagen (*j.* ich schlage, du schlägst, er schlägt; *tm.* er schlug; *km.* er schlüge; *felsz.* schlag[e]!): I. (hat geschlagen): 1) ütni, verni, vágni; das Herz schlägt: a szív dobog; es schlägt acht [Uhr]: nyolcat üt; 2) *(főnevekkel)* eine Brücke ~: hidat verni; den Feind ~: az ellenséget megverni; Feuer ~: kicsiholni; Funken ~: szikrát hányni; die Laute ~: a lantot pengetni; eine Schlacht ~: csatát vívni; das Spiel ~: dobolni; 3) *(melléknevekkel)* jmdn blutig ~: vkit véresre verni; etw. gerade ~: vmit egyenesre verni *v.* kalapálni; todt ~: l. todtschlagen; 4) ☛ *Praep.* *a)* **an**: mit dem Kopfe an die Wand ~: fejét a falba vágni; *b)* **auf**: jmdm (*v.* jmdn) auf die Finger ~: vkinek az ujjára ütni *v.* körmére koppintani; den Feind aufs Haupt ~: tönkre verni az ellenséget; jmdm (*v.* jmdn) auf den Kopf ~: fejbe ütni vkit;

c) **aus**: jmdm etw. aus der Hand ~: kiütni vmit a kezéből; *d)* **gegen**: die Augen gegen Himmel ~: szemét fölemelni *v.* az égre vetni; *e)* **in**: jmdn in Bande (*v.* Fesseln) ~: vasra *v.* békóba verni vkit; etw. in die Höhe ~: fölverni, feirúgtatni; die Augen in die Höhe ~: szemét fölemelni, fölpillantani; jmdm ein Loch in den Kopf ~: vkinek beverni a fejét; etw. in Stücke *v.* Trümmer (*v.* zu Trümmern) ~: vmit darabokra törni, izzé-porrá zúzni; *f)* **mit**: jmdn mit Blindheit ~: vkit vaksággal megverni; *g)* **um**: um sich ~: kapálódzni, rugdalódzni, vagdalkozni; *h)* **über**: die Füße übereinander ~: lábait keresztbe tenni; *i)* **von**: etw. von der Hand ~: vmit elutasítani; *j)* **zu**: jmdn zu Boden ~: vkit földhöz vágni *v.* csapni; die Augen zu Boden *v.* zur Erde ~: szemét lesütni; die Zinsen zum Capital ~: a kamatokat a tőkéhez csatolni; 5) csattogni, csattnázni (madárról); — II. (ist geschlagen): verődni, ütődni, csapódni vhova; aneinander ~: összeütközni; die Wellen ~ an das Ufer: a hullámok a parthoz verődnek; — **sich** ~: 1) verődni, ütődni, csapódni vhova; sich zu jmdm *v.* auf jmds Seite ~: vkihez állni *v.* csatlakozni; 2) sich durch den Feind ~: az ellenségen keresztülvágni magát; sich ins Mittel ~: vmibe beleavatkozni; 3) sich mit jmdm ~: megverekedni, megütközni vkivel; — das **Schlagen**, -s: ütés, verés, ütődés, verődés.

schlagend: csattanó, meggyőző, döntő; aufs schlagendste beweisen: minden kétséget kizáróan bebizonyítani.

Schlager (der), -s, *t.* ~: ütő, ütés.

Schlagfeder (die): ütőrugó.

schlagfertig: 1) harckész; 2) feleletre kész, szavakész, visszavágó, gyorseszű (ember), talpra esett (felelet); ~ antworten: izibe megfelelni vkinek.

Schlagfertigkeit (die): 1) harckészség, hadkészültség; 2) feleletre készség.

Schlagfluss (der): szélhüdés; vom ~ gerührt: gutaütött.

Schlaglicht (das): verőfény, vetett fény, teljes világítás.

Schlagpulver (das): durranópor.

Schlagsahne (die): tejszínhab.

Schlagschatten (der): teljes *v.* vetett árnyék.

Schlagschnur (die): ácszsinór.

Schlagstock (der): ütő.

Schlaguhr (die): ütőóra.

Schlagwerk (das): ütőszerkezet.

Schlagwort (das): címszó, jelszó, jelzőszó, vezérszó.

Schlagwunde (die): ütött seb.

Schlamm (der), -es: iszap, sár.

Schlammbad (das): iszapfürdő.

schlammig: iszapos, sáros, -an.

Schlampe (die), *t.* -n: 1) cafat; 2) moslék.

schlampig: cafatos, lompos; csatakos, -an.

*__schlang__: l. schlingen.

Schlange (die), *t.* -n: kígyó.

schlangenartig, **schlangenähnlich**: kigyószerű, -en, kigyómódra.

Schlangenbiss (der): kigyómarás.

Schlangenbrut (die): kigyófajzat.

Schlangengift (das): kigyóméreg.

schlangenglatt: kigyósimaságú.

Schlangenlinie (die): kigyóvonal.

Schlangenweg (der): kigyózó út.

schlank: karcsú, nyulánk.

Schlankheit (die): karcsúság.

schlankweg: egyszerűen, egyenest, kereken.

Schlappe (die), *t.* -n: 1) papucs; 2) vereség, kudarc; eine ~ erleiden: kudarcot vallani.

Schlaraffe [Schlar-] (der), -n, *t.* -n: ingyenélő.

Schlaraffenland (das): Eldorádó.

Schlaraffenleben (das): henye élet; ein ~ führen: henyélni.

Schlaraffentum (das): semmittevés.

schlau: ravasz, -ul.

Schlauch (der), -es, *t.* Schläuche: tömlő, cső.

schlauerweise: ravaszul.

Schlauheit (die): ravaszság.

Schlaukopf, **Schlaumeier** (der): ravaszdi, ravasz kópé.

Schlächter (der): l. Schlachter.

Schläfchen (das), -s: szundikálás; ein ~ machen: egyet szunditani.

Schläfe (die), *t.* -n: halánték.

Schläfer (der), -s, *t.* ~: alvó.

schläfern (-te): álmosodni; mich schläfert *v.* es schläfert mich: álmos vagyok, alhatnám.

schläfrig: álmos, -an; ich bin ~: álmos vagyok, alhatnám; ~ machen: elálmosítani vkit; ~ werden: elálmosodni.

Schläfrigkeit (die): álmosság.

*__Schläge__ (die = *t.*): l. Schlag.

Schlägel (der): l. Schlegel.

Schläger (der), -s, *t.* ~: 1) verekedő; 2) kalapács.

Schlägerei (die), *t.* -en: verekedés.

schlämmen (-te, hat geschlämmt): iszapolni; — das **Schlämmen**, -s: iszapolás.

[**Schlämpe** (die): l. Schlempe.

schlängeln [**sich**] (-te, hat [sich] geschlängelt): kigyózni, tekerőzni.

schlecht: 1) rossz, -ul; es ist mir ~: rosszul vagyok; es geht mir ~: rossz sorom van; ~ werden: megromlani; ~er werden: rosszabbodni, romlani; 2) (= schlicht) ~ und recht: derekasan, emberségesen, magyarán; — der, die **Schlechte**, -n, *t.* -n: a rossz (ember); — das **Schlechte**, -n: a rossz, rosszaság; das Schlechte an der Sache ist: az a rossz oldala a dolognak; im Schlechten und im Guten: jóban-rosszban.

schlechterdings: épenséggel, egyáltalán.

schlechtgelaunt: rosszkedvű, -en.

Schlechtheit, **Schlechtigkeit** (die): rosszaság.

schlechthin, **schlechtweg**: röviden, egyenesen.

schlecken (-te, hat geschleckt): nyalni, l. lecken.

Schlegel (der), -s, *t.* ~: 1) sulyok, dobverő; 2) comb (pl. borjué).

Schlehdorn (der), -es, *t.* -en *v.* --dörner, **Schlehe** (die), *t.* -n: kökény.

schleichen (*tm.* schlich; *m.* ist geschlichen; *km.* schliche; *felsz.* schleich[e]!): lopódzni, csúszni, mászni; im Finstern ~: a sötétben lappangani; — er schlich sich in das Zimmer: a szobába lopódzkodott *v.* lopódzott.

schleichend: lappangó, alattomos.

Schleicher (der), -s, *t.* ~: csúszómászó.

Schleichfieber (das): lappangó láz.

Schleichhandel (der): csempészet.

Schleichtreppe (die): rejteklépcső.

Schleichweg (der): álút, rejtekút.

Schleier (der), -s, *t.* ~: fátyol, lepel; den ~ der Vergessenheit über etw. werfen: a feledés fátyolát borítani vmire.

schleiern (-te): lefátyolozni.

Schleifbahn (die): 1) csuszka; 2) csusztató pálya.

Schleife (die), *t.* -n: 1) csuszka; 2) mozsárszán; 3) csokor, hurok; 4) címszalag.

I. **schleifen** (*tm.* schliff; *m.* hat geschliffen; *km.* schliffe; *felsz.* schleife!): 1) köszörülni, élesíteni, fenni; 2) (ist geschliffen): csuszkálni.

II. **schleifen** (-te, hat geschleift): 1) vonszolni, hurcolni; 2) lerombolni (várműveket).

Schleifer (der), -s, *t.* ~: köszörűs.

Schleiferei (die): köszörűs-műhely.

Schleifstein (der): köszörűkő, fenkő.

Schleifung (die): lerombolás.

Schleifzeug (das): köszörűs szerszám.

Schleih (der), -es, *t.* -e, **Schleihe** (die), *t.* -n: *hal.* compó, cigányhal (Tinca).

Schleim (der), -es: 1) nyálka, nyák; 2) mocsok.
schleimartig: nyálkás, -an.
Schleimdrüse (die): nyákmirigy.
schleimen (-te, hat geschleimt): nyálkásodni, nyáladzani.
Schleimgewebe (das): nyákszövet.
Schleimhaut (die): nyákhártya.
schleimig: nyálkás, nyálas, -an.
Schleimthiere (die = t.): nyálkás állatok.
schleißen (*tm.* schliß; *m.* hat geschlissen): 1) elkoptatni; 2) fosztani (tollat); — **sich** ~: elkopni.
schlemmen (-te, h. geschlemmt): dőzsölni, tobzódni, tivornyázni.
Schlemmer (der), -s, *t.* ~: dőzsölő.
Schlemmerei (die): tobzódás.
Schlempe (die), *t.* -n: moslék, cefre.
Schlenderer (der), -s, *t.* ~: kószáló.
Schlendergang (der): barangolás.
schlendern (-te, hat *v.* ist geschlendert, l. ellen *megjegyz.)*: ballagni, bandukolni, barangolni; — das **Schlendern**, -s: barangolás.
Schlendrian (der), -s: hagyományos lomposság, nembánomság, mit-én-bánomság.
schlenkern (-te, hat geschlenkert): lógázni (kezét).
Schleppdampfschiff (das): vontató gőzös.
Schleppdegen (der): hosszú tőrkard.
Schleppe (die), *t.* -n: uszály.
schleppen (-te, hat geschleppt): 1) hurcolni, vonszolni; 2) (hajót) vontatni; — **sich** ~: vánszorogni.
Schleppkleid (das): uszályos ruha.
Schleppschiff (das): vontató hajó.
Schleppseil, Schlepptau (das): vontató kötél; ein Schiff ins ~ nehmen: hajót vontatni.
Schlesien (das), -s: Szilézia.
schlesisch: sziléziai.
Schleuder (die), *t.* -n: parittya.
Schleuderer (der), -s, *t.* ~: parittyás.
schleudern (-te, hat geschleudert): hajítani, lökni, lökdösni.
schleunig: gyors, hamaros, -an; ~st einen Waffenstillstand abschließen: hamarosan fegyverszünetet kötni.
Schleuse (die), *t.* -n: zsilip.
***schlich**: l. schleichen.
Schlich (der), -es, *t.* -e: mesterkedés, fogás, furfang.
schlicht: egyenes, egyszerű, -en, őszinte, én.
schlichten (-ete, hat geschlichtet): 1) lecsendesíteni, elsimítani, egyengetni; einen Rechtsstreit ~: peres ügyet barátságos úton elintézni; einen Streit ~: vitát *v.* viszályt eligazítani; 2) (rétegbe) rakni; — das **Schlichten**, -s, die **Schlichtung**, *t.* -en: 1) eligazítás, elsimítás; 2) rétegbe rakás.
Schlichtfeile (die): simító-reszelő.
Schlichtheit (die): egyenesség, egyszerűség, őszinteség.
Schlick (der), -es, iszap.
***schlief**: l. schlafen.
schließbar: bezárható.
Schließbaum (der): 1) kapocsfa; 2) zárófa, zárfa.
Schließe (die), *t.* -n: kapocs, zárló.
Schließeisen (das): kézbilincs.
schließen (*tm.* er schloß; *m.* er hat geschlossen; *km.* er schlösse): 1) zárni, csukni; die Augen ~: szemét behúnyni; in sich ~: magában foglalni; die Thür schließt gut: az ajtó jól zárul; 2) kötni; Freundschaft ~: barátságot kötni; einen Handel ~: alkut kötni; 3) berekeszteni (tárgyalást), befejezni, bevégezni (levelet), lezárni (számlát); für geschlossen erklären: befejezettnek nyilvánítani; 4) auf etw. ~: vmire következtetni; daraus schließe ich, daß...: ebből azt következtetem, hogy..; — **sich** ~: bezáródni, becsukódni; sich an etw. ~: vmihez csatlakozni, zárkózni; — das **Schließen**, -s: 1) zárás, záródás; 2) következtetés.
Schließer (der), -s, *t.* ~: 1) kulcsár; 2) börtönőr; 3) záróizom.
Schließkette (die): bilincs.
schließlich: 1) végső; 2) végül, befejezésül.
Schließmuskel (der): záró-izom.
Schließriegel (der): závár.
***schliff**: l. schleifen.
Schliff (der), -es, *t.* -e: 1) köszörülés; 2) csiszoltság, simaság, pallérozottság.
schlimm: 1) rossz, gonosz, -ul; desto ~er: annál rosszabb; schlimmsten Falls, schlimmstenfalls *v.* im ~sten Falle: a legrosszabb esetben; etw. ~er machen: vmit rontani, rosszabbítani; ~er werden: rosszabbodni; die Krankheit wird immer ~er: a betegség mind súlyosabbá válik; — das **Schlimme**, -n: a rossz, gonosz; es kam nicht zum Schlimmsten: a legrosszabbra nem került a sor.
Schlimmheit (die): rosszaság.
Schlingbeschwerden (die = t.): nyelési nehézségek.
Schlinge (die), *t.* -n: 1) hurok; den Arm in einer ~ tragen: felkötve hordani a kezét; 2) tőr, háló, fogó; in seine eigene ~ fallen: a maga hálójába esni; in die ~ gerathen: hurokra kerülni; jmdm ~n legen: vkinek tőrt hányni *v.* vetni.
Schlingel (der), -s, *t.* ~: 1) kötnivaló, lurkó; 2) akasztó (kabáton).
schlingen (*tm.* schlang; *m.* hat geschlungen; *km.* schlänge; *felsz.* schling[e]!): 1) nyelni, lenyelni; 2) fonni, hurkolni; die Arme um jmds Hals *v.* Nacken ~: vkinek nyaka köré fonni karját; — **sich** ~: fonódni, csavarodni.
schlingern (-te, hat geschlingert): dülöngeni (hajóról).
Schlingpflanze (die): kúszó növény.
***schliss**: l. schleißen.
Schlitten (der), -s, *t.* ~: szán, szánka; ~ fahren: szánkázni.
Schlittenbahn (die): szánút.
Schlittenfahrt, Schlittenpartie (die): szánkázás.
Schlittschuh (der), -es, *t.* -e: korcsolya; ~ laufen: korcsolyázni.
Schlittschuhlaufen (das): korcsolyázás.
Schlittschuhläufer (der), -s, *t.* ~: korcsolyázó.
Schlitz (der), -es, *t.* -e: hasíték, nyílás, rés.
schlitzen (-te, hat geschlitzt): hasítani, hasogatni.
Schloss (das), -sses, *t.* Schlösser: 1) kastély, palota; Schlösser in die Luft bauen: légvárakat építeni; 2) lakat, zár; etw. hinter *v.* unter ~ und Riegel halten: vmit szoros zár alatt tartani; 3) *kat.* lobbantyú.
***schloss**: l. schließen.
Schlossberg (der): várhegy.
Schlosser (der), -s, *t.* ~: lakatos.
Schlosserarbeit (die): lakatosmunka.
Schlosserei (die): 1) lakatos mesterség; 2) lakatos műhely.
Schlossgarten (der): várkert.
Schlosshauptmann (der): várkapitány.
Schlossherr (der): várúr; — die **Schlossherrin**: vár *v.* kastély úrnője.
Schlosshof (der): várudvar, kastély udvara.
Schlosskeller (der): várpince.
Schlossriegel (der): zárnyelv, retesz.
Schlosssaal (der): várterem.
Schlossthurm (der): vártorony.
Schlossverwalter, Schlossvogt (der): vár *v.* kastély felügyelője.
Schlosswache (die): várőrség.
Schloße (die), *t.* -n: jég(eső).
schloßen (-te, hat geschloßt), pl. es schloßt: jég esik.

Schlot (der), -es, *t.* -e *v.* Schlöte: kémény, kürtő.
Schlotfeger (der): kéményseprő.
schlotterig: lötyögő.
schlottern (-te, h.): lötyögni; — das **Schlottern**, -s: lötyögés.
Schlößchen (das), -s, *t.* ~: 1) kastélyocska; 2) záracska.
*schlösse: l. schließen.
Schlucht (die), *t.* -en: szakadék, hasadék, hegynyilás.
schluchtig: szakadékos, -an.
schluchzen (*j.* du schluchzest *v.* schluchzt, er schluchzt; *tm.* er schluchzte; *m.* er hat geschluchzt): 1) zokogni; 2) csuklani; — das **Schluchzen**, -s: 1) zokogás; 2) csuklás. [nyelés, korty.]
Schluck (der), -es, *t.* -e *v.* Schlücke:
Schluckauf, Schlucken (der), -s: csuklás; den ~ haben: csuk- [lani.]
schlucken (-te, h.): nyelni.
Schlucker (der), -s, *t.* ~: pl. ein armer ~: földhöz ragadt (em- [ber).]
schluckweise: kortyonként.
*schlug: l. schlagen.
Schlummer (der), -s: szender, szendergés, szunnyadozás.
Schlummerkissen (das): kis vánkos.
Schlummerlied (das): altató dal.
schlummern (-te, hat geschlummert): szenderegni, szunnyadozni, szundikálni; im Grabe ~: a sírban pihenni.
Schlumpe (die), *t.* -n: l. Schlampe.
Schlund (der), -es, *t.* Schlünde: 1) torok; 2) mélység.
Schlundkopf (der): garat.
Schlupf (der), -es, *t.* Schlüpfe: rejtekhely, búvó.
Schlupfhafen (der): rejtekrév.
Schlupfloch (das): buvólyuk.
Schlupfwinkel (der): búvóhely.
Schluss (der), Schlusses, *t.* Schlüsse: 1) vég, befejezés, berekesztés; am Schlusse des Jahres: az év végén; den ~ beantragen: a vita berekesztését inditványozni; etw. zum ~ bringen: vmit befejezni, bevégezni; zum ~: befejezésül, végül; 2) kötés; ~ eines Handels: üzlet *v.* ügylet megkötése; 3) határozat, végzés; einen ~ fassen: vmit elhatározni; 4) következtetés; einen ~ ziehen (aus etw.): következtetni, következtetést vonni (vmiből).
Schlussact (der): utolsó felvonás.
Schlussantrag (der): határozati javaslat. [megjegyzés.]
Schlussbemerkung (die): végső
Schlussbericht (der): zárójelentés.
Schlussbilanz (die): végleges *v.* zárszámadási mérleg.
Schlussbrief (der): *ker.* kötlevél, kötés.

Schlusscollaudierung (die): végső felülvizsgálat.
Schlussergebnis (das): végeredmény. [hozatal.]
Schlussfassung (die): határozat-
Schlussfolge, Schlussfolgerung (die): következtetés.
Schlussformel (die): befejező szólás (levélben). [kezetes.]
schlussgerecht: logikus, követ-
Schlussprüfung (die): záró *v.* évzáró vizsga. [adás.]
Schlussrechnung (die): zárszám-
Schlussrede (die): zárszó, befejező beszéd.
Schlussresultat (das): végeredmény. [vetkeztetés.]
Schlusssatz (der): záró tétel, kö-
Schlusssitzung (die): záró *v.* utolsó ülés.
Schlussstein (der): zárkő.
Schlusstermin (der): záros határidő. [tárgyalás.]
Schlussverhandlung (die): vég-
schlusswidrig: következetlen, -ül, logikátlan, -ul.
Schlusswort (das): végszó.
Schlusszettel (der): kötjegy.
*schlüge: l. schlagen.
schlüpfen (-te, ist geschlüpft): csúszni, bújni, surranni vhova.
schlüpfrig: csúszós, sikamlós, -an.
Schlüpfrigkeit (die), *t.* -en: 1) sikosság; 2) sikamlósság.
schlürfen (-te, hat geschlürft): szürcsölni, szörpölgetni, hörpinteni; — das **Schlürfen**, -s: szürcsölés, hörpintés.
Schlüssel (der), -s, *t.* ~: kulcs.
Schlüsselbart (der): kulcstaraj.
Schlüsselbein (das): kulcscsont.
Schlüsselblume (die): kankalin.
Schlüsselbund (der): kulcscsomó.
Schlüsselloch (das): kulcslyuk.
schlüssig: határozott, eltökélt; ich bin ~: elszántam magamat, határoztam; ~ werden: megállapodásra jutni, eltökélni *v.* elszánni magát.
Schmach (die): gyalázat, szégyen, csúfság; jmdm ~ anthun: vkit megszégyeníteni.
schmachbeladen: l. schmachvoll.
schmachten (-ete, hat geschmachtet): 1) epedni, sóvárogni; 2) senyvedni; ich schmachte vor Durst: majd elepedek a szomjuságtól.
schmachtend: epedő, -en, epedve.
schmachvoll: szégyenteljes, szégyenletes, -en.
schmackhaft: izletes, jóizű, -en.
Schmackhaftigkeit (die): Izletesség.
schmacklos: izetlen, l. geschmacklos.
schmal (*kf.* -er *v.* schmäler; *ff.* -st *v.* schmälst): 1) keskeny, vékony; 2) szűk, sovány; ~e Bissen: sovány falatok.

schmalblätterig: keskeny levelű.
Schmalhans (der): zsugori; bei ihm ist ~ der Küchenmeister: szűken él, szűk ott az abrosz.
Schmalheit (die): 1) keskenység, vékonyság; 2) soványság, szegényesség. [vágányú vasút.]
Schmalspurbahn (die): keskeny-
schmalspurig: keskenyvágányú.
Schmalte (die): kéküveg.
Schmaltier (das): szarvasüsző.
Schmalz (das), -es, *t.* -e: zsír.
schmalzen (-te, hat geschmalzt, geschmälzt *v.* *ritk.* geschmalzen): bezsírozni, megzsírozni.
[**Schmarn** (der): l. Schmarren.
schmarotzen (-te, hat schmarotzt): élősködni, élődni.
Schmarotzer (der), -s, *t.* ~: élősdi, tányérnyaló.
schmarotzerhaft: élősdi. [növény.]
Schmarotzerpflanze (die): élősdi
Schmarre (die), *t.* -n: sebhely.
Schmarren (der), -s: 1) morzsóka (tésztanemü); 2) hitványság.
schmarrig: sebhelyes.
Schmatz (der), -es, *t.* -e *v.* Schmätze, **Schmätzchen** (das), -s, *t.* ~: cuppanás, cuppantás.
schmatzen (-te, hat geschmatzt): 1) csemcsegni, csámcsogni; 2) cuppantani, cuppanni.
Schmauch (der), -es, *t.* -e: sűrű füst.
schmauchen (-te, hat geschmaucht): pöfékelni, füstölögni.
Schmaus (der), --ses, *t.* Schmäuse: lakoma, vendégség, lakzi.
schmausen (--ste, hat geschmaust): lakmározni, vendégeskedni.
Schmauserei (die), *t.* -en: lakomázás, vendégeskedés.
schmächtig: vézna, cingár, nyurga.
Schmächtigkeit (die): véznaság.
Schmähartikel (der): förmedvény.
schmähen (-te, h. geschmäht) jmdn *v.* auf (über) jmdn: gyalázni, szidalmazni, ócsárolni vkit.
schmählich: gyalázatos, csúfos, -an, rút, -ul.
Schmählied (das): gúnydal.
Schmähschrift (die): gúnyirat.
Schmähsucht (die): rágalmazás, gyalázkodás.
Schmähung (die), *t.* -en: szidalom, becsmérlés, gyalázás.
Schmähwort (das): gúnyos *v.* gyalázó beszéd, szidalom.
schmälen (-te, hat geschmält): kisebbíteni, ócsárolni.
schmälern (-te, hat geschmälert): megrövidíteni, megcsorbítani.
Schmälerung (die), *t.* -en: megrövidítés, csorbítás.
schmälzen (-te): l. schmalzen.
Schmätzchen (das): l. Schmatz.
schmecken (-te, h. geschmeckt): 1) megizlelni; 2) izleni; es schmeckt

ihm nicht: nem izlik neki; es schmeckt bitter: keserű izű; der Wein schmeckt nach dem Fasse: a bornak hordóize van; er läßt es sich *(= dat.)* gut ~: jóizűen eszi.
Schmecker (der), -s, *t.* ~: 1) izlelő, kóstoló; 2) inyenc.
Schmecks: Tátrafüred.
Schmeichelei (die), *t.* -en: hizelgés, hizelkedés.
schmeichelhaft: hizelgő, -en.
Schmeichelkatze (die), **Schmeichelkätzchen** (das): hizelgő, kedveskedő.
schmeicheln (-te, hat geschmeichelt) jmdm: hizelegni, hizelkedni vkinek; ich schmeichle mir, daß ...: remélem, hogy ...; sich *(= dat.)* mit eitlen Hoffnungen ~: hiú reménynyel áltatni *v.* kecsegtetni magát; er fühlte sich geschmeichelt: hizelgőnek találta (vki beszédét stb.)
Schmeichelname (der): becéző név, kedveskedő név.
Schmeichelrede (die): hizelkedés.
Schmeichler (der), -s, *t.* ~: hizelgő, hizelkedő.
schmeichlerisch: hizelgő, -en.
schmeidig: l. geschmeidig.
Schmeiß (der), -es, *t.* -e: légypiszok.
schmeißen *(tm.* schmiß; *m.* hat geschmissen): dobni, hajitani.
Schmeißfliege (die): dongólégy.
Schmelz (der), -es, *t.* -e: zománc.
Schmelzarbeit (die): zománcmű.
schmelzbar: olvasztható.
Schmelzbarkeit (die): olvadékonyság, olvaszthatóság.
Schmelzbutter (die): olvasztott vaj.
Schmelze (die), *t.* -n: 1) olvadás; 2) olvasztás; 3) olvasztó.
schmelzen: I. (-te, hat geschmelzt): olvasztani, megolvasztani; II. *(j.* ich schmelze, du schmilzest *v.* schmilzt, er schmilzt; *tm.* er schmolz; *m.* er ist geschmolzen; *km.* er schmölze): megolvadni, olvadozni; — das **Schmelzen**: 1) megolvasztás; 2) olvadás.
Schmelzhitze (die): olvasztási hő.
Schmelzhütte (die): kohó, huta.
Schmelzofen (der): olvasztó(kemence).
Schmelztiegel (der): olvasztó tégely.
Schmelzwerk (das): 1) zománcmű; 2) olvasztó műhely.
Schmer (der *v.* das), -[e]s: háj.
Schmerbauch (der): pocak, potroh.
Schmerl (der), -[e]s, *t.* -e: *hal.* kövi csik (Cobitis barbatula).
Schmerz (der), -es *v.* -ens, *t.* -en: fájdalom, szenvedés; seinen ~ bezwingen: fájdalmán erőt venni; vor ~: fájdalmában; ich habe heftige ~en im Arme: karom kegyetlenül fáj.
schmerzbeladen, **schmerzerfüllt**: fájdalommal telt, fájdalmas.
schmerzen (-te, hat geschmerzt): fájni, fájdalmat okozni, rosszul esni; mich schmerzt der Kopf: fáj a fejem; die Wunde schmerzt: a seb sajog; es schmerzt mich in der Seele, daß ich ihm nicht helfen kann: fáj a lelkem, hogy nem segithetek rajta.
schmerzend: fájós, fájdalmas.
Schmerzensgeld (das): fájdalomdij.
Schmerzenskind (das): fájdalommal szült gyermek.
Schmerzenslager (das): kinágy.
schmerzensreich: fájdalmas.
Schmerzensruf, **Schmerzensschrei** (der): jajkiáltás.
Schmerzgefühl (das): fájdalom érzete.
schmerzhaft, **schmerzlich**: fájdalmas, fájó, -an.
schmerzlos: fájdalmatlan, -ul.
schmerzstillend: fájdalomcsillapitó.
schmerzvoll: fájdalmas.
Schmetterling (der), -[e]s, *t.* -e: pillangó, pille, lepke.
schmettern (-te): I. (h. geschmettert): 1) vmit vágni, lökni, csapni; zu Boden ~: földhöz vágni; in Stücke ~: darabokra zúzni; 2) harsogni (a trombitáról), csattogni (a fülemiléről), durrogni (fegyverről); ~ lassen: megfuvatni (trombitát); — II. (ist geschmettert): vágódni, csapódni, zuhanni vhova; — das **Schmettern**, -s: 1) dobás; 2) harsogás, durrogás.
schmetternd: harsogó.
Schmied (der), -es, *t.* -e: kovács.
schmiedbar: kovácsolható.
Schmiede (die), *t.* -n: kovácsműhely.
Schmiedefeuer (das): kovácstűz.
Schmiedeisen (das): vert *v.* kovácsolt vas.
Schmiedehammer (die): pöröly.
schmieden (-ete, hat geschmiedet): 1) kovácsolni, kalapálni; 2) kieszelni; Anschläge *v.* Ränke ~: ármányt szőni; Beweise ~: bizonyitékokat kovácsolni *v.* koholni; 3) vhova erősiteni; die Galeerensclaven wurden an eine Bank geschmiedet: a gályarabokat padhoz láncolták.
schmiegen (-te, hat geschmiegt): illeszteni, hajlitani; — sich ~: illeszkedni, simulni; das Kind schmiegt sich (*v.* den Kopf) an den Vater: a gyermek atyjához simul.
schmiegsam: hajlékony, simulékony, -an.
Schmiegsamkeit (die): simulékonyság.
Schmiercur (die): kenő gyógymód.
Schmiere (die), *t.* -n: 1) kenőcs; 2) Ripacsék (zugszintársulat).
schmieren (-te, hat geschmiert): 1) kenni, megkenni, mázolni; 2) jmdm die Hände ~: megvesztegetni vkit.
Schmierer (der), -s, *t.* ~: firkonc, mázoló.
Schmiererei (die), *t.* -en: mázolás.
schmierig: piszkos, -an; ~ machen: bepiszkitani; ~ werden: bepiszkolódni.
Schmierkäse (der): turósajt.
Schminke (die), *t.* -n: pirositó.
schminken (-te, hat geschminkt): kendőzni, pirositani.
Schminkpflästerchen (das): szépségtapasz.
Schmirgel (der), -s: csiszolópor.
schmirgeln (-te, hat geschmirgelt): csiszolni.
Schmirgelpapier (das): csiszolópapir.
Schmiß (der), --sses, *t.* --sse: 1) ütés, csapás; 2) forradás.
***schmiß**: l. schmeißen.
Schmitze (die), *t.* -n: ostorcsapó.
schmitzen (-te, hat geschmitzt): suhintani, csapni.
Schmolle (die), *t.* -n: kenyérbél.
schmollen (-te, hat geschmollt): duzzogni, orrát felduzni, orrolni; — das **Schmollen**, -s: duzzogás.
Schmollis (das): pajtásság; ~ trinken: társpoharat inni.
Schmollwinkel (der): suttomka.
***schmolz**: l. schmelzen.
Schmorbraten (der): pörkölt hús.
schmoren (-te): I. (hat geschmort): pörkölni; — II. (ist geschmort): pörkölődni.
***schmölze**: l. schmelzen.
Schmuck (der), -[e]s, *t.* -e: ékesség, ékszer.
schmuck: takaros, nyalka.
Schmuckgegenstand (der): dísztárgy.
Schmuckkästchen (das): ékszertartó.
Schmuckladen (der): ékszerüzlet.
schmucklos: egyszerű, -en.
Schmucknadel (die): melltű.
Schmucksachen (die = *t.*): ékszerek, drágaságok.
Schmuckware (die): ékszer-áru.
Schmuggel (der), **Schmuggelei** (die): csempészet.
schmuggeln (-te, hat geschmuggelt): csempészni.
Schmuggelware (die): dugáru.
Schmuggler (der), -s, *t.* ~: csempész.
schmunzeln (-te, hat geschmunzelt): mosolyogni, hunyorgatni; — das **Schmunzeln**, -s: hunyoritás.
Schmutz (der), -es: piszok, szenny.
schmutzen (-te, hat geschmutzt): piszkitani, szennyezni.

Schmutzfleck (der): szennyfolt.
schmutzig: 1) piszkos; ~ machen: bepiszkitani; ~ werden: bepiszkolódni; 2) fösvény.
Schmutzigkeit (die): piszkosság.
schmücken (-te, hat geschmückt): ékesiteni, diszitení; **sich** ~: felcsinositani magát, cifrálkodni.
Schmückung (die), *t.* -en: diszités.
Schnabel (der), -s, *t.* Schnäbel: csör, orr; er spricht, wie ihm der ~ gewachsen ist: szive szerint beszél.
Schnabelthier (das): csőrös emlős.
Schnaderhüpfel, Schnadahüpfel (das), -s, *t.* -[n]: népdal.
schnakisch: tréfás, bohókás, -an.
Schnalle (die), *t.* -n: csat, kilincs.
schnallen (-te, hat geschnallt): fel- *v.* lecsatolni.
Schnallschuh (der): csatos cipő.
schnalzen (-te, hat geschnalzt): csettenteni (nyelvével).
Schnalzlaut (der): csettentés.
schnappen (-te, hat geschnappt): 1) kapni vmi után; nach Athem ~: fuldokolni, lelkendezni, lihegni; 2) csattanni, csappanni.
Schnappmesser (das): bicska.
Schnappsack (der): tarisznya.
Schnaps (der), Schnapses, *t.* Schnäpse: pálinka, szesz.
Schnapsbruder (der): pálinkaivó.
schnarchen (-te, hat geschnarcht): hortyogni, horkolni; — das **Schnarchen**, -s: hortyogás.
Schnarre (die), *t.* -n: kerepló.
schnarren (-te, hat geschnarrt): csörögni, peregni, recsegni.
schnatterhaft: karattyoló, csacsogó.
schnattern (-te, hat geschnattert): [gágogni.]
schnauben (-te *v.* schnob, hat geschnaubt *v.* geschnoben): lihegni, fújni; Rache *v.* nach Rache ~: boszúért lihegni; vor Zorn ~: dúlni-fúlni haragjában.
schnaufen (-te, hat geschnauft): szuszogni, fújni.
Schnauzbart (der): bajusz.
Schnauze (die), *t.* -n: orr (állatok-[nál).]
-schnäbelig: *össz.* -csőrű.
schnäbeln, sich (-te, hat sich geschnäbelt): csókolódzni (pl. a galambok).
Schnäpper (der), -s, *t.* ~: érvágó.
[**schnäuzen**: l. schneuzen.
Schnecke (die), *t.* -n: csiga.
schneckenförmig: csigaalakú, -an.
Schneckengang (der): csigajárás, csigamenet.
Schneckenhaus (das): csigaház, [csigahéj.]
Schneckenlinie (die): csigavonal.
Schneckenpost (die): csigapósta.
Schneckentreppe (die): csigalépcső.
Schneckenwindung (die): csiga-[vonal.]
Schnee (der), -s: hó.
Schneebahn (die): szánút.
Schneeball (der): hólabda.
schneebedeckt: hóval födött, hóboritotta.
Schneeberg (der): havas.
Schneeblume (die), **Schneeglöckchen** (das): kikeleti hóvirág.
Schneefeld (das): hómező.
Schneeflocke (die): hópehely.
Schneegans (die): dunnalúd.
Schneegebirg (das): havasok.
Schneegestöber (das): hózivatar.
Schneegrenze, Schneelinie (die): [hóhatár.]
schneeig: havas, -an.
Schneekoppe (die): havas csúcs.
Schneelawine (die): hógörgeteg, hógulya.
Schneepflug (der): hóeke.
Schneeschippen (das): hólapátolás.
Schneeschirm (der): hófogó ernyő.
Schneeschuh (der): hócipő, hótalp.
Schneesturz (der): hóomlás.
Schneetrift (die): hófuvás, fuvatag.
Schneewehe (die): hófuvatag.
schneeweiß: hófehér.
Schneewetter (das): havazás.
Schneewind (der): havas szél.
Schneewittchen (das): Hófehérke.
Schneewolke (die): hófelleg.
Schneid (der), -es: 1) fenegyerekség, virtus, mokányság; 2) er hat ~ darauf: vásik rá a foga.
Schneide (die), *t.* -n: él.
Schneidebank (die): faragószék.
Schneidebrett (das): vágódeszka.
Schneidemaschine (die): vágógép.
Schneidemesser (das): vágó- *v.* metsző kés.
schneiden (*tm.* schnitt; *m.* hat geschnitten; *km.* schnitte): 1) vágni, szelni, vagdalni; ich habe mich (*v.* mir) in den Finger geschnitten: megvágtam az ujjamat; in Holz ~: fába metszeni; 2) Complimente ~: bókolni; die Cour ~: udvarolni; der Wind schneidet uns ins Gesicht: a szél arcunkat metszi; Gesichter *v.* Grimassen ~: arcát fintorgatni; jmdm die Haare ~: vkit megnyírni.
schneidend: éles, metsző; ~er Verstand: éles ész; ~e Kälte: metsző hideg.
Schneider (der), -s, *t.* ~: szabó.
Schneiderei (die): szabó mesterség.
Schneiderin (die), *t.* -nen: szabónő.
schneidern (-te, hat geschneidert): szabóskodni.
Schneidezahn (der): metszőfog.
schneidig: fránya (hadnagy), kuruc, nyalka *v.* kemény (legény), kackiás *v.* kardos (menyecske); der ~e Preuße: a fene porosz.
schneien (-te, hat geschneit): havazni; es schneit: esik a hó.
schnell: gyors, -an; mach schnell: siess *v.* iparkodjál!
Schnelläufer [Schnell-läufer] (der): gyorsfutó, kengyelfutó.
Schnelldampfer (der): gyorsgőzös.
Schnelle (die): 1) gyorsaság; in der ~: hamarjában; 2) folyó zuhatagja, zugója, vizrohanat.
schnellen (-te): I. (hat geschnellt): pattantani, elrúgni; — II. (ist geschnellt): pattanni, csapódni.
Schnellfeuer (das): gyorstüzelés.
schnellfüßig: gyorslábú, futós.
Schnelligkeit (die): gyorsaság, sebesség, sietség.
Schnellkraft (die): rugalmasság.
schnellkräftig: rugalmas.
Schnellpost (die): gyorspósta.
Schnellpresse (die): gyorssajtó.
Schnellschreib[e]kunst, Schnellschrift (die): gyorsirás.
Schnellschreiber (der): gyorsiró.
Schnellschritt (der): gyorslépés.
Schnellsegler (der), -s, *t.* ~: gyorshajó.
Schnellwage (die): csapómérleg.
Schnellzug (der): gyorsvonat.
Schnepfe (die), *t.* -n: szalonka.
Schneppe (die): vminek csücske.
schneuzen (-te, h. geschneuzt): 1) megkoppantani (gyertyát); 2) sich (=*dat.*) die Nase ~: orrát fújni.
Schnickschnack (der), -es: üres fecsegés, terefere.
schnieben: l. schnauben.
schniegeln (-te, h. geschniegelt): kicicomázni, kiöltöztetni; — **sich** ~: kiöltözködni, piperéskedni.
schnipfen (-te, h.): elcsenni.
Schnippchen (das), jmdm ein ~ schlagen: fittyet hányni.
schnippisch: hetyke, -én, kihívó, -an, kotnyeles, -en.
Schnitt (der), -es, *t.* -e: 1) vágás, metszés, hasitás; 2) bevágás, hasadék, szelet, szelvény; 3) (sörből) kis korsó, tréfa; 4) metszés (pl. a szájé), szabás (a ruháé); 5) aratás; seinen ~ machen: jó nyereségre tenni szert; 6) metszés.
*schnitt: l. schneiden.
Schnittchen (das), -s, *t.* ~: 1) szeletke; 2) l. Schnitt.
Schnitter (der), -s, *t.* ~: arató.
Schnittlauch, Schnittling (der): metélőhagyma.
Schnittlinie (die): metszővonal.
Schnittwaren (die=*t.*): rőfös áru.
Schnittwarenhändler (der): rőfös kereskedő.
Schnittwunde (die): vágott seb, vágás- seb.
Schnitzarbeit (die): faragvány.
Schnitzbank (die): faragószék.
Schnitzel (das), -s, *t.* ~: 1) szelet (hús); 2) hulladék.

Schnitzelei, Schnitzerei (die), *t.* -en: faragvány.
schnitzeln (-te, hat geschnitzelt): vagdalni, faragcsálni.
schnitzen (-te, hat geschnitzt): faragni, vágni, metszeni (fából).
Schnitzer (der), -s, *t.* ~: 1) faragó, fametsző; 2) baklövés, kocsintás.
Schnitzkunst (die): fafaragás.
Schnitzmesser (das): faragókés.
Schnitzwerk (das): faragvány.
***schnob**: l. schnauben.
schnopern, schnoppern (-te, hat geschnop[p]ert): szimatolni, szaglászni. [kórász, koldus.
Schnorrer (der), -s, *t.* ~: éhen-
schnöde: galád, hitvány, -ul, gyalázatos, lealázó, -an; jmdn ~ behandeln: vkivel cudarul bánni.
Schnörkel (der), -s, *t.* ~: cikornya.
schnörkelhaft, schnörkelig: cikornyás, kacskaringós, -an.
schnuffeln (-te): l. schnüffeln.
schnupfen (-te, hat geschnupft): 1) felszini, szimatolni; 2) tubákolni, burnótozni; — der **Schnupfen**: nátha; sich (= *dat.*) einen ~ holen: náthát kapni.
Schnupftabak (der): burnót.
Schnupftuch (das): zsebkendő.
Schnuppe (die), *t.* -n: gyertya hamva.
Schnur (die), *t.* Schnüre: zsinór; bei ihm geht alles nach der ~: szigorú rendet tart; über die ~ hauen: kirúgni a hámból. [-en.
schnurgerade: egészen egyenes,
Schnurrbart (der): bajusz.
schnurrbärtig: bajuszos, -an.
Schnurre (die), *t.* -n: 1) bohóság, móka; 2) füllentés; 3) búgócsiga.
schnurren (-te, hat geschnurrt): búgni, dörmögni, dorombolni.
schnurrig: bolondos, mókás.
schnurstracks: nyilegyenest, homlokegyenest.
Schnurwerk (das): zsinórzat.
schnüffeln (-te, hat geschnüffelt): szimatolni, szaglászni.
Schnürboden (der): zsinórpadlás.
Schnürbrust (die): fűzőváll.
Schnürchen (das), -s, *t.* ~: zsinór; es geht alles wie am ~: minden úgy megy, mint a parancsolat; er hat die Lection im ~: kisujjában van a lecke.
schnüren (-te, hat geschnürt): fűzni, összekötni, összeszorítani; — sich ~: magát fűzni v. befűzni.
Schnürleibchen (das), -s: mellfűző.
Schnürleine (die): fűzőmadzag, kötözsineg.
Schnürloch (das): fűzőlyuk.
Schnürmacher (der): gombkötő.
Schnürriemen (der): fűzőszíj.
Schnürschuh (der): 1) bakkancs; 2) fűzős cipő.
***schob**: l. schieben. [kazal.
Schober (der), -s, *t.* ~: boglya,
Schock (das), -es, *t.* -e: 1) rakás; 2) hatvan darab.
schofel: hitvány, rossz.
[**Schokolade** (die): l. Chocolate.
Scholar [szkolár] (der), -en, *t.* -en: tanuló, tanítvány.
Scholarch (der), -en, *t.* -en: iskolai elöljáró.
Scholastik (die): scholasztika.
Scholiast (der), -en, *t.* -en: írástudó. [jegyzet.
Scholie (die), *t.* -n: magyarázó
***scholl**: l. schallen.
Scholle (die), *t.* -n: göröngy, rög.
schollig: göröngyös, rögös, -en.
Schomlau: Somlyó *(város)*.
schon: 1) már; 2) hiszen, ugyan, habár; es ist ~ wahr, aber...: igaz ugyan, de...; wenn ~: noha, ámbár.
schonen (-te, hat geschont) jmds v. jmdn: kimélni vkit.
schonend: kiméletes, -en.
Schoner, Schooner (der), -s, *t.* ~: [szkúner]: két árbocú hajó.
Schonung (die): kimélet.
schonungslos: kiméletlen, -ül.
Schonungslosigkeit (die): kiméletlenség.
schonungsvoll: kiméletes, -en.
[**Schooß**: l. Schoß.
Schopf (der), -es, *t.* Schöpfe: üstök, búb, bóbita.
Schoppen (der), -s, *t.* ~: 1) szín, félszer; 2) kanna.
***schor**: l. scheren.
Schorf (der), -es: var, pörk.
Schornstein (der): kémény.
Schornsteinfeger (der), -s, *t.* ~: ké- [ményseprő.
***schoß**: l. schießen.
Schoß (der), --sses, *t.* --sse: 1) hajtás, sarju, ág; 2) vám.
Schoß (der), -es, *t.* Schöße: 1) öl; im ~e der Erde: a föld méhében; in den ~ der Kirche: az egyház kebelébe; im ~e einer Unternehmung: vállalat kebelében; die Hände in den ~ legen: henyélni, kezelt összetenni; 2) szárny (kabáté).
Schoßhund (der): öleb.
Schoßkind (das): elkényeztetett gyermek.
Schote (die), *t.* -n: 1) becő, tok; 2) *t.*: zöld borsó.
Schotte (der), -n, *t.* -n: skót.
Schotter (der), -s: kavics, murva.
Schotterboden (der): kavicsos talaj.
Schottin (die), *t.* -nen: skót nő.
schottisch: skót, -ul.
Schottland (das), -es: Skócia.
***schöbe**: l. schieben.
Schöffe (der), -n, *t.* -n: népbiró.
Schöffengericht (das): esküdtszék.
schön: szép, -en; am schönsten v. aufs schönste: a legszebben; ~ thun: szépelegni, udvarolni; — die **Schöne**, -n, *t.* -n: szép (nő); — das **Schöne**, -n: szépség, a szép. [2) szépitgető.
Schönfärber (der): 1) műfestő;
Schönfärberei (die): szépitgetés.
Schöngeist (der), -es: szépelme, finom lélek, barátja a szépnek.
schöngeistig: 1) szellemes; 2) szépirodalmi.
Schönheit (die), *t.* -en: szépség.
Schönheitsfehler (der): szépséghiba, tetszetősségi hiba.
Schönheitsgefühl (das): széperzék.
Schönheitsgrübchen (das): szerelem-gödröcske.
Schönheitslehre (die): széptan, eszthétika. [szer.
Schönheitsmittel (das): szépitő
Schönheitssinn (der): széperzék.
Schönheitswasser (das): szépitő víz. [tapasz.
Schönpflästerchen (das): szépség-
Schönredner (der): szónok.
Schönschreibekunst (die): szépírás mestersége.
Schönschreiben (das): szépírás.
schönstens: igen szépen. [tevő.
Schönthuer (der), -s, *t.* ~: szép-
schönwissenschaftlich: széptani,-lag.
Schöpfeimer (der): merítő veder.
schöpfen (-te, hat geschöpft): 1) meríteni; Athem ~: lélekzetet venni; frische Luft ~: friss levegőt színi; Mißtrauen v. Verdacht ~: gyanút fogni, élni a gyanúperrel; Muth ~: nekibátorodni; 2) *teng.* das Schiff schöpft Wasser: a hajó léket kapott.
Schöpfer (der), -s: teremtő, alkotó.
schöpferisch: teremtő, alkotó.
Schöpferkraft (die): teremtő erő.
Schöpfung (die), *t.* -en: mindenség, teremtmény, alkotás.
Schöps (der), Schöpses, *t.* Schöpse:
***schösse**: l. schießen. [ürü.
Schößling (der), -[e]s, *t.* -e sarjadék.
schraffieren (-te): csíkozni.
Schraffierung (die): csíkozás.
Schragen (der), -s, *t.* ~: saroglya.:
Schramme (die), *t.* -n: karcolás.
Schrank (der), -es, *t.* Schränke: szekrény.
Schranke (die), *t.* -n, **Schranken** (der), -s, *t.* ~: korlát, sorompó; in die ~n fordern: kihíni, harcra szólítani; einer Sache ~n setzen: korlátok közé szorítani vmit.

schrankenlos: korlátlan, -ul.
Schrankenlosigkeit (die): korlátlanság.
Schranze (der), -n, *t.* -n: tányérnyaló, udvaronc.
Schraube (die), *t.* -n: csavar.
schrauben (*tm.* -te *v.* schrob, *tm.* hat geschraubt *v.* geschroben): csavarni; den Preis in die Höhe ~: vminek árát felrúgtatni *v.* felcsigázni.
Schraubenbohrer (der): csavarfúró.
Schraubendampfer (der), **Schraubendampfschiff** (das): csavargőzös.
schraubenförmig: csavaralakú, -an.
Schraubengang (der), **Schraubengewinde** (das): csavarjárat.
Schraubenlinie (die): csavarvonal.
Schraubenmutter (die): csavartok.
Schraubenspindel (die), **Schraubenvater** (der): csavarorsó.
Schraubenwindung (die): csavarodás.
Schraubstock (der): *mest.* sotu, csavarfogó.
schräg: ferde, -én, rézsutos, -an.
Schrägbrett (das): *torn.* rohamdeszka.
Schräge, Schrägheit (die): ferdeség.
schränken (-te, hat geschränkt): 1) vmit keresztbe rakni, összefonni; die Arme über die Brust ~: karját (a mellén) összefonni; 2) korlátozni, szorítani (szük helyre).
Schreck, Schrecken (der), -s: ijedség, rémület; der ~ fuhr ihm durch (*v.* in) alle Glieder: az ijedelem elállta minden izét; in ~ gerathen: megijedni; jmdn in ~ versetzen: megrémíteni vkit, ráijeszteni vkire; vor ~: ijedtében.
Schreckbild (das): rémkép.
schrecken: 1) (-te, hat geschreckt) ijeszteni, meg- *v.* ráijeszteni, rémületbe ejteni; 2) l. erschrecken.
Schreckensbote (der): rémhírt hozó.
Schreckensbotschaft, Schreckensnachricht (die): rémhír.
Schreckensherrschaft, Schreckensregierung (die): rémuralom.
Schreckensjahr (das): rémes év.
Schreckensscene (die): rémjelenet.
Schreckgedanke (der): ijesztő *v.* rémes gondolat.
Schreckgespenst (das), **Schreckgestalt** (die): rémkép, rémjelenés, ijesztő alak.
schreckhaft: 1) ijedős, -en; 2) l. schrecklich.
schrecklich: ijesztő, rémítő, -en; — das **Schreckliche**, -n: borzasztó, borzasztóság, rémség.
Schrecknis (das), -nisses, *t.* -nisse: rémület, ijedség, ijedelem.
Schreckschuss (der): riasztó lövés.
Schrei (der), -es, *t.* -e: kiáltás, sikoly, sikoltás.
Schreibart (die): írásmód, irály.
schreiben (schrieb, hat geschrieben): írni; diese Feder schreibt nicht: ez a toll nem fog; es steht geschrieben: írva van, meg van írva; — das **Schreiben**, -s: 1) írás; 2) irat.
Schreibenskundige (der), -n, *t.* -n: írni-tudó.
Schreiber (der), -s, *t.* ~: író, írnok.
Schreiberei (die), *t.* -en: írkálás.
Schreibfeder (die): írótoll.
Schreibfehler (der): tollhiba.
Schreibheft (das): irka.
Schreibkrampf (der): írógörcs.
Schreiblust (die): író kedv.
schreiblustig: írni vágyó.
Schreibmappe (die): írómappa.
Schreibmaschine (die): írógép.
Schreibmaterialien (die = *t.*): írószerek.
Schreibpapier (das): írópapír.
Schreibpult (das): írópolc.
Schreibstube (die): írószoba.
Schreibtafel (die): írótábla.
Schreibtisch (der): íróasztal.
Schreibverständige (der), -n, *t.* -n: írásszakértő.
Schreibweise (die): írásmód.
Schreibzeug (das): íróeszköz.
schreien (*tm.* schrie; *m.* hat geschrien; *km.* schriee; *felsz.* schrei!): kiáltani, kiabálni; — das **Schreien**, -s: kiabálás.
schreiend: kiáltó, kirívó, rikító, -an; ~e Gewalt: hallatlan erőszak.
Schreihals (der), -halses: nyafka, sírós (gyermek).
Schreimaul (das): szájaskodó.
Schrein (der), -es, *t.* -e: szekrény.
Schreiner (der), -s, *t.* ~: asztalos.
schreiten (schritt, ist geschritten): lépni, haladni; zur Arbeit ~: munkához fogni *v.* látni; von Ehren zu Ehren ~: diadalt diadalra aratni; von Unternehmung zu Unternehmung ~: vállalatot vállalatra kezdeni.
***schrie**: l. schreien.
***schrieb**: l. schreiben.
Schrift (die), *t.* -en: írás, irat, iromány; in lateinischer: latin betűkkel.
Schriftdeutsch (das): irodalmi németség.
Schriftführer (der): jegyző.
Schriftgelehrte (der): írástudó.
Schriftleiter (der): szerkesztő.
Schriftleitung (die): 1) szerkesztőség; 2) szerkesztés.
schriftlich: 1) írott, írásbeli; 2) írásban.
Schriftlichkeit (die): írásbeliség.
schriftmäßig: az írásnak megfelelően.
Schriftsatz (der): 1) szedés; 2) perirat.
Schriftsetzer (der), -s, *t.* ~: szedő.
Schriftsprache (die): írott *v.* irodalmi nyelv.
Schriftsteller (der), -s, *t.* ~: író, szerző; — die **Schriftstellerin**, *t.* -nen: írónő.
schriftstellerisch: írói.
schriftstellern (-te): íróskodni.
Schriftstück (das): irat, iromány, ügyirat, okirat.
Schriftverständige (der), -n, *t.* -n: írásszakértő.
Schriftwart (der): irattáros.
Schriftwerk (das): írott mű.
Schriftzeichen (das): írásjegy.
Schriftzug (der): tollvonás, írásjegy.
schrill: éles, metsző (hang).
schrillen (-te, hat geschrillt): sivítani, cirpelni.
Schritt (der), -es, *t.* -e: lépés; ~ für ~: léptenként, lépésről-lépésre; eilenden ~es: sietve; raschen ~es: gyors léptekkel; wankenden ~es: ingadozó léptekkel; auf ~ und Tritt: lépten-nyomon; im ~e fahren: lépést hajtani *v.* menni; mit jmdm ~ halten: lépést tartani vkivel; keinen ~ weiter: egy tapodtat se tovább!
***schritt**: l. schreiten.
schrittlings: lépve, lépést.
schrittweise: lépésenként.
***schrob**: l. schrauben.
schroff: 1) nyers, rideg; 2) meredek.
Schroffen (der), -s, *t.* ~: szirt.
Schroffheit (die): ridegség.
Schrot (der *v.* das), -es, *t.* -e: 1) dara; 2) sörét; 3) teljes súly (ércpénznél); ein Patriot von echtem ~: igaz hazafi.
schroten (-ete, hat geschrotet *v.* geschroten): 1) megtörni, darálni; 2) gurítani, golyózni.
schröpfen (-te, hat geschröpft): köpölyözni.
Schrulle (die), *t.* -n: szeszély, bogár; er hat ~n: bogaras.
schrumpfen (-te, ist geschrumpft): összezsugorodni, töpörödni.
Schrumpfung (die): zsugorodás.
Schrunde (die), *t.* -n: repedés.
Schub (der), -es, *t.* Schübe: 1) tolás, lökés; 2) toloncozás.
Schubfach [1]) (das): fiók.
Schubfenster (das): tolóablak.
Schubkarren (der): targonca.
Schublade (die): fiókos szekrény.
Schubriegel (der): tolózár, retesz.
***schuf**: l. schaffen.
Schuft (der), -es, *t.* -e: gaz, cudar.
schuftig: gaz, alávaló.
Schuh (der), -es, *t.* -e: cipő, saru; jmdm etw. in die ~e

[1]) Schub- összetételeit v. ö. Schieb- összetételeivel is.

schieben: vkinek a nyakába varrni vmit.
Schuhflicker (der): foltozó varga.
Schuhmacher (der), -s, t. ~: cipész.
Schuhriemen (der): saruszíj.
Schuhsohle (die): cipótalp.
Schuhwichse (die): fénymáz.
Schulamt (das): tanítóság, tanárság.
Schulamts-Candidat (der): tanárjelölt.
Schularbeit (die): iskolai dolgozat.
Schularrest (der): bezárás.
Schulaufseher (der): iskolafelügyelő, tanfelügyelő.
Schulausgabe (die): iskolai kiadás.
Schulbank (die): iskolapad.
Schulbehörde (die): iskolai hatóság.
Schulbesuch (der): iskolába járás, iskolázás.
Schulbezirk (der): tankerület.
Schulbildung (die): iskolai képzettség, tanultság.
Schulbube (der): iskolás fiú.
Schulbuch (das): iskolakönyv.
Schulcollege (der): tanulótárs.
Schuld (die), t. -en: 1) tartozás, adósság; in ~en geraten: eladósodni; ~en machen: adósságba verni magát; 2) vétek, bűn, hiba; es ist meine Schuld (v. ich bin schuld daran): az én hibám; jmdm schuld geben v. die Schuld geben: vkinek bűnül felróni, vkit okolni; sich (= *dat.*) etw. **zuschulden** kommen lassen: vmi hibát (bűnt) elkövetni.
schuld sein an etw.: vminek oka lenni, ludas lenni vmiben.
schuldbeladen: vétkes, ludas.
Schuldbrief (der): kötelezvény.
schulden (-ete, hat geschuldet): tartozni; jmdm Dank ~: vkinek hálával tartozni.
schuldenbelastet: eladósodott.
schuldenfrei: adósságmentes.
Schuldenlast (die): adósságteher.
Schuldenmacher (der): adósságcsináló.
Schuldenmasse (die): csődtömeg.
Schuldiener (der): iskolaszolga.
schuldig: 1) vétkes, bűnös, -en; 2) adós; ich bin ihm zehn Kronen ~: tíz koronával tartozom neki v. adósa vagyok; 3) tartozó, megillető; — der, die **Schuldige**, -n, t. -n: a vétkes, bűnös.
schuldigermaßen: ahogy kötelessége, kötelességéhez képest.
Schuldigkeit (die), t. -en: kötelesség, kötelezettség; seine ~ thun: megtenni kötelességét.
schuldigst: kötelesség szerint, alázatosan.
schuldlos: hibátlan, -ul.
Schuldlosigkeit (die): hibátlanság, bűntelenség.
Schuldner (der), -s, t. ~: 1) adós; 2) alperes.
schuldnerisch: alperesi.
Schuldschein (der): kötelezvény.
schuldtragend: vétkes, hibás.
Schuldverhältnis (das): kötelezettség; das Recht der ~nisse: kötelmi jog.
Schule (die), t. -n: iskola; auf die ~ kommen: iskolába járni; aus der ~ schwatzen: a titkot kifecsegni, magát elszólni.
schulen (-te, hat geschult): tanítani, iskolázni.
Schulferien (die = t.): szünidő.
Schulfest (das): iskolai ünnepély.
schulfrei: szabad (nap).
Schulfreund (der): tanulótárs.
Schulfuchs (der): iskolásdi, vaskalapos.
Schulgebäude (das): iskolaépület.
Schulgeld (das): tandíj.
Schulgelehrsamkeit (die): iskolás tudomány.
Schulgenosse (der): tanulótárs.
schulgerecht: iskolás, az iskolai szabályoknak megfelelő.
Schulgrammatik (die): iskolai nyelvtan.
Schulhygiene (die): iskolai egészségügy.
Schulinspector (der): iskolafelügyelő, tanfelügyelő.
Schuljahr (das): tanév.
Schuljugend (die): tanuló ifjúság, tanulóság.
Schuljunge (der): iskolás gyerek.
Schulkamerad (der): tanulótárs.
Schulkind (das), **Schulknabe** (der): tanuló, iskolás fiú.
Schullehrer (der): tanító.
Schullehrer-Seminar (das): tanítóképző-intézet v. képezde.
Schullehrerstelle (die): tanítói v. tanári állás.
Schulmädchen (das): iskolás leány.
schulmäßig: iskolás, -an.
Schulmeister (der): tanító, iskolamester.
Schulmeisterei (die): leckéztetés.
schulmeistern (-te, hat geschulmeistert) jmdn: vkit leckéztetni, tanítgatni.
Schulordnung (die): iskolai rend.
Schulpflicht (die): iskolakötelezettség, tankötelezettség.
schulpflichtig: iskolaköteles, tanköteles.
Schulplan (der): tanterv.
Schulrath (der): közoktatásügyi tanács v. tanácsos.
Schulrede (die): iskolai beszéd.
Schulschiff (das): iskolahajó.
Schulschrift (die): tanügyi munka.
Schulstrafe (die): iskolai fenyítés.
Schulstube (die): tanterem.
Schulstuhl (der): iskolaszék.
Schulstunde (die): leckeóra, tanóra.
Schulter (die), t. -n: váll; ~ an ~: vállvetve; jmdm auf die ~ klopfen v. schlagen: megveregetni vkinek a vállát; etw. auf seine ~n laden v. nehmen: magára vállalni vmit; etw. auf jmds ~n legen: vkinek vállára rakni vmit; etw. auf den ~n tragen: vállán hordani vmit; mit den ~n zucken: vállat vonni v. vonítani.
Schulterbein (das): vállcsont.
Schulterblatt (das): lapocka.
Schulterbreite (die): vállszélesség.
Schultergelenk (das): vállízület.
schultern (-te, hat geschultert): vállára venni (fegyvert).
Schulterriemen (der): vállszalag.
Schultheiß (der), -en, t. -en: l. Schulze.
Schulung (die): gyakorlás, gyakorlottság, tanultság; ein Staatsmann von altungarischer ~: a régi magyar iskolából való államférfiú.
Schulunterricht (der): iskolai tanítás.
Schulübung (die): iskolai gyakorlat.
Schulverwalter (der): iskolagondnok.
Schulvorsteher (der): iskolafelügyelő, igazgató.
Schulweisheit (die): iskolai bölcseség.
Schulwesen (das): iskolaügy, tanügy.
Schulwörterbuch (das): iskolai szótár.
Schulze (der), -n, t. -n: falusi bíró, falu bírája.
Schulzeit (die): iskolai idő, tanuló idő.
Schulzeugnis (das): iskolai bizonyítvány.
Schulzimmer (das): tanterem, osztályterem.
Schulzwang (der): iskolakényszer.
Schund (der), -es: 1) nyűzadék; 2) hitványság, vminek alja, rossza.
***schund**: l. schinden.
schundig: hitvány, selejtes.
Schuppe (die), t. -n: pikkely; es fällt ihm wie ~n von den Augen: mintha hályog esnék le szeméről.
schuppen, sich (-te): lehámlani, lefoszlani.
schuppenförmig: pikkelyalakú.
Schuppenpanzer (der): pikkelypáncél.
Schuppenthier (das): pikkelyes állat.
schuppig: pikkelyes, -en.
Schur (die), t. -en: nyírás.
Schurf (der), -es, t. Schürfe: üreg, nyílás, vájás.
schurfen (-te): l. schürfen.
Schurfgebiet (das): kutatási tér.
Schurke (der), -n, t. -n: gazfickó, gazember.
Schurkenstreich (der): gaztett.
Schurkerei (die), t. -en: gazság.

schurkisch: gaz, aláváló.
Schurz (der), -es, t. -e v. Schürze,
Schurzfell (das): bőrkötény.
schuselig: hebehurgya, szeles.
Schuss (der), Schusses, t. Schüsse: 1) szökés, szökkenés; die Schüsse des Baumes: a fa hajtásai; 2) öntet; ein Rohr von einem Schusse: egyöntetű cső; 3) lövés; jmdm in den ~ kommen: vkinek a puskacsöve elé kerülni; das ist keinen ~ Pulver wert: nem ér egy pipa dohányt v. egy hajítófát; einen ~ thun: egyet lőni.
schussbereit, schussfertig:[1] lövésre kész, -en.
schussfest: golyóálló.
Schussprobe (die): lövéspróba.
Schusswaffe (die): lőfegyver.
Schussweite (die): lőtávol[ság].
Schusswunde (die): lőseb, lőtt seb, lövésseb.
Schuster (der), -s, t. ~: cipész.
Schusterdraht (der): szurkosfonál.
schustern (-te): cipészkedni.
Schutt (der), -es: omladék; ~ und Graus: csupa rom.
Schutthaufen (der): romhalmaz.
Schutz (der), -es: védelem, oltalom; jmdn in seinen ~ nehmen: vkit védelmébe fogni, oltalmába venni; eine Tratte in ~ nehmen: váltó kifizetéséről gondoskodni; das Schutz- und Trutzbündnis: véd- és dacszövetség, védő és támadó szövetség; unter dem ~e der Nacht: az éj leple alatt.
Schutzbefohlene (der), -n, t. -n: védenc, védett.
Schutzblattern (die = t.): védhimló.
Schutzbrief (der): menlevél, oltalomlevél.
Schutzbündnis (das): védőszövetség.
Schutzdach (das): óvófödél.
Schutzdamm (der): védgát.
Schutzengel (der): őrangyal.
Schutzgeist (der): védszellem.
Schutzgeleit (das): fedezet.
Schutzgraben (der): óvóárok.
Schutzhaus (das): menház, menedékház.
Schutzheilige (der): védszent.
Schutzherr (der): védnök.
Schutzherrschaft (die): fenhatóság.
Schutzhütte (die): men[edék]ház.
Schutzimpfung (die): védoltás.
Schutzkrieg (der): védő háború.
schutzlos: védtelen, -ül.
Schutzmann (der): rendőr.
Schutzmarke (die): védjegy.
Schutzmaßregel (die): óv[ó]rendszabály.

[1] Schuss- összetételeit v. ö. Schieß- összetételeivel is.

Schutzmauer (die): védbástya.
Schutzmittel (das): óvó-szer.
Schutznahme (die): védelem, pártfogás.
Schutzort (der): menedék, menedékhely, menhely.
Schutzpockenimpfung (die): *orv.* védhimlőoltás.
Schutzrede (die): védő-beszéd.
Schutzschrift (die): védő-irat.
Schutzverein (der): védegylet.
Schutzvorkehrung (die): óvintézkedés.
Schutzvorrichtung (die): óvókészülék.
Schutzwache (die): oltalmi őrség.
Schutzwaffe (die): védőfegyver.
Schutzwehr (die): 1) védelem, oltalom; 2) védbástya, védőgát.
Schutzzoll (der): védvám.
Schübling (der), -[e]s, t. -e: tolonc.
schüchtern: bátortalan, -ul, szégyenlős, -en.
Schüchternheit (die): bátortalanság, félénkség.
Schüler (der), -s, t. ~: tanuló; — die **Schülerin**, t. -nen: iskolás leány.
schülerhaft: iskolás.
Schülerschaft (die): tanulóság.
Schüreisen (das): piszkavas.
schüren (-te, hat geschürt): piszkálni, szitani (tüzet).
schürfen (-te, h. geschürft): 1) megkarcolni; 2) kutatni (érc után); — das **Schürfen**, -s: kutatás.
Schürze (die), t. -n: kötény.
schürzen (-te, hat geschürzt): kötni (csomót), csomózni.
Schüssel (die), t. -n: tál.
Schüttboden (der), **Schütte** (die): magtár.
Schüttelkrampf (der): *orv.* ránggörcs, rázógörcs.
schütteln (-te, hat geschüttelt): rázni, csóválni (fejét); — sich ~: megrázkódni.
schütten (-ete, hat geschüttet): önteni, tölteni.
schütter: gyér, -en, ritkás, -an.
Schütterkeit (die): ritkaság, vminek gyér volta.
schüttern (-te, hat geschüttert): 1) rázni, megrázkódtatni; 2) megrázkódni.
Schüttkasten (der): hombár.
I. **Schütze** (der), -n, t. -n: lövész.
II. **Schütze** (die), t. -n: vetélő.
schützen (-te, hat geschützt): védeni, védelmezni, oltalmazni; — sich ~: védekezni.
Schützenbataillon (das): lövészzászlóalj.
Schützenfest (das): lövészünnepély.
Schützenplatz (der): lövölde.
Schützer (der), -s, t. ~: védő.
Schützling (der), -s, t. -e: védenc.
schwabbeln (-te, hat geschwabbelt): locsogni, fecsegni.
Schwabe (der), -n, t. -n: sváb.
Schwaben, (das), -s: Svábország.

Schwabenstreich (der): rátótiasság.
schwach (*kf.* schwächer, *ff.* schwächst): gyenge, gyengén; — das ~e Geschlecht: a gyengébb nem; ~es Licht: gyér világosság; ~ werden: elerőtlenedni; — der, die **Schwache**, -n, t. -n: a gyenge.
Schwachheit (die): gyöngeség.
schwachherzig: gyengeszívű.
schwachköpfig, schwachsinnig: gyenge elméjű.
Schwaden (der), -s, t. ~: 1) rend (kaszálásnál); 2) bányalég.
Schwadron [Schwa-] (die), t. -en: lovas század.
Schwadroneur (der), -s, t. -e: hetvenkedő.
schwadronieren (-te, hat schwadroniert): hetvenkedni.
Schwager (der), -s, t. Schwäger: sógor.
Schwalbe (die), t. -n: fecske.
Schwalbennest (das): fecskefészek.
Schwalbenschwanz (der): fecskefarkú (pillangó).
Schwalch (der), -es, t. ~e: tűzcső, kürtő, torok.
Schwall (der), -es, t. -e: sokaság, áradat.
Schwamm (der), -es, t. Schwämme: 1) szivacs; 2) gomba; 3) tapló.
***schwamm:** l. schwimmen.
schwammig: taplós, szivacsos.
Schwan (der), -[e]s, t. Schwäne: hattyú.
***schwand:** l. schwinden.
schwanen (-te), pl. mir schwant etw.: sejtek vmit.
Schwanengesang (der), **Schwanenlied** (das): hattyúdal.
Schwanenhals (der): hattyúnyak.
***schwang:** l. schwingen.
Schwang (der): l. Schwung.
schwanger: viselős, -en; ~ werden: teherbe esni; mit etw. ~ gehen: vmiben törni a fejét, vmit forgatni az eszében.
Schwangerschaft (die): terhesség, viselősség.
Schwank (der), -es, t. Schwänke: móka, bohóság, bohózat.
schwank: ingatag, lenge.
schwanken (-te, hat geschwankt): ingadozni, tétovázni; — das **Schwanken**, -s: ingadozás.
schwankend: ingadozó; jmdn ~ machen: vkit megingatni.
Schwankung (die), t. -en: ingadozás.
Schwanz (der), -es, t. Schwänze: fark.
Schwanzfeder (die): farktoll.
schwappend: csordultig (tele).
Schwarm (der), -es, t. Schwärme: raj.
schwarmweise: rajonként.
Schwarte (die), t. -n: 1) vastag, kemény bőr; 2) bőrke.
Schwartenwurst (die): disznósajt.

schwarz (*kf.* schwärzer, *ff.* schwärzest): fekete, feketén; ~ machen: befeketíteni, megfeketíteni; ~ werden: megfeketedni; ~ auf weiß: irásban; — in **Schwarz** gekleidet: fekete v. gyászruhás.
schwarzäugig: bogárszemű.
schwarzbraun: sötétbarna.
Schwarzbrot (das): fekete kenyér.
schwarzgelb: feketesárga.
Schwarzkunst (die): bűvészet.
Schwarzkünstler (der): bűvész.
Schwarzpappel (die): fekete nyárfa.
Schwarzseher (der): sötéten látó.
Schwarzwald (der): Fekete erdő.
Schwarzwild (das): vaddisznó.
schwatzen (-te, hat geschwatzt): fecsegni, darálni; — das **Schwatzen**, -s: fecsegés, pletykázás.
schwatzhaft: fecsegő, pletykás.
Schwatzhaftigkeit (die): csacskaság.
Schwäbin (die), *t.* -nen: sváb nő.
schwäbisch: sváb, -ul, svábos, -an.
Schwäche (die), *t.* -n: gyengeség; jeder Mensch hat seine ~: mindenkinek megvan a maga gyengéje *v.* gyarlósága.
schwächen (-te, hat geschwächt): 1) vmit gyengíteni; jmds Ansehen ~: vkinek tekintélyét kisebbíteni; 2) megszeplősíteni; — sich ~: gyengülni, elerőtlenedni.
schwächlich: gyengélkedő, vékonydongájú.
Schwächling (der), -[e]s, *t.* -e: vékonydongájú ember, nyápic.
Schwägerin (die), *t.* -nen: sógornő.
schwägerlich: sógorsági.
Schwägerschaft (die): sógorság.
Schwäher (der), -s, *t.* ~: após.
Schwämmchen (das), -s, *t.* ~: gombácska.
Schwänchen (das), -s, *t.* ~, **Schwänling** (der), -[e]s, *t.* -e: fiatal hattyú.
***schwände**: l. schwinden.
[**Schwängel** (der): l. Schwengel.
schwängern (-te, hat geschwängert): megtermékenyíteni, teherbe ejteni.
Schwängerung (die): megtermékenyítés.
schwänzeln (-te, hat geschwänzelt): farkat csóválni.
schwänzelnd: farkcsóválva.
schwänzen (-te, hat geschwänzt): kószálni, iskolát kerülni.
Schwäre (die), *t.* -n: kelés.
schwären (*j.* es schwärt *v.* schwiert; *tm.* schwor *v.* schwur; *m.* ist geschworen; *km.* schwöre): meggyülni (kelésről).
schwärmen (-te, hat geschwärmt): 1) kóborolni, rajzani; es schwärmt von Menschen auf der Straße: nyüzsög a nép az utcán; 2) rajongani, andalogni.
Schwärmer (der), -s, *t.* ~: 1) kóborló; 2) rajongó, ábrándozó; 3) *kat.* rajka.
Schwärmerei (die), *t.* -en: 1) kóborlás; 2) rajongás, ábrándozás.
schwärmerisch (*ff.* -t): rajongó, rajongva, ábrándos, -an.
Schwärze (die): feketeség.
schwärzen (-te, hat geschwärzt): 1) feketíteni; 2) csempészni; — sich ~: megfeketedni.
Schwärzer (der), -s, *t.* ~: csempész.
schwärzlich: feketés, -en.
Schwärzung (die): csempészet.
[**schwätzen**: l. schwatzen.
Schwätzer (der), -s, *t.* ~: fecsegő; — die **Schwätzerin**, *t.* -nen: fecsegő (nő).
Schwebe, in der ~: függőben.
Schwebebaum (der): *torn.* lebegőfa.
schweben (-te, hat *v.* ist geschwebt, l. ellen *jegyz.*): lebegni, függni; in Gefahr ~: veszélyben forogni; in der Luft ~: a levegőben lenni.
schwebend: lebegő, függő.
Schwede (der), -n, *t.* -n: svéd; — die **Schwedin**, *t.* -nen: svéd nő.
Schweden (das), -s: Svédország.
schwedisch: svéd, -ül.
Schwefel (der), -s: kén.
Schwefelbad (das): kénes fürdő.
Schwefelblüte (die): kénvirág.
Schwefelhölzchen (das): (kénes) gyufa.
schwefelig: kénes, -en.
Schwefelkies (der): kénvaserc.
schwefeln (-te, hat geschwefelt): kénezni, megkénezni.
schwefelsauer: kénsavas.
Schwefelsäure (die): kénsav.
Schweif (der), -es, *t.* -e: fark.
schweifen (-te): I. (ist geschweift): kóborolni; seine Gedanken ~ lassen: elmerengeni; — II. (hat g.): kanyarítani, ívelni.
Schweifriemen (der): farmatring.
Schweifung (die), *t.* -en: kanyarulat.
schweifwedelnd: farkcsóváló, farkcsóválva.
schweigen (schwieg, hat geschwiegen): hallgatni; — das **Schweigen**, -s: hallgatás; Sch. bewahren: titkot tartani; zum Sch. bringen: elhallgattatni, elnémítani; Sch. gebieten: csendet parancsolni.
schweigsam: szótlan, hallgatag.
Schweigsamkeit (die): hallgatagság.
Schwein (das), -es, *t.* -e: disznó, sertés.
Schweinchen (das), -s, *t.* ~: disznócska.
Schweinebraten (der): sertéssült.
Schweinefett (das): disznózsír.
Schweinefleisch (das): disznóhús.
Schweinehirt (der): kanász.
Schweinerei (die), *t.* -en: disznóság.
Schweinestall (der): disznóól.
Schweinigel (der): sündisznó.
schweinigeln (-te): disznókodni.
schweinisch: disznó; disznóul, disznó módon.
Schweinsborste (die): serte.
Schweiß (der), -es, *t.* -e: veríték; in ~ kommen: megizzadni.
Schweißbad (das): izzasztófürdő.
Schweißblatt (das): izzasztólap.
schweißen (-te, hat geschweißt): forrasztani, hegiteni.
Schweißfuß (der): izzadós láb.
Schweißhund (der), -es, *t.* -e: véreb.
Schweiz (die): Svájc.
Schweizer (der), -s, *t.* ~: svájci.
Schweizerei (die): tejgazdaság.
schweizerisch: svájci, -as, -asan.
schwelgen (-te, hat geschwelgt): 1) dőzsölni, dorbézolni; 2) kéjelegni, duskálni vmiben; — das **Schwelgen**, -s: kéjelgés, duskálás.
Schwelger (der), -s, *t.* ~: dőzsölő.
Schwelgerei (die), *t.* -en: dőzsölés.
schwelgerisch: dúslakodó; ~e Pracht: dús pompa.
Schwelle (die), *t.* -n: 1) küszöb; über jmds ~ kommen: átlépni vkinek küszöbét; 2) talpfa, ászok.
schwellen: I. (-te, hat geschwellt) dagasztani, duzzasztani; — II. (*j.* schwillt; *tm.* schwoll; *m.* ist geschwollen; *km.* schwölle): dagadni, duzzadni; die Brust schwillt mir vor Freude: szívem örömtől dagad; — das **Schwellen**, -s, die **Schwellung**, *t.* -en: degesztés, duzzadás.
schwellend: dagadó, duzzadó.
Schweller (der): l. Schwelle.
Schwemmbach (der): úsztatópatak.
Schwemme (die), *t.* -n: 1) úsztató; 2) ivószoba.
schwemmen (-te, hat geschwemmt): úsztatni, hordani (a vízről).
Schwendung (die): apadék.
Schwengel (der), -s, *t.* ~: kútgém, kankalék.
Schwengelbrunnen (der): gémes kút.
schwenken (-te, hat geschwenkt): forgatni (kardot), lobogtatni (zászlót); — sich ~: kanyarodni (csapattal).
Schwenkung (die), *t.* -en: fordulás, kanyarodás.
schwer: 1) nehéz, nehezen; es ist ~ zu glauben: bajosan *v.* alig hihető; es fällt mir ~: nehezemre esik; ~ machen: megnehezíteni; ~ werden: nehezedni, nehezére esni; es

wird mir ~ ums Herz: elfogódik v. elszorul a szívem; 2) súlyos; ~er Kerker: súlyos börtön; 3) nagyon; ~ krank: nagy beteg; ~ hören: nagyot hallani.
Schwerachse (die): *műsz.* nehézségi tengely.
schwerbeladen: nagyon megterhelt.
schwerberitten: nehézlovú.
schwerbetrübt: nagyon bánatos.
Schwere (die): nehézség, súly.
Schwerenöther (der), -s, *t.* ~: fenegyerek, fránya hadnagy.
schwererkrankt, schwerkrank: nehéz v. nagy beteg, -en.
schwerfällig: nehézkes, -en.
Schwerfälligkeit (die): nehézkesség.
schwergläubig: hitetlenkedő.
schwerhörig: nagyothalló.
Schwerkraft (die): nehézkedés, nehézkedési erő.
schwerlich: nehezen, bajosan.
Schwermuth (die): búskomorság.
schwermüthig: búskomor, -an.
Schwerpunkt (der): súlypont.
schwerreich: dúsgazdag.
Schwerspat (der): súlypát.
Schwert (das), -es, *t.* -er: 1) kard; das ~ führen: kardot forgatni; zum ~e greifen: fegyvert fogni; das ~ zücken: kardot rántani; 2) pallos.
Schwertfeger (der): kardműves.
Schwertfisch (der): fűrészhal.
Schwertgeklirr (das): kardcsörtetés, fegyvercsattogás.
Schwerthieb (der): kardcsapás.
Schwertlilie (die): *növ.* sás nőszirom (Iris pseudacorus).
Schwertschlag, Schwertstreich (der): kardcsapás.
Schwertträger (der): fegyverhordó.
schwerverständlich: nehezen érthető.
schwerverwundet: nehéz sebesült.
Schwester (die), *t.* -n: nővér, (leány v. nő) testvér.
Schwesterchen (das), -s, *t.* ~: húgocska.
Schwesterkind (das): unokatestvér.
schwesterlich: testvéri, -es, -esen.
Schwesterliebe (die): testvéri szeretet.
Schwestersohn (der): vkinek kis öccse (nővére fia).
Schwestertochter (die): vkinek kis húga (nővére leánya).
Schwibbogen (der), -s: boltív.
***schwieg**: l. schweigen.
Schwiegereltern (die = *t.*): ipa és napa, após és anyós.
Schwiegermutter (die): anyós.
Schwiegersohn (der): vő.
Schwiegertochter (die): meny.
Schwiegervater (der): após, ipa.
Schwiele (die), *t.* -n: bőrkéreg.
schwielig: kérges (tenyér).
schwierig: 1) nehéz, bajos; das Schwierigste dabei ist, dass...: az a legbajosabb a dologban, hogy...; 2) ~ werden: megkötni magát.
Schwierigkeit (die), *t.* -en: nehézség; die Sache hat große ~ v. ist mit großen ~en verbunden: a dolog nagy nehézséggel jár; ~en machen: akadályokat gördíteni (vki útjába).
Schwimmanstalt (die): uszoda.
Schwimmblase (die): úszóhólyag.
Schwimmeister (der): úszómester.
schwimmen (*tm.* er schwamm; *m.* er ist v. hat geschwommen, l. eilen *jegyz.*; *km.* er schwömme): úszni, úszkálni; seine Augen ~ in Thränen: szemét elborította a könny; — das **Schwimmen**, -s: úszás.
schwimmend: úszó, vízen levő.
Schwimmer (der), -s, *t.* ~: úszó.
Schwimmhaut (die): úszóhártya.
Schwimmhose (die): úszónadrág.
Schwimmkunst (die): úszás.
Schwimmschule (die): uszoda.
Schwimmvogel (der): úszómadár.
Schwindel (der), -s: 1) szédülés; 2) szédelgés, szélhámosság.
Schwindelei (die), *t.* -en: szédelgés, csalás, szélhámosság.
Schwindelempfindung (die), **Schwindelgefühl** (das): szédülés.
schwindelerregend: szédítő.
schwindelfrei: nem szédülő.
schwind[e]lig: szédülős, szédületes.
schwindeln (-te, hat geschwindelt): 1) szédülni; es schwindelt mir: szédülök; 2) szédelegni, ámítani.
schwinden (*tm.* schwand; *m.* ist geschwunden; *km.* schwände): tűnni, fogyni, enyészni; mir schwindet alle Hoffnung: minden reményem elhagy; ~ lassen: felhagyni vmivel.
Schwindler (der), -s, *t.* ~: szédelgő, szélhámos.
Schwindsucht (die): sorvadás, aszkór.
schwindsüchtig: aszkóros, -an.
Schwinge (die), *t.* -n: 1) szárny; 2) szórólapát; 3) fulkas; 4) záp (szekéren).
schwingen (*tm.* schwang; *m.* hat geschwungen; *km.* schwänge): 1) forgatni (kardot), lengetni (zászlót); 2) szórni, rázni, rostálni (gabonát), torni (lent), simítani (kendert); 3) inogni, lebegni, libegni, mozogni; — sich aufs Pferd ~: lóra pattanni; sich in die Luft ~: szárnyra kelni, felrepülni.
Schwingung (die), *t.* -en: lengés, in ~ setzen: meglendíteni.
Schwingungsachse (die): *ttan.* lengési tengely.
Schwingungsdauer (die): lengés időtartama.
Schwingungsmesser (der): lengésmérő.
Schwingungszustand (der): lengési állapot. (v. lengő állapot.)
Schwippe (die), *t.* -n: ostorcsapó.
Schwipps, einen ~ haben: becsípve lenni.
schwirren (ist v. hat geschwirrt, l. eilen *jegyz.*): surranni, zúgni; durch die Luft ~: keresztül zúgni a levegőn; — das **Schwirren**, -s: surranás, zúgás.
Schwitzbad (das): izzasztó fürdő.
schwitzen (-te, hat geschwitzt): izzadni, verítéket ontani; — das **Schwitzen**, -s: izzadás.
Schwitzstube (die): izzasztó szoba.
***schwoll, schwölle**: l. schwellen.
***schwor, schwöre**: l. schwären és schwören.
schwören (*tm.* er schwur v. schwor; *m.* er hat geschworen; *km.* er schwüre v. schwöre): esküdni; zur Fahne ~: a zászló alá esküdni; hoch und theuer ~: l. theuer; — das **Schwören**, -s: eskü, esküvés.
Schwulst (der), -es: dagály.
schwulstig: l. schwülstig.
Schwund (der), -es: aszály, hullás (hajé); ~ der Netzhaut: recehártya-sorvadás.
Schwung (der), -es: lendület, szárnyalás; mit ~: lendületesen; in ~ bringen: *a)* meglódítani (testet); *b)* föllendíteni, felvirágoztatni; einem Körper einen ~ geben: vmely testet meglódítani; in ~ kommen: *a)* meglódulni; *b)* nekimelegedni, nekilendülni; im ~e sein: divatban lenni.
Schwungbrett (das): rugódeszka.
Schwungfeder (die): evezőtoll.
schwunghaft, schwungvoll: lendületes, -en, fenszárnyaló, -an.
Schwungkraft (die): 1) lendítő erő; 2) ruganyosság, rugékonyság (a léleké).
Schwungrad (das): lendítőkerék.
Schwungseil (das): lengőkötél.
Schwur (der), -[e]s, *t.* Schwüre: eskü; einen ~ ablegen v. leisten: esküdni.
***schwur, schwüre**: l. schwören.
schwurbrüchig: esküszegő.
Schwurgericht (das): esküdtszék.
schwül: tikkasztó, rekkenő.
Schwüle (die): rekkenő hőség.
schwülstig: dagályos, -an.
Schwülstigkeit (die): dagályosság.
schwürig: sebes, genyes, -en.
scientifisch: tudományos, -an.
Sclave (der), -n, *t.* -n: rabszolga.

Sclavenhandel (der): rabszolga-kereskedés.
Sclavenhändler (der): rabszolga-kereskedő. [élet.}
Sclavenleben (das): rabszolga-}
Sclavenseele (die): szolgalélek.
Sclaventhum (das), Sclaverei (die): rabszolgaság, rabság, szolgaság. [nő.}
Sclavin (die), t. -nen: rabszolga-}
sclavisch: rabszolgai,-lag, szolgalelkű, -en.
Sconto (das), -s, t. -s: 1) leszámitolás; 2) engedmény.
scontrieren (-te, hat scontriert): egyeztetni, rovancsolni.
Scontrierung (die): rovancsolás.
Scontrierungsbefund (der): rovancsoló lelet.
Scontro (das v. der), -s, t. -s: rovancs, egybevető v. ellenőrző könyv, iktató könyv.
Scorbut (der), t. -es: süly.
Scorpion (der), -es, t. -e: skorpió.
Scribler (der), -s, t. ~: firkász.
Scrofel, Scrophel (die), t. -n: görvély, skrofula.
scrofulös, scrophulös: görvélyes.
Scrupel (der), -s, t. ~: kétség, aggódás, aggság.
scrupulös: aggályos, akadékos, szőrszálhasogató.
Scrutinium (das), -s, t. -nien: titkos szavazás (névsor szerint).
Sculptur (die), t. -en: szobrászat.
Scythe (der), -n, t. -n: szkitha, szittya.
Scythien (das), -s: Szkithia.
scythisch: szkitha, szittya.
Sebastian *(férfinév)*: Sebestyén.
Secante (die): *mért.* szelő.
Secession (die): 1) elszakadás, különválás; 2) szecesszió.
Secessionskrieg (der): függetlenségi háború.
sechs: hat; ~ und zwanzig: huszonhat; — die Sechs: hatos (szám); zu v. mit Sechsen fahren: hatos fogaton járni.
sechsblätterig: hatlevelü.
Sechseck (das), -[e]s, t. -e: hatszög.
sechseckig: hatszöges.
Sechser (der), -s, t. ~: hatos (számjegy, pénz).
Sechserl (das), -s: hatos (pénz).
sechserlei: hatféle.
sechsfach, sechsfältig: hatszoros,}
sechsfüßig: hatlábú. [-an.}
sechsläufig: hatlövetü (revolver).
sechslöthig: hat latos.
sechsmal: hatszor.
sechsmalig: hatszoros.
Sechsspänner (der): hatos fogat.
sechsspännig: hatfogatú.
sechsstündig: hat órai.
sechste (der, die, das): hatodik.
sechst[e]halb: hatodfél.
Sechstel (das), -s, t. ~: hatod(rész), v. ö. achtel.
sechstens: hatodszor, -ra.
sechswöchentlich: hat heti; hat hetenként.
sechszeilig: hatszoros (versszak).
sechzehn: tizenhat.
sechzehnfach: tizenhatszoros, -an.
sechzehnmal: tizenhatszor.
sechzehnte (der, die, das): tizenhatodik.
Sechzehntel (das), -s, t. ~: tizenhatodrész, v. ö. achtel.
sechzehntens: tizenhatodszor.
Sechziger (der), -s, t. ~: hatvanas,}
sechzig: hatvan. [hatvan éves.}
sechzigfach: hatvanszoros, -an.
sechzigmal: hatvanszor.
sechzigste (der, die das): hatvanadik.
Sechzigstel (das), -s, t. ~: hatvanadrész, v. ö. achtel.
sechzigstens: hatvanadszor.
secieren (-te, hat seciert): boncolni. [bonckés.}
Seciermesser (das): boncoló-kés,}
Secretariat (das), -[e]s, t. -e: titkári hivatal, titkárság.
Secretär [-cre-] (der), -s, t. -e: 1) titkár; 2) íróasztal. [tás.}
Secretion (die), t. -en: elválasz-}
Sect (der), -es, t. -e: pezsgő.
Secte (die), t. -n: felekezet.
Sectierer (der), -s, t. ~: különhitű, különváló.
Section (die), t. -en: 1) osztály, szakasz; 2) ügycsoport; 3) boncolás; 4) metszet.
Sectionsbefund (der): boncleletet.
Sectionschef (der): osztályfőnök.
Sectionsrath (der): osztálytanácsos. [szelő.}
Sector (der), -s, t. -en: metsző,}
Secunda (die), t. -den v. -s: 1) utolsó előtti osztály (középiskolában); 2) másodrendü minőség); ~ Wechsel: másod váltó.
Secundaner (der), -s, t. ~: az utolsó előtti osztály tanulója.
Secundant (der), -en, t. -en: segéd (párbajnál). [rangú.}
secundär: másodrendü, másod-}
Secundärarzt (der): másodorvos.
Secundärbahn (die): másodrendü (helyi érdekü) vasút, »vicinális«. [perc.}
Secunde (die), t. -n: másod-}
secundieren (-te): vkinek segédkezni, vkit kisérni, támogatni.
Securität (die): biztonság.
Sedezformat (das): tizenhatodrét.
Sediment (das), -es, t. -e: üledék.
I. See (der), -s, t. -n: tó.
II. See (die), t. -n: tenger; die hohe v. offene ~: a sík v. nyilt tenger; in die ~ gehen v. stechen: tengerre szállni; zur ~: tengeren, tengerre.
Seeassecuranz (die): tengeri biztositás. [tenger felől.}
Seeangriff (der): támadás a nyilt}
Seebad (das): tengeri fürdő.
Seebehörde (die): tengerészeti hatóság.
Seebeschädigung (die): hajókár.
Seebezirk (der): tengerész-kerület.
Seebrief (der): hajóutlevél.
Seecadet (der): tengerész-apród.
Seecampagne (die): 1) tengeri hadjárat; 2) hajózási időszak.
Seedampfer (der), Seedampfschiff (das): tengeri gőzhajó. [gálat.}
Seedienst (der): tengerészszol-}
seefahrend: tengeren járó.
Seefahrer (der): hajós, tengerész, tengerjáró, tengeri utazó.
Seefahrt (die): tengeri utazás.
Seefahrzeug (das): tengeri hajó.
seefest: tengerre alkalmas.
Seefisch (der): tengeri hal.
Seefrachtbrief (der): tengeri fuvarlevél. [közet.}
Seegefecht (das): tengeri üt-}
Seegericht (das): tengerészeti biróság.
Seegestade (das): tengerpart.
Seegras (das): tengeri fü, moszat.
Seehafen (der): tengeri kikötő.
Seehandel (der): tengeri kereskedés.
Seeheld (der): tengeri hős.
Seeherrschaft (die): tengeri uralom.
Seehund (der), Seekalb (das): fóka.
Seekampf (der): tengeri harc.
Seekarte (die): tengeri térkép.
seekrank: tengeri betegségben szenvedő. [tegség.}
Seekrankheit (die): tengeri be-}
Seekrebs (der): tengeri rák.
Seekrieg (der): tengeri háború.
Seekunde (die): tengerészet.
Seeküste (die): tengerpart.
Seele (die), t. -n: 1) lélek; mit Leib und ~: testestül-lelkestül; bei meiner ~: lelkemre mondom; er spricht mir aus der ~: szivem szerint beszél; 2) ember, személy; eine gute ~: jólelkü ember; es war keine [menschliche v. sterbliche] ~ da: egy árva lélek sem volt jelen.
Seelenadel (der): lelki nemesség.
Seelenamt (das): gyászmise.
Seelenangst (die): lelki aggodalom.
Seelenforschung (die): lélektan.
Seelenfreund (der): bensó barát.
seelenfroh: szivéből örvendő.
Seelengröße (die): lelki nagyság.
seelengut: áldott jó, jóságos.
Seelengüte (die): szivjóság, jólelküség, jószivüség.
seelenhaft: lelkes, -en.
Seelenhandel (der): lélekkufárság.
Seelenheil (das): lelki üdv.

Seelenhirt (der): lelkipásztor, lelkész.
Seelenkraft (die): lelki erő.
seelenkrank: lelki beteg.
Seelenkunde, Seelenlehre (die): lélektan.
seelenlos: lelketlen, -ül.
Seelenmesse (die): gyászmise.
Seelenpein, Seelenqual (die): lelki kín v. gyötrelem. [lom.
Seelenruhe (die): lelki nyuga-
Seelenschmerz (der): lelki fájdalom.
Seelenstärke (die): lelkierő.
Seelentag (der): halottak napja.
Seelentränker (der): lélekvesztő.
seelenvergnügt: vidám, elégedett.
seelenverwandt: lelki rokon.
seelenvoll: lelkes, -en.
Seelenwanderung (die): lélekvándorlás.
Seeleuchte (die): hajólámpa.
Seeleute (= t.): l. Seemann.
seelig: l. selig.
seelisch: lelki, -leg.
Seelöwe (der): oroszlán fóka.
Seelsorge (die): lelkipásztorkodás, lelkészség.
Seelsorger (der): lelkipásztor, lelkész. [teendók.
Seelsorgedienst (der): lelkészi
seelsorgerlich, seelsorgerisch: lelkipásztori.
Seemacht (die): tengeri haderő v. hatalom. [jós, tengerész.
Seemann (der), -es, -t. leute: ha-
Seemannschaft (die): tengerész legénység.
Seemannsschule (die): tengerészeti iskola.
Seemeile (die): tengeri mérföld (= 1854 méter).
Seemine (die): tengeri akna.
Seemöwe (die): tengeri sirály.
Seemuschel (die): tengeri kagyló.
Seeofficier (der): tengerész-tiszt.
Seepaß (der): tengeri útlevél.
Seepferd (das): tengeri csikó, csikóca. [nyilatkozat
Seeprotest (der): tengeri kár-
Seerabe (der): kormorán.
Seeraub (der), **Seeräuberei** (die): kalózkodás.
Seeräuber (der): kalóz.
Seerecht (das): tengeri jog.
Seereise (die): tengeri útazás.
Seeschaden (der): hajókár.
Seeschiff (das): tengeri hajó.
Seeschiffahrt (die): tengeri hajózás.
Seeschlacht (die): tengeri csata.
Seeschlange (die): tengeri kigyó.
Seeschule (die): tengerész iskola.
Seesieg (der): tengeri győzelem.
Seestaat (der): tengeri állam.
Seestadt (die): tengerparti város.
Seestern (der): csillagféreg.
Seestrand (der): tengerpart.
Seestreitkraft, Seestreitmacht (die): tengeri haderő.
Seestrich (der): tengervidék.
Seesturm (der): tengeri vihar.
Seetier (das): tengeri állat.
Seetreffen (das): tengeri ütközet.
seetüchtig: tengerre való, tengerbíró.
Seeufer (das): tengerpart, tópart.
Seeungetüm (das): tengeri szörnyeteg.
Seevogel (der): tengeri madár.
Seevolk (das): tengerész nép, hajós-legénység. [rony.
Seewarte (die): tengeri őrto-
Seewasser (das): tengervíz.
seewärts: tenger felé.
Seeweg (der): tengeri út.
Seewehr (die): 1) tengerész katonaság; 2) tengervédés.
Seewesen (das): tengerészeti ügyek. [szeti tudomány.
Seewissenschaft (die): tengeré-
Segedin: Szeged (*város*).
Segel (das), -s, t. ~: vitorla; die ~ ausspannen: kifeszíteni a vitorlákat; die ~ einziehen v. streichen: bevonni a vitorlát, beadni a derekát; unter ~ gehen: tengerre szállni. [vitorlás.
Segelbarke (die), **Segelboot** (das):
segelfertig, segelklar: elindulásra kész (hajó).
segeln (-te, hat v. ist gesegelt, l. ellen *jegyz.)*: vitorlázni, hajózni, hajókázni.
Segelschiff (das): vitorlás hajó.
Segelstange (die): vitorlarúd.
Segeltuch (das): vitorlavászon.
Segen (der), -s, t. ~: 1) áldás; ~ bringen: szerencsét hozni; den ~ sprechen: vkit megáldani; 2) keresztvetés.
segenlos: áldástalan, áldatlan.
segenreich, segenvoll: áldásos, áldott, -an.
Segensfülle (die): bő áldás.
segenspendend: áldó, áldáshozó, áldásos.
Segler (der), -s, t. ~: 1) vitorlázó; 2) vitorlás (hajó).
segnen (-ete, h. gesegnet): áldani, megáldani; gesegnete Mahlzeit! egészségére váljék az ebéd! — **sich** ~: keresztet vetni magára.
Segnung (die), t. -en: áldás.
Sehachse (die): látás tengelye.
sehbar: látható, -lag.
sehen (*j.* ich sehe, du siehst, er sieht; *tm.* er sah; *m.* er hat gesehen; *km.* er sähe; *felsz.* sieh[e]!): látni, nézni; etw. zu ~ bekommen: vmit láthatni, meglátni; auf etw. ~: vmire tekintettel lenni, figyelni; nach etw. ~: *a)* vmi felé pillantani; *b)* vmi után látni; um sich ~: körültekinteni; etw. ~ lassen: mutatni; sich ~ lassen: mutatkozni; — **sich** in dem Spiegel ~: a tükörben nézegetni magát; sich genötigt ~ (zu etw.): kénytelennek érezni magát (vmire); — **das Sehen**, -s: látás, v. ö. Hören.
sehenswert, sehenswürdig: látni v. megnézni való.
Sehenswürdigkeit (die), t. -en: nevezetesség, látnivaló.
Seher (der), -s, t. ~: jós, látnok; — die **Seherin**, t. -nen: jósnő, látnoknő.
Sehfeld (das): látás mezeje v. területe.
Sehkraft (die): látóerő.
Sehlinie (die): látás vonala.
Sehne (die), t. -n: in, húr.
sehnen, sich (-te, hat sich gesehnt) nach etw.: epedni, vágyódni, sóvárogni vmiért; — das **Sehnen**, -s: epedés, sóvárgás.
Sehnerv (der): látóideg.
sehnig: inas, izmos, -an.
sehnlich: sóvárgó, sóvárogva; mein ~ster Wunsch: legforróbb óhajom.
Sehnsucht (die): sóvárgás, vágy; mit ~: epedve, sóvárogva.
sehnsuchtsvoll, sehnsüchtig: sóvárgó, epedő; sóvárogva, epedve.
sehr: igen, nagyon; ~ gut: igen v. nagyon jó; recht ~: derekasan; so ~: olyannyira; zu ~: nagyon is.
Sehvermögen (das): látó-képesség.
Sehweite (die): láttávol, látótávolság.
***sei, seid, seist**: l. sein.
seicht: sekély, felületes.
Seichtheit, Seichtigkeit (die): sekélyesség, felületesség.
Seide (die), t. -n: selyem.
Seidel (das), -s, t. ~: messzely.
seiden: selyemből való.
Seidenarbeiter (der): selyemmunkás.
Seidenbau (der), **Seidenzucht** (die): selyem[hernyó]tenyésztés.
Seidenfaden (der): selyemfonál.
Seidengehäuse (das): selyemgubó.
Seidenkleid (das): selyemruha.
Seidenpapier (das): selyempapír.
Seidenraupe (die), **Seidenspinner, Seidenwurm** (der): selyemhernyó, selyembogár.
seidenreich: selymes.
Seidentuch (das): selyemkendő.
seidenweich: selyemlágyságú.
Seife (die), t. -n: szappan.
seifen (-te, hat geseift): szappanozni. [rék.
Seifenblase (die): szappanbubo-

Seifensieder (der), -s, t. ~: szappanos.
Seifensiederei (die): szappanfőzés.
Seiger (der), -s, t. ~: 1) homokóra; 2) mérőón; 3) (v. **Seiher**) szűrő.
seihen (-te, hat geseiht): szűrni.
Seil (das), -[e]s, t. -e: kötél.
Seilbahn (die): kötélpálya.
Seilbrücke (die): kötélhíd.
Seildampfer (der): kötélvonatú gőzös.
Seiler (der), -s, t. ~: kötélverő, kötélgyártó, köteles. [tás.
Seilerhandwerk (das): kötélgyár-
Seilspringen (das): kötélugrás.
Seiltänzer (der): kötéltáncos.
Seim (der), -es, t. -e: 1) nyálka; 2) (v. **Seimhonig**) színméz.
seimig: nyálkás, -an.
I. **sein** (*j.* ich bin, du bist, er ist, wir sind, ihr seid, sie sind; *tm.* ich war, du warst, er war, wir waren, ihr wart, sie waren; *m.* ich bin gewesen stb.; *km. j.* ich sei, du seist, er sei, wir seien, ihr seiet, sie seien; *km. tm.* ich wäre stb.; *felsz.* sei! seid!): lenni, létezni; auf ~: fenn v. ébren lenni; etw. ~ lassen: hagyni, eltűrni; lass es ~!: sohse bántsd! es sei! legyen! nem bánom!; dem sei, wie ihm wolle: bármint áll is a dolog; was ist dir? mi lelt? mir ist, als ob...: úgy érzem magam v. úgy tűnik föl nekem, mintha...; — das **Sein**, -s: létel, lét, létezés.
II. **sein, seine**: övé; sein Haus: háza; seine Bücher: könyvei.
Seine v. **Seinige** (der, die, das): az övé, sajátja; das Seine thun: a maga kötelességét megtenni.
seinerseits: részéről.
seinerzeit: a maga idejében.
seinesgleichen: hozzá fogható v. hasonló.
seinethalben, seinetwegen, um **seinetwillen**: érte, miatta, kedveért. [tartozói.
Seinigen (die=*t.*): övéi, hozzá-
I. **seit** (*praep. dat.*): óta; seit gestern: tegnaptól fogva; seit kurzem: nem rég ideje.
II. **-seit**: *össz.* pl. das Drei-, Vier-, Sechsseit (*t.* -s): háromoldal, négyoldal, hatoldal.
seitab [seit-]: félre, oldalt.
seitalters: régóta. [hogy...
seitdem: azóta, mióta, azóta,
Seite (die), *t.* -n: 1) oldal, lap (könyvben); 2) fél, párt, rész; Scherz bei ~: tréfán kívül, l. beiseite; von meiner Seite v. meinerseits: részemről; von allen Seiten: mindenfelől; von der ~: oldalt; von mütterlicher ~: anyai részről; von ~ seiner Gattin: hitvese részéről; das ist seine schwache ~: ez a gyengéje; an jmds ~: vki pártján, vki mellett; jmdm zur ~ stehen: vkinek segítségére lenni; man kann ihm niemanden an die ~ stellen: nincs hozzá fogható; zur ~: félre; 3) *menny. össz.*, l. seit II. [eltérés.
Seitenabsenkung (die): oldal-
Seitenabriss (der): oldalrajz.
Seitenangriff (der): oldaltámadás.
Seitenansicht (die): oldalnézet.
Seitenbewegung (die): oldalmozdulat.
Seitenblick (der): oldalpillantás, oldaltekintet.
Seitenerbe (der): oldalörökös.
Seitengebäude (das): szárnyépület.
Seitengewehr (das): oldalfegyver.
Seitenhieb (der): oldalvágás.
Seitenhut (die): oldalvédelem.
Seitenlehne (die): kartámla, oldaltámla.
Seitenlinie (die): oldalvonal.
Seitenprofil (das): oldalszelvény.
seitens (des...): vki részéről.
Seitenschiff (das): oldalhajó.
Seitensprung (der): félreugrás.
Seitenstich (der): oldalszúrás.
Seitenstück (das): 1) oldalrész; 2) párdarab, ellenkép.
Seitentasche (die): oldalzseb.
Seitentheil (der): oldalrész.
Seitenthür (die): mellékajtó.
Seitenwand (die): oldalfal.
Seitenweg (der): mellékút.
Seitenzahl (die): lapszám.
Seitenzimmer (das): mellékszoba.
seither: azóta.
-seitig: *össz.* -oldalú, pl. sechsseitig: hatoldalú.
seitlich: oldalt eső.
seitwärts: oldalt, félre.
sekant: nyűgös, zsémbes.
Sekatur (die), *t.* -en: zaklatás.
sekieren (-te, hat sekiert): zaklatni.
[**Sekt, Sekunde**: l. Sec..
Seladon (der), -s, *t.* -s: udvarló.
selbander: másodmagával.
selbdritt: harmadmagával.
selber: maga.
selbig: ugyanaz; zur ~en (*v.* selben) Stunde: abban az órában.
selbst: 1) maga; ich ~: enmagam; er ~: önmaga; von ~: magától, önszántából; 2) még; ~ dann: még akkor is.
Selbstachtung (die): önbecsülés.
Selbstanklage (die): önvád.
Selbstaufopferung (die): önfeláldozás.
selbständig [selb-]: önálló, -an.
Selbständigkeit (die): önállóság, önállás.
Selbstbeherrschung (die): önuralom; ihm fehlt die ~: nem tud magán uralkodni.
Selbstbekenntnis (das): 1) önkéntes vallomás; 2) önmagáról tett vallomás, önvallomás.
selbstbeobachtet: önmaga által megfigyelt.
Selbstbestimmung (die): önrendelkezés, önelhatározás.
Selbstbetrieb (der): önkezelés.
Selbstbetrug (der): önámítás.
selbstbewusst: öntudatos, -an, önérzetes, -en.
Selbstbewusstsein (das): öntudat, önérzet, önteltség.
Selbstbiographie (die): önéletrajz.
selbsteigen: saját.
Selbstentleibung (die): öngyilkosság. [lemondás.
Selbstentsagung (die): önkéntes
selbsterbeten: maga által kért, saját kérelmére történt.
selbsterfunden: önmaga által feltalált.
Selbsterhaltung (die): önfentartás.
selbsterlebt: átélt.
Selbsterniedrigung (die): önmegalázás. [tetszelgő, -en.
selbstgefällig: önelégült, öntelt,
Selbstgefühl (das): önérzet.
selbstgenügsam: önmagával megelégedett.
Selbstgespräch (das): magánbeszéd.
Selbstheit (die): önzés.
selbstherrlich: kényúri, parancsoló. [uralom.
Selbstherrschaft (die): egyed-
Selbstherrscher (der): önuralkodó, egyedúr.
Selbsthilfe (die): önsegély.
selbstisch: önző, önös, -en.
Selbstkosten (die=*t.*): önköltség.
Selbstkostenpreis (der): önköltségi ár.
Selbstlaut (der): magánhangzó.
Selbstliebe (die): önszeretet.
Selbstlob (das): öndicséret.
selbstlos: önzetlen, -ül.
Selbstmeldung (die): önként jelentkezés.
Selbstmord (der): öngyilkosság.
Selbstmordversuch (der): öngyilkossági kísérlet.
Selbstmörder (der): öngyilkos.
Selbstpeinigung, Selbstquälerei (die): önkínzás, gyötrődés.
selbstquälerisch: önkínzó.
selbstredend: magától értetődő v. érthető, -leg.
[**selbstständig**: l. selbständig.
Selbstsucht (die): önzés.
selbstsüchtig: önző, önös.
Selbsttäuschung (die): önámítás.
selbstthätig: önműködő, öntevé- [keny.
Selbsttrieb (der): ösztön.
Selbstunterricht (der): önoktatás, magántanulás.

Selbstüberschätzung (die): elbizakodottság. [győzés.]
Selbstüberwindung (die): önle-
selbstverfaßt: önmaga által írt.
selbstvergessen: önfeledt, -en.
Selbstvergessenheit (die): önfeledtség. [tetés.]
Selbstverheißung (die): önkecseg-
Selbstverlag (der): saját kiadása.
Selbstverleugnung (die): önmegtagadás.
selbstverständlich: magától értetódó v. érthető, -en, -leg.
Selbstverstümmelung (die): öncsonkítás. [kezés, önvédelem.]
Selbstvertheidigung (die): véde-
Selbstvertrauen (das): önbizalom.
Selbstverwaltung (die): önkormányzat, önkezelés.
Selbstwille (der): akaratosság.
selbstwillig: akaratos.
selbstzufrieden: önelégült.
Selbstzweck (der): öncél.
selchen (-te, h. geselcht): füstölni.
Selcher (der), -s, t. ~: húsfüstölő, hentes.
Selcherei (die), t. -en: húsfüstölő.
Selchfleisch (das): füstölt hús.
selig: 1) boldog, boldogult; jmdn ~ preisen: vkit boldognak tartani; er ist ~ entschlafen: elhúnyt az Úrban; jmdn ~ sprechen: boldoggá avatni vkit; ~en Andenkens: boldog emlékezetű; — der **Selige**, -n, t. -n: boldogult, üdvözült.
Seligkeit (die): boldogság, üdv.
seligmachend: üdvözítő. [avatás.]
Seligsprechung (die): boldoggá
Sellerie (der v. die): zeller.
selten: ritka, ritkán; ~ werden: ritkává válni, megritkulni.
Seltenheit (die), t. -en: ritkaság.
seltsam: különös, furcsa.
Seltsamkeit (die), t. -en: különösség, furcsaság.
Semaphor (der), -s, t. -en: v. u. szárnyjelző, jelző árboc.
Semester (das), -s, t. ~: félév.
semestral: félévi.
Semikolon (das), -s, t. --kola: pontosvessző.
Seminar (das), -es, t. -e v. --ien: 1) papnövelde, papnevelő intézet; 2) tanítóképezde.
Seminarist (der): 1) papnovendék; 2) tanítójelölt.
Semite (der), -n, t. -n: semita.
semitisch: semita.
Semlin: Zimony *(város)*.
Semmel (die), t. -n: zsemlye.
Senat (der), -es, t. -e: tanács.
Senator (der), -s, t. -en: tanácsos.
Sendbote (der): küldönc.
Sendbrief (der), **Sendschreiben** (das): körlevél.
senden *(fm.* sandte v. sendete; *m.* hat gesandt v. gesendet; *km.* sendete): küldeni, menesztení.
Sendgraf (der): császári kiküldött (a középkorban).
Sendling (der), -s, t. -e: küldönc.
Sendschein (der): küldőlevél.
Sendung (die), t. -en: küldés, küldetés, küldemény.
Seneschall (der), -es, t. -e: udvarmester.
Senf (der), -[e]s: mustár.
Senfmehl (das): mustárliszt.
Senfpflaster (das): mustártapasz.
sengen (-te, hat gesengt): perzselni, égetni; ~ und brennen: tűzzel-vassal pusztítani.
Senior (der), -s, t. -en: idősebb.
Senkblei (das): mérőón.
Senkel (der), -s, t. ~: 1) fűzőtű; 2) mérőón.
senken (-te, hat gesenkt): 1) sülyeszteni; die Fahne ~: a zászlót lehajtani; die Augen zum Boden ~: szemét lesütni; seinen Kopf ~: fejét lecsüggeszteni; 2) bujtani, homlítani (szőlőt); — **sich** ~: sülyedni, elmerülni, leszállni; das Gebirge senkt sich: a hegység lejt v. ereszkedik.
Senkgrube (die): pöcegödör.
senkrecht: függélyes, -en; — die **Senkrechte**, -n: függélyes.
Senkung (die), t. -en: 1) leeresztés, lebocsátás, sülyesztés; 2) leereszkedés, süppedés.
I. **Senn[e]** (der), -en, t. -en, **Senner** (der), -s, t. ~: havasi pásztor; — die **Sennerin**, t. -nen: havasi pásztornő.
II. **Senne** (die), t. -n: róna.
Sennerei (die), t. -en: tejgazdaság, majorság (az Alpeseken).
Sennesbaum (der): szennafa.
Sennesblätter (die = *t.)*: szennalevél.
Sennhütte (die): pásztorkunyhó.
Sensal (der), -s, t. -e: alkusz.
Sensarie (die): alkuszdíj.
Sensation (die), t. -en: feltűnés, izgalom, zaj. [izgalmas.]
sensationell: feltűnést keltő,
Sensationsroman (der): izgalmi regény, rémregény.
Sense (die), t. -n: kasza.
Sensenmann (der): kaszás (halál).
sensitiv: érzékeny, érző.
Sentenz (die), t. -en: 1) ítélet; 2) aranymondás, jeles mondás.
sentenziös: tételes, velős.
sentimental [**isch**]: érzelgős, érzelmes, -en.
Sentimentalität (die): érzelmesség, érzelgés, érzelgősség.
separat: külön, elkülönített, elkülönítve. [vélemény.]
Separatvotum (das): külön-
Separatzug (der): különvonat.
separieren (-te, hat separiert): elkülöníteni, különválasztani; **sich** ~: külön válni.
September (der), -s, t. ~: szeptember. [személynök.]
Septemvir (der), -s, t. -e: hét-
septentrional: északi.
Sequester (der), -s, t. ~: zárlat, bírói zár. [zár alá vétel.]
Sequestration (die): lezárolás,
sequestrieren (-te): lefoglalni, lezárolni, zár alá venni.
Serail (der v. das), -s, t. -s: szerály. [szeráf.]
Seraph (der), -s, t. -e v. -im:
seraphisch: szeráfi, földöntúli.
Serbe (der), -n, t. -n: szerb (férfi).
Serbien (das), -s: Szerbia.
Serbin (die), t. -nen: szerb nő.
serbisch: szerb, -ül. [zene.]
Serenade (die), t. -n: éjjeli
Serenissimus (der): ő Fensége.
Sergeant [szerzsán] (der), -en, t. -en: 1) altiszt; 2) törvényszolga.
Serie (die), t. -n: sorozat.
Seriennummer (die): sorozatszám.
Serpentin (der), -s: szerpentin.
Serpentine (die), t. -n: kigyózó út.
[**Servelatwurst** (die): l. Cervelat.]
Service [szervisz] (das), -s, t. ~: 1) teríték, evő készlet; 2) kiszolgálás.
servieren (-te, hat serviert): teríteni, felszolgálni, feltálalni.
Serviette (die), t. -n: asztalkendő (»szalvéta«).
servil: szolgai, szolgalelkű.
Servilismus (der), ~: szolgalelkűség. [galom.]
Servitut (das), -s, t. -e: szol-
Servitutsrecht (das): szolgalmi jog.
Sesam (der v. das), -s: szézamfű.
Sessel (der), -s, t. ~: szék.
seßhaft: megtelepedett, telepes, lakos. [szak.]
Session (die), t. -en: ülés, ülés-
Setzeier (die = *t.)*: tükörtojás.
setzen (-te): I. (hat gesetzt): 1) tenni, helyezni, ültetni; jmdn in Angst v. Schrecken ~: vkit megijeszteni; in Bewegung ~: megindítani, megmozdítani; jmdm ein Denkmal ~: vkinek emléket állítani; in Feuer v. Flammen ~: l. Flamme; den Fuß wohin ~: vhová lépni; ich setze meinen Kopf: a fejemet teszem rá, hogy..; alles daran ~: mindent elkövetni; sein Leben, sein Vermögen an etw. ~: életét, vagyonát kockáztatni vmiért; jmdn an die Luft, auf die Straße v. vor die Thür ~: vkinek kitenni a

szüret, vkit az utcára lökni; jmdn übers Wasser ~: vkit átvinni a vizen; — 2) föltenni; ~ wir den Fall: tegyük föl; — 3) szedni (nyomdában); — 4) *(személytelenül)* da wird es Händel ~: lesz itt veszekedés; — II. (ist v. hat gesetzt): átkelni, ugrani; über einen Fluss ~: folyón átkelni; er setzt über den Graben: átugratja az árkot; — sich ~: 1) leülni; sich in die Bank ~: a padba ülni; sich aufs Pferd ~: lóra ülni; sich an den Tisch v. zu Tisch ~: asztalhoz ülni; 2) leülepedni (folyadékban); 3) letelepedni; 4) sich in Bewegung ~: l. Bewegung; sich zur Wehr ~: védekezni.

Setzer (der), -s, t. ~: 1) betűszedő; 2) *műsz.* tömő (eszköz).

Setzerlehrling (der): szedőinas.

Setzkasten (der): betűszekrény.

Setzling (der), -es, t. -e: 1) csemete, dugvány; 2) tenyészhal.

Setzung (die): ülepedés, lerakodás.

Seuche (die), t. -n: járvány, ragály.

Seuchencommission (die): járványbizottság.

Seuchenherd (der): járványfészek.

seufzen (-te, h. geseufzt): sóhajtani, sóhajtozni, fohászkodni; — das **Seufzen**, -s: sóhajtás, fohászkodás.

Seufzer (der), -s, t. ~: sóhaj, sóhajtás, fohászkodás; einen tiefen ~ holen: nagyot sóhajtani.

Seufzerbrücke (die): sóhajok hídja.

Sexta (die): hatodik osztály (felülről).

Sextaner (der), -s, t. ~: hatodik osztályú tanuló.

Sextett (das), -es, t. -e: hatos (ének v. zene).

sezieren (-te): l. secieren.

Shawl [sál] (der), -s, t. -s: nagykendő, sál.

Sheik (der), -s, t. -e: seik, alparancsnok.

Shrapnel (der v. das), -s, t. -s: srapnel (lövedék).

Sibirien (das), -s: Szibéria.

sibirisch: szibériai.

Sibylle (die), t. -n: jósnő.

Siccativ (das), -s: szárítókenőce.

sich: 1) *(= dat.)*: magának, maguknak; von sich: magától; 2) *(= acc.)*: magát, magukat; um sich: maga körül; ~selbst: önmagának, önmagát; 3) egymásnak, egymást.

Sichel (die), t. -n: sarló.

sichelförmig: sarló alakú, -an.

sicheln (-te, h. gesichelt): sarlózni.

sicher: biztos, bizonyos, -an; ich bin dessen nicht ~: nem vagyok benne bizonyos; er fühlt sich ~: biztonságban v. bátorságban érzi magát; das Geld steht ~: a pénz biztos helyen van; etw. ~stellen: biztosítani vmit.

Sicherheit (die): biztosság, biztonság, bizonyosság; die öffentliche ~: közbiztonság; sich in ~ begeben: biztos helyre vonulni; etw. in ~ bringen: vmit biztonságba helyezni.

Sicherheitsbehörde (die): rendőrség.

Sicherheitsgeleit (das): biztonsági kíséret.

Sicherheitshafen (der): mentőrév (v. kikötő).

Sicherheitslampe (die): biztonsági lámpa.

Sicherheitsleistung (die): biztosítéknyujtás.

Sicherheitsmaßregeln (die = *t.*): óv[ó]intézkedések, biztonsági rendszabályok.

Sicherheitsnadel (die): kapcsolótű, csukótű.

Sicherheitsschloss (das): biztosító zár.

Sicherheitsventil (das): biztosító szelep.

Sicherheitsvorrichtung (die): biztosító készülék.

Sicherheitswache (die): rendőrség.

sicherheitswidrig: a biztonsággal ellenkező.

sicherlich: bizonyosan, bizonyára, bizvást.

sichern (-te, hat gesichert): biztosítani, biztonságba helyezni; — sich vor (v. gegen) etw. ~: biztosítani magát vmi ellen.

Sicherstellung (die), t. -en: biztosítás, biztosíték, fedezet; als ~ dient sein Haus: háza a biztosíték.

Sicherung (die), t. -en: biztosítás, biztosíték.

Sicherungsschein (der): térítvény.

Sicht (die): 1) látás; in ~ bekommen: meglátni; hat in ~: kilátása van vmire; ist in ~: látható; 2) *ker.* lát; auf ~: látra; Wechsel auf kurze v. lange ~: rövid v. hosszú látra szóló váltó.

sichtbar: látható, -an.

Sichtbarkeit (die): láthatóság.

Sichtbrief, **Sichtwechsel** (der): látra szóló váltó.

sichten (-ete, hat gesichtet): 1) rostálni; 2) kiválogatni, szemelni.

sichtlich: szemmel látható, -an.

Sicilien (das), -s: Sicilia.

sicilianisch, **sicilisch**: siciliai.

sickern (-te): I. (ist gesickert): szivárogni; — II. (hat ges.): folyatni, csepegni (pl. hordó).

Sickerwasser (das): szivárgó víz.

sie: 1) ő, őt (nőről), az, azt; 2) ők, őket, azok, azokat.

Sie: Ön, Önt, Önök, Önöket.

Sieb (das), -es, t. -e: szita, rosta.

I. **sieben** (-te, h. gesiebt): rostálni, szitálni.

II. **sieben**: hét; ~ und dreißig: harminchét; seine ~ Sachen zusammennehmen: holmiját v. sátorfáját felszedni; — die **Sieben**: hetes [szám]; eine böse S.: rossz asszony, vén banya.

Siebenbürgen (das), -s: Erdély.

Siebenbürger (der), -s, t. ~: erdélyi (ember).

siebenbürgisch: erdélyi.

Siebeneck (das): hétszög.

Siebener (der), -s, t. ~: hetes (szám).

siebenerlei: hétféle.

siebenfach, **siebenfältig**: hétszeres, -en.

Siebengestirn (das): a Fiastyúk.

siebenhundert: hétszáz.

siebenjährig: hétéves, hétévi.

siebenmal: hétszer.

siebenmalig: hétszeres, hétszeri.

Siebenmeilen-Stiefel (die = *t.*): mérföldlépő csizma.

Siebensachen (die = *t.*): l. sieben.

Siebenschläfer (der): álomszuszék, álmos táska.

siebente (der, die, das): hetedik.

siebent[e]halb: hetedfél.

Siebentel (das), -s, t. ~: hetedrész, v. ö. achtel.

siebentens: hetedszer.

siebenzig: l. siebzig.

Siebmacher (der): szitás.

siebzehn: tizenhét.

siebzehnte (der, die, das): tizenhetedik.

Siebzehntel (das): tizenhetedrész, v. ö. achtel.

siebzehntens: tizenhetedszer.

siebzig: hetven.

Siebziger (der), -s, t. ~: hetvenes, hetven éves (ember).

siebzigste (der, die, das): hetvenedik.

Siebzigstel (das): hetvened(rész), v. ö. achtel.

siech: beteg, sinlődő, kórságos.

Siechbett (das): kórágy.

siechen (-te, h. gesiecht): betegeskedni, sinlődni, senyvedni.

Siechenhaus (das): kórház, sinlők háza.

Siechheit (die), **Siechthum** (das): betegeskedés, sinlődés.

Siedegrad (der): forrás foka.

siedeheiß: forró.

Siedehitze (die): izzó meleg.

Siedekessel (der): forraló üst.

sieden (sott): I. (hat gesotten): főzni, forralni; hart gesottene Eier: kemény tojás; — II. (hat v. ist gesotten): főni, forralódni.

Siedepunkt (der): *ttan.* forráspont, forrpont.

Siederei (die), t. -en: főzőműhely.

Sieg (der), -es, t. -e: győzelem, diadal; den ~ davontragen v. erringen: győzelmet aratni; jmdm zum ~e verhelfen: vkit diadalra juttatni.

siegbringend: győzelmes, győző.
Siegel (das), -s, t. ~: pecsét; etw. unter ~ legen: vmit lepecsételni; unter dem ~ der Verschwiegenheit: titoktartás föltétele mellett (megmondani).
Siegelbruch (der): pecsét feltörése v. megsértése.
Siegelkunde (die): pecséttan.
Siegellack (der v. das): pecsétviasz.
siegeln (-te, hat gesiegelt): lepecsételni, megpecsételni.
Siegelring (der): pecsétgyűrű.
siegen (-te, hat gesiegt): győzni, győzedelmeskedni, diadalmaskodni.
Sieger (der), -s, t. ~: győző, győztes.
Siegesaufzug (der): diadalmenet.
siegesbewusst: győzelmében bízó; a győzelem tudatában.
Siegesdenkmal (das): győzelmi emlék.
Siegesfest (das): diadal- v. győzelmi ünnep.
Siegesgesang (der): győzelmi v. diadalének.
Siegesgeschrei (das): diadalkiáltás.
siegesgewiss: győzelmében biztos.
Siegeslauf (der): diadalút; im ~e: diadalmenetben.
Siegesnachricht (die): győzelmi hír.
Siegespreis (der): győzelem díja.
Siegesschall (der): győzelmi zaj.
Siegestaumel (der): diadalmámor.
siegestrunken: győzelemittas, -an.
Siegeszeichen (das): győzelmi jel, diadaljel.
Siegeszug (der): diadalmenet.
Siegeszuversicht (die): bizalom a győzelemben.
siegewohnt: győzelemhez szokott.
sieghaft: győzelmes, győztes, -en, diadalmas, -an.
Siegler (der), -s, t. ~: pecsételő.
Siegmund (*férfinév*): Zsigmond.
siegreich: győztes, diadalmas, hadverő.
***sieh[e], siehst, sieht**: l. sehen.
Siel (der), -es, t. -e: zsilip, gát.
Siele (die), t. -n: szügyhám.
Siesta (die): ebéd utáni pihenés.
Sigill (der), -es, t. -e: pecsét.
sigillieren (-te): pecsételni.
Sigismund (*férfinév*): Zsigmond.
Signal (das), -[e]s, t. -e: jeladás.
Signalapparat (der): jelző készülék.
Signalfeuer (das): jeltűz.
Signalflagge (die): jelző lobogó.
Signalgeber (der): jeladó.
Signalglocke (die): jelző harang.
signalisieren (-te, hat signalisiert): jelezni, jelt adni.
Signalisierung (die): jelzés.
Signalruf (der): jeladás.
Signalschuss (der): jellövés.
Signatur (die), t. -en: 1) jelzés, jelölés; 2) ellenjegyzés; 3) jel, jegy, kézjegy.
signieren (-te): 1) jelezni, megjelölni; 2) kézjegygyel ellátni.
Sigrist [Si-] (der), -en, t. -en: sekrestyés.
Silbe (die), t. -n: szótag; ich verstehe keine ~ davon: egy hangot sem értek belőle.
Silbenmaß (das): szótagok időmértéke.
Silbenmessung (die): szótagmérés.
Silbenstecher (der): apróskodó, szőrszálhasogató.
silbenweise: szótagonként.
Silber (das), -s: ezüst.
Silberarbeiter (der): ezüstműves.
Silberbarre (die): ezüstrúd.
Silberbergwerk (das): ezüstbánya.
Silberbeschlag (der): ezüstveret.
Silberblende (die): vörös ezüstérc.
Silberblick (der): a tenger ezüstös ragyogása (heringvonuláskor).
Silbererz (das): ezüstérc.
silberfarben, silberfarbig: ezüstszínű.
Silbergeld (das): ezüstpénz.
Silbergeschirr (das): ezüstnemű.
silberhell: ezüstfényű, ezüstcsengésű.
Silberklang (der): ezüstcsengés.
Silberling (der), -es, t. -e: ezüstpénz.
I. **silbern**: ezüst, ezüstből való; die ~e Hochzeit: ezüstlakodalom.
II. **silbern** (-te): l. versilbern.
Silberpappel (die): fehér nyárfa.
Silberschein (der): ezüstfény.
Silberschimmel (der): ezüstszürke.
Silberschmied (der): ezüstműves.
Silberwaren (die = *t.*), **Silberzeug** (das): ezüstneműek.
silberweiß: ezüstfehér.
-silbig: *össz.* (egy-, két- stb.) szótagú.
Silhouette [sziluett] (die), t. -n: árnykép, árnyrajz.
[**Silphe, Silphide** (die): l. Sylph...
simpel: egyszerű, együgyű.
Simplicität (die): egyszerűség, együgyűség.
Sims (der), -ses, t. -se: párkány.
Simson (*férfinév*): Sámson.
Simulant (der), -en, t. -en: színlelő, ámító.
Simulation (die): színlelés.
simulieren (-te, h. simuliert): színlelni (betegséget).
simultan: együttes, közös, -en.
Simultanhaftung (die): egyetemleges szavatolás, együttes fedezés.
Simultanschule (die): közös iskola.
***sind**: l. sein.
[**Sindflut**: l. Sündflut.
Sinecure (die), t. -n: munkanélküli hivatal.
singbar: énekelhető.
Singdrossel (die): éneklő rigó (Turdus musicus).
singen (*tm.* sang; *m.* h. gesungen; *km.* sänge; *felsz.* sing[e]!): énekelni, dalolni; ~ und sagen: regélni; — das **Singen**, -s: ének, éneklés.
Singer (der), -s, t. ~: éneklő.
Singpult (das): énekpolc.
Singrün (das), -s: örökzöld.
Singsang (der): éneklés, dúdolás.
Singspiel (das): énekes játék.
Singspielhalle (die): dalcsarnok.
Singstimme (die): énekhang.
Singular (der), -s, t. -e: *nyelvt.* egyes szám.
Singvogel (der): éneklő madár.
Singweise (die): dallam.
sinken (*tm.* sank; *m.* ist gesunken; *km.* sänke; *felsz.* sink[e]!): sülyedni, hanyatlani; auf den (v. zu) Boden ~: földre rogyni; jmdm in die Arme ~: vkinek karjába dőlni; in das Grab ~: sírba dőlni; in die Knie ~: térdre rogyni; der Muth sinkt ihm: inába száll a bátorsága; in Ohnmacht ~: elájulni; der Preis sinkt: az ár csökken; in tiefen Schlaf ~: mély álomba merülni; die Sonne sinkt: a nap leszáll; ~ lassen: lebocsátani, leereszteni; den Kopf ~ lassen: lehorgasztani a fejét; den Muth ~ lassen: elcsüggedni; — das **Sinken**, -s: sülyedés, apadás, csökkenés.
Sinn (der), -es, t. -e: 1) érzék; er hat nur ~ für das Geld: csak a pénz iránt van érzéke, csak a pénzt szereti; 2) elme; es geht mir nicht aus dem ~e: nem tudom elfelejteni; sich etw. aus dem ~e schlagen: vmit kiverni a fejéből; er ist nicht bei ~en: nincs eszén; danach steht mein ~: arra gondolok v. törekszem; 3) szándék; etw. im ~e haben: vmit szándékozni; 4) értelem, jelentés; im strengsten ~e des Wortes: a szó legszorosabb értelmében; 5) vélemény; mit jmdm eines ~es sein: vkivel egyetérteni; andern ~es werden: nézetét megváltoztatni.
Sinnbild (das): jelkép.
sinnbildlich: jelképes, -en
sinnen (*tm.* er sann; *km.* er sänne v. sönne; *m.* er hat gesonnen): elmélkedni, tűnődni; auf Böses ~: rosszban törni a fejét; auf Rache ~: boszút forralni, l. gesinnt, gesonnen; — das **Sinnen**, -s: gondolkozás, tűnődés, szándék.

Sinnengenuss (der), **Sinnenlust** (die): érzéki élvezet.
Sinnenmensch (der): érzékies [ember.]
Sinnenrausch (der): érzéki mámor.
Sinnenwelt (die): az érzéki világ.
Sinnenwerkzeuge (die=*t.*): érzékszervek.
Sinnesart (die): érzület, gon- [dolkodásmód.]
Sinnesänderung (die): nézetváltoztatás.
Sinnesfreude (die): érzéki öröm.
Sinneskraft (die): érzéki erő.
Sinnestäuschung (die): érzékcsalódás.
Sinnesverwirrung (die): érzék- [zavar.]
Sinneswahrnehmung (die): érzéki észrevevés, érzékelés.
sinnfällig: szembeszökő, kézzelfogható.
Sinnfälligkeit (die): kézzelfoghatóság, érzékiesség.
Sinngedicht (das): elmés versecske, epigramm.
sinngemäß: értelemszerű, az értelemnek megfelelő.
sinnig: 1) elmés; 2) gondolkodó.
Sinnigkeit (die): elmésség.
sinnlich: érzéki, -leg.
Sinnlichkeit (die): valóság, érzé- [kiség.]
sinnlos: értelmetlen, képtelen.
sinnreich: eszes, elmés.
Sinnspruch (der): elmés *v.* jeles mondás, ötlet.
sinnverwandt: rokonértelmű.
sintemal: mivel, minthogy.
Sinter (der), -s, *t.* ~: 1) cseppkő; 2) salak; 3) szlporka.
[**Sintflut** (die): l. Sündflut.
Siphon (der), -s: 1) szívó cső, szívó akna; 2) szódás palack.
Sippe (die), *t.* -n, **Sippschaft** (die), *t.* -en: atyafiság, összes rokonság, vkinek egész pereputtya.
Sirene (die), *t.* -n: szirén.
Sirocco (der), -s: szirokkó.
Sirup (der), -es, *t.* -e: szörp.
[**Sistem** (das): l. System.
sistieren (-te, hat sistiert): 1) megakasztani, megszüntetni; 2) felfüggeszteni.
Sistierung (die): megszüntetés.
Sitte (die), *t.* -n: 1) szokás, illendőség; es ist dies meine ~: így szoktam; zur ~ machen: divatba hozni; 2) *t.* erkölcsök, életmód.
Sittenbild (das): erkölcsrajz.
Sittengesetz (das): erkölcsi törvény.
Sittenlehre (die): erkölcstan.
sittenlos: erkölcstelen.
Sittenlosigkeit, **Sittenverderbnis** (die): erkölcstelenség, erkölcsi romlottság.
Sittenregel (die): erkölcsi sza- [bály.]
Sittenrichter (der): erkölcsbíró.
sittenstreng: szigorú erkölcsű.
sittenverderbend: erkölcsrontó.
Sittenzeugnis (das): erkölcsi bizonyítvány.
Sittich (der), -s, *t.* -e: papagáj.
sittig, **sittsam**: illemtudó, szerény.
sittlich: 1) erkölcsi, -leg, jó erkölcsű; 2) szokásos, divatos; ländlich ~: a hány ház, annyi szokás.
Sittlichkeit (die): erkölcsiség.
Sittsamkeit (die): illemtudás, emberség, erkölcsösség.
Situation (die), *t.* -en: helyzet.
Situationskomik (die): helyzetkomikum.
situieren (-te): elhelyezni; er ist gut situiert: vagyonos.
Sitz (der), -es, *t.* -e: 1) ülés, ülőhely; sich vom ~e erheben: helyéről fölkelni; 2) székhely, lakóhely, tartózkodó hely; seinen ~ irgendwo aufschlagen: tanyát ütni; der ~ des Übels: a baj fészke; 3) részvételi jog (gyűlésen).
Sitzarbeit (die): ülőmunka.
Sitzbad (das): ülő fürdő.
sitzen (*j.* er sitzt; *tm.* saß; *m.* hat *v. délnémetesen:* ist gesessen; *km.* säße; *felsz.* sitz[e]!): 1) ülni (vhol); gefangen ~: fogva lenni; er sitzt im Rathe: a tanácsnak tagja; 2) er sitzt warm: jó sora van; 3) illeni; das Kleid sitzt gut: a ruha jól áll; 4) ~ bleiben: *a)* ülve maradni; *b)* (leányról) hoppon maradni, pártában sülni; *c)* (hajóról) megfenekleni; jmdn ~ lassen: elhagyni, cserben hagyni; — das **Sitzen**, -s: ülés.
sitzend: ülő, ülve.
Sitzfleisch (das), er hat kein ~: nem tud egy helyben ülni.
sitzlings: ülve.
Sitzung (die), *t.* -en: ülés; eine ~ abhalten: ülést megtartani; eine ~ halten: ülést tartani; ~en halten: ülésezni.
Sitzungsprotokoll (das): ülés jegyzőkönyve.
Sitzungssaal (der): ülésterem.
[**Sizilien** (das): l. Sicilien.
Skalde (der), -n, *t.* -n: szkald.
[**Skandal** (der): l. Scandal.
Skandinavien (das), -s: Skandinávia.
skandinavisch: skandináv[iai].
Skat (der *v.* das), -es: skat (játék).
Skelet (das), --ttes, *t.* --tte: [csontváz.]
Skepsis (die): kétkedés, kétely.
Skeptiker (der), -s, *t.* ~: kétkedő.
skeptisch: kétkedő, -leg.
Skizze (die), *t.* -n: vázrajz, vázlat.
skizzieren (-te, hat skizziert): rajzolni, vázolni.
[**Skl**..., **Skr**...: l. Scl..., Scr..
Slave (der), -n, *t.* -n: szláv.
slavisch: szláv, -ul.
Slavonien (das), -s: Szla- [vónia.]
Slibowitz, **Sliwowitz** (der), -es, *t.* -e: szilvórium, szilvapálinka.
Slowake (der), -n, *t.* -n: tót.
Slowakei (die): Tótország.
slowakisch: tót, -ul.
Slowene (der), -n, *t.* -n: szlovén.
slowenisch: szlovén, -ul.
Smaragd (der), -es, *t.* -e: smaragd.
so: 1) így, úgy; ~ ist's: úgy van! er ist ~ schon fertig: úgy is készen van; 2) ilyen, olyan; ~ ein Mensch: ilyen ember; ~ etwas: ilyesmi, olyasmi; ~ groß: oly nagy, akkora; ~ viel: annyi (*ell.* **soviel**: amennyi, amennyire); ~ weit: annyira, oly messze (*ell.* **soweit**: amennyire, amennyiben); wie ist die Erde ~ schön: milyen szép a föld! ~ ziemlich: meglehetősen, jóformán; ~ komm doch (schon)! ugyan gyere már! 3) **so so**: meglehetősen, türhetően; ~ **und** ~: ez s ez, ennyi meg ennyi; ~ **wie** ~: úgy is, úgy sem; 4) úgy, tehát, akkor; 5) ha; ~ Gott will: ha Isten úgy akarja; 6) *(régiesen)* aki, ami, amely.
sobald: egyhamar, mihelyt.
social: társadalmi, társasági.
Socialdemokrat (der): szociáldemokrata.
Socialdemokratie (die): szociál- [demokrácia.]
Socialismus (der): szocializmus.
Socialist (der), -en, *t.* -en: szocialista.
Socialwissenschaft (die): társa- [dalmi tudomány.]
Societät (die), *t.* -en: társaság, társulat.
Socke (die), *t.* -en: félharisnya.
Sockel (der), -s, *t.* ~: talapzat, kőláb, alzat, faltő.
Soda (die): sziksó, szóda.
sodann: azután, később.
Sodawasser (das): szódavíz, szikvíz.
Sodbrennen (das): gyomorégés.
soeben: épen most, az imént.
Sofa (das), -s, *t.* -s: pamlag.
sofern: ha ugyan, amennyiben.
°**soff**: l. saufen.
sofort: rögtön, azonnal, tüstént.
sogar: sőt, még; ~ die Kinder: még a gyermekek is.
sogenannt: úgynevezett.
sogleich: l. sofort.
Sohle (die), *t.* -n: 1) pata, talp; 2) fenék, alj.
Sohlenleder (das): talpbőr.
Sohn (der), -es, *t.* Söhne: fiú, vkinek fia.
Sohneskind (das): unoka.
Soiree (die), *t.* -n: estély.

solange: a meddig (*ell.* so lange: addig).
Solawechsel (der): magánváltó.
Solbad (das): sós-fürdő.
solch (solcher, solche, solches): ilyen, olyan; solch ein *v.* ein solcher Mensch: ilyen ember.
solchergestalt: ilyenformán.
solcherlei: ilyes, ilyenféle, efféle.
Sold (der), -es: zsold, bér.
Soldat (der), -en, *t.* -en: katona; als ~ dienen: katonáskodni.
Soldatenart (die), **Soldatenbrauch** (der): katonaszokás.
Soldatendienst (der): katonai szolgálat.
soldatenhaft, soldatisch: katonás, -an, katonai, -lag.
Soldatenkind (das): katonagyermek.
Soldatenleben (das): katonaélet.
Soldatenlied (das): katonadal.
Soldatenmanier (die): katonatempó.
Soldatennatur (die): katonatermészet.
Soldatenpferd (das): katonaló.
Soldatentod (der): katonahalál.
Soldatenvolk (das): katonaság, katona-népség.
Soldatenzucht (die): katonai fegyelem.
Soldateska (die): katonai szellem, katonásdi.
Sole (die), *t.* -n: sóvíz.
solenn: ünnepélyes, ünnepi.
Solennität (die), *t.* -en: ünnepély, ünnepség, ünnepiesség.
solid: 1) szilárd; 2) megbízható, alapos.
solidarisch: egyetemleges, közös, -en.
Solidarität (die): egyetemlegesség.
Solidität (die): 1) szilárdság; 2) megbízhatóság, alaposság.
Solist (der), -en, *t.* -en: magánénekes.
solitär: egyes, magányos; — der **Solitär**, -s, *t.* -e: drágakő (külön foglalatban).
Solitüde (die): magány.
Soll (das), -[s]: 1) parancsszó; 2) *ker.* »tartozik« rovata; ~ und Haben: tartozás és követelés.
sollen (sollte, hat gesollt *v.* sollen): 1) kelleni, tartozni, köteles lenni; er soll nach Berlin: Berlinbe kell mennie; wo soll ich hin? hova menjek? 2) *(a felszólító mód segédigéje)* was soll ich thun? mit tegyek? du sollst nicht tödten! ne ölj! was soll das? mit jelent ez? 3) *(bizonytalanság, kétség kifejezője)* der König soll nach Budapest kommen: hír szerint a király Budapestre jön; 4) *(föltételesség, megengedés kifejezője)* sollte es jemand besser wissen: ha valaki jobban tudná; solltest du ihn sehen: ha esetleg látod.
Sollicitation (die): szorgalmazás.
sollicitieren (-te): szorgalmazni.
solo: egyedül.
Solosänger (der): l. Solist.
Solotänzer (der): magántáncos.
Solowechsel (der): l. Solawechsel.
Solquelle (die): sósforrás.
Solstitium (das): napfordulat.
Solution (die): oldat, oldás.
solvent: fizetés- *v.* fizetőképes.
Solvenz (die): fizetés- *v.* fizetőképesség.
somit, sonach: és így, tehát, következésképp, következőleg.
Sommer (der), -s, *t.* ~: nyár; im ~: nyáron; in der Mitte des ~s: nyár derekán.
Sommerabend (der): nyári est.
Sommeraufenthalt (der): nyári lakás, nyaraló.
Sommerblume (die): nyári virág.
Sommerfäden (die = *t.*): ökörnyál.
Sommerflecken (die = *t.*): szeplő.
sommerfleckig: szeplős.
Sommerfrische (die): nyaraló hely; in der ~ weilen: nyaralni.
Sommerfrischler (der): nyaraló.
sommerhaft, sommerlich: nyári, nyárias, -an.
Sommerhut (der): nyári kalap.
Sommerkleid (das): nyári ruha.
Sommerlandschaft (die): nyári táj.
Sommerluft (die): nyári levegő.
Sommerlust (die): nyári mulatság.
sommern (-te), pl. es sommert: kezdődik a nyár.
Sommernacht (die): nyári éj.
Sommernachtstraum (der): nyáréji (szentivánéji) álom.
Sommersaat (die): tavaszi vetés.
Sommersaison (die): nyári idény *v.* évad.
Sommersprossen (die = *t.*): szeplő.
sommersprossig: szeplős.
Sommertag (der): nyári nap.
Sommertheater (das): színkör.
Sommerwende (die): nyárforduló.
Sommerwohnung (die): nyári lakás.
Sommerzeit (die): nyári idő.
Sommitäten (die = *t.*): előkelőségek, kiválóságok.
Somnambule (der, die), -n, *t.* -n: holdkóros.
sonach: így hát, következésképp.
Sonate (die), *t.* -n: szonáta.
Sonde (die), *t.* -n: 1) kutató, kutasz; 2) fenékmérő, mérőón.
sonder *(praep. acc.)*: nélkül.
Sonderabdruck (der): különnyomat.
sonderartig: különös.
Sonderausgabe (die): különkiadás.
sonderbar: különös, furcsa.
Sonderbarkeit (die), *t.* -en: különösség.
Sonderbezeichnung (die): külön elnevezés.
sondergleichen: páratlan, egyedülálló.
Sondergut (das): külön vagyon.
Sonderheit (die): különösség; in ~: l. insonderheit.
sonderlich: különös, rendkívüli; különösen, rendkívül; nicht ~: nem valami nagyon.
Sonderling (der), -[e]s, *t.* -e: különös ember, különc.
Sondermeinung (die): különvélemény.
I. **sondern** (-te, hat gesondert): elkülöníteni, elválasztani; sich ~: elkülönülni, külön válni.
II. **sondern:** de, hanem.
Sonderrecht (das): kiváltság.
Sonderzug (der): különvonat.
sondieren (-te, hat sondiert): 1) kutatni, fürkészni; 2) mérni (víz mélységét).
Sonett (das), -es, *t.* -e: szonett.
Sonnabend (der): szombat.
Sonne (die), *t.* -n: nap.
sonnen, sich (-te): sütkérezni, melegedni (a napon).
Sonnenaufgang (der): napkelte.
Sonnenbad (das): napfürdő.
Sonnenball (der): napgolyó.
sonnenbeglänzt, sonnenbeschienen: napsütötte, napfényes, verőfényes.
Sonnenblick (der): 1) napfény; 2) tüzes pillantás.
Sonnenbrand (der): napsütés.
Sonnenferne (die): naptávol.
Sonnenfinsternis (die): napfogyatkozás.
Sonnenfleck (der): napfolt.
Sonnenglanz (der): napfény.
sonnenhell: verőfényes, -en.
Sonnenhitze (die): napmeleg.
Sonnenhöhe (die): delelő, délpont.
sonnenklar: napnál világosabb.
Sonnenlicht (das): napvilág.
Sonnennähe (die): napközel.
Sonnenscheibe (die): napkorong.
Sonnenschein (der): napfény, verőfény; es ist ~: süt a nap.
Sonnenschirm (der): napernyő.
Sonnenseite (die): napos *v.* verőfényes oldal.
Sonnenstäubchen (das): lebegő por.
Sonnenstich (der): napszúrás.
Sonnenstrahl (der): napsugár.
Sonnensystem (das): naprendszer.
Sonnenuhr (die): napóra.
Sonnenuntergang (der): naplemente, napnyugta.
Sonnenwende (die): napfordulás.
sonnig: napos, -an, verőfényes, -en.
Sonntag (der), -[e]s, *t.* -e: vasárnap; sonntags *v.* des Sonntags: vasárnapon.
Sonntagsbuchstabe (der): vasárnapi betű.
Sonntagsgebet (das): vasárnapi ima *v.* imádság.

Sonntagsjäger (der): koca-vadász, koca-puskás.
Sonntagskind (das): szerencse fia.
Sonntagskleid (das): vasárnapi ruha, ünneplő.
Sonntagsraucher (der): koca-pipás.
Sonntagsruhe (die): vasárnapi munkaszünet *v.* nyugalom.
Sonntagsschule (die): vasárnapi iskola.
sonntägig: vasárnapi, -an.
sonntäglich: vasárnaponként, -i.
sonnverbrannt: napégette, lesült.
sonor: zengő, hangzatos.
sonst, sonsten: 1) más, máskép, egyébként, különben; ~ etwas: más valami; ~ niemand: más senki; ~ nichts: más semmi; er hat ~ nichts zu thun: egyéb dolga nincs; ~ nirgends: sehol másutt; was ~? még mi? ~wo: máshol; ~ wie: máskép.
sonstig: egyéb, egykori, különbeni.
sooft: valahányszor.
[**Soof...**: l. Sol...
Sophie *(nőnév)*: Zsófia.
Sopran (der), -s, *t.* -e: szoprán.
Sorbet (das *v.* der), -s: sörbet.
Sorge (die), *t.* -n: 1) gond, aggály, aggodalom; jmdm ~ machen: vkinek gondot okozni; 2) gondoskodás; ~ für etw. tragen: gondot viselni vmire, gondját viselni vminek.
sorgen (-te, hat gesorgt): 1) um etw. ~: vmi miatt aggódni; 2) für jmdn (*v.* etw.) ~: gondoskodni vkiről (*v.* vmiről); wir haben dafür zu ~: ez a mi gondunk.
Sorgenbanner, Sorgenbrecher (der): gondűző, búkergető.
sorgenfrei, sorgenlos: gondtalan, -ul.
Sorgenlast (die): a gondok súlya.
Sorgenstuhl (der): nyugvó-szék.
sorgenschwer, sorgenvoll: gondtelt, -en, aggódó, aggódva.
Sorger (der), -s, *t.* ~: gondviselő.
Sorgfalt (die): gondoskodás, gondosság; mehr ~ auf etw. verwenden: több gondot fordítani vmire.
sorgfältig: gondos, -an.
Sorgfältigkeit (die): l. Sorgfalt.
sorglich: l. sorgsam.
sorglos: gondtalan, -ul.
Sorglosigkeit (die): gondtalanság.
sorgsam: gondos, buzgó.
Sorgsamkeit (die): l. Sorgfalt.
Sorte (die), *t.* -n: faj, fajta.
sortieren (-te, h. sortiert): osztályozni, kiválogatni, fajtázni.
Sortierung (die): osztályozás.
Sortiment (das), -es, *t.* -e: 1) választék, gyüjtemény; 2) bizományba küldött könyv.
Sortimentsbuchhandlung (die): bizományos könyvkereskedés.
sosehr auch: bármennyire is... *(ellenben:* so sehr, daß...: olyannyira, hogy...).
*__sott__: l. sieden.
Sottise (die), *t.* -n: ostobaság.
Soubrette [szubrett] (die), *t.* -n: 1) szobaleány, komorna; 2) soubrette (pajzán szobaleányokat személyesítő színésznő).
Souffleur [szuflőr] (der), -s, *t.* -e: súgó.
Souper [szupé] (das), -s, *t.* -s: vacsora.
soupieren (-te, hat): vacsorálni.
Souterrain [szuterén] (das), -s, *t.* -s: pinceholyiség, pincesor.
Souterrainwohnung (die): pincelakás.
Souvenir [szuvenir] (das), -s, *t.* -e: emlék, emlékkönyv.
Souverän [szuvrén] (der), -s, *t.* -s *v.* -e: uralkodó, egyeduralkodó.
souverän: egyeduralmú, főhatalmú, független.
Souveränität (die): főuraság, főhatalom, egyeduralom.
[**Souzerän** (der): l. Suzerän.
soviel: amennyire, l. so.
soweit: amennyiben, l. so.
sowie: amint, valamint.
sowohl: épúgy, szintúgy; sowohl — als auch: mind — mind.
[**sozial**: l. social.
Söhnchen (das), -s, *t.* ~: fiacska.
Söldling (der), -s, *t.* -e, **Söldner** (der), -s, *t.* ~: zsoldos, bérenc.
Söller (der), -s, *t.* ~: erkély, padlás.
Söllner (der), -s, *t.* ~: zsellér.
Spalete (die), *t.* -n: ablaktábla.
Spalier (das), -s, *t.* -e: 1) korlát, léckerítés; 2) sorfal; ~ bilden: sorfalat állni.
Spalt (der), -es, *t.* -e, **Spalte** (die), *t.* -n: 1) hasadék; 2) hasáb (könyvben).
spaltbar: hasítható.
Spaltbarkeit (die): hasíthatóság.
spalten (-ete, hat gespaltet *v.* gespalten): hasítani, repeszteni; — sich ~: 1) hasadni, repedni; 2) (két ágra) szakadni.
spaltfüßig: hasadt csülkű.
-spaltig: *össz.* (két- stb.) hasábos.
Spaltpilz (der): hasadógomba.
Spaltung (die), *t.* -en: szakadás.
Spaltungsfläche (die): hasadási lap.
Span (der), -[e]s, *t.* Späne: forgács.
Spanferkel (das), -s, *t.* ~: malac.
Spange (die), *t.* -n: 1) csat, boglár; 2) heveder, kapocs.
Spanien (das), -s: Spanyolország.
Spanier (der), -s, *t.* ~: spanyol; — die **Spanierin**, *t.* -nen: spanyol nő.
spanisch: spanyol, -ul; die ~e Fliege: kőrisbogár; das ~e Rohr: spanyolnád; die ~e Wand: spanyolfal.
*__spann__: l. spinnen.
Spanne (die), *t.* -n: arasz; eine kurze ~ Zeit: arasznyi idő.
spannen (-te, hat gespannt): 1) feszíteni; den Bogen ~: az ívet felajzani; seine Forderungen zu hoch ~: követeléseit nagyon felcsigázni; ins Joch ~: igába fogni; vor den Pflug ~: ekébe fogni; 2) der Rock spannt: a kabát feszes *v.* szűk; 3) l. gespannt.
spannend: érdekfeszítő, -en.
Spannfeder (die): rugó.
Spannhaken (der): feszítő kampó.
Spannkraft (die): feszítő erő, -en.
Spannmuskel (der): feszítő izom.
Spanntau (das): feszítő kötél.
Spannung (die): feszültség; in großer ~: feszült figyelemmel *v.* várakozással.
Sparbüchse (die): persely.
Sparcasse (die): takarékpénztár.
Sparcassenbuch (das): takarékpénztári könyv.
Spareinlage (die): takarékpénztári betét.
sparen (-te, hat gespart): 1) megtakarítani; keine Mühe ~: nem kímélni a fáradságot; 2) takarékoskodni vmivel; — das **Sparen**, -s: takarékosság, megtakarítás.
Spargel (der), -s: spárga, csirág.
Sparherd (der): takaréktűzhely.
Sparmeister (der): zsugori, kupori.
Sparpfennig (der): megtakarított fillér; einen ~ zurücklegen: valamicskét megtakarítani.
Sparren (der), -s, *t.* ~: szarú, szarufa, gerenda; er hat einen ~: bogara van.
sparsam: takarékos, -an; ~ sein: takarékoskodni; ~ mit etw. umgehen: takarékosan bánni *v.* élni vmivel.
Sparsamkeit (die): takarékosság.
Sparta (das): Spárta.
Spartaner (der), -s, *t.* ~: spártai; — die **Spartanerin**, *t.* -nen: spártai nő.
spartanisch: spártai, -as.
Spass, Spaß (der), Spasses, Spaßes, *t.* Spässe, Späße: tréfa, móka; im ~: tréfából; zum ~: tréfa kedvéért; seinen ~ mit jmdm haben *v.* treiben: tréfát űzni vkivel; ~ machen: tréfálni; da hört der ~ auf: ennek fele sem tréfa.
spassen, spaßen (-te, hat gespaßt *v.* gespaßt): tréfálni, tréfálkozni, mókázni, bolondozni; damit ist nicht zu ~: ez nem tréfa dolog.

spasshaft v. **spaßhaft, spassig** v. **spaßig**: tréfás, bolondos, -an.
spaßliebend: tréfakedvelő.
Spaßmacher, Spaßvogel (der): tréfás ember, kópé, Móka bácsi.
spaßweise: tréfából.
Spat (der), -es, *t.* -e: 1) *ásv.* pát; 2) ínpók, csontpók (ló-betegség).
spat: l. spät.
Spatel (der), -s, *t.* ~: lapátka.
Spaten (der), -s, *t.* ~: ásó.
Spatium (das), -es, *t.* --tien: köz.
Spatz (der), -es, *t.* -e v. -en, *t.* -en: veréb.
spazieren (-te, ist spaziert): sétálni, sétálgatni; ~fahren: kikocsizni; ~führen megsétáltatni; ~ gehen: kisétálni.
Spazierfahrt (die): sétakocsizás.
Spaziergang (der): séta, sétálás; ich will einen ~ machen: elmegyek egyet járni.
Spaziergänger (der): sétáló.
Spazierplatz (der): sétatér.
Spazierritt (der): sétalovaglás.
Spazierstock (der): sétapálca.
spähen (-te, hat gespäht): kémlelődni, fürkészni, leselkedni.
Späher (der), -s, *t.* ~: kém, kémkedő.
Späherauge (das), **Späherblick** (der): kémlő tekintet.
[**Spängler** (der): l. Spengler.
spärlich: gyér, szegényes, -en.
Spärlichkeit (die): vminek gyér v. szegényes volta.
spät: 1) késő, -n; wie ~ ist es? hány óra? ~ am Abend: öreg este; früher oder ~er: előbb vagy utóbb.
spätblühend: későn virágzó.
später, späterhin: később.
spätestens: legkésőbb.
Spätherbst (der): ősz utolja; im ~: késő ősszel.
Spätling (der), -es, *t.* -e: 1) későn érő (gyümölcs); 2) kései szülött.
spätreif: későn érő.
Spätsommer (der): nyár utolja.
Specht (der), -es, *t.* -e: harkály.
special: l. speciell.
Specialarzt (der): szakorvos.
Specialberathung (die): részletes tárgyalás (törvényjavaslaté).
Specialbericht (der): külön tudósítás.
Specialfragen (die = *t.*): különös kérdések.
specialisieren (-te): részletezni.
Specialist (der), -en, *t.* -en: szakértő, szakember.
Specialität (die), *t.* -en: különlegesség, sajátosság.
Specialkarte (die): részletes térkép.
speciell: különös, különleges, részletes, -en; etw. ~ angeben: vmit részletezni.
Species (die), *t.* ~: 1) faj, fajta; 2) die vier ~: a négy alapművelet.
Specification (die), *t.* -en: részletezés.
specificieren (-te): részletezni.
Specificum (das), -s, *t.* --ica: különleges szer.
specifisch: fajlagos, sajátságos, különös; ~es Gewicht: fajsúly.
Specimen (das), -s, *t.* --mina: mutatvány, mutató.
Speck (der), -es, *t.* -e: szalonna; ~ ansetzen: hájasodni; im ~ sitzen: bőségben élni.
speckartig: szalonnás.
Speckgriebe (die): töpörtyű, pörc.
Speckhaut (die): bőrke.
speckig: szalonnás, -an.
Speckkäfer (der): szalonnabogár.
Speckseite (die): szalonnás rész.
Spectakel (der v. das), -s, *t.* ~: 1) látványosság; 2) zaj, lárma; ~ machen: zajt ütni.
Spectralanalyse (die): színképelemzés.
Spectroskop (das), -s: színkép-elemző.
Spectrum (das), -s, *t.* -tra: színkép.
Speculant (der), -en, *t.* -en: üzér, üzérkedő, nyerészkedő.
Speculation (die), *t.* -en: 1) üzérkedés, nyerészkedés; 2) szemlélődés, vizsgálódás.
speculativ: szemlélődő, vizsgálódó.
speculieren (-te, hat speculiert): 1) nyerészkedni, üzérkedni, számítani; 2) szemlélődni, vizsgálódni.
spedieren (-te, hat spediert): szállítani.
Spediteur [--tőr] (der) -s, *t.* -s v. -e: szállító (ügynök), szállítmányos.
Spedition (die), *t.* -en: szállítás, fuvarozás.
Speditionsgebür (die): szállítási díj.
Speditionsgeschäft (das): szállító v. fuvarozó üzlet.
Speditionskosten, Speditionsspesen (die = *t.*): szállítási költség.
Speer (der v. das), -es, *t.* -e: lándsa, dárda, kelevéz.
Speerträger (der): lándsás, dárdás.
Speiche (die), *t.* -n: 1) küllő; 2) orsócsont.
Speichel (der), -s, *t.* ~: nyál.
Speichelfluss (der): nyálömlés.
Speichellecken (das), **Speichelleckerei** (die): talp- v. tányérnyalás.
Speichellecker (der): talp- v. tányérnyaló.
Speicher (der), -s, *t.* ~: csűr, pajta.
speichern (-te, hat gespeichert): behordani, felhalmozni.
speien (spie, hat gespien): hányni, okádni, szórni; Gift und Galle ~: dúlni-fúlni.
Speiler (der), -s, *t.* ~: cövek.
Speinapf (der): köpő-edény v. -csésze.
Speise (die), *t.* -n: étel, eledel; ~ zu sich nehmen: táplálkozni.
Speisehaus (das): vendéglő.
Speisekammer (die): éléskamra.
Speisekarte (die): étlap.
speisen (--ste, h. gespeist): 1) étkezni, enni; zu Mittag ~: ebédelni; zu Abend v. zu Nacht ~: vacsorálni; wünsche wohl gespeist zu haben: egészségére kívánom az ebédet (v. vacsorát); 2) vkit etetni, táplálni, eltartani.
Speiseordnung (die): étrend.
Speiseröhre (die): bárzsing, nyelőcső.
Speisesaal (der): étterem, ebédlő.
Speiseschrank (der): pohárszekrény.
Speisetisch (der): ebédlő asztal.
Speisewirt (der): vendéglős.
Speisezettel (der): étlap.
Speisezimmer (das): ebédlő.
Spelunke (die), *t.* -n: lebuj.
Spelz (der), -es: tönköly.
Spelze (die), *t.* -n: polyva.
spelzig: polyvás.
Spende (die), *t.* -n: adomány, ajándék.
spenden (-ete, hat gespendet): ajándékozni, adományozni; jmdm Lob ~: vkit dicséretben részesíteni.
spendieren (-te): ajándékozni.
Spengler (der), -s, *t.* ~: bádogos.
Spenzer (der), -s, *t.* ~: zeke, rövid kabát.
Sperber (der), -s, *t.* ~: karvaly.
Sperling (der), -[e]s, *t.* -e: veréb.
Sperrad (das): akasztókerék.
sperrangelweit auf: tárva nyitva.
Sperrbaum (der): sorompó.
Sperre (die), *t.* -n: 1) zárás, zár (bírói); 2) *ker.* tilalom.
sperren (-te, h. gesperrt): 1) kitárni, szétterpeszteni (lábait); 2) zárni, el- v. bezárni; 3) elzárni, elrekeszteni; ein Rad ~: kereket kötni; 4) ritkítani (szedést); — sich ~: ellenkezni, ellenszegülni.
Sperrdruck (der): ritkítás.
Sperrfeder (die): záró rugó.
Sperrgeld (das): kapupénz.
sperrig: 1) terpedt; 2) térfogó.
Sperrkette (die): záró lánc.
Sperrsitz (der): zártszék.
Sperrstunde (die): záróra.
Sperrung (die): 1) zárás, elrekesztés; 2) megakasztás.
sperrweit: tárva nyitva.
Sperrzeit (die): zárás ideje.
Spesen (die = *t.*): költség, kiadás.
Spesenaufwand (der): költekezés.
Spesenberechnung (die): költségszámítás.

spesenfrei: költségmentes, -en.
Spesenrechnung (die): költségszámla.
Spesenvergütung (die): költség-visszatérítés.
Spezerei (die), *t.* -en: fűszer.
Spezereihändler (der): fűszeres, fűszerkereskedő.
Spezereiware (die): fűszer-áru.
Sphäre (die), *t.* -n: 1) gömb, éggömb, teke; 2) (működési) kör, hatáskör.
sphärisch: 1) égi; 2) ~e Trigonometrie: gömbháromszögtan.
Sphinx (die), *t.* -e: szfinksz.
spicken (-te, h. gespickt): 1) szalonnázni, tűzdelni; 2) den Beutel ~: megszedni magát.
Spicknadel (die): spékelő-tű.
***spie**: l. speien.
Spiegel (der), -s, *t.* ~: 1) tükör; er wird es nicht hinter den ~ stecken: nem teszi majd ablakába; 2) felület.
Spiegelbild (das): tükörkép.
Spiegelei (die=*t.*): tükörtojás.
Spiegelfechter (der): szemfényvesztő, ámító.
Spiegelfechterei (die): szemfényvesztés, ámítás.
Spiegelfenster (das): tükörablak.
Spiegelfläche (die): tükörfelület.
Spiegelglas (das): tükörüveg.
spiegelglatt: tükörsima.
Spiegelkasten (der): tükrös szekrény.
spiegeln (-te, h. gespiegelt): fényleni, tükrözni; — sich ~: tükröződni, visszaverődni.
Spiegelscheibe (die): nagy ablaküveg.
Spiegelschleifer (der): tükör-köszörűs.
Spiegeltischchen (das): tükörasztal.
Spiegelung (die), *t.* -en: tükrözés, visszaverődés.
Spiel (das), -[e]s, *t.* -e: 1) játék; es war auch etwas Ehrgeiz dabei im ~e: közrejátszott némi becsvágy is; die Hand im ~e haben: vmiben részesnek, ludasnak lenni; er hat gewonnenes ~: biztos a győzelme; leichtes ~ haben: könnyen elbánni v. boldogulni, hamar végezni vmivel; etw. aufs ~ setzen: kockáztatni; etw. ist aufs ~ gesetzt: vmi kockán forog; jmdn aus dem ~e lassen: vkit elmellőzni; gute Miene zum bösen ~ machen: l. Miene; sein ~ mit etw. treiben: játékot űzni vmiből; 2) zene, zeneszó; 3) játszma (kártya).
Spielart (die): változat, fajta.
Spielball (der): labda.
Spielbank (die): játékbank.
Spielbrett (das): játszó-tábla, ostábla.
Spielbruder (der): játékos.
spielen (-te, hat gespielt): 1) játszani; Karten ~: kártyázni; den Unwissenden ~: a tudatlant adni; 2) zenélni; 3) das Stück spielt in der Hauptstadt: a darab a fővárosban történik; 4) diese Farbe spielt ins Blaue: ez a szín a kékbe hajlik.
spielend: játszó, játszva.
Spieler (der), -s, *t.* ~: játékos.
Spielerei (die), *t.* -en: gyermekjáték.
Spielgeld (das): játékpénz.
Spielgenosse (der): játszótárs.
Spielhaus (das), **Spielhölle** (die): játékbarlang.
Spielhonorar (das): fellépti díj (színházban).
Spielkamerad (der), -en, *t.* -en: játszótárs.
Spielkarte (die): játékkártya.
Spielleute (die=*t.*): l. Spielmann.
Spielmann (der), -es, *t.* -leute: zenész, muzsikus.
Spielmarke (die): játékbárca.
Spielplatz (der): játszótér.
Spielraum (der): hézag, mozgási tér, működési tér; (kereknek) ütközője; er hat freien ~: szabad tere van.
Spielsache (die): játékszer.
Spielsucht (die): játékdüh.
Spieltrieb (der): játékösztön.
Spieluhr (die): zenélő óra.
Spielware (die): játékáru.
Spielweise (die): játék módja.
Spielzeug (das): játékszer.
Spielzimmer (das): játszószoba.
Spieß (der), -es, *t.* -e: 1) kopja, dárda; 2) nyárs; am ~e braten: nyárson sütni; 3) ág (agancson).
Spießbraten (der): nyársonsült.
Spießbürger (der): nyárspolgár.
spießbürgerlich: nyárspolgárias.
spießen (-te, h. gespießt): nyársra húzni, felnyársalni; auf die Gabel ~: villára szúrni.
Spießer (der), -s, *t.* ~: 1) kopjás, dárdás; 2) egyéves szarvas.
Spießgeselle (der): cinkos, cimbora.
Spießglanz (der): piskolc, antimonérc.
Spießruthe (die): vessző; ~n laufen: vesszőt futni.
Spießträger (der): dárdás.
Spille (die), *t.* -n: orsó.
Spinat (der), -es: paraj (spenót).
Spind (das v. der), -es, *t.* -e, **Spinde** (die), *t.* -n: szekrény.
Spindel (die), *t.* -n: 1) orsó; 2) hímesavar.
spindeldünn: vékony mint a cérna.
spindeldürr: vézna, ösztövér.
spindelförmig: orsóalakú, -an.
Spindelstock (der): orsószék.
Spinett (das), -es, *t.* -e: spinét (zongora).
Spinne (die), *t.* -n: pók.
spinnefeind: halálos ellenség.
Spinnefeindschaft (die): halálos gyűlölet.
spinnen (*tm.* spann; *m.* hat gesponnen; *km.* spönne v. spänne): 1) fonni; Seide ~: selymet gombolyítani; 2) szőni; Verrath ~: árulást tervezni; einen Gedanken weiter ~: tovább szőni gondolatát.
Spinnengewebe, **Spinnennetz** (das), **Spinnenwebe** (die): pókháló.
Spinner (der), -s, *t.* ~: fonó.
Spinnerei (die), *t.* -en: fonó műhely.
Spinnfabrik (die): fonógyár.
Spinnindustrie (die): fonó-ipar.
Spinnmaschine (die): fonó-gép.
Spinnrad (das): rokka.
Spinnrocken (der): guzsaly.
Spinnstube (die): fonó.
spintisieren (-te, hat spintisiert): töprengeni, okoskodni.
Spion (der), -s, *t.* -e: kém.
Spionage [--ázs] (die), *t.* -n: kémkedés.
spionieren (-te, h.): kémkedni.
spiral: csiga- v. tekercsalakú, -an.
Spirale (die), *t.* -n: 1) tekercsvonal; 2) (*v.* die **Spiralfeder**) tekercs-rúgó (órában).
Spirallinie (die): csigavonal, tekercsvonal.
Spiritismus (der), ~: spiritizmus, szellemtan, szellemidézés.
Spiritist (der), -en, *t.* -en: spiritista, szellemidéző.
Spiritualismus (der): spiritualizmus (a lélek önállóságának és testetlenségének tana).
Spirituosen (die = *t.*): szeszes italok.
Spiritus (der), ~: 1) szesz, borszesz; 2) szellem, ész.
Spiritusbrennerei (die), *t.* -en: szeszfőződe, szeszfőző-műhely.
Spirituslampe (die): borszeszlámpa.
Spiritussteuer (die): szeszadó.
Spital (das), -es, *t.* Spitäler: kórház.
Spittel (der v. das), -s, *t.* ~: l. Spital.
Spitz (der), -es, *t.* -e: 1) spicli (eb); 2) szopóka; 3) er hat einen ~: be van csípve.
spitz: hegyes, éles, -en.
Spitzbart (der): kecskeszakáll.
Spitzbogen (der): csúcsív.
Spitzbogenstil (der): csúcsíves modor v. stíl.
Spitzbrand (der): üszögvég, üszöghegy.
spitzbrandig: üszögvégű, üszöghegyű.
Spitzbube (der): kópé, lator, gazember.
Spitzbubenstreich (der), **Spitzbüberei** (die): kópéság, gaz csíny.

Spitzbübchen (das), -s, t. ~: kis kópé.
Spitzbübin (die), t. -nen: selma, huncut.
spitzbübisch: gaz, galád.
Spitze (die), t. -n: 1) csúcs, hegy; ~ des Messers: kés hegye; die ~n der Gesellschaft: az előkelők; 2) él; jmdm die ~ bieten: szembe szállni vkivel; einer Sache die ~ abbrechen: vminek az élét v. elejét venni; an der ~ stehen: vminek élén állni; etw. auf die ~ stellen: vmit élére állitani; etw. auf die ~ treiben: végletekig vinni a dolgot; 3) csipke.
Spitzel (der), -s, t. ~: titkos rendőr, »spicli.«
spitzen (-te, h. gespitzt): hegyezni, hegyesiteni; den Mund ~: csucsoritani a száját; die Ohren ~: fülelni, hegyezni a fülét; — sich ~: 1) csúcsosodni, csucsorodni; 2) sich auf etw. ~: számitani vmire, lesni vmit.
Spitzenkleid (das): csipkeruha.
Spitzenklöpplerin (die): csipkeverő nő.
Spitzenreiter (der): l. Spitzreiter.
Spitzentuch (das): csipkekendő.
Spitzenvorhang (der): csipkefüggöny.
Spitzenwerk (das): csipke.
spitzfindig: fogas, szőrszálhasogató, agyafúrt.
Spitzfindigkeit (die): szőrszálhasogatás, agyafúrtság, furfang.
Spitzhacke (die): csákány.
Spitzhaue (die): hegyeskapa.
spitzig: hegyes, csúcsos.
Spitzkugel (die): csúcslövedék.
Spitzmaus (die): *állat.* cickány.
spitzmäulig: éles nyelvű.
Spitzname (der): csúfnév, gúnynév.
spitznasig: hegyes orrú.
Spitzreiter (der): futlajtár.
Spitzsäule (die): obeliszk, gúla.
Spitzwinkel (der): hegyes szög.
Spitzwort (das): gúnyos v. fulánkos szó.
Spleiße (die), t. -n: forgács, szilánk.
spleißen (spliß, hat gesplissen): hasitani.
splendid: 1) fényes, díszes, -en; 2) pompakedvelő; 3) bőkezű, gavalléros.
Splint (der), -es: 1) szijács; 2) sasóka.
***spliß**: l. spleißen.
Splitter (der), -s, t. ~: szálka, szilánk, forgács.
Splitterchen (das), -s, t. ~: szálka.
splitterig: szálkás.
splittern (-te): I. (hat gesplittert): hasogatni, szétforgácsolni; — II. (ist gesplittert): széthasadozni, szilánkokra hasadni.
splitternackt: anyaszült meztelen.
splitterrichten (-ete): aprólékoskodni, gáncsoskodni.
Splitterrichter (der): gáncsoskodó, akadékoskodó.
Splitterrichterei (die): gáncsoskodás, szőrszálhasogatás.
Spolien (die = t.): zsákmány.
Spondeus (der), ~, t. -deen: spondeus (versláb).
spontan: 1) önerejű; 2) önkényt, önszántából.
Spontaneität (die): önkénytelenség.
sporadisch: szórványos, -an.
Sporco (das), -s, t. -s: teljsúly, teljes súly, elegysúly.
Spore (die), t. -n: csiramag.
Sporer (der), -s, t. ~: sarkantyú-műves.
Sporn (der), -[e]s, t. Sporen: 1) sarkantyú; dem Pferde die Sporen geben: sarkantyúba kapni a lovat; sich (= *dat.*) die Sporen verdienen: rászolgálni a kitüntetésre, érdemeket szerezni; 2) *á. é.* er hat einen ~: bogara van; 3) partsarkantyú, zúzó (hajón).
Spornblume (die): szarkaláb.
spornen (-te, h. gespornt): 1) megsarkantyúzni; 2) sarkalni.
spornstreichs: vágtatva, rohanva.
Sport (der), -s, t. -s: sport.
Sportel (die), t. -n: mellékjövedelem, illeték.
Sportwelt (die): sportvilág.
Spott (der), -[e]s: gúny, csúfság, csúfolódás; seinen ~ mit jmdm treiben: csúfot űzni vkiből.
Spottbenennung (die): gúnynév.
Spottbild (das): torzkép, gúnykép.
spottbillig: potom áron.
spotten (-ete, h. gespottet): vmit (vkit) gúnyolni, vmin (vkin) gúnyolódni, csúfolódni; das spottet jeder Beschreibung: lehetetlen leirni; — das Spotten, -s: csúfolódás.
Spottgedicht (das): gúnyvers.
Spottgeist (der): gúnyolódó (ember).
Spottgelächter (das): gúnyos nevetés.
Spottgeld (das), **Spottpreis** (der): olcsó v. potom ár; um ein Spottgeld: potom áron.
Spottlied (das): gúnydal.
Spottlust (die): gúnyolódás.
spottlustig: gúnyolódó.
Spottname (der): gúnynév, csúfnév.
Spottschrift (die): gúnyirat.
Spottsucht (die): l. Spottlust.
Spottvogel (der): gúnyolódó.
spottweise: csúful, gúnyból.
spottwenig: potomság.
Spöttelei, Spötterei (die), t. -en: gúnyolódás, csúfolódás.
spötteln (-te, hat gespöttelt): gúnyolódni, csúfolódni.
Spötter, Spöttler (der), -s, t. ~: gúnyolódó.
spöttisch (*ff.* -t): gúnyos, csúfondáros, -an.
***sprach**: l. sprechen.
Sprachähnlichkeit (die): nyelvek hasonlósága.
Sprachbau (der): nyelv szerkezete.
Sprache (die), t. -n: 1) nyelv; die alten ~n: az ókori nyelvek; 2) beszéd, szó; heraus mit der ~: szólj őszintén! etw. zur ~ bringen: vmit szóba hozni, szóvá tenni; eine kühne ~ führen: merészen beszélni; zur ~ kommen: szóba kerülni; er hat die ~ verloren v. die ~ versagte ihm: elakadt a szava.
Spracheigenheit, Spracheigentümlichkeit (die): nyelvsajátság.
Sprachfehler (der): nyelvi hiba.
sprachfertig: beszédes, kész szavú, ügyes beszédű.
Sprachfertigkeit (die): beszélőképesség, beszédbeli készség.
Sprachforscher (der): nyelvbúvár.
Sprachforschung (die): nyelvbúvárlat.
Sprachgebiet (das): nyelvterület.
Sprachgebrauch (der): nyelvhasználat, nyelvszokás.
Sprachgelehrte (der): nyelvtudós.
sprachgewaltig: l. sprachfertig.
sprachkundig: nyelvekben (v. vmely nyelvben) jártas.
Sprachlehre (die): nyelvtan.
Sprachlehrer (der): nyelvmester.
sprachlich: nyelvi, -leg.
sprachlos: szótalan, -ul; er war ~: nem talált szót; ~ werden: megnémulni.
Sprachmeister (der): nyelvmester.
Sprachneuerer (der): nyelvújító.
Sprachprobe (die): nyelvmutatvány.
Sprachregel (die): nyelvtani szabály.
sprachrichtig: nyelvtanilag helyes, -en.
Sprachrohr (das): szócső.
Sprachschatz (der): szókincs.
Sprachstunde (die): nyelvtani óra.
Sprachtalent (das): nyelvtehetség.
Sprachunterricht (der): nyelvtanitás.
Sprachverderber (der): nyelvrontó.
Sprachvergleichung (die): nyelvhasonlitás.
Sprachvermögen (das): beszélőképesség.
Sprachwerkzeug (das): beszélő szerv.
sprachwidrig: a nyelv természetével ellenkező.
Sprachwidrigkeit (die): nyelvbeli hiba.
Sprachwissenschaft (die): nyelvtudomány.
***sprang**: l. springen.

Sprechart (die): beszédmód.

sprechen (*j.* ich spreche, du sprichst, er spricht; *tm.* er sprach; *m.* er hat gesprochen; *km.* er spräche; *felsz.* sprich!): 1) beszélni, szólni; das spricht für mich: ez mellettem szól; der Herr ist nicht zu ~: az úrral nem lehet beszélni; man kam auch auf das Theater zu ~: szóba került a szinház is; er läßt mit sich ~: lehet vele (*v.* a fejével) beszélni; er ist nicht gut auf Sie zu ~: haragszik Önre; 2) mondani; jmdn heilig ~: vkit szentté avatni; schuldig ~: elitélni, bünösnek itélni *v.* nyilvánitani; ein Gebet ~: imádkozni; Recht ~: igazságot szolgáltatni, törvényt látni; den Segen über ein Brautpaar ~: mátkapárt megáldani; — **sich** müde ~: belefáradni a beszédbe; — das **Sprechen,** -s: a beszéd, beszélés; zum S. (*v.* **sprechend**) ähnlich: megszólalásig hü, l. ähnlich.

Sprecher (der), -s: szónok, szóló.

Sprechmaschine (die): beszélő-gép.

Sprechstelle (die): beszélő-állomás.

Sprechstunde (die): elfogadás, kihallgatás; seine ~ ist von 3 bis 4: kettőtől háromig fogad *v.* rendel.

Sprechübung (die): beszédgyakorlat.

Sprechweise (die): beszédmód.

Sprechzimmer (das): társalgószoba.

spreiten (-ete): kiterjeszteni, kiteríteni.

Spreize (die), *t.* -n: támasz, dúc.

spreizen (-te, h. gespreizt): 1) szétterjeszteni, szétterpeszteni; 2) megtámasztani, feszíteni, peckelni; — **sich** ~: 1) terpeszkedni, pöffeszkedni; 2) vonakodni, ellenkezni.

Sprengel (der), -s, *t.* ~: 1) öntöző, locsoló; 2) egyházkerület, megye.

sprengen (-te): I. (hat gesprengt): 1) behinteni, locsolni, öntözni; 2) feltörni (zárat); 3) felrobbantani, szétugrasztani, fölvettetni; in die Luft ~: légbe röpíteni; 4) megbuktatni (bankot); — II. (ist gesprengt): vágtatni, ugratni; auf den Feind (los) ~: az ellenségre törni *v.* rohanni; über den Graben ~: az árkon átugratni; — das **Sprengen,** -s: l. Sprengung.

Sprenggeschoß (das): *kat.* robbanó lövedék.

Sprengkraft (die): robbantó-erő.

Sprengloch (das): robbantó lyuk.

Sprengmittel (das): robbantó szer.

Sprengpulver (das): robbantó por.

Sprengregen (der): permeteg.

Sprengstoff (der): robbantó szer.

Sprengung (die), *t.* -en: robbantás.

Sprengversuch (der): robbantási kisérlet.

Sprengwage (die): fölhérc.

Sprenkel (der), -s, *t.* ~: 1) tőr, lép; 2) petty, folt.

sprenkelig: pettyes, foltos.

sprenkeln (-te): pettyezni, pettyegetni.

Spreu (die): polyva.

spreuig: polyvás.

***sprichst, spricht**: l. sprechen.

Sprichwort (das), -es, *t.* -wörter: példabeszéd, közmondás.

sprichwörtlich: közmondásos, -an.

Sprieße (die), *t.* -n, **Sprießel** (der), -s, *t.* ~: létrafok.

sprießen (sproß, ist gesprossen): sarjadni, sarjadzani, kihajtani.

Springball¹) (der): ugró labda.

Springbrett (das): ugró-deszka.

Springbrunnen (der): szökőkút.

springen (*tm.* sprang; *m.* ist *v.* hat gesprungen, l. ellen *jegyz.*; *km.* spränge): 1) ugrani, szökni; es springt in die Augen: szembeszökő; ~ lassen: ugratni; über die Klinge ~ lassen: kardra hányni; 2) (ist gesprungen): megrepedni, elpattanni.

Springer (der), -s, *t.* ~: 1) ugrás; 2) (sakkban) ló.

Springfeder (die): rugó.

Springflut (die): szökőár.

Springinsfeld (der), -es, *t.* -e: Hübele Balázs, ugrifüles.

Springkäfer (der): szöcske.

Springkraft (die): rugalmasság.

Springquelle (die): szökőforrás.

Springstange (die): ugró-rúd.

Springwasser (das): szökővíz.

Springwelle (die): dagály.

Sprit (der), -s: borszesz.

Spritzbad (das): vízhullajtó, zuhanyfürdő.

Spritze (die), *t.* -n: fecskendő.

spritzen (-te): I. (hat gespritzt): fecskendezni, locsolni; — II. (ist gespritzt): fecskendeni, fröcsceni, szökkenni.

Spritzenmeister (der): szivattyús mester.

Spritzer (der), -s, *t.* ~: 1) fecskendező; 2) kis záporeső; 3) fröccs (ital).

Spritzfahrt (die): kisebb kirándulás.

Spritzkanne (die): öntöző kanna.

Spritzleder (das): sárfogó (kocsin).

Spritzregen (der): permeteg.

Spritzröhre (die): fecskendő cső.

Sproß (der), -sses, *t.* -sse: hajtás, sarj, magzat, ivadék.

***sproß**: l. sprießen.

¹) Spring- összetételeit v. ö. Sprung- összetételeivel.

Sprosse (die), *t.* -n: 1) l. Sproß; 2) létrafok; 3) keresztfa (ablaknál).

sprossen (-ßte): l. sprießen.

Sprossenmast (der): fokos árboc.

spröde: 1) törékeny, merev; 2) érzéketlen, rátartós; ~ **thun**: begyeskedni.

Sprödheit, Sprödigkeit (die): 1) törékenység, merevség; 2) ridegség, begyesség.

Sprößling (der), -es, *t.* -e: l. Sproß.

Spruch (der), -[e]s, *t.* Sprüche: 1) itélet; 2) mondás, mondat, példabeszéd; zum ~e bringen: itélet alá bocsátani.

spruchfertig: ítélethozatalra érett.

Spruchgedicht (das): epigramma.

Spruchreim (der): verses mondás.

Sprudel (der), -s, *t.* ~: forrás, buzogó.

sprudeln (-te): habarni, keverni, bugyogni, buzogni.

Sprudelquelle (die): pezsgő forrás, lobogó.

Sprung (der), -es, *t.* Sprünge: 1) ugrás, szökés; es ist nur ein ~ bis dahin: csak egy ugrásnyira van; einen ~ machen: egyet ugrani *v.* szökni; auf dem ~e sein *v.* stehen (etw. zu thun): készülni vmihez, lesni vmire; damit kann er keine großen Sprünge machen: nem ér vele sokat; 2) repedés, hasadás, pattanás; einen ~ bekommen: meghasadni.

Sprungbrett¹) (das): ugródeszka.

Sprungfeder (die): rugó.

sprungfertig: ugrásra kész, -en.

Sprungkäfer (der): szöcske.

sprungweise: ugrálva.

sprühen (-te, h. gesprüht): 1) szórni, szikrázni; Funken ~: szikrázni, sziporkázni; seine Augen ~ Feuer: szeme szikrát hány; 2) permetezni (az eső).

Sprühfeuer (das): szikrázó tűz.

Sprühregen (der): permeteg, permetező eső.

spucken (-te, hat gespuckt): köpni; — das **Spucken,** -s: köpködés, köpés.

Spucknapf (der): köpőláda.

Spuk (der), -es, *t.* -e: kisértet, hazajáró lélek.

spuken (-te, hat gespukt): kisérteni; es spukt in dieser Burg: kisértetek járnak ebben a várban.

Spukgeist (der): l. Spuk.

Spukgeschichte (die): rémes *v.* kisértetes történet.

spukhaft: kisérteties, rémes, -en.

Spule (die), *t.* -n: cséve, tollcső.

¹) Sprung- összetételeit v. ö. Spring- összetételeivel.

spulen (-te): felgombolyitani.
spulförmig: orsó alakú.
Spulwurm (der): bélgiliszta.
Spund (der), -es, *t.* -e v. Spünde: szád, száj, nyilás.
Spundloch (das): hordószáj.
Spundzapfen (der): hordócsap.
Spur (die), *t.* -en: 1) nyom, csapás; auf die ~ führen: vkinek nyomába igazitani; auf die ~ kommen: nyomára akadni; keine ~! szó sincs róla! davon ist keine ~ zu sehen: nyoma se látható; 2) vágány.
spurlos: nyomtalan, -ul.
Spurweite (die): nyomszélesség, nyomtávolság.
sputen, sich (-ete, hat sich gesputet): sietni, sürgölődni.
spülen (-te, h. gespült): 1) mosogatni, öblögetni (ruhát); 2) locsolni, csapkodni (partot).
Spülicht (das), -es, *t.* -e: öblögető viz, moslék.
Spülnapf (der): öblögető tál.
Spülung (die), *t.* -en: öblögetés.
Spülwasser (das): öblögető v. mosogató viz.
spüren (-te, hat gespürt): 1) érezni; ich spüre Hunger: éhezem; 2) megszagolni, szimatolni, nyomozni, furkészni vmit.
Spürer (der), -s, *t.* ~: vizsla.
Spürhund (der): vizsla.
Spürnase (die): szagláló orr.
Spürsinn (der): szimat.
[**Staar** (der): l. Star.
Staat (der), -es, *t.* -en: 1) állam; 2) pompa, dísz, fény; mit etw. ~ machen: büszkélkedni v. pompázni vmivel.
Staatenbeschreibung (die): politikai földrajz.
Staatenbund (der): államszövetség.
Staatengeschichte (die): politikai történet.
staatlich: állami, -lag.
staatlicherseits: az állam részéről, államilag.
Staatsabgaben (die = *t.*): állami adók.
Staatsangehörigkeit (die): állampolgárság, honosság.
Staatsangelegenheit (die): állami ügy.
Staatsansehen (das), **Staatsanleihe** (die): államkölcsön.
Staatsanstalt (die): állami intézet.
Staatsanwalt (der): királyi v. államügyész, közvádló.
Staatsanwaltschaft (die): királyi v. államügyészség.
Staatsanzeiger (der): hivatalos lap.
Staatsbeamt[e]r (der): állami tisztviselő, államhivatalnok.
Staatsbehörde (die): állami hatóság v. hivatal.
Staatsbürger (der): állampolgár.
Staatsbürgerrecht (das): állampolgári jog.
Staatsbürgerschaft (die): állampolgárság; der Verlust der ~: kihonositás.
Staatscasse (die): állampénztár, kincstár.
Staatsdienst (der): állami szolgálat.
Staats[eisen]bahn (die): államvasút.
staatserhaltlich: államfentartási (ok).
Staatsgebiet (das): államterület.
staatsgefährlich: az államra v. országra veszélyes.
Staatsgesetz (das): országos törvény.
Staatsgewalt (die): államhatalom.
Staatsgewerbeschule (die): állami ipariskola.
Staatsgut (das): állami birtok.
Staatshaushalt (der): államháztartás.
Staatsinteresse (das): állami érdek.
Staatskirche (die) nemzeti egyház.
Staatskleid (das): diszruha.
Staatskosten (die = *t.*): államköltség.
Staatskunde, Staatslehre (die): politika, államtudomány.
Staatsmann (der), -es, *t.* ..männer: államférfi.
Staatsnote (die): államjegy.
Staatsoberhaupt (das): az állam feje, uralkodó.
Staatsobligation (die): államkötvény.
Staatsökonomie (die): nemzetgazdaság.
Staatspapier (das): állampapir.
Staatsraison (die): állami érdek.
Staatsrath (der): 1) államtanács; 2) államtanácsos.
Staatsrechnungshof (der): állami számvevőszék.
Staatsrecht (das): államjog.
staatsrechtlich: állam- v. közjogi, -lag.
Staatsschatz (der): államkincstár.
Staatsschuld (die): államadósság.
Staatsschuldschein (der): állam[adósság]i kötvény.
Staatsschutz (der): állami oltalom.
Staatssecretär (der): államtitkár.
Staatssteuer (die): állami adó.
Staatsstreich (der): államcsiny.
Staatssubvention (die): államsegély.
Staatsverbrechen (das): felségsértés.
Staatsverfassung (die): alkotmány.
Staatsverwaltung (die): államkormányzás.
staatswidrig: államellenes.
Staatswissenschaft (die): államtudomány.
Staatswürdenträger (der): állami méltóság.
Stab (der), -es, *t.* Stäbe: 1) bot, pálca, rúd; den ~ über jmdn brechen: pálcát törni vki fölött; 2) *kat.* törzs, törzskar.
Stabeisen (das): rúdvas.
Stabgold (das): rúdarany.
Stabholz (das): dongafa.
stabil: állandó, helytálló.
Stabreim (der): alliteráció, betűrím, mássalhangzós rím.
Stabsarzt (der): törzsorvos.
Stabsofficier (der): törzstiszt.
Stabsquartier (das): *kat.* törzshadi szállás.
Stabsschule (die): törzstiszti iskola.
Stabstrompeter (der): törzstrombitás.
Stabswache (die): törzsőrség.
***stach**: l. stechen.
Stachel (der), -s, *t.* -n: 1) tövis, tüske; 2) fulánk; 3) ösztöke.
Stachelbeere (die): egres, pöszméte.
Stachelfisch (der): tüskéshal.
stachelig: tüskés, szúrós.
stacheln (-te, hat gestachelt): ösztökélni, csipkedni, szurkálni.
Stachelrede (die): csipős beszéd.
Stachelschwein (das): sündisznó.
[**Stacket** (das): l. Staket.
Stadium (das), -s, *t.* ..dien v. ..dia: 1) pálya; 2) fok, állapot.
Stadt (die), *t.* Städte: város; mit dem Jurisdictionsrechte bekleidete ~: törvényhatósági joggal felruházott város; ~ mit geordnetem Magistrate: rendezett tanácsú város.
Stadtamt (das): városi hivatal.
Stadtbahn (die): közúti v. városi vasút.
Stadtbann (der): város határa.
stadtbekannt: városszerte ismert v. ismeretes.
Stadtbewohner (der): városi (ember).
Stadtbürger (der): városi polgár.
Stadtgemeinde (die): város közönsége.
Stadtgespräch (das): városi pletyka; zum ~ werden: a város szájára kerülni.
Stadtgraben (der): város árka.
Stadthauptmann (der): városi v. rendőrkapitány.
Stadthaus (das): városház[a].
stadtkundig: l. stadtbekannt.
Stadtleute (die = *t.*): városiak.
Stadtmauer (die): város fala.
Stadtpark (der): város parkja.
Stadtplan (der): város tervrajza.
Stadtrath (der): városi tanács.
Stadtrichter (der): városbíró.
Stadttheil (der): városrész.
Stadtväter (die = *t.*): városatyák.
Stadtviertel (das): városnegyed.
Stadtthor (das): városkapu.
Stafette (die), *t.* -n: futár.
Staffage [sztafázs] (die), *t.* -n: mellékalakok, háttér (festményen).
Staffel (die), *t.* -n: lépcső, fok, létrafok.

Staffelei (die), t. -en: festőállvány. [zetes,]
staffelförmig: lépcsős, lépcső-
Staffette (die): l. Stafette.
staffieren (-te, h. staffiert): fölkésziteni, fölszerelni, felékesiteni. [relés, kelengye.]
Staffierung (die), t. -en: fölsze-
Stagnation (die): pangás, tespedés.
stagnieren (-te, hat stagniert): pangani, tespedni.
***stahl**: l. stehlen.
Stahl (der), -[e]s: acél.
Stahlbad (das): acélfürdő.
Stahlbrunnen (der): vasas forrás.
Stahlfeder (die): 1) acéltoll; 2) acélrúgó.
stahlgrau: acélszinü.
stahlhart: acélkeménységü.
Stahlhütte (die): acélhuta.
Stahlstecher (der): acélmetsző.
Stahlstich (der): acélmetszet.
Stahlwasser (das): vasas viz.
Staket (das), -es, t. -e: lécezet, léckerités, rácsozat.
Stall (der), -es, t. Ställe: istálló, ól, pajta.
Stalljunge, Stallknecht (der): lovász (inas, szolga).
Stallmeister (der): lovászmester.
Stallung (die), t. -en: istálló.
Stamm (der), -[e]s, t. Stämme: 1) törzs, fatő; 2) törzs, nemzetség; 3) tőke; 4) tő (szóé).
Stammactie (die): törzsrészvény.
Stammbaum (der): családfa, nemzetségfa.
Stammbuch (das): 1) emlékkönyv; 2) nemzetségkönyv.
Stammcapital (das): alaptőke.
Stammeinlage (die): törzsbetét.
stammeln (-te, hat gestammelt): 1) dadogni, hebegni; 2) rebegni vmit.
Stammeltern (die=*t.*): ősszülők.
stammen (-te, ist gestammt): származni, eredni.
Stammfolge (die): nemzedékrend.
Stammgast (der): törzsvendég.
stammhaft: 1) törzsökös; 2) erős, vaskos, zömök, tagbaszakadt.
Stammhalter (der): családi név fentartója.
Stammland (das): anyaország.
Stammlehen (das): családi hűbér.
Stammler (der), -s, t. ~: hebegő, dadogó.
Stammlocal (das): törzshelyiség.
Stammsilbe (die): tőszótag.
Sammsitz (der): családi székhely.
Stammtafel (die): nemzetségtábla.
Stammtisch (der): törzsasztal.
Stammutter (die): ősanya.
Stammvater (der): ősapa.
Stammvermögen (das): ősi v. törzsvagyon.

stammverwandt: rokon fajú, törzsrokon.
Stammvolk (das): törzsnép.
Stammwappen (das): családi czimer.
Stammwort (das): tőszó.
Stammwurzel (die): szógyök.
Stampfe (die), t. -n: zúzó, kölyü.
stampfen (-te, hat gestampft): 1) zúzni; 2) die Erde ~: ledöngölni a földet; 3) mit dem Fuße ~: tombolni, toporzékolni, dobogni (a ló); 4) bukdálni (hajó); 5) *torn.* toppantani.
Stampfmühle (die): zúzómalom.
Stampfwerk (das): zúzómü, zúzda.
Stand (der), -es, t. Stände: 1) állás, állóhely; ~ halten: l. standhalten; 2) állapot; einen schweren ~ haben: sok nehézséggel küszködni; außerstande sein etw. zu thun: vmit meg nem tehetni, vmire képtelen nek lenni; im Stande erhalten: jó karban tartani; im Stande sein etw. zu thun: vmit megtehetni, vmire képesnek lenni; instand setzen: jókarba helyezni, képessé tenni; zustande bringen: létrehozni, létesiteni; zustande kommen: létrejönni, létesülni; 3) rang, rend, l. Stände; 4) állomány, létszám.
***stand**: l. stehen. [zászló.]
Standarte (die): főzászló, lovas-
Standbild (das): szobor.
Standesadel (der): főnemesség.
Standesamt (das): anyakönyvi hivatal.
Standesbeamte (der): anyakönyvvezető, polgári tisztviselő.
Standesbewußtsein (das): állás önérzete. [házasság.]
Standesehe (die): rangjához illő
Standesehre (die): állása becsülete, katonai becsület.
Standeserhöhung (die): 1) rangemelés; 2) létszám-emelés.
standesgemäß: rangjához illő, -en. [gúság.]
Standesgleichheit (die): egyenran-
Standesherr (der): főrangú.
standesmäßig: l. standesgemäß.
Standesunterschied (der): állás-, osztály- v. rangkülönbség.
Standesvorurtheil (das): osztálygőg.
Standgeld (das): helypénz.
Standgericht (das): rögtonbíróság, rögtönitélő bíróság. [-an.]
standhaft: szilárd-, állhatatos,
Standhaftigkeit (die): erősség, szilárdság, állhatatosság.
stand halten (hielt stand): helyt állni, megállni a sarat.

Standlager (das): állandó tábor.
Standort (der): székhely, állomás.
Standpunkt (der): álláspont; von diesem ~e aus: ebből a szempontból.
Standrecht (das): rögtönitélő törvény v. biróság. [széd.]
Standrede (die): rögtönzött be-
Standwild (das): állandó vad.
Stange (die), t. -n: pózna, rúd; jmdm die ~ halten: 1) vkinek pártját fogni; 2) felérni vkivel; über die ~ schlagen: kirúgni a hámból.
Stangeneisen (das): rúdvas.
stangenförmig: rúdalakú.
Stangengold (das): rúdarany.
Stangenpferd (das): rudasló.
Stangenzaun (der): kerités.
Stanislaus *(férfinév)*: Szaniszló.
***stank**: l. stinken.
Stank (der): l. Gestank.
Stanniol (das), -s: ón.
Stanze (die), t. -n: stanza.
Stapel (der), -s, t. ~: sólya, hajóláb, cölöp; ein Schiff vom ~ laufen lassen: hajót vizre bocsátani.
Stapellauf (der): vizre-bocsátás.
Stapelort, Stapelplatz (der): 1) sólyatér; 2) kikötőhely.
stapeln (-te): felhalmozni.
Stapfe (die), t. -n, **Stapfen** (der), -s, t. ~: lábnyom.
Star (der), -es, t. -e: 1) seregély; 2) hályog (szemen).
***starb**: l. sterben.
starblind: hályogtól vak.
stark (*kf.* stärker, *ff.* stärkst): erős, -en, nagy, -on; im stärksten Regen: a legnagyobb esőben; das ist doch zu ~: ez mégis csak sok.
starkbeleibt: kövér, elhizott.
starkbesetzt: megtelt.
starkgläubig: erős hitű.
starkknochig: csontos, termetes.
Starmatz (der): seregély.
starr: 1) merev, dermedt, -en; ~ werden: megmerevedni; 2) nyakas, konok.
starrblind: l. stockblind.
starren (-te, hat gestarrt): 1) meredni; 2) mereven nézni, szemeit mereszteni; 3) hemzsegni vmitol.
Starrheit (die): merevség.
Starrkopf (der): makacs, önfejü (ember).
starrköpfig: makacs, önfejű.
Starrkrampf (der): dermedés, merevgörcs. [kasság.]
Starrsinn (der): makacsság, nya-
starrsinnig: makacs, -ul.
Starrsucht (die): megmerevedés.
statarisch: magyarázatos.
Statarium (das), -s: rögtönitélőszék.

Statik (die): egyensúlytan.
Station (die), *t.* -en: állomás.
stationär: helyhez kötött, vesztegló.
stationieren (-te, hat stationiert): állomásozni. [felvigyázó.
Stationsaufseher (der): állomás-felvigyázó.
Stationschef (der): állomásfőnök.
Stationsort, Stationsplatz (der): állomáshely.
Statist (der), -en, *t.* -en: segédszinész, némaszereplő.
Statistik (die), *t.* -en: statisztika, számadattár. [szerű.
statistisch: statisztikai, számszerű.
Stativ (das), -es, *t.* -e: állvány.
Statt (die): hely; an seiner ~: helyette; einer Bitte ~ geben: kérést teljesiteni; stattfinden, statthaben: l. külön; von ~en: l. vonstatten; zu ~en: l. zustatten.
statt: 1) *(praep. gen.)* helyett; an meiner statt *v.* ~ meiner: helyettem; 2) ~, dass...: a helyett hogy..
statt finden, statt haben (hat stattgefunden *v.* stattgehabt): megtörténni, végbemenni; etw. ~ lassen: vminek helyt adni, vmit engedni.
stattgehabt: végbement.
statthaft: megengedhető, helyénvaló, illő.
Statthalter (der), -s, *t.* ~: helytartó, kormányzó.
Statthalterei, Statthalterschaft (die): helytartóság, kormányzóság.
stattlich: 1) derék, kiváló; 2) deli, -en, daliás, -an.
Stattlichkeit (die): derékség.
Statue (die), *t.* -n: szobor.
Statuette (die), *t.* -n: szobrocska.
statuieren (-te): 1) elrendelni; ein Exempel ~: példát mutatni; 2) megengedni (kivételt).
Statur (die), *t.* -en: testalkat, termet. [Stand.
Status (der), ~: állomány, l. Stand.
Statut (das), -es, *t.* -en: alapszabály, rendelet.
statutenmäßig: alapszabályoknak megfelelő. [ellenes.
statutenwidrig: alapszabály-ellenes.
Stau, im ~ sein: állni, megtorlódni (viz).
Staub (der), -es: por; etw. in den ~ treten: vmit porba tiporni; sich aus dem ~e machen: elosonni, odább állni.
staubartig: poralakú.
Staubbeutel (der): portok, porhon.
stauben (*j.* es staubt; *tm.* es staubte; *m.* es hat gestaubt): porzani; es staubt: porzik.
Staubfaden (der): porzó-szál.
staubgeboren: porból született *v.* lett. [hon.
Staubgefäß (das): portok, porhon.
staubig: poros, -an.
Staubkohle (die): porszén.
Staubmantel (der): porköpeny.
Staubmehl (das): lisztpor.
Staubregen (der): permeteg.
Staubsand (der): futó homok.
Staubwirbel (der): porforgatag.
Staubwolke (die): porfelleg.
Stauche (die), *t.* -n: nyaláb, köteg.
stauchen (-te): 1) megütni, felütni, feldörzsölni; 2) csomóba rakni, torlasztani, szorositani; 3) döngölni; — **sich** ~: döngölődni (lövedék).
Stauchungsprobe (die): döngölőpróba. [mete.
Staude (die), *t.* -n: cserje, csemete.
staudig: cserjés, csemetefélé.
stauen (-te, hat gestaut): 1) (hajót áruval) megrakni, (árut) elrakni; 2) torlasztani, elrekeszteni (vizet); — **sich** ~: halmozódni, torlódni.
Stauer (der), -s, *t.* ~: berakó.
staunen (-te, hat gestaunt): csodálkozni, bámulni; — das **Staunen**, -s: bámulás, bámulat; zum St. der Welt: világ csodájára.
staunenswert, staunenswürdig: csodálatra *v.* bámulatra méltó.
Staupe (die), *t.* -n: 1) vesszőseprő; 2) vesszőzés.
Stauung (die): megtorlódás.
Stauwasser (das): torlásviz.
Stäbchen (das), -s, *t.* ~: pálcácska.
Städtchen (das), -s, *t.* ~: városka.
Städtebilder (die = *t.*): városok képei.
Städter (der), -s, *t.* ~: városi.
städtisch: városi, városias, -an.
***stäke**: l. stecken. [ni, edzeni.
stählen (-te, hat gestählt): acélozni, edzeni.
stählern: acél, acélból való.
stämmig: zömök, vaskos.
Ständchen (das), -s: éjjeli zene.
***stände**: l. stehen.
Stände (die = *t.*): karok és rendek, ország rendei.
Ständer (der), -s, *t.* ~: 1) kád; 2) állvány.
Ständetag (der), **Ständeversammlung** (die): rendek gyülése.
ständig: állandó, állandósitott, tartós, -an.
ständisch: rendi (alkotmány).
Stänker (der), -s, *t.* ~: izgága, kötekedő, garázda.
stänkern (-te, hat gestänkert): 1) izgáskodni, garázdálkodni; 2) bujtogatni.
Stär (der), -[e]s, *t.* -e: kos.
Stärke (die), *t.* -n: 1) erő, erősség, vastagság; 2) keményitő.
Stärkefabrik (die): keményitő gyár. [fok.
Stärkegrad (der): keménységi fok.
Stärkemehl (das): keményitőliszt.
stärken (-te, hat gestärkt): 1) erősiteni; 2) keményiteni (ruhát).
Stärkezucker (der): keményitőcukor.
Stärkung (die), *t.* -en: erősités, erősödés, erősitő.
[**stät, stäts**: l. stet, stets.
Stätte (die), *t.* -n: hely, szinhely.
Stäubchen (das), -s, *t.* ~: porszem.
stäuben (-te, hat gestäubt): 1) porozni, porolni; 2) l. stauben.
stäupen (-te, hat gestäupt): megseprőzni, megvesszőzni.
Stearin (das), -s: stearin.
Stechapfel (der): maszlagos redőszirom.
Stecheisen (das): véső.
stechen (*j.* du stichst, er sticht; *tm.* er stach; *m.* hat gestochen; *km.* stäche; *felsz.* stich!): 1) szúrni, dőfni; jmdn vom Pferde ~: vkit leszúrni a lóról; ein Schwein ~: disznót ölni; 2) metszeni, vésni; 3) szegezni, nyilallni; es sticht mich in der Seite: nyilallik az oldalam; 4) *mest.* csapolni (öntésnél); 5) megütni (kártyát); 6) (ist gestochen) in die See ~: tengerre szállni; — das **Stechen**, -s: szúrás, bökés, l. Stich.
Stecher (der), -s, *t.* ~: 1) vésnök; 2) szemüveg; 3) ütőkártya.
Stechpalme (die): magyalfa.
Stechstahl (der): véső.
Stechvieh (das): szúró-marha.
Steckbrief (der): nyomozó *v.* körözó levél.
stecken: I. (-te, hat gesteckt): 1) dugni; in Brand ~: felgyujtani; jmdn ins Gefängnis ~: vkit dutyiba tenni; 2) viel Geld in etw. (= *acc.*) ~: sok pénzt verni vmibe; einen Ring an den Finger ~: gyűrűt húzni az ujjára; etw. in die Tasche ~: vmit zsebre vágni *v.* dugni; — II. (*tm.* stak; *m.* ist gesteckt; *km.* stäke): vhol lenni, tartózkodni; ~ bleiben: megakadni, beleakadni, bennrekedni; in der Rede ~ bleiben: belesülni a beszédbe; den Schlüssel ~ lassen: a kulcsot a zárban felejteni; da steckt's: itt a bökkenő; dahinter steckt was: lappang valami a bokor mögött; in den Federn ~: az ágyban heverni; der Pfeil steckt im Fleische: a nyil benne van a húsban; er steckt immer zu Hause: mindig ott-

hon kuksol; — sich hinter jmdn ~: vki mögé bújni, vki köpenyével takaródzni; sich in Schulden ~: adósságba verni magát.

Stecken (der), -s, t. ~: bot, pálca.

Steckenbleiben (das): elakadás.

Steckenpferd (das): vesszőparipa.

Steckgarn (das): sövényháló.

Stecknadel (die): gombostű.

Steckreis (das): dugvány.

Steckrübe (die): karórépa.

Steeplechase [sztiplcséz] (die), *t.* -n: akadályverseny.

Steg (der), -es, *t.* -e: 1) ösvény; 2) palló, gyaloghíd.

Stegreif (der): kengyelvas; aus dem ~[e]: rögtönözve, hevenyészve.

stehen (*tm.* er stand *v. elav.* stund; *m.* er hat *v. délnémetesen:* ist gestanden; *km.* er stände *v.* stünde; *felsz.* steh[e]!): 1) állni; ~ bleiben: megállni, megállapodni; ich habe Geld bei ihm ~: pénzem van nála; es wird ihm hoch *v.* theuer zu ~ kommen: sokba fog neki kerülni, drágán fogja megfizetni; ~ lassen: otthagyni, a faképnél hagyni; — 2) es steht geschrieben: meg van írva, írva van; es steht zu erwarten: várható, várni *v.* remélni lehet; — 3) wie steht's? hogy állunk? wie steht's mit dir? hogy vagy? wie steht's mit Ihrer Gesundheit? hogy szolgál az egészsége? es steht gut (schlecht) mit ihm: jó (rossz) dolga *v.* sora van; — 4) es steht bei dir: rajtad áll; es steht Geldstrafe darauf: pénzbírság terhe alatt tilos; ich stehe Ihnen dafür: felelek Önnek érte *v.* róla; es steht nicht dafür: nem érdemes; nach etw. ~: vmiért sóvárogni; — sich ~: 1) wie ~ sie sich miteinander? milyen viszonyban vannak? 2) er steht sich gut bei dem Geschäfte: szép haszna lesz az üzletből; er steht sich auf hunderttausend Kronen: százezer koronáig áll; — das Stehen, -s: állás, megállás; zum St. bringen: megállítani.

stehend: álló, állandó (hadsereg).

Stehkragen (der): álló gallér.

stehlen (*j.* du stiehlst, er stiehlt; *tm.* er stahl; *m.* er hat gestohlen; *km.* er stöhle *v.* stähle; *felsz.* stiehl!) jmdm etw.: lopni, ellopni vkitől vmit; — sich aus dem Hause ~: kilopódzkodni a házból; sich in jmds Herz ~: vkinek a szívéhez férkőzni; — das Stehlen, -s: a lopás.

Stehler (der), -s, *t.* ~: lopó, orzó.

Stehplatz (der): állóhely.

steirisch: stájer, stiriai.

Steiermark (die): Stájerország, Stiria.

steif: merev, feszes, -en; ~ und fest: határozottan, makacsul; ~ werden: megmeredni.

Steife, Steifheit (die): merevség, feszesség.

steifen (-te, hat gesteift): merevíteni, keményíteni; — sich auf etw. ~: makacsul ragaszkodni vmihez, nem tágítani vmitől.

Steifleinwand (die): enyves vászon.

Steig (der), -[e]s, *t.* -e: ösvény, gyalogút.

Steigbügel (der), -s, *t.* ~: kengyel.

Steige (die), *t.* -n: 1) hágcsó; 2) ketrec.

steigen (stieg, ist gestiegen): 1) hágni, emelkedni, felszállni, felszökni; das Blut stieg ihm ins Gesicht: arcába szökött a vér; der Preis des Artikels ist gestiegen: a cikk ára felszökött; der Wein steigt mir gleich in den Kopf: hamar fejembe száll a bor; 2) lépni; aus dem Bette ~: kikelni az ágyból; durch das Fenster ~: az ablakon kimászni; aufs Pferd *v.* in den Sattel ~: lóra ülni; auf den Thron ~: trónra lépni; 3) áradni (a vízről); 4) ~ lassen: fölereszteni (sárkányt); — das **Steigen**, -s, **Steigung** (die), *t.* -en: emelkedés.

steigend: emelkedő, növekvő.

Steiger (der), -s, *t.* ~: bányamester, munkalátó.

steigern (-te, hat gesteigert): 1) fokozni; 2) fölemelni (lakbért), fölverni, felszöktetni (árt); — sich ~: fokozódni.

Steigerung (die), *t.* -en: 1) (ár-, házbér-) emelés, felszöktetés; 2) fokozás; 3) árverés.

Steigriemen (der): kengyelszíj.

steil: meredek, -en.

Steile, Steilheit (die): meredekség.

Steilschrift (die): álló írás.

Stein (der), -[e]s, *t.* -e: kő; jmdm einen ~ in den Weg legen: vkinek akadályt gördíteni az útjába; zu ~ werden: megkövülni.

Steinadler (der): kőszáli sas.

steinalt: nagyon vén, ősrégi.

Steinamanger: Szombathely.

Steinart (die): kőzetfaj.

steinartig: kőnemű.

Steinbank (die): kőpad.

Steinbild (das): kőszobor.

Steinblock (der): kőszál, kőszikla.

Steinbock (der): vadkecske.

Steinboden (der): köves talaj.

Steinbrecher (der): kővágó, kőfejtő.

Steinbruch (der): kőbánya, kőfejtés.

Steinbuche (die): gyertyánfa.

Steindruck (der): kőnyomat.

Steineiche (die): tölgyfa.

steinern: kőből való, kő; ~es Herz: kőszív.

Steinfalke (der): kőszáli sólyom.

Steinfeld (das): kőmező.

Steinfrucht (die): csontos *v.* csontár-gyümölcs.

Steingerölle (das): kőgörgeteg.

Steingrube (die): kőbánya.

Steingut (das): kőedény.

steinhart: kőkemény.

Steinhaue (die): (kővágó)csákány.

Steinhaufen (der): kőrakás.

steinig: köves, kövecses, sziklás.

steinigen (-te, hat gesteinigt): megkövezni.

Steinigung (die): megkövezés.

Steinklippe (die): kőszirt.

Steinkluft (die): sziklahasadék.

Steinkohle (die): kőszén.

Steinkohlenbergwerk (das): kőszénbánya.

Steinkrebs (der): kövi rák.

Steinkrug (der): kőkorsó.

Steinkugel (die): kőgolyó.

Steinlage (die): kőréteg.

Steinmarder (der): nyest.

Steinmasse (die): kőtömeg.

Steinmetz (der), -en, *t.* -en: kőfaragó.

Steinöl (das): kőolaj.

Steinpflaster (das): kövezet.

Steinplatte (die): kőlap.

steinreich: 1) kőben gazdag, köves; 2) dúsgazdag.

Steinsalz (das): kősó.

Steinsand (der): kőpor.

Steinschichte (die): kőréteg.

Steinschleuder (die): parittya.

Steinschneiden (das): kőmetszés.

Steinschneider, Steinstecher (der) kőmetsző.

Steinware (die): kőáru.

Steinweg (der): kövezett út.

Steinwild (das): hegyi vad.

Steinwurf (der): kőhányás.

Steinwüste (die): kősivatag.

Steinzeit (die): kőkorszak.

Steiß (der), -es, *t.* -e: alfel, far.

Stellage [-ázs] (die), *t.* -n: állvány.

stellbar: igazítható, állítható.

Stelldichein (das), -[s]: légyott, találka.

Stelle (die), *t.* -n: 1) hely; an Ort und ~: l. Ort; auf der ~: nyomban; von der ~ bringen: kimozdítani, odább vinni; nicht von der ~ kommen, sich nicht von der ~ rühren: ki nem mozdulni

helyéből; zur ~ schaffen: előteremteni, előkeríteni; bei jmdm Mutterstelle (Vaterst.) vertreten: anyja (atyja) helyett anyja (atyja) lenni, az anyát (atyát) pótolni; 2) állás, állomás.

stellen (-te, hat gestellt): 1) tenni, állítani, helyezni; er stellt seinen Mann: ember ő magáért; auf die Probe ~: próbára tenni; zu[r] Rede ~: kérdőre vonni; Soldaten ~: katonát állítani; 2) beigazítani; jmdn nach dem Leben ~: vkinek életére törni; — **sich**: 1) vhová állni; 2) megjelenni (katonaságnál); 3) színlelni; sich krank ~: betegnek tettetni magát; sich auf den Kopf ~: tótágast állni; 4) die Course ~ sich: az árfolyamok ezek; die Sache stellt sich anders: a dolog másképp áll; das stellt sich billiger: ez olcsóbb; der Sohn stellt sich dem Vater würdig an die Seite: a fiú méltónak mutatkozik apjához.

Stellenvermittler (der): helyszerző.

stellenweise: helyenként.

stellig machen: vkit előállítani (rendőrileg).

Stelligmachung (die): előállítás, elővezetés.

Stellung (die), t. -en: 1) állás, helyzet; ein Herr in angesehener ~: előkelő állású úr; 2) hadállás; ~ nehmen: állást foglalni, felállni; 3) újoncállítás, sorozás.

Stellungnahme (die): állásfoglalás.

Stellungsbezirk (der): sorozó járás.

Stellungscommission (die): sorozó bizottság.

Stellungsjahr (das): sorozási év.

stellungspflichtig: előállásra köteles, sorozó-köteles.

stellvertretend: helyettesítő, pótló.

Stellvertreter (der), -s, t. ~: helyettes.

Stellvertretung (die): helyettesítés.

Stellwagen (der): társaskocsi.

Stelze (die), t. -n, **Stelzbein** (das): lécláb, faláb, gólyaláb.

Stelzgang (der): *torn.* gólyajárás.

Stemmeisen (das): véső.

stemmen (-te, hat gestemmt): 1) támasztani, feszíteni; 2) vésni; die Hände in die Seiten ~: kezeit csípőre tenni; — **sich** ~: támaszkodni, neki dőlni.

Stempel (der), -s, t. ~: 1) bélyeg; 2) bélyegző, bélyegvas; 3) köldök (gépnél).

Stempelamt (das): bélyeghivatal.

stempelfrei: bélyegmentes, -en.

Stempelfreiheit (die): bélyegmentesség.

Stempelgebür (die): bélyegilleték.

stempeln (-te, hat gestempelt): 1) bélyegezni, lebélyegezni; 2) bélyeggel ellátni.

stempelpflichtig: bélyegköteles.

Stempelscala (die): bélyegfokozat.

Stempelung (die): bélyegzés.

Stengel (der), -s, t. ~: szár, kocsán.

Stenograph (der), -en, t. -en: gyorsíró.

Stenographenbureau (das): gyorsiroda.

Stenographie (die): gyorsírás.

stenographieren (-te): gyorsírással írni, gyorsírni.

stenographisch: gyorsírási, gyorsírással.

Stephan *(férfinév)*: István.

Stephanie *(nőnév)*: Stefánia.

Stephanskrone (die): Sz. István koronája.

Steppe (die), t. -n: sivatag, pusztaság, puszta.

steppen (-te): tűzdelni, tűzni, kivarrni.

Steppenbewohner (der): sivatag lakója.

Steppenland (das): pusztaság.

Steppenpferd (das): pusztai ló.

Steppenthier (das): sivatag állatja.

Steppnadel (die): tűzdelőtű.

Steppstich (der): tűzöltés.

Sterbebett (das): halálos ágy.

Sterbefall (der): haláleset.

Sterbegesang (der): halottas ének.

Sterbegewand, Sterbekleid (das): halottas ruha.

Sterbeglocke (die): lélekharang.

Sterbehaus (das): halottas ház.

Sterbehemd (das): halottas ing.

Sterbejahr (das): halálozási év.

Sterbelied (das): halottas ének.

Sterbematrikel (die): halálozások anyakönyve.

sterben (*j.* ich sterbe, du stirbst, er stirbt; *tm.* er starb; *m.* er ist gestorben; *km.* er stürbe; *felsz.* stirb!): meg- v. elhalni; er starb an einer Nervenkrankheit: idegbajban halt meg; der Held starb den Tod fürs Vaterland: a hős hazájáért halt meg; — das **Sterben**, -s: halál, meghalás; er liegt im St.: halálán van; zum St. verliebt: halálosan szerelmes.

sterbend: haldokló, haldokolva.

Sterbensangst (die): halálos félelem.

sterbensbange: halálosan aggódó.

sterbenskrank: halálos beteg.

Sterbensseele, keine ~: egy árva lélek sem.

Sterbenswort, kein ~: egy árva szó sem.

Sterbesacramente (die = *t.*): halotti szentség; jmdn mit den ~n versehen: vkinek az utolsó kenetet foladni.

Sterbestunde (die): halála órája.

Sterbezimmer (das): halottas szoba.

Sterbetag (der): l. Todestag.

sterblich: halandó, halálos, -an; keine ~e Seele: egy élő lélek se.

Sterblichkeit (die): halandóság.

Stereometrie (die): testmértan, tömörmértan.

Stereoskop (das), -es, t. -e: stereoszkóp.

stereotyp: 1) öntött v. tömör nyomású; 2) állandó (kifejezés).

steril: csírátlan, meddő.

sterilisieren (-te): meddősíteni, csírátlanítani, sterilizálni.

Sterilität (die): meddőség.

Stern (der), -es, t. -e: csillag.

Sternanbetung (die): csillagimádás.

Sternbild (das): csillagkép.

Sternblume (die): csillagfű, gerepcsin, őszi rózsa (Aster).

Sternchen, Sternlein (das), -s, t. ~: csillagocska.

Sterndeuter (der): csillagjós.

Sterndeuterei, Sterndeutung (die): csillagjóslás.

Sternenbanner (der): csillagos lobogó.

Sternenglanz, Sternenschein (der): csillagfény.

sternenlos: csillagtalan, -ul.

Sternenheer (das): csillagok serege.

sternhell: csillagos, -an.

Sternenhimmel (der): csillagos ég v. égbolt.

Sternkunde (die): csillagászat.

Sternlicht (das): csillagfény.

Sternschnuppe (die): hulló csillag.

Sternseher (der): csillagvizsgáló.

Sternenthier (das): csillag-állat.

Sternwarte (die): csillagda, csillagásztorony.

Sterz (der), -es, t. -e, **Sterze** (die), t. -n: ekeszarva.

stet, stetig: állandó, tartós, folytonos, -an.

Stetigkeit (die): folytonosság.

stets: mindig, folyvást.

I. Steuer (die), t. -n: adó, adakozás; zur ~ der Wahrheit: az igazság kedvéért v. okáért.

II. Steuer (das), -s, t. ~: kormány.

Steueramt (das), -es: adóhivatal.

Steueraufseher (der): adófelügyelő.

steuerbar: adóköteles.

Steuerbemessung (die): adókivetés.

Steuerbemessungscommission (die): adókivető bizottság.

Steuerbord (der): jobboldal (hajón).

Steuerbuch (das): adókönyv.

Steuereinnehmer (der): adószedő.

steuerfrei: adómentes, -en.

Steuerinspectorat (das): adófelügyelőség.

Steuerleistung (die): adózás.

Steuermann (der), -es, t. -männer: kormányos.

steuern (-te, hat gesteuert): 1) kormányozni, irányozni; 2) hajózni, evezni; 3) einem Unwesen ~: visszaélésnek véget v. gátat vetni; 4) adózni.
steuerpflichtig: adóköteles.
Steuerrad (das): kormánykerék.
Steuerruder (das): kormánylapát.
Steuersatz (der): adótétel.
Steuerträger (die=t.): adófizetők.
Steuerung (die): 1) kormányzás; 2) megakadályozás.
Steuerwesen (das): adóügy.
Steuerzahler (der): adózó, adófizető.
Steuerzuschlag (der): pótadó.
stibitzen (-te, hat stibitzt): elcsenni, elcsiperinteni.
Stich (der), -[e]s, t. -e: 1) döfés, szúrás, bökés; jmdm einen ~ versetzen: vkit megszúrni; 2) öltés; ~ halten: l. stichhalten; 3) (kártyában) ütés; 4) metszet; 5) ecetes íz (bornál); 6) er hat einen ~: becsipett; 7) jmdn im ~[e] lassen: vkit cserben hagyni; 8) árnyalat; die Farbe hat einen ~ ins Blaue: kékes, kékbe hajó szín.
Stichblatt (das): 1) hárítólap (kardon); 2) céltábla; 3) ütő kártya.
Stichel (der), -s, t. ~: árvéső.
Stichelei, Stichelrede (die): kötekedés, csipkedés, vagdalkozás.
sticheln (-te, h. gestichelt): csipkedni vkit, kötelőzködni vkivel.
stichfest, stichfrei: *kat.* kardálló, szurásálló.
stich halten (hielt stich, hat stichgehalten): helytállni, megállni helyét.
stichhaltig, stichhältig: helytálló, próbaálló.
Stichhaltigkeit (die): helytállóság, elfogadhatóság.
Stichprobe (die): találom-próba, kém-próba.
Stichrechnung (die): próbaszámítás.
*__sticht__: l. stechen.
Stichwaffe (die): szúrófegyver.
Stichwahl (die): szűkebb választás.
Stichwort (das): vezérszó, végszó.
Stichwunde (die): szúrt seb, szúrásseb.
sticken (-te): I. (hat gestickt) 1) megfojtani; 2) hímezni, hímet varrni; — II. (ist gestickt): megfulladni, fulladozni.
Stickerei (die), t. -en: hímzés.
Stickgas (das): fojtó gáz.
Sticknadel (die): hímző-tű.
Stickrahmen (der): hímzőkeret.
Stickstoff (der): nitrogén.
stieben (stob, ist gestoben): szétszóródni, porzani.
Stiefbruder (der): mostoha fivér.
Stiefel (der), -s, t. ~: 1) csizma; einen ~ zusammenreden: bolondot beszélni; 2) köpü (szivattyúnál).
Stiefelette (die), t. -n: topán.
Stiefelholz (das): sámfa.
Stiefelknecht, Stiefelzieher (der): csizmahuzó, togató.
Stiefelputzer (der): csizmatisztító.
Stiefeltern (die = t.): mostoha szülők.
Stiefkind (das): mostoha gyermek.
Stiefmutter (die): mostoha anya.
Stiefmütterchen (das): árvácska.
stiefmütterlich: mostohán.
Stiefschwester (die): féltestvér, mostoha nővér.
Stiefsohn (der): mostoha fiú.
Stieftochter (die): mostoha leány.
Stiefvater (der): mostoha apa.
*__stieg__: l. steigen.
Stiege (die), t. -n: lépcső.
Stiegenhaus (das): lépcsőház.
Stieglitz (der), -es, t. -e: tengelic.
*__stiehlt__: l. stehlen.
Stiel (der), -es, t. -e: 1) nyél; 2) szár, kocsán.
stier: merev, meredt, merő, -en; etw. ~ ansehen: szemét mereszteni vmire.
Stier (der), -es, t. -e: bika.
stieren (-te, hat gestiert), auf v. nach etw.: meroen nézni vmit, szemét mereszteni vmire.
*__stieß__: l. stoßen.
I. **Stift** (der), -es, t. -e: 1) szeg, pecek; 2) irón.
II. **Stift** (das), -es, t. -e v. -er: 1) alapitvány; 2) intézet, szerzet; geistliches ~: rendház; 3) káptalan.
stiften (-ete, hat gestiftet): 1) alapitani; 2) okozni; Böses ~: rosszat okozni; eine Ehe v. Heirat ~: házasságot létrehozni; Frieden ~: békét szerezni v. csinálni; Gutes ~: jót tenni v. cselekedni; Uneinigkeit ~: viszályt okozni.
Stifter (der), -s, t. ~: alapitó, szerző.
Stiftling (der), -[e]s, t. -e: alapitványos, alapitványt élvező.
Stiftsdame (die): alapitványi hölgy.
Stiftshaus (das): rendház, szerzetház.
Stiftsherr (der): kanonok.
Stiftskirche (die): székesegyház.
Stiftspfründe (die): káptalani jószág.
Stiftung (die), t. -en: 1) alapitás; 2) alapitvány; fromme ~: kegyes alapitvány.
Stiftungsbrief (der): alapitólevél.
Stiftungsplatz (der): alapitványi hely.
Stil (der), -[e]s, t. -e: 1) irásmód, irály, stil; 2) modor (épitészetben); im großen ~: nagyszabású, nagy arányokban; 3) időszámitás; alten ~s: a régi naptár szerint.
Stilett (das), -es, t. -e: tőrös bot.
Stilgefühl (das): stilusérzék.
stilisieren (-te, h. stilisiert): megfogalmazni, irásba foglalni.
Stilist (der), -en, t. -en: stiliszta.
Stilistik, Stillehre (die): irálytan.
stilistisch: irálytani, irályt illető; irálytanilag, irály dolgában.
Stilkünstler (der): irómüvész.
still: csendes, -en, halk, -an; im stillen: csendben, titokban; ~er Gesellschafter: kültag, titkos üzlettárs; ~e Liebe: titkos szerelem; ~er Mensch: hallgatag ember; ~er Schmerz: néma fájdalom; ~e Wasser sind tief: lassú víz partot mos; ~ davon; ne szóljunk erről; ~ gestanden! állj nyugodtan. ☛ *Igékkel:* ~ bleiben: csendesen v. nyugton maradni; ~ halten: megállni, megállitani; die Geschäfte liegen ~: az üzlet pang; ~ schweigen: hallgatni; ~ sein: csendben lenni, csendben maradni; ~ stehen: megállni, megállapodni, vesztegelni; sich ~ verhalten: csendben v. veszteg maradni; ~ werden: el- v. lecsendesedni, elhallgatni; es wird ~: beáll a csend.
Stille (die): csend, hallgatás; in aller ~: a legnagyobb csendben, titkon, suttyomban; in der ~: szép csendesen.
Stilleben [Still-leben] (das), -s: csendélet.
stillen (-te, hat gestillt): elhallgattatni, elnémitani, lecsillapitani; Blut ~: vért elállitani; den Durst ~: szomját oltani; den Hunger ~: éhét elverni, éhségét csillapitani; ein Kind ~: gyermeket szoptatni; die Schmerzen ~: a fájdalmakat enyhiteni.
stillend: enyhitő, csillapitó.
Stillhalten (das), -s: megállapodás.
Stillschweigen (das): hallgatás; mit ~: hallgatva; zum ~ bringen: elhallgattatni.
stillschweigend: hallgató, hallgatva, hallgatólag.
Stillstand (der), **Stillstehen** (das): megállapodás, szünetelés, szünet.
stillstehend: szünetelő, mozdulatlan álló.
Stillung (die): megállitás, lecsillapitás, szoptatás.

stillvergnügt: csendesen örvendő.
Stilübung (die): stílgyakorlat.
Stimmabgabe (die): szavazás.
Stimmband (das): hangszálag.
stimmberechtigt: szavazatjoggal bíró, szavazásra jogosított.
Stimme (die), t. -n: 1) hang, szó, szózat; die ~ erheben: szavát fölemelni v. hallatni; mit lauter ~: fenszóval, hangosan; 2) szavazat; eine ~ abgeben: szavazni; jmdm seine ~ geben: vkire [rá]szavazni.
stimmen (-te, hat gestimmt): 1) felhangolni, hangolni; er ist übel gestimmt: rosszkedvű; mild gestimmt sein: szelíd hangulatban lenni; jmdn milder ~: vkit szelídebb hangulatra bírni; dieser Anblick stimmte mich heiter: ez a látvány jó kedvre derített; jmdn für v. zu etw. ~: vkit vmire hajlandóvá tenni; seine Forderungen zu hoch ~: követeléseit túlságosan felcsigázni; 2) egyezni, megegyezni, összevágni; das stimmt! helyes, rendben van; die Rechnung stimmt nicht: a számla nem helyes; 3) für jmdn ~: vkire szavazni. [tok száma.
Stimmenanzahl (die): szavaza-
Stimmeneinheit, Stimmeneinhelligkeit (die): egyhangú szavazás; mit ~: egyhangúlag.
Stimmengleichheit (die): szavazatok egyenlősége.
Stimmenmehrheit (die): szavazattöbbség, szótöbbség; absolute ~: általános szótöbbség; relative ~: viszonylagos szótöbbség. [zatszedés.
Stimmensammlung (die): szava-
Stimmenzählung (die): szavazatok megszámlálása.
Stimmer (der), -s, t. ~: hangoló.
stimmfähig: szavazatképes.
Stimmfähigkeit (die): szavazat- v. szavazóképesség, szavazó jogosultság.
Stimmgabel (die): hangvilla.
Stimmgeber (der): szavazó.
stimmhaft: zöngés (hang).
-stimmig: *össz.* -hangú, pl. vielstimmig: sokhangú.
stimmlos: hangtalan, zöngétlen.
Stimmorgan (das): hangszerv.
Stimmrecht (das): szavazó jog.
Stimmumfang (der): hangterjedelem.
Stimmung (die), t. -en: hangulat, lelki v. kedélyállapot.
stimmungsvoll: hangulatos, -an.
Stimmwechsel (der): hangváltozás.
Stimmzettel (der): szavazó lap.
stimulieren (-te, hat stimuliert): ösztönözni, izgatni.

stinken (stank; hat gestunken): bűzleni; es stinkt: büdös.
stinkend: büdös, bűzös.
Stinkkäfer (der): ganajtúró (bo-
Stinktier (das): görény. [gár).
Stipendiat (der), -en, t. -en: ösztöndíjas (tanuló). [ösztöndíj.
Stipendium (das), -s, t. -dien:
Stipulation (die): 1) megállapodás, kikötés; 2) pontozat (szerződésben).
stipulieren (-te): megállapítani.
***stirbst, stirbt**: l. sterben.
Stirn[e] (die), t. -n: homlok; dem Feinde die ~ bieten: szembeszállni az ellenséggel; die ~ falten v. runzeln: ráncba szedni homlokát; er hat eine freche ~: orcátlan, szemtelen; die ~ haben zu etw.: vmit merészelni.
Stirnband (das): homlokkötő.
Stirnbein (das): homlokcsont.
Stirnfläche (die): homlokzat.
Stirnhaar (das): üstök.
stirnumwölkt: komor, -an.
***stob**: l. stieben.
Stocher (der), -s, t. ~: piszkáló.
stochern (-te, h.): piszkálni, kotorászni; sich (= *dat.*) die Zähne ~: fogát piszkálni.
Stock (der), -es, t. Stöcke: 1) bot; 2) tő, tőke, törzs, tuskó; über ~ und Stein: árkon-bokron át; mit ~ und Stiel: tövestől, szőröstül-bőröstül; 3) kaloda; jmdn in den ~ legen: vkit kalodába zárni; 4) t. Stocke: emelet; vier ~ hoch: négy emeletes.
Stockadler (der): héja.
Stockamsel (die): örvös rigó.
stockblind: merő vak.
Stockdegen (der): tőrös bot.
stockdumm: tökfilkó. [sötét.
stockdunkel, stockfinster: korom-
stocken (-te, hat gestockt): 1) megakadni, megállni, megrekedni; der Handel stockt: az üzlet pang; das Gespräch stockt: a beszélgetés elakad; er stockte im Reden: elakadt a szava; 2) megaludni (a tej); — das **Stocken**, -s: megakadás, fennakadás; ins St. geraten: meg- v. elakadni. [emeletes.
-stöckig: *össz. pl.* drei ~: három
Stockfisch (der): 1) tőkehal; 2) tökfilkó, fajankó.
stockfremd: vadonat idegen.
Stockhaus (das): (katonai) fogház.
Stockmeister (der): börtönőr.
Stockstreich (der): botütés.
stocktaub: egészen süket.
Stockung (die), t. -en: fennakadás, torlódás, l. Stocken.
Stockungar (der): tősgyökeres magyar (ember).

Stockwache (die): fogházőrség.
Stockwerk (das): emelet.
Stockzahn (der): zápfog.
Stoff (der), -es, t. -e: 1) szövet, kelme; 2) anyag, tárgy: ~ zu etw. geben: tárgyat szolgáltatni vmihez; ~ zum Lachen geben: nevetség tárgyául szolgálni. [anyag dolgában.
stofflich: anyagi, anyagszerű;
stofflos: anyagtalan, üres.
Stoffname (der): anyagnév.
stoffreich: tartalmas.
Stoffwechsel (der): anyagcsere.
Stoffwort (das): anyagszó.
Stoiker (der), -s, t. ~: stoikus (bölcsész). [degvérű.
stoisch: stoikus, egykedvű, hi-
Stola, Stole (die), t. Stolen: 1) papi ruha; 2) papi illeték.
Stolle (die), t. -n: 1) l. Stollen; 2) kalács.
Stollen (der), -s, t. ~: 1) támasz, sarok, ágy lába; 2) istoly, tárna. [hupás.
stolperig: göröngyös, hepe-
stolpern (-te, ist gestolpert): megbotlani, botorkálni; — das **Stolpern**, -s: botlás, botorkálás.
stolz (*ff.* -est): büszke, -én; auf etw. ~ sein: büszke lenni vmire, büszkélkedni vmivel.
Stolz (der), -es: büszkeség; seinen ~ in etw. setzen: büszkélkedni vmivel.
stolzieren (-te, hat stolziert): kevélykedni, büszkélkedni.
stopfen (-te, hat gestopft): 1) tömni, beledugni; jmdm den Mund v. das Maul ~: vkinek száját betömni (vkit elhallgattatni); 2) harisnyát foltozni; — **sich** ~: 1) teletömni magát; 2) megszorulni, eltömődni.
I. **Stoppel** (der), -s, t. ~: dugó.
II. **Stoppel** (die), t. -n: 1) csutak (búzáé), tarló; 2) toll tokja (a bőrben). [káll.
Stoppelbart (der): szúrós sza-
Stoppelfeder (die): toll tokja.
Stoppelfeld (das): tarló.
Stoppelkopf (der): tüskés hajú, nyírt fejű (ember).
stoppeln (-te, h.): tarlózni, szedegetni, böngészni.
Stoppelwerk (das): féremű.
Stoppelzieher (der): dugóhúzó.
Storch (der), -es, t. Störche: gólya.
Storchnest (das): gólyafészek.
Storchschnabel (der): 1) gólyacsőre; 2) *növ.* gólyaorr, gorély.
stornieren (-te): hatálytalanítani, megszüntetni (üzletet).
Stoß (der), -es, t. Stöße: 1) lökés, taszítás; jmdm einen ~ geben v. versetzen: vkit meglökni; das gab seiner Ge-

sundheit einen ~: ez megrendítette az egészségét; 2) döfés, szúrás; das gab im den letzten ~: ez végezte ki; 3) fuvás (kürttel); einen ~ ins Horn thun: megfújni a kürtöt; 4) halmaz, rakás; ein ~ Holz: egy öl fa.

Stoßdegen (der): szúró kard, koszperd.

stoßen (j. ich stoße, du stößest v. stößt, er stößt; tm. er stieß; felsz. stoß[e]!): I. (m. er hat gestoßen): 1) lökni, taszítani, szúrni, döfni; zu Boden v. über den Haufen ~: feldönteni, felfordítani; jmdm einen Dolch durchs Herz ~: vkinek tört döfni a szívébe; ins Horn ~: megfújni a kürtöt; nach jmdm ~: vki felé döfni; 2) zúzni, összetörni; zu Pulver ~: porrá törni; — II. (m. er ist gestoßen): 1) ütődni; ans Land ~: partra szállni; auf den Grund ~: megfeneklení (hajó); auf eine Klippe ~: szirtbe ütközni; aufeinander ~: összecsapni; 2) bukkanni; auf den Feind ~: az ellenségre bukkanni; auf Widerstand ~: ellenállásra akadni; 3) an etw. ~: határos lenni vmivel; 4) zu jmdm ~: vkihez csatlakozni; — sich an etw. ~: a) vmibe ütközni; b) vmin megütközni; — das Stoßen, -s: lökés, lökdösés, döfés.

Stoßfechten (das): tőrvívás.

Stoßgebet (das): fohász.

Stoßkraft (die): lökőerő.

Stoßseufzer (der): fohászkodás, sóhajtás, mély sóhaj.

Stoßsystem (das): rohamrendszer.

Stoßvogel (der): ragadozó madár.

Stoßwaffe (die): szúrófegyver.

Stoßzahn (der): agyar.

Stotterer (der), -s, t. ~: hebegő, dadogó.

stottern (-te, hat gestottert): hebegni (dadogni); — das Stottern, -s: hebegés.

Stöberei (die): takarítás.

stöbern (-te, h. gestöbert): 1) keresgélni, kutatni, kotorászni; 2) es stöbert: förgeteges idő van, a szél sepri a havat.

Stöberwetter (das): hózivatar.

stöhnen (-te, hat gestöhnt): nyögni, sóhajtozni; — das Stöhnen, -s: nyögés.

Stöpsel (der), -s, t. ~: 1) dugó, dugasz; 2) emberke.

stöpseln (-te): bedugni, bedugaszolni.

Stör (der), -es, t. -e: tok (hal).

stören (-te, hat gestört): zavarni, háborgatni háborítani vkit; die Ruhe v. Ordnung ~: rendet zavarni.

Störenfried (der), -es, t. -e: békebontó.

störrig, störrisch: akaratos, nyakas, -an, csökönyös, -en.

Störrigkeit (die): csökönyösség.

Störung (die), t. -en: zavar, zavarás, háborítás, háborgatás.

Stößel (der), -s, t. ~: mozsártörő.

stößig: döfős, öklelős.

strack: egyenes, feszes.

stracks: egyenest, tüstént.

Strafanstalt (die): fegyintézet.

Strafantritt (der): büntetés megkezdése.

Strafanzeige (die): bűnfenyítő feljelentés.

Strafarrest (der): büntető fogság.

Strafart (die): büntetésnem.

strafbar: büntethető, büntetendő.

Strafbefugnis (die): büntető hatalom.

Strafbemessung (die): büntetés kiszabása.

Strafbestimmung (die): büntető határozmány.

Strafbezirksgericht (das): büntető járásbiróság.

Strafcodex (der): büntető törvénykönyv.

Strafe (die), t. -n: büntetés, fenyítés, fenyíték; bei ~: büntetés terhe alatt; zur ~: büntetésül; eine ~ bemessen: büntetést kiszabni v. kimérni; eine ~ über jmdn verhängen: büntetést szabni vkire.

strafen (-te, hat gestraft): büntetni, megbüntetni, megfenyíteni; man wird ihn am Leben ~: életével fog lakolni; — das Strafen, -s: megbüntetés.

Strafengel (der): büntető angyal.

Straferkenntnis (das): büntető határozat.

Straferlaß (der): büntetés elengedése.

Strafextract, Strafprotokollauszug (der): büntető jegyzőkönyvi kivonat.

straff: merev, feszes, -en, szoros, -an.

Straffall (der): büneset.

straffällig: büntetendő; — der, die Straffällige, -n, t. -n: a tettes, büntetendő személy.

Straffheit (die): feszesség.

Strafgeld (das): birságpénz.

Strafgericht (das): 1) büntetés; über jmdn ein ~ ergehen lassen: meglakoltatni vkit; 2) jogt. büntető v. bűnfenyítő biróság.

Strafgerichtsbarkeit (die): büntető hatóság v. hatalom.

Strafgesetz (das): büntető törvény.

Strafgesetzbuch (das): büntető törvénykönyv.

Strafhaft (die): fenyítőfogság.

Strafhaus (das): fegyház.

straflos: büntetlen, -ül.

Strafmaßregel (die): fenyítő rendszabály.

Strafmittel (das): büntető eszköz.

Strafpredigt, Strafrede (die): dorgáló beszéd.

Strafprozeß (der): fenyítő pör, bűnper.

Strafprozeßordnung (die): büntető eljárás, bűnperrendtartás.

Strafrecht (das): büntető jog.

Strafsache (die): bűnügy.

Strafurteil (das): büntető itélet.

Strafverfahren (das): büntető eljárás.

Strafverhandlung (die): bűnügyi tárgyalás.

Strafvollstreckung, Strafvollziehung (die), **Strafvollzug** (der): büntetés v. fenyítés végrehajtása.

strafweise: büntetésképen.

strafwürdig: büntetésre méltó.

Strafzeit (die): büntetési idő.

Strahl (der), -[e]s, t. -en: sugár.

strahlen (-te, hat gestrahlt): sugározni, ragyogni.

strahlenartig: sugárszerű, -en.

Strahlenbrechung (die): sugártörés.

Strahlenbündel (das): sugárnyaláb.

strahlend: sugárzó, sugározva.

Strahlenkrone (die): sugárkorona.

strahlenumwoben: sugár-övezte.

stramm: merev, feszes, -en.

Strammheit (die): feszesség.

strampeln (-te, hat gestrampelt): rúgkapálni, hadonázni.

Strand (der), -es, t. -e: part, mart.

Strandbewohner (der): parti lakos.

stranden (-ete, ist gestrandet): partra vetődni v. vettetni, megfeneklení, zátonyra kerülni.

Strandgut (das): parti zsákmány, partra vetett jószág.

Strandläufer (der): bibic.

Strandrecht (das): parti jog.

Strandung (die): partra vetődés v. vettetés.

Strang (der), -es, t. Stränge: kötél, istráng; alle Stränge anziehen: mindent megpróbálni; wenn alle Stränge reißen: végső szükség esetén; jmn ~ verurtheilen: kötél általi halálra itélni.

strangulieren (-te): megfojtani.

Strapaze (die), t. -n: vesződség, fáradság.

strapazieren (-te): 1) fárasztani; 2) koptatni, nyűni.

Straße (die), t. -n: út, közút, műút, utca; auf offener ~: az utcán.

Straßenaufstand (der): utcai zendülés.

Straßenbahn (die): közúti vaspálya.

Straßendamm (der): úttöltés.

Straßendemonstration (die): utcai tüntetés.

Straßendieb (der): útonálló.

Straßeneingang (der): utca eleje.

Straßengraben (der): útárok.

Straßenjunge (der): utcai suhanc *v.* gyerkőc.
Straßenkampf (der): utcai harc.
Straßenkleid (das): utcai ruha.
Straßenraub (der): útonállás.
Straßenräuber (der): útonálló.
Straßenstrecke (die): útszakasz.
Straßenthür (die): utcaajtó.
Straßenzug (der): útvonal. [csel.
Stratagem (das), -es, *t.* -e: hadi-
Stratege (der), -n, *t.* -n: ha-
Strategie (die): hadászat. [dász.
strategisch: hadászati, -lag.
Strauch (der), -es, *t.* Sträuche *v.* Sträucher: bokor, bozót, cserje; auf den ~ k l o p f e n: tapogatódzni, puhatolódzni.
Strauchdieb (der): kapcabetyár.
straucheln (-te, ist gestrauchelt): meghotlani, botorkálni.
Strauchen (der), -s: nátha.
strauchig: bozótos, cserjés.
Strauchritter (der): rablólovag.
I. **Strauß** (der), -es, *t.* -e: strucc.
II. **Strauß** (der), -es, *t.* Sträuße *v.* Sträußer: 1) bokréta, csokor; 2) búb, bóbita.
III. **Strauß** (der), -es, *t.* Strauße *v.* Sträuße: harc, tusa.
Straußfeder (die): structoll.
Strazze (die), *t.* -n: előjegyzék.
sträflich: bűnös, büntetendő.
Sträflichkeit (die): bűnösség.
Sträfling (der), -[e]s, *t.* -e: fegyenc.
sträuben, sich (-te, hat s. gesträubt): 1) felborzolódni, berzenkedni; 2) vonakodni.
Sträußchen, Sträußlein (das), -s, *t.* ~: bokrétácska, csokrocska.
Strebe (die), *t.* -n: támaszték, dúc, gyámfa.
streben (-te, hat gestrebt) nach etw.: törni *v.* törekedni vmire; hoch ~: nagyra törni; — das **Streben**, -s: törekvés, igyekezet.
Strebepfeiler (der): gyámpillér.
Streber (der), -s, *t.* ~: kapaszkodó, akarnok, törtető.
Strebertum (das), -[e]s: kapaszkodás, strébérség.
strebsam: törekvő, igyekvő.
streckbar: nyujtható.
Strecke (die), *t.* -n: terület, rész, térszakasz, útdarab; eine gute ~ Weges: jó darab út.
strecken (-te, hat gestreckt): 1) kinyujtani, kiterjeszteni; die Hände gegen Himmel ~: ég felé emelni kezet; die Zunge aus dem Munde ~: kiölteni a nyelvet; 2) jmdn zu Boden ~: földre teríteni vkit; 3) die W a f f e n ~: letenni *v.* lerakni a fegyvert; 4) nyujtani, kalapálni; — **sich** ~: kinyulni, nyujtózkodni; sich ins Gras ~: a fűbe heveredni; sich zur Ruhe ~: lepihenni.
streckenweise: helyenként.
Streich (der), -es, *t.* -e: 1) ütés, csapás, vágás; jmdm einen ~ v e r s e t z e n: vkit megütni, vkire rávágni; auf einen ~: egy csapásra; 2) csíny; jmdm einen ~ s p i e l e n: megtréfálni vkit.
Streichbogen (der): hegedűvonó.
streicheln (-te, hat gestreichelt): simogatni, cirógatni.
streichen (*tm.* strich; *m.* hat gestrichen): 1) végighúzni, simítani, simogatni; mit der Hand über das Gesicht ~: kezével végig simítani az arcát; 2) vmit bemázolni, befesteni; 3) kihúzni, törölni, kitörölni (írást); 4) die Segel ~: behúzni a vitorlát (beadni a derekát); 5) (hat *v.* ist gestrichen, l. eilen *jegyz.)* kóborolni, barangolni, (madárról) költözni; 6) terjedni, elnyulni vhova.
Streichgarn, Streichnetz (das): húzoháló.
Streichholz, Streichhölzchen (das): gyufa. [hangszer.
Streichinstrument (das): vonó
Streichmesser (das): vakaró kés.
Streichmusik (die): vonós zene.
Streichquartett (das): vonós négyes.
Streichrichtung (die) des Gebirges: hegyhúzódás iránya.
Streichriemen (der): fenőszíj.
Streif (der), -es, *t.* -e: l. Streifen.
Streifband (das): keresztkötés.
Streifchen (das), -s, *t.* ~: szalagocska.
Streifcorps (das): portyázóhad.
Streife (die): cirkálás. [paszta.
Streifen (der), -s, *t.* ~: sáv, csík,
streifen (-te): I. (hat gestreift): 1) csíkolni, csíkozni; 2) an etw. ~: vmihez érni, érinteni vmit; die Kugel hat ihn gestreift: a golyó súrolta *v.* horzsolta; 3) die Ärmel in die Höhe ~: az ujját felturni; einen Ring vom Finger ~: gyűrűt az ujjáról lehúzni; — II. (hat *v.* ist gestreift, l. eilen *jegyz.)* kóborolni, kószálni, barangolni, portyázni.
streifig: sávos, csíkos, -an.
Streiflicht (das): villanófény, fénysugár. [járőr.
Streifpatrouille (die): portyázó-
Streifregen (der): pásztás eső.
Streifschuss (der): horzsolólövés.
Streifwache (die): cirkáló őrség.
Streifzug (der): portyázás, portyázó vállalat *v.* csapat.
Streik (der): l. Strike.
Streit (der), -es, *t.* -e: veszekedés, villongás, per, vita; einen ~ miteinander f ü h r e n: veszekedni; mit jmdm in ~ g e r a t h e n: vkivel összeveszni, pert kezdeni, vitára kelni; mit jmdm im ~e l i e g e n: vkivel perben lenni.
Streitaxt (die): csatabárd.
streitbar: fegyverfogható, harcképes, harcoló; ~er Stand: harcoló létszám.
streiten (*tm.* stritt; *m.* h. gestritten; *km.* stritte; *felsz.* streit[e]!): 1) harcolni, küzdeni; 2) vitatkozni; 3) ellenkezni, perlekedni; 4) l. bestreiten; — **sich** ~: veszekedni, vitatkozni, perlekedni.
streitend: harcoló, hadviselő, küzdő; die ~en Mächte: a hadakozó hatalmak. [küzdő.
Streiter (der), -s, *t.* ~: harcos,
streitfertig: harcra kész, -en.
Streitfrage (die): vitás kérdés, vitakérdés. [buzogány.
Streithammer (der): csákány,
Streithengst (der): csataló.
streitig: kétes, vitás, peres; jmdm etw. ~ m a c h e n: elvitatni vkitől vmit.
Streitigkeit (die), *t.* -en: 1) veszekedés, viszálykodás, vita; 2) vitásság, kétesség.
Streitkolben (der): buzogány.
Streitkraft, Streitmacht (die): haderő.
Streitlust (die): harci kedv.
streitlustig: harcvágyó.
Streitpunkt (der): vitás pont, vitapont. [csataló.
Streitross (das): harci mén.
Streitsache (die): vitás ügy.
Streitschrift (die): vitairat.
Streitsucht (die): izgágaság.
streitsüchtig: kötekedő, izgága.
Streitwaffe (die): hadi fegyver.
streng[e]: szigorú, -an; ein ~er Winter: kemény tél; im ~sten Sinne des Wortes: a szó legszorosabb értelmében; ~ genommen: szigorúan *v.* szorosan véve; die Schätzungen sind nicht ~ genommen: a becslések nem szigorúak.
Strenge (die): szigor, szigorúság, keménység.
strenggläubig: hithű, erős hitű.
Streu (die), *t.* -en: alom.
Streubüchse (die): hintő.
streuen (-te, hat gestreut): szórni, hinteni.
Streugold (das): aranypor.
Streusand (der): porzó.
Streustroh (das): alomszalma.
Streuung (die): szórás.
Strich (der), -es, *t.* -e: 1) vonás, vonal, húzás; jmdn auf dem

~e haben: agyarkodni, fogát fenni vkire; jmdm einen ~ durch die Rechnung machen: vkinek számítását meghiúsítani; 2) csík; 3) pászta, darab föld; 4) szőr (posztónál); nach dem ~: szőr mentében; gegen den ~: szőr ellenében; 5) költözés (madaraké), kóborlás; 6) ívás (halé).
*strich: l. streichen.
stricheln (-te, hat gestrichelt): csikozni, vonásokkal megjelölni.
strichförmig: vonalalakú, -an.
Strichpunkt (der): pontosvessző.
Strichregen (der): pásztás eső.
Strichvogel (der): költöző madár.
strichweise: helyenként.
Strichzeit (die): költözés ideje.
Strick (der), -es, t. -e: 1) kötél; 2) kötni való, gaz kópé.
stricken (-te, hat gestrickt): kötni (harisnyát).
Strickerei (die), t. -en: kötés.
Strickgarn (das): kötő pamut.
Strickleiter (die): kötélhágcsó.
Stricknadel (die): kötőtű.
Strickwerk (das): kötélzet.
Strickzeug (das): kötő eszköz.
strict: szigorú, -an, pontos, -an.
Strictur (die), t. -en: szűkület.
Striegel (der), -s, t. ~, v. (die), t. -n: lóvakaró.
striegeln (-te, hat gestriegelt): megvakarni (lovat).
Strieme (die), t. -n, Striemen (der), -s, t. ~: csík, sáv, kék folt.
striemig: sávos, foltos.
Striezel (der v. das), -s, t. ~: fonatos (kalács).
Strike [sztrajk] (der), -s, t. -s: bérharc, munkaszüntetés.
striken (-te): megszüntetni (munkát), sztrájkolni.
*stritt: l. streiten.
strittig: vitás, kérdéses.
Strobel (der), -s, t. ~: fenyőtoboz.
Strobeltaube (die): borzas galamb.
Stroh (das), -es: szalma.
Strohband (das): szalmakötél.
Strohblume (die): szalmavirág.
Strohbund (das): szalmaköteg, zsup (szalma).
Strohdach (das): szalmafödél.
Strohfeuer (das): szalmatűz.
Strohgeflecht (das): szalmafonadék.
Strohhalm (der): szalmaszál.
Strohhut (der): szalmakalap.
Strohhütte (die): szalmakunyhó.
Strohkopf (der): üresfejű.
Strohmann (der): báb, álszereplő, álrészvényes, lógós.
Strohmatte (die): szalmagyékény.
Strohsack (der): szalmazsák.
Strohtriste (die): szalmakazal.
Strohwisch (der): szalmacsutak.
Strohwittwe (die), Strohwittwer (der): szalmaözvegy.
Strolch (der), -es, t. -e: csavargó, szegény legény, zsivány.
Strom (der), -es, t. Ströme: 1) ár, áradat, áram; ein ~ von Thränen: könnyek árja, könnyár; das Blut floss in Strömen: patakokban folyt a vér; der Regen fiel in Strömen: patakzott az eső; 2) folyam; wider den ~: víz ellenében, folfelé; im ~e der Zeit: az idő sodrában.
stromab, stromabwärts: vízmentében, lefelé.
Stromarm [Strom=] (der): folyamág.
stromauf, stromaufwärts: víz ellenében, folfelé.
Strombett (das): folyammeder.
Stromgebiet (das): folyamvidék.
Strommündung (die): folyamtorkolat.
Stromregulierung (die): folyamszabályozás.
Stromschiffahrt (die): folyamhajózás.
Stromschnelle (die): vízrohanat, zuhogó.
Stromstrecke (die): folyamszakasz.
Stromstrich (der): folyamsodra.
Stromübergang (der): átkelés, átkelőhely (folyamon).
stromweise: özönével.
Strophe (die), t. -n: versszak.
strophisch: versszakos, -an.
strotzen (-te, hat gestrotzt): duzzadni; er strotzt von Gesundheit: majd kicsattan az egészségtől.
strotzend voll: színültig tele.
strömen (-te, ist geströmt): áramlani, áradni, özönleni; es strömt der Regen: szakad az eső.
strömend: áradó; bei ~em Regen: szakadó esőben.
Strömling (der), -s, t. -e: apró hering.
Strömung (die), t. -en: áramlat, áradat, özönlés, víz sodra.
Structur (die), t. -en: szerkezet.
Strudel (der), -s, t. ~: 1) örvény, forgatag; ~ der Vergnügungen: az élvezetek árja; 2) rétes (tészta).
strudelköpfisch: szeles, -en.
strudeln (-te, hat gestrudelt): forrni, kerengni, örvényleni.
Strumpf (der), -es, t. Strümpfe: harisnya.
Strumpfband (das): harisnyakötő.
Strumpfweber, Strumpfwirker (der): harisnyaszövő.
Strunk (der), -es, t. Strünke: 1) torzsa; 2) fatönk, torzs.
Strupfen, Struppen (die = t.): 1) talpaló (nadrágon); 2) csatlék.
strupphaarig, struppig: bozontos, borzas, torzonborz.
struppiert: rokkant (ló).
Struwelpeter (der), -s: kócos v. borzas hajú.
Stube (die), t. -n: szoba.
Stubenarrest (der): szobafogság.
Stubenaufseher (der): szobafelügyelő.
Stubengelehrte (der): szobatudós.
Stubenhocker (der): otthonülő.
Stubenmädchen (das): szobaleány.
Stuccatur (die), t. -en: művakolat, díszítés.
Stuck (der), -s: gipszmű, gipszdíszítés.
Student (der), -en, t. -en: diák, tanuló.
studentenhaft, studentisch: diákos, -an.
Studentenleben (das): diák-élet.
Studentenschaft (die): diákság.
Studie (die), t. -n, Studium (das), -s, t. -dien: tanulás, tanulmány.
Studienaufseher (der): tanulmányi felügyelő.
Studienausflug (der): tanulmányi kirándulás.
Studienkopf (der): tanulmányfő.
Studienkreis (der): tanulmányi kör.
Studienordnung (die): tanulmányi rend.
Studienplan (der): tanterv.
Studienrath (der): közoktatásügyi tanács v. tanácsos.
Studienzeit (die): tanulás ideje.
Studienzeugnis (das): iskolai bizonyítvány.
studieren (-te, hat studiert): tanulni, tanulmányozni; die ~: jogot hallgatni.
Studierende (der), -n, t. -n, Studio (der), -s, t. -s, Studiosus (der), ~, t. -sen v. -si: l. Student.
Studierlampe (die): dolgozó lámpa.
studiert: tanult.
Studierzimmer (das): tanuló szoba.
Stufe (die), t. -n: 1) fok, fokozat; von ~ zu ~: fokról-fokra; 2) ércrög.
Stufenfolge (die): rangfokozat, rangsor.
stufenförmig: lépcsőalakú, -an.
Stufenleiter (die): fokozat.
stufenweise: fokozatosan, fokonként.
Stuhl (der), -s, t. Stühle: 1) szék; jmdm den ~ vor die Thür setzen: kitenni vkinek szűrét; sich zwischen zwei Stühle setzen: két szék közt a földre ülni; 2) árnyékszék, űrszék; zu ~e gehen: szükségét végezni.
Stuhlbezirk (der): járás.
Stuhlgang (der): székelés.
Stuhlrichter (der): szolgabíró.
Stuhlweissenburg (das): Székesfehérvár (*város*).
Stuhlzwang (der): székerőltetés.
Stulpe, Stülpe (die), t. -n: vminek pereme, karimája.
stumm: néma, némán; ~ werden: el- v. megnémulni; —

der, die **Stumme**, -n, t. -n: a néma.
Stummel (der), -s, t. ~: csutak, vég.
Stummheit (die): némaság.
stumpf: tompa, tompán; ~ machen: eltompitani; ~ werden: eltompulni.
Stumpf (der), -es, t. Stümpfe: torzsa, csuta; mit ~ und Stiel: tövestül v. gyökerestül.
Stumpfheit (die): tompaság.
stumpfnasig: pisze v. fitos orrú.
Stumpfnäschen (das): pisze v. fitos orr.
Stumpfsinn (der): bárgyúság.
stumpfsinnig: bárgyú, hülye.
Stumpfwerden (das): eltompulás.
stumpfwinkelig: tompaszögű.
***stund**: l. stehen.
Stunde (die), t. -n: óra; in einer ~: egy óra alatt; von ~ zu ~: óráról-órára; zur ~: ez idétt; zur guten ~: szerencsés órában; eine volle ~: egy álló óráig; ~n geben: leckéket adni.
stunden (-ete): halasztást adni.
Stundengeld (das): leckepénz.
stundenlang: óraszámra.
Stundenplan (der): órarend.
Stundenschlag (der): óraütés.
stundenweise: óránként.
Stundung (die), t. -en: halasztás.
stupend: bámulatos, -an.
stupid: ostoba, bamba.
Sturm (der), -es, t. Stürme: 1) vihar, zivatar; 2) vész, veszedelem; ~ läuten: a harangokat félre verni; 3) roham, ostrom; gegen die Stadt ~ laufen: megostromolni a várost; ~ und Drang: forrongás, küzdelem.
Sturmband (das): állszíj.
Sturmbock (der): faltörő kos.
Sturmbrausen (das): viharzúgás.
Sturmcolonne (die): rohamoszlop.
Sturmdach (das): ostromfödél.
Sturmflut (die): rohanó ár, áradat.
Sturmgeschrei (das): rohamkiáltás.
Sturmglocke (die): vészharang.
Sturmhaube (die): sisak.
Sturmlauf (der): roham [futás].
Sturmläuten (das): harangok félreverése.
Sturmleiter (die): rohamlétra.
Sturmschritt (der): rohamlépés.
Sturmsignal (das): 1) vészjel; 2) rohamjel.
Sturmvogel (der): viharmadár.
sturmvoll: viharos (élet).
Sturmwind (der): szélvész, forgeteg.
Sturmwolke (die): viharfelhő.
Sturz (der), -es, t. Stürze: 1) leesés, bukás, zuhanás; auf einen ~: egy hajtásra (kiinni); 2) üvegboritó, bura.
Sturzacker (der), **Sturzfeld** (das): törtföld.
Sturzbach (der): zuhanó-patak, zuhogó.
Sturzbad (das): zuhany.
Sturzkarren (der): billentő v. buktató.
Stute (die), t. -n: kanca.
Stutzbüchse (die): karabély.
Stutze (die), t. -n, **Stutzen** (der), -s, t. ~: 1) karabély, rövid puska; 2) csonka kupa.
stutzen (-te, hat gestutzt): 1) rövidre nyírni, megnyirbálni; jmdm den Kamm ~: szarvát letörni; 2) meghökkenni, megütődni; 3) fülelni.
Stutzer (der), -s, t. ~: divatbáb, divatfi, divatmajom, fenegyerek, piperkőc.
stutzig: meglepett, zavart; ~ machen: meghökkenteni; ~ werden: meghökkenni.
Stutzuhr (die): álló óra.
Stübchen (das), -s, t. ~: szobácska.
Stück (das), -es, t. -e: 1) darab; ein ~ Eisen: vasdarab; ein schönes ~ Geld: szép kis összeg; aus freien ~en: önként; in allen ~en: mindenben; in ~e: darabokra; große ~e auf etw. halten: nagyra lenni vmivel; etw. in ~e schlagen: vmit darabokra törni, izzé porrá zúzni; in ~e springen: darabokra törni, szétpattanni; ~ für ~: darabonként; 2) löveg.
Stückarbeit (die): darabmunka, darabszám-munka.
Stückchen (das), -s, t. ~: darabka.
stückeln, stücken (-te): 1) darabolni; 2) toldozni.
Stückgut (das): darabáru.
Stückkugel (die): ágyugolyó.
Stückmeister (der): ágyumester.
Stückmetall (das): ágyuérc.
Stückware (die): végáru.
stückweise: darabonként.
Stückwerk (das): dirib-darab, töredék; unser Wissen ist ~: ismereteink rész szerint valók v. töredékesek.
Stühlchen (das), -s, t. ~: kis szék.
stülpen (-te, hat gestülpt): 1) felgyürni, felhajtani; 2) ráboritani.
Stülpnase (die): fitos orr[ú].
stümmeln (-te): l. verstümmeln.
Stümper (der), -s, t. ~: kontár.
stümperhaft: kontár, -ul.
stümpern (-te, hat gestümpert): kontárkodni.
Stündchen (das), -s, t. ~: órácska.
-stündig: *össz.* -órai, órányi, pl. vier ~: négy órai.
stündlich: óránként, minden órában, óráról-órára.
stürmen (-te): I. (hat gestürmt): 1) megrohanni, megtámadni; eine Festung ~: várat vívni v. megostromolni; 2) der Wind stürmt: a szél dühöng; es stürmt: vihar van; — II. (ist gestürmt): vhova rohanni.
stürmend: heves, erős, szilaj.
Stürmer (der), -s, t. ~: ostromló, támadó, rohanó, szilajkodó; die ~ und Dränger: a forrongók, féktelenek.
stürmisch (*ff.* -t): viharos, -an, förgeteges, heves, -en; ~es Wetter: zivatar.
Stürze (die), t. -n: fedő, boritó.
stürzen (-te): I. (hat gestürzt): 1) dönteni, taszitani; jmdn in Gefahr, ins Unglück ~: vkit veszélybe, szerencsétlenségbe dönteni v. sodorni; 2) felforditani, boritani; — II. (ist gestürzt): 1) elesni, elbukni; zu Boden ~: földre zuhanni, elesni; 2) rohanni, futni; Thränen ~ aus seinen Augen: könny patakzik a szeméből; er stürzte ins Zimmer: berohant v. berontott a szobába; — sich ~ (hat sich gestürzt): 1) hirtelen leereszkedni (hegyről); 2) esni, rohanni, dőlni, bukni; sich in jmds Armen ~: vkinek karjaiba rohanni; sich auf den Feind ~: az ellenségre rontani; sich in sein Schwert ~: kardjába dőlni; sich in Schulden ~: adósságba verni magát.
Stütze (die), t. -n: 1) támasz, támaszték; 2) támogatás.
stützen (-te, hat gestützt): támasztani, megtámasztani, támogatni; — sich auf etw. ~: vmire támaszkodni.
Stützbalken (der): gyámgerenda.
Stützbogen (der): gyámív.
stützig: csökönyös (ló).
Stützmauer (die): támasztó fal, gyámfal.
Stützpfeiler (der): gyámpillér.
Stützpunkt (der): támaszpont, támpont.
[**Styl** (der): l. Stil.
subaltern: alantas.
Subalternbeamte[r] (der): alantas hivatalnok v. tisztviselő.
Subhastation (die): árverés (ingatlané).
subhastieren (-te): elárverezni.
Subject (das), -es, t. -e: alany, személy.
subjectiv: alanyi, -lag.
Subjectivität (die): alanyiság.
sublim: fenséges, fenkölt.
Sublimat (das), -es, t. -e: szublimátum.
Sublimität (die): fenköltség.
submarin: tengeralatti.
submiß: alázatos, alávetett.

Submission (die), t. -en: 1) meghódolás, alázat; 2) árverés, árlejtés.
Subordination (die): alárendeltség, engedelmesség.
subordinieren (-te): alárendelni, alávetni.
Subscribent (der), -en, t. -en: aláíró.
subscribieren (-te, hat subscribiert): aláírni.
Subscription (die), t. -en: aláírás.
Subsellien (die = t.): ülőhelyek.
Subsidien (die = t.): segélypénz.
Subsistenz (die): megélhetés.
substantiell [-stan-ti-]: lényeges, -en, lényegi, -leg.
Substantiv (das), -es, t. -e: főnév.
substantivisch: főnévi, -leg.
Substanz (die), t. -en: lényeg, anyag, állomány, állag.
substituieren (-te): helyettesiteni.
Substitut (der), -en, t. -en: helyettes.
Substitution (die): helyettesités.
Substrat [Sub-] (das), -es, t. -e: tárgy, alap.
subsumieren (-te): alárendelni, összefoglalni. [finom.
subtil: finom, hajszálnyi, szál-
Subtraction [Sub-] (die), t. -en: kivonás.
Subtrahend (der), -en, t. -en: kivonandó. [kivonni.
subtrahieren (-te, hat subtrahiert):
Subvention (die), t. -en: segély.
subventionieren (-te): segélyezni.
succedieren (-te, hat jmdm succediert): vkire következni.
Succession (die), t. -en: következés, egymásután, öröklés.
Successionskrieg (der): örökösödési háború.
successiv: egymásután következő, fokozatos, -an. [segély.
Succurs (der), t. --se: segitség,
Suche (die), t. -n: keresés; auf der ~ sein: keresni.
suchen (-te, hat gesucht): 1) keresni; was hast du hier zu ~? mi dolgod itt? da hast du nichts zu ~: itt semmi kereseted; nach etw. ~: vmit kutatni; 2) szándékozni, iparkodni; er sucht sich populär zu machen: a népszerűséget hajhászsza; — das **Suchen**, -s: keresés, keresgélés.
Sucher (der), -s, t. ~: kereső.
Sucht (die), t. -en v. Süchte: 1) kórság, kór, nyavalya; fallende ~: nyavalyatörés; 2) beteges vágy, szenvedély.
Sud (der), t. -es, t. -e: főzet.
Sudelei (die), t. -en: mázolás.
sudelig: piszkos.
sudeln (-te): 1) bepiszkolni; 2) mázolni.
Sudler (der), -s, t. ~: mázoló.
Suffisance (die): önhittség.
Suffix (das), -es, t. -e: rag.
suggerieren (-te, hat suggeriert): sugallni. [sugallat.
Suggestion (die), t. -en: sugallás,
Suite [szüit] (die), t. -n: 1) kíséret; 2) sor, sorozat.
Sujet [szüzsé] (das), -s, t. -s: tárgy (műé, beszédé).
Sultan (der), -s, t. -e: szultán.
Sulze, Sülze (die), t. -n: kocsonya.
Summanden (die = t.): *menny.* összeadandók.
summarisch: összefoglalt, összevont, sommás, -an; ~e Klage: sommás kereset.
Summe (die), t. -n: összeg; eine größere ~ Geldes: nagyobb összeg pénz.
summen (-te, hat gesummt): zümmögni, dongani; — das **Summen**, -s: zümmögés, dongás.
summieren (-te): összegezni.
Sumpf (der), -es, t. Sümpfe: mocsár, posvány.
Sumpfboden (der): posványos talaj, ingovány.
Sumpffieber (das): mocsárláz.
Sumpfgegend (die), **Sumpfland** (das): posványos föld v. vidék.
sumpfig: posványos.
Sumpfwasser (das): posványviz.
Sumpfwiese (die): posványos rét.
Sund (der), -es, t. -e: tengerszoros; ein ~ von Inseln: szigettenger.
superarbitrieren (-te, hat superarbitriert): felülvizsgálni.
Superarbitrierung (die): felülvizsgálat.
superfein: nagyon finom.
Superintendent (der), -en, t. -en: főfelügyelő, superintendens.
Superior (der), -s, t. -en: főtiszt, főpap, superior.
Superiorität (die): felsőbbség.
superklug: túlokos.
Superlativ (der), -[e]s, t. -e: felső fok.
superlativisch: felsőfokú, túlzó.
supernumerär: számfölötti.
Superrevision (die): felülvizsgálat.
Suppe (die), t. -n: lé, leves.
Suppenfleisch (das): főtt hús, sóban-főtt.
Suppenlöffel (der): leveses-kanál.
Suppenschüssel (die): leveses-tál.
Suppenteller (der): leveses-tányér.
suppig: leves, leveses.
Supplement [Sup-ple-] (das), -es, t. -e: pótlék, pótkötet.
Supplent [Sup-] (der), -en, t. -en: helyettes. [vényező.
Supplicant (der), -en, t. -en: kér-
supplicieren (-te, h.): kérvényezni.
supplieren (-te): helyettesiteni.
Supplik (die), t. -en: kérvény.
supponieren (-te): föltenni, föltételezni. [ség, fenhatóság.
Suprematie [-pre-] (die): felsőbb-
surren (-te): l. summen. [pótszer.
Surrogat (das), -es, t. -e: pótlék,
Susanne: Zsuzsánna. [teni.
suspendieren (-te): felfüggesz-
Suspension (die): felfüggesztés.
Sustentation (die): tartásdij.
Suzerän (der), -s, t. -e: hűbérúr, védő, védúr.
-süchtig: *össz.* -kóros, -sóvár.
Süd (der), -es, **Süden** (der), -s: dél, délszak.
Südamerika (das): Dél-Amerika.
Süd-Deutschland (das): Dél-Németország. [mölcs.
Südfrüchte (die = t.): déli gyü-
Südküste (die): déli part.
Südländer (der), -s, t. ~: délvidéki. [felé.
südlich: 1) déli; 2) délre, dél-
Südost[en] (der): délkelet.
Südpflanze (die): déli v. délszaki növény.
Südpol (der): déli sark.
Südsee (die): déli tenger.
Südungarn (das): Dél-Magyarország.
südwärts: délnek, délre, délfelé.
Südwest[en] (der): délnyugat.
Südwind (der): déli szél. [tár.
Sühnaltar (der): engesztelő ol-
Sühne (die): engesztelés, vezeklés, bünhődés.
sühnen (-te, hat gesühnt etw.): vmiért bünhődni, vezekelni.
Sühngeld (das): birság.
Sühnopfer (das): engesztelő ál- [dozat.
Sülze (die): l. Sulze.
Sümmchen (das), -s, t. ~: öszszegecske.
Sünde (die), t. -n: bün, vétek.
Sündenbekenntnis (das): bünvallomás.
Sündenbock (der): bünbak.
Sündenerlass (der): bünbocsánat.
Sündenfall (der): bünbe esés.
sündenfrei: büntelen, -ül.
Sündenlast (die): bün terhe.
Sündenleben (das): bünös élet.
Sündenlohn (der): bündíj.
sündenlos: l. sündlos.
Sündenregister (das): bünlajstrom.
Sündentilgung (die): bünbocsánat.
sündenvoll: bünös, vétkes.
Sünder (der), -s, t. ~: bünös, vétkes, vétkező; — die **Sünderin**, -nen: bünös (nő).
Sündflut (die): vizözön, özönviz.
sündhaft, sündig, sündlich: bünös.
sündigen (-te, hat gesündigt): bünt elkövetni, vétkezni.
Sündigung (die): vétkezés.
sündlos: büntelen, -ül.
Süppchen (das), -s, t. ~: leveske.
süß (*ff.* -est): édes, -en.

Süße (die): édesség.
süßen (-te, h. gesüßt): édesiteni.
Süßholz (das): édesgyökér.
Süßigkeit (die), *t.* -en: édesség.
süßlich: édeskés, édeses, -en.
Süßliebchen (das), -s: a kedves.
süßtönend: édesen hangzó.
Süßwasser (das): édes víz.
Sybarit (der), -en, *t.* -en: kéjenc, elpuhult ember. [sugó.
Sykophant (der), -en, *t.* -en: be-
[**Sylbe** (die): l. Silbe. [kötés.
Syllogismus (der), *t.* --men: ok-
Sylphe, Sylphide (die): szilfid, légi tündérnő.
Sylvester *(férfinév)*: Szilveszter.
Sylvesternacht (die): Szilveszter-éj.
Symbol (das), -es, *t.* -e: jelkép, jelvény.
symbolisch: jelképi, jelképes.
symbolisieren (-te, hat symbolisiert): jelképezni. [nyosság.
Symmetrie (die): részarány, ará-
symmetrisch: részarányos, -an.
sympathetisch: titkos erejű.
Sympathie (die), *t.* -n: rokonszenv, rokonérzés, vonzódás.
sympathisch: rokonszenves, -en.
sympathisieren (-te, h. sympathisiert): rokonszenvezni vkivel.
Symptom (das), -es, *t.* -e: tünet, jelenség, kórjel.
Synagoge (die), *t.* -n: zsinagóga.
synchronistisch: korszerinti, korszakos.
Syndicat (das), -es, *t.* -e: alkalmi egyesülés *v.* szövetség; [választmány.
synodal: zsinati.
Synode (die), *t.* -n: zsinat.
synonym: rokonértelmü.
Synonymik (die): rokonértelmű szavak gyüjteménye.
syntaktisch: mondattani, -lag.
Syntax (die), *t.* -en: mondattan.
Synthese (die), *t.* -n: összevetés, összerakás.
Syrien (das), -s: Szíria.
syrisch: szir, szíriai.
System (das), -s, *t.* -e: rendszer.
systematisch: rendszeres, -en.
systematisieren (-te): rendszerezni, rendszeresiteni. [resítés.
Systematisierung (die): rendsze-
systemlos: rendszertelen, -ül.
[**Szene, Szepter**: l. Sce...

T

Rövidítések:

t = Tonne: tonna.
Thlr. = Thaler: tallér.

*

T, t (das), -s, *t.* -s: T, t (betü).
Tabak (der), -es: dohány; ~ kauen: bagózni; ~ rauchen: dohányozni.
Tabakfabrik (die): dohánygyár.
Tabakrauchen (das): dohányzás.
Tabakraucher (der): dohányos.
Tabaksbeutel (der): dohányzacskó.
Tabaksmonopol (das): dohányegyedárúság. [termesztés.
Tabakspflanzung (die): dohány-
Tabaksregie (die): dohányjövedék.
Tabak-Trafik (die): dohánytőzsde.
Tabatière (die): dohányszelence.
tabellarisch: táblázatos, -an.
Tabelle (die), *t.* -n: táblázat.
Tabernakel (das): szentségház.
Tableau [--ló] (das), -s, *t.* -x: festmény, csoportozat, élőkép.
Tablett (das), -es, *t.* -e: tálca.
Tabouret (das), -tes, *t.* -te: támlátlan szék, ülőke.
Tabulettkrämer (der): házaló.
[**Tact** (der): l. Takt.
Tadel (der), -s: gáncs, hiba, ócsárlás, feddés; frei von allem ~: feddhetetlen; der ~ der Unvorsichtigkeit trifft ihn nicht: nem érheti a vigyázatlanság vádja; sich (= *dat.*) einen ~ zuziehen: dorgálást *v.* feddést érdemelni. [inditvány.
Tadelantrag (der): rosszalási
tadelfrei, tadellos: feddhetetlen, -ül, kifogástalan, hibátlan, -ul.
tadelhaft: hibás, kifogásos, -an.
tadeln (-te, hat getadelt): gáncsolni, rosszalni, kifogásolni.
tadelnswert, tadelnswürdig: hibáztatandó, hibás.
Tadelsucht (die): gáncsoskodás.
tadelsüchtig: gáncsoskodó.
Tadler (der), -s, *t.* ~: ócsárló.
Tafel (die), *t.* -n: 1) tábla; königliche ~: királyi itélőtábla; 2) asztal; die ~ aufheben: asztalt bontani; die ~ decken: asztalt teríteni; offene ~ halten: nyilt házat vinni; nach der ~: ebéd után.
Tafelaufsatz (der): asztaldisz.
Tafelbesteck (das): evőkészlet.
Tafeldecken (das): terítés.
tafelförmig: táblaalakú, -an.
Tafelgeld (das): asztalpénz.
Tafelland (das): lapos fensík.
Tafelmusik (die): asztali zene.
tafeln (-te, hat getafelt): lakmározni, étkezni.
Tafelöl (das): táblaolaj.
Tafelrichter (der): táblabíró.
Tafelrunde (die): asztalkör, kerek asztal.
Tafelscheibe (die): üvegtábla.
Tafelservice (das): asztali készlet.
tafelweise: táblásan.
Tafelzimmer (das): ebédlő.
Taffet, Taft (der), -s: tafota.
Tag (der), -es, *t.* -e: nap, nappal; man soll den ~ nicht vor dem Abend loben: nyugtán (*v.* nyugtával) dicsérd a napot; alle ~e *v.* jeden ~: mindennap; eines ~es: egy napon, egykor; dieser Tage: a minap; heutigen ~es: mai napság; der jüngste ~: itélet napja; es ist schon hoher ~: már magasan áll a nap; an einem und demselben ~e: ugyanegy napon; an den ~ bringen: napfényre hozni; an den ~ kommen: kiderülni; an den ~ legen: mutatni, tanusitani; bei~: nappal; bis zu hellen (*v.* lichten) ~: kivilágos kivirradtig; ~ für ~: napról-napra; in einem ~e: egy nap alatt; in den ~ hinein leben: gondtalanul élni; seit acht ~en: nyolc nap óta, nyolc napja; heute über acht ~e: mához egy hétre; von ~ zu ~: napról-napra; etw. zutage fördern: vmit napfényre hozni; es liegt offen zutage: napnál világosabb; zutage treten: jelentkezni, nyilvánulni.
Tagarbeit (die): nappali munka.
Tag[e]blatt (das): napilap.
Tagebuch (das): napló.
Tagedieb (der): naplopó.
Tagefrist (die): határidó.
Tagegelder (die = *t.*): napidij.
tagelang: napokig tartó; napokig, naphosszat.
[**Tagelohn** (der): l. Taglohn.
tagen (-te, hat getagt): 1) ülésezni; 2) der Morgen tagt *v.* es tagt: virrad, nappalodik.
tagend: fölszinre ható (akna).
Tagereise (die): egy napi út, utazás *v.* járóföld.
Tagesanbruch (der): virradat; bis ~: hajnalig, virradtig.
Tagesangabe (die): kelet.
Tagesangelegenheit (die): napi ügy.
Tagesarbeit (die): napi munka.
Tagesbefehl (der): napi parancs.
Tagesbericht (der): napi jelentés.
Tagesbeschäftigung (die): napi *v.* nappali foglalkozás.
Tagescasse (die): nappali pénztár.
Tagescours (der): napi árfolyam.
Tageshelle (die): nappali fény.
Tageskauf (der): napi vétel.
Tageslicht (das): napfény, napvilág; das ~ erblicken: napvilágot látni, megszületni; an das ~ kommen: világra jönni. [*v.* újdonság.
Tagesneuigkeit (die): napi hír
Tagesordnung (die): napi rend; an der ~ sein: napirenden lenni; auf die ~ setzen: napirendre tüzni; zur ~ übergehen: napirendre térni.
Tagespresse (die): napi sajtó.

Tagesrunde (die): nappali körjárat.
Tageszeit (die): nappali idő, napszak; zu jeder ~ : a nap bármely órájában.
Tagewerk (das): l. Tagwerk.
taghabend: napos.
taghell: világos, mint a nap.
Taglohn (der): napszám, napibér.
Taglöhner (der), -s, t. ~ : napszámos.
taglöhnern (-te, hat getaglöhnert): napszámba dolgozni.
tags: nappal; ~ darauf: másnap; ~ zuvor: megelőző napon.
Tagsatzung (die): 1) tárgyalás; 2) tárgyaló határnap.
tagsüber: napostig, egész nap.
tagtäglich: napról-napra, naponként. [éjegyenlőség].
Tag- und Nachtgleiche (die): nap-
Tagwache (die): 1) ébresztő; 2) nappali őrség.
tagweise: napról-napra.
Tagwerk (das), -es: napi munka, napszám.
Taille [tájj] (die): termet, derék.
Takelage (die), **Takelwerk** (das): vitorlázat, csarnakzat.
Takt (der), -es, t. -e: 1) ütem; ~ halten: vigyázni az ütemre; 2) tapintat.
taktieren (-te, hat taktiert): ütemezni, taktust adni.
Taktik (die): harcászat, taktika.
Taktiker (der), -s, t. ~ : harcász, taktikus.
taktisch: harcászati, -lag.
taktlos: tapintatlan, -ul.
taktvoll: tapintatos, -an.
Talar (der), -s, t. -e: talár.
Talent (das), -es, t. -e: tehetség.
talentiert: tehetséges.
talentlos: tehetségtelen.
talentvoll: nagy tehetségü.
Talg (der), -es: faggyú.
talgig: faggyas, -an.
Talglicht (das): faggyúgyertya.
Talisman (der), -s, t. -e: talizmán, bűvös ereklye.
Talk (der), -es: zsirkő.
Talmigold (das): talmi- v. álarany. [utalvány, kamatcók.]
Talon (der), -s, t. -s: szelvény-
Tambour (der), -s, t. -s: dobos.
Tambourin [tanburén] (das), -s, t. -s: kézi dob, csörgődob.
Tand (der), -es: semmiség, játékszer, lim-lom.
Tandelmarkt, Tandlermarkt (der): zsibvásár.
Tandler (der), -s, t. ~ : zsibárus.
Tang (der), -es, t. -e: *növ.* moszat.
Tangente (die), t. -n: érintő.
tangieren (-te, hat tangiert): érinteni. [pont.]
Tangierungspunkt (der): érintő-
Tanne (die), t. -n: jegenyefenyő, fenyű.
Tannenbaum (der): fenyőfa.
Tannenwald (der): fenyves (erdő).
Tannenzapfen (der): fenyőtoboz.
Tannicht (das), -es, t. -e: fenyves.
Tannin (das), -s: csersav.
Tantalusqualen (die = t.): tantalusi kínok.
Tantchen (das), -s, t. ~ : nénike.
Tante (die), t. -n: nagynéne.
Tantième (die), t. -n: jutalék, részilleték.
Tanz (der), -es, t. Tänze: tánc.
Tanzboden (der): tánchely.
tanzen (-te, hat getanzt): táncolni.
Tanzfest (das): táncvigalom.
Tanzkränzchen (das): füzérke.
Tanzlied (das): táncdal.
Tanzlust (die): táncoló kedv.
Tanzsaal (der): táncterem.
Tanzschritt (der): tánclépés.
Tanzunterhaltung (die): táncmulatság.
Tapet (das), -[e]s, t. -e: 1) szőnyeg; 2) asztalterítő; etw. aufs ~ bringen: szóba v. szőnyegre hozni, fölemlíteni.
Tapete (die), t. -n: kárpit.
tapezieren (-te, hat tapeziert): kárpitozni.
Tapezierer (der), -s, t. ~ : kárpitos. [vitézül.]
tapfer: bátor, vitéz; bátran,
Tapferkeit (die): vitézség.
Tapferkeitsmedaille (die): vitézségi érem; goldene ~ : vitézségi aranyérem.
Tapir (der), -s, t. -e: tapír.
tappen (-te, hat getappt): tapogatni, topogni. [súly.]
Tara (die): buroksúly, göngy-
Tarantel (die), t. -n: tarantálpók.
tarieren (-te, hat tariert): buroksúlyt meghatározni.
Tarierung (die): buroksúly meghatározása.
Tarif (der), -s, t. -e: díjszabás, díjjegyzék, árszabás.
Tarifsatz (der): díjtétel.
Tarnkappe (die): kodsüveg.
Tarok (der v. das): tarokk; ~ spielen (v. **tarokieren**, -te): tarokkozni.
Tarpejischer Felsen: tarpeji szikla.
[**Tartar** (der): l. Tatar.
Tartsche (die), t. -n: táresa, pajzs.
Tasche (die), t. -n: zseb; gern in die ~ greifen: szívesen adakozni.
Taschenausgabe (die): zsebkiadás.
Taschenbuch (das): zsebkönyv.
Taschendieb (der): zsebmetsző.
Taschendieberei (die): zsebmetszés.
Taschenformat (das): zsebrét.
Taschengeld (das): zsebpénz.
Taschenmesser (das): zsebkés.
Taschenspieler (der), -s, t. ~ : szemfényvesztő.
Taschentuch (das): zsebkendő.
Taschenuhr (die): zsebóra.
Taschenwörterbuch (das): zsebszótár. [szítő, böröndös.]
Taschner (der), -s, t. ~ : táskakė-
Tasse (die), t. -n: tálca, findsa.
tastbar: tapintható, -an.
Taste (die), t. -n: billentyű.
Tastempfindung (die): tapintási érzet. [tapintani, tapogatni.]
tasten (-ete, hat getastet): meg-
Taster (der), -s, t. ~ : 1) billentyű; 2) kerékmérő szerszám.
Tasterzirkel (der): átfogó-körző, öblös körző.
Tastsinn (der): tapintás (érzéke).
Tatar (der), -en, t. -en: tatár.
Tatarei (die): Tatárország.
tatarisch: tatár, -ul.
Tatra (die): a Tátra.
Tatze (die), t. -n: talp, láb.
[I. **Tau** (der): l. Thau.
II. **Tau** (das), -es, t. -e: hajókötél, alattság.
taub: 1) siket; ~ werden: megsiketülni; ~ machen: megsiketíteni; 2) ~es Gestein: meddő kőzet; — der, die **Taube**, -n, t. -n: a siket.
Taube (die), t. -n: galamb.
Taubenpaar (das): galambpár.
Taubenpost (die): galambposta.
Taubenschlag (der): galambdúc.
Tauber, Täuber (der), -s, t. ~ : hím galamb.
Taubheit (die): siketség.
taubstumm: siketnéma, -án.
Taubstummheit (die): siketnémaság.
tauchen (-te): I. (hat getaucht): meríteni, mártani; — II. (ist getaucht): merülni, alábukni.
Taucher (der), -s, t. ~ : buvár.
Tauchergans (die): buvár.
Taucherglocke (die): buvárharang.
Taucherschiff (das): buvárhajó.
Tauchung (die): mélyesztés (hajóé). [dence.]
Taufbecken (das): keresztelő me-
Taufe (die), t. -n: keresztség, keresztelő; aus der ~ heben: keresztvízre tartani.
taufen (-te, hat getauft): keresztelni, megkeresztelni.
Taufmatrikel (die): keresztelési anyakönyv.
Taufname (der), -ns: keresztnév.
Taufpathe (der): l. Pathe.
Taufschein (der): keresztlevél.
Taufwasser (das): keresztvíz.
Taufzeuge (der): keresztapa.
taugen (-te, hat getaugt): alkalmasnak lenni; dazu taugt er nicht: arra nem való; das taugt nichts: ez nem ér semmit.

Taugenichts (der), ~, *t.* ··nichtse: semmirekellő, semmirevaló.
tauglich: alkalmas, vmire való.
Tauglichkeit (die): alkalmasság, rátermettség, rávalóság.
Taumel (der), -s: 1) tántorgás, támolygás; 2) mámor.
taumelig: tántorgó.
taumeln (-te, hat *v.* ist getaumelt): tántorogni, támolyogni.
Tausch (der), -es, *t.* -e: csere.
tauschen (-te, hat getauscht): cserélni, meg- *v.* kicserélni.
Tauschgeschäft (das): csereüzlet.
Tauschhandel (der): cserekereskedés.
tausend: ezer, ezren; ~ und aber ~: ezer meg ezer; — das **Tausend**, -es, *t.* -e: ezer, vminek ezre; viele Tausend[e]: sok ezer; zu Tausenden: ezer számra, ezrével; ei der Tausend! mi a kő!
Tausender (der), -s, *t.* ~: ezres.
tausenderlei: ezerféle.
tausendfach, tausendfältig: ezerszeres, -en.
Tausendguldenkraut (das): ezer-[jófű.]
tausendjährig: ezeréves.
Tausendkünstler (der): ezermester.
tausendmal: ezerszer.
tausendmalig: ezerszeres.
Tausendschön (das): százszorszép.
tausendste (der, die, das): ezredik.
tausendstel: ezred, *v.* ö. achtel.
tausendstens: ezredszer.
Tautologie (die), *t.* -n: ismétlés, szószaporitás.
Tauwerk (das), -es: alattság.
Taxation, Taxierung (die), *t.* -en: becslés.
Taxator (der), -s, *t.* -en: becslő.
Taxe (die), *t.* -n: díj, illeték.
taxfrei: díjmentes, -en.
taxieren (-te, h. taxiert): árt *v.* díjat kiszabni, becsülni, taksálni.
Taxusbaum (der): *nov.* tiszafa.
Täfelchen (das), -s, *t.* ~: táblácska, szeletecske. [lázni.]
täfeln (-te, hat getäfelt): táb-[
Täfelung (die), *t.* -en: faburkolat.
-tägig: *össz.* -napi, napos.
täglich: naponként, -i.
Tändelei (die), *t.* -en: enyelgés.
Tändelmarkt (der): l. Tandel...
tändeln (-te, hat getändelt): enyelegni, játszadozni.
tänzeln (-te, hat getänzelt): tipegni, táncolgatni, szökdécselni.
Tänzer (der), -s, *t.* ~: táncos.
täppisch: ügyetlen, esetlen, -ül.
tätowieren (-te, hat tätowiert): tetovirozni.
tätscheln (-te, hat getätschelt): veregetni, paskolni.
Täubchen (das), -s, *t.* ~: galambocska, tubica.
Täuber, Täuberich (der): l. Tauber.
Täubin (die), *t.* -nen: nőstény galamb.
Täufer (der), -s: keresztelő.
Täufling (der), -[e]s, *t.* -e: keresztelendő (gyermek).
täuschen (-te, hat getäuscht): ámitani, áltatni, megtéveszteni, rászedni; — **sich** ~: csalatkozni, csalódni.
täuschend: ámító, csalódásig (hű), csalóka; ~ ähnlich: szakasztott olyan.
Täuschung (die), *t.* -en: 1) csalás, ámítás, rászedés; 2) csalódás.
Technik (die): 1) műtan; 2) műszabály, művészi eljárás; 3) műegyetem.
Techniker (der), -s, *t.* ~: 1) műgépész; 2) műegyetemi hallgató.
technisch: műszaki, műipari, -lag; ~er Ausdruck: műkifejezés, műszó.
technisch-polizeilich: műtanrendőri.
Technologie (die): iparműtan.
Tedeum [-de-] (das), -s, *t.* -s: hálaadó istentisztelet.
Teich (der), -es, *t.* -e: tó.
Teichmuschel (die): tavi kagyló.
Teichrose (die): tavi rózsa.
Teichspiegel (der): tó tükre.
Teig (der), -es, *t.* -e: tészta, kovász.
teigig: tésztás, ragadós.
[**Teil** (der): l. Theil.
Teint [ten] (der), -s, *t.* -s: arcszín, bőr színe.
Telegramm [-le-] (das), -s, *t.* -e: sürgöny, távirat.
Telegraph [-le-] (der), -en, *t.* -en: távíró, távirda.
Telegraphenamt (das): távíró-hivatal, távirda. [vezeték.]
Telegraphenleitung (die): távíró-[
Telegraphenstation (die): távíróállomás.
telegraphieren (-te, hat telegraphiert): sürgönyözni, táviratozni, telegrafálni.
telegraphisch: sürgönyi, -leg, távirati, -lag.
Teleologie (die): célszerűségtan.
Telephon (das *v.* *ritk.* der), -es, *t.* -e: telefón, távbeszélő, messzeszóló.
telephonieren (-te, hat telephoniert): telefonozni, telefonálni.
Telephonnetz (das): telefonhálózat.
Teleskop [-le-] (das *v.* *ritk.* der), -[e]s, *t.* -e: távcső, messzelátó.
Teller (der), -s, *t.* ~: tányér.
Tellerfleisch (das): főtt marhahús.
Tellerschrank (der): tányértartó.
Tellur (das), -s: tellur (elem).
Tellurium (das), -s, *t.* ··rien: földgömb, földpályamutató.
Tempel (der), -s, *t.* ~: templom.
Tempelherr, Tempelritter (der): templomos (lovag). [rend.]
Templerorden (der): templomos[
Temperament (das), -es, *t.* -e: vérmérséklet, véralkat.
temperamentvoll: temperamentumos, tűzrőlpattant, eleven.
Temperatur (die), *t.* -n: hőmérséklet. [emelkedés.]
Temperaturzunahme (die): hő-[
tempieren (-te, hat tempiert): *műsz.* időzíteni.
Templer (der), -s, *t.* ~: templomos (lovag).
Tempo (das), -s, *t.* ··pi: ütem.
temporär: időleges, ideiglenes.
Tendenz (die), *t.* -en: irányzat, célzat, szándék. [tos, -an.]
tendenziös: irányzatos, célza-[
Tendenzroman (der): irányregény.
Tendenzstück (das): iránydarab.
Tender (der), -s, *t.* ~: 1) (vasuti) szerkocsi; 2) szerelékhajó.
Tenne (die), *t.* -n: szérű.
I. **Tenor** (der), -[e]s: föbb tartalom, alaphang, értelem.
II. **Tenor** (der), -[e]s, *t.* -e: 1) tenor (hang); 2) tenorista.
Tenorist (der), -en, *t.* -en: tenorista.
tentieren (-te): megkisérelni.
Teppich (der), -s, *t.* -e: szőnyeg.
Termin (der), -s, *t.* -e: határidő, határnap; auf ~ verkaufen: határidőre eladni.
Termingeschäft (das): határidőüzlet.
Terminologie (die): műnyelv.
terminweise: határidőnként.
Terminzahlung (die): fizetés határnapra.
Terpentin (der), -s: terpentin.
Terrain [terén], (das), -s, *t.* -s: vidék, talaj, földterület, terep.
Terrainlehre (die): tereptan.
Terrainverhältnisse (die=*t*): terep- *v.* területi viszonyok. [repfok.]
Terrasse (die), *t.* -n: terász, te-[
terrassenförmig: lépcsőzetes, -en.
Territorialbehörde (die): területi hatóság. [terület.]
Territorium (das), -s, *t.* ··rien: [
terrorisieren (-te, h. terrorisiert): rettegtetni, megfélemlíteni, rettegésben *v.* félelemben tartani.
Terrorismus (der), ~: rémuralom.
Tertia (die), *t.* ··tien: a német középiskoláknak (felülről számított) harmadik osztálya.
Terz (die), *t.* -en: 1) hármas, terc; 2) harmadhang.
Terzerol (das), -s, *t.* -e: zsebpisztoly.
Terzett (das): hármas (dal).
Terzine (die), *t.* -n: terzina (vers).
Testament [Te-] (das), -es, *t.* -e: végrendelet; Altes ~, Neues ~: ó-, új-szövetség.

testamentarisch: végrendeleti, -leg.
Testat (das), -[e]s, t. -e: igazolvány, bizonyítvány.
testieren (-te, hat testiert): hagyományozni.
Testimonium (das), -s, t. --nien: bizonyítvány.
[**teuer**: l. theuer.
Teufel (der), -s, t. ~: ördög; was ~: mi a manó? hol's der ~: vigye a manó! in des ~s Namen: üsse kő!
Teufelei (die), t. -en: ördöngösség.
Teufelsbanner (der): ördögüző.
Teufelskerl (der): ördöngös fickó.
Teufelsweib (das): sátáni asszony.
Teufelswerk (das): ördögi v. pokoli mü.
teufen (-te): mélyeszteni, vájni.
teuflisch (ff. -t): ördögi, -leg.
[**teutsch**: l. deutsch.
Text (der), -es, t. -e: szöveg; jmdm den ~ lesen: vkit megleckéztetni, lehordani.
Textbuch (das): szövegkönyv.
textieren (-te): szövegezni.
Textilgewerbe (das), **Textilindustrie** (die): szövőipar.
Textilware (die): szövött áru.
Textkritik (die): szövegkritika.
Textur (die), t. -en: szövedék.
Thal (das), -es, t. Thäler: völgy.
thalabwärts: lefelé, völgy iránt.
thalaufwärts: fölfelé.
Thalbecken (das): völgymedence.
Thalbewohner (der): völgylakó.
Thalenge (die): völgyszoros
Thaler (der), -s, t. ~: tallér.
Thalfahrt (die): lefelé-menetel, vizmenti hajózás.
Thalgebiet (das), **Thalgegend** (die): völgység.
Thalgehänge (das), **Thalhang** (der): völgyoldal.
Thalkessel (der): völgykatlan.
Thallehne (die): völgyoldal.
Thalwand (die): völgyfal.
Thalweg (der): völgyi út.
That (die), t. -en: tett, cselekedet; in der ~: valóban, tényleg.
***that**: l. thun.
Thatbestand (der): tényállás.
thatenbegierig: tettrevágyó.
Thatendrang (der): tettvágy, cselekvési ösztön.
Thatendurst (der): tettszomj.
thatenreich: tettekben gazdag.
Thaterhebung (die): tényfölvétel.
Thatkraft (die): tetterő.
thatkräftig: tetterős, -en.
Thatsache (die), t. -n: tény.
thatsächlich: tényleg, -es.
Thau (der), -es: harmat; es thaut: harmat esik, fölenged.
thaubenetzt: harmatos, -an.
thauig: harmatos, -an.
Thaumatologie (die): csodák tana.
Thautropfen (der): harmatcsepp.
Thauwetter (das): lágy idő.
Thauwind (der): langy szél.
Thälchen (das), -s, t. ~: völgyecske.
Thäter (der), -s, t. ~: tettes.
thätig: tevékeny, -en, dolgos, -an.
Thätigkeit (die): tevékenység.
thätlich: tettleg, -es, -esen.
Thätlichkeit (die), t. -en: tettlegesség.
Theater (das), -s, t. ~: szinház.
Theaterdichter (der): szinműíró.
Theaterpublicum (das): szinházi közönség.
Theaterschule (die): szini-iskola.
Theaterstück (das): szindarab.
Theaterwesen (das): szinügy.
Theaterzettel (der): szinlap.
theatralisch: szinpadi, -as.
Theben: Dévény *(város)*.
Thee (der), -s: thea, téa.
Theebrett (das): theás tálca.
Theebrötchen (das): theasütemény.
Theebutter (die): theavaj.
Theekanne (die): theáskanna.
Theemaschine (die): theafőző.
Theer (der), -s: kátrány.
Theerdecke (die): kátrányos ponyva.
theeren (-te, hat getheert): kátrányozni.
theerig: kátrányos.
Theeservice (das): theáskészlet.
Theestrauch (der): theacserje.
Theetisch (der): theázó asztal.
Theil (der), -es, t. -e: rész, (der v. das) osztályrész; zum ~: részben; ich für meinen ~: részemről; ich habe mein ~ bekommen: megkaptam a magamét; ~ haben: l. theilhaben; ~ nehmen: l. theilnehmen; jmdm **zutheil** werden: jutni, kijutni, részül jutni vkinek; jmdm etw. zutheil werden lassen: vkit vmiben részesiteni.
theilbar: osztható.
Theilbarkeit (die): oszhatóság.
Theilbetrag (der): részösszeg.
Theilchen (das), -s, t. ~: részecske.
theilen (-te, hat getheilt): osztani, megosztani vmit, osztozkodni vmiben; ich theile seine Ansicht v. Auffassung: osztozom nézetében, felfogásában; — **sich** ~: eloszlani, elválni; sich in zwei Arme ~: két ágra szakadni.
Theiler (der), -s, t. ~: osztó, felosztó.
Theilerfolg (der): félsiker.
theil haben (hatte theil) an etw.: részesülni, részes lenni vmiben.
Theilhaber (der), -s, t. ~: részes.
Theilhaberschaft (die): részesedés, részesség.
theilhaft[ig] des..: részes vmiben; jmdn einer Sache (= gen.) ~ machen: vkit vmiben részesiteni; einer Sache (= gen.) ~ werden: vmiben részesülni v. részesedni.
Theilhaftigkeit (die): részesség.
Theilnahme (die): részvét, -el.
theilnahmslos: részvétlen, -ül.
Theilnahmslosigkeit (die): részvétlenség.
theil nehmen (nahm theil an etw.): részt venni vmiben.
theilnehmend: részvevő, -en.
Theilnehmer (der), -s, t. ~: részes, részvevő.
theils: részint, részben.
Theilstrecke (die): útrész, vonalrész.
Theilung (die), t. -en: osztás, elosztás, osztozás, elválasztás.
Theilungslinie (die): osztóvonal.
theilweise: részenként, részben; ~ Mobilisierung: részbeli v. részleges mozgósitás.
Theilzahlung (die): részletfizetés.
Theiß (die): Tisza *(folyó)*.
Theke (die), t. -n: tok, tartó.
Thema (das), -s, t. --men v. --mata: tétel, feladat, alapeszme, tárgy.
Theodor: Tódor, Tivadar.
Theokratie (die): istenuralom.
Theolog (der), -en, t. -en: hittudós.
Theologie (die): hittudomány.
theologisch: hittudományi, -lag.
Theoretiker (der), -s, t. ~: az elmélet embere.
theoretisch: elméleti, -leg.
Theorie (die), t. -n: elmélet.
Therapie (die): gyógytan, orvoslástan.
Therese, Theresia *(nőnév)*: Teréz, Terézia.
Thermalquelle, Therme (die): hőforrás, hévíz.
Thermometer (der v. das), -s, t. ~: hőmérő.
These (die), t. -n: tétel.
theuer *(kf.* theurer, *ff.* theuerst): drága, drágán; nun ist guter Rath ~: most elkelne a jó tanács; ~ machen: megdrágítani; ~ werden: megdrágulni; — mein **Theurer**, meine **Theure**: drágám.
Theuerung (die): drágaság.
Theuerungsbeitrag (der): drágasági pótlék.
Thier (das), -[e]s, t. -e: állat.
Thierarz[e]neikunde (die): állatorvostan, állatgyógyászat.
Thierarz[e]neischule (die): állatorvosi iskola.
Thierarzt (der): állatorvos.
thierärztlich: állatorvosi, állatgyógyászati, -lag.
Thierbändiger (der), -s, t. ~: állatszelidítő.
Thierchen (das), -s, t. ~: állatocska.
Thiergarten (der): 1) állatkert; 2) vadaskert.
thierisch: állati, állatias, -an.
Thierkreis (der): állatkör.

Thierleben (das): állati élet, állatok élete. [kinzó.

Thierquäler (der), -s, *t.* ~: állat-

Thierquälerei (die): állatkínzás.

Thierreich (das): állatország.

Thierstimme (die): állati hang.

Thierwelt (die): állatvilág.

Thomas *(férfinév)*: Tamás.

Thon (der), -es: agyag.

Thonerde (die): agyagföld.

Thongefäß, Thongeschirr (das): agyagedény.

Thonpfeife (die): cseréppipa.

Thonröhre (die): agyagcső.

Thonware (die): agyagáru.

I. **Thor** (der), -en, *t.* -en: balga, esztelen.

II. **Thor** (das), -es, *t.* -e: kapu.

Thorangel (die): kapu sarka.

Thorbogen (der): kapuív.

thorein: be a kapun.

Thoreinfahrt (die): kapualja; in den ~en: a kapuk alatt.

Thorflügel (der): kapuszárny.

Thorhalle (die): kapucsarnok.

Thorheit (die), *t.* -en: dőreség.

Thorhüter (der): kapus.

Thorschluss (der): kapuzárás; vor ~: kapuzárás előtt.

Thorsteher (der): kapus.

Thorwache (die): kapuőr, -ség.

Thorweg (der): kapusikátor, kapualja.

Thorzwinger (der): kapuköz.

thönern: agyagból való.

thöricht: balga, -án, dőre, -én.

Thörin (die), *t.* -nen: balga (nő).

Thran (der), -es: halzsír.

Thräne (die), *t.* -n: könny; ~n vergießen: könnyeket ontani; zu ~n gerührt: könnyekig meghatva. [nyezni.

thränen (-te, hat gethränt): köny-

Thränendrüse (die): könnymirigy.

Thränenflut (die): könnyár.

thränenlos: könnytelen, -ül.

Thränenstrom (der): könnyár; ein ~ entstürzte seinen Augen: szeméből patakzott a könny.

thränenumflort: könnytől fátyolozott. [tatott (arc).

thränenüberströmt: könnytől áz-

thränenvoll: könnyes, -en.

Thron (der), -es, *t.* -e: trón, királyi szék; den ~ besteigen: trónra lépni. [pés.

Thronbesteigung (die): trónra le-

Thronbewerber, Thronprätendent (der): trónkövetelő.

thronen (-te, hat gethront): trónolni, uralkodni.

Thronerbe (der): trónörökös.

Thronfolge (die): trónöröklés.

Thronfolger (der): trónutód, trónörökös.

Thronrede (die): trónbeszéd.

Thronstreitigkeit (die): trónviszály.

Thronwechsel (der): trónváltozás.

thun (*j.* er thut; *tm.* er that; *m.* er hat gethan; *km.* er thäte; *felsz.* thu[e]!): 1) tenni, cselekedni, csinálni; er that, als ob...: úgy tett, mintha...; das thut nichts [zur Sache]: nem tesz semmit; ich habe viel zu ~: sok a dolgom; ich habe nichts zu ~: nincs dolgom; du wirst es mit mir zu ~ haben: velem gyűlik meg a bajod; auf diesem Gebiete ist noch viel zu ~: ezen a téren sok még a teendő *v.* tennivaló; es ist mir darum zu ~: azon iparkodom; so gut es sich ~ läßt: amennyire lehetséges; was ~? was soll ich ~: mit tegyek? — 2) *(főnevekkel)* jmdm einen Dienst ~: szolgálatot *v.* szívességet tenni vkinek; einen Gang ~: egyet járni; jmdm Gutes ~: jót tenni vkivel; einen Schritt ~: egyet lépni; — 3) *(melléknevekkel, határozókkal)* mit etw. breit *v.* dick ~: l. dick; es thut ihm eilig: sietős a dolga; groß ~: l. groß; sich gütlich ~: l. gütlich; wichtig ~: fontoskodni; das thut einem wohl: ez jól esik az embernek; — 4) *(mint segédige)* er thut schreiben: ír; er thät schreiben: írna; — das **Thun**: cselekvés, magatartás; all sein Th. und Lassen: minden jártakelte, egész magaviselete.

Thunfisch (der): tinnhal.

thunlich: lehető, -leg, megtehető, ajánlatos, tanácsos.

Thunlichkeit (die): lehetőség; nach ~: lehetőleg, ahogy lehet.

Thurm (der), -es, *t.* Thürme: torony.

Thurmfalke (der): vércse.

thurmhoch: toronymagasságú.

Thurmschiff (das): tornyos hajó.

Thurmspitze (die): torony csúcsa.

Thurmuhr (die): toronyóra.

Thurmwächter (der): toronyőr.

Thürangel (die): sarokvas.

thüraus, thürein: egyik ajtón ki, a másikon be.

Thür[e] (die), *t.* -[e]n: ajtó; mit der ~ ins Haus fallen: ajtóstul rohanni *v.* dűlni a házba; jeder kehre vor seiner ~: mindenki a maga háza előtt seperjen; den Mißbrauchen ~ und Thor öffnen: kaput tárni a visszaéléseknek.

Thürflügel (der): ajtószárny.

Thürfutter (das): ajtóbéllés.

Thürhüter (der): kapus.

Thüringen (das), -s: Thüringia.

Thürklinke (die): ajtókilincs.

Thürklopfer (der): kopogtató.

Thürmchen, Thürmlein (das), -s, *t.* ~: tornyocska.

thürmen (-te, hat gethürmt): feltornyosítani; — **sich** ~: tornyosodni, tornyosulni.

Thürmer (der), -s, *t.* ~: toronyőr.

Thürpfosten (der): ajtófélfa.

Thürriegel (der): tolózár.

Thürschwelle (die): ajtóküszöb.

Thürsteher (der): ajtónálló.

Thymian (der), -s: *növ.* kakukfű, démutka.

Thyrsus (der), ~, *t.* -rsen: szőlőleveles bot, szőlőág.

Tiara (die), *t.* -ren: pápai korona.

Tiber (die *v.* der): Tiberis *(folyó)*.

Tibet (das): Tibet.

Tick (der), -s, *t.* -e: 1) koccanás; 2) bolondos ötlet; er hat einen ~: bogara van.

[**ticken, Ticktack** (das): l. tik..

tief: mély, -en, mélységes, -en; in ~ster Trauer: talpig *v.* teljes gyászban; ~ im Walde: az erdő mélyében; — das **Tief**: l. die Tiefe.

tiefbewegt: nagyon megindult, -an. [ható.

tiefblau: sötétkék.

tiefblickend: élesen látó, mélyre-

tiefdenkend: mélyen gondolkodó.

Tiefe (die), *t.* -n: mélység, örvény.

Tiefebene (die): mélysík.

tiefeingewurzelt: mélyen meggyökeresedett.

tiefen (-te): l. vertiefen.

Tiefenmesser (der): mélységmérő.

tiefergreifend: nagyon megható, -an.

tiefernst: nagyon komoly, -an.

Tiefgang (der): mélyjárat.

tiefgängig: mélyjáratú (hajó).

tiefgebeugt: megtört, megalázott.

tiefgefühlt: mélyen érzett.

tiefgehend: mélyenjáró.

Tiefland (das), -es: mélysík, alföld.

tiefliegend: mélyen fekvő.

Tiefsinn (der), -es: mélyreható elme, mélyenjáró gondolkodás, mély értelem.

tiefsinnig: mélyértelmű, -en.

tiefverletzt: mélyen megsértődött, -en.

Tiegel (der), -s, *t.* ~: tégely.

[**Tier** (das): l. Thier.

Tiger (der), -s, *t.* ~: tigris.

ticken (-te, hat getickt): ketyegni, percegni.

Ticktack (das), -s: ketyegés.

tilgbar: törleszthető, elenyészthető, kiirtható.

tilgen (-te, hat getilgt): 1) eltörölni, elenyésztetni, megsemmisíteni; 2) törleszteni, leróni; seine Schuld ist nunmehr getilgt: tartozása immár le van róva.

Tilgung (die), t. -en: 1) törlesztés; 2) kiirtás.
Tilgungsfonds (der): *ker.* törlesztési alap. [tési terv.
Tilgungsplan (der): törlesz-
Tilgungsrate (die): törlesztő részlet. [hangárnyalat.
Timbre [ténbr] (die): hangszín,
Tinctur (die), t. -en: *orv.* festvény, tinktura.
Tinte (die), t. -n: tinta.
Tintenfaſs, Tintenzeug (das): tintatartó.
Tintenflasche (die): tintás üveg.
Tintenklecks (der): tintafolt.
tippen (-te): l. tupfen.
Tirade (die), t. -n: szóáradat.
Tirailleur [tirájőr] (der), -s, t. -e: csatár.
Tirailleurgefecht (das): csatárharc.
Tirnau: Nagyszombat *(város)*.
Tiroler (der), -s, t. ~: tiroli; — die **Tirolerin**, t. -nen: tiroli nő.
Tisch (der), -es, t. -e: asztal; bei ~: ebédnél; jmdm freien ~ geben: vkit ingyen ellátásban részesíteni; sich zu ~e setzen: ebédhez ülni v. fogni.
Tischchen, Tischlein (das), -s, t. ~: asztalka.
Tischdecke (die): asztalterítő.
tischen (-te, h. getischt): feltálalni.
Tischgänger (der), -s, t. ~: kosztos.
Tischgebet (das): asztali ima.
Tischgesellschaft (die): asztaltársaság. [beszélgetés.
Tischgespräch (das): ebéd fölötti
Tischlade (die): asztalfiók.
Tischler (der), -s, t. ~: asztalos.
Tischlerei (die), t. -en: 1) asztalosság; 2) asztalosműhely.
tischlern (-te): asztaloskodni.
Tischnachbar (der): étkező szom-
Tischrede (die): áldomás. [széd.
Tischrücken (das): asztaltáncol-
Tischtuch (das): abrosz. [tatás.
Tischwein (der): asztali bor.
Tischzeit (die): ebéd ideje.
Titan (der), -en, t. -en: titán.
titanhaft, titanisch: titáni, óriási.
Titel (der), -s, t. ~: cím.
Titelausgabe (die): címlapkiadás.
Titelbild (das): címkép.
Titelblatt (das): címlap.
Titelrolle (die): címszerep.
Titelschleife (die): címszalag.
Titelsucht (die): címkórság.
Titelverleihung (die): címadományozás.
Titres (die = *t.*): címletek.
Titrieranalyse, Titrierung (die): térfogatos elemzés.
Titular..: címzetes. [ság.
Titularabtei (die): címzetes apát-
Titularbischof (der): címzetes v. fölszentelt püspök.

Titulatur (die), t. -en: címzés.
titulieren (-te, hat tituliert): címezni, tisztelni.
Toast [tószt] (der), -es, t. -e: pohárköszöntő, áldomás: einen ~ ausbringen (v. **toastieren**, -te): felköszöntőt mondani, vkit felköszönteni, éltetni.
toben (-te, hat getobt): tombolni, dühöngeni.
Tobias *(férfinév)*: Tóbiás.
Tobsucht (die): dühöngés, őrjöngés.
tobsüchtig: dühöngő, őrjöngő.
Tochter (die), t. Töchter: leány, vkinek leánya.
Tochterkind (das): unoka.
Tochterkirche (die): fiókegyház.
Tochtermann (der): vő.
Tochtersprache (die): leánynyelv, származéknyelv.
Tochterstadt (die): gyarmatváros.
Tochterzelle (die): fióksejt.
[**Tocke** (die): l. Docke.
Tod (der), -es, t. -e: halál; er ist des ~es: halál fia; zu Tod[e]: halálra, agyon; sich zu ~e arbeiten: magát agyondolgozni; sich zu ~e lachen: majd megpukkadni nevettében; eines natürlichen ~es sterben: természetes halállal kimúlni; zum ~e verwundet: halálosan megsebesült; zum ~e verurtheilen: halálra ítélni; für den ~ ist kein Kraut gewachsen: halál ellen nincs orvosság.
todbringend: halált okozó.
Todesahnung (die): halálsejtelem.
Todesangst (die): halálos gyötrelem v. félelem.
Todesanzeige (die): halotti jelentés.
Todesart (die): halálnem.
todesblaſs, todesbleich: halotthalvány, -an.
Todesblässe (die): halálos halványság v. sápadtság.
Todesfall (der): haláleset.
Todesfurcht (die): halálfélelem.
Todesgedanke (der): a halál gondolata.
Todesgefahr (die): életveszély.
Todesgesang (der): halotti ének.
Todesjahr (das): halálozási év.
Todeskampf (der): halálküzdelem, haláltusa.
todesmuthig: halálmegvető.
Todesqual (die): halálos kín.
Todesröcheln (das): halálhörgés.
Todesschauer (der): halálos borzongás.
Todesschein (der): halottlevél.
Todesschrecken (der): halálos ijedség.
Todesschrei (der): halálos sikoltás.
Todesschweiß (der): halálveríték.
Todesstoß (der): halálos döfés.

Todesstrafe (die): halálbüntetés.
Todesstunde (die): a halál órája.
Todestag (der): a halál v. halálozás napja.
Todesurtheil (das): halálos ítélet.
Todesverachtung (die): halálmegvetés.
Todeswunde (die): halálos seb.
Todfarbe (die): halott-szín.
Todfeind (der): halálos ellenség.
todkrank: halálos beteg, -en.
todmüde: halálra csigázott, nagyon fáradt, -an.
todsicher: biztos mint a halál.
Todsünde (die): halálos vétek; die sieben ~n: a hét főbűn.
todt: holt, halott; holtan, halva; — der, die **Todte**, -n, t. -n: halott.
Todtenamt (das): gyászmise.
Todtenbahre (die): gyászpad, szentmihály-lova.
Todtenbeschau (der): halottkémlés, halottszemle.
Todtenbeschauer (der): halottkém.
Todtenbeschwörer (der): halottidéző.
Todtenbett (das): halálos ágy.
todtenblaſs, todtenbleich: halotthalvány, halálsápadt.
Todtenblässe, Todtenbleiche (die): halotthalványság, halálsápadtság. [gyászszertartás.
Todtenfeier (die): gyászünnep,
Todtengeläute (das): kiharangozás, halottra harangozás.
Todtengeleit (das): gyászkíséret; jmdm das ~ geben: vkit kikísérni.
Todtengerippe (das): csontváz.
Todtengeruch (der): halott-szag.
Todtengesang (der): halotti ének.
Todtenglocke (die): lélekharang.
Todtengräber (der), -s, t. ~: sírásó.
todtenhaft: halotti, halottas.
Todtenhaus (das): gyászház, halottasház. [ra, halottasház.
Todtenkammer (die): hullakam-
Todtenkopf (der): halálfej.
Todtenlied (das): halotti dal.
Todtenmahl (das): halotti tor.
Todtenopfer (das): halotti áldozat.
Todtenreich (das): halottak birodalma.
Todtensalve (die): *kat.* gyásztűz.
Todtenschauer (der): l. Todtenbeschauer.
Todtenschein (der): halottlevél, halotti bizonyítvány. [csend.
Todtenstille (die): síri v. halotti
Todtentanz (der): haláltánc.
Todtenträger (der): halottvivő.
Todtenvogel (der): halálmadár.
Todtenwagen (der): l. Leichenwagen.
todtgeboren: halva született.
Todtgeburt (die): halvaszülött, holtszülés.
[**todtkrank**: l. todkrank.

todt lachen, sich (-te, hat sich todtgelacht): majd megpukkadni nevettében; es war zum **Todtlachen**: az ember majd megpukkadt nevettében.
todt schießen (schoß todt, hat todtgeschossen): agyonlőni; — **sich** ~: magát agyonlőni; — das **Todtschießen**, -s: agyonlövés.
Todtschlag (der): agyonütés, emberölés, gyilkosság.
todt schlagen (schlug todt, hat todtgeschlagen): agyonütni, megölni.
todt schweigen (schwieg todt, h. todtgeschwiegen): agyonhallgatni.
todt stechen (stach todt, hat todtgestochen): agyonszúrni.
todwund: halálra sebzett.
Toilette [toalett] (die), t. -n: 1) öltözet; ~ machen: öltözködni; 2) öltöző.
Toilettenluxus (der): fényűzés a ruházkodásban.
Tokajer (der), -s, t. ~: tokaji (bor).
tolerant: türelmes.
Toleranz (die): 1) türelem, türelmesség; 2) engedvény.
toll: 1) eszeveszett, bolond; jmdm den Kopf ~ machen: vkinek telebeszélni v. megzavarni a fejét; sich ~ und voll saufen: teleszíni v. leszopni magát; endlich wurde ihm die Sache zu ~: utoljára már megsokallta a dolgot; 2) veszett (kutya).
tollen (-te, hat getollt): bolondozni, eszelősködni.
Tollhaus (das): bolondok v. őrültek háza.
Tollhäusler (der), -s, t. ~: őrjöngő, kész bolond.
Tollheit (die): őrültség, eszeveszettség.
Tollkirsche (die): *növ.* maszlagos nadragulya.
Tollkopf (der): eszelős, vakmerő (ember).
tollkühn: vakmerő, -en.
Tollkühnheit (die): vakmerőség.
tollsinnig: őrült, -en.
Tollwuth (die): őrjöngő veszettség.
Tolpatsch (der), -es, t. -e: l. Tölpel.
Tombak, Tombak (der): tompak.
Ton (der), -es, t. Töne: 1) hang, zönge, hangsúly; in barschem ~e: nyers hangon; einen andern ~ anschlagen: más hangon kezdeni; 2) der gute ~: a jó modor; etw. zum ~e machen: vmit divatba hozni; 3) árnyalat.
Tonabstufung (die): árnyfokozat.
tonangebend: hangadó.
Tonangeber (der), -s, t. ~: hangadó, irányadó (személy).
Tonart (die), t. -en: hangnem.
Tondichter (der), -s, t. ~: zeneköltő.
Tondichtung (die): zenemű.
Tonfall (der): hanglejtés.
Tonfarbe (die): hangszínezet.
Tonhalle (die): zeneterem.
Tonhöhe (die): hangmagasság.
tonisch: zsongító.
Tonkunst (die): zeneművészet.
Tonkünstler (der): zeneművész.
Tonlehre (die): hangtan.
Tonleiter (die): hanglétra.
tonlos: tompa, tompán, hangsúlytalan, -ul.
Tonne (die), t. -n: tonna, hordó.
Tonnengehalt (der) eines Schiffes: hajó teherbírása.
Tonnengewölbe (das): dongaboltozat.
Tonreihe (die): hangsorozat.
Tonscala (die): hangfokozat.
Tonsetzer (der): zeneköltő.
Tonstück (das): zenemű, zenedarab.
Tonsur (die), t. -en: pilis, tonzura.
Tonzeichen (das): hangjegy.
Topas (der), --ses, t. --se: topáz.
Topf (der), -es, t. Töpfe: 1) fazék; 2) virágcserép.
Topfen (der), -s: túró.
Topographie [-gra-] (die): helyrajz, helyszínrajz.
topographisch: helyrajzi, -lag.
Torf (der), -es: turfa, tőzeg.
Torfboden (der): tőzeges talaj.
Torfbruch (der): tőzegbánya.
Torfkohle (die): tőzegszén.
torkeln (-te, hat v. ist getorkelt, l. eilen *jegyz.*): botorkálni.
tormentieren (-te, hat tormentiert): lövő czókémletet végezni.
Tornister (der), -s, t. ~: tarisznya, hátbőrönd.
Torpedo (der), -s, t. -s: torpedó.
Torpedoboot (das): torpedónaszád.
Torsion (die), t. -en: csavarás.
Torso (der), -s, t. -s: töredék.
Torte (die), t. -n: torta.
Tortur (die), t. -en: kínzás.
tosen (--ste, hat getost): zúgni.
[**tot**: l. todt.
total: teljes, összes, -en.
Totalausweis (der): egybefoglaló kimutatás, összkimutatás.
Totaleindruck (der): összbenyomás.
Totaleinnahme (die): összes v. nyersbevétel.
Totalität (die): teljesség.
Totalsumme (die): főösszeg, végösszeg.
Totalwert (der): teljes v. összes érték, összérték.
Totis: Tata.
touchieren [tusírn] (-te, hat touchiert): érinteni, bántani.
Tour (die), t. -en: 1) út, menet, forduló; ~ und Retour: oda és vissza; 2) sor, sorrend; außer der ~: soron kívül.
Tourist (der), -en, t. -en: turista, kiránduló.
Tournee (die): körút.
[**Tournier** (das): l. Turnier.
Tourniquet [turnikè] (der): forgókereszt.
Tournüre (die): 1) ügyesség, ügyes magatartás; 2) turnür.
Tourretourfahrt (die): oda- és visszautazás, menet-jövet.
Töchterlein (das), -s, t. ~: leányka.
töchterlich: leányi.
Töchterschule (die): leányiskola.
tödlich: halálos, -an.
tödten (-ete, hat getödtet): ölni, megölni.
Tödtung (die): megölés.
Tölpel (der), -s, t. ~: fajankó.
Tölpelei (die), t. -en: bambaság.
tölpelhaft: parasztos, bamba.
tönen (-te, hat getönt): hangzani, zengeni, szólni; ~ lassen: hangoztatni.
Tönnchen (das), -s, t. ~: bödönke.
Töpfchen (das), -s, t. ~: csupor, bögre.
Töpfer (der), -s, t. ~: fazekas.
Töpfergut (das): cserépedény.
[**töten** (-ete): l. tödten.
Trab (der), -es: ügetés; starker ~: sebes ügetés; im ~e: ügetve.
Trabant (der), -en, t. -en: 1) hajdu, poroszló, darabant; 2) mellékbolygó.
Trabanten-Leibgarde (die): darabant-testőrség.
traben (-te, hat getrabt): ügetni, baktatni; — das **Traben**, -s: ügetés.
Traber (der), -s, t. ~: ügető (ló).
Trabgang (der): ügetőjárás, ügetés.
Trabreiten (das): ügetés.
Trabrennen (das): ügetóverseny.
Trace [trasz] (die), t. -n: nyom, iránynyom, nyomvonal; die ~ einer Straße: út irányvonala.
Tracht (die), t. -en: 1) viselet; 2) csomó, teher, rakomány; eine ~ Prügel: egy rakás verés, csomó ütleg.
trachten (-ete, hat getrachtet): igyekezni, iparkodni; jmdm nach dem Leben ~: vkinek életére törni; — das **Trachten**, -s: igyekezet, iparkodás, l. Dichten.
tracieren (-te, hat traciert): nyomdokolni, nyomjelezni, kipéczézni.
Tracierstange (die): nyomjelző pózna v. rúd.
Tracierung (die), t. -en: nyomjelzés.
Tract (der), -es, t. -e: 1) vidék, kerület; 2) épületrész.
Tractament (das), -es, t. -e: vendégség.
Tractat (der), -es, t. -e: 1) értekezés, tanulmány; 2) szerződés.
tractieren (-te): ellátni, vmivel tartani (traktálni) vkit.
Tradition (die), t. -en: hagyomány.

traditionell: hagyományos.
***traf**: l. treffen.
Trafik (die), t. -en: dohánytőzsde.
Trafikant (der), -en, t. -en: dohány- v. szivarárus.
Tragaltar (der): hordozható oltár.
Tragant(h) (der), -es, t. -e: *növ.* bóka, tragant.
Tragbahre (die): hord-ágy, hordozó-ágy, tragacs.
Tragbalken (der): gyámgerenda.
Tragband (das): 1) tartószalag (kardnál); 2) *mest.* gyámkapocs.
tragbar: hordozható, vihető.
Tragbaum (der): emelő rúd.
Tragbett (das): l. Tragbahre.
Trage (die), t. -n: tragacs, hordozható ágy, hordágy.
Tragebalken (der): l. Tragbalken.
Tragehimmel (der): hordozható mennyezet.
tragen (*j.* ich trage, du trägst, er trägt; *tm.* er trug; *m.* er hat getragen; *km.* er trüge; *felsz.* trag[e] [1]): 1) vinni, hordani, viselni; an sich ~: magán viselni; die Kosten ~: a költséget viselni v. fedezni; er hatte an seiner Last schwer zu ~: nehezen vitte a terhet; 2) érezni; ein Gelüste nach etw. ~: vmiért sóvárogni; Lust v. Verlangen nach etw. ~: vmit megkívánni; 3) hozni, jövedelmezni; dieses Gut trägt 2000 Kronen: ez a jószág 2000 koronát jövedelmez; 4) Früchte ~: gyümölcsöt teremni; 5) hordani (lőfegyverről); das Gewehr trägt auf 2500 Schritte: a puska 2500 lépésre hord v. visz; — sich ~: 1) er trägt sich einfach: egyszerűen öltözködik; 2) sich mit einem Gedanken ~ (v. herumtragen): egy gondolatot forgatni az elméjében; sich mit Rachegedanken ~: bosszút forralni; man trägt sich mit dem Gerüchte: híre jár..; — das Tragen von Waffen: fegyverek viselése.
tragfähig: teherbíró.
Tragfähigkeit (die): 1) hordképesség, hordásképesség (lőfegyvernél); 2) teherbírás, teherbíró-képesség; 3) tonnatérfogat, befogadó képesség (hajón).
Tragiker (der), -s, t. ~: 1) tragédia-költő; 2) tragikus színész.
tragikomisch: tragikomikus.
tragisch: tragikus, vészes, gyászos, -an; — **das Tragische**, -n: a tragikum. [kosár.]
Tragkorb (der): rudas- v. hátas-[
Tragkraft (die): l. Tragfähigkeit.
Tragöde (der), -n, t. -n: tragikus színész.
Tragödie (die), t. -n: szomorújáték, tragédia.
Tragpfeiler (der): gyámpillér.
Tragriemen (der): tartó-szíj.
Tragsattel (der): málhanyereg.
Tragseil (das): tartó-kötél.
Tragsessel, Tragstuhl (der): hordszék, hordozó szék.
Tragthier (das): málhás-állat.
Tragung (die) der Kosten: költségviselés. [fähigkeit.]
Tragvermögen (das): l. Trag-[
Tragweite (die): 1) kihatás, fontosság, horderő; von großer ~: nagy jelentóségű, messze kiható, messzevágó; 2) *kat.* hordástávolság; 3) *mest.* támaszköz (gerendáé).
Train [trén] (der), -s, t. -s: 1) vonat; 2) szekerész-csapat.
Traincommandant (der): *kat.* vonatparancsnok.
Traindetachement (das): vonatkülönítmény. [maradozó.]
Traineur [trénőr] (der), -s, t. -e:[
trainieren (-te, h. trainiert): idomítani, tanogatni, edzeni.
Trainpark (der): vonattelep.
Trainschiff (das): szerhajó.
Trainwagen (der): vonatkocsi.
Traiteur [tretör], (der), -s, t. -e: vendéglős.
Traject (der), -es, t. -e: 1) átkelő; 2) gőzkomp.
Trajectschiff (das): komphajó.
Tram (der), -s, t. Träme, **Tramen** (der), -s, t. ~: gerenda.
Trambahn, Tramway [..vé] (die), t. -en: közúti vasút, lóvasút.
Trampel (der), -s, t. ~ v. (die), t. -n: otromba (férfi v. nőszemély).
trampeln (-te, h. getrampelt): otrombán járni, tapogni.
Trampelthier (das): kétpúpú teve.
Trampolin (das), -s, t. -e: ugródeszka. [futóárok.]
Tranchee [transé] (die), t. -n: *kat.*[
tranchieren [transírn] (-te, hat tranchiert): felszeletelni, széttagolni. [bontó kés.]
Tranchiermesser (das): szeldelő v.[
Trank (der), -es, t. Tränke: ital.
***trank**: l. trinken.
Trankeimer (der): itató-veder.
Trankopfer (das): italáldozat.
Transaction (die), t. -en: 1) művelet, ügylet; 2) egyezség.
transalpinisch: az Alpokon túli (olaszországi).
transatlantisch: tengerentúli.
transcendental: l. transscendental.
Transenen (die = *t.*): átvonulók.
Transenenzug (der): szállítmányvonat. [riert): áthelyezni.]
transferieren (-te, hat transfe-[
Transferierung (die): áthelyezés, áthelyeztetés.
Transferierungsdocument (das): áthelyező okirat.
Transfiguration (die): 1) átalakulás; 2) Urunk színe változása. [alakulás, átalakítás.]
Transformation (die), t. -en: át-[
Transfusion (die): átöntés.
Transit (der), -s: átmenet, átvitel.
transitiv: átható, tárgyas (ige).
Transitogebür (die): *ker.* átmeneti díj, átviteli illeték.
Transitogut (das): átmenő szállítmány. [reskedés.]
Transitohandel (der): átviteli ke-[
transitorisch: átmeneti, átmenő.
Transit(o)verkehr (der): átmenő v. átviteli forgalom.
Transitozoll (der): átviteli vám.
Translation (die): 1) *műsz.* átvitel; 2) fordítás.
Translationsapparat (der): átvivő készülék.
Translator (der), -s, t. -en: 1) fordító; 2) *műsz.* átvivő.
transleithanisch: Lajtán túli (az osztrákoknak).
Translocation (die): átköltöztetés.
translocieren (-te): átköltöztetni.
Transmission (die), t. -en: átvitel, közlés. [lómű.]
Transmissionsmaschine (die): köz-[
transparent: átlátszó; — das **Transparent**, -es, t. -e: átlátszó kép.
Transparentuhr (die): kivilágítható v. átlátszó óra.
Transpiration (die): kipárolgás.
transpirieren (-te, h.): 1) át- v. kiszivárogni; 2) átizzadni.
transponieren (-te, hat transponiert): áttenni.
Transport (der), -es, t. -e: 1) szállítás, fuvarozás; 2) átvitel.
transportabel: szállítható, hordozható.
Transportgebür (die): viteldíj, szállítási díj.
Transporthaus (das): szállítóház.
transportieren (-te): 1) szállítani, fuvarozni; 2) átvinni.
Transportkosten, Transportspesen (die = *t.*): szállítási költség.
Transportmittel (das): szállítóeszköz.
Transportschaden (der): szállítás közben történt kár.
Transportschiff (das): szállító-hajó.
transscendental: érzékfölötti.
transscribieren (-te, h.): átírni.
Transscription (die), t. -en: átírás.
Transsection (die): átvágás.
Transsubstantiation (die): átlényegülés.
Transsumt (das): másolat.
transversal: átló irányú; — die **Transversale**: átszelő, átló.
Transversallinie (die): átlós vonal.

Trapez (das), -es, *t.* -e: ferdény, ferde négyszög.
Trapezoid (das), -es, *t.* -e: ferdény-ded.
Trappe (die), *t.* -n *v.* (der), -n, *t.* -n: túzok.
trappeln (-te): l. trampeln.
Trappist (der), -en, *t.* -en: trappista.
Traffant (der), -en, *t.* -en: intéző, intézvényező, kibocsátó (váltón).
Traffat (der), -en, *t.* -en: intézvényezett (váltón).
traffieren (-te, hat traffiert): 1) intézvényezni, végezni, kibocsátani (váltót); traffierter Wechsel: intézvény; 2) l. tracieren.
***trat**: l. treten.
Tratsch (der), -es, **Tratscherei** (die): trécselés, pletyka.
tratschen (-te, h. getratscht): trécselni, pletykázni.
Tratte (die), *t.* -n: intézvény.
Traualtar (der): esketó-oltár.
Traube (die), *t.* -n: szóló, fürt.
Traubenlese (die): szüret.
Traubensaft (der): szólónedv, szólónedű.
Traubentreter (der): szólótaposó.
Traubenzucker (der): szólócukor.
traubig: fürtös, szólós.
Traubrief (der): l. Trauschein.
trauen (-te, h. getraut): 1) esketni, összeadni; sich ~ lassen: megeskudni; 2) auf jmdn ~: bízni vkihez *v.* vkiben; trau, schau wem: kötve higyj; er traut seinen Ohren nicht: nem hisz a fülének; — **sich** ~: merészelni, merészkedni, bátorkodni.
Trauer (die): 1) szomorúság, búbánat; 2) gyász; ~ anlegen: gyászruhát ölteni; sich in ~ hüllen: gyászba borulni; ~ haben: gyászolni.
Traueranzeige (die): gyászjelentés.
Traueranzug (der): gyászruha.
Trauerbirke (die): szomorú nyírfa.
Trauerbotschaft (die): gyászhír, gyászkövetség.
Trauerfahne (die): *kat.* gyászlobogó.
Trauerfall (der): haláleset.
Trauerfeierlichkeit (die): gyászünnepély *v.* ünnepség.
Trauerflor (der): gyászfátyol.
Trauergefolge, **Trauergeleit** (das): gyászkíséret.
Trauergerüst (das): ravatal.
Trauergestalt (die): szánalmas alak.
Trauerhaus (das): gyász- *v.* halottas ház.
Trauerkleid (das): gyászruha.
Trauerkranz (der): gyászkoszorú.
Trauerlied (das): gyászdal.
Trauermahl (das): halotti tor.
Trauermarsch (der): gyászinduló.
trauern (-te, h. getrauert): 1) szomorkodni, bánkódni; 2) um jmdn ~: gyászolni vkit.
Trauerparade (die): gyászdísz.
Trauerrand (der): gyászszegély.
Trauerrede (die): gyászbeszéd.
Trauerschleier (der): gyászfátyol.
Trauerspiel (das): szomorújáték, tragédia.
trauervoll: gyászos, -an.
Trauerweide (die): szomorú fűz.
Trauerzeit (die): a gyász ideje.
Trauerzug (der): halottas- *v.* gyászmenet.
Traufe (die), *t.* -n: csepegő, csurgó, eresz; vom Regen in die ~: csöbörből vederbe.
Traufrinne (die): eresz-csatorna.
Traufstein (der): csurgó-kő.
Traugebühr (die): esketési díj.
Trauhandlung (die): esketés.
traulich: bizalmas, -an, barátságos, -an, meghitt, -en.
Traum (der), -es, *t.* Träume: álom, álmodás; einen ~ haben: álmot látni, álmodni; es fällt ihm nicht im ~e ein: esze ágában sincs.
Traumbild (das): álomkép.
Traumbuch (das): álmoskönyv.
Traumdeuter (der): álomfejtó.
Traumgesicht (das): látomás, látomány.
Traumgestalt (die): álomkép.
traumhaft: álomszerű, álmatag.
traumselig: alvajáró.
Traumwelt (die): álomvilág.
traun: valóban, hitemre!
Traurede (die): esketó-beszéd.
traurig: szomorú, bús, -an.
Traurigkeit (die): szomorúság.
Trauring (der): jegygyűrű.
Trauschein (der): esketési bizonyítvány.
traut: bizalmas, meghitt.
Trauung (die), *t.* -en: esketés, esküvő.
Trauungstag (der): esketés napja.
Trauzeuge (der): násznagy.
Traverse (die), *t.* -n: 1) harántgát; 2) heveder, keresztkötő.
Travestie (die), *t.* -n: travesztia, tréfás utánzat, átöltöztetés.
travestieren (-te, h. travestiert): travesztálni, tréfás alakba öltöztetni.
trächtig: vemhes (ló).
träge: rest, lusta; ~ machen: ellustítani; ~ werden: ellustulni.
Träger (der), -s, *t.* ~: 1) hordár; 2) *musz.* tartó (gerenda).
Trägheit (die): 1) restség, lustaság; 2) *ttan.* tétlenség, tehetetlenség.
Trägheitsmoment (das): *ttan.* tehetetlenségi nyomaték.
trällern (-te, hat geträllert): 1) trillázni; 2) dúdolni.
Tränkchen (das), -s, *t.* ~: itóka.
Tränke (die), *t.* -n: itató.
tränken (-te, hat getränkt): 1) itatni, megitatni; 2) szoptatni (gyermeket); 3) áztatni, telíteni.
Tränkplatz (der): itatóhely.
Tränktrog (der): itató vályu.
Tränkung (die): itatás.
trätschen (-te): l. tratschen.
träufeln, träufen (-te): I. (hat geträufelt *v.* geträuft): csepegtetni; — II. (ist getr.): csepegni (vhonnan); — das **Träufeln, Träufen**, -s: csepegés, csepegtetés.
träumen (-te, hat geträumt): álmodni, álmodozni; ich träumte *v.* mir träumte, daß ..: azt álmodtam, hogy ...; das hätte ich mir nicht ~ lassen: álmomban sem hittem *v.* gondoltam volna; — das **Träumen**, -s: álmodás.
Träumer (der), -s, *t.* ~: álmodozó, ábrándozó.
Träumerei (die), *t.* -en: álmodozás.
träumerisch (*ff.* -t): ábrándos, -an; ~ wandeln: andalogni.
Treber (der), -s: törköly.
Treff (das): makk (kártyában).
treffen (*j.* ich treffe, du triffst, er trifft; *tm.* er traf; *m.* er hat getroffen; *km.* er träfe; *felsz.* triff!): 1) találni, eltalálni; das Ziel ~: célba találni; das Bild ist gut getroffen: az arckép jól sikerült; dem *v.* den Gegner ins Herz ~: szíven találni az ellenfelet; 2) érni vkit, találkozni vkivel, akadni vkire; das trifft Sie: ez Önnek szól; das Los traf mich: a sors rám esett; wo hast du ihn getroffen? hol akadtál rá? er traf dort Bekannte: ismerősökre talált ott; es traf uns das Unglück, daß ..: az a szerencsétlenség ért bennünket, hogy ...; die Reihe wird auch dich ~: majd rád is kerül a sor; 3) kitalálni, eltalálni; du hast es getroffen: eltaláltad; 4) megtenni, végezni; ein Abkommen ~, Anordnungen ~, Anstalten ~, eine Auswahl ~, Maßregeln ~, Vorbereitungen ~, Vorkehrungen stb. ~: l. *az illető főneveknél*; — **sich** ~: 1) találkozni, összeakadni, egymásra bukkanni; 2) akadni; es traf sich ein Menschenfreund: találkozott emberbarát...; 3) es trifft sich...: megesik, megtörténik; es trifft sich glücklich, daß ..: szerencsésen esik, hogy ..; — das **Treffen**, -s: 1) ütközet; es kommt zum T.: ütközetre kerül a dolog; 2) harcvonal.

Treffencommandant (der): *kat.* harcvonal-parancsnok.
treffend: találó, -an.
Treffentaktik (die): harcvonalas harcászat.
Treffer (der), -s, *t.* ~: nyerő szám, nyeremény.
trefflich: kitünő, jeles, -en.
Trefflichkeit (die), *t.* -en: jelesség.
Treffobject (das): céltárgy.
Treffpunkt (der): találópont.
Treffsicherheit (die): találóbiztosság. [szülék.]
Treibapparat¹) (der): hajtóké-
Treibeis (das): zajló jég.
treiben (trieb, hat getrieben): 1) hajtani, kergetni, űzni; der Fluss treibt Eis: a folyó zajlik; einen Nagel in die Wand ~: szeget verni a falba; 2) vhová *v.* vmire kényszeriteni; jmdn in die Enge ~: vkit sarokba szoritani; jmdn in die Flucht ~: megfutamitani; in die Höhe ~: l. Höhe; zur Verzweiflung ~: vkit kétségbe ejteni; etw. zu weit ~: vmit túlozni, tulságba vinni; 3) vmivel foglalkozni, vmit űzni; was treibst du da? mit csinálsz itt? Handel ~: kereskedést folytatni *v.* űzni; Possen ~: bolondozni; Spott mit jmdm ~: vkiből gúnyt űzni; 4) hajtani (ágat); Knospen ~: bimbózni, rügyezni; 5) hányódni, vetődni; der Balken treibt ans Ufer: a gerenda partra vetődik; — das **Treiben**, -s: üzelem, sürgés-forgás. [bajcsár.]
Treiber (der), -s, t. ~: hajtó,
Treibhaus (das): üvegház, üzde.
Treibholz (das): úsztatott fa.
Treibjagd (die): hajtó vadászat.
Treibriemen (der): hajtószij.
Treibsand (der): futóhomok.
Treibwerk (das): hajtógép.
treideln (-te): l. treilen.
Treil (der), -s, *t.* -e: gyalogkötél, vontatókötél.
treilen (-te, h. getreilt): vontatni.
Trema (das), -s, *t.* -s: 1) választó jel; 2) lámpaláz.
tremulieren (-te, hat tremuliert): (hangját ének közben) remeg-
trennbar: elválasztható. [tetni.]
trennen (-te, hat getrennt): 1) elválasztani, elszakasztani; in zwei Theile ~: ketté választani; 2) lefejteni; — **sich** ~: meg- *v.* elválni, különválni.
Trennung (die), *t.* -en: 1) elválasztás, elszakasztás; 2) elválás; 3) *kat.* szakadozás.

¹) Treib- összetételeit v. ö. Trieb- összetételeivel is.

Trennungswand (die): válaszfal.
Trennungszeichen (das): választójel.
Trense (die), *t.* -n: csikózabla.
Trepanation (die): lékelés.
trepanieren (-te): lékelni. [le.]
treppauf, treppab: lépcsőn fel és
Treppe (die), *t.* -n: lépcső; jmdn die ~ hinunterwerfen: vkit a lépcsőn ledobni; eine ~, zwei ~n hoch wohnen: az első, a második emeleten lakni.
Treppenabsatz (der): lépcsőpihenő, lépcsőforduló. [korlát.]
Treppengeländer (das): lépcső-
Treppenhaus (das): lépcsőház.
Treppenstufe (die): lépcsőfok.
Treppenwitz (der): elkésett ötlet.
Tresor (der), -s, *t.* -e: pénztartó (ládika *v.* szekrény). [mus).]
Trespe (die): *növ.* rozsnok (Bro-
Tresse (die), *t.* -n: paszomány.
Trester (die = *t.*): törköly.
Tresterwein (der): csiger, lőre.
treten (*j.* ich trete, du trittst, er tritt; *tm.* er trat; *km.* er träte; *felsz.* tritt!): **I.** (hat getreten): taposni, tiporni, gázolni; etw. mit [den] Füßen ~: vmit lábbal tiporni; etw. in den Staub ~: vmit porba gázolni; — **II.** (ist getreten): lépni; das Blut tritt ihm ins Gesicht: arcába szökik a vér; ins *v.* unter das Gewehr ~: fegyvert fogni; jmdn unter das Gewehr ~ lassen: vkit fegyverbe szólitani; jmdm zu nahe ~: l. nahe; einer Frage näher ~: l. näher; jmdm in den Weg ~: vkinek útját állni.
Treter (der), -s, *t.* ~: taposó.
Tretfass (das): taposó-kád.
Tretmühle (die): taposómalom.
treu: hű, hűséges; hiven; jmdm ~ sein *v.* bleiben: vkihez hű lenni *v.* maradni; seinem Versprechen ~ bleiben: igéretét beváltani.
Treubruch (der): hitszegés.
treubrüchig: hűtlen, hitszegő.
Treue (die): hűség; die ~ brechen: hűségét megszegni; ~ schwören: hűséget esküdni; bei meiner Treu: hitemre *v.* lelkemre (mondom).
treuergeben: készséges, hűséges.
*__treuft, treufst__: l. triefen.
treugesinnt: hűséges. [lelkű.]
treuherzig: nyiltszivű, egyenes
treulich: hiven, hűségesen; es mit jmdm ~ meinen: vkinek javát akarni. [rető.]
Treuliebchen (das): kedves, sze-
treulos: hűtelen; — der, die **Treulose**, -n, *t.* -n: a hűtelen.
Treulosigkeit (die): hűtlenség.

Triangel (der), -s, *t.* ~: háromszög. [(die): háromszögelés.]
Triangulation, Triangulierung
triangulär: háromszöges.
triangulieren (-te): háromszögelni.
tribulieren (-te): zaklatni.
Tribun (der), -en *v.* -s, *t.* -en *v.* -e: tribún. [törvényszék.]
Tribunal (das), -s, *t.* -e: fő-
Tribut (der), -es, *t.* -e: adó.
tributär: adófizető, adóköteles.
Tribüne (die), *t.* -n: emelvény, szószék.
Trichter (der), -s, *t.* ~: tölcsér.
trichterförmig: tölcséralakú, -an.
trichtern (-te): tölcsérrel betölteni.
Trick (der *v.* das), -s: cselfogás.
Tricolore (die), *t.* -n: háromszinű zászló.
Tricot (der *v.* das), -s, *t.* -s: trikó.
Trieb (der), -es, *t.* -e: 1) hajtás, fakadás, csirázás; 2) ösztön, hajlandóság, hajlam; die sinnlichen ~e: az érzéki vágyak; aus eigenem ~e: önként; 3) ökör *v.* juhfalka; 4) marhajá-
*__trieb__: l. treiben. [rás, legelő.]
Triebfeder¹) (die): 1) rúgó; 2) ösztön, inditó *v.* mozgató ok, indok.
Triebkraft (die): hajtó *v.* mozgató erő.
Triebrad (das): hajtó-kerék.
triefäugig: csipás (szemű).
triefen (*j.* du triefst *v.* treufst, er trieft *v.* treuft; *tm.* er triefte *v.* troff; *m.* er hat getrieft; *km.* er triefte *v.* tröffe; *felsz.* trief[e]!): csepegni, szivárogni.
triefend nass (*v.* **triefnass**): csuron viz.
*__triff, triffst, trifft__: l. treffen.
Trifolium (das), -s, *t.* -lien: 1) lóhere; 2) három jó madár.
Trift (die), *t.* -en: 1) legelő; 2) marhajárás.
triftig: alapos, nyomós (ok).
Triftigkeit (die): alaposság.
Triftung (die): úsztatás.
Trigonometrie (die): háromszögtan, háromszögmértan.
Triller (der), -s, *t.* ~: trilla.
trillern (-te, h. getrillert): 1) trillázni; 2) dúdolni, csattogni (dalt).
Trillion (die), *t.* -en: trillió.
Trilogie (die), *t.* -n: trilógia.
Trimester (das), -s, *t.* ~: évnegyed.
Trinität (die): háromság.
trinkbar: iható.
Trinkbarkeit (die): ihatóság.
Trinkbecher (der): ivó-serleg.
Trinkbruder (der): iszákos cimbora.

¹) Trieb- összetételeit v. ö. Treib- összetételeivel is.

trinken (*tm.* trank; *m.* hat getrunken; *km.* tränke): inni; der Wein läßt sich gut ~: a bor jól csúszik; — **sich** voll ~: teleinni magát; — das **Trinken**, -s: ivás, ital; beim ~: ivás közben. [iszákos.
Trinker (der), -s, t. ~: ivó,
Trinkgelage (das): dorbézolás, tivornya.
Trinkgeld (das): borravaló.
Trinkglas (das): ivó-pohár.
Trinkhalle (die): ivó-csarnok.
Trinklied (das): bordal.
Trinkspruch (der): felköszöntő.
Trinkstube (die): ivó-szoba.
Trinkwasser (das): ivó-víz.
trinomisch: háromtagú.
Trio (das), -s, t. -s: hármas (dal).
Tripel-Allianz (die): hármas-szövetség.
trippeln (-te, hat v. ist getrippelt, l. eilen *jegyz.)*: tipegni-topogni.
trist: szomorú, -an.
Triste (die), t. -n: kazal, asztag.
Tritt (der), -es, t. -e: 1) lépés; jmdm einen ~ geben: vkit megrúgni; einen sichern ~ haben: biztosan lépni; einen ~ thun: egyet lépni; einen falschen ~ thun: félrelépni; auf Schritt und ~: lépten nyomon; 2) hágcsó; 3) lábító; 4) rúgás.
*tritt, trittst: l. treten.
Trittbrett (das): hágcsódeszka.
Triumph (der), -es, t. -e: diadal.
Triumphator (der), -s, t. -en: diadalmaskodó.
Triumphbogen[1] (der): diadalív.
triumphieren (-te, hat triumphiert): diadalmaskodni.
Triumphpforte (die): diadalkapu.
Triumphwagen (der): diadalkocsi.
Triumphzug (der): diadalmenet.
trivial: köznapi, elcsépelt, útszéli.
Trivialschule (die): népiskola.
trochäisch: trokheusi (versmérték).
Trochäus [-chä-] (der), ~, t. --chäen: trokheus (versláb).
trocken: 1) száraz, -an; ~en Fußes: száraz lábbal; ~ halten: szárazon tartani; ~ legen (einen Teich): kiszárítani (tavat); ~ werden: megszáradni; 2) puszta (igazság), rideg (felelet); — das **Trockene**, -n, t. -n: 1) szárazság; ins T. bringen: száraz helyre v. tető alá vinni; im T.-n sitzen: jó helyen, jó módban lenni; jmdn aufs T. setzen: vkit bajba juttatni; 2) szárazföld.

[1]) Triumph- összetételei helyett esetleg Sieg (Sieges-) összetételei kereshetők.

Trockenboden (der): szárító-padlás.
Trockenfrüchte (die = t.): aszalt gyümölcsök. [kamra.
Trockenkammer (die): szárító-
Trockenlegen (das), **Trockenlegung** (die): vízmentesítés, kiszárítás, lecsapolás.
Trockenplatz (der): szárító(hely).
Trockenwerden (das): száradás.
trocknen (-ete): I. (hat getrocknet) szárítani, meg- v. felszárítani; — II. (ist g.): száradni, meg- v. felszáradni, szikkadni.
Trocknung (die), t. -en: 1) száradás, szikkadás; 2) szárítás, szikkasztás.
Troddel (die), t. -n: bojt, rojt.
*troff: l. triefen.
Trog (der), -es, t. Tröge: teknő.
*trog: l. trügen. [barlanglakó.
Troglodyt [-glo-] (der), -en, t. -en:
troisch, trojanisch: trójai.
Troja (das), -s v. Trojens: Trója.
Trojaner (der), -s, t. ~: trójai (férfi); — die **Trojanerin**, t. -nen: trójai (nő).
trollen (-te, ist getrollt): tipegni; **sich** ~: elkotródni.
Trombe (die), t. -n: vízforgatag.
Trommel (die), t. -n: dob; die ~ rühren: dobolni, verni a dobot. [2) dobbór.
Trommelfell (das): 1) dobhártya;
trommeln (-te, hat getrommelt): dobolni.
Trommelschlag (der): dobverés; unter ~: dobszó mellett.
Trommelschläger (der): dobos.
Trommelschlegel (der): dobverő.
Trommelstock (der): dobverő.
Trommelstreich (der): dobjel.
Trommeltaube (die): dobos galamb.
Trommler (der), -s, t. ~: dobos.
Trompete (die), t. -n: trombita; in die ~ stoßen: megfújni a trombitát. [trombitálni.
trompeten (-ete, hat getrompetet):
Trompetenschall (der): trombitaharsogás, trombitaszó.
Trompetenstoß (der): trombitaharsanás.
Trompeter (der), -s, t. ~: trombitás, kürtös. [kép.
Trope (die), t. -n: alakzat, szó-
Tropen (die = t.): forró földöv, forróöv.
Tropf (der), -es, t. -e v. Tröpfe: balga, fajankó; armer ~: szegény ördög.
Tropfbad (das): csepegő fürdő.
tropfbar: csepegős.
tropfen (-te, hat getropft): 1) csepegni, csöpögni; 2) csepegtetni, cseppenteni. [csöpp.
Tropfen (der), -s, t. ~: csepp,
tropfenweise: cseppenként.
tropfnaß: csuron víz, facsaró víz.

Tropfschale (die): cseppfogó (csé-
Tropfstein (der): cseppkő. [sze).
Tropfsteinhöhle (die): cseppkőbarlang.
Trophäe (die), t. -n: diadaljel.
tropisch: 1) forró földövi v. égövi, forróövi; eine ~e Hitze: roppant hőség; 2) képletes, -en.
Tropus (der), ~, t. --pen: l. Trope.
Troß (der), --sses, t. --sse: 1) podgyász, málha; 2) tárcsapat; 3) szolgahad, kíséret, csatlós sereg; 4) csőcselék.
Troßknecht (der): szekerész.
Troßwagen (der): társzekér.
Trost (der), -es: 1) vigasztalás, vigasz; jmdm ~ einsprechen v. zusprechen: vkit vigasztalni; 2) er ist nicht ganz (v. nicht recht) bei ~e: nincs eszén, félkegyelmű.
tröstbar: vigasztaló. [ruló.
trostbedürftig: vigasztalásra szo-
Trostbrief (der): vigasztaló levél.
trostbringend: vigasztaló.
Trostgrund (der): vigasztalás.
trostlos: vigasztalan, vigasztalhatatlan. [lanság.
Trostlosigkeit (die): vigaszta-
Trostrede (die): vigasztaló beszéd.
trostreich: vigasztaló.
Trostschreiben (das): l. Trostbrief.
Trostwort (das), -es, t. -e: vigasztaló szó.
Trott (der), -es: ügetés, poroszkálás; im ~e gehen: poroszkálni. [kegyelmű.
Trottel (der), -s, t. ~: hülye, fél-
Trottoir [trotoár] (das), -s, t. -e: járda. [vezet.
Trottoirpflaster (das): járda-kö-
Trottoirplatte (die): járdalap.
Trotz (der), -es: dac, ellenkezés, makacsság; ihm zum Trotz[e]: az ő ellenére v. boszantására; der Welt zum ~[e]: a világ boszújára; jmdm ~ bieten: l. trotzbieten (külön).
trotz: 1) *(praep. gen. v. dat.)*: vminek dacára v. ellenére; ~ des Unwetters v. ~ dem Unwetter: a rossz idő dacára; ~ meines Befehls: parancsom ellenére; 2) *(elav.)* mint; er läuft ~ einem Läufer: úgy fut, mint valami kengyelfutó.
trotz bieten (bot trotz, hat trotzgeboten): vkivel szembe szállni, ujjat húzni, dacolni; — das **Trotzbieten**, -s: szembeszállás, dacolás.
trotzdem: 1) mégis, mindamellett; ~ kommt er: mégis eljön; 2) ámbár, jóllehet, [annak] dacára, [hogy...]; ~ [daß] er nicht kommen kann: dacára, hogy nem jöhet.

trotzen [tro-](-te, h. getrotzt) jmdm: vkivel dacolni; das Kind trotzt: a gyermek fejeskedik v. durcáskodik; den Gefahren, dem Tode ~: a veszedelemmel, halállal szembeszállni; — das **Trotzen**: dacolás, makacskodás.

trotzig: dacos, durcás, -an.

Trotzkopf (der), -es: dacos, konok (ember); seinen ~ aufsetzen: dacoskodni, magát megkötni v. megbicsakolni.

trotzköpfig: dacos, konok.

Trotzsinn (der): dac, konokság.

trotzsinnig: dacos, megátalkodott.

Troubadour [trubadúr] (der), -s, t. -e: szerelmi dalnok.

Trousseau [truszó] (der), -s, t. -s: kelengye.

Trödel (der), -s, t. ~: zsibáru, ócskaság.

Trödelbude (die): zsibárus bódé.

Trödelhandel (der): zsibáru-kereskedés.

Trödelkram (der): l. Trödel.

Trödelmarkt (der): zsibvásár.

trödeln (-te, hat getrödelt): 1) zsibáruskodni; 2) késlekedni.

Trödler (der), -s, t. ~: zsibárus, ószeres; — die **Trödlerin**, t. -nen: zsibárusnő.

***tröge**: l. trügen.

Trögelchen (das), -s, t. ~: teknőcske.

Tröpfchen (das), -s, t. ~: csepecske.

tröpfeln (-te, hat getröpfelt): 1) csepegni, csöpögni; 2) csepegtetni, csöppenteni.

tröstbar: vigasztalható.

trösten (-ete, hat getröstet): vigasztalni, megvigasztalni; das tröstet mich allein, dass...: csak az a vigasztalásom, hogy...; — sich ~: vigasztalódni, megvigasztalódni; er tröstet sich seines kümmerlichen Lebens damit...: nyomorúságos életeért abban lel vigaszt v. az vigasztalja, hogy...; — das **Trösten**, -s: vigasztalás.

Tröster (der), -s, t. ~: vigasztaló; — die **Trösterin**, t. -nen: vigasztaló (nő).

tröstlich: vigasztaló, megnyugtató, örvendetes.

Tröstung (die), t. -en: vigasztalás.

Trubel (der), -s, t. ~: zürzavar.

Truchsess (der), --sessen v. --sesses, t. --sessen v. --sesse: asztalnok, tálnok, étekfogó.

Trude (die), t. -n: boszorkány, lidérc.

Trug (der), -es: csalás, csalfaság, ámítás; lauter Lug und ~: merő hazugság.

***trug**: l. tragen.

Trugbild (das): csalkép, álomkép.

Trugdolde (die): *növ.* bogernyő.

Truggebilde (das): l. Trugbild.

Truggewebe (das): cselszövény.

trughaft, trugvoll: csalóka, ámító.

truglos: csalfaság nélkül való, igaz, őszinte.

Trugschluss (der): álkövetkeztetés, álokoskodás.

Trugspiel (das): szemfényvesztés.

Trugwerk (das): csalás, ámítás.

Truhe (die), t. -n: láda.

Trumeau [trümó] (der, v. *ritk.* das), -s, t. -s: álló-tükör.

Trumeaukasten (der): tükörszekrény.

Trumeautisch (der): tükörasztal.

Trumm (das), -es, t. Trümmer: csonka rész, töredék, darab.

Trumpf (der), -es, t. Trümpfe: ütő kártya, tromf.

trumpfen (-te, h.): tromfot játszani, vkit letromfolni.

Trunk (der), -es, t. Trünke: ivás, ital, korty; auf einen ~: egy hajtásra; sich dem ~ ergeben: ivásnak adni magát; einen ~ thun: egyet inni.

trunken: ittas, mámoros; ~ machen: megittasítani, megrészegíteni; ~ werden: megittasodni; ~ vor Freude: örömmámoros, -an.

Trunkenbold (der), -es, t. -e: iszákos, részeges (ember).

Trunkenheit (die): ittasság, részegség.

Trunksucht (die): iszákosság.

trunksüchtig: iszákos, részeges.

Trupp (der), -s, t. -s, **Truppe**, (die), t. -n: csapat, sereg, csoport.

Truppenbewegung (die): csapatmozdulat.

Truppen-Commandant (der): csapatparancsnok.

Truppendivision (die): hadosztály.

Truppendivisionsstab (der): hadosztálytörzs.

Truppenkörper (der): csapattest.

Truppenofficier (der): csapattiszt.

Truppenübung (die): csapatgyakorlat.

trupp[en]weise: csapatonként.

Truthahn (der): pulyka-kakas.

Truthenne (die), **Truthuhn** (das): nőstény v. kotlópulyka.

Trutz (der): l. Trotz; zu Schutz und ~: védelmül és támadásul.

trutziglich: l. trotzig.

Trutz- und Schutzbündnis (das): véd- és dacszövetség, védő és támadó szövetség.

Trutzwaffe (die): támadó fegyver.

trüb: zavaros, homályos, borús, -an; der Himmel wird ~: az ég beborul; im trüben ist gut fischen: a zavarosban jó halászat esik.

trüben (-te, hat getrübt): 1) zavarni, felzavarni; er trübt kein Wasser: nem sok vizet zavar; 2) búsítani, szomorítani; — sich ~: megzavarodni, homályosodni; der Himmel trübt sich: az ég beborul.

trübgrau: homályos-szürke.

Trübheit (die): zavarosság.

Trübnis (die), t. --nisse, **Trübsal** (die), t. -e: szomorúság, búbánat; Trübsal blasen: szomorkodni, nyomorogni.

trübselig: 1) szomorú, bús, komor, -an; 2) nyomorúságos, -an.

Trübseligkeit (die): szomorúság.

Trübsinn (der), -es: búskomorság.

trübsinnig: búskomor, bánatos, -an.

Trübung (die): megzavarodás, elhomályosodás.

Trüffel (die), t. -n: szarvasgomba.

trügen (*tm.* trog; *m.* hat getrogen; *km.* tröge): vkit csalni, ámítani, áltatni; der Schein trügt: a látszat csal; — sich ~: csalódni.

trügerisch (*ff* - t): csalóka, csalfa.

Trümmer (die = *t.*, egyes száma: Trumm, l. e.): rom, omladék; zu ~n schlagen: romba dönteni, összezúzni; in ~ zerfallen: romba dőlni, összeomlani.

Trümmerhaufen (der): romhalmaz.

trümmern (-te): l. zertrümmern.

Tschai (der), -s: csája.

[**Tschako, Tschardas, Tscheche** stb.: l. Cz...]

Tscherkesse (der), -n, t. -n: cserkesz.

Tschibuk (der), -s, t. -s: csibuk.

Tschinelle (die), t. -n: cintányér.

Tuba (die), t. --ben: rézkürt.

Tuberculose (die): gümőkór.

tuberculös: gümőkóros.

Tuberkel (die), t. -n: gümő.

Tuberose (die), t. -n: tubarózsa.

Tuch (das), -es: 1) t. -e: posztó, kelme; 2) t. Tücher: kendő.

tuchen: posztóból való.

Tuchfabrik (die): posztógyár.

Tuchhändler (der): posztókereskedő.

Tuchladen (der): posztókereskedés.

Tuchmacher (der): posztós.

Tuchrock (der): posztókabát.

Tuchscherer (der): posztónyíró.

Tuchwaren (die = *t.*): posztóneműek.

Tuchweber (der): posztószövő.

Tuff (der), -es, t. -e, **Tuffstein** (der): tufkő.

Tugend (die), t. -en: erény.

Tugendbild (das): az erény mintaképe.

tugendhaft, tugendsam: erényes, -en.

Tugendhaftigkeit (die): erényesség.

Tugendheld (der): erényhős.

tugendreich: erényes.

Tulifäntchen (das), -s, t. ~: puha ruhácska újszülöttek számára.
Tulpe (die), t. -n: tulipán.
tummeln (-te, hat getummelt): zaklatni, hajtani; das Roß ~ lassen: táncoltatni a lovat; — sich ~: sürgölődni, sietni.
Tummelplatz (der): 1) gyakorló tér (lovaknak); 2) küzdőtér.
Tumult (der), -es, t. -e: zavar, zavargás, zenebona.
Tumultuant (der), -en, t. -en: zavargó. [vargó, lármázó.)
tumultuarisch: zajongó, za-∫
tumultuieren (-te, hat tumultuiert): zavarogni, zajongani, lázongani. [talék.)
Tunke (die), t. -n: mártás, már-∫
tunken (-te, hat getunkt): 1) mártogatni; 2) bóbiskolni.
Tunnel (der), -s, t. ~: alagút.
Tunnelbau (der): alagút építése.
tunnelieren (-te, h. tunneliert): alagutat építeni.
tupfen (-te, hat getupft): megérinteni, megbökni.
turanisch: turáni.
Turban (der), -s, t. -e: turbán.
Turbine (die), t. -n: vízforgattyú.
turbulent: zavargó.
[**Turm** (der): l. Thurm. [lin.)
Turmalin (der), -s, t. -e: turma-∫
Turnanstalt [Turn-] (die): testgyakorló intézet.
turnen (-te, hat geturnt): tornázni; — das **Turnen**, -s: tornászás, tornázás, testgyakorlás.
Turner (der), -s, t. ~: tornász.
Turnfest (das): tornaünnepély.
Turnhalle (die): tornacsarnok.
Turnier (das), -s, t. -e: harcjáték, lovagjáték, torna.
Turnierbahn (die), **Turnierplatz** (der): bajvívó-tér, tornapálya.
turnieren (-te, h. turniert): harcjátékot űzni, bajt vívni.
Turnierrichter (der): pályabíró.
Turnierspiel (das): harcjáték.
Turniervogt (der): bajmester.
Turnlehrer (der): tornatanító.
Turnplatz (der): tornatér.
Turnrequisiten (die = t.): tornaeszközök.
Turnsaal (der): tornaterem.
Turnschule (die): tornaiskola.
Turnunterricht (der): tornatanítás.
Turnus (der): fordulás, forduló, sorrend, sorvány.
Turnusstrecke (die): forduló vonalrész (vasuton).
Turnübung (die): tornagyakorlat.
Turnwart (der): tornanagy.
turteln (-te, hat geturtelt): búgni, turbékolni.
Turteltaube (die): gerlice, gerle.
Tusch (der), -es: tus, harsonázás; ~ blasen: harsonázni.
Tusche (die), t. -n: tus (fekete festék). [dolódzni.)
tuscheln (-te, hat getuschelt): sug-∫
tuschen (-te, h. getuscht): 1) tussal rajzolni, kihúzni; 2) elnyomni, elhallgattatni, eltussolni.
Tuschschale (die): tuscsésze.
Tute (die), t. -n: l. Düte.
Tutel (die), t. -n: gyámság.
tuten (-ete, hat getutet): tutulni, kürtölni.
Tüchlein (das), -s, t. ~: kendőcske.
tüchtig: 1) derék, derekas, ügyes; in etw. ~ sein: vmihez jól érteni; 2) derekasan, emberül.
Tüchtigkeit (die), t. -en: derékség, rátermettség, ügyesség, jóravalóság. [nokság.)
Tücke (die): alattomosság, ál-∫
tückisch: alattomos, -an, álnok, -ul.
Tüftelei (die), t. -en: szőrszálhasogatás. [pelődni.)
tüfteln (-te, hat getüftelt): té-∫
Tüll (der), -s, t. -e: hálószövet.
Tülle (die), t. -n: száj (edénynél).
Tümpel, Tümpfel (der), -s, t. ~: 1) kátyu, pocsolya; 2) előte.
Tünche (die), t. -n: mészvíz.
tünchen (-te, hat getüncht): meszelni; weiß ~: fehérre meszelni. [színezés.)
Tünchung (die): 1) meszelés; 2)∫
Tüpfel (der v. ritk. das), -s, t. ~: pontocska, petty.
Tüpfelchen (das), -s, t. ~: pettyecske. [tyegetni.)
tüpfeln (-te, hat getüpfelt): pety-∫
tüpfen (-te): l. tupfen.
Türke (der), -n, t. -n: török.
Türkei (die): Törökország.
Türkenjoch (das): török iga.
Türkenkorn (das): törökbúza, kukorica.
Türkenkrieg (der): török háború.
Türkenthum (das), -es: törökség.
Türkin (die), t. -nen: török nő.
türkisch: török, -ül. [2) kürt.)
Tüte (die), t. -n: 1) l. Düte;∫
Tüttel (der), -s, t. ~: pontocska; nicht ein (v. kein) **Tüttelchen**: mákszemnyi[t] sem.
Tympanon (das), -s, t. -na: kézi dob, csörgettyű.
Type (die), t. -n: 1) l. Typus; 2) (nyomdai) betű, betűfaj.
Typhon (der), -s, t. -e: tengeri forgószél.
typhös: tífuszos, hagymázos.
Typhus (der): hagymáz.
typisch: jellemzetes, jellemző, -en.
Typograph [-graph] (der), -en, t. -en: nyomdász.
Typographie (die): nyomdászat.
typographisch: nyomdai, -lag.
Typus (der), ~, t. Typen: 1) fajkép, példakép, mintakép; 2) jelleg; einheitlicher ~: egységes jelleg.
Tyrann (der), -en, t. -en: zsarnok.
Tyrannei (die), t. -en: zsarnokság.
Tyrannenherrschaft (die): zsarnok uralom.
Tyrannenjoch (das): zsarnoki iga.
tyrannisch: zsarnoki, -lag.
tyrannisieren (-te, h. tyrannisiert): zsarnokoskodni, elnyomni.
Tyrnau (das): Nagyszombat.
tyrtäisch: tyrtäusi.

U

Rövidítések:

u. = und: és.
u. a. = unter anderem: többi közt.
u. A. = unter Anzeige: értesítés mellett.
u. a. m. = und andere[s] mehr: és több más.
u. A. w. g. = um Antwort wird gebeten: választ kérek v. kérünk.
u. dgl. = und dergleichen: és több hasonló.
u. g. A. = unter gefälliger Anzeige: szíves értesítés mellett.
ult. = ultimo: hó végén.
ung. = ungarisch: magyar.
u. s. f. = und so fort: és így tovább.
u. s. w. = und so weiter: és így tovább.
u. ü. V. = unter üblichem Vorbehalt: szokásos fentartással.

*

U, u (das), -s, t. -s: U, u (betű).
Ufer (das), -s, t. ~: part; ans ~ anlegen: kikötni; das Wasser tritt über die ~: a víz kicsap a medréből v. kiárad.
Uferbefestigung (die): parterődítés.
Uferbewohner (der): parti lakos.
Uferbruch (der): partszakadás.
Uferdamm (der): parttöltés.
Ufergebiet (das), **Ufergegend** (die): partmellék, partvidék.
Ufergelände, Uferland (das): partvidék.
Uferlinie (die): partvonal.
uferlos: parttalan, -ul. [szél.)
Uferrand, Ufersaum (der): part-∫
Uferrecht (das): partjog.
Uferschwalbe (die): parti fecske.
Uferstrecke (die): partszakasz.
Uferwand (die): partfal.
ugrisch: ugor (nép, nyelv).
Uhlane (der), -n, t. -n: dsidás.
Uhr (die), t. -en: 1) óra (idő); es ist bald vier ~: négyre jár [az óra]; wie viel ~ ist es? hány óra? 2) óra (mű); die ~ geht richtig: az óra jól jár; die

~ geht zu spät: az óra késik; die ~ geht vor v. zu früh: az óra siet.
Uhrgehäuse (das): óratok.
Uhrgewicht (das): órasúly, körte.
Uhrglas (das): óraüveg.
Uhrmacher (der): órás.
Uhrschlüssel (der): órakulcs.
Uhrwerk (das): óramű.
Uhu (der), -s, t. -s: fülés bagoly.
Ukas (der), --ses, t. --se: parancs.
Uladislaus: l. Wladislaw.
Ulceration (die): fekélyesedés.
ulcerös: fekélyes, -en.
Ulk (der), -es, t. -e: csíny, tréfa.
ulken (-te, hat geulkt): mókázni, bohóskodni.
Ulme (die), t. -n: szilfa.
Ulrich *(férfinév)*: Ulrik.
Ulrike *(nőnév)*: Ulrika.
Ultimatum (das), -s, t. --ata: végső szó v. nyilatkozat, ultimátum.
Ultimo (der), -s, t. -s v. --imi: hó vége, utolja.
Ultra (der), -s, t. -s: túlzó.
ultraliberal: szélső szabadelvű.
Ultramarin [-tra-] (das), -s: halványkék.
ultramontan: papos, túlzó papi párti.
ultraroyalist: túlzó királypárti.
☞ **um**: 1) *(praep. acc.)* körül, táján, -kor; um den Hals: nyaka körül; um Ostern: húsvét táján; um die Mitte des Jahrhunderts: a század közepe táján v. derekán; das Jahr ist um: vége az esztendőnek; um drei Uhr: három órakor; 2) *(praep. acc.)*-ért, végett, miatt, -val, -vel; um eine Gnade bitten: kegyelemért esedezni; ~ Geld: pénzért; ~ wie viel kleiner: mennyivel kisebb; 3) *(kötőszó)* avégett v. azért, hogy...; er ging aus, ~ frische Luft zu schöpfen: sétára ment, hogy friss levegőt szívjon; um nicht zu sagen...: hogy ne mondjam; 4) um ...willen *(praep. gen.)* vki kedvéért, vkiért; er that es ~ unserer alten Freundschaft willen: régi barátságunkért tette; 5) *(igekötő)* körül-, át-, meg; — er kennt die Politik mit all ihrem Um und Auf: ismeri a politikának minden csínyjabínját.
I. **um ackern** (-te, hat umgeackert): forgatni, újra felszántani; das Feld wurde umgeackert: a szántóföldet újra szántották.
II. **umackern** (-te, hat umackert): körülszántani; die Bäume werden umackert: a fákat szántás közben elkerülik.
um arbeiten (-ete, hat umgearbeitet): átdolgozni.
umarmen (-te, hat umarmt): 1) átkarolni, megölelni; 2) **sich** ~: ölelkezni.
Umarmung (die), t. -en: ölelés.
um ändern (-te, hat umgeändert): megváltoztatni, átalakítani; — **das Umändern, die Umänderung**: meg- v. átváltoztatás.
Umbau (der), -es, t. -e: átépítés, újjáépítés.
I. **um bauen** (-te, hat umgebaut): átépíteni, újjáépíteni.
II. **umbauen** (-te, hat umbaut): körülépíteni.
um bessern (-te, hat umgebessert): kijavítani.
um betten (-ete, hat umgebettet): más ágyba fektetni.
um biegen (bog um, hat umgebogen): áthajlítani, meggörbíteni; — **sich** ~: meggörbülni.
um bilden (-ete, hat umgebildet): átalakítani, átformálni.
Umbildung (die), t. -en: átalakítás.
I. **um binden** (band um, hat umgebunden): 1) felkötni (kötényt); 2) újra kötni (könyvet).
II. **umbinden** (umband, hat umbunden), pl. mit einem Faden ~: zsineggel körülkötözni.
um blasen (blies um, hat umgeblasen): elfúni, eldönteni; der Wind hätte mich beinahe umgeblasen: majd feldöntött a szél.
um blättern (-te, hat umgeblättert): elforgatni (lapot), átlapozni.
Umblick (der): körül- v. hátratekintés, körül- v. hátrapillantás.
um blicken (-te, hat umgeblickt): körülpillantani; — **sich** nach etw. ~: vmit keresgélni.
umblickend: körültekintő, óvatos.
umbrausen (--ste, hat umbraust): körülzajongni, körülzúgni vkit.
um brechen (brach um, hat umgebrochen): 1) letörni, ledönteni; 2) *nyomd.* tördelni.
Umbrien (das), -s: Umbria.
um bringen (brachte um, hat umgebracht): megölni, meggyilkolni.
umbrüllen (-te, hat umbrüllt): körülordítani vkit.
um buchen (-te, hat umgebucht): átkönyvelni.
Umbuchung (die), t. -en: átkönyvelés.
umdämmen (-te, hat umdämmt): körülgátolni.
um decken (-te, hat umgedeckt): újra fedni (házat), újra teríteni (asztalt).
Umdeckung (die): újrafedés.
um deuten (-ete, hat umgedeutet): másként magyarázni vmit.
um dichten (-ete, hat umgedichtet): átdolgozni, újra költeni (művet).
Umdichtung (die): átdolgozás.
umdrängen (-te, hat umdrängt): körültolongani, körülfogni vkit.
um drehen (-te, h. umgedreht): megfordítani, megforgatni vmit, v. ö. umwenden; jmdm den Hals ~: kitekerni a nyakát vkinek; — **sich** ~: megfordulni, forogni.
Umdrehung (die), t. -en: 1) fordulás, fordulat, forgás; 2) fordítás, forgatás.
Umdrehungsachse (die): forgási tengely.
Umdrehungszahl (die): fordulatszám.
Umdrehungszeit (die): forgási idő.
Umdruck (der): átnyomtatás.
umduften (-ete, hat umduftet): körülillatozni.
umdunkeln, umdüstern (-te): l. umwölken.
umeinander: egymás körül, egymás után.
um enden (-ete, hat umgeendet): ragozni, ejtegetni.
Umendung (die): ejtegetés.
I. **um fahren** (fuhr um): I. (hat umgefahren): 1) elgázolni; der arme Mensch wurde von einem durchgehenden Pferde umgefahren: a szegény embert egy megbokrosodott ló elgázolta; 2) megkerülni (helyet); — II. (ist umgefahren): 1) kocsikázni (a városban); 2) kerülni (kocsin); ich bin weit umgefahren: messze kerültem.
II. **umfahren** (umfuhr, hat umfahren): körülkocsizni, körülhajózni; das Vorgebirg wurde zweimal umfahren: az előfokot kétszer körülhajózták; eine Stadt ~: kocsin körüljárni a várost.
Umfahrt (die), t. -en: 1) kocsikázás, sétakocsizás, kocsiút; 2) körülhajózás.
Umfall (der), -[e]s, t. --fälle: 1) elesés; 2) marhadög.
um fallen (fiel um, ist umgefallen): összerogyni, elesni; 2) kidőlni, elhullani, megdögleni.
Umfang (der), -es, t. --fänge: 1) kerület, körforgat, korszél (idom); 2) kiterjedés, terjedelem.
umfangen (umfieng, hat umfangen): körülfogni, átkarolni.
umfangreich: terjedelmes, nagy kiterjedésű.
I. **um fassen** (--ßte, hat umgefaßt): újra foglalni (ékkövet).
II. **umfassen** (--ßte, hat umfaßt): 1) átfogni, átkarolni; 2) magába foglalni; die heutige Nummer des Blattes umfaßt zwanzig Seiten: a lap mai száma húsz oldal.

umfassend: 1) széleskörü, kiterjedt; 2) *kat.* átkaroló (pl. támadás).

Umfassung (die), *t.* -en: 1) kerítés, keret, foglalvány; 2) *kat.* átkarolás, bekerítés.

Umfassungsmauer (die): kerítésfal.

umfänglich: l. umfangreich.

um färben (-te, hat umgefärbt): máskép *v.* újra festeni.

umflattern (-te, hat umflattert): körülröpködni, körüllebegni.

umfliegen (umflog, hat umflogen): körülröpködni.

umfließen (umfloß, hat umflossen): vmit körülfolyni; von jugendlichem Zauber umflossen: az ifjuság varázsában ragyogva.

umfluten (-ete, hat umflutet): körülhullámzani vmit.

um formen (-te): l. umändern.

Umfrage (die), *t.* -n: kérdezősködés; ~ halten (*v.* **um fragen**, -te, hat umgefragt): kérdést tenni, kérdezősködni.

umfried[ig]en (-[e]te, hat umfriedet *v.* umfriedigt): bekeríteni.

Umfriedung (die): kerítés.

um füllen (-te, hat umgefüllt): áttölteni (más edénybe).

Umgang (der), -es, *t.* --gänge: 1) körmenet; 2) közlekedés, érintkezés; mit jmdm ~ haben *v.* pflegen: érintkezni vkivel; 3) von etw. ~ nehmen: vmit mellőzni, vmitől eltekinteni.

Umgangsformen (die = *t.*): illemszokások; er hat keine ~: modortalan.

Umgangskreis (der): társaság, társadalmi *v.* társas kör.

Umgangssprache (die): köznyelv, társalgási nyelv.

umgarnen (-te, hat umgarnt): körülhálózni vkit.

umgänglich: társaságkedvelő.

umgeben (umgab, hat umgeben): körülvenni, környezni; die Stadt ist von Wällen umgeben: a várost sáncok veszik körül.

Umgebung (die), *t.* -en: környezet, környék.

Umgegend (die), *t.* -en: vidék, környék; in der ~ von Budapest: Budapest környékén.

I. **um gehen** (gieng um, ist umgegangen): 1) körüljárni; 2) érintkezni, bánni (emberekkel); mit jmdm gut, schlecht ~: vkivel jól, rosszul bánni; 3) foglalkozni vmivel; mit etw. ~: vmiben santikálni, vmit tervezni; man geht damit um ..: azt tervezik; mit Selbstmordgedanken ~: öngyilkosságra gondolni; 4) hier geht ein Geist um: itt kisértet jár.

II. **umgehen** (umgieng, hat umgangen): megkerülni (hegyet), kijátszani (törvényt), megsérteni (szabályzatot); den Dienstweg ~: a szolgálati utat mellőzni; wir umgehen die Schilderung der näheren Details: mellőzzük a közelebbi részletek leirását.

umgehend: forduló (postával); mit ~er Post *v.* **umgehends:** postafordultával.

Umgehung (die), *t.* -en: 1) megkerülés, hátba kerülés; 2) mellőzés, kikerülés; ~ des Dienstweges: a szolgálati út mellőzése *v.* kikerülése; 3) megszegés, kijátszás (törvényé).

umgekehrt: megforditott, megforditva; ~ ist auch gefahren: az ellenkező az igaz.

um gestalten (-ete, hat umgestaltet): átalakitani, átváltoztatni.

Umgestaltung (die), *t.* -en: 1) átalakitás; 2) átalakulás.

Umgestaltungskosten (die = *t.*): átalakitási költség.

um gießen (goß um, hat umgegossen): átönteni, feldönteni.

umglänzen (-te, hat umglänzt): körülragyogni, körülfényleni.

I. **um graben** (grub um, hat umgegraben): újra ásni, felásni (földet).

II. **umgraben** (umgrub, hat umgraben): körülásni, körülárkolni.

Umgrabung (die), *t.* -en: felásás, körülásás.

um greifen: l. (um sich) greifen.

umgrenzen (-te, hat umgrenzt): körülzárni, határolni.

Umgrenzung (die): határolás.

umgürten (-ete, hat umgürtet): körülövezni; der mit einem Schwerte umgürtete Leib: a karddal övezett test (*ellenben:* das umgegürtete Schwert: a felkötött kard).

um haben (hatte um, hat umgehabt): viselni; ich habe einen Mantel um: köpeny van rajtam.

umhalsen (--ste, hat umhalst): megölelni, átkarolni.

Umhang (der), -es, *t.* --hänge: kárpit, lepel.

I. **um hängen** (-te, hat umgehängt): ráakasztani, ráadni (köpenyt); er hängt das Schwert um: felköti kardját.

II. **umhangen**, **umhängen** (umhieng *v.* umhängte, hat umhangen *v.* umhängt): körülaggatni, beaggatni vmivel.

☞ **umher:** köröskörül, szerteszét, ide s tova.

umher blicken (-te, hat umhergeblickt): körültekinteni.

umher fahren (fuhr umher, ist umhergefahren): szerteszét járni (kocsin stb.).

umher flattern (-te, hat umhergeflattert): ide-oda röpködni.

umher fliegen (flog umher, ist umhergeflogen): röpködni, szálldogálni.

umher gehen (gieng umher, ist umhergegangen): ide-oda járkálni, járni-kelni.

umher irren (-te, ist umhergeirrt): szerte barangolni, bolyongani.

umher laufen (lief umher, ist umhergelaufen): futkosni, szaladgálni.

umher liegen (lag umher, ist umhergelegen): szerteszét heverni.

umherliegend: körülfekvő.

umher reisen (--ste, ist umhergereist): utazgatni.

umher schweifen, **umher streifen** (-te): l. umherirren.

umher springen (sprang umher, ist umhergesprungen): ugrálni.

umher tappen (-te, hat umhergetappt): tapogatódzni.

umher wandern (-te, ist umhergewandert), **umher ziehen** (zog umher, ist umhergezogen): ide-oda bolyongani, vándorolni.

umher werfen (warf umher, hat umhergeworfen): dobálódzni; — **sich** ~: hánykolódni.

umhin: körül; nicht ~ können: meg nem állhatni, el nem kerülhetni vmit.

umhüllen (-te, hat umhüllt): beburkolni, betakarni.

Umhüllung (die), *t.* -en: 1) beburkolás; 2) burok, burkolat.

Umkehr (die): visszatérés, visszafordulás.

um kehren (-te): 1) (hat umgekehrt): megforditani; 2) (ist umgekehrt): vissza- *v.* megfordulni; — **sich** ~ (hat): visszafordulni, megfordulni.

Umkehrung (die), *t.* -en: 1) visszatérés, visszafordulás; 2) felforditás, felforgatás.

um kippen (-te, ist umgekippt): felbillenni, felborulni.

umklammern (-te, hat umklammert) etw.: vmit szorosan átkarolni, átkulcsolni.

um kleiden (-ete, hat umgekleidet): vkit átöltöztetni; — **sich** ~: átöltözni.

Umkleidung (die): 1) átöltözködés; 2) burkolat.

um kommen (kam um, ist umgekommen): elveszni, életét veszteni; in der Schlacht ~: a csatában elesni.

umkränzen (-te, hat umkränzt): koszorúval körülaggatni, megkoszorúzni.

Umkreis (der), -kreises, t. -kreise: kerület, környék, körlet.

• **umkreisen** (-ste, hat umkreist): kerülgetni, körüllebegni; die Gegend ist von Gottes Ruhe umkreist: isteni nyugalom lengi körül a vidéket v. lebeg a vidék felett.

um laden (lud v. ladete um, hat umgeladen): átrakni, átrakodni.

Umladestation (die): v. u. átrakodó állomás.

Umladung (die), t. -en: átrakodás.

umlagern (-te, hat umlagert): megszállni, körültáborozni; die feindlichen Truppen umlagerten die Stadt: az ellenséges csapatok a város körül táboroztak v. a várost körülzárták.

Umlauf (der), -es: keringés, forgalom; ~ des Blutes: vérkeringés; in ~ bringen: forgalomba hozni; es sind Gerüchte in ~, dass ..: oly hírek keringenek v. híre jár, hogy..; außer ~ setzen: forgalomból kivonni.

um laufen (lief um, ist umgelaufen): körben forogni, forgalomban lenni.

Umlaufszeit (die): keringési idő.

Umlaut (der), -es, t. -e: hangzómagasítás.

um lauten (-ete, hat umgelautet): illeszkedni.

um leeren (-te, hat umgeleert): átüríteni.

umlegbar: lehajtható.

um legen (-te, hat umgelegt): 1) körülrakni; einen Verband ~: köteléket alkalmazni; 2) áthelyezni, másképp helyezni; 3) megfordítani, átfordítani.

Umlegung (die), t. -en: 1) körülrakás; 2) áthelyezés; 3) megfordítás.

um lenken (-te, hat umgelenkt): 1) megfordítani; 2) irányt változtatni.

um liegen: l. umherliegen.

umliegend: körülfekvő, határos, szomszédos.

um malen (-te, hat umgemalt): újra festeni, átfesteni.

ummauern (-te, hat ummauert): körülfalazni, fallal bekeríteni.

Ummauerung (die): körülfalazás.

um modeln (-te, hat umgemodelt): átalakítani, átváltoztatni.

umnachten (-ete, hat umnachtet): éjbe borítani, elhomályosítani.

umnachtet: elborult, elborítva.

Umnachtung (die): homályba v. éjbe borulás, elsötétülés.

umnebeln (-te, hat umnebelt): ködbe borítani.

um nehmen (nahm um, hat umgenommen): magára venni (köpenyt); die Rüstung ~: a szerelvényt fölvenni; das Seitengewehr ~: az oldalfegyvert felkötni.

um packen (-te, hat umgepackt): átrakni, újra csomagolni.

umpfählen (-te, hat umpfählt): körülcölöpözni.

I. **um pflanzen** (-te, hat umgepflanzt): átültetni.

II. **umpflanzen** (-te, h. umpflanzt): körülültetni vmivel.

um pflügen (-te): l. umackern.

um prägen (-te, hat umgeprägt): újra verni (pénzt).

um quartieren (-te, hat umquartiert): átszállásolni.

umranken (-te, hat umrankt): körülfonni, befutni.

um rechnen (-ete, hat umgerechnet): átszámolni.

Umrechnung (die): átszámítás.

umreisen (-ste, hat umreist): körülutazni (a világot).

um reißen (riss um, h. umgerissen): elbontani, bontani (épületet).

umreiten (umritt, hat umritten): körüllovagolni.

um rennen (rannte um, hat umgerannt): elgázolni, eltiporni.

umringen (-te, hat umringt): körülvenni, bekeríteni.

Umriss (der), -risses t. -risse: vázlat, körrajz, körvonalak.

um rühren (-te, hat umgerührt): föl- v. megkeverni.

ums = um das: l. um.

um satteln (-te, hat umgesattelt): 1) nyerget változtatni; 2) köpenyt forgatni, nézetet cserélni.

Umsatz (der), -es: forgalom, forgatás.

um schalten (-ete, hat umgeschaltet): átcsatolni, átváltani, átkapcsolni.

Umschalter (der): átkapcsoló.

umschanzen (-te, hat umschanzt): körülsáncolni.

umschatten (-ete, hat umschattet): beborítani (árnyékkal), árnyékba burkolni.

Umschau (die): szemle, körültekintés; ~ halten: körültekinteni.

um schauen, sich (-te, hat sich umgeschaut): körülnézni, széttekinteni.

um schaufeln (-te, hat umgeschaufelt): megforgatni (gabonát).

umschiffen (-te, hat umschifft): körülhajózni.

Umschlag (der), -es, t. -schläge: 1) boríték; 2) borogatás; 3) gyors átmenet, fordulat; ~ des Wetters: hirtelen időváltozás; 4) áru- v. szállítmány-átrakodás (kikötőben).

Umschlagdeckel (der): borítéktábla.

um schlagen (schlug um): I. (hat umgeschlagen): 1) felhajtani (gallért); 2) felborítani, fellökni; 3) ráborítani, körülburkolni, borogatni; — II. (ist umgeschlagen): 1) felborulni, feldőlni; 2) megváltozni, átcsapni.

umschleichen (umschlich, hat umschlichen): kerülgetni, körülkullogni vmit.

umschleiern (-te, hat umschleiert): befátyolozni.

umschließen (umschloss, hat umschlossen): körülvenni, körülfogni, körülzárni.

Umschließung (die): körülzárás.

umschlingen (umschlang, hat umschlungen): átkarolni, átölelni; jmdn umschlungen halten: vkit átölelve (v. karjaiban) tartani.

um schmelzen (-te, hat umgeschmelzt): újra v. átolvasztani.

I. **um schnallen** (-te, hat umgeschnallt): felcsatolni, felkötni (kardot).

II. **umschnallen** (-te, hat umschnallt) jmdn: vkit körülövezni, körülcsatolni vmivel.

um schnüren (-te, hat umgeschnürt): zsinórral körülkötni.

I. **um schreiben** (schrieb um, hat umgeschrieben): 1) átírni, átíratni; grundbücherlich ~: telekkönyvileg átírni v. átjegyezni; 2) újra írni.

II. **umschreiben** (umschrieb, hat umschrieben): vmit körülírni.

Umschreibung (die), t. -en: 1) átírás, átíratás; 2) körülírás.

Umschreibungskosten (die = t.): átíratási költség.

Umschrift (die), t. -en: 1) körirat (érmen); 2) átírás, újra írás.

um schütten (-ete, hat umgeschüttet): felborítani, feldönteni.

umschwärmen (-te, hat umschwärmt): körülrajongani.

Umschweif (der), -es, t. -e: kerülő; ~e machen: nagy feneket keríteni; ohne ~: hímezés-hámozás nélkül.

Umschwung (der), -es: fordulat.

umsegeln (-te, hat umsegelt): körülvitorlázni.

um sehen, sich (sah sich um, hat sich umgesehen): körülnézni, visszatekinteni, hátrapillantani, megfordulni; sich in der Stadt ~: szétnézni a városban; — im Umsehen: míg az ember egyet fordul.

um setzen (-te, hat umgesetzt): 1) átültetni, átrakni, áthelyezni; 2) felfrissíteni (raktári készletet új áruval); 3) átváltani; in die Tat ~: tettre váltani, megvalósítani (szándékot).

Umsetzung (die): átültetés, átrakás, átváltás.

Umsichgreifen (das), -s: elharapódzás.

Umsicht (die): körültekintés.

umsichtig: körültekintő, óvatos.

um|sinken (sank um, ist umgesunken): összeroskadni.

umso: annál, annyival.

umsomehr: annyival inkább.

umsonst: hiába, ingyen; da ist alles Reden ~: itt a jó szó kárba veszett; das sollst du nicht ~ gethan haben: ezt ugyan el nem viszed szárazon.

umsoweniger: annál kevésbbé.

I. **um spannen** (-te, hat umgespannt): átfogni (lovakat).

II. **umspannen** (-te, hat umspannt): átfogni, körülfogni.

um spähen (-te, hat umgespäht): kémlelve széttekinteni.

umspinnen (umspann, hat umsponnen): körülfonni, beszőni.

I. **um springen** (sprang um, ist umgesprungen): 1) átcsapni, hirtelen megváltozni; der Wind springt um: a szél megváltozik; 2) elbánni vkivel; mit jmdm leicht ~: könnyen v. hamarosan elbánni vkivel.

II. **umspringen** (umsprang, hat umsprungen): körülugrándozni vmit.

umspülen (-te, hat umspült): mosni, körülnyaldosni (a hullámról).

Umstand (der), -es, t. ..stände: körülmény; den Umständen gemäß v. angemessen: a körülményekhez képest; Umstände machen: teketóriázni; ohne Umstände: teketória nélkül; unter Umständen: bizonyos körülmények közt.

Umstandswort (das), -es, t. ..wörter: határozó szó.

umständlich: körülményes, -en; um nicht ~ zu sein: hogy hosszadalmassá ne váljak.

Umständlichkeit (die): körülményesség, részletesség, hosszadalmasság.

umstecken (-te, hat umsteckt): körültűzni, körüldugdosni.

I. **um stehen** (stand um, ist umgestanden): kidőlni, elhullani.

II. **umstehen** (umstand, hat umstanden): körülállni vkit.

umstehend: 1) körülálló; 2) túllapon, a túllapon lévő; — die Umstehenden (= t.): a körülállók.

Umsteigekarte (die): átszálló-jegy.

um steigen (stieg um, ist umgestiegen): átszállni; ~ lassen: átszállatni.

Umsteigestation (die): átszállóállomás.

Umsteigeverkehr (der): átszállóforgalom.

I. **um stellen** (-te, hat umgestellt): 1) másként helyezni, újra rakni (bútort); 2) átállítani (jelzőt).

II. **umstellen** (-te, hat umstellt): körülfogni, bekeríteni.

Umstellung (die): 1) átállítás; 2) bekerítés.

I. **um steuern** (-te, hat umgesteuert): átkormányozni, kormányt átváltani.

II. **umsteuern** (-te, hat umsteuert): körülhajózni.

um stimmen (-te, hat umgestimmt): 1) másképp hangolni (hangszert); 2) vkit más véleményre v. nézetre bírni.

um stoßen (stieß um, hat umgestoßen): 1) fellökni, eltaszítani, felborítani; 2) megsemmisíteni, megdönteni.

umstößlich: megsemmisíthető.

umstrahlen (-te, hat umstrahlt): körülragyogni, besugározni.

umstricken (-te, hat umstrickt): körülhálózni.

Umsturz (der), -es, t. ..stürze: 1) megdőlés, összeomlás, felfordulás; 2) megdöntés, felforgatás, forradalom.

Umsturzpartei (die): forradalmár v. felforgató párt.

um stürzen (-te): I. (hat umgestürzt): fel- v. megdönteni, fellökni, felforgatni; — II. (ist umgestürzt): felfordulni, megdőlni, elpusztulni.

Umstürzler (der), -s, t. ~: forradalmár.

Umstürzung (die): l. Umsturz.

umsummen (-te, hat umsummt): körülzsongani v. dongani.

um tappen (-te, hat umgetappt): tapogatódzni, botorkálni.

um taufen (-te, h. umgetauft): újra keresztelni.

Umtausch (der), -es, t. -e: csere, kicserélés.

um tauschen (-te, hat umgetauscht): ki- v. elcserélni.

um thun (that um, hat umgethan): magára venni vmit; — sich nach etw. ~: járni vmi után; sich in der Welt ~: világot járni.

umtoben (-te, hat umtobt): körülzajongni.

umtönen (-te, hat umtönt): körülzengeni.

um treiben (trieb um, hat umgetrieben): kergetni, hányni, hajtani, űzni; — sich ~: kalandozni, hányódni.

Umtrieb (der), -es, t. -e: 1) mozgás, tevékenység, működés; in ~ setzen: folyamatba v. működésbe helyezni; 2) fondorkodás, üzelem.

umwachsen (umwuchs, hat umwachsen): körülnőni, benőni.

umwallen (-te, hat umwallt): körüllebegni.

um wandeln (-te): I. megváltoztatni, átalakítani; — II. sich ~: megváltozni, átalakulni.

Umwandelung (die), t. -en: átalakítás.

um wälzen (-te, h. umgewälzt): 1) görgetni, hengeríteni; 2) felforgatni (állapotokat).

Umwälzung (die), t. -en: átalakulás, forradalom, mozgalom.

umweben (umwob, h. umwoben): körülfonni, befonni.

um wechseln (-te, hat umgewechselt): felcserélni, beváltani.

Umweg (der), -es, t. -e: kerülő (út); einen ~ machen: kerülőt tenni; auf ~en: kerülő utakon; ohne ~e: egyenes úton.

umwehen (-te, hat umweht): körüllengeni.

umwendbar: megfordítható.

um wenden (wendete v. wandte um, hat umgewendet v. umgewandt): megfordítani; wie man eine Hand umwendet (v. umdreht): egy szempillantás alatt; — sich ~: meg- v. visszafordulni; — beim **Umwenden**: a hátrafordulásnál.

umwerben (umwarb, hat umworben): körülrajongni vkit; sie war viel umworben: nagyon körülrajongták.

um werfen (warf um, h. umgeworfen): 1) felfordítani, feldönteni; 2) magára vetni (köpönyeget); 3) feldőlni, felfordulni; der Kutscher hat umgeworfen: a kocsis a kocsival felfordult.

Umwerfung (die): felfordítás.

umwerten (-ete, hat umwertet): vminek értékét átváltoztatni.

Umwertung (die): értékváltoztatás.

umwickeln (-te, h. umwickelt): becsavarni, begöngyölni; mit Stroh ~: szalmába kötni v. takarni.

umwinden (umwand, h. umwunden): körülfonni; jmdn mit Fesseln ~: bilincsekbe verni.

umwogen (-te, hat umwogt): körülhullámzani.

umwohnen (-te, h. umwohnt) etw.: vmi körül lakni.

umwohnend: körüllakó.

Umwohner (der), -s, t. ~: a környéken lakó.

umwölken (-te, h. umwölkt): felhőbe burkolni v. borítani, sötétíteni; sich ~: felhőbe borulni, elborulni, elsötétedni.

umwölkt: borus, borult, -an, felhős, -en.
um wühlen (-te, hat umgewühlt): feltúrni, felhányni, felkutatni.
umzäunen (-te, hat umzäunt): sövénnyel bekeríteni.
Umzäunung (die), *t.* -en: kerítés, sövény.
um zeichnen (-ete, hat umgezeichnet): másképp rajzolni, újra megrajzolni.
I. **um ziehen** (zog um, ist umgezogen): [máshova] költözni; — sich (h.): átöltözni, ruhát váltani.
II. **umziehen** (umzog, hat umzogen): körülfogni; der Himmel umzieht sich: az ég beborul.
umzingeln (-te, hat umzingelt): körülfogni, körülzárni.
Umzug (der), -es, *t.* -züge: 1) költözködés; 2) körmenet.
☛ **un-**: *összetételekben rendesen tagadó, fosztó jelentésű.*
unabänderlich: változhatatlan, -ul.
Unabänderlichkeit (die): változhatatlanság, másíthatatlanság.
unabgelöscht: oltatlan (mész).
unabgerechnet: le nem számítva, le nem vonva.
unabhängig: független, -ül; ~ machen: függetleníteni. [ség.
Unabhängigkeit (die): független-
Unabhängigkeitserklärung (die): függetlenségi nyilatkozat.
Unabhängigkeitskrieg (der): függetlenségi harc.
unablässig, unablässlich: folytonos, -an, szakadatlan, -ul.
unablösbar, unablöslich: 1) el választhatatlan; 2) meg nem váltható; ~e Schuld: állandó adósság.
unabsehbar: beláthatatlan, -ul.
unabsetzbar: elmozdíthatatlan, -ul.
unabsichtlich: akaratlan, -ul.
unabweisbar, unabweislich: elutasíthatatlan, múlhatatlan, -ul.
unabwendbar: elháríthat[at]lan, -ul. [ríthatlanság.
Unabwendbarkeit (die): elhá-
unachtsam: gondatlan, vigyázatlan, -ul.
Unachtsamkeit (die): gondatlanság, vigyázatlanság.
unadelig: nem nemes.
unanfechtbar: megtámadhatatlan.
unangefochten: háborítatlan, meg nem támadott; ~ bleiben: bántatlanul maradni; jmdn ~ lassen: vkit nem bántani.
unangekleidet: öltözetlen, -ül.
unangemeldet: bejelentetlen, -ül.
unangemessen: illetlen, hozzá nem illő.
unangenehm: kellemetlen, -ül.
unangerührt, unangetastet: érintetlen, -ül.
unangesagt: bejelentetlen, -ül; ~e Visitierung: meglepő-szemle.
unangesehen: l. unansehnlich.
unangestellt: nem alkalmazott.
unangetastet: l. unangerührt.
unangreifbar: megtámadhatatlan, hozzáférhetetlen.
unanim: egyértelmű, egyhangú.
Unanimität (die): egyhangúság.
unannehmbar: el nem fogadható.
Unannehmlichkeit (die), *t.* -en: kellemetlenség. [kély, silány.
unansehnlich: jelentéktelen, cse-
Unansehnlichkeit (die): jelentéktelenség, csekélység, silányság.
unanständig: illetlen, -ül.
Unanständigkeit (die), *t.* -en: illetlenség.
unanstößig: nem bántó.
unantastbar: érinthetetlen, -ül.
unanwendbar: használhatatlan, alkalmatlan. [visszataszító.
unappetitlich: ízetlen, undorító,
Unart (die), *t.* -en: rossz szokás, illetlenség, neveletlenség.
unartikuliert: tagolatlan.
unartig: illetlen, neveletlen, -ül.
unauffindbar: meg nem található.
unaufgefordert: kéretlen, -ül, felszólítás nélkül.
unaufgeklärt: kiderítetlen.
unaufgelöst: föl- v. megoldatlan.
unaufgeschnitten: felvágatlan, -ul.
unaufhaltbar, unaufhaltsam: feltarthatatlan, feltartózhatlan, -ul. [kadatlan, -ul.
unaufhörlich: szüntelen, -ül, sza-
unauflösbar, unauflöslich: oldhatatlan, -ul.
unaufmerksam: figyelmetlen, -ül.
Unaufmerksamkeit (die): figyelmetlenség.
unaufrichtig: nem őszinte, -én.
unaufschiebbar: halaszthatatlan.
unaufstreibbar: elő nem keríthető.
unausbleiblich: elmaradhatatlan.
Unausbleiblichkeit (die): vminek elmaradhatatlan volta.
unausdehnbar: nem nyújtható.
unausführbar: kivihetetlen, teljesíthetetlen, -ül.
unausgebaut: félig épült.
unausgebildet: 1) fejletlen; 2) kiképezetlen, -ül.
unausgeführt: félbeszakadt, befejezetlen, kidolgozatlan.
unausgeglichen: elintézetlen, kiegyenlítetlen, -ül.
unausgemacht: el nem határozott.
unausgesetzt: folytonos, -an, szakadatlan, -ul.
unausgiebig: szaporátlan. [-ül.
unauslöschlich: kitörölhetetlen,
unaussprechbar: kiejthetetlen.
unaussprechlich: kimondhatatlan, -ul.
unausstehlich: kiállhatatlan, -ul, tűrhetetlen, szenvedhetetlen, -ül. [-ül, kiirthatatlan, -ul.
unaustilgbar: eltörölhetetlen,
unausweichlich: elkerülhetetlen, [-ül.
[**unächt**: l. unecht.
unähnlich: nem hasonló, hasonlótlan; das sieht ihm nicht ~: ez rája vall. [telen.
unästhetisch: rossz ízlésű, ízlés-
unbarmherzig: könyörületlen, -ül, irgalmatlan, -ul.
Unbarmherzigkeit (die): könyörtelenség, irgalmatlanság.
unbändig: féktelen, -ül, rakoncátlan, -ul, mód nélkül.
unbeabsichtigt: szándéktalan, -ul.
unbeachtet: észrevétlen, figyelembe nem vett; ~ lassen: figyelmen kívül hagyni vmit.
unbeanstandet: kifogástalan, -ul; etw. ~ lassen: vmit szó nélkül hagyni.
unbeantwortet: felelet nélkül (hagyott); etw. ~ lassen: vmit felelet nélkül hagyni.
unbearbeitet: kidolgozatlan, műveletlen.
unbebaut: 1) bevetetlen, műveletlen (föld); 2) beépítetlen, be nem épített (terület).
unbedacht, unbedachtsam, unbedächtig: meggondolatlan, megfontolatlan, -ul. [dolatlanság.
Unbedachtsamkeit (die): meggon-
unbedeckt: fedetlen, -ül; mit ~em Haupte: hajadon fővel.
unbedenklich: habozás nélkül.
unbedeutend: jelentéktelen, -ül; — das Unbedeutende, -n: jelentéktelenség, csekélység.
Unbedeutendheit (die): vminek jelentéktelen volta.
unbedingt: föltétlen, -ül.
unbeeidigt: meg nem esketett.
unbeendigt: bevégzetlen, -ül.
unbeerdigt: temetetlen, -ül.
unbefahren: tájékozatlan.
unbefangen: elfogulatlan, -ul.
Unbefangenheit (die): elfogulatlanság. [pesítés nélküli.
unbefähigt: nem képesített, ké-
unbefiedert: tollatlan, -ul.
unbefleckt: szeplőtlen, -ül.
unbefriedigend: ki nem elégítő, -en, elégtelen, -ül.
unbefriedigt: ki nem elégített.
unbefugt: jogosulatlan, illetéktelen, -ül.
unbefugterweise: jogtalanul.
unbegabt: tehetségtelen.
unbegeben: *ker.* eladatlan (áru).
unbegehrt: nem keresett.
unbegleitet: kíséretlen, -ül, kísérő nélkül. [-ul.
unbegreiflich: megfoghatatlan,
Unbegreiflichkeit (die): meg- v. felfoghatatlanság.

unbegrenzt: határtalan, -ul.
unbegründet: alaptalan, -ul.
unbegütert: vagyontalan.
unbehaart: szőrtelen, csupasz.
Unbehagen (das), -s: kellemetlenség, barátságtalan v. kellemetlen érzés, kényelmetlenség, alkalmatlanság.
unbehaglich: kellemetlen, kelletlen, kényelmetlen, -ül.
unbehelligt: háboritatlan, zavartalan, bántatlan, -ul.
unbehilflich, unbeholfen: élhetetlen, ügyetlen, gyámoltalan.
Unbehilflichkeit, Unbeholfenheit (die): gyámoltalanság.
unbehindert: akadálytalan, -ul.
unbeirrt: zavartalan, -ul.
unbejaht lassen: nem mondani igent vmire.
unbekannt: ismeretlen, -ül; das ist mir ~: nem ismerem, nem tudok róla; das ist mir nicht ~: van tudomásom róla, ismerem; es wird dir nicht ~ sein: bizonyosan hallottad; ich bin hier ~: idegen vagyok itt; — der, die, das **Unbekannte**, -n, t. -n: ismeretlen.
Unbekanntheit (die): ismeretlenség.
unbekleidet: ruhátlan, -ul.
unbekümmert: gondtalan, -ul, nem törődve vmivel; seien Sie deshalb ~: ne nyugtalankodjék e miatt.
unbeladen: rakatlan, meg nem terhelt v. terhelve.
unbelaubt: lombtalan, -ul.
unbelästigt: l. unbehelligt.
unbelebt: élettelen, lelketlen.
unbelesen: keveset olvasott.
unbeliebt: nem kedvelt.
unbelohnt: jutalmazatlan, -ul.
unbemerkbar: észrevehetetlen, -ül, észre nem vehető, -en.
unbemerkt: észrevétlen, -ül; nicht ~ lassen: észrevenni.
unbemittelt: vagyontalan.
unbenannt: nevezetlen, meg nem nevezett.
unbeneidet: nem irigyelt v. irigyelve.
unbenommen: szabad, megengedett; es bleibt ihm ~: jogában áll, fenhagyatván neki.
unbenutzt, unbenützt: használatlan, -ul; etw. nicht ~ lassen: vmit jól felhasználni.
unbeobachtet: meg nem figyelt; etw. ~ lassen: vmire ügyet sem vetni.
unbequem: kényelmetlen, -ul; es ist ihm ~: terhére van.
Unbequemlichkeit (die), t. -en: kényelmetlenség, alkalmatlanság.
unberechenbar: kiszámithatatlan, -ul.
unberechtigt: jogosulatlan, jogositatlan, -ul.
unberedt: nehéz beszédű.
unberichtigt: elintézetlen, el nem igazitott, nem helyesbitett.
unberufen: 1) hivatlan, jogosulatlan, -ul; 2) ~ sei es gesagt: jó órában legyen mondva!
unberücksichtigt: figyelmen kivül hagyott; etw. ~ lassen: vmit figyelmen kivül hagyni.
unberühmt: nem hires, dicstelen.
unberührt: érintetlen, -ül; etw. ~ lassen: nem nyúlni vmihez, nem érinteni vmit; von fremden Einflüssen ~: idegen befolyástól nem érintve.
unbesäet: bevetetlen, -ül.
unbeschadet (*praep. gen.*) einer Sache: vminek sérelme nélkül.
unbeschädigt: sértetlen, -ül.
unbeschäftigt: dologtalan, -ul, foglalkozás nélküli.
unbescheiden: szerénytelen, -ül.
Unbescheidenheit (die): szerénytelenség.
unbeschenkt: ajándék nélkül.
unbeschlagen: 1) vasalatlan; 2) ~ in etw.: járatlan vmiben.
unbeschnitten: felvágatlan.
unbescholten: feddhetetlen, -ül; der Beschuldigte hat ein ~es Vorleben: a vádlott büntetlen előéletű.
unbeschränkt: korlátlan, -ul.
unbeschreiblich: leirhatatlan, -ul.
unbeschrieben: iratlan, tiszta.
unbeschrien: l. unberufen 2.
unbeschützt: védtelen, -ül.
unbeseelt: lelketlen, -ül.
unbesehen: látatlanul.
unbeseitigt: el nem távolitott v. távolitva.
unbesetzt: el nem foglalt, üres (hely), be nem töltött (állás).
unbesiegbar: legyőzhetetlen, -ül.
unbesoldet: dijtalan, -ul, fizetés nélküli.
unbesonnen: meggondolatlan, -ul.
Unbesonnenheit (die): meggondolatlanság.
unbesorgt: gondtalan, -ul; sei ~: légy nyugodt!
Unbestand (der), -es: állhatatlanság.
unbeständig: állhatatlan.
unbestechbar, unbestechlich: megvesztegethetetlen, -ül.
unbestellbar: kézbesithetetlen.
unbestellt: 1) meg nem rendelt (áru); 2) kézbesitetlen (levél).
unbestimmbar: meg nem határozható.
unbestimmt: határozatlan, -ul.
Unbestimmtheit (die): határozatlanság.
unbestreitbar: kétségtelen, -ül, kétségbevonhatatlan, -ul.
unbestritten: kétségtelen, -ül.
unbesucht: nem látogatott.
unbeteiligt: nem részes.
unbetont: hangsúlytalan, -ul.
unbeträchtlich: jelentéktelen.
unbetreten: járatlan, úttalan.
unbeugsam: hajthatatlan, törhetlen.
unbewacht: védetlen, őrizetlen; ein ~er Augenblick: egy óvatlan pillanat.
unbewaffnet: fegyvertelen, -ül; mit ~em Auge: puszta (v. gyalog) szemmel.
unbewandert: járatlan.
unbeweglich: 1) mozdulatlan, -ul; ~es Gut: ingatlan jószág; 2) meg nem mozdítható.
unbeweint: megsiratatlan, -ul.
unbeweisbar, unbeweislich: be nem bizonyitható.
unbewiesen: be nem bizonyitott.
unbewohnbar: lakhatatlan.
unbewohnt: lakatlan.
unbewußt: 1) ismeretlen; Inhalt ~: tartalma ismeretlen; es wird Ihnen nicht ~ sein: bizonyosan tudja; 2) öntudatlan, -ul; sich (*dat.*) einer Sache ~ sein: nem tudni vmiről.
unbezahlbar: megfizethetetlen.
unbezahlt: kifizetetlen, -ül.
unbezweifelt: kétségtelen, -ül.
unbezwingbar, unbezwinglich: legyőzhetetlen, leküzdhetetlen, -ül.
unbiegsam: 1) nem hajlitható; 2) l. unbeugsam.
Unbilde (die), t. -n: jogtalanság, méltatlanság, sérelem; ~n der Witterung: az időjárás haragja v. zordonsága.
unbildsam: képezhetetlen, nem alakitható.
Unbill (die): l. Unbilde.
unbillig: méltatlan, méltánytalan, -ul.
unblutig: vér nélküli.
unbotmäßig: fegyelmetlen, engedetlen, -ül.
unbrauchbar: hasznavehetetlen.
Unbrauchbarkeit (die): használhatlanság.
unchristlich: nem keresztényi, keresztényhez nem illő.
uncivilisiert, uncultiviert: művelетlen.
uncollegial: nem kollegiális, kartárshoz nem illő.
Uncultur (die): műveletlenség.
und: és, s, meg; ~ zwar: még pedig.
Undank (der), -es: hálátlanság, háladatlanság; ~ ist der Welt Lohn: jótett helyébe jót ne várj.
undankbar: hálátlan, -ul.
Undankbarkeit (die): hálátlanság.
undatiert: keltezetlen, kelet nélküli.
undeclinierbar: ragozhatatlan.

undefinierbar: meg nem határozható.
undenkbar: el nem gondolható, elképzelhetetlen, megfoghatatlan.
undenklich: elképzelhetetlen; seit ~er Zeit: emlékezetet meghaladó *v.* ősrégi idő óta.
undeutlich: nem világos, homályos, -an; ~e Schrift: olvashatatlan írás.
Undeutlichkeit (die): homályosság.
undichterisch: költőietlen, nem költői.
undienlich: alkalmatlan, használhatatlan, káros; es wird uns nicht ~ sein: nem lesz kárunkra. [lenség.
Unding (das), -es, *t.* -e: képte-
undisciplinierst: fegyelmezetlen, -ül. [nem drámai.
undramatisch: színszerűtlen,
unduldsam: türelmetlen, -ül.
Unduldsamkeit (die): türelmetlenség.
undurchdringlich: áthatolhatatlan, áttörhetetlen, átjárhatatlan.
undurchsichtig: átlátszatlan.
uneben: egyenetlen; *á. é.* nicht ~: nem rossz.
unecht: hamis, nem valódi.
Unechtheit (die): hamisság.
unedel: nem nemes, nemtelen.
unediert: kiadatlan, -ul.
unehelich: házasságon kívüli, törvénytelen (gyermek).
unehrbar: becstelen.
Unehre (die): becstelenség, szégyen; es gereicht ihm zur ~: nem válik becsületére.
unehrerbietig: tiszteletlen, -ül.
unehrlich: becstelen, gyalázatos.
uneigennützig: önzetlen, -ül.
Uneigennützigkeit (die): önzetlenség.
uneigentlich: nem tulajdonképi, nem igazi, átvitt (értelmű).
uneingedenk des...: vmire nem gondolva, vmit felejtve.
uneingeladen: hivatlan, -ul.
uneingenommen: elfogulatlan, -ul.
uneingeschränkt: korlátlan, -ul.
uneingeweiht: be nem avatott *v.* avatva.
uneinig: egyenetlen, ellenkező; ~ sein: viszályban élni; ~ werden: meghasonlani; er ist mit sich selbst ~: önmagával meghasonlott.
Uneinigkeit (die), *t.* -en: meghasonlás, egyenetlenség, viszszavonás. [bevehetetlen.
uneinnehmbar: megvihatatlan,
uneins: l. uneinig.
uneinträglich: nem jövedelmező, hálátlan. [érzéketlen.
unempfänglich: nem fogékony,
unempfindlich: érzéketlen, -ül; ~ werden: elfásulni, eltompulni.
unendlich: végtelen, -ül.
Unendlichkeit (die): végtelenség.
unentbehrlich: nélkülözhetetlen, -ül. [lözhetlenség
Unentbehrlichkeit (die): nélkü-
unentdeckt: föl nem fedezett.
unentgeltlich: ingyen, -es.
unentrinnbar: elkerülhetlen, -ül.
unentschieden: eldöntetlen; etw. ~ lassen: vmit függőben hagyni.
unentschlossen: határozatlan, -ul, habozó; ich bin noch ~: még nem határoztam. [zatlanság.
Unentschlossenheit (die): határo-
unentwegt: szilárd, -an, rendületlen, -ül, tántoríthatatlan, -ul.
unentwickelt: fejletlen, -ül.
unentzifferbar: kibetűzhetetlen.
unerachtet: l. ungeachtet.
unerbittlich: kérlelhetetlen, engesztelhetetlen, -ül. [lenség.
Unerbittlichkeit (die): kérlelhet-
unerfahren: tapasztalatlan.
Unerfahrenheit (die): tapasztalatlanság.
unerfindlich: kitalálhatatlan; das ist mir ~: nem bírom kitalálni.
unerforschlich: kideríthetlen, -ül.
unerforscht: ki nem derített.
unerfreulich: nem örvendetes.
unerfüllbar: teljesíthetetlen; ~ bleiben: nem teljesülni; ~ lassen: nem teljesíteni.
unerfüllt: teljesületlen, teljesítetlen, -ül.
unergründet: megfejtetlen.
unergründlich: 1) megfejthetetlen, végére-járhatatlan; 2) megmérhetetlen, feneketlen.
unerheblich: jelentéktelen, -ül.
unerhört: hallatlan, meghallgatatlan; ~ lassen: meg nem hallgatni.
unerkannt: meg *v.* fel nem ismert; er blieb ~: nem ismertek rá. [hetetlen, -ül.
unerkennbar: meg- *v.* felismer-
unerkenntlich: 1) felismerhetlen, -ül; 2) hálátlan, háládatlan.
unerklärbar, unerklärlich: megmagyarázhatatlan.
unerlaubt: meg nem engedett.
unerläßlich: elengedhetetlen, -ül.
unerledigt: elintézetlen, -ül.
unermeßlich: megmérhetetlen, mérhetetlen, -ül.
Unermeßlichkeit (die): mérhetetlenség.
unermüdet: fáradatlan, -ul.
unermüdlich: fáradhatatlan, -ul.
Unermüdlichkeit (die): fáradhatatlanság.
unerquicklich: kellemetlen, kelletlen, boszantó. [tetlen.
unerreichbar: el- *v.* utólérhe-
unersättlich: telhetetlen. [lenség.
Unersättlichkeit (die): telhetet-
unerschöpflich: kimeríthetetlen, kifogyhatatlan, -ul. [-ül.
unerschrocken: rettenthetetlen,
unerschütterlich: rendíthetetlen, rendületlen, -ül.
unerschüttert: rendületlen, -ül.
unerschwinglich: pénzzel meg nem vehető (dolog), elő nem teremthető (összeg).
unersetzbar, unersetzlich: pótolhatatlan, -ul.
unersprießlich: eredménytelen, sikertelen, -ül, áldatlan, -ul.
unerträglich: tűrhetetlen, elviselhetetlen. [lenség.
Unerträglichkeit (die): tűrhetet-
unerwachsen: kiskorú.
unerwartet: váratlan, -ul; die Sache kommt mir ganz ~: erre épen nem számítottam.
unerwähnt: meg nem említett; etw. ~ lassen: vmit nem említeni. [ható.
unerweislich: be nem bizonyít-
unerwidert: nem viszonzott, felelet *v.* válasz nélkül (hagyott); etw. ~ lassen: vmit felelet nélkül hagyni.
unerwiesen: be nem bizonyított; das ist bisher ~: ez még nincs bebizonyítva.
unerwünscht: 1) nem óhajtott; es kam mir ~: nem örültem neki; 2) rosszkor (jött).
unerzählbar: el nem beszélhető.
unerzogen: neveletlen.
unessbar: ehetetlen.
unfahrbar: járhatatlan (út).
Unfall (der), -es, *t.* -fälle: baj, baleset; **Unfallversicherung** (die): baleset-biztosítás.
unfaßbar: megfoghatatlan.
unfähig: képtelen, tehetetlen.
Unfähigkeit (die): képtelenség, tehetetlenség.
unfehlbar: csalhatatlan, -ul, kétségtelen, -ül; er wird ~ kommen: biztosan el fog jönni.
Unfehlbarkeit (die): csalhatatlanság, csalatkozhatatlanság.
unfein: durva.
unfern: nem messze.
unfertig: bevégzetlen, befejezetlen, készületlen, félbemaradt.
Unflat (der), -es: piszok, mocsok.
unflätig: piszkos, trágár.
unfolgsam: szófogadatlan.
Unfolgsamkeit (die): engedetlenség, szófogadatlanság.
Unform (die), *t.* -en: 1) idomtalanság; 2) rossz szokás, helytelenség.
unförmlich: alaktalan, idomtalan.
unfrankiert: bérmentetlen.
unfrei: nem szabad, szolgai.

unfreiwillig: nem önként, akaratlan. [barátságtalan, -ul.
unfreundlich, unfreundschaftlich:
Unfriede (der): békétlenség.
unfriedlich: békétlen, -ül.
unfruchtbar: terméketlen, meddő.
Unfruchtbarkeit (die): terméketlenség.
Unfug (der), -es: 1) rendetlenség, visszaélés; 2) helytelenség, garázdaság; ~ treiben: helytelenkedni, garázdálkodni.
unfügsam: nehezen alkalmazkodó, engedetlen.
ungangbar: 1) járatlan (út); 2) nem használatos, nem kelendő, szokatlan.
ungar: fótelen, sületlen.
Ungar (der), -n, *t.* -n: magyar (férfi); — die **Ungarin**, *t.* -nen: magyar nő. [deutsch.
ungarisch: magyar, -ul, *v. ö.*
Ungarland (das): Magyarország.
ungarländisch: magyarországi.
Ungarn (das), -s: Magyarország.
Ungarthum (das), -[e]s: magyarság.
Ungarwein (der): magyar bor.
ungastlich: barátságtalan, -ul.
ungeachtet *(praep. gen. v. dat.)*: vminek dacára; dessen ~: mégis, mindazonáltal; ~ des beschwerlichen Weges: a rossz út dacára v. ámbár az út rossz...
ungeahnt: nem sejtett.
ungebahnt: töretlen (út).
Ungeberde (die), *t.* -n: illetlen taglejtés *v.* testmozdulat.
ungeberdig: rakoncátlan.
ungebeten: kéretlen, -ül, hivatlan, -ul; ~er Gast: hivatlan vendég.
ungebildet: műveletlen.
ungeboren: (még) nem született.
ungebraucht: nem használt, használatlan. [szokatlan.
ungebräuchlich: nem szokásos,
ungebunden: 1) kötetlen, -ül; 2) korlátlan. [lanság.
Ungebür (die), *t.* -en: méltat-
ungebürlich: méltatlan, méltánytalan, jogtalan, -ul. [tetlen.
ungedeckt: 1) fedetlen; 2) teri-
ungedruckt: ki nem nyomatott, nyomtatásban meg nem jelent.
Ungeduld (die): turelmetlenség; mit ~: türelmetlenül.
ungeduldig: turelmetlen, -ül; ~ sein: turelmetlenkedni.
ungeeignet: alkalmatlan.
ungefähr: korulbelul, esetleg; von ~: véletlenul; — das Ungefähr, -s: veletlen, vakeset.
ungefährdet: nem veszélyeztetett.
ungefährlich: veszélytelen.
ungefällig: nem szives, barát-
ungefärbt: festetlen. [ságtalan.
ungefordert: kéretlen, -ül.
ungefragt: kérdezetlen, -ül.
ungefüge: esetlen, nehézkes.
ungefügig: alkalmazkodni nem tudó, csökönyös.
ungegliedert: tagolatlan.
ungegründet: alaptalan, -ul.
ungehalten: boszús, haragos; über etw. ~ sein: boszankodni *v.* neheztelni vmi miatt.
ungeheilt: gyógyulatlan, -ul.
ungeheißen: önként, magától.
ungeheizt: fűtetlen, -ül.
ungeheuchelt: hazudatlan, őszinte.
Ungeheuer (das), -s, *t.* ~: szörnyeteg, szörny.
ungeheuer *(kf.* ungeheuerer, *ff.* ungeheuerst): szörnyű, roppant; ~ viel Geld: tenger sok pénz.
ungehindert: akadálytalan, -ul.
ungehobelt: 1) gyalulatlan; 2) bárdolatlan, -ul.
ungehofft: nem remélt *v.* remélve.
Ungehorsam (der), -s: engedetlenség, szófogadatlanság.
ungehorsam: engedetlen, szófogadatlan; jmdm ~ sein: nem engedelmeskedni vkinek.
ungehörig: illetlen, helytelen.
ungeistlich: nem egyházi, nem papi, világi.
ungekannt: ismeretlen, -ül.
ungekünstelt: keresetlen, mesterkéletlen.
ungeladen: 1) meg nem töltött (fegyver); 2) hivatlan, -ul, meghivás nélkül.
ungelegen: 1) alkalmatlan; 2) alkalmatlan időben, rosszkor.
Ungelegenheit (die), *t.* -en: alkalmatlanság, kényelmetlenség, zavar; jdm ~en machen: vkinek kellemetlenséget okozni, terhére lenni. [nehéz fejű.
ungelehrig: nem tanulékony,
ungelehrt: tanulatlan, -ul.
ungelenk: ügyetlen, esetlen, -ül.
Ungemach (das), -es: baj, vesződség. [vesződséges, -en.
ungemächlich: kényelmetlen, -ül,
ungemein: 1) nem közönséges, szokatlan, ritka; 2) rendkívül.
ungemessen: 1) méretlen; 2) korlátlan, -ul, mértéktelen, -ül.
ungemütlich: kenyelmetlen, kellemetlen, barátságtalan.
ungenannt: névtelen, meg nem nevezett.
ungenau: nem pontos, -an.
ungeniert: fesztelen, -ul.
Ungeniertheit (die): fesztelenség.
ungenießbar: 1) élvezhetetlen; 2) ehetetlen, ihatatlan; 3) kiállhatatlan.
ungenügend: elégtelen, hiányos; etw. für ~ halten: vmit kevesellni.
ungenügsam: elégedetlen, telhetetlen, követelő.
Ungenügsamkeit (die): elégedetlenség, telhetetlenség.
ungenützt: használatlan, -ul.
ungeordnet: rendezetlen, -ül.
ungepflastert: kövezetlen, -ül.
ungeprüft: vizsgálatlan, -ul.
ungerade: 1) nem egyenes, görbe; 2) páratlan (szám).
ungerathen: 1) nem sikerült, sikertelen; 2) korcs, elfajult.
ungerächt: boszulatlan, -ul.
ungerechnet: nem számitva.
ungerecht: igazságtalan, jogtalan, -ul. [igazságtalan, -ul.
ungerechtfertigt: indokolatlan,
Ungerechtigkeit (die), *t.* -en: igazságtalanság, jogtalanság.
ungereimt: 1) rímtelen; 2) képtelen, dőre. [telenség.
Ungereimtheit (die), *t.* -en: kép-
ungern: kedvetlenül, kelletlenül, nem szivesen; er sah es ~: nem jó szemmel nézte; gern oder ~: ha tetszik, ha nem.
ungerochen: l. ungerächt.
ungerufen: hivatlan, -ul.
ungerügt: feddetlen; ~ bleiben: dorgálásban nem részesülni; etw. ~ lassen: vmit meg nem dorgálni.
ungerührt: érintetlen, -ül, megindulás nélkül, -i; er blieb dabei ~: nem indult meg rajta.
ungerüstet: készületlen, fegyverzetlen, -ül.
ungesagt: meg nem mondott; etw. ~ lassen: vmit meg nem mondani.
ungesalzen: sótlan, sótalan.
ungesattelt: nyergeletlen, -ül.
ungesättigt: jól nem lakott.
ungesäuert: savanyítatlan, kovásztalan (kenyér).
ungesäumt: haladéktalan, -ul.
ungeschält: hámozatlan, -ul.
ungeschehen: meg nem történt; etw. ~ machen: vmit meg nem történtté tenni. [részen.
ungescheut: félelmetlen, -ül, me-
Ungeschick (das), -es, **Ungeschicklichkeit** (die), *t.* -en: ügyetlenség, esetlenség.
ungeschickt: ügyetlen, esetlen, -ül.
ungeschlacht: idomtalan, otromba, durva. [dolatlan, -ul.
ungeschliffen: csiszolatlan, bár-
Ungeschliffenheit (die): csiszolatlanság. [ség, ízléshiány.
Ungeschmack (der): izléstelen-
ungeschmälert: csorbitatlan, csonkitatlan, -ul.
ungeschmeidig: merev, -en.
ungeschminkt: kendőzetlen, festetlen, -ul; die ~e Wahrheit a leplezetlen igazság.

ungeschmückt: cifrázatlan, -ul.
ungeschnitten: metszetlen, -ül.
ungeschoren lassen: békében v. békén hagyni vkit. [lanban.]
ungesehen: látatlan, -ul, látat-
ungesellig: barátságtalan, -ul.
ungesetzlich: törvénytelen, -ül.
ungesetzmäßig: nem törvényszerű, -en. [szavú, szótalan.]
ungesprächig: hallgatag, szük-
ungestalt: alaktalan, formátlan, idomtalan, -ul.
ungestattet: meg nem engedett.
ungestört: zavartalan, háboritatlan, -ul.
ungestraft: büntetlen, -ül; ~ bleiben: nem bünhődni, a büntetést elkerülni; ~ lassen: nem büntetni, meg nem torolni.
ungestüm: 1) erőszakos, féktelen, heves; 2) háborgó (tenger); ~es Wetter: zivataros idő; — der (v. das) **Ungestüm**, -s: hevesség, heveskedés.
ungesucht: keresetlen; — das **Ungesuchte**: keresetlenség.
ungesund: 1) nem egészséges; 2) egészségtelen, ártalmas.
ungetauft: meg nem keresztelt.
ungethan: meg nem tett; etw. ~ lassen: vmit meg nem tenni.
ungetheilt: osztatlan.
ungethüm: szörnyü; — das **Ungethüm**, -es, l. -e: szörnyeteg, csodaszörny, rémállat.
ungetrennt: elválasztatlan, -ul.
ungetreu: hüt(e)len, -ül.
ungetrübt: zavartalan, -ul.
ungeübt: gyakorlatlan, -ul.
ungewandt: ügyetlen, -ül.
ungewarnt: előre nem figyelmeztetett; előleges figyelmeztetés nélkül. [lan.]
ungewaschen: mosdatlan, mosat-
ungewiss: bizonytalan, nem bizonyos; jmdn im ungewissen lassen: vkit bizonytalanságban hagyni. [ság.]
Ungewissheit (die): bizonytalan-
Ungewitter (das), -s, l. ~: zivatar, fergeteg.
ungewogen: 1) meg nem mért, megméretlen; 2) jmdm ~ sein: idegenkedni vkitől.
ungewohnt: szokatlan, -ul; harter Arbeit ~: kemény munkához nem szokott; des Kampfes ~: harcra szokatlan.
ungewöhnlich: rendkivüli, szokatlan, -ul. [latlan.]
ungezählt: olvasatlan, számlá-
ungezähmt: zabolátlan, -ul.
Ungeziefer (das), -s, l. ~: férgek, kártékony rovarok.
ungeziemend: illetlen, -ül.
ungeziert: cifrázatlan, -ul. [ság.]
Ungeziertheit (die): cifrázatlan-
ungezogen: neveletlen, illetlen.
Ungezogenheit (die): neveletlenség; ~en treiben: neveletlenkedni. [féktelen, -ül.]
ungezügelt: fékevesztett, -ve,
ungezwungen: 1) nem kényszeritett v. erőtetett, erőtetlen; etw. ~ thun: vmit önként tesz; 2) őszinte, fesztelen, -ül.
Ungezwungenheit (die): fesztelenség, könnyüség.
ungiltig: érvénytelen, -ül.
Ungiltigkeit (die): érvénytelenség.
Unglaube (der), -ns: hitetlenség.
unglaublich: hihetetlen, -ül.
unglaubwürdig: hitelt nem érdemlő, megbizhatatlan.
ungläubig: hitetlen, -ül.
ungleich: 1) egyenlőtlen, felemás; 2) páratlan; 3) hasonlithatatlan, -ul; eine ~e Ehe: össze nem illő házasság; von ~en Kräften: különböző erejü; ~ besser, schöner stb.: sokkal jobb, szebb stb.
ungleichartig: különnemü, különböző nemü v. fajta.
Ungleichartigkeit (die): különneműség.
ungleichförmig: különböző alakú, egyenlőtlen.
Ungleichheit (die): egyenlőtlenség.
ungleichmäßig: aránytalan, -ul, egyenlőtlen, -ül.
ungleichnamig: különböző nevü, különnevü.
ungleichseitig: egyenlőtlen v. különoldalú. [v. időben.]
ungleichzeitig: különböző idejü
Unglimpf (der), -es: kiméletlenség, bántalom, sértés.
unglimpflich: kiméletlen, -ül, kemény, -en, bántó, -an.
Unglück (das), -es: szerencsétlenség, balsors, boldogtalanság; zum ~: szerencsétlenségére, vesztére; jmdn ins ~ stürzen: vesztébe dönteni vkit; ich hatte das ~: az a szerencsétlenség ért.
unglückbringend: vészhozó.
unglücklich: szerencsétlen, -ül, boldogtalan, -ul; ~ enden: szerencsétlen véget érni; — der, die **Unglückliche**, -n, t. -n: a szerencsétlen, boldogtalan.
unglücklicherweise: szerencsétlenség(em)re.
Unglücksbote (der): balsors hirnöke v. hirmondója.
Unglücksbotschaft (die): szerencsétlenség hire. [dogtalan.]
unglückselig: szerencsétlen, bol-
Unglücksfall (der): szerencsétlenség, gyászeset, baleset.
Unglücksgefährte (der): bajtárs, társ a balsorsban.
Unglückskind (das): szerencsétlen ember, balsors fia. [jóslója.]
Unglücksprophet (der): balsors
Unglücksstelle (die): szerencsétlenség szinhelye.
Unglückstag (der): szerencsétlen nap, vésznap.
Unglücksvogel (der): vészmadár.
Unglückszeichen (das): rossz jel.
Ungnade (die): kegyvesztettség; in ~ fallen: vkinek kegyét elveszteni, vki kegyéből kiesni; sich (= *dat.*) jmds ~ zuziehen: vkinek neheztelését magára vonni. [ragos, -an.]
ungnädig: rossz indulatú, ha-
ungöttlich: nem isteni, istente-
ungrisch: l. ungarisch. [len.]
Ungrund (der), -es: 1) feneketlen mélység; 2) alaptalanság; mit ~: alap nélkül.
Ungunst (die): 1) kedvezőtlenség; 2) rosszakarat.
ungut: rossz; nichts für ~: ne vegye rossz néven v. zokon.
ungültig: l. ungiltig.
ungünstig: mostoha, kedvezőtlen; jmdm ~ sein: rossz indulattal lenni vki iránt.
ungütig: rossz akaratú.
unhaltbar: 1) el nem tartható; 2) tarthatatlan, türhetetlen.
Unhaltbarkeit (die): tarthatatlanság.
Unheil (das), -s: baj, vész, szerencsétlenség; ~ anrichten v. stiften: bajt okozni.
unheilbar: gyógyithatatlan, -ul.
Unheilbarkeit (die): gyógyithat-
unheilbringend: vészes. [lanság.]
unheilig: nem szent, istentelen.
unheilsam: nem üdvös.
unheilschwanger, unheilvoll: gyászos, vészes, vészterhes.
Unheilstifter (der): bajszerző.
unheilverkündend: vészjósló, baljóslatú, baljós, -an.
unheimlich: barátságtalan, -ul, rideg, ijesztő, -en; ihm wurde ~ zumuthe: rosszul kezdte magát érezni.
unhistorisch: a történettel ellenkező, a történetnek meg nem felelő.
unhold: 1) kellemetlen, barátságtalan; 2) rosszakaratú, ellenséges; — der **Unhold**, -es v. -en, l. -e v. -en: gonosz teremtés, gonosz lélek, szörnyeteg.
unhöflich: udvariatlan.
unhörbar: hallhatatlan.
Unicum (das), -s, l. ..ca: egyetlen (példány). [ruha.]
Uniform (die), l. -en: egyen-
uniformieren (-te, hat uniformiert): egyenruhába öltöztetni.
Uniformierung (die): egyenruházat.

uninteressant: érdektelen, -ül.
Union (die), *t.* -en: 1) egyesülés, egyesület; 2) Egyesült-Államok.
unisono: egyhangúlag. [rius.
Unitarier (der), -s, *t.* ~: unitá-
universal: általános, egyetemes.
Universalerbe (der): *jogt.* általános örökös. [tudó lángész.
Universalgenie (das): mindent
Universalgeschichte (die): egyetemes történelem. [ség.
Universalität (die): egyetemes-
Universität (die), *t.* -en: egyetem; er ist auf der ~: [ő] egyetemi hallgató. [temi képzettség.
Universitätsbildung (die): egye-
Universitätsgebäude (das): egyetemi épület. [temi élet.
Universitätsleben (das): egye-
Universitätsprofessor (der): egyetemi tanár. [város.
Universitätsstadt (die): egyetemi
Universum (das), -s: világegyetem.
Unke (die), *t.* -n: 1) vízi varangy; 2) házi kígyó, sikló.
unkennbar, unkenntlich: felismerhetetlen, -ül.
Unkenntnis (die), *t.* -sse: nemtudás, tudatlanság; in ~ bleiben: meg nem tudni vmit, nem értesülni vmiről.
unklagbar: nem perelhető.
unklar: nem világos, homályos; ~ werden: megzavarodni.
unklug: oktalan, -ul.
Unkosten (die = *t.*): költség; sich in ~ setzen *v.* stürzen: költségbe verni magát; auf ~ anderer: mások rovására.
unkörperlich: testetlen, -ül.
Unkraut (das), -es, *t.* -kräuter: gaz, gyom, dudva; ~ verdirbt nicht: rossz pénz el nem vész *v.* csalánba nem üt a mennykő.
unkräftig: erőtlen, érvénytelen.
unkriegerisch: nem harcias, -an.
unkundig, einer Sache (= *gen.*): tudatlan, járatlan vmiben.
unlauter: tisztátlan, nemtelen.
Unlauterkeit (die): tisztátlanság, nemtelenség.
unlängst: nemrég, [a] minap.
unlebendig: élettelen (előadás).
unleidlich: tűrhetetlen, -ül.
unlesbar, unleserlich: olvashatatlan, -ul.
unleugbar: tagadhatatlan, -ul.
unlieb: kellemetlen; es ist mir ~: sajnálom, nem szeretem.
unliebsam: kellemetlen, -ul.
unlogisch: logikátlan, -ul.
unlöblich: nem dicséretes.
unlösbar, unlöslich: megfejthetetlen, [megoldhatatlan.
Unlust (die): kedvetlenség, rossz
unlustig: kedvetlen. [kedv.
Unmanier (die): l. Unart.
Unmasse (die), *t.* -n: roppant tömeg; eine ~ von Steinen: tenger sok *v.* tömérdek kő.
unmaßgeblich: nem mérvadó *v.* irányadó, nem döntő; nach meiner ~en Meinung: szerény véleményem szerint.
unmännlich: férfiatlan, -ul.
unmäßig: mértéktelen, -ül.
Unmäßigkeit (die): mértékteten-
Unmenge (die): l. Unmasse. [ség.
Unmensch (der), -en, t. -en: kegyetlen ember, nem ember, szörnyeteg. [2) emberfölötti.
unmenschlich: 1) embertelen, -ül.
Unmenschlichkeit (die): embertelenség. [vehetetlen, -ül.
unmerklich: észrevétlen, észre-
unmeßbar: megmérhetetlen, -ül.
unmittelbar: közvetlen, -ül; ~ nach der Schlacht: rögtön a csata után. [lenség.
Unmittelbarkeit (die): közvet-
unmittheilbar: közölhetetlen.
unmodern, unmodisch: nem divatos, divatját mult.
unmoralisch: erkölcstelen, -ül.
unmotiviert: indokolatlan, -ul.
unmöbliert: bútorozatlan.
unmöglich: lehetetlen; rein *v.* ganz ~: teljességgel *v.* tisztára lehetetlen; das kann ich ~ glauben: ezt épen nem hihetem; das ist mir ~: nem tehetem.
Unmöglichkeit (die), *t.* -en: lehetetlenség. [kedvetlenség.
Unmuth (der), -es: rossz kedv,
unmuthig: kedve-szegett, -en.
unmündig: kiskorú.
Unmündigkeit (die): kiskorúság.
unmütterlich: mostoha, -án.
unnachahmbar, unnachahmlich: utánozhatatlan, -ul.
unnachgiebig: makacs.
unnahbar: megközelíthetetlen.
Unnatur (die): természetellenesség, elvetemültség; das ist pure ~: ez épen ellenkezője a természetességnek.
unnatürlich: 1) nem természetes, természetellenes, természetlen; ~en Todes sterben: erőszakos halállal halni; 2) mesterkélt, erőltetett.
unnennbar: megnevezhetetlen, -ül, kimondhatatlan, -ul.
unnöthig: szükségtelen; es ist ~: nem szükség.
unnöthigerweise: szükség nélkül, szükségtelenül.
unnütz: szükségtelen, haszontalan, mihaszna; ~es Zeug: üres fecsegés, hiábavalóság.
unnützlich: haszontalan, -ul.
unobligat: nem köteles (tantárgy).
unordentlich: rendetlen, -ül.
Unordnung (die), *t.* -en: rendetlenség, zavar; in ~ bringen: összezavarni; in ~ gerathen: össze-vissza keveredni.
unorganisch: szervetlen.
unorthographisch: a helyesírással ellenkező, hibás.
unpaar: páratlan, felemás.
unparteiisch, unparteilich: pártatlan, -ul. [ság.
Unparteilichkeit (die): pártatlan-
unpaß: l. unpäßlich.
unpassend: oda nem illő, nem alkalmas, illetlen, helytelen.
unpäßlich: gyengélkedő, beteges; sich ~ fühlen: gyengélkedni.
Unpäßlichkeit (die), *t.* -en: gyengélkedés, rosszullét.
unpersönlich: személytelen, -ül.
unpoetisch: költőietlen, nem költői. [telen, megfontolatlan.
unpolitisch: nempolitikus, eszély-
unpopulär: népszerűtlen.
unpraktikabel: járhatatlan (út).
unpraktisch: ügyetlen, élhetetlen.
unproductiv: terméketlen, meddő.
unproportioniert: aránytalan.
unpünktlich: pontatlan, rendetlen.
Unpünktlichkeit (die): pontatlanság, pontossághiány.
Unrath (der), -es: szemét, trágya; ~ merken: álnokságot sejteni. [tanácsos, nem üdvös.
unrathsam, unräthlich: nem
unrecht: 1) nem igazi, helytelen; in ~e Hände fallen: rossz kézbe kerülni; am ~en Orte: nem a maga helyén; der ~e Schlüssel: elcserélt kulcs; zur ~en Zeit: rosszkor; etw. ~ verstehen: vmit félreérteni *v.* rosszul érteni; 2) igazságtalan; er hat ~: nincs igaza; es geschieht ihm ~: igazságtalanság történik vele; jmdm ~ thun: igazságtalanságot követni el vkin.
Unrecht (das), -es: jogtalanság, igazságtalanság; er hat ~: l. unrecht; mit Unrecht: nem igazságosan; er ist im ~: nincs igaza; jmdm ~ thun: l. unrecht. [vénytelen, jogtalan.
unrechtlich, unrechtmäßig: tör-
unredlich: nem becsületes, tisztességtelen, nem tisztességes.
Unredlichkeit (die): hamisság, rosszhiszeműség.
unregelmäßig: szabálytalan, -ul, rendhagyó, -an.
Unregelmäßigkeit (die), *t.* -en: szabálytalanság.
unreif: éretlen, idétlen, -ül.
Unreife (die): éretlenség.
unrein: tisztátlan, -ul.
unreinlich: szennyes, piszkos.

Unreinlichkeit (die): tisztátlanság.
unrettbar: menthetetlen, -ul.
unrichtig: 1) helytelen, -ül; 2) nem pontos; die Uhr geht ~: az óra rosszul jár.
Unrichtigkeit (die): helytelenség, pontatlanság; ~ der Angaben: az adatok hibás volta.
unritterlich: lovagiatlan, -ul.
Unruhe (die), t. -n: 1) nyugtalanság; 2) zavar, lázadás, forrongás; 3) billegő (óráé).
unruhig: nyugtalan, zavargó; ~ sein: nyugtalankodni.
Unruhstifter (der): izgató, lázitó.
unruhvoll: veszekedő, nyugtalan.
uns: 1) nekünk; er ist ein Freund von ~: barátunk; 2) minket, bennünket.
unsagbar, unsaglich: kimondhatatlan, -ul.
unsanft: gyöngédtelen, -ül.
unsauber: szennyes, tisztátlan.
unschädlich: ártalmatlan, -ul.
Unschädlichkeit (die): ártalmatlanság.
unschätzbar: megbecsülhetetlen.
unscheinbar: 1) jelentéktelen; 2) halvány, szintelen; ~ werden: megfakulni.
Unscheinbarkeit (die): jelentéktelenség.
unschicklich: illetlen, -ül.
Unschicklichkeit (die), t. -en: illetlenség, helytelenség.
unschiffbar: hajózhatatlan.
Unschlitt (das v. der), -es: faggyú.
unschlüssig: határozatlan, tétovázó; er war lange ~: sokáig nem tudta magát elszánni.
Unschlüssigkeit (die): tétovázás.
unschmackhaft: izetlen, -ül.
unschmerzhaft: fájdalmatlan, -ul.
unschmiegsam: merev, -en.
unschön: nem szép, rút.
Unschuld (die): ártatlanság; in aller ~: a maga teljes ártatlanságában.
unschuldig: ártatlan, -ul; — der, die **Unschuldige**, -n, t. -n: az ártatlan.
unschwer: nem nehéz, könnyü; nem nehezen, könnyen.
Unsegen (der), -s: átok, szidalom.
unselbständig: önállótlan, -ul.
unselig: gyászos, szerencsétlen, áldatlan, boldogtalan.
unser, uns[e]re: mienk; ~ Buch: könyvünk; der (die, das) **Unsere** v. **Uns[e]rige**: a mienk, sajátunk; **unsereiner, unsereins**: egyikünk, magunkfajta; die **Uns[e]rigen**: a mieink, hozzánk tartozók; **unsererseits**: részünkről; **unserthalben, unser[e]twegen, um unsertwillen**: miattunk, érettunk, kedvünkért.
unsicher: 1) bizonytalan; 2) veszedelmes; den Weg ~ machen: az utat veszélyessé tenni.
Unsicherheit (die): 1) bizonytalanság; 2) bátortalanság, veszély; öffentliche ~: közbiztonság hiánya.
unsichtbar: láthatatlan, -ul.
Unsichtbarkeit (die): láthatatlanság.
Unsinn (der), -[e]s: esztelenség, badarság, képtelenség.
unsinnig: esztelenség, badar, képtelen; ~es Zeug: badarság; ~es Zeug reden v. schwatzen: tücskot bogarat összebeszélni.
unsinnlich: nem érzéki.
Unsitte (die), t. -n: rossz v. fonák szokás, illetlenség.
unsittlich: erkölcstelen.
Unsittlichkeit (die): erkölcstelenség.
unsolid: nem szilárd, nem biztos, meg nem bizható.
unsrer: l. unserer.
unstatthaft: helytelen, meg nem engedhető.
[**unstät**: l. unstet.]
unsterblich: halhatatlan.
Unsterblichkeit (die): halhatatlanság.
Unstern (der), -es: balcsillagzat.
unstet, unstetig: állhatatlan, változékony, nyugtalan; das ~e Glück: a forgandó szerencse; ~er Blick: téveteg tekintet.
Unstetigkeit (die): állhatatlanság.
unsteuerbar: adó alá nem eső.
unstichhältig: alaptalan, helytnem-álló.
unstrafbar, unsträflich: nem büntethető, feddhetetlen.
unstreitig: kétségtelen, -ül, kétségkivül.
unstudiert: tanulatlan.
Unsumme (die): roppant összeg; die ~ von Elend: tömérdek nyomorúság.
unsündig: nem vétkes.
unsymmetrisch: részaránytalan.
untadelhaft: feddhetetlen, -ül, kifogástalan, -ul.
Untadelhaftigkeit (die): feddhetetlenség.
untauglich: 1) alkalmatlan, használhatatlan; 2) *kat.* hadképtelen.
Untauglichkeit (die): alkalmatlanság, használhatatlanság.
unten: lenn, lent, alul, alant; nach ~: lefelé; von ~: alulról; von ~ auf dienen: a legalsó fokon kezdeni a szolgálatot; von oben bis ~: tetötol talpig; weiter ~: alább, lejebb.
untenhin: lefelé.
untenliegend: alulfekvő.
untenstehend: alább emlitett.
unter: 1) *(praep. dat.)* alatt, között; ~ dem Preise: áron alul; ~ uns gesagt: köztünk legyen mondva; 2) *(praep. acc.)*: alá, közé; ~ die Menschen gehen: emberek közé járni; ☛ 3) *(összetételekben)* alsó-, al-; 4) *(igekötő)* le-, alá-, félbe- *stb.*; — der **Unter**, -s: alsó (kártyában.)
Unterabtheilung (die), t. -en: alosztály.
Unterarm (der): alkar.
Unterart (die), t. -en: alfaj.
Unterarzt (der): alorvos.
Unterbau (der): alapzat, alépitmény.
Unterbein (das): lábszár.
Unterbett (das): derékalj.
Unterbettung (die): *műsz.* ágy, ágyazat, ágyazás.
unterbinden (unterband, h. unterbunden): alákötni, lekötni.
unterbleiben (unterblieb, ist unterblieben): elmaradni, megszűnni, abbanmaradni.
unterbrechen (unterbrach, hat unterbrochen): félbeszakitani; jmdn ~: vkinek szavába vágni; das Schweigen ~: a csendet v. hallgatást megszakitani; unterbrochen werden: félbeszakittatni.
Unterbrechung (die), t. -en: félbeszakitás; ohne ~: megszakitás v. szünet nélkül.
I. **unter breiten** (-ete, hat untergebreitet): alája teriteni v. tenni.
II. **unterbreiten** (-ete, hat unterbreitet): elő- v. beterjeszteni.
Unterbreitung (die): felterjesztés.
unter bringen (brachte unter, hat untergebracht): elhelyezni, elszállásolni.
unterbrochen: félbeszakadt; ~ werden: l. unterbrechen.
Unterdeck (das), -es: alfedélzet.
unterdes, unterdessen: azalatt, aközben, ezalatt, eközben.
unterdrücken (-te, hat unterdrückt): elnyomni, elfojtani.
Unterdrücker (der), -s, t. ~: elnyomó.
Unterdrückung (die): elnyomás.
untere (der, die, das): alsó.
untereinander: 1) maguk (magunk, magatok) v. egymás közt; 2) össze-vissza; alles ~ werfen: mindent össze-vissza hányni.
unterfangen, sich (unterfieng sich, hat s. unterfangen) einer Sache ~: merni, merészelni vmit, vállalkozni vmire; — das **Unterfangen** -s: vállalkozás.
Unterfeldherr (der): alvezér.
unterfertigen (-te, hat unterfertigt): aláirni (levelet).
Unterfertigung (die): aláirás.
Unterfutter (das): bellés.
Untergang (der), -es, t. -gänge: 1) lemenés, lemenet: ~ der

Sonne: nap lemente v. lenyugvása, napnyugta; 2) hanyatlás, bukás, pusztulás; das Reich war dem ~e nahe: az ország közel volt a végenyészethez.

Untergebene (der), -n, t. -n: alárendelt, alattvaló.

unter gehen (gieng unter, ist untergegangen): 1) alámerülni, le- v. elmerülni, lesülyedni; das Schiff geht unter: a hajó elmerül; 2) die Sonne geht unter: a nap lemegy v. leáldozik; 3) elveszni, elpusztulni.

untergeordnet: alárendelt, alantas.

Untergericht (das): alsó biróság.

Untergeschoss (das): földszint.

untergraben (untergrub, h. untergraben): aláásni.

Untergrund (der): altalaj.

Untergrundbahn (die): földalatti vasút.

unterhalb (*praep. gen.*): alatt, vmin alul; ~ der Stadt: a városon alul.

Unterhalt (der), -es: ellátás, életfentartás, megélhetés; seinen ~ gewinnen: megkeresni a kenyerét; Einkünfte zum ~e des Hofstaates: az udvartartást fedező jövedelmek.

unterhalten (unterhielt, hat unterhalten): 1) fentartani, folytatni; das Feuer ~: a tüzet éleszteni; ein Geschäft ~: kereskedést üzni; 2) mulattatni, szórakoztatni; — sich ~: mulatni, szórakozni; das Kind unterhält sich stundenlang mit ein paar Steinchen: a gyermek órákig elmulat egy pár kövecskével; sich mit jmdm von etw. ~: vkivel vmiről beszélgetni.

unterhaltend, unterhaltlich: mulattató, -an.

Unterhaltung (die), t. -en: 1) fentartás; 2) mulatság, beszélgetés, társalgás, szórakozás.

Unterhaltungslectüre (die): szórakoztató olvasmány.

unterhandeln (-te, hat unterhandelt): tanácskozni, alkudozni, egyezkedni, tárgyalni.

Unterhandlung (die), t. -en: tanácskozás, tárgyalás, egyezkedés, alkudozás; sich in ~en einlassen: alkudozást kezdeni, tágyalást inditani.

Unterhaus (das): 1) földszint; 2) alsóház, képviselőház.

Unterhändler (der), -s, t. ~: alkusz, közbenjáró, közvetitő.

Unterhemd (das): alsó ing.

Unterhose (die): alsó nadrág.

unterirdisch: földalatti.

Unter-Italien (das): alsó Olaszország.

unterjochen (-te, hat unterjocht): leigázni, igába hajtani.

Unterjochung (die): leigázás.

Unterkämmerer (der): alkamarás.

unterkellert: pincés (lakás).

Unterkiefer (der): alsó állkapocs.

Unterkleid (das): alsó ruha.

unter kommen (kam unter, ist untergekommen): 1) menedéket v. szállást találni; 2) szolgálatot, állást, hivatalt kapni; 3) so was ist mir noch nie untergekommen: soha sem láttam ilyet! — das **Unterkommen**, -s: 1) menedék, szállás; 2) alkalmazás, állás.

Unterkorn (das): alja-gabona.

Unterkönig (der): alkirály.

Unterkörper (der): altest.

Unterkunft (die): l. Unterkommen.

Unterkunftshaus (das): menhely, menedék.

Unterlage (die), t. -n: alap, alsó rész, alzat, talp.

Unterlagsbalken (der): *ép.* aljgerenda.

Unterlagsholz (das): ászokfa.

Unterland (das), -es: alföld.

Unterlass, ohne ~: szünet nélkül, szakadatlanul.

unterlassen (unterließ, hat unterlassen): abbahagyni, mellőzni, elmulasztani, elhagyni.

Unterlassung (die), t. -en: mulasztás, elmulasztás.

Unterlassungssünde (die): vétkes mulasztás.

I. **unter laufen** (lief u., ist untergelaufen): aláfutni (vhova); mit ~: közbevegyülni, becsúszni.

II. **unterlaufen**: aláfutni; ist mit Blut ~: elfutotta a vér; seine Augen unterliefen mit Blut: szeme vérben úszott.

unter legen (-te, hat untergelegt): 1) alátenni, aláhelyezni; einer Henne Eier ~: tyúkot ültetni; 2) einen Sinn ~: vmi jelentést tulajdonitani (vminek).

Unterlehrer (der): segédtanitó.

Unterleib (der), -s: has.

Unterleibskrankheit (die): altesti bántalom.

unterliegen (unterlag, ist unterlegen): 1) lerogyni vmi alatt; der Last ~: összerogyni a teher alatt: das unterliegt keinem Zweifel: ehhez kétség sem fér; 2) der Steuer, dem Zolle ~: adó, vám alá esni.

unterliegend: vmi alá eső.

Unterlippe (die): alsó ajak.

unterm = unter dem, l. unter 1.

untermalen (-te, hat untermalt): aláfesteni, alajozni, alapozni (festményt).

Untermaß (das), -es: mértékhiány.

untermauern (-te, hat untermauert): aláfalazni.

untermengen, untermischen (-te, hat untermengt v. -mischt): összevegyiteni, összekeverni.

unterminieren (-te, hat unterminiert): aláaknázni, aláásni.

untern = unter den, l. unter 2.

unternehmen (unternahm, hat unternommen) etw.: kezdeni vmibe, vállalkozni vmire, próbálni vmit; nichts gegen jmdn ~: semmit sem tenni v. kezdeni vki ellenében: — das **Unternehmen**, -s, t. ~, **Unternehmung** (die), t. -en: vállalat, vállalkozás.

unternehmend: vállalkozó.

Unternehmer (der), -s, t. ~: vállalkozó.

Unternehmungsgeist (der): vállalkozási szellem.

unternehmungslustig: vállalkozó.

Unterofficier (der), -s, t. -e: altiszt.

unter ordnen (-ete, hat untergeordnet): alárendelni, alávetni.

Unter-Österreich (das), -s: Alsó-Ausztria.

Unterpächter (der), -s, t. ~: albérlő.

Unterpfand (das), -es: zálog, kézi zálog.

Unterprima (die): utolsó előtti osztály (a középiskolában).

unterreden, sich (-ete) mit jmdm: értekezni, beszélgetni vkivel.

Unterredung (die), t. -en: értekezés, beszélgetés, tárgyalás.

Unterricht (der), -es: tanitás, oktatás; jmdm ~ geben: tanitani, oktatni vkit.

unterrichten (-ete, hat unterrichtet): 1) tanitani, oktatni; 2) jmdn von etw. ~: vkit értesiteni, tudósitani vmiről; — sich von etw. ~: értesülést, tudomást szerezni vmiről.

Unterrichter (der): albiró.

unterrichtet: értesült; er ist wohl ~ davon: jól van értesülve v. alapos értesülést kapott róla.

Unterrichtsanstalt (die), t. -en: tanintézet.

Unterrichtsbriefe (die = t.): oktató v. tanitó levelek.

Unterrichtsfach (das): szakma, tanszak, tudományszak.

Unterrichtslocal (das): tanterem, osztály.

Unterrichtsmethode (die): tanmódszer.

Unterrichtsministerium (das): közoktatásügyi miniszterium.

Unterrichtssprache (die): tannyelv, a tanitás nyelve.

Unterrichtswesen (das): közoktatásügy, tanügy.

Unterrock (der): alsó szoknya.

unters = unter das, l. unter 2.

untersagen (-te, hat untersagt): meg- v. eltiltani; jmdn etw. ~: eltiltani vkit vmitől.

Untersagung (die): tilalom.

Unterſatz (der): 1) talp, alap; ~ einer Säule: oszlopszék; 2) tálca; 3) altétel.
Unterſchale (die), l. Untertaſſe.
unterſchätzen (-te, hat unterſchätzt): kevésre v. kevesebbre becsülni, kicsinyleni.
Unterſchätzung (die): kevésre becsülés, kicsinylés.
unterſcheidbar: megkülönböztethető.
unterſcheiden (unterſchied, hat unterſchieden): 1) megkülönböztetni, vmi közt különbséget tenni; 2) különválasztani; — ſich ~: különbözni.
unterſcheidend: megkülönböztető.
Unterſcheidung (die), t. -en: megkülönböztetés.
Unterſcheidungsgabe, Unterſcheidungskraft (die): megkülönböztető tehetség.
Unterſcheidungszeichen (das): megkülönböztető v. ismertető jel.
Unterſchenkel (der): alsó lábszár.
unter ſchieben (ſchob unter, hat untergeſchoben): 1) bele- v. közbeszúrni, becsúsztatni; 2) jmdm etw. ~: ráfogni vkire vmit; den Worten einen falſchen Sinn ~: meghamisítani a szavak értelmét; ein Teſtament ~: végrendeletet kicserélni.
Unterſchiebung (die): becsúsztatás, kicserélés, meghamisítás.
Unterſchied (der), -[e]s, t. -e: különbség, különbözés, eltérés; einen ~ machen: különbséget tenni; was macht den ~ zwiſchen einem Weiſen und einem Narren? mi különbözteti meg a bölcset a bolondtól? keinen ~ machen: nem tenni különbséget; ohne ~: különbség nélkül; ohne ~ der Perſon: személyválogatás nélkül.
unterſchieden, unterſchiedlich: különféle, különböző.
I. **unter ſchlagen** (ſchlug unter, hat untergeſchlagen) jmdm ein Bein ~: vkinek gáncsot vetni.
II. **unterſchlagen** (unterſchlug, hat unterſchlagen): 1) (pénzt) elsikkasztani; 2) einen Brief ~: levelet elfogni.
unterſchlächtig: alulcsapó (malom).
Unterſchleif (der), -es, t. -e: csalás, sikkasztás, csempészet.
unterſchreiben: aláírni, alájegyezni; — ſich ~: nevét aláírni.
Unterſchrift (die), t. -en: aláírás.
Unterſchwelle (die): küszöb.
Unterſecunda (die): a középiskola 4. osztálya (felülről számítva).
unterſeeiſch: tengeralatti.
unter ſetzen (-te, h. untergeſetzt): aláhelyezni, alátenni; ſeinen Namen ~: nevét alájegyezni.
unterſetzt: zömök, köpcös.
unter ſinken (ſank unter, iſt untergeſunken): le- v. elsülyedni, elmerülni.
unterſt (unter *ffoka*): legalsó, legalul levő; zuunterſt: legalul; — der Unterſte in der Claſſe: az osztály legutolsója; das Unterſte zuoberſt kehren: tővel-hegygyel összeforgatni mindent.
Unterſtadt (die): alsó város.
I. **unter ſtehen** (ſtand unter, hat untergeſtanden): alá v. alatta állni.
II. **unterſtehen** (unterſtand, hat unterſtanden): alája tartozni; einer Gerichtsbarkeit ~: vmely törvényhatóság alá tartozni; jmdm ~: vkinek alárendelve lenni; es unterſteht keinem Zweifel: kétség sem férhet hozzá; — ſich ~ (zu *inf.*): merni, merészelni, merészkedni; unterſtehe dich nicht, ſpät zu kommen: ne merészelj későn jönni; ich habe mich nicht unterſtanden dies zu thun v. ich habe mir das nicht unterſtanden: ezt nem mertem tenni; ich werde mich ~: bátorkodni fogok.
Unterſteiger (der), -s, t. ~: alügyelő (bányában).
unter ſtellen (-te): alája állítani v. helyezni; — ſich ~: alája állni.
Unterſtellung (die), t. -en: ráfogás.
unterſtreichen (unterſtrich, hat unterſtrichen): aláhúzni.
unterſtützen (-te, hat unterſtützt): vkit támogatni, gyámolítani, segélyezni; jmdn mit Rath und That ~: tanácscsal és tettel segíteni vkit.
Unterſtützung (die), t. -en: segély, támogatás, gyámolítás.
Unterſtützungsfonds (der): segélyalap.
unterſuchen (-te, hat unterſucht): megvizsgálni, vizsgálni, nyomozni.
Unterſuchung (die), t. -en: vizsgálat, nyomozás, kutatás; die ſtrafgerichtliche ~: bűnügyi vizsgálat; die ~ einleiten: a vizsgálatot megindítani.
Unterſuchungsacten (die = t.): vizsgálati iratok.
Unterſuchungscommiſſion (die): vizsgáló bizottság.
Unterſuchungsgefangene (der): vizsgálati fogoly.
Unterſuchungshaft (die): vizsgálati fogság.
Unterſuchungsrichter (der): vizsgálóbiró.
untertags: napközben.
Untertaſſe (die): findsa-alja.
unter tauchen (-te, iſt untergetaucht): el- v. alámerülni.
unterthan: alávetett, alattvaló; iſt einer Sache ~: vminek alá van vetve; ſich jmdn ~ machen: vkit meghódoltatni; — der Unterthan, -s v. -en, t. -en: alattvaló, jobbágy.
Unterthanenverſtand, der beſchränkte ~: az alattvalók korlátolt gondolkodása.
unterthänig: 1) alattvaló; 2) alázatos, -an; ich bitte ~ſt: kérem alázattal.
Unterthänigkeit (die): alázatosság.
Untertheil (der v. das): alsó rész.
Unterverwalter (der): aligazgató.
unterwachſen: benőtt, alánőtt.
unterwaſchen (unterwuſch, hat unterwaſchen): alámosni.
unterwärts: lefelé, alul.
unterwegs: útközben; ~ ſein: útban v. úton lenni.
unterweiſen (unterwies, hat unterwieſen): tanítani, oktatni.
Unterweiſung (die), t. -en: oktatás, tanítás, utasítás.
Unterwelt (die), t. -en: alvilág.
unterwerfen (unterwarf, hat unterworfen): alávetni, leigázni, meghódítani, hatalma alá hajtani; einer Sache unterworfen ſein: vminek hatalma alatt lenni; — ſich ~: alávetni magát, meghódolni.
Unterwerfung (die): meghódolás, megalázkodás.
unterwertig: csekélyebb értékű.
unterwinden, ſich: l. unterſtehen II.
unterwürfig: megalázkodó, alázatos; ſich (*dat.*) jmdn ~ machen: vkit hatalma alá hajtani.
Unterwürfigkeit (die): alázatosság.
unterzeichnen (-ete): aláírni.
Unterzeichnete (der), -n, t. -n: alulírott.
Unterzeichnung (die), t. -en: aláírás.
unterziehen (unterzog, hat unterzogen) etw. einer Beſprechung: vmit megbeszélni, megvitatni; — ſich einer Sache ~: vmit magára vállalni (munkát), alávetni magát vminek (büntetésnek, vizsgának).
Unterzug (der): ép. mestergerenda.
Untbat (die, t. -en): nemtelen tett, gaztett.
unthätig: tétlen, -ül.
Unthätigkeit (die): tétlenség.
untheilbar: oszthatatlan, -ul.
untheilhaft: nem részes (vmiben).
Unthier (das), -es, t. -e: szörnyeteg.
unthunlich: kivihetetlen, lehetetlen, nem célszerű.
untief: nem mély, sekély; — die Untiefe (t. -n): 1) zátony, gázló, sekély hely; 2) feneketlen mélység.

untilgbar: el nem törülhető, le nem törleszthető.
untödtlich: nem halálos.
untrennbar: elválaszthatatlan, válhatatlan, -ul.
untreu: hütlen, -ül; einer Sache ~ werden: hütlenné lenni vmihez, elpártolni vmitól, cserben hagyni vmit.
Untreue (die): 1) hütlenség; 2) hütlen kezelés.
untrinkbar: ihatatlan.
untröstbar, untröstlich: vigasztalhatatlan, vigasztalan, -ul.
untrüglich: csalhatatlan, -ul, kétségtelen, -ül.
Untugend (die), t. -en: rossz szokás, vétek.
unumgänglich: 1) elkerülhetetlen, -ül; 2) barátságtalan, rideg.
unumschränkt: korlátlan, -ul.
unumstößlich: megdönthetetlen.
unumwunden: nyílt, -an, leplezetlen, -ül.
ununterbrochen: szakadatlan, -ul.
unüberbrückbar: áthidalhatatlan.
unüberdacht, unüberlegt: meggondolatlan, megfontolatlan, -ul.
unübersehbar: át- v. beláthatatlan, -ul.
unübersetzbar: lefordíthatatlan.
unübertreffbar, unübertrefflich: felülmulhatatlan, -ul.
unübertroffen: felül nem mult.
unüberwindlich: legyőzhetetlen, -ul.
unüblich: nem szokásos, szokatlan.
unverantwortlich: 1) nem felelős, felelősség nélküll; 2) menthetetlen, -ul.
unveranderlich: változhatatlan, -ul.
unverändert: változatlan, -ul; etw. ~ lassen: nem változtatni vmin.
unveräußerlich: elidegeníthetetlen, -ül.
unverbesserlich: 1) javíthatatlan (rossz); 2) tökéletes.
unverbindlich: nem kötelező.
unverblümt: 1) nem titkolt, hímezetlen; 2) hímezés nélkül, kereken.
unverbrennbar: eléghetetlen.
unverbrüchlich: megszeghetetlen, -ül, szentül, rendíthetetlenül.
unverbürgt: nem biztosított, nem biztos, nem hiteles.
unverdaulich: 1) emészthetetlen; 2) kiállhatatlan (ember).
unverdaut: megemésztetlen, -ül.
unverdächtig: nem gyanus.
unverderblich: romolhatatlan.
unverderbt, unverdorben: romlatlan, -ul.
unverdient: érdemetlen, -ul, nem érdemlett.
unverdienterweise: érdemetlenul.
unverdrossen: fáradhatatlan, -ul, türelmes, -en.
unverehelicht: nem házas (nőtlen, hajadon).
unvereinbar: összeegyeztethetetlen, össze nem illő v. férő.
unverfälscht: hamisítatlan, -ul.
unverfänglich: egyenes lelkü, ártatlan.
unverfroren: arcátlan, -ul, vakmerő, -en, nyugodt, -an.
unvergänglich: maradandó, -an, enyészhetetlen, -ül.
Unvergänglichkeit (die): maradandóság.
unvergessen: el nem felejtett; ~ bleiben: emlékezetben maradni.
unvergeslich: felejthetetlen.
unvergleichbar, unvergleichlich: hasonlíthatatlan, -ul.
unvergolten: 1) jutalmazatlan; ~ lassen: meg nem jutalmazni; 2) megtorlatlan, -ul.
unverhältnismäßig: aránytalan, -ul, szertelen, -ul.
unverheiratet: l. unverehelicht.
unverhofft: nem remélt, váratlan, -ul; ~ kommt oft: sokszor megesik, a mit nem is vár az ember.
unverhohlen: nem titkolt, nyílt, -an.
unverjahrbar: elévülhetetlen.
unverjährt: el nem évült.
unverkennbar: félre nem ismerhető, félreismerhetetlen, -ül.
unverletzbar, unverletzlich: sérthetetlen, -ül.
unverletzt: sértetlen, -ül.
unvermählt: l. unverehelicht.
unvermeidlich: elkerulhetetlen.
Unvermeidlichkeit (die): elkerülhetlenség.
unvermeint: váratlan, -ul.
unvermerkt: észrevétlen, -ül.
unvermindert: csonkítatlan, -ul.
unvermischt: vegyitetlen, -ül.
unvermittelt: átmenet nélkül, -i.
Unvermögen (das), -s: képtelenség, tehetetlenség.
unvermögend: 1) tehetetlen, képtelen (vmire); 2) vagyontalan.
unvermuthet: váratlan, -ul, véletlen, -ul.
Unvernunft (die): oktalanság.
unvernünftig: oktalan, botor.
unverrichtet: elintézetlen, -ül; ~er Sache: dolgát el nem végezve, dolga-végzetlen, eredménytelenül.
unverrückbar: elmozdíthatatlan, -ul.
unverrückt: mozdulatlan; etw. mit ~en Augen ansehen: szemét le nem venni vmiról.
unverschämt: szemtelen, -ül.
Unverschämtheit (die): szemtelenseg.
unverschont: meg nem kimélt v. kimélve.
unverschuldet: 1) nem érdemlett, ártatlan, -ul, buntelen, -ül; 2) el nem adósodott.
unverschwiegen: fecsegő.
unversehens: véletlenül, észrevétlenül.
unversehrt: sértetlen, -ül, csorbátlan, csorbítatlan, -ul.
unversichert: nem biztosított.
unversiegbar: kiapadhatatlan.
unversorgt: el nem látott v. látva, el nem helyezett v. helyezve; seine Töchter sind noch ~: leányai még nincsenek férjnél.
unversöhnlich: engesztelhetetlen, kérlelhetetlen.
Unverstand (der), -es: oktalanság, értetlenség, tudatlanság.
unverständig: oktalan, botor.
unverständlich: értelmetlen, érthetetlen, -ül.
Unverständlichkeit (die), t. -en: értelmetlenség, érthetetlenség.
unversucht, nichts ~ lassen: mindent megpróbálni.
unvertheilt: osztatlan, -ul.
unvertilgbar: kiirthatatlan, -ul.
unverträglich: összeférhetetlen, össze nem férő, megférhetetlen.
Unverträglichkeit (die): összeférhetetlenség.
unverwandt: merő (tekintet); etw. ~ ansehen v. seine Augen ~ auf etw. richten: szemét le nem venni vmiról.
unverweilt: haladék v. késedelem nélkül, haladéktalanul.
unverwelklich: hervadhatatlan.
unverweslich: nem rothadó.
unverwischbar: kitörülhetetlen, -ül.
unverwundbar: sebhetetlen, sérthetetlen; er ist ~: nem fogja a fegyver.
unverwundet: sebesületlen, -ül.
unverwüstbar, unverwüstlich: elpusztíthatatlan, -ul.
unverzagt: csüggedetlen, -ül.
unverzeihlich: megbocsáthatatlan, -ul.
unverzinslich: nem kamatozó, kamattalan.
unverzollt: vámolatlan.
unverzüglich: haladéktalan, -ul.
unvollbracht: végre nem hajtott v. hajtva.
unvollendet: bevégzetlen, befejezetlen, -ül.
unvollkommen: tökéletlen, -ül.
Unvollkommenheit (die), t. -en: tökéletlenség.
unvollständig: nem teljes, hiányos, töredékes.
Unvollständigkeit (die): hiányosság.
unvollstreckt: végre nem hajtott v. hajtva.
unvollzählig: nem teljes számú.
unvollziehbar: végrehajthatatlan.
unvoraussehbar: előreláthatatlan.
unvorbereitet: készuletlen, -ül.
unvordenklich: emlékezetet meghaladó (idők).

unvorhergesehen: előre nem látott; váratlan, -ul.
unvorsätzlich: szándéktalan, -ul.
unvorsichtig: vigyázatlan, -ul.
Unvorsichtigkeit (die), *t.* -en: vigyázatlanság.
unvortheilhaft: nem előnyös, -en, kedvezőtlen, -ül.
unwahr: nem igaz, valótlan.
unwahrhaft: hazug.
Unwahrheit (die), t. -en: valótlanság.
unwahrnehmbar: észrevehetetlen.
unwahrscheinlich: valószinűtlen.
Unwahrscheinlichkeit (die), *t.* -en: valószinűtlenség.
unwandelbar: változhatatlan, -ul, állandó, -an.
unwählbar: nem választható.
unwegsam: járatlan, úttalan; auf ~en Pfaden: útnélküli uton.
Unweib (das): asszonyi szörnyeteg.
unweiblich: nőietlen, nőhöz nem illő.
unweise: oktalan, -ul.
unweit (*praep. gen. v. dat.*): közel, nem messze.
unwert: méltatlan, érdemetlen.
Unwesen (das), -s: garázdálkodás, garázdaság; ~ a n r i c h t e n: garázdálkodni.
unwesentlich: jelentéktelen, lényegtelen, -ül.
Unwetter (das), -s, *t.* ~: rossz idő, fergeteg, zimankó.
unwichtig: nem fontos, jelentéktelen.
unwiderleglich megcáfolhatatlan, megdönthetetlen.
unwiderruflich: visszavonhatatlan, -ul.
unwiderstehlich: ellenállhatatlan, -ul.
unwiederbringlich: vissza- *v.* helyrehozhatatlan, -ul.
Unwille (der): boszúság.
unwillig: 1) boszús; über etw. ~ w e r d e n: megboszankodni vmi miatt; 2) vonakodó, húzódozó, kénytelen-kelletlen, -ül.
unwillkürlich: önkénytelen, -ül, akaratlan, -ul.
unwirksam: hatástalan, -ul.
unwirsch: mogorva, --án, zord, -an, barátságtalan, -ul.
unwirtbar, unwirtlich: barátságtalan, vendégszeretetlen, kietlen.
unwissend: 1) tudatlan; 2) mir ~: tudtom nélkül; — der, die **Unwissende**, -n, *t.* -n: a tudatlan (ember).
Unwissenheit (die): tudatlanság.
unwissenschaftlich: nem tudományos.
unwissentlich: nem tudva, szándék nélkül.
unwohl: gyengélkedő; mir ist *v.* ich bin ~: rosszul vagyok.
Unwohlsein (das), -s: rosszullét.
unwohnbar, unwohnlich: lakhatatlan, barátságtalan (hely).
unwürdig: érdemetlen, -ül, méltatlan, -ul; sie ist ~ seiner Liebe: szerelmére nem méltó.
Unwürdigkeit (die): méltatlanság.
Unzahl, eine ~ von...: roppant sok, tenger sok.
unzahlbar: megfizethetetlen.
unzählbar, unzählig: számtalan, megszámlálhatatlan.
unzähligemal: számtalanszor.
unzähmbar: meg nem szelidithető.
Unze (die), *t.* -n: obon (súly).
Unzeit (die): alkalmatlan idő; zur ~: rosszkor.
unzeitgemäß: időszerütlen, -ül.
unzeitig: 1) időszerütlen; 2) idétlen, éretlen, korai.
unzerbrechlich: eltörhetetlen.
unzerreißbar: eltéphetetlen.
unzerstörbar: elpusztithatatlan, -ul.
unzertheilbar: oszthatatlan, -ul.
unzertrennlich: elválhatatlan, elválaszthatatlan, -ul.
unziemend, unziemlich: illetlen, nem illő.
Unzier, Unzierde (die): disztelenség, éktelenség.
unzierlich: disztelen, éktelen.
unzinsbar: adómentes.
Unzucht (die): erkölcstelenség, feslettség, fajtalanság; ~ t r e i b e n: fajtalankodni.
unzufrieden: elégedetlen, -ül.
Unzufriedenheit (die): elégedetlenség.
unzugänglich: megközelithetetlen, hozzáférhetetlen, -ül.
Unzugänglichkeit (die): megközelithetlenség, vminek megközelithetetlen *v.* hozzáférhetlen volta.
unzukömmlich: illetéktelen.
Unzukömmlichkeit (die), *t.* -en: helytelenség.
unzulänglich: elégtelen, nem elégséges.
Unzulänglichkeit (die): elégtelenség.
unzulässig: meg nem engedhető.
Unzulässigkeit (die): megengedhetetlenség.
unzurechnungsfähig: beszámithatatlan, beszámitás alá nem eső.
unzureichend: elégtelen.
unzusammenhängend: összefüggéstelen, -ül.
unzuständig: illetéktelen.
unzuträglich: javára nem szolgaló, ártalmas.
unzuverlässig: megbizhatatlan.
unzüchtig: erkölcstelen, fajtalan, buja.
unzweckmäßig: célszerütlen, -ül.
unzweideutig: félreérthetetlen, -ul, világos, -an.
unzweifelhaft: kétségtelen, kétségbevonhatatlan; die Sache ist ~: a dolog bizonyos.
I. **Ur** (der), -es, *t.* -e: bölény.
II. **ur**: *össz.* ősi, ős.
Urahn (der), -en, *t.* -en: ős, ősapa, dédős.
Urahne (die), *t.* -n: ősanya, dédanya.
uralt: ősrégi, ősi, hajdani; in ~en Zeiten: hajdanában, az őskorban.
Uranfang (der): legrégibb *v.* legősibb eredet, kezdet.
Urban (*férfinév*): Orbán.
urban: udvarias.
urbar: művelt, termő; ~ machen: művelés alá fogni, termősiteni.
Urbeginn (der): l. Uranfang.
Urbegriff (der): ősi fogalom.
Urbeschäftigung (die), *t.* -en: ősfoglalkozás.
Urbewohner (der): őslakó.
Urbild (das): őskép, mintakép, vminek eredetije.
ureigen: ősi, eredeti, tősgyökeres.
Ureigenheit (die): eredetiség, eredeti tulajdonság.
Ureinwohner (der): őslakó.
Ureltern (die = *t.*): ősök, elődök; unsere ~: eleink, elődeink.
Urenkel (der): másodunoka, dédunoka, utód.
Urfehde (die): békeeskü.
Urform (die): ősi alak *v.* forma.
Urgeist (der): ősszellem.
Urgenz (die): sürgetősség.
Urgeschichte (die): őstörténet.
urgieren (-te, hat urgiert): szorgalmazni, sürgetni vmit.
Urgroßeltern (die = *t.*): déd-, ős- *v.* szép-szülők.
Urgroßmutter (die): dédanya, ősanya.
Urgroßvater (der): dédapa, ősapa.
Urgrund (der): ősok.
Urheber (der), -s, *t.* ~: szerző, okozó, teremtő.
Urin (der), -s: húgy, vizelet.
Urinbeschwerden (die = *t.*): vizelési nehézség.
Urinblase (die): húgyhólyag.
urinieren (-te, h. uriniert): vizelni.
Urinstein (der): húgykő.
Urkeim (der): ős csira.
urkomisch: szerfölött komikus, nagyon nevettető.
Urkraft (die): őserő.
Urkunde (die), *t.* -n: 1) okmány, oklevél, okirat; 2) hitelesités; ~ dessen: ennek hiteléül.
Urkundenhaus (das): oklevéltár.
Urkundenlehre (die): oklevéltan.
Urkundensammlung (die): oklevél-gyüjtemény.
urkundlich: okleveles, okirati; okirattal bizonyitani.
Urlaub (der), -s, *t.* -e: szabadság; ~ n e h m e n: szabadságot

kérni; — **Urlauber** (der): szabadságos (katona).
Urmensch (der): ősember.
Urne (die), *t.* -n: hamvveder.
Urochs (der): l. Ur.
urplötzlich: nagyhirtelen, rögtön, egyszerre. [forrás.
Urquell (der): ősforrás, kút-
Ursache (die), *t.* -n: ok; aus welcher ~: mi okból? er hat keine ~ dazu: nincs oka rá.
ursachlich, ursächlich: okozatos, okozati, okbeli.
Ursage (die): ősmonda.
Ursatz (der): alapelv, alapok.
Urschrift (die): eredeti kézirat.
Ursitz (der): ősi székhely.
Ursprache (die): ősnyelv.
Ursprung (der), -es, *t.* -sprünge: eredet, származás; seinen ~ von etw. haben *v.* nehmen: vhonnan eredni; fremden ~s: idegen eredetű.
ursprünglich: eredeti, -leg.
Urstamm (der): ősi törzs.
Urstoff (der): ősanyag.
Ursula (*nőnév*): Orsolya.
Ursulinerin (die), *t.* -nen: Orsolya-szűz.
Urtext (der): eredeti szöveg.
Urtheil (das), -s, *t.* -e: itélet; das öffentliche ~: közvélemény; ein ~ abgeben, erbringen, fällen *v.* sprechen: itélni, itéletet mondani.
urtheilen (-te, hat geurtheilt): itélni; nach seinen Reden zu ~: beszédéből itélve.
urtheilsfähig: itélni képes.
Urtheilskraft (die): itélő-erő *v.* tehetség.
Urtheilsspruch (der): itélet.
Urthier (das): ősállat.
uralt: rendkívül régi *v.* öreg.
Ureltern (die = *t.*): ősnagyszülők. [ősnagyanya.
Urgroßmutter (die): ükanya,
Urgroßvater (der): ükapa, ősnagyapa.
Urvater (der): ősapa.
Urverwandschaft (die): ősrokon-
Urvolk (das): ősnép. [ság.
Urwald (der): őserdő, rengeteg.
Urwelt (die): ősi világ, ősvilág, őskor.
urweltlich: ősvilági, őskori.
urwüchsig: gyökeres, tőről met- [szett.
Urzeit (die): őskor.
Urzeugung (die): ősnemzés.
Urzustand (der): ősi állapot.
Usance [uzansz] (die), *t.* -n: kereskedelmi szokás.
usancemäßig: szokásszerű, -en, szokásos, -an.
usuell: megszokott, szokásos.
Usurpator (der), -s, *t.* -toren: bitorló, bitor.
usurpieren (-te, hat usurpiert): bitorolni.
Usus (der), ~: szokás, közszokás.
Ususfructus (der): haszonvétel.
Utensilien (die = *t.*): eszközök, szerek.
Uterus (der), ~: *orv.* méh.
utilisieren (-te, hat utilisiert): hasznositani.
Utilitarier (der), -s, *t.* ~: a hasznosság elvének barátja *v.* hirdetője.
Utilitarismus (der), ~: a hasznosság szempontjának *v.* elvének követése, haszonelvüség.
Utopie (die), *t.* -n: álomország.
Utopist (der), -en, *t.* -en: álmodozó, ábrándozó.
utopistisch: álmok országába való, álomszerű, délibábos.
Utraquist (der), -en, *t.* -en: kelyhes.
uzen (-te, hat geuzt): lóvá tenni vkit, bolondot űzni vkiből.

Ü

Ü, ü (das), -s, *t.* -s: Ü, ü (*betű*).
übel (*kf.* übler, *ff.* übelst): 1) rossz, kellemetlen; rosszul, balul; ~ ankommen: pórul járni; die Lüge ist ihm ~ bekommen: torkára forrt a hazugság; mir ist ~: rosszul vagyok; ~ nehmen (*v.* ~ aufnehmen): rossz néven *v.* zokon venni; wohl oder ~: tetszik, nem tetszik; ~ daran sein: rossz állapotban *v.* rossz bőrben lenni; mir wurde ~: rosszul lettem (vmitől); 2) nicht ~: nem rossz, megjárja, teszi.
Übel (das), -s: rossz, baj; es ist nicht vom ~: nem baj.
Übelbefinden (das), -s: rosszullét.
übelgelaunt, übellaunig: rosszkedvű, -en. [rosszullét.
Übelkeit (die): gyomorémelygés,
Übelsein (das), -s: rosszullét.
Übelstand (der), -es, *t.* -stände: baj, helytelenség, visszásság; einem ~e abhelfen: bajon segiteni, bajt megszüntetni.
Übelthat (die): gonosztett.
Übelthäter (der): rosszat cselekvő, gonosztevő.
übelwollend: rosszakaró; — die Übelwollenden (= *t.*): a rosszakarók, rosszakaratúak.
üben (-te, hat geübt): gyakorolni, uzni, folytatni vmit; früh übt sich, was ein Meister werden will: korán meglátszik, mely tejből lesz túró; Rache ~: boszút állani.
über: 1) (*praep. dat.*) felett, -on, -en, -ön: ~ einer Arbeit sein: vmivel elfoglalva lenni; 2) (*praep. acc.*) át, keresztül; den Winter ~: télen át; ~ Nacht: éjjelen át; heute ~ acht Tage: egy hét mulva; ~ kurz oder lang: előbb-utóbb; über und über: tetőtől-talpig; ☛ 3) (*igekötő*) át-, keresztül-, túl-.
überall: mindenütt, mindenhol.
überallher: mindenünnen.
überallhin: mindenüvé.
überanstrengen (-te, hat überanstrengt): túlerőltetni; — sich ~: erején felül dolgozni, magát túlterhelni *v.* agyondolgozni.
Überanstrengung (die): túlerőltetés.
überantworten (-ete, hat überantwortet): vkinek átszolgáltatni, kezére bocsátani, átadni vmit.
Überantwortung (die): kiszolgáltatás, átadás.
überarbeiten (-ete, hat überarbeitet): vmit átdolgozni; — sich ~: l. überanstrengen.
überaus: szerfölött, fölöttébb.
überbauen (-te, hat übergebaut): beépiteni (telket).
Überbein (das): *orv.* ganglion (keményedés).
Überbett (das): ágytakaró.
über|biegen, sich (bog sich über, hat sich übergebogen): áthajlani, áthajolni.
überbieten (überbot, hat überboten): többet igérni, túltenni (vkin); — sich in etw. ~: versengeni, egymáson túltenni.
überbinden (überband, hat überbunden): átkötni, bekötni.
überblättern (-te, h. überblättert): átlapozni.
überbleiben (überblieb, ist überblieben): visszamaradni, megmaradni.
Überbleibsel (das), -s, *t.* ~: maradék, maradvány.
Überblick (der), -es, *t.* -e (über *acc.*): áttekintés, átnézet.
überblicken (-te, hat überblickt): áttekinteni, átnézni.
überbringen (überbrachte, h. überbracht): megvinni, elhozni, átadni, kézbesiteni; ~ lassen: elküldeni, megküldeni.
Überbringer (der), -s: átadó, levélvivő.
Überbringung (die): átadás.
überbrücken (-te, hat überbrückt): áthidalni.
überbrückt: áthidalt.
Überbrückung (die): áthidalás.
überbürden (-ete, hat überbürdet): túlterhelni, megrakni.
Überbürdung (die), *t.* -en: 1) túlterhelés, megterhelés; 2) túlterheltség, túlterheltetés.

überdachen (-te, hat überdacht): befedni, befedelezni, betetőzni.
Überdachung (die): befedés, tetőzet.
Überdecke (die): fedő, boríték.
überdecken (-te, hat überdeckt): befedni, betakarni.
Überdeckung (die): befedés, betakarás.
überdenken (überdachte, hat überdacht): meg- *v.* átgondolni.
überdies: ezenkívül, ezenfelül.
Überdruss (der), -drusses: unalom, kedvetlenség; bis zum ~: úntig.
überdrüssig: unott, unalmas; einer Sache (= *gen.*) ~ werden: ráúnni vmire, megúnni vmit.
übereifrig: túlbuzgó, -an.
übereilen (-te, hat übereilt): elhamarkodni, elhirtelenkedni; — sich ~: hirtelenkedni.
übereilt: hebehurgya; elhamarkodva.
Übereilung (die): elhamarkodás.
☞ **überein**: egyezőleg, egyformán, egybehangzóan.
übereinander: egymáson, egymásra; ~ l e g e n: egymásra fektetni; ~ l i e g e n: egymáson feküdni.
überein kommen (kam überein, ist übereingekommen): megegyezni, megállapodni vmiben; — das **Übereinkommen**, -s, die **Übereinkunft**, *t.* -künfte: megegyezés, egyezmény, megállapodás, alku; ein Ü-kommen t r e f f e n: egyezményt *v.* alkut kötni, megállapodni vmiben, kiegyezkedni.
überein stimmen (-te, hat übereingestimmt): egyezni, összevágni, összhangzani.
übereinstimmend: megegyező, -leg.
Übereinstimmung (die): megegyezés, egybehangzás; in ~ b r i n g e n: összeegyeztetni.
überein treffen: l. übereinkommen.
überessen, sich (überaß sich, hat sich über[g]essen): megterhelni a gyomrát.
I. **über fahren** (fuhr über, ist übergefahren): átmenni, átkelni.
II. **überfahren** (überfuhr, hat überfahren): elgázolni, eltiporni; überfahren w e r d e n: elgázoltatni.
Überfahrt (die), *t.* -en: átkelés, átkelő, átjárás.
Überfall (der), -es, *t.* -fälle: megrohanás, meglepés.
überfallen (überfiel, h. überfallen): meglepni, megrohanni; der Schlaf überfiel mich: az álom elnyomott.
Überfass (das): burokhordó.
überfällig: rég lejárt (váltó).
überfein: túlfinom, -an.
überflechten (überflocht, hat überflochten): befonni, átfonni.
I. **über fliegen** (flog über, ist übergeflogen): átrepülni, átszállni.
II. **überfliegen** (überflog, h. überflogen): átfutni (szemével); ein Schauer überflog sein Antlitz: borzadás futott végig arcán.
über fließen (floss über, ist übergeflossen): túláradni; mein Herz fließt über vor Freude: szivem örömtől árad.
Überfluss (der), -flusses: bőség, fölösleg; zum ~: még azonfelül; ~ an etw. h a b e n: bővében lenni vminek, bővelkedni vmivel; im ~ l e b e n: bőségben élni, dúslakodni.
überfluten (-ete, hat überflutet): elárasztani, elönteni.
überflügeln (-te, hat überflügelt): túlszárnyalni.
überflüssig: fölösleges, -en.
überflüssigerweise: fölösleges módon.
Überforderung (die): túlkövetelés.
Überfracht (die): *ker.* túlteher, túlsúly, teherfölösleg.
Überfuhr (die): l. Überfahrt.
I. **über führen** (-te, hat übergeführt): átvinni, átszállitani.
II. **überführen** (-te, hat überführt): meggyőzni; man hat den Dieb des Verbrechens überführt: a tolvajra rábizonyították a bűntettet.
Überführung (die): 1) átvitel; 2) meggyőzés, rábizonyítás.
Überfülle (die): túlbőség.
I. **über füllen** (-te, hat übergefüllt): áttölteni, átönteni.
II. **überfüllen** (-te, hat überfüllt): túltömni; — sich mit Speisen ~: magát étellel megtömni.
überfüllt: túltömött, zsúfolt.
Überfüllung (die): túltömöttség, zsúfoltság.
Übergabe (die): 1) átadás; 2) megadás (váré).
Übergabscommission (die): átadó bizottság.
Übergabsprotokoll (das): átadási jegyzőkönyv.
Übergang (der), -es: 1) átmenet; 2) átjáró, út-átjáró.
Übergangsbestimmung (die): átmeneti intézkedés.
Übergangsperiode (die): átmeneti korszak.
Übergangsstation (die): átmenő állomás.
Übergangszeit (die): átmeneti idő.
übergeben (übergab, hat übergeben): átadni, átszolgáltatni; die Festung ~: a várat feladni; sich ~: 1) magát megadni; 2) hányni.
Übergebung (die): átadás.
I. **über gehen** (gieng über, ist übergegangen): 1) átmenni vhová; in Fäulnis ~: rothadásnak indulni; 2) áttérni vmire; 3) kicsordulni; die Augen gehen ihm über: szeme könnybe lábbad.
II. **übergehen** (übergieng, hat übergangen): mellőzni (mit Stillschweigen: hallgatással.)
Übergehung (die): mellőzés.
übergenug: úntig elég.
Übergewalt (die): túlerő, túlhatalom, nagyobb erő *v.* hatalom.
Übergewicht (das), -es: 1) túlsúly; 2) *átv. ért.* túlnyomóság, elsőbbség, fölény.
I. **über gießen** (goss über, h. übergegossen): 1) áttölteni; 2) megöntözni.
II. **übergießen** (übergoss, h. übergossen): elönteni vmivel.
überglücklich: túlboldog, fölöttébb boldog, -an.
übergolden (-ete, hat übergoldet): bearanyozni.
über greifen (griff über, hat übergegriffen): áthatolni, átnyúlni, beleavatkozni.
Übergriff (der): túlkapás, beavatkozás, bitorlás.
übergroß: túlnagy, fölötte nagy, kelleténél nagyobb.
überhand nehmen (nahm überhand, hat überhandgenommen): elharapódzni, lábra kapni.
Überhang (der), -es, *t.* -hänge: lepel.
überhaupt: általában, egyáltalában.
über hängen (-te, hat übergehängt): ráakasztani, magára vetni.
überhäufen (-te, hat überhäuft): elhalmozni, tetézni; jmdn mit Schmähungen ~: vkit a szitkok özönével elárasztani.
überheben (überhob, hat überhoben): fölmenteni; — sich ~: felfuvalkodni, elbizakodni; sich einer Sache (= *gen.*) ~: vmit elhagyni, elmellőzni.
Überhebung (die): 1) fölmentés; 2) felfuvalkodás.
überheizen, überhitzen (-te, hat überheizt *v.* -hitzt): túlheviteni, túlfüteni.
Überheizung, Überhitzung (die): túlhevités, túlfütés.
über helfen (half über, hat übergeholfen) jmdm: átsegiteni vkit.
überhin: 1) fölötte el; 2) felületesen, futtában.
überholen (-te, hat überholt): vkit utólérni, felülmulni, vkinek elébe vágni; das ist schon überholt: ezen már túl vagyunk.
Überhöhung (die): magasbitás.
überhören (-te, hat überhört): meg nem hallani; er überhört mir die Lection: kihallgatja leckémet.
überirdisch: földöntuli, földfeletti.
überjährig: esztendősnél öregebb.
über kippen (-te, ist übergekippt): átbillenni, felfordulni.
überkleben (-te, h. überklebt): beragasztani, ráragasztani.

Überkleid (das): felső ruha, felöltő, felső kabát.

überklug: szerfölött okos, tudálékos.

über|kochen (-te, ist übergekocht): kiforrni, kifutni.

überkommen (überkam, ist überkommen): 1) rájönni; es überkam ihn die Furcht: félelem fogta el; 2) vkire szállni, maradni.

Überladeleiter (die): vendégoldal.

I. **über|laden** (ladete v. lud über, hat übergeladen): átrakni, átrakodni.

II. **überladen** (überlud v. überladete, hat überladen): meg- v. túlterhelni.

Überladung (die): túlterhelés, tehertöbblet.

I. **über|lassen** (ließ über, hat übergelassen): vkit v. vmit átereszteni, átbocsátani.

II. **überlassen** (überließ, hat überlassen): átengedni; das überlasse ich Ihnen: ezt Önre bizom; jmdm die ganze Sache ~: az egész dolgot ráhagyni vkire; jmdm die Wahl ~: vkire bizni a választást; — sich der Freude ~: magát az örömnek átengedni; sich dem Grame ~: búnak adni magát; sich dem Schmerze ~: magát a fájdalomnak átengedni; sich dem Zufall ~: a véletlenre bizni magát.

Überlast (die): l. Überfracht.

I. **über|laufen** (lief über, ist übergelaufen): kifutni, átszökni.

II. **überlaufen** (überlief, hat überlaufen): 1) elfutni; eine tiefe Röthe überlief sein Gesicht: arcát elfutotta a vér; 2) jmdn ~: vkinek nyakára járni.

überlaut: kelleténél hangosabb, tulságos hangos, -an.

Überläufer (der), -s, t. ~: szökevény.

überleben (-te, hat überlebt): túlélni.

Überlebsel (das): l. Überbleibsel.

I. **überlegen** (-te, hat überlegt): meggondolni, megfontolni; ich werde es mir ~: majd meghányom-vetem a dolgot.

II. **überlegen**: erősebb, hatalmasabb, fölényes; er ist dir ~: különb náladnál, felulmúl téged.

Überlegenheit (die): elsőbbség, felsőbbség, fölény.

überlegt: meggondolt, megfontolt.

Überlegung (die): meggondolás, megfontolás; etw. in ~ nehmen v. ziehen: vmit fontolóra venni.

überliefern (-te, hat überliefert): átadni, kézhez szolgáltatni; der Nachwelt ~: az utókorra hagyni.

Überlieferung (die), t. -en: 1) átadás; 2) hagyomány.

überlisten (-ete, hat überlistet): rászedni, túljárni az eszén.

überm = über dem, l. über.

übermachen (-te, hat übermacht): elküldeni, kézhez juttatni.

Übermacht (die): túlerő, nagyobb erő; die ~ gewinnen: felülkerekedni.

Übermachung (die): elküldés.

übermalen (-te, hat übermalt): átfesteni, ráfesteni.

Übermalung (die): átfestés, ráfestés, újrafestés.

übermannen (-te, hat übermannt): erőt venni vmin v. vkin, legyőzni; der Schlaf übermannte ihn v. er wurde vom Schlaf übermannt: elnyomta az álom.

Übermaß (das), -es: bőség, fölösleg, túlság; im ~e: túlságosan; ~ von Freude: szertelen öröm.

übermächtig: túlerős, nagyhatalmú.

übermäßig: túlságos, szertelen; túlságosan, túlontúl.

Übermensch (der): lángelme, kivételes ember.

übermenschlich: emberfölötti.

übermorgen: holnapután.

übermorgend: holnaputáni (nap).

Übermuth (der), -es: 1) elbizakodottság, dölyf; 2) pajkosság.

übermüden (-ete, hat übermüdet): nagyon kifárasztani; — sich ~: túlságosan kifáradni.

Übermüdung (die): túlságos kifáradás.

übermüthig: pajkos, elbizakodott.

übernachten (-ete, hat übernachtet): meghálni, eltölteni az éjjelt.

Übernahme (die), t. -n: átvétel.

Übernahmscommission (die): átvevő bizottság.

Übernahmsprotokoll (das): átvételi jegyzőkönyv.

Übernahmsvertrag (der): átvételi szerződés.

übernatürlich: természetfölötti.

übernächtig: átvirrasztott, álmatlan.

übernehmen (übernahm, h. übernommen): átvenni, elvállalni.

Übernehmer (der), -s, t. ~: átvevő.

Überproduction (die): túltermelés.

überprüfen (-te, hat überprüft): felulvizsgálni.

Überprüfung (die): felülvizsgálat.

überquer: keresztben; das kommt mir ~: ez zavarja számításomat.

überragen (-te, hat überragt): kimagaslani, felulmulni.

überranken (-te, hat überrankt): befutni, benőni (indáival).

überraschen (-te, hat überrascht): 1) meglepni; überrascht werden: meglepetni, meglepődni; 2) rajtakapni.

Überraschung (die), t. -en: meglepetés; jmdm eine ~ bereiten: vkinek meglepetést szerezni.

überreden (-ete, hat überredet): rábeszélni, rávenni; sich ~ lassen: engedni a rábeszélésnek.

Überredung (die): rábeszélés.

überreich: dúsgazdag.

überreichen (-te, hat überreicht): átnyújtani, átadni.

überreichlich: bőséges, -en.

überreif: túlérett, elérett.

überreizen (-te, hat überreizt): tulságosan [fel]izgatni.

Überreizung (die): túlizgatás.

überrennen (überrannte, hat überrannt): elgázolni.

Überrest (der), -es, t. -e: maradék, maradvány.

Überrock (der), -es, t. -röcke: felöltő.

überrumpeln (-te, hat überrumpelt): vkit meglepni v. megrohanni, vkin rajtaütni.

Überrumpelung (die): megrohanás, meglepés.

überrücks: hátra, hanyatt.

übers = über das, l. über.

übersatt: túltelt, -en.

übersättigen (-te, hat übersättigt): túltelitení; — sich ~: túlságosan jóllakni.

überschatten (-ete, hat überschattet): beárnyékozni, beárnyazni.

Überschau (die): áttekintés.

überschauen (-te, hat überschaut): áttekinteni, végiglátni vmin.

überschätzen (-te, hat überschätzt): túlbecsulni.

Überschätzung (die): túlbecsülés.

überschicken (-te, hat überschickt): átküldeni, elküldeni.

Überschickung (die): átküldés.

I. **über|schießen** (schoss über, ist übergeschossen): átszökkenni.

II. **überschießen** (überschoss, hat überschossen): vmi fölött ellőni.

über|schiffen (-te, hat übergeschifft): hajón átszállitani.

Überschiffung (die): átszállitás.

Überschlag (der), -es, t. -schläge: 1) hajtóka; 2) költségvetés, előirányzat.

überschlagen (überschlug, hat überschlagen): 1) átcsapni, felbukni; 2) előirányozni.

überschlächtig: felülcsapó.

über|schnappen (-te, hat übergeschnappt): 1) átcsapodni, átpattantani; 2) megbomlani.

überschneien (-te, hat überschneit): hóval boritani, behavazni.

I. **über|schreiben** (schrieb über, hat übergeschrieben): vmi fölé írni.

II. **überschreiben** (überschrieb, hat überschrieben): átirni, átiratni.

überschreien (überschrie, hat überschrien): túlkiáltani.

überschreiten (überschritt, hat überschritten): átlépni, áthágni.

Überschreitung (die): áthágás.

Überschrift (die), t. -en: felirat, cím.

Überschuss (der), -schusses: fölösleg, többlet.

überschüssig: fölösleges.

überschütten (-ete, hat überschüttet): elhalmozni, elözönleni.

überschwemmen (-te, hat überschwemmt): elárasztani.

Überschwemmung (die), t. -en: áradás, árvíz.

Überschwemmungsgebiet (das): árterület.

überschwenglich: szertelen, túlzó.

Überschwenglichkeit (die): szertelenség.

überseeisch: tengerentúli.

I. **über|segeln** (-te, ist übergesegelt): átvitorlázni vhová.

II. **übersegeln** (-te, hat übersegelt): át- v. keresztülvitorlázni vmit.

übersehbar: áttekinthető.

übersehen (übersah, hat übersehen): 1) áttekinteni, átnézni, végignézni; 2) észre nem venni.

überselig: túlboldog, -an.

übersenden (übersandte, hat übersendet): át- v. megküldeni.

Übersender (der), -s, t. ~: küldő.

Übersendung (die): átküldés.

übersetzbar: lefordítható.

I. **über|setzen** (-te, ist übergesetzt): átkelni, átszökni.

II. **übersetzen** (-te, hat übersetzt): 1) lefordítani; 2) áttenni.

Übersetzer (der), -s, t. ~: fordító.

Übersetzung (die), t. -en: fordítás.

Übersetzungskunst (die): a fordítás művészete.

Übersicht (die), t. -en: áttekintés.

übersichtlich: áttekinthető, -leg.

Übersichtlichkeit (die): áttekinthetőség.

Übersichtskarte (die): átnézeti térkép.

Übersichtsplan (der): átnézeti v. tájékoztató terv.

über siedeln, übersiedeln (-te, ist übergesiedelt): átköltözni.

Übersied[e]lung (die): átköltözés.

übersinnlich: érzékfölötti, -leg.

überspannen (-te, hat überspannt): 1) bevonni; 2) túlfeszíteni; 3) áthidalni.

überspannt: túlfeszített, túlzott.

Überspanntheit (die): túlzottság, szertelenkedés, fellengzés.

Überspannung (die): túlzás, túlzottság, szertelenség.

überspringen (übersprang, hat übersprungen): átugrani.

überständig: állott.

überstehen (überstand, hat überstanden): kiállani, vmin átesni.

übersteigen (überstieg, hat überstiegen): felülmúlni, meghaladni, áthágni; es übersteigt seine Kräfte: ereje fölött van.

überstrahlen (-te, hat überstrahlt): túlragyogni.

I. **über strömen** (-te, ist übergeströmt): kiáradni, kiömleni; von Lob ~: dicsérettől áradozni.

II. **überströmen** (-te, hat überströmt): elárasztani, elönteni.

Überströmung (die): áradás.

über|stülpen (-te, hat überstülpt): beborítani.

überstürzen (-te, hat überstürzt): vmit elhamarkodni; — sich ~: nyakra-főre sietni.

überstürzt: elhamarkodott; mit ~er Eile: nyakra-főre.

Überstürzung (die): elhamarkodás.

übertheuern (-te, hat übertheuert): vkitől túlságos árt követelni.

übertölpeln (-te, hat übertölpelt): lóvá tenni.

übertönen (-te, hat übertönt): túlhangzani.

Übertrag (der), -[e]s, t. ..träge: átvitel, áthozatal.

I. **übertragen** (übertrug, hat übertragen): 1) átvinni; 2) fordítani; 3) átruházni, átutalni; — sich ~: átterjedni, átszállni.

II. **übertragen**: 1) átvitt (jelentés); 2) átruházott v. átutalt (hatáskör).

Übertragung (die), t. -en: átvitel, fordítás.

Übertragungsapparat (der): átvivő készülék.

übertreffen (übertraf, hat übertroffen): felülmúlni vkit, túltenni vkin.

übertreiben (übertrieb, hat übertrieben): túlcsigázni, túlozni, túlhajtani, nagyítani.

Übertreibung (die), t. -en: túlzás, nagyítás.

I. **über treten** (trat über, ist übergetreten): 1) átlépni, átpártolni; 2) kiönteni, kiáradni.

II. **übertreten** (übertrat, hat übertreten): áthágni, túllépni.

Übertreter (der), -s, t. ~: áthágó.

Übertretung (die), t. -en: áthágás; im Übertretungsfalle: áthágás esetén.

übertrieben: túlzott, -an.

Übertritt (der), -es: áttérés, átlépés.

übertrumpfen (-te, h. übertrumpft): letromfolni, lefőzni.

übertünchen (-te, hat übertüncht): 1) bemeszelni; 2) szépítgetni.

übervoll: csordultig v. teljes-tele.

übervortheilen (-te, hat übervortheilt): 1) vkit rászedni v. lefőzni, vki eszén túljárni; 2) l. übertheuern.

Übervortheilung (die): rászedés.

übervölkern (-te, hat übervölkert): túlságosan benépesíteni.

übervölkert: túlnépes, -en.

Übervölkerung (die): túlnépesség.

überwachen (-te, hat überwacht): őrködni vmi felett, szemmel tartani vmit v. vkit.

überwachsen: benőtt.

Überwachung (die): szemmeltartás, ellenőrzés, őrködés.

Überwachungsbehörde (die): felügyelő hatóság.

überwältigen (-te, h. überwältigt): legyőzni vkit, erőt venni vkin; er wurde vom Schlaf überwältigt: elnyomta az álom.

überweisen (überwies, hat überwiesen): 1) utalványozni, átutalni; 2) utasítani, beküldeni; ich bitte Sie, mir Ihren geschätzten Auftrag schon jetzt zu überweisen: kérem, szíveskedjék becses megrendelését már most beküldeni hozzám; 3) jmdn eines Verbrechens ~: vkire bűnt rábizonyítani.

I. **über werfen** (warf über, hat übergeworfen): átvetni, rávetni.

II. **überwerfen** (überwarf, hat überworfen): átdobni, áthajítani; — sich mit jmdm ~: vkivel összeveszni, összetűzni.

überwiegen (überwog, hat überwogen): többet nyomni, (súlyban, fontosságban) felülmúlni.

überwiegend: túlnyomó, -an.

überwinden (überwand, hat überwunden): legyőzni, leküzdeni, vmin erőt venni; sich selbst ~: erőt venni magán.

überwindlich: legyőzhető.

Überwindung (die): 1) legyőzés; 2) es kostete ihn viele ~: sok önmegtagadásába került.

überwintern (-te, hat überwintert): áttelelni, kitelelni.

Überwinterung (die): telelés.

überwölben (-te, hat überwölbt): beboltozni.

Überwölbung (die): beboltozás.

überwuchern (-te, hat überwuchert): elhatalmasodni, elburjánzani.

Überwucht (die): túlsúly.

überwunden: legyőzött, túlhaladt; sich ~ geben: beadni a derekát.

Überwurf (der), -es, t. ..würfe: 1) *ép.* vakolat; 2) *musz.* kallantyú, kampó; 3) köpeny.

Überwurfsfell (das): kacagány.

Überzahl (die): fölös szám, többség.

überzählig: 1) fölös számú; 2) számfeletti.

überzeugen (-te, hat überzeugt): 1) meggyőzni; 2) sich von etw. ~: meggyőződni (vmiről).

Überzeugung (die), t. -en: meggyőződés; jmdm eine ~ beibringen: l. beibringen; ich bin der ~: az a meggyőződésem; eine ~ gewinnen: vmely meggyőződésre jutni.

I. **über|ziehen** (zog über): 1) (hat übergezogen) áthúzni vhova; jmdn zu sich ~: vkit a maga pártjára vonni; 2) (ist übergezogen) átköltözni (más lakásba).
II. **überziehen** (überzog, hat überzogen): 1) bevonni, befödni; 2) jmdn mit Krieg überziehen: haddal megtámadni; — **sich** (mit Wolken) ~: beborulni.
Überzieher (der), -s, t. ~: felöltő.
überzuckern (-te, hat überzuckert): megcukrozni.
Überzug (der), -es, t. -züge: áthuzat, bevonat, boritás, burok, tok.
überzwerch: l. überquer.
üblich: szokásos, szokott, rendes; es ist so ~: igy szokás.
übrig: hátralevő, megmaradt; das übrige: a többi; die übrigen: a többiek; im übrigen: különben, egyébként.
übrig|bleiben (blieb übrig): hátrav. fenmaradni; es bleibt nichts übrig: nincs más hátra.
übrigens: különben, egyébiránt.
übriggeblieben: megmaradt.
übrig lassen (ließ übrig, hat übriggelassen): meghagyni.
Übung (die), t. -en: gyakorlás, gyakorlat; ~ macht den Meister: gyakorlás a legjobb mester; aus der ~ kommen: vmiből kitanulni.
Übungsbuch (das): gyakorlókönyv.
Übungsplatz (der): gyakorlótér.
Übungsstück (das): gyakorlat.
üppig: buja, bő; buján, bőven.
Üppigkeit (die): bőség, bujaság.

V

Röviditések:

v.=von, l. e.
V.=Vers: vers, verssor.
Verf.=Verfasser: szerző.
verg.=vergangen: mult.
vgl.=vergleiche: vesd össze.
v. J.=vorigen Jahres: tavaly.
v. M.=vorigen Monats: a mult hóban.

*

vacant: üres, megürült; ~ werden: megüresedni.
Vacanz (die), t. -en: 1) üresedés; 2) szünet, szünidő (vakació).
Vaccination (die): védhimlőoltás.
vacierend: üres, szolgálat nélküli. [vezérfonal, zsebkönyv.
Vademecum (das), -[s], t. -[s]:
vag: határozatlan, ingatag.
Vagabund (der), -en, t. -en: csavargó.
Vagabundenleben (das): csavargó életmód.
vagabundieren (-te, hat v. ist vagabundiert): csavarogni.
Vagheit (die): határozatlanság.
Valentin *(férfinév)*: Bálint.
Valet (das), -[s]: istenhozzád.
validieren (-te, h. validiert): érvényesiteni.
Valuta (die), t. -ten: 1) pénznem, érepénz; 2) érték; ~ per October: októberben fizetendő érték. [értékszabás.
Valvation (die), t. -en: pénz-
Vampyr (der), -s, t. -e: vámpir, lidérc, vérszopó.
Vandale (der), -n, t. -n: vandál.
vandalisch: kegyetlen, -ül, vad, [-ul.
Vandalismus (der): vadság.
Vanille [vanijje] (die): vanilia.
Variante (die), t. -n: változat, olvasat, variáns.
Variation (die), t. -en: változat, változás, váltakozás, fajzat.
Varietät (die), t. -en: változat, válfaj, alfaj.
variieren (-te, hat variiert): 1) változtatni, váltogatni, váltakoztatni; 2) változni, váltakozni.
Vasall (der), -en, t. -en: hűbéres.
Vasallenstaat (der): hűbérállam.
Vasallenthum (das), -s: hűbériség.
Vase (die), t. -n: edény, váza.
Vater (der), -s, t. Väter: atya, apa.
Vaterfreude (die): apai öröm.
Vaterhaus (das): szülői v. atyai ház.
Vaterherz (das): atyai sziv.
Vaterland (das): haza, hon.
Vaterlandskunde (die): honisme, honismeret.
Vaterlandsliebe (die): hazaszeretet, honszeretet. [rető.
vaterland[s]liebend: hazáját sze-
vaterländisch: hazai, honi.
Vaterliebe (die): apai szeretet.
vaterlos: atyátlan, -ul.
Vatermord (der): apagyilkosság.
Vatermörder (der): 1) apagyilkos; 2) magas, kemény gallér.
Vaterpflicht (die): atyai kötelesség.
Vaterschaft (die): apaság.
Vaterschaftsklage (die): apasági kereset.
Vatersöhnchen (das): l. Muttersöhnchen.
Vaterstadt (die): szülőváros.
Vaterstelle (die): l. Stelle.
Vatertheil (das): atyai rész.
Vaterunser (das), -s: miatyánk.
Vaudeville [vodvij] (das), -[s], t. -s: enekes szinmű.
Väterchen (das), -s, t. ~: atyácska, apuska, apó.
väterlich: atyai, apai, -lag.
väterlicherseits: atyai részről.
Vedette (die), t. -n: őrszem *(kat.)*
Vegetabilien (die = t.). növények.
vegetabilisch: növényi.
Vegetarianer (der), -s, t. ~: növényevő, vegetariánus.
Vegetation (die), t. -en: növényzet, tenyészet.
vegetieren (-te, hat vegetiert): 1) tenyészni; 2) tengeni, tengődni.
vehement: hirtelen, heves, -en.
Vehemenz (die): hevesség, hirtelenség, rohamosság.
Vehikel (des), -s, t. ~: jármű, alkalmatosság.
[**Vehme** (die): l. Fehme.
Veilchen (das), -s, t. ~: ibolya, viola. [lyakék.
veilchenblau: ibolyaszinű, ibo-
Veit *(férfinév)*: Vitus, Vida.
Veitstanz (der): Vitustánc.
Velinpapier (das): velinpapiros.
Velleität (die), t. -en: gerjedelem, szándék, hajlam, törekvés.
Velociped (das), -[e]s, t. -e: kerékpár.
Velten: Bálint.
Vene (die), t. -n: 1) visszér, kékér; 2) ér, tehetség.
Venedig: Velence.
venerisch: *orv.* venerikus, veneriás, nemi, bujás.
Venetianer (der), -s, t. ~: velencei; — die **Venetianerin**, t. -nen: velencei nő.
venetianisch: velencei.
Ventil (das), -[e]s, t. -e: szelep, szellentyű.
Ventilation (die): 1) szellőztetés; 2) szellőztető (készülék).
Ventilator (der), -s, t. -en: szellőztető, szellőző (készülék).
ventilieren (-te, hat ventiliert): 1) szellőztetni; 2) tárgyalni, megvitatni (kérdést).
verabfolgen (-te, hat verabfolgt): kiszolgáltatni, kiadni, átadni.
Verabfolgung (die): átadás.
verabreden (-ete, hat verabredet): megbeszélni, kicsinálni vmit, megállapodni vmiben; — **sich** ~: összebeszélni, vmiben megegyezni.
verabredet: kicsinált, kicsinálva.
verabredetermaßen: összebeszélés szerint, a megállapodás értelmében.
Verabredung (die), t. -en: megállapodás, megegyezés, összebeszélés; mit ~: közös egyetértéssel; eine ~ mit jmdm treffen: vkivel megegyezni.
verabreichen (-te, hat verabreicht): adni, átadni, átnyujtani.
verabsäumen (-te, hat verabsäumt): elmulasztani, elhanyagolni.
verabscheuen (-te, hat verabscheut): utálni, megvetni vmit.
verabscheuungswert, verabscheuungswürdig: megvetendő, utálatos.

verabschieden (-ete, hat verabschiedet): elbocsátani, elküldeni; — sich ~: elbucsúzni.
Verabschiedung (die): elbocsátás, elbocsáttatás.
verachten (-ete, hat verachtet): megvetni, lenézni.
Verachtung (die): megvetés.
verachtungswert, verachtungswürdig: megvetendő.
verallgemeinern (-te, hat verallgemeinert): általánosítani.
Verallgemeinerung (die), *t.* -en: általánosítás.
veralten (-ete, ist veraltet): elavulni; — das **Veralten**, -s: elavulás.
veraltet: elavult, ósdi.
Veranda (die), *t.* -s *v.* --den: veranda, tornác.
veranlagen (-te, hat veranlagt): 1) elrendezni, elhelyezni; 2) er ist poetisch **veranlagt**: költői tehetséggel van megáldva.
Veranlagung (die): elrendezés.
veranlassen (--ßte, hat veranlaßt): 1) vmit létre hozni, okozni, vmire alkalmat adni; 2) jmdn zu etw. ~: vkit rábírni, indítani vmire; ich sehe mich veranlaßt (zu *inf.*): indítva érzem magam (arra, hogy...) *v.* kénytelen vagyok (*inf.*); Sie werden dadurch veranlaßt: ez alkalmat ad Önnek, hogy..; 3) intézkedni.
Veranlassung (die), *t.* -en: ok, alkalom; ~ finden: alkalmának lenni (alkalmam van); ~ geben zu etw.: okot adni vmire; ~ haben: okának lenni (okom van) vmire; ~ nehmen (etw. zu thun): az alkalommal élni.
veranschaulichen (-te, hat veranschaulicht): szemléltetni, szem elé állítani.
Veranschaulichung (die): szemléltetés, bemutatás.
veranschlagen (-te, hat veranschlagt): számítani, becsülni, előirányozni.
Veranschlagung (die): becslés, számítás, előirányzat.
veranstalten (-ete, hat veranstaltet): rendezni, intézni.
Veranstaltung (die): rendezés, készület, intézkedés; ~en treffen (zu etw.): vmihez készülődni.
verantworten (-ete, hat verantwortet) etw.: felelni vmiről, felelős lenni vmiért; ich will es ~: felelek érte; — sich wegen einer Sache ~: magát igazolni.
verantwortlich: felelős, -en; ~ sein für etw.: felelni vmiről *v.* vmiért; jmdn für etw. ~ machen: vkit felelőssé tenni vmiért.
Verantwortlichkeit (die): felelősség.
Verantwortung (die): felelősség; auf meine ~: az én felelősségemre; jmdn zur ~ ziehen: vkit felelősségre vonni.
verantwortungsvoll: felelősséggel járó, felelősségterhes.
verarbeiten (-ete, hat verarbeitet): 1) feldolgozni; 2) elhasználni.
verargen (-te, hat verargt) jmdm etw.: vkitől rossz néven (*v.* zokon) venni vmit.
verarmen (-te, ist verarmt): elszegényedni.
verauctionieren (-te, hat verauctioniert): elárverezni.
verausgaben (-te, hat verausgabt): kiadni (pénzt).
verächtlich: megvető, -en.
Verächtlichkeit (die): 1) utálatosság; 2) lenézés, megvetés.
veränderlich: változó, változandó, változékony, -an, állhatatlan, -ul.
Veränderlichkeit (die): változandóság.
verändern (-te, hat verändert): megváltoztatni, módosítani; — sich ~: megváltozni, módosulni.
Veränderung (die), *t.* -en: 1) változtatás; eine ~ vornehmen: változtatást tenni vmin; 2) változás.
verästeln, sich (-te, hat sich verästelt): elágazni.
veräußerlichen (-te, h. veräußerlicht): külsőségekbe burkolni, megjeleníteni.
veräußern (-te, hat veräußert): eladni, áruba bocsátani.
Veräußerung (die): eladás.
Verb (das): l. Verbum.
Verbalinjurie (die): szóbeli sértés.
verballhornen (-te, hat verballhornt): tönkre *v.* agyonjavítani.
Verband (der), -es, *t.* --bände: 1) kötés, kötelék; 2) szövetkezet.
verbannen (-te, hat verbannt): száműzni, számkivetni, elűzni.
verbannt: száműzött, számkivetett.
Verbannung (die), *t.* -en: száműzés, száműzetés, számkivetés.
verbarricadieren (-te, hat verbarricadiert): eltorlaszolni.
verbauen (-te, hat verbaut): 1) beépíteni; 2) fallal elrekeszteni.
verbeißen (verbiß, hat verbissen): elnyelni, elharapni (szavakat), elfojtani (haragját); — sich in etw. ~: vmibe belerögzeni *v.* belebolondulni.
verbergen (*j.* verbirgt; *tm.* verbarg; *m.* hat verborgen): elrejteni, rejtegetni; — sich ~: elrejtőzni, elbújni.
verbessern (-te, hat verbessert): megjavítani, kijavítani, igazítani; — sich ~: javulni, megjavulni.
Verbesserung (die), *t.* -en: javítás.
verbeugen, sich (-te, hat sich verbeugt): meghajolni, magát meghajtani, fejet hajtani.
Verbeugung (die), *t.* -en: meghajlás, főhajtás.
verbiegen (verbog): I. (hat verbogen) elhajlítani, elgörbíteni; II. (ist verbogen): elhajolni, elgörbülni.
verbieten (verbot, hat verboten): eltiltani, megtiltani; eine Zeitung ~: hírlapot kitiltani.
verbildlichen (-te, hat verbildlicht): ábrázolni, jelképezni.
Verbilligung (die): olcsóbbá válás.
verbinden (verband, hat verbunden): 1) bekötni (vki szemét); 2) összekötni, összekapcsolni; die Sache ist mit großen Gefahren verbunden: ez nagy veszélylyel jár; 3) lekötelezni; ich bin Ihnen sehr verbunden: nagyon le vagyok [Önnek] kötelezve; — sich ~: egyesülni, szövetkezni.
verbindlich: 1) lekötelező, -n; 2) lekötelezett, lekötelezve; ~st (danken): hálásan (köszönni).
Verbindlichkeit (die), *t.* -en: kötelezettség, tartozás.
Verbindung (die), *t.* -en: 1) összeköttetés, kapcsolat; sich in ~ mit jmdm setzen: érintkezésbe lépni vkivel; in ~ stehen: összeköttetésben állni; in ~ treten: szövetkezni, összeköttetésbe *v.* érintkezésbe lépni; 2) egyesület; 3) chemische ~: vegyület.
Verbindungsbahn (die): összekötő vasút.
Verbindungsbrücke (die): összekötő híd.
Verbindungsglied (das): összekötő *v.* kapcsoló tag.
Verbindungsstrich (der), **Verbindungszeichen** (das): kötőjel.
verbissen: 1) elfojtott; 2) haragos; 3) megrögzött.
Verbissenheit (die): haragosság, megrögzöttség.
verbitten (verbat, hat verbeten) sich etw.: vmit kikérni magának; das verbitte ich mir: kikérem magamnak.
verbittern (-te, hat verbittert): elkeseríteni, megkeseríteni.
Verbitterung (die): 1) elkeserítés; 2) elkeseredés.
verblasen (verblies, hat verblasen): elfujni.
verblassen (--ßte, ist verblaßt): halványodni, elhalványulni.
verblättern (-te, hat verblättert): elforgatni, ellapozni.

Verbleib (der), -[e]s: 1) maradás; 2) elmaradás.
verbleiben (verblieb, ist verblieben): megmaradni, maradni; — das **Verbleiben**, -s: időzés, abbanhagyás; dabei wird es sein V. haben: bizonyára így áll a dolog.
verbleichen (verblich, ist verblichen): 1) elhalványulni; 2) meghalni.
verblenden (-ete, hat verblendet): 1) elvakítani, elámítani; 2) borítani, burkolni.
Verblendete (der, die), -n, t. -n: elvakult, elámított.
Verblendung (die): elvakultság.
verblichen: 1) színehagyott; 2) elhúnyt; — der, die **Verblichene**, -n, t. -n: az elhúnyt.
verbluten (-ete, ist verblutet): elvérezni.
Verblutung (die): elvérzés.
verblüffen (-te, hat verblüfft) jmdn: megdöbbenteni, zavarba ejteni, elképeszteni; er war ganz verblüfft: elállt a szemeszája, egészen elképedt v. megrökönyödött.
Verblüffung (die): megdöbbenés, elképedés, meghökkenés.
verblühen (-te, hat v. ist verblüht): elvirágzani, elvirulni.
verblümen (-te, hat verblümt): 1) virággal borítani; 2) elburkolni.
verblümt: elburkolt, -an, képletes, -en.
verbohrt: megkeveredett, megháborodott (elméjű).
Verbohrtheit (die): megkeveredés.
verborgen: rejtett, titkos; im Verborgenen: titokban, rejtve.
Verborgenheit (die): elrejtettség, rejtek, homály.
Verbot (das), -es, t. -e: tilalom.
verboten: tiltott, tilos; tiltva.
verbrannt: elégetett, megégett.
Verbrauch (der), -[e]s: fogyasztás, elhasználás.
verbrauchen (-te, hat verbraucht): fogyasztani, elhasználni.
verbraucht: fogyasztott, elhasznált.
verbrämen (-te, hat verbrämt): prémezni.
verbrämt: prémes, -en.
verbrechen (*j.* verbricht; *tm.* verbrach; *m.* hat verbrochen): véteni, vétkezni; was hat er verbrochen? mit vétett?
Verbrechen (das), -s, t.: bűntény, bűntett, bűneselekmény; das ~ der Körperverletzung: a testi sértés bűntette.
Verbrechensconcurrenz, **Verbrechensmehrheit** (die): *jogt.* bűnhalmazat.
Verbrecher (der), -s, t. ~: bűntettes, vétkes, gonosztevő; — die **Verbrecherin**, t. -nen: bűntettes, vétkes (nő).

verbrecherisch (*ff.* -t): vétkes, bűnös, -en.
verbreiten (-ete, hat verbreitet): terjeszteni, elterjeszteni; — **sich** ~: terjedni, elterjedni; sich über etw. (*= acc.*) ~: vmire kiterjeszkedni.
verbreitet (*ff.* -st): elterjedt.
Verbreitung (die): 1) terjesztés; 2) elterjedés.
verbrennbar: éghető.
verbrennen (verbrannte): I. (hat verbrannt): 1) elégetni, megégetni; sich die Finger ~: megégetni az ujjait; — II. (ist verbrannt): elégni, megégni; — **sich** ~: megégetni magát; — das **Verbrennen**, -s: 1) elégetés; 2) elégés.
Verbrennung (die): 1) elégetés; 2) elégés.
Verbrennungsprocess (der): égési folyamat.
Verbrennungsproduct (das): égési termék.
verbringen (verbrachte, hat verbracht): 1) eltölteni (időt); 2) elvesztegetni, elpazarolni.
verbrüdern, sich (-te, hat sich verbrüdert): vkivel összebarátkozni, barátságot kötni, szövetkezni.
Verbrüderung (die): testvéresülés.
verbrühen (-te, hat verbrüht): leforrázni, megégetni.
verbuchen (-te, hat verbucht): elkönyvelni.
Verbuchung (die): elkönyvelés.
verbuhlt: bujaságba sülyedt.
Verbum (das), -[s], t. -ba: ige.
verbummeln (-te, hat verbummelt): elvesztegetni, elcsavarogni (az időt); — **sich** ~: elzülleni.
verbummelt: elzüllött, züllött.
verbunden: összekötött, egyesült, l. verbinden; mit Kosten ~: költséggel járó, költséges.
verbünden, sich (-ete, hat sich verbündet): egyesülni, szövetkezni.
verbündet: szövetséges; — der **Verbündete**, -n, t. -n: szövetséges, frigyestárs.
verbürgen, sich (-te, hat sich verbürgt) für etw.: kezeskedni v. kezességet vállalni vmiért.
verbüßen (-te, hat verbüßt): 1) megszenvedni vmiért; 2) kiállni, leülni (büntetést).
Verdacht (der), -es: gyanu; der ~ fiel auf dich: a gyanu reád irányult; auf jmdn ~ haben, jmdn in ~ haben: vkire gyanakodni, vkit gyanusítani; ~ hegen: élni a gyanuperrel; ~ schöpfen: gyanut fogni.
Verdachtsgrund (der): gyanuok.
verdammen (-te, hat verdammt): 1) elítélni; 2) kárhoztatni.

verdammenswert, verdammlich: kárhozatos, kárhoztatandó.
Verdammnis (die): kárhozat.
verdammt: kárhozott, átkozott.
Verdammung (die): kárhoztatás.
verdampfen (-te): I. (hat verdampft): elgőzölögtetni, elpárologtatni; — II. (ist verdampft): elgőzölögni, elpárologni.
verdanken (-te, hat verdankt): köszönni; ich verdanke dir mein Glück: neked köszönhetem szerencsémet.
***verdarb**: l. verderben.
verdauen (-te, hat verdaut): megemészteni.
verdaulich: emészthető.
Verdauung (die): emésztés.
Verdauungsbeschwerden (die = *t.*): emésztési zavarok.
Verdauungsvisite (die): köszönő látogatás (vendégség után a házigazdánál).
verdächtig: gyanus, -an; er ist des Diebstahls ~: lopás gyanujában áll; es zeigte sich nichts **Verdächtiges**: semmi gyanus jel nem mutatkozott.
verdächtigen (-te, hat verdächtigt jmdn eines Verbrechens): vkit gyanusítani (bűnnel).
Verdächtigung (die): gyanusítás.
verdämmen (-te, hat verdämmt): elgátolni.
Verdeck (das), -s, t. -e: 1) fedélzet (hajón); 2) tető (kocsin).
verdecken (-te, hat verdeckt): elfödni, eltakarni, takargatni.
verdenken (verdachte, hat verdacht) jmdm etw.: rossz néven venni vkitől vmit.
Verderb (der), -s: romlás, bukás.
verderben: I. (*j.* ich verderbe, du verdirbst, er verdirbt; *tm.* er verdarb; *m.* er ist verdorben; *km.* er verdürbe; *felsz.* verdirb!) megromlani, elromlani, elpusztulni; — II. (*mint I, de gyakran gyöngén is: j.* er verderbt; *tm.* er verderbte; *m.* er hat verderbt; *felsz.* verderbe!): megrontani, elrontani, tönkre tenni; sich die Augen ~: szemét elrontani; jmdm die (v. jmds) Freude ~: vkinek kedvét szegni; du hast es mit ihm verdorben: elvesztetted a jóindulatát; um es mit niemandem zu ~: hogy senkinek se vétsek.
Verderben (das), -s: romlás, veszedelem; das war sein ~: ez volt veszte; ins ~ rennen: vesztébe rohanni; ins ~ stürzen: veszedelembe v. romlásba dönteni; dem schnellen ~ ausgesetzte Güter: gyorsan romló áruk.
verderbenbringend: vészhozó.

verderblich: 1) romlandó; 2) káros, kártékony, -an.
Verderbnis (die): romlottság, romlás, pusztulás.
verderbt: romlott, rontott.
Verderbtheit (die): romlottság.
verdeutlichen (-te, hat verdeutlicht): megvilágositani, megvilágitani.
verdeutschen (-te, hat verdeutscht): németre forditani.
verdichten (-ete, hat verdichtet): sűriteni; — **sich**: sűrüsödni.
Verdichtung (die): sűrüsödés; sűrités.
verdicken (-te, hat verdickt): 1) vastagitani; 2) megsűriteni.
Verdict (das), -es, t. -e: esküdtszéki itélet.
verdienen (-te, hat verdient): 1) keresni, megkeresni (kenyerét); 2) megérdemelni vmit, rászolgálni vmire; seine That verdient Lob: tette dicséretet érdemel; 3) l. verdient.
Verdienst, -es, t. -e: I. (der): kereset, keresmény, nyereség; er hat keinen ~: kereset nélkül van; — II. (das): érdem; sich mannigfaltige ~e erwerben: bokros érdemeket szerezni.
Verdienstkreuz (das): érdemkereszt; goldenes, silbernes ~: arany-, ezüst-érdemkereszt; goldenes (silbernes) ~ mit der Krone: koronás arany- (ezüst-) érdemkereszt; goldenes, silbernes geistliches ~: egyházi arany- (ezüst-) érdemkereszt.
verdienstlich, verdienstvoll: érdemes, érdemdús.
verdienstlos: érdemetlen, -ül.
Verdienstmedaille (die): érdemérem, érdempénz.
Verdienstorden (der): érdemrend.
verdient: megérdemelt, érdemes; sich um etw. ~ machen: érdemeket szerezni (vmi tekintetben).
verdientermaßen: érdem szerint.
verdingen (verdang v. verdingte, hat verdungen v. verdingt): 1) elszegődtetni; 2) bérbe adni, kiadni (munkát); — **sich** ~: elszegődni.
verdolmetschen (-te): l. dolmetschen.
verdoppeln (-te, hat verdoppelt): megkettőzni, megkétszerezni.
Verdoppelung (die): megkettőzés
verdorben: romlott, elrontott.
Verdorbenheit (die): romlottság.
verdorren (-te, ist verdorrt): elszáradni, elaszni.
verdrängen (-te, hat verdrängt): kiszoritani, elnyomni.
verdrehen (-te, hat verdreht): elforditani, elforgatni, elcsavarni; die Augen ~: szemeit forgatni; jmdm den Kopf ~: vkinek a fejét elforgatni, vkit elbolonditani.
verdreht: elcsavart, nyakatekert.
verdreifachen (-te, hat verdreifacht): megháromszorozni.
verdrießen (verdroß, hat verdrossen): úntatni, boszantani; es verdrießt mich: boszant engem; sich (*= dat.*) keine Mühe ~ lassen: nem restelni v. nem sajnálni a fáradságot.
verdrießlich: 1) haragos, boszús, -an; 2) boszantó, bántó, -an.
Verdrießlichkeit (die), t. -en: boszúság.
***verdroſs**: l. verdrießen.
verdrossen: kedvetlen, -ül.
Verdruſs (der), -drusses: boszúság, kedvetlenség, kellemetlenség; jmdm etw. zum ~ thun: vkinek boszantására tenni vmit.
verduften (-ete, ist verduftet): 1) elpárologni; 2) elillanni.
verdummen (-te): I. (hat verdummt): elbutitani; — II. (ist verdummt): elbutulni.
verdunkeln (-te, hat verdunkelt): elhomályositani, elsötétiteni; — **sich** ~: elhomályosulni, elsötétülni, elborulni.
verdunsten (-ete, ist verdunstet): elpárologni, elgőzölögni.
Verdunstung (die): párolgás.
verdursten (-ete, ist verdurstet): szomjan halni v. veszni.
verdutzt: meghökkent, elképedt.
verdünnen (-te, hat verdünnt): higitani, föleresztení, ritkitani.
Verdünnung (die): higitás, ritkitás.
verdünsten (-ete, hat verdünstet): [elpárologtatni.]
verdüstern, sich (-te, hat sich verdüstert): elkomorulni, elborulni.
veredeln (-te, hat veredelt): nemesiteni, megnemesiteni; — **sich** ~: megnemesülni.
Vered[e]lung (die): nemesités.
verehelichen (-te, hat verehelicht): férjhez adni (leányt); — **sich** ~: megházasodni, férjhez menni.
verehelicht: férjezett.
verehren (-te, hat verehrt): tisztelni; jmdm etw. ~: vkinek ajándékul adni vmit, vkinek felajánlani vmit.
Verehrer (der), -s, t. ~: tisztelő, imádó; — die **Verehrerin**, t. -nen: tisztelő (nő).
verehrlich, verehrt: tisztelt; Verehrtester: tisztelt barátom.
Verehrung (die): 1) tisztelet, tiszteletadás; 2) ajándékozás.
verehrungswürdig: tiszteletreméltó.
vereiden, vereidigen: l. beeiden.
Verein (der), -[e]s, t. -e: 1) egyesület, egylet, testület; 2) szövetkezés; im ~ mit seinem Freunde: barátjával szövetkezve.
vereinbar: összeegyeztethető, összeférő, összeillő.
vereinbaren (-te, hat vereinbart): összeegyeztetni; — **sich** ~: megállapodni, megegyezni vmiben.
vereinbart: megállapitott (jel).
Vereinbarung (die), t. -en: egyesség, megállapodás; laut ~: megegyezés szerint; eine ~ treffen: megegyezni vmiben, megállapodásra jutni.
vereinen (-te): l. vereinigen.
vereinfachen (-te, hat vereinfacht): egyszerüsiteni.
Vereinfachung (die): egyszerüsités.
vereinigen (-te, hat vereinigt): egyesiteni, összeegyeztetni; — **sich** ~: 1) egyesülni; 2) sich über etw. ~: vmiben megegyezni, megállapodni.
vereinigt: egyesitett, egyesült; egyesitve, egyesülve; die **Vereinigten Staaten** (*= t.*): Egyesült-Államok.
Vereinigung (die), t. -en: 1) egyesités, összekapcsolás; 2) egyesület, egyesülés; 3) egyesség.
vereinnahmen (-te, hat vereinnahmt): bevételezni, bevenni.
vereinsamen (-te, ist vereinsamt): magára maradni, elszigetelődni.
vereinsamt: magára hagyott.
Vereinsamung (die): elhagyottság, egyeduliség.
Vereinsleben (das): egyleti v. egyesületi élet.
Vereinsmitglied (das): egyleti tag.
vereint: egyesült, egyesitett, -en; mit ~en Kräften: egyesült erővel, vállvetve.
vereinzeln (-te, hat vereinzelt): elkülöniteni, különválasztani.
vereinzelt: elszigetelt, -en, különálló, szórványos, -an.
vereiteln (-te, hat vereitelt): meghiusitani; vereitelt werden: meghiusulni, füstbe menni.
Vereit[e]lung (die): meghiusitás.
verenden (-ete, ist verendet): elhullani, megdögleni.
vereng[e]r]n (-te, hat vereng[er]t): szükebbre szoritani, szükiteni; — **sich** ~: összeszorulni, szükülni.
Vereng[er]ung (die): *orv.* szű- [kület.]
verengt: szükitett.
vererben (-te, hat vererbt): örökül hagyni, átörökiteni; — **sich** ~: átöröklődni.
Vererbung (die): átöröklés.
verewigen (-te, hat verewigt):

megörökiteni; — sich ~: halhatatlan nevet szerezni.
Verewigte (der), -n, t. -n: boldogult, dicsőült.
verfahren (j. verfährt; tm. verfuhr; m. ist verfahren): eljárni, bánni; grausam mit jmdm ~: kegyetlenül bánni vkivel.
Verfahren (das), -s: eljárás, elbánás; mündliches, schriftliches ~: szóbeli, írásbeli eljárás; ~ in Ehesachen: házassági eljárás; das ~ einleiten: az eljárást megindítani v. folyamatba tenni; das ~ einstellen (aufheben): az eljárást megszüntetni.
Verfall (der), -s: 1) hanyatlás, pusztulás, romlás; 2) lejárat, (váltóé); nach ~: lejárat után; per ~: lejáratkor.
I. **verfallen** (j. verfällt; tm. verfiel; m. ist verfallen): 1) düledezni, omladozni, hanyatlani, összedülni; 2) jutni, esni; auf etw. ~: vmire gondolni, pl. darauf wäre ich nie ~: sohase ötlött volna az eszembe; auf einen Gedanken ~: vmely gondolatra jutni; dem Gesetze ~: a törvény hatalmába esni; in eine Krankheit ~: betegségbe esni, megbetegedni; in einen tiefen Schlaf ~: mély álomba merülni; der Sünde ~: bűnbe (vétekbe) esni; 3) lejárni, esedékessé válni.
II. **verfallen**: 1) beomlott, kidőltbedőlt; 2) lejárt, elévült; 3) er war ein dem Tode Verfallener: halál fia volt.
Verfallenheit (die): elvesztés (biztosítéké).
Verfall[s]tag (der): lejárat napja.
Verfall[s]termin (der), **Verfall[s]zeit** (die): lejárati idő.
Verfallung (die): ép. pálha.
verfangen (j. verfängt; tm. verfieng; m. hat verfangen): fogni vkin; hier verfangen die Worte nichts: itt a szavak nem használnak; — sich ~: vmibe belebonyolódni, beleakadni.
verfassen (-ßte, h. verfaßt): megírni, fogalmazni, szerkeszteni.
Verfasser (der), -s, t. ~: szerző; — die **Verfasserin**, t. -nen: szerző (nő).
Verfassung (die), t. -en: 1) alkotmány; 2) állapot, kedélyállapot; 3) írás, szerkesztés.
Verfassungsbruch (der): alkotmánysértés, alkotmányszegés.
Verfassungseid (der): eskü az alkotmányra.
Verfassungsgeschichte (die): alkotmánytörténet.
verfassungsmäßig: alkotmányos, -an, alkotmányszerű, -en.
Verfassungsrecht (das): alkotmányjog.
verfassungsrechtlich: alkotmányjogi, -lag.
verfassungswidrig: alkotmányellenes, alkotmánysértő, -en.
verfaulen (-te, ist verfault): elrothadni, elkorhadni; — das **Verfaulen**, -s: rothadás.
verfaulenzen (-te, h. verfaulenzt): elhenyélni, elheverészni.
verfälschen (-te): l. fälschen.
Verfälschung (die): hamisítás.
verfänglich: fogas, kényes (kérdés), kétértelmű (szavak).
verfärben, sich (-te, hat sich verfärbt): színében elváltozni, színét hagyni.
verfechten (j. verficht; tm. verfocht; m. hat verfochten): védelmezni (ügyet), küzdeni (eszméért).
verfehlen (-te, hat verfehlt): 1) elhibázni (célt), elvéteni (eszközt), eltéveszteni (utat); 2) elmulasztani; ich werde nicht ~, dir Nachricht zu geben: nem fogom elmulasztani, hogy értesítselek; — das **Verfehlen**, -s: elhibázás, elmulasztás.
verfehmen (-te, hat verfehmt): száműzni, kitiltani.
verfeinden, sich (-ete, hat sich verfeindet): összeveszni vkivel.
verfeinern (-te, hat verfeinert): finomítani, pallérozni; — sich ~: finomulni, pallérozódni.
Verfeinerung (die): finomítás.
verfertigen (-te, hat verfertigt): késziteni, elkésziteni.
Verfertiger (der), -s, t. ~: készítő.
Verfertigung (die): készítés.
verfinstern (-te, hat verfinstert): elsötétíteni; — sich ~: elsötétülni, elborulni.
Verfinsterung (die): elsötétülés.
verflachen (-te, hat verflacht): ellapítani; — sich ~: ellaposodni, ellapulni.
verflechten (j. verflicht; tm. verflocht; m. hat verflochten): összefonni, egybefűzni; jmdn in etw. ~: vkit belekeverni vmibe.
Verflechtung (die): összefonás.
verfliegen (verflog, ist verflogen): elszállni, elrepülni.
verfließen (verfloß, ist verflossen): elfolyni, eltelni.
verflochten: l. verflechten.
verflossen: elmult, lefolyt (év), lejárt (határidő).
verfluchen (-te, hat verflucht): elátkozni, megátkozni.
verflucht: átkozott, elátkozott.
Verfluß (der): lefolyás.
verflüchtigen (-te, hat verflüchtigt): elpárologtatni; — sich ~: elillanni, elpárologni.
Verflüchtigung (die): elillanás.
verflüssigen (-te, hat verflüssigt): cseppfolyósítani.
Verfolg (der), -es: menet, folyamat; weiterer ~: folytatás; in ~ unseres Schreibens vom..: ...-én kelt átiratunk kapcsán.
verfolgbar: üldözhető, üldözendő.
verfolgen (-te, hat verfolgt): 1) követni; eine Richtung ~: vmely irányban haladni; 2) üldözni, kergetni vkit.
Verfolger (der), -s, t. ~: üldöző.
Verfolgung (die), t. -en: üldözés.
Verfolgungswahnsinn (der): üldözési mánia.
verfrachten (-ete, hat verfrachtet): elszállítani, elszállíttatni.
Verfrachter (der), -s, t. ~: 1) szállíttató, feladó; 2) fuvaros.
Verfrachtung (die): elszállítás.
verfrüht: időelőtti, korai.
Verfrühung (die): elsietés, időelőttiség.
verfügbar: rendelkezésre álló.
Verfügbarkeit (die): rendelkezhetőség.
verfügen (-te, hat verfügt): 1) elrendelni vmit, intézkedni vmi iránt; 2) über etw. ~: rendelkezni vmi felett; ~ Sie über mich: parancsoljon v. rendelkezzék velem; — sich wohin ~: vhová menni.
Verfügung (die), t. -en: rendelkezés, intézkedés; zur ~ stehen: rendelkezésre állni; zur ~ stellen: rendelkezésre bocsátani (vkinek vmit); eine ~ treffen: intézkedést tenni.
Verfügungsrecht (das): rendelkezési jog.
verführen (-te, hat verführt): 1) elszállítani, elhordani; 2) elcsábítani, vmire csábítani.
Verführer (der), -s, t. ~: csábító.
verführerisch: csábító, -an.
Verführung (die): 1) elszállítás, elhordás; 2) elcsábítás.
Verführungskunst (die): az elcsábítás művészete.
vergaffen, sich (-te, hat sich vergafft) in jmdn: vkibe belebolondulni.
vergaloppieren, sich (-te, hat sich vergaloppiert): magát elszólni.
vergangen: mult, elmult.
Vergangenheit (die): mult idő, a mult.
verganten (-ete, hat vergantet): dobra ütni, elárverezni.
*vergaß: l. vergessen.
Vergatterung (die): kat. sorakozó.
vergällen (-te, hat vergällt) jmdm etw.: megkeseríteni.
vergänglich: mulandó, mulékony, -an.
Vergänglichkeit (die): mulandóság.

I. **vergeben** (*j.* vergibt; *tm.* vergab; *m.* hat vergeben): 1) odaadni; die Stelle ist noch zu ~: az állás még üres (nincs betöltve); die Wohnung ist zu ~: a lakás kiadó; 2) engedni (jogából); 3) vkinek megbocsátani.
II. **vergeben**: l. vergeblich.
vergebens: hasztalanul, hiába.
vergeblich: hasztalan, -ul, sikertelen, -ül, hiábavaló.
Vergeblichkeit (die): hiábavalóság.
Vergebung (die): 1) bocsánat; ich bitte Sie um ~: bocsásson meg; 2) kiadás (munkáé).
vergegenwärtigen (-te, hat vergegenwärtigt) sich etw. ~: elképzelni, megjeleníteni.
vergehen (verging, ist vergangen): 1) eltelni, elmúlni; 2) elveszni, veszendőbe menni; dabei verging ihm Hören und Sehen: elállt a szeme-szája; das Lachen vergeht ihm: elmegy a kedve a nevetéstől; es vergeht ihm die Lust: elmegy a kedve; er vergeht fast vor Schmerz (Leid): elemészti a bánat; ich vergehe vor Ungeduld: megöl a türelmetlenség; — **sich** (gegen jmdn, gegen das Gesetz) ~ (*m.* hat sich vergangen): vétení *v.* vétkezni (vki ellen, a törvény ellen); sich schwer ~: súlyos vétket elkövetni.
Vergehen (das), -s, *t.* ~: 1) elmulás; 2) vétség, hiba; das ~ des Wuchers: uzsora vétsége.
vergelten (*j.* vergilt; *tm.* vergalt; *m.* hat vergolten): viszonozni, visszafizetni; Gleiches mit Gleichem ~: szeget szeggel! Gott vergelte es Ihnen: Isten fizesse meg!
Vergeltung (die): viszonzás, visszatorlás; zur ~: szeget szeggel! an jmdm ~ üben: boszút állni vkin.
vergemeindlichen (-te, hat vergemeindlicht): községivé tenni.
I. **vergessen** (*j.* ich vergesse, du vergissest *v.* vergisst, er vergisst; *tm.* vergaß; *km.* vergäße; *m.* hat vergessen; *felsz.* vergiss!): elfelejteni, elfeledni; ~ machen: elfeledtetni; — **sich** ~: megfeledkezni magáról.
II. **vergessen**: elfeledett.
Vergessenheit (die): felejtés, feledés; in ~ geraten: feledésbe *v.* feledségbe merülni.
vergesslich: feledékeny, -en.
Vergesslichkeit (die): feledékenység.
vergeuden (-ete, hat vergeudet): elfecsérelni, elpazarolni.
vergewaltigen (-te, hat vergewaltigt) jmdn: erőszakoskodni vkivel, elnyomni vkit.
Vergewaltigung (die): erőszakoskodás, elnyomás.
vergewissern, sich (-te, hat sich vergewissert) einer Sache: megbizonyosodni, meggyőződni vmiről.
vergießen (vergoss, hat vergossen): kiönteni, kiontani; Blut ~: vért ontani; Thränen ~: könnyeket hullatni.
vergiften (-ete, hat vergiftet): megmérgezni; — **sich** ~: magát megmérgezni.
Vergiftung (die), *t.* -en: mérgezés.
vergilbt: megsárgult, fakó.
*__vergiss, vergisst__: l. vergessen.
Vergissmeinnicht (das), -[es], *t.* -[e]: nefelejts.
vergittern (-te, hat vergittert): elrácsozni, berácsozni.
verglasen (-ste): I. (hat verglast): befüvegezni; — II. (ist verglast): megüvegesedni.
Vergleich (der), -s, *t.* -e: 1) hasonlat; einen ~ anstellen: összehasonlítást tenni; im ~ zu...: vmivel összehasonlítva, vmihez mérve, vmihez képest; 2) kiegyezés; einen ~ schließen: egyességre lépni; einen gütlichen ~ schließen: barátságos úton kiegyezkedni.
vergleichbar: összehasonlítható.
vergleichen (verglich, hat verglichen): 1) összehasonlítani, összeegyeztetni, egybevetni; 2) kiegyeztetni (viszálykodó feleket); — **sich** ~: 3) vkihez hasonlítani magát; 4) egyességre lépni, kiegyezni.
vergleichend: összehasonlító.
vergleichsmäßig: megegyezés szerint, -i. [seg útján.
Vergleichswege, im ~: egyes-
vergleichsweise: összehasonlítva.
Vergleichung (die), *t.* -en: összehasonlítás, összeegyeztetés.
verglichen (mit...): összehasonlítva (vmivel).
verglimmen (verglomm, ist verglommen): elhamvadni (a tűz).
verglühen (-te, ist verglüht): kihülni, elhamvadni.
vergnügen (-te, hat vergnügt): mulattatni, gyönyörködtetni; — **sich** ~: gyönyörködni, kedvét lelni vmiben.
Vergnügen (das), -s, *t.* ~: élvezet, öröm, gyönyör; er findet *v.* hat sein ~ daran: kedve *v.* öröme telik benne; ich habe das ~: van szerencsém; mit ~: örömmel.
vergnüglich, vergnügt: elégedett, jókedvű, -en, vidám, -an; es gieng vergnügt her: vígan voltunk (voltak stb.).
Vergnügung (die), *t.* -en: szórakozás, élvezet, öröm.
Vergnügungsausschuss (der): vigalmi bizottság.
Vergnügungslocal (das), **Vergnügungsort** (der): mulatóhely.
Vergnügungsreise (die) kéjutazás.
Vergnügungsreisende (der): kiránduló. [vágy.
Vergnügungssucht (die): élvezet-
vergnügungssüchtig: szórakozni vágyó. [kiránduló vonat.
Vergnügungszug (der): kéjvonat,
vergolden (-ete, hat vergoldet): megaranyozni.
Vergolder (der), -s, *t.* ~: aranyozó.
vergoldet: aranyozott.
Vergoldung (die): aranyozás.
vergolten: l. vergelten.
*__vergoss, vergossen__: l. vergießen.
vergönnen (-te, hat vergönnt) jmdm etw.: megadni vkinek vmit, nem irigyelni, nem sajnálni vkitől vmit; nicht ~: irigyelni, sajnálni; es ward ihm nicht vergönnt: neki nem adatott meg.
vergöttern (-te, hat vergöttert): isteníteni, bálványozni.
vergraben (*j.* vergräbt; *tm.* vergrub; *m.* hat vergraben): elásni, beásni; — **sich** in seine Bücher ~: könyveibe temetkezni.
vergreifen (vergriff, hat vergriffen): elkapkodni (könyvet); — **sich** ~: 1) a fogást elhibázni; 2) sich an jmdm ~: vkit tettlegesen bántalmazni, vkire kezet emelni; sich an fremdem Eigenthum ~: idegen jószághoz nyulni.
vergriffen: elfogyott, elkelt.
vergröbern (-te, hat vergröbert): eldurvítani.
vergrößern (-te, hat vergrößert): 1) nagyobbítani, növelni, fokozni; 2) kibővíteni (helyiséget), szaporítani (tőkét); 3) nagyítani; — **sich** ~: nagyobbodni, növekedni, szaporodni.
Vergrößerung (die), *t.* -en: nagyobbítás, kibovítés, szaporítás.
Vergrößerungsglas (das): nagyító üveg, górcső.
Vergrößerungsmaßstab (der): nagyobbító mérték.
vergülden: l. vergolden.
Vergünstigung (die): kedvezmény.
vergüten (-ete, hat vergütet): 1) megtéríteni; 2) kárpótolni; 3) vkinek javára írni.
Vergütung (die), *t.* -en: 1) megtérítés; ~ eines Schadens: kártérítés, kárpótlás; 2) javára írás.

Verhack (der), -s, *t.* -e: l. Verhau.
Verhaft (der), -es: letartóztatás; jmdn in ~ nehmen: vkit letartóztatni.
verhaften (-ete, hat verhaftet): letartóztatni, elfogni. [parancs.}
Verhaftsbefehl (der): elfogatási}
Verhaftung (die), *t.* -en: letartóztatás, elfogatás.
verhallen (-te, ist verhallt): elhangzani, elenyészni.
verhalten (verhielt, hat verhalten): 1) visszatartani, visszafojtani; das Lachen, den Zorn ~: nevetést, haragot elfojtani; 2) jmdn zu etw. ~: vkit szorítani, kötelezni vmire; — sich ~: 1) viselkedni; er verhielt sich ruhig: veszteg maradt, meghúzta magát; 2) die Sache verhält sich so: a dolog úgy áll; 3) sich zu etw. ~: arányلani, vmily viszonyban lenni vmihez; — das Verhalten, -s: 1) visszatartás; 2) magaviselet, magatartás.
Verhaltung (die): l. Verhalten.
Verhaltungsmaßregel (die): magatartási rendszabály.
verhandeln (-te, hat verhandelt) etw.: tárgyalni vmit; über etw. ~: tanácskozni vmiról.
Verhandlung (die), *t.* -en: tárgyalás; gerichtliche ~: birói tárgyalás; mündliche, schriftliche ~: szóbeli, írásbeli tárgyalás.
Verhandlungsprotokoll (das): tárgyalási jegyzőkönyv.
Verhandlungssaal (der): tárgyaló *v.* tárgyalási terem.
verharren (-te, hat verharrt) bei etw.: megmaradni vmi mellett, ragaszkodni vmihez.
verharschen (-te, ist verharscht): behegedni, beforradni.
verhaßt: gyűlölt, gyűlöletes; sich ~ machen: magát (vkivel) meggyűlöltetni. [lasz.}
Verhau (der), -es, *t.* -e: fator-}
verhaut: csorba (kardpenge).
Verhältnis (das), -nisses, *t.* -nisse: 1) arány; im ~ zu etw.: vmihez arányítva *v.* viszonyítva; das ~ der Höhe zur Breite: a magasság és szélesség viszonya; 2) viszony, összeköttetés; in einem freundschaftlichen ~ zu jmdm stehen: jó barátságban lenni vkivel; 3) helyzet, körülmény; die finanziellen Verhältnisse: pénzügyi viszonyok; sich in guten Verhältnissen befinden: jó módban élni.
verhältnismäßig: arányos, -an, aránylag, viszonylag, -os.
Verhältniswort (das): *nyelvt.* viszonyszó, előljáró.
Verhältniszahl (die): arányszám.
verhängen (-te, hat verhängt, *v. ö.* hängen): 1) beaggatni, befüggönyözni (ablakot); 2) megereszteni (kantárszárat); mit verhängten Zügeln: megeresztett kantárszárral, lóhalálában; 3) etw. über jmdn ~: vmit mérni, szabni, róni vkire.
Verhängnis (das), -nisses, *t.* -nisse: végzet, sors.
verhängnisvoll: végzetes, -en.
Verhängung (die): kiszabás (büntetésé).
verhärmt: lefogyott, lefogyva.
verhärten (-ete, hat verhärtet): megkeményíteni; — sich ~: 1) megkeményedni; 2) megrögzeni.
verhärtet: megkérgesedett (szív).
Verhärtung (die): [meg]keményedés.
verhätscheln (-te, hat verhätschelt): elkényeztetni; ein verhätscheltes Kind: kényén-kedvén tartott *v.* elkényeztetett gyermek.
verheeren (-te, hat verheert): elpusztítani, feldúlni.
Verheerung (die), *t.* -en: pusztítás; eine große ~ anrichten: nagy pusztítást vinni végbe.
verhehlen (-te, h. verhehlt *v.* verhohlen): eltitkolni, rejtegetni.
verheimlichen (-te, h. verheimlicht): eltitkolni, titokban tartani.
Verheimlichung (die): eltitkolás.
verheiraten (-ete, hat verheiratet): megházasítani, férjhez adni; — sich ~: megházasodni, megnősülni, férjhez menni.
Verheiratung (die): házasság, nősülés, férjhezmenés.
verheißen (verhieß, hat verheißen): megígérni, ígérni.
Verheißung (die), *t.* -en: ígéret; das Land der ~: az ígéret földje.
verheißungsvoll: kecsegtető, -en, biztató, -an.
verhelfen (*j.* verhilft; *tm.* verhalf; *m.* hat verholfen) jmdm zu etw.: vkit vmire (győzelemre) segíteni, vmihez juttatni.
verherrlichen (-te, hat verherrlicht): dicsőíteni, magasztalni.
Verherrlichung (die): dicsőítés.
verhexen (-te, hat verhext): megbabonázni, megbűvölni.
verhindern (-te, hat verhindert): megakadályozni, útját állni.
Verhinderungsfall (der): akadályoztatás esete.
verhohlen: l. verhehlen.
verhöhnen (-te, hat verhöhnt): kigúnyolni, csúfolni.
Verhöhnung (die): kigúnyolás.
Verhör (das), -s, *t.* -e: vallatás, kihallgatás; ins ~ nehmen: vkit vallatóra fogni.
verhören (-te, hat verhört): 1) kihallgatni (tanut); 2) kikérdezni feleltetni (tanulót); — sich ~: vmit félreérteni.
verhudeln (-te, hat verhudelt): elkontárkodni, elrontani.
verhungern (-te, ist verhungert): éhen halni *v.* veszni.
verhunzen (-te, hat verhunzt): elrontani (kontár munkával).
verhüllen (-te, hat verhüllt): elburkolni, betakarni, eltakarni; — sich ~: magát elfödni *v.* beburkolni. [kolat.}
Verhüllung (die): elleplezés, bur-}
verhüten (-ete, hat verhütet): megakadályozni, elfordítani vmit, elejét venni vminek; das möge Gott ~! attól mentsen meg az Isten!
Verhütung (die): elhárítás, megakadályozás, megelőzés.
Verification (die): igazolás.
Verificationsausschuss (der), **Verificationscommission** (die): igazoló bizottság. [bensőbbé tenni.}
verinnigen (-te, hat verinnigt):}
verirren, sich (-te, hat sich verirrt): eltévedni, vhová vetődni.
Verirrung (die), *t.* -en: eltévelyedés, megtévedés.
verjagen (-te, hat verjagt): elűzni, elkergetni. [évülni.}
verjähren (-te, ist verjährt): el-}
Verjährung (die): *jogt.* elévülés; die ~ ist gehemmt: az elévülés nyugszik; gegen ihn läuft die ~: ellene folyik az elévülés; es unterliegt der ~: elévül. [évülési idő.}
Verjährungsfrist (die): *jogt.* el-}
verjüngen (-te, hat verjüngt): 1) megifjítani, megfiatalítani; 2) kisebbíteni, vékonyítani; — sich ~: megifjodni.
verjüngt: kisebbített (mérték).
Verjüngungsmaßstab (der): kisebbítő mérték. [meszesedni.}
verkalken (-te, ist verkalkt): el-}
verkannt: félreismert, -ismerve.
verkappen (-te, hat verkappt): elburkolni, elrejteni; — sich ~: álarc alá rejtőzni.
verkappt: álarcos, titkos, -an.
Verkauf (der), -[e]s, *t.* -käufe: eladás, elárusítás, árulás.
verkaufen (-te, hat verkauft): eladni, árulni; er hat alle seine Bücher nach und nach verkauft: könyveit lassanként mind eladogatta; sein Leben theuer ~: drágán adni életét; das Haus ist zu ~: a ház eladó; ich habe nichts zu ~: nincs semmi eladóm. [ajánlat.}
Verkaufsantrag (der): eladási}
Verkaufslocal (das): üzlethelyiség, elárusító-hely.

Verkaufspreis (der): eladási ár.
Verkaufsvertrag (der): adás-vevési szerződés. [elárusító.
Verkäufer (der), -s, *t.* ~: eladó,
verkäuflich: eladó, kapható.
Verkehr (der), -s: 1) forgalom; directer ~: közvetlen forgalom; 2) közlekedés; regelmäßiger ~ der Züge: vonatok rendes közlekedése; 3) érintkezés; der ~ mit dem Publicum: érintkezés a közönséggel; mit jmdm ~ haben *v.* in ~ stehen: érintkezni vkivel.
verkehren (-te, hat verkehrt): 1) megfordítani; 2) közlekedni, érintkezni.
Verkehrscentrum (das): forgalmi központ. [szolgálat.
Verkehrsdienst (der): forgalmi
Verkehrseröffnung (die): forgalom megnyitása.
Verkehrshindernis (das): forgalmi akadály. [eszköz.
Verkehrsmittel (das): forgalmi
Verkehrsschwierigkeit (die): közlekedési nehézség.
Verkehrsstockung (die): forgalom megakadása. [zavar.
Verkehrsstörung (die): forgalmi
Verkehrsweg (der): forgalmi út.
Verkehrswesen (das): közlekedésügy.
verkehrt: 1) fordított; die ~e Seite: vminek viszája, fonákja; die ~e Welt: felfordult világ; 2) fordítva, visszásan, fonákul.
Verkehrtheit (die), *t.* -en: ferdeség, fonákság, visszásság.
verkennbar: félreismerhető.
verkennen (verkannte, hat verkannt): félreismerni; es läßt sich nicht ~: nyilvánvaló.
verketten (-ete, hat verkettet): összeláncolni, összekötni, összefűzni. [csolat.
Verkettung (die): láncolat, kap-
Verketzerer (der), -s, *t.* ~: vádló, támadó, üldöző.
verketzern (-te, hat verketzert): eretnekséggel vádolni vkit, kigyót-békát kiáltani vkire.
verkitten (-ete, hat verkittet): betapasztani, összetapasztani.
verklagen (-te, hat verklagt): bepanaszolni, bevádolni.
Verklagte (der, die), -n, *t.* -n: vádlott. [bepanaszolás.
Verklagung (die): bevádolás,
Verkläger (der), -s, *t.* ~: vádló.
verklären (-te, hat verklärt): megdicsőíteni; verklärt werden: megdicsőülni; — sich ~: 1) megvilágosodni, fényessé válni; 2) megdicsőülni. [lemült.
verklärt: megdicsőült, átszel-
Verklärung (die): megdicsőülés.
verkleben (-te, hat verklebt): beragasztani.
verkleiden (-ete, hat verkleidet): 1) átöltöztetni, álruhába bujtatni; 2) burkolni; mit Brettern ~: bedeszkázni; — sich ~: álruhába öltözni.
Verkleidung (die), *t.* -en: 1) álruha, átöltözés; 2) burkolat.
verkleinern (-te, hat verkleinert): 1) kisebbíteni, aprózni; 2) kicsinyelni.
verkleinert: kisebbített.
Verkleinerung (die): kisebbítés, kicsinyítés.
verklingen (verklang, ist verklungen): elhangzani, elenyészni.
verknöchern (-te, ist verknöchert): megcsontosodni.
verknüpfen (-te, hat verknüpft): összekapcsolni, összefűzni.
Verknüpfung (die), *t.* -en: kapcsolat, összefüggés.
verkohlen (-te, ist verkohlt): megszenesedni.
verkommen (verkam, ist verkommen): elsatnyulni, elzülleni.
Verkommenheit (die): züllés, sülyedtség. [dugaszolni.
verkorken (-te, hat verkorkt): be-
verkörpern (-te, hat verkörpert): megtestesíteni; — sich ~: megtestesülni.
verkörpert: megtestesült.
Verkörperung (die), *t.* -en: 1) megtestesítés; 2) megtestesülés.
verköstigen (-te, hat verköstigt): élelmezni, ellátni.
Verköstigung (die): élelmezés.
verkriechen, sich (verkroch sich, hat sich verkrochen): elbújni, bújni.
verkrüppeln (-te, ist verkrüppelt): elnyomorodni, elcsenevészni.
verkrüppelt: nyomorék, satnya, csenevész.
verkümmern (-te): I. (hat verkümmert) megkeseríteni, megrontani, megcsorbítani; — II. (ist verk.) elsatnyulni.
verkümmert: satnya, csenevész.
verkünden (-ete), **verkündigen** (-te, hat verkündet *v.* verkündigt): hirdetni, közhírré tenni.
Verkündigung (die), *t.* -en: kihirdetés, közzététel.
verkürzen (-te, hat verkürzt): 1) megrövidíteni; sich (= *dat.*) die Zeit ~: elszórakozni vmivel; 2) megkárosítani.
Verkürzung (die): rövidítés.
verlachen (-te, hat verlacht): nevetni vkin, kikacagni vkit.
verladen (l. laden): berakni, elszállítani.
Verladung (die), *t.* -en: 1) berakás, szállítmány; 2) rakomány.
Verlag (der), -[e]s: könyvkiadás; ein Buch in ~ nehmen: könyvet kiadásra elfogadni.
Verlagsbuchhandel (der): kiadó könyvkereskedés.
Verlagsbuchhandlung (die): könyvkiadóhivatal.
Verlagsrecht (das): kiadó-jog.
verlangen (-te, hat verlangt): kívánni, kérni, akarni, óhajtani; mich verlangt nach etw.: vágyódom vmire; mich verlangt zu wissen: szeretném tudni; viel verlangt: sokat kíván.
Verlangen (das), -s: kívánság, vágy, óhaj; auf allgemeines ~: közkívánatra; ~ tragen nach etw.: vmit kívánni, vmiért epekedni *v.* sóhajtozni.
verlangenswert: kívánatos.
verlangsamen (-te, hat verlangsamt): meglassítani.
verlangt: l. verlangen.
Verlaß (der), es ist kein ~ auf ihn: benne nem lehet megbízni.
I. verlassen (*j.* verläßt; *tm.* verließ; *m.* hat verlassen): 1) elhagyni; 2) bérbe adni; — sich ~ auf jmdn: bízni vkiben, támaszkodni vkire; darauf kannst du dich ~: számíthatsz reá, nyugodt lehetsz felőle.
II. verlassen: elhagyott, -an.
Verlassenheit (die): elhagyottság, elhagyatottság.
Verlassenschaft (die): hagyaték.
Verlassenschaftsverfahren (das): *jogt.* hagyatéki eljárás.
Verlassung (die): elhagyás; wegen böslicher ~: hűtlen elhagyás miatt. [engedelmével.
Verlaub (der), mit ~: szíves
Verlauf (der), -es: 1) elmulás; nach ~ dieser Woche: e hét leteltével *v.* elmultával; 2) folyamat, lefolyás; die Krankheit nahm einen tödtlichen ~: a betegség halállal végződött.
I. verlaufen (verlief, ist verlaufen): 1) (vízről) lefolyni; 2) (időről) eltelni, elmulni; 3) megtörténni; wie ist die Geschichte ~? hogyan esett *v.* végződött a dolog? — sich ~ (hat sich verlaufen): 1) szétoszlani, szétfutni, elszéledni; 2) eltévedni.
II. verlaufen: eltévedt.
Verlaut (der), -es: hír, hallomás; dem ~e nach: hír szerint.
verlautbaren (-te): I. (hat verlautbart): kihirdetni, közhírré tenni; II. (hat *v.* ist verlautbart): hallatszani.
Verlautbarung (die): közzététel.
verlauten (-ete, hat *v.* ist verlautet): hallatszani; es verlautet: hírlik *v.* azt mondják; nichts ~ lassen: semmit el nem árulni.

verlängern (-te, hat verlängert): meghosszabbítani, megtoldani.
Verlängerung (die), *t.* -en: meghosszabbítás.
verläßlich: megbízható.
Verläßlichkeit (die): megbízhatóság.
verleben (-te, hat verlebt): eltölteni, leélni, átélni (időt).
I. verlegen (-te, hat verlegt): 1) fektetni, lerakni (vágányt); 2) áttenni, áthelyezni; seinen Schwerpunkt nach Ungarn ~: súlypontját Magyarországba helyezni; eine Sitzung (auf einen andern Tag) ~: ülést (más napra) elhalasztani; 3) elhányni; das Schriftstück ist verlegt: az ügyirat nem található; 4) elzárni, eltorlaszolni (utat); 5) kiadni (könyvet); — sich auf etw. ~: magát vmire adni, a fejét vmire ráadni; sich aufs Bitten ~: könyörgésre v. kérlelőre fogni a dolgot.
II. verlegen: 1) állott (áru); 2) zavart, zavarodott, -an; er ist nie um eine Antwort ~: mindig talál feleletet.
Verlegenheit (die), *t.* -en: zavar, zavarodottság; in ~ geraten: zavarba jönni, megzavarodni; in ~ sein: zavarban *v.* bajban lenni; jmdn in ~ setzen: zavarba ejteni vkit.
Verleger (der), -s, *t.* ~: kiadó.
Verlegung (die): 1) lerakás; 2) áthelyezés; 3) elhalasztás.
verleiden (-ete, hat verleidet) jmdm etw.: vkinek a kedvét elvenni vmitől, kedvét szegni.
verleihen (verlieh, hat verliehen): 1) kölcsönadni, kölcsönözni; 2) adományozni, ajándékozni, adni; seinen Gefühlen Ausdruck ~: érzelmeit kifejezni; eine Concession ~: engedélyt adni; Strafbefugnis ~: fenyítőjoggal felruházni; einen Titel ~: címet adományozni; Wert ~: értékest adni.
Verleiher (der), -s, *t.* ~: adományozó.
Verleihung (die), *t.* -en: 1) kölcsönzés; 2) adás, adományozás; ~ einer Concession: engedély megadása; ~ einer Unterstützung: segély engedélyezése.
verleiten (-ete, hat verleitet): elcsábítani, rossz útra csalni.
Verleitung (die): elcsábítás, (bűnselekményre) rábírás; ~ zu falscher Zeugenschaft: hamis tanuzásra való felbujtás.
verlernen (-te, hat verlernt): vmiből kitanulni, vmit elfelejteni.
verlesen (verlas, hat verlesen): felolvasni; — sich ~: hibásan olvasni, az olvasásban hibázni.
verletzbar: sérthető.
verletzen (-te, hat verletzt): megsérteni, megsebezni; das Gesetz ~: megszegni a törvényt; — sich ~: megsérülni, magán sebet ejteni.
verletzt: sérült, sebesült; — der **Verletzte**, -n, *t.* -n: *jogt.* sértett fél.
Verletzung (die), *t.* -en: 1) sérülés, sértés (testi); das Vergehen der leichten körperlichen ~: könnyű testi sértés vétsége; 2) megbántás, megszegés, megsértés; ~ des Briefgeheimnisses: levéltitok megsértése; ~ der gerichtlichen Sperre: bírói zár feltörése.
verleugnen (-ete, hat verleugnet): megtagadni, eltagadni.
verleumden (-ete, hat verleumdet): rágalmazni, megszólni.
Verleumder (der), -s, *t.* ~: rágalmazó.
verleumderisch: rágalmazó; die ~e Absicht: rágalmazás szándéka.
Verleumdung (die), *t.* -en: rágalom, rágalmazás, emberszólás.
verlieben, sich (-te, hat sich verliebt) in jmdn: vkibe beleszeretni.
verliebt: szerelmes, -en; in etw. närrisch ~ sein: bolondulni *v.* bomlani vmiért, vminek bolondja lenni; — der, die **Verliebte**, -n, *t.* -n: a szerelmes.
verlierbar: elveszthető.
verlieren (*tm.* verlor; *m.* hat verloren; *km.* verlöre): elvesz[í]teni, vesz[í]teni; den Muth ~: elcsüggedni; — sich ~: elenyészni, elveszni, eltűnni.
Verlies (das), --lieses, *t.* --liese: várbörtön, zárka.
verloben (-te, hat verlobt): eljegyezni; — sich ~: jegyet váltani (vkivel).
Verlobte (der, die), -n, *t.* -n: jegyes, mátka.
Verlobung (die), *t.* -en: eljegyzés, kézfogó.
Verlobungsring (der): jegygyűrű.
verlocken (-te, hat verlockt): elcsábítani, elcsalni.
verlogen: hazug.
verlohnen, sich (-te): das verlohnt sich nicht [der Mühe]: nem érdemes a fáradságra *v.* nem érdemli meg a fáradságot.
*verlor: l. verlieren.
verloren (verlieren *igeneve*): elveszett, vesztett; ich bin ~: végem van! etw. ~ geben: vmit veszni hagyni; in Gedanken ~: gondolatokba merülve; ~ gehen: veszendőbe menni, kárba veszni; ~er Posten: veszendő állás; der ~e Sohn: a tékozló fiú.
verlosen (--ste, hat verlost): kisorsolni.
Verlosung (die), *t.* -en: kisorsolás.
verlottert, verludert: elzüllött.
Verlöbnis (das): l. Verlobung.
verlöschen (*j.* verlischt; *tm.* verlosch; *m.* ist verloschen): 1) kialudni; 2) eltörlődni.
verlöthen (-ete, hat verlöthet): beforrasztani, összeforrasztani.
verlumpen (-te, hat verlumpt): 1) elrongyolni (ruhát); 2) elmulatni, elverni (pénzt); — sich ~: elzüllenni.
verlumpt: rongyos, züllött.
Verlust (der), -es, *t.* -e: 1) elvesztés; in ~ geraten: elkallódni, elveszelődni, veszendőbe menni; 2) veszteség, kár.
verlustbringend: kárt okozó.
verlustig: vesztes; jmdn des Thrones für ~ erklären: vkit trónvesztettnek nyilvánítani; einer Sache ~ gehen *v.* werden: vmit elveszteni.
verlustreich: nagyveszteségű.
vermachen (-te, hat vermacht) jmdm etw.: vkire hagyni, vkinek hagyományozni vmit.
vermahnen (-te, hat vermahnt): inteni, figyelmeztetni.
vermaledeien (-te, hat vermaledeit): átkozni, megátkozni.
Vermarkung (die): határjel.
vermauern (-te, hat vermauert): befalazni, elfalazni.
Vermauerung (die): befalazás.
Vermächtnis (das), --nisses, *t.* --nisse: 1) hagyomány, hagyaték; jmdn mit einem ~ bedenken: vkinek hagyományozni; 2) végrendelet.
vermählen (-te, hat vermählt): kiházasítani, férjhez adni; — sich ~: egybekelni vkivel.
Vermählung (die), *t.* -en: egybekelés, nász, esküvő.
vermehren (-te, hat vermehrt): szaporítani, növelni, bővíteni; — sich ~: szaporodni, sokasodni, növekedni.
Vermehrung (die), *t.* -en: 1) szaporítás; 2) szaporodás.
vermeiden (vermied, hat vermieden) etw.: vmit elkerülni, kikerülni, vmi elől kitérni.
Vermeidung (die): elkerülés.
vermeinen (-te, hat vermeint): vélni, hinni, gondolni.
vermeint, vermeintlich: vélt, állítólagos.

vermelden (-ete, hat vermeldet): jelenteni, tudatni.
vermengen (-te, hat vermengt): összekeverni, elegyíteni; — sich ~: összekeveredni, összevegyülni.
vermenschlichen (-te, hat vermenschlicht): emberivé tenni.
Vermerk (der), -es: megjegyzés.
vermerken (-te, h. vermerkt): megjegyezni; etw. übel ~: vmit rossz néven v. zokon venni.
I. **vermessen** (*j.* vermißt; *tm.* vermaß; *m* hat vermessen): fölmérni; — sich ~: 1) a mérésben hibázni; 2) merni, merészelni vmit.
II. **vermessen** merész, vakmerő, elbizakodott; zurück, Vermessener! vissza, te vakmerő!
Vermessenheit (die): vakmerőség, elbizakodottság.
Vermessung (die): fölmérés.
vermieten (-ete, hat vermietet): bérbe adni; ist zu ~: bérbe adandó, kiadó.
vermindern (-te, hat vermindert): kevesbíteni, csökkenteni, apasztani, leszállítani; — sich ~: csökkenni, hanyatlani.
Verminderung (die): 1) apasztás, csökkentés; 2) csökkenés.
vermischen (-te, hat vermischt): összekeverni, keverni, elegyíteni; — sich ~: összekeveredni, elegyedni.
vermischt: vegyes, kevert, -en.
Vermischung (die): keveredés.
vermissen (-ßte, hat vermißt) etw.: vmit nélkülözni, vminek hiányát érezni, híjával lenni.
vermißt: eltünt (könyvek); — der, die **Vermißte**, -n, *t.* -n: az eltünt, nyoma-veszett.
vermitteln (-te, hat vermittelt): 1) közvetíteni, kieszközölni vmit; 2) közbenjárni.
vermittels, vermittelst (*praep. gen.*): vmi által, vminek segélyével v. segítségével.
Vermittl[e]lung (die), *t.* -en: 1) közvetítés; 2) közbenjárás.
Vermittl[e]lungsvorschlag (der): közvetítő indítvány.
Vermittler (der), -s, *t.* ~: közvetítő, közbenjáró.
*vermöchte: l. vermögen.
vermodern (-te, ist vermodert): elkorhadni, elporladni.
vermöge (*praep. gen.*): vminek erejénél fogva, vminél fogva, vminek következtében; ~ meines Amtes: hivatalomnál fogva.
vermögen (*j.* vermag; *tm.* vermochte; *m.* hat vermocht): 1) képes lenni vmire, tehetni vmit; soviel ich vermag: tőlem telhetőleg v. amennyire tőlem telik; ich vermag nicht viel bei ihm: nem sokat tehetek nála; 2) jmdn zu etw. ~: vkit rábírni v. rávenni vmire.
Vermögen (das), -s: 1) képesség, tehetség; nach ~: kitelhetőleg; 2) vagyon; bewegliches und unbewegliches ~: ingó és ingatlan vagyon.
vermögend: vagyonos, tehetős.
Vermögenheit (die): képesség.
Vermögenserwerb (der): vagyonszerzés.
vermögenslos: vagyontalan, -ul
Vermögensrecht (das): vagyonjog.
Vermögensstand (der): vagyoni állapot.
Vermögensumstände, Vermögensverhältnisse (die = *t.*): vagyoni helyzet.
Vermögensverwaltung (die): vagyonkezelés.
vermöglich: vagyonos, módos.
vermummen (-te, hat vermummt): elburkolni; elrejteni; — sich ~: beburkolódzni, álruhát ölteni.
vermuthen (-ete, hat vermuthet): gyanítani, vélni; ~ lassen: gyaníttatni; — das **Vermuthen**, -s: gyanítás; wider alles V.: várakozás ellenére, egészen váratlanul.
vermuthlich: hihető, -leg.
Vermuthung (die), *t.* -en: gyanítás, sejtés, vélekedés; meiner ~ nach: véleményem szerint.
vernachlässigen (-te, hat vernachlässigt): elhanyagolni; — sich ~: hagyatkozni, magát elhanyagolni.
Vernachlässigung (die): elhanyagolás.
vernageln (-te, hat vernagelt): beszegezni.
vernagelt: gyönge eszű.
vernarben (-te, ist vernarbt): behegedni, beforradni.
vernarren, sich (-te, hat sich vernarrt) in jmdn: belebolondulni vkibe.
vernarrt sein in etw.: bolondulni v. bomolni vmiért.
vernehmbar: l. vernehmlich.
vernehmen (*j.* vernimmt; *tm.* vernahm; *m.* hat vernommen): 1) hallani, meghallani, megtudni; ~ lassen: hallatni, tudatni; 2) jmdn ~: vkit kihallgatni, vallatóra fogni; — sich aus etw. ~: vmiből kiokosodni; sich mit jmdm ~: vkivel egyetérteni; sich ~ lassen: *a)* hallatszani; *b)* oda nyilatkozni.
Vernehmen (das), -s: 1) hallomás; dem ~ nach: hír v. hallomás szerint; 2) megegyezés; sich mit jmdm ins ~ setzen: egyezkedést kezdeni vkivel; 3) kihallgatás, vallatás.
vernehmlich: hallható, -an, érthető, -en.
verneigen, sich (-te, hat sich verneigt): meghajolni, hajlongani, fejet hajtani.
verneinen (-te, hat verneint): tagadni.
verneinend: tagadó, -lag.
Verneinung (die): tagadás; im ~sfalle: ellenkező esetben.
vernichten (-ete, hat vernichtet): megsemmisíteni, semmivé tenni; vernichtet werden: megsemmisülni.
vernichtend: megsemmisítő, lesujtó (tekintet).
Vernichtung (die): 1) megsemmisítés; 2) megsemmisülés.
Vernichtungskampf (der): irtóháború.
vernickeln (-te, hat vernickelt): benikkelezni.
vernieten (-ete, hat vernietet): megszegecselni.
vernommen: hallott, l. vernehmen; ~ werden: hallatszani.
Vernunft (die): ész, okosság: ~ annehmen (*v.* der ~ Gehör geben): az okos szóra hallgatni; jmdn zur ~ bringen: észre téríteni vkit; zur ~ kommen: észre térni; bei ~ sein: eszén lenni *v.* járni.
vernunftbegabt: eszes.
Vernunftehe (die): észházasság, számító házasság.
vernunftgemäß: észszerű, -en.
vernunftlos: esztelen, oktalan.
Vernunftreligion (die): az ész vallása.
Vernunftwesen (das): eszes lény.
vernunftwidrig: észellenes, -en.
Vernünftelei (die): álokoskodás.
vernünfteln (-te, hat vernünftelt): okoskodni.
vernünftig: eszes, -en, okos, -an; sei ~: legyen eszed!
vernünftigerweise: észszerűen.
veronesisch: veronai.
Veronica (*nőnév*): Veronika.
verordnen (-ete, hat verordnet): elrendelni, rendelkezni.
Verordnung (die), *t.* -en: rendelet, rendelkezés; eine ~ erlassen *v.* ergehen lassen: rendeletet kibocsátani; im ~swege (erlassen): rendeleti úton *v.* rendeletileg (meghagyni).
Verordnungsblatt (das): rendeleti közlöny.
veröden (-ete): I. (hat verödet): elpusztítani; — II. (ist verödet): elpusztulni, sivataggá válni.
verödet: puszta, elpusztult.
Verödung (die): pusztulás.
veröffentlichen (-te, hat veröffentlicht): közzétenni, közhírré tenni, közölni, kihirdetni.
Veröffentlichung (die), *t.* -en: közzététel, közlés, kihirdetés.

Veröffentlichungstermin (der): kihirdetési határidő.
verpachten (-ete, hat verpachtet): haszonbérbe adni.
Verpachter, Verpächter (der), -s, t. ~ : haszonbérbeadó. [adás.
Verpachtung (die): haszonbérbe-
verpacken (-te, hat verpackt): becsomagolni, berakni, málházni.
Verpackung (die), t. -en: csomagolás. [magolási költség.
Verpackungskosten (die=t.): cso-
verpakkisadieren (-te, hat verpakkisadiert): elcölöpözni.
verpassen (-- ßte, hat verpaßt): elszalasztani, elmulasztani.
verpesten (-ete, hat verpestet): megfertőztetni, dögleletessé tenni.
verpfänden (-ete, hat verpfändet): elzálogosítani; sein Ehrenwort ~ : becsületszavát lekötni.
verpflanzen (-te, hat verpflanzt): átültetni (vmit máshova); — **sich** ~ : átterjedni (vhova).
verpflegen (-te, hat verpflegt): ellátni, élelmezni. [hivatal.
Verpflegsamt (das): élelmezési
Verpflegsmagazin (das): élelmezési raktár. [tiszt.
Verpflegsofficial (der): élelmező
Verpflegswesen, Verpflegungswesen (das): élelmezési ügy.
Verpflegung (die): élelmezés, ellátás, gondozás.
verpflichten (-ete, hat verpflichtet): kötelezni, lekötelezni; zu Dank ~ : hálára kötelezni; der Schuldner wird verpflichtet, dem Kläger K 100 an Capital zu zahlen: az alperes köteles a fölperesnek 100 kor. tőkét fizetni; — **sich** ~ : magát (vmire) kötelezni.
verpflichtet: köteles, l. verpflichtet; ~ sein: tartozni.
Verpflichtung (die), t. -en: 1) kötelezés; 2) kötelezettség; eine ~ eingehen v. übernehmen: kötelezettséget vállalni.
verpfuschen (-te, hat verpfuscht): elrontani, elkontárkodni.
verpichen (-te, hat verpicht): *haj.* beszurkolni.
verplappern, sich (-te, hat sich verplappert): elszólni magát.
verplaudern (-te, hat verplaudert): elcsevegni (az időt).
verpönen (-te, hat verpönt): megtiltani (büntetés terhe alatt).
verpönt: kárhoztatott, tiltott, tilos.
verprassen (-- ßte, h. verpraßt): elpazarolni, elpocsékolni (pénzt).
verproviantieren (-te, hat verproviantiert): élelmezni.
Verproviantierung (die): 1) élelmezés; 2) *v. u.* szerelés.
Verproviantierungsschiff (das): élelmező hajó.
verpuffen (-te): I. (hat verpufft): elpuffogatni (lőport); — II. (ist verpufft): elpattogni, elpuffogni.
verpuppen, sich (-te, hat sich verpuppt): magát begubózni.
Verputz (der), -es: vakolat.
verputzen (-te, hat verputzt): 1) bevakolni (falat); 2) elpocsékolni, elverni (pénzt).
verquicken (-te, h. verquickt): 1) összekeverni, összekotyvasztani; 2) *vegyt.* foncsorozni.
Verquickung (die): keverés.
verrammeln (-te, hat verrammelt): elrekeszteni, elzárni.
Verrath (der), -es: árulás.
verrathen (j. verräth; *tm.* verrieth; *m.* hat verrathen): 1) elárulni (vkit, vmit); 2) vmire mutatni, vminek jelét adni.
verrauchen (-te): I. (hat verraucht): 1) elszíni, elpipázni, elfüstölni; 2) *ttan.* elpárologtatni; — II. (ist verraucht): elfüstölögni, elpárologni; seinen Zorn ~ lassen: erőt venni a haragján.
verrauschen (-te, ist verrauscht): elzúgni, elsuhanni.
Verräther (der), -s, t. ~: áruló; — die **Verrätherin**, t. -nen: áruló (nő).
Verrätherei (die): árulkodás.
verrätherisch (ff. - t): 1) áruló; 2) áruló módon. [elhányni.
verräumen (-te, hat verräumt):
verrechnen (-ete, hat verrechnet): elszámolni vmit, beszámolni vmivel; — **sich** ~: rosszul számítani, tévedni.
Verrechnung (die): elszámolás.
Verrechnungsofficier (der): számadótiszt.
verrecken (-te, ist verreckt): elhullani, meggebedni, megdögleni.
verreden, sich (-ete, hat sich verredet): tévedni (»megbotlik a nyelve«).
verreisen (-- ste, ist verreist): elutazni, útra kelni; er ist verreist: elutazott. [ficamítani.
verrenken (-te, hat verrenkt): ki-
Verrenkung (die): ficamodás.
verrennen (verrannte, hat verrannt) jmdm den Weg: vkinek útját vágni v. szegni.
verrichten (-ete, hat verrichtet): elvégezni, elintézni, teljesíteni.
verriegeln (-te, hat verriegelt): elzárni, bereteszelni.
verringern (-te): l. vermindern.
verrinnen (verrann, ist verronnen): elfolyni, eltelni.
verrosten (-ete, ist verrostet): megrozsdásodni. [korhadni.
verrotten (-ete, ist verrottet): el-
verrucht: elvetemült, istentelen.
Verruchtheit (die), t. -en: elvetemültség.
Verruf (der), -s: rossz hír; in ~ bringen: rossz hírbe keverni v. hozni.
verrufen: hírhedt, rossz hírű.
verrücken (-te): l. verschieben.
verrückt: eszeveszett, bolond; ~ werden: megbolondulni.
Verrücktheit (die): esztelenség.
Verrücktwerden (das): megbolondulás. [verssor.
Vers (der), Verses, t. Verse: vers,
versagen (-te, hat versagt): 1) megtagadni (a szolgálatot); 2) megakadni, megrekedni, nem működni; die Flinte versagt: a puska elcsetten, nem sül el v. csütörtököt mond; das Gedächtnis, die Stimme versagt ihm: emlékezete cserben hagyja, hangja elakad; 3) er ist schon versagt: már eligérkezett. [(nagy) betű.
Versalbuchstabe (der): verskezdő
versalzen (-te, hat versalzt v. versalzen): elsózni.
versammeln (-te, hat versammelt): összegyűjteni, összehívni; — **sich** ~: 1) összegyűlni, összegyülekezni; 2) er hat sich zu seinen Vätern versammelt: megtért őseihez (meghalt).
versammelt: összegyűlt; — die **Versammelten** (= t.): az egybegyűltek.
Versammlung (die), t. -en: 1) összegyűjtés, összehívás; 2) gyűlés, gyülekezet.
Versammlungsort (der): gyülekező hely.
Versand (der), -es: elküldés.
Versandbureau (das): továbbító hivatal.
versanden (-ete, ist versandet): elhomokosodni, eliszaposodni.
versandet: elhomokosodott.
Versart (die): versfaj.
Versatz (der), -es, t. --sätze: 1) zálog; 2) elzálogosítás.
Versatzamt (das): zálogház.
Versatzzettel (der): zálogjegy.
versauern (-te, ist versauert): megsavanyodni.
versaufen (j. versäuft; *tm.* versoff; *m.* hat versoffen): elinni.
versäumen (-te, hat versäumt): elmulasztani; eine Gelegenheit ~: alkalmat elszalasztani.
Versäumnis (das v. die), -nisses, t. -nisse: mulasztás, hanyagság.
Versäumnisurtheil (das): *jogt.* elmakacsolás; ein ~ erlassen: elmakacsolni.
Versäumung (die): elmulasztás.
Versbau (der): verselés.

verschachern (-te, hat verschachert): elcsereberélni, elcsaklizni.
verschaffen (-te, hat verschafft): szerezni, megszerezni vmit, szert tenni vmire; sich (= *dat.*) Genugthuung ~: elégtételt szerezni magának.
Verschaffung (die): megszerzés.
verschalen (-te, hat verschalt): beboritani, beburkolni.
verschallen (-te, *v.* verscholl, ist verschallt *v.* verschollen): elhangzani.
Verschalung (die): deszkázat, héjazat.
verschanzen (-te, hat verschanzt): elsáncolni.
Verschanzung (die): sánc, elsáncolás, sáncolat.
verscharren (-te, hat verscharrt): bekaparni, elásni.
verschämt: szemérmes, -en; ~ thun: szégyenkezni.
verschärfen (-te, hat verschärft): szigoritani, sulyosbitani.
Verschärfung (die): szigoritás, sulyosbitás (büntetésé).
verscheiden (verschied, ist verschieden): elhúnyni, elköltözni.
verschenken (-te, hat verschenkt): 1) elajándékozni; 2) kimérni (italt).
verscherzen (-te, hat verscherzt): 1) tréfálkozással eltölteni (időt); 2) eljátszani (szerencséjét).
verscheuchen (-te, hat verscheucht): elriasztani, elijeszteni.
verschicken (-te, hat verschickt): elküldeni, szétküldeni.
Verschickung (die), *t.* -en: elküldés.
verschiebbar: eltolható.
verschieben (verschob, hat verschoben): 1) eltolni, elmozditani; 2) elhalasztani; — **sich** ~: eltolódni, elmozdulni.
Verschiebung (die), *t.* -en: 1) elmozditás; 2) eltolódás; 3) elhalasztás.
verschieden: 1) különböző, különféle; 2) eltérő; diese Dinge sind himmelweit ~: ég és föld köztük a különbség.
verschiedenartig: különféle, -képen.
Verschiedenheit (die), *t.* -en: különbözés, (dolgoknak) különböző *v.* elütő volta.
verschiedentlich: különböző, -képen.
verschießen (verschoß): I. (hat verschossen): ellődözni (a lóport); — II. (ist verschossen): 1) fakulni, szinét hagyni; 2) er ist in das Mädchen verschossen: bomlik a leányért, fülig szerelmes a leányba.
verschiffen (-te, hat verschifft): hajón elszállitani, hajóra rakni.
verschimmeln (-te, ist verschimmelt): megpenészedni.
I. **verschlafen** (*j.* verschläft; *tm.* verschlief; *m.* hat verschlafen): elaludni, átaludni (az időt).
II. **verschlafen**: aluszékony, -an.
Verschlag (der), -es, *t.* -schläge: 1) rekesz; 2) láda.
I. **verschlagen** (*j.* verschlägt; *tm.* verschlug; *m.* hat verschlagen): 1) elverni, elhányni, eldobni; der Sturm verschlägt das Schiff: a vihar elveri a hajót; 2) das verschlägt nichts: nem fontos, nem használ semmit; die Trostgründe verschlugen bei ihm nichts: a sok vigasztalás mind hatástalan maradt nála.
II. **verschlagen**: ravasz, fortélyos.
Verschlagenheit (die): ravaszság.
verschlämmen (-te, h. verschlämmt): beiszapolni; verschlämmt werden: beiszaposodni.
verschlechtern (-te; l. verschlimmern.
verschleichen (verschlich, ist verschlichen): lassan mulni.
verschleiern (-te, hat verschleiert): elfátyolozni, befátyolozni.
verschleimt: nyálkás, -an; ~ werden: elnyálkásodni.
Verschleimung (die): elnyálkásodás.
Verschleiß (der), -es, *t.* -e: eladás, elárusitás.
verschleißen (verschliß): I. (hat verschlissen): elárusitani, eladni; — II. (ist verschlissen): elkopni.
Verschleißer (der), -s, *t.* ~: elárusitó.
verschlemmen (-te, h. verschlemmt): eldorbézolni, elpazarolni.
verschleppen (-te, hat verschleppt): 1) elhurcolni; 2) húzni-halasztani; einen Proceß ~: pert elhúzni *v.* elnyujtani; — **sich** ~: huzódni.
Verschleppung (die): 1) elhurcolás; 2) halogatás.
verschleudern (-te, h. verschleudert): elvesztegetni, elfecsérelni.
verschließbar: zárható.
verschließen (verschloß, hat verschlossen): bezárni, elzárni; — **sich** ~: elzárkózni.
verschlimmern (-te, hat verschlimmert): elrontani, rosszabbra változtatni; — **sich** ~: rosszabbodni, rosszabbra fordulni.
Verschlimmerung (die): rosszabbodás.
verschlingen (verschlang, hat verschlungen): elnyelni, felfalni; — **sich** ~: összekuszálódni, egymásba fonódni.
verschlissen: kopott, l. verschleißen.
verschlossen: zárt, zárkozott, -an, l. verschließen.
Verschlossenheit (die): zárkozottság.
verschlucken (-te, hat verschluckt): 1) elnyelni, lenyelni; 2) elfojtani (fájdalmát).
verschlungen: összefonó, l. verschlingen.
Verschluss (der), -schlusses: zár, elzárás; in ~: zár alatt.
Verschlussplatte (die): zárlemez.
Verschlussstein (der): előte-kő.
Verschlussvorrichtung (die): zárókészülék.
verschmachten (-ete, ist verschmachtet): elepedni, eltikkadni, szomjan veszni.
verschmähen (-te, hat verschmäht): megvetni, visszautasitani.
verschmäht: megvetett.
verschmälern (-te, hat verschmälert): keskenyiteni; — **sich** ~: keskenyülni.
Verschmälerung (die): összeszorulás.
verschmelzen (-te): I. (hat verschmelzt): összeolvasztani, egybeolvasztani; — II. (ist verschmolzen): összeolvadni.
Verschmelzung (die): összeolvasztás.
verschmerzen (-te, hat verschmerzt): elszenvedni, eltűrni, kiheverni (fájdalmat, veszteséget), vigasztalódni vmin; — **das Verschmerzen**, -s: elszenvedés, kiheverés.
verschmieren (-te, hat verschmiert): bekenni, bemázolni.
verschmitzt: furfangos, ravasz.
Verschmitztheit (die): furfangosság.
verschnappen, sich (-te, hat sich verschnappt): magát elszólni: er hat sich verschnappt: eljárt a szája.
verschneiden (verschnitt, h. verschnitten): 1) elvagdalni; 2) rosszul vágni *v.* szabni; 3) kiherélni.
verschneien (-te, hat verschneit): behavazni, hóval boritani; — **das Verschneien** der Einschnitte: a bevágások behavazása.
Verschnitt (der): *mest.* fahulladék.
verschnupft: náthás, -an.
verschnüren (-te, hat verschnürt): 1) zsinórozni; 2) összekötni.
Verschnürung (die), *t.* -en: 1) zsinórzat; 2) összekötözés.
verschollen: nyomaveszett, elzüllött, eltünt; er ist ~: se hire, se hamva; ein ~es Buch: elfelejtett *v.* elkallódott könyv.
Verschollenheit (die): eltünés.
verschonen (-te, hat verschont): megkimélni vkit *v.* vmit, békét hagyni vkinek.
verschossen: megfakult, l. verschießen.
verschönern (-te, hat verschönert): szépiteni; — **sich** ~: szépülni.
Verschönerung (die): szépités.
Verschraubung (die): *musz.* csavarkötés.
verschränken (-te, hat verschränkt): 1) keresztbe tenni, összefonni (karjait); 2) *mest.* kalodázni.
verschreiben (verschrieb, hat verschrieben): 1) rendelni (orvos-

ságot); 2) megrendelni (árút); 3) vkinek írásban átengedni v. lekötni vmit; zur größeren Sicherheit meines Gläubigers verschreibe ich...: hitelezőm nagyobb biztosítására zálogul lekötöm...; — **sich** ~: tollhibát ejteni; sich dem Teufel ~: eladni a lelkét az ördögnek.

verschreien (verschrie, hat verschrien): rossz hírbe hozni, elhíresztelni.

verschroben: fonák, kificamodott.

verschrumpfen (-te, ist verschrumpft): összezsugorodni.

Verschub (der), -es: 1) halasztás, haladék; 2) v. u. tolatás.

verschulden (-ete, hat verschuldet): 1) hibázni, vétení, okozni; das hast du verschuldet: te vagy az oka v. a te hibád; 2) adóssággal terhelni; — das **Verschulden**, -s: hiba, bűn; aus eigenem V.: önhibájából.

verschuldet: eladósodott, adós.

verschütten (-ete, hat verschüttet): 1) elönteni (vizet); 2) betemetni, betölteni.

Verschüttung (die): betemetés.

verschwatzen (-te, hat verschwatzt): elfecsegni (az időt), kifecsegni (titkot).

verschwägern, sich (-te, hat sich verschwägert): sógorságba lépni vkivel.

verschwärzen (-te, hat verschwärzt): befeketíteni, rágalmazni.

verschweigen (verschwieg, hat verschwiegen): elhallgatni, eltitkolni vmit.

verschwenden (-ete, hat verschwendet): tékozolni, pazarolni.

Verschwender (der), -s, t. ~: tékozló.

verschwenderisch (ff. -t): tékozló, pazar; pazarul.

verschwiegen: hallgatag, titoktartó.

Verschwiegenheit (die): hallgatagság, titoktartás.

verschwimmen (verschwamm, ist verschwommen): elmosódni.

verschwinden (verschwand, ist verschwunden): eltűnni, elenyészni; ~ lassen: eltüntetni; — das **Verschwinden**, -s: eltűnés.

verschwommen: elmosódott, -an.

Verschworene (der), -n, t. -n (ein Verschworener), der **Verschwörer**, -s, t. ~: összeesküvő.

verschwören (verschwor v. verschwur, hat verschworen): esküvel tagadni (vminek elhagyását v. nemtevését); — sich ~: 1) összeesküdni; 2) sich hoch und theuer ~: égre-földre esküdözni.

Verschwörung (die), t. -en: összeesküvés.

verschwunden: eltűnt.

versehen (j. versieht; tm. versah; m. hat versehen): 1) jmdn mit etw. ~: vkit ellátni vmivel; 2) etw. ~: végezni, teljesíteni; sein Amt ~: hivatalában eljárni; 3) es ~: vmit elvéteni, elhibázni; du hast es darin ~: abban hibáztál; — **sich** ~: 1) magát ellátni vmivel; 2) sich eines Dings ~: vmit várni; ehe man sich's versieht: mielőtt az ember észrevenné; — das **Versehen**, -s: hiba, tévedés; aus V.: tévedésből, tévesen.

versehren (-te): l. verletzen.

versenden (versandte v. versendete, hat versandt v. versendet): elküldeni, elszállítani, szétküldeni, szétküldözni.

Versender (der), -s, t. ~: küldő.

Versendung (die), t. -en: szétküldés, elszállítás, elküldés; in ~ bringen: elküldeni.

versengen (-te, hat versengt): elperzselni, megperzselni.

versenken (-te, hat versenkt): 1) elsülyeszteni; 2) mélyeszteni.

Versenker (der), -s, t. ~: mélyesztő.

Versenkung (die), t. -en: 1) sülyesztés; 2) mélyesztés; 3) (színpadi) sülyesztő.

versessen sein auf etw.: bolondulni v. bomlani vmiért.

versetzbar: mozgatható.

versetzen (-te, hat versetzt): 1) áthelyezni, elhelyezni; 2) elzálogosítani; 3) felelni, válaszolni; 4) jmdn in Angst, Betrübnis, Erregung ~: vkit aggodalomba, szomorúságba, izgalomba ejteni; Truppen in Bereitschaft ~: csapatokat harckészségbe helyezni; 5) jmdm einen Hieb ~: vkire ráv ágni; einen Schlag ~: vkit megütni, vkire csapást mérni; einen Stoß ~: vkin szúrást ejteni; 6) die Thore-den Weg ~: a kapukat, az utat eltorlaszolni; 7) hozzákeverni; — **sich** in jmds Lage ~: vkinek helyzetébe képzelni magát.

Versetzung (die), t. -en: 1) áthelyezés; 2) elzálogosítás; 3) berakás, helyezés.

Versetzungsgesuch (das): áthelyeztetés iránti v. áthelyezést kérő folyamodvány.

Versfuß (der): versláb.

versichern (-te, hat versichert): biztosítani; jmdn einer Sache (= gen.) ~: vkit vmiről biztosítani; sei versichert: légy meggyőződve.

Versicherung (die), t. -en: 1) biztosítás; 2) ígéret.

Versicherungsbetrag (der), **Versicherungssumme** (die): biztosítási összeg.

Versicherungsgesellschaft (die): biztosító társaság.

Versicherungsprämie (die): biztosítási díj.

Versicherungsschein (der): biztosítási kötvény.

versickern (-te, ist versickert): elszivárogni, beszivárogni.

versiegeln (-te, hat versiegelt): bepecsételni, lepecsételni.

versiegen (-te, ist versiegt): elapadni.

versiert: jártas, otthonos.

Versiertheit (die): jártasság.

Versifex (der), -[es], t. -e: versfaragó.

Versification (die), t. -en: verselés.

versilbern (-te, hat versilbert): megezüstözni.

versinken (versank, ist versunken): elsülyedni, elmerülni.

versinnbilden (-ete, hat versinnbildet): jelképezni.

versinnlichen (-te, hat versinnlicht): megérzékíteni, megjeleníteni.

Version (die), t. -en: változat.

Verskunst (die): versírás, verselés (művészete).

Verslehre (die): verstan.

Versmaß (das): versmérték.

versorgen (-te, hat versorgt) jmdn: vkinek gondját viselni, vkiről gondoskodni, vkit ellátni; — **sich** mit etw. ~: magát vmivel ellátni.

Versorgung (die): ellátás.

Versorgungshaus (das): menház, szegényház.

versöhnen (-te, hat versöhnt): kiengesztelni, kibékíteni; versöhnt werden: kiengesztelődni, kibékülni; — **sich** ~: kibékülni, megbékélni; — das **Versöhnen**, -s: békéltetés, kibékítés.

versöhnlich: békülékeny, -en.

Versöhnung (die): kibékülés.

versparen (-te), l. aufsparen.

verspäten, sich (-ete, hat sich verspätet): elkésni, későn érkezni; ich habe den Zug verspätet: lekéstem a vonatról.

verspätet: elkésett, elkésve.

Verspätung (die), t. -en: késés, késedelem; ~ erleiden: megkésni, késést szenvedni; ~ haben: késni.

verspeisen (-ste, hat verspeist): megenni, elkölteni, elfogyasztani.

versperren (-te, hat versperrt): elzárni; die Aussicht ~: a kilátást elvenni; jmdm den Weg ~: útját állni vkinek.

verspielen (-te, hat verspielt): eljátszani, elveszteni.

versplittern (-te): l. zersplittern.

verspotten (-ete, hat verspottet): kigúnyolni, kicsúfolni.
versprechen (j. verspricht; *tm.* versprach; *m.* hat versprochen) etw.: megigérni, igérni; ich verspreche mir nicht viel Gutes von ihm: nem sok jót várok tőle; — sich ~: eligérkezni; — das Versprechen, -s: igéret; sein V. halten *v.* seinem V. nachkommen: igéretét teljesiteni, szavának állni.
versprengen (-te): l. zersprengen.
verspüren (-te, hat verspürt): érezni, megérezni, megorrontani.
verstaatlichen (-te, hat verstaatlicht): államositani.
Verstaatlichung (die): államositás.
Verstand (der), -es: értelem, elme, ész; zu ~e kommen: észre térni; bei ~e sein: eszén lenni; dabei steht mir der ~ still: itt megáll az eszem; er hat den ~ verloren: elment az esze.
***verstand, verstanden**: l. verstehen.
Verstandesmensch (der): az ész embere.
Verstandesschärfe (die): elmeél.
verstandesschwach: gyenge elméjű.
Verstandesschwäche (die): gyengeelméjüség.
verstatten (-ete): l. gestatten.
verstauchen (-te, hat verstaucht): megrándítani (lábát).
Verstauchung (die): megrándulás.
verständig: értelmes, eszes, -en.
verständigen (-te, hat verständigt): értesiteni, tudósitani; — sich ~ mit jmdm: vkivel egyezkedni, megegyezésre jutni.
Verständigung (die), *t.* -en: 1) értesités, tudósitás; 2) megegyezés.
Verständigungsschreiben (die): értesitő levél.
verständlich: érthető, -en; jmdm etw. ~ machen: vkivel megértetni vmit; sich ~ machen: magát megértetni.
Verständnis (das), -nisses: értelem, megértés; ~ für etw. haben: megérteni vmit.
verstärken (-te, hat verstärkt): 1) megerősiteni, erősbiteni; 2) vastagitani, növelni; 3) fokozni; — sich ~: erősödni, gyarapodni, fokozódni.
Verstärkung (die), *t.* -en: 1) megerősités; 2) nagyobbitás; 3) fokozás.
Verstärkungstruppe (die): erősitő csapat.
Versteck (das *v. ritkb.* der), -es, *t.* -e: 1) buvóhely, rejtekhely; 2) elbuvás; ~ spielen: bujósdit (bujócskát) játszani.
verstecken (-te, hat versteckt): elrejteni, eldugni; — sich ~: elrejtőzni, elbújni; — das Verstecken, -s: l. Versteck 2.
Versteckspiel (das): bujósdi.
versteckt: rejtett, eldugott.
verstehen (*tm.* verstand *v. ritkb.* verstund; *m.* hat verstanden; *km.* verstünde): érteni vmit *v.* vmihez, megérteni vmit; das ~ Sie nicht: ehhez maga nem ért; ich verstehe nichts davon: nem is konyitok hozzá; was ~ Sie unter diesem Ausdruck? mit ért Ön e kifejezés alatt *v.* kifejezésen? jmdm etw. zu ~ geben: értésére adni vkinek vmit; verstanden? megértetted *v.* megértette? wohl verstanden: jól értsük meg; — sich auf etw. ~: vmihez érteni; sich zu etw. ~: vmire ráállni, vmibe beleegyezni; das versteht sich von selbst: magától értetődik.
versteigen, sich (verstieg sich, hat sich verstiegen): kelleténél magasabbra hágni, túlmenni a kellő határon; so hoch habe ich mich nicht verstiegen: álmodni sem mertem róla; er verstieg sich zu der Behauptung: arra az állitásra vetemedett.
Versteigerer (der), -s, *t.* ~: árverező.
versteigern (-te, hat versteigert): elárverezni, dobra ütni.
Versteigerung (die): árverés.
versteinern (-te, hat versteinert): kővé változtatni; — sich ~: megkövülni.
Versteinerung (die): kövület.
verstellbar: igazitható, eltolható.
verstellen (-te, hat verstellt): 1) átállitani, félretenni; 2) elállni (utat); 3) elcsúfitani, elrútitani; 4) seine Handschrift, seine Stimme ~: irását, hangját elváltoztatni, felismerhetetlenné tenni; — sich ~: tettetni magát, szinlelni, szinészkedni.
Verstellung (die): tettetés, szinlelés.
versteuern (-te, hat versteuert): adót *v.* vámot fizetni vmitől.
verstieben (verstob, ist verstoben): szétporlani, szétrebbenni.
verstimmen (-te, hat verstimmt): 1) elhangolni (hangszert); 2) vkit lehangolni, elkedvetleniteni.
verstimmt: lehangolt, -an; ~ werden: elkedvetlenedni.
Verstimmung (die): lehangoltság.
verstockt: megátalkodott, konok.
Verstocktheit (die): megátalkodottság, konokság.
verstohlen: 1) titkos; ~er Blick: lopva ejtett pillantás; 2) lopva.
verstopfen (-te, hat verstopft): betömni, bedugni; — sich ~: bedugulni, eldugulni.
Verstopfung (die): 1) betömés; 2) dugulás, székrekedés.
verstorben: elhalt, boldogult.
Verstoß (der), -es, t. -stöße: vétség, botlás; einen ~ begehen: tévedni, hibázni, botlani.
verstoßen (j. verstößt; *tm.* verstieß; *m.* hat verstoßen): 1) eltaszitani, ellökni; 1) gegen etw. ~: véteni, hibázni vmi ellen.
verstört: zavart, -an; mit ~em Gesichte: képéből kikelve.
Verstörtheit (die): zavarodottság.
verstreichen (verstrich): I. (hat verstrichen): kisimitani, kihézagolni; — II. (ist verstrichen): elmulni, eltelni, lejárni.
verstreuen (-te, hat verstreut): elhinteni, elszórni.
verstricken (-te, hat verstrickt): kötögetve elhasználni (pamutot); — sich in etw. ~: vmibe belebonyolódni, belekeveredni.
verstummen (-te, ist verstummt): elnémulni, elhallgatni; — das Verstummen, -s: elnémulás.
***verstund**: l. verstehen.
verstümmeln (-te, hat verstümmelt): megcsonkitani.
Verstümmelung (die), *t.* -en: megcsonkitás.
Versuch (der), -[e]s, *t.* -e: kisérletet, próba; einen ~ anstellen *v.* machen: kisérletet tenni.
versuchen (-te, hat versucht): 1) megkisérleni, megpróbálni; sein Glück ~: szerencsét próbálni; wegen des versuchten Diebstahls: lopás kisérlete miatt; 2) próbára tenni vkit; sich versucht fühlen: kisértetben lenni; — sich in etw. ~: próbálkozni, megpróbálkozni vmivel.
Versucher (der), -s, *t.* ~: kisértő.
Versuchsresultat (das): a kisérletek eredménye.
Versuchsstation (die): kisérleti állomás; chemische ~: vegykisérleti állomás.
versuchsweise: kisérletképen.
Versuchung (die), *t.* -en: kisértés; jmdn in ~ führen: vkit kisértetbe vinni.
versudeln (-te): l. besudeln.
versumpfen (-te, ist versumpft): elposványosodni.
versündigen, sich (-te, hat sich versündigt): vétkezni, bünt elkövetni.
Versündigung (die): vétek, vétkezés, (vmi ellen) vétés.
versüßen (-te, hat versüßt): megédesiteni.
vertagen (-te, hat vertagt): elnapolni.
Vertagung (die): elnapolás.
vertauschen (-te, hat vertauscht): 1) elcserélni, felcserélni, kicserélni; 2) összetéveszteni.

vertändeln (-te, hat vertändelt): elvesztegetni (idejét).

[**verteidigen**: l. vertheidigen.

verteufelt: átkozott, -ul; ein ~er Kerl: ördöngös egy fickó.

verthan: l. verthun.

vertheidigen (-te, hat vertheidigt): megvédeni, védelmezni; — sich ~: védelmezni magát, védekezni.

Vertheidiger (der), -s, t. ~: védő.

Vertheidigung (die): védelem, védelmezés, védekezés.

Vertheidigungsanlagen (die = t.): *kat.* védelmi berendezések.

vertheidigungsfähig: védképes, védelembiró.

Vertheidigungsgrund (der): védelem alapja.

Vertheidigungskrieg (der): védelmi háború.

vertheidigungslos: védtelen, -ül.

Vertheidigungsmittel (das): védelmi eszköz.

Vertheidigungsrede (die): védbeszéd, védőbeszéd.

Vertheidigungsschrift (die): védőirat.

Vertheidigungswerke (die = t.): védő *v.* védelmi művek.

Vertheidigungszustand (der): védelmi állapot; in ~ setzen: védelmi állapotba helyezni.

vertheilbar: osztható.

vertheilen (-te, hat vertheilt): elosztani, kiosztani, szétosztani.

Vertheilung (die), *t.* -en: 1) elosztás, kiosztás; zur ~ bringen: kiosztani; 2) megoszlás.

vertheuern (-te, hat vertheuert): megdrágitani.

verthiert: elállatiasodott.

verthuerisch: tékozló.

verthun (verthat, hat verthan): elfecsérelni, eltékozolni.

vertical: függélyes, -en.

Verticalkreis (der): magassági kör.

vertiefen (-te, hat vertieft): 1) mélyiteni, bemélyeszteni; 2) mélyebbé tenni (felfogást), vminek nagyobb mélységet adni; — sich ~: 1) bemélyedni; 2) sich in etw. ~: vmibe elmélyedni, belemélyedni, belemerülni.

Vertiefung (die), *t.* -en: 1) mélyités; 2) mélyedés.

vertilgbar: kiirtható.

vertilgen (-te, hat vertilgt): kiirtani, eltörölni, elpusztitani.

Vertilgung (die): kiirtás.

Vertilgungskrieg (der): irtóháború.

Vertilgungsmittel (das): irtószer.

vertrackt: fonák, átkozott.

Vertrag (der), -[e]s, *t.* -träge: szerződés; einen ~ schließen: szerződést kötni.

vertragen (*j.* verträgt; *tm.* vertrug; *m.* hat vertragen): elbirni, elviselni, eltürni, kiállni; — sich 1) mit jmdm: megférni vkivel; das verträgt sich nicht mit meiner Natur: ezt nem veszi be a természetem; 2) vkivel kiegyezni, megbékülni.

Vertragsabschluss, Vertragsschluss (der): szerződés megkötése.

Vertragsbruch (der): szerződésszegés.

Vertragsbruchfalle, im ~: szerződésszegés esetén.

vertragsbrüchig: szerződésszegő.

Vertragsfertigung (die): szerződés aláirása.

vertragsmäßig: szerződésszerü, -leg, szerződésileg.

Vertragspflicht (die): szerződési kötelezettség; seiner ~ nachkommen: a szerződésnek megfelelni.

Vertragsurkunde (die): szerződési okmány.

Vertragsverpflichtung (die): szerződéses kötelezettség.

vertragswidrig: szerződésellenes, -en.

vertrauen (-te, hat vertraut): 1) jmdm etw. ~: vkire rábizni vmit; 2) jmdm *v.* auf jmdn ~: vkiben bizni, megbizni; — das **Vertrauen**, -s: bizalom; im V. gesagt: köztünk legyen mondva; V. haben (auf jmdn *v.* zu jmdm): bizalommal lenni (vkihez); sein V. auf jmdn setzen: vkiben megbizni.

Vertrauensamt (das): bizalmi állás.

Vertrauensperson (die): bizalmi személy.

vertrauensselig, vertrauensvoll: bizalomteljes, bizalmas, bizó.

Vertrauensvotum (das): bizalmi szavazat.

vertrauenswürdig: bizalomra érdemes, megbizható.

vertraulich: bizalmas, -an, meghitt, -en.

Vertraulichkeit (die): bizalmasság, bizalmas viszony *v.* jelleg.

vertraut: 1) bizalmas, meghitt; 2) jártas vmiben; — der, die **Vertraute**, -n, *t.* -n: 1) meghitt barát; 2) megbizott.

Vertrautheit (die): jártasság, vminek alapos ismerete.

verträglich: békés, megférő.

vertreiben (vertrieb, hat vertrieben): elüzni, elhajtani, elkergetni; eine Krankheit ~: betegséget elmulasztani; sich die Zeit mit etw. ~: vmivel elszórakozni, idejét eltölteni.

vertretbar: helyettesithető.

vertreten (*j.* vertritt; *tm.* vertrat; *m.* hat vertreten): 1) elállni (utat); 2) félre taposni (cipőt); 3) képviselni, helyettesiteni vkit; 4) jmds Sache ~: vkinek ügyét védeni.

Vertreter (der), -s, *t.* ~: helyettes, megbizott, képviselő.

Vertretung (die), *t.* -en: 1) helyettesités; in ~ (aláirásoknál): vki helyett, vkinek megbizásából; 2) képviselet; in ~ der Gesellschaft: a társulat képviseletében; in ~ des Schuldners: alperes képviseletében.

Vertretungskörper (der): képviselő testület.

Vertrieb (der), -es: kelendőség.

vertrieben: elüzött, számüzött.

vertrinken (vertrank, hat vertrunken): elinni (pénzét).

vertrocknen (-ete, ist vertrocknet): elszáradni, kiszáradni.

vertrottelt: elbutult.

vertrödeln (-te, hat vertrödelt): elvesztegetni, elfecsérelni.

vertrösten (-ete, hat vertröstet): vigasztalni, biztatni, kecsegtetni; — sich ~: reménykedni, vigasztalódni.

vertuschen (-te, hat vertuscht): elsimitani, elpalástolni.

veruneinigen, sich (-te, hat sich veruneinigt): meghasonlani.

verunglimpfen (-te, hat verunglimpft): gyalázni, rossz hirbe keverni.

verunglücken (-te, ist verunglückt): szerencsétlenül járni, elveszni, balul sikerülni.

verunglückt: elveszett, elpusztult.

verunreinigen (-te, hat verunreinigt): bemocskolni, bepiszkolni, beszennyezni.

verunstalten (-ete, hat verunstaltet): elcsúfitani, eltorzitani.

veruntreuen (-te, hat veruntreut): elsikkasztani, hütlenül kezelni.

Veruntreuung (die), *t.* -en: elsikkasztás, hütlen kezelés.

verunzieren (-te, hat verunziert): elrútitani, elcsúfitani.

verursachen (-te, hat verursacht): okozni vmit, szerezni (bajt).

verurtheilen (-te, hat verurtheilt): elitélni; zu Kerkerstrafe ~: börtönre itélni; zum Tode ~: halálra itélni.

Verurtheilte (der, die), -n, *t.* -n: elitélt.

Verurtheilung (die): 1) elitélés, elmarasztalás; 2) elitéltetés.

verübeln (-te, hat verübelt) jmdm etw.: rossz néven venni vkitől vmit.

verüben (-te, hat verübt): elkövetni, véghez vinni.

Verübung (die): elkövetés.

vervielfältigen (-te, hat vervielfältigt): sokszorositani.

vervollkommnen (vervollkommte, hat vervollkommt): tökéletesiteni, tökéletesbiteni; — sich ~: tökéletesedni, tökéletesbülni.

Vervollkommnung (die), *t.* -en: tökéletesedés, tökéletesbülés.
vervollkommnungsfähig: tökéletesithető, tökéletesedhető.
vervollständigen (-te, hat vervollständigt): kiegésziteni, teljessé tenni.
I. **verwachsen** (*j.* verwächst; *tm.* verwuchs): I. (hat verwachsen): vmit kinőni, a növésnél elveszíteni; — II. (ist verwachsen): benőni, beforradni.
II. **verwachsen**: 1) vmivel benőtt; 2) rosszul nőtt, nyomorék.
Verwahr (der), -s: őrizet.
verwahren (-te, hat verwahrt): megőrizni, őrizni, tartogatni; jmdm etw. zu ~ geben: vkinek őrizetére bizni vmit; — sich gegen etw. ~: óvást tenni, tiltakozni vmi ellen, ellenezni vmit.
verwahrlosen (..ste, hat verwahrlost): elhanyagolni.
verwahrlost: elhanyagolt, -an.
Verwahrlosung (die): elhanyagolás.
Verwahrsam, in ~: őrizetben.
Verwahrung (die): 1) őrizet, gondozás; etw. in ~ geben v. hinterlegen: vmit megőrzésre átadni, letétbe helyezni; jmdn in ~ nehmen: vkit fogságba vetni; 2) óvás; ~ einlegen: óvást emelni v. tenni; es muss ~ dagegen eingelegt werden, dass...: tiltakozni kell az ellen, hogy...
verwaisen (..ste, ist verwaist): elárvulni, árvaságra jutni.
verwaist: elárvult, elhagyott.
verwalten (-ete, hat verwaltet): igazgatni, intézni, kezelni; sein Amt ~: hivatalát ellátni.
Verwalter (der), -s, *t.* ~: 1) tiszttartó, intéző; 2) gondnok, kezelő.
Verwaltung (die): 1) igazgatás, közigazgatás, kezelés; 2) igazgatóság.
Verwaltungsausschuss (der), **Verwaltungscommission** (die): 1) közigazgatási bizottság; 2) kezelő bizottság.
Verwaltungsbeamte (der): közigazgatási tisztviselő.
Verwaltungsbehörde (die): közigazgatási hatóság.
Verwaltungsbezirk (der): 1) közigazgatási kerület; 2) igazgatósági kerület.
Verwaltungsgerichtshof (der): közigazgatási biróság.
Verwaltungsjahr (das): üzleti v. kezelési év.
Verwaltungskosten (die = *t.*): igazgatási v. kezelési költség.
Verwaltungsrath (der): 1) igazgatótanács; 2) igazg.-tanácsos.
Verwaltungsweg, auf dem ~e: közigazgatási úton, közigazgatásilag.
verwandelbar: változtatható.
verwandeln (-te, hat verwandelt): átváltoztatni, átalakitani; — sich ~: átváltozni, átalakulni.
Verwandlung (die), *t.* -en: átváltoztatás, átváltozás.
verwandt: rokon, atyafi; er ist mir v. mit mir ~: ő rokonom v. vérem; — der **Verwandte**, -n, *t.* -n (ein Verwandter, zwei Verwandte): rokon.
Verwandtschaft (die): rokonság.
verwandtschaftlich: rokoni.
Verwandtschaftslinie (die): rokonsági ág.
verwarnen (-te, hat verwarnt): inteni, óvni.
verwaschen: elmosódott.
verweben (verwob, hat verwoben): beleszőni, összeszőni.
verwechseln (-te, hat verwechselt): 1) elcserélni; 2) összetéveszteni; — das **Verwechseln**, -s: elcserélés, összetévesztés; zum V. ähnlich: csalódásig hasonló.
Verwechselung (die), *t.* -en: 1) elcserélés; 2) összetévesztés.
verwegen: merész, vakmerő.
Verwegenheit (die): merészség.
verwehen (-te, hat verweht): elfújni; die Strecke ist verweht: a vonalat befútta a hó.
verwehren (-te, hat verwehrt): megakadályozni, megtiltani.
verweichlichen (-te, hat verweichlicht): elkényeztetni, elerőtleniteni.
verweichlicht: elpuhult.
Verweichlichung (die): elpuhultság.
verweigern (-te, hat verweigert): megtagadni, visszautasitani.
Verweigerung (die): megtagadás; die ~ der Übernahme: az átvétel megtagadása.
verweilen (-te, hat verweilt): időzni, tartózkodni, maradni; — das **Verweilen**, -s: időzés, tartózkodás.
verweinen (-te, hat verweint): kisírni, elsírni.
verweint: kisírt, kisírva.
Verweis (der), ..weises, *t.* ..weise: megrovás, dorgálás, feddés; jmdm einen ~ ertheilen v. geben: megróni, megdorgálni.
verweisen (verwies, hat verwiesen): 1) utasitani, utalni; jmdn mit seinen Ansprüchen auf den Rechtsweg ~: vkit igényeivel perútra utasitani; jmdn zur Ordnung ~: rendre utasitani vkit; 2) jmdn des Landes ~: száműzni, számkivetni vkit; von der Schule ~: kizárni, kicsapni; 3) megfeddeni, megdorgálni.
Verweisung (die), *t.* -en: 1) utasitás, utalás; 2) kitiltás, számkivetés.
verwelken (-te, ist verwelkt): elhervadni, elfonnyadni.
verweltlichen (-te, hat verweltlicht): elvilágiasitani, világivá tenni.
verwendbar: alkalmas, használható.
verwenden (verwandte v. verwendete, hat verwandt v. verwendet): 1) elforditani (szemét); 2) vmit használni, alkalmazni, forditani vmire; jmdn zu etw. ~: felhasználni vkit vmire; — sich für jmdn ~: közbenjárni vkiért.
Verwendung (die), *t.* -en: 1) alkalmazás, felhasználás; für einen Artikel keine ~ haben: vmely cikket nem használhatni; 2) beruházás; die nothwendigen ~en: a szükséges beruházások; 3) közbenjárás.
Verwendungsausweis (der): felhasználási kimutatás.
verwerfen (*j.* verwirft; *tm.* verwarf; *m.* hat verworfen): elvetni, el nem fogadni, mellőzni.
verwerflich: elvetendő, megvetendő.
verwerten (-ete, hat verwertet): értékesiteni.
Verwertung (die): értékesités.
verwesen (..ste): I. (hat verwest): intézni, elvégezni; — II. (ist verwest): elrothadni.
Verweser (der), -s, *t.* ~: 1) kormányzó, intéző; 2) helyettes.
Verwesung (die): rothadás.
verwichen: elmult.
verwickeln (-te, hat verwickelt): 1) összekuszálni, összebonyolitani; 2) vkit belekeverni, belevonni vmibe; — sich ~: belekeveredni, belebonyolódni.
verwickelt: bonyolult, bonyodalmas.
Verwick(e)lung (die), *t.* -en: bonyodalom.
verwildern (-te, ist verwildert): elvadulni.
Verwilderung (die): elvadulás.
verwinden (verwand, hat verwunden): kiheverni, felejteni (sértést), leküzdeni, legyőzni (fájdalmat).
verwirken (-te, hat verwirkt): 1) eljátszani (életét), elveszteni (szabadságát); 2) megérdemelni (büntetést).
verwirklichen (-te, hat verwirklicht): megvalósitani; verwirklicht werden: megvalósulni; — sich ~: megvalósulni, valóra válni.
Verwirklichung (die): megvalósitás.

Verwirkung (die): eljátszás.
verwischbar: eltörölhető, -en.
verwirren (-te, hat verwirrt v. verworren): összekuszálni, összezavarni vmit, zavarba ejteni vkit.
verwirrt: kuszált, zilált, zavart, -an; ~ machen: zavarba ejteni, a sodrából kihozni; ~ sein: zavarban lenni; ~ werden: megzavarodni.
Verwirrung (die), t. -en: ziláltság, zavar; in ~ bringen: összezavarni, zavarba ejteni.
verwischen (-te, hat verwischt): elmosni, eltörölni; — **sich** ~: elmosódni, eltörlődni.
verwittern (-te, ist verwittert): elporladni, elmállani.
verwitwet: özvegy.
verwogen: l. verwegen.
verworfen: elvetemült, -en.
Verworfenheit (die): elvetemült-}
verworren = verwirrt, l. e. [ség.}
verwöhnen (-te, hat verwöhnt): elkényeztetni. elkapatni.
Verwöhnung (die): elkényeztetés.
verwundbar: megsebezhető.
verwunden (-ete, hat verwundet): megsebesiteni, megsebezni vkit, sebet ejteni vkin.
verwunderlich: csodálatos, -an.
verwundern, sich (-te, hat sich verwundert): [el]csodálkozni, elbámulni vmin; es ist nicht zu verwundern: nem lehet csodálni.
verwundert: csodálkozó, csodálkozva, elámulva.
Verwunderung (die): csodálkozás; jmdn in ~ setzen: csodálatba ejteni vkit.
verwundet: sebesült; ~ werden: megsebesülni; — der, die **Verwundete**, -n, t. -n: a sebesült.
Verwundung (die), t. -en: megsebesülés.
verwunschen: elátkozott.
verwünschen (-te, hat verwunschen v. verwünscht): 1) elátkozni, megátkozni; 2) megbűvölni, elvarázsolni.
verwünscht: [el]átkozott, -ul.
Verwünschung (die), t. -en: 1) elátkozás, átkozódás; ~en ausstoßen: szitkozódni, átokra fakadni; 2) megbűvölés.
verwüsten (-ete, hat verwüstet): elpusztitani.
Verwüstung (die), t. -en: pusztitás, pusztulás.
verzagen (-te, hat verzagt): csüggedni, elcsüggedni.
verzagt: csüggedt, csüggeteg, -en; ~ machen: elcsüggeszteni.
Verzagtheit, Verzagung (die): csüggedés. [fogazni.}
verzahnen (-te, hat verzahnt) }
verzaubern (-te, hat verzaubert): megbűvölni, megigézni.
Verzauberung (die): megbűvölés.
verzählen, sich (-te, hat sich verzählt): számlálásnál tévedni.
verzärteln (-te, hat verzärtelt): elkényeztetni.
Verzärtelung (die): elkényeztetés.
verzäunen (-te, hat verzäunt): bekeriteni, elkeriteni.
verzechen (-te, hat verzecht): eldorbézolni, átdorbézolni.
verzehnfachen (-te, hat verzehnfacht): megtizszerezni.
verzehren (-te, hat verzehrt): elfogyasztani, elkölteni.
Verzehrungssteuer (die): fogyasztási adó.
verzeichnen (-ete, hat verzeichnet): 1) följegyezni, bejegyezni; das Theater hatte heute einen Mißerfolg zu ~: a szinház a mai estét a balsikerekhez sorozhatja v. jegyezheti; 2) összeirni.
Verzeichnis (das), ..nisses, t. ..nisse: jegyzék, lajstrom.
Verzeichnung (die): összeirás.
verzeihen (verzieh, hat verziehen): megbocsátani; ~ Sie! bocsánatot kérek.
verzeihlich: megbocsátható; die ~e Sünde: bocsánandó bün.
Verzeihung (die): bocsánat; jmdn um ~ bitten: vkitől bocsánatot kérni.
verzerren (-te, hat verzerrt): eltorzitani, félrehúzni (száját); — **sich** ~: eltorzulni.
verzerrt: torz, eltorzult. [lás.}
Verzerrung (die), t. -en: eltorzu-}
verzetteln (-te, hat verzettelt): elfecsérelni, elvesztegetni.
Verzicht (der), -es: lemondás; ~ leisten auf etw.: lemondani vmiről, elállni vmitől.
verzichten (-ete, hat verzichtet): lemondani vmiről; auf sein Recht ~: jogától elállni.
Verzichtleistung (die): lemondás.
Verzichtserklärung (die): lemondási nyilatkozat.
***verzieh, verziehen**: l. verzeihen.
verziehen (verzog, hat verzogen): 1) elhúzni, félrehúzni (száját), elfintoritani (arcát); ohne eine Miene zu ~: anélkül, hogy egy arcvonása mozdulna; 2) elkényeztetni, rosszul nevelni (gyermeket); — **sich** ~: 1) elvonulni, elhaladni (viharról); 2) elfintorodni, eltorzulni.
verzieren (-te, hat verziert): diszíteni, feldiszíteni.
Verzierung (die), t. -en: 1) diszités; 2) diszitmény, cifrázat.
verzinken (-te, hat verzinkt): cinkkel bevonni.
verzinnen (-te, hat verzinnt): megónozni, megcinnezni.
verzinsen (..ste, h. verzinst): kamatoztatni; — **sich** ~: kama-}
verzinslich: kamatozó. [tozni.}
Verzinsung (die): kamatozás.
verzogen (l. verziehen): elkényeztetett, neveletlen.
verzollbar: vám alá eső.
verzollen (-te, hat verzollt): vámot fizetni vmitől.
verzögern (-te, hat verzögert): 1) késleltetni, halogatni; 2) lassitani; — **sich** ~: késedelmeskedni, késlekedni.
Verzögerung (die): 1) késleltetés; ~ erleiden: késedelmet szenvedni; 2) lassitás.
Verzug (der), -es, t. ..züge: késedelem, késés; es ist Gefahr im ~e: késedelem veszedelem; ohne ~: haladéktalanul.
Verzugszinsen (die = t.): késedelmi kamat.
verzücken (-te, hat verzückt): elragadni vkit. [tatva.}
verzückt: elragadott, elragad-}
Verzückung (die): elragadtatás; in ~ gerathen: elragadtatásba esni.
verzweifeln (-te, hat v. ist verzweifelt): kétségbe esni vmi felől.
verzweifelt: 1) kétségbeesett, -en; 2) átkozott, -ul.
Verzweiflung (die): kétségbeesés; jmdn zur ~ bringen: vkit kétségbe ejteni.
Verzweiflungskampf (der): élethalálharc. [elkeseredett.}
verzweiflungsvoll: kétségbeejtő.}
verzweigen, sich (-te, hat sich verzweigt): elágazni, szétágazni.
Verzweigung (die): elágazás.
verzwickt: bajos, bonyolult.
Vesicatorium (das): hólyaghuzó.
Vesper (die), t. -n: vecsernye.
Vesperbrot (das): uzsonna.
Vesperzeit (die): délest, este.
[**Veste** (die): l. Feste.
Vestibule [vesztibül] (das), -s, t. -s: előcsarnok, tornác.
Veteran (der), -en, t. -en: hadastyán, aggharcos, aggvitéz.
Veterinärdienst (der): állategészségügyi szolgálat. [tan.}
Veterinärlehre (die): állatgyógy-}
Veterinärpolizei (die): állategészségügyi rendészet.
Veterinärschule (die): állatorvosi iskola. [ségügy.}
Veterinärwesen (das): állategész-}
Vettel (die), t. -n: szipirtyó.
Vetter (der), -s, t. -n: nagybácsi, bácsi.
vetterlich: atyafiságos, -an.
Vexation (die), t. -en: ingerlés, zaklatás, nyaggatás.

Vexierbild (das): fejtörő-kép.
vexieren (-te, hat vexiert): ingerelni, boszantani, zaklatni.
Vexierschloss (das): titkos zár, bösztörzár.
Vezier (der), -s, t. -e: vezír.
via Budapest: Budapesten át.
Viaduct (der), -es, t. -e: útvezeték, áthidalás, szárazhid.
Viaticum (das): útipénz.
Vibration (die), t. -en: rezgés.
vibrieren (-te, hat vibriert): rezegni, reszketni.
Vicar (der), -s, t. -e: helyettes, helynök, helytartó.
Vicariat (das), -es: helytartóság, helynökség.
Vice-: al-, másod-.
Viceadmiral (der): altengernagy.
Vicedirector (die): aligazgató.
Vicegespan (der): alispán.
Vicekönig (der): alkirály.
Vicepräses, Vicepräsident (der): alelnök.
Vicestaatsanwalt (der): királyi alügyész.
Vicinalbahn (die): helyiérdekü vasút.
Vicinalstraße (die), **Vicinalweg** (der): megyei *v.* községi út.
Victor: Győző, Viktor.
Victoria: Viktória.
Victualien (die = *t.*): élelmiszerek.
vidimieren, vidieren (-te, hat vid[im]iert): láttamozni.
Vidimierung (die): láttamozás.
Vidimierungsclausel (die): láttamozó záradék.
Vieh (das), -es: marha, barom.
Viehharzt (der): baromorvos.
Viehhirt (der): gulyás, csordás.
Viehhof (der): marhaszállás.
viehisch: baromi, -as, -asan.
Viehknecht (der): gulyásbojtár.
Viehmagd (die): fejő leány.
Viehmarkt (der): baromvásár.
Viehpass (der): marhalevél.
Viehrampe, Viehverladerampe (die): marharakodó.
Viehseuche (die): marhavész.
Viehstall (der): marhaistálló.
Viehstand (der): marhaállomány.
Viehsteig (der): marhacsapás.
Viehtränke (die): marhaitató.
Viehtrieb (der): marhahajtás.
Viehtrift (die): marhalegelő.
Viehweg (der): marhajárás, marhacsapás.
Viehzucht (die): baromtenyésztés, marhatartás.
viel (*kf.* mehr; *ff.* meist): 1) sok, sokat; viel[e] Menschen: sok ember; viel Neues: sok újság, -ot; in vielem: sok dologban; um vieles: sokkal, sokkalta; es fehlte nicht viel, dass...: kicsi híja volt, hogy...; so viel (soviel) ich weiß: amennyire én tudom; 2) sokan; viele sagen: sokan azt mondják; 3) sokkal; ~ besser: sokkal jobb, -an; ~ schöner: sokkal szebb, -en.
vielarmig: többágú.
vielartig: soknemű.
vielbändig: sok kötetes.
vielbedeutend: nagyjelentőségű.
vielbeschäftigt: nagyon elfoglalt.
vielbesprochen, vielerörtert: sokat vitatott.
vieldeutig: több jelentésü, sokértelmű, -en.
Vieleck (das), -[e]s, *t.* -e: sokszög.
vieleckig: sokszögű.
vielerfahren: tapasztalt, világlátott.
vielerlei: sokféle.
vielerorts: sok helyütt.
vielfach, vielfältig: sokszoros,-an.
vielfarbig: sokszinű.
Vielflach (das), -[e]s, *t.* -e: soklap.
Vielfraß (der), -es, *t.* -e: 1) *áll.* rozomák; 2) nagybélü.
Vielfresser (der): nagyehető.
vielgeliebt: legkedvesebb, nagyon kedves, szerelmes.
vielgenannt: emlegetett, híres.
vielgereist: világlátott.
vielgeschmäht: sokat gáncsolt.
vielglied[e]rig: soktagú.
Vielgötterei (die): sokistenimádás.
Vielheit (die): sokaság, többség.
vieljährig: sokévi.
vielköpfig: sokfejű.
vielleicht: talán.
viellieb: igen szeretett.
Vielliebchen (das), -s: babica.
vielmal[s]: sokszor, sokszorta.
vielmalig: sokszori.
vielmehr: inkább, sőt inkább.
vielsagend: sokatmondó, -an.
Vielschreiber (der): sokat író.
vielseitig: 1) sokoldalú; 2) sokfelől, több oldalról.
Vielseitigkeit (die): sokoldalúság.
vielsprachig: soknyelvű.
vieltheilig: sok részből álló.
vielumfassend: terjedelmes, tartalmas.
vielumjubelt: ünnepelt, általános örömmel fogadott (vendég).
vielumstritten: sokat vitatott.
vielverheißend, vielversprechend: kecsegtető, sokat igérő.
vielverkannt: sokszor félreismert.
vielvermögend: hatalmas, befolyásos, tehetős.
Vielweiberei (die): soknejüség.
Vielwisser (der), -s, *t.* ~: sokattudó.
Vielwisserei (die): mindentudás.
vier: négy; auf allen Vieren: négykézláb; mit Vieren fahren: négyesfogaton járni.
vierblätterig: négylevelű.
Viereck (das), -[e]s, *t.* -e: négyszög.
viereckig: négyszögű.
Vierer (der), -s: négyes.
viererlei: négyféle.
vierfach, vierfältig: négyszeres, -en.
vierfüßig: négylábú.
Vierfüßler (der), -s, *t.* ~: négylábú.
Viergespann (das): négyesfogat.
Vierhänder (der), -s, *t.* ~: négykezü (majom).
vierhändig: négykezü, négy kézre való.
vierhundert: négyszáz.
vierjährig: négyéves, négyévi.
Vierkant (das), -es, *t.* -s: négyél.
vierkantig: négyélű.
viermal: négyszer, négy izben.
viermalig: négyszeri.
vierräderig: négykerekű.
vierschrötig: tenyeres-talpas.
viersitzig: négyüléses.
vierspännig: négylovas.
vierstimmig: négyszólamú.
viertausend: négyezer.
viertägig: négynapos; ~es Fieber: negyednapos hideglelés.
vierte (der, die, das): negyedik.
vierteshalb: negyedfél.
Viertel (das), -s, *t.* ~: negyed (rész).
Vierteljahr (das): évnegyed, negyedév.
vierteljährig: negyedéves.
vierteljährlich: negyedévenként.
Viertelstunde (die): negyedóra.
viertens: negyedszer, -re.
viertheilen (-te, hat geviertheilt): felnégyelni.
Vierung (die), *t.* -en: négyszögités (köré).
vierzehn: tizennégy.
vierzehnte (der, die, das): tizennegyedik.
vierzeilig: négysoros.
vierzig: negyven.
Vierziger (der), -s, *t.* ~: negyvenéves (ember).
vierzigjährig: negyvenéves.
vierzigste (der, die, das): negyvenedik.
vierzigstens: negyvenedszer.
vierzigtägig: negyven napos.
Vigilie (die), *t.* -n: 1) virrasztás; 2) ünnep előestéje.
Vignette [vinyette] (die), *t.* -n: 1) címrajz; 2) címke.
Viktor: l. Victor.
Villa (die), *t.* Villen: nyaraló, nyárilak.
Vincenz: Vince.
Vinculum (das): kötbér, bánatpénz.
vindicieren (-te, hat vindiciert): követelni, igényelni.
Viole (die), t. -n: öreghegedű.
violett: ibolyakék.
Violine (die), *t.* -n: hegedű; er spielt die erste ~: ő az első hegedűs.
Violinist (der), -en, *t.* -en: hegedűs.
Violoncell (das), -[s]: kisbőgő.
Viper (die), *t.* -n: vipera.
Virement (das): átruházás.
Virilist (der), -en, *t.* -en: legtöbb adót fizető.

Virtuos (der), -ſen, t. -ſen: virtuóz, műremeklő, művész.

Virtuoſenthum (das): virtuózság.

Virtuoſität (die): ügyesség, művészet, művészi tökély, remeklés, vkinek mester volta, vminek mesteri volta.

Viſier (das), -s, t. -e: 1) arcvért, sisakrostély; 2) irányzék (lőfegyveren).

viſieren (-te, hat viſiert): 1) irányozni, célba venni; 2) megakólni (hordót); 3) láttamozni (útlevelet).

Viſierkorn (das): *kat.* célgömb.

Viſion (die), t. -en: látomány, jelenés.

Viſitation (die), t. -en: vizsgálat, szemle.

Viſite (die), t. -n: látogatás.

Viſitenkarte (die): névjegy.

viſitieren (-te, hat viſitiert): megvizsgálni, szemlélni.

Viſitierung (die): vizsgálás, szemle. [utazás.

Viſitierungsreiſe (die): szemle-

Viſum repertum (das): látlelet, tényleiet, orvosi bizonyitvány.

Vitriol [-tri-](der v. das), -s: gálic.

vivat! éljen! — das **Vivat**, -[s], t. -s: éljenzés.

Viviſection (die): élve-boncolás.

[**Vize-** . . . . : l. Vice- . . . .

vlämiſch: flamand.

Vlies (das), Vlieſes, t. Vlieſe: gyapju; das goldene ~: aranygyapju.

Vocabel (die), t. -n: szó.

Vocabular (das), -s, t. -e: szójegyzék. [hangzó.

Vocal (der), -s, t. -e: magán-

Vocativus (der), ~: *nyelvt.* szólító eset; ein ~: kópé, ravasz ember.

Vogel (der), -s, t. Vögel: madár; ein ſauberer ~: jó madár.

Vogelbauer (das): kalitka.

Vogelbeere (die): *nov.* piros berkenye, madárberkenye.

Vogelbeize (die): solymászat.

Vogeldeuter (der): madárjós.

Vogel-Ei (das): madártojás.

vogelfrei: földönfutó, védtelen, jogvesztett, szabadon üldözhető.

Vogelfutter (das): madáreleség.

Vogelgeſang (der): madárdal, madárszó.

Vogelhaus (das): kalitka.

Vogelkirſche (die): *nov.* madármeggy [lép.

Vogelleim (der): madárfogó

Vogelneſt (das): madárfészek.

Vogelperſpective, Vogelſchau (die): madártávlat.

Vogelſcheuche (die): madárijesztő.

Vogelſteller (der): madarász.

Vogler (der), -s, t. ~: madarász.

Vogt (der), -es, t. Vögte: várnagy, helytartó, kormányzó.

Vogtei (die), t. -en: várnagyság.

Volk (das), -es, t. Völker: nép, népesség, népség.

volkarm: néptelen, üres.

volkreich: népes.

Volksanſammlung (die), **Volksauflauf** (der): népcsoportosulás, népcsődület.

Volksausgabe (die): népies kiadás.

Volksbuch (das): népkönyv.

Volksclaſſe (die): néposztály; die unteren ~n: alsóbbrendű nép.

Volksdichter (der): népköltő.

Volksdichtung (die): népköltészet.

Volksfeſt (das): népünnepély.

Volksgeiſt (der): népszellem.

Volksglaube (der): néphit.

Volkshaufen (der): néptömeg.

Volkshymne (die): néphymnus.

Volkskunde (die): néprajz, népisme.

Volksküche (die): népkonyha.

Volksleben (das): népélet.

Volkslied (das): népdal.

Volksmärchen (das): népmese, néprege.

volksmäßig: népies, -en.

Volksmenge (die): néptömeg.

Volksſchrift (die): népies irat.

Volksſchule (die): népiskola.

Volksſchullehrer (der): néptanitó.

Volksſprache (die): népnyelv.

Volksſtamm (der): néptörzs.

Volksthum (das), -es: nemzetiség.

volksthümelnd: népieskedő.

volksthümlich: népies, népszerű, -en. [ség.

Volksthümlichkeit (die): népies-

Volkstracht (die): népviselet.

Volkstumult (der): népzavargás.

Volksunterricht (der): népoktatás.

Volksverſammlung (die): népgyülés. [viselet.

Volksvertretung (die): népkép-

Volkswille (der): népakarat.

Volkswirtſchaft (die): nemzetgazdaság. [lálás.

Volkszählung (die): népszám-

voll: 1) tele, teli, telt, teljes; telve, teljesen; der Saal iſt (gedrängt) ~: a terem (zsúfolási g) megtelt; die ~e Ausrüſtung: a teljes felszerelés; in ~er Blüte ſtehen: teljes virágzásban lenni; ~ Eifer: nagybuzgón: in ~em Gange ſein: javában folyni; in ~em Glanze: teljes pompában; ein ~es Jahr: egy álló esztendeig; aus ~er Kehle: tele torokkal, torkaszakadtából; in ~em Maße: teljes mértékben; mit ~em Rechte: teljes joggal; im ~en Sinne des Wortes: a szó szoros értelmében; in ~en Zügen: tele tüdővel; 2) er hat alle Hände ~ zu thun: tömérdek a dolga; ein Löffel ~ Salz: egy kanál só; 3) er iſt ~er Schulden: fülig adós; er ſchrie ~er Wuth: dühösen kiáltá; 4) etw. ~ füllen v. ~ gießen: teletölteni; um das Unglück ~ zu machen: hogy a baj teljes legyen; von etw. ~ werden: megtelni vmivel.

vollauf: bőven, bőségesen.

vollausgereift [voll-]: teljesen megérett.

Vollbart (der): körszakáll.

vollberechtigt: teljesen jogosult, teljes jogú.

Vollblut (das), -es: telivér.

vollbringen (vollbrachte, hat vollbracht): véghezvinni, elvégezni, teljesiteni; es iſt vollbracht! beteljesedett!

vollenden (-ete, hat vollendet): befejezni, bevégezni, elkésziteni.

vollends: teljesen, egészen.

Vollendung (die): 1) bevégzés, befejezés; 2) bevégzettség.

vollentwickelt: teljesen kifejlett.

voller: l. voll 3.

vollführen (-te): l. vollbringen.

Vollgefühl (das), *pl.* im ~ ſeiner Würde: állásának (méltóságának) teljes tudatában.

Vollgenuſs (der): teljes élvezet.

vollgepfropft: zsúfolt, -an.

Vollgeſchoſs (das): *kat.* tömörlövedék. [teljsúly.

Vollgewicht (das): *ker.* teljes súly,

vollgiltig: teljes érvényű.

Vollheit (die): teljesség, teltség.

Vollhering (der): teljes fejlődésű v. kifejlődött hering.

vollinhaltlich: teljes tartalma

volljährig: nagykorú. [szerint.

Volljährigkeit (die): nagykorúság.

Volljährigkeitserklärung (die): nagykorusitás.

vollkommen: tökéletes, -en.

Vollkommenheit (die), t. -en: tökéletesség, tökély.

Vollkraft (die): erőteljesség.

Vollkugel (die); tömörgolyó.

Vollmacht (die): 1) teljhatalom; 2) meghatalmazás, feljogositás; ~ ertheilen: meghatalmazni.

Vollmond (der), -es: teli hold; es iſt ~: holdtölte van.

vollſtändig: teljes, egész, -en.

Vollſtändigkeit (die): teljesség.

vollſtreckbar: végrehajtható.

vollſtrecken (-te, hat vollgeſtreckt): végrehajtani, foganatositani.

Vollſtreckung (die): végrehajtás.

Vollſtreckungskoſten (die = t.): végrehajtási költség.

volltönend: hangzatos, csengő.
vollwertig: teljes értékü.
vollwichtig: teljes súlyú v. súlylyal.
vollzählig: teljes számú v. számmal.
vollziehen (vollzog, hat vollzogen): végrehajtani; — **sich** ~: végbemenni.
Vollzug (der): végrehajtás.
Vollzugsausschufs (der): végrehajtó bizottság.
Volontär (der), -s, t. -s: önkéntes.
Volumen (das), -s, t. -mina: térfogat, terjedelem.
voluminös: terjedelmes.
vom = von dem: l. von.
von *(praep. dat.)*: -tól, -től, -ról, -ről, -ból, -ből; ~ außen: kivülről; ~ dannen, ~ hinnen: el, tova; ~ hinten: hátulról; ~ innen: belülről; ~ neuem: újból; ~ oben: felülről; ~ unten: alulról; ~ vorn: elülről; ~ Jugend auf: ifjú korától fogva; ~ Zeit zu Zeit: időről-időre; der König ~ Ungarn: Magyarország királya; eine Krone ~ Gold: arany korona; ein Mann von Ansehen: tekintélyes férfiú; klein ~ Person: alacsony termetű.
voneinander: 1) egymástól, -ról; 2) szét, el.
vonnöthen: szükséges; er hat es ~: szüksége van rá.
vonstatten gehen: haladni, folyni, végbemenni (munkáról).
☛ **vor:** 1) *(praep. dat.)*: előtt, elől, -tól, -től; vor mir: előttem; vor meinen Augen: szemeim láttára; vor Freude: örömében; vor Furcht: félelemtől, félelmében; ~ einem Jahre: mult évben; ~ drei Jahren: három éve; 2) *(praep. acc.)*: elé; vors Gericht fordern: törvény elé idézni; 3) *(határozószó)* azelőtt; nach wie ~: azután (v. most) is úgy, mint addig (v. eddig); 4) *(elváló igekötő)*: elő-, elé-.
vorab [vor-]: kiváltkép, -en.
Vorabend (der), -es: előest.
Voracten (die = t.): előiratok.
Vorahnung (die): sejtelem.
voralters: hajdan, régente.
☛ **voran:** 1) elül, elöl; 2) előre.
voran gehen (ging v., ist vorangegangen): elül v. előre menni.
voran schicken (-te, hat vorangeschickt): előre küldeni v. bocsátani.
Voranschickung (die): előre küldés v. bocsátás.
Voranschlag (der): előirányzat.
Voranstalt (die), t. -en: készülődés; ~en treffen: előkészületeket tenni.
Voranzeige (die): előleges jelentés.
Vorarbeit (die): előmunkálat.
☛ **voraus** [vor-]: elől, előre, eleve; er hat das ~: az az előnye; im ~: előre, előzetesen; die Uhr geht ~: az óra siet.
Vorausberechnung (die): előre kiszámitás.
Vorausbestimmung (die): *bölcs.* eleve meghatározás, végzet, rendeltetés.
voraus bezahlen, voraus zahlen (-te, hat vorausbezahlt v. vorausgezahlt): előre fizetni.
voraus datieren (-te): l. vordatieren.
vorausgesetzt: föltéve.
voraus haben: l. voraus.
voraus nehmen (nahm v., hat vorausgenommen): előre elvenni, előre kimondani, előlegezni; — das **Vorausnehmen,** -s: előre való kimondás v. lefoglalás, előlegezés.
Vorausreiter (der): előlovas.
Voraussage (die): jövendölés.
voraus sagen (-te, hat vorausgesagt): megjövendölni, jósolni.
voraus schicken (-te, hat vorausgeschickt): előre küldeni v. bocsátani.
voraus sehen (sah voraus, hat vorausgesehen): előre látni.
voraus setzen (-te, hat vorausgesetzt): föltételezni, föltenni.
Voraussetzung (die), t. -en: föltevés, föltétel.
Voraussicht (die): előrelátás.
voraussichtlich: előrelátható, -lag.
Vorbau (der), -es: előépület.
vor bauen (-te, hat vorgebaut) einer Sache: megelőzni vmit, elébe vágni vminek.
Vorbedacht (der), -es: megfontolás; mit ~: szándékosan.
vor bedenken (bedachte vor, hat vorbedacht): előre meggondolni.
Vorbedeutung (die): előjel.
Vorbedingung (die), t. -en: előföltétel, előleges kikötés.
Vorbegriff (der): előfogalom.
Vorbehalt (der), -es, t. -e: fentartás, kikötés; mit ~ dessen...: azon kikötéssel...; unter üblichem ~: szokásos fentartás mellett; unter ~ der Genehmigung der Direction: az igazgatóság jóváhagyásának fentartásával.
vor behalten (behielt vor, hat vorbehalten): fentartani, kikötni vmit; alle Rechte ~: minden jog fentartva.
vorbehaltlich: fentartva, föltéve; ~ des Eingangs: föltéve, hogy az összeg befoly.
vorbehaltlos: föltétlenül.
☛ **vorbei:** 1) mellette v. előtte el; 2) ist ~: elmult, vége; was ~ ist, ist ~: ami egyszer elmult, többé vissza nem tér.
vorbei eilen (-te, ist vorbeigeeilt): elsietni vmi mellett.
vorbei fahren (fuhr v., ist vorbeigefahren): elhaladni (kocsin).
vorbei fliegen (flog vorbei, ist vorbeigeflogen): elrepülni.
vorbei gehen (ging vorbei, ist vorbeigegangen): elmenni, elhaladni vmi előtt v. mellett; — das **Vorbeigehen,** -s: elhaladás; im V.: 1) elmenőben, mellette elhaladva; 2) mellesleg, mellékesen.
vorbei kommen (kam vorbei, ist vorbeigekommen): arra járni, vmi mellett elhaladni.
vorbei schießen (schoss vorbei, ist vorbeigeschossen): mellette elrohanni.
vorbei ziehen (zog v., ist vorbeigezogen): elvonulni.
Vorbemerkung (die), t. -en: előleges megjegyzés.
vorbenannt: előbb mondott.
vor bereiten (-ete, hat vorbereitet): előkésziteni; etw. gut ~: vminek jól megvetni az ágyát; — sich auf etw. ~: vmire készülni, készülődni.
Vorbereitung (die), t. -en: 1) előkészités; 2) előkészület, készülődés; ~en treffen: előkészületeket tenni, készülődni vmihez.
Vorbereitungscours (der): előkészitő tanfolyam.
Vorbereitungsschule (die): előkészitő iskola.
Vorbericht (der), -es, t. -e: 1) előleges jelentés; 2) előszó.
vorbesagt: előbb emlitett.
Vorbescheid (der): *jogt.* idézés.
vor bescheiden (beschied vor, hat vorbeschieden): megidézni.
Vorbesprechung (die): előértekezlet, előzetes megbeszélés.
vor bestellen (-te, hat vorbestellt): előre megrendelni.
vorbestraft: rovott előéletű; der Beschuldigte ist nicht ~: a vádlott büntetlen előéletü.
vor beten (-ete, hat vorgebetet): előimádkozni.
Vorbeter (der), -s, t. ~: előimádkozó.
vor beugen (-te, hat vorgebeugt): 1) előre hajolni; 2) einer Sache ~: elejét venni, elébe vágni, útját állni vminek.
Vorbeugung (die), t. -en: 1) előrehajlás; 2) megelőzés, megakadályozás.
Vorbeugungsmaßregel (die): megelőző rendszabály.
Vorbewegung (die): előnyomulás.
Vorbild (das), -es, t. -er: mintakép, vminek eredetije.

vor bilden (-ete, hat vorgebildet): elébe rajzolni.
vorbildlich: példázatos, jelképes.
Vorbildung (die): előképzettség.
Vorbildungsschule (die): előkészitő iskola.
vor binden (band vor, hat vorgebunden): elébe kötni vmit.
Vorbote (der), -n, *t.* -n: előhirnök, hiradó, hirmondó.
Vorbörse (die): előtőzsde.
vor brechen (brach vor, ist vorgebrochen): előre törni *v.* rohanni.
vor bringen (brachte vor, hat vorgebracht): 1) szóba hozni, megemliteni vmit; 2) előadni (kérelmet).
Vorbühne (die): előszin.
vorchristlich: kereszténység előtti.
vorclassisch: a klassicizmus előtti. [eszterhaj.]
Vordach (das), -es: ereszfedél,
vor datieren (-te, hat vordatiert): előbbre keltezni.
vordem: ezelőtt, azelőtt.
Vorderansicht (die): homloknézet.
Vorderarm (der): alkar.
vordere (der, die, das): első, mellső; die ~ Seite: előrész.
Vorderfront (die): főhomlokzat.
Vordergrund (der), -es: előtér, homloktér; in den ~ d r ä n g e n *v.* s t e l l e n: előtérbe tolni; in den ~ t r e t e n: előtérbe lépni, kiválni, kiemelkedni.
vorderhand: egyelőre.
Vorder-Indien (das): Elő-India.
Vorderlader (der): elültöltő.
Vordermann (der), -es, *t.* ..leute: 1) első legény, előttes, rangelőd; 2) (váltón) előző.
Vorderreiter (der): előlovas.
Vorderseite (die): 1) mellső lap, előlap; 2) homlokzat (épületnél).
Vordersitz (der): első ülés.
vorderste (der, die, das): legelső.
Vordertheil (der): előrész, mellső rész, vminek eleje. [lokfal.]
Vorderwand (die): előfal, hom-
Vorderzahn (der): előfog.
vor drängen (-te, hat vorgedrängt): előre tolni; — **sich** ~: előre tolakodni *v.* furakodni.
vor dringen (drang vor, ist vorgedrungen): elő[re]nyomulni; — das **Vordringen**, -s: előrenyomulás.
vordringlich: tolakodó, -an.
Vordruck (der): előnyomat.
vor drucken (-te, hat vorgedruckt): előnyomtatni. [sietni.]
vor eilen (-te, ist vorgeeilt): előre-
voreilig: hamarkodó, hirtelenkedő; elhamarkodva.
voreingenommen: elfogult.
Voreingenommenheit (die): elfogultság, előitélet.

Voreltern (die = *t.*): elődök, ősök.
Vorempfindung (die): előérzet.
vorenthalten (*tm.* enthielt vor *v.* vorenthielt, hat vorenthalten): megvonni, visszatartani, elfogni (bért).
Vorenthaltung (die): megvonás.
Vorerbe (der): *jogt.* előörökös.
Vorerhebung (die): előnyomozás.
Vorerinnerung (die): emlékeztetés, előszó, előzetes figyelmeztetés.
Vorernte (die): aratás eleje.
vorerst: előbb, mindenekelőtt.
vorerwähnt: előbb emlitett.
Voressen (das), -s: előétel.
Vorfahr (der), -en, *t.* -en: előd, ős.
vor fahren (fuhr vor, ist vorgefahren): 1) előállni (kocsival); 2) előbbre hajtani, egymásnak elébe kerülni; 3) bei jmdm ~: vkihez odahajtatni.
Vorfall (der), -[e]s, *t.* ..fälle, **Vorfallenheit** (die), *t.* -en: eset, esemény.
vor fallen (fiel vor, ist vorgefallen): történni, megesni.
Vorfeier (die), *t.* -n: előünnep.
vor finden (fand vor, hat vorgefunden): találni, rátalálni; — **sich** ~: akadni, találkozni.
Vorfrage (die), *t.* -n: előzetes kérdés *v.* tudakozódás.
vor führen (-te, hat vorgeführt): 1) elővezetni; 2) bemutatni.
Vorführung (die): 1) (rendőri) előállitás, elővezettetés; 2) bemutatás.
Vorgang (der), -es, *t.* ..gänge: 1) elsőség; jmdm den ~ l a s s e n: vkit előre bocsátani; 2) eljárás; 3) lefolyás, folyamat.
vor gaukeln (-te, hat vorgegaukelt) jmdm etw.: vkit ámitani, hitegetni vmivel. [előző.]
Vorgänger (der), -s, *t.* ~: előd,
vorgängig: megelőző.
vor geben (gab vor, hat vorgegeben): előadni, állitani, okul adni, ürügyül vetni.
Vorgebirg[e] (das), -[e]s, *t.* -e: előhegység, hegyfok.
vorgeblich: mondott, állitólagos; állitólag.
vorgedacht: előbb emlitett.
vorgefallen: megtörtént.
vorgefasste Meinung (die): előitélet, balvélemény.
Vorgefecht (das), -es: kezdőharc.
Vorgefühl (das), -s: előérzet.
vor gehen (gieng vor, ist vorgegangen): 1) elül *v.* előre menni; mit gutem Beispiel ~: jó példával előljárni; die Uhr geht vor: az óra siet *v.* koráz; 2) vkit felülmulni, megelőzni; 3) végbe menni, történni; was geht hier vor? mi történik itt?; 4) eljárni vmiben; — das **Vorgehen**, -s: eljárás.

vorgenannt: előbb emlitett.
Vorgenuss (der), ..nusses, *t.* ..nüsse: előre élvezés, előleges élvezet; im ..nusse einer Sache: vmit előre élvezve.
Vorgericht (das), -es, *t.* -e: előétel.
vorgerückt: előrehaladt (kor).
Vorgeschichte (die): előzmények.
vorgeschichtlich: történelemelőtti.
Vorgeschmack (der), -es: előiz.
vorgeschrieben: szabályszerü.
vorgesehen: vigyázz!
Vorgesetzte (der), -n, *t.* -n: fölebbvaló, előljáró, főnök; die vorgesetzte Behörde: az előljáró *v.* fölöttes hatóság.
vorgestern: tegnapelőtt.
vorgestrig: tegnapelőtti.
vor greifen (griff vor, hat vorgegriffen) einer Sache: elébe vágni vminek; megelőzni vmit.
vorgreiflich: előzetesen.
vor haben (hatte vor): szándékozni; was hast du vor? mi járatban vagy? er hat Böses vor: rosszban töri a fejét; das **Vorhaben**, -s: szándék, terv.
Vorhafen (der), -s: előkikötő.
Vorhalle (die), *t.* -n: előcsarnok.
vor halten (hielt vor, hat vorgehalten): 1) szemére lobbantani; 2) eltartani, szolgálni, helyt állni (egy ideig).
Vorhand (die): 1) elsőség; 2) kiadó, hivó (kártyázásban).
vorhanden sein: fenforogni, meglenni; es ist kein Grund ~, dass...: nincs semmi ok arra...
Vorhandensein (das): létezés.
Vorhang (der), -es, *t.* ..hänge: függöny, kárpit.
Vorhaus (das): tornác, pitvar.
vor hängen (-te, hat vorgehängt): elébe akasztani. [lakat.]
Vorhäng[e]schloss (das): függő-
vorher: előbb, előzőleg, ezelőtt.
Vorherbst (der), -es: őszelő.
vorher gehen (gieng v., ist vorhergegangen) einer Sache: vmit megelőzni.
vorhergehend: megelőző.
vorherig: előzetes, -en, előbbi.
vor herrschen (-te, h. vorgeherrscht): uralkodni, túlnyomó lenni.
vorherrschend: túlnyomó, -an.
vorher sagen (-te, hat vorhergesagt): előre megmondani, megjövendölni.
vorher sehen (sah vorher, hat vorhergesehen): előre látni.
vorhin: az előbb, az imént.
vorhinein: előre, előzetesen; im ~: előlegesen, eleve.

Vorhineinbezüge (die = *t.*): előleges illetmények.
vorhistorisch: történelemelőtti.
Vorhof (der), -es: előudvar.
vorhomerisch: Homér előtti.
Vorhöhe (die): előmagaslat.
Vorhölle (die): pokol tornáca.
Vorhut (die): előhad, elővéd.
Vorhut-Cavallerie (die): *kat.* elővéd-lovasság.
vorig: előbbi, előbbeni; im ~en Jahre: tavaly, a mult évben.
Vorjahr (das), -s: mult év; im ~e: tavaly.
vorjährig: mult évi, tavalyi.
Vorkauf (der): elővétel.
Vorkaufspreis (der): elővételi ár.
Vorkaufsrecht (das): elővásárlási *v.* elővételi jog.
Vorkämpfer (der), -s, *t.* ~: előharcos.
vor|kehren (-te, hat vorgekehrt): előkészületeket *v.* óvintézkedésekdt tenni, készülődni.
Vorkehrung (die), *t.* -en: intézkedés, készület; ~en treffen: előkészületeket *v.* óvintézkedéseket tenni, készülődni.
Vorkenntnis (die), *t.* --nisse: előismeret.
vor|kommen (kam vor, ist vorgekommen): 1) előfordulni, magát előadni, megtörténni; ~den Fall[e]s: alkalom adtán; 2) előkerülni, szóba kerülni; 3) vmilyennek látszani, tetszeni; **es kommt mir komisch vor**: furcsának találom; **es kommt mir so vor, als wenn...**: úgy rémlik [nekem], hogy...; — **das Vorkommen, -s**: előfordulás.
Vorkommnis (das), --nisses, *t.* --nisse: esemény, eset.
vor|laden (ladete *v.* lud vor, hat vorgeladen): megidézni.
Vorladung (die), *t.* -en: idézés.
Vorladungsedict (das): idézési hirdetmény.
Vorlage (die), *t.* -n: 1) előterjesztés; 2) mintalap, vminek eredetije. [előtartomány.
Vorland (das), -es: elővidék,
vor|lassen (ließ vor, hat vorgelassen): 1) előre bocsátani; 2) maga elé bocsátani, bebocsátani vkit.
vorlaut: kotnyeles, nyelves, -en.
vorlängst: hajdanában, régente.
Vorläufer (der), -s, *t.* ~: előhirnök, hiradó.
vorläufig: előleges, -en, egyelőre.
Vorleben (das), -s: vkinek előélete *v.* multja.
Vorlegeblatt (das): mintalap.
Vorlegemesser (das): húsvágó kés.
vor|legen (-te, hat vorgelegt) jmdm etw.: 1) vmit elébe tenni; 2) föltenni (kérdést), elébe terjeszteni (ügyiratokat); anher ~: ide beterjeszteni; — sich ~: elébe állni (csapattal).
Vorleg[e]schloss (das): l. Vorhängschloss. [tési határidő.
Vorlegetermin (der): beterjesz-
Vorlegung (die): felmutatás.
Vorlese (die): előszüret.
vor|lesen (las vor, hat vorgelesen): felolvasni.
Vorleser (der), -s, *t.* ~: felolvasó.
Vorlesung (die), *t.* -en: 1) felolvasás; 2) előadás (egyetemen).
vorletzt: utolsóelőtti.
vorlieb nehmen: beérni, megelégedni valamivel.
Vorliebe (die): előszeretet. vonzódás; mit ~: a legszívesebben.
vor|liefern (-te, hat vorgeliefert): előre szállitani.
vor|liegen (lag vor, ist vorgelegen): 1) elül feküdni, előtte lenni; 2) szóban forogni, fenforogni, létezni.
vorliegend: elülfekvő (terep), fenforgó (eset).
vor|lügen (log vor, hat vorgelogen) jmdm etw.: vkinek hazudni vmit.
vorm = vor dem, l. vor.
vor|machen (-te, hat vorgemacht): 1) előcsinálni, mutatni; 2) elámitani vkit. [elébe festeni.
vor|malen (-te, hat vorgemalt):
vormalig: előbbeni, hajdani.
vormals: ezelőtt, egykor.
Vormann (der), -es, *t.* --männer: előző.
Vormast (der), -es: előárboc.
Vormauer (die): előfal.
vormärzlich: 48 előtti.
Vormerk (das): előjegyzék, följegyzés. [könyv.
Vormerkbuch (das): előjegyző-
vor|merken (-te, hat vorgemerkt): előjegyezni, följegyezni.
Vormerkung (die), *t.* -en: előjegyzés; von etw. ~ nehmen: vmit előjegyezni, följegyezni.
Vormittag (der), -s: délelőtt.
vormittags: délelőtt.
vormittägig: délelőtti.
Vormonat (der): az előbbi hónap.
Vormund (der), -es, *t.* --münder: gyám; jmdm einen ~ bestellen: gyámot rendelni vkinek; jmdn zum ~ bestellen: vkit gyámul kirendelni.
Vormundschaft (die): gyámság; unter ~ stehen: gyámság alatt állni.
vormundschaftlich: gyámsági.
Vormundschaftsbehörde (die), **Vormundschaftsgericht** (das): gyámhatóság. [anya.
Vormündin (die), *t.* -nen: gyám-
vorn[e]: elől, elül; von ~: elülről, elejétől fogva.
Vornahme (die): l. Vornehmen.
Vorname (der), -n[s], *t.* -n: keresztnév.
vornehm: előkelő, nagyúri; ein ~es Haus: úrilház; ~ thun: uraskodni, az urat játszani.
vor|nehmen (nahm vor, hat vorgenommen): 1) elővenni, előhúzni; 2) hozzáfogni, vmire vállalkozni; sich (= *dat.*) etw. ~: föltenni magában, elhatározni; eine Reise ~: utazásra indulni; — **das Vornehmen, -s**: 1) szándék, föltétel; 2) foganatositás.
vornehmlich: főleg, kivált.
Vornehmthuerei (die): uraskodás.
vor|neigen (-te, hat vorgeneigt): előre hajtani *v.* hajlitani; — sich ~: előre hajolni.
Vorort (der), -es, *t.* -e: külváros.
vor|plappern, vor|plaudern (-te, hat vorgeplappert *v.* vorgeplaudert) jmdm etw.: vkivel elhitetni vmit, vkinek a fejét telebeszélni vmivel.
Vorplatz (der), -es: előtér.
Vorposten (der), -s, *t.* ~: előörs, őrszem. [vizsgálat.
Vorprüfung (die), *t.* -en: elő-
vor|quellen: l. hervorquellen.
vor|ragen (-te): l. hervorragen.
Vorrang (der), -es: elsőség, elsőbbség; einer Sache (= *dat.*) den ~ geben: vmit többre tartani *v.* becsülni; den ~ vor jmdm haben: vkit felülmulni.
Vorrath (der), -es, *t.* --räthe: készlet; in ~ halten: készletben tartani. [tengely.
Vorrathsachse (die): tartalék-
Vorrathskammer (die): 1) készlettár; 2) éléstár, éléskamra.
vorräthig: meglevő, készletben levő; eine Ware ~ haben: árut készletben birni; das haben wir nicht ~: nincs nálunk készletben. [kiváltság.
Vorrecht (das), -es, *t.* -e: előjog,
vor|recken (-te, hat vorgereckt): előrenyujtani, kinyujtani.
Vorrede (die), *t.* -n: előszó.
Vorredner (der), -s, *t.* ~: a megelőző szónok; mein ~: az előttem szólott (*v.* szóló).
vorreif: koraérett.
vor|reiten (ritt vor, ist vorgeritten): előre lovagolni, megelőzni.
Vorreiter (der) -s, *t.* ~: 1) csatlós, előfutár, fullajtár; 2) *kat.* előlovas.
vor|rennen (rannte vor, ist vorgerannt) előre futni *v.* szaladni.
vor|richten (-te, hat vorgerichtet): elkésziteni, elrendezni.
Vorrichtung (die), *t.* -en: 1) elő-

készület; ~en treffen (zu etw.): készülődni (vmihez); 2) *müsz.* készülék.

vor rücken (-te) I. (hat vorgerückt): 1) előre mozdítani *v.* tolni; 2) szemére vetni; — II. (ist vorgerückt): előnyomulni, előhaladni, előlépni; in vorgerücktem Alter: hajlott korban.

Vorrückung (die): 1) előre tolás; 2) előnyomulás.

Vorsaal (der), -es, *t.* -säle: előcsarnok, előterem.

vor sagen (-te, hat vorgesagt): előmondani, vki előtt elmondani vmit.

Vorsatz (der), -es, *t.* -sätze: szándék, feltétel; den ~ haben: szándékozni. [kes.]

Vorsänger (der), -s, *t.* ~: előéne-

vorsätzlich: szándékos, -an.

Vorsätzlichkeit (die): szándékosság.

Vorschein (der), -s: megjelenés; zum ~ bringen: napvilágra hozni, kideríteni; zum ~ kommen: előkerülni, napfényre kerülni, kiderülni.

vor schicken (-te): l. vorausschicken.

vor schieben (schob vor, hat vorgeschoben): 1) előre tolni; 2) ürügyül felhozni *v.* vetni vmit, bűnbaknak használni vkit.

vor schießen (schoß vor): I. (hat vorgeschossen): 1) előbbre lőni; 2) előlegezni; — II. (ist vorgeschossen): kihajtani, kisarjadni.

Vorschlag (der), -es, *t.* -schläge: javaslat, indítvány; einen ~ machen: indítványt tenni; etw. in ~ bringen: indítványozni, javasolni vmit.

vor schlagen (schlug vor, hat vorgeschlagen): javasolni, indítványozni; jmdn zur Beförderung ~: vkit előléptetésre javaslatba hozni. [kalapács.]

Vorschlaghammer (der): *mest.* oreg-

Vorschmack (der), l. Vorgeschmack.

vor schneiden (schnitt vor, hat vorgeschnitten): felvagdalni, felszel-

vorschnell: szeles, -en. [delni.]

vor schnellen (-te, ist vorgeschnellt): előrecsapódni. [hirtelenkedés.]

Vorschnelligkeit (die): szelesség,

vor schreiben (schrieb vor, hat vorgeschrieben): előírni, elébe szabni; eine Steuer ~: adót kivetni *v.* kiróni.

Vorschrift (die), *t.* -en: 1) előírás, utasítás, szabály; 2) írásminta. [-en.]

vorschriftsmäßig: szabályszerű,

vorschriftswidrig: szabályellenes, -en.

Vorschub (der), -es: 1) segítség; jmdm ~ leisten: vkin segíteni, vkinek kezére járni; 2) fejelés.

Vorschule (die), *t.* -n: előiskola, előkészítő iskola *v.* oktatás.

Vorschuß (der), -schusses, *t.* -schüsse: előleg.

Vorschußanweisung (die): előlegkiutalványozása.

vorschußweise: előlegképen.

vor schützen (-te, hat vorgeschützt): ürügyül *v.* mentségül felhozni.

vor schwatzen (-te): l. vorplappern.

vor schweben (-te, hat *v.* ist vorgeschwebt) jmdm: előtte lebegni, szeme előtt lebegni.

vor schwindeln (-te, hat vorgeschwindelt) jmdm etw.: vkit áltatni *v.* bolondítani vmivel.

vor sehen, sich (sah sich vor, hat sich vorgesehen): 1) vigyázni magára; sieh dich vor: légy résen! 2) sich mit etw. ~: ellátni magát vmivel.

Vorsehung (die): gondviselés.

vor setzen (-te, hat vorgesetzt): elébe tenni; sich (= *dat.*) etw. ~: vmit föltenni magában, elhatározni.

Vorsicht (die): óvatosság, elővigyázat, körültekintés.

vorsichtig: óvatos, -an.

Vorsichtigkeit (die): óvatosság.

Vorsichtsmaßregel (die): óvrendszabály, óvóintézkedés.

Vorsilbe (die): előtag.

vor singen (sang vor, hat vorgesungen): előénekelni.

Vorsitz (der), -es: elnökség, elnöklet; den ~ haben *v.* führen: elnökölni; unter jmds ~: vkinek elnöklésével, elnöklete alatt *v.* mellett.

Vorsitzende (der), -n, *t.* -n: elnök; der zweite ~: alelnök.

Vorsorge (die): gondoskodás; ~ tragen: l. vorsorgen.

vor sorgen (-te, hat vorgesorgt): gondoskodni vmiről, gondot fordítani vmire.

vorsorglich: gondos, óvatos, -an.

Vorspann (der), -es, *t.* -e: előfogat, forspont.

vor spannen (-te, hat vorgespannt): 1) vmi előtt kifeszíteni vmit; 2) elébe fogni, befogni.

Vorspannspferd (das): előfogat-ló.

Vorspeise (die), *t.* -n: előétel.

vor spiegeln (-te, h. vorgespiegelt) jmdm etw.: vkit vmivel kecsegtetni, hitegetni, ámítani.

Vorspiegelung (die), *t.* -en: ámítás; *jogt.* arglistige ~: ravasz fondorlat.

Vorspiel (das), -es, *t.* -e: előjáték.

vor spielen (-te, hat vorgespielt) jmdm etw.: vki előtt eljátszani vmit.

vor sprechen (sprach vor, hat vorgesprochen): 1) elmondani *v.* mondogatni vki előtt vmit; 2) bei jmdm ~: beszólni vkihez, megjelenni vkinél.

vor sprengen (-te, ist vorgesprengt): előre rugtatni.

vor springen (sprang vor, ist vorgesprungen): kiszögellni, kinyulni, kiugrani (épületen).

Vorsprung (der), -es: 1) kiszögellés, nyulvány; 2) elsőség: einen ~ gewinnen: tért nyerni, vkinek elébe vágni, vkit megelőzni; weiten ~ nehmen: messziro elébe kerülni. [város.]

Vorstadt (die), *t.* -städte: kül-

Vorstand (der), -es, *t.* -stände: 1) elöljáró, elnök, főnök; 2) elöljáróság, elnökség, főnökség.

Vorstandsmitglied (das): elöljárósági tag.

Vorstädter (der), -s, *t.* ~: külvá-

vorstädtisch: külvárosi. [rosi.]

vor stechen: l. hervorstechen.

vor stecken (-te, hat vorgesteckt): elébe tűzni *v.* szúrni; den Kopf ~: a fejét kidugni *v.* előre nyujtani.

vor stehen (stand vor, hat *v.* ist vorgestanden): 1) kiállni, kinyulni; 2) einer Sache ~: vminek élén állni, vmit igazgatni *v.* vezetni; 3) l. bevorstehen.

Vorstehendes: a megelőző; im vorstehenden: az előbbiekben, az előbb mondottakban.

Vorsteher (der), -s, *t.* ~: elöljáró, igazgató, felügyelő, elnök.

Vorstehhund (der): l. Hühnerhund.

vor stellen (-te, hat vorgestellt): 1) bemutatni; 2) ábrázolni, mutatni; was soll das ~: mit jelent ez? 3) sich (= *dat.*) etw. ~: elképzelni; ich kann es mir nicht ~: nem tudom elképzelni; — sich ~: 1) bemutatkozni; 2) jelentkezni, feltűnni.

vorstellig werden (bei einer Behörde): előterjesztéssel élni (hatóságnál).

Vorstellung (die), *t.* -en: 1) bemutatás, bemutatkozás; 2) ábrázolás, megmagyarázás, előadás; *jogt.* listige ~: ravasz fondorlat, félrevezetés; 3) képzet, fogalom, gondolat; 4) elképzelés, elgondolás; 5) kifogás; jmdm ~en machen: vkinek lelkére beszélni, vkit figyelmeztetni; 6) előterjesztés.

Vorstellungskraft (die): felfogó *v.* képzelő erő. [gásmód.]

Vorstellungsweise (die): felfo-

Vorstoß (der), -es, *t.* -stöße: 1) előnyomulás, előre törés; 2) nyulvány, szegély.

vor stoßen (stieß vor): I. (hat vor-

gestoßen): előre lökni ; — II. (ist vorgestoßen): előre törni.
vor|strecken (-te, hat vorgestreckt): 1) előre nyujtani, kinyujtani; 2) előlegezni (pénzt).
vor|streuen (-te, hat vorgestreut): elébe szórni v. hinteni.
Vorstudium (das): előtanulmány.
Vorstufe (die), t. -n: 1) első lépcső; 2) bevezetés, előkészítés.
vor|stürzen (-te, ist vorgestürzt): előre rohanni, kirohanni.
vorsündflutlich: özönvíz-előtti.
vor|tanzen (-te, hat vorgetanzt): előtáncolni.
Vortänzer (der), -s, t. ~: előtáncos.
Vortheil (der), -s, t. -e: haszon, előny; jmdm zum ~ gereichen: vkinek hasznára v. előnyére válni; aus etw. ~ ziehen: vmiből hasznot húzni.
vortheilbringend, vortheilhaft: előnyös, -en, hasznos, -an.
Vortrab (der), -s: előhad.
Vortrag (der), -s, t. --träge: 1) előadás, előterjesztés; einen ~ halten: előadást tartani; 2) ker. átvitel, áthozatal.
vor|tragen (trug vor, hat vorgetragen): 1) előadni, előterjeszteni; 2) ker.: átírni, átvinni (új lapra); — der Vortragende, -n: előadó.
vortrefflich: jeles, kitünő, -en.
Vortrefflichkeit (die), t. -en: jelesség.
vor|treten (trat vor, ist vorgetreten): előre lépni, előlépni.
Vortritt (der), -es: 1) előrelépés; 2) elsőbbség, elsőség; jmdm den ~ lassen: vkit előre bocsátani v. engedni.
Vortruppe (die), t. -n: előcsapat.
Vorturner (der), -s, t. ~: torn. előtornász.
Voruntersuchung (die): előleges vizsgálat; die ~ einleiten: az elővizsgálatot megindítani; die ~ vollziehen: az elővizsgálatot megejteni.
Voruntersuchungsacten (die = t.): elővizsgálati iratok.
Vorurtheil (das), -s, t. -e: előítélet, elfogultság, balvélemény.
vorurtheilsfrei, vorurtheilslos: előítélettől ment, -en, elfogulatlan, -ul.
vorurtheilsvoll: elfogult, -an.
vorüber[1]): mellette v. előtte el; es ist ~: elmult, véget ért.
Vorübergang (der): csill. átvonulás.

[1]) A vorüber-rel összetett szók helyett esetleg vorbei megfelelő összetételei keresendők.

vorübergehend: mulékony, muló, -an. [korlát.
Vorübung (die), t. -en: előgyakorlat.
Vorväter (die = t.): az ősök, ősapák.
Vorvergangenheit (die): nyelvt. végzett v. befejezett mult.
Vorverhandlung (die): előleges tárgyalás.
Vorverhör (das): előleges kihallgatás. [kezlet.
Vorversammlung (die): előérte-
Vorvordern (die = t.): elődök.
vorvorgestern: negyednapja.
vor|wagen, sich (-te, hat sich vorgewagt): nagyon is előre hatolni. [választás.
Vorwahl (die), t. -en: előleges
vor|walten (-ete, hat vorgewaltet): uralkodni, fenforogni.
Vorwand (der), -es, t. --wände: ürügy, kibúvó, mentség; unter dem ~: azzal az ürügygyel.
vorwärts: előre; er bemüht sich ~ zu kommen: töri magát előre; er kann nicht ~ kommen: nem tud zöld ágra vergődni. [haladás.
Vorwärtsbewegung (die): előre-
vorweg: előre, előzetesen.
Vorwegnahme (die): megelőzés, előlegezés.
vorweg|nehmen (nahm vorweg, hat vorweggenommen): előre kivenni, megelőzni.
vor|weisen (wies vor, hat vorgewiesen): előmutatni, felmutatni. [tatás (okmányé).
Vorweisung (die), t. -en: felmu-
Vorwelt (die): 1) ősvilág; 2) előidők, hajdankor.
vorweltlich: ősvilági.
vor|werfen (j. wirft vor; tm. warf vor; m. hat vorgeworfen): 1) elébe dobni; 2) jmdm etw. ~: szemére vetni, hányni v. lobbantani vkinek vmit.
Vorwerk (das): kat. külerőd.
vor|wiegen (wog vor, hat vorgewogen): uralkodni, túlnyomó lenni.
vorwiegend: túlnyomó, -lag.
Vorwinter (der), -s: tél eleje.
Vorwissen (das): tudomás; mit meinem ~: tudtommal; ohne mein ~: tudtom nélkül.
Vorwitz (der), -es: kotnyelesség, kiváncsiság.
vorwitzig: kotnyeles, kiváncsi.
Vorwoche (die): mult hét.
Vorwort (das), -es: 1) (t. -e): előszó; 2) (t. --wörter): nyelvt. előszócska, előljáró.
Vorwurf (der), -es, t. --würfe: 1) szemrehányás; jmdm Vorwürfe machen: vkit szemrehányásokkal illetni; jmdm etw. zum ~e machen: vkinek vmit szemére hányni v. lobbantani; 2) tárgy, feladat, terv (pl. festményé).
vorwurfsfrei, vorwurfslos: kifogástalan, -ul, feddhetlen, -ül.
vorwurfsvoll: szemrehányó, -an.
Vorzahl (die): előző szám.
vor|zählen (-te, hat vorgezählt): előszámlálni, elősorolni.
Vorzeichen (das), -s, t. ~: előjel.
vor|zeichnen (-ete, hat vorgezeichnet): előrajzolni.
Vorzeichnung (die), t. -en: előrajz, minta.
vor|zeigen (-te, hat vorgezeigt): előmutatni, bemutatni.
Vorzeit (die), t. -en: hajdankor.
vorzeiten: hajdan, hajdanában.
vorzeitig: korai, időelőtti, elhamarkodott; korán, időelőtt.
vor|ziehen (zog vor, hat vorgezogen): 1) előhúzni; 2) többre becsülni (pl. a becsületet a kincsnél), fölébe helyezni (pl. a becsületet a kincsnek).
Vorzimmer (das), -s: előszoba.
Vorzug (der), -s, t. --züge: elsőség, előny, kiválóság; einem Dinge den ~ geben: vminek elsőséget adni, vmit többre becsülni.
Vorzugsposten (der): előnyös tétel.
Vorzugspreis (der): kedvezményes v. kivételes ár.
Vorzugsrecht (das): elsőbbségi [jog.
vorzugsweise: kiválóképen.
vorzüglich: 1) jeles, kitünő, kiváló; 2) különösen, jelesen, kiváltképen.
Vorzüglichkeit (die): jelesség.
votieren (-te, hat votiert): szavazni, megszavazni.
Votivkirche (die): fogadalmi templom. [vazat.
Votum (das), -s, t. --ta: sza-
Vögelchen, Vögelein (das), -s, t. ~: madárka.
Völkerkrieg (der): népek harca.
Völkerkunde (die): néprajz, népisme. [zetközi jog.
Völkerrecht (das): népjog, nem-
völkerrechtlich: népjogi, nemzetközi; der ~e Vertrag: nemzetközi szerződés.
Völkerschaft (die), t. -en: népség.
Völkerwanderung (die): népvándorlás.
Völklein (das), -s, t. ~: népecske.
Völlerei (die): dozsolás, tobzódás.
völlig: teljes, egész, -en.
Vulcan (der), -s, t. -e: tűzhányó v. tüzokádó hegy.
vulcanisch: vulkáni.
vulcanisieren (-te, hat vulkanisiert): musz. vulkanizálni.
vulgär: pórias, köznépi.
vulgo: közönségesen.

W

Rövidítések:

w. = wert: becses.
w. S. g. u. = wenden Sie gefälligst um: sziveskedjék forditani.
wörtl. = wörtlich: szóról-szóra.

*

W, w (das), -s, *t.* -s: W, w (v) betű.
Waag (die): Vág (folyó).
[**Waage, Waare**: l. Wage, Ware.
Wabe (die), *t.* -n: lép.
Wabenhonig (der): lépes méz.
wach: éber, ébren; ~ bleiben: virrasztani; ~ sein: ébren lenni; ~ werden: fölébredni.
Wachdienst (der): őrszolgálat.
Wache (die), *t.* -n: 1) őrség, őrizet; ~ haben *v.* stehen: őrt állni, őrködni; 2) őr; 3) őrhely.
wachen (-te, hat gewacht): 1) ébren lenni, virrasztani; 2) őrködni; — das **Wachen**, -s: virrasztás; őrködés.
Wachfeuer (das): őrtüz.
Wachfrau (die): virrasztó asszony.
wachhabend: őrködő.
Wachhaus (das): őrház.
[**Wachmeister** (der): l. Wachtmeister.
Wacholder (der), -s: boróka.
Wacholderbaum, Wacholderstrauch (der): boróka, gyalogfenyő.
Wacholderbranntwein (der): borovicska, borókapálinka.
Wachparade (die): *kat.* őrszemle, őrváltás, őrváltó dísz.
Wachposten (der): 1) őr, őrszem; 2) őrség.
wach rufen (rief wach, hat wachgerufen): fölébreszteni, életre kelteni.
Wachs (das), Wachses: viasz.
Wachsabdruck (der): viaszlenyomat.
wachsam: éber, szemes, ébren.
Wachsamkeit (die): éberség.
Wachsbild (das): viaszkép.
wachsen (*j.* wächst; *tm.* wuchs; *m.* ist gewachsen; *km.* wüchse): 1) teremni, nőni, növekedni, nagyobbodni; den Bart ~ lassen: szakállt ereszteni; etw. ist ihm ans Herz gewachsen: szivéhez nőtt; jmdm über den Kopf ~: vkinek fejére nőni; der Mond wächst: a hold telik; das Wasser wächst: a viz árad *v.* dagad; 2) l. gewachsen; — das **Wachsen**, -s: növés, növekedés, nagyobbodás.
wachsend: növekedő, emelkedő.
Wachsfigur (die): viaszbáb.
Wachskerze (die), **Wachslicht** (das): viaszgyertya.
Wachskuchen (der): sonkoly.
Wachsleinwand (die), **Wachstuch** (das): viaszos vászon.
Wachspuppe (die): viaszbáb.
Wachsstock (der): viasztekercs.
Wachsthum (das), -es: növés, tenyészet, termés.
Wachstube (die): őrszoba.
Wacht[1] (die): l. Wache.
Wachtel (die), *t.* -n: fürj.
Wachtelfang (der): fürjészet.
Wachtelhund (der): fürjészvizsla.
Wachtelkönig (der): haris.
Wachtelschlag (der): pittypalatty.
Wachtelweizen (der): csormolya.
Wachtmeister (der): őrmester.
Wachtthurm (der): őrtorony.
Wachzimmer (das): őrszoba.
wackelig: ingadozó, rozoga.
wackeln (-te, hat gewackelt): ingadozni, inogni, bicegni.
wacker: derék, bátor; derekasan, emberül, bátran.
Wade (die), *t.* -n: lábikra.
Waffe (die), *t.* -n: 1) fegyver; die ~n ergreifen *v.* zu den ~n greifen: fegyvert fogni *v.* ragadni, fegyverre kelni; die ~n niederlegen *v.* strecken: a fegyvert lerakni; unter die ~n rufen: fegyverbe szólitani; 2) fegyvernem.
Waffel (die), *t.* -n: kockás lepényke.
Waffenbruder, Waffengefährte (der): fegyvertárs.
Waffendienst (der): fegyveres szolgálat.
Waffenehre (die): fegyvereink becsülete.
waffenfähig: fegyverbiró.
Waffengattung (die): fegyvernem.
Waffengeklirr (das): fegyverzörej.
Waffengewalt (die): fegyveres hatalom.
Waffenglück (das): hadi szerencse.
waffenlos: fegyvertelen, -ül.
Waffenrecht (das): fegyverjog.
Waffenrock (der): katonakabát.
Waffenruhe (die): fegyvernyugvás.
Waffenruhm (der): hadi dicsőség.
Waffensaal (der): fegyverterem.
Waffenschmied (der): fegyverkovács, fegyvercsiszár.
Waffenschmuck (der): fegyverdisz.
Waffenstillstand (der): fegyverszünet.
Waffenstreckung (die): fegyverletétel.

[1] A Wacht-tal képezhető összetételek jó része a Kat. Szótár (1895) szerint Wach-hal irandó, tehát Wachtdienst, Wachtparade stb. helyett ajánlatosabb: Wachdienst, Wachparade; ellenben: Wachtmeister, Wachtthurm.

Waffenthat (die): hadi tett, fegyvertény.
Waffenträger (der): fegyverhordozó.
Waffenübung (die): fegyvergyakorlat.
waffnen (-ete, hat gewaffnet): fölfegyverezni; — sich ~: fegyverkezni.
Wage (die), *t.* -n: mérleg, mérő, mázsáló; die ~ halten: fölérni (vmivel); sich *(dat.)* die ~ halten: egyensúlyt tartani; auf die ~ stellen: megfontolni; in die ~ werfen: latba vetni.
Wagehals (der), -halses, *t.* -hälse: merész, vakmerő.
wagehalsig: vakmerő, -en.
Wagehalsigkeit (die), **Wagemuth** (der): vakmerőség.
wagen (-te, hat gewagt): merni, merészelni; frisch gewagt ist halb gewonnen: aki mer, nyer; — sich ~: merészkedni, bátorkodni; er wagt sich nicht unter die Leute: nem mer mutatkozni; — das **Wagen**, -s: merészség, bátorság.
Wagen (der), -s, *t.* ~ (*v.* Wägen): kocsi, szekér; zu ~ fahren: kocsizni.
Wagenabtheilung (die): kocsiszakasz.
Wagenachse (die): kocsitengely.
Wagenbau (der): kocsigyártás.
Wagenburg (die): szekérvár.
Wagendach (das): kocsifedél.
Wagendecke (die): kocsiponyva.
Wagenfabrik (die): kocsigyár.
Wagenfabrikant (der): kocsigyáros.
Wagenfenster (das): kocsiablak.
Wagengeleise (das): kerékvágás.
Wagenladung (die): kocsirakomány.
Wagenleiter (die): kocsioldal.
Wagenpark (der): kocsitelep.
Wagenrad (das): kocsikerék.
Wagenreihe (die): kocsisor.
Wagenremise (die), **Wagenschuppen** (der): kocsiszin.
Wagenschmiere (die): kocsikenőcs.
Wagensitz (der): kocsiülés.
Wagenspur (die): keréknyom.
Wagentritt (der): felhágó, kocsihágcsó.
wagerecht: vizszintes, -en.
Wagestück (das): merény, memerész tett.
Waggon (der), -s, *t.* -s: vasúti kocsi, vagon.
Waghals (der): l. Wagehals.
Wagner (der), -s, *t.* ~: bognár.
Wagnis (das), -nisses, *t.* -nisse: merény, merész tett, kockázat.
Wagschale (die): mérlegserpenyő.
Wahl (die), *t.* -en: választás; die ~ haben: szabadon választhatni; seine ~ treffen: választani.

Wahlact [Wahl-] (der): választás.
wahlberechtigt: választóképes.
Wahlbewegung (die): választási mozgalom.
Wahlbezirk (der): választókerület.
wahlfähig: választóképes.
Wahlgang (der): a választás lefolyása.
Wahlgericht (das): választott bíróság. [törvény.]
Wahlgesetz (das): választási
Wahlkampf (der): választási küzdelem. [jegyzék.]
Wahlliste (die): választói név-
Wahlplatz (der): választás helye.
Wahlrecht (das): választójog.
Wahlspruch (der): jelige, jelszó.
[Wahlstatt (die): l. Walstatt.
Wahltag (der): választás napja.
Wahlverwandtschaft (die): válrokonság, fajrokonság, lélekrokonság.
Wahlzettel (der): szavazójegy.
Wahn (der), -[e]s: hiedelem, elvakultság, agyrém, ábránd.
Wahnbild (das): ábrándkép.
Wahnglaube (der): balhit.
Wahnsinn (der), -es: őrültség, őrület, téboly.
wahnsinnig: tébolyodott, őrült; ~ werden: megtébolyodni, megőrülni; — der, die Wahnsinnige, -n, t. -n: tébolyodott, őrült.
Wahnwitz (der): eszelősség.
wahnwitzig: eszelős, -en.
wahr: igaz, igazi, való; nicht ~? úgy-e? so ~ ich lebe: úgy éljek! ~ bleibt ~: ami igaz, igaz; ~ reden: igazat beszélni.
wahren (-te, hat gewahrt): óvni, megóvni, védeni; — sich ~: óvakodni.
wahrhaft, wahrhaftig: igazi, valóságos; valóban, igazán.
Wahrheit (die), t. -en: igazság, valóság; hinter die ~ kommen: az igazságot kideríteni.
Wahrheitsager (der): igazmondó.
wahrheitsgemäß, wahrheitsgetreu: az igazsághoz hű v. híven.
Wahrheitsliebe (die): igazságszeretet.
wahrheitsliebend: igazságszerető.
Wahrheitssinn (der): érzék az igazság iránt, igazságszeretet.
wahrlich: valóban, bizony.
wahrnehmbar: észlelhető, felfogható, érzékelhető.
wahr|nehmen (nahm wahr, hat wahrgenommen): észrevenni, észlelni, érzékelni; die Gelegenheit ~: megragadni az alkalmat.
Wahrnehmung (die), t. -en: észrevétel, észlelet, érzéklet.
wahrsagen (-te, hat gewahrsagt): jósolni, jövendölni.
Wahrsager (der), -s, t. ~: jövendőmondó; die Wahrsagerin, t. -nen: jövendőmondó v. javasasszony, jósnő. [mondás, jóslás.]
Wahrsagung (die), t. -en: jövendő-
wahrscheinlich: valószínű, -leg.
Wahrscheinlichkeit (die): valószínűség.
Wahrscheinlichkeitsrechnung (die): valószínűségszámítás.
Wahrspruch (der): ítélet.
Wahrung (die): megóvás.
Wahrzeichen (das): ismertető jel.
Waid (der), -es, t. -e: festőfű, csülleng. [lány).]
Waise (die), t. -n: árva (fiú v.
Waisenamt (das), Waisenstuhl (der): árvaszék.
Waisenhaus (das): árvaház.
Waisenkind (das): árvagyermek.
Waisenknabe (der): árvafiú.
Waisenmädchen (das): árvaleány.
Waisenstuhlbeisitzer (der): árvaszéki ülnök.
Waitzen: Vác (város).
Wake (die), t. -n: lék.
Wal (der), -[e]s, t. -e: cethal.
Walache (der), -n, t. -n: oláh.
Walachei (die): Oláhország.
walachisch: oláh, -ul.
Walch (der): növ. kalászbojt, kecskeszemfű.
Wald (der), -es, t. Wälder: erdő; Holz in den ~ tragen: földet hordani a halomra.
Waldbach (der): erdei patak.
Waldbau (der), Waldcultur (die): erdőművelés.
waldbedeckt: erdős.
waldbekränzt: erdőkoszorúzta.
Waldbrand (der): erdőégés.
Waldesgrunde, im ~: az erdő belsejében.
Waldesrauschen (das): erdőzúgás.
Waldfrevel (der): erdőrontás, erdei kihágás. [ség.]
Waldgebirg[e] (das): erdős hegy-
Waldgott (der): erdei isten.
Waldhirse (die): növ. kásafű.
Waldhonig (der): vadméz.
Waldhorn (das): vadászkürt.
Waldhüter (der): erdőkerülő.
waldig: erdős, -en.
Waldmeister (der): 1) erdőmester; 2) növ. erdődísz, szagos májusfű, csillagos májfű, csillagszívfű.
Waldmensch (der): oráng-utáng.
Waldrand, Waldsaum (der): erdőszél.
Waldrebe (die): növ. iszalag.
Waldrecht (das): erdőjog.
waldreich: erdőben bővelkedő, nagyon erdős.
Waldschloss (das): erdei kastély.
Waldung (die), t. -en: erdőség.
Waldweg (der): erdei út. [ság.]
Waldwirtschaft (die): erdőgazda-
Walfisch (der), -es, t. -e: bálna, cethal. [szat.]
Walfischfang (der), -es: cethalá-
Walger (der), -s, t. ~: nyújtófa.
Walhalla (die): az elesett hősök csarnoka.
Walke (die): kallás; kalló.
walken (-te, hat gewalkt): 1) kallózni, ványolni; 2) gyúrni, gyömöszölni.
Walkmühle (die): kalló-malom.
Walküre (die), t. -n: sorsistennő.
Wall (der), -es, t. Wälle: sánc.
Wallach (der), -s, t. -e: herélt (ló).
wallen (-te, ist gewallt): 1) vándorolni, zarándokolni; 2) hullámzani, forrni, pezsegni.
wallend: hullámzó (haj).
Waller (der), -s, t. ~: bolyongó.
wallfahren (-te, ist gewallfahrt), wallfahrten (-ete, ist gewallfahrtet): zarándokolni. [rándok.]
Wallfahrer (der), -s, t. ~: za-
Wallfahrt (die), t. -en: búcsújárás, zarándoklat.
Wallung (die), t. -en: hullámzás, forrongás; in ~ bringen: felpezsdíteni; in ~ geraten: felindulni, felpezsdülni; in ~ sein: forrni, forrongani.
Walnuss [Wal-] (die): olasz dió.
Walplatz (der), Walstatt (die): csatatér, küzdőtér.
Walpurgisnacht (die): Valpurga éje, boszorkányünnep.
Walross (das), --rosses, t. --rosse: rozmár.
walten (-ete, hat gewaltet): uralkodni, működni, serénykedni; seines Amtes ~: hivatalában eljárni; Gnade ~ lassen: kegyelmet adni; jmdn ~ lassen: vkinek szabad kezet engedni; das walte Gott! adja Isten! — das Walten, -s: uralkodás, működés.
Walther (férfinév.): Valter.
Walzblech (das): mest. hengerelt bádog. [(2) hengerlő.]
Walze (die), t. -n: 1) henger;
walzen (-te, hat gewalzt): 1) hengerelni, nyujtani; 2) keringőzni.
Walzer (der), -s, t. ~: keringő.
Walzmühle (die), t. -n: hengermalom.
Walzwerk (das): hengerlő-mű.
Wamme, Wampe (die), t. -n: 1) has (állaté), bél; 2) mál (bunda része).
Wams (das, ritk. der), Wamses, t. Wämser: ujjas (mellény).
*wand: l. winden.
Wand (die), t. Wände: fal, oldal; an der ~: a falon.
Wandel (der), -s: 1) járás-kelés; 2) életmód, magaviselet; 3) változás.

Wandelbahn (die): födött sétány.
wandelbar: változékony, -an.
wandeln (-te): I. (ist v. hat gewandelt, l. ellen *jegyz.*): 1) járni-kelni; 2) viselkedni, élni; — II. (hat gewandelt): változtatni; — sich ~: változni, elváltozni.
Wandelstern (der): bolygó(csillag).
Wanderbuch (das): vándorkönyv.
Wanderbursche (der): vándorló legény.
Wanderer (der), -s, *t.* ~: vándor.
Wanderheuschrecke (die): vándorsáska.
Wanderjahre (die = *t.*): vándorlás évei, vándorévek.
Wanderleben (das): vándorélet.
Wanderlehrer (der): vándortanító.
wandern (-te, ist gewandert): vándorolni; in die Fremde ~: elvándorolni, világgá menni; — das **Wandern**, -s: vándorlás.
Wanderschaft, Wanderung (die), *t.* -en: vándorlás; auf die ~ gehen: vándorútra menni; auf der ~ sein: vándorúton lenni, vándorolni.
Wandersmann (der), -es, *t.* -leute: vándorlólegény.
Wanderstab (der): vándorbot.
Wandervolk (das): vándornép.
Wandervögel (die = *t.*): vándormadarak.
Wanderzeit (die): vándorlás ideje.
Wandgemälde (das): falfestmény.
Wandkalender (der): fali naptár.
Wandkarte (die): fali térkép.
Wandlung (die), *t.* -en: változás, átalakulás.
Wandmalerei (die): falfestmény.
Wandschrank (der): fali szekrény.
Wandstärke (die): falvastagság.
Wandstütze (die): fali támasz.
Wandtafel (die): fali tábla.
***wandte**: l. wenden.
Wanduhr (die): fali óra.
Wandung (die), *t.* -en: fal.
Wange (die), *t.* -n: 1) arc, orca; über seine ~n: le az arcán; 2) oldal, oldalkő.
Wankelmut (der): ingatagság.
wankelmütig: ingatag, habozó.
wanken (-te, hat *v.* ist gewankt): 1) tántorogni; 2) ingadozni, tétovázni, habozni; jmdn wankend machen *v.* zum Wanken bringen: vkit (szándékában) megingatni *v.* megtántorítani.
wann: mikor; seit ~? mióta? ~ immer: akármikor, bármikor.
Wanne (die), *t.* -n: kád.
wannen, von ~? honnan?
Wannenbad (das): kádfürdő.
Wanst (der), -es, *t.* Wänste: potroh.
Wanze (die), *t.* -n: poloska.
wanzig: poloskás.
Wappen (das), -s, *t.* ~: címer.
Wappenkunde (die): címertan.
Wappenschild (der): címeres pajzs.
Wappenseite (die): címerlap (érmé).
wappnen (-ete, hat gewappnet): felfegyverezni; — sich mit Geduld ~: türelemmel lenni.
***war**: l. sein.
***warb**: l. werben.
***ward**: l. werden.
Wardein (der), -s, *t.* -e: pénzbecsőr, pénzvizsgáló.
Ware (die), *t.* -n: áru, portéka; ~n beziehen: árut vásárolni.
Warenausfuhr (der): árukivitel.
Warenbörse (die): árutőzsde.
Warencollo (das): árucsomag.
Warenconto (das): áruszámla.
Warendeclaration (die): árubevallás.
Wareneinfuhr (der): árubehozatal.
Warengattung (die): árunem.
Warenhandlung (die): árukereskedés.
Warenhaus (das): áruház.
Warenkunde (die): áruisme[ret].
Warenlager (das): áruraktár.
Warenmagazin (das): áruraktár.
Warenmuster (das): árumínta.
Warenrechnung (die): áruszámla.
Warenschein (der): árujegy.
Warentransport (der): áruszállítás.
Warenverkehr (der): áruforgalom.
Warenverzeichnis (das): árujegyzék.
Warenvorrat (der): árukészlet.
***warf**: l. werfen.
warm (*kf.* wärmer, *ff.* wärmst): meleg, -en; es ist ~: meleg van; mir ist ~: melegem van; ~ halten: meleget tartani; ~ machen: melegíteni; jmdm den Kopf ~ machen: vkinek fejfájást *v.* gondot okozni; ~ werden: megmelegedni, hevülni.
warmblütig: melegvérű.
warmherzig: lelkes, meleg, -en.
Warmlaufen (das): áthevülés.
Warmluftheizung (die): *müsz.* [meleg]légfűtés.
Warmwasserheizung (die): *müsz.* melegvízfűtés.
warnen (-te, hat gewarnt) jmdn vor einer Sache ~: inteni, óvni vkit vmitől.
Warner (der), -s, *t.* ~: intő.
Warnung (die), *t.* -en: óvás, intés; zur ~ dienen: figyelmeztetésül szolgálni.
Warnungsruf (der): intő szózat.
Warnungstafel (die): intőtábla.
Warnungszeichen (das): intőjel.
Warschau (das): Varsó (*város*).
Wart (der), -es, *t.* -e: őr, őrző.
Warte (die), *t.* -n: őrhely, őrtorony.
Wartefrau (die): ápolónő.
Wartegeld (das): várakoztatás díja.
warten (-ete, hat gewartet): 1) várni, várakozni; auf sich ~ lassen: váratni magára; da kannst du lange ~: azt ugyan lesheted; 2) jmdn *v.* jmds ~: vkit ápolni, gondozni.
Wartesaal (der): váróterem.
Wartezimmer (das): várószoba.
Wartturm (der): őrtorony.
Wartung (die): gondozás, ápolás.
warum [war-um] miért? mért? ~ nicht? miért ne? ~ nicht gar: hogyisne! — das **Warum**: l. darum.
Warze (die), *t.* -n: szemölcs.
warzig: szemölcsös, bibircsós.
was: 1) (*kérdő névmás*) mi? mit? ~ für ein: milyen, minő; ~ ist das? mi ez? ~ ist das für ein Mann? milyen *v.* miféle ember [ez]? ~ kostet das? mibe kerül? 2) (*vonatk. névm.*) ami, amit; ~ mich betrifft: ami engem illet; 3) hogyan, miként; ~ Sie furchtsam sind: mennyire (milyen) félénk Ön; er läuft, ~ er kann: fut, a mint csak tud; 4) = etwas, pl. das ist ~ anderes: ez már más.
Waschanstalt (die): mosóintézet.
Waschbär (der): mosómedve.
Waschbecken (das): mosdótál.
Waschblau (das): kékítő.
waschecht: mosható, szintartó.
waschen (*j.* du wäsch[e]st, er wäscht; *tm.* wusch; *m.* hat gewaschen; *km.* wüsche; *felsz.* wasch(e)!): mosni, mosdatni; jmdm den Kopf ~: vkit lehordani, kipirongatni; — sich ~: mosdani, mosakodni; — das **Waschen**, -s: mosás, megmosás.
Waschfrau (die): mosónő.
Waschgold (das): mosott arany.
Waschkorb (der): ruhás-kosár.
Waschkübel (der): mosóhordó.
Waschküche (die): mosókonyha.
Waschlappen (der): mosórongy.
waschledern: mosható (bőr).
Waschleine (die): ruhaszárító kötél.
Waschtrog (der): mosóteknő.
Waschwasser (das): mosdó-víz.
Wasen (der): gyep, l. Rasen.
Wasenmeister (der): gyepmester.
Wasser (das), -s, *t.* ~: 1) víz; ~ ins ~ fallen: kárba *v.* veszendőbe menni; zu ~ und zu Lande: szárazon és vizen; ~ schöpfen: léket kapni (hajó); unter ~ setzen: elárasztani (vízzel); stille ~ sind tief: lassú víz partot mos; ~ in den Rhein (*v.* in die Donau)

tragen: földet hordani a halomra; er trübt kein ~: nem sok vizet zavar; zu ~ werden: meghiusulni, füstbe menni, dugába dőlni; 2) ein Diamant vom reinsten ~: legtisztább fényü gyémánt; ein Liberaler vom reinsten ~: szabadelvü a legjavából.
Wasserablass (der): vizleeresztés.
Wasserabzug (der): vizlecsapolás.
wasserarm: szükvizü.
Wasserbaukunst (die): vizépitészet.
Wasserbehälter (der): viztartó.
Wasserblase (die): buborék, vizhólyag.
Wasserblume (die): vizi virág.
wasserdicht: vizálló, vizhatlan.
Wassereimer (der): veder.
Wasserfahrt (die): vizi utazás.
Wasserfall (der): vizesés.
Wasserfarbe (die): 1) vizszin; 2) vizfesték.
Wasserflasche (die): vizes palack.
Wasserfläche (die): vizszine v. tükre, vizfelület.
Wasserflut (die): vizár, áradat.
wasserfrei: vizmentes, -en.
Wasserglas (das): 1) vizes pohár; 2) *vegyt.* vizüveg.
wasserhaltig: viztartalmú.
Wasserheilanstalt (die): vizgyógyintézet.
Wasserheilmethode (die): *orv.* vizgyógymód.
Wasserhose (die): vizforgatag.
Wasserhuhn (das): szárcsa.
Wasserjungfer (die): szitakötő.
Wasserkanne (die): vizeskanna.
Wasserkrug (der): vizes korsó.
Wasserleitung (die): vizvezeték.
Wasserleitungsröhre (die): vizvezetéki cső.
Wassermalerei (die): vizfestés.
Wassermangel (der): vizhiány.
Wassermelone (die): görögdinnye.
Wassermühle (die): vizimalom.
Wassernoth (die): viz szüke, vizhiány.
Wasserpartie (die): vizi kirándulás.
Wasserpegel (der): vizmérce.
Wasserpflanze (die): vizi növény.
Wasserpumpe (die): szivattyú.
wasserreich: bővizü.
Wasserscheide (die): vizválasztó.
Wasserscheu (die): viziszony.
Wasserspiegel (der): viz tükre.
Wasserstand (der): vizállás.
Wasserstoff (der): hidrogén.
Wasserstrahl (der): vizsugár.
Wasserstraße (die): vizi út.
Wassersturz (der): vizomlás.
Wassersucht (die): vizkór.
wassersüchtig: vizkóros.
Wasserthier (das): vizi állat.
Wasserthurm (der): viztorony.
Wassertiefe (die): vizmélység.
Wassertrinker (der): vizivó.
Wassertropfen (der), -s, *t.* ~: vizcsepp.
Wassertümpel (der): 1) pocséta, pocsolya; 2) vizgödör.
Wasseruhr (die): vizóra.
Wasservogel (der): vizi madár.
Wasserwage (die): vizmérleg.
Wasserweg (der): vizi út.
Wasserwerk (das): vizmü.
Wasserzeichen (das): vizjegy.
Wasserzufluss (der): viz odafolyása.
waten (-ete, hat *v.* ist gewatet): gázolni (vizben).
Watsche (die), *t.* -n: pofon.
watscheln (ist gewatschelt): biccegni, döcögni (kacsa módjára).
Watt (das): *haj.* iszaptorlat.
Watte (die), *t.* -n: vatta.
wattieren (-te, hat wattiert): kivattázni.
Wau (der): *növ.* korbácsfü, festőrezeda.
wächsern: viaszból való, viasz.
Wächter (der), -s, *t.* ~: 1) őr, őrző; 2) kerülő, csősz, bakter.
Wächterhaus (das): őrház.
wägbar: megmérhető, -en.
Wägelchen (das), -s, *t.* ~: kocsika.
wägen (*tm.* wog; *m.* hat gewogen; *km.* wöge; *felsz.* wäge!): 1) mérlegelni, mázsálni; 2) megfontolni.
wählbar: választható.
wählen (-te, hat gewählt): választani, megválasztani.
Wähler (der), -s, *t.* ~: választó.
Wählerei (die): válogatás.
wählerisch: válogatós, finnyás, -an.
Wählerschaft (die): a választó közönség.
wähnen (-te, hat gewähnt): vélni, gyanitani, sejteni, gondolni.
währen (-te, hat gewährt): tartani vmeddig; es wird kein Jahr ~: nem telik bele egy év.
während: 1) *(praep. gen.)* közben, alatt; ~ des Krieges: a háború folyamán *v.* ideje alatt; ~ dessen, ~ dem: azalatt, amig...; 2) *(hat.)* mialatt, amig.
Währung (die), *t.* -en: érték, valuta; österreichischer ~: osztrák értékü.
Währwolf (der): l. Werwolf.
Wäldchen (das), -s, *t.* ~: liget.
wälsch: l. welsch.
wälzen (-te, hat gewälzt): hengeriteni, hengergetni vmit; die Schuld auf jmdn ~: a hibát vkire tolni *v.* háritani; — **sich** ~: 1) hömpölyögni, gomolyogni; 2) henteregni, fetrengeni (sárban); sich vor Lachen ~: nevettében majd megpukkadni.
Wärme (die): meleg, melegség, hő.
Wärmegrad (der): hőfok.
Wärmelehre (die): hőtan.
Wärmeleiter (der): hővezető.
Wärmeleitung (die): hővezetés.
Wärmemenge (die): hőmennyiség.
wärmen (-te, hat gewärmt): melegiteni, melengetni, heviteni; — **sich** ~: melegedni.
Wärmestoff (der): hőanyag.
Wärmflasche, Wärmpfanne (die): ágymelegitő.
Wärter (der), -s, *t.* ~: ápoló; — die **Wärterin**, *t.* -nen: ápolónő.
Wärzchen (das), -s, *t.* ~: kis szemölcs.
Wäsche (die), *t.* -n: 1) fehérnemü; 2) mosás; große ~: nagymosás; 3) ércmosó (épület).
Wäscherei (die): 1) mosás; 2) mosó *v.* tisztitó intézet.
Wäscherin (die), *t.* -nen: mosóné.
Wäschware (die): fehérnemü.
wässerig: vizes, vizenyős; er hat mir den Mund ~ gemacht: keresztül húzta szájamon a mézes madzagot.
wässern (-te, hat gewässert): megvizezni, locsolni; der Mund wässert mir danach: folyik érte a nyálam *v.* vásik rá a fogam.
weben: I. (*tm.* wob *v.* webte; *m.* hat gewoben *v.* gewebt; *km.* wöbe *v.* webte): szőni; — II. (*tm.* webte; *m.* hat gewebt): mozogni, forogni; alles was lebt und webt: minden élő lény.
Weber (der), -s, *t.* ~: takács.
Weberbaum (der): zugolyfa.
Weberei (die), *t.* -en: 1) szövés, fonás; 2) szövött munka.
Weberschiffchen (das): vetélő.
Webeware (die): szövött áru.
Webstuhl (der): szövőszék.
Wechsel (der), -s, *t.* ~: 1) változás, váltakozás; alles ist dem ~ unterworfen: minden változandó; 2) csere; im ~: kereszteződve (levélről); 3) váltó (kereskedelemben, vasútnál); eigener *v.* trockener ~: saját váltó; ~ an eigene Ordre: saját rendeletre szóló váltó; ~ auf Sicht: látra szóló váltó; gezogener ~: intézványezett váltó; indossierter ~: forgatott váltó; kurzer ~: rövid lejáratú váltó.
Wechselaccept (das): *ker.* váltóelfogadás.
Wechselagent (der): váltóügynök.
Wechselangelegenheit (die): váltóügy.
Wechselarbitrage [-ázs] (die): *ker.* váltókémlés.
Wechselbalg (der): 1) váltott (kicserélt) gyermek; 2) gazkölyök; 3) szörnyeteg; ein ~ von Unmöglichkeit: képtelen csodaszülött.
Wechselbank (die): váltóbank.
Wechselbewegung (die): *musz.* váltakozó mozgás.

Wechselbeziehung (die): kölcsönös viszony.
Wechselbürgschaft (die): váltókezesség.
Wechselcredit (der): váltóhitel.
Wechselfall (der): változás, válság.
wechselfähig: váltóképes.
Wechselfähigkeit (die): váltóképesség.
Wechselfälscher (der): váltóhamisító.
Wechselfälschung (die): váltóhamisitás.
Wechselfieber (das): váltóláz.
Wechselforderung (die): *ker.* váltókövetelés.
Wechselfrist (die): kiméleti napok.
Wechselgericht (das), **Wechselgerichtshof** (der): váltótörvényszék.
Wechselgeschäft (das): váltóüzlet.
Wechselgesetz (das): váltótörvény.
Wechselinhaber (der): *ker.* váltóbirtokos.
Wechselklage (die): váltókereset.
wechseln (-te, hat gewechselt): 1) váltani, felváltani; 2) változtatni, cserélni; 3) változni, váltakozni; — das **Wechseln**, -s: váltás, változás.
wechselnd: változó; váltakozva.
Wechselprotest (der): váltóóvás.
Wechselrecht (das): váltójog.
wechselrechtlich: váltójogi, -lag.
Wechselregress (der): váltóvisszkereset.
wechselreich: l. wechselvoll.
Wechselreime (die = *t.*): keresztrimek.
Wechselreiterei (die): *ker.* váltószédelgés.
Wechselschuld (die): váltóadósság.
Wechselschuldner (der): váltóadós.
wechselseitig: kölcsönös, -en.
Wechselsensal (der): váltóalknsz.
Wechselstellung (die): váltóállás, váltóállitás.
Wechselstrom (der): *ttan.* váltakozó áram.
Wechselsumme (die): váltóösszeg.
Wechselverbindlichkeit, Wechselverpflichtung (die): váltókötelezettség.
Wechselverfahren (das): váltóeljárás.
Wechselverhältnis (das): kölcsönös viszony.
wechselvoll: viszontagságos.
wechselweise: felváltva.
Wechselwinkel (der): *mért.* váltószög.
Wechselwirkung (die): kölcsönhatás.
Wechselwirtschaft (die): váltógazdaság.
Wechsler (der), -s, *t.* ~: pénzváltó.
Wecke (die), *t.* -n, **Wecken** (der), -s, *t.* ~: cipó.
wecken (-te, hat geweckt): ébreszteni, felébreszteni, felkelteni.
Wecker (der), -s, *t.* ~: ébresztő.
Weck[er]uhr (die): keltőóra.
Wedel (der), -s, *t.* ~: 1) fark; 2) legyező; 3) légycsapó.

wedeln (-te, hat gewedelt): lebegtetni, forgatni (legyezőt), csóválni (farkat).
weder: se, sem; weder ... noch: sem ... sem.
Weg (der), -[e]s, *t.* -e: út, járat; auf allen ~en: úton, útfélen; einen ~ bahnen: utat nyitni *v.* törni; einen ~ einschlagen: vmely úton elindulni; jmdm aus dem ~ gehen: vki elől kitérni; geh deiner ~e: menj dolgodra! seines ~es gehen: útját folytatni; des ~es kommen: arra jönni; jmdm in den ~ kommen: útjába akadni, elébe kerülni vkinek; jmdm etw. in den ~ legen: elébe görditeni; im ~e sein: útban *v.* láb alatt lenni; jmdm den ~ sperren *v.* verrennen, jmdm in den ~ treten: vkinek útját állni *v.* bevágni; wohin des ~es? hova?
☛ **weg**: félre, oda; Sie haben es ~: eltalálta; er ist ~: elment; er ist darüber ~: túl van rajta; er ist ganz ~: egészen odavan; ich kann nicht ~: nem mehetek el; er muss ~: el kell mennie; wir sollten jetzt ~: most el kellene mennünk; willst du ~? elkivánkozol? el akarsz menni?
Wegbau (der): útépités.
weg begeben, sich (*mint* fortbegeben): elmenni, eltávozni.
Wegbegleiter (der): útitárs, kisérő.
weg beißen (*mint* abbeißen): leharapni.
weg bleiben: l. fortbleiben.
weg blicken (-te, hat weggeblickt): félrepillantani.
weg bringen: l. fortbringen.
Wegdorn (der), -es: varjútövis.
Wegeamt (das): közúti hivatal.
Wegebau (der): útépitészet.
weg eilen: l. forteilen.
Wegelagerer (der), -s, *t.* ~: útonálló.
wegen (*praep. gen.*): miatt, végett, -ért; ~ Mangels an Geld: pénzhiány miatt; der historischen Wahrheit ~: a történeti igazság kedveért; seiner Verdienste ~: érdemeiért.
Wegerich (der), -es: úti-fű.
Wegescheide (die): válasz-út.
Wegetritt (der): l. Wegerich.
Wegezehrung (die): útravaló; die letzte ~: utolsó kenet.
weg fahren (fuhr weg, ist weggefahren): elmenni, elutazni (kocsin), útnak indulni.
Wegfahrt (die): elutazás.
Wegfall (der): elesés, elveszés; in ~ kommen: 1) elveszni; 2) elesni, megdőlni.

weg fallen (fiel weg, ist weggefallen): elmaradni, elesni.
weg fangen (fieng weg, hat weggefangen): elfogni, elfogdosni.
weg fegen (-te, hat weggefegt): elseperni.
weg fischen (-te, hat weggefischt): elcsipni, elkaparitani.
weg fliegen: l. fortfliegen.
weg führen (-te, hat weggeführt): elvezetni, elvinni, elszállitani.
Weggang (der), -es: eltávozás.
weg geben (gab weg, hat weggegeben): odaadni, másnak adni.
weg gehen (gieng weg, ist weggegangen): elmenni, elindulni; über etw. ~: vmit mellőzni.
Weggenoss (der): útitárs.
weg haben (*mint* haben): 1) megkapni; es dauerte nicht lange, so hatte er seinen Rausch weg: hamarosan leitta magát; 2) kitalálni, l. weg.
weg hacken (-te): l. abhacken.
weg halten (hielt weg, hat weggehalten): távoltartani, elforditani.
weg haschen (-te, hat weggehascht): elkapni.
weg helfen: l. forthelfen.
weg jagen (-te): l. fortjagen.
weg kapern (-te, hat weggekapert): elrabolni (hajót).
weg kehren (-te, hat weggekehrt): 1) elseperni; 2) elforditani.
weg kommen (kam weg, ist weggekommen): 1) elveszni; 2) megmenekülni, szabadulni.
weg können: l. weg.
Wegkreuzung (die): útkereszteződés.
weg lassen: l. fortlassen.
weg laufen (lief weg, ist weggelaufen): elfutni, elszaladni.
weg legen (-te, hat weggelegt): eltenni, félre- *v.* máshova tenni.
weg leihen (lieh weg, hat weggeliehen): el- *v.* odakölcsönözni.
Weglinie (die): útvonal.
weg locken (-te, hat weggelockt): elcsalni, magával csalni.
weg müssen: l. weg.
Wegnahme (die): elvétel.
weg nehmen (nahm weg, hat weggenommen): elvenni, elkobozni.
weg putzen (-te, hat weggeputzt): eltisztogatni.
weg raffen (-te, hat weggerafft): elragadni, elkapkodni.
weg räumen (-te, hat weggeräumt): elrakni, eltakaritani.
weg reisen (-ste): l. fortreisen.
weg reißen (riss weg, hat weggerissen): eltépni, elragadni.
weg rennen: l. fortrennen.
weg rufen (rief weg, hat weggerufen): elhini, elszólitani.
wegsam: járható (út).
weg schaffen (-te): l. fortschaffen.

weg|schaufeln (-te, hat weggeschaufelt): ellapátolni.
weg|schenken (-te, hat weggeschenkt): elajándékozni.
weg|scheren, sich (-te, hat sich weggeschert): elkotródni.
weg|scheuchen (-te, hat weggescheucht): elriasztani, elűzni.
weg|schicken (-te, hat weggeschickt): elküldeni, elmeneszteni.
weg|schieben: l. fortschieben.
weg|schießen (schoß weg, hat weggeschossen): ellőni.
weg|schleichen, sich: l. fortschleichen.
weg|schleppen: l. fortschleppen.
weg|schleudern l. fortschleudern.
weg|schnappen (-te, hat weggeschnappt): elkaparitani.
weg|schneiden (schnitt weg, hat weggeschnitten): elvágni, lemetszeni.
weg|schwemmen (-te, hat weggeschwemmt): elhordani, elmosni.
weg|sehen (sah weg, hat weggesehen): másfelé nézni, szemét elfordítani.
weg|sehnen, sich (-te, hat sich weggesehnt): elkivánkozni.
weg|sein: l. weg.
weg|setzen (-te, hat weggesetzt): I. máshova tenni, eltenni; — II. (ist weggesetzt) átugratni vmit; — **sich** ~: túltenni magát vmin, nem gondolni vmivel.
weg|springen: l. fortspringen.
weg|spülen (-te, hat weggespült): elmosni, leöblíteni.
weg|stehlen (stahl weg, hat weggestohlen): ellopni; — **sich** ~: ellopózkodni, elosonni.
weg|stellen (-te, hat weggestellt): máshova tenni *v.* állitani.
weg|stoßen (stieß weg, hat weggestoßen): ellökni, eltaszitani.
weg|taufen (-te, hat weggetauft): elkeresztelni.
weg|thun (that weg, hat weggethan): eltenni, félretenni.
weg|tragen: l. forttragen.
weg|treiben: l. forttreiben.
weg|waschen (wusch weg, hat weggewaschen): elmosni. [mutató.)
Wegweiser (der), -s, *t.* ~: út-∫
weg|wenden, sich: l. abwenden.
weg|werfen (warf weg, hat weggeworfen): elhajitani, eldobni.
wegwerfend: megvető, -leg.
weg|wollen: l. weg.
weg|zaubern (-te, hat weggezaubert): elvarázsolni, eltüntetni.
Wegzehrung (die): l. Wegezehrung.
weg|ziehen: I. (zog weg, hat weggezogen): elhúzni, elvonni; — II. (ist weggezogen): elköltözni.
weh, wehe: 1) jaj! wehe den Besiegten: jaj a legyőzötteknek; 2) fájós, -an; es thut mir wehe: fáj (nekem); der Kopf thut mir wehe: fáj a fejem; — **das Weh**, ~[e]s: fájás, fájdalom; — die **Wehen** (= *t.*): szülési fájdalmak, vajudás. [lengeni.)
wehen (-te, hat geweht): fújni,∫
Wehfrau (die): bába.
Wehgefühl (das): fájdalom érzete.
Wehgeschrei (das), -es: jajkiáltás.
Wehklage (die), *t.* -n: jajgatás.
wehklagen (-te, hat gewehklagt): jajgatni.
wehleidig: érzékeny, -en.
Wehmuth (die): bánat, keservés, búsongás.
wehmuthsvoll, wehmüthig: bánatos, búsongó, bús, -an.
Wehmutter (die): bábaasszony.
wehmüd: szenvedő, bágyadt.
Wehr[e] (die), *t.* -en: 1) védelem; sich zur ~ setzen: védekezni; 2) fegyver; ~ und Waffe: védőfegyver; 3) védőmű, gát.
wehren (-te, hat gewehrt): 1) gátolni, akadályozni; 2) ellenezni, megtiltani; — **sich** ~: védekezni; sich seiner Haut ~: védeni a bőrét.
wehrfähig: fegyverbíró, védképes.
Wehrgesetz (das), -es: védtörvény.
wehrhaft: védőképes.
Wehrkraft (die): véderő, haderő.
wehrlos: védetlen, -ül. [lom.)
Wehrmacht (die): fegyveres hata-∫
Wehrpflicht (die): védkötelezett-)
wehrpflichtig: védköteles. [ség.∫
Wehrstand (der): katonaság.
Wehrzoll (der): védvám.
Weib (das), -es, *t.* -er: asszony, nő; junges ~: menyecske.
Weibchen (das), -s, *t.* ~: 1) asszonyka; 2) nőstény. [kása.)
Weiberart (die): asszonyok szo-∫
Weiberfeind (der), -es, *t.* -e: nőgyűlölő. [nyos, -an.)
weiberhaft: nőies, -en, asszo-∫
Weiberherrschaft (die): nőuralom.
Weibertreue (die): női hűség.
Weibervolk (das): asszonynépség, fehérnép.
weibisch: nőies, asszonyos.
Weiblein (das), -s, *t.* ~: l. Weibchen.
weiblich: női, nőies, -en; das ewig Weibliche: az örök asszony.
Weiblichkeit (die): nőiesség.
Weibling (der), -es, *t.* -e: elpuhult (férfi).
Weibsbild (das): nőszemély.
weich: puha, lágy, -an; ~ werden: ellágyulni, megpuhulni.
Weichbild (das): város határa *v.* területe.
Weiche (die), *t.* -n: 1) lágyék, véknya; 2) *r. u.* kitérő, váltó.
I. **weichen** (wich, ist gewichen): kitérni, hátrálni, engedni; die Preise sind etwas gewichen: az árak valamivel lejebb szállottak. [tatni, ázni.)
II. **weichen** (-te, hat geweicht): áz-∫
weichgesotten: puhára főtt.
Weichheit (die): puhaság, lágyság.
weichherzig, weichmüthig: lágyszivű.
Weichland (das): ingovány.
weichlich: puhult, elpuhult.
Weichling (der), -[e]s, *t.* -e: elpuhult ember.
I. **Weichsel** (die), *t.* -n: meggy.
II. **Weichsel** (die): Visztula *(folyó.)*.
Weichthier (das): puhatestű, puhány. [2) fűzfa.)
Weide (die), *t.* -n: 1) legelő;∫
weiden (-ete, hat geweidet): 1) legel; 2) legeltetni; seine Augen, seinen Blick an etw. *(= dat.)* ~: vmiben gyönyörködni, vmin szemét jártatni; — **sich** an etw. ~: vmiben gyönyörködni.
Weidenbaum (der): fűzfa.
Weidengebüsch (das): füzes.
Weidengerte, Weidenruthe (die): fűzfavessző.
Weidepflatz (der): legelő.
weidlich: derekas, -an.
Weidling (der): l. Weitling.
Weidmann (der), -es, *t.* -männer: vadász.
Weidmannsheil: vadászüdvözlet.
Weidmesser (das): vadászkés.
Weidwerk (das): vadászat.
weigern, sich (-te, hat sich geweigert): vonakodni, szabódni.
Weigerung (die): vonakodás; im ~sfalle: vonakodás esetén.
Weihbischof (der): fölszentelt püspök.
I. **Weihe** (die): fölavatás, fölszentelés; jmdm die ~ ertheilen: vkit fölszentelni.
II. **Weihe** (der *v.* die), *t.* -n: héja, kánya.
weihen (-te, hat geweiht): fölszentelni, fölavatni; dem Tode ~: halálnak szánni; — **sich** einer Sache ~: vminek szentelni magát.
Weiher (der), -s, *t.* ~: halastó.
Weihgeschenk (das): szentelmény.
Weihkessel (der): szenteltviztartó.
Weihnachten (die = *t.*): karácsony.
Weihnachtsabend (der): karácsony estéje.
Weihnachtsfest (das): karácsony ünnepe. [lehem-játék.)
Weihnachtsspiel (das): betle-∫
Weihrauch (der): tömjén; jmdm ~ streuen: vkit tömjénezni.
Weihwasser (das): szenteltviz.
Weihwedel (der): szenteltvizhintó.
weil: mert, minthogy, mivel.

weiland: 1) hajdan; 2) néhai, boldogult.
weilchen, ein ~: egy ideig; *ell.* ein kleines Weilchen: kis ideig, kissé.
Weile (die): idő, darab idő; etw. braucht ~: időt kiván; eile mit ~: lassan járj, tovább érsz; damit hat es gute ~: nem sürgős a dolog; warte eine kleine ~: várj egy kicsit; nach einer ~: kevés *v.* kis vártatva.
weilen (-te, hat geweilt): időzni, tartózkodni, késni vhol.
Weiler (der), -s: tanya, szállás.
Wein (der), -es, *t.* -e: bor; alter ~: ó-bor; junger (*v.* heuriger) ~: új-bor; den ~ lesen: szüretelni.
Weinbau (der): bortermelés.
Weinbauer (der): bortermelő.
Weinbeere (die): szőlő (szem).
Weinberg (der): szőlőhegy.
weinen (-te, hat geweint): sírni; um jmdn ~: vkit megsiratni; heftig ~: zokogni; still ~: sirdogálni; — das **Weinen**, -s: sírás.
weinerlich: siránkozó, siránkozva.
Weinessig (der): borecet.
Weinfass (das): boros hordó.
Weinflasche (die): boros palack.
Weingarten (der): szőlő.
Weingärtner (der): vincellér.
Weingegend (die): borvidék.
Weingeist (der): borszesz.
Weinglas (das): boros pohár.
Weinhandel (der): borkereskedés.
Weinhefe (die): borseprő.
Weinkeller (der): boros pince.
Weinkelter (die): borsajtó.
Weinkenner (der): borismerő.
Weinkrampf (der): sírógörcs.
Weinkranz (der): cégér.
Weinkrug (der): boros kancsó.
Weinland (das): borvidék, bortermelő ország.
Weinlaub (das): szőlőlomb.
Weinlaube (die): szőlőlugas.
Weinlese (die): szüret; ~ halten: szüretelni.
Weinlied (das): bordal.
Weinrebe (die): venyige, szőlővessző.
Weinsäure (die): borsav.
Weinschank (der), **Weinschenke** (die): bormérés.
Weinstein (der): borkő.
Weinstock (der): szőlőtő.
Weintraube (die): szőlőfürt.
Weintrinker (der): borivó.
weise: bölcs, -en, okos, -an; — der **Weise**, -n, *t.* -n (ein Weiser): a bölcs.
Weise (die), *t.* -n: 1) mód; auf jede ~: mindenképen; auf keine ~: semmi módon; auf merkwürdige ~: különösen; in thörichter ~: balgán; 2) dallam, nóta.
Weisel (der), -s, *t.* ~: anyaméh.
weisen (wies, hat gewiesen): 1) mutatni, megmutatni, igazítani; 2) utasítani; jmdn aus der Stadt ~: vkit kiutasítani a városból; etw. von sich *v.* von der Hand ~: vmit elutasítani magától.
Weisheit (die): bölcseség.
Weisheitszahn (der): bölcseségfog.
weislich: bölcsen, okosan.
weis machen (-te, hat weisgemacht) jmdm etw.: vkivel elhitetni vmit.
weissagen (-te, hat geweissagt): jósolni, jövendölni.
Weissager (der), -s, *t.* ~: jós.
Weissagung (die), *t.* -en: jóslat.
Weisung (die), *t.* -en: utasítás, rendelet, meghagyás.
I. weiß: fehér, -en; jmdn ~ waschen: vkit tisztázni; sich ~ waschen: mosakodni; — der, die **Weiße**, -n, *t.* -n: fehér (ember); — das **Weiße**, -n: vminek fehére.
II. *weiß: l. wissen.
weißbacken: fehér lisztből sütött.
Weißbäcker (der): zsemlyesütő.
Weißblech (das): fehérbádog.
Weißbraten (der): fehér pecsenye.
Weißbrot (das): fehér kenyér.
Weißbuche (die): gyertyánfa.
Weißdorn (der): galagonya.
weißen (-te, hat geweißt): fehéríteni, meszelni.
weißgekleidet: fehér ruhás.
Weißgerber (der): timár.
Weißgerberei (die): timárság.
Weißglühen (das): fehér izzás.
weißglühend: fehérizzó; ~ machen: fehérizzásig hevíteni.
Weißglühhitze (die): fehérizzásihő.
Weißgold (das): platina.
weißgrau: deres.
weißhaarig: ószhajú.
Weißkramer (der): vászonkereskedő.
weißlich: fehéres, -en.
Weißnäherin (die): fehérnemű-varrónő.
Weißpappel (die): ezüstnyárfa.
Weißtanne (die): *növ.* szurkos *v.* lucfenyő.
Weißung (die), *t.* -en: meszelés.
Weißware (die), **Weißzeug** (das): fehérnemű.
weit: 1) messze, távol; bei weitem: jóval, sokkal; ~ und breit: mindenütt, országszerte; er hat es ~ gebracht: sokra vitte; ~ entfernt: *a)* messzefekvő, távoli; *b)* esze ágában sem volt; ein ~er Weg: nagy út; so weit: annyira *v. ö.* soweit; wie weit? mennyire? 2) tág, bő; ein ~er Begriff: tág fogalom; 3) sokkal, jóval, nagyon; ~ größer: sokkal nagyobb; — die **Weite**: 1) messzeség, távolság; in die W. ziehen: világgá menni; 2) *műsz.* szélesség, bőség, tágasság; die lichte W.: belsőség; die lichte W. eines Bogens: ívköz; — das **Weite** suchen: kereket oldani.
weitab [weit-]: messze, távol.
weitaus: sokkal, jóval.
weitausgedehnt: messze terjedő.
weitberühmt: hírneves, messze földön híres.
Weitblick (der): távolbalátás.
weitblickend: messze tekintő.
weiter (weit *kfoka*): 1) tovább, távolabb, messzebb; ~ oben: följebb, magasabban; ~ unten: alább, lentebb; und was ~? hát az tán? ~ befördern: továbbítani; ~ fahren: továbbmenni, útját folytatni; ~ geben: tovább adni; ~ lesen: tovább olvasni; ~ verpachten: albaszonbérbe adni; ~ ziehen: tovább vonulni *v.* bujdosni; 2) ~ niemand: más senki; ~ nichts: semmi egyéb; 3) további, távolabbi; bis auf ~es: további intézkedésig; ohne ~[e]s: minden teketória nélkül, szó nélkül.
Weiterbeförderung (die): továbbszállítás.
Weiterbildung (die): továbbképzés.
Weiterfahrt (die): továbbmenetel.
Weiterführung (die): továbbvezetés, folytatás.
Weitergabe, **Weiterleitung** (die): továbbadás, továbbítás.
Weiterreise (die): az utazás folytatása.
weiters: továbbá.
Weiterschreiten (das): továbbhaladás.
Weitersendung (die), **Weitertransport** (der): továbbszállítás.
Weiterverbreitung (die): továbbterjesztés.
weitestgehend: legmesszebb menő.
weitgehend: messzire menő.
weitgreifend: messzeható.
weither: messziről.
weithin: messzire.
weitläufig: 1) távoli, távoleső (rokon); 2) hosszadalmas, -an, terjengős, -en.
Weitläufigkeit (die): hosszadalmasság, terjengősség.
Weitling (der), -es, *t.* -e: cseréplábas, kétfülű tál.
weitreichend: széleskörű, messzeterjedő.
weitschichtig: gyér, -en, távolról (rokon).
weitschweifig: terjengős, -en.
weitsichtig: távollátó.

Weitsprung (der): távolugrás.
weitspurig: széles vágányú.
weittragend: 1) messzehordó (lőfegyver); 2) messzeható.
weitumfassend: széleskörü.
weitverzweigt: messzeágazó.
Weizen (der), -s: búza.
Weizenfeld (das): búzaföld.
Weizenkorn (das): búzaszem.
welch: mily, mely; ~ ein Los: milyen *v.* minő sors.
welcher (welche, welches): 1) *(kérdő névm.)* melyik? mely? ki? 2) *(vonatkozó névm.)* amely, amelyik, aki; ~ immer: akármelyik, bármelyik.
welchergestalt: mikép, mi módon.
welcherlei: minő, milyen, miféle.
welk: hervadt, fonnyadt, -an.
welken (-te, ist gewelkt): hervadni, fonnyadni; — das **Welken**, -s: hervadás.
Welle (die), *t.* -n: 1) hullám, hab; 2) *müsz.* gerendély, tengely; 3) *torn.* forgás, térdforgás.
wellenartig: hullámszerü, -en.
Wellenbewegung (die): hullámzó mozgás.
wellenförmig: hullámos, -an.
Wellenlinie (die): hullámvonal.
Wellenschlag (der): hullámcsapás.
Wellrad (das): tengelykerék, gugora.
Wels (der), Welses, *t.* Welse: harcsa.
welsch: 1) idegen, külföldi; ~er Hahn: pulyka; 2) francia, olasz.
Welschkorn (das): kukorica.
Welschland (das): Olasz- *v.* Franciaország.
Welt (die), *t.* -en: világ; alle ~: mindenki; vor aller ~: ország-világ láttára; zur ~ bringen: világra szülni; in die ~ hinein: bolondjában; zur ~ kommen: világra jönni; nicht um die ~: világért sem; die schöne: a szépnem.
Weltachse (die): világtengely.
Weltall (das), -[e]s: világegyetem.
Weltanschauung (die), *t.* -en: világnéz[l]et, világszemlélet.
Weltausstellung (die): világtárlat.
weltbekannt, weltberühmt: világhírü.
weltbewegend: világmozgató.
Weltbild (das): világkép.
Weltbürger (der): világpolgár.
Weltdame (die): nagyvilági hölgy.
Weltenmeer (das): világtenger.
Weltenraum (der): l. Weltraum.
weltentrückt, weltfern: félreeső, magányos (hely).
Welterreignis (das): világesemény.
welterfahren: világlátott.
welterschütternd: világrendítő.
Weltfriede (der): világbéke.
Weltgegend (die): világtáj.
Weltgeistliche (der): világi pap.
Weltgericht (das): utolsó itélet.
Weltgeschichte (die): világtörténet.
weltgeschichtlich: világtörténeti.
weltgewaltig: világbíró.
Welthandel (der), -s: világkereskedelem.
Weltherrschaft (die): világuralom.
Weltkenntnis (die): világismeret.
weltklug: tapasztalt.
Weltkörper (der): *csill.* világtest, égitest.
Weltkunde (die): földrajz.
Weltlauf (der), -es: világfolyás.
weltlich: világi, -as, -an.
Weltlichmachung (die): világiasítás.
Weltling, Weltmann (der): világfi.
Weltliteratur (die): világirodalom.
weltmännisch: világfias, -an.
Weltmeer (das): óceán, világtenger.
Weltordnung (die): világrend.
Weltpostverein (der): világpostaegyesület.
Weltraum (der): világür.
Weltreich (das): világbirodalom.
Weltruf (der): világhír; ein Künstler von ~: világhírü művész.
weltscheu: emberkerülő.
Weltschmerz (der): világfájdalom.
Weltsprache (die): világnyelv.
Weltstadt (die): világváros.
Weltsystem (das): *csill.* világrendszer.
Weltteil (der), -[e]s, *t.* -e: világrész.
Weltverkehr (der), -s: világforgalom.
Weltweise (der): bölcs.
Weltweisheit (die): bölcsészet.
Weltwunder (das): világ csodája.
wem: kinek?
wen: kit?
wendbar: fordítható, -an.
Wende (die), *t.* -n: 1) fordulás, fordulat; 2) forduló; ~ des Jahrhunderts: a század vége, századforduló.
Wendehals (der): nyaktekercs.
Wendekreis (der): térítő kör; ~ des Krebses: ráktérítő; ~ des Steinbocks: baktérítő.
Wendeltreppe (die): csigalépcső.
wenden (wandte *v.* wendete, hat gewandt *v.* gewendet): fordítani, forgatni; jmdm den Rücken ~: hátat fordítani vkinek; seine Schritte nach der Stadt ~: lépteit a város felé irányítani; — **sich** ~: megfordulni; sich an jmdn ~: vkihez fordulni; das Blatt hat sich gewendet: fordult a kocka; sich zum Guten ~: jóra fordulni.
Wendepunkt (der): fordulópont.
Wendung (die), *t.* -en: fordulat; der Sache eine andere ~ geben: más irányba terelni a dolgot; eine günstige ~ nehmen: jobbra fordulni; eine schlimme ~ nehmen: rosszra fordulni.
wendungsreich: fordulatos, -an.
wenig: kevés, keveset, kevéssé; sein ~es Geld: ami kevés pénze volt; ein [klein] ~: kevéske, kissé; ~[e] Menschen: kevés számú ember; ich bin nichts ~er als stolz: legkevésbbé sem vagyok büszke; ~er werden: kevesbedni, fogyni; — die **Wenigsten** wissen es...: nagyon kevesen tudják.
weniger: kevesebb, l. wenig.
Wenigkeit (die), *t.* -en: csekélység, semmiség, hitványság; meine ~: az én csekélységem.
wenigstens: legalább.
wenn: ha, hogyha; ~ aber: de ha; ~ auch: habár, ha mindjárt; ~ doch: bárcsak; — das **Wenn**, l. aber.
wenngleich: habár, ámbár.
Wenzel *(férfinév)*: Vencel.
wer: ki? kicsoda? ~ da? ki vagy? ~ immer: akárki.
werben (*j.* ich werbe, du wirbst, er wirbt; *tm.* er warb; *m.* er hat geworben; *km.* er würbe; *felsz.* wirb!): 1) toborzani, verbuválni; sich ~ lassen: katonának felcsapni; 2) um etw. ~: vmi után járni, vmiért versenyezni; um ein Mädchen ~: leányt megkérni; — das **Werben**, -s: 1) l. Werbung; 2) versengés (leányért), udvarlás.
Werber (der), -s, *t.* ~: toborzó.
Werbung (die): toborzás.
Werdegang (der), -es: fejlődésmenet, fejlődési folyamat.
werden (*j.* ich werde, du wirst, er wird; *tm.* er wurde *v.* ward; *m.* er ist geworden; *km.* er würde; *felsz.* werde!): 1) lenni vmi *v.* vmivé; alt ~: vénülni; anders ~: megváltozni; es wird kalt: hüvösödik; es wird Nacht: beáll az éjszaka; Soldat ~: katonának állni; es wird Tag: hajnalodni; 2) *(a jövő idő segédigéje)* er wird hören: hallani fog; 3) *(a szenvedő alak segédigéje)* er wird gelobt: dicsértetik, dicsérik; es wird gehört: hallik, hallják; 4) *(valószinüséget kifejező segédige)* er wird es gehört haben: alkalmasint hallotta; Sie werden das doch nicht thun? talán csak nem teszi meg? — das **Werden**, -s: levés; im W.: alakulófélben.
Werder (der): 1) iszapsziget; 2) hát (talajon).

Werdezeit (die): vki fejlődésének ideje.
werfen (*j.* ich werfe, du wirfst, er wirft; *tm.* er warf; *m.* er hat geworfen; *km.* er würfe; *felsz.* wirf!): 1) vetni, dobni, hajitani; die Augen, den Blick auf etw. ~: vmire piliantani, szemet vetni; mit etw. um sich ~: vmivel dobálódzni; etw. von sich ~: vmit eldobni, elvetni magától; 2) kölykezni, fiadzani; — sich ~: 1) hánykolódni; 2) sich auf den Bauch ~: hasra vágódni; sich zu jmds Füßen ~: vkinek lábaihoz borulni; sich aufs Pferd ~: lóra pattanni; sich auf ein Studium ~: nekifeküdni vmely tudományszaknak; 3) *mest.* megvetemedni; — das **Werfen**, -s vetés, dobás, hajitás.
Werft (das), -es, *t.* -e, **Werfte** (die), *t.* -n: hajógyár.
Werg (das), -es: kóc, csepü.
Werk (das), -es, *t.* -e: 1) mü, munka; 2) cselekedet, tett; etw. ins ~ setzen: vmit munkába venni, foganatositani, megvalósitani; ans Werk *v.* zuwerke gehen, zuwerke schreiten: munkához látni; schlau zuwerke gehen: a jobbik eszét venni elö; mit am ~e sein: együtt dolgozni; 3) müvezet, gépezet.
Werkel (das), -s, *t.* ~: sipláda, kintorna.
Werkeltag (der): hétköznap.
Werkführer (der): munkavezető.
Werkstatt, Werkstätte (die), *t.* ..stätten: mühely.
Werktag (der): l. Werkeltag.
werkthätig: dolgos, serény.
Werkzeug (das): szerszám.
Wermut (der), -[e]s: üröm; ürmös.
wert: becses, drága, értékes; etw. ~ achten, ~ halten *v.* ~ schätzen: vmit megbecsülni, becsulni; das ist mehr ~: ez többet ér; nichts ~: nem ér semmit; es ist der Mühe ~: megérdemli a fáradságot; nicht der Rede ~: szót sem érdemel; Ihr ~es Schreiben (*v.* Ihr **Wertes**): becses levele.
Wert (der), -es, *t.* -e: érték, ár, becses; einer Sache großen ~ beilegen: vmit nagyra becsulni, nagyra tartani.
Wertachtung (die): becsulés.
Wertangabe, Wertdeclaration (die): értekbevallás.
Wertbestimmung (die): becslés.
werten (-ete, hat gewertet): értekelni, vminek értéket adni.
Wertgegenstand (der): értektárgy.
wertgeschätzt: nagyra becsult.
wertlos: értéktelen.
Wertlosigkeit (die): értéktelenség.
Wertmesser (der), -s, *t.* ~: értékmérő.
Wertpapier (das), -[e]s, *t.* -e: értékpapir.
Wertsachen (die = *t*): értéktárgyak.
wert|schätzen (-te, hat wertgeschätzt): becsben tartani, nagyrabecsülni.
Wertschätzung (die): becsülés.
Wertstabilisierung (die): értékmegállapitás.
Wertverminderung (die): értékcsökkenés.
Wertversicherung (die): értékbiztositás.
wertvoll: értékes, becses.
Werwolf (der): szakállas farkas (meseboli farkas, mely emberi alakot tud ölteni).
wes = wessen, l. e.
Wesen (das), -s, *t.* ~: 1) lény, lényeg; im ~: lényegében; 2) modor, magatartás; gesetztes ~: higgadt modor; 3) ügy; das gemeine ~: közügy; 4) garázdálkodás; sein ~ treiben: garázdálkodni; 5) lárma, hűhó; viel Wesens von etw. machen: vmivel sok teketóriát csinálni *v.* nagy hűhót csapni.
Wesenheit (die): lényeg, vminek mivolta.
wesenlos: nem létező, képzelt.
wesentlich (*ff.* -st): lényeges, -en; im ~en: lényegében, velejében; — das **Wesentliche** des Trauerspiels...: a szomorújáték lényege; in allem wesentlichen: minden lényeges pontjában *v.* részében.
weshalb: miért? mi okból?
Wespe (die), *t.* -n: darázs.
Wespennest (das): darázsfészek; in ein ~ stechen: darázsfészekbe nyúlni.
wessen, wes (wer *és* was *birtokesete)*: 1) kié? 2) ~ klagt man ihn an? mivel vádolják?
West (der), -es, **Westen** (der), -s: 1) nyugat; nach ~: nyugat felé; 2) *(összetételekben)* nyugati.
Weste (die), *t.* -n: mellény.
Westentasche (die): mellényzseb.
Westfalen (das): Vesztfália.
Westfäler, westfälisch: vesztfáliai.
West-Indien (das): Nyugat-India.
westlich: 1) nyugati; 2) nyugatra.
Westmächte (die = *t.*): nyugati hatalmak.
westwärts: nyugat felé, nyugatnak.
Westwind (der): nyugati szél.
weswegen: l. weshalb.
wett: kiegyenlitve; etw. ~ machen: vmit kiegyenliteni.
Wettbewerb (der): versenges.
Wette (die), *t.* -n: fogadás; um die ~: versenyt; eine ~ eingehen: fogadni; was gilt die ~: mibe fogadunk?
Wetteifer [Wett-] (der), -s: vetélkedés, versengés, versenyzés.
wetteifern (-te, hat gewetteifert): vetélkedni, versenyezni.
wetten (-ete, hat gewettet): fogadni; es ist Zehn gegen Eins zu ~: tizet tehetünk egy ellen; um etw. ~: vmibe fogadni.
Wetter (das), -s, *t.* ~: 1) idő, időjárás; es ist schönes ~: szép idő jár; 2) zivatar; dass dich das ~ (treffe)! a mennykő csapjon beléd! 3) *bány.* bányalég; schlagendes ~: viheder.
Wetterbericht (der): jelentés az időjárásról.
wetterbeständig: viharálló, tartós.
Wetterdach (das): eresz.
Wetterfahne (die): szélzászló, széliránymutató.
wetterfest: viharálló, viharedzett.
Wetterglas (das): légsúlymérő.
Wetterhahn (der), -[e]s, *t.* ..hähne: szélkakas.
Wetterkunde (die): időjárástan.
wetterlaunisch (*ff.* -t): szeszélyes, hóbortos.
Wetterläuten (das): vihar ellen való harangozás, kongatás.
wetterleuchten (-ete, hat gewetterleuchtet): villogni, szárazon villámlani (Vajda J.); — das **Wetterleuchten**, -s: villogás.
Wetterloch (das): *bány.* légnyilás.
wettern (-te, hat gewettert): 1) es wettert: zivatar van; 2) szitkozódni.
Wetterprophet (der): időjós.
Wetterschacht (der): *bány.* légakna, szellöztető akna.
Wetterschaden (der): elemi kár.
Wetterseite (die): *haj.* szeles oldal, viharoldal.
Wetterstrahl (der): villám.
Wetterumschlag (der): időváltozás.
wetterwendisch (*ff.* -t): állhatatlan, szeszélyes.
Wetterwolke (die): viharfelhő.
wettfahren (wettfuhr, ist wettfahren): versenyt hajtani.
Wettgesang (der): énekverseny.
Wettkampf (der): vetélkedés, versengés, mérkőzés.
Wettlauf (der): versenyfutás.
Wettrennen (das), -s, *t.* ~: futtatás, lóverseny.
Wettstreit (der), -es, *t.* -e: versengés, vetélkedés, mérkőzés.
Wetturnen [Wett-turnen] (das): tornaverseny.
wetzen (-te, hat gewetzt): fenni, koszorülni.
Wetzstein (der): fenkő.
Whist (das), -[es]: viszt; ~ spielen: viszteznі.

*wich: l. weichen.
Wichse (die): 1) fénymáz, kenőcs; 2) díszöltözet (diákoké).
wichsen (..ste, hat gewichst): 1) bekenni (fénymázzal), fényesíteni, subickolni; 2) elpáholni.
Wicht (der), -es, t. -e: 1) hitvány, gaz; 2) fickó, emberke; armer ~: szegény ördög.
Wichtelmännchen (das): manó.
wichtig: fontos, nevezetes; ~ thun: fontoskodni, nagyképűsködni.
Wichtigkeit (die): fontosság; es ist von ~: fontos dolog.
Wichtigmacher, Wichtigthuer (der): -s, t. ~: nagyképű, fontoskodó.
Wichtigmacherei, Wichtigthuerei (die): nagyképűsködés.
Wicke (die): bükköny.
Wickel (der), -s, t. ~: 1) gombolyag, csomó; 2) pólya.
Wickelkind (das): pólyás gyermek.
wickeln (-te, hat gewickelt): 1) um etw. ~: rácsavarni, felgombolyítani; 2) pólyázni; — sich um etw. ~: rácsavarodni vmire.
Wickler (der), -s: női köpeny.
Widder (der), -s, t. ~: kos.
☞ **wider**: 1) *(praep. acc.)* ellen; ~ meinen Willen: akaratom ellenére; das Für und **Wider**: a mellette és ellene szóló okok (érvek); 2) *(elválhatlan igekötő)*: vissza-, ellen-.
Widerdruck (der): ellennyomás.
widerfahren (widerfuhr, ist widerfahren): történni, megesni; ihm ist viel Ehre ~: nagy tiszteletben részesült; jmdm Gerechtigkeit ~ lassen: vkinek igazságot szolgáltatni; — das mir **Widerfahrene**: ami velem történt.
widerhaarig: nyakas, ellenkező.
Widerhaken (der): kampó, horog.
[**Widerhall** (der): l. Wiederhall.
widerlegbar: megcáfolható.
widerlegen (-te, hat widerlegt): megcáfolni vkit, rácáfolni vkire.
Widerlegung (die), t. -en: cáfolás, cáfolat.
widerlich: ellenszenves, -en, visszataszító, -an; die Sache ist mir ~: undorít e dolog.
widernatürlich: természetellenes, -en.
Widerpart (der), -es: ellenfél, ellentétes rész.
widerrathen (widerrieth, hat widerrathen) jmdm etw.: nem tanácsolni vkinek vmit, lebeszélni vkit vmiről.
widerrechtlich: törvénytelen, -ül.
Widerrede (die): ellenvetés, ellenmondás, ellenkezés.
widerreden (-ete, hat widerredet): ellentmondani, feleselni.
Widerruf (der), **Widerrufung** (die): visszavonás.
widerrufen (widerrief, hat widerrufen): visszavonni.
Widersacher (der), -s, t. ~: ellenfél.
Widerschein (der): visszfény, visszaverődés, visszavert fény.
widersetzen, sich (hat sich widersetzt): ellenszegülni vminek.
widersetzlich: ellenszegülő, nyakas.
Widersinn (der): 1) ellenszegülés; 2) képtelenség.
widersinnig: 1) ellenszegülő, nyakas; 2) képtelen, ész-ellenes, -en.
widerspenstig: makrancos, akaratos, dacos, -an.
Widerspenstigkeit (die): dac, akaratosság, nyakasság.
widersprechen (widersprach, hat widersprochen): ellen(t)mondani vkinek, ellenkezni vkivel.
widersprechend: ellenmondó, -an.
Widersprecher (der): ellen(t)mondó.
Widerspruch (der), -es, t. ..sprüche: ellenmondás; ~ erheben: tiltakozni; in ~ gerathen: ellenkezésbe keveredni.
Widerstand (der), -es: ellenállás; jmdm ~ leisten: ellenszegülni, ellenállni.
widerstandsfähig: ellenállásra képes.
Widerstandsfähigkeit (die): ellenálló képesség.
widerstehen (widerstand, hat widerstanden): ellenállni.
widerstreben (-te, hat widerstrebt): ellenszegülni; es widerstrebt mir: ellenemre van; — das **Widerstreben**, -s: vonakodás.
Widerstreit (der), -es: összeütközés, ellenkezés.
widerstreiten (widerstritt, hat widerstritten): ellenkezni vmivel, ellenére lenni vminek.
widerwärtig: kellemetlen, visszataszító, boszantó.
Widerwärtigkeit (die), t. -en: kellemetlenség, viszontagság.
Widerwille[n] (der), -ns: ellenszenv, idegenkedés.
widerwillig: kelletlen, -ül, idegenkedve.
widmen (-ete, hat gewidmet): 1) ajánlani (könyvet vkinek); 2) szentelni (idejét vminek); ich bleibe Ihren ferneren Aufträgen bestens gewidmet: további megrendeléseit tisztelettel várom.
Widmung (die): ajánlás.
widrig: ellenkező; visszataszító
widrigenfalls: ellenkező esetben, máskülönben.
wie: 1) hogyan? miképp? 2) milyen; ~ alt? mennyi idős? ~ groß: mekkora? ~ lange? mióta? meddig? ~ oft? hányszor? ~ schade! be kár! ~ so? hogy-hogy? ~ weit? milyen messze?; 3) ahogy, amint, amilyen; ~ ich sage: amint mondom; 4) mint, miképen; du bist ebenso groß wie ich: épen akkora vagy, mint én; 5) **wie... auch**: akármily; wie reich er auch ist (v. sein mag): akármily gazdag.
Wiede (die): gúzs.
Wiedehopf (der), -es, t. -e: búbos v. büdös banka.
☞ **wieder**: ismét, megint.
Wiederabdruck (der): új lenyomat.
wieder anfangen (fieng wieder an, hat wiederangefangen): 1) újra kezdeni; 2) újra kezdődni.
Wiederaufbau (der): újjáépítés.
wieder aufblühen (-te, ist wieder aufgeblüht): újra virágzani v. felvirulni; — das **Wiederaufblühen**, -s: újra-virágzás.
Wiederaufführung (die): előadás ismétlése, fölelevenítés.
wiederaufleben (-te, ist wiederaufgelebt): újra éledni; — das **Wiederaufleben**, -s: újjászületés, újjáéledés.
Wiederaufnahme (die): *jogt.* újra fölvétel, újra kezdés, folytatás (peré).
Wiederausfuhr (die): külföldre visszaszállítás.
wieder beleben (-te, hat wiederbelebt): újra föleleveníteni.
Wiederbelebung (die): újra fölelevenítés, fölélesztés.
wieder bringen (brachte wieder, hat wiedergebracht): visszahozni.
Wiedereinführung (die): újra bevezetés, újonti meghonosítás.
wieder einsetzen (-te, hat wieder eingesetzt): visszahelyezni.
Wiedereinsetzung (die): visszahelyezés.
Wiedereintritt (der): újra belépés.
wieder erkennen (erkannte wieder, hat wiedererkannt): felismerni.
wieder erlangen (-te, hat wiedererlangt): visszanyerni, visszakapni.
Wiedereroberung (die): visszahódítás.
Wiedereröffnung (die): újra megnyitás.
Wiedererstattung (die): visszatérítés.
wieder erzählen (-te, hat wiedererzählt): újra elbeszélni.
wieder finden (fand wieder, hat wiedergefunden): megtalálni, viszontlátni.
Wiedergabe (die): 1) visszaadás; 2) ábrázolás, előadás, elmondás, leírás.
wieder geben (gab wieder, hat wiedergegeben): 1) visszaadni; 2) elmondani, előadni, ábrázolni.
wiedergeboren werden: újjászületni.
Wiedergeburt (die): újjászületés.

Wiedergenesung (die): felépülés, felgyógyulás. [hang.]
Wiederhall (der), -s, t. -e: vissz-
I. **wieder|hallen** (-te, hat wiedergehallt): visszhangoztatni, visszazengeni (vmit).
II. **wiederhallen** (-te, hat wiederhallt): visszhangzani.
wieder|herstellen (stellte wieder her, hat wieder hergestellt): helyreállitani. [állitás.]
Wiederherstellung (die): vissza-
wiederholen (-te, hat wiederholt): ismételni, megismételni; ~ lassen: megismételtetni; — sich ~: ismétlődni.
wiederholt: ismételt, -en; ~ anzeigen: hirdetgetni.
Wiederholung (die), t. -en: ismétlés; im ~sfalle: ismétlés esetén.
wieder|käuen (-te, hat wiedergekäut): kérődzni vmin. [rödző.]
Wiederkäuer (der), -s, t. ~: ké-
Wiederkehr (die): visszatérés.
wieder|kehren (-te, ist wiedergekehrt): visszatérni.
wieder|klingen (klang wieder, hat wiedergeklungen): visszhangzani.
wieder|kommen (kam wieder, ist wiedergekommen): visszajönni.
Wiederkunft (die): visszajövetel.
wieder|sagen (-te, hat wiedergesagt): tovább adni, ismételni.
wieder|sehen (sah wieder, hat wiedergesehen): viszontlátni; — das **Wiedersehen**, -s: viszontlátás; aufs W.: a viszontlátásra.
wieder|spiegeln (-te, hat wiedergespiegelt): visszatükrozni; — sich ~: visszatükrozödni.
Wiedertäufer (der): keresztségismétlo, anabaptista.
wiederum: ismét, újra.
Wiedervereinigung (die): újraegyesités.
wieder|vergelten (vergalt wieder, hat wiedervergolten): visszatorolni. [torlás, viszonzás.]
Wiedervergeltung (die): vissza-
Wiederverkauf (der), -es: viszonteladás, ismételadás.
Wiederverkäufer (der): *ker.* ismét elárusító. [zasság.]
Wiedervermählung (die): új ha-
wieder|wählen (-te, hat wiedergewählt): újra megválasztani.
Wiederzusammentritt (der): új egybegyulés v. összeulés.
Wiege (die), t. -n: bölcsö.
I. **wiegen** (-te, hat gewiegt): 1) ringatni; jmdn in den Schlaf ~: vkit álomba ringatni; 2) sich ~: ringatodzni.
II. **wiegen** (wog, hat gewogen): 1) mérlegelni, megmérni; 2) nyomni (súlyban).
Wiegenfest (das): születésnap.
Wiegenlied (das): altató-dal.
wiehern (-te, hat gewiehert): nyerítení, vihogni.
Wien (das): Bécs.
Wiener (der), -s, t. ~: bécsi.
wienerisch: bécsies, -en.
Wiener-Neustadt: Bécsújhely.
*****wies**: l. weisen.
Wiese (die), t. -n: rét, mező.
Wiesel (das), -s, t. ~: menyét.
Wieselburg: Mosony.
Wiesenblume (die): mezei virág.
Wiesengrund, Wiesenland (das): [rétség.]
wieso: hogy-hogy?
wieviel: mennyi? hány?
wievielte (der, die, das): hányadik?
wiewohl: jóllehet, ámbár.
wild: vad, -on, -ul.
Wild (das), -es: vad, vadállat.
Wildbach (der): zuhogó, hegyi patak.
Wildbann (der): vadászati jog.
Wildbraten (der): vadhús.
Wildbret (das), -s: vad.
Wilddieb (der): vadorzó.
Wilddieberei, Wilderei (die): vadorzás. [der): vadember.]
Wilde (der), -n, t. -n (ein Wil-
Wildente (die): vadkacsa.
Wilderer (der), -s, t. ~: vadorzó.
Wildfang (der), -es, t. -fänge: 1) vadfogás; 2) szilaj gyermek.
wildfremd: vadonat v. egészen idegen. [ság, durvaság.]
Wildheit (die): vadság, szilaj-
Wildnis (die), t. -nisse: vadon.
Wildpark (der): vadaskert.
(**Wildpret** (das): l. Wildbret.
wildreich: vadban gazdag.
Wildschütze (der): orvvadász.
Wildschwein (das): vaddisznó.
Wilhelm *(férfinév)*: Vilmos.
*****will**: l. wollen.
Wille[n] (der), -ns, t. -n: akarat; aus freiem ~n: önkényt, szabad akaratából; was ist dein ~? mit kivánsz? dein ~ geschehe: legyen meg a te akaratod! mit Willen: szándékosan; **willens** sein: szándékozni, akarni.
willenlos: 1) akarat nélkül, -i, tehetetlen, -ül; 2) ellenszegülés nélkül. [tározás.]
Willensbestimmung (die): elha-
Willensfreiheit (die): az akarat szabadsága, akaratszabadság.
Willenskraft, Willensstärke (die): akaraterő.
willentlich: szándékosan, önkényt.
willfahren (willfahrte, hat gewillfahrt) jmdm in etw.: kedvére tenni vkinek, akaratát teljesiteni.
willfährig: szolgálatkész, -en.
willig: kész, készséges, -en.
Willkomm (der), -es: üdvözlés.
Willkommbecher (der): billikom.
willkommen: kedves, szivesen látott; sei uns ~: Isten hozott; jmdn ~ heißen: vkit szivesen fogadni, üdvözölni.
Willkür (die): kény, önkény; nach ~: kénye-kedve szerint.
Willkürherrschaft (die): [ön]kényuralom.
Willkürherrscher (der): kényúr.
willkürlich: önkényes, -en, kénye-kedve szerint. [ség.]
Willkürlichkeit (die): önkényes-
wimmeln (-te, hat gewimmelt): hemzsegni, nyüzsögni.
Wimmerl (das), -s, t. ~: pörsenés, pattanás.
wimmern (-te, hat gewimmert): nyöszörögni, nyögni.
Wimpel (der), -s, t. ~: szalaglobogó (hajón).
Wimper (die), t. -n: szempilla.
Wind (der), -es, t. -e: szél; bei ~ und Wetter: rossz időben; ~ von etw. bekommen: vminek neszét venni, vmit megszimatolni; ~ machen: szelet csapni; in den ~ reden: falra borsót hányni; etw. in den ~ schlagen: szélnek ereszteni vmit.
Windbeutel (der): szájaskodó, szélházi, széltoló.
Windbeutelei (die): szájaskodás.
Windbruch (der): széltörte fa.
Windbüchse (die): szélpuska.
Winde (die), t. -n: 1) emelőcsiga; 2) motolla, gugora.
Wind-Ei (das): szűztojás.
Windel (die), t. -n: pólya.
Windelkind (das): pólyás baba.
windelweich, jmdn ~ durchprügeln v. schlagen: vkit derekasan elpáholni.
winden *(tm.* wand; *m.* hat gewunden; *km.* wände): tekerni, gombolyitani; Kränze ~: koszorút fonni; jmdm etw. aus der Hand ~: kicsavarni vmit a kezéből; — sich ~: tekeredni, csavarodni. [séggel.]
Windeseile, mit ~: szélsebes-
Windfang (der): szélfogó.
Windhetze (die): agarászat.
Windhose (die): szélforgatag.
Windhund (der), -es, t. -e: agár.
windig: szeles (idő).
Windlicht (das): szélmécs.
Windloch (das): fujtató lyuk.
Windmacher (der): szélházi.
Windmühle (die): szélmalom.
Windofen (der): *bány.* szélpest.
Windrad (das): szélkerék.
Windrichtung (die): szélirány.
Windrose (die): szélrózsa.
Windsbraut (die): szélvihar.

windschief: 1) ferde, fintoros, megvetemedett; 2) torz; ~es Dach: torzfedél; ~e Fläche: torzfelület.
Windschirm (der): szélernyő.
windschnell: szélsebes, -en.
Windseite (die): *haj.* széloldal, vminek szélfele.
Windspiel (das), -[e]s, *t.* -e: agár.
Windstille (die): szélcsend.
Windstoß (der): szélroham.
Windung (die), *t.* -en: kanyarodás, csavarodás.
Wink (der), -es, *t.* -e: intés, jeladás; einen ~ geben: inteni, jelt adni.
Winkel (der), -s, *t.* ~: 1) szöglet, zug; 2) *mért.* szög; sphärischer ~: gömbi szög; ~ spitzer ~: hegyes szög; stumpfer ~: tompa szög.
Winkeladvocat (der): zugprókátor.
Winkelband (das): *mest.* sarokpánt.
Winkelbewegung (die): szögmozgás.
Winkelblatt (das): zuglap.
Winkelehe (die): titkos házasság.
Winkeleisen (das): szögletvas.
winkelförmig: szögletes.
Winkelfunction (die): *menny.* szögfüggvény.
Winkelgasse (die): zug-utca.
winkelig: szögletes; stumpfwinkelig: tompaszögű.
Winkelmaß (das), **Winkelmesser** (der): szögmérő, szögellő.
winkelrecht: derékszögű.
Winkelschenke (die): lebuj.
Winkelschule (die): zugiskola.
Winkelzüge (die = *t.*): fogás, kifogás; ~ machen: kifogásokkal élni.
winken (-te, hat gewinkt): inteni, jelt adni; mit den Augen ~: szemével hunyorítani.
Winselei (die): nyöszörgés.
winseln (-te, hat gewinselt): 1) nyöszörögni; 2) (kutyáról) szűkölni.
Winter (der), -s, *t.* ~: tél; strenger ~: kemény tél; im ~: télen; mitten im ~: tél derekán.
Winterabend (der): téli est.
Winterapfel (der): téli alma.
Wintergrün (das): téli zöld.
Winterhafen (der): téli kikötő.
Winterkönig (der): ökörszem.
winterlich, wintermäßig: télies, -en.
Wintermonat (der): téli hónap.
wintern (-te, hat gewintert): 1) l. durchwintern; 2) es wintert: télre fordul az idő.
Winterquartier (das): téli szállás.
Wintersaison (die): téli idény.
Winterschlaf (der): téli álom.
Winzer (der), -s, *t.* ~: vincellér.
winzig: pici, parányi.
Wipfel (der), -s, *t.* ~: fatető, sudár (fáé), orom.
Wippbrücke (die): himbahíd.
Wippe (die), *t.* -n: 1) hinta; auf der ~ stehen: dülőfélben lenni; 2) emelő kar (felvonó hidon); 3) *müsz.* billegő.
wippen (-te, hat gewippt): 1) hintázni, billegni; 1) buktatni, kiborítani.
wir: mi.
Wirbel (der), -s, *t.* ~: 1) örvény, forgatag; 2) csigolya; 3) fejtető, búb; vom ~ bis zur Zehe: tetőtől talpig; 4) *kat.* pergő; den ~ schlagen: pergőt verni.
Wirbelbein (das): csigolya.
wirbeln (-te, hat gewirbelt): forogni, örvényleni, kavarogni.
Wirbelsäule (die): hátgerinc.
Wirbelsturm (der): forgó szélvész, ciklon.
Wirbelthier (das): *áll.* gerinces.
Wirbelwind (der): forgó szél.
***wirft**: l. werfen.
wirken (-te, hat gewirkt): 1) hatni, működni, munkálkodni; 2) szőni (harisnyát stb.); — das **Wirken**, -s: működés.
Wirkerei (die): *mest.* kötőszövészet.
wirklich: igazi, valódi; igazán, valóban, valósággal.
Wirklichkeit (die): valóság.
wirksam: hatásos, hathatós, -an.
Wirksamkeit (die): hatály, hatásosság, érvény; in ~ treten: életbe *v.* hatályba lépni.
Wirkstuhl (der): szövőszék.
Wirkung (die), *t.* -en: hatás, foganat; außer ~ setzen: hatályon kívül helyezni.
Wirkungskreis (der): hatáskör, munkakör.
wirkungslos: hatástalan, -ul.
wirkungsvoll: hatásos, -an.
Wirkware (die): szövött *v.* kötött áru.
wirr: zavart, kuszált, -an.
Wirren (die = *t.*): zavarok, zavargások, bonyodalmak.
wirren (-te, hat gewirrt): összezavarni, kuszálni.
Wirrsal (das), -s, *t.* -e, **Wirrwarr** (der), -s: zűrzavar, keveredés.
Wirt (der), -es, *t.* -e: 1) gazda; 2) fogadós, vendéglős; — die **Wirtin**, *t.* -nen: gazdasszony, vendéglősné.
wirtbar: lakható.
wirtlich: 1) gazdálkodó, takarékos; 2) vendéglátó.
Wirtschaft (die), *t.* -en: gazdaság, gazdálkodás; eine ~ führen: gazdaságot vinni.
wirtschaften (-ete, hat gewirtschaftet): gazdálkodni, sáfárkodni.
Wirtschafter (der), -s, *t.* ~: gazda, sáfár, majoros; — die **Wirtschafterin**, *t.* -nen: gazdasszony.
wirtschaftlich: gazdasági; takarékos.
Wirtschaftsbeamte[r] (der): gazdatiszt.
Wirtschaftsgebäude (das): gazdasági épület.
Wirtschaftspolitik (die): gazdasági politika.
Wirtsfrau (die): korcsmárosné.
Wirtshaus (das): korcsma.
Wirtsleute (die = *t.*): 1) a háziak; 2) a korcsmárosék.
Wirtsstube (die): vendéglői helyiség, korcsma.
Wisch (der), -es, *t.* -e: 1) törlő ruha; 2) ringy-rongy.
wischen (-te, hat gewischt): törölni; sich (= *dat.*) den Mund ~: száját megtörölni.
Wischer (der), -s, *t.* ~: dörzsölő.
Wischlappen (der): törlő rongy.
Wischwasch (der), -es: zagyvalék.
Wischzaum (der): csikókantár.
Wismut (das *v.* der), -s: bizmut.
Wißbegierde (die): tudvágy, tudásvágy.
wißbegierig: tudvágyó, tudnivágyó.
wissen (*j.* ich weiß, du weißt, er weiß, wir wissen, ihr wißt, sie wissen; *tm.* er wußte; *m.* er hat gewußt; *km.* er wüßte; *felsz.* wisse!): tudni; soviel ich weiß: tudomásom szerint; jmdm Dank ~: vkinek hálával adózni; ich weiß nichts davon: nem tudok róla; ich weiß mich nicht zu erinnern: nem birok rá emlékezni; daß ich nicht wüßte: nem tudok róla; etw. zu ~ bekommen: vmiről értesülni; jmdm etw. zu ~ geben, machen *v.* thun: tudtára adni; er läßt nichts von sich ~: nem hallat hírt magáról; — das **Wissen**, -s: tudás, tudomás; meines Wissens: tudtommal; ohne mein Wissen: tudtomon kívül.
Wissenschaft (die), *t.* -en: tudomány.
wissenschaftlich: tudományos, -an.
Wissensdrang, Wissensdurst (der): tudományszomj.
Wissenslust (die): tudásvágy.
wissenswert: tudnivaló.
wissentlich: tudva, tudatosan.
Wisser (der), -s, *t.* ~: tudó.
Witfrau (die), *t.* -en, **Witib** (die), *t.* -e: özvegyasszony.
wittern (-te, hat gewittert): 1) szimatolni, szaglászni, megszagolni; 2) es wittert schön: szép idő van.
Witterung (die), *t.* -en: 1) időjárás; 2) szimat, szag (vadé).
Witterungsbericht (der): jelentés az időjárásról.
Witterungskunde (die): időjárástan.
Witterungswechsel (der): időváltozás.

Witthum (das), -[e]s: 1) özvegyi jog; 2) özvegyi tartás (díj).
Wittib (die): l. Witib.
Witwe (die), *t.* -n: özvegy (asszony).
Witwengehalt (der): özvegyi tartás, özvegypénz.
Witwenstand (der): özvegység.
Witwer (der), -s, *t.* ~: özvegyember.
Witz (der), -es, *t.* -e: élc, elmésség; ~e reißen: élcelődni.
Witzblatt (das): élclap.
Witzbold (der): elménc, élcvadász.
Witzelei (die), *t.* -en: elménckedés, elméskedés.
witzeln (-te, hat gewitzelt): élcelődni, elméskedni.
witzig: élces, elmés, -en.
witzigen: l. gewitzigt.
Wladislaus, Wladislaw *(férfinév)*: Ulászló.
wo: 1) hol? von ~: honnan? 2) ahol; wo immer: akárhol; 3) wo nicht: ha nem.
woandersher: máshonnan.
***wob**: l. weben.
wobei: aminél, miközben.
Woche (die), *t.* -n: hét; dieser ~: e héten; in den ~n sein: gyermekágyban feküdni; in die ~n kommen: lebetegedni.
Wochenbett (das): gyermekágy.
Wochenblatt (das): hetilap.
Wochengeld (das): hetipénz.
Wochenkleid (das): hétköznapi ruha.
wochenlang: heteken át.
Wochenmarkt (der): hetivásár.
Wochenschrift (die): hetilap.
Wochentag (der): hétköznap.
wochenweise: hetenként.
wodurch: miáltal.
wofern: amennyiben, hacsak, ha.
wofür: miért, amiért.
***wog**: l. wägen, wiegen II.
Woge (die), *t.* -n: hab, hullám; hohe ~n schlagen: nagy hullámokat verni.
wogegen: ellenben, holott.
wogen (-te, hat gewogt): hullámzani, habzani.
woher: honnét, ahonnan; ~ bist du? hová való vagy? ~ des Weges? honnan jösz?
wohin: hová, ahová.
wohl: jól; ich weiß nur zu ~: nagyon is tudom; ~ dem, der ..: boldog az, aki..
Wohl (das), -es: jólét, vkinek java; das allgemeine ~: a közjó.
wohlan [wohl-]: nosza, rajta.
wohlanständig: illedelmes, -en.
wohlauf sein: jól, egészségesnek lenni.
wohlbedacht: jól meggondolt *v.* meggondolva.
Wohlbefinden (das), -s: jó egészség.
wohlbegabt: nagytehetségű.
Wohlbehagen (das), -s: kéj, jó v. kellemes érzés.
wohlbehalten: jókarban, épségben.
wohlbehütet: jól őrzött.
wohlbekannt: jól ismert.
wohl bekommen (bekam wohl, ist wohlbekommen) jmdm: vkinek egészségére válni.
wohlbeleibt: testes, köpcös, -en.
wohlbelesen: nagy olvasottságú.
wohlberechnet: jól kiszámított.
wohlbestallt: rendesen kinevezett (tisztviselő).
wohlbestellt: jól művelt.
wohlbewandert: igen jártas.
wohledel: nemes, nemzetes.
Wohlergehen (das), -s: jólét; sein ~: java.
wohlerhalten: ép, egészséges, -en.
wohlerzogen: jóneveléső.
Wohlfahrt (die): jólét.
wohlfeil: jutányos, -an.
wohlgebaut: jól megtermett.
wohlgebildet: szépalakú.
wohlgeboren: tekintetes, nemzetes.
Wohlgefallen (das *v.* der), -s: tetszés, élvezet, kedv; mit ~: gyönyörködve; sein ~ an etw. haben: vmiben gyönyörködni.
wohlgefällig: tetszetős, kedves.
Wohlgefühl (das): jó érzés.
wohlgehegt: jól ápolt.
wohlgemeint: jóakaró.
wohlgemerkt: jól megjegyzendő.
wohlgemuth: jókedvű, -en.
wohlgenährt: jól táplált, jó húsban levő.
wohlgeneigt: jóakaró.
wohlgeordnet: jól rendezett.
wohlgerathen: sikerült; ~e Kinder: jól nevelt gyermekek.
Wohlgeruch (der), -es, *t.* --rüche: illat, jó szag.
Wohlgeschmack (der), -es: jóíz.
wohlgesinnt: jóindulatú.
wohlgesittet: jóerkölcsü.
wohlgestaltet: formás, deli.
wohlgezogen: jóindulatú.
wohlhabend: vagyonos, tehetős.
Wohlhabenheit (die): jó mód, vagyonosság.
wohlig: kellemes, kedves, -en.
wohlinformiert: jól értesült.
Wohlklang (der), -es: jóhangzás.
wohlklingend, wohllautend: jóhangzású.
Wohllaut (der): jóhangzat.
wohllöblich: nemes (cím).
wohlmeinend: jóakaró, -lag.
wohlriechend: jószagú, illatos.
wohlschmeckend: jóízű.
Wohlsein (das), -s: jólét, jó egészség.
wohlsituiert: vagyonos, tehetős.
Wohlstand (der), -es: jólét.
Wohlthat (die), *t.* -en: jótétemény, jótett; jmdm eine ~ erweisen: vkivel jót tenni.
Wohlthäter (der), -s, *t.* ~: jó- *v.* jóltevő.
wohlthätig: jótékony, -an.
Wohlthätigkeit (die): jótékonyság.
Wohlthätigkeitsverein (der): jótékonysági egylet.
wohlthuend: jóleső, üdvös.
wohl thun *(mint* thun): jól esni, jót tenni.
wohlüberlegt: jól megfontolt.
wohlverdient: jól megérdemelt.
wohlweislich: nagybölcsen.
wohlwissend: jól tudván.
Wohlwollen (das), -s: jóakarat.
wohlwollend: jóakaró, -n.
wohlziemend: illő, illendő.
wohnbar: lakható.
wohnen (-te, hat gewohnt): lakni.
Wohngebäude, Wohnhaus (das): lakóház.
wohnhaft: lakó, lakos; sich ~ niederlassen: letelepedni.
wohnlich: barátságos, kellemes, kényelmes, lakályos.
Wohnort (der): lakó- *v.* lakhely.
Wohnsitz (der): lakhely.
Wohnstube (die), **Wohnzimmer** (das): lakószoba.
Wohnung (die), *t.* -en: lakás.
Wohnungsangabe (die): lakcím.
Wohnungsanzeiger (der): lakásjegyzék.
Wohnungsgeber (der): szállásadó.
Wohnungsnoth (die): lakásszükség.
Wojwode (der), -n, *t.* -n: vajda.
Wojwodschaft (die): vajdaság.
Wolf (der), -es, *t.* Wölfe: farkas; wenn man den ~ nennt, so kommt er gerennt: farkast emlegetnek, a kert alatt kullog.
Wolfgang *(férfinév)*: Farkas.
Wolfsbalg (der): farkasbunda.
Wolfsgeheul (das): farkasüvöltés.
wolfsgrau: ordas (szín).
Wolfsgrube (die): farkasverem.
Wolfshunger (der): farkasétvágy, farkaséhség.
Wolfskirsche (die): *növ.* maszlagos nadragulya.
Wolfsmilch (die): *növ.* ebtej.
Wolke (die), *t.* -n: felhő, felleg; aus den ~n fallen: a hetedik égből pottyanni le.
Wolkenbruch (der): felhőszakadás.
wolkenlos: felhőtlen.
wolkig: felhős, -en.
Wolle (die): gyapjú, gyapot.
I. **wollen** *(j.* ich will, du willst, er will, wir wollen, ihr wollt, sie wollen; *tm.* er wollte; *m.* er hat gewollt *v.* wollen; *km.* er wollte; *felsz.* wolle!): 1) akarni; so G o t t will: ha Isten is úgy akarja; dem sei, wie ihm wolle: bármint álljon is a do-

log; 2) jmdm übel ~: vkinek rosszat kívánni; jmdm wohl ~: vki iránt jó indulattal lenni; das will ich euch erzählen: el fogom beszélni; 3) er will es gehört haben: azt állítja, hogy hallotta; das will gelernt sein: ezt meg kell ám tanulni! — das Wollen, -s: akarat, szándék; man kann ihm das Verdienst ehrlichen Wollens nicht absprechen: a komoly törekvést el kel ismerni nála.
II. wollen: gyapjúbólvaló, gyapjú.
Wollfärber (der): gyapjúfestő.
Wollgarn (das): gyapjúfonál.
wollig: gyapjas, bolyhos, -an.
Wollsack (der): gyapjúzsák.
Wollschur (die): birkanyírás.
Wollust (die), t. --lüste: 1) kéj, gyönyör; 2) bujaság.
wollüstig: 1) kéjes, -en; 2) élvsóvár, -an.
Wollüstling (der), -es, t. -e: kéjenc.
womit: mivel? amivel.
womöglich: lehetőleg.
wonach: mi- v. mely szerint.
Wonne (die), t. -n: gyönyör, öröm; mit ~: örömest.
Wonnegefühl (das): kéjérzet, gyönyör.
wonneleer, wonnelos: örömtelen, -ül.
wonnesam: l. wonnevoll.
Wonnetaumel (der): örömittasság.
wonnetrunken: örömittas, -an.
wonnevoll, wonnig: gyönyörteljes, kéjes, élvezetes, -en.
woran [wor-]: 1) min? miről? wir wissen nicht, ~ wir sind: nem tudjuk, hányadán vagyunk; 2) amin.
worauf [wor-]: mire? min? amire.
woraus [wor-]: miből? amiből.
worein [wor-]: mibe? amibe.
worin [wor-]: miben? amiben.
Wort (das), -es, t. -e: v. (egyes szavak) Wörter: 1) szó; sein ~ brechen: szavát (v. igéretét) megszegni; ein ~ gab das andere: egyik szó a másikat szülte, szó szót követett; das ~ ergreifen: szólni kezdeni; sein ~ erheben: felszólalni; das ~ führen: a szót vinni, hangot adni; ~ halten: szavát, igéretét megtartani, szavának állani; 2) es ist kein wahres ~ daran: l. wahr. ☛ Praep. jmdn beim ~e halten v. nehmen: vkit szaván fogni; ~ für ~: szóról-szóra; in ~en: szóval; jmdm ins ~ fallen: vkinek szavába vágni; ums ~ bitten: szót kérni; er ist ein Mann von ~: szavatartó ember; von ~ zu ~: szóról-szóra; er kann nicht zu ~e kommen: nem tud szóhoz jutni.
wortarm: szűk v. kevés szavú.
wortbelebt: beszédes ajkú.
Wortbildung (die): szóképzés.
Wortbruch (der): szószegés.
wortbrüchig: szószegő.
Wortfolge (die): szórend.
Wortforschung (die): szónyomozás.
Wortfügung (die): szófűzés.
Wortführer (der): szóvivő, szószóló.
Wortfülle (die): szóbőség.
Wortgefecht (das): szóharc.
Wortgepränge (das): dagály, cikornya.
wortgetreu: szószerint, -i, híven.
Worthalten (das), -s: szótartás.
wortkarg: szófukar, szűkszavú.
Wortkram (der): szószaporítás.
Wortlaut (der): szószerinti szöveg, teljes szöveg.
wortlos: szót[a]lan, -ul.
wortreich: bőszavú, beszédes.
Wortschatz (der): szókincs.
Wortschwall (der): szóáradat.
wortschwallreich: áradozó beszédű.
Wortschwulst (der): dagály.
Wortsinn (der): szószerinti értelem.
Wortspiel (das): szójáték.
Wortstellung (die): szórend.
Wortstreit (der): szóvita, szóharc, szóváltás.
Wortverdrehung (die): szófacsarás.
Wortverzeichnis (das): szójegyzék.
Wortwechsel (der): szóváltás.
worunter [wor-]: 1) mi alatt? 2) ami alatt.
worüber [wor-]: 1) miről? min? 2) amin.
woselbst: hol, ahol.
wovon: miből? miről? amiről.
wovor: mielőtt? mitől? amitől.
Woywode (der): l. Wojwode.
wozu: 1) minek? mi végre? mire? 2) amire.
wöchentlich: heti, hetenként.
Wöchnerin (die), t. -nen: beteg-ágyas, gyermekágyas.
wölben, sich (-te, hat sich gewölbt): boltozódni.
Wölbung (die), t. -en: boltozat.
Wölfin (die), t. -nen: nőstény farkas.
Wölkchen (das), -s, t. ~: felleg.
wölken, sich (-te, hat sich gewölkt): beborulni, felhőzni.
Wörtchen (das), -s, t. ~: szócska.
Wörterbuch (das), -es, t. --bücher: szótár.
Wörterverzeichnis (das): szójegyzék.
wörtlich: szó szerint, -i; szóbeli.
Wrack (das), -es, t. -e: hajóroncs.
Wucher (der), -s: uzsora; ~ treiben: uzsoráskodni.
Wucherer (der), -s, t. ~: uzsorás.
Wuchergeschäft (das): uzsora.
wuchern (-te, hat gewuchert): 1) uzsoráskodni; 2) burjánzani.
Wucherpflanze (die): burján.
Wucherzinsen (die = t.): uzsorakamat.
*wuchs: l. wachsen.
Wuchs (der), Wuchses: növés, termet.
Wucht (die): súly, teher.
wuchtig: súlyos, nehéz.
Wulst (der), -es, t. Wülste: dudor, duzzadás, perem.
wulstig: duzzadt, dudoros.
wund: sebhedt, sebzett, -en; er gieng sich (= dat.) die Füße ~: kisebesedett a lába a járásban; der ~e Punkt: vkinek v. vminek gyöngéje, bibéje, elevenje, sebezhető oldala.
Wundarzt (der): sebész, seborvos.
Wunde (die), t. -n: seb; eine ~ schlagen: sebet ejteni.
Wunder (das), -s, t. ~: csoda; es darf uns nicht wundernehmen: ne csodálkozzunk; es nimmt mich wunder: csodálkozom; was Wunder, daß…: csoda-e, hogy…
wunderbar: csodás, csodálatos, -an.
Wunderbild (das): csodatevő kép.
Wunderding (das), -es, t. -e: csodadolog.
Wundergeschichte (die): csodatörténet.
Wundergeschöpf (das): csodalény.
Wunderglaube (der): csodában való hit.
wundergleich: csodával határos.
Wunderhorn (das): csodakürt.
wunderhübsch: csodaszép.
Wunderkind (das): csodagyermek.
wunderkräftig: csodaerejű.
wunderlich: csodálatos, különös.
Wundermacht (die): csodatevő hatalom.
wundern (-te, hat gewundert): 1) csodálni; es wundert mich: csodálom; 2) sich ~: csodálkozni.
Wunderquelle (die): csodatevő forrás.
wunderreich: csodákban gazdag.
Wundersalz (das): csodasó.
wundersam: csodálatos, -an.
wunderschön: csodaszép, -en.
wunderselten: roppant ritka.
wundersüß: rendkívül édes, -en.
Wundertat (die): csodatett.
wundertätig: csodatévő.
Wundertier (das): csodaállat.
wundervoll: csodálatos, -an.
Wunderwelt (die): csodavilág.
Wunderwerk (das): csodamű.
Wunderzeichen (das): csodás jel.
Wundfieber (das): sebláz.
wundig: l. wund.
Wundpflaster (das): sebtapasz.
Wundspritze (die): sebfecskendő.
Wundverband (der): sebkötelék.
Wunsch (der), -es, t. Wünsche:

kívánság, kívánat; auf ~: kívánatra; nach ~: kedve szerint, kívánsága szerint; einen längst gehegten ~ erfüllen: rég érzett kívánságot kielégíteni; alles geht nach ~: úgy megy minden, mint a parancsolat; es ist nicht nach seinem ~e: nincs ínyére v. tetszésére; der ~ regte sich ...: az a kívánság nyilvánult...
Wunschform (die): óhajtómód.
*wurde: lett, l. werden.
Wurf (der), -es, t. Würfe: hajítás, vetés; jmdm in den ~ kommen: vkinek útjába akadni, kapóra jönni; einen glücklichen ~ thun: hatot vetni, szerencsésen dobni a kockát; das war ein glücklicher ~: ez jól sikerült, beütött.
Wurfbrücke (die): hevenyészett híd. [dék.
Wurfgeschoss (das): hajítólöve-
Wurfgeschütz (das): hajítólöveg.
Wurfmaschine (die): hajítógép.
Wurfschaufel (die): szórólapát, hányólapát.
Wurfspiess (der): hajító dárda.
Wurfweite (die): hajító-távolság.
Wurm (der), -es, t. Würmer: féreg; er hat einen ~: bogaras, szeszélyes; das Kind leidet an Würmern: a gyermek gilisztás; der nagende ~ des Gewissens: a lelkiismeret fulánkja.
wurmen (-te, hat gewurmt): csúszni (mint a féreg); das wurmt ihn: ez kínozza v. bántja, ez fúrja az oldalát.
Wurmfrass, Wurmstich (der): szúrágás, szúvasság.
wurmfrässig: férges, szúette.
wurmig: férges. [betegség.
Wurmkrankheit (die): giliszta-
wurmstichig: féregrágta, szúette; ~ werden: szúvasodni.
wurmtreibend: gilisztahajtó.
Wurst (die), t. Würste: kolbász, hurka; das ist ihm ~: föl sem veszi, mindegy neki; ~ wider ~: szeget szeggel.
Wurstelprater (der), -s: népliget.
Wurzel (die), t. -n: gyökér, gyök, tő; ~ fassen v. schlagen: gyökeret verni, meggyökerezni; ~ ziehen: gyököt vonni. [kerezni.
wurzeln (-te, hat gewurzelt): gyö-
Wurzelschössling (der): gyökérhajtás.
Wurzelwort das: *nyelvt.* gyökszó.
Wurzelzeichen (das): gyökjel.
*wusch: l. waschen.
*wusste: l. wissen.
Wust (der), -es: limlom, szemét.
Wuth (die): düh, dühösség, veszettség; seine ~ an jmdm auslassen: kitölteni boszúját; jmden in ~ bringen: vkit feldühösíteni; in ~ gerathen: felbőszülni.
Wuthanfall (der): dühroham.
wuthentbrannt: dühre gerjedt v. gerjedve, haragtól lángoló v. lángolva.
wuthvoll: haragos, -an.
wühlen (-te, hat gewühlt): 1) túrni, turkálni, vájkálni; 2) bujtogatni; — sich in die Erde ~: a földbe ásni magát.
wühlend: gyötrő (fájdalom).
Wühler (der), -s, t. ~: zavargó.
wühlerisch: lázító, izgató.
Wünschelruthe (die): varázsvessző.
wünschen (-te, hat gewünscht): kívánni, óhajtani; es lässt kaum etw. zu ~ übrig: alig hagy fenn kívánni valót; das lässt viel zu ~ übrig: sok szó fér hozzá. [tandó.
wünschenswert: kívánatos, óhaj-
*würde: lenne, l. werden.
Würde (die), t. -n: méltóság, érdem; akademische ~: egyetemi fokozat v. cím.
Würdenträger (der), -s, t. ~: méltóság. [méltóságos, -an.
würdevoll: méltóságteljes, -en,
würdig: méltó, érdemes, illő; du bist dessen nicht ~: nem vagy rá méltó.
würdigen (-te, h. gewürdigt): méltatni, méltányolni; keines Blickes mehr ~: egy pillantásra sem érdemesíteni többé.
Würdigkeit (die): méltóság, érdemesség. [méltánylat.
Würdigung (die), t. -en: méltatás,
Würfel (der), -s, t. ~: 1) kocka; der ~ ist gefallen: a kocka el van vetve; 2) köb (számé).
würfelförmig: kockaalakú, -an.
würfelicht, würfelig: kockás.
würfeln (-te, hat gewürfelt): kockázni, kockát vetni v. játszani.
Würfelspiel (das): kockajáték.
Würfelzucker (der): kockacukor.
Würgapfel (der): fojtó alma.
würgen (-te, hat gewürgt): 1) fojtani, fojtogatni; 2) megszorítani.
Würgengel [Würg-] (der), -s: öldöklő angyal.
Würger (der), -s, t. ~: 1) fojtogató, öldöklő; 2) gébics.
Würmchen (das), -s, t. ~: férgecske. [~: hurka.
Würstchen, Würstel (das), -s, t.
Würstler (der), -s, t. ~: hentes.
Würze (die), t. -n: fűszer.
würzen (-te, hat gewürzt): fűsze-
würzig: fűszeres, -en. [rezni.
*wüsste: tudna, l. wissen.
wüst: 1) kopár, sivatag, sivár; der Kopf ist mir ~: zúg a fejem; 2) feslett (élet); 3) garázda, vad. [taság.
Wüste (die), t. -n: sivatag, pusz-
wüsten (-ete, hat gewüstet): dőzsölni, tékozolni.
Wüstenei (die), t. -en: sivatag.
Wüstheit (die): kopárság, sivárság.
Wüstling (der), -[e]s, t. -e: feslett ember.
wüthen (-ete, h. gewüthet): dühöngeni, dühösködni, dúlni-fúlni.
wüthend, wüthig: 1) dühös, bőszült, veszett (állat); ~ machen: megbőszíteni; ~ werden: dühbe jönni, megveszni.
Wütherich (der), -s, t. -e: dühöngő, ádáz zsarnok.
wüthig: l. wüthend.

X

X (das), -es: x (betű); jmdm ein X für ein U machen: rászedni, becsapni vkit.
xantippenhaft: zsémbelődő, házsártos (asszony).
xbeinig: kaszáslábú.
Xenien (die =*t.*): xéniák, elmés versikék, verses mondások.
Xeniendichter (der): xeniairó.
Xylograph [-lo-] (der), -en, t. -en: fametsző.
Xylographie [-lo-] (die): fametszés.
Xylometer (das), -s: térfogatmérő.

Y

Y (das), -s: ipszilon.
[**Yacht** (die): l. Jacht.
Yankee [jenki] (der), -s, t. -s: yankee. [ipszilon.
Ypsilon (das), -[s], t. -[s]:
Ysop (der), -s: izsóp.

Z

Rövidítések:

Z. = Zeile: sor.
z. B. = zum Beispiel: például.
z. E. = zum Exempel: például.
z. Z. = zur Zeit: jelenleg.

*

Z, z (das), -s, t. -s: Z, z (betű); von A bis Z: elejétől végig.
Zacke (die), t. -n, **Zacken** (der), -s, t. ~: ág, fog (villán *stb.*).
zacken (-te, hat gezackt): csipkézni vmit.
Zackenkrone (die): ágaskorona.

Zackenrad (das): *musz.* bütykös v. fogaskerék.
zackig: ágas-bogas, csipkés.
zag: l. zaghaft.
zagen (-te, hat gezagt): félni, csüggedni; — das **Zagen**: csüggedés; das erfüllte ihn mit tiefem Z.: ez nagyon elcsüggesztette.
zaghaft: csüggeteg, bátortalan.
Zaghaftigkeit (die): csüggetegség.
Zahl (die), t. -en: szám, számjegy, sokaság; ohne ~: számtalan; unter der ~ derjenigen sein: azokhoz tartozni; jmdn unter die ~ seiner Freunde zählen: vkit barátaihoz számitani.
Zahlamt [Zahl-] (das): pénztár.
zahlbar: fizetendő; ~ stellen: telepiteni (váltót).
zahlen (-te, hat gezahlt): fizetni, megfizetni; ~ Sie gegen diesen Primawechsel...: fizessen [Ön] ezen első váltónál fogva...
Zahlengröße (die): számmennyiség.
Zahlenlehre (die): számtan.
Zahlenreihe (die): számsor.
Zahlensystem (das): számrendszer.
Zahlenverhältnis (das): *menny.* számviszony.
Zahlenwert (der): számérték.
Zahler (der), -s, t. ~: fizető.
zahlfähig: l. zahlungsfähig.
Zahlkellner (der): fizető pincér.
zahllos: számtalan.
zahlreich: nagyszámú, számos, -an.
Zahltag (der), -es: fizetőnap.
Zahlung (die), t. -en: fizetés; eine ~ leisten: fizetést teljesiteni.
Zahlungsanweisung (die): fizetési utalvány.
Zahlungsauftrag (der): fizetési meghagyás.
Zahlungseinstellung (die): fizetésbeszüntetés.
zahlungsfähig: fizetés- v. fizetőképes.
Zahlungsfähigkeit (die): fizetés- v. fizetőképesség.
Zahlungsfrist (die): fizetési határnap.
Zahlungsort (der): fizetés helye.
Zahlungstermin (der): *ker.* fizetési határidő v. határnap.
zahlungsunfähig: fizetésképtelen.
Zahlungsunfähigkeit (die): fizetésképtelenség.
Zahlungsverbindlichkeit (die): fizetési kötelezettség.
Zahlwert (der): számérték.
Zahlwort (das), -es, t. -wörter: *nyelvt.* számnév.
zahm: szelid, -en; ~ machen: megszeliditeni; ~ werden: megszelidülni.
Zahmheit (die): szelidség.
Zahn (der), -es, t. Zähne: fog; jmdm auf den ~ fühlen: kipróbálni vkit, puhatolódzni vkinél; einen ~ auf jmdn haben: agyarkodni, fenekedni vkire; jmdm die Zähne weisen: fogát vicsoritani vkire.
Zahnarzt [Zahn-] (der): fogorvos.
Zahnbürste (die): fogkefe.
zahnen (-te, hat gezahnt): fogzani; — das **Zahnen, -s**: fogzás.
Zahnfieber (das): fogzási láz.
Zahnfistel (die): *orv.* inysipoly.
Zahnfleisch (das): foghús, iny.
Zahnhöhle (die): fogüreg.
Zahnkrankheit (die): fogbetegség.
Zahnkruste (die): fogkő.
Zahnkünstler (der): l. Zahntechniker.
Zahnlaut (der): foghang.
zahnlos: fogatlan, -ul.
Zahnlücke (die): fogmeder, foghézag.
Zahnlücker (der), -s, t. ~: foghijas.
zahnlückig: foghijas, -an.
Zahnpasta (die): fogpaszta.
Zahnpulver (das): fogpor.
Zahnrad (das): fogaskerék.
Zahnradbahn (die): fogaskerekű vasút.
Zahnreihe (die): fogsor.
Zahnschmelz (der): fogzománc.
Zahnschmerz (der): fogfájás.
Zahnstocher (der), -s, t. ~: fogpiszkáló.
Zahntechniker (der): fogtechnikus.
Zahnung (die): fogzás.
Zahnweh (das): fogfájás.
Zahnwuchs (der): fognövés.
Zahnwurzel (die): foggyökér.
Zahnzange (die): foghúzó.
Zain (der), -s, t. -e: rúd, rudacs (fém).
Zange (die), t. -n: fogó, harapófogó.
Zank (der), -es: civódás, civakodás; in ~ geraten: összepörölni, hajba kapni.
Zankapfel [Zank-] (der): Eris almája (pör oka).
zanken (-te, hat gezankt) v. **sich** ~ (hat sich gezankt): civódni, pörlekedni.
Zanksucht (die): házsártosság.
zanksüchtig: házsártos.
Zapfen (der), -s, t. ~: 1) csap; 2) doboz (fenyőé).
zapfen (-te, hat gezapft): csapolni, le- v. megcsapolni.
Zapfenbohrer (der): csapfuró.
Zapfengeld (das): csappénz.
Zapfenlager (das): csapágy.
Zapfenloch (das): csaplyuk.
Zapfenstreich (der), -s: takarodó.
zappelig: fickándozó, vergődő.
zappeln (-te, hat gezappelt): vergodni, fickándozni; jmdn ~ lassen: vkit szenvedtetni, kinpadra vonni; — das **Zappeln, -s**: fickándozás.
[**Zar** (der): l. Czar.
Zarge (die), t. -n: káva, karima, perem.
zart (*kf.* zärter, *ff.* zärtest): gyöngéd, szelid, -en.
zartfühlend: gyöngéd érzésű.
Zartgefühl (das): gyöngédség.
Zartheit (die): gyöngédség, finomság, vminek gyöngéd volta.
Zaser (die), t. -n: l. Faser.
zaserig: rostos, -an.
Zauber (der), -s: varázs, bűbáj, igézet.
Zauberbecher (der): bűvös pohár.
Zauberbild (das): varázskép.
Zauberbuch (das): bűvészkönyv.
Zauberei (die), t. -en: varázslat.
Zauberer (der), -s, t. ~: varázsló, bűvész.
Zauberflöte (die): varázsfuvola.
Zauberformel (die): varázsige.
zauberhaft, zauberisch: bűvös, bűbájos, igéző, -en.
Zauberin (die), t. -nen: varázsló(nő).
Zauberkraft (die): bűverő, varázserő.
Zauberkreis (der): bűvkör, varázskör.
Zauberkunst (die): bűvészet, ezermesterség.
Zauberlaterne (die): bűvös lámpa.
Zaubermacht (die): varázshatalom.
Zaubermittel (das): varázsszer.
zaubern (-te, hat gezaubert): bűvölni, varázsolni.
Zauberrute (die), **Zauberstab** (der): varázsvessző.
Zauberschloß (das): tündérvár.
Zauberspruch (der): varázsige.
Zaubertrank (der): varázsital.
Zauberwelt (die): tündérvilág.
Zauberwerk (das): bűvészet, szemfényvesztés.
Zauberwort (das): varázsige.
Zauderei (die), t. -en: késedelmezés, habozás.
Zauderer (der), -s, t. ~: késedelmező.
zauderhaft: késedelmes, -en.
zaudern (-te, hat gezaudert): késedelmezni, tétovázni.
Zaum (der), -es, t. Zäume: fék, zabla; im ~e halten: féken v. zabolán tartani, zabolázni.
Zaun (der), -es, t. Zäune: sövény, kerités; etw. vom ~e brechen: vmit előrántani, felkapni; die Gelegenheit zu einem Streite vom ~e brechen: ürügyet v. okot keresni a civakodásra.
zaundürr: szikár, száraz, -an.
Zaunkönig (der): ökörszem.
Zaunpfahl (der): sövénykaró.
zausen (-te, hat gezaust): cibálni, megtépni.
zäh[e]: szivós, nyúlós, -an; ~ werden: szivósodni, nyúlósodni.
Zähigkeit (die): szivósság.
zählbar: megszámlálható.
zählen (-te, hat gezählt): 1) számlálni, megolvasni; seine Tage sind gezählt: napjai meg van-

nak számlálva, végét járja; 2) számitani, számot tartani; du kannst auf mich zählen: számithatsz rám; er zählt viele Freunde: sok barátja van; das zählt nicht: ez nem számit.
Zähler (der), -s: *menny.* számláló.
zähmbar: szelidithető.
zähmen (-te, hat gezähmt): szeliditeni, megzabolázni; seinen Zorn ~: haragját fékezni.
Zähmer (der), -s, *t.* ~: szelidítő.
Zähmung (die), *t.* -en: megszelidités, megfékezés.
Zähnefletschen (das): fogvicsoritás.
Zähneklappern (das), -s: fogvacogás.
zähneklappernd: fogvacogva.
Zähneknirschen (das): fogcsikorgatás.
zähneknirschend: fogvicsoritva.
zähnen (-te, hat gezähnt): fogazni, csipkézni.
Zähre (die), *t.* -n: könny.
Zänker (der), -s, *t.* ~: civakodó.
Zänkerei (die), *t.* -en: civakodás, civódás, pörlekedés, porpatvar.
zänkisch: civakodó, házsártos.
Zäpfchen (das), -s, *t.* ~: 1) csapocska; 2) nyelőcsap.
Zärtelei (die) *t.* -en: kényeskedés, finomkodás.
zärtlich: gyöngéd, -en.
Zärtlichkeit (die), *t.* -en: gyöngédség.
zäumen (-te, hat gezäumt): fékezni.
zäunen (-te, h. gezäunt): bekeriteni.
Zebra (das), -s, *t.* -s: zebra.
Zechbruder (der): iszákos, korhely, mulató pajtás, cimbora.
Zeche (die), *t.* -n: 1) vendégség, mulatozás, tivornya; 2) kocsma-számla, kocsmai költség; 3) céh; 4) sor, rend; um die ~, nach der ~: sorban, sorjában; 5) bányatelek.
zechen (-te, hat gezecht): inni, dőzsölni, tivornyázni.
Zechenhaus (das): bányaház.
Zecher (der), -s, *t.* ~: ivó, mulató, tivornyázó.
zechfrei h a l t e n: megvendégelni, jól tartani vkit.
Zechgelage (das): tivornya.
Zechgenosse (der): mulató *v.* ivó pajtás.
Zechine (die), *t.* -n: zecchina (pénz).
Zechmeister (der): céhmester.
Zechpreller (der), -s, *t.* ~: fizetés elől szökő vendég.
Zechschwester (die): iszákos, részeges nő.
Zecke (die), *t.* -n: kullancs, atka.
Zeder (die), *t.* -n: cédrus (fa).
zedern: cédrusfából való.
Zehe (die), *t.* -n: lábujj; auf den ~n: lábujjhegyen; vom Scheitel bis zur ~: tetőtől talpig; auf die ~n t r e t e n: lábujjhegyre állni, ágaskodni.
Zehent (der), -en, *t.* -en: tized, dézsma.
zehentbar: tized- *v.* dézsmaköteles.
zehn: I. tiz; — II. **Zehn** (die), *t.* -en: tizes (szám); der Rath der Zehn: a tizek tanácsa.
zehneckig: tizszögű, tizszögletes.
Zehner (der), -s, *t.* ~: 1) tizes (szám); 2) tizes, tizforintos; 3) in den ~n s t e h e n: tiz és húsz év között lenni.
Zehnerjause (die): tizórai.
zehnerlei: tizféle.
zehnfach, zehnfältig: tizszeres, -en.
Zehngebote (die = *t.*): tizparancsolat.
zehnjährig: tiz éves.
zehnjährlich: tiz évenként, tizévi.
Zehnkreuzerstück (das): tizkrajcáros, hatos.
Zehnkronenstück (das): tizkoronás (arany).
zehnmal: tizszer.
zehnmalig: tizszeri.
zehnstündig: tizórai.
Zehnt (der): l. Zehent.
zehnte (der, die, das): tizedik.
Zehntel (das), -s, *t.* ~: tized (rész), *v. ö.* achtel.
zehntens: tizedszer.
zehntheilig: tiz részű.
zehren (-te, hat gezehrt): 1) fogyasztani, költekezni; 2) an etw. ~: vmin rágódni, vmit emészteni; die Seeluft zehrt: a tengeri levegő soványitja az embert.
zehrend: emésztő, sorvasztó, fogyasztó.
Zehrfieber (das): sorvasztó láz.
Zehrgeld (das), **Zehrpfennig** (der): költő pénz.
Zehrung (die), *t.* -en: 1) költekezés, fogyasztás; er hat freie ~: ingyen ellátása van; 2) sorvadás.
Zehrungssteuer (die): fogyasztási adó.
Zeichen (das), -s, *t.* ~: 1) jegy, bélyeg; jmdm ein ~ auf die Stirn b r e n n e n: vkinek homlokára bélyeget sütni; 2) jel; ein ~ der Zeit: az idők jele; zum ~ des Friedens: a béke jeléül; ein ~ g e b e n: jelt adni.
Zeichenbrett (das): rajztábla.
Zeichenbuch (das): rajzkönyv.
Zeichendeuter (der): jelmagyarázó, jelfejtő.
Zeichendeutung, Zeichenerklärung (die): jelmagyarázat.
Zeichenfeder (die): rajztoll.
Zeichenheft (das): rajzfüzet.
Zeichenlehrer (der): rajztanitó.
Zeichenpapier (das): rajzpapir.
Zeichenschule (die): rajziskola.
Zeichensprache (die): jelbeszéd.
Zeichenvorlage (die): rajzminta.
zeichnen (-ete, hat gezeichnet): 1) rajzolni; 2) megjelölni, megjegyezni; 3) aláirni (nevét); Herr N. N. wird ~: N. N. úr aláirása ez lesz; ich zeichne (mich) achtungsvoll: kiváló tisztelettel vagyok...
Zeichner (der), -s, *t.* ~: 1) rajzoló; 2) *ker.* aláiró.
Zeichnung (die), *t.* -en: 1) rajz; 2) aláirás, jegyzés.
Zeidelbär (der): méhészmedve.
Zeidelmeister (der): méhész.
zeideln (-te, hat gezeidelt): sejtet szedni, lépet metszeni.
Zeidler (der), -s, *t.* ~: méhész.
Zeigefinger (der), -s, *t.* ~: mutató ujj.
zeigen (-te, hat gezeigt): mutatni, mutogatni; jmdm den Weg ~: vkit útba igazitani; — **sich** ~: mutatkozni, jelentkezni, kitűnni; es wird sich schon ~: majd elválik.
Zeiger (der), -s, *t.* ~: mutató.
zeihen (zieh, hat geziehen) jmdn einer Lüge, des Undanks: hazugsággal, hálátlansággal vádolni vkit.
Zeile (die), *t.* -n: sor.
zeilenweise: soronként.
-zeilig: *össz.* -soros, -sorú.
Zeisig (der), -s, *t.* -e: csiz; ein loser ~: mákvirág, könnyelmű fráter.
Zeit (die), *t.* -en: idő, kor; es ist ~ zu Bette zu gehen: [itt az] ideje lefeküdni; jmdm ~ g e b e n: vkinek időt engedni; sich (= *dat.*) ~ n e h m e n: időt szakitani; mir wird die ~ lang: unatkozom; ~ seines Lebens: l. zeit (külön); ohne ~ zu v e r l i e r e n: késlekedés nélkül; ich h a b e ~ zu etw.: ráérek vmire; ich habe keine ~ zu etw.: nem érek rá vmire; das h a t ~, damit hat es gute ~: nem sürgős a dolog. ☛ *Praep.*: es ist **an** der ~, die Wahrheit zu sagen: [itt az] ideje, hogy az igazságot kimondjuk; es ist nicht mehr an der ~: idejét multa; es ist früh an der ~: még korán van; **bei** ~en: l. beizeiten; bei guter ~: korán; **für** alle ~en: örökre, mindenkorra; **in** kurzer ~: rövid idő mulva, kis időn; **mit** der ~: idővel, időjártával; **um** die[se] ~: akkor, akkortájban, olyankor; übers Jahr um dieselbe ~: esztendő ilyenkor; **von** ~ zu ~: időnként, időről-időre, hébe-hóba; **vor** kurzer ~: nemrég, kevéssel ezelőtt; vor der ~: idő [nap] előtt; vor ~en: l. vorzeiten; **während** der

~, daß ...: a míg, mialatt; **zu allen ~en:** mindig, mindenkor; **zu gehöriger ~:** kellő időben; **zu gleicher ~:** egyidejűleg, ugyanakkor; **zu meiner ~:** az én koromban; **zu rechter ~:** jókor, a kellő időben; **zu ungelegener ~:** rosszkor; **zu ~en:** l. zuzeiten; **zur ~ der Ernte:** aratáskor; **zur ~ des Cicero:** Cicero korában; **zur ~, als ...:** midón.

zeit: vminek ideje alatt; **~ seines Lebens:** egész életében.

Zeitabschnitt (der): időköz, időszak[asz], korszak.

Zeitalter (das): kor, korszak; **das goldene ~:** aranykor.

Zeitangabe (die): az idő megjelölése (kelet).

Zeitaufwand (der): időpazarlás.

Zeitbedürfnis (das): a kor szükséglete v. követelménye.

Zeitberechnung (die): időszámítás.

Zeitbild (das): korkép.

Zeitdauer (die): időfolyás, időtartam.

Zeitenflug (der): az idő futása v. röpte.

Zeitenschoße, im ~: az idő méhében.

Zeitersparnis (die): időkímélés, időnyerés.

Zeitfolge (die): időrend, korrend.

Zeitgeist (der): korszellem.

zeitgemäß: időszerű, korszerű.

Zeitgenosse (der): kortárs.

zeitgenössisch: egykorú, jelenkori, korunkbeli.

Zeitgeschichte (die): kortörténet.

zeither: azóta.

zeitherig: eddigi.

zeitig: 1) mostani; 2) érett (gyümölcs); 3) jókor, idején.

zeitigen (-te): I. (hat gezeitigt): érlelni, megérlelni; — II. (ist gezeitigt): megérni.

Zeitkind (das): mai gyermek.

Zeitlauf (der): az idők folyása.

Zeitläufte (die = *t.*): idők; **von besseren ~n begünstigt:** kedvező idők jártával...

zeitlebens: teljes életemben, életedben, életében stb.

zeitlich: jókor, korán; **das Zeitliche segnen:** meghalni, kimulni.

Zeitlichkeit (die): mulandóság, földi élet.

Zeitlose (die), *t.* -n: *növ.* kikerics [(Colchicum).

Zeitmaß (das): időmérték.

Zeitordnung (die): korrend.

Zeitpunkt (der): időpont; **der ~ ist nahe, wo...:** közeledik az idő, mikor...

zeitraubend: időrabló.

Zeitraum (der): időköz, időszak.

Zeitrechnung (die): időszámítás.

Zeitrente (die): időleges járadék.

Zeitschrift (die): folyóirat.

Zeitströmung (die): a koráramlata.

Zeitung (die), *t.* -en: újság, hírlap.

Zeitungsannonce (die): hírlapi hirdetmény.

Zeitungsartikel (der): hírlapi cikk.

Zeitungsblatt (das): hírlap.

Zeitungsfehde (die): hírlapi vita.

Zeitungsnachricht (die): újsághír, hírlapi tudósítás.

Zeitungsschreiber (der): hírlapíró.

Zeitungswesen (das): hírlapírás.

Zeitunterschied (der): időkülönbség.

Zeitverhältnisse (die = *t.*): körülmények, korviszonyok.

Zeitverlust (der): idóveszteség; **ohne ~:** haladéktalanul, időveszteség nélkül.

Zeitversäumnis (die v. das): időmulasztás.

Zeitverschwendung (die): időpazarlás.

Zeitvertreib (der): időtöltés.

zeitvertreibend: időtöltő.

zeitweilig: 1) ideiglenes, -en; 2) ez idő szerint v. szerinti.

zeitweise: időnként, koronként.

Zeitwort (das): *nyelvt.* ige.

Zelle (die), *t.* -n: 1) cella, zárka; 2) sejt.

zellenförmig: sejtalakú, -an.

Zelot (der), -en, *t.* -en: vakbuzgó, buzgólkodó.

Zelt (das), -es, *t.* -e: sátor; **ein ~ aufschlagen:** felüti a sátrát.

Zeltbett (das): mennyezetes ágy.

Zeltdach (das): sátortető.

Zelter (der), -s, *t.* ~: poroszka (ló).

Zeltwagen (der): sátoros kocsi.

Zenith (der), -s: tetőpont.

[**Zentner** (der): l. Centner.

Zephyr (der), -s, *t.* -e: enyhe szellő, fuvalom.

[**Zepter** (der v. das): l. Scepter.

zer- *(el nem választható igekötő):* szét-, széjjel-, el...

zerbeißen (zerbiß, hat zerbissen): szét- v. elharapni.

zerbrechbar, zerbrechlich: törékeny.

zerbrechen (*j.* er zerbricht; *tm.* er zerbrach): I. (*m.* er hat zerbrochen): szét- v. összetörni; **er zerbricht sich** (= *dat.*) **den Kopf über etw.** (= *acc.*): töri a fejét vmin; — II. (ist zerbrochen): el- v. összetörni; **der Spiegel ist zerbrochen:** a tükör eltört.

Zerbrechlichkeit (die): törékenység.

zerbröckeln (-te): I. (hat zerbröckelt): széttörni, szétmorzsolni; — II. (ist zerbröckelt): szétdarabolódni, szétmorzsolódni, elmállani.

zerdrücken (-te, hat zerdrückt): szétnyomni, szétzúzni.

zerfahren: zilált, bomlott.

Zerfahrenheit (die): zűrzavar, ziláltság.

Zerfall (der), -s: bomlás, romlás, hanyatlás.

zerfallen (*j.* er zerfällt; *tm.* er zerfiel; *m.* er ist zerfallen): 1) széthullani, szétesni; 2) feloszlani (részekre); 3) **mit jmdm ~:** vkivel meghasonlani.

zerfetzen (-te, hat zerfetzt): szétszaggatni, rongyokra tépni; **zerfetzt werden:** elrongyolódni, rongyokra szakadni.

zerfleischen (-te, h. zerfleischt): össze- v. széttépni, szétmarcangolni.

zerfließen (zerfloß, ist zerflossen): elolvadni, szétfolyni; **in Thränen ~:** könnyekben úszni.

zerfressen (zerfraß, hat zerfressen): szétrágni.

zergehen (zerging, ist zergangen): szétmenni, szétolvadni.

zergliedern (-te, hat zergliedert): szét- v. feldarabolni, felboncolni, taglalni.

Zergliederung (die), *t.* -en: feldarabolás, boncolás, taglalás.

zerhacken (-te, hat zerhackt): összehasogatni, összevagdalni.

zerhauen (zerhieb, hat zerhauen): szétvágni, szétvagdalni.

zerkleinern (-te, hat zerkleinert): fel- v. elaprózni.

zerknirschen (-te, hat zerknirscht): összezúzni, szétmorzsolni.

zerknirscht: megtört, töredelmes, -en.

Zerknirschung (die): töredelem.

zerknittern (-te, hat zerknittert): összegyűrni; **zerknittert werden:** összegyűródni.

zerkochen (-te): I. (hat zerkocht): 1) elfőzni; 2) szétfőzni; — II. (ist zerkocht): elfőni.

zerkratzen (-te, hat zerkratzt): összekarcolni, összekarmolni.

zerlegbar: szétszedhető.

zerlegen (-te, hat zerlegt): szétszedni, felbontani, taglalni.

Zerlegung (die): szétszedés.

zerlumpt: elrongyollott; **~ werden:** elrongyolódni, elrongyosodni.

zermalmen (-te, hat zermalmt): összezúzni, izzé-porrá zúzni.

zerplatzen (-te, ist zerplatzt): szétpattanni, szétrobbanni, szétpukkadni.

zerquetschen (-te, hat zerquetscht): szétzúzni, szétlapítani.

Zerrbild (das): torzkép.

zerreiben (zerrieb, hat zerrieben): szétdörzsölni, szétreszelni.

zerreißbar: elszakítható, eltéphető.

zerreißen (zerriß): I. (hat zerrissen): elszakítani, széttépni; **in Stücke ~:** darabokra tépni; — II. (ist zerrissen): elszakadni.

zerren (-te, hat gezerrt): rángatni; **etw. in den Koth ~:** vmit

sárba rántani; — **sich** ~: dulakodni.
zerrinnen (zerrann, ist zerronnen): szétfolyni, elolvadni; in [ein] Nichts ~: semmivé válni.
zerrissen: tépett, -en, rongyos, zilált, -an. [szaggatottság.]
Zerrissenheit (die): ziláltság,}
zerrütten (-ete, hat zerrüttet): összezilálni.
zerrüttet: zilált, rongált, -an.
Zerrüttetheit, Zerrüttung (die): ziláltság, rongáltság.
zerschellen (-te, ist zerschellt): szétzúzódni.
zerschlagen (*j.* er zerschlägt; *tm.* er zerschlug; *m.* er hat zerschlagen): szétverni, összezúzni; — die Heirat hat sich ~: a házasság füstbe ment.
zerschlissen: kopott, nyütt.
zerschmelzen: I. (-te, hat zerschmelzt): meg- *v.* elolvasztani; — II. (zerschmolz, ist zerschmolzen): meg- *v.* elolvadni.
zerschmettern (-te): I. (hat zerschmettert) szétzúzni, összetörni, izzé-porrá törni; — II. (ist zerschmettert): szétzúzódni, széttörni.
Zerschmetterung (die): szétzúzás.
zerschneiden (zerschnitt, hat zerschnitten): szét- *v.* összevágni, összevagdalni; in Stücke ~: darabokra vágni.
zersetzen (-te, hat zersetzt): szétbontani, széttagolni (elemeire); — **sich** ~: felbomlani.
Zersetzung (die): felbomlás.
Zersetzungsprocess (der): bomlási folyamat.
zerspalten (-ete, hat zerspaltet): el- *v.* széthasítani, szétrepeszteni.
zersplittern (-te): I. (hat zersplittert): szétforgácsolni; — II. (ist *v.* hat zersplittert, *v.* hat **sich** zersplittert): szétforgácsolódni.
zersprengen (-te, hat zersprengt): szétrobbantani, szétrepeszteni.
zerspringen (zersprang, ist zersprungen): szétpattanni, széttörni; sein Herz möchte vor Freude ~: örömében majd a szíve szakad meg.
zerstampfen (-te, hat zerstampft): széttörni, szétzúzni.
zerstäuben (-te): I. (hat zerstäubt): szétporlasztani; — II. (ist zerstäubt): szétporlani.
zerstieben (zerstob, ist zerstoben): szétrepülni, szerteporlani.
zerstoßen (*j.* er zerstößt; *tm.* er zerstieß; *m.* er hat zerstoßen): összetörni, összezúzni.
zerstörbar: szétrombolható.
zerstören (-te, hat zerstört): szétrombolni, elpusztítani, feldúlni.
Zerstörer (der), -s, *t.* ~: pusztító.
Zerstörung (die), *t.* -en: pusztítás, rombolás.
Zerstörungsgeist (der): romboló *v.* pusztító szellem. [müve.]
Zerstörungswerk (das): rombolás}
zerstreuen (-te, hat zerstreut): el- *v.* szétszórni, eloszlatni; — **sich** ~: szétszóródni, szétoszlani, elszéledni. [rakozott, -an.]
zerstreut: 1) elszórt, -an; 2) szó-}
Zerstreutheit (die): szórakozottság.
Zerstreuung (die), *t.* -en: 1) szétbintés; 2) szórakozás; sich (= *dat.*) ~ machen: elszórakozni. [zásbajhászat.]
Zerstreuungssucht (die): szórako-}
zerstückeln, zerstücken (-te, hat zerstück[el]t): szétdarabolni. [lás.]
Zerstück[el]ung (die): szétdarabo-}
zertheilen (-te, hat zertheilt): 1) elosztani, elosztogatni; 2) eloszlatni, elszéleszteni; — **sich** ~: fel- *v.* eloszlani, elszéledni.
Zertheilung (die), *t.* -en: eloszlás.
zertrennen (-te): l. trennen.
zertreten (*j.* er zertritt; *tm.* er zertrat; *m.* er hat zertreten): széttaposni, széttiporni.
zertrümmern (-te, hat zertrümmert): szétrombolni, szétroncsolni. [bolás.]
Zertrümmerung (die): szétrom-}
Zerwürfnis (das), -nisses, *t.* -nisse: viszály, meghasonlás.
zerzanken, sich, (-te, hat sich zerzankt) mit jmdm: vkivel összeveszni, összezördülni.
zerzausen (-ste, hat zerzaust): szétborzolni, széttépni.
Zeter (der *v.* das), -s: jajveszéklés, vészkiáltás; ~ und Mord (*v.* Mordio) schreien (*v.* **zetern**, -te, hat gezetert): jajveszékelni; ~ über jmdn schreien: kigyót-békát kiáltani vkire. [tás, vészkiáltás.]
Zetergeschrei (das), -[e]s: jajkiál-}
Zettel (der), -s, *t.* ~: 1) cédula; 2) jegy, levélke, bárca.
Zettelbank (die): jegybank.
Zettelbillet (das): bárcajegy.
Zeug (das), -[e]s, *t.* -e: 1) anyag, kelme, szövet; jmdm eins am ~e flicken: vkit megtámadni, gáncsolni, vkibe belekötni; 2) dolog; unsinniges *v.* unnützes ~ reden: tücskot-bogarat összebeszélni; 3) jmd hat das ~ zu etw.: vki vmire termett, alkalmas, beválik vminek; tüchtig ins ~ gehen: derekasan hozzálátni, kitenni magáért; 3) *nyomd.* betűfém.
Zeugamt (das): hadszertári hivatal. [nyomás, szinnyomás.]
Zeugdruck (der): *mest.* kelme-}
Zeuge (der), -n, *t.* -n: tanu; jmdn zum ~n rufen: bizonyságul *v.* tanunak hivni vkit.
I. **zeugen** (-te, hat gezeugt): tanuskodni vmiről; das Werk zeugt von selbständigem Denken: a mü önálló gondolkodásra vall.
II. **zeugen** (-te, hat gezeugt): teremni, létrehozni. [más.]
Zeugenaussage (die): tanuvallo-}
Zeugenbeweis (der): *jogt.* tanubizonyítás.
Zeugeneid (der): tanu esküje.
Zeugenschaft (die): tanúságtétel, tanúzás.
Zeugenverhör (das), **Zeugenverhörung, Zeugenvernehmung** (die): *jogt.* tanukihallgatás; das *v.* die ~ wird aufgenommen: a tanukihallgatáshoz fognak.
Zeugfabrik (die): szövetgyár.
Zeughaus (das): fegyvertár, hadszertár.
Zeugnis (das), -nisses, *t.* -nisse: bizonyitvány; ~ ablegen: tanuságot *v.* bizonyságot tenni.
Zeugschmied (der): szerkovács.
Zeugung (die), *t.* -en: nemzés.
zeugungsfähig: nemzőképes.
Zeugungskraft (die): nemzőerő.
zeugungsunfähig: nemzésre képtelen.
Zeugwirker (der): kelmeszövő.
[**Zibebe** (die): l. Cibebe.
Zicke (die), *t.* -n, **Zicklein** (das), -s, *t.* ~: gödölye, gida.
Zickzack (der), -es: zegzug.
zickzackig: zegzugos.
Zieche (die), *t.* -n: párnahéj, huzat, tok.
Ziege (die), *t.* -n: kecske.
Ziegel (der), -s, *t.* ~: tégla; ~ brennen: téglát égetni; ~ formen: téglát vetni; ~ hauen: téglát megfaragni.
Ziegelbrenner (der): téglaégető.
Ziegelbrennerei, Ziegelei (die): téglaégető, téglagyár.
Ziegeldach (das): cserépfedél.
Ziegeldecken (das): cserepezés.
Ziegeldecker (der), -s, *t.* ~: cserépfedő.
Ziegelofen (der): cserépkályha.
Ziegelschutt (der): téglatörmelék.
Ziegelstein (der): tégla.
Ziegenbock (der), -s, *t.* -böcke: kecskebak.
Ziegenhaar (das): kecskeszőr.
Ziegenhirt (der): kecskepásztor.
Ziegenleder (das): kecskebőr.
Zieger (der), -s, *t.* ~: zsendice.
Ziegler (der), -s, *t.* ~: téglaégető.
*__zieh__: l. zeihen.
Ziehbank (die): *mest.* huzaló *v.*}
ziehbar: nyújtható. [húzógép.}
Ziehbrunnen (der): gémes kút, kankalékos *v.* kerekes kút.

ziehen (*tm.* er zog; *km.* er zöge; *fölsz.* zieh[e]!): **I.** (hat gezogen): húzni, vonni; die Aufmerksamkeit auf sich ~: a figyelmet magára vonni; die Bilanz ~: mérleget késziteni; einen Graben ~: árkot ásni; ein Kind groß ~: gyermeket fölnevelni; Nutzen aus etw. ~: hasznot húzni vmiből; ein Schiff ~: hajót vontatni; einen Schluß ~: következtetést vonni (vmiből); das Schwert ~: kardot rántani; es zieht: húz (a levegő); ☞ *Praep.* etw. **an** sich ~: magához vonzani, magába szívni vmit; an einem Karren ~: taligát húzni; etw. **in** die Höhe ~: felhúzni, felvonni; in sich ~: magába szívni; jmdn ins Geheimnis ~: vkit titkába avatni; ins Lächerliche ~: l. lächerlich; **nach** sich ~: vmit maga után vonni; jmdn **vor** Gericht ~: vkit törvény elé idézni; jmdn **zur** Strafe ~: megbüntetni vkit; — **II.** (ist gezogen): költözni, elmenni, vonulni; in die Ferne ~: elvándorolni; in die Fremde ~: világgá menni; ins Lager ~: táborba szállni; jmdn ~ lassen: vkit útra bocsátani, elereszteni; — **sich** ~ (hat sich gezogen): 1) húzódni, nyúlni, vonulni; sich in die Länge ~: l. Länge; sich wohin ~: vhova v. vmerre húzódni, vonulni, költözni; sich in etw. ~: beszívódni, behatolni vmibe; sich zur Seite ~: félrehúzódni; 2) *mest.* megvetemedni; — das **Ziehen**, -s: 1) húzás, vonás, vontatás, nyújtás; 2) elvonulás, költözés.

Zieher (der), -s, *t.* ~: húzó (szerszám).

Ziehkind (das): nevelt gyermek.

Ziehung (die), *t.* -en: 1) húzás; 2) sorsolás; 3) intézvényezés.

Ziehungstag (der): húzás napja.

Ziehweg (der): *haj.* vontató út.

Ziehzange (die): huzófogó.

Ziel (das), -[e]s, *t.* -e: 1) cél; ohne Maß und ~: féktelenül; sich (= *dat.*) etw. zum ~e setzen: célul tűzni ki vmit; 2) vég, határ; ein ~ setzen: határt szabni, gátat vetni; 3) *ker.* határidő; per 4 Monate ~: 4 havi lejárattal; ~ 4 Monate: a határidő 4 hónap.

zielbewußt: céltudatos, -an.

zielen (-te, hat gezielt): célozni, irányozni.

ziellos: céltalan, -ul.

Zielpunkt (der): célpont.

Zielscheibe (die): céltábla; ~ des Spottes: gúnytárgy, csihés.

Zielstation (die): *v. u.* rendeltetési állomás.

Zieltag (der): határnap.

ziemen (-te): l. geziemen: es ziemt **sich**, dankbar des großen Mannes zu gedenken: illik v. illő, hogy hálával emlékezzünk meg a nagy férfiúról.

Ziemer (der), -s: 1) címer *v.* comb (levágott marháé *stb.*); 2) bikacsök; 3) *áll.* léprigó, fenyőrigó (Tudus viscivorus).

ziemlich: meglehetős, -en; ~ oft: elég gyakran; so ~: körülbelül, jóformán.

Zier (die), *t.* -en, **Zierat** (der *v.* die), *t.* -en, **Zierde** (die), *t.* -n: dísz, díszítmény, cifraság, cicoma.

Zieraffe (der): piperkőc.

Zierbaum (der): díszfa.

Zierblume (die): díszvirág.

Zierbrunnen (der): díszkút.

zieren (-te, hat geziert): díszíteni; — **sich** ~: 1) cifrálkodni; 2) kényeskedni, negédeskedni, pipeskedni.

Ziererei (die), *t.* -en: 1) cifrálkodás, ékesgetés; 2) kényeskedés, negédesség, szenvelgés.

Ziergarten (der): díszkert.

zierlich: díszes, ékes, -en.

Zierlichkeit (die): vminek díszes *v.* ékes volta.

Zierpflanze (die): dísznövény.

Zierpuppe (die): cicomás, cifrálkodó (nő), piperkőc.

Zierschrift (die): *nyomd.* díszbetű.

Zierstrauch (der): díszbokor.

Ziesel (der), -s, *t.* ~: pele, ürge.

Ziffer (die), *t.* -n: 1) szám; in runder ~: kerek számban; 2) számjegy; in ~n: számokban; 3) titkos írásjegy.

Zifferblatt (das): mutatólap, számlap (óráé).

-zifferig: *össz.* -számjegyű, pl. dreizifferig: három [szám]jegyű.

ziffermäßig: 1) számszerinti; 2) eine Rechnung ~ prüfen: számlát tételről-tételre átvizsgálni.

[**Zigarre** (die): l. Cigarre.

Zigeuner (der), -s, *t.* ~: cigány; die **Zigeunerin**, *t.* -nen: cigányasszony.

zigeunerhaft, zigeunerisch: cigányos, -an.

Zigeunerleben (das): cigányélet.

Zigeunermädchen (das): cigányleány.

Zigeunermusik (die): cigányzene.

Zigeunervolk (das): cigányok.

Zille, Zülle (die), *t.* -n: 1) csónak, hajócska; 2) csille.

Zimmer (das), -s, *t.* ~: szoba; das ~ hüten: a szobában maradni.

Zimmeraxt (die): *mest.* ácsfejsze.

Zimmerbeil (das): *mest.* ácsbárd.

Zimmerflucht (die): szobasor.

Zimmerjungfer (die): szobaleány, szobacicus.

Zimmerkunst (die): ácsmesterség.

Zimmerling (der), -s, *t.* -e: bányaács.

Zimmermaler (der): szobafestő.

Zimmermann (der), -es, *t.* -leute: ács.

Zimmermeister (der): ácsmester.

zimmern (-te, hat gezimmert): *mest.* ácsolni, megácsolni (a fát).

Zimmerplatz (der): ácstér, ácsszérű.

Zimmerreihe (die): szobasor.

Zimmerung (die): ácsolás, ácsolat.

Zimmerwand (die): szobafal.

Zimmerwerk (das): ácsmunka, ácsolat, faszerkezet.

Zimm(e)t (der *v. ritk.* das), -es: fahéj.

zimperlich: finnyás, -an, kényes, -en, kényeskedő, kényeskedve; ~ thun: kényeskedni.

Zimperlichkeit (die): finnyásság, kényeskedés, érzékenység.

Zink (das), -es: *vegyt.* horgany, cink.

Zinkblende (die): *ásv.* horgany- *v.* cinkfényle.

Zinke (die), *t.* -n: 1) orom, csúcs; 2) *mest.* fog, fecskefark.

Zinkvitriol (der): cinkgálic.

Zinn (das), -[e]s: ón, cinn.

Zinne (die), *t.* -n: 1) orom, párkány, párkányzat; 2) *épít.* csorbázat.

Zinngeschirr (das): ónedény.

Zinnober (der), -s: *vegyt.* higanypír, cinóber.

Zins (der), Zinses, *t.* Zinse: házbér.

zinsbar: adófizető.

Zinsbekenntnis (das): házbérbevallás.

Zinsen (die = *t.*): kamat; ~ tragen: kamatozni.

Zinsenabstattung, Zinsenzahlung (die): kamatfizetés.

zinsentragend: kamatozó.

Zinsesrechnung (die): kamatszámítás.

Zinseszinsen (die = *t.*): kamatos kamat.

zinsfrei: 1) adómentes; 2) kamat nélküli.

Zinsfuß (der): kamatláb.

Zinsgroschen (der): adógaras.

Zinskreuzer (der): házbérkrajcár.

zinspflichtig: adófizető, adóköteles.

Zinsschein (der): kamatszelvény.

Zinstabelle (die): kamatszámítási tábla.

Zinstag (der): házbérfizetési nap.

zinsweise: kamatképen.

Zipfel (der), -s, *t.* ~: csúcs, csücske.

Zipperlein (das), -s: köszvény.

Zips (die): a Szepesség.
Zirbelbaum (der): cirbolyafenyő.
Zirbelnufs (die): cirbolyamag.
Zirkel (der), -s, *t.* ~: 1) kör, karika; 2) (olvasó) kör; 3) körző, cirkalom.
Zirkelbein (das): körzőszár.
zirkelförmig: köralakú, -an.
Zirkellinie (die): körvonal.
zirkeln (-te, hat gezirkelt): kimérni, kicirkalmazni.
Zirkelschenkel (der): körzőszár.
Zirkelschlufs (der): körbenfutó okoskodás, téves kör.
Zirkelspitze (die): körző hegye.
[**zirkulieren** (-te): l. circulieren.
Zirpe (die), *t.* -n: tücsök.
zirpen (-te, hat gezirpt): cirpelni (a tücsök), csirlpelni (a veréb).
Zisch (der), -es: szisszenés, pisszegés.
Zischelei (die), *t.* -en: sziszegés, susogás.
zischeln (-te, hat gezischelt): sziszegni, susogni.
zischen (-te, hat gezischt): 1) susogni, sziszegni, pisszegni; 2) sisteregni.
Zischlaut (der): sziszegő hang.
[**Zisterne** (die): l. Cisterne.
Zither (die), *t.* -n: citera; die ~ schlagen: citerázni.
Zitherschlagen, Zitherspiel (das): citerázás.
[**Zitrone** (die): l. Citrone.
zitschern: l. zwitschern.
Zitteraal [-aal] (der): *áll.* sajgató hal (Gymnotus electricus).
zittern (-te, hat gezittert): reszketni, remegni, rezegni; vor Kälte ~: didergni; er zittert an allen Gliedern: minden tagja remeg.
Zitternadel (die): rezgő tű.
Zitterpappel (die): rezgő nyárfa.
Zitterroche[n] (der): zsibbasztó rája (Torpedo marmorata).
Zitterstimme (die): reszkető hang.
Zitze (die), *t.* -n: csecsbimbó.
Zobel (der), -s, *t.* ~: coboly.
Zobelfell (das): cobolyszőrme.
Zobelpelz (der): cobolybunda.
Zodiacus (der): *csill.* állatöv.
Zodiakallicht (das): állatövi fény.
Zofe (die), *t.* -n: szobalány, komorna.
zog: l. ziehen.
I. **Zoll** (der), -es, *t.* -e: hüvelyk; auf ~ und Linie: pontosan; jeder ~ ein König (an ihm): ízről-ízre *v.* minden ízében király.
II. **Zoll** (der), -es, *t.* Zölle: vám.
Zollamt (das): vámhivatal.
zollang [zoll-lang]: hüvelyknyi.
Zollangabe (die): vámbevallás.
Zollausschlufs (der): vámkulzet.
zollbar: l. zollpflichtig.
Zollbeamte[r] (der): vámtiszt.
Zollbegleitbrief, Zollbegleitschein (der): vámhivatali kisérőlevél.
Zollbegünstigung (die): vámkedvezmény.
Zollbehörde (die): vámhatóság.
Zollcentner (der): vámmázsa.
Zolldeclaration (die): l. Zollangabe.
Zolleinnehmer (der): vámszedő.
zollen (-te, hat gezollt): 1) vámot fizetni; 2) adózni; jmdm Achtung ~: vkit tiszteletben részesíteni; Beifall ~: tetszéssel fogadni vmit.
zollfrei: vámmentes, -en; Gedanken sind ~: gondolattól vámot nem vesznek.
Zollfreiheit (die): vámmentesség.
Zollgebiet (das): vámterület.
Zollgesetz (das): vámtörvény.
Zollgut (das): vámáru.
Zollhaus (das): vámház.
Zollinie [Zoll-linie] (die): vámvonal.
zollpflichtig: megvámolandó, vámfizető.
Zollpfund (das): vámfont.
Zollquittung (die): vámnyugta.
Zollschein (der): vámlevél.
Zollschranke (die): vámsorompó.
Zollsperre (die): vámzár.
Zollstab, Zollstock (der): mérőpálca *v.* -vessző, ácsmérték.
Zollstätte, Zollstelle (die): vámház.
Zollstempel (der): vámhivatali bélyeg.
Zolltarif (der): vámdíjszabás.
Zollverband (der): vámkötelék.
Zollverein (der): vámegyesület.
Zollverschlufs (der): vámzár.
Zollvertrag (der): vámszerződés.
Zollwesen (das): vámügy.
Zollzettel (der): vámbárca.
Zollzwang (der): vámkényszer.
Zone (die), *t.* -n: 1) égöv, földöv; 2) öv, vonalszakasz (zóna).
Zonenkarte (die): szakaszjegy.
Zonentarif (der): szakasz- *v.* zóna díjszabás.
Zoologie [Zo-] (die), *t.* -n: állattan.
zoologisch: állattani, -lag.
Zopf (der), -es, *t.* Zöpfe: 1) hajfonat, fonadék, varkocs; jmdm einen ~ anstecken; vkivel csúfot űzni; 2) maradiság, vaskalaposság; 3) csúcs, csúcsvég (fáé).
zopfig, zöpfig: copfos.
Zorn (der), -es: harag, düh; jmdn in ~ bringen: vkit megharagítani, feldühösíteni; in ~ gerathen: haragra lobbanni, megharagudni; den ~ fahren lassen: megbékülni.
Zornanfall, Zornausbruch (der): haragra lobbanás, harag kitörése.
Zornblick (der): haragos pillantás.
zornentbrannt, zornglühend: haragra lobbant *v.* lobbanva, szikrázó haraggal.
Zornesaufwallung (die): haragra gerjedés; in einer plötzlichen ~: hirtelen haragjában.
zornig: haragos, -an; ~ werden: megharagudni.
zornmüthig: haragos, indulatos.
Zornröthe (die): harag pirja.
Zornruf (der): haragos kiáltás.
zornschnaubend: haragtól lihegő *v.* lihegve.
Zote (die), *t.* -n: trágárság; ~ reißen: trágárkodni, trágárságokat beszélni.
zotenhaft, zotig: trágár, -an.
Zotenreißer (der), -s, *t.* ~: trágárkodó.
Zotte (die), *t.* -n: bojt, gubanc, fürt (gyapjú).
zottelig, zottig: bozontos, gubancos, -an.
zögern (-te, hat gezögert): késni, késlekedni, habozni; ohne zu ~ *v.* ohne Zögern: tétovázás nélkül.
Zögerung (die), *t.* -en: késedelem, késedelmezés.
Zögling (der), -[e]s, *t.* -e: növendék.
-**zöllig**: *össz.* -hüvelykes; *pl.* drei ~: három hüvelykes.
Zöllner (der), -s, *t.* ~: vámszedő.
zöpfen (-te, hat gezöpft): 1) befonni (hajat); 2) *mező.* fának csúcsvégét levágni.
zu: 1) *(praep. dat.)* -hoz, -hez, -höz, -vá, -vé, -on, -en, -ön; ~ Fuß: gyalog; ~ Hause: otthon; ~ Ross: lovon; zum General ernennen: tábornokká kinevezni; Wasser zum Trinken: inni való *v.* ivó víz; der Insel ~: a sziget felé; 2) betéve; die Thür ist ~: az ajtó be van téve; 3) ab und ~: hébe-hóba; 4) nagyon, tulságosan; ~ viel: nagyon sok; 5) *(infinitivus mellett)* ich erlaube dir ~ kommen: megengedem, hogy jöjj; es ist ~ sehen: látható; es ist ~ erklären: megmagyarázandó; 6) nur ~! csak rajta! ☛ 7) *(elváló igekötő)* be-, oda-, hozzá-, neki-, felé-, meg- *stb.*
Zuave (der), -n, *t.* -n: zuáv.
Zubau (der): toldalék-épület.
zu bauen (-te, hat zugebaut): 1) hozzáépíteni; 2) beépíteni.
Zubehör (das *v. ritk.* der): l. Zugehör.
zu beißen: l. anbeißen.
Zuber (der), -s, *t.* ~: csöbör.
zu bereiten (-ete, hat zubereitet): elkészíteni, készíteni.
Zubereitung (die), *t.* -en: 1) elkészítés, készítés; 2) készület.
zuberge: l. Berg.
Zubettegehen (das), -s: lefekvés; beim ~: lefekvéskor.

zu binden (band zu, hat zugebunden): bekötni, bekötözni.
zu bringen (brachte zu, hat zugebracht): 1) jmdm etw. ~: vkihez vmit vinni; sie brachte ihm bares Vermögen zu: kész vagyont hozott a házhoz; 2) eltölteni (időt).
Zubringer (der), -s, *t.* ~: 1) cselédszerző; 2) *műsz.* tápláló árok *v.* tömlő, adogató *stb.*
Zubuße (die): hozzápótlás.
Zucht (die): 1) tenyésztés, művelés; 2) fenyíték, fegyelem, fegyelmezés; 3) fajzat.
Zuchtbiene (die): anyaméh, tenyészméh.
Zuchtbulle (der): tenyészbika.
Zuchtfüllen (das): tenyészcsikó.
Zuchthaus (das): fegyház.
Zuchthäusler (der): fegyenc, fegyházi rab.
zuchtlos: fegyelmezetlen, fegyelmetlen.
Zuchtlosigkeit (die): fegyelmetlenség.
Zuchtmittel (das): fenyítő eszköz.
Zuchtvieh (das): tenyészállat.
Zuchtwahl (die): faji kiválasztás *v.* kiválogatódás.
zucken (-te, hat gezuckt): 1) rántani (kardot); 2) vonni, vonogatni; die Achseln *v.* mit den Achseln (*v.* Schultern) ~: vállat vonni *v.* vonitani; er zuckte mit der Hand: keze megrándult, l. Wimper; 3) rángatódzni, vonaglani; es zuckte schmerzlich um seine Lippen: ajka fájdalmasan vonaglott; der Blitz zuckt: a villám cikázik; — das **Zucken**, -s: rángás, vonaglás, cikázás.
Zucker (der), -s: cukor.
Zuckerahorn (der): *növ.* cukorjuhar.
zuckerartig: cukorféle, cukornemű.
Zuckerbäcker (der): cukrász.
Zuckerbäckerei (die): 1) cukrászda, cukrászat; 2) cukrász-sütemény.
Zuckerbrot (das): cukorsüveg.
Zuckerdose (die): cukortartó.
Zuckererbsen (die = *t.*): cukorborsó.
Zuckerfabrik (die): cukorgyár.
zuckerhaltig: cukortartalmú.
Zuckerhut (der): cukorsüveg.
zuckerig: cukros, -an.
Zuckerkand (der): l. Candiszucker.
Zuckerkrankheit (die): cukorbetegség.
Zuckerkuchen (der): cukros sütemény.
Zuckermandel (die): cukros mandola.
Zuckermehl (das): törött cukor.
Zuckermelone (die): sárga dinnye.
zuckern (-te, hat gezuckert): cukrozni, megcukrozni.
Zuckerpapier (das): cukorpapir.
Zuckerraffinerie (die): finomitó cukorgyár, cukorfinomitó.
Zuckerrohr (das): cukornád.
Zuckerrübe (die): cukorrépa.
Zuckersirup (der): cukorszörp.
zuckersüß: édes mint a cukor, cukros.
Zuckerware (die): cukorsütemény.
Zuckerwasser (das): cukros viz.
Zuckung (die), *t.* -en: rángás, rángatódzás, vonaglás.
zu decken (-te, hat zugedeckt): 1) befődni, be- *v.* eltakarni; 2) sich ~: betakaródzni.
zudem: ezenkivül, azonfelül.
zu denken (dachte zu, hat zugedacht) jmdm etw.: szánni vmit vkinek.
Zudrang (der), -es: [oda] tódulás, tolongás, özönlés.
zu drängen, sich (hat sich zugedrängt): odatolakodni, tolongani. [nicht ~: ne tolakodjál!]
zudringlich: tolakodó, -an; sei
Zudringlichkeit (die): tolakodás.
zu drücken (-te, hat zugedrückt): befogni, becsukni, lezárni; ein Auge ~: szemet húnyni.
zueigen haben: birni (mint sajátját); ~ machen: birtokába venni, elsajátitani vmit; ~ nehmen: magáévá tenni vmit.
zu eignen (-ete, hat zugeeignet): 1) jmdm etw. ~: vkinek tulajdonitani vmit; sich (= *dat.*) etw. ~: magáévá tenni, elsajátitani vmit; 2) ajánlani (*köny.*) vet vkinek).
Zueignung (die), *t.* -en: ajánlás.
Zueignungsschrift (die): 1) ajánló levél; 2) *nyomd.* ajánlás.
zu eilen (-te, ist zugeeilt) auf jmdn ~: odasietni vkihez, vki felé sietni; seinem Verderben ~: vesztébe rohanni.
zueinander: egymáshoz, egymás felé, egymás iránt.
zu erkennen (erkannte zu, hat zuerkannt): odaitélni, megitélni; jmdm eine Geldstrafe ~: vkit pénzbüntetésre itélni.
Zuerkennung (die): odaitélés.
zuerst: először, eleinte.
zu fahren (fuhr zu, ist zugefahren): 1) gut ~: szaporán hajtani; fahr zu, Kutscher! rajta, kocsis, hajts szaporán! 2) dem Dorfe ~: a falunak hajtani; auf jmdn ~: vki felé *v.* vkinek hajtani
Zufahrt (die): feljáró, bejáró.
Zufahrtsstraße (die), **Zufahrtsweg** (der): hozzájáró *v.* odavezető út (pl. pályaudvarhoz vezető út).
Zufall (der), -[e]s, *t.* -fälle: véletlenség, vak eset.
zu fallen (fiel zu, ist zugefallen): 1) becsapódni, lezárulni; die Augen fielen ihm zu: a szeme leragadt; 2) vkinek jutni, vkire esni *v.* szállni; die uns zugefallene Aufgabe: a nekünk jutott feladat.
zufällig: véletlen, -ül, esetleges, -en.
zufälligerweise: véletlenül, esetleg, történetesen.
Zufälligkeit (die): esetlegesség, vminek véletlen *v.* esetleges volta.
zu fertigen (-te, hat zugefertigt): kézbesiteni, szállitani.
zu fliegen (flog zu, ist zugeflogen): 1) einem Orte ~: vmely hely felé repülni *v.* szállni; 2) becsapódni (*pl.* ablak).
zu fließen (floß zu, ist zugeflossen): [oda] folyni, ömleni; jmdm etw. ~ lassen: juttatni vkinek vmit.
Zuflucht (die): menedék; seine ~ zu Gott nehmen: Istenhez folyamodni (enyhülésért).
Zufluchtshafen (der): *haj.* menedékkikötő, mentőrév.
Zufluchtsort (der): menedék, menhely.
Zufluß (der), -flusses: 1) [oda]-özönlés, ömlés, áramlás; 2) *műsz.* beömlés (a gőzé).
Zuflußgebiet (das): vizgyűjtő terület *v.* medence (folyóé).
zu flüstern (-te, hat zugeflüstert) jmdm etw.: sugdosni, megsúgni, odasúgni vkinek vmit.
zufolge (*praep. gen.*, ha a főnév után van: *dat.*): következtében, szerint; ~ des Befehls: a parancs következtében; Ihrem Auftrage ~: megbizása szerint.
zufrieden: elégedett, megelégedett; sich ~ geben: megnyugodni vmiben; ~ sein mit etw.: megelégedni vmivel; jmdn ~ stellen: kielégiteni.
Zufriedenheit (die): megelégedés, elégedettség.
zufriedenstellend: kielégitő, -en.
zu frieren (fror zu, ist zugefroren): befagyni, beállni; — das **Zufrieren**, -s: befagyás.
Zufuhr (die): bevitel, szállitás; ~ von Ziegeln auf den Bauplatz: tégláknak az épitőhelyre való szállitása.
zu fügen (-te, hat zugefügt): 1) hozzátenni; 2) okozni; jmdm eine Beleidigung ~: vkit megsérteni; jmdm Schaden: vkit megkárositani, vkinek kárt okozni.
zu führen (-te, hat zugeführt): 1) oda vezetni, oda vinni; 2) oda szállitani.
Zuführung (die): odaszállitás.

Zug (der), -[e]s, *t.* Züge: 1) vonás, vonal; sie hat anmuthige Züge: arcvonásai bájosak; in kurzen Zügen: rövid vonásokkal, röviden; 2) (vasúti) vonat; 3) menet, menetel; der ~ setzte sich in Bewegung: a menet megindult; im ~e sein: folyamatban lenni; 4) vonulás, költözés (madaraké); 5) vonzalom, vonzódás; 6) léghuzam, légvonat; 7) hajtás, húzás, szívás; auf einen ~: egy hajtásra (meginni); einen ~ thun: 1) egyet inni, hörpinteni; 2) meghúzni (harangot); in den letzten Zügen liegen: haldokolni; ich genoss mit vollen Zügen die frische Luft: teli tüdővel szívtam magamba az üde levegőt.
Zugabe (die), *t.* -n: ráadás, túlmérték.
Zugang (der): bejárat.
zugänglich: 1) hozzáférhető, megközelíthető; etw. ~ machen: vmit hozzáférhetővé tenni, megnyitni; 2) ein schwer ~er Mann: zárkózott természetű ember.
Zugänglichkeit (die): megközelíthetőség.
Zugänglichmachung (die): hozzáférhetővé tétel, megnyitás.
Zugband (der): *mest.* fojtópánt.
Zugbrücke (die): felvonóhíd.
Zugcanal (der): légcsatorna.
Zugebäude (das): l. Zubau.
zu|geben (gab zu, hat zugegeben): 1) hozzáadni, ráadni, megszerezni; 2) megengedni, be- v. elismerni; ich will gern ~: szívesen elismerem v. megengedem.
zugefroren: l. zufrieren.
zugegen sein (bei einem Feste): jelen lenni (ünnepélyen).
zu|gehen (gieng zu, ist zugegangen): 1) auf jmdn ~: vki felé menni; 2) jmdm ~: érkezni; mir ist eben ein Brief, die Nachricht zugegangen: most kaptam levelet, a hírt *stb.*; 3) történni; bei dem Mahle gieng es lustig zu: a lakománál vígan voltak; es geht nicht mit guten v. rechten Dingen zu: nem tiszta munka ez, valami ördögség van a dologban; 4) csukódni, zárulni.
Zugehör (das v. *ritk.* der), -[e]s: hozzávaló, tartozék, kellék.
zu|gehören (-te, hat zugehört): hozzátartozni.
zugehörig: hozzátartozó.
Zugehörigkeit (die): hozzátartozóság, illetékesség.
zugeknöpft: zárkózott.
zu|geloben (-te, hat zugelobt) jmdm etw.: fogadni v. fogadalommal oda igérni vkinek vmit.
zu|gesellen (-te, hat zugesellt) jmdm: társul adni; — **sich** ~: csatlakozni, társulni vkihez.
zugespitzt: hegyezett, csúcsos.
Zugeständnis (das), -nisses, *t.* -nisse: engedmény.
zu|gestehen (gestand zu, hat zugestanden): megengedni, beleegyezni, ráállni.
zugethan sein jmdm: vonzódni, jó szívvel lenni vkihez.
Zugfeder (die): *müsz.* vonórugó.
Zugfestigkeit (die): nyujtási v. húzási szilárdság.
Zugförderung (die): *v. u.* vonatmozgósítás, vontatás.
Zugführer (der): l. Zugsführer.
zugig: légvonatos, huzatos.
Zugkette (die): *mest.* vonó- v. csatló-lánc.
Zugkraft (die): 1) vonzó- v. vonzerő; 2) vonó- v. huzóerő.
zugleich [zu-]: egyszerre, együttal.
Zugleine [Zug-] (die): huzó-kötél.
Zugluft (die): légvonat, léghuzam, huzat.
Zugochs (der): jármos v. igás ökör.
Zugpferd (das): igás v. hámos ló.
Zugpflaster (das): *orv.* hólyaghuzó tapasz.
zu|greifen (griff zu, hat zugegriffen): hozzálátni (munkához), kapni vmihez v. vmi után.
zugrunde gehen: tönkre menni v. jutni, elpusztulni; ~ legen: vmit alapul vetni; ~ liegen: vminek alapját képezni; ~ richten: tönkre tenni, megrontani.
Zugseil (das): vontató-kötél.
Zugstück (das): vonzó darab (szinházban), vonzóerő.
zugute halten jmdm etw.: vkinek elnézni, megengedni vmit; jmdm ~ kommen: vkinek javára v. előnyére lenni; sich (= *dat.*) etwas ~ thun auf etw.: sokat tartani vmire, kevélykedni vmivel.
zuguterletzt: legvégül, utoljára.
Zugvogel (der): vándor- v. költözőmadár.
zu|haben (hatte zu): zárva v. becsukva tartani.
zu|halten (hielt zu, hat zugehalten): befogni; sich (= *dat.*) die Ohren ~: befogni a fülét.
zuhauf: l. Haufe.
zuhause: l. Haus.
zu|hängen (-te, hat zugehängt): eltakarni, befüggönyözni.
zu|heilen (-te): I. (hat zugeheilt): begyógyítani; — II. (ist zugeheilt): begyógyulni, behegedni.
zuherzen: szívére; es geht mir ~: szívem hatja; ~ nehmen: szívére venni.
zuhilfe: l. Hilfe.
Zuhilfenahme (die): segítségül hívás, segédkezés; mit ~ von etw.: vminek segítségével v. segélyével.
zuhinterst: leghátul, legvégül.
zuhöchst: legfőképen.
zu|hören (-te, hat zugehört) jmdm: figyelni vkire, meghallgatni vkit, hallgatni (vki szavára).
Zuhörer (der), -s, *t.* ~: hallgató.
Zuhörerschaft (die): hallgatóság.
zu|jauchzen, zu|jubeln (-te, hat zugejauchzt v. zugejubelt) jmdm: ujjongva üdvözölni vkit, tapsolni vkinek, ujjongani vki előtt.
zu|kehren (-te, hat zugekehrt): felé fordítani; jmdm das Gesicht ~: arccal fordulni vkihez; jmdm den Rücken ~: vkinek hátat fordítani.
zu|klappen (-te): I. (hat zugeklappt): becsukni, becsappantani; — II. (ist zugeklappt): becsapódni.
zu|knöpfen (-te, hat zugeknöpft): begombolni; — **sich** ~: begombolkozni.
zu|kommen (kam zu, ist zugekommen): 1) jönni, érkezni; jmdm etw. ~ lassen: juttatni; 2) jmdm ~: illetni, megilletni.
zu|korken (-te, hat zugekorkt): bedugaszolni.
Zukunft (die): jövő, jövendő; in ~: jövőre, jövőben.
Zukunftsmusik (die): a jövő zenéje.
Zukunftsschule (die): a jövő iskolája.
zukünftig: jövendő; jövőre; — der, die **Zukünftige**, -n, *t.* -n: a jövendőbeli.
zu|laden (-ete v. lud zu, h. zugeladen): hozzárakni.
Zulage (die), *t.* -n: 1) pótlék; 2) nyomtaték.
zu|langen (-te, h. zugelangt): 1) odanyujtani, adogatni; 2) hozzálátni; langen Sie zu: lásson hozzá! 3) elégnek lenni, kifutni.
zu|lassen (ließ zu, hat zugelassen): odaereszteni, megengedni; zur Concurrenz ~: pályázatra bocsátani; jmdn zum Schwure ~: vkit esküre bocsátani.
Zulassung (die): [hozzá] bocsátás; ~ von Offerenten bei Vergebung von Arbeiten: ajánlattevők pályázatra bocsátása munkák kiadásánál; der Richter verurtheilte den Angeklagten unter ~ einiger Milderungsgründe zu...: a biró némely enyhítő körülmény

tekintetbe vételével a vádlottat ...ra itélte. [tódulás.]
Zulauf (der), -[e]s: csődület,
zu laufen (lief zu, ist zugelaufen): odatódulni, odaszaladni; spitz ~: hegyben végződni.
zu lächeln (-te, hat zugelächelt) jmdm: mosolyogni vkire.
zulänglich: elégséges, elegendő; gesetzlich ~: a törvény értelmében megengedhető.
zulässig: megengedhető.
Zulässigkeit (die): megengedhetőség; nach ~: a körülményekhez képest, lehetőleg.
zu legen (-te, hat zugelegt): hozzápótolni, megtoldani.
zuleid thun jmdm etw.: vkit megbántani, vkinek fájdalmat okozni vmivel.
zu leiten (-ete, hat zugeleitet): oda vezetni, bevezetni.
Zuleitung (die): [oda] vezetés, bevezetés.
zuletzt: utoljára, végre.
zulieb: l. Liebe; jmdm etw. ~ thun: vkinek kedveért tenni vmit.
zum = zu dem, l. zu; ~ erstenmale: először, első izben; ~ mindesten: legalább is.
zu machen (-te, hat zugemacht): betenni, becsukni.
zumal: kivált, kiváltképen.
zu mauern (-te, hat zugemauert): befalazni.
zumeist: leginkább, többnyire.
zu messen (maß zu, hat zugemessen): kimérni, kiszabni.
zumindest: legalább is.
zumuthe sein: l. Muth.
zu muthen (-ete, hat zugemuthet) jmdm etw.: föltenni vkiről vmit; sich *(= dat.)* zuviel ~: erejét túlbecsülni.
Zumuthung (die), t. -en: föltevés, ráfogás, követelés.
zunahe: l. nahe.
Zunahme (die), t. -n: gyarapodás, szaporodás, növekedés, öregbedés.
Zuname (der), -ns: 1) családnév, vezetéknév; 2) gúnynév.
zunächst: 1) *(praep. dat.)* vmihez legközelebb; 2) *(határozószó)* mindenekelőtt.
Zunder (der), -s: tapló.
zu nehmen (nahm zu, hat zugenommen): gyarapodni, növekedni; die Lage nimmt an Furchtbarkeit zu: a helyzet félelmessége növekszik; der Mond ist im Zunehmen: a hold telőben van.
zunehmend: telő (hold); bei ~en Jahren: az évek haladtával.

zu neigen, [sich] (-te, hat [sich] zugeneigt): hajolni vmihez, vonzódni vkihez.
Zuneigung (die): vonzalom, vonzódás, hajlam.
Zunft (die), t. Zünfte: céh.
Zunftbrief (der): céhlevél.
Zunftgeist (der): céhszellem, testületi szellem.
zunftgemäß: céhszerű, -en.
Zunftgenosse (der): céhtárs.
Zunftmeister (der): céhmester.
Zunftwesen (das): céhrendszer.
Zunftzwang (der): céhkényszer.
Zunge (die), t. -n: 1) nyelv; es schwebt mir auf der ~: nyelvemen van v. forog; 2) szárny (lobogóé), pecek (csatté).
Zungenband (das): nyelvfék.
Zungenbein (das): szakcsont.
Zungendrescher (der): fecsegő, szószátyár.
Zungendrescherei (die): szószátyárság. [rigy.]
Zungendrüse (die): *orv.* nyelvmi-
Zungenfehler (der): nyelvi hiba.
Zungenfertigkeit (die): beszédbeli ügyesség.
Zungenkrebs (der): nyelvrák.
Zungenlaut (der): nyelvhang.
Zungenpfeife (die): nyelvsip.
Zungenspitze (die): nyelvcsúcs.
zunichte: semmivé, l. nicht.
zu nicken (-te, hat zugenickt): inteni (fejével), vkinek integetni.
zunutz[e]: l. Nutz.
zuoberst: legfelül, l. oberst.
zu ordnen (-ete, hat zugeordnet): mellé rendelni.
Zuordnung (die): mellérendelés.
zupfen (-te, hat gezupft): vmit tépni, fosztani, ráncigálni; jmdn am Ärmel ~: vkinek a kabátja ujját rángatni.
zur = zu der, l. zu.
zurathe gehen mit jmdm: vkivel tanácsot tartani; etw. ~ halten: ügyesen felhasználni vmit, gazdálkodni vmivel; ~ ziehen: vkinek tanácsát kikérni, vkivel tanácskozni.
zu rathen (rieth zu, hat zugerathen): tanácsolni, javasolni.
zu raunen (-te, hat zugeraunt): odasúgni, megsúgni.
zu rechnen (-ete, hat zugerechnet): hozzá- v. beszámitani, betudni.
Zurechnung (die): beszámitás.
zurechnungsfähig: beszámitható.
Zurechnungsfähigkeit (die): beszámithatóság.
zurecht: rendbe, rendben, jól; etw. ~ bringen: vmit bevégezni; sich ~ finden: eligazodni, tájékozódni; jmdm ~ helfen: vkit megsegiteni; mit etw. ~ kommen: rendbe jönni vmivel; mit jmdm ~ kommen: dülőre jutni vkivel; ~ legen v. setzen: rendbe hozni, elrendezni, eligazitani; etw. ~ machen: vmit elkésziteni, eligazitani; sich ~ machen: elkészülni; ~ rücken: helyre tolni vmit; ~ weisen: útba igazitani, rendre utasitani.
Zurechtweisung (die), t. -en: 1) útbaigazitás; 2) rendreutasitás.
Zurede (die): l. das Zureden.
zu reden (-ete, hat zugeredet) jmdm: vkit rábeszélni, rábirni; — **das Zureden, -s**: rábeszélés.
zu reichen (-te, hat zugereicht): odanyujtani, elégnek lenni.
zureichend: elégséges, -en.
zu richten (-ete, hat zugerichtet): megmunkálni, elkésziteni, kikésziteni; jmdn übel ~: vkivel csúful elbánni; — **das Zurichten, -s, die Zurichtung**: megmunkálás, kikészités.
zu riegeln (-te, hat zugeriegelt): bereteszelni.
Zuruf (der): kiáltás, helyeslés, éljenzés. [oda kiáltani.]
zu rufen (rief zu, hat zugerufen):
[symbol] **zurück**: vissza, hátra...; er ist noch nicht ~: még nem tért vissza.[1]
zurück beben (-te, ist zurückgebebt): visszaijedni, visszariadni, visszarettenni.
zurück begeben, sich (begab sich zurück, hat sich zurückbegeben): visszamenni, visszatérni.
zurück begehren (-te, hat zurückbegehrt) etw.: 1) visszaóhajtani, visszakivánni vmit; 2) visszakivánkozni vhova.
zurück behalten (behielt zurück, hat zurückbehalten): meg- v. visszatartani. [tartás.]
Zurückbehaltung (die): vissza-
zurück bekommen (bekam z., hat zurückbekommen): visszakapni.
zurück berufen (berief z., hat zurückberufen): visszahivni.
Zurückberufung (die): visszahivás.
zurück bezahlen (-te, hat zurückbezahlt): visszafizetni. [zetés.]
Zurückbezahlung (die): visszafi-
zurück bleiben (blieb zurück, ist zurückgeblieben): vissza- v. hátramaradni.
zurück blicken (-te, hat zurückgeblickt): hátra v. visszatekinteni.
zurück bringen (brachte zurück, hat zurückgebracht): visszahozni; jmdn zum Gehorsam ~:

[1] Zurück- összetételeit v. ö. rück- megfelelő összetételeivel is.

vkit engedelmességre szorítani; jmdn ins Leben ~: vkit visszaadni az életnek v. életre téríteni.

zurück|datieren (-te, hat zurückdatiert): hátrakeltezni.

zurück|denken (dachte zurück, hat zurückgedacht): visszagondolni.

zurück|dirigieren (-te, hat zurückdirigiert): visszameneszteni.

zurück|drängen (-te, hat zurückgedrängt): visszaszorítani.

zurück|erhalten (erhielt z., hat zurückerhalten): visszakapni.

zurück|erinnern, sich (-te, hat sich zurückerinnert): visszaemlékezni.

Zurückerinnerung (die), *t.* -en: visszaemlékezés.

zurück|erobern (-ete, hat zurückerobert): visszahódítani, visszafoglalni.

Zurückeroberung (die): visszafoglalás.

zurück|erstatten (-ete, hat zurückerstattet): 1) visszatéríteni, visszaadni; 2) visszamutatni.

Zurückerstattung (die): 1) visszatérítés; 2) visszamutatás.

zurück|fahren (fuhr zurück, ist zurückgefahren): 1) visszamenni, visszautazni, visszahajtani (kocsin); 2) visszahőkölni *v.* hökkenni, visszapattanni.

zurück|fallen (fiel z., ist zurückgefallen): 1) visszaesni; 2) vkire visszaszállni.

zurück|finden (fand zurück, hat zurückgefunden): visszatalálni.

zurück|fordern (-te, hat zurückgefordert): visszakövetelni.

Zurückforderung (die): visszakövetelés.

zurückführbar: visszavezethető.

zurück|führen (-te, hat zurückgeführt): visszavezetni, visszavinni.

Zurückführung (die): visszavezetés, visszavitel.

Zurückgabe (die): visszaadás.

zurück|geben (gab zurück, hat zurückgegeben): visszaadni.

zurückgeblieben: hátra- *v.* visszamaradt; — die **Zurückgebliebenen** (= *t.*): a hátramaradottak.

Zurückgebliebenheit (die): hátramaradottság.

zurück|gehen (ging zurück, ist zurückgegangen): 1) visszamenni; 2) hátrálni, visszavonulni; 3) hanyatlani, csökkenni; der Preis geht zurück: az ár hanyatlik.

zurückgekehrt: visszatért; — der, die **Zurückgekehrte**, -n, *t.* -n: a visszatért.

zurück|gelangen (-te, ist zurückgelangt): visszaérkezni.

zurückgelegt: bejárt, megtett (út); ~e Dienstzeit: eltöltött szolgálati idő.

zurück|gewinnen (gewann z., hat zurückgewonnen): visszanyerni.

zurückgezogen: visszavonult, magába zárkózott, -an.

Zurückgezogenheit (die): visszavonultság, zárkózottság, magány.

zurück|halten (hielt zurück, hat zurückgehalten): visszatartani, tartóztatni; — **sich** ~: tartózkodni.

zurückhaltend: tartózkodó, -an.

Zurückhaltung (die): 1) visszatartás, visszafojtás; 2) tartózkodás.

zurück|kaufen (-te, hat zurückgekauft): visszavásárolni.

zurück|kämmen (-te, hat zurückgekämmt): hátrafésülni.

zurück|kehren (-te, ist zurückgekehrt): visszatérni.

zurück|kommen (kam zurück, ist zurückgekommen): visszajönni.

Zurückkunft (die): l. Rückkunft.

zurück|lassen (ließ zurück, hat zurückgelassen): hátrahagyni.

zurück|legen (-te, hat zurückgelegt): 1) visszatenni; 2) félretenni (pénzt); 3) megtenni (utat); 4) die Dienstzeit ~: a szolgálati időt eltölteni; er hat das dreißigste Jahr zurückgelegt: betöltötte a harmincadik évét.

zurück|leiten (-ete, hat zurückgeleitet): visszavezetni.

Zurückleitung (die): visszavezetés.

zurück|liefern (-te, hat zurückgeliefert): visszaszállítani.

Zurücklieferung (die): visszaszállítás.

Zurücknahme (die): visszavétel, visszavonás.

zurück|nehmen (nahm zurück, hat zurückgenommen): 1) visszavenni; 2) visszavonni (szavát).

zurück|prallen (-te, ist zurückgeprallt): visszapattanni.

Zurückreise (die): visszautazás.

zurück|reisen (-ste, ist zurückgereist): visszautazni.

zurück|rufen (rief zurück, hat zurückgerufen): visszahívni, visszaidézni; jmdn ins Bewußtsein ~: vkit eszméletre téríteni.

zurück|schaudern (-te, ist zurückgeschaudert): visszaborzadni, visszarettenni.

zurück|scheuen (-te, hat zurückgescheut): visszariadni.

zurück|schicken (-te, hat zurückgeschickt): visszaküldeni.

zurück|schieben (schob z., hat zurückgeschoben): 1) hátra- *v.* visszatolni; 2) *jogt.* visszakínálni.

zurück|schlagen (schlug zurück, hat zurückgeschlagen): visszaverni.

zurück|schrecken: I. (schreckte zurück, hat zurückgeschreckt): visszariasztani; — II. (schrak zurück, ist zurückgeschrocken): visszariadni.

zurück|senden (sandte *v.* sendete zurück, hat zurückgesandt *v.* -gesendet): visszaküldeni, visszameneszteni.

Zurücksendung (die): visszaküldés.

zurück|setzen (-te, hat zurückgesetzt): 1) visszahelyezni; 2) hátrább helyezni, mellőzni.

Zurücksetzung (die): mellőzés, mellőztetés.

zurück|sinken (sank zurück, ist zurückgesunken): visszasülyedni, visszahanyatlani.

zurück|springen (sprang zurück, ist zurückgesprungen): visszaugrani, visszapattanni.

zurück|stehen (stand zurück, ist zurückgestanden): hátrább állni; der heutige Erfolg stand den früheren um nichts zurück: a mai siker semmivel sem maradt az előbbiek mögött.

zurück|stellen (-te, h. zurückgestellt): 1) hátraállítani; 2) visszaadni.

Zurückstellung (die): 1) hátra- *v.* visszaállítás; 2) visszaadás, visszaszolgáltatás.

zurück|stoßen (stieß zurück, hat zurückgestoßen): visszalökni, hátra- *v.* visszataszítani.

zurückstoßend: visszataszító, -an.

zurück|taumeln (-te, ist zurückgetaumelt): visszatántorodni.

zurück|tragen (trug zurück, hat zurückgetragen): visszavinni.

zurück|treten (trat zurück, ist zurückgetreten): 1) hátralépni; 2) visszalépni (állásról); 3) apadni (az árvíz); — das **Zurücktreten**, -s: visszalépés.

zurück|versetzen (-te, hat zurückversetzt): visszahelyezni; — **sich** ~: visszahelyezkedni.

zurück|weichen (wich zurück, ist zurückgewichen): hátrálni, engedni; — das **Zurückweichen**, -s: 1) hátrálás; 2) *csill.* hátrafutó mozgás.

zurück|weisen (wies zurück, hat zurückgewiesen): 1) visszautalni vmire; 2) el- *v.* visszautasítani.

Zurückweisung (die): visszautasítás.

zurück|werfen (warf zurück, hat zurückgeworfen): 1) visszavetni; den Kopf ~: fejét hátraszegni; 2) *ttan.* visszaverni (fényt).

Zurückwerfung (die): 1) visszavetés; 2) visszaverődés.

zurück|wirken (-te, hat zurückgewirkt): visszahatni.

zurück|zahlen (-te, hat zurückgezahlt): visszafizetni.

Zurückzahlung (die): visszafizetés.

zurück|ziehen (zog zurück, hat zurückgezogen): 1) visszahúzni; seine Hand von jmdm ~: le-

venni vkiről a kezét; 2) visszavonni; einen Vorschlag ~: indítványt visszavonni; **sich** ~: visszavonulni, visszahúzódni.
Zurückzug (der): visszatérő vonat.
zu rüsten (-ete, hat zugerüstet): felkészíteni, fölszerelni.
Zurüstung (die), *t.* -en: készület.
Zusage (die): igéret, megigérés, beleegyezés.
zu sagen (-te, hat zugesagt): 1) megigérni; 2) megfelelni, tetszeni; **es** sagt mir nicht zu: nincs tetszésemre *v.* inyemre.
☞ **zusammen**: együtt, együvé, össze; alle ~: mind együttvéve.
zusammen ballen (-te, hat zusammengeballt): összegöngyölni, összecsomózni; — **sich** ~: összecsomósodni, összegomolyodni.
zusammen berufen (berief zus., hat zusammenberufen): össze- *v.* egybehíni (gyülekezetet).
Zusammenberufung (die): összehívás, egybehívás.
zusammen bleiben (blieb z., ist zusammengeblieben): együtt maradni.
zusammen brechen (brach zusammen, ist zusammengebrochen): összeroskadni, összerogyni.
zusammen bringen (brachte zus., hat zusammengebracht): összehozni, összeszerezni, összegyüjteni.
zusammen drängen (-te, hat zusammengedrängt): összeszorítani; — **sich** ~: összeszorulni.
zusammen drehen (-te, hat zusammengedreht): összesodorni; — **sich** ~: összesodródni.
zusammendrückbar: összenyomható, -an.
Zusammendrückbarkeit (die): összenyomhatóság.
zusammen drücken (-te, hat zusammengedrückt): összenyomni, összeszorítani.
Zusammendrückung (die): összenyomás.
zusammen fahren (fuhr zusammen, ist zusammengefahren): 1) együttmenni (kocsin); 2) összeütközni; 3) vor Schreck ~: összerezzenni (ijedségtől).
Zusammenfall (der): összedőlés, összeomlás.
zusammen fallen (fiel zusammen, ist zusammengefallen): összeesni, összedőlni, összeomlani.
zusammen falten (ete, hat zusammengefaltet): összehajtogatni.
zusammen fassen (...ßte, hat zusammengefaßt): összefoglalni.
Zusammenfassung (die): összefoglalás.
zusammen finden, sich (fand sich zusammen, hat sich zusammengefunden): összetalálkozni.
Zusammenfluss (der): összefolyás.
zusammen fügen (-te, hat zusammengefügt) etw.: összeilleszteni, összeróni. egybeszerkeszteni.
zusammen führen (-te, hat zusammengeführt): összevezetni, egymáshoz vezetni.
zusammen gehen (gieng zusammen, ist zusammengegangen): 1) együtt menni; 2) *bány.* bedőlni.
zusammen gehören (-te, hat zusammengehört): együvé v. egybetartozni, összetartozni.
zusammengehörig: összetartozó.
Zusammengehörigkeit (die): összetartozás, összetartozóság.
zusammengesetzt: összetett, -en.
zusammengewachsen: összenőtt.
zusammengezogen: összevont.
zusammen halten (hielt zusammen, hat zusammengehalten): összetartani, egybevetni; — **das Zusammenhalten,** -**s**: összetartás.
Zusammenhang (der), -**es**: összefüggés; in innigem ~e stehen: szoros kapcsolatban lenni.
zusammen hangen (hieng z., hat zusammengehangen): összefüggni, összekapcsolódni.
zusammenhangslos: összefüggéstelen, -ül.
zusammen hängen (-te, hat zusammengehängt): összekapcsolni.
zusammen häufen (-te, hat zusammengehäult): összehalmozni.
zusammen kaufen (-te, h. zusammengekauft: összevásárolni.
Zusammenklang (der): össze- *v.* egybehangzás, összhang.
zusammen klappen (-te): I. (hat zusammengeklappt): becsukni; — II. (ist z.) összecsapódni.
zusammen kleben (-te, hat zusammengeklebt): összeragasztani.
zusammen klingen (klang z., ist zusammengeklungen): összehangzani, egybecsengeni.
zusammen knicken (-te, ist zusammengeknickt): összegörnyedni.
zusammen kommen (kam zusammen, ist zusammengekommen): összejönni, összegyűlni, összekerülni; mit jmdm über etw. ~: összeveszni vmin.
Zusammenkunft (die): összejövetel.
zusammen lassen (ließ z., hat zusammengelassen): összeereszteni.
zusammen laufen (lief z., ist zusammengelaufen): össze- *v.* egybefutni.
zusammen leben (-te, hat zusammengelebt): együtt élni; — das **Zusammenleben,** -s: együttélés.
zusammenlegbar: összehajtható.
zusammen legen (-te, hat zusammengelegt): 1) összehajtani (levelet); 2) összetenni, összerakni (pénzt).
zusammen leimen (-te, hat zusammengeleimt): összeenyvezni.
zusammen lesen (las zusammen, hat zusammengelesen): 1) összeolvasni; 2) összeszedni, összeszedegetni.
zusammen nageln (-te, hat zusammengenagelt): összeszegezni.
zusammen nehmen (nahm zusammen, hat zusammengenommen): 1) összeszedni; 2) **sich** ~: összeszedni minden erejét.
zusammen packen (-te, hat zusammengepackt): összerakni, összeszedni.
zusammen passen (-ßte, hat zusammengepaßt): 1) összeilleni; 2) összeilleszteni.
zusammen pferchen (-te, hat zusammengepfercht): összezsúfolni.
zusammen pressen (-ßte, hat zusammengepreßt): összesajtolni, összepréselni.
zusammen raffen (-te, hat zusammengerafft): összekapkodni; **sich** ~: összeszedni az erejét.
zusammen rechnen (-ete, hat zusammengerechnet): összeszámolni, összeszámítani.
zusammen reisen (-ßte, ist zusammengereißt): együtt utazni.
zusammen rollen (-te, hat zusammengerollt): összegöngyölni, összetekerni.
zusammen rotten, sich (-ete, h. sich zusammengerottet): összecsődülni.
zusammen rufen (rief zusammen, hat zusammengerufen): össze- *v.* egybehíni.
zusammen schaudern (-te, ist zusammengeschaudert): összeborzadni, összerettenni.
zusammen schießen (schoß zusammen, hat zusammengeschossen): 1) összelődözni; 2) összetenni, összeadni (összeget).
zusammen schlagen (schlug zusammen, hat zusammengeschlagen): összeverni, összecsapni.
Zusammenschluss (der): csatlakozás, egyesülés.
zusammen schmelzen: I. (-te, hat zusammengeschmelzt) összeolvasztani, összeforrasztani; — II. (schmolz zusammen, ist zusammengeschmolzen): összeolvadni, összeforrni.
zusammen schnüren (-te, hat zusammengeschnürt): összeszorítani, összefűzni.
zusammen schrumpfen (-te, ist zusammengeschrumpft): összezsugorodni.
zusammen schweißen (-te, hat zu-

sammengeschweißt): *mest.* összeheggeszteni.

zusammen setzen (-te, hat zusammengesetzt): összetenni; — **sich** ~: alakulni, összetevődni.

Zusammensetzung (die): összetétel.

zusammen sinken (sank zusammen, ist zusammengesunken): összerogyni, összedőlni.

zusammen sparen (-te, hat zusammengespart): összetakarítani.

Zusammenspiel (das): együttjátszás, összjáték.

zusammen stellen (-te, hat zusammengestellt): összeállítani.

Zusammenstellung (die), *t.* -en: egybe- *v.* összeállítás.

zusammen stimmen (-te, hat zusammengestimmt): egybehangzani.

Zusammenstoß (der), --stoßes, *t.* --stöße: összeütközés.

zusammen stoßen (stieß zusammen): I. (hat zusammengestoßen): összeütni; — II. (ist zus.): összeütközni, összeérni.

Zusammensturz (der): összeomlás.

zusammen stürzen (-te, ist zusammengestürzt): összedőlni.

zusammen thun (that zusammen, hat zusammengethan): összetenni; — **sich** ~: egyesülni, tömörülni, összeverődni.

zusammen tragen (trug zusammen, hat zusammengetragen): összehordani, összegyüjteni.

zusammen treffen (traf zusammen, ist zusammengetroffen): összetalálkozni, összekerülni; **das trifft ja prächtig zusammen**: hiszen ez pompásan egybevág; — **das Zusammentreffen**, -s: 1) találkozás; 2) összeütközés.

zusammen treten (trat zusammen, ist zusammengetreten): összeállni, egyesülni.

Zusammentritt (der), -es: összegyülés, gyülekezés, egyesülés.

zusammen wachsen (wuchs zusammen, ist zusammengewachsen): összenőni.

zusammen werfen (warf zusammen, hat zusammengeworfen): összedobálni, összehányni.

zusammen wirken (-te, hat zusammengewirkt): együttműködni, összehatni.

Zusammenwirkung (die): összeműködés.

zusammen würfeln (-te): l. zusammenwerfen.

zusammen zählen (-te, h. zusammengezählt): összeszámolni, megolvasni.

Zusammenzählung (die): összeszámlálás.

zusammen ziehen (zog zusammen, hat zusammengezogen): összehúzni, összevonni; — **sich** ~: összehúzódni.

Zusammenziehung (die): 1) összehúzás, összevonás; 2) *tan.* összehúzódás.

zusammen zucken (-te, hat zusammengezuckt): összerázkódni, átvonaglani.

zusammt *(praep. dat.)*: -val, -vel együtt.

Zusatz (der), -es, *t.* --sätze: 1) toldalék, pótlék; 2) mit dem ~, dass: azzal a kikötéssel, hogy; 3) *músz.* vegyiték, adalék.

Zusatzbestimmung (die): póthatározmány.

Zusatzclausel (die): pótzáradék.

zuschanden: l. Schande.

zu schauen (-te, hat zugeschaut) jmdm: nézni, szemlélni vkit.

Zuschauer (der), -s, *t.* ~: néző; — die **Zuschauerin**, *t.* -nen: néző (nő).

Zuschauerraum (der): nézőtér.

Zuschauerschaft (die): néző közönség.

zu schärfen (-te, hat zugeschärft): 1) kiélesiteni; 2) *músz.* lerézselni (élt).

zu schicken (-te, hat zugeschickt) jmdm etw.: vkinek megküldeni, vkihez küldeni vmit.

Zuschickung (die): megküldés.

zu schieben (schob zu, hat zugeschoben): 1) oda tolni, becsukni (reteszt); 2) jmdm etw. ~: vkire háritani vmit.

zu schießen (schoss zu, hat zugeschossen): 1) lődözni, lövelni; 2) hozzáadni, megtoldani; 3) *tőzsd.* pótfedezetet nyujtani.

Zuschlag (der), -es: 1) pótlék, adalék; 2) odaitélés (a legjutányosabb ajánlattevőnek).

zu schlagen (schlug zu, hat zugeschlagen): 1) becsapni (ajtót); 2) hozzáadni, pótolni; 3) ütni; schlag zu! üsd, vágd!

Zuschlagsgebühr (die): pótdíj, pótilleték.

zu schließen (schloss zu, hat zugeschlossen): bezárni.

zu schnallen (-te, hat zugeschnallt): becsatolni.

zu schneiden (schnitt zu, hat zugeschnitten): szabni, kiszabni, kivágni, kimérni.

Zuschneider (der), -s, *t.* ~: szabász.

Zuschneidetisch (der): szabdalóasztal.

Zuschnitt (der), -es: szabás.

zu schnüren (-te, hat zugeschnürt): befűzni, összeszorítani.

zu schreiben (schrieb zu, hat zugeschrieben): 1) hozzáirni, hozzájegyezni; 2) jmdm etw. ~: vkinek vmit tulajdonitani; **das müssen Sie sich selbst** ~: magára vessen ezért.

Zuschreibung (die): hozzájegyzés.

zu schreiten (schritt zu, ist zugeschritten) auf jmdn: vki felé menni, vkihez oda lépkedni.

Zuschrift (die), *t.* -en: átirat.

Zuschuß (der): után- *v.* pótszállítás.

zuschulden: l. Schuld.

Zuschuss (der), --schusses, *t.* --schüsse: 1) pótlék; 2) *tőzsd.* pótfedezet.

zu schütten (-ete, hat zugeschüttet): betölteni.

zu sehen (sah zu, hat zugesehen) jmdm: nézni, ügyelni; sieh zu, wie du mit ihm fertig wirst: lássad, hogy boldogulsz vele.

zusehends: láthatólag, szemlátomást.

zusehr: igen nagyon.

zu senden (sendete *v.* sandte zu, hat zugesendet *v.* zugesandt): el- *v.* megküldeni.

Zusendung (die): megküldés.

Zusendungstermin (der): megküldési határidő.

zu setzen (-te, hat zugesetzt): 1) hozzátenni, ráfizetni; 2) **die Krankheit setzte ihm arg zu**: a betegség ugyancsak meggyötörte.

zu sichern (-te, hat zugesichert) jmdm etw.: biztositani vkit vmiről.

zu siegeln (-te, hat zugesiegelt): bepecsételni.

Zuspann (der): segédfogat.

zu spannen (-te, hat zugespannt): 1) hozzáfesziteni; 2) hozzáfogni (lovat).

Zuspeise (die), *t.* -n: főzelék.

zu sperren (-te, hat zugesperrt): becsukni, bezárni.

zu spitzen (-te, hat zugespitzt): kihegyezni, kiélezni; — **sich** ~: kihegyesedni, kiéleződni, kiélesedni.

zu sprechen (sprach zu, hat zugesprochen): 1) odaitélni; 2) jmdm Muth ~: vkit bátoritani; Trost ~: vigasztalni; 3) der Flasche tüchtig ~: szorgalmasan üritgetni a poharat.

zu springen (sprang zu, ist zugesprungen): oda ugrani, vkinek segitségére sietni.

Zuspruch (der), -[e]s, *t.* --sprüche: 1) biztatás; 2) látogatás; viel ~ finden *v.* haben: felkapva *v.* nagyon keresett lenni.

Zustand (der), -es, *t.* --stände: állapot; in gutem ~e: jókarban; in guten ~ versetzen: jó karba *v.* állapotba helyezni.

zustande: l. Stand.

Zustandebringen (das): létesítés.

Zustandekommen (das): létesülés.

zustatten kommen (jmdm, einer Sache): vkinek *v.* vminek javára szolgálni, hasznára válni, kapóra jönni.

zuständig: 1) illetékes; 2) illetőségű.

Zuständigkeit (die): 1) illetékesség; 2) illetőség.

Zuständigkeitsbehörde (die): illetékes hatóság.
zu stecken (-te, hat zugesteckt): dugni, dugdosni vkinek vmit.
zu stehen (stand zu, hat zugestanden) jmdm: illetni vkit, jogában lenni v. állni vkinek.
zu stellen (-te, hat zugestellt): átadni, kézbesíteni.
Zustellung (die): kézbesítés; ~ ins Haus: házhoz szállítás.
Zustellungsbuch (das): kézbesítő v. kézbesítési könyv.
zu steuern (-te, hat zugesteuert): evezni, kormányozni, haladni vmerre.
zu stimmen (-te, hat zugestimmt): helybenhagyni vmit, beleegyezni vmibe.
Zustimmung (die): beleegyezés; seine ~ geben: beleegyezni.
zu stopfen (-te, hat zugestopft): betömni, bedugni.
zu stoßen (stieß zu): I. (hat zugestoßen): betaszítani, oda lökni; — II. (ist zug.): történni; es ist ihm ein Unglück zugestoßen: baja esett, baj érte.
zu streben (-te, hat zugestrebt) einem Ziele: vmely célra törni v. törekedni.
zu streifen (-te, hat zugestreift): házhoz szállítani.
Zustreifung (die): házhoz szállítás.
zu strömen (-te, ist zugeströmt): odaömleni, odaözönleni.
zu stutzen (-te, hat zugestutzt): megnyesni, megnyirbálni.
zu stürmen, zu stürzen (-te, ist zugestürmt v. zugestürzt) auf jmdn: vkire rárohanni, vkit megrohanni.
zutage: l. Tag.
Zuthat (die), t. -en: 1) hozzáadás; 2) hozzávaló, tartozék.
zutheil werden: l. Theil.
zu theilen (-te, hat zugetheilt) jmdm etw.: 1) vkinek kiosztani, kiadni v. juttatni vmit; einem Beamten gewisse Agenden ~: hivatalnokra bizonyos teendőket rábízni; 2) vhová beosztani; einen Beamten (zur Dienstleistung) einem Bureau ~: hivatalnokot vmely irodába (szolgálattételre) beosztani.
Zutheilung (die): beosztás.
zuthulich: nyájas, -an; buzgó, -n.
zu thun (that zu, hat zugethan): 1) hozzátenni, hozzáadni; 2) betenni; die Augen ~: szemét behúnyni; — das **Zuthun**, -s: segítség, közremunkálás; ohne mein Z.: hozzájárulásom nélkül.
zu tragen (trug zu, hat zugetragen): 1) odavinni, odahordani; 2) besúgni, hírt hordani; — sich ~: [meg]történni, megesni.
zu trauen (-te, hat zugetraut) jmdm etw.: vkiről föltenni v. elhinni vmit; seinen Kräften nicht viel ~: nem igen bízni az erejében; — das **Zutrauen**, -s: bizalom; Z. zu jmdm haben: bízni vkiben.
zutrauenerweckend: bizalomgerjesztő.
zutrauensvoll: bizalmas, bizó.
zutraulich: bizalmas, -an.
Zuträger (der), -s, t. ~: besúgó.
zuträglich: hasznos, előnyös, üdvös; der Gesundheit ~: egészséges.
zu treffen (traf zu, hat zugetroffen): 1) egyezni, megegyezni; 2) teljesedni.
zutreffend: találó, -an.
zu treten: l. hinzutreten.
Zutrieb (der): odahajtás (marháé).
Zutriebsanstalt (die): vágómarha-átvevő intézet.
zu trinken (trank zu, hat zugetrunken) jmdm: ráköszönteni v. köszönteni vkire (poharat).
Zutritt (der), -es: bemenet, bejárás; ~ bekommen v. erhalten: bejutni vkihez; bei jmdm ~ haben: bejáratos lenni vkihez, megfordulni vkinél.
zuunterst: legalul.
zu urtheilen (-te, hat zugeurtheilt): megítélni, oda itélni; die zugeurtheilten Kosten: a megitélt költségek.
zuverlässig: megbízható, biztos.
Zuverlässigkeit (die): 1) megbízhatóság; 2) bizonyosság.
Zuversicht (die): bizalom; mit ~: bizalommal telve.
zuversichtlich: bízó; biztos, -an.
zuviel: nagyon sok, túlsok, -at.
☞ **zuvor**: előbb, ezelőtt, azelőtt.
zuvor kommen (kam zuvor, ist zuvorgekommen) jmdm: megelőzni vkit, elébe vágni vkinek.
zuvorkommend: előzékeny, -en.
Zuvorkommenheit (die): előzékenység.
zuvor thun (that zuvor, hat zuvorgethan), es jmdm in etw. ~: vkin vmiben túltenni, vkit vmiben felülmulni.
zuvörderst: mindenekelőtt, legelőbb.
Zuwachs (der), -wachses: növedék, szaporodás, szaporulat; ~ erhalten: növekedni, szaporodni.
zu wachsen (wuchs zu, ist zugewachsen): 1) benőni, hozzánőni; 2) szaporodni.
Zuwage (die): nyomtaték.
zu wandern (-te, ist zugewandert): bevándorolni.
zu warten (-ete, hat zugewartet): várakozni.
Zuwartezeit (die): várakozási idő.
zuwege bringen: l. Weg.
zuweilen: némelykor, néha-néha.
zu weisen (wies zu, hat zugewiesen) jmdm etw.: vkinek kijelölni, kiutalványozni, kiosztani vmit, vkihez átutalni v. utasítani vmit.
Zuweisung (die): kiosztás, utalványozás, átutalás.
zuweit: nagyon messze v. távol, nagyon messzire.
zu wenden (wendete v. wandte zu, hat zugewendet v. zugewandt): feléje fordítani; jmdm den Rücken ~: hátat fordítani vkinek; jmdm seine Liebe ~: szeretettel környezni vkit; — sich dem Studium der Philosophie ~: a bölcsészet tanulására adni magát.
zu werfen (warf zu, hat zugeworfen): 1) odadobni, odavetni; jmdm verliebte Blicke ~: szerelmes pillantásokat vetni vkire; 2) becsapni (ajtót); 3) behányni (gödröt).
zuwerke gehen: l. Werk.
zuwider: 1) *(praep. dat.)* vmi ellen, vminek ellenére; einem Gesetze ~ handeln: a törvény ellenére cselekedni; der Ordnung ~ laufen: a renddel ellenkezni; 2) jmdm ~ sein: vkinek terhére lenni; er ist mir ~: nem szenvedhetem.
Zuwiderhandelnde[r] (der): (vmi ellen) vétkező v. vétő.
Zuwiderhandlung (die): ellenkezés, vétség, megsértés.
zuwillen sein: l. Wille.
zu winken (-te, hat zugewinkt) jmdm: inteni, integetni vkinek.
zu zahlen (-te, hat zugezahlt): ráfizetni.
zu zählen (-te, h. zugezählt): hozzászámítani, hozzászámlálni.
zuzeiten: időnként, néha napján.
zu ziehen (zog zu, hat zugezogen): 1) behúzni, összehúzni (függönyt); 2) jmdn zu etw.: vkit vmibe belevonni, vmire (tanácskozásra) meghívni; 3) sich (= *dat.*) etw. ~: magának (betegséget) szerezni, (bajt, kárt) okozni; sich eine Strafe ~: büntetést érdemelni.
Zuziehung (die): belevonás, beleszámítás.
Zuzug (der), -es, t. -züge: 1) beözönlés, odatódulás; 2) megerősítés, segélycsapat.
Zuzügler (der), -s, t. ~: beköltöző.
züchten (-ete, hat gezüchtet): tenyészteni, nevelni.
Züchter (der), -s, t. ~: tenyésztő.
züchtig: erkölcsös, szemérmes.
züchtigen (-te, hat gezüchtigt): megfenyíteni, büntetni.

Züchtigkeit (die): erkölcsösség, szemérmesség, tisztesség.
Züchtigung (die), *t.* -en: fenyítés.
Züchtling (der), -es, *t.* -e: fegyenc, rab.
zücken (-te, hat gezückt): kirántani (kardját, tőrét).
Zügel (der), -s, *t.* ~: kantárszár, zabola; mit verhängtem ~: megeresztett kantárszárral, lóhalálában; die ~ schießen lassen: a gyeplőt megereszteni *v.* nekiereszteni.
zügellos: féktelen, -ül, fékevesztett, -en, zabolátlan, -ul.
Zügellosigkeit (die): féktelenség.
zügeln (-te, hat gezügelt): fékezni, megfékezni, féken tartani.
zündbar: gyuló, gyulékony, -an.
zünden (-ete, hat gezündet): gyujtani.
Zünder (der), -s, *t.* ~: gyujtó.
Zündholz (das), **Zündhölzchen** (das): gyufa, gyujtó.
Zündhütchen (das): csappantyú.
Zündloch (das): gyujtólyuk.
Zündnadel (die): gyútű, gyujtótű.
Zündnadelgewehr (das): *kat.* gyútűs puska.
Zündschwamm (der): tapló.
Zündstoff (der): gyúanyag, gyuló-anyag.
zünftig: céhbeli.
Zünftler (der), -s, *t.* ~: céhbeli.
Züngel, Züngelchen, Zünglein (das), -s, *t.* ~: 1) ravasz, billentyű (puskán); 2) nyelv.
züngeln (-te, hat gezüngelt): 1) nyelvét öltögetni, sziszegni; 2) lobogni.
zürnen (-te, hat gezürnt) jmdm: haragudni vkire.
zwacken (-te, hat gezwackt): csipni.
*__zwang__: l. zwingen.
Zwang (der), -[e]s: kényszer; jmdm ~ anthun: vkit kényszeríteni vmire; sich ~ anthun *v.* auferlegen: erőlködni; er mußte sich ~ auferlegen, um heiter zu erscheinen: eróltetnie kellett a vidámságot.
zwanglos: 1) kényszer nélkül, -i; 2) szabad, időhöz nem kötött (füzetek); 3) fesztelen, könnyed.
Zwanglosigkeit (die): fesztelenség, könnyedség.
Zwangsanleihe (die): kényszer-kölcsön.
Zwangsarbeit (die): kényszermunka.
Zwangscours (der): kényszer-árfolyam.
Zwangshandlung (die): *orv.* kényszereselekmény.
Zwangsjacke (die): kényszerzubbony.
Zwangslage (die): kényszer-helyzet.
Zwangsmaßregel (die), **Zwangsmittel** (das): kényszereszköz, erőszakos rendszabály.
Zwangspaß (der): kötött *v.* kényszerútlevél.
Zwangsverkauf (der): *tőzsd.* kényszeres eladás.
Zwangsvorstellung (die): *orv.* kényszerképzet.
zwangsweise: kényszerűen, kényszerítve, kényszer útján.
zwanzig: húsz; — die **Zwanzig**: a huszas szám.
Zwanziger (der), -s, *t.* ~: 1) huszas (szám, pénzdarab); 2) húsz éves ember; er ist in den ~n: húsz éves elmult.
zwanzigerlei: húszféle.
zwanzigfach, zwanzigfältig: húszszoros, -an.
zwanzigjährig: húsz éves.
Zwanzigkronenstück, Zwanzigmarkstück (das): húszkoronás, húszmárkás (arany).
zwanzigste (der, die, das): huszadik.
Zwanzigstel (das), -s, *t.* ~: huszad[rész].
zwanzigstens: huszadszor.
zwar: ugyan, ámbár; so ~, daß ...: még pedig úgy, hogy ...; und ~: még pedig.
zwängen (-te, hat gezwängt): (vmibe) szorítani, erőltetni, erőszakolni.
Zweck (der), -es, *t.* -e: cél; zu dem ~e: e célból, evégett; dies hat den ~, Sie zu benachrichtigen: e soraimnak az a célja, hogy Önt értesítsem ...; zu dem (*v.* zum) Zwecke einer Unterredung: beszélgetés végett *v.* céljából.
zweckbewußt: céltudatos, -an.
zweckdienlich: célirányos, -an, célra vezető.
Zwecke (die), *t.* -n: faszeg, foglaló szeg, szegecs.
zweckentsprechend: célra vezető.
Zweckessen (das): lakoma (bankett).
zwecklos: céltalan, -ul.
Zwecklosigkeit (die): céltalanság.
zweckmäßig: célszerű, -en.
Zweckmäßigkeit (die): célszerűség.
zwecks (*praep. gen.*): vminek céljából.
zweckwidrig: céltalan, -ul.
zween (*elavult*): kettő, két.
zwei: kettő, két; zu Zweien: kettesével, kettenként; — die **Zwei**: kettős, kettes (szám).
zweiarmig: kétkarú.
zweibeinig: kétlábú.
zweideuteln (-te, hat gezweideutelt): kétértelműségeket mondani.
zweideutig: kétértelmű, -en.
zweidrähtig: kétnyüstös.
Zweier (der), -s, *t.* ~: kettős.
zweierlei: kétféle.
zweifach, zweifältig: kettős, kétszeres, -en.
zweifarbig: kétszínű.
Zweifel (der), -s, *t.* ~: kétség, kétely; außer ~: kétségtelenül, kétségkívül; außer allem ~: minden kétségen kívül; ~ hegen: kétségben lenni; ohne ~: kétségkívül; in ~ ziehen: kétségbe vonni.
Zweifelfall (der): kétes eset.
zweifelhaft: kétes, kétséges.
zweifellos: kétségtelen, -ül.
zweifeln (-te, hat gezweifelt) an etw.: vmiben kételkedni, kétkedni.
zweifelsohne: kétségtelenül.
Zweifelsucht (die): kétkedő hajlam *v.* természet.
zweifelsüchtig: kétkedő termé-szetü.
Zweifler (der), -s, *t.* ~: kétkedő.
zweifüßig: kétlábú.
Zweig (der), -es, *t.* -e: ág, galy; auf einen grünen ~ kommen: zöld ágra vergődni, boldogulni.
Zweigbahn (die): szárnyvonal.
Zweigespann (das): kettős fogat.
Zweiggeschäft (das): fióküzlet.
zweiglied[e]rig [zwei-]: kéttagú.
Zweiglinie (die): szárnyvonal.
Zweigstation (die): elágazó állomás.
zweihändig: kétkezű, két kézre való.
Zweiheit (die): kettősség.
Zweihufer (der), -s, *t.* ~: *áll.* kétcsülkű.
zweihufig: kétcsülkű.
zweijährig: kétéves, két évi.
Zweikampf (der): párbaj, párviadal.
zweiköpfig: kétfejű.
zweiläufig: kétcsövű, duplacsövű (puska).
zweimal: kétszer, két ízben.
zweimalig: kétszeri, kétszeres.
Zweimaster (der): kétárbocos.
zweimonatlich: 1) két hónapos, két havi; 2) két havonként.
zweiräd[e]rig: kétkerekű.
zweischneidig: kételű.
zweischürig: kétnyíretű.
zweiseitig: kétoldalú, -an.
zweisilbig: kéttagú (szó).
zweispaltig [zwei-]: kéthasábos.
zweispännig: kétfogatú, kétlovas.
zweisprachig: kétnyelvű.
zweistimmig: kétszólamú.
zweistöckig: kétemeletes.
zweitangeführt [zweit-]: második helyen említett.
zweitälteste (der, die, das): (korra nézve) második.
zweitbeste (der, die, das): (a legjobbak közt) a második.
zweite (der, die, das): második; Josef der Zweite: II. József.
zweitens: másodszor.
zweitgeboren: másodszülött.
zweitheilig: két részből álló.
zweitnächst: második.

Zweiweiberei (die): kétnejüség.
zweizeilig: kétsoros, -an.
zweizüngig: kétszinü, -en.
Zwerchfell (das): rekeszizom.
zwerchfellerschütternd: nagyon kacagtató (Phaseolus nanus).
Zwerchsack (der): átalvető.
Zwerg (der), -es, t. -e: törpe; — die **Zwergin**, t. -nen: törpe (nő.)
Zwergbohne (die): *növ.* gyalogpaszuly (Phaseolus nanus).
zwerghaft: törpe.
Zwetsche, Zwetschke (die), t. -n: szilva.
Zwick (der), -es, t -e: cövek, szegecs.
Zwickel (der), -s, t. ~: ék, eresztèk, pálha (ruhában).
zwicken (-te, hat gezwickt): csipni, csipkedni.
Zwicker (der), -s, t. ~: orrcsiptető.
Zwickzange (die): csipőfogó.
Zwieback (der), -es: kétszersült.
Zwiebel (die *v. ritk.* der), t. -n: hagyma, vöröshagyma.
zwiefach, zwiefältig: kétszeres, -en.
Zwiegespräch (das): párbeszéd.
Zwielicht (das): félhomály, szürkület, derengés.
Zwiespalt (der), -es, **Zwietracht** (die): meghasonlás, egyenetlenség, viszály.
zwiespältig, zwieträchtig: egyenetlenkedő, viszálykodó.
Zwiesprache (die): párbeszéd.
Zwilch, Zwillich (der), -s, t. -e: csinvat, kittoly, zsávoly.
Zwilling (der), -[e]s, t. -e: ikergyermek; die ~e: ikrek.
Zwillingsachse (die): ikertengely.
Zwillingsbruder (der), **Zwillingsschwester** (die): ikertestvér.
Zwingburg (die): erőd, erősség.
Zwinge (die), t. -n: szoriték.
zwingen (zwang, hat gezwungen): 1) kényszeriteni; 2) erőszakolni; das läßt sich nicht ~: nem lehet erőltetni a dolgot.
zwingend: kényszeritő; von ~er Komik: ellenállhatatlanul nevettető (dolog).
Zwinger (der), -s, t. ~: ketrec, várbörtön, vártorony.
Zwingherr (der): kényúr, zsarnok.
Zwingherrschaft (die): kényuralom.
zwinke[r]n (-te, hat gezwink[er]t): hunyorgatni, pislogni.
Zwirl (der), -s, t. -e: *mest.* kajraló.
Zwirn (der), -es, t. -e: cérna.
zwirnen: cérnából való.
zwischen: 1) *(praep. dat.)* közt, között; 2) *(praep. acc.)* közé; 3) *(hat.)* közbül, közben.
Zwischenact (der): felvonásköz.
Zwischendeck (das): *haj.* fedélköz.
Zwischending (das): átmenet, középlény, felemás dolog.
zwischendurch: 1) keresztül; 2) közbe-közbe.
Zwischenfall (der): közbejött eset, epizód.
Zwischenglied (das): összekötő *v.* közvetitő láncszem *v.* tag.
Zwischenhandel (der): közvetitő *v.* közbenső kereskedés.
zwischenliegend: közbulső.
Zwischenraum (der): köz, hézag.
Zwischenrede (die): közbeszólás.
Zwischenruf (der): közbekiáltás.
zwischensatz (der): közbevetett mondat.
Zwischenspiel (das): közjáték.
Zwischenstation (die): közbeeső állomás.
Zwischenwand (die): *ép.* közfal, választófal.
Zwischenweite (die): *ép.* nyilás, támaszköz, gyámköz.
Zwischenzeit (die): időköz, közbeeső idő.
Zwischgold (das): felemás arany-füst.
Zwist (der), -es, t. -e, **Zwistigkeit** (die), t. -en: viszály, villongás, egyenetlenség.
zwistig: viszálykodó.
zwitschern [zwitſ-] (-te, hat gezwitschert): csicseregni, csiripelni; — das **Zwitschern**, -s: csicsergés.
Zwitter (der), **Zwitterding** (das): korcs.
zwo *(elavult)*: kettő, két.
zwölf: tizenkettő, tizenkét.
Zwölfer der), -s, t. ~: tizenkettős.
zwölferlei: tizenkétféle.
zwölffach, zwölffaltig: tizenkétszeres, -en.
Zwölffingerdarm (der): nyombél.
zwölfjährig: tizenkétéves *v.* évi.
zwölfmal: tizenkétszer, tizenkét izben.
Zwölfpfünder (der): tizenkétfontos.
zwölfte (der, die, das): tizenkettedik.
Zwölftel (das), -s, t. ~: tizenketted (rész), *v.* ö. achtel.
zwölftens: tizenkettedszer.
|**Zylinder** (der): l. Cylinder.

A rövidítések és jelek magyarázata.

(Erklärung der Abkürzungen und Zeichen.)

Helykímélés céljából a szótárban a főnevek birtokos esetének és többes számának végződése rendszerint csak az alapszónál van közölve, míg az oly összetételek mellől, melyekben az alapszó könnyen felismerhető, e végződések elhagyattak. Ha szükség van rájuk, az alapszónál megkereshetők.

A szótárban használt rövidítések és jelek a következők:

acc. = accusativus;
á. é., *átv. ért.* = átvitt értelemben (in übertragener Bedeutung);
áll., *állatt.* = állattan (Zoologie);
ásv. = ásványtan (Mineralogie);
bány. = bányászat (Bergwerkskunde);
bölcs. = bölcsészet (Philosophie);
csill. = csillagászat (Sternkunde);
dat. = dativus;
e h. = e helyett (anstatt);
elav. = elavult (veraltet);
ell. = ellenben (dagegen);
ép., *épít.* = építészet (Baukunst);
etw. = etwas (valami, -t);
felsz. = felszólító mód (Imperativ);
ff. = felső fok (Superlativ);
gen. = genitivus;
haj. = hajózás (Schiffahrt);
hat. = határozó (Adverb);
inf. = infinitivus;
j. = jelen idő (Gegenwart);
jmdm = jemandem;
jmdn = jemanden;
jmds = jemand[e]s;
jogt. = jogtudomány (Rechtswissenschaft);
kat. = katonai tudományok (Kriegswissenschaft).
ker. = kereskedelem (Handelswissenschaft);
kf. = középfok (Comparativ);
km. = kötőmód történeti multja (Mitvergangenheit der verbindenden Weise);
költ. = a költői nyelvben (dichterisch);
l. = lásd (siehe);
m. = mult (Vergangenheit);
menny. = mennyiségtan (Mathematik);
mért. = mértan (Geometrie);
mest. = mesterműszó (Technologie);
műsz. = műszaki kifejezés (technischer Ausdruck);
nép. = népies (volkstümlich);
névm. = névmás (Fürwort);
növ. = növénytan (Botanik);
nyelvt. = nyelvtudomány (Sprachwissenschaft);
nyomd. = nyomdászat (Buchdruckerkunst);
orv. = orvostudomány (Heilkunde);
össz. = összetételekben (in Zusammensetzungen);
pl. = például (zum Beispiel);
praep. = praepositio;
ritk. = ritkán (selten);
ritkb. = ritkábban (seltener);
stb. = s a többi (und so weiter);
t. = többes szám (Mehrzahl);
tm. = történeti mult (Mitvergangenheit);
torn. = tornászat (Turnkunde);
tőzsd. = tőzsde (Börse);
ttan = természettan (Physik);
v. = vagy (oder);
vad. = vadászat (Jagdwesen);
vegyt. = vegytan (Chemie);
vhol = valahol (wo);
vki = valaki (jemand);
vmi = valami (etwas);
v. ö. = vesd össze (vergleiche);
v. u. = vasutügy (Eisenbahnwesen);
zen. = zenészet (Musik).
~ = valamely cikk belsejében a címszó helyett áll;
| = az igékben az elváló igekötőket mutatja;
[= címszavak előtt azt jelenti, hogy az illető szóalakot az osztrák hivatalos helyesírás nem engedi meg;
[ ] = a szövegben az értelem változása nélkül elhagyható szavakat vagy szóelemeket zárja el;
* = a rendhagyó szóalakokat jelöli;
☛ = a szóösszetétel szempontjából különösen fontos szavakra és szócsákra hívja fel a figyelmet.

FÜGGELÉK.

I.

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék táblázata.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
backen (sütni, sülni, l. 49. l.)	ich backe du bäckst er bäckt wir backen ihr backet sie backen	ich backte v. buk stb.	ich büke stb.	ich habe gebacken stb.	back[e]
bedingen (kikötni)	ich bedinge du bedingst er bedingt wir bedingen ihr bedinget sie bedingen	ich bedingte, be- dung v. bedang stb.	ich bedünge stb.	ich habe bedungen stb.	beding[e]
bedürfen (rászorulni)	ich bedarf du bedarfst er bedarf wir bedürfen ihr bedürft sie bedürfen	ich bedurfte stb.	ich bedürfte stb.	ich habe bedurft stb.	bedürfe
befehlen (parancsolni)	ich befehle du befiehlst er befiehlt wir befehlen ihr befehlt sie befehlen	ich befahl stb.	ich beföhle stb	ich habe befohlen stb.	befiehl befehle
befleißen (sich) (iparkodni)	ich befleiße du befleißest er befleißt wir befleißen ihr befleißet sie befleißen	ich befliß stb.	ich beflisse stb.	ich habe (mich) beflissen stb.	befleiß[e]
beginnen (kezdeni)	ich beginne du beginnst er beginnt wir beginnen ihr beginnt sie beginnen	ich begann stb.	ich begönne (begänne) stb.	ich habe begonnen stb.	beginn[e]
beißen (harapni)	ich beiße du beißest (beißt) er beißt wir beißen ihr beißt sie beißen	ich biß du bissest stb.	ich bisse stb.	ich habe gebissen stb.	beiß[e]
beklemmen (szorongatni)	es beklemmt	es beklomm v. beklemmte	es beklömme	es hat beklom- men	beklemm[e]
bellen (ugatni)	ich belle du bellst (billst) er bellt (billt) wir bellen ihr bellt sie bellen	ich bellte (boll) stb.	ich bellete (bölle) stb.	ich habe gebellt (gebollt) stb.	bell[e] (bill)

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
bergen (rejteni)	ich berge du birgst er birgt wir bergen ihr bergt sie bergen	ich barg stb.	ich bürge (bärge) stb.	ich habe geborgen stb.	birg (berge)
bersten (repedni)	ich berste du berstest, birst er berstet, birst wir bersten ihr berstet sie bersten	ich barst v. borst stb.	ich bärste, börste stb.	ich bin geborsten stb.	berste (birst)
besinnen (sich) (emlékezni)	ich besinne du besinnst er besinnt wir besinnen ihr besinnt sie besinnen	ich besann stb.	ich besönne v. besänne stb.	ich habe (mich) besonnen stb.	besinn[e]
besitzen (birni)	ich besitze du besitzest er besitzt wir besitzen ihr besitzt sie besitzen	ich besaß stb.	ich besäße stb.	ich habe besessen stb.	besitz[e]
betrügen (csalni)	ich betrüge du betrügst er betrügt wir betrügen ihr betrügt sie betrügen	ich betrog stb.	ich betröge stb.	ich habe betrogen stb.	betrüg[e]
bewegen*) (rábirni)	ich bewege du bewegst er bewegt wir bewegen ihr bewegt sie bewegen	ich bewog stb.	ich bewöge stb.	ich habe bewogen stb.	beweg[e]
biegen (hajlani, hajlitani)	ich biege du biegst (beugst) er biegt (beugt) wir biegen ihr biegt sie biegen	ich bog stb.	ich böge stb.	ich habe gebogen stb.	bieg[e] (beug)
bieten (nyujtani)	ich biete du bietest (beutst) er bietet (beut) wir bieten ihr bietet sie bieten	ich bot stb.	ich böte stb.	ich habe geboten stb.	biet[e] (beut)
binden (kötni)	ich binde du bindest er bindet wir binden ihr bindet sie binden	ich band stb.	ich bände (bünde) stb.	ich habe gebunden stb.	bind[e]
bitten (kérni)	ich bitte du bittest er bittet wir bitten ihr bittet sie bitten	ich bat stb.	ich bäte stb.	ich habe gebeten stb.	bitt[e]
blasen (fujni)	ich blase du bläsest v.(bläst) er bläst wir blasen ihr blast sie blasen	ich blies stb.	ich bliese stb.	ich habe geblasen stb.	blas, blase

*) Csak abban a jelentésében: »vkit rábirni, rávenni vmire« ragozzák erősen; »megmozditani« értelemben gyönge ragozású.

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
bleiben (maradni)	ich bleibe du bleibst er bleibt wir bleiben ihr bleibt sie bleiben	ich blieb stb.	ich bliebe stb.	ich bin geblieben stb.	bleib[e]
braten (sütni, sülni)	ich brate du bratest, brätst er bratet, brät wir braten ihr bratet sie braten	ich bratete, briet stb.	ich bratete, briete stb.	ich habe gebraten stb.	brat[e]
brechen *) (törni)	ich breche du brichst er bricht wir brechen ihr brecht sie brechen	ich brach stb.	ich bräche stb.	ich habe gebrochen stb.	brich (breche)
brennen (égetni, égni)	ich brenne du brennst er brennt wir brennen ihr brennt sie brennen	ich brannte stb.	ich brennte (brännte) stb.	ich habe gebrannt stb.	brenn[e]
bringen (hozni)	ich bringe du bringst er bringt wir bringen ihr bringt sie bringen	ich brachte stb.	ich brächte stb.	ich habe gebracht stb.	bring[e]
denken (gondolni)	ich denke du denkst er denkt wir denken ihr denket sie denken	ich dachte stb.	ich dächte stb.	ich habe gedacht stb.	denk[e]
dingen (szegődtetni)	ich dinge du dingst er dingt wir dingen ihr dingt sie dingen	ich dang v. dingte stb.	ich dünge, dänge v. dingete stb.	ich habe gedungen v. gedingt stb.	ding[e]
dreschen (csépelni)	ich dresche du drischest, drischt er drischt wir dreschen ihr drescht sie dreschen	ich drasch v. drosch stb.	ich dräsche v. drösche stb.	ich habe gedroschen stb.	drisch (dresche)
dringen (hatolni)	ich dringe du dringst er dringt wir dringen ihr dringt sie dringen	ich drang stb.	ich dränge stb.	ich habe gedrungen stb.	dring[e]
dünken (látszani)	es dünkt v. däucht	es dünkte v. däuchte	es dünkte v. däuchte	es hat gedünkt v. gedäucht	dünke
dürfen (tehetni)	ich darf du darfst er darf wir dürfen ihr dürft sie dürfen	ich durfte stb.	ich dürfte stb.	ich habe gedurft v. dürfen stb.	dürf[e]

*) A **radebrechen** (l. 338. l.) összetételben a brechen mindig, a Flachs brechen (lent tilolni) kifejezésben olykor gyönge ragozású.

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
empfangen (elfogadni, átvenni)	ich empfange du empfängst er empfängt wir empfangen ihr empfangt sie empfangen	ich empfieng stb.	ich empfienge stb.	ich habe empfangen stb.	empfang[e]
empfehlen (ajánlani)	ich empfehle du empfiehlst er empfiehlt wir empfehlen ihr empfehlt sie empfehlen	ich empfahl stb.	ich empfähle v. empföhle stb.	ich habe empfohlen stb.	empfiehl (empfehle)
empfinden (érezni)	ich empfinde du empfindest er empfindet wir empfinden ihr empfindet sie empfinden	ich empfand stb.	ich empfände stb.	ich habe empfunden stb.	empfind[e]
erbleichen (elsápadni)	ich erbleiche du erbleichst er erbleicht wir erbleichen ihr erbleicht sie erbleichen	ich erblich (erbleichte) stb.	ich erbliche (erbleichete) stb.	ich bin erblichen v. erbleicht stb.	erbleich[e]
erküren (kiválasztani)	ich erküre du erkürst er erkürt wir erküren ihr erkürt sie erküren	ich erkor (erkürte) stb.	ich erköre stb.	ich habe erkoren v. erkürt stb.	erkür[e]
erlöschen (elaludni)	ich erlösche du erlischest er erlischt wir erlöschen ihr erlöscht sie erlöschen	ich erlosch stb.	ich erlösche stb.	ich bin erloschen stb.	erlösch[e] (erlisch)
erschallen (felhangzani)	ich erschalle du erschallst er erschallt wir erschallen ihr erschallt sie erschallen	ich erschallte v. erscholl stb.	ich erschallete v. erschölle stb.	ich bin erschallt v. erschollen stb.	erschall[e]
erscheinen (megjelenni)	ich erscheine du erscheinst er erscheint wir erscheinen ihr erscheint sie erscheinen	ich erschien stb.	ich erschiene stb.	ich bin erschienen stb.	erschein[e]
erschrecken (megijedni)	ich erschrecke du erschrickst er erschrickt wir erschrecken ihr erschreckt sie erschrecken	ich erschrak stb.	ich erschräke stb.	ich bin erschrocken stb.	erschrick
erwägen (megfontolni)	ich erwäge du erwägst er erwägt wir erwägen ihr erwägt sie erwägen	ich erwog (erwägte) stb.	ich erwöge (erwägete) stb.	ich habe erwogen stb.	erwäg[e]
essen (enni)	ich esse du issest v. ißt er ißt wir essen ihr esset sie essen	ich aß stb.	ich äße stb.	ich habe gegessen stb.	iß

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
fahen (fogni)	ich fahe du fahest er faht wir fahen ihr faht sie fahen	ich fahete stb.	ich fahete stb.	ich habe gefahen stb.	fah[e]
fahren (kocsin menni)	ich fahre du fährst er fährt wir fahren ihr fahrt sie fahren	ich fuhr stb.	ich führe stb.	ich habe (bin) gefahren stb.	fahr[e]
fallen (esni)	ich falle du fällst er fällt wir fallen ihr fallt sie fallen	ich fiel stb.	ich fiele stb.	ich bin gefallen stb.	fall[e]
falten (ráncolni)	ich falte du faltest er faltet wir falten ihr faltet sie falten	ich faltete stb.	ich faltete stb.	ich habe gefalten (gefaltet) stb.	falt[e]
fangen (fogni)	ich fange du fängst er fängt wir fangen ihr fangt sie fangen	ich fieng stb	ich fienge stb.	ich habe gefangen stb.	fang[e]
fechten (vívni)	ich fechte du fichst er ficht wir fechten ihr fechtet sie fechten	ich focht stb.	ich föchte stb.	ich habe gefochten stb.	ficht (fechte)
finden (találni)	ich finde du findest er findet wir finden ihr findet sie finden	ich fand stb.	ich fände stb.	ich habe gefunden stb.	find[e]
flechten (fonni)	ich flechte du flichst er flicht wir flechten ihr flechtet sie flechten	ich flocht stb.	ich flöchte stb.	ich habe geflochten stb.	flicht (flechte)
fliegen (szállni)	ich fliege du fliegst er fliegt wir fliegen ihr fliegt sie fliegen	ich flog stb.	ich flöge stb.	ich bin geflogen stb.	flieg[e]
fliehen (szökni)	ich fliehe du fliehst er flieht wir fliehen ihr flieht sie fliehen	ich floh stb.	ich flöhe stb.	ich habe (bin) geflohen stb.	flieh[e]
fließen (folyni)	ich fließe du fließest (fleußt) er fließt (fleußt) wir fließen ihr fließt sie fließen	ich floss stb.	ich flösse stb.	ich bin geflossen stb.	fließ[e]

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
fressen (zabálni)	ich fresse du frissest, frißt er frißt wir fressen ihr fresset sie fressen	ich fraß stb.	ich fräße stb.	ich habe gefressen stb.	friß
frieren (fagyni)	ich friere du frierst er friert wir frieren ihr friert sie frieren	ich fror stb.	ich fröre stb.	es hat (mich) gefroren stb.	frier[e]
gähren (erjedni)	ich gähre du gährst er gährt wir gähren ihr gährt sie gähren	ich gohr (gährte) stb.	ich göhre (gährete) stb.	ich habe gegohren (gegährt) stb.	gähr[e]
gebären (szülni)	ich gebäre du gebärst, gebierst er gebärt, gebiert wir gebären ihr gebärt sie gebären	ich gebar stb.	ich gebäre (geböre) stb.	ich habe geboren stb.	gebär[e] v. gebier
geben (adni)	ich gebe du gibst er gibt wir geben ihr gebt sie geben	ich gab stb.	ich gäbe stb.	ich habe gegeben stb.	gib
gebieten (parancsolni)	ich gebiete du gebietest er gebietet wir gebieten ihr gebietet sie gebieten	ich gebot stb.	ich geböte stb.	ich habe geboten stb.	gebiet[e]
gedeihen (tenyészni)	ich gedeihe du gedeihst er gedeiht wir gedeihen ihr gedeiht sie gedeihen	ich gedieh stb.	ich gediehe stb.	ich bin gediehen stb.	gedeih[e]
gefallen (tetszeni)	ich gefalle du befällst er gefällt wir gefallen ihr gefallt sie gefallen	ich gefiel stb.	ich gefiele stb.	ich habe gefallen stb.	gefall[e]
gehen (menni)	ich gehe du gehst er geht wir gehen ihr geht sie gehen	ich gieng stb.	ich gienge stb.	ich bin gegangen stb.	geh[e]
gelingen (sikerulni)	es gelingt	es gelang	es gelänge	es ist gelungen	geling[e]
gelten (érvénynyel birni)	ich gelte du giltst er gilt wir gelten ihr geltet sie gelten	ich galt stb.	ich gälte, gölte stb.	ich habe gegolten stb.	gilt (gelte)
genesen (meggyógyulni)	ich genese du genesest, -nest er genest wir genesen ihr genest sie genesen	ich genas stb.	ich genäse stb.	ich bin genesen stb.	genes, genese

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
genießen (élvezni)	ich genieße du genieß[eſ]t er genießt wir genießen ihr genießt ſie genießen	ich genoſs stb.	ich genöſſe stb.	ich habe genoſſen stb.	genieß[e]
gerathen (vhová kerülni)	ich gerathe du geräthſt er geräth wir gerathen ihr gerathet ſie gerathen	ich gerieth stb.	ich geriethe stb.	ich bin gerathen stb.	gerath[e]
geſchehen (történni)	es geſchieht	es geſchah	es geſchähe	es iſt geſchehen	geſcheh[e]
gewinnen (nyerni)	ich gewinne du gewinnſt er gewinnt wir gewinnen ihr gewinnt ſie gewinnen	ich gewann stb.	ich gewönne v. gewänne stb.	ich habe gewonnen stb.	gewinn[e]
gießen (önteni)	ich gieße du gieß[eſ]t er gießt wir gießen ihr gießt ſie gießen	ich goſs stb.	ich göſſe stb.	ich habe gegoſſen stb.	gieß[e]
gleichen (hasonlítani)	ich gleiche du gleichſt er gleicht wir gleichen ihr gleicht ſie gleichen	ich glich stb.	ich gliche stb.	ich habe geglichen stb.	gleich[e]
gleißen (fényleni)	ich gleiße du gleißeſt er gleißt wir gleißen ihr gleißt ſie gleißen	ich gliſs (gleißte) stb.	ich gliſſe (gleißete) stb.	ich habe gegliſſen (gegleißt) stb.	gleiß[e]
gleiten (csúszni)	ich gleite du gleiteſt er gleitet wir gleiten ihr gleitet ſie gleiten	ich glitt stb.	ich glitte stb.	ich bin geglitten stb.	gleit[e]
glimmen (pislogni)	ich glimme du glimmſt er glimmt wir glimmen ihr glimmt ſie glimmen	ich glomm (glimmte) stb.	ich glömme (glimmte) stb.	ich habe geglommen (geglimmt) stb.	glimm[e]
graben (ásni)	ich grabe du gräbſt er gräbt wir graben ihr grabt ſie graben	ich grub stb.	ich grübe stb.	ich habe gegraben stb.	grab[e]
greifen (nyúlni vmihez)	ich greife du greifſt er greift wir greifen ihr greift ſie greifen	ich griff stb.	ich griffe stb.	ich habe gegriffen stb.	greif[e]
haben (bírni)	ich habe du haſt er hat wir haben ihr habt ſie haben	ich hatte stb.	ich hätte stb.	ich habe gehabt stb.	hab[e]

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
halten (tartani)	ich halte du hältſt er hält wir halten ihr haltet ſie halten	ich hielt stb.	ich hielte stb.	ich habe gehalten stb.	halt[e]
hangen (függni, l. 201. l.)	ich hange du hängſt (hangſt) er hängt (hangt) wir hangen ihr hangt ſie hangen	ich hieng stb.	ich hienge stb.	ich bin v. habe gehangen stb.	hang[e]
hauen (vágni)	ich haue du hauſt er haut wir hauen ihr haut ſie hauen	ich hieb stb.	ich hiebe stb.	ich habe gehauen stb.	hau[e]
heben (emelni)	ich hebe du hebſt er hebt wir heben ihr hebt ſie heben	ich hob v. hub stb.	ich höbe v. hübe stb.	ich habe gehoben stb.	heb[e]
heißen (neveztetni)	ich heiße du heiß[eſ]t er heißt wir heißen ihr heißt ſie heißen	ich hieß stb.	ich hieße stb.	ich habe geheißen stb.	heiß[e]
helfen (segiteni)	ich helfe du hilfſt er hilft wir helfen ihr helft ſie helfen	ich half stb.	ich hülfe (hälfe) stb.	ich habe geholfen stb.	hilf
keifen (zsémbelni)	ich keife du keifſt er keift wir keifen ihr keift ſie keifen	ich keifte v. kiff stb.	ich keifete v. kiffe stb.	ich habe gekeift v. gekiffen stb.	keif[e]
kennen (ismerni)	ich kenne du kennſt er kennt wir kennen ihr kennt ſie kennen	ich kannte stb.	ich kennte (kännte) stb.	ich habe gekannt stb.	kenn[e]
klieben (hasogatni)	ich kliebe du kliebſt er kliebt wir klieben ihr kliebt ſie klieben	ich klob (kliebte) stb.	ich klöbe (kliebete) stb.	ich habe gekloben (gekliebt) stb.	klieb[e]
klimmen (kúszni)	ich klimme du klimmſt er klimmt wir klimmen ihr klimmt ſie klimmen	ich klomm v. klimmte stb.	ich klömme v. klimmete stb.	ich bin geklommen v. ge- klimmt stb.	klimm[e]
klingen (csengeni)	ich klinge du klingſt er klingt wir klingen ihr klingt ſie klingen	ich klang stb.	ich klänge stb.	ich habe v. bin geklungen stb.	kling[e]

Az erös és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
kneifen (csípni)	ich kneife du kneifſt er kneift wir kneifen ihr kneift ſie kneifen	ich kniff stb.	ich kniffe stb.	ich habe gekniffen stb.	kneif[e]
kneipen (megcsípni)	ich kneipe du kneipſt er kneipt wir kneipen ihr kneipt ſie kneipen	ich kneipte v. knipp stb.	ich kneipete v. knippe stb.	ich habe geknippen stb.	kneip[e]
kommen (jönni)	ich komme du kommſt (kömmſt) er kommt (kömmt) wir kommen ihr kommt ſie kommen	ich kam stb.	ich käme stb.	ich bin gekommen stb.	komm[e]
können (birni, tudni)	ich kann du kannſt er kann wir können ihr könnt ſie können	ich konnte stb.	ich könnte stb.	ich habe gekonnt v. können stb.	könn[e]
kriechen (mászni)	ich krieche du kriechſt (kreuchſt) er kriecht (kreucht) wir kriechen ihr kriecht ſie kriechen	ich kroch stb.	ich kröche stb.	ich bin gekrochen stb.	kriech[e]
küren (választani)	ich küre du kürſt er kürt wir küren ihr kürt ſie küren	ich kor (kürte) stb.	ich köre (kürte) stb.	ich habe gekoren (gekürt) stb.	kür[e]
laden (felrakni)	ich lade du ladeſt v. lädſt er ladet v. lädt wir laden ihr ladet ſie laden	ich lud v. ladete stb.	ich lüde v. ladete stb.	ich habe geladen stb.	lad[e]
laſſen (hagyni)	ich laſſe du läſſeſt v. läßt er läſſet v. läßt wir laſſen ihr laſſet ſie laſſen	ich ließ stb.	ich ließe stb.	ich habe gelaſſen stb.	laß (laſſe)
laufen (futni)	ich laufe du läufſt er läuft wir laufen ihr lauft ſie laufen	ich lief stb.	ich liefe stb.	ich bin gelaufen stb.	lauf[e]
leiden (szenvedni)	ich leide du leideſt er leidet wir leiden ihr leidet ſie leiden	ich litt stb.	ich litte stb.	ich habe gelitten stb.	leid[e]
leihen (kölcsönözni)	ich leihe du leihſt er leiht wir leihen ihr leiht ſie leihen	ich lieh stb.	ich liehe stb.	ich habe geliehen stb.	leih[e]

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
leſen (olvasni)	ich leſe du lieſeſt v. liest er liest wir leſen ihr leſet ſie leſen	ich las stb.	ich läſe stb.	ich habe geleſen stb.	lies (leſe)
liegen (feküdni)	ich liege du liegſt er liegt wir liegen ihr liegt ſie liegen	ich lag stb.	ich läge stb.	ich bin gelegen stb.	lieg[e]
löſchen (oltani)	ich löſche du liſcheſt er liſcht wir löſchen ihr löſcht ſie löſchen	ich loſch stb.	ich löſche stb.	ich bin erloſchen stb.	liſch (erliſch)
lügen (hazudni)	ich lüge du lügſt er lügt wir lügen ihr lügt ſie lügen	ich log stb.	ich löge stb.	ich habe gelogen stb.	lüg[e]
mahlen*) (őrölni)	ich mahle du mahlſt (mählſt) er mahlt (mählt) wir mahlen ihr mahlt ſie mahlen	ich mahlte (muhl) stb.	ich mahlete (mühlte) stb.	ich habe gemahlen stb.	mahl[e]
meiden (kerülni)	ich meide du meideſt er meidet wir meiden ihr meidet ſie meiden	ich mied stb.	ich miede stb.	ich habe gemieden stb.	meid[e]
melken (fejni)	ich melke du melkſt (milkſt) er melkt (milkt) wir melken ihr melkt ſie melken	ich molk (melkte) stb.	ich mölke (melkte) stb.	ich habe gemolken (gemolkt) stb.	melk[e] (milk)
meſſen (mérni)	ich meſſe du miſſeſt, miſst er miſſet, miſst wir meſſen ihr meſſet ſie meſſen	ich maß stb.	ich mäße stb.	ich habe gemeſſen stb.	miſs (meſſe)
miſsfallen (visszatetszeni)	ich miſsfalle du miſsfällſt er miſsfällt wir miſsfallen ihr miſsfallt ſie miſsfallen	ich miſsfiel stb.	ich miſsfiele stb.	ich habe miſsfallen stb.	miſsfall[e]
mögen (akarni)	ich mag du magſt er mag wir mögen ihr mögt ſie mögen	ich mochte stb.	ich möchte stb.	ich habe gemocht v. mögen stb.	(ver)möge
müſſen (kelleni)	ich muſs du muſst er muſs wir müſſen ihr müſſet ſie müſſen	ich muſste stb.	ich müſste stb.	ich habe gemuſst v. müſſen stb.	müſſe

*) **malen** = festeni: gyönge ige; mahlen-nak is ma már csak mult idejű igeneve erős.

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
nehmen (venni)	ich nehme du nimmst er nimmt wir nehmen ihr nehmt sie nehmen	ich nahm stb.	ich nähme stb.	ich habe genommen stb.	nimm
nennen (nevezni)	ich nenne du nennst er nennt wir nennen ihr nennt sie nennen	ich nannte stb.	ich nennete stb.	ich habe genannt stb.	nenn[e]
pfeifen (fütyülni)	ich pfeife du pfeifst er pfeift wir pfeifen ihr pfeift sie pfeifen	ich pfiff stb.	ich pfiffe stb.	ich habe gepfiffen stb.	pfeif[e]
pflegen *) (gyakorolni)	ich pflege du pflegst er pflegt wir pflegen ihr pflegt sie pflegen	ich pflog v. pflag stb.	ich pflöge stb.	ich habe gepflogen stb.	pfleg[e]
preisen (dicsőíteni)	ich preise du preisest er preist wir preisen ihr preist sie preisen	ich pries stb.	ich priese stb.	ich habe gepriesen stb.	preis preise
quellen (bugyogni)	ich quelle du quillst er quillt wir quellen ihr quellt sie quellen	ich quoll stb.	ich quölle stb.	ich bin gequollen stb.	quill
rathen (tanácsolni)	ich rathe du räthst er räth wir rathen ihr rathet sie rathen	ich rieth stb.	ich riethe stb.	ich habe gerathen stb.	rath[e]
rächen **) (megboszulni)	ich räche du rächst er rächt wir rächen ihr rächt sie rächen	ich rächte stb.	ich rächete stb.	ich habe gerächt v. gerochen stb.	räch[e]
reiben (dörzsölni)	ich reibe du reibst er reibt wir reiben ihr reibt sie reiben	ich rieb stb.	ich riebe stb.	ich habe gerieben stb.	reib[e]

*) Csak »gyakorolni, folytatni« jelentésben (pl. Umgang pflegen stb., l. 322. l.) erős ragozású, többi jelentésében (ápolni, gondozni, szokni) gyönge (elvétve előfordul a költői nyelvben a pflag tört. mult).

**) A régi nyelvben ragozása olyan volt, mint a riechen igéé: jelene richst, richt, tört. multja roch v. roch, kötőmódja räche v. röche, multja ich habe gerochen, felszólítója rich! Ez alakok közül ma már csupán a gerochen fordul elő emelkedettebb előadásban.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
reißen (szakítani)	ich reiße du reiß(eſ)t er reißt wir reißen ihr reißt ſie reißen	ich riß stb.	ich riſſe stb.	ich habe geriſſen stb.	reiß(e)
reiten (nyargalni)	ich reite du reiteſt er reitet wir reiten ihr reitet ſie reiten	ich ritt stb.	ich ritte stb.	ich bin geritten stb.	reit(e)
rennen (futni)	ich renne du rennſt er rennt wir rennen ihr rennt ſie rennen	ich rannte stb.	ich renn(e)te stb.	ich bin gerannt stb.	renn(e)
riechen (szagolni, szaggal birni)	ich rieche du riechſt er riecht wir riechen ihr riecht ſie riechen	ich roch stb.	ich röche stb.	ich habe gerochen stb.	riech(e)
ringen *) (küzdeni)	ich ringe du ringſt er ringt wir ringen ihr ringt ſie ringen	ich rang stb.	ich ränge stb.	ich habe gerungen stb.	ring(e)
rinnen (folyni)	ich rinne du rinnſt er rinnt wir rinnen ihr rinnt ſie rinnen	ich rann stb.	ich ränne (rönne) stb.	ich bin geronnen stb.	rinn(e)
rufen (hini)	ich rufe du rufſt er ruft wir rufen ihr ruft ſie rufen	ich rief (rufte) stb.	ich riefe stb.	ich habe gerufen stb.	ruf(e)
ſalzen **) (sózni)	ich ſalze du ſalzeſt er ſalzt wir ſalzen ihr ſalzt ſie ſalzen	ich ſalzte stb.	ich ſalzete stb.	ich habe geſalzen stb.	ſalz(e)
ſaufen (inni)	ich ſaufe du ſäufſt (v. ſaufſt) er ſäuft (v. ſauft) wir ſaufen ihr ſauft ſie ſaufen	ich ſoff du ſoff(e)ſt stb.	ich ſöffe stb.	ich habe geſoffen stb.	ſauf(e)
ſaugen (színi, szopni)	ich ſauge du ſaugſt er ſaugt wir ſaugen ihr ſaugt ſie ſaugen	ich ſog stb. (de gyengén is: ich ſaugte stb., fokép a csecsemóról)	ich ſöge stb.	ich habe geſogen (v. geſaugt) stb.	ſaug(e)

*) Elavult tört. multja rung, kötőmódja rünge; az **umringen** igének is, bár nem a ringen igének, hanem a Ring főnévnek származéka, találhatók ily alakjai: umrang, umrungen.
**) Csupán mult idejü igeneve rendhagyó (erős).

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
ſchaffen (teremteni)	ich ſchaffe du ſchaffſt er ſchafft wir ſchaffen ihr ſchafft ſie ſchaffen	ich ſchuf stb.	ich ſchüfe stb.	ich habe geſchaffen stb.	ſchaff[e]
ſchallen (hangzani)	es ſchallt	es ſchallte v. ſcholl	es ſchall[e]te v. ſchölle	es hat geſchallt v. geſchollen	ſchall[e]
ſcheiden (elválni, elválasztani)	ich ſcheide du ſcheideſt er ſcheidet wir ſcheiden ihr ſcheidet ſie ſcheiden	ich ſchied stb.	ich ſchiede stb.	ich habe geſchieden stb.	ſcheid[e]
ſcheinen (fénylení, látszani)	ich ſcheine du ſcheinſt er ſcheint wir ſcheinen ihr ſcheint ſie ſcheinen	ich ſchien stb.	ich ſchiene stb.	ich habe geſchienen stb.	ſchein[e]
ſchelten (szidni)	ich ſchelte du ſchiltſt er ſchilt wir ſchelten ihr ſcheltet ſie ſchelten	ich ſchalt stb.	ich ſchälte v. ſchölte stb.	ich habe geſcholten stb.	ſchilt (ſchelte)
ſcheren (nyirni)	ich ſchere du ſcherſt (ſchierſt) er ſchert (ſchiert) wir ſcheren ihr ſchert ſie ſcheren	ich ſchor stb.	ich ſchöre stb.	ich habe geſchoren stb.	ſcher[e] (ſchier)
ſchieben (tolni)	ich ſchiebe du ſchiebſt er ſchiebt wir ſchieben ihr ſchiebt ſie ſchieben	ich ſchob stb.	ich ſchöbe stb.	ich habe geſchoben stb.	ſchieb[e]
ſchießen (lőni)	ich ſchieße du ſchieß[e]ſt er ſchießt wir ſchießen ihr ſchießt ſie ſchießen	ich ſchoß stb.	ich ſchöſſe stb.	ich habe geſchoſſen stb.	ſchieß[e]
ſchinden (nyúzni)	ich ſchinde du ſchindeſt er ſchindet wir ſchinden ihr ſchindet ſie ſchinden	ich ſchund stb.	ich ſchünde stb.	ich habe geſchunden stb.	ſchind[e]
ſchlafen (aludni)	ich ſchlafe du ſchläfſt er ſchläft wir ſchlafen ihr ſchlaft ſie ſchlafen	ich ſchlief stb.	ich ſchliefe stb.	ich habe geſchlafen stb.	ſchlaf[e]
ſchlagen (ütni)	ich ſchlage du ſchlägſt er ſchlägt wir ſchlagen ihr ſchlagt ſie ſchlagen	ich ſchlug stb.	ich ſchlüge stb.	ich habe geſchlagen stb.	ſchlag[e]
ſchleichen (osonni)	ich ſchleiche du ſchleichſt er ſchleicht wir ſchleichen ihr ſchleicht ſie ſchleichen	ich ſchlich stb.	ich ſchliche stb.	ich bin geſchlichen stb.	ſchleich[e]

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
schleifen (köszörülni)	ich schleife du schleifst er schleift wir schleifen ihr schleift sie schleifen	ich schliff stb.	ich schliffe stb.	ich habe geschliffen stb.	schleif[e]
schleißen (tollat fosztani)	ich schleiße du schleiß[e]st er schleißt wir schleißen ihr schleißt sie schleißen	ich schliß stb.	ich schlisse stb.	ich habe geschlissen stb.	schleiß[e]
schliefen*) (bujni)	ich schliefe	ich schloff stb.	ich schlöffe stb.	ich bin geschloffen stb.	schlief[e]
schließen (zárni)	ich schließe du schließ[e]st er schließt wir schließen ihr schließt sie schließen	ich schloß stb.	ich schlösse stb.	ich habe geschlossen stb.	schließ[r]
schlingen (nyelni, hurkolni)	ich schlinge du schlingst er schlingt wir schlingen ihr schlingt sie schlingen	ich schlang stb.	ich schlänge stb.	ich habe geschlungen stb.	schling[e]
schmeißen (dobni)	ich schmeiße du schmeißest er schmeißt wir schmeißen ihr schmeißt sie schmeißen	ich schmiß stb.	ich schmisse stb.	ich habe geschmissen stb.	schmeiß[e]
schmelzen (olvadni, l. 387. l.)	ich schmelze du schmelzest v. schmilzest er schmelzt v. schmilzt wir schmelzen ihr schmelzt sie schmelzen	ich schmolz stb.	ich schmölze stb.	ich bin geschmolzen stb.	schmilz (schmelz[e])
schnauben (borkolni)	ich schnaube du schnaubst er schnaubt wir schnauben ihr schnaubt sie schnauben	ich schnob v. schnaubte stb.	ich schnöbe v. schnaubete stb.	ich habe geschnoben v. geschnaubt stb.	schnaub[e]
schneiden (vágni, metszeni)	ich schneide du schneidest er schneidet wir schneiden ihr schneidet sie schneiden	ich schnitt stb.	ich schnitte stb.	ich habe geschnitten stb.	schneid[e]
schnieben)**	ich schniebe du schniebst er schniebt wir schnieben ihr schniebt sie schnieben	ich schnob stb.	ich schnöbe stb.	ich habe geschnoben stb.	schnieb[e]
schrauben (csavarni)	ich schraube du schraubst er schraubt wir schrauben ihr schraubt sie schrauben	ich schrob v. schraubte stb.	ich schröbe v. schraub[e]te stb.	ich habe geschraubt v. geschroben stb.	schraub[e]

*) Ma az irodalmi nyelv a schlüpfen igét használja helyette.
**) Összefolyt a schnauben igével.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
schrecken (megijedni)	ich schrecke du schrickst er schrickt wir schrecken ihr schrecket sie schrecken	ich schrak stb.	ich schräke stb.	ich bin geschrocken stb.	schrick!
schreiben (írni)	ich schreibe du schreibst er schreibt wir schreiben ihr schreibt sie schreiben	ich schrieb stb.	ich schriebe stb.	ich habe geschrieben stb.	schreib[e]
schreien (kiáltani)	ich schreie du schreist er schreit wir schreien ihr schreit sie schreien	ich schrie stb.	ich schriee stb.	ich habe geschrien stb.	schrei[e]
schreiten (lépni)	ich schreite du schreitest er schreitet wir schreiten ihr schreitet sie schreiten	ich schritt stb.	ich schritte stb.	ich bin geschritten stb.	schreit[e]
schrumpfen (zsugorodni)	ich schrumpfe	ich schrumpfte stb.	ich schrumpfte stb.	ich bin ge- schrumpft v. ge- schrumpfen stb.	schrumpf[e]
schwären (meggyülni)	ich schwäre du schwärst er schwärt wir schwären ihr schwärt sie schwären	ich schwor (schwur) stb.	ich schwöre (schwüre) stb.	ich bin geschworen stb.	schwär[e]
schweigen (hallgatni)	ich schweige du schweigst er schweigt wir schweigen ich schweigt sie schweigen	ich schwieg stb.	ich schwiege stb.	ich habe geschwiegen stb.	schweig[e]
schwellen (dagadni, l. 373. l.)	ich schwelle du schwillst er schwillt wir schwellen ihr schwellt sie schwellen	ich schwoll stb.	ich schwölle stb.	ich bin geschwollen stb.	schwill
schwimmen (úszni)	ich schwimme du schwimmst er schwimmt wir schwimmen ihr schwimmt sie schwimmen	ich schwamm v. schwomm stb.	ich schwömme v. schwämme stb.	ich bin geschwommen stb.	schwimm[e]
schwinden (eltűnni)	ich schwinde du schwindest er schwindet wir schwinden ihr schwindet sie schwinden	ich schwand stb.	ich schwände stb.	ich bin geschwunden stb.	schwind[e]
schwingen (lendíteni)	ich schwinge du schwingst er schwingt wir schwingen ihr schwingt sie schwingen	ich schwang stb.	ich schwänge stb.	ich habe geschwungen stb.	schwing[e]
schwören (esküdni)	ich schwöre du schwörst er schwört wir schwören ihr schwört sie schwören	ich schwor v. schwur stb.	ich schwöre v. schwüre stb.	ich habe geschworen stb.	schwör[e]

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
ſehen (látni)	ich ſehe du ſiehſt er ſieht wir ſehen ihr ſeht ſie ſehen	ich ſah stb.	ich ſähe stb.	ich habe geſehen stb.	ſieh
ſein (lenni)	ich bin du biſt er iſt wir ſind ihr ſeid ſie ſind	ich war stb.	ich wäre stb.	ich bin geweſen stb.	ſei
ſenden (küldeni)	ich ſende du ſendeſt er ſendet wir ſenden ihr ſendet ſie ſenden	ich ſandte v. ſendete stb.	ich ſendete stb.	ich habe geſendet v. geſandt stb.	ſend[e]
ſieden (forrni,forralni)	ich ſiede du ſiedeſt er ſiedet wir ſieden ihr ſiedet ſie ſieden	ich ſott v. ſiedete stb.	ich ſötte v. ſiedete stb.	ich habe (bin) geſotten stb.	ſied[e]
ſingen (énekelni)	ich ſinge du ſingſt er ſingt wir ſingen ihr ſingt ſie ſingen	ich ſang stb.	ich ſänge stb.	ich habe geſungen stb.	ſing[e]
ſinken (sülyedni)	ich ſinke du ſinkeſt er ſinkt wir ſinken ihr ſinkt ſie ſinken	ich ſank stb.	ich ſänke stb.	ich bin geſunken stb.	ſink[e]
ſinnen (gondolni)	ich ſinne du ſinn[e]ſt er ſinnt wir ſinnen ihr ſinnt ſie ſinnen	ich ſann stb.	ich ſänne v. ſönne stb.	ich bin geſonnen stb.	ſinn[e]
ſitzen (ülni)	ich ſitze du ſitzeſt er ſitzt wir ſitzen ihr ſitzt ſie ſitzen	ich ſaß stb.	ich ſäße stb.	ich habe v. bin geſeſſen stb.	ſitz[e]
ſollen (kelleni)	ich ſoll du ſollſt er ſoll wir ſollen ihr ſollt ſie ſollen	ich ſollte stb.	ich ſollte stb.	ich habe geſollt v. ſollen stb.	ſoll[e]
ſpalten (hasitani)	ich ſpalte du ſpalteſt er ſpaltet wir ſpalten ihr ſpaltet ſie ſpalten	ich ſpaltete stb.	ich ſpaltete stb.	ich habe geſpalten stb.	ſpalt[e]
ſpeien (okádni)	ich ſpeie du ſpeiſt er ſpeit wir ſpeien ihr ſpeit ſie ſpeien	ich ſpie stb.	ich ſpiee stb.	ich habe geſpien stb.	ſpei[e]

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
ſpinnen (fonni)	ich ſpinne du ſpinnſt er ſpinnt wir ſpinnen ihr ſpinnt ſie ſpinnen	ich ſpann stb.	ich ſpönne v. ſpänne stb.	ich habe geſponnen stb.	ſpinn[e]
ſpleißen (hasítani)	ich ſpleiße du ſpleißeſt er ſpleißt wir ſpleißen ihr ſpeißt ſie ſpleißen	ich ſpliß stb.	ich ſpliſſe stb.	ich habe geſpliſſen stb.	ſpleiß[e]
ſprechen (szólni)	ich ſpreche du ſprichſt er ſpricht wir ſprechen ihr ſprecht ſie ſprechen	ich ſprach stb.	ich ſpräche stb.	ich habe geſprochen stb.	ſprich
ſprießen (sarjadni)	ich ſprieße du ſprieß[e]ſt er ſprießt wir ſprießen ihr ſprießt ſie ſprießen	ich ſproß stb.	ich ſpröſſe stb.	ich bin geſproſſen stb.	ſprieß[e]
ſpringen (ugrani)	ich ſpringe du ſpringſt er ſpringt wir ſpringen ihr ſpringt ſie ſpringen	ich ſprang stb.	ich ſpränge v. ſprünge stb.	ich bin geſprungen stb.	ſpring[e]
ſtechen (szúrni)	ich ſteche du ſtichſt er ſticht wir ſtechen ihr ſtecht ſie ſtechen	ich ſtach stb.	ich ſtäche stb.	ich habe geſtochen stb.	ſtich
ſtecken (lenni)	ich ſtecke du ſteckeſt (ſtickſt) er ſteckt (ſtickt) wir ſtecken ihr ſteckt ſie ſtecken	ich ſtak v. ſteckte stb.	ich ſtäke v. ſteckete stb.	ich bin geſteckt stb.	ſteck[e]
ſtehen (állni)	ich ſtehe du ſteh[e]ſt er ſteht wir ſtehen ihr ſteht ſie ſtehen	ich ſtand (ſtund) stb.	ich ſtände (ſtünde) stb.	ich habe v. bin geſtanden stb.	ſteh[e]
ſtehlen (lopni)	ich ſtehle du ſtiehlſt er ſtiehlt wir ſtehlen ihr ſtehlt ſie ſtehlen	ich ſtahl stb.	ich ſtähle v. ſtöhle stb.	ich habe geſtohlen stb.	ſtiehl
ſteigen (hágni)	ich ſteige du ſteigſt er ſteigt wir ſteigen ihr ſteigt ſie ſteigen	ich ſtieg stb.	ich ſtiege stb.	ich bin geſtiegen stb.	ſteig[e]
ſterben (meghalni)	ich ſterbe du ſtirbſt er ſtirbt wir ſterben ihr ſterbet ſie ſterben	ich ſtarb stb.	ich ſtürbe v. ſtärbe	ich bin geſtorben stb.	ſtirb

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
ſtieben (szétszállni)	ich ſtiebe du ſtiebſt (ſteubſt) er ſtiebt (ſteubt) wir ſtieben ihr ſtiebt ſie ſtieben	ich ſtob stb.	ich ſtöbe stb.	ich habe geſtoben stb.	ſtieb[e] (ſteub)
ſtinken (büzleni)	ich ſtinke du ſtinkſt er ſtinkt wir ſtinken ihr ſtinkt ſie ſtinken	ich ſtank stb.	ich ſtänke stb.	ich habe geſtunken stb.	ſtink[e]
ſtoßen (lökni)	ich ſtoße du ſtößt (ſtößeſt) er ſtößt (ſtößet) wir ſtoßen ihr ſtoßet ſie ſtoßen	ich ſtieß stb.	ich ſtieße stb.	ich habe geſtoßen stb.	ſtoß[e]
ſtreichen (érinteni, simitani)	ich ſtreiche du ſtreichſt er ſtreicht wir ſtreichen ihr ſtreicht ſie ſtreichen	ich ſtrich stb.	ich ſtriche stb.	ich habe geſtrichen stb.	ſtreich[e]
ſtreiten (küzdeni)	ich ſtreite du ſtreiteſt er ſtreitet wir ſtreiten ihr ſtreitet ſie ſtreiten	ich ſtritt stb.	ich ſtritte stb.	ich habe geſtritten stb.	ſtreit[e]
thun (tenni)	ich thue du thuſt er thut wir thun ihr thut ſie thun	ich that stb.	ich thäte stb.	ich habe gethan stb.	thu[e]
tragen (vinni)	ich trage du trägſt er trägt wir tragen ihr tragt ſie tragen	ich trug stb.	ich trüge stb.	ich habe getragen stb.	trag[e]
treffen (eltalálni)	ich treffe du triffſt er trifft wir treffen ihr trefft ſie treffen	ich traf stb.	ich träfe stb.	ich habe getroffen stb.	triff
treiben (hajtani)	ich treibe du treibſt er treibt wir treiben ihr treibt ſie treiben	ich trieb stb.	ich triebe stb.	ich habe getrieben stb.	treib[e]
treten (lépni, taposni)	ich trete du trittſt er tritt wir treten ihr tretet ſie treten	ich trat stb.	ich träte stb.	ich habe v. bin getreten stb.	tritt
triefen (csöpögni)	ich triefe du triefſt (treufſt) er trieft (treuft) wir triefen ihr trieft ſie triefen	ich triefte v. troff stb.	ich trief[e]te v. tröffe stb.	ich habe getrieft (getroffen) stb.	trief[e] (treuf)

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
trinken (inni)	ich trinke du trinkst er trinkt wir trinken ihr trinkt sie trinken	ich trank stb.	ich tränke stb.	ich habe getrunken stb.	trink[e]
trügen (csalni)	ich trüge du trügst (treugst) er trügt (treugt) wir trügen ihr trügt sie trügen	ich trog stb.	ich tröge v. träge stb.	ich habe getrogen stb.	trüg[e] (treug)
verbergen *) (elrejteni)	ich verberge du verbirgst er verbirgt wir verbergen ihr verbergt sie verbergen	ich verbarg stb.	ich verbärge (verbürge) stb.	ich habe verborgen stb.	verbirg
verbieten (megtiltani)	ich verbiete du verbietest er verbietet wir verbieten ihr verbietet sie verbieten	ich verbot stb.	ich verböte stb.	ich habe verboten stb.	verbiet[e]
verbitten (kikérni)	ich verbitte du verbittest er verbittet wir verbitten ihr verbittet sie verbitten	ich verbat stb.	ich verbäte stb.	ich habe verbeten stb.	verbitt[e]
verbleiben (maradni)	ich verbleibe du verbleibst er verbleibt wir verbleiben ihr verbleibt sie verbleiben	ich verblieb stb.	ich verbliebe stb.	ich bin verblieben stb.	verbleib[e]
verbleichen (megfakulni)	ich verbleiche du verbleichst er verbleicht wir verbleichen ihr verbleicht sie verbleichen	ich verblich stb.	ich verbliche stb.	ich bin verblichen v. verbleicht stb.	verbleich[e]
verbrennen (elégetni, elégni)	ich verbrenne du verbrennst er verbrennt wir verbrennen ihr verbrennt sie verbrennen	ich verbrannte stb.	ich verbrennte stb.	ich habe v. bin verbrannt stb.	verbrenn[e]
verderben (romlani, l. 434. l.)	ich verderbe du verdirbst er verdirbt wir verderben ihr verderbt sie verderben	ich verdarb stb.	ich verdärbe (verdürbe) stb.	ich bin verdorben stb.	verdirb
verdrießen (bosszantani)	es verdrießt (ver- dreußt)	es verdroß	es verdrösse	es hat verdrossen	verdrieß[e]
vergessen (felejteni)	ich vergesse du vergißt (vergis- er vergißt [sest]) wir vergessen ihr vergesset sie vergessen	ich vergaß stb.	ich vergäße stb.	ich habe vergessen stb.	vergiß

*) A ver- igekötős összetett igék közül még sok tartozik ide, pl. verbeißen, verbiegen, verbinden, verbrechen, verbringen stb., l. ezeket a Szótárban (433 s köv. l.)

Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
vergleichen (összehasonlitani)	ich vergleiche du vergleichst er vergleicht wir vergleichen ihr vergleicht sie vergleichen	ich verglich stb.	ich vergliche stb.	ich habe verglichen stb.	vergleich[e]
verhehlen (eltitkolni)	ich verhehle du verhehlst er verhehlt wir verhehlen ihr verhehlt sie verhehlen	ich verhehlte stb.	ich verhehlete stb.	ich habe verhehlt v. verhohlen stb.	verhehl[e]
verlieren (elveszteni)	ich verliere du verlierst er verliert wir verlieren ihr verliert sie verlieren	ich verlor stb.	ich verlöre stb.	ich habe verloren stb.	verlier[e]
verlöschen (kialudni)	ich verlösche du verlischest er verlischt wir verlöschen ihr verlöscht sie verlöschen	ich verlosch stb.	ich verlösche stb.	ich bin verloschen stb.	verlösch[e] (verlisch)
verschmelzen (összeolvadni)	ich verschmelze du verschmilzest er verschmilzt wir verschmelzen ihr verschmelzt sie verschmelzen	ich verschmolz stb.	ich verschmölze stb.	ich bin verschmolzen stb.	verschmilz
verwirren (összekuszálni)	ich verwirre du verwirrst er verwirrt wir verwirren ihr verwirrt sie verwirren	ich verwirrte stb.	ich verwirrte stb.	ich bin verwirrt (verworren) stb.	verwirr[e]
verzeihen (megbocsátani)	ich verzeihe du verzeih[e]st er verzeiht wir verzeihen ihr verzeiht sie verzeihen	ich verzieh stb.	ich verziehe stb.	ich habe verziehen stb.	verzeih[e]
wachsen (nőni)	ich wachse du wächst er wächst wir wachsen ihr wachset sie wachsen	ich wuchs stb.	ich wüchse stb.	ich bin gewachsen stb.	wachs v. wachse
waschen (mosni)	ich wasche du wäschst er wäscht wir waschen ihr waschet sie waschen	ich wusch stb.	ich wüsche stb.	ich habe gewaschen stb.	wasch[e]
wägen (mérlegelni)	ich wäge du wägst er wägt wir wägen ihr wägt sie wägen	ich wog stb.	ich wöge stb.	ich habe gewogen stb.	wäg[e]
weben (szőni)	ich webe du webst er webt wir weben ihr webt sie weben	ich webte (wob) stb.	ich webete (wöbe) stb.	ich habe gewebt (gewoben) stb.	web[e]

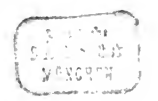
Az erős és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
weichen (tágitani)	ich weiche du weichſt er weicht wir weichen ihr weicht ſie weichen	ich wich stb.	ich wiche stb.	ich bin gewichen stb.	weich[e]
weiſen (mutatni)	ich weiſe du weiſeſt, weist er weist wir weiſen ihr weist ſie weiſen	ich wies stb.	ich wieſe stb.	ich habe gewieſen stb.	weis weiſe
wenden (fordítani)	ich wende du wendeſt er wendet wir wenden ihr wendet ſie wenden	ich wendete v. wandte stb.	ich wendete stb.	ich habe gewendet v. gewandt stb.	wend[e]
werben (toborzani)	ich werbe du wirbſt er wirbt wir werben ihr werbet ſie werben	ich warb stb.	ich würbe stb.	ich habe geworben stb.	wirb
werden (lenni)	ich werde du wirſt er wird wir werden ihr werdet ſie werden	ich wurde v. ward stb.	ich würde stb.	ich bin geworden stb.	werd[e]
werfen (dobni)	ich werfe du wirfſt er wirft wir werfen ihr werft ſie werfen	ich warf stb.	ich würfe (wärfe) stb.	ich habe geworfen stb.	wirf
wiegen (nyomni)	ich wiege du wiegſt er wiegt wir wiegen ihr wiegt ſie wiegen	ich wog stb.	ich wöge stb.	ich habe gewogen stb.	wieg[e]
winden (facsarni)	ich winde du windeſt er windet wir winden ihr windet ſie winden	ich wand stb.	ich wände stb.	ich habe gewunden stb.	wind[e]
winken *) (inteni)	ich winke stb.	ich winkte v. wunk stb.	ich wink[e]te	ich habe gewinkt v. gewunken	wink[e]
wiſſen (tudni)	ich weiß du weißt er weiß wir wiſſen ihr wiſſet, wißt ſie wiſſen	ich wußte stb.	ich wüßte stb.	ich habe gewußt stb.	wiſſe
wollen (akarni)	ich will du willſt er will wir wollen ihr woll[e]t ſie wollen	ich wollte stb.	ich wollte stb.	ich habe gewollt v. wollen stb.	wolle

*) Csak felnémetesen erős ragozású, az irodalmi nyelvben gyönge.

Az erös és rendhagyó (vegyes) igék.

Főnévi igenév (Infinitivus)	Jelen idő	Történeti mult	Kötőmód tört. multja	Mult idő	Felszólító
wünſchen (kivánni)	ich wünſche stb.	ich wünſchte	ich wünſch[e]te	ich habe gewünſcht v. gewunſchen	wünſche[e]
zeihen (vádolni)	ich zeihe du zeihſt er zeiht wir zeihen ihr zeiht ſie zeihen	ich zieh stb.	ich ziehe stb.	ich habe geziehen stb.	zeih[e]
ziehen (húzni)	ich ziehe du ziehſt er zieht wir ziehen ihr zieht ſie ziehen	ich zog stb.	ich zöge stb.	ich habe gezogen stb.	zieh[e]
zwingen (kényszeriteni)	ich zwinge du zwingſt er zwingt wir zwingen ihr zwingt ſie zwingen	ich zwang stb.	ich zwänge stb.	ich habe gezwungen stb.	zwing[e]

II.

Az osztrák helyesírás főbb szabályai.

I. Tájékoztatás.

Általánosan elfogadott, egységes helyesírásuk a németeknek nincs. A bajon »hivatalos« helyesírási rendszerekkel igyekeztek segiteni, de megegyezésre így sem tudtak jutni, amit legjobban bizonyít az a tény, hogy nem kevesebb, mint kilenc ilyen hivatalos német orthographia létezik. Van osztrák helyesírás, van porosz, de van württembergi, badeni, szász stb. is, mely utóbbiak nagyjában megegyeznek a poroszszal, de egybenmásban mégis eltérő írásmódot követnek. Az osztrák hivatalos szabályzat szerint így kell írni: **Brantwein**, Geberde, Gebür, Kauffarteischiff, Noth, nöthig, Rath, Räthsel, seſshaft, Theil, Thier, todt, tödten, Vlies stb., ellenben a porosz helyesírás szerint így: **Branntwein**, Gebärde, Gebühr, Kauffahrteischiff, Not, nötig, Rat, Rätsel, seßhaft, Teil, Tier, tot, töten, Vließ stb. Még nagyobb az ingadozás az egyes rendszerekben az idegen szavak írására nézve (l. alább IV. §.) Szerencsére nekünk nincs bajunk ezzel a sokféle rendszerrel, mert iskoláinkra nézve Utasításaink az osztrák helyesírás követését szabják elő. Kivánatos volna, hogy német nyelvű hírlapjaink is szorosan ragaszkodnának ehhez a helyesíráshoz. Erre azonban nem sok a kilátás, mert maga a bécsi napisajtó sem követi a hivatalos írásmódot.

II. A nagy kezdőbetűk használata.

Nagy kezdőbetűvel írjuk:

1. a mondatok első szavát, akár teljes a mondat, akár kihagyásos, mint pl. Mord! Herbei! Wehe! Kérdő- és felkiáltó-jelre kis betű következhetik, ha a mondat nincs befejezve, pl. »Was wolltest du mit dem Dolche? sprich!«

2. az egyenes idézet első szavát kettős pont után;

3. a verssorok első szavát;

4. a főneveket és főnévül használt más beszédrészeket, pl. der Mensch, December, Dienstag, die Weihnachten, das Tausend, das Lesen und Schreiben, der Arme, der Nächste, die Rechte und Linke, jedem das Seine (ellenben: Geh deinen Weg, lass mich den meinen gehen, l. III. §. 3.), das Einmaleins, das hohe C, an Kindesstatt, Folgendes, nichts Gutes, viel Schlechtes, etwas Neues, eine Zeitlang, eine Handvoll, das Ja und Nein, das Wenn und Aber;

5. a tulajdonneveket, könyv- stb. címeket és a velük járó melléknévi és számnévi jelzőket, pl. Stephan der Heilige, Franz Josef der Erste, die Vereinigten Staaten, das Schwarze Meer, das Neue Testament, die Ungarische Revue;

6. a helynevekből -er képzővel származott mellékneveket, pl. das Budapester Leben, ein Fläschchen Kölner Wasser, die Ofner Berge, das Pressburger Theater; hasonlóképen a személynevekből -isch, -sch képzővel alkotott mellékneveket, ha az illető név birtokos esetét pótolják, pl. die Heine'schen Lieder (= die Lieder Heines), die Grimm'schen Märchen, die Homerischen Gesänge, ein Jókai'scher Roman, die Salomonischen Sprüche (v. ö. III. §. 2.);

7. levelekben és hivatalos iratokban a címneveket és a megszólítottra vonatkozó névmásokat, pl. Eure Königliche

Majestät! Eure Excellenz! Euer Wohlgeboren! Sie, Ihr, Euch, Euer, Du, Dir, Dich stb.

III. A kis kezdőbetűk használata.

Kis kezdőbetűvel írjuk mindazon szavakat, melyek az előbbi fejezetben elősorolt esetek egyikéhez sem tartoznak, nevezetesen:

1. azokat a főneveket, melyek más beszédrészszé váltak, pl. *a)* elöljárókká: **angesichts**, **behufs**, **dank**, **infolge**, **kraft**, **laut**, **mittels**, **trotz**, **zufolge**; *b)* kötőszókká: **falls**, **theils—theils**; *c)* határozatlan számnevekké: **ein bißchen**, **ein paar** (ellenben: ein Paar Handschuhe); *d)* határozó szókká: **anfangs**, **bergab**, **eingangs**, **nachts**, **morgens** (ellenben: des Morgens), **sonntags** (ellenben: des Sonntags), **heutzutage**, **allerorten** (ellenben: höheren Orts), **kreuzweise**, **theilweise** (ellenben: auf merkwürdige Weise); továbbá az ily határozói összetételekben: **außeracht** (ellenben: aus der Acht lassen), **inacht**, **instand**, **zulieb**, **zunichte**, **zuschanden**, **zutage**; *e)* igei öszetételekben: **achtgeben**, **haushalten** **platznehmen**, **stattfinden**, **theilnehmen** stb. (akkor is, ha az ige mögé kerülnek: ich gebe **acht**, er hält **haus**, wir nehmen **platz** stb.);

2. a nép- és helynevekből **-isch** képzővel alkotott mellékneveket, valamint azokat, melyeket személynevekből képezünk, ha nem tulajdonnévi, hanem köznévi jelentésűek, pl. **ungarische** Sprache, **österreichische** Fürsten, **wienerische** Art, **rheinische** Städte, **römisches** Recht, **römisch-katholische** Kirche, **homerisches** Gelächter, **drakonische** Strenge, **salomonisches** Urtheil, **sokratische** Ruhe stb. (v. ö. II. §. 6.);

3. a névmásokat és számneveket, ha nem esnek az II. §. valamely pontja alá: man, jemand, niemand, jeder, jedermann, keiner, einer, der eine, der andere, alle andern, der erste, der letzte, der letztere, der nächstbeste, etliche, einzelne, manche, alle, viele, etwas, nichts, beide, das übrige, das meiste, der nämliche, das nämliche stb.; úgyszintén az oly mellék- és igeneveket, melyek a mondatban álló főnévre vonatkoznak, pl. Anderer Kreuz lehrt das **eigene** tragen. Der erste Eindruck ist oft der **bleibende**; kis betűvel írjuk a mellékneveket és számneveket sok oly szólásmódban is, melyben mellőlük kimaradt (de könnyen odagondolható) a főnév, pl. den **kürzeren** (Halm) ziehen, der **erste** (Schüler) der Classe sein, am **ersten**, **letzten** (Tage) des Monats, es schlägt **acht** (Uhr), alle **neun** (Kegel) werfen; de mihelyt a tőszámnév fölveszi a főnév esetragjait, nagy kezdőbetűt kap: auf Zweien, auf allen Vieren gehen, zu Zweien spazieren;

4. az oly melléknévi és határozói kifejezéseket, minők: **arm und reich** (ellenben: Arme und Reiche), **alt und jung**, **groß und klein**, **durch dick und dünn**, fürs **erste**, im **allgemeinen**, seit **langem**, im **kleinen**, im **großen**, im **wesentlichen** (ellenben: in allem Wesentlichen) stb.

IV. Az idegen szók írása.

A német nyelvben igen sok a vendégszó. Egy részük meghonosodott s alkalmazkodott a német nyelv hangtörvényeihez (Lehnwörter), nagyobb részük azonban megtartotta idegen alakját. Emezeket, a szorosabb értelemben vett idegen szókat (Fremdwörter) újabban buzgón irtogatják a nyelvtisztaság hívei, sokat fölöslegessé is tettek, de még maradt elég »pótolhatatlan«. Írásuk módjára nézve a különböző helyesírási rendszerek közt meglehetős eltérés van: némelyik inkább a szó kiejtése után igazodik, a másik inkább azt nézi, hogyan írják az illető szót azon a nyelven, melyből való. Ezt az utóbbi eljárást követi az osztrák hivatalos helyesírás, amennyiben lehetőleg ragaszkodik a szók eredeti, idegenes alakjához. Mivel azonban eljárása nem mindenben következetes, legtanácsosabb minden idegen szónál a szótárhoz fordulni, mindaddig, míg alakja eltörölhetlenül be nem vésődik emlékezetünkbe.

V. A szótagok elválasztása.

Sor végén a szókat a németben is, úgy mint a magyarban, a kiejtett szótagok szerint szakítják meg. A szómegszakítás főbb szabályai ezek:

1. Ha két magánhangzó között csak egy mássalhangzó van, ezt átviszszük a következő sorba, pl. die Schü-le-rin, das Le-ſen. A kétjegyű mássalhangzókat: **ch, ck, ph, qu, ſch, ß, th, tz** és a következő mássalhangzó-csoportokat: **pf, ſp, ſt,** nem választjuk szét, pl. rie-**ch**en, die Lo-**ck**e, pro-**ph**e-zei-en, be-**qu**em, lau-**ſch**en, gie-**ß**en, ra-**th**en, nü-**tz**en, ſchim-**pf**en, li-**ſp**eln, fin-**ſt**er (elválaszthatók ellenben ſſ és dt: haſ-ſen, Städ-te). Megjegyzendő, hogy a kettős magánhangzók (au, äu, eu, ai, ei, valamint ie) nem választhatók szét, pl. **lau**-fen, ſtu-**die**-ren. Az egy magánhangzóból álló szótagot szintén nem szokás elválasztani: der **A**bend, die **E**he.

2. Két vagy több mássalhangzó közül csak a legutolsót viszszük át, pl. ler-**n**en, die Ord-**n**ung, ſchimpf-**l**ich.

3. Az összetett szókat alkatrészeik szerint szakítjuk meg, pl. die Atmo-ſphäre, dar-um, her-ein, hin-aus, vor-an, voll-enden, er-blich (=elhalványult, ellenben: erb-lich = örökös), die Ge-ſtalt, die Un-art stb. Ahol ragozás vagy összetétel következtében egy betű elmaradt, ez a megszakításnál újra kiteendő (v. ö. VII. §. 2.), pl. die Feen — die Fee-en, des Knies — des Knie-es, die Hoheit — die Hoh-heit, die Schiffahrt — die Schiff-fahrt. Kivételek: den-noch, Mit-tag.

VI. A sziszegő hangok írása.

A sziszegő hangok írására nézve az osztrák helyesírás egy és más tekintetben eltér a többi helyesírási rendszerektől. Ez eltéréseket a következőkben foglalhatjuk össze:

1. A tő végén levő ſ a mássalhangzós képzők és ragok előtt **s**-nek írandó, pl. brauſen — es braust — es brauste — es hat gebraust; leſen — er liest — lesbar; das Haus — häuslich — das Häuschen stb. (Ennek alapján megkülönböztetendő tehát: **raſte** = pihenj, és **raste** = őrjöngött; **koſten** = vmibe kerülni, és **kosten** = enyelegtek.)

2. Az erős »sz« hangot rövid magánhangzó után **ſſ** vagy (szó végén és mássalhangzós képzők előtt a tő végén) **ſs,** hosszú (és kettős) magánhangzó után **ß** betűvel jelöljük, pl. meſſen — er miſst — unermeſslich; wiſſen — er weiß — er wuſste; groß — größer der Fuß — fußen — barfüßig. (Ha a német szöveget latin betűkkel írjuk, ſ és s helyébe s, ſſ és ſs helyébe ss, ß helyébe ß teendő).

VII. Egyéb tudnivalók.

1. **Ä, ä, Ö, ö, Ü, ü** helyett nem szabad Ae, ae, Oe, oe, Ue, ue-t írni (kivéve a tulajdonneveket).

2. Ahol a szóösszetételnél ugyanaz a mássalhangzó háromszorosan kerülne össze, a harmadikat elhagyjuk: die Schi**ff**ahrt (ebből: Schiff és Fahrt), **der** Schwi**mm**eiſter, das Sti**ll**eben, **der Mittag, dennoch** stb. (elválasztásukról l. V. §. 3.); de más az ilyen: **die Rückkehr, das** Sa**tz**zeichen stb.

3. Az **-in** és **-nis** képzők véghangját a ragozásban megkettőzzük: die Königin — die Königi**nn**en, die Kenntnis — die Kenntni**ſſ**e, das Verhältnis — des Verhältni**ſſ**es.

4. Az írásjelek közül a vessző, a hiányjel és kötőjel érdemelnek különös figyelmet. A vessző használatáról jegyezzük meg ezeket:

a) Vessző áll az értelmezők előtt és után, kivéve az olyanokat, melyek a főnévvel egy fogalommá olvadtak össze, pl. Svatopluk, ein mähriſcher Fürſt, vereinigte unter ſeiner Herrſchaft ein ausgedehntes Reich; ellenben: Alexander der Große, Stephan der Heilige.

b) Az igenévvel rövidített mellékmondatot vessző különíti el a főmon-

dattól: Zuweit getrieben, verfehlt die Strenge ihres weisen Zwecks.

c) Kiemelt mondatrész után vesszőt teszünk: Die Treue, sie ist doch kein leerer Wahn; mondathelyettesítő határozószók után szintén: Ja, wenn wir nicht klüger wären. (De ha ja = söt, akkor nem teszünk utána vesszőt: Für Europa, ja für die ganze Erde ist das Mittelmeer als der Herd der Bildung zu bezeichnen.)

d) Indulatszók után is van vessző: O, wie schön ist dieses Land! Ellenben: O Freund, das wahre Glück ist die Genügsamkeit. O weh der Lüge!

e) Az um zu, ohne zu, statt (anstatt) zu-val rövidített mondatokat vesszővel választjuk el a főmondattól: Leb', um zu lernen; lern', um zu leben! Er freut sich, anstatt zu trauern. De vessző nélkül: Ich hoffe zu siegen.

f) Nem való vessző az und, sowie, wie auch, so — als, so — wie, oder, sowohl — als auch, entweder — oder, weder — noch kötőszavakkal összefűzött mondatrészek közé: Es wallet und siedet und brauset und zischt. Asien ist die Wiege der Menschheit sowie (v. wie auch) der älteste Schauplatz der Geschichte. Der Hehler ist so schlimm wie der Stehler. Nincs vessző az als előtt sem melléknév után: Nichts ist höher zu schätzen als der Wert des Tages; de van vessző az ily mondatban: Nichts beglückt uns mehr, als andere glücklich zu machen. Und előtt is áll vessző, mikor oly mellérendelt mondatokat kapcsol össze, melyeknek külön-külön alanya s állítmánya van: Die Sonne war goldig aufgegangen, die Lerchen sangen in der Luft, die Bienen summten, und die Leute giengen in die Kirche.

5. A hiányjel (apostroph) használatáról megjegyzendő: *a)* ha az írott szóban egy hangzó (e, i) elmarad, hiányjellel pótoljuk: Begegnet' ihm manch Ritter wert; eine gold'ne Kette; különösen gyakori az **e** elhagyása az igék felszólító alakjánál: halt'! hör'! Sing' von sel'ger gold'ner Zeit! *b)* sziszegő hangon végződő nevek birtokos eseténél apostroph jelzi az esetrag hiányát: Phidias' Bildsäulen, Sallustius' Schriften, Sokrates' Lehren. Ellenben nem kell apostroph: *a)* oly rövidített alakokban, melyek közhasználatban vannak: drin, drauf, unsrer; *b)* az elöljáró és névelő összevonásánál: ans, aufs, beim, durchs, ins, unterm; *c)* tulajdonnevek birtokos esetében: Ciceros Schriften, Cäsars Kriegsthaten, Schillers Gedichte, Amerikas Entdeckung; *d)* ragtalan névmásoknál és mellékneveknél: ein wirklich Dach, ein freudig Wiedersehen, welch ein Kind, all der Jammer.

6. A kötőjelnek különösebb használatát látjuk: *a)* az oly összetételekben, melyekben tulajdonnév, idegen szó vagy valamely egyes hang az egyik tag, pl. der Schiller-Verehrer, die Kaiser-Josef-Straße, der Franzens-Canal, die Installations-Feierlichkeit, das Schluss-s, der S-Laut, die d-Moll Symphonie; *b)* a többszörös összetételekben: die Donau-Dampfschiffahrts-Gesellschaft, das Steinkohlen-Bergwerk.

